Sermones de sanctis per anni circulū fratris Jacobi de voragine ordinis predicatorꝝ. quōdaꝫ archiepiscopi Januēsis. cuꝫ registro eorūdem in principio.

Campanus Adnotista lectori felicitatem.

HAbes humanissime lector: facūdi voraginis sanctuariū diligentissime emendatū tot priscorūm errorib⁹ imersum: q⁹ si in auctoris manus incidisset tanq̄ futile abscissum incognitū: modo non secus hac rediuiuum a noua egredies officina tra excultum nitidiusq; ac omni salsitate purgatū: vt tam necesse sit gratius occurrat: carūq; ab omnibus excipiatur. quod si forte aliquod impolitius offenderis: non mihi sed imprimentiū quotidianis efflagitatorib⁹ ascribas. Impulit tamen Campanū tuum tam arduus subijsse laborem prudentissimi viri Jacob bibliopole Papiēsis largitas imensa: ac sumus huius operis quez habebat affectus: qui ḡto labore: ḡtoue sumptu: atq; solerti cura: tum voraginis presens sanctuarium: tum dominicale: quadragesimale q; in hac postrema impressione peregerit lectoris iudicio relinquo. astrinxit me vrgentius lectionis vtilitas quam (ita deus me bene amet) tam prepingue inuenit: vt liquide testor: quo dcūq; ceteri precones eximij magna liborum catasta ediderint ab hoc vberrimo fonte ausisse videantur. Quare ne longa verborum serie Latoniane fronti tue rugas impona: acri te oblectantes predicationis censura moneo ⁊ exoro: vt paruo hunc emas ere: tam vtile: tam vberes: quod nullo quasi pondere in sinu clausisse: vel fidele tecum comitem tulisse nunq̄ penitebit. Vale.

¶ Tabula inde⁹ in sermonibus de sanctis eximij sacre theologie doctoris fratris Jacobi de voragine ordinis p̃dicatoꝝ: demõstrãs quot sermones habeat. z primus sermone cuiuslibet sancti quota charta inueniri debeat feliciter incipit.

De sancto andrea apl̃o. f. iij. car. 1.
De sancto nicolao ep̃o. f. v. car. 3
De sancta lucia virgie. f. iij. car. 6
De sancto thoma apl̃o. f. iij. car. 7
In vigilia natiuitatis dñi. f. v. car. 9
In natiuit. dñi nr̃i Jesu xp̃i. f. ix. car. 12
De scõ stephano pthomartyre. f. v. car. 17
De sancto ioanne apostolo z euãgelista ser. v. car. 20
De innocentibus. ser. iiij. car. 23
De sancto thoma episcopo Cantuarien si. ser. iij. car. 26
De sancto siluestro papa. f. iij. car. 28
De circũcisione domini. ser. v. car. 29
De epiphania domini. ser. vi. car. 32
De scis fabiano z sebastião. f. ij. car. 36
De sancta agnete virgie. ser. iiij. car. 38
De scõ vincẽtio martyre. ser. iij. car. 40
De quercisde scti pauli apli. f. v. car. 43
De purificatõe b̃e virgis. f. v. car. 47
De scá agatha vgie z mar. f. iij. car. 50
De cathedra sancti petri. ser. ij. car. 53
De sancto mathia apl̃o. ser. iij. car. 54
De sancto gregorio papa. f. iiij. car. 58
De sancto bñdicto abbate. f. iij. car. 60
De annũciatõe b̃e virgis. f. vij. car. 62
In cena domini. ser. vi. car. 65
De sacro die parasceues. f. vij. car. 67
De sabbato paschali. ser. ij. car. 78
In die sancto paschę. ser. v. car. 79
Feria scõa post paschа. f. vnic⁹ car. 82
Feria tria post paschа. ser. vnic⁹ car. 83
De sancto ambrosio ep̃o. ser. iij. car. 83
De scõ georgio martyre. ser. iij. car. 86
De scõ marco euãgelista. ser. iij. car. 88
De sancto petro martyre. ser. ij. car. 89
De scõ iacobo minori apostolo. ser. vnicus car. 91
De sancto philippo apl̃o. ser. ij. car. 91
De inuẽtõe sancte crucis. f. iiij. car. 92
De scõ ioãne añ portã latinã. f. ij. car. 95
In diebus rogationũ. ser. ij. car. 96
In die ascẽsionis dñi. ser. vi. car. 97
De trãslatõe p̃ri vnici. ser. iij. car. 100
De spũ scõ in die pẽtheco. f. vij. car. 102
De sancta trinitate. ser. iiij. car. 107
De scõ barnaba apl̃o. ser. vnic⁹ car. 109
De sanctis gernasio z pthasio. ser. vnicus car. 110
De nat. scī ioãnis baptiste. f. v. car. 110
De scīs ioãne z paulo. ser. ij. car. 114
De sanctis apostolis petro z paulo: ser mo. iij. car. 115
De sancto paulo apl̃o. ser. ij. car. 117
De scá margaritha vgie. ser. iij. car. 119
De scá maria magdalena. ser. v. car. 121
De sancto iacobo apl̃o. ser. iij. car. 125
De sancto vincula sancti petri. ser. ij. car. 126
De inuẽtõe sancti stephi. ser. ij. car. 127
De sancto dñico confessore. f. vi. car. 128
De scõ laurẽtio martyre. ser. iiij. car. 133
De sancto hippolyto cum socijs suis: ser. iij. car. 136
De assumptione gloriose Marie virginis: ser. ix. car. 137
De scõ bernardo abbate. f. iij. car. 146
De sancto bartholomeo apostolo. ser. iij. car. 149
De scõ augustino ep̃o. ser. iiij. car. 152
In decollatione sancti ioannis baptiste ser. ij. car. 156
De natiuitate beate marie virginis: ser mo. v. car. 158
In exaltatõe scę crucis: ser. iiij. car. 161
De scõ matthęo apl̃o: ser. iij. car. 154
De sancto mauritio cum socijs suis: ser mo. ij. car. 167
De scis cosma z damiãno: ser. ij. car. 165
De sancto michaele archangelo: sermo. vij. car. 169
De scõ hieronymo ꝓfesso. f. iiij. car. 173
De scõ fracisco ꝓfessore: ser. iiij. car. 176
De sancto dionysio ep̃o: ser. iij. car. 179
De scõ luca euãgelista: ser. iij. car. 181
De sanctis symone z iuda apostolis: ser mo. iij. car. 184
In festo oium sanctoꝝ: ser. vi. car. 185
De ꝑmemoratõe aiaꝝ: ser. viij. car. 190
De sancto martino ep̃o: ser. iiij. car. 151
De scá cecilia virgine: ser. iij. car. 153
De sancto clemẽte papa. ser. ij. car. 155
De b̃a Katherina vgine. f. ij. car. 156
De dedicatõe ecclesie: ser. iij. car. 158
De ȝdicatõe altaris: ser. vnic⁹ car. 160
De celebratõe misse: ser. iij. car. 161

Incipit tabula in sermones ꝺ sanctis preclarissimi sacre Theologie doctoris fratri Jacobi de Uoragine ordinis ꝓdicatorū: quondā archiepi Januēsis ꝑ ordinē alphabeti: tāgēs mās gnāles in singulis sermonibus cōtētas.

Ager triplex est ꝑ. clxxxiiii. car.120

Agathe virgitas quadruꝓliciter ꝙmendat. ꝑ. lxxxiiii. car.51

Agatha ꝙmendat a trib⁹. ꝑ. lxxxv. i ꝓncipio car.52

Agatha quadruꝑlr certault. ꝑ. lxxxiii. i principio car.50

Agatha multiplici radio comuscauit ꝑ. lxxxiii. in fine car.51

Agatha ꝓticipat cū angelis i trib⁹ ser. lxxxiij. post ꝓn. car.51

Agnes triplex hūit certamē ꝑ. lxv. i ꝓncipio. car.38

Agnes hūit gnaz incitaméta carnis ꝑ. lxv. post ꝓn. car.38

Agnes multa patiebat a tyráno ꝑ. lxv. in medio car.38

Agnes spōsuz suū multiplr ꝙmēdauit ꝑ. lxvij. in medio car.39

Agnetis triplex despōsatio. ꝑ. lxvij. in ꝓn. car.39

Agnes despōsari carnalr respuit ⁊mo lxvij. post medium car.39

Agnetis pulchra facies ⁊mo. lxvij. in fine car.39

Agnes fuit robusta: decora: ⁊ leta ⁊mo lxvi. in. ꝓn. car.38

Altare cur lauaꝭ in cena dñi ꝑ. cx. i medio. car.73

Altaris ꝙsecratio | multa i se ꝓtinet ꝑ. ccciij. post ꝓn. car.207

Altaris ꝙsecratio. 7. regrit circuit⁹. ibi in medio. car.207

Altaꝭ debet eē sanctum. i. mūdū in fine. car.208

Ambrosius in quadruplici statu degebat. ꝑ. cxxvj. i ꝓnc. car.83

Ambrosius assimilat apl̄i leonis: ⁊ sauo melliis ꝑ. cxxvij. ꝓ totū. car.84

Ambrosij triplex ꝓuilegiū ꝑ. cxxix. i principio car.85

Ambrosi⁹ exaltatus ꝓ tria ꝑ. cxxvj. ꝓ⁹ ꝓn. car.84

Ambrosius tria docuit beatū Augu. ꝑ. cxxvij. post ꝓn. car.84

Amor dei sex opatus ē i magdalena ꝑ. clxxxix. ꝓ totū car.123

Amicitia vera cognoscit ꝑ septē ꝑ. cclx. ꝓ totum. car.175

Amici dicunt triplr. ꝑ. cclxxiij. ante finē. car.185

Andreas honoratus ē ꝓ xp̄m qntuplr. ꝑ. ij. ꝓ totū car.1.

Andree quadruplex dispositio ad xp̄m ibi dē in fine.

Angeli duo miranꝭ de virgine maria. ser. ccxv. ꝓ totū car.141

Angeli deputati ad diuersa officia. ꝑ. ccxvj. ꝓ totū. car.143

Angeli deputati sunt ad custodiā hominis in quintuplici statu. ser. cclī. circa ꝓncipiū car.69

Angeli custodiūt hoiem tripliciter ꝑ. cclv. in medio car.172

Angeli dicunt ignis vrens duplici exā ꝑ. cclvi. circ. fi. car.169

Angelor⁹ quadruplex festiuitas. ꝑ. cclī. in ꝓncipio car.169

Angelor⁹ triplex custodia circa hoiem ꝑ. ccxci. circ. ꝓn. car.197

Angelor⁹ ministratio quadruplex ser. cccliī. post ꝓn. car.206

In angelis quattuor sunt pēsanda ser. cclvi. in ꝓn. car.172

Alia in qua parte corꝓis sit: quadruplex ē opinio ser. cxi. in ꝓi. car.73

Anima vnita est corꝓi ꝓpter tria. ꝑ. cclx. in fine car.137

Aliam plus curat deus ꝙ corpus tripliciā rōe ꝑ. ccx. circ. finē car.137

Alie triplex ꝓpritas auferꝭ in monte ꝑ. ccliii. in fine car.134

Anime igne ꝺnfernali ꝙ nō ꝙsumunt naturaliter ostēdit quadruplici exēplo ꝑ. ccv. in fine car.134

Aiarū quintuplex receptaculum post hanc vitam ꝑ. cclxxxviii. in ꝓn.

Animarū diuersa egressio ꝑ. cxciii. in fine. car.126

Anni tres aſſueri regis tria figurāt ꝑ. cclxxvi. in ꝓn.

Anna tres habuit viros ser. cxcii. in ꝓncipio. car.125

Annūciatio duplex ꝑ. xx. i ꝓn. car.11

Jn ānūciatõe xp̃i quattuor fuerũt pso-
ne f.xcix.p totũ
Annūciatio xp̃i extollit rõe triũ.f.ci.p
totũ
Apostoli quattuor simul vocati sũt tri
plici de cã f.iiij.i prin. car.2
Apostoli cur frequẽter fuerũt piscato
res ibidẽ in medio car.2
Apostoli quadruplicẽ hẽbant defectũ.
f.cccij.in prin. car.125
Apli manserũt in xp̃o qntuplr f.cclxx
iij.cir.prin. car.184
Apli meruerũt hẽditatẽ celestẽ multi
plici iure f.clxxvi.cir.mediũ car.186
Appropriate cẽ in diuis oñdit q̃ quat.
f.clxxvij.in fi. car.112
Apes inducunt ad voladũ quadruplr
f.ccxcv.post prin. car.200
Apũ triplex sagacitas.ibi.i fi. car.200
Aqua quadrupler f.cv.i pri. car.68
Agla multas hȝ ꝺditões f.xxxvi.i prin
cipio. car.20
Arborũ multiplex genus.f.ccxvi.i pri
cipio. car.141
Aromatũ species nouẽ f.ccxvj.i prin
cipio car.143
Ascensio xp̃i qualis fuerat f.cl.in prin
cipio car.97
Ascẽsio dñi quattuor in se hȝ f.clij.per
totũ car.99
Ascẽsio in deum fit p tres gradus 5mo
clxxxvij.circa prin. car.168
Ascẽdit xp̃s ab oriente.5mo.cl.per to-
tum. car.97
Ascẽdit xp̃s triplr f.cli.i prin. Et ratio
quadrupler cur ascẽdit.ibi.i fi. car.98
Ascẽdẽ volẽs dȝ hẽre tria ibidẽ.
Jn ascẽsione xp̃i oñdit quattuor mira-
bilia f.cliij.p totũ car.99
Ascẽdẽtiũ in deũ quadrupler gradus.
ibidẽ in medio
Assumpta ẽ maria in celũ quadruplr.
f.ccci.p totũ car.137
Assumpta ẽ corpe z aia quadruplici rõ
ne ibidẽ circa finẽ car.137
Assumptõe virginis ãmrate sunt ãge-
li f.ccxliij.i fi. car.140
Auri pciositas causat ex trib⁹ f.lxvi.i
principio car.38
Auri effectus tripler ibidem
Auri triplex ppietas.f.ccliij.post pri
cipium. car.134
Auri examinatio tria requirit. ibidem
post medium
Artifices triplices domus virgis glo-
riose f.ccxxxv.i medio car.158
Baptismus triplex ser.lij.in fi-
ne. car.31
Barba triplex ẽ.f.cclix.i me
dio.
Bartholome⁹ deũ honorauit quadru-
pliciter f.ccxxxiij.in prin. car.150
Bartholomeus recõmendat a tribus.
f.ccxxv.in prin. car.150
Bartholomeus triplici nomine appel-
latus ẽ ibidem.
Bartholomeus extendit pellẽ quintu-
plicit f.ccxxvi.i medio car.151
Beatitudo septuplex f.cclxxx.p to.c.189
Beatitudinẽ diuersimode opinati sũt
philosophi.f.cclxxviij.in pri. car.187
Beatitudinis quadruplex descriptio.
ibidẽ per totum car.188
Bellũ quadruplex oritt in nobis i mor
te f.cclxxxi.in medio car.191
Bñdictio triplex data patriarche Ja-
cob 5mo.xcvij.in fi. car.61
Benedictus cur sic nomiat ser.xcvi.p
totum. car.61
Bñdictus cõmendat in tribus.f.xcv.i
principio car.60
Benedictus remãsit nobis quadrupli-
citer ibidem in fine
Benedictus egregie vitam finiuit. ibi-
dem in medio
Bernardus ostendit deũ quadruplicit.
f.ccxx.post principiũ car.147
Bernardus hũit quattuor reuelatões.
ibidem in medio
Bernardus fuit a deo dilectus triplici
ter f.ccxxi.post prin. car.147
Bernardus quattuor habuit prãstan-
gia f.ccxxij.p totũ car.148
Bos hȝ in se quattuor cõmendabilia f.
cclxxij.in prin. car.183
Calor vehemẽs cognoscit p
tria signa f.cxv.i fi. car.76
Calix triplex ẽ ser.cxciij.in
principio. car.126
Candele cur extinguunt i matutis la-
mentationũ f.cx.in fine car.73
Campane quare nõ pulsãt in die para

Sceues ſ. cxvij. in prin. car. 77
Campane lignee cur pulſant ibidē.
Campane quare i tēpeſtatib⁹ pulſant ſ. xlviij. in fi. car. 28
Caput quadruplex ē ſ. xlvi. poſt princi pium car. 27
Caput in cruce xp̄s inclinauit triplici rōe ſ. cxij. in prin. car. 74
Caput duplex hūt ioānes baptiſta ſ. ccxxxiij. in fine car. 157
Carcer quadruplex ſ. ccxxxiij. i prin, cipio. car. 187
Charitatis fortitudo attēdit penes gn ēs ſ. lxxij. p totū car. 42
Charitatis fortitudo i maria magdale na attēdit penes multa ſ. clxxxvij. p to tum. car. 122
Cecilia triplex hūt p̄coniū ſ. ccxciij.
Cecilia quadruplr deo ſeruiuit ſer. cc, xciij. in prin.
Cecilia cōparat apibus multiplici rōe. ſer. ccxcv. per totum
Celū extendere: ſicut pellē multiplr in, telligit ſ. ccxvi. in prin. car. 151
Certamē quadruplex ſ. ccvi. i princi, pio. car. 135
Cerui triplex cōditio: ſer. xciij. cir. pri.
Cerui diſcretio triplex. ibi. ātē mediū.
Cēſar Auguſt⁹ tpe natiuitatis xp̄i tria egit ſ. xxv. in prin. car. 14
Cibus vt mutet corpus tria requirit ſer mo. ccxcvij.
Circūciſio xp̄i cur facta ē ſer. li. per to, tum. car. 29
Claritas multiplex in beata virgīe ſer, mo. ccxi. car. 138
Coloni⁹ dña ſer. cclxxix. cir. me. car. 189
Collirio triplex ē ſer. cxiij. i fi. car. 75
Cognatio triplex ſer. li. cir. medium.
Cōſecratio ſacr̄alis multa in ſe hz ſer. ccev. cir. medium car. 208
Cōſtantinus a ſiluestro baptiz⁹at⁹ ſer. xlviij. in prin. car. 28
Cōſtātin⁹ a lepra mūdat⁹. ibidē p totū.
Cōſtātin⁹ triplicē hūt cōfectū. ſ. xix. i pn.
Cōſtantinus a triplici morbo curatus ē ibidem.
Conuerſio beati pauli fuit per tria. ſer, mo. lxxij. car. 43
Conuerſatio bonorū in quibus conſi, ſtit ſermo lxxv. car. 45
Clemētis qnq; p̄uilegia ſ. ccvi. p totū
Credētes in p̄mitiua eccl̄a ſequebant quinq; ſigna ſer. clxij. in prin. car. 100
Criſma cōſecrat in cena dñi triplici ex cauſa ſer. cx. poſt prin. car. 72
Crux plātata in triplici loco ſer. cxlij. i principio car. 94
Crux lignū fructiferū. ibidem
Crux ſcrā iuēta p tria ſigna ſer. cxli. cir ca medium car. 93
Crux lignum ſcientie boni ⁊ mali ſer. cxlij. per totū. car. 93
Crux p̄tioſa gaudioſa ⁊ fructuoſa ſer. cxliij. per totum car. 94
Crux nō ōbuit occultari ibi. cir. mediū
Crux exaltata ē a terra triplr ſer. ccxlij poſt mediuz car. 163
Crux frontibus imp̄imit impatoum. ibidem car. 163
Crucis ſancte triplex virtus. ſer. cxli. circa prin. car. 92
Crucis opatio virtuoſa ibi. i fi. car. 93
In cruce ē tantum gloriandū ſer. ccxli. p totum ibidem
Crucis exaltatio multiplex ſer. ccxliij. in p̄incipio. car. 163

Ocime inſtitute i veteri lege ſer. ccxlvij. i medio. car. 167
Dedicatiōis templi triplex ordo ſer. cccl. i p̄i. car. 202
Dedicat eccleſia quadruplici ex cā ſer. ccciij. in p̄nc. car. 206
In dedicatione multiplex ſit circuit⁹ ſer. cccj. in prin. car. 205
In dedicatōe eccl̄ie multa requirūtur. ibidem car. 205
Deus dr̄ vinci a ſex ſer. clxvij. in prin, cipio. car. 109
Deus p̄mittit ſe decipi quadruplr. ibi, dem in medio car. 109
Defectus in Maria magdalena. ſmo clxxxvi. in medio car. 121
Demones i p̄mitiua eccl̄a quadruplr ipugnabāt hoies ſer. cclxxij. i fi. car. 184
Dyabolus ꝓtra hoiem quattuor obij, cit ſ. xxx. cir. mediū car. 17
Dyabolus ſignificat per draconē qua, druplici ratiōe. ſer. cxxxi. i p̄i. car. 87
Dyabolus pugnat in ſanctis triplicit ibidem.
Dyabolus decipit hoiem triplr ſermo

cxcviij. circa finē car.127
Dies iude facti sunt pauci ser.lxxxix.i principio car.55
Dies resurrectōis dr̄ lumiosa quadrupliciter f.cxx.in prin. car.79
Dies paschę dicitur gaudiosa. ibidem per totum car.79
Dyonisius dotatus triplici priuilegio ser.cclxvij.per totum car.180
Dionysius triplicē hūit reuelationes. ibidē in prin. car.180
Dionysij triplex cōuersio ser.cclxvij.i medio car.182
Dionysius in tribus cōmendat ibidē in prin. car.181
Dilectionis vere tria signa ser.xxxviij. circa medium car.22
Dilectio triplex ibidē circa finē.
Dilectio dei erga nos ondit ex tribus ser.cclxxiij.in fi. car.186
Dilexit maria filium tripliciter f.cxvi. in prin. car.76
Diligē christū debemus multipliciter rōe ser.cclxxiij.per totū car.185
Diligere deū z mūdū simul nō possumus ibidē in medio car.185
Diligēdus est sūme deus pp quattuor. ser.ccxxi.in prin. car.147
Despōsatio triplex ser.lxvij.post principium. car.39
Doctores triplices f.cclviij.i fi.ca.175
Doctrina gregorij vtilis populo ex tribus ser.xciij.clr.mediū car.59
Dolotis magnitudo virgis cū filio catur ex tribus sermo.cxvi.post medium. car.76
Dñicus cōmendat in tribus ser.clv.z ser.cxcviij.in prin: car.100
Dñici trāslatio triplex cā.ibi circa medium car.101
Dñicus tripliciter translatus ē sermo. clvi.circa mediū. car.101
Dñici sanctitas non potuit abscondi. ser.clvij.in prin. car.102
Dñicus ꝑatur stellis lunę z soli. smo cxcviij.per totum car.129
Dñs fuit cū maria quadruplr ser.ciij. in medio car.67
Domus materialis tria requirit sermo cxxxv.z.ccxxvi.in prin.
Domus aie triplex ꝑditio ser.xiij.i medio. car.9
Domus christi fuit vterus virgis. ser. ccxxxvi.in prin. car.158
Domus dei cōmendabilis ex quattuor ser.cclxxviij.p totū car.188
Domus materialis duplex ꝑditio ser. ccc.clr.prin. car.202
Domū materialē quattuor ornant ser. cclxxviij.in prin. car.187
Domus triplex in aia ser.ccxlviij.circa medium car.168

Ecclesia multiplr appellat. f. xlviij.in fi. car.29
Edificantes sup fundamentum fidei sunt multiplices f. cclxxxij.p totū. car.191
Egredi debemus christo quadruplicit̄ se.xviij.in prin. car.10
Electio multiplex sermo.vij.circa finem. car.4
Electio matthie ꝑmendat duplr. ser. lxxxviij.in prin. car.54
Electio cuiuslibet prelati tria requirit. Et eligēdi modus beatū matthiā.ibidē.
Electionis matthie causa.ibidem in fi.
Electio vera tria requirit ser.lxxxviij. in fi.Et ser.xc.in fi. car.55
Eps debz hēre in se sex ser.ccxxxi.i medio. car.155
Error triplex tempore ꝓstantini sermo xlviij.in medio. car.28
Euangelīū matthei p̄comzak in tribus ser.ccxliij.in fi. car.165
Euangelista verus quattuor requirit̄ ser.ccij.in prin. car.131
Euāgelistę opus fecit matthe⁹ tripliciter ser.ccxlv.p totum. car.165
Excelsum quadruplex in trinitate sermo.lxiij.in prin. car.105

Fabiani z Sebastiani festa simul celebrant sermo. lxij.in prin. car.36
Fabian⁹ rectū cor hūit.ibidem in fine
Facię tria ornāt f.xij.clr.fi. car.7
Fama attendit quintupliciter ser. xij. clr.medium car.7
Familiaritas xpi ondit in tribus ser. clii.clr.medium. car.99
Femella organizak i vtero mr̄is .lxxx. dit triplici rōe ser.lxxx.clr.prin.car.47

Festum oium sanctoꝝ institutū ē tripli
ci de cā sermo. cclxxv. in prin. car. 165
Herculū quadruplex apposuit xps i ce
na ſmo. cv. circa medium car. 69
Filii israel quattuor habuerunt ducto
res ab egypto ſmo. lix. in medio car. 34
Fortitudo vera ꝙ xpistit in tribus sermo
ccvij. in medio
Fortitudo vera quattuor ꝓbak ibi post
principium car. 135
Fugit dns in egyptū q̄druplici de cau
sa. ſ. xliij. in prin. car. 25
Jn fuga xps tria ostendit ibi circa me
dium
Franciscus i multis ꝙmendak ſ. cclxiij
p totū car. 177
Fráciscus tribus vicibus audiuit vocē
dñi. ſ. cclxij. in medio car. 176
Francisci sanctitas ibidē i pri. car. 176
Francisci psecutōem plura ostendunt
ſmo. cclxv. p totū car. 179
Franciscū habuisse xpi stigmata multa
pluadent ſmo. cclxiij. p totum. car. 178
Fructus Marie būdictus tripliciter ſ
mo. ciij. in fine car. 68

Georgius miles fortis ⁊ strenu
us ſmo. cxxx. in principio. Et
ſmo. cxxxij. in prin. car. 86
Georgius vicit quadruplr ſ.
cxxx. circa prin.
Georgius figurak p elephantem sermo
cxxxi in medio car. 87
Gladius maloꝝ ⁊ bonoꝝ ſ. lxij. cir. pri.
⁊ medium car. 36
Gratia dei cognoscit in homine ex tri
bus ſmo. l in prin. car. 29
Gregorius vigilauit triplr ſmo. xci. cir
ca medium car. 57
Gregorius studuit in quinq; libris ser.
xcij. in prin. car. 57
Gregorius assimilatur pictori ⁊ figulo
ibidem car. 58
Gregorius ꝙmendak in tribus sermo
xciij. in prin. car. 58
Gregorius dedit eloga pulchritudinis
triplr ibidē circa mediū car. 59
Gregorij hūilitas patet ex quattuor. ſ.
xci. in prin. car. 56
Gregorij multe fuerunt virtutes ſmo
xciij. per totum car. 59

Habitaculum q̄druplex ſ. vi
post prin. car. 3
Habitare in vnum cōtingit
sextuplr ſ. ccl. p totum ⁊ ser
mo. cclx. in prin. car. 97
Herodes quadruplr obȝt sermo. xliij. i
fine. car. 25
Herodis sntia ȝtra innocētes iniꝗ osté
dit tripliciratōne sermo. xliij. in princi
pio car. 25
Herodis crudelitas ȝtra Joānem ba
tistam sermo. ccxxxiii. in pri. car. 156
Homo hortak ad tria sermo. xcvij. i pri
cipio car. 61
Homo debet sepbare tripliciter sermo
clx. in prin. car. 72
Homo ante passionē xpi quadruplicez
hūit defectū ſ. cxliij. p totū car. 75
Homo ceccidit per quattuor ſ. cxxi. post
principium car. 80
Homo plus attinet xpo ꝙ angelus ser.
cclvi. ante mediū car. 169
Homo malus petor omni bestia sermo
ccx. in prin. car. 137
Hominꝫ triplex est statutus terminus ſ
mo. cclxxxij. in prin. car. 192
Hominis magna ē dignitas ſ. cclv. cir
ca medium car. 171
Homines triplices nō debent timere ſ.
ccij. circa medium car. 132
Homines assumunt ad ordines ange
lorum. ſ. cclvij. post medū car. 170
Jn homine triplex potēcia ſmo. cclxj. i
principio car. 176
Hore canonice cur instituteꝫ an extra
ecclām sint dicēde ſ. ccci. in fi. car. 205
Hospitiuꝫ in hac vita xps nō hūit ſmo
clxxxvi. in prin. car. 121
Hospitem tria expellunt ſmo. clxi. cir
ca medium car. 104
Hostiū cordis nri xps pulsat q̄druplr
ci ratōe ſ. clxxxvi. p totū car. 121

Iacobus maior multiplex hūit
priuilegium ſmo. cxci. in prin
cipio car. 125
Jacobus minor ꝙmēdak tri
pliciter ſ. cxxxvij. in prin. car. 125
Jacobi minoris pfectō ꝙistit in tribus
ibidem in medio
Jacobi minoris passio ē in quattuor cō
mendabilis ibidē in fine

Jeronymus carnis incēdia deleuit tri
plr ℔.cclviij.circa finem car.174
Jeronymus flagellatus ē q̄druplicī ō
cā ℔.cclviij.circa mediū car.174
Jeronymus didicit sciam multiplr ℔.
cclxi.in pūn. car.176
Jeronymū quattuor ꝓmendāt ibi post
medium
Jesus nomē ē dulcedinis quintuplici
ter ℔.lv.p totum car.32
Johānes euāgelista dr aquila pp q̄ttu
or ℔.xxvi.in pūn. car.20
Joannes euangelista multa hūit priui
legia ℔xxxvij.ꝛ.xl.p totum car.21
Joānes a xp̄o pre alijs dilect⁹ qntupli.
ci de ci ℔mo.xxxviij.p totū. Et plus pe
tro ibīn fine car.21
Joānes cur sepulchr ingressus sermo
xxxix.in pūn. car.22
Joānes euāgelista an mortuus sit vel
non quadruplex opinio ibidem per to
tum car.22
Joānes añ portam latinā triplex fuisti
nuit martyrium ℔.clv.p to. car.95
Joānes quadruplr fuit priuilegiatus.
℔mo.clvi.in pūn. car.95
Joānes baptista fuit missus q̄druplici
ter ℔.cxl.p totus car.110
Joannes baptista victus ē lucerna ar
dens clxxv.in pūn. car.113
Joannes baptista quadruplr est perse
cutus ℔.ccxxxij.p totū car.156
Joānis baptiste excellentia p̄z ex qnq3
℔.clxx.p totū car.111
Joannis baptiste multa p̄rogatiua ser.
clxxxij.p totum car.112
Joane baptista ñ fuit rexit maior qua
druplicī rōne ℔.clxxiij.clr.me. car.112
Jgis quadruplex in xp̄o tpe passiōis
℔.cxvin medio car.75
Jgis quadruplex ℔.clxij.p totū ꝛ ser.
ccv.i pūn. car.105
Jnalgētiar valor tria regrit ℔.clxxix.
circa mediū car.136
Jnimicas aie sanat quadruplr ℔mo
cclxi post medium car.182
Jnimicas quintuplex hominis ante
natiuitatem ℔.xxvij.circa mediū.car.15
Jnimicas triplex phariseor ℔.ccxlvi.
in mdio car.180
Jnocentū beatitudo causat ex mul
tis ℔.xli.p totum car.23
Jnnocentū passio ꝓmendat ex quattu
or ℔.xlij.in pūn. car.24
Jnnocentes cur occisi ꝛ quoto tpe ser.
xliij.post medium car.25
Judas cur positus inter discipulos ℔.
lxxxix.circa medium car.55
Judas discipulus apostolus ꝑcurator
inops mendicus ꝛ paup ibi p to. car.55
Judas fuit vilapidator quadruplicit℔
℔mo.xc. car.56
Justitia vera in tribus ꝓsistit ℔.v. circa
pūncipium car.3
Justitia triplex sermo.clxxv.post pūn
cipium car.141
Athedra triplex ē ℔.lxxxvij.in
k pūncipio car.53
katedre petri festū institutus
℔mo.lxxxvi.p totū car.53
katherina excessit virgines in tribus ℔.
ccxcvij.p totum car.202
katheria multiplex hūit priuilegium ℔
mo.ccc. car.203
katherine multiplex gratia ℔.ccxcix.p
totum car.202
kyrieleison cur iteratur in missa sermo
ccvi. car.209
Lachrymē triplices sunt ℔mo
clxxxviij.in pūn. car.121
Laicor quadruplex genus
℔.ccxxiij.in pūn. car.149
Lapides quadruplices sermo.xxxv.in
pūncipio car.20
Lapides materiales valēt ad quattu
or ibidem car.20
Laqueus triplex dyaboli ℔.ccvij.circa
mediū car.136
Lauacr sanguis septuplex ℔mo.cvi.in
pūncipio car.69
Lauari pedes certor nō pōt triplici ra
tione ℔.cvij.circa mediū car.71
Laurēti⁹ tria fugit ℔.cciij.i me.car.133
Laurētius ignē materialē extinxit tri
pliciter ℔mo.ccv.circa mediū car.134
Laurētius quadruplex hūit certamen
℔mo.ccvi. car.135
Laurentij triplex ꝓsolatio ℔.ccvij.post
medium car.135
Laus ꝓpria vituperat ℔.clxxiij.in pū
cipio car.112
Leo quattuor timet ℔.cciij.añ fi.car.4

Letania instituta est pp tria f. cxlviij. in principio car. 96
Lex ē q̄druplex f. cc. in prin. car. 130
Liber qntuplex f. xcij. p totum car. 57
Liberalitas ysitit in tribus sermo. clx. i principio car. 103
Liberalitas dei cognoscit ex tribus sermo. ccxliij.
Lignum triplex in paradiso f. cxliij. in principio car. xciij
Lignū duplex f. ccxl. in prin. car. 161
Lignū humile exaltatus tripliciter ibi ante medium car. 162
Lignum crucis pcussit robustos ibi in fine car. 162
Lingua data est homini pp quattuor f. cclxxix. in fine car. 179
Lotio pedum discipuloꝝ ymendak ex tribus f. cviij. in prin. car. 71
Lotio manuum post missam qd signifi cet sermo. ccv. in fine car. 182
Lucas quadruplr fuit illuminatus f. ccclxxix in medio car. 182
Lucas dicit medicus ibidē post mediū car. 182. ¶ Et in sermone. cclxx. ante fi nem car. 183
Lucas p sex fuit eleuatus in diuinam ytemplatōem sermo. cclxx. circa medi um car. 182
Lucas quattuor habuit officia sermo cclxxij. circa finem car. 184
Lucas quadruplices habuit insomna tores ibi. car. 184
Lucie victoria in tribus consistit ser. ō cimus in principio car. 6
Lucie fuerūt. vij. vtutes f. xi. p to. car. 6
Lucie quadruplex effectus sermo. xij. p totum car. 7
Lucerna bona tria requirit sermo. clx xv. per totum car. 113
Lucerna fuit benedictus quintuplicit ser. ccxvij. post medium car. 149
Luminaria duo creata in mundo sermo clxxviii. in principio car. 115
Luna plēa triplicem hz vtutem sermo cxcvij. in medio car. 129
Luna triplicez hz mutabilitatē sermo ccxxiij. in medio
Lux hz quadruplicem effectuz sermo xxiij. circa medium car. 14
Lux mundi aliquis dicit tripliciratio ne sermo. cciij. car. 132
Magi quare dicunt sermo. lvi. in principio car. 32
Magi cur xp̄m quesiuerunt ibidem in medio car. 33
Magi ab oriente z cur p stellam vocati ser. lvij. in prin. z in medio car. 33
Maloz seultia apparet in duobus ser mo. lxij. in principio car. 36
Manere in christo quō exponit f. xvi. per totum car. 9
Manifestauit se christus multiplr f. c xxvi. per totum car. 83
Manus quadruplex ponecta thome ser. xi. circa finem
Manus christi qnqz hz digitos sino lxxiij. post medium car. 8
Marcus ambulauit multiplic via ser mo. cxxxiij p totum car. 88
Marcus ymendak in qnqz f. cxxiij. circa principium car. 87
Marcus multiplicez hūit progressuam sermo. cxxxv. p totum car. 89
Maria ytra dyabolū exercuit tiplicē ptātē sermo. xxij. in prin. car. 13
Maria noīnat dña stella illumatrix ibidem car. 13
Maria triplex puuilegiuz añ tz post ptum f. xxv. in prin. z in fi. car. 14
Maria dicit tepluz dei sermo cxxvij. circa mediuz car. 47
Maria dicit medium triplici rne ibi. ante finem. car. 47
Maria nō tenebat ad purificacōz ser. lxxix. circa prin. z. lxxxi. in fi. car. 49
Maria triplr coopata ē ad incarnatō nem christi f. xcix. in medio car. 64
Maria dr ysa triplici ratōe f. in pri. Et. cccxxvij. post medium car. 160
Maria mr pulchritudinis trip expo nit f. cccxxvij. in prin. car. 160
Maria qnqz hūit maxima dor. pul chritudinis f. ciij. p totum car. 67
Maria dr luminosa quadruplr sermo ccxij. p totum car. 138
Maria ymendak in tribus ser. xiij. p totum car. 139
Maria ypak apostolis martyrtis pa triarchis f. ccxvi. p totum car. 142
Maria est salutata septuplici (smo ciij. p totum car. 67

Maria frequēter a nobis est salutāda triplici rōe s. cij. post prin. car. 66
Maria, salutare debemus pp tria ibi. i principio
Maria magdalena multiplr deū offēdit s. clxxxvij. circa prin. car. 122
Maria magdalena fuit tracta a xpo gntuplr s. cxc. post prin. car. 124
Maria magdalena satisfecit multiplr ibidem in fine car. 124
Martyrū scē Cecilie ymēdak ex gnqs ser. ccxcij. circa medium car. 199
Martyrū q̄druplex genus s'mo. 288. in fine
Martinus placuit deo in triplici statu ser. cclxxxix. in prin. car. 196
Martini potestas super oēs creaturas ibi. in fine car. 196
Martinus multis decoratus virtutib⁹ ser. ccxcl. post medium car. 198
Martinus multiplr fuit dilectus i vita z in morte ser. ccxcij. p to. car. 198
Mater zebedei triplici modo accessit christū ser. cxcv. in prin. car. 125
Jn mr̄imonio triplex yiunctio sermo lxviij. in prin. car. 40
Ministeriū gntuplex ymissum beate v̄gini s'mo. ccxviij. in medio car. 145
Mattheus ypak martyri z euāgeliste. ser. ccxlv. in medio car. 165
Mattheus secut⁹ ē christum sextuplici rōe ser. ccxlvi. in prin. car. 166
Matthei triplex p̄contū ser. ccxliij. in medio car. 165
Medicus dicit christus triplici ratōne sermo. cxc. in prin. car. 124
Medicus christus appropiquauit pp tria ser. ccxlvi. post medium car. 166
Mel ponit⁹ in medicinis triplici ex cā ser. ccxcv. ante fi. car. 200
Memorandā christiano sunt tria ser. 281. per totum car. 190
Memoria mortis valet ad quinqs ser. cclxxxij. in prin. car. 192
Michael quadruplex habuit officiū ser. cclxij. p totum car. 171
Milites strenuū faciūt tria ser. cxxxij. in medio car. 87
Milite legitimo opari tria faciunt ibidem in medio car. 88
Militum regula sermo. ccxc. in principio car. 196
Misse introitus quare cantak s. cccvi. in principio car. 209
Missa cū alleluya 9cludit ibidem
Missa cantak trib⁹ linguis. greca. hebraica z latina s. cccvij. p totū. car. 210
Monumētū christi nouū fuit triplici rōe ser. cxvij. in pri. car. 78
Monumentū cur alienū z iusti ibidem p totum
Mors sanctorum pciosa sermo. clxx. i principio car. 110
Mortui dicunk dormientes duplici ex cā ser. cclxxxvi. in prin. car. 194
De morte bonor⁹ nō est tristandum triplici ratōe ser. cclxxxvij. p totū. car. 195
Mori voluit christus in cruce pp gnqs ser. ccxlij. in prin. car. 163
Mortis memoria triplex expellit peccatū ser. cclxxxij. post medū car. 191
Mortuentes sunt quadruplices ser. cclxxxij. in prin. car. 191
Mortuis debemus subuenire pp tria s'mo. cclxxxiiij. p totum car. 193
Mūdus pscquit electos quadruplicit ser. xxxi. in prin. car. 17
Mundus fallit tripliciter ser. lxx. circa medium car. 42
Mutabilitas quadruplex s'mo. ccxij. post principium car. 138

Natiuitas christi maxime dignitatis iocunditatis z vtilitatis ē sermo. xxvij. in principio car. 15
Natiuitas christi nobis attulit quattuor vtilitates sermo. xx. post prin. Et ser. clxxxv. in prin. car. 120
Natiuitatis christi triplex opportunitas sermo. xvij. in prin. car. 9
Natiuitas christi liberauit hoiez a tribus malis ibidem car. 10
Jn natiuitate christi appuerunt quatuor ser. xxviii. in puncipio car. 16
Jn natiuitate christi sex sunt attendēda ser. xxix. p totum car. 16
Natiuitas virginis glorioſe comparatur domui materiali penes tria ser. ccxxxv. in prin. car. 158
Natiuitas marie ypak pellē triplici rāt̄oē ser. ccxxvii. in prin. car. 152

Naturalia suspēdunt i suis actōib⁹ tripliciter ser.x. in medio car.vi.
Nicolaus ꝓmendat a tribus. ser. v. in principio car.3.
Nicolai securitas erat in tribus sermo v.cir.finem. car.3
Nicolaus triplex habuit habitaculus sermo.vi. car.4
Nicolaus habuit triplicem thesaurum ibidem
Nicolai electio cōmendatur tripliciter sermo.vii. car.4
Nicolai vita ꝓmendabilis septuplicit. ter sermo.viii. car.5.
Nicolaus quatuor habuit priuilegia.s. ix.per totū car.5
Nobilitas causat ex quattuor ser.v.in medio car.3
Notoriū or aliquid tripliciter ser.xc.i principio car.56
Nuptie tria in se habent.ser.lxviii.i pncipio. car.40
In nuptijs quattuor inueniūtur.8mo lxvii.in prin. car.39
Obdictia ē quadruplex.8mo cexc.in fine car.197
Oculus duplex mētalis & corpalis s.xxxij.i fi car.15
Oculos quida cruerūt triplici rone.s. ccxx.post prin. car.146
Occultari quattuor nō possunt sermo clvii.in prin. car.102
Odor quadruplex sermo.clvii.in prin. cipio car.102
Offerre debemus tria sermo.lxi. in pri cipio car.35
Op⁹ triplex.s.xv.p⁹ medi. car.8
Op⁹ōi qdruplex.s.cxciiii.i pn. car.126
Optima parte elegisse soli marie quenit ser.ccxix.in prin. car.145
Optima ps attēdit penes gnqs.ibidem cir.medium car.146
Orō fit geniculādo pp tria ser.xviii. in fine. car.10
Orō ignita tria fecit.sermo.lxi.in prin cipio car.96
Orō ɔz hēre quattuor alas.sermo. cxlv ij.in medio. car.96
Orōqñ exaudit ibidē. car.96
Orans p alio debet in se hēre quattuor ibi.in prin. car.96
Ordines sanctorū in patria.ix.ser.cclxx vi.per totum. car.186
Ornamēta sacerdotū celebrantiū qd significēt.s.cccv.in prin. car.208
Ospe triplex ꝓprietas. ser.ccl ix post medīū. car.175
Partus virginis triplicē habuit ꝓdktōem sermo.xxvi. cir ca medium car.15
Passio xpi cū tristitia & aliorū sanctorū cuz letitia cur celebretur.sermo.cxvii.in medio car.76
Passio xpi habuit triplicē effectū.s.cc xlvii.per totum. car.164
Passerib⁹ assimilant sancti.ser. ccviii. in principio. car.136
Paulus ante quersionē tria patiebat ser.lxxiii.in prin. car.43
Paulo infixa triplex spina.ibidem in fine. car.44
Paulus vas electōnis pp multa.s. lxx iiii.per totuz car.44
Paulus factus est spectaculū multis. ser.lxxv. car.45
Paulus quersus ē a tribus malis.ser. lxxvi.per totum. car.46
Paulus habuit triplicē scientiam. ibi in medio car.46.
Paulus multipliciter curat⁹ē ser.lxxv ij.in prin. car.46
Paulus quinqs habuit effectus gratie ser.clxxxi. car. 117
Pauli ꝓmēdatio i tribus ser.clxxxij.p totum car.115
Paupertas triplex ser.cclxxx. in prin cipio. car.189
Patres veteris testamēti petierūt tria ser.xcvij.in prin. car.62
Patres veteris testi desiderauerūt plura.ibi.in medio car.62
Peccatuz quadruplicē inducit dñm. se.xviii.cir.medīū car.10
Pctūm triplr excecat hoiem ser.cxiij. in fine car.75
Pctūm orgiale qntuplex hūit remediuz.ser.liij.p totū car.30
Pctūz magna ɔz pderositatē.s.cclxx post prin. car.183
Pctōres,i spectaculis tria ꝓsiderent.s. lxxv.in prin. car.44
Pellis qdruplex.s.ccxxvii.i pti.car.152

Pelliculpe triplex. ibi. p⁹ med. car. 152
Pelle depositi bartholomeus multiplr. ibi. p totū car. 152
Penitētes publice recōciliāt i cena dñi triplici rōe. f. cx. in prin. car. 72
Penitētes ve obēt hre quinq3. f. clxix. per totū3 car. 110
Petr⁹ ōmēdat i q̄ttuor ser. lxxxvij. cir. prin. car. 53.
Petri māsuetudo in tribus patuit. ibidem in fine car. 54
Petri exaltatio sup āgelos z eius solēnitas. f. lxxxvi. z. clxxx. i pri. car. 53 z 117
Petrus martyr passus ē sextuplr. ser. cxxxvi: car. 89
Petr⁹ martyr secutus ē xpm q̄tum ad tria. f. cxxxvij. in fine car. 91
Petrus martyr assimilat xpo i multis ser. cccxxxvi. car. 89
Petitio multiplex fcā xpo. ser. cxxix. in prin. car. 91
Petitio filioꝝ zebedei fuit ōfectuosa q̄ druplr. f. cxcij. post med. car. 125
Philippus triplex pconiū hūlt: f. cxl. i prin. car. 92.
Philippus xpo familiarior in tribus ibidem in fine car. 92
Ptās clauiū ꝓfitit in tribus. ser. clxxix. in prin. car. 116
Ptās clauiū tria includit. ser. cxcv. in fine. car. 127
Potētia intellectiua z affectiua in hoie quelibet illaꝝ patit triplicē defectū ser. ecclij. in medio z in fine car. 170
Prelatus pōt deponi ꝓpter quattuor. ser. xc. in prin. car. 56
Prelatus quadruplr pōt dici dilapidator. ibidē in medio car. 56
Prelato perfecto tria sunt necessaria. ser. xciii. in prin. car. 58
Prelatus verus dz hre q̄ttuor. f. cxcv. p to. z. ccliij. i prin. car. 134
Prelat⁹ dz aliis lucere. f. ccliij. i fi. car. 133
Prelat⁹ quō dz se hre erga subditos. f. ccxxi. in fine car. 148
Preliꝝ magnitudo attendit triplr. ser. ccliii. in prin. car. 170
Prelium quadruplex pugnauit michael ibidem in medio car. 170
Pregnātes triplicē habēt timorē. ser. xxv. in fine car. 14
Pregnātes sentiūt vitā femelle. lxxx. dle f. lxxx. cir. prin. car. 48
Peregrinus fuit xpo quadruplr. ser. cxxv. in prin. car. 82
Peregrinus xpo triplex habuit hospitiū: ibidem in fine car. 83
Priogenita ḡre i lege veteri offerebantur. f. lxxx. cir. mediū car. 48
Priogenita viuersa fuerit ibi. i fi. car. 49
Promissio fit tribus modis: sermo. ccxlvii. in fine car. 168
Pugil verus dz hre tria ser. xlv. in principio car. 26
Puer presentat in tēplū ꝓpter tria. f. lxxviij. car. 47
Puer cur illa die presentat. sermo. lxxx in prin. car. 48
Puer iesus a q̄ttuor ꝓsonis portat i tēplū. f. lxxxi. in prin. car. 49
Purificatōis festū triplici cā institutū ē. ser. lxxxii. cir. prin. car. 49
Puritas triplex. ser. ccxlij post principium car. 139
Placabilis reddit hō deo ex tribus. f. Lin fine car. 29.
Plenitudo quadruplex ser. xxxij. i principio. car. 18

Querētes xpm sunt quadruplices. f. cxxlij. p⁹ pn. car. 81
Qōnes nouē crāt ō homie aīa aduētū. f. xxx. p to. car. 17
Qdmi obuit hō pp qnq3. ser. xxx. in prin. car. 17
Regnū triplex vicerūt martyres. f. ccxlviij. i me. car. 168
Religioso perfecto tria sunt necessaria ser. cclix. car. 174
Religiosoꝝ triplex fructus z quadruplex differētia sermo. xcvii. post medium car. 62
Relinquenda sunt sex que impediunt salutem hominis. sermo. clxxxii. in principio car. 118
Resurrectio xpi mirabilis pp quattuor ser. cxxi. in prin. car. 80
In resurrectōe xpi tria sunt notanda. ibidē per totū car.
Resurrectio xpi fuit necessaria triplr: ser. cxxiii. in prin. car. 81
Resurrexit xpo triplici mō. ser. cxxii. in principio car. 80

Tabula

Resurgere debemus multipliciter. ibi. per totum car. 80
Respublica bene recta quattuor regrit ser. cc.lvii. in prin. car. 167
Rubigo quadruplex. ser. cc.xix. cir. pn cipium car. 153
Rubigo purgat triplr: ibi. circa medi. um. car. 154
Rumores q̃druplices libēter audimus f. cc.lxxxv. in prin. car. 193
Remuneratio eterna stat in tribus. ser. clxxx. in fi. car. 111

Sacramti ꝓsecratio excedit oēs potētia. f. cviij. in me. car. 71
Sacrificiū veteris testi hūst tria. f. cxv. in prin. car. 75
Sal triplex ē. f. cc.lii. in prin. car. 132
Sagitta q̃druplex. f. lxxi. cir. m. car. 42
Sanatus pfecte cognoscit p quattuor signa. f. lxxvi. in fi. car. 46
Sanat chustus triplr. 9mo. cxc. in principio. car. 124
Sanatio medicoū triplex ē: ser. ccxlix. cir. mediū car. 165
Scitas vero tria requrit. Et per tria cognoscit q ꝓseruat: sermo. vij. in principio car. 4
Scitatis pfecte triplex signū. ser. cxl. in principio. car. 92
Et in ser. cc. in medio car. 130
Sancti gaudent de tribus. ser. clxx. in principio car. 143
Sāctū accipitur quadruplr. sermo. cc xvij. in prin. car. 143
Saplētia triplex ser. ccxxvij. in principio car. 152
Sebastianus positus ad multiplex signum. ser. lx tij. per totū car. 37
Sebastianus in tribus 9mēdat: sermo lxiij. per totū car. 37
Sepulchrū quadruplex ser. cxix. i prin cipio car. 78
Sepulchrum christi visitare dēmus q̃druplici rone. ibidem car. 78
Sepelir hō q̃druplr. ibi. p to. car. 78
Serui bōitas tria requirit. sermo. cc. i principio car. 131
Seruꝰ fidelis quattuor dz attēdere. f. ccxcvij. post prin. car. 201
Silvester fuit in quadruplici statu pfectōis. sermo. l. in prin. car. 29
Signa tria ostendūt hoiem esse in gratia. ibidem car. 29
Signa q̃q; sequebant in primitiua eccl'ia credētes. f. clxij. in prin. car. 100
Signa miraculoū cur hodie nō fiunt triplex ē cā ibi. cir. medi. car. 100
Singularitas quattuor mala inducit. ser. xlij. post mediū car. 8
Simon z iudas 9mēdant p multa ser. cc.lxxii. p totum car. 184
Sol amittit lucē erga nos quadruplr: ser. cxcvij. in fine car. 129
Sonꝰ triplex in cātilenis significat laudem triplicem quem sancti ipendūt ōi. ser. cc.lxxviij. in fine
Scala qua ascēdit ad celū septē habet gradus ser. cxlix. in prin. car. 97
Scola q̃druplex ser. cxlvi. i fi. car. 96
Suffragiū eccl'ie qbus ꝓdest post mortē. ser. cc.lxxxviij. post medi. car. 195
Spūm scūm volēs recipe dz multa petere: ser. clvij. p totū car. 102
Spiritus scūs comparat quattuor. ibidem in fine car. 103
Spūs scūs i tribꝰ generibꝰ hoium requiescit. ser. clix. p totū car. 103
Spūs sanctus cōseruat per tria sermo clxij. in fine car. 105
Spūs sanctus missus est in specie ignis: ser. clxij. in fine car. 106
Spūs sci receptōz q̃ttuor disponūt sermo. clxiij. in prin. car. 106
Spūs scūs vt maneat nobiscū q̃ttuor regrit. ibi. in medio car. 106
Spūs sanctus missus est in quadruplici signo. ibi. car. 107
Spūz scūz recipe tria spediūt. Et recceptum tria expellunt. ser. clxi. in prin. z in medio car. 104
Stella apparuit quintupliciter. ser. lviij. in pri. car. 33
Stella cur occultata. ibi. cir. me. car. 34
Stella fuit creata ad tria. sermo. lix. in principio car. 34
Stellarū quadruplex ꝓprietas. sermo cxcvij. in prin. car. 128
Stephanus vicit mūdum in quattuor sermo. xxxi. in prin. car. 17
Stephanus habuit quintuplex adiutorium. ibidē in fine car. 18
Stephanus quare electus. ser. xxxij.

in principio car.18
Stephan⁹ hůlt quattuor coronas:ibidem car.19
Stephanus quinq; habuit priuilegia ser.xxxiij.in prin. car.19
Stephanus cómendat triplr. sermo cxcvij.i prin. car.118
Stephani inuētio ꝓmēdat quadrupliciter.ser.cxcvi.in prin. car.127
Stephani translatio triplex. ibidem i medio car.128
Stigmata christi fráciscū hůlse multa psuadēt.ser.cclxiij. car.178
Terra bona cognoscit p tria. ser.xcvij.cir.med. car.62
Thesaur⁹ triplex i margarita.ser.clxxxiij.in pri.car.120
Thesaurus quō absc̄ōdit & emit.ibi.in medio & in fi. car.120
Thomas cānonizauit regi domū triplicit er.ꝛ.xij.per to. car.9
Thomas dedit quattuor voces. sermo xiiij.in prin. car.8
Thomas erat in triplici fide.ser xv.in principio car.8
Thomas mansit in christo triplr. ser. xvi.in prin. car.9
Thomas cāuariēsis ꝓmēdat i sua passiōe triplr.ser.xlv.in prin. car.26
Thome scitas p3 ex septē.ser.xlvi. per totum car.26
Thomas habuit quatuor pconia.smo xlvi.per totum car.27
Torcular significat ecclīaz.& triplr fuit repletū.ser.xci. in fine car.57
Trahit hō a christo quadruplr. sermo cccxliij.in medio car.164
Transitus malo⁹ triplex est. ser. cxvij. post mediū car.77
Trinitatis festū diuersimode celebrat ser.clxv.in prin. car.107
Trinitas nō est cnriose inuestigāda. sed pie credēda ibi.p totū car.107
Trinitatē psonaz & vnitatē cēntie tria ostēdūt.ibi.in medio. car.107
Circa trinitatem tria sūt attendenda. ser.clxvij.in prin. car.108
Trinitas eluceſſit in omnibus creaturis.ibi.in prin. car.108
Trinitatem in diuinis esse tria ostendunt.ser.clxij. car.107
Tria erant quō dā ipossibilia ser.xxxiii. in prin. car.18
Triana gloria difficulter vincit triplici rōne.ser.ccij.in med. ad vidēdū ser.xxxij. car.18
Uanitas q̄ duplex i mūdo. ser.cclxxxi.cir.mediū car.191
Ubera triplicia sunt sermo.lxxxiij. in fine car.52
Ubera habent triplicem vim.ser.lxxxv.post medium car.52
Uenter beate virginis habuit quattuor commendabilia. sermo.cccxxix. p totum. car.161
Uestigia christi sunt virtutes.ser.i. in principio. car.1.
Uta custodit per quattuor.ser.i. circa medium car.1
Uta non amittitur per quattuor. ibidem. car.1
Uidere quattuor hominē delectāt. ser. xxxij.cir.medium car.18
Ad vidēdum quattuor requiruntur. ser. xxxiij.cir.medium car.19
Uigilare debemus ad tria. ser.xci.cir. medium car.57
Uigilare debēt quinq; genera hoium ser.xcij.cir.mediū car.57
Uigilantiū sextuplex ꝓditio ser.cci.in fine car.131
Uigilia perfecta tria requirit ꝛ.cccxcij. post mediū car.201
Uincētius habuit duplex certamen. ser.lxix.in prin. car.40
Uincentius tripliciter vicit. Ibidem. car.40
Uincentius pugnauit ꝓtra tres acies ser.lxx.cir.prin car.41
Uincētius ꝓmendat a duobus. sermo lxxi.in prin. car.42
Uincētius nomē victoriosus ibidē. in fine. car.42
Uirginis uterus factus est nobis tria. ser.xxvi.in prin. car.14
Uirginitas sancte Agathe cōmendat quadrupliciter.sermo.lxxxiij.cir. principium. car.51
Uirginitas ꝓseruatur p quattuor. ser. cccxij.cir.mediū car.199
Uirgines faciliter decipiūtur triplici ex cā ibi.in fine

Tabula

Virginitatem quatuor retrahunt: ser. cxcvij. in principio car.202
Virginitas a deo multipliciter ē bono rata: ser. ccc. ante finez car.204
Virtutes ꝯtuor. s. cclxxvij. i fi. car.153
Viro perfecto tria sunt necessaria: ser. i. circa principium car.1.
Viri sancti gaudent de ꝯtuor: ser. lix. in fine car.35
Vita hoiuz triplex. s. cc. in fi. car.130
Vita socialis quatuor requirit: ser. lij. ante medium car.2
Votum religiosorum triplex: ser. ccxc. circa medium car.196
Unio multiplex. sermo. clxxvij. circa finem car.115
Unguentum triplex. sermo. clxxxvij. in fine car.123
Vox de celo. Scribe beati mortui ꝛc. audita quadruplici ratiōe: ser. cclxxxv. in medio car.193
Uxorē ducens duo debet attēdere: ser. cclix. circa principium car.165

Xps multos hz effectus: ser. lij. circa finem car.2.
Xps benigne inuitat: ibidem car.2
Xps natus triplici ex causa: ser. xvij. in principio car.10
Xpm preuenire oportet multipliciter: ser. xxi. per totum car.12
Xps nominat paruulus quadruplici ratione: ser. xxiij. car.xliij
Xps quatuor pro nobis obtulit: ser. lij. in principio car.30
Xps habuit quatuor nomina: ser. lij. per totum car.31
Xps habuit quatuor cognomina: ser. lij. per totum car.31
Xps dicitur sol: z venit ppter quatuor: ser. lxxix. car.48
Xps quadruplr fuit oblatꝰ: ser. lxxxi. circa medium car.49
Xps dicitur flos triplici ratione: ser. c. post principium car.64
Xps in cena quadrupliciter se habuit: ser. cvij. per totum car.70
Xps passus ē in quatuor locis: ser. cxl. per totum car.73
Xps in testamento suo octo nobis legauit: ser. cxij. car.73
Xps multis cōparat in scriptura: ser. cclxxxij. in principio car.192

Explicit Tabula Sanctuarij.

¶ Sermones pulcherrimi varijs scripturarū doctrinis referti de sanctis per anni totius circulū ꝯcurrentibus: editi a venerabili viro Jacobo de Voragine ordinis predicatorū quondā archiepo Januensi incipiūt feliciter.

¶ De sancto Andrea Sermo primus.

Estigia eī se cutus est pes meꝰ: vīa eius custodiui ⁊ non declinaui ex ea. Job. xxiij. Tria sunt necessaria cuilibet viro perfecto. ℣ Unū q̄ xp̄m sequat per bonā vitam. ℣ Scōm q̄ ipz custodiat p finalē pseuerātiā. ℣ Tertiū q̄ ab eo nunq̄ declinet p aliquā culpā. Ista tria dīs Andreas se fecisse gloriat cuz dicit: Vestigia eius secutus ⁊c.

¶ Circa primū notādum q̄ vestigia xp̄i sūt virtutes eius. ſ. ei⁹ puritas: charitas: mansuetudo: misericordia siue pietas. Ista vestigia xp̄i sanctꝰ andreas secutus est̄ḡ notauī in antiphona q̄ de ipso cantat. Lōcede nobis tuiez iustū: redde nobis hoiez sanctū: ne iterficias hoiez deo caz: iustū: māsuetū ⁊ plum. Habuit ergo pfectā puritatē. iō dī: Redde nobis hominē sanctū. Sāctū. n. idē est qō purū. Ut in greco scm idē est qō agyos. i. sine terra. Tūc enīz andreas fuit sine terra: qñ oia terrena reliqt: ⁊ se in mūditia cōseruauit. Matt. xix. Ecce nos reliqmus oia ⁊ secuti sumus te. Habuit charitatē. ideo dicit: Ne iterficias hoiez deo carū. Charitas. n. dī ex eo q̄ hoiez carū facit. Qui enīz magnam charitatē hz magni p̄cij est apud deū: qui paruā paruit: q nullā nullius. ſ. Lōz. xiij. Si charitatē non habuero nihil sum. Habuit mansuetudinem ⁊ humilitatē. ideo subdit: māsuetū qō significaī per moysen. qui sicut fuit ex aqua assūptus: sic iste de mari vocatꝰ ō quo moyse dī Numē. xij. Erat moyses vir mitissimus inter oēs hoies. Habuit misericordiā ⁊ pietatē. ideo subdit: ⁊ pium. Eius autez pietas ostendit ex eo q̄ quattuor vicibꝰ fleuisse legit. Habuit. n. lachrymas amoris qñ fleuit p incarceratione Matthei sui amicissimi ⁊ dilecti. Lōpassionis qñ fleuit ppter extinctiōz iuuenis a septem demonibus suffocati. Doloris qñ fleuit miserabilē statuz nicolai senis. Et deuotōis sicut qñ fleuit vadens ad patibulū crucis. Ista aūt quattuor accipiunt penes qua druplicē interpretationē huius nois andreas. Interpretatur enim decorus. Et quātū ad hoc accipit eius puritas. Cant. i. Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decorus. Interpretat̄ virilis. ⁊ quātū ad hoc accipit ei⁹ charitas q̄ facit hoiem virilē ⁊ fortē. ſ. Lōz. xiij. Charitas oia suffert. Interpretat̄ rūdens pabulo. Et quantū ad hoc accipit eius pietas. Sicut enim oleū est pabulū luminis: sic pietas gratie spūalis. Tunc aūt quis respondet pabulo: qñ ppassioni que est in corde rīdet effectus in ope. Dicit etiā andreas quasi ātropos. i. sursum cōuersus. p qō itelligit eius humilitas que hoiez sursuz quertit. Luce. xiij. Qui se humiliat exaltabit. ¶ Secundo viam eius custodiuit. Circa qō notāduz q̄ quattuor sunt que vīa custodire faciunt: scilz ferramētoz ipassiōis: crucis erectio: plantaz refectio ⁊ lapidū aggregatio. Et quoniā xp̄s factus est nobis vīa: ideo habuit ferramentoz. i. clauoz impassionē: crucis erectionē: spinaz i modū corone reflexionē ⁊ lapidū aggregationē: qui scilicet in die lapides in xp̄z in cere voluerūt. Beatus igit andreas vīa xp̄i custodiuit: q: semp respexit ad eius clauoz vulnerationē: ad xp̄i crucem: ad eius coronationē ⁊ ad eius lapidatōez.

¶ Tertio viam eius nō amisit. Circa qō notandū q̄ quattuor: sunt que vīa amittere faciunt: scilicet tenebra: nebula: nimictas nituium ⁊ dēsitas herbaz. ℣ Nullo istorum modoꝰ sanctus andreas viam dei perdidit. Non propter tenebras auaritie: qz omnia terrena contempsit. Auari enim tenebras faciunt dum inter se ⁊ solem iustitie terraz opponūt. Sap. v. Justitie lumē nō luxit nobis. ℣ Scdo

eā nō pdidit ꝓpter nebulā carnalis ꝑcupiscentie: q; corpus suū semp domauit. Unde refert Aug. in li. de penitētia cuz diuisse ouum esset in cruce. Recordor ofie quātuz in portādo corpus onerosuz: in domādo supbuz: in fouēdo infirmuz: in cohercēdo letū laborauī. Dī aut nebula carnalis cōcupiscentia: q; sicut nebula ex aque vaporibus exurgit: sic in homine voluptuosa fumositas malaꝝ ꝑcupiscentiaꝝ scaturit. Aug. in lib. confes. Exalabāt nebule de limosa ꝑcupiscētia carnis z scatebra pubertatis: z obnubilabant atq; obfuscabāt cor meū vt non discerneret serenitas dilectōis a caligine libidinis. ℣ Tertio vīa dei nō pdidit ꝓpter nitē mūdane gloie: q; totā vitaz suā in cruce xp̄i posuit. Unde ait: amator tuus semper fui z desideraui ample cti te o bona crux. Affimilat aūt mūdana gloria nitui: q; lz ad modicū luceat tñ cito euanescit. Et ita vīa dei pdere facit. Joā. v. Quomodo potestis credere qui gloriā abinuicē queritis: z gloriā que a solo deo est nō queritis. ℣ Quarto eam nō pdidit ꝓpter densitatē herbaruz pigritie. nō enī z piger fuit: sed totaz achaiam puerrit. Be pigris aūt dī Prouerb. xxiiij. Per agrū hoīs piger tē. trāsiui z ecce totuz repleuerāt vrtice.

¶ De eodē Sermo secūdus.

Dmis honorati sunt amici tui deus. ps. Deus oēs sanctos honorat cōmuniter. Aplos vero honorauit specialiter: sed beatū andream honorauit singulariter. ¶ Videamus igit singulares honores quos xp̄s beato andree ꝑcessit. ¶ Primo naq; fecit eū primicerū suuz: q; sez ipsum aī oēs aplos vocauit. Exodi. xxiij. Primitias frugū terre tue deferes in domum dñi dei tui. Tres fuerunt apostoli q; sunt de terra xp̄i. i. de galilea sez andreas petrus z philippus: quos xp̄s ꝑ primitias ad se vocauit z merito. Xp̄s enī z fuit agnus in ara crucis īmolādus. Isti aūt tres aplī fuer erant agni: q; in cruce pro patibulo īmolati. Ceteri autez aplī fuerūt oues: q; fuerūt lupoꝝ morsibꝰ laniati. Mat. x. Ecce ego mitto vos sicut oues. Quia igit xp̄s erat agnꝰ ideo prius colligere voluit agnos z postea oues. Ysa. xl. In brachio suo congregabit agnos z in sinu suo ogregabit fetas ipse portabit. ¶ Scōo fecit ip̄s mediatore z nūciū suū q̄. s. petrū ad ihesuz vocauit z ad eum adduxit: vt habeī Jo. i. ℣ ītū petrus andreā vz ouiger per quez xp̄m meruit iuenire. ℣ quāti merīti vir iste est apud deū qui ꝙertere merit ꝓn cipē aplox. z sic vere fuerūt fratres carne: fide z passiōe. ¶ Tertio fecit ip̄m secretariū z ꝓsiliariū suum: q̄ de turba sua tāda cū eo ꝓsiliū habuit: vt habeī Joā. vi. Tā philippus nō ꝙsidebat. Andreas vero deī potētiam z misericordīa puocabat dicens: Est puer vnus hic tē. ac si dicat: ℣ huīs hec modica sint tñ tu dñe suple q̄s deest. Eccli. vi. Amicus i domestiis fiducialiter agit. ¶ Quarto fecit eū portariū suū. sicut patet Joā. xii. Tā cuz qdā gētiles iesu loq vellēt dixerunt philippo: z ipse philipp⁹ dixit andree. Isti aūt duo portarij dixerūt iesu. iiij. Reg. vij. Iuerunt portarij z nūciauerūt in palatio regis intrinsecus. ¶ Quinto fecit eū ꝓmilitonē: assessorē: ꝓmensalē z sacrificiū suum iquātū. s. patibulo crucis cū pati voluit. Xp̄s enim habuit crucē tanq̄ equū per quē contra demones militauit sup quē andreā sedere fecit. z ideo fecit eū ꝓmilitonē suū. Hester. vi. Nō quez rex honorare cupit: sedere dz sup equuz q de sella regis est. Habuit crucem tanq̄ soliū in quo inter hoiem z dyabolū iudicū diffiniuit. In tito solio andreā collocauit. z tō fecit eū suum assessorē. ij. Reg. xxiij. Dauid. t. xp̄s sedēs. in cathedra. s. crucis sapiētissimus ꝓuceps iter tres q fuer sella in eadē cathedra. s. andreā petrū z philippuz. Habuit crucē tanq̄ mēsam in qua fideles refecit. In hac mensa andreā fecū tenuit. z ideo fecit eum suū cō mensalē. ps. Paratti in ꝓspectu meo mēsam tē. Habuit crucē tanq̄ ārā i qua patri se sacrificium obtulit. In hac ara andreā sibi īmolauit. z ideo fecit eū suū sacrificiū z odorē. Uñ cantat. Dilexit andreā dñs in odorez suauitatis. Quāuis aūt fuerit passus patibulo crucis. nō tñ eo modo quo xp̄s. Xp̄s. n. fuit crucifixꝰ

ectus. Petrus reuersus. Andreas trás uersus. q; xp̃s tanq̃ caput obtinebat su periora. petrus tanq̃ alter pnceps obti nebat iferiora. ⁊ ideo quemḗs fuit q; an dreas teneret mediũ: vt. ſ. manũ dexterá porrigeret ad xp̃m petẽs ab eo auxilium aſcẽdẽdi in cẽlũ. ſiniſtrá ad petrũ petẽs ſibi apiri regnũ celoꝝ. Xp̃s in cruce fuit rectus vt reſpicẽt mũdũ q̃ redimebat Petrus reuersus vt reſpicẽt celũ cuius claues tenebat. Andreas trásuersus vt cuꝫ vna manu peteret regnuꝫ celoruꝫ a xp̃o: cum alia ſcz claues a petro.

¶ De eodẽ Sermo tertius.

SEx discipulis duo ⁊c. Joan. i. Circa iſtam primá vocationẽ andree tria tanguñ. Nã in ioanne notatur fidelis teſtificatio cum dixit: Ecce agnus dei. In andrea: prudẽs interrogatio cũ dixit: Rabbi vbi habitas. In xp̃o: benigna ſuitatio cuꝫ dixit: Uenite ⁊ videte. ¶ Circa primũ notãdum q; teſtificatio ioannis fuit andree cauſa ſalutis: q; mox xp̃m ſecutus fuit. per qõ vaſ itel ligi quãtũ valet vnũ verbũ ab vno ſapiẽte audire. ⁊ cuꝫ ſapiẽtibus q̃uerſationẽ habere. Carbones aũt mortui ſimul poſiti ſeſe magis denigrãt. viui aũt magis ſeſe iflãmant. Uiui cum mortuis ⁊ mortuos accẽdunt. Sic etiã peccatores inſimul habitãtes magis ſe ingnãt. Sancti viri ſimul habitãtes ſe inflãmant. Sancti viri cuꝫ peccatoribus ꝯmorantes eis vitam p̃eſtãt. Joánes igit andream odcuit ⁊ ipſum perfecte ad ieſum diſpoſuit. Et ipſe ſic diſpoſitus ad ieſum trãſiuit. Diſpoſuit aũt ipſum quattuor modis. ¶ Primo ſicut diſponit lucifer ad ſolẽ. Joánes erat lucifer. Job. xxxviij. Nũqd p̃duces lucifer̃ in tp̃e ſuo. Xp̃s erat ſol. Malach. iiij. Vobis timẽtib̃ nomẽ meũ oriet ſol iuſtitie. Lucifer autez diſponit ad ſolẽ p vicinã denũciatiõez. Alij pphe the fuerũt ſtelle: q; nũciauerũt xp̃m ſz de lõginquo. Ille fuit lucifer: q; nunciauit ipm. ſ. de ꝓpinquo cũ ipm oñdit dices: Ecce agn̄ dei. Andreas igit ſic diſpoſitꝰ de lucifero trãſiuit ad ſolez. i. de diſcipulatu ioãnis ad diſcipulatum chriſti. ¶ Scõo ipm diſpoſuit ſicut lucerna ad lucẽ. Joannes erat lucerna. Joa. v. Ille erat lucerna ardens ⁊ lucens. Xp̃s erat lux. Jo. i. Erat lux vera ⁊c. Lucerna aũtez diſponit ad lucẽ per quãdam radiationẽ iperfectã. Joannes ergo tanq̃ lucerna lucebat ſed iperfecte. per ſuam tamen lucẽ iperfectã diſpoſuit andreã ad lucẽ perfectã. Et ſic andreas diſpoſitus de lucerna trãſiuit ad lucem. i. de perfecta radiatõe ioannis ad pfectã lucẽ xp̃i. ¶ Tertio ipm diſpoſuit ſicut facula ad ignem. Joannes erat facula. Ecc. xlviij. Uerbum ipſius q̃ſi facula ardebat. Xp̃s erat ignis. Deut. x. Deus nr̃ ignis ꝯſumẽs ẽ. Facula aũt diſponit ad ignez p quãdã ſemiplenã iflãmationez. Joánes igit tanq̃ facula iflãmabat ſz iperfecte. per ſuaz tñ iflãmationẽ iperfectã diſpoſuit andreã ad veri ignis iflãmationez pfectã. Et ſic andreas diſpoſitꝰ de facula trãſiuit ad ignẽ. i. de ſemiplena inflãmatõe ioannis ad plenã iflãmatõem veri ignis. i. xp̃i. ¶ Quarto ipm diſpoſuit tanq̃ p̃curſor ad regem. Joannes erat p̃curſor. Luc. i. Præibis eim ante faciem dñi ⁊c. Xp̃s erat rex. Apoca. xix. Rex regũ ⁊ dñs dñantiũ. Joánes igit tanq̃ p̃curſor viam ad regez p̃parabat. Joan. i. Ego vox clamantis in deſerto ⁊c. Et ſic andreas p̃parat⁹ de p̃curſore tranſiuit ad regẽ: ⁊ de militia militis trãſiuit ad militiam iperatoris. ¶ Scõo i beato andrea ponit prudens interrogatio cum dicit. Rabbi vbi habitas. Circa qõ notãdum q; xp̃s eſt luminoſus. p̃s. Amictus lumine ſicut veſtimẽto: ⁊ ideo regrit domũ lucidã per ſapientiã ⁊ veritatẽ. Prouer. viij. Ego ſapiẽtia habito i conſilio ⁊c. Eſt ſpecioſus. p̃s. Specioſus forma p̃e filijs hoiuꝫ. ⁊ ideo regrit domũ mũdam per puritatẽ. p̃s. Tu autẽ in ſancto habitas. Sãctũ. i. mũduꝫ ⁊ puꝛ. Eſt trãgllus ⁊ qetus. Sap̃. xij. Tu aũt dñator virtutis cum tranqllitate iudicas. Et ideo regrit domuꝫ tranqllam per ꝓcordiã ⁊ bonitatez. p̃s. Factus eſt in pace locꝰ eius. Et excelſus. Job. xi. Excelſior celo eſt. ⁊ ideo regrit domum altam per charitatem. Ecc. xxiij. Ego in altiſſimis habito. Eſt ſtabilis ⁊ pꝑpetuus. Ecc. xlij. Dñs

ōsporēs stabilis in glia sua. Et iō reqrit vomū firmā p̄ pactē stabilitatē. Sicut cīm incus firmat p̄cussionib⁹ sic vomus dei firmat aduersitatib⁹. Et in tali vomo xps habitat. ps. Luz ipo sum in trībulatōe. Quia igit beatus andreas habuit vomū coīdis sui lucidā: iō xps i eo habitauit taqua luminosus. Quia habuit mūdā. in eo habitauit taqua speciosus. q: hūit pacifica. i eo hitauit tāq̄ tranquillus. q: habuit altā. in eo hitauit tāqua excelsus. q: habuit firmā. in eo habitauit taqua ꝑpetuus. ¶ Tertio ponit xp̄i benigna iuitatio cū dixit: Uenite et videte. Uidere aūt hic sumit p̄ oi sensu Aug. in li. cōfess. Dicimus nō solū vide qd luceat sz et vide qd sonat. vide quid adozat. vide qd sapiat. vide qd durū sit Uiderūt ergo qr ei⁹ gratiosam faciem cōspexerūt. Hester. xv. Valde admirabilis es dīe et facies tua plena ēgrāe. Et⁹ verba dulcissima audierūt. ps. Quam dulcia faucibus meis eloqa tua cē. Odore paradisi quo plenus erat p̄sencierūt. Cant. i. Trahe me post te curremus in odoꝛez vnguētoꝝ tuoꝝ. Amoꝛē suū sua iussimum gustauerūt Eccle. xxxiij. Qui edunt me adhuc esuriēt. Brachij fidei et amoris eū tenuerūt: et amplexati fuerūt Cant. iij. Tenui eū nec dimittā. Prouer. iiij. Glorificaueris ab ea cum eam fueris ampleratus.

¶ De codē. Sermo quartus.

Ambulans iesus iuxta mare galilee vidit duos frēs. Simonē qui vocatur Petrus. et Andream fratrem eius. Matthei. iiij. Uocatio istoꝝm apostoloꝝ cōmendabilis est. ex parte vocantis. et vocatoꝝ. ꝑ Ex parte quidem vocātis cōmēdabilis ē quātū ad duo. s. quātū ad numerū: et quātū ad officium. ¶ Quātū ad numez qr vocati sunt insimul quattuoꝛ frēs bini et bini: vt in isto euāgelio habet. Qđ factū ē tripliciter ō cā. ¶ Prio pp coz plenā ꝙsolationē. Si. n. fuissent diuisi: et aliqui non fuissent vocati non fuissent plene cōsolati. Chrys. super illud. Et vocauit eos. Erāt enim habitatione cōtigue: vsuetūdo cōcordes: artificio pares: fraternitatis pietate cōiuncti. Idcoꝛ simul eos vocauit ne tot hoies ꝑiūctos dissimilis vocatio separet Uocauit ergo eos simul vt plena eis cōsolatio dēt deus cīm semp dat plenā ꝑfectam et plurā cōsolationē. Jo. xvi. Petite et accipietis vt gaudiū vestrū sit plenū. Econuerso aūt mūdus dat cōsolationē decepcionā: sicut ꝑz Luc. xv. in illuste qui dixit: Ecce mea habes multa bona cē. aut vacuā. Hiere. xiij. Aspexi terrā et ecce vacua erat et nihil. Aut semiplenā. ps. Uirī sanguinū et dolosi nō dimidiabunt dies suos. Aut mixtā. Ysa. i. Uinū tuū mixtū ē aqua. ¶ Secūdo pp cōmen dandā vitā socialē ad quē quattuoꝛ requirunt. ꝑ Primū ē recognitio infirmitatis ꝑprie: iō ponit ibi petrus q iterꝓtat agnoscēs. Eccli. xxxi. Intellige que sunt ꝓxima tui ex teipso. ꝑ Secūdū est cōsomitas volūtatis mutue. iō ponitur ibi andreas qui interꝓtat virilis: qr ad volūtatē suā domādā magna virtus requirit. Prouer. xvi. Melior ē patiens viro forti et qui dñar aio suo expugnatore vrbiū. ꝑ Tertiū ē supplicatio ire. Et iō ponit ibi iacobus qui iterꝓtat supplantator. Prouer. xv. Ure tracūdus. p̄uocat iras. qui partēs ē mitigat suscitatas. ꝑ Quartū est ꝓtia diuine gre. Iō ponit ibi ioānes qui interꝓtat gra. Uera cīm socialitas nō ē inter malos sz bonos. Ecc. vi. Qui metuūt dñm inuenīūt illū. s. verū amicū. ¶ Tertio pp fidei firmitatē. Nam sm Chrys. fides in statu nature fuit ꝑbilis: q: fundata fuit sup vnā pilam. i. sup adā. In statu legis scripte fortior: q: initiū veteris testamēti fundatū fuit sup ia duas firmitates quasi sup duas pilas. i. moysen et aaron. In statu legis euāgelice fuit fortissima: q: initiuz nouū testi fundatū fuit sup q̄ttuoꝛ firmitates ꝙsi sup q̄ttuoꝛ pilas. s. petrū andreā iacobū et ioānē: imo sup mōtē fortissimū. s. xp̄m. ps. Fūdāmēta ei⁹ in mōtibus sctis ¶ Secūdo cōmendabilis ē quātū ad officiū qr facti sunt piscatores hoium. Lirca qō notādum ꝙ deus habz piscatores venatores et vindemiatores. ꝑ Piscatores fuerunt ꝑdicatores ꝑmittit qui vno tractu retis ꝑdicatōis magnaz multi-

tu dinem pisciū. i. hominum capiebant. ℣ Venatores sunt p̄dicatores moderni q̄ cū clamoribus vitę caplūt vnam feraz i. aiam. Hiere. xvi. Ecce ego mittā pisca tores multos ⁊ piscabunt eos: ⁊ post hec mittaz eis multos venatores ⁊ venabun tur eos. ℣ Vindemiatores aūt erūt p̄dicatores vltimi. qui cū falce diuini clo quij vuas maturas a putridis sepabunt Apoc. xiiij. Misit angelus falcē suaz in terrā: ⁊ vindemiauit vineam terre. Abd aūt diabolus é vindemiator: ⁊ xp̄s race morū collector. Alch. vij: Ue mihi q̄ fa ctus sum sicut qui colligit in autūno ra cemos vindemie. ¶ Ex pte aūt voca toris cōmendabilis é ipa vocatio quātū ad duo. ℣ Primo q̄ oia reliquerūt scilz amorē terrenū: domesticū: ⁊ priuatum. Terrenū quidē cū dr: Relictis retibus ⁊ nauī ꝛc. Matthei. xix. Ecce nos reliq̄imus oia ꝛc. Amorē domesticū cū dr: Et patre ꝛc. Mat. x. Qui amat patrē ⁊ mr̄em plus quaz me ꝛc. Amorē priuatuz cū dicit: Secuti sunt eum ⁊ nō seipsos. Jo. xij. Qui amat aiam suaz perdet eaz. Be his tribus amoribus dicit Luc. xiiij. Si quis venit ad me ⁊ nō odit patrē su um ac matrē. Hec referunt ad amorē do mesticū. adhuc aūt ⁊ aiam suaz: hoc ad amorē priuatū. Et qui nō baiulat crucē suā ⁊ venit post me. i. pauperē: nō potest meus eē discipulus. hoc refert ad amo rem terrenū. ¶ Secūdo cōmendabilis fu it eoz vocatio. q̄ secuti sunt xp̄m. s. tāq̄ lucē: sodalē: ducē: ⁊ regē. qui vadit post talē lucē non pōt offendere. Joā. xi. Si quis ambulat in die nō offendit ꝛc. Qui vadit post talē sodalē nō pōt deficere q̄ manū ponēgit sibi adiutricē. ps. Tenuisti manū dexterā meā. Qui vadit post ta lem ducē nō pōt errare. Joā. viij. Qui se quit me non ambulat in tenebris. Qui vadit post talē regē nō pōt corona care re. Apoc. ij. Esto fidelis vsq; ad mortem ⁊ dabo tibi coronā vite. Beatus igit an dreas secutus ē xp̄m tāquā lucē in sua cōuersione: q̄ tūc de tenebris ad lucem venit. Tāquā sodalē in sua cōuersatiōe. quia semper ibi adhesit. ps. Adhesit alā ma post te ꝛc. Tāquaz ducez in sua pas sione. Unde cantatur de eo. Et in ligno crucis dux iusti fuisti. Tāquā regē i sua glorificatione a quo coronā accepit. Usi dixit cū cēt in cruce. Jam enim ego vi deo regē ꝛc.

¶ Sermo. v. ¶ De sancto Nicolao cp̄o. Sermo. i.

TUstus quasi leo cōsi derans ablq; terro re erit. Prouer. xxviij. In his verbis sctis atq; deuotus Ni colaus a trib⁹ p̄mēdat. ℣ Primo a vite sanctitate cū dr: Justus. ℣ Scōo a mēris magnanimitate ⁊ nobilitate. cū dr quasi leo cōfidens. ℣ Tertio a sciētie scitate cum dr: Absq; terrore erit. ¶ Circa p̄mū notādū q̄ ym Aug. vera iustitia i trib⁹ cōsistit. s. i nocētia. bñficētia. ⁊ humilitate vera. Fuit ergo beatus Nicolaus iustus. ℣ Primo q̄ nulli nocuit. vñ dr: Puerilibus ānis inocēter trāsactis ꝛc. i. Lop. x. Sine offensiōe estote iudeis ⁊ gētibus ⁊ eccle dei ꝛc. ℣ Scōo q̄ oib⁹ pfuit: q̄ ⁊ aurū dedit ⁊ triticū ipetrauit ps. Dispsit dedit pauplbus iusticia ꝛc. ℣ Tertio q̄ vera humilitatē seruauit. vñ dr de eo q̄ factus ep̄s eadē qua p̄ habebat humilitatē seruabat. Tria eiz sūt que hoiem cōsueuerunt imutare. s. etas: dignitas: ⁊ pspitas. Sz beatus Nicolaus nō ē imutat⁹ a sua humilitate nec ppter etatē: q̄ eā seruabat magn⁹ ⁊ parvus. Deu. xxxij. Sicut dies iuuentutis tue: ita ⁊ senectus tua. Nec ppter dignitatē: q̄ eā seruabat in platiōe sicut ⁊ in subiectione. Ecc. xxxij. Rectore te posuerunt noli extolli. Nec ppter pspitatē q̄ eā seruabat in psperitate sicut in aduersitate. Eccl. xxvij. Dō sensatus in sapiētia manet sicut sol. ¶ Circa scōm notandū q̄ ym Bre. nazāzenū quadruplex ē nobilitas. ℣ Prima causat ex carnis ppagine. ℣ Scōa ex ai virtute. Be hac duplici nobilitate dicit Hiero. Ille apō deū nobilior: ⁊ potior ē nō q̄ nobilitas generis: nec dignitas seculi: sed q̄ deuotio fidei deo ⁊ sancta vita cōmendat. Ista duplicē nobilitatē hūit sctūs Nicolaus. vñ dr de eo. nobilissimis natalib⁹ ortus. quo ad p̄mā. velut luciferNicolaus emicuit. quo ad secūdaz. Jtē dicit, q̄ fuit nobil⁹ gīie: sz nobilior fide. ℣ Ter-

tia causat ex legali adoptiõe. sicut patet Exo. ij. Vbi filia pharaonis moysen in filiũ adoptauit. Ista habuit sctũs nicolaus in dei filiũ p spũm sctũ acceptat⁹. Ro. viij. Nõ enim accepistis spũs seruitutis ⁊c. ℣ Quarta causa ex diuie imaginis ipressiõe ẽm quã oẽs homes sũt equaliter nobiles. De qua dr Eccl. xvij. Ipsius eiz ⁊ gen⁹ sumus. Si ergo honoram⁹ imagine depictã multoforti⁹ honorare debemus imaginem dei nobis ipressam. Ecc. x. Fili i mansuetudine serua aiaz tuam ⁊ da illi honorẽ ẽm meritũ suũ. Ista imago in pctoribus adeo obfuscat ꝙ a deo nõ cognoscunt. Mat. xxv. Amẽ dico vobis nescio vos. ¶ Circa tertiũ notatur ꝙ ipe fuit securus in vita ⁊ i morte. In vita pp securã cõsciam. Prouer. xv. Secura mẽs quasi iuge cõuiuiũ ppt⁹ bonoz operum affluẽtia: qõ indicabat olei emanatio. Quã quidẽ affluẽtiã pruden tes virgines hũerũt ⁊ iõ secure dormierunt. vt habet Mat. xxv. Propter spũs sancti pũtiã: q⁹ a sua pueritia gram dei habuit: ⁊ in ipa semp pseuerabat. Ista enim trita fm Chryso. hoiem sanctũ faciũt esse securũ. Fuit ẽt securus in morte. Primo propter gloriam reuelataz ⁊ angelicam custodiam. Angeli enim sibi mortẽti apparuerunt. ⁊ suam gloriam sibi reuelauerunt: ⁊ ipsum custodierunt. ps. Angelis suis deus mandauit de te. ℣ Secundo propter recõmendationem diuinam: quia deo se deuote recõmendauit dicens: In manus tuas comendo spiritum meum. Sap. iij. Justorum anime in manu dei sunt. ℣ Tertio propter celestem armoniam. Quia angeli ipsius animam in celum cum laudibus deduxerunt. Isaie. xxxiij. A finibus terre laudes audiuimus ⁊ gloriaz iusti. valde igitur secura eius anima in morte esse potuit que sic habuit conscientiaz puram: bonoꝝ operum affluentiam ⁊ dei gratiam que sic habuit angelos custodientes suam gloriam reuelantes cum laudibus eius aiam deducẽtes: ⁊ manus dei in omnibus ptegentes.

¶ Sermo. vi. ¶ De eodem sermo secundus.

THesaurus desideràbilis ⁊ oleum in habitaculo iusti. Prouer. xxi. Iste iustus fuit sctũs Nicolaus. de quo dr: iuste pie viuendo ⁊c. Quattuor aũt hic sũt videnda. ℣ Primo quare dr iustus. ℣ Secũdo qõ ẽ eius hitaculũ. ℣ Tertio qs ẽ iste thesaurus. ℣ Quarto qõ ẽ oleũ istud. ¶ Circa primã notãdũ ꝙ Aug. in li. de pfectõe iusticie tractãs illud verbũ Mat. vi. Attendite ne iusticiã vestrã faciatis ⁊c. dicit ꝙ dns ibi in tribus iusticiã cõprehẽdit. scilz in ieiunij observatõe. in elemosyna rũ largitõe. ⁊ in deuota oõe. Istas tres ptes iusticie habuit Nicolaus. ¶ Prio habuit ieiunij observationẽ. vñ cũ adhuc eẽt infans feria quarta ⁊ sexta tãtũ semel lac sugebat. Thren. iij. Bonũ ẽ viro cũ portauerit iugũ dñi ab adolescentia sua. Iste aũt portauit ab infantia sua nõ a senectute tñ. Portãti ergo iugum ab adolescẽtia bonũ erit purũ. s. gloria sine pena. Portãti a senectute sua bonũ erit mixtũ. i. glia cum pena purgatorij. Non portãti in aliqua etate sua malum erit purũ. s. pena eterna. Ista triplicem diaz rangit ꝑpheta dicens: Calix i manu dñi vini meri plenus mixto ⁊c. ¶ Secũdo habuit elemosynaz largitionẽ: q⁹ oẽs diuitias suas distribuit: ⁊ dedit pauperi nõ diuitibus. i. illi hoi q filias suas ꝓpe pauptate ꝓstituẽ volebat. dedit õ me lioi non ꝛe exteriozi: q⁹ aurum. ꝛe ꝑpria ꝑmonio nõ ꝛe alieno dedit. ꝑpter hoc honorẽ dei: nõ ꝑpter fauorẽ populi. ¶ Tertio habuit deuotã oõez. vacauit eiz orationi in sua iuuẽtute. vñ dr. Eccle sancte frequẽtas limina ⁊c. ⁊ in reliqua sua etate. Vñ dr ꝙ factus ẽps in oõe vigilabat ⁊ in morte: q⁹ tunc psalmũ. In te dñe speraui: nequaq⁹ confundar in eternũ. Luce. xviij. Oportet semp orare ⁊ nõ deficere. ¶ Circa scõm notãdũ ꝙ quadruplex ẽ eius habitaculum. ℣ Primũ ẽ corpus qõ ẽ habitaculũ aie. Job. xvij. Pctm reddit habitaculũ iusticie tue. ¶ Secũdũ ẽ aia que ẽ habitaculũ spũs sancti. Eph. ij. In quo ⁊ vos coedificamini in hitaculũ dei in spũ scõ. ¶ Tertiũ ẽ monumẽtũ qõ ẽ hitaculum corpis. ps. Sepulchra eoꝝ domus illoꝝ

in eternū. ¶ Quartū ē celū: qō ē hitaculū aie ⁊ corpis. Eccl. xxiij. In hitatione sancta coram ipso ministrauī. ¶ Circa tertiū notādū qᵖ in primo hitaculo. i. i corpore hūit thesaurū virginalis mūditie: q virgo fuit. Mat. xiij. Sile ē regnū celoꝝ thesauro absc̄ōdito in agro. i. i corpore terreno. ij. Cor. iiij. Hēmus aūt thesaurū istū in vasis fictilib⁹. Et dī virginitas thesaurus pp sua p̄ciositatē. Eccli. xxxvi. Nō ē cōdigna p̄deratio cōtinentis aie. ℣ In scō habitaculo. i. i aia habuit thesaurū diuine sapiētie: q magnā sapiētiā habuit. de quo thesauro dicit Sap. vij. Infinit⁹ thesaurus ē hoibus. Job. xxviij. Nescit hō p̄cū ei⁹. ℣ In tertio hitaculo. i. i monumēto ē thesaurus p̄cose margarite. i. corpus suū p̄ciosuꝫ. Mat. xiij. Qui pfert de thesauro suo. i. de corpe suo p̄closo noua ⁊ vetera vt vocent vetera miracula que olim ab alijs sctis sunt facta. Et noua que ab alijs facta nō fuerūt. ¶ In quarto hitaculo. i. i celo hūit thesaurū suoꝝ meritoꝝ. Mat. vi. Thesaurizate vobis thesaurū in celo Ibi thesaurus ē inexterabilis. iō dī: Ubi neq; erugo. Est inconsumptibilis: iō dī: Neq; tinea. Est inamissibilis: iō dī. Ubi fures nō effodiūt. ¶ Circa quartū notādū qᵖ i p̄cio hitaculo. i. i corpe habuit oleuꝫ māsuetudinis: p qō oēs ad se trahebat. Cant. i. Oleū effusum nome tuū ⁊c. Res rigida oleo īmucta efficit māsueta. Sic hō durus si oleo spūs scti inungit: i māsuetudinē cōuertit. In cuius figura Jacob lapidē oleo vnxit. vt habet Beñ. xxviij. Dicit aūt Ambr. in li. de offi. In sensibus gratitas: in iuuenib⁹ alacritas: in adolescētibus verecūdia cōmendat. Nō fuit ergo mirū si sanct⁹ Nicolaus oībus sit cōmēdabilis ⁊ amabilis: q habuit verecūdiam cū adolescētibus. vñ dī: Pudore bono repletꝰ ⁊c. Alacritatē cū iuuenibus. Unde dī qᵖ erat alacer i exhortādo. Grauitatē cū senib⁹. Unde dī qᵖ grauitatē in oibus sectabat. ℣ In scō hitaculo. i. i aia hūit oleū charitatis. Unde dī: Coplosce charitatis Nicola⁹ pontifex ⁊c. Et significat charitas p oleū: q sicut oleū superemineꝫ alijs liquoribus: sic charitas supereminet oīb⁹ alijs virtutib⁹. i. Corinth. xiij. Adhuc excellētiorē viā vobis demōstro ⁊c. ℣ In tertio hitaculo. i. in monumēto hūit oleū p̄catis. Illud enim oleum qō emanat significat eiꝰ p̄catē qua abūdauit. Totus eiꝫ mūdus plenꝰ ē doctrinis suis: ⁊ misericordijs suis. ps. Et fructu furmēti vini ⁊ oley sui multiplicati sunt. Multiplicatus ē eim mūdus pane sue doctrine: vino gre: ⁊ oleo misericordie. ℣ In quarto hitaculo. i. in celo hꝫ oleū eterne iocūditatis. ps. lxi. Bato eis coronā p cinē: oleū gaudij p luctu: pallium laudis p spū merore. Sancti eim virtī in pñti fuerūt in humiliatione: luctu: ⁊ merore. Sed p cinere humiliationis habebūt regalē sublimitatē: p luctu mentis iocūditatem: pro merore i. mortalitatem.

Sermo. vij. ¶ De eodē. Sermo tertius.

QUācunqꝫ elegerit dñs ipe erit sctūs. Nūc. xv. ¶ In his oñdit qᵖ btūs Nicola⁹ fuit sctūs ⁊ meritoꝝ sole electus. ¶ Circa primū notādū qᵖ fuit sctūs: q: hūit sanctitatis effectiua: cōseruatiua: ⁊ ornatiua. ¶ Effectiua ät sctitatis tria sūt fm Chrys. s. cordis mūditia: spūs sancti gra ⁊ bonoꝝ operꝫ affluētia. Ista tria habuit sctūs Nicolaus. ℣ Primo mūditiaꝫ: pp quā dicit amicus dei Nicolaus. Quia sicut dicit Proue. xxij. Qui diligit cordis mūditiaꝫ, pter gra laborum suoꝝ habebit amicū regē. ℣ Scō habuit spūs sancti graꝫ in suo p̄cipio: q sctē icepit ps. Dñe puenisti eū in benedictiōibus dulcedinis. Et in suo medio: q: sociali vixit. Prouer. xviij. Vir amabilis ad sociatē magis amicus erit q̄ frater. Et in suo vltimo: q: gratiose finiuit dicēs. In manus tuas dñe. ℣ Tertio habuit bonoꝝ operū affluētiā. Habuit eim opera pnie quo ad se. vnde dī. Adulto iciunio macerabat corpus. i. Cor. ix. Castigo corpus meum: ⁊ in seruitutē ⁊c. Misericordie quo ad primū. vñ dī. Erat enim valde cōpatiens ⁊c. Job. xxxi. Ab infantia creuit mecum misericordia. Et gratie quo ad deum: quia in orationibus vigilabat. primo Petri quarto. Vigilate i orationibus. ¶ Secūdo habuit ꝓseruatiua

sanctitatis que sunt tria. ℣ Primum est carnis mortificatio: qui statim ipse a sua pueritia carnē mortificauit. In sua enī adolescētia ipsa caro est mortificanda. In cuius figurā magi pucro myrrhā obtulerūt. vñ dr. iiij. Reg. iij. Asserte vas nouū z nō vetustū: z mittite in illud sal. ℣ Scōm est mulierū vitatio. vñ dr ℣ mulierū ꝑsortia qua asi quādā pestē fugiebat Sicut enī dr. Ecc. xlij. De vestimētis ꝓcedit tinea: z a muliere iniquitas viri. ℣ Tertiū est deuota oīo. Vñ dr ℣ nō tm in die sz ēt i nocte sp orabat: z ad matutinas etiā adhuc laicus ibat. ꝑs. Querite dñm. s. in oīone z confirmamini zc. ¶ Tertio hūit sanctitatis ostēdua que tria sūt ℣ Primū est mūdi despectio. vñ dr. Gloriā mūdi spreuit. Jaco. iiij. Quicūq; voluerit ee amicus seculi hui⁹ zc. Ex quo sequit ℣ qui nō est amicus seculi: ē amicus dei. ℣ Scōz est vbi dei deuota audito. vñ dr. Ecclesie sancte frequētās limina zc. Joā. viij. Qui ex deo est verba dei audit. ℣ Tertiū ē miraculoꝝ opatio vñ dr. Deus q beatū nicolaū inumeris decoꝛasti miraculis zc. per q̄ ostēdit ℣ re fuerit potētie apō deū Matt. xxi. Jn qua ptāte hec facis. Quāte fidei apud scipm. Lu ce. xvij. Si hūeritis fidē sicut granū sinapis zc. Quāte charitatis erga primū q̄ nē semp ad bonū iducere satagebat. mō vbis. mō exēplis. mō miraculis. ij. Coꝛ. v. Sive mēte excedam⁹ deo. s. miracula facīedo. sive sobrij sumus vobis. s. verba z exēpla pbēdo. ¶ Circa ät electionē ipsius notādū ē q̄ ipsa electio cōmēdabilis fuit. ex pte eligētiū. electi z modi eligēdi. ¶ Jn electoribus q̄dem tria cōmēdabilia fuerūt. ¶ Primū ē deuota oīo: q: tota nocte oratiōibus insistērāt. Vñ etiā xps electurus apl̄os iuit in montē orare. vt hī Luc. vi. Et apl̄i in electōe Mathie orātes dixerūt. Tu domine qui nosti corda zc. ℣ Scōz est diligēs inq̄sitio: q: platus nō dz ꝓcipitāter eligi. sed cū diligētia inqrī: q: q̄ idoneū querit idoneū inueniē. Quesiuit dñs idoneuz z iuenit dices. Jnueni dauid seruū meuz. Quesierūt electores myrrhee ciuitatis eōm z inuenerūt. ℣ Tertiū est recta mētio q: nō dz q̄s intēdere eligere illū vel illū q: est ꝓpinquus vel amicus: sz quia magis idoneus. vñ dr̄ erit ap̄l̄s Sicut. s. Tu die q corda nosti oīuz zc. Per quod datur itelligi q̄ electores plus debēt respicere ad grās spūales q̄ corpales. scīlt cet plus ad bonitatē q̄ ad nobilitatem. plus ad scīētiā q̄ ad potētiā. pl⁹ ad populi vtilitatē: q̄ ad carnē z sanguinem. Sz dr Joā. xvij. q̄ ancilla hostiaria petrū introduxit in atriū principis sacerdotū. Quia caro q̄ dz esse ancilla sepe introduxit ꝓlatū. Lū tñ Exoꝺ. xij. dicat q̄ postes domus itingebant sanguine agni. q: nō dz q̄s introduci in domuz dei respectu sanguinis ꝓpriī. sed sanguinis crucifixi. ¶ Scōo fuit cōmendabilis ex pte ipsius electi: in quo tria cōmēdabilia fuerūt. ℣ Primū est eminētia vite. q: a sua pueritia scē viuere icepit. Gregorius dz actione ꝓpria actio trāsīre debet ꝓximis: q̄ stare solet a grege vita pastoris. ¶ Scōm est ꝓfectio scīētie z doctrine. ió dr. Quicq̄d ó scripturis itelligere poterat armarīolo cōdebat pectoris. Jacrus etiaz eps sollicite pplo predicabat. Dicre. iij. Dabo vobis pastores iuxta cor meū z pascēt vos scia z doctria. ℣ Tertium est firmitas ꝓpositi. Vñ tres pueros iuste iudicatos ꝓstāter cripuit z iudicē reprehēdit. Ecc. vij. Noli querere fieri iudex nisi virute valeas crūpere iniqtates. Vñ dr̄ primo plato ipo fuit nomen petrus: q̄ a petra dicīt. ¶ Tertio fuit cōmēdabilis ex parte modi eligēdi. ℣ Primo q: fuit canonica. s. per cōpromissum z diuiną inspiratione. Hebr. v. Nec q̄s sibi assumat honorem zc. ℣ Scōo q: fuit pacifica: q: oēs ꝓsenserūt. Sed dr Ben. xxv. q̄ in vtero rebecche filij colliidebantur. q: ꝓlati q dñi ee filij eccīe quottidie intricant. ℣ Tertio fuit discreta. Tunc enī electio est discreta. qñ si in collegio ē ꝓsona idonea eligit. si extra collegiū est: magis idonea assumit. Jō sanctus nicolaus extra collegiū fuit electus: q: erat valde idone⁹. iij. Reg. x. Eligē meliorē de filijs dñi nr̄i nō enim tenentur eligere optimum quia nō posset inueniri. Sz aut bonum aut meliorē. Si enim in collegio est bonus: extra collegium melior, bono est melior ꝓponendus.

Sermo. viij. ¶ De eodē Sermo. iiij.

Tuenit gratia cōsa oculis dñi. Ecc. xlviij. Tota vita btī Nicolai fuit gratiosa. qō ps ex septem.

¶ Primo q fuit grose natus. z hoc ex parte vtriusq; generantis ex pte genti z mōi generādi. ℣ Prio ex pte generāti. qi ls essent iuuenes. nī mox vt nat' est ptingere vixerūt. Et quo ps q erant matrimonialit iūcti. nō vt libidini deseruirēt. sed vt plem educādā a dei seruitiū gignerēt. ℣ Scōo ex pte geniti quia ad vbera pēdens quarta z sexta feria ieiunabat. Hoc ār nō fuit a natura q tūc in oībus paruulis semp idē ptingeret vel frequēter. neq; a casu: q tūc feria a feria nō discernebat. nec a ppōsito quia tūc vsum liberi arbitrij nō habebat. Restat ergo q fuerit a singlari dei dono. ℣ Tertio ex pte modi generādi. q gigantus est p oziōnē. parētes enīz sui dēi orauerunt vt filiū eis daret qui nō tā ofuitiarū ḡ moz haberēt hēdē. i. Reg. i. Prio puero isto rogaui z dedit mihi dñs petitionem meā. ¶ Scōo fuit gratiose educatus. ℣ Prio. s. vt iuuenū lasciuias cultaret. Ecc. xiij. Qui tetigerit picē inqnabitur ab ea. ℣ Scōo vt ecclām frequentaret. Vñ dr ecclie sancte frequētans limina z. glosa sup Matt. Ingressus iesus vrbē tēplū adijt dās forma religiōis. vt quocūq; imus: pmo domū oziōnis adeamus. ¶ Tertio vt ēba dei libēter audiret z seruaret. Vñ dicit: Quicqd de scripturis audire poterat armariolo conde bat pectoris. Prouer. viij. Btūs hō q audit me: z q vigilat ad fores meas quotidie. ℣ Quarto vt corpus ieiunio macerāret. Unde dicitur: Beatus nicolaus adhuc puerulus multo ieiunio macerabat corpus. ℣ Quito vt operibus pietatis se assuefaceret. Vñ dicit. Affluēs misericordie viscerib⁹: vato auro triū virginū nephas phibuit. Job. xxxi. Ab infantia mea creuit mecū miserātio. ¶ Tertio fuit gratiose electus premissa oziōne exēplo apl̄oz Act. i. Orātes dixerūt ꝛc. ℣ Scōo diuina reuelatiōe. q; vox de celo lapsa fuit vt eligerēt nicolaū. Ex enīz quidā per hoīem z deū sint eanōīce electi. quidā a seipsis sine hoīe z deo sicut ambitiosi. Iste tū fuit electꝰ a deo sine hoīe vt apl̄i. ℣ Tertio fuit electꝰ ō oiuz ꝓsen su z approbatōe. vñ dicit q; eo viso oēs laudauerūt dei magnalia. Prouer. xxviij. In exaltatiōe iustoz multa gloria ē.

¶ Quarto fuit electus inultus z cum q dā coactione. Usū poterat dicere cū ꝓpha. Exaltatus aūt humiliatus sum z conturbatus. ℣ Quinto fuit in episcopatu gratiose cōuersatus. Ipse enīz populū suū pauit vbo. Un legit q erat efficax in loquēdo. Pauit oratiōis suffragio q; in oratiōnibus p populo vigilabat. De his dicit. Ecc. vi. Nos autē orationi z ministerio verbi erimus istantes Pauit exēplo. vnde dicitur q; cādē quā pius grauitate seruabat. i. Thimo. iiij. Exēplū esto fidelibus in verbo in conuersatione. Pauit tpali subsidio: q; populo fame laboranti triticum impetrauit.

¶ Quinto fuit gratiose mortuꝰ. Est. n. mortuus cū gratia dei. Vñ dicit q; oiuz virtutū charismate replebat Apoc. xiij. Bti mortui q in dño moriunt. Cū bona fama populi. vñ dicit olbus se amabilē exhibuit. Cū bona ꝓscia fuit. Bona enīz ꝓscientia habere potuit. qui a cunabilis xpō seruire incepit. ꝓpter ista tria dicit Beñ. xxv. Mortuus est in senectute bōa Et ēo cū bona fama ppli plenus dieruz z ideo cū bōa ꝓscia fuit. ꝓgregatusq; est ad ppl'm suū: z ō cū gratia dei. ¶ Sexto fuit gratiose sepultus. In sepulchro enīz suo tria erāt. s. margarita corporis emanatio olei z emanatio aque. In margarita corporis fuit fulgor mūditie. Instar enim margarite fuit cādidus p mūditiā celesti roꝛe generatꝰ p diuinā gratiā. z paruus p hūilitatē verā. In oleo notat abūdātia misericordie que in ipo fuit. In aqua abūdātia gratie qua sem p abūdauit. ¶ Septio fuit gratiose assumptus. Fuit enī assumptus cū custodia angelica. Usū cū moꝛeretur rogauit deum vt angelū suū mitteret. Et vidit angelos ad se ventētes cū ptectiōe diuina: q; deo se recōmēdauit oculis. In manus tuas domine cōmendo spiritū meū Cū secura cōsciētia. Securā enim cōsciē

tlam habere potuit q nunq̄ peccauit q deo sp̄ seruiuit. Prouer. xv. Secura mens quasi iuge conuiuiū. Cū recepta eucharistia: q̄ sacra corporis & sanguinis dei susceperit. Et cū celesti melodia: q̄ dū assumeret celestis melodia audita est in celo Alia q̄dē de vita egredies q̄nque timet s. demones. penā. pctā. dubietatē vlarus & vlulatū & clamorē demonū. Sz iste nō timuit demones q̄ sic fuit ab angelis custoditus. Nec penā q̄ sic fuit in māu dei recōmendatus. Nec peccata q̄ sic fuit in p̄scia securꝰ. Nec dubietatē seu diuersitatē viaꝝ q̄ tali duce. s. a xp̄i corpe fuit deductus. Nec vlulatū demonū q̄ tali letitia fuit p̄fusus. ysa. lv. In letitia egredieminī & in pace deducemīni. Montes & colles cātabūt corā vobis laudē: & oia ligna regiōis plaudēt mānu. Ipse eim aie q̄ assumūt gaudēt. iō dr̄. Jn letitia egredieminī. & tota trinitas gaudet. idē dr̄. Montes. Et angeli. iō dr̄. colles. quōs sci q̄ fuerūt de nr̄a regione gaudēt. iō dicit. Et oia ligna regionis plaudēt mānu dicit.

¶ Sermo. ix. ¶ De eōdē Sermo q̄nt⁹.

Non est iuctus filiis illi &c. Ecc. xliij.

Quilibet scūs in aliq̄ vtute emicuit in q̄ nullus filius sibi fuit. ꝓpter qō dr̄. Nō ē iuctus filius illi. Et ī h appet sapia dei q̄ ī tāta varietate scōꝝ tāta ponit varietatē vtutū. q̄ lz nobis ñ sit cognita: deo tn̄ ē nota. Si ciz tāta ē diuersitas ī facieb⁹: pōt ee pculdubio & ī asab⁹. ¶ Fuit igit scūs nicolaus q̄tuor p̄iuilegta pp̄ que p̄t dici. Nō est in uctus filius illi. ¶ Primū ē festiua scifica tio: q̄ a mr̄is vberibus scūs fuit. felix q dicere potuit cū ꝓpha. Spes mea a iuuctute mea. fuit fuerūt. Martin⁹ & Bñ dictus q̄ a iuuctute deo seruire ceperūt Felicio: q dicere pōt. Spes mea ab vberib⁹ mr̄is mee. sicut fuerūt Nicolaus & Bñe⁹. ille ab vberib⁹. abstinēdo iste ad huc sub nutrice ꝓstitut⁹ ī fra iacēdo. Felicissimus q̄ dicere potuit. Spes mea ab vtero mr̄is mee. sicut fuit sanctus Joannes baptista. q̄ fuit in vtero sanctificat⁹. Nullus aūt senex pōt dicere. Spes mea a senectute mea. Sed ne p̄jcias me in tē pore senectutis. Talis enīz nō pōt de suis meritis ꝓfidere. sed ne p̄jcietur a deo misericordia sz orare. Et q̄ beatus nicolaus sic tēpestiue incepit pōt sibi ꝓuenire q̄ō dicitur Ecc. xxxix. iustus Cor suuz tradet ad vigilādū diluculo ad dñm q̄ fecit illū. Sūt q̄ deo tradūt bona sua. q̄ō magnū est. Alij corpa sua: q̄ō maius est Alij corda sua. q̄ō maximū est. Btūs aūt nicolaus tradidit & bona sua ad dispḡdū. & corpus suū ad macerādū. & cor suū ad orandū. & hoc fecit viluculo. i. in sue etatis ꝓmordio. ¶ Scōm est miraculosa electio: q̄ voce de celo lapsa electus fuit Et hoc accidit ex eo q̄ electores istabant ieiunijs. orōnib⁹. & vigilijs. Per hec enī tria meremur a deo bonū platū habere. De ieiunijs habet. Act. xiij. In electione pauli & barnabe. De orōnibus habetur Act. i. ī electiōe mathie. De vigilijs simꝫ & orationibus habetur. Luc. vi. In xp̄o qui electurus apl̄os pnoctauit in orōne dei. ¶ Tertiū est miraculoz crebra opatio. quoz quedā opatus est ī matoꝛi mūdo quedam in minoꝛi. Jn matoꝛi mundo opatus est in quatuoꝛ elemētis quia nautis mare trāsiluit. tēpestatē ab aere fugauit. ignē diane exiuit. & terrā ste rilē fecūdauit. Jn minoꝛi aūt mūdo. i. in hoīe multa est miracula opat⁹. Quibusdā eni subuenit a tribulatiōe quā patiebant a diabolo. sicut q̄ resuscitauit patri filiū a diabolo strangulatū. Quibusdā a tribulatiōe quā fuste patiebant a deo sicut q̄ resuscitauit filiū patri cum ciṗho in mari submersum. Quibusdā a tribulatiōe quā patiebant a tyrāno. sic q̄ patri reddidit filiū a soldano detētū Quibusdā a tribulatiōe quā patiebant in rebus. sicut iudeo: q̄ imaginē nicolai in domo sua fecerat. Quibusdā a tribulatiōe quā patiebant in psonis. sicut tribus p̄cipibus falso ꝓstātino ab iudis accusatis. Quibusdā a tētatione quam patiebant in aiabus. sicut ep̄o qui a diabolo tētabatur qui se in forma mulieris posuerat. ¶ Quartū est olei ī monumēto effusio. per quod dat̄ itelligi quāte fuit misericordie in mundo: & quāte misericordie existat in celo. Unde potest sibi cōpetere illud Job. xxix. Petra fundebat mihi riuos olei. Ipse enim fuit pe-

tra.i.tritus:q; se macerabat. Fuit dur⁹: q; nullis aduersis cedebat. Fuit etiá firmus q; cõstanter arguebat. Iste autem oleum fundebat:q; misericordiá ipendebat liberaliter contra illos qui nõ effundunt.Sed ab eis magnis precibus obtinetur. Proner.xxij. Qui prenus est ad misericordiá benedicetur. Effundebat autem riuos:quia misericordiá impẽdebat abũdater. Solus deꝰ hẽt miaz vniuersalẽ tãꝯ fluuiũ:sancti aũt pticularez tanꝯ riuos. Ecc.xvij. Abstractio hois circa primũ suũ. Abia aũt super omnẽ carnẽ. Et dicit riuos olei nõ vini:q; magis voluit sequi pfectatem ꝯ seueritatez. Ecc.vj. Noli eẽ iustus nimis. Utrũq; tñ in casu ẽ necessariũ q; samaritanꝰ. vt hĩ Luc.x. Infudit vinũ ⁊ oleũ sanciato.

Sermo.x. De scã lucia 3mo ỹnº

Mulierem fortem quis iueniet. Prouer.xxxi. Tempe salomonis nulla mulier inuenta est fortis. Tpe autẽ gratie inuenta ẽ vna fortissima. s.beata virgo. Inuente sunt ⁊ alie fortes.s.sancte virgines mũdũ cũ carne vincentes.inter quas fuit beata Lucia cuius fortitudo in tribus appuit. Primo in hoc ꝙ vicit oia blãdimẽta oium viciorũ.s.auaritiá.luxuriá. ⁊ superbiam. Auaritiá vicit ꝑ liberalitatẽ:q; pñmoniaz erogauit. dedit aũt pauperibus in vita oia ⁊ seipsa:q; dedit pauperibus vt haberẽt celestem thesaurũ. Matth.xxi. Vende oia que habes ⁊ da pauperibus ⁊ habebis thesaurũ in celo. Quia dedit in vita premisit ad locũ securuz. Matt.vi. Thesaurizate vobis thesauros in celo ⁊c. Quia dedit oia recepit cẽtuplum Mat.xix. Ois qui reliquerit domũ ⁊c. centuplũ accipiet. Quia dedit seipsam .i.corpus mortale:recipiet ipm glificatũ ad Phil.iij. saluatorẽ expectamus dominũ nostrum ⁊c. Secundo vicit luxuriá ꝑ virginitatẽ. vñ dixit agatha Jocundum deo in tua virginitate habitaculum ꝓparasti. Ex quo patet ꝙ habitaculum mentis sue fuit iocundũ. purũ ⁊ ꝓparatum. fuit iocundum:q; nunqꝯ spiritum sanctum per peccatum ꝓtristauit. Eph.iiij. Nolite ꝓtristare spiritum scñ dei. Fuit pux:q; puritatẽ mentis ⁊ corporis ꝓseruauit.nõ dixit: In tua virginitate. Nñ ipa ait: Corruptores mẽtis ⁊ corpis nũqꝯ sciut.ps. Domũ tuam dñe decet scitudo. Fuit ꝓparatũ: q; oibº virtutibº se ornauit. Ecc.ij. Qui timet dñm ꝓparabunt corda sua. Tertio vicit superbiá ꝑ humilitatẽ. vñ humiliás se dixit: Ancilla xpi sum. Alliqñ aia ẽ ancilla pcti. Joa.viij. Ois q; facit pctm seruus est pecati. Alliqñ numi. Luce.vi. Non potestis deo fuire ⁊ mãmone. Alliqñ dyabolo.ij. Pet.ij. A quo qs superatus ẽ: eius ⁊ seruº est. Alliqñ ꝓpij corporis. ad Rom. xvi. Xpo dño nõ seruiũt:sed suo ventri. Hec aũt nolunt eẽ ancilla pcti: q; hoc esset dãnabile. Nec numi:q; vitupabile. Nec dia boli:q; periculosum. Nec sui corporis:q; ignominiosum. sed tñ xpi: q; hoc est gloriosum. Propter istã triplicẽ victoriã tripliciter appellat. Quia.n.vicit luxuriã fuit tẽplũ dei. vñ ait: Qui caste viuũt tẽplum sunt spũs sancti. Quia vicit auaritiá fcã ẽ colũna padisi. vñ cãtat. Colũna es imobilis ⁊c. Qui vicit superbiá accepit coronã regni. vñ cantat: Ois plebs te ꝓpect at vt accipias coronã regni. Secũdo eius fortitudo appet in hoc ꝙ vicit violẽtia hostiũ. vñ cantat. In tua patiẽtia posse dixisti aia tua lucia spõsa xpi Odixisti q; i mũdo sunt ⁊ comitcas cũ angelis. Sanguine eim ꝓpio inimicũ subdisti. Ipsa eim vicit hostẽ interiorẽ. ideo dr: In tua patiẽtia. Prouer.xvi. Melior ẽ patiens viro forti. Hostẽ exteriorẽ. vñ sequitur: Odixisti que in mundo sunt. Gala.vi. Mihi mũdus crucifixus ẽ ⁊c. Hostẽ superiorẽ. vñ dr. Sanguine ꝓpio ⁊c. Valde admirabile fuit ꝙ fragilis femia vicit hostẽ tã robustũ. Iuuẽcula hostẽ tam antiquũ. puella delicata:hostẽ tã austerꝫ Tertio eius fortitudo appet in hoc ꝙ vicit seuitiã tormẽtoꝝ. qõ ꝑs ex quattuor. ꝙ Nã virtus hoium ⁊ bou amisit virtutẽ trahẽdi:q; nec mille hoies nec multa paria boum ad lupanar eã trahẽ poterant. Nõ eim hoc erat cõuentes. q; si c dr.i.Lor.vi. Tollẽs mẽbra xpi facta mẽbra meretricis abstr. ꝙ Scõo ignis amisit virtutẽ cõburẽdi. Ecc.li. Et i medio ignis non sum estuata. Nec mirum:quia

desuper hẽbat rorem saluificũ qui ignes refrigerabat. intus ignem diuinũ: q exterioꝛẽ superabat ignem. extra corpus virgineum qõ a pbustione immune esse debebat sicut ab igne ꝯcupiscẽtie alienũ fuerat. Dañ. iij. Illos aũt oĩno non tetigit ignis ꝓpter coꝛpus virgineũ. Neqꝫ ꝑri stauit: ꝓpter roꝛẽ saluificũ. Nec quicõ molestie intulit: ꝓpter ignẽ diuinũ. ℣ Tertio gladius amisit virtutẽ secandi: q ꝑcussa i gutture gladio necari non potuit: sed ꝯtu voluit superuiuꝛe. Impetrauit. n. inducias a dño multiplici de causa. vt in legenda habetur. s. vt coꝛpꝰ dominꝰ reciperet ꝛ deo se recõmẽdaret: vt bonis timoꝛe ꝛ malis insultatoꝛes auferret vt aduocatam se eis pmitteret: vt pacem ecclesie redditam mũciaret. ℣ Quarto mors amisit virtutẽ occidẽdi q; mors ipsam nõ interfecit. sed ipsa morte occidit. s. eternam morte que est triplex. vna que consistit in pena sensus. Occisio huius mortis significata ẽ in extinctiõe sui ignis naturalis. Alia que consistit in carentia diuine visionis que tñ vꝰ a coꝛdibus mundis. Iuxta illud Matth. vi. Beati mundo coꝛde ꝛc. Danc mortẽ3 occidit: quia mũdiciam mentis ꝛ coꝛpis coꝛseruauit. Alia ẽ in sepatiõe a cõsortio beatoꝝ que vincitur ꝑ opera pietatis. Luce. xvi. Facite vobis amicos ꝛc. Ista occidit ꝑ opera misericoꝛdie que habuit: quia totuꝫ patrimoniũ pauperibus erogauit.

¶ Sermo. xi. ¶ De eadẽ sermo scõs.

Sapientia edificauit sibi domuꝫ excidit colũnas septẽ. Prouer. ix. Christus sapiẽs architectꝰ domũ quãdam edificauit: in cuius animo habitauit per gr̃am ꝛ in vtero pcarnis substantiam: ꝛ ista fuit virgo maria. Alias plures domos edificauit. in quibus per gr̃az habitauit. quoꝝ precipua fuit sancta lucia. in qua vt eẽt domꝰ firma septem colũnas excidit: q; in ea septem virtutes posuit. ¶ Prima ẽ fidei magnanimitas. vñ dixit ei scã agatha. Fides tua matri tue subuenit. ꝛ ecce sanata est. Deus enim ẽ iaccessibilis. i. Timo. vi. Lucem habitat iaccessibilẽ3. Inuisibilis. i. ad Timo. i. Regi aũt seculoꝝ immortali inuisibili ꝛc. Inuincibilis Job. ix. Si fortitudo queritur: robustissimus ẽ. Sancta igit lucia indigebat fide taꝫ scala vt inaccessibilem accederet ꝛ ascederet. Roma. v. Per quem accessum habemus per fidem: tãquam lucerna per quam inuisibilem conspiceret. Debꝛ. xi. Inuisibilem eim tanquã videns sustinuit: tanꝫ virtute fortissima: per quam omnipotentem superaret ꝛ vinceret. quã quidem tunc per oĩnem victi quando matri sanitatem obtinuit. vnde xp̃s poterat sibi dicere illud Mat. xv. O mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. ¶ Secũda est virginitas. vnde dixit ei agatha. Jocũdum deo in tua virginita te habitaculum preparasti. hoc aũt spõso maltũ placet. ita q; in ea tanꝫ in domo propria moꝛatur. ps. Domũ tuã dñe decet sanctitudo. taꝫ prato floꝛido spaciatur. Cant. i. Lectulus noster floꝛidus tanꝫ cibo suauissimo pascit. Cant. vi. Dilectus meus mihi ꝛ ego illi qui pascit iter lilia. ¶ Tertia ẽ ad parentes magna pietas: quia matri sanitatem obtinuit. voluit enim habere curam õ matre. Et propter dei pceptum. Exo. xx. Honoꝛa patrem tuũ ꝛ matrẽ tuam. Et ꝓpter xp̃i exemplum. qui de matre in cruce curam habuit. Et propter habendaz dei prouisionẽ que additur pceptoꝛi: vt sis longeuus super terram. Et ꝓpter vitanda dei cõminatiõem. qua dr. Exoꝛ. xxi. Qui maledixerit patri vl matri morte moꝛiat. Et itelligit de vtraque morte ꝛ vita. Qui eim honoꝛat parentes a quibus habet vitam. deus ẽt cõseruat sibi vitam coꝛpalem. Qui vero ihonoꝛat deus aufert ab eo. ¶ Quarta est ad pauperes magna liberalitas. vñ potest sibi ꝙuire illud Prouer. vlt. Manum suam aputt inopi ꝛ palmas suas extendit ad pauperes. Frustra autem mulier fortis manum apiret: si nihil in manu haberet. Scã igit lucia habuit manũ apertam. q; semper dabat: extensaz q; oibus dabat: ꝛ plenam q; abundãter dabat. ¶ Quinta ẽ eius humilitas que apparuit in hoc ꝙ se non filiaz vel spõsam: sed ancillam noiault dices. Ancil-

la christi sum. Filia quidē dicit nobilitatem sponsa equalitatem: ancilla vo humilitatem. Ipsa igitur de se pferre nolebat ea que videbant esse sublimitatis vel equalitatis: sed hūilitatis. ¶ Sexta fuit pscueratie firmitas. vnde air. Nunq̄ volūtate mea ad consensuz tuū potueris reuocare. Ex cim triplex martyriuz passa fuerit: tamē cōstāter perseuerauit. Unū habuit in carne p sanguis effusionē. Exo. iij. Sponsus sanguinū tu mihi es. Aliud in mēte per pauperū compassionē. Grego. Qui ꝓpassionē exhibet in aliena necessitate crucē portat in mente. Tertiū in carne t mēte p carnis mortificatōez. ps. Propter te mortificamur tota die. ¶ Septima ē corporis imobilitas: q; tanto pōdere eā fixit spūs sanct⁹: vt nullo mō moueri posset. Ipa. n. fuit leuis t grauis. leuis q; imunis a ponde re peccatoū. expedita ab onere terreno rum. t plena plumis virtutū. Hebr. xij. Deponētes oē pondus. s. terrenoz t cur cūstans nos peccatū per patientia curramus. s. pēnis virtutū. Fuit aūt grauis sentēte ponderosa: nō tamū in corpe p imobilitatē: sed ēt i corde per sensus maturitatem. Sap. iij. Lanī sūt sensus hominis tē. per grē stabilitatez. Hebr. xij. Optimū ē gra stabilire cor. In ore p sermonis ponderositatē. Eccle. xxi. Verba sapientū statera ponderabunt. In corpore p mor grauitatem. ad Titū. ij. In oibus teipm pbe exemplū: i doctrina: i integritate: i grauitate: i opere p contrnuitatē. Eccle. xxviij. Hō scūs in sapientia manet sicut sol.

Sermo. xij. ¶ De eadē sermo ftino.

LAcerna splēdens sup candelabrū sācti t spes faciei. s. mulieris super eratē stabilē. Eccē. xxvi. Per lucernā a luce dicta intelligit sancta lucia a luce sic nomiata. De qua in verbis pcedentis quattuor dicūt. ¶ Primo q; fuit luminosa cū dr. Lucerna splēdens. Fuit autem luminosa quadrupliciter. ꝓ Primo a superiori per diuie gre refulgentia. Job. xxvi. Quādo splendebat lucerna super caput meum. Et ab inferiori per virginalē mūdiciā. Sap. iij. O q̄ pulchra ē casta generatio cū claritate. vnde dixit ei agatha. soror mea lucia virgo deo deuota. In hoc q; fuit deuota habuit lucem superiorem. In hoc q; virgo habuit lucem inferiorem. ꝓ Secūdo ab interiori ꝓ per mundā cōscientiaz. ij. Lor. iiij. Deus qui dixit de tenebris lucem splendescere illuxit in cordibus vestris. Et ab exteriori per conuersationez honestā. Mat. v. Sic luceat lux vestra cōram hominib⁹ vt videant opera vra bona tē. ꝓpter hoc ipsa vocauit se lucem. quod quidem erat interius fulgidū t exterius ornatuz. ꝓ Tertio posteriori dei beneficia rememorādo. Et ab ātcrio ri futura pcauēdo: t pūt a ordinando. Deut. xxxij. Utinam saperēt. s. preterita recogitādo. t intelligerēt. s. pūtia ordnādo. ac nouissima ꝓuiderēt. s. futura pcauēdo. Sic beata lucia dei beneficia recogitauit qñ dixit. Nō sunt ista maleficia sed bñficia dei. Pūtia ordinauit qñ diuitias suas paupibus dedit. futura ꝓuidit: quādo pacē ecclesie reddita nunciauit. ¶ Quarto a dextris: q; inter pospera seruauit temperātiaz. Proverb. xij. Est pauper cū in multis diuītūs sit t a sinistris q; inter aduersa habuit pacētiam. vnde dicit de ea. In tua patientia posedisti aiāmā tuam. ¶ Secundo fuit famosa: qđ notat cum dr. Sup candelabrū sancti. Fuit aūt famosa ex omnibus causis ex quib⁹ aliquis famosus efficit. Efficit aūt aliquis famosus multiplici rōne. ꝓ Primo pp sapientia que apparuit in rbis. Luce. xxi. Ego dabo vobis os t sapiētia tē. ꝓ Secūdo pp potētiaz que apparuit in miraculis. Mat. x. Dedit eis potēstatem spūum imūdoruz t vt curarent omnē langoꝛē t infirmitatem. ꝓ Tertio ꝓpter sanctitatē q̄ apparuit in exemplis. Dedit. n. exēplū pietatis ad pentes. largitatis ad paupes. charitatis ad oēs. Judith. viij. Hec erat omnibus famosissima q; timebat deum valde. ꝓ Quarto ꝓpter pulchritudinē que apparuit in decore purutatis mentis. s. t corporis. Hester. vi. Erat Hester famosa valde t icredibili pulchritudine oium oculis admirabilis videbatur. ꝓ Quinto ꝓpter fortitudinem que ap

paruit in tormentis. Prouerb. vltimo. Mulierem forte quis inuenier. ¶ Tertio fuit speciosa: cuz dicit. species faciei Scom aut Aug. de trini. Facies est pulchra quãdo est diuersa pariliter affecta hilariter z colorata luculenter. Facies igitur anime tunc est pulchra: quãdo ē dimensa pariliter, quam dimensionem parilem faciunt. fides. spes. charitas. z bona operatio. que sm Brego. sunt equalia. quia quantum quis credit tantũ spet zc. Beata igitur lucia habuit spem quia de auxilio beate agathe confidit. habuit fidem qua matrez sanauit. habuit charitatem: quia propter christi charitatẽ morti se tradidit. huit bonã opatõz q: bõa sua paupib⁹ odit. Scõo fuit affecta hilarit. ij. Lox. ix. Hilarẽ. n. datorẽ diligit ds. Gaudebat. n. de⁹ tua virginitate. vñ dr ō thesauro virginitatis. Mat. xiij. p gaudio illi⁹ vadit zc. De cõ 9scie puritatẽ. ij. Lox. i. Glia nra hec est testimonium conscietie nostre. De penaz acerbitate. Roma. v. Spe gaudentes: in tribulatione patientes. De gloie securitate. ibidem. Gloriamur in spe glorie filiorum dei. ¶ Fuit etiam colorata luculẽter. Habuit enim candorẽ puritatis. ruborem charitatis. z mille alios colores multiplicis virtutis. Cant. i. Dilect⁹ meus candidus z rubicũdus zc. ¶ Quarto fuit virtuosa. quod notat. cum dicit. Super etatem stabile. Etas stabilitas nõ est inuenta quia tendit ad perfectionẽ. nec senectus quia incipit deficere occulte. nec sensum: q: deficit manifeste. Sed est etas virilis: quia tũc natura stat. Bta ergo lucia licet habuit etatem iuuenilẽ in corpore: habuit tamẽ stabilitatem virilem in mente: q: vincl non potuit nec matris monitis. Matthei. x. Qui amat patrem z matrem plus q me zc. nec sponsi blanditijs. Hester. i. Paruispẽdet yros imperia maritorũ. nec irrogatis obprobrijs quãdo iudex dicit. patrimonium tuũ cũ corporibus expẽdisti. nec illatis minis quãdo dicit. Ego faciaz te duci ad lupanar. nec adhibitis supplicijs nec appositis violẽtijs. ideo columna imobilis est vocata.

¶ De sancto thoma Sermo primus.

QT sapiens architect⁹ fundamẽtũ posuit. i. Lox. iij. Perfecta domus est qñ ẽ firma z pulchra. Talẽ domũ thomas missus ad regẽ tm die fabricauit. s. firmã. qõ notat cuz dr. Fundamẽtũ posuit. ℣ Scõo pulchrã cũ dr. vt sapiẽs architectus. Sapientis eim ẽ pulchra opera facere. z q: incipit a se ideo donum anime sue talem fecit. ¶ Primo firmã. q: supra firmã petrã ipsa fundauit. Matth. vi. Qui edificauit domuz suã supra petram z descẽdit pluuia zc. Thomas. n. passus est tentatiõem a diabolo suggerẽte. z hoc tpe dominice passionis quãdo z ceteri conuenerunt. tunc habuit ventũ qui ab aere venit passus est dubitationẽ a deo permittẽte. z tũc habuit pluuiã que de celo descẽdit. passus ẽ afflictionẽ a tyrãno seuiẽte. Et tũc habuit flumẽ qõ p terrã vadit. ſz q: fundatus ẽ supra firmã petrã conuere ñ poterat. nec a vento diabolice tẽtatõis. quia postmodũ resurrexit. nec a pluuia diuine auersionis. q: protinus i fide confirmatus fuit. nec a flumine tyrannice pcutionis. quia omnia constanter sustinuit tormenta. ¶ Secũdo fecit domuz aie sue pulchraz. Est aũt dom⁹ pulchra sm Aug. de trĩ. qñ ẽ paribus mẽbris dispositis ampla z lucida. Mẽbra aie sunt virtutes aie quas beatus thomas apostolus in domo spũali ponẽdas docuit Nam cuz duodecim gradus virtutũ ope predicaret inter cetera monuit vt penitẽtiam agerent. qõ spectat ad iustitiaz: vt det volũtatem inquirerẽt qõ spectat ad prudentiam. vt gule viciuz temperarẽt. quod spectat ad tempantiam. vt in bonis opibus pseuerarẽt qõ spectat ad fortitudinẽ. Istas aũt virtutes quas docuit i domo sua similit posuit. Et iõ ornauit eã z pulchrã fecit. Prudentia enim ipsaz omnium ab anteriori vt caueret de futuris. Iustitia a posteriori vt satisfaceret de preteritis. Tempantia a dextris ne eleuaret in prosperis. Et fortitudo a sinistris: ne succũberet i aduersis. ℣ Secũdo domus aie sue fuit pulchra q: fuit ampla. Oportuit. n. vt valde am. pla cẽt triplici ō causa. ℣ Primo q: habebat re

cipere infinitū.iij.Regū.viij. Si enīz celum ⁊ celi celorum te capere nō possunt quāto magis domus hec quā edificaui. ℣ Secūdo q̄ habebat recipere charitatis preceptū q̄ ē valde latū.ps. Latum mandatū ruū nimis.Eph.iij. In charitate radicati ⁊ fundati vt possitis cōphendere cū oibus scis que sit longitudo ⁊c. ℣ Tertio q̄ habebat recipere statuz omnū ⁊ merita singuloz.ſ. afflictos ad cō patiēdū.ij.Loz.xi. Quis infirmat ⁊ ego non infirmor ⁊c. Consolatos ad cōgaudendū. Phſl.i. Testis ē mihi deus quomodo cupiā vos oēs in visceribus ihesu christi. Roma.xij. Gaudere cū gaudentibus: flere cum flentibus. Aperta singuloz ad pticipādū.ps. Participē me fac deus oim timētiū te ⁊c. ℣ Tertio dom⁹ ale sue fuit lucida. habuit.n. lucez diuine gr̄e sapientie ⁊ conuersatiōis honeste. Jōspūs scūs apparuit sibi ⁊ apostolis i specie ignis ⁊ linguaz ad inuendū q̄ dabat eis ignē inflāmantē p gr̄am. Lucez radiantē per conuersatione honestā. Et linguā diserta fantē per sapiam.

¶ De eodem sermo Sermo secūdus.

Odit abyssus vocem suā altitudo manⁿ suas leuauit. Albachuc.iij. In his vbis notāt duo. ℣ Primum est dubitetas discipuli. cum dr. Dedit abyssus vocem suam. ℣ Secūdum ē pietas magistri cū subdit. Altitudo manus suas leuauit. ¶ Circa primū notandum q̄ thomas qui interpretat abyssus quattuor: voces ōdit. ¶ Prima fuit vox fiducie ⁊ familiaritatis: cum dixit Joā. xiij. Domine nescimus quo vadis ⁊ q̄modo possumus viam scire. hoc.n. fm Chrysō. ex multa dilectione dixit: q̄ ipz sequi semper cupiebat. Dicit aūt Augu. in libro de sermone dñi in mōte q̄ ad ambulandū tria requirunt. Primū est vt homo sanos pedes habeat. Scōm vt viam inuenire sciat. Tertium vt locū apertum inuentat. Beatus aūt thomas post christum ire desideran⁹ rantū duo scire petit scilicet viam ⁊ terminum vie. cuz dicit. Domine nescimus quo vadis ⁊ quomodo possumus viam scire. Pedes autem sanos habere non petebat. q̄ hos se habere credebat. sed in hoc deceptus erat: sicut ⁊ petrus deceptus fuit q̄ pedes sanos habere se credidit: cum ait. Joānis.xiij. Quare non possum te sequi modo? Si igitur post christum ire cupimus: oportet vt pedes sanos habeamus ⁊ intellectum per fidem: ⁊ affectuz per charitatem. Debe.xij. Gressus rectos facite pedibus vestris ⁊c. Oportet ergo vt viam sciamus vel inuentamus que sunt bona opera ⁊ dei mandata. ps Viam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri ⁊c. Janua autem semper est aperta. que fuit christi vulnera ⁊ eius pictatis viscera. ps. Januas celi aperuit. ¶ Secunda ē vox constantie ⁊ pbitatis cum dixit Jo. xi. Eamus ⁊ nos moriamur cuz illo. nō dixit. Fugiamus cum eo: quia christus mortem non fugiebat. nec expectemus cum eo quia christus mortem non expectabat. sed dixit. Eamus cum eo: q̄ spōn te christus ad mortez ibat. Ysa.liij. Oblatus est quia ipse voluit. nec dicit. Eatis vos: sed eamus nos. quia illi sibi voluit esse socius in aduersis: qui fuerat in prosperis. Legitur de Cesare q̄ nunq̄ dixit militibus. Ite illuc: sed venite. Videbat enim q̄ labor cum duce partit⁹ minor videtur esse militibus. Nec dixit: moriamur ante illum. quia hoc nullius fuisset vtilitatis cum tanta non esset apta. nec post eum. quia viuere post euz nō reputabat vitam sed mortem. Sed dixit moriamur cum eo. Sciebat enim q̄ beatus esset ille qui cum eo moreretur. sicut patet in latrone. ¶ Tertia fuit vox incredulitatis cum dixit. Nisi videro in manibus eius fixuram clauoꝝ ⁊c. quia enim ab alioꝝ cōgregatione recessit. ideo incredulitatem incurrit ⁊ christuz videre non meruit. ℣ Quattuor enīz mala incurrit qui a congregatiōe recedit. ℣ Primum ē quia spiritu scō nō viuificatur. Elia.n. nō viuificat membra separata ſz iuncta. ℣ Scōm ē q̄ a diabolo citius superat. Nam sm Grego. columba ab agmine separata ab accipitre rapitur: Quis a grege diuisa cito a lupo deuoratur. Diabolus enim semper desiderat singulare certamen. quod significatū est. i. Reg. xvij. i golia. ℣ Tertiū est q̄

a gratia dei vero tentationis extinguit. Una.n.cadela cito a vero extinguit. nō sic multe ꝑuncte. ℣ Quartū est q; ctitus aduersitatibus fragit. una.n. virga cito fragit nō sicut multe sūl ligate. ¶ Quarta fuit vox multe fidelitatis cum dixit: Dñs meus ⁊ deus me⁹. Thomas.n. ꝛce ꝑit magnū timoꝛē: honoꝛē ⁊ amoꝛē. Timoꝛē exquo videbat viuū quez credebat moꝛtuū. Jō verbū timoris ponit dicens: dñs. Honoꝛem ex eo q; ipz videbat scire absentia vt ꝑnta. occulta vt manifesta tāꝙ deū. Jō verbū honoꝛatōis ⁊ adoꝛatōis ponit dicēs: ⁊ deus. Amoꝛē ex eo q; videbat ipm pp se solū reuocādū venisse Jō verbum amoris ponit dicens: meus. ¶ Scō ponit ꝑtas magꝛi cū dr: Astt tudo leuauit man⁹ suas. Tria leuauit de⁹ q̄druplicē manum ad q̄druplicē thome apli vocē. ℣ Primo vocē samlsiaritatis leuauit manū sue sapie: cū ꝓfundus mysteriū exposuit dicens: Ego sum via veritas ⁊ vita. Ipse.n. est via ꝑ qua imus. veritas qua ducēte imus. ⁊ vita ad quaz viuim⁹. ℣ Scō ad vocē ꝓstantie ꝓbitatis leuauit manus potentie: q; lazaꝝ resuscitauit. Magna potentia resuscitare moꝛtuū. maioꝛ q̄tri duanū. maxia fetidū Est aūt moꝛtuus q; moꝛtalis peccat. q̄rtiduanus q; sepe iterat. fetidus q; ꝑseuerat ℣ Tertio ad vocē incredulitatis leuauit manū mie cum dixit: Infer digi. tu. huc cē. Magna mīa: q; certificauit eum ꝑ auditū: q̄n ei locut⁹ fuit. ꝑ visum ⁊ tactū. i. Joā. i. Ō an dluim⁹ ⁊ q̄s vidimus cē. ℣ Quarto ad vocem fidelitatis leuauit manū finalis suie cū dixit: Quia vidisti me credidisti cē. Ubi notādū q; nō ꝙliber fides facit hoiez bnā: sz fides recta quā nō hūt heretici. Thi. iiij. Discedēt qdā a fide cē. ꝑcera quam nō hūt mali xpiani. Jac. ij. Fides sine opibus mortua ē. Veritate ĩnita quā nō hūt curiosi. i. Loꝛ. i. Judei signa petūt. Fortis ⁊ firma. quā nō hūt instabiles ⁊ inqeti. Luc. viij. Ad tps credūt ⁊ in tpe tentatōis recedunt.

¶ De eodez Sermo tertius.

QUo suz via veritas ⁊ vita. Joā. xiij. Istam responsionē dedit xps ad interrogationē thome q̄n dixit ei: Dñe nescimus quo vadis cē. Pōt aūt hoc sibi cōuenire ex eo q; fuit ad xp̄m per viā fidei: veritatē opis ⁊ vitā charitatis. Fides aūt dr via. iuxta illud ysa. xxx. Hec est via ambulate in ea neqs ad dexteꝛā neqs ad sinistꝛā declinabitis. Eius aūt fides fuit in triplici statu. ℣ Prio in statu dubitatōis cū dixit: Nisi videro cē. Et fides vocat didymus ꝓpter dubiuz cor i fide. ℣ Scōo fuit in statu ꝑfirmatōis cum dixit: Dñs meus ⁊ deus meus. Et finde dr thomas. i. abyssus: q; tūc fm Bedā altitudinē diuine virtutis fide certa penetrauit. ℣ Tertio fuit in statu ꝑsumatōis in quo mō est. ⁊ fide dr thomas q̄n tot⁹ meus. in dei. f. amoꝛe ⁊ ꝓfectatōe. In ꝓmo ergo statu fuit in fide dubius. In scōo i fide firmus. In tertio eoz q; tētant adiuuāt: potētissimus. Pōt.n. mō nos iuuare q; in dei potētia introductus: scit qz tētationē fuit exptus. Eccl. xxxiij. Qui nō ē tētatus qd scit: ille vs velle q; ē a deo mitt serico: diā ꝓsecutus vt sibi dicaꝛ Mat. xviij. Nonne ergo oportuit ⁊ te miseꝛeri ꝓserui tui sicut ⁊ ego tui miseꝛtus sum. ¶ Scōo fuit ad deū ꝑ viā bonoꝝ opez. Et ista sunt tria. ℣ Prima sunt opa pietatis ⁊ miseꝛicoꝛdie. de qbus dr ad Gal. vi. Dum tps hēmus operemur bonū ad oēs. Ista opa thomas habuit q; totū thesauꝛ regis ide pauꝑibus dispēsauit ex dei puidētia. Et ista opa hoiem scīm faciunt ⁊ oīdunt. Alia sūt opa virtutis ⁊ gratie sicut fides spes ⁊ cetere virtutes. Joā. vi. Hoc ē opus dei vt credatis i cū quē misit ille. Ista thomas habuit q; xv. gradus virtutū distinxit. Et ista hoiem scīm faciunt sz nō oīdunt. Quia sicut dr Job. xv. Deridetur iusti simplicitas cē. Alia sunt opa admiratōis ⁊ gloꝛie: sicut sunt miracula. Ista thomas habuit: q; multa miracula fecit. ⁊ ista fm Greg. hominē scīm nō faciunt sz oīdunt. ¶ Tertio ad deū fuit ꝑ viā charitatis. sicut ceꝛ dr. i. Loꝛ. xiij. Charitas ē vita oium ver boꝛ. vñ dr: Si liguis hoim loqꝛ cē. oiuz sciaz. vñ sequ: Et si habuero oēm fidē. oium opez. vñ sequit: Et si distribuero in cibos pauꝑz cē. oium passionuz.

vñ sequit: Et si tradidero corpus meum ita vt ardeā cē. Ista vtaz charitatis thomas hūit. qō patz p tria signa. ℣ Primū est qz p xpō mori desiderauit cū dixit Joan.xi. Eamus z nos z moriamur cū eo. Scimus ille.n. exteriorib⁹ feruoris idicabat igne interioris amoris. ℣ Scōm é qz multa toleraba p xpō ipso sustinuit. Lanf. vlg. Aliq multe nō potuerūt extinguere charitatē. Ambr. in charitatis malleū stat igne tribulatōis. ℣ Tertiū est ex eo qp oculos carneos erectos ad celū habuit. vbi é. n. amor eo⁹: ibi é z oculus eop⁹. Mat. vi. Vbi é thesaur⁹ tuus: ibi est z cor tuū. Hēbat eiz in celo triplicē thesaurz. s. ocū Nunc. xx. Aperi eis thesaurz tuū fontez aque viue. Aperita suoz opuz. Mat. vi. Thesaurizate aūt vobis thesauros i celo. Et celestiū pmium. Mat. xiij. Sicē est regnū celoz thesauro absc̄dito i agro. Thesaurus enīz glorie modo absconditus est in agro mūdi. s. celestis eterne.

De eodē Sermo quartus.

Qui manet in me z ego in eo: hic fert fructum multum. Joā. xv. ℣ Sanctus thomas mānit in xpo p verā fidē. ℣ Xps mānit in eo p ꝯtinuā ꝓtectionē. ℣ Et iō thomas multū fructū attulit p pdicatiōnē. ℣ Circa pmū notādus qp thomas in xpo mānit triplr. ℣ Primo p fidē integrā qp aūt fidem integrā hūit nō tm p3 ex sua ꝓfessione qua dixit: dns meus z de⁹ meus. sed ēt ex quattuor. s. ex eo qp xps eius fidē approbauit cum dixit: Quia vidisti me thoma credidisti cē. Aliō qdez vidit z aliud credidit. hoiez vidit z deū ꝓfessus est. ℣ Scōo p3 ex eo qp ℣m Chrysmatis baptizauit. Ex quo p3 ꝙtā i fide excellētia habuit. q ℣mitias fidei gētiū baptizare meruit. ℣ Tertio patet ex eo qp in ciuitate sua edissa. vbi corpus suū qeseuit nullū hēticū vel infidelē viuē ꝑmittit Ex quo p3 ꝙtus sit ōfensor fidei q nullū tuxta se infidelē viuē ꝑmittit. ℣ Quarto p3 ex eo qp ecclia q nō pōt errare suā fidē imitari potit sicut in oīne ꝓtinet. ℣ Secūdo mānit in xpo p obedientia perfectā. Obediuit eiz sibi toralr: velociter z pfecraliter. Toralr quidē qi de se nichil sibi retinuit licet eniz ꝑ⁹ dixerit. Dñe quovis mittere me ꝑterḡ ad indos. tū hoc correxit postea dicēs: Deus me⁹ es tu z ego seru⁹ tuus: fiat volūtas tua. In hoc enī imitat⁹ é magistrū suū. q ait Mat. xxvi. Pater si possibile est trāseat a me calix iste cē. Obediuit velociter: q⁹ mor i idiā est ꝓfectus. Ber. Ver⁹ obedies mādatū nō ꝑcrastinat: ꝑ parat aures audituī: pedes ituī: manus opi: z se totū intra se colligit: vt mādatū pagat ꝑcrāter. Obediuit ꝑcueraliter: qz vsqz ad mortē exemplo xpi de quo dr ad Phil. ij. Factus est obediēs vsqz ad mortez. ℣ Tertio mānit i xpo p charitatez sincerā. qp eiz hāc charitatē hūit pater p tria signa. ℣ Primuz ē qz fuit ꝓceptor terreno⁹. qz oia que rexidie sibi tribuit erogauit pauperibus: nec aliqō terrenū ab eo accipe voluit. Chrysost. Vere nō hz sup terrā qō amet: q domuz celeste i veritate gustauerit. ℣ Scōm est qp fuit ꝓceptor celestiuz. cuius signū é: qz in nuptijs nō māducabat: hz oculos i celū erectos hēbat. Mat. vi. Vbi é enim thesaur⁹ tuus: ibi é z cor tuū. ℣ Tertiuz qz erat auditor auidus diuino⁹: qz sicut p3 in puella hebrea: qua⁹ dei laudē sepe reperē satagebat. Judiciū eiz amoris é loqui libēter z audire de amato. Joā. viij. Qui ex deo é: verba dei audit. ℣ Scōo xps in eo mānit p ꝯtinuā ꝓtectiōez: qō p3 p tria signa. ℣ Primū é magna puritas xpi eiz nō manet nisi i corde puro. Thomas aūt intm puritatē dilexit: qp ipsam casitatē vocat turriz: fontē z dei mānsiā Turriz pp suā excellētia: qz sicut turris trāsc̄dit domū: sic virgitas mānsionū. Hiero. Sicut poma ex arbore: frumentū ex stipula: aur ex terra: ita virginitas ex nuptijs nascit. Vocat eam fontē ꝑpter secunditatē. Jdē nuptie replent terraz: virginitas paradisum. Vocat eā dei ministram: qz virgines deo assistūt. Apoc. xiij. Hi sequunt agnum quocunqz ierit. ℣ Scōm signuz est magna ptās quā habuit in miraculis faciēdis: qz multos sanauit: quibusdā vādo medicinā purgatiuā sicut regi idie: z plurib⁹ alijs quos a peccatis purgauit. qbusdā medicinaz melioratiuā: sicut illis quos ad virgitatē induxit: qbusdā medicinā ꝙseruatiuaz

In vigilia natiuitatis do.

ficut illis quos ad dandū elemosynā p̄uocauit. Elemosyna enīz gram dei ꝓseruat. iuxta illud Eccl. xxix. Gratiaz hois q̄si pupillā ꝓseruabit. qbusdā medicinā ꝓseruatiua sicut illis quos ad audiendū verbū dei iduxit. Verbū eiz dei a casu p̄ seruat. iuxta illud ps. In corde meo abscōdi cloga tua vt nō peccē tibi. ¶ Tertiū signū ē magna firmitas quā habuit in tormētis. Sed oia ista tormēta q̄ sustinuit xp̄s sibi in gloriā ꝓmutauit. Nam a pcutiēte maxillā accepit iustā vltionez: icarceratus a rege recepit honorificā liberatōem: sup laminas adustas accepit fontis emanatōez: in fornace plectus accepit rosis refrigeratōem: lāceis pforatꝰ accepit felicē coronatōez. ¶ Tertio multū fructū attulit: q̄ multos ouertit ⁊ cōuersos nutriuit: verbo: exēplo ⁊ corpali subsidio. ꝙ Verbo qdē q̄ sollicite pdicauit assimilādo verbū dei collirio: emplastro: potiōi ⁊ cibo: sicut in legēda p̄z. Nā quosdā ad fidē illuminauit. istis apponebat collirīū. Quosdā a tumore superbie frāgebat: istis apponebat emplastrum. Quosdā ad ꝓfessionē iducebat: istis dabat potionē. Quosdā eim timidos ꝓtabat: istis dabat cibum. ꝙ Scōo querebat ⁊ nutriebat exemplo: fuit ēt sibi parcus. vñ ēt in nuptijs abstinebat: fuit pauperib⁹ pius q̄ eis oīa erogabat: fuit deo fidelis ⁊ deuot⁹. vñ dixit dñs abane nūcio regis: Dabeo seruū fidelē q̄ oīum la bor̄ mihi mercedem apportat. ꝙ Tertio nutriebat tpali subsidio: q̄ thesaurū de quo palatiū facere debebat paupib⁹ erogabat. In hoc puldit sibi: regi ⁊ pauperibus. Sibi: q̄ p̄emiū ⁊ laudē ꝓmeruit. ps. Dispersit dedit pauperibus. Regi: q̄ palatiū in celo fabricauit. Pauperibus: q̄ eos in sua penurīa iuuit. ps. Et adiuuit pauperem de inopia ⁊c.

¶ In vigilia nat. dñi Sermo primus.

QBi venit plenitudo temporis misit deus filiū suū supple in mundū. ad Gal. iiij. Circa aduentū saluatoris in mūdū tria hic determinat ꝙ Primū est tps opportunitas cum dr: Vbi venit plenitudo tpis. ꝙ Scōm ē nascētis sublimitas cuz subdit: misit deus filiū suum. ꝙ Tertiū est loci ꝓgruitas. q̄ notat in verbo subintellecto. s. in mundū Ista tria p ordinē sūt i leta annūciatiōe notant q̄e mō ē leta i calēdario. Anno inquit cesaris augusti. xliij. hebdomada iuxta Danielē ꝓpheta. xlvi. olimpiade autem cētesima nonagesimatertia. Ecce tpis opportunitas. Jesus xp̄s filius dei. Ecce nascētis sublimitas. In bethleē nascit. Ecce loci ꝓgruitas. ¶ Circa ꝓmum notādū q̄ ipa tpis opportunitas determinat ex3 more Romanoꝝ: Grecoꝝ ⁊ Judeoꝝ. q̄ enim dr Anno cesaris augusti xlij. ē mos romanoꝝ. Q̄ sequit: hebdomada aūt ⁊c. ē mos iudeoꝝ. Q̄ subintellexi. olimpiade aūt. cētesima ⁊c. ē mos grecoꝝ. Ex his tribꝰ nūdēt tria tria verba q̄ sequunt. Jesus xp̄s filiꝰ dei. Nā iesus est hebreū: xp̄s est nomē grecū: filius dei romanū. Apō romanos aūt erat ꝑ ꝑialis potētia. Apō iudeos sacerdotiū ⁊ ꝓphetia. Apō grecos vero sapia. Per ista3 ergo triplicē determinatōez dat intelligi q̄ iste puer q̄ nascit ē rex ⁊ ipator celi: sicut angelus testat dicēs Luc. i. Regnabit in domo iacob in eternū ⁊c. Est ꝓpha ⁊ sacerdos generis humani. ps. Tu es sacerdos in eternū ⁊c. Joā. vi. Dic est vere ꝓpheta ⁊c. Est sapientia dei. i. Cor. i. Qui factꝰ ē nobis sapia a deo ⁊c. ¶ Circa secūdū. s. nascētis sublimitatē. notādū q̄ p̄ hō tria icōmoda icurrerat. Erat eiz inimicus deo: vulnerat⁹ a petō: ⁊ exclusus a regno. Cōtra ista tria ponunt tria i ista annūciatōe cū dr: Jesus xp̄s filiꝰ dei. Vñ dicit Ber. Ecce dñs venit cū salute: venit cū vnguentis: venit cū gloria. neq; eiz sine salute iesus: nec xp̄s sine vnctōe. neq; sine glia venit filius dei. Quia igit hō inimicus erat deo attulit nobis salutem. q̄ notat in hoc q̄ dr: Iesus. i. saluator. Ipse enim saluauit nos q̄ nos patri recōciliauit. Rom. vi. Cū eiz inimici essemus recōciliati sumus deo p̄ mortez filij eius. Et ista recōciliatōe sic dicit Augu. in li. ptra hereses in ꝑsona xp̄i. Cū esses inimicus patri meo recōciliaui te p̄ me. Cū iter siluas ⁊ montes errares q̄ui te: humeris meis portaui te: patri meo reddidi te: laboraui: sudaui: caput meuz spinis oppositū: manꝰ meas clauis obfeci:

lácea latus meū apulit: tot vt non dicam ignuriȝ: ſȝ aſpitatib⁹ laceratus ſuȝ. ſanguīne meū fudī. aſam meā poſui vt ꝑcutere mihi te: z tu diuiderīs a me. ℭ Secūdū icōmodū: q⁹ erat vulneratus a pctō. Lótra hoc attulit vnctōem. qō notat hic in hoc cū dī xp̄s: q⁹ iterp̄tat vnct⁹ p̄s. Unxit te de⁹ tuus. De ista aūt vnctōe nobis eſſudit. Juxta illud ꝑphe: Sicut vnguētū in capite qō deſcēdit in barbā zc. per caput itelligit xp̄s: ſine mēſura vnctōe ſpūs ſancti fuit punct⁹. Joā. iij. Nō ad mēſurā dat deus ſpm̄. ſ. xp̄o. per barbā itelligunt ꝓlati q debēt cē viriles ad vītia vlciſcēda. per veſtimentū itelligunt ꝓēplatiui: q ſūt ornamēta ecclīe. per oꝛa veſtīmēti itelligunt actiui: q ſūt terrenis dediti. Unguētū ergo ſacre vnctōis fluit in capite xp̄i p̄ plenitſſimā redēptōez: ide fluit i barbā. i. ꝓlatos vt ſint flexībiles ad ꝑpassionē. iij. Reg. xx. Reges iſrael clemētes ſūt. inde in veſtimentū. i. in ꝓēplatiuos: vt ſint odoriferi per deuotionē. Lañ. iiij. Odoꝛ vnguētoꝛ tuoꝛ ſuper oia aromata. ide in oꝛaz veſtīmēti. i. in actiuos vt ſint vnībiles ꝑ fraternā dilectōem. ꝑs. Ecce q̄ bonuȝ z q̄ locūdū habitare fratres in vnum zc. ℭ Tertiū icōmoduȝ eſt: q⁹ erat exclusus a regno: ſō attulit nobis gloriā. qō notatur cū dr: filius dei. Ná ſm Bern̄. ad Eugeniū. xp̄s triplici iure regnuȝ poſſidet ſcz iure creatōis: redēptōis z dono p̄ſtis. ℣ Primū ius totaliꝛ nobis tribuit: q: nō creauit ꝓpter ſe: ſȝ ꝓpter nos. Mat. xxv. Poſſidete paratū vobis regnū a ꝓſtitutōe mūdi. ℣ Scōm ius nobis tribuit: q: nō é paſſus ꝓpter ſe ſȝ ꝓpter nos. Joā. xij. Moꝛituꝛus erat ꝓ gēte: z nō tm̄ ꝓ gēte zc. ℣ Tertium ius nobis cōicat. Fecit eniȝ nos frēs ſuos: z ſō coheredes ſuos. Roꝛn. viij. Si aūt filij: z heredes: heredes qdem dei. coheredes aūte xp̄i. ℭ Tertio ponit loci ꝑgruitas cū dī in leta annun ciatione. Jn betbleez iude naſcif. ℣ Circa qō notādum q⁹ ſm Bern̄. triplici moꝛbo laboꝛabat genus humanū. ſ. in natiuitate: vita z morte. Ut natiuitas erat imunda: vita laboꝛioſa: mors periculoſa. ℣ Contra primū xp̄s naſcit: vt ꝑſuaz natiuitatē mūdam: noſtra imunda purgaret. Job. xliij. Quis pōt facere mūdū de imūdo ꝓceptuȝ ſemine zc. Leo papa. Redit in honoꝛe ſuum ab antīqs contagijs purgata natura. mors morte ſtruitur. natiuitas natiuitate reparat. q̄n ſimul redēptio aufert ſeruitutē z generatio mutat originē z fides iuſtificat peccatoꝛē. ℣ Lótra ſcōm naſcif in betblee iude q iterp̄tat ꝓfitēs. Quia eiȝ vita laboꝛioſa erat: ſō hō ſepe deficiebat. Sȝna tus eſt panis q hoīem ꝓfortat. Joan. vi. Ego ſum panis vit⁹. ꝑs. Panis coꝛ hois ꝓfirmet. ℣ Lótra tertiū nat⁹ é in betbleē iude q iterp̄tat ꝓfitēs. Quia eiȝ mors piculoſa erat: ſō hō deū laudare nō potꝛat. ꝑs. Nō mortui laudabunt te dñe: ſed p̄ xp̄i natiuitatē erat vīuificandus. z ſic ad laudādū dign⁹ fuit: vt poſſit dicē cū ꝑpba. Nos q vīuimus bñdicim⁹ dño.

ℭ Sermo. xviij. ℭ De eadē Sermo. ij.

AUdierunt q⁹ viſitaſſet dñs filios iſrael z q⁹ reſpexiſſet afflictionē eoꝝ: z ꝓni adoꝛauerūt. Exoꝺ. iiij. Jn his ꝓmiſſis tria notanf. ℭ Primū eſt nr̄a deuota auditio cū dr: Audierūt zc. Jſta auditio eſt quā mō legt audiuimus. Jeſus xp̄s filius dei in betbleē iude naſcif. natus eſt eiȝ vt ſaluaret ꝑditos. ſō venit ieſus ꝑ tās ſalutē. ꝑs. Deus aūt rex nr̄ aī ſecula opat⁹ é ſalutē i medio terre. i. in hūana carne. caro eiȝ xp̄i nō ꝺ terra ſȝ mediuȝ terre. Natura gdē nr̄a hūit duplicitē. z tremſtatē. vnā q̄ fuit ſub inocētia. aliaȝ q̄ mō eſt ſub miſeria. xp̄s ergo aſſumpſit nām noſtrā cū inocētia. z ꝓtum ad hoc ꝑticꝑauit cū ꝑma extremitate z aſſūpſit cū miſeria. i. cū penalitate. z ꝓtū ad hoc ꝑticꝑauit cū ſcōa. ℣ Scō natus é vt ſanaret egꝛotos: z ſō vocat xp̄s portās vnguēta. Fiūt eiȝ vnguenta ex ſpēbus aromaticis z herbis virtuoſis aliq liquoꝛe ifuſo. Spēs aromatica é eius diuinitas ꝑcloſa. z herba virtuoſa é ei⁹ caro icoꝛrupta. q: ſicut dicit Yſa. Dis caro ſenū. Et quoꝛ: ifuſus é eius ſanguis ꝑcioſus. Ex his trib⁹ ꝓfectū é vnguētū qō oēz ſanat egꝛotū. Eccli. xxxvij. Unguētarius cōficiet vnguēta ſanitatis. ℣ Tertio nat⁹ eſt vt reducēt exules z pegrinos. z ſō venit

filius dei portas secu regnu. Ysa.ix. Fa
ctꝰ ē principat⁹ sup humer⁹ eius. Iste pri
cipatus ē dignitas regalis qua portauit
vt nos reges facēt: vel ē onus pctōz qō
portauit vt nos alleuiaret. Ysa.liij. Ue
re languores nros ipe tulit: Uel est crux
qua ipe suis humeris portauit vt nos tā
qua ad vexillū colligeret: ysa.xl. Leua
bit dns signu: z in natōes tē. ¶ Secūdo
ponit dei viscerosa cōpassio: cū dr. Et re
sperit afflictionē eoz. Circa qō notādū
gꝫ sicut dicit Beda hoi ex peccō quattu
or fuerūt illicta. s. ignorātia: cōcupiscen
tia. ipotētia: z malitia. Sed deus oculo
ppassiōis respicies cōtra ista quattuor: i
cōmoda misit qttuor: remedia. de quib⁹
dr. i. Lor. i. Qui factꝰ ē nobis adeo sapiē
tia: iusticia: sctificatō: z redēptō. ℣ Pri
mū igit icōmodū erat ignorātia: qꝫ p via
salutis icedē ne sciebat. ps. Uiā ciuitā
tis hitaculi nō iucnerūt: ō idigebat do
ctore: ō deꝰ factꝰ ē sapia doeēs nos viā
duplicē. vnā aplexādā z alia fugiendā.
Mat. vij. Lata porta z spaciosa via que
ducit ad pditōes. ℣ Secūs icōmodū erat
ipotētia: z nullū bonū facē poterat p pō
iustificari possꝫ qꝫ sicut dr ysa. liij. Oēs
iustitie nre qsi pānus mēstruate: ō indi
gebat iustificatōe pp hoc factꝰ est nobis
iusticia. ad Ro. v. Justificati ergo ex fi
de pacē hēamus ad deum p iesum xpm.
℣ Tertiū icōmodū erat malitia. hēbat
eim volūtatē in malo obstinatā z a dia
bolo ligatā: ō indigebat redēptiōe. Et
pp hoc factus ē nobis redēptio. ps. Re
dimet in pace aiaz mea ab his q appro
pinquāt mihi qm̄ inter multos erat me
cū. Et dicit inter multos qm̄ multi de mo
nes cōuentāt ad faciēdū istā cathenam.
vnus ponit suggestionē. ali⁹ ducit ad de
lectationē. ali⁹ ad psensuz. ali⁹ ad opus
alius ad psuerudinē. Et ō dicit mecuz.
qꝫ hō sepe iuuat diabolū. ℣ Quartū icō
modū ē ꝓcupiscētia. hō eim erat totus
modo ifectus: z mala ꝓcupiscētia inflā
matus: ō indigebat sanctificatōe. Et pp
hoc factus ē nobis scificatio. ad Eph. v.
Ut exhiberet sibi gloriaz ecclaz nō hntē
maculā neqz rugā. Nō eim de deus ha
bere maculā in cogitatōe. nec rugam in
opere. nec aliquid hmodi i sermōe.
sed de deus ē gliosi. s. in cogitatiōe: in
sermone z ope. ¶ Tertio ponit humilis
z pfunda oratio: cū dr. Et pni adoraue
runt. sic z nō adoramus: qō sit triplici
de cā. ¶ Primo vt xpm natū honorifice
suscipiamus. ipse eim nos adeo honora
uit. qꝫ fecit nos sibi filios: z hoc in creatio
ne: fecit nos frēs: z hoc in redēptōe. fact
et coheredes z hoc in glorificatōe. Et ō
merito de deus ipm honorare qui tam
multiplr nos honorauit. ¶ Scō vt sibi grās referamus. Modus referendi
grās aliqui fit per sola vocis expressionē.
aliqñ p manū eleuationē. aliqñ per ge
nuflexionē. aliqñ per totaz corpis pstra
tionez: sicut nō facimus. Hoc significa
tum ē Gen. xvij. Ubi abrahā audita nati
uitate futura Ysaac cecidit in facē suaz
z adorauit grās. s. referendo. ¶ Tertio
vt nos mortales recognoscamus ac si q
libet dicat: ō in terrā me pstern⁹: qꝫ mor
talem me ēē cognosco. Gen. xliij. Puluis
es z in puluerē reuerteris. i. ſm Augu.
Puluis es aiatus cū nō eras z in pulue
rē reuerteris imaiatus quod eras.
Sermo. xix. ¶ Die eadē Sermo tertius.

QRas egredieminī cras⁹ m̄in⁹ erit vobiscū.
Josaphat ergo z iudas z
oēs hitatores hierlm pmi
ceciderūt i terrā cora dño z adorauerūt
ū. Para. xx. In verbis pmissis tria tan
guntur. ¶ Primo ponit nra xpo cras⁹ ro
uenīti deuota oblatio: cum dr: Cras
egredieminī. Egredieminī quidez cras
supra nos. intra nos z extra nos. Supra
nos egredimur aliqñ per excessum ra
tionis. Act. xi. Uidi in excessu mentis
mee visionē. Aliqñ per sublimitatē cōtē
plationis. Job. xxv. Suspice celuz z in
tuere etheraz: qꝫ altior te sit. ¶ Primo er
go cras egredieminī supra vos ꝓ excel
sum rōnis: qꝫ illud mysteriū dsiice nati
uitatis excedit nrām rationē: imo etiā
angelicā intellectum. vnde Joānes air.
Lutus nō sum dignus vt soluā corigiā
calciamenti. In incarnatiōe quippe vt
dicit Grego. venit ad nos diuinitas cal
ciata. Calciamētū aūt mediante corigia
pdi adiungit. Calciamentū igit ē caro
xpi. Corigia ē eius anima qua mediante

diuinitas ꝓiuncta ē carni. Jn hoc quod dixit se non sufficere cognoscē mediū. i. aiaz: dat intelligē ꝙ nō erat sufficiēs cognoscere aliqō extremoz. ſ. nec diuinitatem eternā: nec carnē de virgine genitā. ¶ Secūdo egredientur supra nos ꝓ stabilitate cōtēplatiōis q: cōtēplatiōi tante dignatiōis vacare debemus. Eccle. ij. Trāsiui ad cōtēplādū sapiētiam. Cant. iij. Egrediemini filie syon: z videte reges salomonē in diademate cē. Et vocatur caro xpi diadema: qz fuit nobis cā victorie z corone. Vel dī diadema: qz ex omnipte fuit clausa. nec allcui vitio vel tētationi inſque fuit apta. Vel dī diadema: qz sola figura circularis vna tantū linea claudit. Caro aūt alioz facta fuit duabus lineis. i. ex cōmixtione vtriuſq; parentis. Caro aūt xpi vna tm̄ linea fuit figurata qz tm̄ ex carne virginis fuit formata. ¶ Scdo cras egrediemur: vel potius ingrediemur intra nos. Et iste egressus alius ꝙ hz fieri ꝓ interna meditatione. Beñ. xxiij. dī de ysaac. egressus fuit in agruz ad meditandū. Aliquī ꝓ suauē ꝛeuotōez. Judi. xiij. De forti egressus ē dulcedo. Sic z nos cras ꝛemus egredi ꝙ interna meditatōez: qz tantū bñficiū semp meditari ꝛemus. Prouer. xv. Mens iusti meditabit sapientiā. Deut. vi. Meditaberis sedens in domo tua: z ambulans z dormiens atq; consurgēs. Et ponitur ibi triplex situs corporis. ſ. stare: sedere: z iacere. Jn stando totuz corp⁹ laborat: per qō intelligit labor actiōis. In iacēdo totum corpus quiescit per quod intelligit quies cōtēplationis. In sedendo ptim quiescit z ptim laborat: per qō intelligit vita cōpōsita ex vtraq; Vult ergo dicere ꝙ istud bneficiū meditari debent actiui z cōtēplatiui z pfecti. Bebemus ēt egredi siue ingredi ꝓ suauē deuotionez ire ꝛa nos. Vñ cantat ecclesia. Hodie p totum mūduz facti sunt melliflui celi. Et dicit celi plurali: qz factum ē me lliſluū celū materiale: qñ stellā magnam ꝛestinauit. Celū spūale. i. virgo ꝛata: q dulcedine paradisi prulit. Ecc. ij. Bebuis in volatilibus ē apis cē. Celū rōale i. magi z pastores qui tanta sunt dulcedine affecti ꝙ illi sua regna: z isti suos greges reliquerūt. Celū intellectuale. i. angeli q tanta suauitate sunt repleti ꝙ celū reliquerūt: z ad pueri cunabula cū currerūt. Celū supsubstātiale seu diuinū qō deificū cōter appellat. i. deus pf qui ꝛo dīe suam dulcedinem ad nos misit. ps. Dedit eis mānā ad manducandum. ¶ Tertio egredientur cras extra nos. Et iste egressus aliqñ hz fieri ꝓ extasim amoris. Dyonisius. Est aūt extasim facit ens diuinus amor: nō dimittēs sui ipsoz cē amatores: sed amādoz. Aliqñ ꝓ actionem gratiarum z laudis. i. Timo. ij. Leuātes puras manꝰ cē. Jsto aūt duplici mō cras extra nos egredi ꝛemus: videlicet ꝓ extasim amoris. Amor ei⁹ sicut dī ēt Dyonisius: facit extasim i ꝛo: qz nobis dignaꝫ putidere. Jn angelo qz nobis dignaꝫ ministrare. Jn ꝛoīe ipsecto q ꝓ amoꝛē aie videt deficere: sicut ꝓ i paulo qui dicit. Viuo ego iaz: nō ego cē. Sic z ꝛo dīe ꝓ amoꝛē egressus ē deus extra se ꝓpter nimiā humiliationē. Jtē angelus ꝓpter nīam exaltationē. Et virgo bta ꝓpter nīam inaudītā ꝓturitionem. Debemus ēt egredi extra nos ꝓ gratiarum actionē z laudis. qō significatū ē. Exod. xv. vbi dī q maria sumpsit tympanuz z pcinebat dicēs: Cantemus dño cē. Tympanū fit ē corio in ligno extēso z virga pcusso. Per coriū intelligit xpi corpus qō fuit albū in natiuitate. rubicūdū in cruce. z nigrū in morte. z fuit extēsum in ligno crucis. ps. Extēdens celū sicut pellem: z fuit pcussum discipline pīe. ysa. liij. Propter scelus ppli mei pcussi eū. Ex ista pcussiōe resonabat tuinitus pie cōfessionis in auribus pīe. amoris in auribꝰ mīe. voluptas in auribus huāni generis. Thr. i. O vos oēs trānsitis cē. Et charitatis in auribus iustis qñ dicebat. Dī ignoscē illis. ¶ Secundo ponit pīne xpi corpalis exhibitiō: cū dicitur: z dñs erit vobiscū. Dñs importat ptātem: honoꝛē: z timoꝛē. Doc aūt qō dicit vobiscū econtrario ipoꝛtat equalitatē. humilitatē. z amicabilē amoꝛē. Est ergo sensus Jlle q erat dñs ꝙ ptātē: cras erit vobiscū per nature equalitatē. Heb. ij. Nō cōfundit eos vocare frēs cē. Jlle qui erat tanꝙ minus per honoꝛem z reuerētiam: cras

erit vobiscū p humilem pñtiaz. Phil. ij. Exinanuit semetipsuz &c. Ille q erat dominus p timore: cras erit vobiscū p amabilē amore. Aug. Alma amore illius q amore tui amoris descēdit in vterū virginis: ibi amore suū amori tuo copulauit humiliādo se subeuādo te cōiugendo naturā sue eternitatis limo tue mortalitatis. ¶ Tertio p nīā nīa p funda humiliatio cū dr: Ceciderūt pnī in terram cora dño & adorauerūt. Est aūt adoratio recognoscere in deo plenā dñationē. Et ista recognitio hz fieri corde ore corpe & munere. Corde quattuor modis. s. fide vt in cū credamus tāquā in summe vez. amore. vt ipm diligamus tāquā sūme bonum. timore: vt ipm metuamus tāquam oipotētē. spe: vt in ipm speremus tāquaz misericordē. Iste aūt sunt quattuor species aromatice qui ponunt in themate. Primā tñ spēm nō hñt heretici siue homines vani qui plus credūt fabulis q verbis dñinis. Scōam nō hñt auari q plus diligūt nūmū q deū. Tertiā nō habent pſumptuosi. Quartā nō hñt despērati. Hz & fieri hec recognitio ore: vt sez ipm laudemus bñdicemus. & adorem⁹. Hz & fieri corpe. s. inclinatōe: genuflexione: & pstratione. Hz fieri munere. vt. s. in signū diuinitatis atq; omnīq; oblationes & primitias sibi demus.

Sermo. xx. ¶ De eade. Sermo quart⁹.

Hec dies boni nūcij é: si tacuerimus & nolueri mus mūciare vsq; mane scieris arguemur. iiij. Re. vij. p Ex his verbis habef q hec dies sit gratiosa: q; é dies boni nūcij. p Et é gaudio sa: q; nō de mus a laude tacere. ¶ Circa primū notādū é q; é duplex ānūciatio. s. serpētis & angeli celestis. ¶ De prima dr Gen. iij. Cur precepit vobis deus &c. De scōa dr Luc. ij. Ecce euāgelizo vobis gaudiū &c. In prima quattuor fuerunt. s. dubietas ex parte mulieris. cum dixit. Ne forte moriamur. falsitas ex parte serpentis. Fatuitas ex parte homis. Et sceueritas ex parte dei penam irrogātis. Et ista quattuor fecerūt illā die & diem mali nūcij. Et quāuis illa quattuor tūc inchoauerūt: tñ totum genus humanū postmodū occupauerūt. s. dubietas i sprandis. falsitas in credēdis. fatuitas in diligēdis. & sceueritas in penis irrogandis. ¶ Secūda é ānūciatio angeli celestis in qua quattuor ponunf. s. q; natus é nobis saluator. natus é xps. natus est dñs. natus é panis: q; bethleē iuda. ita q; saluator attulit eternam salutez. xps vnctionē. dñs legislationē. & panis suauissima refectionē. Et ista quattuor remedia sunt contra quattuor incōmoda supradicta: ppter que hec dies est boni nūcij. ¶ Pro igit i hūano genē erat dubietas i sprādis. Lōtra hoc venit nobis saluator: portās eternā salutē. Ysa. xxv. Urbs fortitudinis nre syon saluator: ponetur in ea murꝰ & anmurale. Multū ergo spare debemus: q; saluator factus est fortitudo nra ex eo q; nos defendit. Murus nr igneus vr: q; hostes cōsumit. Zach. ij. Ego ero murus i circuitu igneus. Et anmurale nrm: q; ictus passiōis pro nobis sustinuit. ¶ Scōo erat sceueritas i penis irrogādis. Lōtra illud venit xps afferēs vnctionē. ps. Unxit te deus deus tuus oleo letitie p cōsortibus tuis. Olim deus erat durus: iz mō é vnctus & sacꝰ é māsuetus. ió dr: Unxit te deus deꝰ tuus. Erat ira tuus: iz: ho die factus é letꝰ & recōciliatꝰ. ió subdit. Oleo letitie. Erat aua rus: q; vix volebat modicū gre sue elargiri. iz ho die factꝰ é largus. ió subditur. Pre cōsortibus tuis. Et ió de plenitudine etꝰ nos oēs accepimus. Data é modo abūdātia vngūētoꝝ: q; ea que erāt dura facta sunt mollia. Quattuor: qdē olim erāt dura & iflexibilia. s. celū vt aliquē recipet. angelus vt. s. ioiem diligēt. deus vt ioiem recōciliaret. & mors vt oēs absorberet. Iz ista sunt vncta & facta sunt flexibilia. ps. Inclinauit celos & descēdit & caligo sub pedibus eius. Factū é enim flexibile celū materiale: vt hoies susciperāt. Intellectuale. i. angelus vt hoies diligat. Ipe deus descēdit: & hoies recōciliauit. Caligo sub pedibus eius fuit: q; morē suppeditauit. ¶ Tertio erat falsitas i credēdis. Lōtra hoc venit dñs afferēs nouā legislationē. ysa. xxxiij. Dñs iudex nr. dñs legifer nr. dñs rex nr: ipse saluabit nos. Scōm aūt Dyonysiū ad p-

fectū dñiū tria regrunt. i. ꝑeminẽtia. cõ
tinẽtia. ꝑnanẽtia. Sz deus nõ videbat
dñari in mũdo: nec quãtũ ad ꝑeminen
tiam. ysa. lxvi. Facti sumus quasi i ꝑin
cipio: cũ nõ dñarer is nr̃i. Nec quãtuz ad
ꝓtinẽtiã. Eiusdẽ. xxvi. Dñe de⁹ nr̃ ꝓssi
derũt nos dñi absqꝫ te. Nec quãtũ ad ꝑ
manẽtiam: q; videbat a dñio cecidisse.
ysa. xix. Tradã egyptũ in manus dñoꝝ
crudeliũ. Sz hodie ipm dñium recupa
uit. Zu. i. Dic erit magn⁹: z filius altissi
mi vocabit. Ecce ꝑeminẽtia. Et habit do
minus illi sedẽ dauid ꝑris ei⁹ ⁊c. ecce cõ
tinẽtia. Et regni ei⁹ nõ erit finis. ecce ꝑ
manẽtia. ¶ Quarto erat fatuitas ⁊ insi
piditas in itelligẽdis. Lõtra hoc venit
panis tot⁹ suauitatis. Sap. xvi. Panẽ
de celo ꝓstitisti illis oẽ ꝫlectamẽtũ i se
hñte ⁊c. vñ cãtat eccla. Et ẽ sũptũ ō Jo
hele ⁊ Almos. Jn illa die stillabũt mon
tes dulcedinem ⁊ colles fluẽt lac ⁊ mel.
Per lac itelligit xp̃i hũanitas. ꝑ mel di
uinitas. ꝑ dulcedinẽ tot⁹ xp̃s q tot⁹ erat
dulcis ⁊ suauis. Quidã aũt ꝫlectantur
circa ea q̃ spectãt ad hũanitatẽ: isti fluũt
lac. Quidã circa ea que spectãt ad eius
diuinitatem: isti fluunt ⁊ mel. Quida
circa totũ xp̃m: isti fluũt ⁊ distillant
dulcedinẽ. ¶ Scõo hoc dcs ẽ gaudiosa:
iõ dr̃: Si tacuerimus. Nõ ẽim ꝫlemus
tacere corde: iz ãnũciare ore. Lorde qde
nõ debemus tacẽ: iz magna exultatiõne
hẽre. Eph. v. Lãtates ⁊ psallẽtes in cor
dibus. Phil. iij. Gaudete in dño semp
⁊c. Jstud ẽim gaudiũ dz ẽ magnũ quã
tũ ad impmr̃tionẽ. iõ dr̃: Gaudete i dño
Quãtũ ad pœtuatiõnẽ. iõ dr̃: Semper.
Quãtũ ad intẽtionẽ: iõ dr̃: Iterũ gaude
te. Quãtũ ad ostẽsionẽ: iõ dr̃. Modestia
vra nota sit. Quãtũ ad extẽsionẽ: iõ dr̃:
Oibus hoib⁹. Debemus et ãnũciare ore
verbo: z signo. Verbo. ps. Jn psalterio
decacordo psallã tibi. Per psalterũ de
cacordo intelligimus xp̃s icarnatũ: in q̃
fuerũt q̃nqꝫ corde. i. vulnera quiqꝫ ostẽ
dentes suaz humanitatẽ. Et quinqꝫ ostẽ
dẽtes maiestatez. z. natiuitas supnãlis:
glia resurrectõis: maiestas ascẽsiõis: mis
sio spũs scti: z iudiciaria ptãs. Debem⁹
ẽt laudare signo. i. corpis pstratiõe: vt
xp̃o vicẽ repẽdamus q totaliꝫ se ꝓstrauit

z nihil sibi ō se retinuit: nec ꝓpꝛ̃ũ amo
rẽ. Ro. v. Etciz xp̃s sibi nõ ꝓplacuit ⁊c.
Nec ꝓpꝛ̃ũ sensuz. Jo. vij. Mea doctria
nõ ẽ mea. Nec ꝓpꝛ̃ã wlũtatem retinuit.
Zu. xxij. Nõ mea sz tua wlũtas fiat. Nec
ꝓpꝛ̃ã opationẽ. Jo. viij. A meipso facto
mihil: sz nec ꝓpꝛ̃ã sz cõem cõuersationẽ.
Baruch. iij. Post hoc i terra visus ẽ ⁊c.
Vade ergo ⁊ tu fac silr: vt de te nihil re
tineas: nec amotẽ. Jo. xij. Qui amat ani
mã suã ⁊c. Nec ꝓpꝛ̃ũ sensum. Rom. x.
Nolite eẽ prudẽtes apud wsmet ipsos.
Nec wlũtatẽ. Mat. xvi. Stgs vult venire
post me abneget semetipm ⁊c. Nec ꝓ
ꝓpꝛ̃ã opationẽ. Gal. vi. opemur bonũ ad
oẽs. Nec ꝓpꝛ̃ã quersatõez. i. Pet. ij. Cõ
uersationẽ vrãm iter gẽtes hñtes bonã.
Sermo. xxi. ¶ De cadẽ. Sermo quint⁹.

OPortet ad hũdictõez
Sa. xvi. Ortũ xri solis crasti
no celebrãdũ hodie dupliꝫ p̃
uenimus. f. in choro: z in caplo. Jn choro aũt tripliꝫ. ¶ Prĩa ꝓuẽtio ẽ: q; hec fe
stiuitas natiuitatis dñice hodie in lau
dibus ẽchoat: qõ ẽ insolitũ z singulare.
Et hoc triplicit de cã. ꝑ Prĩa ẽ q; hec fe
stiuitas incepit a laudibus tã angelo
qui dixerũt: Gloria in altissimis deo ꝙ
pastoꝝ. De qbus dr̃: Reuersi sunt pasto
res laudã. z glificã. deũ ⁊c. ꝑ Scõa ẽ: q;
oẽs creature ispam laudãt. vñ ꝑpha in
ducit oẽs creaturas ad laudãdũ xp̃i ad
uẽtũ dicẽs: Letenẽ celi z exulter tra ⁊c.
ꝑ Tertia rõ est: q; ea est mã z rõ ois lau
dis. Oẽs ẽim q̃ctica laudis ediderunt
aut ediderũt ꝓpim̃sum gaudiũ. vt illõ
i. Reg. ij. Exultauit cor meũ in dño. Aut
ꝓpter cõpletũ desideriũ: vt illud Zu. ij.
Nũc dimittis seruũ tuũ dñe. Aut ꝓpter
receptũ bñficium. vt illud Exo. xv. Can
temus dño gloriose ⁊c. Et sicut fuit can
ticũ Zach. z bẽ Marie. Recte igit hec fe
stiuitas a laudibus inchoat q; hodie ve
nit nr̃m gaudiũ. ysa. xxij. Gaudete ⁊ lau
date simul deserta hierlm ⁊c. Nr̃m desi
deriũ. Aggei. ij. Veniet desideratꝰ cũctis
gẽtib⁹. Et nr̃z bñficiũ nobis datũ. ysa. ix.
Puer natꝰ ẽ nobis. ¶ Scõa ꝓuẽtio ẽ q;
festiuitas crastia hodie vobis crebro pnũ
ciat. Et faĉ eccla ad silitudinẽ alicuius

ciuitatis regē aliquē expectantis. Uenit
enī vnus nūcī⁹ q dicit q rex qdē venit:
ſz adhuc multū lōge ē. Et illum nūcium
mittit ecclesia in pria dñica de aduētu.
Aſpicies a lōge ꝛc. Sz qm audientes re-
gē lōge eē ex hoc poſſet dubitari q ni-
mis tardaret: ꝛ hoc eſſent i aliquo me-
roꝛe⁹ illō mittit ſcōm nūciū in ſcōa dñica
dicēs. i. hierēm cito veniet ſalus tua: q̄re
merore⁹ ꝛ ſumeris ꝛc. Deide mittit illum
in tertia dñica: q dicit q iā appet ꝑſona
regis dicēs. Ecce appebit dñs. Jā appet
militia regis cū ſubdit. Et cū eo ſcōm
militia. Jā appent vexilla regis cū ſubdit. Hīs in veſtimēto ꝛ i femore ſuo ſcri
ptū ꝛc. Tūc et mittit ꝑconē vt oēs quem
ant ꝛ ſint pati. Et hoc in quarta dñica:
cū dicit. Canite tuba in ſyon: vocate gen
tes ꝛc. Qñ aūt ꝓſtat q craſtino ē venturꝰ
tūc nō vnū ſz ꝓlures nūcios mittit. Unꝰ
dicit. Hodie ſcietis q: veniet dñs. Alius
dicit. Eras egrediemini ꝛc. Alius dicit.
Craſtina die delebit⁹ iniqtas tre. Alius.
Eras facies⁹ domiꝰ iter vos mirabilia.
¶ Tertia ꝑuētio ē: q: nra ſcificatio ꝛ ꝓ-
paratio nobis ꝑdicit. Sponſa qdē dz ſe
ꝑparare ſm nobilitatē ſpōſi. De cui⁹ no
bilitate dr. Cant. v. Bilect⁹ meus candi
dus ꝛ rubicūdus. Lādidus ꝑ̄ ad car-
nē pura. rubicūdus quātū ad alaz charitate ſiccē ſam. electꝰ ex milibus quantū
ad diuinitatē verā. Spōſa igit vt ſpōſo
aſſimilet dz aſſumere veſtes albas puri-
tatis: rubeas charitatis. Prouer. vltio.
Byſſus ꝛ purpura i dumētū eius: ꝛ vari
as multiplicis ꝛtutis. ꝑs. Aſtitit regina
a dex. tu. in veſti. deau. ꝛc. ꝓ Sēd o ꝑuēt
mus hāc feſtiuitatē i caplo ꝛ hoc triplr.
¶ Prio q: ſingulari mō ꝑnūciat: cū dr.
Anno ceſaris auguſti. xlij. ꝛc. Et ſit ibi
nūciatio i triplici lingua vt dictū eſt.
ſ. in latina hebraica ꝛ greca. Iſte enim
tres linguē laudāt xp̄m in mundū vēté
tem: ſicut ꝑz hic. Laudāt ip̄m moriente.
q: crucis titulus ſcriptus erat grece: he
braice: ꝛ latine. Laudabāt ip̄m in celo re
gnantē: ſicut ꝑz in miſſa vbi eius gliam
laudamus. Latine vt ꝑz i epl̄is: euange
liis ꝛ cantu. Grece ſicut in kyrieeleiſon.
ꝛ hebraice: ſicut in alla ꝛ amē. ¶ Scōa
ꝑuētio ē q: i trā nos ꝓtramus: vt de ſua
viſitatōne ſibi gras referamus. Exō. iiij.
Audierūt q viſitaſſet dñs filios iſrael ꝛ
put adorauerūt. Legit Jone. iij. q rex
ſdutus ē ſacco ꝛ ſedit in cinere: ꝛ oēs ſer
ui ſdē fecerūt. Rex xp̄s ſedet i cinere qñ i
dutus ē carne. Et iō nos debem⁹ ſedere
i cinere ꝛ nos ꝑūde humiliare: ꝛ ſibi gras
agere. tympanum aſſumētes ꝛ dicentes
Exō. v. Lātem⁹ dño ꝛc. In tympano ē
forma ſpica: pellis cētēa: ꝛ melodia Sic
i xp̄o fuit dinitas ē ꝛna: caro crucifixa. ꝛ
aia oī ſubilatōe plēa. Jtū debem⁹ aſſu-
mere p meditatōem: ꝛ ſibi cātare p gras
actōem. ¶ Tertia ꝑuētio ē q: ſermo i vi-
gilia ꝓponit. Dicit aūt Ambroſi. ſup lcā
imaculati. q ſmo dei hz illuminare: ac-
cēdere ꝛ mūdare. Nos igit expectamus
ortū vere lucis ſolis ꝛ ignis. Lōuenīēter
igit ſermo ꝓponit: vt q: hz illuminare: di
ſponamur ad illuſtatōz lucis re fulgētis
Iſa. ix. Hitātib⁹ in regiōe vmbre mortis:
lux orta ē eis: q: hz calefacere. diſpona-
mur ad calefactiōez ſolis incalefcētis. i.
Re. xi. Eras erit nobis ſalus cū icaluerit
ſol. Qui hz mūdare diſponamur ad puri
ficatōz ignis ꝑfuntis ꝛ purgātis. Mal.
iij. Ipſe. n. quaſi ignis ꝑflans. Ser. xxv.
¶ In natitate vñi nr̄i ieſu xp̄i. Ser. i.

Iacob genuit ioſeph virū
marie. Mat. i. Aug. dicit i ſl. de tri. Teſtionia
qdā vētuꝝ ꝑnūciauerūt: qdaz
veniſſe teſtate ſunt creature eū ꝑ quē fcē
ſunt. factū qppe creatoꝛē p quē facta eſt
oīs creatura: oēm creaturā teſtē habere
oportebat. Ex his ꝑbis duo eliciuntur.
¶ Unū q: xp̄m ventuꝝ multi ꝑnūciauerūt. ꝑ Scēm q: ip̄m veniſſe oēs creature
teſtate ſunt. ¶ Circa ꝓmū notādum q
ip̄m multi ꝑnūciauerūt ſicut fuerūt ꝓ-
phe q eū ꝑdixerūt: ꝛ ꝑiarche q ip̄m i mū
dū p generatōem addūxerunt: quoꝝ ge-
nealogie hodie recitāt. Et iō illa genea
logia dz eē nobis valde ſpeciosa ad intu
endū: q: ex ea ꝑceſſit ille de quo dr. Spe
coſus forma ꝛc. Dulcis ad audiēdū ga
ex ea ꝑceſſit ille q ſm Bern⁹. ꝛ in ore mel:
in aure melos: in corde iubilus. Dz eſſe
delectabilis ad adorādū: q: ex ea ꝑceſſit
ille de quo dr. Ecc. xxliij. Sicut cinamo
mū ꝛ balſamū aromati. ꝛc. Dz eē ſapida

ad p̄gustandū: q; ex ea ꝓcessit ille de quo dr ibidē. Qui edūt me adhuc esuriēt ꝛc. Dz ē suauis ad amplexādū: q; ex ea ꝓcessit ille de quo dr in ps. Qñ tu domie suauis ꝛ mitis ꝛc. ¶ Circa scōm notādū q; oēs creature xp̄i natiuitatē testare ſſ.

¶ Prio creatura celestis q̄ ostendit eius eternitatem. Vñ dicit Ihsa. xxvi. Cū circa solē circulus aure⁹ appuit: in circulo aūt eternitas designat. Manifestauit suam ptātē sicut p̄z i stella q̄ magis appuit: q̄ puero obsequiū ꝓstitit ꝛ quā puer de uno creauit. Manifestauit eius cū patre ꝛ spū scō cōgltatē: q; tūc tres soles i orientē appuerūt q ad vnū corp⁹ solare post modū sunt redacti. Manifestauit suam cū p̄e puritatē: sicut p̄z in stella: q̄ in forma puelle puer tenētis in vlnis apparuit. Stelle. n. natura purissime sunt.

¶ Scōo testificata ē creatura terrestris sicut p̄z i quattuor elemētis. Terra. n. in duit nouā fecūditatē: q; de vicis engad di balsamū miraculose ꝓpuit. Aer iduit nouā claritatem. Luce. ij. Claritas dei circūfulsit illos. Et aq̄ iduit nouā saporis dulcedinē: q; tūc fons aque rome in oleū ē ꝓuersus. Ignis iduit nouā vtutē q; cū ignis sit illuminare ꝛ oburere: habuit vtutē illuminatiuā ꝛ nō ꝛsumptiuā. Hoc significatū ē Exo. iij. In rubo q ardebat: iſz nō oburebat. Quia ergo beata fuit igne spūs sancti inflāmata: ꝛ nullo igne ꝓcupiscētie adusta: iſz illumīata ꝛc.

¶ Tertio eius natiuitatē ꝛ testificata est creatura vegetatiua: q; tūc vinea engad di induit nouū floꝛē. Cāt. ij. Vinea nīa floruit nouū fructū. Ibidē. Fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. Induitq; nouum balsami liquoꝛē. Eccl. xxiij. Quasi balsamū nō mixtū odor me⁹. ¶ Quarto testificata ē creatura sensibilis. Nam bos ꝛ asinus ipm suū dñm cognouerūt. Ihsaie i. Cognouit bos possessorē suū ꝛc. Ipſuz flexis genib⁹ adorauerūt. Ihsa. xlix. Bestificabit me bestia agri: q; a confessione scēni sup qō puer iacebat abstinēt. ꝓ Quinto testificata ē creatura rōalis sicut p̄z i cesare augusto q; tūc publicas stratas p mundū fieri instituit: romanis debita dimittit: ꝛ vocari deus remisit. Et quāuis hoc ꝓ significatiōem nō intelligeret. spūs tamē scūs intellexit. Per hoc. n. significabat q; xp̄o venienti debemus ꝓparare viā cordiū. Luc. iij. Parate viā dñi. q; ipse debebat dimittere debita pctōz. Mat. xviij. Oē debitū dimisi tibi ꝛc. Et q; veniebat ille q erat nālis dñs ꝛ rex vniuersoꝝ. Vñ pp absentiā istius dñi in humāo genere q̄querebat. Ihsa. xxvi. Dñe deus nr̄ possiderūt nos dñi absq; te. ¶ Sexto testificata ē creatura intellectualis. i. angeli. q; qdē testificati sunt cū pateter. honorabiliter. ꝛ letāter. Xp̄s quidē occulte venerat: sed angeli nō sunt passi ipm penitus occultari. Et iō angelus ipm pastoribus patēter annūciauit dicēs. Ecce euāgelizo vobis gaudiū magnū ꝛc. Testificati sunt honorabiliter: q; nō vnus vel duo: sed exercitus militie celestis de celo venit. Testificati letāter dicētes. Glia in altissimis deo. Sermo. xxiij. ¶ De eadem Sermo secundus.

TAcob genuit ioseph vi⁹ marie: de qua nat⁹ est ihesus q̄ vocat xp̄s. Virgo beata ihs vbis a trib⁹ deseruit. ꝓ Prio a mr̄imoniali federe: cui dicit ioseph vi⁹ marie. Voluit. n. xp̄s matrez sua hīe spōsum multiplici de cā. Ipa. n. erat tenera puella: iō indigebat viro maturo ꝛ grādeuo vt ab ipso custodiretur. Erat sola: iō idigebat fideli socio a quo inptu ꝛ aūptū ꝛ post ptū assocīaretur. Erat virgo verecūda: iō indigebat viro sibi mr̄imoniali ꝛ copulato ne tāq̄ adultera infamaret. Erat multis laboꝛib⁹ exponenda: iō indigebat magno adiutorio quo reuelaret. Erat diabolo suspecta ne. ſ. eēt illa de qua Ihsa. ꝓphauerat. Ecce vgo ꝛcī. ꝛ pa. ꝛc. iō debuit eē in mari monio: vt illud mysteriū diabolo celare tur. ¶ Scōo describit a noie: cui dr. Marie. q; alio noie dr̄ dña. Et iterpretat stella ꝛ illumīatrix. Est ergo dña ꝛ impatrix: ꝛ iō tanq̄ dña ꝓtra diabolū tria potestatiue exercuit. ꝓ Primū: q; ipm de cordib⁹ fidelīū expulit. Hoc significatū ē i tēplo pacis qō cernit. Sicut. n. boni sunt tēplū dei: sic ꝛ mali sunt templū diaboli. Leciderūt igit̄ aut erāt templū diaboli ꝛ facti sunt templū dei. ¶ Secundus q; principē deuonū ꝓtriuit. Hoc significa-

tū ē p illā magnā statuam que erat rome arte diaboli in aere subleuata de qua re spōsum ē q̄ nō caderet donec virgo pareret: q̄ no cte q̄ pepit ceciderit. p q̄ signifi caf q̄ ptās principis demonū p v̄ginem ptrita fuit. ℭ Tertiū ē q̄ cultū idoloꝝ euacuauit. Hoc significatū ē in statuis idoloꝝ: q̄ in egipto corruerūt. Hiceremias n. in egipti descēdens signū eis dedit q̄ tūc idola sua corruerēt q̄n virgo pareret Jō sacerdotes illi imaginē v̄ginis cuꝫ puero i secreto tēpli adorabāt. ſz in ipsa nocte qua pepit idola corruerūt. ℣ Secūdo dr̄ stella: nō rome appuit in forma stel le puerum baiulātis: que erat circūdata aureo circulo: erat iuxta solē: ⁊ audita ē vox hec ē ara celi: p hoc significaf quāte fuerit puritatis: q̄ visa ē in spē stelle: q̄ ē nature purissime. Quāte dignitatis: q̄ circūdata aureo circulo. Tota. n. curia celestis in modū corone ipam circundat ⁊ ornat. Uñ cātat ecclia. circūdabāt eā flores rosaꝝ ⁊ lilia. Qualiū. Quāte sit ptātis q̄ erat iuxta solē: ideſt xp̄s. Hoc ſignificatū est. iij. Reg. v. Positus est thronus mr̄is iuxta trhonū regis. Quāte sit pietatis: q̄ vocata ē ara celi. Sicut. n. altare ē medīū inter deū ⁊ pplm: sic ipsa ē mediatr̄ix inter deū ⁊ nos. ℭ Tertio dr̄ illuminās siue illuminatr̄ix: q̄ hominē cecū illuminauit. Et hoc significatū ē q̄ vinea engaddi floꝛē attulit. fructū p duxit. ⁊ ēt balsami liquoꝛē emisit. Hō q̄dem hēbat oculū carnis sanguinolentū quia carnalia desiderabat. ſz virgo floꝛē protulit q̄ in passione attritus ⁊ excoct⁹ oculo carnis ē appositus ⁊ ipm sanauit. Hēbat ēt oculū affectus insipidū q̄ spūalia sibi desipiebāt. ſz fructū ꝓtulit cui⁹ dulcedo ipam insipidtatē fugauit. Hēbat. n. oculū intellectus obscuꝝ. q̄ dei veritatē nō recognoscebat. ſz liquo: balsami oĉz i mpuritatē abstersit. ℭ Tertio describitur a virginali pudoꝛe: q̄ notat cū dī ō qua natus ē ⁊c. nō de q̄bus decuit ipsam v̄ginē esse. q̄: deus sibi ꝓmittebat pclum redēptōis humane. ideo debuit ē decuit vas integr̄ne effundaref. Virginitas n. pfecta integritas est carnis ⁊ mentis. Sed de multis dr̄ Ecc. xxi. Loꝛ tatus q̄si vas ꝓfractū ⁊c. Ꝓmittebat sibi thesaur̄ diuine sapiētie. iō debuit ē vas nouuꝫ. Virginitas. n. totū hominem nouū facit. Hoc significatū est. iij. Reg. ij. vbi dr̄ q̄ heliseus. i. deus pater posuit sal. i. diuinā sapiam in vas nouū. i. in Marie vter. Promittebat sibi balsamū diuine gr̄e. iō debuit esse vas mundū. Virginitas enim dicit pfectā mundiciā mētis ⁊ corporis. Uñ ppha petens spūs sancti gr̄iam. Primo petit vasis mūditia dicens. Loꝛ mūdus creа in me deus ⁊c. Ꝓmittebat sibi splendoꝛē p̄ne gloꝛie. iō debuit esse vas admirandū. Ecc. xliij. Vas admirabile opꝰ excelsi. Ser. xxiij. De eodē ſmo. iij.

POpulus q̄ ambulabat i tenebris vidit lucē magnā. Et subdit. Parvulus natus ē nobis: ⁊ filiꝰ datus est nobis ⁊c. Isa. ix. Quādo rex aliquis est venturus. multi nūcij destinant Sic ēt aſi facie huius regis in qualibet trū missaꝝ tres nūcios mittit. s. vnum pphetā. vnū euangelistā. ⁊ vnū apl̄m. Et isti sunt oēs fide dignissimi. Tā ppha. s. Isaias fuit a spū sancto inspirat⁹. Apostolus vsq; ad trtiū celū fuit raptꝰ. Euāgelista. s. Lucas q̄ in duabus missis ponitur: fuit a beata v̄gine doctus. Joānes q̄ ponit in tertia missa fuit a xp̄o electus. ℭ Primum ē humani generis magnū pculū cū dicitur. Populus q̄ ambulabat in tenebris ⁊c. Tenebre q̄dem quattuoꝛ incōmoda i ducūt. s. hoꝛoꝛē. obscuritatē. trtiū. ⁊ frigiditatē. Boies igit tunc erant in tenebris q̄ erant in hoꝛore ⁊ timoꝛe ⁊ coꝛ. q̄ erant in ptāte demonū traditi. Exo. x. Facte sunt tenebre horribiles i vniuersa terra egypti. Erant in obscuritate. q̄ erant multiplici ignoꝛātia inuoluti. Job xxxviij. Nos q̄dē inuoluimur tenebris. Erant in tristitia. q̄ dei visione erāt priuati. Tobie. v. Quale gaudiū mihi est q̄ in tenebris sedeo: ⁊ lumen celi nō video Erant in frigoꝛe q̄ igne diuini amoris alient. illo. s. igne de quo dr̄ Lucas. xij. Ignem veni mittere in terrā ⁊c. Sed populus qui erat in his tenebris hodie vidit lucem magnā. illaꝫ. s. de qua dicitur

In ps. Lux orta est iusto. Lux aũt hȝ asse curare. illuminare. letificare. ⁊ calefacere. ℣ Primo ergo asscurauit hominem expellens ⁊ refrenans demonis ptátem ps. Ortus est sol. s. xps ⁊ ogregati sũt demones. ⁊ in cubilibus suis collocabũt. ℣ Secũdo nos illuminauit dans veraȝ dei cognitoem. Luce. i. Illuminare his qui in tenebris ⁊ in vmbra mortis sedẽt ad dirigendos ꝛc. ℣ Tertio nos letificauit restituens dei visioné. Prouerbi. xv. Lux oculoꝝ letificat aium. ℣ Quarto letificauit ⁊ inflámauit infundens oluinũ amorem. ps. Ignẽ misit vt luceret eis p noctem. Ista quattuor hodie angelus ỗ celo nobis attulit. Remouit. n. obscuritatem ⁊ induxit illumnatoem. vñ dicit Claritas dei circũfulsit illos. Remouit timorẽ ⁊ induxit securitatẽ cũ dixit nolite timere. Remouit tristitiá ⁊ iduxit letitiam cuȝ dixit. Ecce euangelizo vobis gaudiũ magnũ. Remouit frigiditatẽȝ ⁊ adduxit vez ignem. s. xpm cũ ait Natus est nobis hodie saluator ꝛc. ℂ Scdo potuit huiusmodi piculi magnũ remediuȝ cũ dr. Paruulus natus est nobis. Et hȝ xps hodie fuerit puulus quantũ ad etatem mẽm. statura. familiá. domũ. lectũ. cibum. ⁊ vestimentũ. Pot tñ dici ꝙ ipse fuit paruulus triplici alia ratõe. ℂ Primo qꝛ offensus ỗ facili põt placari. Qui enim olim vixerat tanꝯ implacabilis. Ezechi. vij. Nõ parcet oculus meus supte ⁊ nõ miserebor. Modo dicit Isai. lxi. Predicare annũ placabilẽ dño. ℂ Secũdo qꝛ in emendo faciliter potest decipi. Paruulus. n. aliquando p vno pomo dat totã suam hereditatẽ. Olim deus regnum suũ valde care vendebat: qꝛ nullus ispm emere poterat. nec p aliq̃ grauit pnia. nec p morte aliqua: sed modo dat regnum p calice aque frigide. Matt. x. Quicunqȝ dederit vni ex minimis istis calicẽ aque frigide ꝛc. imo p vna bona voluntate. ps. Desiderium pauperꝝ exaudiuit dominus. Ideo deũ quodammodo decipimus qꝛ eius regnũ quasi p nihilo obtinemus. ps. Pro nihilo saluos facies illos. ℣ Tertio dicit paruulus qꝛ instar paruuli dȝ pcipi p bona ppósita. Sed multi sunt qui aboꝛsum facũt qꝛ bonuȝ ppositũ ad opus nõ p ducũt. Isa. xxxvi. Venerũt filij vsqȝ ad ptum ⁊ virtus nõ est pariendi. Dȝ etiam parturiri p bona opera. Isai. xxvi. Al facie tua ꝑcipimus ⁊ parturiuimus: ⁊ pepeximus spũm salutis. Dȝ nutriri p pseuerantiá. Exo. ij. Alcipe puerꝝ istum ⁊ nutri mihi. Dȝ portari p patientiá. Ecc. vi. Subjce humerũ tuum ⁊ porta illá. i. sapientiá: ℣ Tertio ponit istius remedij magnũ pconiũ cuȝ dicit. Et filius datus est nobis. Magnũ pcontum est dei patris qꝛ tante erga nos fuit liberalitatis qꝛ dedit nobis quod dá sibi ꝓpriũ. s. suum filiũ. quod dá sibi ⁊ filio cõe. s. spũm sanctũ. quod dá sibi ⁊ filio ⁊ spũ sancto cõe. s. mundũ vniuersuȝ ⁊ angelicũ ministeriũ. Deniqȝ promittit vultũ suum nobis. ps. Dñe qd est hõ qõ memoꝛes eꝰ. aut filius hois qñ visitas eũ. Ber. Demqȝ mittis ei vnigenitũ tuũ imittis spũm tuũ. promittis ei vultũ tuũ. Et ne qd in celestibus vacet ad opa solliciti dinis nostre ẽt illos beatos spiritus mittis i ministeriũ nostrũ. Sermo. xxv.

ℂ De eadem Semo quartus.

QÆsit edittũ a cesare augusto vt describeret vniuersus orbis. Luce. ij. ℣ In hac euangelio fit mentio de cesare mundũ describẽte. ℣ De maria ꝑgnãte. ℣ Et maria pariente. ℂ Circa primũ norandũ qꝛ cesar tũc tpis tria fecisse legit. ℂ Primũ est qꝛ nomen mutauit. Cũ n. prius vocarek Octauianus: vocari se fecit cesarem in honoꝛem anunculi suiꝫ Augustũ. ꝓpter rempublicá augmentatam. Imperatoꝛ qꝛ fuit primus h noine insignitus. Per qõ dabat intelligi ꝙ ille veniebat q electis suis noia mutabatur erat. Isa. lxv. Seruos suos vocat noine alio. ℣ Cũ. n. prius vocarent hebrei. i. trá sitoꝛij: qꝛ erant terrenis actibus dediti. Postmodũ vocati sunt xpiani: qꝛ sancto spũ sunt puncti. Vltio i celo vocabũtur filij dei qꝛ p gram sunt in filios adoptati ⁊ dei heredes effecti. i. Joan. iij. Nunc filij dei sumus: sed nondum apparuit ꝛc. ℣ Secundo mundum descripsit per qõ dabat intelligi ꝙ ille veniebat qui electos suos i eternitate sua scripturꝰ erat. Deꝙ quidẽ noiua electoꝝm suoꝝm scripta.

habet in libro suo: ideo nō possunt falsificari. ps. In libro tuo omnes scribētur. In palatio suo nideo non pñt deleri. Luce. x. Gaudete q̄ nomina vra scripta sūt in celis. In manibus suis: tō nō pñt obliuioni tradi. Ysa. xlix. Ecce i manib⁹ meis descripsi te. In corde suo: ió nō pñt nō amari. ii. Cor. iij. Epla estis xp̄i scripta nō attramēto: ꝫ spū dei viui. ℣ Tertio vniuersale pacē fecit. per q̄ babaz i telligi q̄ ille veniebat q oēs discordias remouere debebat. Erat. n. discordia inter deum ⁊ hoiez: tō fecit se mediatorē. i. Timo. ij. Vnus ē mediator dei ⁊ hoim xp̄s iesus. Inter hoiez ⁊ hoiem pp̄ diuersuz cultū: tō fecit se lapidē angularē Eph. ij. Ipso sūmo angulari lapide xpo iesu. Inter hoiez ⁊ angelos: tō fecit se pastorē. Ipe eim ē ille pastor de quo dr Lu. xv. Qui reliquit nonaginta nouem oues i deserto. i. nouē ordines angelorū in celo: ⁊ venit querere ouē que perat. ℭ Scōo fit mētio ꝺ maria pgnate. Ex quo dak intelligi q̄ ipa i vtero gestabat ignē diuinū. splēdoꝛē eternū. thesaurus sapie. ⁊ fonte miserecordie. tō ꝺi Eccle. xxiij. Ego mr pulchre dilectōis ⁊c. Haz ingītū habuit ignē diuinū. scā ē mr pulchre dilectōis. Sicut. n. aurū ad ignis pñtiā liquescit: sic ⁊ eius aia ad pñtiam illius ignis tota liq̄facta fuit. Cant. v. Alia mea liquefacta ē. Ingītū hūit splēdoꝛē eternū: scā ē mr timoris. i. demoni bꝰ terribilis. Sicut. n. noctua solis splēdoꝛē fugit: sic demones eiꝰ maxima claritatē. Cant. vi. Terribilis vt castroum acies ordinata. Inquatū hūit thesaurū dine sapie: scā ē mr agnitōis. Ingītū habuit fontē mīe: scā ē mr scē spei. Be his duobus ꝺ Prouer. xxi. Thesaurus desiderabilis. s. diuine sapie. Et oleū misericordie in hiraculo tuli. i. in bta virgine: que fuit habitatio xp̄i. ℭ Tertio fit mentio de maria parturiente. Circa q̄ est notādū q̄ cetere mulieres pregnantes ante partū habent timoꝛē. in ptu doloꝛē. post partū languoꝛē. Hec aūt añ ptū timere non potuit: q̄ habuit angelū custodiente. Judith. xiij. Viuit dñs. quoniā custodiuit me angelus eius ⁊c. Patrem sanctificatem. ps. Scificauit tabernaculū suū altissimus. Spūm scm̄ cōceptū operante. ⁊ filiū eius vterū ihītē. In partu ēt nō habuit doloꝛē. Nō. n. decuit deum tale pateretꝫ multipliciter gaudebat ꝑpter plis maiestatē. ꝑpter pseruataz virginitatē. ꝑpter humani generis salutationē: ꝑpter angelica iubilationem Juxta illud. Bū paris ⁊ gaudes: cātant celi agmina laudes. Post partū ēt non hūit langoꝛē q̄ partebat medicū pñtiū qui oēm lāgoꝛē sanat. Eccle. xxxviij. Altissimus de terra creauit medicinaz ⁊c. Bigantē fortissimū: qui oēm ibecillitatē sustētat. ps. Exultauit vt gigas ad currēdā viā ⁊c. Celeste vmbraculū q̄ refrigeriū dabat. Luce. i. Virtus altissimi obumbrabit tibi.

Sermo. xxvi. ℭ De eadē Sermo. v.

Impleti sūt dies marie vt pareret: ⁊ peperit filiū suū priogenitū. Luc. ij. Tria pōit euāgelista. ℭ Primo ꝓpis plenitudine cum dicit. Impleti sūt dies marie. Impleti sunt. n. ꝫ Aug. de ci. dei li. viij. vnde dicit Aug. ibidem. Octauo calēdas aprilis ꝑceptus creditꝫ iesus xp̄s quo ⁊ passus: natus aūt octauo calēdas ianuarij. Ab illo aūt die vsq̄ ad istū. cclxxvi. reperiunt dies. Quia igit tāto tpe christus i celo vtero hītauit. factus ē celus vterus sons pietatis. speculum puritatis. ⁊ vas sctitatis. Fuit enim fons pietatis. cū enim sua oliz hītaret in celo. ps. Bñe in celo mia tua. Et postmodū ecluserit se i quoꝺā angulo. i. in deoꝝ populo. ps. Notus in iudea ds ⁊c. Tandē inuenꝺebat se virginis vtero ps. Suscepimus deus misericordia tuā i medio templi tui. Hodie aūt emanauit in toto mūdo. ps. Misericordia dñi plena est terra. Hoc significatū ē rome i fonte cuius aqua i oleū uersa largit emanare. ℭ Scōo factus ē eius vterus speculum puritatis. Sspūs scūs. n. purificauit eius mentē. filius inhītauit ei⁹ ventrē. pr sanctificauit eius vētrē ⁊ mētem ps. Sanctificauit tabernaculū suū altissimus. Siquis igitur habet maculā superbie: debet speculari ad eius humilitatem. siquis maculā imundicie ad ei⁹ puritatem. ⁊ sic de aliis. ℭ Tertio fact⁹

est vas scitatis. Eccle.xxiiij. In me omnis gra vite ⁊ veritatis ⁊c. In illo.n. vase.i. in marie ventre deus posuit vnguenta que habet viuificare mortuos: ⁊ō dr. In me ois gratia vite. Posuit colliria que hñt illuminare cecos. ⁊ō subdit. Et veritatis. Posuit balsamū qō hz ꝓseruare mortuos. ⁊ō subdit. In me ois spes vite. Posuit electuaria que hñt ꝫfortare debiles ⁊ infirmos: ⁊ō subdit. Et virtutis. ¶ Secūdo pōit euāgelista virgineꝫ ptus felicitatē: cum dr. Ut pareret. Eiꝰ aūt ptus habuit tres laudabiles ꝑditiones. ¶ Prima qz fuit mulꝛ puritatis ⁊ ex parte matris ⁊ ex pte plis. Mar eum peperit diuini splendoris radiū: ⁊ō fca est magis lucida. ꝓs. Lux orta ē iusto. s. de marie vtero. Peperit floꝛ amenum sz illū de quo dr Cant. ij. Ego flos cāpi. ⁊ō fca est magis floꝛida. Pepit thus odoriferū. Eccle.xxiiij. Quasi libanꝰ nō incisus vapoꝛaui habitatōem meā: ⁊ sic vocat ibi libanus thus. ideo facta ē ima gis odorifera. Fuit ēt purissimus ciꝰ partus ⁊ ex parte ꝓlis. In christo. n. sunt diuinitas. anima. ⁊ caro. Diuinitas ē pura. Sap. vij. Candor est. n. lucis eterne. ⁊c. Anima pura. Sap. viij. Sortitus sum aiam bonā. Caro pura. Ibidē. Veni ad corpus coinquinatū. ¶ Scōo eius ptus fuit multe pauptatis. qz nihil habuit de his que cetere parientes requirūt. Non cū hūit seruitū peritiā: sed animalū pūtam. s. bouis ⁊ asini. Nec pānoꝝ copiā: qz vilibus pānis eū inuoluit. Nec ci boꝝ abundātiam: sed multā penuriaz. Nec camere pulchritudinē: sed stabuli fœditatē. Nec lecti mollicie: sz feni rigiditatē. Nec ignis pūtiā: sz frigoris aspritatē. ¶ Tertio fuit mīte nouitatis. Fuit cīm nouus: qz fuit sine dolore. Ysa. lxvi. Ante cꝫ parturiret peperit ⁊c. Fuit nouus: qz fuit sine peccati ꝓtagione. Eccl. vij. Vir de mille vnuz reperi. s. sine peccato. s. xpm. Fuit nouus: qz fuit sine corruptōne. Jō christus vocat se vermē dicens. Ego aūt sum vermis ⁊ non homo. ⁊c. Vermis. n. generaꝫ de terre humore a sole. Et sic habz prem in celis: ⁊ matrem in terris. Sic ⁊ christus fuit nouꝰ: qz de femina sine viro. Fecerat deus hominem ſm Anselꝫ. sine viro ⁊ femina: sicut Adam. De viro ⁊ femina: sicut nos. De femina sine viro sicut hodie. Fuit nouus: qz ſm Ber. in christo nouum ⁊ antiquū ⁊ eternum cōuenerūt. natura supꝛema ac media ⁊ infima coniūcte fuerunt. ¶ Tertō ponit euangelista matris veritatem: cū dicit. Peperit filiū suū ⁊c. Veritati matris attestat: qz tota corpis substātia sibi ministrauit. Bal. liij. Factū est ex mulie re ⁊c. Veritati matris ēt attestat ꝙ ipm in vtero nouē mēsibus ⁊ decimū attin gens ſm Bama. portauit ⁊ fouit. Sap. vij. Decem mensū tempoꝛe coagulatus sum in sanguine. Veritati matris attestat ꝙ ipsuz nutriuit lacte virgineo: spiritu sancto purificato: ⁊ ō celo ministrato. Unde cantat. Sola virgo lactabat vbere de celo pleno. Veritati mris attestat ꝙ ipsa sibi materna cōpassione ꝺo luit. Et qz naturaliꝫ pater plus gaudet ō prosperitate filij ꝙm mr: ⁊ mater plꝰ dolet ō aduersitate ꝙ pf. Juxta illō Prouer. x. Filius sapiēs letificat patrem ⁊c. ⁊ beata maria fuit christo loco patris ⁊ matris: ideo plus ceteris martyrib⁹ doluit de christi passione. Et plus gaudia ē de eius resurrectione.

Sermo.xxvij. ¶ De eadē sermo. vi.

ECce euangelizo vob gaudiū magnum: quod erit omni populo: qz natus ē vobis hodie saluator ⁊c. Circa natiuitatem saluatoris angelus tria ponit. ¶ Primo ꝙ sit magne iocunditatis: cum dicit. Ecce euāgelizo vobis gaudium. Fuit. n. magnū quantū ad ꝙdruplicem dimensionē. Nam fuit altum: qz vsqz in celum ascēdit ⁊ sic angelos letificauit: ꝙ celos reliquerunt: ⁊ ad pastores venientes suum eius gaudiū retulerunt. Fuit profundū: qz in infernū penetrauit: ⁊ sanctos qui erant in limbo letificauit. Ysa. ix. Habitātib⁹ i regione vmbre mortis lux orta est eis. Fuit longum: qz iuit vsqz in orientem. ⁊ magos sic letificauit ꝙ sua regna reliquerūt: ⁊ ad puerum cucurrerūt. Fuit etiam in occidentem ybi Augustinū letificauit: ꝙ imagine visa thura obtulit. Sap. viij. Attigit

a fine vsq; ad finem fortiter ꝛc. Fuit latum: quia perfudit preteritos. Jo. viij. Abraham pater vester exultauit ꝛc. Presentes. vnde dixit angelus. Annucio vobis gaudium magnū qđ erit omni pplo Et extendit ad futuros. Ambo. Dec est gloria natalis dñi vt in futurū trāseat ad predestinatos ꝛ i ppetuus mancat ad deuotos. ¶ Scdo est multe dignitatis: qđ notat cū dr. Natus ē vobis. i. de vobis. i. de vestra pgenie qđ ad maximam dignitatē hois cecidit ex eo qp malorem cū deo ꝙ ągelus pentelā ꝓtraxit. Lū. n. triplex sit cognatio. s. legalis que ē per adoptionē. spūalis que ē per sacrī regenerationem: ꝛ carnalis que ē p ppagationē. angeli tñ deo attinēt cognatōe legali: qz eos per suam gram in filios adoptauit. hō aūt deo attinet ex cognatōe legali: quia eum p gram adoptauit. Eph. i. Qui predestinauit nos i adoptionem filiorū per iesum christū. ꝛ spūali: quia per baptismū nos regenerauit. Joā. i. Dedit eis ptātem filios dei fieri ꝛc. Et carnali: qz de nostra pgenie carnē assūpsit. Hebre. ij. Nusq; eim angelos appre hendit: sed semē abrahe. ¶ Tertium est magne vtilitatis. quod notat: cum dr. Saluator mundi. Homo quidem quinq; infirmitates patiebat. i. tumorem superbie. cecitatē ignorātie. insipiditatez in mente. vulnerationē culpe. ꝛ fetorem cōsuetudinis prauē. Sed ab istis quinq; infirmitatibus nos saluauit per gn qs remedia que adduxit. Posuit eim carnē de qua fecit emplastrum. sanguinem de quo fecit collirium. spūm humanum de quo fecit mel dulcissimū. Etiam que fuit vas vnguentariū. ꝛ diuinitatē que fuit balsamus preciosus. ¶ Prima igitur infirmitas erat tumor superbie. ꝛ iste primo ortus ē in celo. deinde i terre sūt paradiso. Tandē sparsus ē i vniuerso mundo. ideo christus de sua carne fecit emplastrum qđ istum tumorem maturauit ꝛ fregit. Fit autem emplastrum de herbis ꝛ floribꝰ abscisis cōtritis ꝛ coctis. Caro christi fuit herba sicut ꝛ nſa. Ysaie. xl. Omnis caro fenum. Fuit flos. ꝛ hoc propter innocentiaz ꝛ puritatez. Fuit abscisus per mortem. Ysa. liij. Qui a bscisus ē de terra viuētiū. Cōtritus p flagellatōem. ibidem. Attritus est ppt̄ scelera nostra. Et coctus per penarum nimiam aduſtionem. ps. Ossa mea sicut cremium aruerunt. Ecce humilitatis exemplum. superbie medicamētum. ¶ Secūda infirmitas erat cecitas ignorātie. ideo christus de sanguine suo fecit collirium quo cecum illuminauit. Apocal. iij. Collirio inunge oculos tuos vt videas. Istud autem collirium factum est de saliua ꝛ terra. i. deitate ꝛ humanitate. vt habetur Joan. ix. De melle ꝛ cera ideſt de diuinitate meliflua ꝛ carne ieor rupta. vt habef. i. Regū. xiij. O ionatha qui gustauit paululum mellis ꝛ illuminati sunt oculi eius. ¶ Tertia infirmitas erat insipiditas in mente qua spūalia sibi de sipiebant. ideo christus de spū scō mel dulcissimum fecit quod insipiditatē hominis dulcorauit. Eccle. xliij. Spūs meus super mel dulcis. Eius autem dulcedo nō sentiebat qđiu in vase corporis clausa morabatur: sz qñ inclinato capite tradidit spūm: tūc sua dulcedo repleuit celū ꝛ mūdū. vñ cātat ecclesia hodie p totū mūdū. melliflui fci sūt celi. Nā ꝛ pater sic factus ē melliflu⁹: q; fuit reconciliatus. Angelus sic melliflu⁹: q; fuit pacificus. homo qui erat in limbo sic melliflus: q; imenso gaudio fuit repletus. ¶ Quarta infirmitas erat vulnꝰ culpe. Ysa. i. Vulnꝰ ē liuor ꝛ pla. tu. nō sunt circūli. ꝛc. Jo xps de aia sua fecit vas vnguētariū in quo ptinent oia vnguēta oium vulnerū ꝛ infirmitatū. Oia eim vulnera aie causantur. aut ex infirmitate. aut ex ignorantia. aut ex malicia. Sz dr Jo. i. Vidimꝰ gloriā eius. i. gloriosā miam eꝰ plenū gre ꝛ veritatis Nam gloriosa mia eius sanat vulnꝰ causatus ex malicia. gra eius sanat vulnus causatū ex infirmitate hūana. veritas eꝰ sanat vulnꝰ causatū ex ignorātia. ꝙ Quinta infirmitas erat fetor: qui tuditis puerō xps attulit diuinitatem tanq̄ balsamū preciosum cuius odorē sensit lazarus quatriduanus ꝛ fetidus ꝛ reuixit. Est aūt prima dies mala delectatio. secūda malus ꝓsensus. tertia malū opꝰ. qrta mala ꝓsuetudo. ꝛ tūc hō efficit feti

dus coꝝ deo ⁊ mũdo. Qui ergo ad odo
rẽ ist⁹ balsami nõ resurgit magis ẽ isen
sibilis q̃ mortuus fetidus ⁊ imũdus.

Sermo.xxvij. ¶ De eadẽ ſmo.vij.

Apparuit benignitas ⁊ hũanitas
saluatoris nr̃i dei ⁊c. Titu.3
ij. Circa natiuitatẽ xpi apo
stolus apparuisse testat. ¶ Primo beni
gnitas dei cũ dicit. Appuit benignitas.
Que q̃dẽ apparuit i benigna erga nos
dilectõe. Lũ.n.amor: triplicit̃ ꝓbet.
sc̃z dono.passiõe ⁊ ope. ꝑ Pi amorẽ suũ
nobis oñdit dono q̃ nobis filiũ suum
dedit. Jo.iij. Sic deus dilexit mundu3
vt filiũ suũ vnigenitũ daret. ꝑ Fili⁹ ostẽ
dit passione. Ro.v. Lũ adhuc pctõres es
semus xps ꝓ nobis mortuus ẽ. ꝑ Spũs
scũs oñdit ope: q: dona sua nobis tribu
it: ⁊ icarnatione xpi operat⁹ fuit. ¶ Se
cũdo appuit hũanitas dei: ⁊ hoc in nr̃e
carnis assumptõe q̃ dr̃ hũanitas. de
qua benigna hũanitate assumpta dixit
angelus pastoribus: q: inuenietis infan
tem pañs inuolutũ ⁊ positũ in ꝓsepio. ec
ce signa sue hũanitatis. s. hũilitas eius.
ꝺ dixit. Inuenietis infantẽ. Pauptas
eius. ꝺ subdit. Pañis inuolutũ. Et aspi
tas. ideo dixit. Positũ in ꝓsepio. Solẽt
reges coꝝ se deferre vexilla. sic xps in
hunc mundum veniẽs signuz ⁊ vexillũ
suum ante se portauitrñ quo picta ẽ hu
militas. paupertas ⁊ aspitas. Illi ergo
qui habẽt humilitatẽ sũt de familia xpi.
Phil.ij. Hoc enim sentite in vobis qꝺ ⁊
in chriſto iesu ⁊c. Isti aũt qui habent su
perbiam sunt de familia diaboli. Job.
xij. Ipse est rex super omnes filios sup
bie. Illi qui habẽt paupertatem de fa
milia christi sunt. mat.xix. Vade ⁊ vẽde
oia qne habes ⁊ da pauperibus ⁊c. Illi
aũt qui sequũtur auaritiã sunt de fami
lia diaboli. Unde auaritia vocat̃ idolo
rum seruitus. vt habet Eph.v. Illi qui
habent carnis asperitatem sunt de fami
lia xpi. vt habet Gen.v. Qui autẽ sunt
christi carnẽ suam crucifixerũt ⁊c. Illi
autem qui sectant luxuriam sunt de fa
milia diaboli. Thobi.vi. In eos qui li
dinj vacant habet potestatem demon
¶ Tertio apparuit pietas dei: quod no
tatur cũ dr̃. Sed ſm misericordiã suam
saluos nos fecit. Et hec pietas attendit
in nostre salutis operatõe. Homo aũtm
firmus sanus fi efficit: nisi cõtrarꝛa re
media sibi dẽtur. Infirmatus fuerat hõ
per superbiã ꝙuã ſm Dam. erexit ꝓra
deu.i. cõtra ipsius preceptũ. vsq; ad deũ
idest vsq; ad diuinitatis appetitũ. ⁊ su
pra deũ. i. supra volũtatis sue beneplact
tum. Jo christus vt hoiem ab ista infir
mitate sanum faceret humiliauit se ꝓpt̃
hoies. s. ꝓpter ipsorum saluatõez. vsq;
ad hoies. i. vsq; ad humane nature su
sceptõem. ⁊ infra hoies ꝓpter passiõis
nimiaz ablectionẽ: ita vt dicat. Ego sum
vermis ⁊ non homo. ¶ Quarto appa
ruit liberalitas dei. quod notat cum di
cit. Ut iustificati gratia ipsius heredes
simus ⁊c. Eius autem liberalitas ꝺ hoc
apparet ꝙ accepit a nobis vilia ⁊ dedit
nobis preciosa. Nam sicut dicit Augu.
super Hebr.ij. Liberaret eos qui timo
re mortis ⁊c. A nobis accepit tres mer
ces nostras. s. nasci. laborare. ⁊ mori. Et
dedit nobis tres suas. s. renasci. resurge
re ⁊ in eternũ regnare. De prima merce
quam accepit a nobis dicit̃ ysa.ix. Par
uulus natus est nobis. De secunda ps.
Pauper sum ego ⁊ i laboribus a iuuen
tute mea. De tertia Phil.ij. Factus est
pro nobis obediẽs vsq; ad mortem. de
prima merce quam nobis dedit dicitur
Joan.i. Dedit eis potestatem filios dei
fieri. de secunda Joan.vi. Ego resuscita
bo eum in nouissimo die. De tertia Lu.
ij. Complacuit patri vestro dare vobis
regnum ⁊c.

Sermo.xxix. ¶ De eadẽ sermo.vij.

Verbum caro factum ẽ
⁊ habitauit i
nobis. Joan.i. Ex eo ꝙ ver
bum factum ẽ caro: sex cãri
videtur. ¶ Primo in patre magna cha
ritas. que tanta fuit ꝙ nr̃iam sororem
sc̃z humanã naturam filio suo in spon
sam accepit. Et sic nobiscum parentelã
contraxit. Parentela aũt ꝓtrahit̃ aliqñ
dãdo tñ. Aliqñ accipiẽdo tñ. Aliqñ dã
do ⁊ accipiẽdo. Deus cum angelis parẽ
telam cõtraxit tñ dãdo: q: imaginẽ suã
eis dedit. Sed nõ accipiẽdo quia natu/

ras eoz nō assumpsit. Heb. ij. Nusq̄ enīz angelos apprehēdit sz semē abrahe ꝛc. Lū bo ie autē ꝓtraxit. accipiēdo ꝛ dādo. Dādo: q: suā imaginē ei dedit. Accipiēdo: q: humanā naturaz assūpsit. De hac tame ifinita charitate dī Dicre. xxxi. In charitate ppetua dilexi te. C Scdo ispa tre onīdit magna liberalitas. Uñ Roñ. viij. Proprio filio suo nō pepcit: sed pro nobis oibus tradidit illū: quō ēt nō cuz illo nobis oia donauit. Uoluit de' ostendere se liberalē. iō dedit terrena ad vsuz nr̄m. Uoluit deus oñdere se liberaliorē: iō dedit nobis celestia in ministeriū. Uoluit se oñdere liberalissimū: iō dedit se i fratrē nr̄m. Uoluit oñdere se supliberalissimū: iō pmisit se datuz in pmiū nr̄z. Per primū autē nō ꝓbat scōm. Nō enīz sequit: si dedit nobis terrena ad vsuz q̄ dabit nobis celestia in ministeriū. Nec p scōz ꝓbat tertiū. Nō enīz sequit: si dedit nobis celestia in ministeriuz q̄ dabit nobis seipm in fratrē nr̄m. Nec p tertiuz ꝓbat quartū. Nō eiz sequit: si dedit nobis seipm intelligibilē q̄ dabit nobis seipm visibilē. si dabit seipm in pmiuz q̄ nobis dabit seipm in pciuz ꝛ frēm nr̄m. Sed p tertiū oia ꝓbant. Bene enīz sequit: si dedit nobis seipm in frēm nr̄m q̄ dabit nobis ꝛ terrena in dñiuz ꝛ celestia in ministeriū. Et randē seipm in pmiū. Et tali p batōe vtit apls cum dicit: Proprio filio suo nō pepcit ꝛē. C Tertio i filio oñdit magna humilitas de q̄ dī Phil. ij. Hoc enim sentire in vobis q̄ ꝛ in xp̄o iesu: q̄ cū i forma dei cēt. Et tāgit apls duplicē humiliatōez in xp̄o. Una vsq̄ ad humana naturā cū dicit: Formā serui accipiēs. Alia vsq̄ ad penā nature cū dicit: Factus ē obediēs vsq̄ ad mortē. Et sic xp̄s tm̄ se humiliauit. ꝛ descēdit q̄tū descendere potuit: Nā infra naturā diuinaz est natura angelica. Infra angelicā est natura humana. Infra naturā humanam est pena. Infra penā est culpa. Infra autez culpā nihil est: q: nihil vilius culpa. Xp̄s autē assumēdo naturā passibilē descendit infra seipm. Phil. ij. Exinanuit seipm formā serui accipiēs. Descēdit infra naturā angelicaz. ps. Minuisti eum paulominus ab angelis. Descēdit infra naturā humanā. Uñ ipse ait in ꝑo. Ego autē sum vermis ꝛ nō ho. Descēdit vsq̄ ad penaz. Ysa. liij. Ipse aūt vulneratus est ꝓpter iniq̄tates nr̄as. Usq̄ ad culpā aūt descēdere nō potuit: cuz deus esset ꝛ pcm̄ in ipm cadere nō posset. Pcm̄ ēt nihil est: iō infra pcm̄ nihil est. Humiliādo ergo se xp̄s vsq̄ ad penam nature se hūiliauit q̄tū ꝓfundi potuit. C Quarto i nobis causat magna puritas. Ex q̄ enīz xp̄s naturā nr̄am assūpsit: multa puritate vigere debem'. als facerem⁹ iniuriā patri nr̄o q̄ ipsā naturā filio suo copulauit. ꝛ fratri nr̄o. i. xp̄o: q̄ ipsam in vnitate ꝑsone sibi assūpsit. ꝛ matri ꝛ sorori nr̄e. i. beate virgini q̄ est mater nr̄a iquātū fratre nr̄m genuit. Et ē forōr nr̄a iquātū de pgenie nostra descēdit. Iniuriaz eim faceremus toti cognatōi nr̄e. i. curte celesti q̄ sibi iniuriaz reputaret q̄s aliqs nām suā macularet. C Quito causat in iudicio magna securitas. Valde eim in iudicio securi eē poterim' q̄n fratrē nr̄m iudicē vnluerso⁹ cē viderim'. Joā. vi. Ptātem dedit ei iudiciū facere: q: filius hois est. Demones tunc eū time būt tanq̄ iudicē suū. Joā. xij. Princeps huius mūdi iaz iudicatus ē. Angeli tāq̄ dñm suū. Job. xli. Timebūt angeli ꝛ territi purgabunt. Homines vero de ꝑfis q̄i dent: ꝛ ipm amabūt tanq̄ frēm suū. Uñ xp̄s tūc dicere eis poterit illis Deut. xv. Ego sum frater tuus: noli timere. Et sic demones eū tunc timebūt vt iudicē puniēte. Angeli ipm honorabunt vt dñm ꝓfi dētē. Bern. Puto q̄ iā me xp̄s sperne nō poterit os ex ossibus meis: ꝛ caro de carne mea. Falsi tñ xp̄iani valde timere poterūt: q: a fratre suo nō redimēt q̄tūcunq̄ ꝓeces effuderint. ꝑo. Frater nō redimet: redimet hō. nec redimūtur q̄tūcūq̄z sanguine xp̄i ꝑ se aliegarēt. iō subdit: Nā dabit deo placatōez suam: ꝛ preciū redēptōis aie sue. C Sexto causabit in regno magna felicitas: q: tunc hō beatificabit in corꝑe ꝑ visionē humanitatis. Et in aia: ꝑ ꝓplatōem diuinitatis. Jo. x. Ingredief ꝛ egredief ꝛ pascua inueniet. Iam ingredief ad ꝓplandu⁹ deitatem: ꝛ ibi inueniet pascua mire suauitatis. ꝛ egredietur ad ꝓsideranda

humanitatem: & ibi inueniet pascua mire iocunditatis.

¶ Sermo.xxx. ¶ De eadem Sermo. ix.

QEniēs euangeli zauit pacē &c. Eph. ij. Eiū ad uentū filij dei in carnē: multe questiones & discordie erant q̄s ipse oēs dissoluit & pacificauit. ¶ Prima questio erat in scā trinitate. si hō deberet redimi cū angelus nō redimebat. Et diffinitum fuit q̄ sic. ꝓpter quinq; rōnes. ℣ Prima est q̄m angelus peccaucrat ex se nullo suggerēte: hō vero alio suggerēte & deci piente. ℣ Scōa q: āgelus erat spūs: & iō debebat eē fortis & pmptus. hō vero habebat carnē: que semp est ad bonū infirma. iuxta illud Mat. xxvi. Spūs quidē pmptus &c. ℣ Tertia q: angelica natura nō tota ceciderat. humana vero tota cecidit: q: in radice peccauit. & incōueniens erat q̄ tā nobilis creatura tota periret. ℣ Quarta q: Adā peccauit ex q̄dā infirmitate humana: & ideo peccauit i paradiso. Eua ex quadā ignorātia femīea: & ideo peccauit in filiū. Angelus aūt peccauit ex certa malitia: & ideo peccauit in spūm sanctū. Qui aūt peccat in patrē & filiū: remittit ei. Qui vero peccat in spūm scm̄: nō remittit ei nec in hoc seculo nec in futuro. ℣ Quinta q: casus angeli est mors ālis. Et iō q̄ angelus cecidit: extra statū merēdi erat. hō vero q̄ peccauit extra statū merēdi n̄ exiuit. Et iō ad mās ꝓsequēdā dispōnē se potuit. ¶ Secūda q̄stio erat i scā trinitate qs ad istas redēptōes iturus erat: vtrus. s. pater vel filiꝰ vel spūs scūs. Et diffinitū é q̄ filius Sigdē patri attribuit dei potētia. filio sapia. spūi scō bonitas. Lucifer aūt eā apetijt dei potētia: & iō iniuriā fecit patri hō appetijt dei sapiam. Deū. ij. Eritis sicut dii scientes bonū & malū: & iō iniuriā fecit filio. Antixps vsurpabit sibi bontatē spūs sancti simulatā regionē oīdē do & simulata miracula: & iō iniuriā facict spūi scō. Ad illas aūt spectat dare indulgentiā q̄ recipit iniuriā. Si igit oybolus fuisset redimendus: spectaret ad patres: antixps ad spūm scm̄. Q: igit hō redimēdus erat: eius redēptio ad filiū ptinebat. ¶ Tertia q̄stio adhuc in sancta trinitate erat: p quez modū hō redimēdus erat. Et diffinitū é q̄ nō ꝑ potentiā: sz ꝑ scificatōez. 2 digna. hō qdez peccauerat ꝑ iuphtiā: iobedientia & delectatōez prauā. Jō xps satisfacē voluit ꝑ humilitatē verā: obediētie pmptitudinez & penaz afflictōez. Ad Phil. ij. Humiliauit semetipz: eccē hūilitas vera. factꝰ obediēs: eccē obediētia pmpta. vsq; ad mortez: eccē afflictio magna. ¶ Quarta q̄ erat iter deū & homes. Deus eiz 2 quereba tur de hoie q̄ ipz offenderat: hō vero cō querebat ō deo q̄ creatura suā reliqrat Jsta q̄nez xps soluit q̄ mediator: ez se fecit. Mediator: aūt dz hīe cōtrarē & auctoritatez & strenuitatē: vñ humanū genus 2querebat se nō here mediatorem q̄ haberet cōtrarē dicēs Job. ix. Neq; n. viro q̄ filius mihi est rndebo. nec auctoritatez q̄. s. ptes vtrasq; possit arguē. iō subdit: Nō est q̄ possit vtrūq; arguere. nec strenuitatez: q̄. s. ptes possit diuidē & separe iō subdit: Et ponere manuz in ābobus. Xps ergo fuit verus mediator: q: habuit verā cōtrarez cū deo inq̄tū deus: & cum hoie inquātū hō. Ad Gal. iij. Mediator vnius nō est. s. nature: sz duplicis. s. humane & diuine. Hūt auctoritatē i arguēdo. Ysa. ix. Arguet in egrate p māsuetis terre. Ysa. i. Arguite me dicit dns. Hūt strenuitatē in diuidēdo. Nā cū iter deū & hoies esset discordia: xps mediuz se posuit & pacificauit. Col. i. Pacificās p sanguinez suū siue q̄ in celis siue q̄ in terris sunt. Contingit aūt sepe vt mediator: abstrahaz pte vulnerez: sic xps vulneratus erat a pte. Ysa. liij. Propter scelus ppli mei pcussi eū. Et ab homine. Zach. xiij. His plagatus sum in domo eoz q̄ diligebāt me. ¶ Quinta q̄ erat iter hoiem & dyabolū. Dyabolus. n. ꝓtra hoiez q̄ttuor allegabat. ℣ Primo instrm̄ autenticū Deū. ij. Quacūq; hora comederis ex eo: morte morieris. Repulsus & a nro aduocato: q: ipm̄ instrm̄ falsificauit dicens Nequaq̄ morieminī. ℣ Scdo allegabat ꝑscriptionē: q: ꝑ multa milia annoz ipsum posse derat. Sed repulsus est ꝓpter interruptionē: tū q: ratio sepe ꝓtradixit: tuz q: deus ꝓphas suos sepe destinauit.

¶ Tertio allegabat emptionē: q: hoiem p cometitone pmi se emisse dicebat: sed repulsus ē: q: hoiem decepcrat vltra dimidiū fuisti pcij. Ysa.lij. Gratis venūdati estis ⁊ sine argēto redimemini. ¶ Quarto allegabat peccati ppietatē q est deoz suz trahē cū sit pōderosuz: iz repulsus ē q: pena xpi oibus peccatis plus pōdera uit. Job.vi. Quasi arena maris hec grauior appēret. ¶ Sexta ḡstio erat iter viri ⁊ mulierē. vir. n. dicebat q mller sue pditōis cā extiterat. mulier vero dicebat q non debebat sibi ꝓsentire sed cā cōtigere. Sed xps scīes vtroqz causaz fuisse sue pditōis: vtroqz fecit participes sue redēptōis. Suscepit enīz carnē de femina nō ō viro: ne ipsa se excluſas putaret: sed naturā suscepit in forma viri non femine: ne vir ab ipsa se redēptōe crederet esse alienuz. Sz suscepit de humano genere cōpus ⁊ nō angelico vel deifico. q alter ad humanū genus redēptio non ptinet. ¶ Septima qō erat iter diuites ⁊ paupes. Diuites enīz paupes despicie bāt. Ecc.xiij. Execratio diuitum paup. Paupes vero regnū celoz suum ee dice bāt. Matt.v. Bti paupes spū. qñ ipsoz ē regnuz celoz. Sz istā qōnez xps dissoluit: q diues ⁊ paup esse voluit. ps. Dives ⁊ paup simul in vnuz. Fuit enim diues iquātū deus. Ad Rom.x. Jdē dñs oiuz diues in oēs q iuocāt eum. Sz paup inquātuz hō. ps. Persecut⁹ ē hoiez iopem ⁊ mēdicuz. Xps ergo voluit esse diues ⁊ paup: vt oñderet q vtriqz pñt peuire ad regnuz. Sz tñ magis ē vsus paupta te ꝙ diuitijs vt ostēderet q tutior via ve niēdi ad regnū ē via pauptatis. ¶ Octa ua qō erat iter mulieres. s. iter virgines: nuptas seu maritatas ⁊ viduas. Virgines cultz dicebāt se ipsas dei ꝑceptū: quo dī Beū. i. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊c. Vidue dicebant q cum multas tribulationes patiant sunt in via qua itur ad regnuz iuxta illud Act.xiiij. Per multas tribulatiōes oportet nos intrare in regnuz dei. Istā questionē dissoluit beata virgo q fuit in statu virginali: matrimoniali ⁊ viduali: q: Ioseph cius sponsus ante xpi passionē credit fuisse defunctus. ¶ Iona qō erat iter iustos ⁊ pctōres. nā illi pctōres desperabāt: ⁊ pctōres de dei misericordia desperabāt. Istā questionē xps dissoluit: q cuz vtrisqz quenit. Ipse enīz fuit inocēs ⁊ iustus. Isa.xlv. Rubes diuant iustuz. sed tñ accepit carnē peccatrici similem. Ad Rom.viij. Deus filiū suuz misit in similitudine carnis pcti. In sna genealogia iustos cuz pctōibus hēre voluit: remedia pcti suscepit: qñ cū pctōibus māducauit ⁊ cum eis querelatōez habuit vt ḡ iustos ad ꝑpassionem iducēt: ⁊ pctōres ad spez. Zu.v. Nō. n. veni vocare iustos sz pec. ad pniaz.

Sermo.xxxi. ¶ De scō stephano ser. .i.

Stephanus plen⁹ gratia ⁊ fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ signa magna in pplo. Act.vi. Describit hic lucas beati stephani passionē. Circa quā passionē notandum q mundus ꝓsequit sanctos. mō ꝓspera: vt alliciat. modo per aduersa vt frangat. sed multo istoz modoz beatus stephanus potuit supari. ¶ Dunuz nāqz prospera ipm nō poterāt allicere. Fuit enīz archidiaconus ordinatus. Fuit ꝑalius administratōibus ꝓfectus. Fuit feminis plat⁹: ē tñ in tanto honoē seruauit bu militatē in tanta rez administratōe seruauit pauptatē. In tanta feminaz multitudine seruauit integerrimā virgitatē. Jō dī fuisse plenus spū scō: fide ⁊ boni te stimony: in eo q fuit plenus spiritu scō dat itelligi q habuit verā humilitatez. q: sicut dī Jaco. iij. Deus sup bis resistit ⁊ dat graz humilibus. i eo. n. q erat plenus fide dat itelligi q habuit pauptatē Aug. Qui verā fidē hñt de deo nō cupiunt in his miserijs diuites fieri. in eo q erat boni testimonij dat itelligi q habuit sinceritissimā castitatē. Aug. In hoc stephanus ꝑlatus est feminis testimoniuz habuisse dicitur sinceritissime castitatis. ¶ Scdo astutie malox ipm nō poterant decipe. Surrexerunt eim qdā de synagoga disputantes cum stephano: sz tñ ipse eos superauit. Quia triplex adiutoriuz

ptra eos habuit. s. adiutoriū dei seu spūs dei: angelus dei ꝛ sapiam dei. Et sic fuit hō diuin⁹: hō angelicus ꝛ hō oculatus. ꝛ iō ōcipi nō potuit. tres. n. sunt q ōcipi nō pūt. s. deus: ageli⁹ ꝛ hō ocular⁹. hūit qdē spūs dei q ei facundia mistrabat. vñ dr: Nō poterāt resistē sapie ꝛ spūi q loq̄bat. hūit āgelū dei q sibi diuinas illumi natōes ifundebat. Et deo qdē fuit diuis irradiatoīb⁹ illustrat⁹ q filis āgelo ē effectus. Act. vi. Et tuētes cuz oēs q sedebāt i cōcilio vidcrunt facie ei⁹ tāq̄ faciez āgeli. hūit sapia ꝛ dei: p quā tāq̄ hō oculat⁹ eoz fallacias puidebat. Act. vi. Lōsiderate ex vobis vros plenos sapia ꝛc. Prouerb. i. Frustra iacit rete añ oculos pennatoz. ¶ Tertio aduersa nō poterāt ips vincē. habuit. n. i suo martyrio q̄q̄z aditoria pp q tanq̄ miles strenuus fortissime dimicauit. ℣ Prio habuit grāde exēplu z velut si miles añ se vidēt reges fortiter dimicātē. Vñ vidit iesus stātē a dextris dei. Glosa ibidez. Ne lapidādus hō dubiter in terra. deus hō crucifixus appet in gl̄ia. ad Heb. xij. Rogitate cuz q tales sustinuit a pctōibus aduersus semetipz ptra dictiōes vt nō fatigemini animis vris deficiētes. ℣ Sexo hūit grāde spectaculū qō notat p hoc q vidit celos aptos. Aptū eis fuit celū vt rex a tota curia celestis videret militē dimicātē. Val de aūt strenue miles dimicaret: q a rege ꝛ tota ciuitate se spectari cognoscerer. i. ad Lorin. iiij. Spectaculo facti sumus deo: āgelis ꝛ hoibus. ℣ Tertio hūit coā se appositū magnū premiū. qō notat cū dr: Vidi gl̄iaz dei. Greg. Lōsideratio pre mij minuit vim flagelli. Eccl. xv. Appo sui tibi ignez ꝛ aquā ꝛc. ℣ Quarto hūit grāde auxiliū. qō notat cuz dr. Et iesum stātē a dextris dei. Glosa. Quia stare pugnātis vel adiuuātis est. recte a dextris stare vidit quē iter pscutores aditoreꝛ hūit. Adultū miles securꝰ esset q iuxta se pugilē fortissimuz hēret. Exo. xiij. Dns pugnabit p:o vobis ꝛ vos tacebitis. ℣ Quito hūit grāde refugiū. qō notat i hoc q celos aptos vidit: ad qs ptra hostes resurgē potuit. Adultuz miles securus est q iuxta se fortissimū castrū hēret ad qō quicūq̄z vellet resurgē posset. ij. ad Lor. v. Scimus. n. q si terrestris domꝰ nra huius habitatōis dissoluat q edificatiōē ex deo habemus domū non manufactā: sed eternā in celis ꝛ c.

Sermo. xxxij. ¶ De eo dē Sermo. ij.

QUam esset stephanus plenus spū scō ꝛtēdēs in celū vidit gl̄iaz dei ꝛc. vt dicit Aug. in lib. soliloquoꝝ. Alie qdē trib⁹ opus ē: p oculos hēat q⁹ tam plene vti possit: aspiciat ꝛ videat. ¶ Ista tria i verbis pmissis ō scō stepho tāgunt. Oculos. n. spūales hūit q⁹ plen⁹ spū scō fuit. Deinde aspexit cū. dr: Attendēs in celū. Deide vidit cū dicit: Ecce video celos aptos. Jn hoc igit q⁹ igit q⁹ scō plen⁹ fuit dat itelligi q⁹ oculos spūales hūit: siē dr Apo. vij. Signum hēbat septez oculos q sūt septē spūs dei missi in omē terrā. Dūt igit oculos agni q⁹ fuit plen⁹ spū agni. ¶ Sz notāduz ꝙ ē qdruplex plenitudo. ℣ Prīa ē affluētie q fuit i xpo Jo. i. De plenitudie ei⁹ oēs accepimus. ℣ Scda ē excellētie q fuit i bta virgie: q pre oibus scis excellētius gr̄az accepit. Lu. i. Aue gr̄a plena. ℣ Tertia ē abūdātie: q fuit in aplis q gr̄az i abūdātia recepūt. Act. ij. Repleti sūt oēs ꝛc. ℣ Quarta ē sufficiētie quā hūit oēs fideles. Luc. i. Zacharias pr̄ eius replet⁹ ē ꝛc. Ista q̄druplex plenitudo oīdit pōt ad sūmū dicē aq̄. Est. n. qdā plēitudo flumis: ꝛ ista ē effluētie q fuit in xpo. ps. Flumē dei repleuz ē aqs. Quedā ē fontis. ꝛ hec ē excellētie q fuit in virgie q istar fōtis semp fluit. Canf. v. Fons hortoꝝ ꝛc. Quedaz est riuuli decurrētis. ꝛ ista est abūdantie q fuit in aplis. vñ postq̄ ppha dixit: Flumen dei repletū est aqs. statiz subiunxit: Rivos eius lebitas ꝛc. Quedā est vasis. ꝛ ista est sufficiētie q est plenitudo mensurata. iiij. Reg. iiij. Pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca ꝛc. Ista quadruplicē plenitudinē ste phanus habuisse videt. s. effluētie in cōtinua doctrine emanatōe. excellentie in signoz ꝛ p digioz opatōe. Abūdātie in tam benigna inimicoz dilectōe. sufficiētie in operatōe strenua: fide recta ꝛ dilectione sincera. Act. vi. Elegerūt stephanum vruz. i. virilē: ecce opatio strenua.

plenū fide. ecce fides recta. ℣ spū sctō. ecce dilectio sincera. ℭ Scđo necessariū ē aie vt aspiciat qđ notat cū dr. itēdēs i ce lū. Pō libēter ad q̄ttuor: q̄ueuit respicē ſ. ad thesaurū suū: ad amicū suū. ℣ ad auxiliū suū. ℣ ad palatiū suū. Et q: stephanus in celo ista quattuor videbat. ió libēter in celū respiciebat. ℭ Primo nā q: ibi videbat thesaurū suū. qđ notat cuz dr. Vidit dei gloriā. Mat. vi. Vbi ē thesaurus tuus ibi ℣ cor tuū. Iste ē thesaurus de quo dr. i. Lor. iij. Siquis supedificat sup fundamētū hoc zc. Confidit. n. iste thesaurus meritor sanctor ex auro fulgido cōsciētie. ex argēto sonore fame ℣ lapide pciosо opationis bone. ℣ Secū do ibi videbat amicū suū: qđ notat cum dr. iesum stātē a dextris dei. Iste est ille amicus de q̄ dr Prouer. xvi. Oī tpe diligit qui amicus ē. Dilexit eiz stephanuz in vita q: oi gra cū ipleuit: i morte: q: ipsum adiuuādū patus stetit: ℣ post mortē q: ipm coronauit. ℣ Tertio videbat auxiliū suū: qđ notat cū dr. Et filiū hominis stātē a dextris dei. ij. Parał. xx. Cū ignoramus qđ agere debemus. hoc solū habemus residui vt oculos dirigamus ad te. Dlo. sup illud pō. Firmato sup te oculos meos. Nō auferā oculos meos a te: q: tu semp leuas oculos tuos ad me. ℣ Quarto videbat ibi palatiū suū: qđ notat cuz dr. Vidit celos aptos. de quo palatō dicit ppha. Quā dilecta tabernacula tua dne virtutū. Sicut eiz pegrinī terrā suā a lōge aspiciūt: ℣ quodāmodo salutant: sic ℣ nos pīam celestē aspicē debemus ℣ fidē: ℣ salutare p deuotionē. Hiere. li. Recordamini pcul dni ℣ hierusalē ascendat sup corda vra. ℭ Tertio necessariū ē aie q̄ videat: qđ notat cū dr. Vidit celos aptos. Vidit eniz aut oculo corpali aut mētali. Si corpali: tūc tria mirabilia secuta sunt. ℣ Unū ex eo q̄ vidit celos aptos. cū sm naturā ipossibile sit celuz aprī diuidi vel secarī. ℣ Scōm ex eo q̄ vidit iesum in glia pris. cū sm naturā ipossibile sit q̄ corpus gloriarū ab oculo mortali in sua glia possit videri. ℣ Tertium ē q: cū corpus saluatoris nri sit in celo empireo videdo ipm vidit vltra ae ℣ cū: fidere cū: cristallinū vsq; ad empireū celū. Impossibile ē aūt sm naturā vt oculus corpalis in tāta distātia possit videē. Nec tū ista icredibilia videant: cū i scriptura filia legant. Sol cū ipse patū vnus diei imobilis stetit. vt habet Josue x. decē lineis retrouersus fuit. vt habet ysa. xxxviij. In passiōe xpi obscurat⁹ fuit: cū luna tūc cēt in pfecta distātia a sole. Si aūt vidit oculo mētali qđ cōit creditur tūc dicēdū ē q̄ vidit ex eo q̄ hūit oculū mētis purificatū: q: fuit plen⁹ fide que hz purificare. Act. xv. Fide purificans corda eor. Illuminatū q: fuit plenus sapiētia zc. Reuela oculos meos zc. Sanctificatū: q: fuit plenus gra. Mat. v. Bī mūdo corde: qm ipi deū videbūt. Irreuerberatū: q: fuit plenus fortitudine. Un dr de aquila. Job. xxvij. Oculi eius de lōge pspiciēt. Deificatū: q: fuit plenus spū sctō. Ellias eim vidē non potuisset: nisi vitā deificā habuisset.

Sermo. xxxiij. ℭ De eodē. Sermo tertius.

Legerunt stephanū virū plenū fide ℣ spū sctō. Act. vi. Beatus stephanus miras ℣ magnas progatiuas hūit pp aquas ab aplis electus fuit. ℭ Pria ē q: multe dignitatis fuit: que dignitas appet ex eo q̄ inter aplos prior: quo dāmō ē effectus. Aug. Z stephanus ab aplis diaconus ordinatus fuit: ipsos tñ triūphali morte pcessit. ℣ qui inferior erat ordine: primus fact⁹ ē passiōe. ℣ qui discipulus ē gradu: magister cepit ē martyrio. ab aplis ē ordinatus: Z primus ē coronat⁹. Inter septem diaconos fuit primꝰ. Aug. Inter diaconos stephanꝰ notat⁹ ē primꝰ: sicut primꝰ inter aplos notat⁹ ē petrus. Inter martyres ē signifer ℣ primiceriꝰ. Aug. Adhuc laicus diaconi meruit electionē: ℣ martyrij lentta obtinuit principatū. Inter cōfessores fuit principuus. Confessus ē eiz vrā in xpo hūanitatē: cū dixit filiū hoīs. ciuſ dē cū pre equalitatē: cū ait. Stātē a dextris virtutis dei. Inter virgines mēte ℣ corpe fuit icorupt⁹. Lui⁹ signū ē fincerissima castitas. qz ℣ temis fuit plat⁹ ℣ in vultu agelico ōmostratus. ℭ Scōa ē q: filius agelo electus fuit. ℣ appuit. ℣ hoc

pp ägelicā puritatē quā hūit. pp ägelicā claritatē qua refplēduit. pp ägelicā charitatē q ꝓxima ꝓfecutores effecbuit. ℣ Tertia ē q celoꝝ fecreta penetrauit. Vidit Ioānes baptifta celū aptū. Vidit paulus dei gloriā raptus i paradifuꝫ. Vidit petrus ꝛ qdā alij difcipuli xp̄m trāfigura tū. Stephanus aūt ꝛ celū aptū vidit ꝛ gloriā dei ꝓfpexit: ꝛ iefuꝫ glificatū ituit⁹ fuit. ℭ Quarta ē q ꝑ inimicis fuis oratuit. Orauit aūt cū genuflexiōe: cū clamore: ꝛ cū allegatōe dicēs. put addit eccla. Quia nefciūt qd facūt. Pro fe aūt orando nec genua flexit: nec clamauit: nec allegauit. Beda. Pro fe ſtās orauit ꝑ inimicis genua flexit: q⁹ maior inigtas minus ſupplicādi remedium flagitabat. ℭ Quinta ē q eius paſſio paſſiōi xp̄i multū ſimilis fuit. Iſtud aſſignat gl. dicēs. Sicut xp̄s ſic iſte falſis teſtibus accuſatur. Xp̄s extra portā patif. ſtephanus extra portā lapidat. Xp̄s ait tāquā filius p̄ſ. In manus tuas comēdo ſpūm meū. ſtephanus tāquā ſeruus dixit. Dñe iefu ac cipe ſpūm meū. Et xp̄s ait: P̄z ignoſce illis petrō. Stephanus aūt. Dñe ne ſtatuas illis hoc petrō. ℣ Septa ē q⁹ paulū quertit. vt dicit Aug. Si ſtephanus nō ſic orafſ: io dē paulū eccla nō hēret. de iſtis duob⁹ diſcipulis ſic ait idē: in iſtis duobus diſcipulis gemmā nobis monſtrat ſalutis i dicū. vt ſigs bonus ē: imitet ſeueritas charitatis in ſtephano. q aūt malus ē ſequat exēplū cōuerſiōis in paulo. nec bonū bo ſem ꝓſumptio iuſticie faciat negligēt. nec malū inigtatis ꝑſideratio faciat deſpantē. Sz ille bonū fortiter teneat: ꝛ iſte malū ſceleriſ oſerat. ℭ Septia q⁹ iuſ. coronas hūt: iō merito corona iterptat. ℣ Hūt eīm coronā roſeā inquātū fuit ſanguine purpuratus. Apoc. vij. Lauerūt ſtolas ſuas ꝛ dealbauerūt eas in ſanguīe agni. Eccl. iij. Eſto fidelis vſq ad mortē: ꝛ dabo tibi coronā vite. ℭ Hūt coronā aureaz: inquātū fuit virgo icorruptus. Eccl. xlv. Corona aurea ſup mitrā eius. Sicut. n. aur̄ ē icorruptū: ſic ꝛ ipa virginitas. Sap. vij. O quā pulchra ē caſta generatio cuz claritate. ꝛ ſubdit. Immortalis eſt enim memoria illius. ℣ Hūt coronā ſtellaraz inquārū fuit p̄dicator lucidus. Baſ. xij. Qui ad iuſticiā eruditū multos ſſi ſtelle fulgebūt i ꝑpetuas eternitates. ℣ Habuit coronā gēmatā inquātū fuit ꝓfectus. Pſ. Poſuiſti in capi. eius cor. o lapi. pci. Lapis ꝑciosus hz claritatē: virtuoſitatē: ꝛ ſolidit̄. Et ſignificat viſionē dei: que ſcōs facit claros i apta dei viſiōe. virtuoſos in virtuoſa dei dilectione. ſolidos atq⁹ ſecuros in vtroq. ℭ Octaua q⁹ multa miracula fecit quoz q̄dā atteſtant ſue potētie. Oſtēdit cīm ſe hſe poſſe ſup creaturas ſuplores: q⁹ celū ſuis meritis apuſt. Sup creaturas iferiores: ſicut ſup quattuoz elemēta. nā i ſui ſuētione ꝛ tráſlatōe terra ꝛ tremuit: pluuiā deſtiauit: tēpeſtatē maris ſedauit. Igne quē dēmones excitauerāt in eos retorſit. Quedā ſue miſerōe atteſtant. Quoſdaz enīz ſanauit in corpe. Nā ſicut dicit Augu. i li. de ciui. dei. ſeptē mortuos ſuſcitauit: frēm ꝛ ſororē cōcuſſiōe mēbroꝝ ſanauit. ſeptuagita ifirmos a diuerſis ifirmitatibus i ſui iuētōe lib erauit. Quoſdaz ſanauit in aīa. ſicut paulū q patiebatur duplicē ifirmitatē i aīa. ſ. culpe ꝛ ignorātie. ſicut ipe oñdit. i. ad Thim. i. Quippiā⁹ fui blaſphemus ꝛc. Aug. quo ꝑceſſit ſtephan⁹ lapidibus trucidat⁹. illuc pauſus ſecutus ē oībus ſtephani adiutus Quoſdā ſanauit ſimul i corpe ꝛ in aīa: ſicut refert Aug. in li. de ci. dei. de martiali ifirmo ꝛ iñfidēli. Quedā oſidit q̄te ſit reuerētie. nā corp⁹ eius in reuerētia hūit ꝛc. q in loco ꝛſpecto ipm manē noluit. ſz in mōte ſyon ad locū honorabilē ipz trāſferri voluit. Sap. xij. Cū multa reuerētia diſponis nos Nūerūt angeli quoz voces in aere ſunt audite. Oſe. lix roma que corpus ſtephani hyeroſolimitani: ꝛ laurētij hyſpāi gloſa pigno ra vno claudis mauſoleo. habuerūt apoſtoli qui ipm ſecū rome mozari voluerūt Nū dēmon de filiā theodoſij clamabat Non exībo niſi ſtephanus roma veniat: q: ſic ē voluntas apoſtoloz. Habuerūt ꝛ mortuū: q⁹ corpus laurentij ſibi ceſſit ꝛ medietatem ſepulchri vacuam dereliquit.

ℭ Sermo. xxxiiij. ℭ De eodem. Sermo quartus.

RAben primogenit⁹ me⁹ principiū voloris mei: prior i donis: maior i ipe rio. Gen. xlix. Inf cetos sanctos bēs stephan⁹ qnqs priuilegia hūit: que i verbis pīnissis notant. C Primū ē q filiū dei a dextris pris vidit. Ruben: q iterpt̄at vidēs filiū. Sūt aūt quattuor q regrunt. ad vidēdū. Unū ex pte videntis. sicut dicit Anselmus. s. vt oculos sanos hēat. Secūdū ex pte medij deferentis. vt. s. lux clara refulgeat. C Tertiū ē ex pte rei vidēde ne nimis remota existat. Quartū ex pte medij nō impedientis. vt. s. nullū obstaculuz se interponat. Ista quattuor beatus stephanus habuit. Et iō merito filiū dei vidit. s. oculū purum: pūtem dei: splēdorē diuinū: z nullū obstaculū. Et pp ista quattuor dī fuisse plenus gra spū scō: z sapiētia ac fide. Hūit enim oculū mūdū: q fuit plenus gra z veritate: que hz mundare. Juxta illud Ezech. xxvij. Effundā sup vos aquā mūdā z mundabimini ab oib⁹ iquinamentis vris. Hūit deū pūtem: q fuit plenus spū scto. Spūs cim scūs ē deus: z iō qui hz spūm scūm hz deū. Habuit splēdorez diuinum: quia fuit plenus sapiētia que ē lux diuina. Sap. vij. Prepos sui pzo luce hīc illaz. Nullam habuit obstaculum: q plenus fide que peccata habet purgare Prouer. xv. Per fidē z misericordiā purgantur peccata. Et q ista quattuor habuit. iō cū apostolo dicere potuit. y. ad Lor. ij. Nos aūt reuelata facie gloriam dei speculātes zc. C Scōm eius priuilegium ē q inter xpi discipulos primus i celo natus fuit: iō dī Primogenit⁹ me⁹ Elug. Nat⁹ ē xps in terris: vt stephanus nasceret in celis. Jō obitus sanctoz nō mors sed natale vocat. Puer cim ō vtero mris exire cupit: vt recipiat aplioꝛez locus ad manēdum. vt erioꝛē cibum ad vescēdum. liberioꝛē aerē ad respirāduz: z maioꝛē lucē ad vidēdum. Sancti quoq̄ quādiu sunt in vtero ecclesie habent locum artuz: q terra exigua ē z puncti⁹. Sap. xi. Tāquam momentuz statere: sicante te ē obis terraz. iō exire appetunt vt locū aplū habeāt. De quo dī Baruch ij. O israel q̄m magna ē domus dei zc. Habuit ēt paruū cibū: q: sunt in ptinua esurie: iō exire appetunt vt sint in plena satietate. ps. Satiabor cū apparuerit gla tua. Iō hz ēt libertatē acris. i. diuine refrigeratiois vt respirare possint: z ideo exire appetunt vt in dei eternitate respirent. Uñ cantat eccla. Absolue dñe animas eoz: vt inter sanctos z electos tuos refuscitati respirēt. Sūt aūt in tenebris multiplicis ignoratie: iō exire appetunt vt veniāt ad lucē claritatis eterne. Apoca. xxi. Claritas dei illuminabit istam. Ista quattuor beatus stephanus in celo sibi reseruata vidit. z iō de vtero ecclie exire optauit. Vidit eim celū aptum: tāquam locū aplum ad manēdum. Vidit esum tāquā dulce cibum: ad vescendum. Vidit dei veritatez tāquaz beatā requiez: ad respirandum. Vidit gloriā dei tāquaz eternā lucē: ad vidēdum. C Tertiuz priuilegium ē: q: principatuz martyruz obtinere pmeruit: cum dī: Principiuz voloris mei. i. martyz. cuius voloꝛes reputo meos. Et q: primus: iō merito honoraduz. Adaptime honoraⁿ martyres dei. scz vt fidei principes. intercessoꝛes mundi pcones regni: z coheredes dei. Ipse fuit princeps fidei: inquatuz p fide passus ē primus. Fulgētius. Heri celebrauimus tpale sempiternī xpi natale: hodie celebramus triumphale primi militis passionē. Fuit intercessoꝛ mundi: q: primus post xpm p inimicis oravit. Fulgētius. Plus illoꝝ volebat peccata ꝑ sua vulnera. Fuit primus pco rege. Dō q dē amiserat hitatione celi: gloriā paradisi z visionez dei. Sz stephanus peccatuz ē restōez factā cē homini restituit ad hitationē celi. visionē dei: z gloriaz paradisi. cuz dicit: Ecce video celos apros. visionē dei: cuz addit. Et filiuz hois zc. z gloriā paradisi. cuz dicit: Gloriam dei zc. Fuit ēt primus coheres xpi: q: primus hereditauit regnuz p tolerantiā passionum. Tales enim pūt deo cōuenire sicut dicit Ambro. super Beati imaculati. Vult deus cōuenire: vt siquis bñ certauerit fructuz remuneratōis expectet Seruus suz: expecto a dño alimentum. Miles suz: expecto ab imperatore stipendium. Vocatus sum. postulo ab inuitāte

pmissum. ¶ Quartuz p̄uilegiuz est. q̄ spiritu scō plenus fuit: cuz dī: Prior in oīs. s. spūs scti. q̄ eīm oīs spūs scti plenus fuit p̄z ex multis signis plenitudinis. ¶ Prio: q̄ fuit valde p̄ goerosus. Est aute p̄dus eleuās: sicut p̄dus pēnaruz: z iclinans sicut p̄dus co:po:ruz. Stephanus hūit p̄dus eleuās q̄ est p̄dus amoris: q̄ in celuz eleuabat. cum dicit: Video celos apt̄os ꝛc. Ysa. xl. Assumunt pēnas vt aquile ꝛc. Et p̄dus inclinās q̄ē p̄dus timoris: q̄ō ad sui inclinationē z cōsiderationē inclinabat: Job. xxvij. Qui fecit vētis p̄dus. ¶ Secunduz signuz ē: q̄ stabilis z semp firmus fuit. Heb. xiij. Optimum ē gra stabilire cor. ¶ Tertiuz ē: q̄ de plenitudie sua effudit z plurimuz redundauit: q̄ō p̄z: q̄ difficillimuz in quolibet amore habuit. Difficillimuz i amore dei ē aiam mouere tradē. in amore p̄rimi p̄ inimicis orare in amore sui sensualitatē totaliter rōi subiugare: q̄ oīa hūit sicut p̄z. ¶ Quartū signū ē: q̄ lapidib⁹ p̄cussus nō murmurauit. Nec ꝑpatiēs fuit. nec verbo: q̄ ñ blasphemauit. nec facto: q̄ nō repcussit. nec signo: q̄ turbatus nō appuit. ¶ Quintū p̄uilegiū ē: q̄ plationē hūit: cū dī. Adoz impio. Ipe eīm fuit platus mēsis. viduis. altaribus sacris. Adēlis apl̄oꝝ. collegiū viduaꝝ. Et hūit archidiaconatus officiū: ō hūit triplex genus vite. q̄ distinguit. Aug. in li. de ciuit. dei. s. actuosum. actiosum. ꝛ ex vtroq; ꝑpositū. Nā iquātū fuit platus mēsis: hūit genus vite actuosum q̄ ꝓsistit in labore actiōis. Inquātū fuit platus altaribꝰ sacris. habuit gen⁹ vite actiosum. q̄ ꝓsistit in actiōe cōtēplatiōis. Inquātū fuit platus semis hūit genus vite ꝑpositū ex vtroq; q̄ cō sistit in culmine ꝑfectiōis. Qui eīm feminis ꝓficit: necesse ē vt ꝑfectiōe multiplicā decoret ꝛc.

Sermo.xxxv. ¶ De eōdē. Sermo.v.

HIerusalem hierusalē q̄ occidis ꝓphas: z lapidas eos q̄ ad te missi sūt ꝛc. Mat. xxiij. In isto euāgelio ponunt ꝑsone tres dīe lapidū. s. iudei. xp̄s. stephanus. ꝛ ipi lapides materiales. vñ Aug. Bū iudei ad lapides currerent duri ad duros iactabāt in ipz pares suos. petris lapidabāt qui ꝑ petra lapidebāt ꝛ moriebāt. ¶ Dicunt aūt iudei lapides: q̄ sicut dicit Ambro. sup Lucā lapides sūt de formes ad vsum. nudi ad ornatuz. ac steriles ad fructū. irratiōabiles ad ꝓfectum. sic pctōres sunt deformes ꝛ turpes Juxta illud Thren: iij. Denigrata ē sup carbones facies eoꝝ ꝛc. Sūt nudi: q̄ nō hūt ornatū virtutum. Ezechi. xvi. Eras nuda ꝛ confusiōe plena. Apo. iij. Nescis q̄ miser es ꝛ miserabilis ꝛc. Sūt ēt steriles q̄ nullū fructū bonū faciunt. Roma. vi. Nam fructus eoꝝ mors est. Sunt ēt eaz irratiōabiles ad ꝓfectum: q̄ nō crescūt sed potius decrescūt. ij. ad Tim. iij. Mali aūt boies ꝛ seductores ꝓficiūt in peiꝰ. ¶ Scō xp̄s dī lapis: ꝑ quo stephanus patiebat. Est eīm lapis qui ē edificio spirituali ponit in imo: q̄ ē fundamentum q̄ō edificiū spuale regit. i. Lor. iij. Fūdamentū nemo pōt ponē ꝑter id qđ ꝛc. In medio aūt: q̄ ipm edificiū crescere facit ad Eph. ij. In quo ois edificatio cōstructa crescit ꝛc. In summo: q̄ tāquam lapis angularis xp̄o nos iungit. vñ sequit Ipso summo angulari lapide xp̄o iesu. ¶ Tertio stephanus dicit lapis nō quilibet: sed quadratus vnus ꝛ politus. ¶ Fuit eīm quadratꝰ hūs quattuoz virtutes. s. tēperātiaz in ꝑsperis: q̄ fuit plenus fide. q̄ oīa ꝑspa mūdi facit despicē. Hūit fortitudinē in aduersis: q̄ plenus fortitudine. Hūit p̄udētiaz in cligēdis: q̄ fuit plenus sapiētia: Hūit iusticiaz in agēdis: q̄ fuit plenus gra. Justicia eniz facit hoiem gratiosum: q̄ reddit vnicuiq; ius suū. ¶ Scō fuit lapis vinus ex quo tres ignes sunt accēsi: excutiebat. s. ignis cēli qui malos arguebat dicēs: Dura ceruice ꝛc. Ignis amoris: quo ꝑ ꝑsecutoibus orabat. Ignis passiōis. qui exlut. aurū ipm ꝓbabat. ꝑs. Igne me examinasti ꝛc. ¶ Tertio fuit lapis politus. Nam z deus ipsum poluit quādo cum vultū angelicū habere fecit. Et ipe se poliuit: q̄ oēm tenebrositatem a se abiecit z lucē virtutū induit. ad Rom. xiij. Abijciamus opa tenebraruz ꝛ induamur ꝛc. Judei ipsum poluerunt: quādo lapidi-

bus rubiginē corporis abiecerunt. Prouer.xxv. Auser rubiginē ab argento ꝛc. ¶ Quarto fuerūt hi lapides materialea. q. ibi ad quattuor fuerunt bōi. Primo in instim destructiuum carceris. ps. Educ de carcere aiam meam ꝛc. ℣ Secūdo in oblectamentū dulcedinis. vñ cantat. Lapides tonētes illi dulces fuerūt. Deuter. xxxij. vt suggeret mel de petra. ℣ Tertio in ornamētū diadematis. Oēs n. lapides in eū iacti fuerunt in eius corona lapides pciosi. ps. Posuisti in capite eius coronam de lapide pcioso ꝛc. ps. Sup vos tum meum fabricauerūt peccatores. Sicut. n. faber sup incudem fabricat coronam regalem: sic iudei super stephanum fabricauerunt sibi coronā trūphalem que tot hz distinctōes gēmaruz quot sunt ictus lapidū. Lhy. Sicut ex corona regali vndiqz fulgores emittunt ita martyz coronę xpi vulneribus distincti ssime oi régum diademate redditur delectabiliores. ¶ Quarto fuerūt sibi in materia pontis. ¶ Ex illis. n. lapidib⁹ factus est pons quo stephanus transiuit i celum. Olim deus posuerat Adam i natiuinnocentie. qua fracta nauiꝑparauerat hominī tabulā penitentie qbusdam tamen dedit pōte martyrū ꝛ passionē. p xpō assumpte. Beatus aute stephanus p mare huius seculi ad portum paradisi puenit p nauem q; innocentia seruauit. Et p tabulam q; dura pniaz nō deserunt. Et p pontem. q; martirium passus fuit. Sermo. xxxvi. ℣ De sancto Ioanne euāgelista. Sermo. i.

QUartum animal simile agle. Alpocha. iij. Lū p quattuor aialia quattuor euangeliste figurent. Ioānes tamen p aquilā designatur. Et hoc ꝓpter quattuor ꝓmendabilia que in ipsa aquila reperiūt. ¶ Primo nanqz hz in volatu sublimitatem sic et ioānes tā sublimiter volauit q; oia visibilia deferens vsqz ad ipm deū ascēdit. Aug. sup Ioānē. Trascendit ioānes oia cacumia terraz. oēs campos aereos. oēs altitudines siderū. oēs choros ꝛ legiōes. angelorū. Nisi. n. trāsisset oia ista q; creata sunt nō peruenire ad deū ꝙ quē oia facta sunt. Idē ēt dicit sup ioānem q; nisi eēt sup oia eleuatus ꝛ totus scūs ū ascēderet in deū. Distinguit aut Riear. in li. de tri. tres spūs. s. spūm humanū. angelicū. ꝛ diuinū. Ioānes aut transcēdit spiritū humanū ꝛ angelicū ꝛ puenit vsque ad diuinū. Isa. lij. Ecce intelliget seruus meus ꝛ exaltabit ꝛ leuabit ꝛ sublimis erit valde. Fuit. n. exaltatus sup spūz humanū. eleuatus sup angelicū sublimat⁹ in deū. Dicit aut Ambr. in li. sermonum. volare nō pōt nisi qō puꝛ. leue. ac subtile est. Ioānes igit tā sublimiter volauit: q; purus fuit sine admixtione crene auaritie. Fuit leuis sine pōderositate carnalis ꝓcupiscētie. Fuit subtilis sine grossitie supbie. ¶ Scōo aquila hz in venādo generositatē. cuius generositas ē q; vicinis auib⁹ peit. nō. n. circa nidū suū vēat sz lōge a nido. Leteri euāgeliste in locis vicinis sunt venati. Uēnat⁹ ē. n. marcus in locis vicinis. i. in euangelio matthei. q; dicta sua collegit ꝛ in euāgelio suo reposuit. venatus ē matthe⁹ in locis vicinis q; carnalē xpi generositatem texuit. Uenat⁹ ē lucas i locis vicinis: q; ifantia xpi disseruit. venati sunt oēs in locis vicinis. q; conati sunt oēs ea dicere q; xps gessit in mundo. Ioānes aut in locis vicinis venari noluit. q; nec dicta alioꝝ repiscauit nec texuit xpi natiuitatē carnalē sz celestē. nec xpi infantia sed gloriam sempiternā. nec tm ea q; xps fecit in mundo sz ēt in celō ascēdēs ipm vbū eduxit de celo ꝛ in suo posuit euāgelio. Ezech. xvij. Aglа grādis ꝛc. Et segt. Uenit ad libanū. i. ad celū ꝛ tulit medullaz cedri i. xpi q; ē alta ꝓ potentia maiestatis q; hēt cortice. i. hūanitatē ꝛ medullā. i. deitatē Leteri euāgeliste tulerūt cortice. i. ostā sunt circa hūanitatē. Medullā aut. i. vnitatē ioānes accepit. Jō sm Bre. ceteri euāgeliste p aialia designāt. q; vt aialia i terra gradiūt. hic aut ꝑ aglā q; i celū volauit cū xpi diuinitatē disseruit. In h scō ostēdit generositas aglę: q; pdā solā nō comedit sz ptē aliꝰ dereliqt. Paulus pdā quā i celo rapuit solus māducauit q; sibi retinuit q; hoi log non licuit. Sz ioānes pdā quā sup celos rapuit solus nō māducauit sz cā ꝛ vbis pdicauit

z nobis reliqt in scriptis. Origenes. Qz igit paulus verba audiuit q nō lz hoi loqui. ioannes intime vitatis inspector in paradiso padiloz. i. in cā oium audiuit vnicū vbū p qō oia facta sunt qō z licuit loqz pōt hoibus pdicari. ℣ Tertio agla hz in faciendo nidū astutia z caliditatē: qz ibi ponit pciosos lapides hñtes vtutem fugādi serpētes. Sic ioānes i nido i. in suo euāgelio pōt lapides pciosos q fugāt oēs hereticos. Un⁹ lapis pciosus est. In principio. i. in eternitate erat ver bū. Iste lapis pciosus fugat serpētem ne storeū q dixit xp̄m hūisse principiū. Ali⁹ ē. Et vbū erat apud deū. Iste lapis fugat serpentē sabellīū. q dixit q nulla in diuinis est distinctio psonaꝝ. Alius cuz dixit Et de⁹ erat vbū. Iste lapis fugat serpētē arriū q dixit filiū ee minorē pre. Alī⁹ cuz dixit oia p ipm facta sunt. Iste lapis fugat serpentē manicheū q dixit visibilia a deo creata nō ee. Alius cū dixit Verbuz caro factū ē. Iste lapis fugat serpentes machomettis q posuerūt xp̄m habuisse corpus. nō tm de vgine sumptū. ℨ de celo delatū. q si cēt corp⁹ illud caro dici nō posset. cū caro dicat aligd qrextū ex ḡttu or elemētis. ¶ Quarto agla habz visus acuitatē. vñ sm Isid. agla ab acumine ē dicta. Sic ioānes tātā hz visus acuitatē q in terra positus celestia vidit. Un pp eius altissimū intellectū dionisius vocat eū euangelij solē. z eius doctrinā splēdissimū radiū. Et sicut agla pullos suos in solē aspicere facit z quos irreuerberatis oculis radios aspicere ꝓspicit tanq̄ ppios nutrit. quos ad terraz respicere viderit tanquam degeneres abycit. Sic ioānes viros spūales ac celestes diligebat z fouebat. degeneres aūt repellebat Un⁹ dr. i. Jo. i. Deus lux ē z tenebre in eo nō sunt vlle. Si dixerimus qm societatē cū eo hemus z in tenebris ambulamus: mētimur. Ecce filij degeneres. Si aūt in luce ambulamus sicut ipse ē in luce. societatē hemus adinuicē. Ecce filij spūales z celestes. Ser. xxxvij. De eodē ser. ij.

BEniamin amātissim⁹ dñi habitat ꝓfidenter in eo. Ipe in thalamo tota die morabit e inf humeros illius requiescet. Deut. xxxiij. In his verbis notant quinq̄ p̄uilegia ioannis. ¶ Primū p̄uilegiū est vginitas integra cū dr beniamin q interpretat filius dextre. cū. n. statui plugali debeatur fructus triceſimus z viduali sexagesim⁹ ipsi tñ vginitati debet fructus cētesim⁹ q numerus de leua transit in dextraz. z ideo p dextrā vginitas designat. Adhuc aūt virginitas meruit multas ꝓgatiuas z in mūdo z in celo. Illa in mūdo hñt ex hoc cū xpo maioꝛ familliaritatē Aug. sup ioan. Sunt q sensērūt ioānem iō plus amatū. qz neqz vxoꝛe duxit z ab ineunte pueritia castissime vixerit. Deruit sapie sublimitatē. Hiero. ꝓtra iouinianū. Joānes quasi agla ad supna volat. z ad ipm pcm puenit dicens. In pncipio erat verbū. Exposuit vginitas qō nuptie nō poterāt. Deruit cum me dei societatē. Hiero. ꝓtra iouinianū vt breui sermone oppēdā doceā cuius p̄uilegij sit ioānes imo in ioāne virginitas. Ad domino virgine. mater virgo. virginū dux scīpulo ꝑmendaf. Hz et meito vginitas ꝓgatiuas in celo. s. coronā aureolaz in capite. ℣. Gloria z honore coronasti eum domine. Hodulatōez in oe. Alpo. xviij. Cantabant quasi cāticū nouū ꝛc. Fulgidam vestē in corpe. Et usq̄dē. iij. Ambulabam mecū in albis. Associatiōem xp̄i in pfectōe. Et usq̄dē. xiij. Di sequunt agnuz quocūqz ierit. Et fructū centesimū i remuneratōe. Luc. viij. Aliud cecidit i terram bonam z ortū fecit fructū cētuplū. ¶ Scōm p̄uilegiū est sincera dilectio. cū dicit. Amantissimus dñi. Distinguit aūt ipe triplicem dilectōem. s. sermonis. opis. z cordis. dicens. i. Joan. iij. Nō diligamus vbo neqz lingua tm. ℨ opere z veritate. Est. n. triplex amor. s. oris. operis. z cordis. iō bñ dicit nō diligamus vbo ꝛc. Dilexit xp̄s apostolos dilectione sermonis qz eos diligenter instruxit. iō fuerunt amati dilectōe operis. qz omnia caritimata gratiaz eis infudit. iō fuerūt amantiores. Joānem dilexit dilectōe ꝑcordiali. ideo fuit amantissimus. Jō voluit vt supra pectus suū vbi est sedes cordis recūberet. ad imuendū q ipm ꝑcordiali amore dilexit. ¶ Tertiū p̄uilegiū

est mors secura cū dr. Habitauit ꝓsidēt cū eo. Confidentes.n. in xpō mori potuit qui habuit ꝓsciam letificantē. i. Loān. i. Gloria nr̄a hec est testimoniū ꝓscientie nr̄e. bonoꝝ opeꝝ affluentiā ꝓcomitante Job. v. Ingredierts in abūdantia sepulchr̄a xpm assiciantē. Apparuit nāqꝫ sibi dns iesus xps dicens. Veni dilecte mi tps est vt epuleris mecū i quiuio meo cū fratribus tuis. Apostoloꝝ turbā que nientē qꝫ ois ad eius transitū ꝙuenerūt vt dr Se. xlij. Duodecim fratres sumus. minimus domi remansit. alius nō ē sup. Apostoli qdem duodecim fratres fuert vnus. s. iudas nō erat sup. minimus. s. Ioānes q ceteris erat iunior: adhuc i domo remanserat. ꝛ iō ad ipm deducendū omnes ꝙuenerūt. ¶ Quartū ꝓuilegiū est matris dei veneranda custodia. cum dicit. Quasi in thalamo tota die morabat. Ipse.n. factus est paranimph' sponse regis. ꝛ iō tota die in thalamo habitabat q̄ sp̄ōlam regis custodiebat. Qualiaūt ꝛ quantus fuit ille thesaurus. talis ꝛ tantus fuit iste thesaurus. Credendus ē.n. ꝙ si xps inuenisset meliorē thesaurū sibi ꝓmendasset. Secure ergo iusti ad iō anne deberent accedere q hꝫ in potestate mr̄em gratie. Secure ꝛ peccatores. qa hꝫ in potestate mr̄em misericordie. Secure morientes. qr hꝫ in potestate illam que in morte ab hoste nos ꝓtegit. Secure ꝛ anime decedentes qr hꝫ in potestate illā que in hora mortis animas suscepit vñ caueat ecclesia. Maria mr̄ gratie ꝛc. ¶ Quintū ꝓuilegiū est honoris magnificentia. cū dr. Inter hūeros eius requiescet. Magnus honor ꝛ magni amoris i dictū fuit qñ ioānes in xpi pectore requieuit. Debemus ergo nos ipm honorare. qr ipm honorauit xps. angelus. totus cetus apostolicus. oīum sctōrū laudabilis numerus. xps nāqꝫ ipm honorauit quādo eū sup pectus suū requiescere fecit. Unde cantat. Valde honorādus ē beatus ioānes qui supra pectus dñi in cena recubuit. Angelus ipm adorauit. qr ab eo adorari recusauit. ꝛ se ꝙseruū suū vocauit. Apoca. xix. Pemisit qdem se adorari a iosue qr erat calciatus. ideo dixit. Solue calciamentū ꝛc. Joānes aūt pedes affectuū suoꝝ ab oī amore mundi dr scalciauerat. Aplī quoqꝫ ipm honorauerunt qñ ipm ꝛ petrū colūnas ecclesie ad samaritanos miserūt. vt habēt Act. viij. Oēs ēt sancti ipm honorauerūt. quia ad eius transitū ꝙuenerunt. ꝛ iō totus mūdus dr cū honorare. ꝛ honore generali ꝙ quantū fuit aplus. ꝛ spāli inquātus xpi amicus. ꝛ singulari inquātum recubuit supra xpi pectus. ꝛ custos ē virginī deputatus. Sermo. xxxviij. ¶ De eodem Sermo tertius.

Dilectus meus mihi ꝛ ego illi. Cāt. ij. Istud ẏbum nō pōt alicui melius ꝙuenire q̄ ioānī q fuit a xpō dilectus. ꝛ qui xpm spāli amore dilexit. Circa ipam autē dilectōs ꝙnqꝫ p ordinē sunt videnda. ¶ Primo q nā fuit huius dilectōis cā: ¶ Circa qō sciendum ꝙ prima cā fuit ioānis puritas ꝛ i corruptio. Tales.n. xps amat. Prouer. xxij. Qui diligit cordis munditiā pp puritatē ꝛ gram labioꝝ. hēbit amicum regem. Et qr adeo purus fuit. iō xps cum eo familiaritatē habuit. Ecc. xxvij. Volatilia ad sibi similia ꝙueniunt. vñ vnus volatile fuit xps. Ps. Ascendit xps super cherubin ꝛ volauit. Sēm fuit beata vgo. Ecc. xl. Bruis in volatilibus ē apis. Tertium fuit ioānes. q in forma aquile ē demōstratus. Ista aūt tria volatilia ꝙuenerunt: qr spālem familiaritatē habuerunt. ¶ Secunda cā ē festina ꝙuersio. qr in iuuētute ad xpm ꝙuersus fuit. Tales.n. xps multum diligit sicut inuit Matt. x. vbi dicit ꝙ xps paruulos amplexatus fuit. manus eis imposuit bñdixit ipsis. nunquā alicui seni tales amicitias ostendit. Sufficit nāqꝫ scribus ꝙ a xpō regant. Juxta illud. Senex puerū portabat. puer autē senē regebat. ꝙ ab ipso nō ꝓiciant. ps. Ne ꝓicias me in tē pore senectutis. ꝙ ab ipso nō derelinquatur. Et vsqꝫ in senectā ꝛ senīū ne derelinquas me. ¶ Tertia cā est ipsius ioannis feruens dilectio. Deus.n. diligit diligētes se. Prouer. viij. Ego diligētes me diligo. Ipse enim ioānes dilexit xpm vltē tem. cuius signum est. qr ob sui amorem oia dereliquit. Lanf. vij. Si dederit hō

oēm subām domus sue pro dilectōne ꝛc. Dilexit morientē cuius signū est. q; iuxta crucem ipse stetit. Dilexit mortuū cuius signū est. q; ad monumentū ipe cucurrit. Bernard⁹. Qui amat ardentius currit velocius. ꝛ puenit citius. ℣ Secundo videndū est que sunt signa huius dilectionis. ℭ Primū quidez signum est. q; sua secreta sibi reuelauit ꝛ ea que faciunt ad instructōem fidei pfecte sicut in euangelio. ꝛ vite pficiende sicut in epīs. ꝛ glorie ꝙsumade sicut in apocalipsi. ℭ Secundū est q; magnis gratijs ipz dotauit magnam. n. gram deputauit sibi Isaias qū deus fecit ipm ꝓpham suū. Jacobus qū fecit ipm aplm suū. Lucas quando fecit ipm euangelistā suum. Augustinus qū fecit eū pfessorē ꝛ doctorē suū. Agnes qū fecit eā virginē ꝛ spōsam suā. In ioāne aūt hec oia reperiunt. ℣ Tertiū signuz ē q; multā sibi familiaritatez ostēdit fecit. n. eum suū familiarē. ió vocat discipulus quez diligebat ihesus. Ecc. vij. amicus in domesticis siducialiter aget Fecit eum camerarīū q; in thalamo sui sīn⁹ requieuit. Deut. xxxij. Quasi in thalamo tora die morabit. Fecit eum secretariuz. q; secreta sua sibi reuelauit. Isaias. xlv. Dabo tibi thesauros absconditos ꝛ archana secretoꝝ. Fecit eum thesaurariuz suū. q; matrem suam sibi reliquit. qō ad magnā iocunditatē ꝛ exultatōnem sibi fuit. Ecc. xv. Jocunditatē ꝛ exultatōem thezaurizauit sup eum. Per que ostēdit q; xps nō tm dilexit ipm dilectōne generali. qua diligit sua ꝓpria scruates. Juxta illud Joā. xv. Vos amici mei estis si feceritis que ꝑcipio vobis. Non tm dilectione spāli qua diligit sua secreta scientes. Juxta illud Jo. xv. Vos autem dixi amicos. q; quecunq; audiui a ꝑe meo nota feci vobis. Sed etiam dilectōne singulari. qua diligit amicos ītimos ꝛ precordiales. ℣ Tertio videndū est que sit ista dilectio. Dilectio mundi nō est vera q; ꝛ in vita fallit. ꝛ i morte deserit. ꝛ post mortem amicū obliuīsci tradit. Dilectio autem qua xps ioānem dilexit est vera. q; ipsum dilexit in vita. Unde vocat discipulus quem diligebat ihesus. Dilexit in morte. quia cum ceteris apostolis ad ipm morientē accessit. Dilexit post mortē. q; ipsum ad suum conuiuiū introduxit. ps. Tenuisti manum dexterā meē me. s. in vita in tui amore ꝓseruando ꝛ in voluntate tua deduxisti me. s. in morte diligendo ꝛ cum gloria suscepisti me. s. post mortem deducendo me ad suū uiuiū tuuz. ℭ Quarto est, videndū que fuit differētia dilectōis petri ꝛ ioānis ad xpm. Circa qō sciendū sicut dicit Bernar. Christ⁹ diligendus est fortiter. dulciter. ꝛ sapiēter. Petrus ergo dilexit fortiter. quia se cum ꝛ in mortem ꝛ in carcerem ire ꝓmisit. Joānes dilexit dulciter. quia in sinu suo recubuit. Uterq; dilexit sapienter. qui a nullis tentatōibus diaboli. nullis pturbatōibus mūdi. nullis voluptatib⁹ carnis a xpi amore poterant euelli. Qui to videndū ē q; sit differentia dilectōnis xpi ad petz ꝛ ad ioānē. Ut. n. q; plus dilexit ioānem q; petrū. ꝛ tm petrus plus videt dilexisse xpm q; ioānes. ℭ Circa qō sciendum q; triplex est dilectio. ℣ Una que consistit in familiaritatis ostēsione ꝛ ista magis dilexit xps ioānē q; petruz. q; magna signa familiaritatis ioāni ostēdit. ex eo qō supra pect⁹ suuz recubuit. ꝛ mrem suam sibi ꝰmēdauit. ℣ Scōa dilectio ē que ꝙsistit in donoꝝ exhibitōne. ꝛ ista magis dilexit petrū. q; maiora dona sibi ꝓcessit. q; fecit eū ꝑcipē aplōꝝ ꝛ suum vicariū vereligt. ꝛ claues regni celorū sibi dedit. ℣ Tertia dilectio ē q; ꝙsistit in ꝓcordiali amore. ꝛ ista vtrūq; equaliter dilexit. Ambos. n. dilexit eq̄liter affectōne animi. quia ambo apō deū erāt equalis meriti. Sermo. xxxix. ℣ De eodem Sermo. iiij.

INgredieris in abundantia sepulchruz. sicut infertur aceruus tritici in tempore suo. Job. v. Joānes euangelista non fuit positus in sepulchro. sed sponte ingressus est. ꝛ hoc vt iterum renouaretur. vt tritt cum iterum renouatur. In verbis igit̄ ꝓmissis tria tanguntur. ℣ Primum est morientī magna auiditas in hoc q; sepulchrum sponte ingressus est. ℭ Valde enim mori affectabat. quia multum desiderabat gustare tam dulce commi-

uium. vnde ait. Gratias ago tibi quia dignatus es me ad tuas epulas inuitare: sciens q; ex toto corde desiderabam te. Eccle. xxiij. Qui edūt me adhuc esurient Desiderabat videre tā dulcē amicū. vñ ait. O dor tuus in me ꝛcupiscentias excitauit eternas. ps. Quādo veniā ꝛ apparebo ad faciē dei. Desiderabat videre tā preciosū thesaurū. i. virginē bām sibi a deo recōmēdatā. Ibi. n. hēbat cor suum vbi thesaurus suus. Desiderabat adlūgi ad tā tocūdum cōsortiū. vñ ait. Suscipe me vt cū fratribus meis sit. ps. Ecce q̄ bonū ꝛ q̄ iocūdū hitare fratres i vnū. ¶ Secūdo ponit meritoꝝ copiositas cū dr. In abundātia. Est. n. mot⁹ in abūdantia dierum: q; cū cēt. xcix. annoꝝ. Gen. xxv. Adortuus ē abrahā in senectute bona ꝛ plenus dierū. In abūdantia meritoꝝ: q; in sua iuuētute seruire incepit: ꝛ vsq; ad decrepitā etatē pseuerauit. Eccle. xi. Mane semina semen tuum ꝛc. In abūdantia premioꝝ. Huit enim coronā vnā īmēitū fuit virgo ꝛ coronatus. aliam īmēitū pādicator⁹ glosus. aliā īmēitū fuit martyr inuictus: quia i oleo fuit assatus. ¶ Tertio ponit sua felicitas: cum dr. sicut inferē aceruus tritici ꝛpe suo. Triticū. n. in horreum inferē vt hō in de nutriat ꝛ in suo tpe seminetur. ꝛ iterū renouef. Sic beatus ioānes in celis estillat ꝛ vr nos nutriat p sua merita ꝛ ipse renouef. ꝛ in ala p ip'alsibilitatem ꝛ in corpe p īmortalitatē. De morte quidem sua quattuor sunt opiōes. p. Quidā eīm dixerunt ipsum in celo ee cū corpore glorificato. qō cōuenire dicūt dei liberalitati ꝛ ioannis dignitati. Deus quidem sibi valde liberalis fuit q; corpus suū custodiuit ne corruptioni subiaceret ne oleum adureret. ne venenū noceret. ne gladius desecuret. ne mortis doloꝛes sentiret. Si igit xps corpori ioānis tam liberalis fuit in mūdo: nō debuit minus liberalis esse in celo. Congruit etiam dignitati ioannis qui in sinu christi recubuit: qui christo tam familiaris extitit: q; virgini societatem fecit. a quo angelus adorari noluit. Si ergo alioꝝ apostolorū corpora sic honorantē in terris. manifestum est q; corpus ioannis sic honorari debuit. q; tāta excellētia dignitatis preditū fuit. Postq; aūt nullus exhibet sibi honoꝛ: in mundo: quēiens ē vt corpus eius corpi xpi ꝛ matris eius societatē faciat in celo: sicut feciſſe cōstat in mūdo. p. Alii dicūt ipsum ee defunctū. ꝛ ante mā glorificatā in celo. Corpus vero i loco hoibus ignoto. deo aūt cognito refert uari. sicut de corpore moysi dr. Pōt qui dē deus in aliquo loco sibi cognito per angelorū mysteriū corpori dilecti sui honoꝛē exhibere diuinū: put decet suū habere dilectū. Quare autē diuina puideria in dicauerat ipm corpus eē occultādū: iter diuina secreta ē hoc nūerādū p. Tertij dicūt ipm adhuc viuere ꝛ ipa radisuꝝ terrestrē trāslatū eē. Tpe aūt antichristi in de educet ꝛ ab isto occidet. vñ dicit Theophilus. Xps nō negauit ioāne moriturū. nā oē qō aūt mouit: sed dicit. Volo eū viuere vsq; ad finē mūdi ꝛ tūc patiet p me martyriū cū helya. postea subdit. Et si assignet eius sepulchꝝ vines intrauit illud ꝛ postea discessit. p. Quarti dicūt ipm adhuc viuere ꝛ sub terra dormire. Et hoc volūt oīdere per verbum dñi q dixit. Sic eū volo manere ꝛc. Et exēplo moysi quē adhuc dicūt sub terra dormire. ꝛ q; ei⁹ sepulchꝝ nil nisi māna inuenit qō adhuc ibi ḡsi flatu gescētis scaturire vr. Sz huic opinioni obuiat Alug. q aīt. Paruaz gram xps suo dilecto feciſſet: si ceteris apostolis in glia regnātibus ipse sub tra dormire dicat. Ad vbi aūt dñi q dixit. Sic eum volo manere donec veniā ꝛc. Rñdz Ebryso. i. nolo ipsuz p martyriū ꝓsumari: sed expectare donec ego veniens recipiam eum in eterna beatitudine. p. Ad exemplū autē de moyse rñdet Alugu. q scriptura ipm testatur fuisse mortuum. Si tñ dī q cū helya viuus appuit: potuit ds de facili ipm suscitare ad horam. Corpus aūt eius voluit ee absconditum. ne iudei circa corp⁹ ei⁹ idolatriaz exercerent. De māna aūt ipm scaturiēte rñdet Alug. q forte ppter hoc fit vt eius mors preciosa cōmēdet. quā morte martyriū non cōmēdat. vel forte pp alia cāz quam ignoram⁹.

Sermo. xl. ¶ De eode Sermo. v.

Hic est discipulus ille qui dilegebat ihesus. Joá. vlt. Magna progatiua ioannis i hoc ppedit q ipe spāli ter dilectus fuisse plebetur. Nos vero el' progatiuas ꝛ puilegia videam'. ¶ Primū p̄uilegiū ē q xps ipum spāli amore dilexit. nec mirū q ipe pp amoꝛē christi oēm aliū amoꝛē deseruit. ſ. amoꝛē naturalē. i. patris quē in naui dseruit. Amoꝛē carnalē. ſ. vxoris sue quā ob amoꝛem xpi ꝓtempsit. Amoꝛē mundanū: q nauē ꝛ retia ꝛ oia que hūt ꝓtempsit. Amoꝛ ꝛ ppriū: q ꝑpriā volūtatē dimisit ꝛ xpo semper adhesit. Mat. xix. Ecce nos reliquimus oia ꝛ secuti sumus te: hoc q̄tuꝫ ad desertōem amoris mūdani ꝛ secuti sumus te nō nos: ꝛ hoc q̄tū ad desertiōnē amoris ꝓpriꝫ. Et subdit. Et ois qui reliquerit fratres aut sorores. aut patrē aut matrē. hoc q̄tum ad desertōēs amoris naturalis: aut vxoꝛē. hoc q̄tū ad desertionē amoris carnalis. ¶ Scōm p̄uilegium ē q ad oia secretale ũ admisit sicut ad puelle resuscitationē ꝛ gloriosam transfiguratōem. Si eim xps volebat facere gr̄am apostolis: ipse erat vn⁹ de tribus: sicut patet in illius puelle resuscitatōe ꝛ gloriosa trāsfiguratiōe. Si volebat facere gr̄am duobus: ipse erat vnus de duobus. Nam ipm solū ꝛ Mat theū fecit euangelistā ꝛ apostolū. Si volebat facere gr̄az vni soli: ipe erat ille solus q: ipum solum in sinu suo admisit. ¶ Tertiū p̄uilegiū ē q matrē sibi commēdauit. Xps naq; in hac vita ipe posse dit quinq; ſ. corpus. aniāa. modica tēporalem substātiā ecclesiā. ꝛ mlrem ppriam. Corpus igit cōmēdauit nicodemo. aniāa patri ꝑalem substātiā iude. ecclesiam petro. matrē ioāni. qō vtiq; magni amoris indiciū fuit. Et rōne rei cōmendate: q. ſ. tantū thesaurū sibi cōmisit. Et rōne cōmēdantis. q. ſ. suoū vulneꝛ ob litus matris nō obliuiscebat: ꝛ dilecti discipuli recordabat. Et rōne modi cōmēdandi: quia non dixit. Ecce seruus tuus vel nepos tuus: sed ecce filius tuus. Nec dixit. Ecce dña tua vel matertera tua: ſz ecce mat̄ tua. ¶ Quartū p̄uilegium ē quia profunda sapientia ipſuꝫ repleuit Eccle. xv. Aqua sapientie salutaris potauit illuꝫ. Nec mirum si tanta sapiētia fuit plenus: quia sedit ad fontem diuinum. habuit intellectū angelicū. intrauit in cām causaꝝ: ꝛ totus transiuit i deum. Ad fontem quidē diuinuꝫ sedit: qñ supra pectus domini recubuit. De quo fonte tam copiose hausit: q quasi quadā fluuius paradisi factus fuit. Unde cantat. Quasi vnus de paradisi fluminib⁹ ꝛc. Intellectum angelicū habuit. Aug. Sapiētia dei vt ait apostolus in cor hominis non ascēdit. Sed tñ in cor ioannis ascendit inq̄tum ipse non hō erat. sed angelus cē ceperat. Intrauit etiā in cām causarū. Unde Origē. dicit q paulus raptus est vsq; ad tertiū celum. Joannes transiuit omne celū. Paulus raptus est in paradisuꝫ. Joānes supra omnē paradisuꝫ paradisoꝝ. Transiuit etiā totus in deum. Origenes. Non eim aliꝫ ioannes potuit ascendere in deum nisi totus fieret deus. ¶ Quintū p̄uilegiū ē quia supra pectus christi recubuit. Pectus aūt isti erat mensa celestis i qua sūt delitie angelorū. Gazophilatium: i quo sunt thesauri omniū scientiaꝝ. Et fons diuinus in quo ē plenitudo omniū gratiaꝝ. Quādo aūt famelicus sedet ad mēsam delitiaruꝫ valde satiat. Quādo egenus intrat gazophilatiuꝫ thesaurorum valde ditat. Quādo sitibundus peruenit ad fontem amenū: tunc valde repletur. Beatus ergo ioannes recūbēdo supra pectus domini sedit vt famelic⁹ ad mensam angelorū: ꝛ ideo fuit valde satiat⁹. Intrauit tanq̄ egenus gazophilatium omniū scientiaꝝ: ꝛ ideo fuit valde ditatus. Sedit vt sitibundus ad fontez omniū grāraū. ꝛ idez fuit valde repletꝰ. ista tria tangunt Eccle. xv. Libauit eū dns pane vite ꝛ intellectus. Ecce qualiter famelicus ē pastus. Aqua sapientie potauit illum. Ecce qualiter sitibūdus ē potatus. Jocūditatem ꝛ exultatōnem thesauriz auit super eū. Ecce qualiter egenus est ditatus. ¶ Sextum p̄uilegiuꝫ est quia christus sibi ꝑditorem ꝛ non alterī reuelauit: put petrus ioāni innuit. Exquo ostenditur eius magna auctoritas Petrus damian⁹. Profert christus ver-

Ecclesiastici

buz in medium ⁊ totus tacet senat⁹ apostoloꝝ. Joānes vero cum discipulorum persona in se suscepta: vnus consultor accedit. Ostendit eius magna potestas. Idem. ⁊tum apud iudicem ꝓ peccatoribus poterit: quī ꝓ ipsius curie celestis senatoribus interuenit: ostendit magna nostra securitas. Idem. ⁊tum flagitare debemus eius auxiliū: quez sibimet apostoli intercessiōe petierūt. Et qz aduocatus est sūmus: humiliter est a minimis implorādus. ¶ Septimus p̄uilegium ē: qz omniū sanctoꝝ perfectione habuit Idem. Quē in virtutibus incōparabiliter Joānes non excedat. Apostol⁹ nāqz est in epistolis. Euangelista in euangelio. Prophęta in apocalipsi. Fuit ēt martyr in ⁊tum in oleo adustus. Unde dicit policratus episcopus ephesiouz Joannes potiſex aureā laminā in fronte portans. martyr ⁊ doctor in epheso obdormiuit. ¶ Octauum p̄uilegiū est: qz christus de ipso spālem curam hūit. cum dixit Petro. Quid ad te. Luraz ec clesie petro cōmisit. curam ꝫ autem Ioannis sibi reseruauit cum dixit. Sic ego volo eum manere donec veniam ⁊c. Et matri cōmisit dicens. Ecce filius tuus. Magnū est esse in cura vicarij dei. i. Petri. Dat⁹ est esse in cura matris dei maximuz in cura christi. ¶ Nonū p̄uilegium est: quia maior cum christus sua charitate repleuit. Quod tripliciſigno ostenditur. ℣ Primo quia ad monumentum prius cucurrit. Grego. Illi pre ceteris cucurrerūt. ℣ Secūdo quia de charitate plus ceteris loquutus fuit Matthei xxj. Ex abundantia cordis os loquitur Christo. Dos est amantiū vt amoꝛez suum silentio tegere nequeat. ℣ Tertio qz vsque ad decrepitā etatem charitatem docuit. Hic Joānes cum epheſi moꝛatur vsqz ad vltimā senectutez. ⁊ vix inter discipulouz manus ad ecclesiaz deferretur. nec posset plena verba cōtexere semper dicebat. Filioli diligite alter utrum. Tandem interrogatus cur hoc semper diceret. Respondit quia preceptum dominī est. Et si hoc solum fiat sufficit.

Sermo. xli. ¶ De inocētib⁹ 8mo p̄m⁹.

OJdi supra montem syon agnum stantem ⁊c. Apoca. xliij. Gloria ⁊ beatitudo istoꝝ paruuloꝝ ex mūtis causis ꝓout ex presenti lectōe colligit. ¶ Primo ex nobili associatōe: qz assotiati sunt agno. nec mirum si agnus libenter moꝛatur cum eis. Homo quidē libenter moꝛat cum ꝓcijubus suis. Ihesus igit fuit bethleemita: ⁊ isti bethleemite Libēter hō moꝛat cuz loculatoꝝ⁹ suis z isti fuit loculatores xpi. Apoca. xiij. vocē quā audiui sicut cytharedoꝝ cytharizantiuz in cytharis suis. Libēter homo moꝛat cū domicellis ⁊ fultoribus suis: maxime cū sunt mūdi ⁊ honesti. ⁊ ō his dr. Sine macula sunt ante thronū dei. Libenter. ñ. homo moꝛat cū ꝑsimilibus suis. Ipsi nāqz fuerunt virgines martyres ⁊ innocentes. Libēter igit xps cum eis moꝛatur tanq̄ virgo cū virginibus. martyr cuz martyribus. inocēs cū innocētibus. ¶ Scō eoꝝ glia causat ex descriptōe cū dr. Dnūes nomē ei⁹ ⁊ nomen patris eius scriptū i frōtibus suis. Tertium aūt nomē qō i fröte scribit hētur Apoca. xiij. Et nomē ciuitatis noue hierusalē. Ista ergo tria noia. s. dōs. hierlm. ⁊ ihesus. i frōtibus eoꝝ sūt scripta. Deus ät ſm Dan. idē ē q̄ ardor. Hierlm dr vi sio pacis. Jesus saluator. ꝓ qō dat intelligi q̄ ipsi hūt plenā inflāmationē i dei dilectōe. Ysa. xxxi. Dixit dns cui⁹ ignis in syon. ⁊ caminus in hierlm. Plenam cognitionem aperta dei vsione. i. Lozxiij. Videmus nūc per speculū in enigmate: tunc aūt facie ad faciē. Et habebunt plenā saluatiōnē coꝝ ⁊ aie gloꝛificatōem. Ysa. lxi. In terra sua duplicia possidebunt. ¶ Tertio cōsūit gloria ipsoꝝ i iocunda iubilatōe cuz dr. Et cātabunt canticuz nouuz. In quo quidez cātico tria sunt. s. nouitas. singularitas ⁊ sonoꝛitas. Nouitas cum dr. Cantabūt canticuz nouuz. Haymo. Canticum nouum cantare: est de incoꝛrupta mētis ⁊ coꝛporis integritate gaudere. Singularitas cum dr. Nemo poterat dicere cāticum nisi illa ⁊c. Beda. Hoc canticū ceteri electi audire possunt. licet dicere nequeant. quia per charitatem quidam ō

eorum celsitudine leti sunt: quāuis ad eorū premia nō assurgant. Sonoritas vero notat: cum dr. Tanquam vocem aquarū multarum. Illa autem sonoritas assimilatur triplici sono. s. aquarū tonitrui ⁊ cytharę. Sci cīm qui laudāt deum p̄o victoria quam habuerunt de persecutōibus tyrānoum cātāt canticū aquarū multarū: q̄ p aquas tribulatōes intelliguntr. Juxta illud ps. Saluū me fac deus quonia intraverunt aque vsq; ad aiam meā. Qui vero laudāt deū p victoria demonū qui stant in aere cū signoso cantāt canticū tonitrui. Qui vero laudant p victoria carnis cantāt canticū cytharę. In cythara quidē cū lignū attenuatur ⁊ chorda extensa: q̄ corpus debet ieiunijs attenuari ⁊ membra mortificari. ¶ Quarto causat corū gloria ex perpetua iocunditōe. cum dr. Hi sunt q cū mulieribus nō sunt coinquinati. Merito cuius iocunditōis semper agnus sequunt. Unde subdit. Hi sequūtur agnum quocunq; ierit. Et eisdē cui; eo vestibus albis decorant. Apo. xiij. Ambulabunt mecū i albis. Quia ipso continue modulant: sicut supra dictum est Et corona aurcola adornāt. Eccle. lxv. Corona aurea super mitrā ei⁹. ¶ Quinto causat corū gloria ex p̄mordiali passione. q̄ primi martyres extiterunt. qō notat cū dr. Hi empti sunt ex omnibus primitie deo ⁊ agno. De his primitijs dr Exō. xxij. Decimas tuas ⁊ primitias ñ tardabis offerre. Christus. n. primitias deo obtulit qñ istos paruulos ad deum misit. Chrys. Adittit infantes xp̄s ad celū. offert nouā encenia patri primitias fructuū exhibet genitori. O puuli beati modo nati nūquam tentati nōduꝫ ablactati ⁊ iam coronati. Aug. Has primitias misit xp̄s patri. venit infans ⁊ veniunt infantes. Infans ad nos: ifātes ad celū. Nō tñ christus obtulit p̄mitias sed ēt decimas quas quidē obtulit: vtuus: mortuus ⁊ glorificatus. Vā vtuus obtulit decimas abstinētiaꝫ qñ. xl. diebus ⁊ xl. noctibus ieiunauit. Mortuus obtulit decimas horaꝝ. qñ per. xl. horas mortuus iacuit. Glorificatus obtulit decias diērum. quādo resurgens. xl. diebus discipulis apparuit. Et q̄uis. xxxvi. dies sunt decime anni. Christus tñ voluit superaddere ad inuendū q̄ in fruitio dei semp homo debet plus facere q̄ min⁹. bene ergo dicit decimas ⁊ primitias nō tardabis offerre. Non. n. tardauit offerre primitias qui paruulos obtulit recenter natus. Non tardauit offerre decias qui eas obtulit ⁊ vtuus ⁊ mortu⁹ ⁊ glorificatus.

¶ Sermo. xlij. De eisdē Sermo. ij.

Hi empti sunt ex oīb⁹ primitie deo ⁊ agno. Apo. xiiij. Passio istorum beatoꝝ paruuloꝝ p̄me dauitice ē ex quatuor videlz. ex tpe. numero causa ⁊ loco. ¶ Ex tempe q̄ primitie p christo passi sūt. ideo dr. Hi empti sunt ex oībus primitie ꝛc. ⁊ iō facti sunt crūpētes ecclesie gēme. flores primi nascētis ecclesie. ⁊ plantatōes nouelle ⁊ immature. ¶ Prio nāq; fuerūt crūpentes ecclesie gēme. Aug. Isti sure dicūt martyrum flores quos in frigore infidelitatis exortos velut primas crūpētes ecclesie gēmas. que dam pfecutōis putina de coxit. de istis gēmis dr Deū. xl. Videbaz corā me vitem in qua erant tres ppagines crescere paulatī in gēmas. ⁊ post flores vuas mature facte. ista vitis ē xp̄s in qua fuerūt tres ppagines. i. tres martyrum distinctiones. ℣ Quarum vna p tulit gēmas. i. horum martyrum p̄mitias qui fuerunt martyres actu sed non voluntate. ℣ Secūda p tulit flores. i. sāctos confessores qui fuerunt martyres voluntate sed non actu. inter quos primatuꝫ tenet Joānes euāgelista. ℣ Tertia p tulit vuas maturas. i. martyres actu ⁊ voluntate. inter quos primatū tenet stephanus. ¶ Secūdo fuerūt primi flores nascentis ecclesie. De quibus dr Lañ. ij. Capite nobis vulpes paruulas que demoliūtur vineas. nam vinea nostra. floruit. Vinea. i. ecclia floruit quādo isti martyres produxit: ⁊ in floribus vulpes ōmolite fuerūt qñ herodes ⁊ sui cōplices istos martyres necauerūt. vñ herodes vocat vulpes. Lu. xiij. Ite dicite vulpi illi. Licet autem isti flores fuerūt aurei: non tamē suo odore priuati. Cant. ij.

Vinee florētes odorem dederūt. ℭ Tertio fuerūt plātatōes nouelle ꝛ imature. Isa. xviij. Ihū messēs totus efflouit: ꝛ immatura plātatio germinauit. Sūt enim q̄dā plātatōes que fructū martyrij, ptulerūt in senectute: sicut petrus: q̄dā in iuuētute sicut stephanus. q̄dā i suā imaturitate seu nouella plātatōe sicut martyres inocētes. ps. Filij tui sicut nouelle oliuaꝝ i circuitu mēse tue. ℭ Scōo eorū passio est p̄mēdabilis ex numero. Et Is a nobis eoꝝ numer⁹ ignoꝛet tū ecclia sub numero magno cos honoꝛat. vñ dr supra. Et cū eo cētum q̄draginta milia. q: ergo illa beata societas est tā numero sanctō digna est maioꝛi veneratōe. Si cīm vnus milles regis honoꝛādus est: multo fortius militū multitudo: ꝛ maxime qñ eēt de cognatōe regis: ꝛ eēnt familiares regis ꝛ iuxta eiusdē regis vestibus. Sic tales fuerūt isti paruuli q fuerūt de cognatōe xpi: cuꝫ fuerūt de bethleē iuda. Et xps de iuda originē duxerit. Sunt et sibi familiares. Apoca. xiij. Hi sequunt agnū quocūq; ierit. Sunt et in duri secū eiusdē vestibus. Apoc. iij. Ambulabunt mecū in albis: q: digni sunt. ℭ Scōo sūt digni facilioꝛe exauditōe. Si. n. deus exaudit p̄ces vnius sancti. multo fortius p̄ces multoꝝ. nā ip̄ossibile est p̄ces multoꝝ rū nō exaudiri. vñ ꝛ ipsa virgo beata ad rogandū deū sola nō accedit: ꝫ magna societas cū ea vadit. ps. Astitit regina a dextris tuis ꝛc. ℭ Tertio sunt digni maioꝛi exultatōe. Cū enīꝫ multi sūt qui gaudēt: gaudiū vnius augeꝫ ex gaudio singuloꝝ. Et ꝛō gaudiū istoꝝ paruuloꝝ tanto amplius augeꝫ q̄to amplius ab inuocēs iflāmant. ps. Ecce q̄ bonū ꝛ q̄ iocundū ꝛc. Aug. i li. p̄sef. Qñ cū multis gaudēt in singulis vberius est gaudiū q: fuere factum se ꝛ inflāmantur ex altero. ℭ Quarto est idonea dei laudō. Si cīm deo ē accepta laus vni⁹ sancti. multo fortius multoꝝ. ps. Ex ore infantiū ꝛ lactentiū p̄fecisti laudē ꝛc. ℭ Tertio eoꝝ passio p̄mēdabilis est ex cā: q: ꝓpter xp̄m sūt passi. ꝛ ō iure in numero martyꝝ cōputant. Et hoc q̄dē accidit rōne p̄sone: q: p xp̄o passi sūt. imo in singulis xps passus est. Heller. vij. Hostis noster est cuius crudelitas redūdat in regē. ff. ad. l. aql. l. q occidit. §. penul. qui occasionē dānī dat: dānum dedisse videt. Debuit ergo xp̄i pietas illis dare vitā gloie q̄bus occasio aliter abstulit vitā nature. ℭ Scōo hoc accidit rōne singularis grē. Rex ciꝫ terrenus q̄n coronaꝫ multos milites secuꝫ facit. Xps ergo q coronatus erat corona paterna: hodie coronatus ē corona materna. Et ō nou⁹ rex nouos milites sibi voluit ꝛgregare. ℣ Tertio hoc accidit rōne inocentie in baptismo sanguis assecute. Bern. Ille p xp̄o trucidatos. infantes dubitet coronari: q generatos in xp̄o nō credit inter adoptōis filios gene rari. Et sicut tūc circūcisio: nūc vero baptismus sine vllo volutaris vsu sufficit ad salutē: sic p̄o xp̄o susceptū martyriū illis sufficit ad sanctitatē. ℭ Quarto cō mēdabilis est ex loco: q: in bethleē iude passi sūt: ex quo tres p̄rogatiuas assecuti sūt. ℭ Primo magnā cū xp̄o familiaritatē. ex eo q: i ciuitate xp̄i nati sūt. Noies eniꝫ ciusdē ciuitatis magnā solēt adinuicē familiaritatē hēre. magnā familiaritatē xp̄s eis ostēdit: q: fecit eos de cameꝛa sua. Apo. xiij. Lātabūt q̄si cātici ꝛc. De societate sua ibidē. Hi sequūt agnuꝫ quocūq; ierit. De mīlitia sua: q: tanq̄ cō militones ciusdē vestib⁹ eos iduit. Apoc. iij. Ambulabunt mecū in albis. ℭ Scōo magnā in xp̄o societatē: q: bethleē dom⁹ panis iterp̄tat. Satiant illo pane. de q̄ dr Joā. vi. Ego suꝫ panis viuus ꝛc. ps. Sicut ablactatus sup matrē suā: ita retributio in aia mea. i. sicut puulus lacte nutrit: postea grandiusculus ablactat ꝛ ad mēsaꝫ patris recipit sic fiat retributio i aia mea: vt. i. hic lacte matris eccle sie nutritus. tādem ad mēsaꝫ celestis patrie se recipiat vbi tam nō nutriat lacte puuloꝝ: ꝫ pane solido p̄fectoꝝ. Hinc est q̄ abrahā nō in natiuitate Isaac: sed in eius ablactatōe grāde fecit conuiuiū: ad significādū q̄ nō ē plena satietas ad vbera matris: ꝫ ad mēsaꝫ patris. ℭ Tertio meruerūt spūales dei laudatōes: ō nati sunt in bethleē iude q̄ iterp̄tat p̄fiteno. Magnū ciꝫ ē p̄fiteri dño ꝛc. Datus est p̄fiteri dño cōfite ꝛ ore. Maximū cōdē: ope ꝛ ore. Supmaximū ei p̄fiteri cuꝫ

sanguinis effusione. Taliter ꝓfessi sunt illi paruuli de quibus dicit ecclesia non lo quendo: sed mortedo ꝓfessi sunt. Phil. i. Magnificabit xps in corpore meo siue per vitam siue per mortem ꝛc.

Sermo.xliij. ¶ De eisdē sermo.iij.

SUrge ⁊ accipe puerum ⁊ matrē eius ⁊ fuge i egyptū ꝛc. Circa istud euāgelium plura videda occurrunt. ¶ Primo ꝯsideretur xps fugit. qđ quidē fecit multiplici de cā. ℣ Primo sm Chrys. ꝓpter ostensionē humane nature. Quātū enim ad diuinā nō habuit necesse fugere: ⁊ potius nullus eū potuit effugē. ps. Quo ibo a spū tuo ⁊ quo a. f. ꝛc. ℣ Scōo pp victoria sue sapietie. Fugiedo enim herodē vicit ⁊ sibi milites acquisiuit. Petr⁹ raue. bellicosus fi i bello fugit: artis ē nō timoris. ℣ Tertio ꝓpter documentū: vt ex hoc nos doceat nullū debē idignari. si inocēter ab im pijs patiat. Joā. xv. Si me pſecuti sūt ⁊ vos pſequent. Hiero. Al cunabulis ecclesie nō defuit iniqtas ꝑsecutio patiēs ℣ Quarto pp exēplū: vt ex hoc informemur nobis fugiedū ēe. Ad̄o fuga puidēte: qui scit maiora vtilitati reseruantur. Mat. x. Cū pſequent vos i ciuitate ista: fugite in aliā. Ad̄o fuga cautele. Sūt. n. q̄da vitia q̄ nō pūt vinci nisi fugiendo. i. Cor. vi. Fugite fornicationē. Ad̄o fuga ꝑfidiōis: qui a facie malox fugimus vt occasionē subtrahamus. ¶ Scōo videndū est de ꝑsonis que fuerūt in ista fuga: que fuerunt maria: ioseph ⁊ puer iesus. Istud ꝑsortiū est inuētū in bethleē a pastoribus in fugiedo in egyptū ⁊ i redeūdo. Siue ergo heredē. i. dyabolū fugias siue de egypto. i. de pctō redeas. siue in bethleē. i. in gra manceas semp tecū habeas mariā. i. amaritudinē penitentie. Puer. i. puritatē consciētie: ⁊ ioseph. i. augmētū virtutis ⁊ gratie. ¶ Tertio videndū est de ꝓtingentibus in via. ℣ Ibi enim xps manifestauit suā maiestatē. Nā sic legit i hystoria tripartita. Arbor: que daz pcera in via exīs vsq; ad terrā icli nata puerū simplr adorauit. ℣ Secūdo manifestauit suā bonitatē: in eo q̄ parētes suos in via pauit. Nā sicut legitur in Ysidoro de infantia saluatoris: cū sub quadā palma altissima gestaret ⁊ esurirent atq; sitirēt palma ad ꝑceptū pueri vsq; ad terrā se inclinās fructus colligendos obtulit: ⁊ de sua radice fontē produxit. ℣ Tertio manifestauit suā pratez: q̄ parentes suos a latronib⁹ defendit. Lu. ii. Si latrones irruissent q eos expoliare volebāt. vnus eox respiciēs puerū ait: Vere dico vobis si possibile est deus icarnari: dicerē illū puerū deū ēe. ⁊ sic socios suos iduxit vt eos illesos abire permitteret. Ille dixisse ille latro cui postea vīs dixit: amē dico tibi: hodie mecū eris in paradiso. ¶ Quarto videduz est de ira herodis: ꝓ eo qđ dr: Iratus est valde. Iratus est qdē ꝓpter regni zelum. Prouer. xix. Sicut fremit⁹ leonis: sic ira regis. Aug. Quid erit tribunal: iudicantis qui supbos reges curia terrebat infantis: pp sui ꝓceptū. Chrys. Magi ꝓtenentes ꝑro dē addidere cās doloꝝ. ꝓpter cesaris metū q ꝑceperat ne sine sui ꝑperio aliqs rex diceret vel ēet. ¶ Quito videdū est de seuitia herodis: ꝓ eo qđ dr: Occidit oēs pueros. Excessit. n. in trib⁹. ſ. i numero. q: cū deberet occidē vnū occidit oēs In loco: q: cū deberet occidere bethleemitas: occidit et finitimos. In tpe: q: cū deberet occidere canniculos: occidit et bimatos: ⁊ infra. Huius aūt tanti excessus q̄druplex fuit cā. ℣ Prima eius ꝓplicabilis ira. Prouer. xvi. Ira nō hz misericordiā: nec crūpens furor. ℣ Scōa eius seuitia: q: in sanguine delectabit. Ecc. viij. Quasi autem nihil est ante eū sanguis. ℣ Tertia est astutia: vt. ſ. oēs occidendo ille non posset euadere quem querebat. Sed dr Job. v. Apprehēdit sapientes in astutia coꝝ. ℣ Quarta ē diuina puidentia que ex tanta herodis seuitia tantam sibi martyrum multitudinē copulauit. ¶ Sexto qdē videdū est de tpe occisiōis ꝓ eo qđ dr: Videns q illusus esset a magis. per qđ dat itelligi q facta fuit eorū occisio post epiphaniaz. sed tū sm Glo. post annū ⁊ quattuor dies pueroꝝ occisio facta fuit. Distulit eūm triplici de causa. ℣ Primo ꝓpter discredentiam: q: sm glo. magis discredidit putans eos falsa stelle apparitōe delusos. ℣ Scōo ꝓpter

astutia: vt. s. dissimulādo puer in mediū deduceret. ℣ Tertio, ppter moras ptractam. Iuit enim roma a cesare citatus. Et sic fere per annū ispeditus fuit. ℭ Septimo videndū est de fletu matruz p eo q rachel z nō iacob induxit ad plorandū. Patres enīz cū sint magis passibiles ꝙ uehementiores plus dolere de filioz aduersitate ꝙ patres: z patres plus gandere de eoz psperitate ꝙ matres. Istud innuit salomon dices. Prouer. x. filius sapiens letificat patrē: filius aute stultus mestitia est matris sue. Mater eiz plus diligit: z ideo plus dolet qñ filiuz pdit. q auté plus diligat oñdit triplici rōne. ℣ Prima est qñ mater dat plus de substantia sua filio ꝙ pater: z ideo maiorem parte videt habere. ℣ Scōa ca est qñ mater plus laborat circa filiū ꝙ pater. Istō auté circa qō magis laboramus: magis diligim⁹. ℣ Tertia ca est qñ mater plus ē certa ꝙ pater. Et iō mater diligit filiū tanꝙ rez certā. pater vero aliqñ minus diligit tanꝙ rez dubiā. ℭ Octauo videndū est de morte herodis: p eo quod dr. Erat vsqz ad obitū herodis. Mors enīz sua fuit mors pessima: q manu ppria se occidit. Herodes qdē iniuste effudit sanguinē paruuloz. Et ideo bibit sanguinē ppriū quē gladio in ventre imerso effudit. Bibit sanguinē filioz: q filios proprios interemit. Vñ augustus cesar hoc audito dixit: Mallē cē herodis porcus ꝙ filius. q. cū sit pselitus porcis parcit z filios occidit. Legit ēt in quada cronica ꝙ herodes quēdā filiū suū paruulū in bethleē tradiderat nutriēduz: q cuz ceteris paruulis occisus est. Et q herodes sic sitiuit sanguinē paruuloz: sic bibit sanguinē ppriū z domestica furoreꝫ diuinū. Jdeo pōt sibi cōuenire qō dicit Apoc. xvi. Justus es dñe qui hoc iudicasti: q sanguinē sanctoz tuoz fuderūt: z sanguinē dedisti eis bibere vt digni sūt. ℭ Nono est videndū de subtractōe laudis: q ecclesia subticet catica laudis z letitie. Et hoc primo in signū fletus: quem matres habuerūt. Secūdo in signuz status: q sez in limbū descenderūt. Tertio in signum incolatus, quem virgo beata puer z ioseph fugiēdo i egyptū fecerūt. Magna ꝓ passione dignuz fuit z ppter pueri tenerā etatez. ppter puerperij no uitatē z ppter ioseph senectutez.

Sermo. xliij. ℭ Eodē die sermo. iiij.

QUitens occidit oēs pueros. In his verbis tria tāguntur. ℣ Primo herodis iniqua sentētia cuz dr: Quitens. ℣ Scōo eius seuitia cum dr: Occidit. ℣ Tertio paruuloz innocentia cum dr: Oēs pueros. ℭ Sentētia autem dr iniusta tribus modis. Iust ex animo: qñ ex ira vel turbatōe proferf. Iust ex ordine: qñ ordo iuris omittit. Iust ex causa: qñ sufficiēs causa nō suffragat. ppter hec aūt sīa herodis iniusta fuit. ℣ Primo ex aīo: q ex ira z pturbatōe ipsas p tulit. Jrā in aduentu magoz dr q turbatus est. hic auté dicit q iratus est valde. Jbi enīz turbatus est ppter pdigū nouitatez: vel ppter romanoz timorem. Dic auté turbatus ē ppter magoz deceptionez: z timens regni sui amissionē. Et in tali turbatōe z ira sentētia ptulit. Et iō eius sīa ex animo iniusta fuit. Joan. i. Jra enim vīr: iustitiaz dei nō operatur. ℣ Scōo fuit iniusta ex ordine. Videtur enīz ad pueri iquisitionē ordinate processisse. Primo eiz quesiuit de loco natiuitatis a doctoribus legis. Scōo de tpe ab ipsis magis. Tertio iquiri mādat de psona dicens: Jte z iterrogate diligenter de puero zc. Jstū auté triplicē iquisitiōis ordinē isidiose faciebat. nō vt puerū adoraret: sed vt pderet. z ideo ci⁹ sētia ex tali ordine fuit iniusta. Jō Bañ. vij. assimilatur vrso: in cuius ore erant tres ordines dentiū. Jste vrsus ē isidiator herodis. Thesi. iij. Ursus isidiās factus est mihi. Hic habuit in ore suo tres ordines. q. ab ore suo tres de xpo emanauerūt inquisitōes: sed tamē fuerunt ordines dentiū z vrsi: q insidiose faciebat z lacerare intēdebat. ℣ Tertio fuit ex causa: q innocentes dānauit. Bañ. xiij. Nūc petas tua ve. que operaberis pius iudicans iudicia iniusta: innocentes opprimens z dimittēs noxios. ideo ipsi beati paruuli innocēter dānati vindictam petunt a deo dicentes Apoc. vi. Usqquo dñe sanctus z verus non iudicas z vin-

dicas sanguinē nostrū de his qui habitant in terra. ℭ Secūdo ponit herodis seuitia cum dī. Occidit. Et q; sanguinē innocentē iniuste dānauit: ideo iuste dāna tus est. Unde effusio sanguis puniendum nō poterit i iudicio occultari: sed manifestabit a terra reuelāte. Ysa.xxvi. Reuelabit terra sanguinē suum ꝛc. Job.xvi. Terra ne opiaris san. meū. Ēt ipso parmuloꝝ sanguis proclamāte. Uñ dicit iudex Deū. iij. Uox sanguinis fratris tui clamat de terra ad me. Et tota celesti curia iterpellante. ps. Uindica sanguinē sanctoꝝ tuoꝝ qui effusus est. Et dī iustitia regrēte. Ezech.ij. Sanguinē aūt de manu tua regrā. ℭ Tertio ponit paruulo innocētia cum dī: Pueros. In herode q̄dē erat malitia: in istis innocētia. In illo caliditas: in istis simplicitas. In illo potētia: in istis infirmitas. Pugnabat ergo cū innocētia malitia: cū simplicitate caliditas: cū infirmitate potētia ꝛ crudelitas. Sz in isto bello innocētia malitiam vicit: astutiā simplicitas fregit: potētias infirmitas supauit. Istud triplex belluz adhuc quotidie geritur. Eccs. iij. Uerti me ad alia: ꝛ vidi calūnias q̄ sub sole geruntur. Ecce quomō ipugnat astutia simplicitatē malicia: ymas innocentiū. Ecce quō ipugnat malitia innocētiā nec posse resistere eoꝝ violētie. Ecce quō ipugnat potētia infirmitatē.

ℭ Sermo.xlv. ℭ De sancto thoma cātuariensi Sermo primus.

PRo iustitia agonizare: p anima tua ꝛ vsq; ad mortē certa p iustitia. Ecc.iij. Pugil fidelis ꝛ miles strenuꝰ in sua pugna tria dz habere. s. cām legitimā: intētionē rectā ꝛ finalē psecurantiā. Ēt his tribꝰ beatus thomas in sua passione cōmendat. ℭ Primo a legitima causa cuz dicit. Pro iustitia agonizare. Describit aūt iustitia q̄ sit virtus reddēs vnicuiq; ius suū. s. deo obediētiā: suptiori reuerentiā: pari cōcordiā: inferiori disciplinā: inimicis patiētiaz: miseris ꝛ afflictis cōpassionem operosaz ꝛ sibi sanctimoniā. Pro tali iustitia sanctꝰ thomas pugnauit. ℣ Dedit enim primo deo obediētiaz: q; maluit obedire deo q̄ regi vel terre ꝛ ideo regis ira vel terre se priocault. Actuū v. Obedire oportet deo magis q̄ hominibus. ℣ Secūdo dedit suptiori reuerentiaz. i. fumo pontifici. Nā cū quadā vice a rege artat⁹ voto eius annuisset: ab altari postmodū se suspēdit donec per sūmuz pontificē est restitut⁹. Ecc.x. In medio fratruz rector: illoz i honore. ℣ Tertio dedit pari concordiā. vnde dī de eo q̄ saluo semp rigore sub decētia vestiuz ꝛ apparatu vtēsilū p̄ cordabat motibus singuloꝝ. ad Roma.xij. Si fieri pōt q̄ ex vobis est cū oibus hoibus pacē habentes. ℣ Quarto dedit subditis disciplinā vnde dī de eo. Sapiētia qua p̄ditus erat in ecclesia malignoꝝ phybebat insultus. Prouer.xxix. Stultitia colligata est in corde pueri: ꝛ virga disciplīe fugabit eaz. ℣ Quinto dedit inimicis patiētiaz: q; in exilio positus pro rege ac regno anglie semp orauit: ꝛ suis occisoribus nulluz spatientie verbū dixit. Luce.xxi. In patiētia vestra possidebitis aias vestras ℣ Sexto dedit miseris cōpassionē operosaz: q; quotidie. xiij. pauperuz pedes curuatis genubus abluebat. ꝛ post refectionē cuilibet quattuor argēteos p coruz vbibus cōsumēdos crogault. ℣ Septimo habuit in se sanctimoniā: q; virginitatē seruauit: ꝛ carnē suā iciunijs ꝛ cilicio macerauit. Deb.xij. Pacez segmini cū oibus ꝛ sanctimoniā ꝛc. Et q; sic iustitiā seruabat pōt dicere cū Job.xxix. Justitia idutus suiz ꝛ vestiui me sicut vestimēto. Ille qui est idutus ab omni parte est rectus. Sic beatꝰ thomas iustitia fuit idutꝰ a dextris: q; ipsaz defendit in apice pōtificalis dignitatis. Ai siniſtris q; ipsaz defendit i exilio relegatꝰ. Ainte se: q; ea que sui pdecessores in piu diciuz ecclesie pcesserat ipse noluit cōfirmare. Post se: q; in his que petebat rex assentire noluit vidēs imunere futuz periculuz aiaruz. ℣ Secūdo cōmendat ab intētione recta: cum dī pro aīa tua. Multi eim sunt q pugnāt pro substantia sua ꝛ pro pelle sua ꝛ gloria sua: sed pauci pro aīa sua: cuz tñ ibi magna pugna regrat Mat.xi. Regnuz celoꝝ vim patit ꝛ violēti rapiūt illud ꝛc. Et ponit ibi triplex

vocabulū violētias ꝛ signias. s. viz ꝛ violenti rapiūt illud. ad ꝛsignādū ꝙ tales triplicē vim ꝛbēt inferre. s. rōi intellectum captiuādo. ij. Cor. x. In captiuitatem redigētes intellectū. voluntati ipaz a suis cōcupiscētijs auertēdo. Ecc. xvij. Post cōcupiscētias tuas non eas ꝛc. Et opatiue opa fortia aggrediēdo. Prouer. xl. Manū suam mīsit ad fortia. Uel pōt dici ꝙ ponit ibi illud triplex vocabulū. ad inuenīdū ꝙ qui vult habere fortissimū cell castrū. debet habere audacē animū ne sit fomidolosus. strenuū conatū ne sit ocīosus. tolerātiaz cōtra quodlibz aduersum ne sit ꝛlitiosus. Ista tria genera hominez ꝛ bello deiciūt. vt habet Deut. xx. Quis ē homo fomidolosus ꝛ corde pauido. ecce fomidolosi. Quis ē homo qui ędificauit domū nouaz ꝛc. Ec ce qui ocīosi volūt ī domo quiescere ꝛ nō ire ad laboreꝫ. Quis est homo qui despōsauit vxorē ꝛc. Ecce ꝛlitosi qui ꝛlitijs volūt vacare. Sed beatus Thomas habuit audacē animū: q: cōtra regē causaz ecclesie audacter defendit. Strenuū conatū: q: antequaz vellet excedere in exilium se mitti pmisit. Tolerantiā contra quodlibet aduersuz: q: mortez sustinuit. ¶ Tertio cōmendat a finali pseuerātia: tū ꝙ: vsqz ad mortē certa ꝑ iusticia. Uere vsqz ad mortez ꝑ iusticia pugnauit: q: ꝑ ipsa defendenda quadruplex martyrīū sustinuit. ¶ Primū fuit in rez ablatione: q: fuit omnibus rebus ecclesie spoliatus. Et quāuis sancti viri ablationem rerū libenter sustineant. volent tamē inquātū erant substētamentū pauperū: ꝛ inquātū vident ea cōsumi vīibus ī ploū. Ista aūt talis patiētia quoddam martyrīū ꝛ. Greg. Sine ferro martyres esse possumus si patiētias ꝛ aciter ī animo custodimus. ¶ Secūdū fuit in suorū ꝓpinquoū ꝓsecutione q̄ magnum volorē ꝛ cōpassionē generauit sibi. Greg. Qui volorē exhibet in aliena necessitate crucē portat in mēte. ꝛ Tertium fuit in exilij relegatione: q: a patria sua fuit expulsus ꝛ per diuersas ꝓuincias exul effectus. Fuit enīz ex numero eoꝝ de quibus dicit Heb. xi. Circuierūt in melotis ꝛ in pellibus caprīnis egētes: angustiati: afflicti: quibus dignꝰ nō erat mūdus Ipse eīm circuiuit: q: per diuersas patrias ꝛ terras pegrinatus fuit: ꝛ in pellibus caprīnis: q: cilicium ꝛ sereb at. fuit egēs: q: omnibꝰ bonis spoliatus ꝛ angustiatus ꝓpter cōpassionē afflictoꝝ: afflictus ꝓpter pditionē inimicoꝝ. Et quia mūdus eo dignus nō fuit: iō deus ō mūdo ispm absoluit. Ysa. lvij. Et facie militē collectus ē iustus. ¶ Quartū fuit in sua occisione: q: eius cerebrū sparserunt ꝛ eū crudeliter occiderūt. fuit eiz ꝛ numero illoꝝ de quibus dī Heb. x. In occisiōe gladij mortui sunt. ꝑ. Gladiū exaginauerunt peccatores ꝛc. Sed certe gladi eoꝝ intrauit in corda ipsoꝝ: q: alij digitos discerpentes. alij sanie ꝛfluētes. alij paralisi dissoluti. alij ementes effecti mirabiliter mortui sunt.

Sermo. xlvi. ¶ De eōdē. Sermo. ij.

Iustus iustificet adhuc: ꝛ sctūs sctificet adhuc Apoc. xxij. Beatus thomas iz in vita sua fuerit ꝛ iustus ꝛ sctūs. in passione tū sua fuit magis iustus ꝛ sanctus ostēsus ꝛ hoc ꝓpter septē cōditōes que in passiōe sua repiunt. ¶ Primo nanqz fuit passus in loco sctō. i. i eccla ad inuēdū ꝙ ipe ecclam cōsecrabat. ꝛ eccla ispm magnī ꝛ sanctū ostēdebat. locus siquidē aliqū sanctificat locatū: sicut tēplum sanctificat aurū. vñ Matth. xxiij. Quis maius ē aut aurū aut tēplū qō sanctificat aurū. Aliqī vero locatū sanctificat locū. sicut corpus xpi ꝛ reliquie sctōrum q̄ sanctificāt locū in quo recōdunt. Aliqū vero locus sanctificat locatū ꝛ econuerso. Sicut ꝑ in arca que tabulas sanctoꝝ ostēdebat. ꝛ tabule arcā sanctiorez reddebāt. In hoc igit ꝙ thomas passus ē in eccla ipe ecclam sanctioꝛē reddidit: ꝛ eccla ipz sanctioꝛe ondit. ¶ Secūdo passus ē in officio sctō. ad inuēdū ꝙ de laude vie trāsibat ad laudē patrie ybi oia que sunt in voie cōuertuntur ad laudē. Tā visus a fect dei ām irabili visione clamabat ꝛ ait Hester. xv. Valde āmirabilis es dñe ꝛ facies tua plena est gratiaz. O deus tu affectus tā imirabilē odore. dicit Cāt. i. Trahe me post te cur

remus in oculos vngentox tuoum. Auditus recreatus ãgelica subsistiõe. dicit Las. v. Sonet vox tua in auribus meis &c. Os vulcoratũ laude dei. dicit ps. Replet os meũ laude &c. ¶ Manus iocũditate xpi aplexatiõe. dicit ps. Oẽs gentes plaudite manibus. ¶ Tertio passus est in mẽbio sancto. i. in capite sacro oleo delibuto. Est autẽ quadruplex caput. ¶ Primũ est supsubstantiale. s. deꝰ. Isto non erat in beato thoma Iesus: sed diligenter cõseruatus. nam instar serpẽtis coepꝰ exposuit & caput obseruauit. ℣ Secundũ ẽ rõnale qõ ẽ ipsa mẽs siue superior ps rõnis. Istud iste non erat Iesus p aliquas pattẽtas vel murmurationẽ. Ita vt ad martyribus. Non murmur resonat nõ querimonia &c. ℣ Tertius est spuale scz ipse platus qui est caput ecclesie. & quãtũ ad hoc persecutoibus restitit & corpus ecclesie defendit. ad Lol. i. Adimpleo ea que desunt passionibus xpi in carne mea p corpore eius qõ ẽ ecclesia &c. ℣ Quartũ ẽ corporale & isto ferendum exposuit: & caput xpi in se conseruauit. Sicut opponit quis brachium vt ab scribus caput custodiat. ¶ Quarto passus est in tpe sancto scz in tempore dñice natiuitatis ad inuendũ q̃ sicut xps natus erat in terris: sic ipse nasceretur in celis. Alia eim sancta mõ cõcipit per bona ꝓposita. parit aũt per bona opa. nutrit vero per dei verba. Hoc autẽ hic facit gemẽdo: runc aũt facit gaudendo. Apocal. xij. Mulier amicta sole &c. Tũc aia est amicta sole: qũ sequit xpi cõuersationẽ. Tũc hz coronaz duodecim stellaz quãdo seruat doctrinã duodecim aploꝝ. Tũc hz lunaz sub pedibus: quãdo hz terrena sup affectibus. Clamat ãt qũ parit: q̃ in pñti seculo igemiscit. Tãdem raptus & filius eius ad thronũ dei: q̃ post generationẽ que fit cũ dolore in mũdo generanꝫ filij eius cũ honore i celo. ¶ Quinto passus ẽ p causa facta: q̃ p libertate ecclesie defendẽda. In veteri lege nulla erat libertas sed seruitus. Iz enim haberent libertũ pfem. s. cũ. habebant tñ ancillã mfem. s. synagogaz. Petrus aũt sequit̃ ventrem & vẽtris conditionẽ quãtũ ad libertatez & seruitutem. Erãtñ ibi quidã totaliꝫ seruitꝰ qui. s. habebant ancillã mfem. s. synagogã: & seruum pñz. s. diabolũ. Jo. viij. Vos ex patre diabolo estis. Jn noua aũt lege est libertas: q̃ nascimur ex libero patre scilz deo. & libera mfe. s. eccla. Gal. iiij. Nõ sumus ancille filij sed libere. Sũt tñ & ibi q̃dã serui qui videnꝫ ee filij dei & ecclie p fidem: & sunt filij diaboli p opationem Jo. viij. Dis qui facit pctm seruus ẽ pcti. Xps ergo vos seruos redemit. i. Lorint. vij. Precio empti estis. Redemptos manu misit. i. extra ptãtem diaboli posuit. Jo. viij. Si filius vos liberauerit vere liberi eritis. liberos in filios adoptauit. ad Roma. viij. Non enim accepistis spũm seruitutis &c. Et de hoc chirographum fecit. Isa. xlix. Ecce in manibus meis descripsi te. Talem igit libertatem thomas defendit: & iõ martyriũ passus fuit. ℭ Septo passus ẽ inter manus sanctas. s. inter monachos. Corpus christi postquã pñt immolatũ fuit a nullo ꝓphano fuit cõtractum: sed a viris sanctis fuit a cruce depositũ & sepultũ. Corpus autẽ sancti thome fuit organũ spũs sancti margarita dei & hostia xpi. Ipsi autem psecutores fuerunt canes: iõ nõ debuerunt tangere organũ spũs sancti. & quia erãt porci nõ debuerũt cõculcare margaritam dei. Mat. vij. Nolite sanctũ dare canibus &c. & q̃ psecutores erant ꝓphani: iõ non debuerũt cõtractare hostiam xpi. Corpus ergo & ati thome a ministris dei tñ tangi debuit postquã táquam sacra hostia immolatũ fuit. Tam & in veteri lege hostia deo immolata non tangebat nisi manibus sacerdotũ. ¶ Septio erat ꝓbatus ab angelis sanctis. Tanꝫ sicut dñs requisite eterna dicere: audite sunt voces angelorꝫ dicentiũ. Letabitur iustus &c. Et hoc fecerunt angeli ꝓpter dubiũ tollẽdũ. Cum enim nõ fuerit passus ab infidelib⁹ nec ꝓp fidẽ: sz a xpiano & p iustitia voluerit̃ angeli ostẽdere hũc veruz ẽ martyrem ꝓpter cõsimile officiũ. quia officiũ angeli ẽ ecclesiã defendere & custodire. ysa. lxij. Super muros tuos hierusalẽ pstitui custo. &c. Homines aũt eiusdem officij & artis honorẽ sibi ipendunt ꝓpter priuilegium. angeli eim

sunt virgines p naturã: ⁊ thomas fuit virgo pr gram: ⁊ ideo táquã sibi simillem pmiserit spali ipm honorat p laudem diuinã. Ecc.xij. Omne animal diligit sibi simile.

¶ Sermo.xlvij. ¶ De eodem. Sermo tertius.

QUi mihi ministrat me sequat ⁊c. Jo.xij. Beatus Thomas huic quattuor magna pconia. Primo náq; habuit plationẽ dignã: q; fuit dei minister. vñ dicit Qui mihi ministrat ⁊c. Ad bonũ autez ministrũ tria requirunt. s. mũditia: fidelitas: ⁊ prudẽtia. Nemo enim vult ministrũ imũdũ vel infidelẽ seu fatuũ. De primo ps. Imbulás in via imaculata hic mihi ministrabat. de alijs duabus Lucc. xij. Quis putas ẽ fidelis dispẽsator: ⁊ prudens ⁊c. Beatus ergo thomas fuit mini ster dei ꝓpter mũditiã: q; integrã castitatẽ seruauit: ⁊ ꝓpter sapiẽtiaz q; iura ecclesie sapiẽter defendit. ⁊ ꝓpter fidelitatem: q; de tribus que sibi cõmisit sibi fideliter deseruiuit. s. de corpe p macerationẽ. de aia per sinceră dilectionẽ. ⁊ de rebus p liberalẽ distributionẽ. ¶ Secũdo habuit cõpassionẽ xpo cõsimilẽ ⁊ accepta: ꝛõ subdit me sequat. In passiõe qdẽ xpi multa ꝓmẽdabilia fuerũt. ꝙ Primũ e libera voluntas. vsa. liij. Oblatus est quia ipe voluit. Similiter ⁊ thomas voluntarie passus fuit: vñ cuz monachi forcz eccle clauderẽt beatus thomas eas referans dixit: non ẽ eccla vt castrũ custodienda ⁊ sic occisoribus obuiauit. ꝙ Secõz ẽ imẽsa charitas que táto fuit in xpo q; solus mori voluit ⁊ ceteros illesos seruari cepit dicẽs: Si ergo me queritis sinite hos abire. Similr ⁊ thomas dixit: si caput meũ queritis pcipio ex parte dei ne cuiqã clerico vel layco noceatis. ꝙ Tertiũ ẽ magna vtilitas q; xps passus ẽ pro iusticia ecclie acquirẽda. ps. Annuntauit iusticiã tuã in ecclia magna. Similr ⁊ thomas passus ẽ ꝓ iusticia ecclia defendenda. ꝙ Quartũ ẽ deuotiõis suauitas qua xps tam plenus fuit ꝙ inter vulnera patri se recõmendauit dicẽs: Pr in manus tuas cõmendo spũm meũ. Similiter ⁊ sctus thomas dum occideret dixit deo ⁊ bẽ Marie ⁊ sctis oibus ⁊ beato Dionysio cãm sancte ecclesie ⁊ meipsum cmẽdo. ¶ Quintum ẽ constantie firmitas: tam cõstas eiz fuit xps q; nõ cessit ꝓpter iniurias verboz: nec pp suppliciaz tormẽtoz. Similr ⁊ thomas recepit cõtumelias cũ ei dixerũt: Capite fure suspẽdite latronẽ ⁊ pditorẽ. Adultas iniurias in rebus ꝓpijs: q; fuit omnibus spoliatus. Et multa supplicia in tormẽtis: q; fuit i oibus membris punitus ⁊ exterebratus sz tñ in nullo potuit cõmoueri. ¶ Tertiõ habuit vitã sanctã. ⁊ hoc notat cũ dicit: Siquis mihi ministrat ⁊c. Ipse enim se totũ ministrauit deo: q; se totũ diuinis obsequijs mancipauit. Et sicut in passione: sic ⁊ in vita se xpo cõformauit. christꝰ náq; habuit humilitatẽ que maxime apparuit in pedum ablutõe. Cõmunitatẽ q; apparuit i benigna cõuersatõe. Baruch iij. Post hec in terris visus ẽ ⁊ cũ hominibus conuersatꝰ ẽ. Aliperitatẽ que apparuit in aduersoz ꝓpssione. ps. propter verba labioz tuoz ego custodiui vias duras. Similr ⁊ beatus thomas tãtam habuit humilitatẽ q; singulis diebꝰ pedes pauperũ tredecim abluebat. ⁊ quattuor argẽteos cuilibet tribuebat. Tantã habuit ẽ cõtratẽ q; saluo testimonio bone fame oibus fugabat. Seneca. Jd agamus vt melioz vitam sequamur q; vulgus. nõ vt cõtraria alioquin quos emendare volumus fugamus a nobis ⁊ auertimus. Tantaz habuit asperitatẽ q; ictus nus corpus suum macerabat: ⁊ cilicio mebia sua vestiebat. Bal. v. Qui autez sunt xpi carnẽ suaz crucifixerũt cũ vitijs ⁊ cõcupiscẽtijs. ¶ Qui arto nũc habet claritatem eternaz: cũ dr: Ubi ego sum illic et minister meus erit. Circa quod notãdũ q; xps ẽ in dextera patris. Mat. vlti. sedet a dextris dei. Et in gloria pris. Phil. ij. Dominus iesus xps in gloria ẽ dei patris. Et in lumine patris. i. Tim. vi. Lucem habitat inaccessibilẽ: Et in throno patris. Apoca. i. Sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cum patre meo in throno eius. Beatus ergo thomas ẽ in dextera dei: q; recepit oium beatorũ affluentiam. ps. Delectationes in dex. tu. vsq; in finem. Et i lu-

mine dei q; habet visionē apertā. I. Lox. xij. Videmus nūc per speculū i enigmate. tūc aūt facie ad faciē. Est i throno dei q; hz regias dignitatem. Prouer. vlti. Nobilis in portis vir eius cū sederit cus senatoribus terre. Est in gloria dei: q; habet oium bonoz securitatē t eternitatē. Aug. in li. cōfessio. Ipse erit finis desiderioū noz q; sine fine videbit: sine fastidio amabit sine fatigatōe laudabit.

Sermo. xlviij. ¶ De sancto siluestro papa. Sermo primus:

ADeo est omnis medela: t a rege accipies nationē. Ecc. xxx viij. Cōstantinus impator cū lepra eēt pfusus a siluestro ē curatus: t curāti nō fuit ingratus. ℣ In verbo ꝑmissis ptio ponit eius miraculosa curatio: cū dr: Adeo est ois medela. ℣ Scōo cōstātini grata recognitio: cū dr: A rege accipies donationem. ¶ Circa primū notādū q; cōstantin⁹ curatus ē p siluestrū per virtutē baptismi. Circa quē baptismū quattuor psone cōsiderant. s. apostoli. cōstantinus. siluester. t xps. Ex pte aūt apl̄oz fuit intimata materia t figura. Vñ dicerūt cōstātino i visu apparēti: q; hoc uisti effusionē sanguinis inocētis. siluester ostēdet tibi piscinā. ecce materia in qua imersus tertio curaberis ab oi lepra mo: do. ecce figura. Materia eiz baptismi est aqua que fuit sctificata tactu dñice carnis cū in iordane ostēdit virtutē institutōis: cum dixit: Joā. iij. Nisi quis renat⁹ fuerit ex aqua t spū sctō tc. Aqua regeneratiōis que ō latere emanauit t būdictiōis sacerdotis. Aug. Accedit verbū ad elementū t fit sacramētū. Trina aūt ēmersio fit ad designādū triduanā xpi sepulturā. t ꝙ a trinitate hz efficaciā. t ꝙ triplicé remittit cul̄pā. s. originalē: actualē: t venialem. ¶ Scōo ex pte cōstātini fuit dispositio pambula. Disposuit eiz se ad baptismū p tria. s. p cōtritionē: cōfessionē: t satisfactionē. Vñ legit ꝙ ad eccliam sctī petri venit: t se de ptis suis lamentabiliter accusauit. Dat. in. Babilzabant a loāne ꝓfitentes pcā sua. Per opa pnie q: siluester āte baptismū vnius hebdē icitu. nū sibi in dixit. Christ⁹ nō ieiunauit aī baptismū: q; non idigebat aliqua dispositione. Ieiunauit aūt post baptismū. ad imitādū ꝙ qui in baptismo natscit nouus hō efficit. Paulus aūt t cōstātinus āte baptismū ieiunauerūt: q; indigebāt dispositōe. Per opa misericordie quia aī baptismū carceres aperi fecit. Matt. v. Beati misericordes quōm ipsi misericordiā cōsequent. ¶ Tertio ex pte siluestri fuit forma debita t recta intētio: p quaz ipm intēdebat virtute baptismi signare i corpe t mēte. vñ poterat dicere illo Jo. vij. Totū hoiez sanū fecit i sabbato. Tūc eiz fuit sabbatū ꝓpter pacē que fuit ecclesie restituta. ¶ Quarto ex pte xpi fuit efficacia ꝑtuosa que fuit triplex. ℣ Prima ē q: ipm in baptismo curauit a morbo lepre. ḣ. Re. iiij. Restituta ē caro ei⁹ sicut caro pueri puuli. ℣ Scōa ē q; ibi iudicit lucē gre. t hoc significat ꝙ hoc ꝙ i baptismo eius mirabilis splēdor lucis emicuit. Sup apl̄os descēdit spūs sanctus in linguis igneis. q; in ꝑdicatore regnirit lingua ignita ad inflāmandū. super cōstantinū apparuit in specie lucis: q; in pricipe requirit lux sapie ad iudicandū. ℣ Tertia ē q; ipm dignū fecit sua visione. hoc significat ꝙ hoc ꝙ xps ostātino in baptismo apparuit. Legit enim ii Reg. xij. ꝙ absolon duobus ānis faciez regis non vidit. tertio aūt vidit. Quia i lege nature cōtra pctm originale istituta fuerūt sacrificia. in lege moysi circūcisio sed neutrū istoꝝ um celos apiebat. i lege aūt gre quasi in tertio anno institutus ē baptismus qui celos apuit. t homines dignos dei visione fecit. ¶ Secundo ponit ostātini grata recognitio: cū dr citur. Et a rege accipies donationē. ipse cim eccliam xpi fundauit. vñ legit ꝙ de fundaméto ecclie sancti petri. xij. cophinos terre ꝑpūs humeris aſportauit. vñ dicit queda glo. sup Ysa. lx. Edificabunt filij peregrinoꝝ muros tuos. Sicut cōstantin⁹ q; rome. xij. eccl̄as i honore duodecim apl̄oz fecit. ¶ Scōo fundata dotauit. q; totā italiā in dotē donauit. Gen. xxx. Dotauit me dñs dote bona. mecum erit vir meus. co ꝙ genuerim ei sex filios

Et pōt esse verbū ecclesie que hic vocat̄ futuro xpo ꝙiungēt. c.o.s.ꝙ sex filios sibi generauit. apostolos. martires. confessores. virgines. ꝓtinentes. ꝫ coniugatos. ¶ Tertio vocatā ꝑtinet legīs ꝓmuit. Dedit. n. legē. quicūq; fugeret in ecclesiam salvus esset. plures alias leges fecit. Christus tū ecclesiā nobilioribus ꝑtinet legīs ꝓmuit. de qbus dicit. iij. Reg. Sanctificaui domū hanc vt ponerez nomen meū ibi in sempiternum. ꝫ erunt oculi mei ꝫ cor meū ibi cūctis diēb⁹. Ecce q; deus in ecclesia posuit nomen suū. oculos suos ꝫ cor suū. Et sic nominat̄ nomine dei. videt oculis dei. ꝫ vtuit corde dei. Propter pūm. est famosa ꝫ cognoscibilis. Hanc. i. ab ortu solis vsque ad occasum magnū est nomen meū in gentibus. ꝓpter scōm est circūspecta ꝫ infallibilis. Prouerbi. i. Frustra iacit rete ante oculos pēnatoꝝ ꝓpter tertium est ꝓpetua ꝫ imortalis. Ysai. xxxiij. Tabernaculum quod nequaquā transferri poterit. ¶ Quarto ꝑtinet legiata dignitatib⁹ exornauit. Dedit. n. siluestro coronam impiam ꝫ equū albū. Voluit enim ecclesiam ornare. q; sciebat ipsam cē summi regis spōsam. ꝑs. Stetit regina ꝫc. ipsam esse ad dexteram dei collocandā. vnde segt. Al dextris tuis ipsam imortalitatis stola induēda. ideo subdit in vestitu deaurato. ipsam angelouꝝ multitudine ꝫ obsequijs mancipatā. ideo subdit. Circunda ta varietate. Sermo. xlix. ¶ De eodem Sermo secundus.

HOnora medicum ꝓpter necessitatē. Ecc. xxxviij. In ꝙbus ꝓmissis duo ponunt. s. Cōstantini necessitas in qua incidit. ꝫ honoris sublimitas qua siluestrū honorauit. ¶ Circa ꝓmū notandū ꝙ ꝓstantinus triplicez necessitatem patiebat. ꝙ Prima erat corporalis quā patiebat i carne sua. Et ista erat morbus lepre. ¶ Secūda erat spūalis q̄ erat in mente sua. ꝫ ista erat morbꝰ idolatrie. ꝙ Tertia erat in gēte sua. Et ista cāba ex diaconis infectiōe. ¶ Primū morbū curare volebat ꝓ innocentū sanguis effusionē. ꝙ Scōm augere volebat per xpiane religionis extirpatōm. ¶ Tertium sedare volebat ꝓ cerimonialiū exhibitōm. Sed affuit celestis medicus. s. siluester q hūc triplicem morbuꝫ salubri remedio curauit. ¶ Primū nāq; curauit ꝓ baptismi regeneratōnem. qz. s. mox vt fuit baptizatus ab omni lepra fuit curatus. iij. Regū. v. Restituta est caro ei⁹ sicut caro pueri paruuli ꝫ mūdatus est. ꝙ In carne qdem sua patiebat triplicez morbū. ¶ Primus cābak ex lepre aspersione. ꝫ quantū ad hoc dicit restituta est caro eius. ¶ Secūdus causabak ex fomite ꝓcupiscentie. Et iste ꝓ baptismū debilitatus est. Et quantū ad hoc dicit. Caro pueri ꝫc. ꝙ Tertius causabak ex vetusta puerperōe. q̄ in baptismo spoliatus est. Col. iij. Spoliantes vos veterē hominē ꝫc. Et quantū ad hoc dicit. Mundatus est. ꝙ Secundus erat morbus spūalis. s. morbus erroris. Notandum aūt ꝙ tunc erat triplex error. ꝙ Primus gētilitatis ꝫ idolatrie. ꝫ istum curauit siluester miraculis. ps. Habit voci sue vocem virtutis in miraculis. s. miraculosa curatōne ꝓstantini. ¶ Secūdus erat iudaice perfidie. ꝫ istū curauit doctrinis. qz dispūtādo cum helena ꝫ iudeis ipsos conuicit. Luce. xxi. Ego. n. dabo vobis os ꝫ sapiētiam ꝫc. Et miraculis. s. resuscitatione tauri. i. Lox. i. Judei signa petunt. greci sapiētiā querūt. Siluester aūt grecis siue gētilibus sapiam ꝫ iudeis signa pbebat. sapientes. n. acgescūt rōnib⁹: simplices miraculis. sed qñ vtrūq; dat tunc ꝫ ratiōes miracula ꝓmēdat ꝫ miracula rōnes ꝓfirmāt. ꝙ Tertiꝰ erat error: ꝑcultatis heretice. ꝫ ille fuit arriꝝ. q statim post siluestrū adhuc tamen viuēte ꝓstantino incepit. q dicebat xpm̄ cē purā creaturā. Et ille morbus curatus ē doctrinis. q; nicenū ꝓcilij ꝓgregatū ē. vbi aptis ratōnibus eius error ꝓfutatus ē. Et miraculis q; arrius crepuit medius. ꝫ nephando ore quo xpm̄ blasphemauit viscera sua euomuit. ꝙ Tertius morbus causabatur ex infectōe diaconis. ꝫ hunc morbum siluester curauit ꝓ potentiā. q; ad ꝓcepтus petri ꝫ pauli aplox ad ipm̄ descendit. ꝫ ibi tria fecit. Nam sibi ꝓcepit ꝙ ibi xpm̄ venientem iudicē expectaret. os eius filo ligauit. ꝫ cum sigillo habēte crucem

figillauit. Christus nāq; vicit diabolum p potentiā. hoc significat pceptus quod ci fecit p sapientiā. hoc signat ligatio q̄ eū ligauit p iustitiā que apparuit i passione. hoc signat figillatio facta cum cruce. Secūdo ponit honoris sublimitas q̄ siluestrū honorauit cum dr. Honora me dicū. Circa qō notandū q̄ ecclesia est vicaria xpi. vroz agni. thesauraria dī. ostiaria paradisi. ℣ Primo igit̄ q; ecclesia est vicaria xpi ꝓstantinus in sede sibi cessit. dimisit. n. sibi sedē romane vrbis ⁊ ipse in ꝓstantinopolim sibi sedē locauit. Uñ aut in suo testāmēto vbi principatus sacerdotū ⁊ xpiane religionis caput a celesti impatore institutū est. iussū ē vt illic i perato terrenus nō hz ptātem. ¶ Scōo q; est sponsa agni ipsam tanquā fidelis paranimphus nobiliter exornauit. Naz sicut legit in suo testō dedit siluestro coronam imp̄ialē sup humerale. ⁊ oia imp̄ertalia ornamēta. Ordinās ēt q; cardinales essent ꝓsules ⁊ patritij ⁊ imp̄ialib⁹ dignitatibus adornati. ℣ Tertio q; est thesauraria dei. impīū occidētale sibi custodiendū ꝓmisit. ⁊ ipse ad ptes orientales accedēs. ꝓstantinopolim edificauit. Isa. xlv. Babo tibi thesauros absconditos ⁊c. ℣ Quarto q; erat ostiaria paradisi. iudicio suo se ligandū ⁊ absoluēdū sup posuit. Unde legit in historia ecclesiastica q̄ cū in niceno concilio diuersi epi diuersos libellos ꝓstantino pītassent vt ip se inter eos iudicaret. oēs libellos i ignē ꝓiecit dicēs. Deus vobis ptātem dedit de nobis iudicare. ⁊ ideo a vobis recte iudicamur. Uos aut̄ nō potestis ab hoīnibus iudicari. Uos. n. nobis a deo dati estis dū. ⁊ quentens nō est vt homo iudicet deos. sed ille de quo dicit. Deus stetit in synagoga deoꝝ. Sermo. I. ¶ De eodē Sermo. iij.

Placibus suis placuit deo. Eccle. xliij. Tota vita sanctoꝝ est dies. i. Thessal. v. Oēs vos filij lucis ⁊ filij diei. ⁊ ga sancti viri sepe mutāt status. iō quot status habent tot dies ꝓtinent. Beat⁹ aut̄ siluester fuit in quadruplici statu. s. subiectionis. ꝓlatōis. ꝓsumatōis. ⁊ glorificabis. Et in his diebus. i. statibus suis lucidis semp placuit deo. ¶ Primo nāq; placuit in statu ꝓfectōis p gratiā. Sunt aut̄ tria signa per que pōt bono cognoscere vtrum placeat deo p gram. ¶ Primum ē exercere opera misericordie. Eccle. xvij. Elyna viri quasi sacculus cum ipso. ⁊ gratiā hominis quasi pupillam ꝓseruabit. Sicut. n. manus opponit vt pupilla ab ictibus custodiat. sic p elynā a tentatōibus diaboli anima ꝓseruatur Istud siluester adhuc laicus hēbat. Deque dicit q; hospitalitatē summope exercebat. Hebre. xiij. Hospitalitatē nolite obliuisci. p hanc. n. quidam placuerūt angelis hospicio receptis. ℣ Secundus signū est firmitatem conscientie hre. Eccle. xx. Homo acharis. i. sine gratia quasi fabula vana. Et dicit Eccle. xxvij. Dō sensatus manet in sapiētia sicut sol ⁊c. Istō siluester habuit. Nā cum olim quēdam xpianuz noīe timotheū omnes xpiani timerent recipere. ipse eum recepit ⁊ secū manere fecit. ¶ Tertiū signū est habere spūm ꝓphetie. ij. Petri. i. Spū sancto. i spirati locuti sunt sancti dei homines. Istud siluester habuit. Nam cū ꝓfectus sibi in craſtinū diuersa tormenta minaret̄ ꝓphetica voce respondit. Stulte ac nocte moieris tu ⁊ velis nolis vex deū quem colimus recognosces quod ita factū est. ℣ Secūdo placuit in statu ꝓlatōis p curam sollicitam. Ipe enim populum suū pauit vbo ꝓdicatōis. p qō iude os quicit. gentiles quertit. ⁊ fideles instruxit. Pauit etiaz exemplo reformatōnis. Unde dicit q; non solum a xpianis sed etiam a pagānis miro diligebat affectu. Erat enīz aspectu angelicus. sermone nitidus. ⁊ fide catholicus. charitate diffusus. Pauit temporali subsidio. Unde dicit q̄ oium orphanoꝝ. viduarum. ⁊ pauper. nomina scripta habebat ⁊ eis in necessarijs subueniebat. Propter ista dicit. s. Thī. ij. Exemplū esto fidelium in verbo. s. ꝓdicatōis in conuersatōne. s. in formationis in charitate. s. subministrationis. ¶ Tertio placuit in statu consummationis siue mortis. q; tunc gratiosum testamentū fecit. in quo tria ꝓdidit⁹ de legauit. s. vt inter se charitatem haberēt ecclesias suas diligētius gubernarent.

ꝛ gregem a lupoꝝ morsibus custodirent
Ista trta paulus discipulis suis ꝑ testa-
mento legauit dicens Actuū.xx. Attēdi
te vobis ꝛ vniuerso gregi. vt. s. ipm sin-
cere diligatis in quo vos sanctus spūs
posuit epos regere ecclesiam dei. vt. s. di
ligentius gubernetis. Ego scio quoniaꝫ
intrabunt post discessionē meam lupi ra
paces non ꝑcentes gregi. ꝛ ideo ipsuꝫ a
lupoꝝ morsibus custodiatis. Et intelli
gunt lupi demones. hereticī ꝛ tiranni.
Debent qdem prelati custodire ecclesiā
a morsibus demonū per oratōem assi du
am. Lu. xxij. Ecce sathanas expetiuit vos
cē. Et tu aliquādo ꝙuersus ꝓfirma frēs
tuos. s. ꝑ oratōem sollicita. El morsibus
hereticoꝝ ꝑ sanam doctrinā. i. Petri. iij.
Parati semp ad satisfactōem omni po
scenti cē. A morsibus tiranoꝝ ꝑ firmam
ꝓstantiā. Unde qdam reprehendūntur
Ezechi. xij. Nō ascēdistis ex aduerso cē.
¶ Quarto placet nūc deo in statu glori
ficatōis. ꝑs. Placebo domino in regiōe
viuoꝝ. Sunt aūt tria ꝑ que beati placēt
deo. ¶ Primū est ideꝑnitas voluntatis.
Dodo enim in malis volūtas ē deo cō
traria. ideo deo displicent. In bōis eim
semiplena. ꝛ ideo imꝑfecte placent. Ex in
beatis est ꝑfecta. ideo ꝑfecte placēt. Isa.
lxij. Uocaberis volūtas mea i els. ꝑ Se
cundū est ideꝑnitas similitudinis. Si
militudo qdem dei in malis est deleta.
ideo nō cognoscunt. In bonis est obscu
ra quia in corꝓre qō corumpit aggra
vatur. In beatis est clara. i. Joā. iij. Sci
mus qꝝ cum similes ei erimus apparue
rint cē. ¶ Tertium est ideꝑnitas amoris
Dali aūt habent coꝝ frigidum. Hie. vi.
Sicut frigidam facit cisterna aquā suā
cē. Boni habent coꝝ calidum. ꝑs. Concha
luit coꝝ meū intra me. Beati vero habēt
coꝝ in igne amoris totaliter ꝙuersum. Nō
vocant scintille ignis. Sap. iij. ¶ Fulge
bunt iusti ꝛ tanquā scintille in arūdine
to discurrerent ¶. Sermo. li.

¶ De circuncisione domini Sermo. i.

THafans octo dierū circū
cidet in uobis.
Bene. xvij. Quanuis iesus fue
rit in fans octo dierum: tamē
circūcisione nō indigebat. Cum. n. circū
cisiō data fuerit contra pctm. Et quoniā
xꝑs fuerit sine peccato nō indigebat ta
li remedio. Bernar. qꝝ nō fecerit pecca-
tum etas ipa manifestat qꝝ nō ꝓtraxerit
mlto fortius ꝑbat patris diuinitas ꝛ ma
tris integritas. Est enī tibi pater ab ete
no. sed deus est in quem nō cadit peccā-
tum. Est tibi mater ex tpe. sed virgo nec
parere potuit incorꝛuptio corꝛupterā.
¶ Notandū aūt ꝙ circūcisus fuit xꝑs.
a parentibus in parte corꝓris. ꝛ a iude
is in omnibus sensibus corꝓris. ꝑ Pri
mam aūt circūcisionē voluit accipe non
ꝓpter indigentiā. sed ꝓpter ꝙruētiaꝫ.
Congruū enim fuit multiplici ratione.
ꝑ Primo vt legem impleret. Roma. xv.
Dico enim iesum xꝑm fuisse ministrum
circūcisionis cē. ꝑ Secūdo vt incarnatō
nis misteriuꝫ diabolo occultaret. Sicut
enim piscis volens capere escam capit
ab hamo. sic diabolus videns xꝑm circū
cidi voluit ipsum capere tanquā purum
hominē in carne ꝛ captus est diuinitate
Job. xl. Nunquid illudes ei quasi auis.
¶ Tertio vt ꝙmunitatē ꝙmēdaret. Ber.
Amato: ꝙmunitatis quomō illam dese-
reret. ꝛ alios scandalizaret. sicut enim
scandalizant xꝑiani videntes aliqueꝫ ō
genere xꝑianoꝝ non baptizatuꝫ. sic ꝛ iu
dei videntes ipm nō circūcisuꝫ. ꝑ Quar
to ne iudei se excusarent dicentes. Ideo
te nō recipimus qꝝ contra legē facis ꝛ ō
populo nostro debes perire. iuxta illud
Bene. xvij. Masculus cuius ꝓputy ca
ro circumcisa nō fuerit delebitur anima
eius de populo suo. ꝑ Quinto vt nostrā
naturā sanaret. Sicut enim ꝓfit cauteriū
in vno membro vt totū corꝓus sanet. sic
xꝑs voluit circūcidi vt corꝓus ecclesie
totum sanaret. Col. ij. Circūcisi estis cir-
cuncisione nō manufacta. ¶ Secundo
fuit circuncisus a iudeis in omnibus ꝓ
tibus corꝓoris ꝛ omnibus sensibus suis
sui corꝓoris. ¶ Primo quantū ad aures
quia detraxerunt sue potentie. Matth.
ix. In belzebub principe demoniorum
ejicit demonia. Et sapientie sue. Joan
viij. Tu de teipso testimoniū perhibes. t
stimoniū tuum nō est verum. Sue mise
ricordie. Luce. xv. Murmurabant ꝓ
risei ꝛ scribe dicentes. quia hic peccā

res recipit ⁊ manducat cū illis. ℂ Secū do quantū ad visum. emisit enim lachry mas compassionis. Luce. xix. videns ci uitatem sicut super illaz ⁊c. Zachymas amoris. Joan. xi. Zachymatus est iesus s. super lazar amicum suū. Zachymas doloris in sui passione vt habet Debre. v. ℂ Tertium quantū ad olfactum. Da buit enim odorem grauem fetidū ⁊ feti dissimū. Odor grauis causabat ex pocu lo myrrhato ⁊ absinthiato. Odor feti dus causabat ex sputis iudeox ⁊ cada neribus mortuox. Odor fetidissim⁹ cau sabat ex spurcitijs peccatoruz. Pecca ta enim aere inficiunt ⁊ fetidū reddunt ps. Corrupti sunt. ⁊ abominabiles facti sunt ⁊c. ℣ Quarto quantū ad gustum. quia amarum potum sibi ꝓparauerūt. s. mixtū cum felle aceto ⁊ mirrha. vt. s. fel venenaret. mirrha amarificaret. acetuz quod est penetratiuū venenum ⁊ amari tudinem per totum corpus deduceret. ℂ Quinto quantum ad manus. habuit eīm manus ligatas vinculis amoris qū s. fuit flagellatus ad columnā. Eccle. vi. Ne accidentis in vinculis eius. ℣ Habuit manus perforatas largitate muneris. ps. Aperis tu manū tuam ⁊ imples om ne animal benedictione. Habuit crucifi xas in exemplum penitentie finalis. La uus autem quo homo affigit est timor dei. ps. confige timore tuo carnes meas In his quinq; sensibus ideo voluit cir cuncidi vt culpaz eius sanaret. ⁊ nos cir cuncidi doceret. Sua quidem in circum cisas habuit aures quādo suggestiōi ser pentis eas accomodauit. Oculos quan do pomum vetitum aspexit. Olfactum quādo pomi odorem sensit ⁊ sua mens inde allectata fuit. Gustum quando po mum comedit. Manus quādo ipas ad illud extendit. ℂ Nos etiam debemus in his quinque sensibus circuncidi scī licet in visu lasciuie considerationē. Q sicut dicitur Hieremi. ix. Ascendit mors per fenestras vestras. In auditu de nocī ua auditōne scilicet detractōnis. Eccle. x. Si mordeat in serpens in silentio nil hīl eo minus habet q occulte detraxit In loquela adulationis ꝓaue Isai. xliij Syrena in delubro voluptatis. In olfa ctu a superuacua odoris requisitōne. qa sicut dicit Isai. lij. Erit ꝓ suaui odore fe tor. In lingua in verbox consideratiōe. Exodi. vi. In circuncisis labijs egosuz In manibus a remissa operatōne. Isai. x. Remissas manus ⁊ soluta genua erigi te ⁊c. ℂ Sermo. liij. ℂ Eodem vie sermo secundus.

POstquam consumati sunt dies octo vt circunci deretur puer ⁊c. Luce. ij. humana natura i adaz adeo fuit corrupta ꝙ omnes ab ip so ꝓpagati corruptōem traxerunt. quia si massa corrupta fuerit ⁊ deliberatio vitia ta. Et quāuis deus aīmā puram infun dat. tamen ex vase i deest corpore corrum pit ⁊ vitiat. Ideo deus a principio po suit remedia ⁊ contra ipm peccatum in stituit que etiam xps humiliatis causa assumpsit. que quidem sunt quinq; sicut Hugo. dicit de sancto victore. ℣ Primuz fuit oblatio. ⁊ istud incepit in abel ⁊ du rauit vsq; ad diluuium. Et istud reme dium xps assumpsit qui quattuor ꝓ nobis deo obtulit. s. carnem in satisfactio nem. Adam enim debebat satisfacere ⁊ pena portare. xps aūt penam sustinuit ⁊ sic satisfecit. ps. Que nō rapui tūc exsol uebam. Isa. liij. Disciplina pacis nostre sup eū. Leo. n. timet qī catulus flagella tur: quātomagis catulus timeret si leo nē flagellari videret. Sic ⁊ nos debem⁹ timere qī xpm videm⁹ sic flagellarū cē. ℣ Sedo obtulit sanguinē in redēptiōz nram. i. Pet. i. Nō corruptibilibus auro vel argēto redēpti estis de vana vīa con uersatōe sz pcioso sanguine agni imacu lati xpi. Solet nāq; qui pctū psoluit ipz pctū numerare vel appēdere vel mensu rare. xps aūt sanguine suū dedit in precī um sine numero. pōdere ⁊ mēsura. Ter tio obtulit aīam suā in recōciliatiōez. ij. Loz. v. Dia aūt ex deo qui reconciliauit nos sibi ꝓxpm. Et quia recōciliator dum se interponit aliquando a partibus vul neratur. sic xps vulneratus fuit a deo. Isai. liij. Propter scelus populi mei per cussi cum ab homine fuit vulneratus. zacha. xiij. Dis plagatus sū i domo eo rū q dixerunt me. ℂ Quarto obtulit

ytuinitatē in fruitionē. Et ista ē beatitudo cōis nobis ⁊ angelis. Jo. xvij. Hec ē vita eterna vt cognoscāt te solum verū deū ⁊c. In christi tamē humanitate hō quinqz sensibus beatificat pangelis. s. ꝙ visu q: vi debit xpi humanitatē. In audi tu quia audiet christi dulcissimā vocem. In olfactu: q: sentiet de corpore christi mirum odorez. In ore: quia loquet ore ad os cum christo. In tactu q: amplexabit ipsu xpm. ¶ Secūdū remediū fuit sacrificiū. Et istud incepit in noe ⁊ duravit vsqz ad abrahaz. Istud aūt xps obtulit quādo in ara crucis pri se sacrificiuz immolauit. di aūt Leuit. vi. Omne sacrificiū sacerdotū igni cōsumet. Et iō christus vt acceptabile sacrificiuz fieret fuit quintuplici igne inflāmatus. s. igne diuinitatis. Hebr. x. Deus noster ignis cōsumens ē. Igne amoris. Luce. xij. Ignez veni mittere in terrā. Igne doloris. Mathei. xvi. Tristis ē anima mea vsque ad mortem. Igne passionis. ps. Ossa mea sicut cremiū aruerūt. Et igne ꝓ passionis Videns. n. matrē sic aguistiari: ⁊ sic apostolos dispergi magno cepit in corde cō passionis igne cremari. ps. Localuit cor meum intra me ⁊c. Et q: isto quintuplici igne fuit circūdatus. Ideo a plāta pedis vsqz ad verticez capitis fuit inflammatus. Ezech. xxviij. Ab aspectu lūboꝝ eius. ⁊ deorsum ignis ⁊ a lumbis ei⁹ sursum quasi aspectus splēdoris visio electri. ¶ Tertium remediū fuit decimatō ⁊ istud incepit in abraham ⁊ in melchisedech. ⁊ duravit vsque ad christū. Sed tamē notādū ꝙ sūt decime rez. istas xps nō soluit q: nihil habuit. Mat. viij. vulpes foueas habēt ⁊ volucres celi nidos ⁊c. Et sunt decime diez. Istas xps soluit qñ. xl. diebus ⁊ noctibus ieiunauit. Sūt decime ꝑceptoꝝ. Deus. n. multa precepta hoi dedit. Decem aūt sibi retinuit. istas ēt xps seruauit ⁊ soluit q: legem ꝑfecte adimpleuit. Mat. vi. Nō veni solucre legē sed adimplere. Sūt decime ordinū. deus. n. fecit nouē ordines angelorum ⁊ decimū hominū. xps aūt nouē oues. i. nouē ordines dimisit in deserto. i. in celo. ⁊ decimū. i. hominē venit querere in mūdo ⁊ ipm tāquā decimā rēsentault patri suo. ¶ Quārtū remediū fuit circucisio. ⁊ istud xps hodie accepit cū tñ non indigeret. In ꝑcō náqz originali quatuor sunt. s. culpa. fomes. pēna tio gratie. ⁊ carētia visionis dine. In circucisione eim auferebat culpa nrā: obligabat ꝑcipiscētia. ꝑferebat grā. tollebat diuine visiōis carētia. Sz q: ianua nōdum erat aperta. ideo ipse non poterat frui visione diuina. Christus ergo nō indigebat circuncisiōe. quia in ipso nulla fuit originalis culpa. nec in carne sua aliquis fomes. vel aliqua ꝑcipiscentia. nec habuit pēnationē: sed plenitudinem gratie. etiam in terra degens fruebatur diuina visiōe. Voluit tamē circūcidi vt verum corpus humanū se assumpsisse ostenderet. Cum. n. christus fuerit verus deus ⁊ verus homo. Quidam tamē dixerūt ipsum nō fuisse deū sicut arriani. Quidam ipm nō habuisse verum corpus humanū: sed fantasticū sicut manichei. ideo ioānes vtruiqz errorem excludens dicit. i. Joan. v. Tres sunt qui testimoniū dant in celo. pater. verbum. ⁊ spūs sanctus. q: n. christus fuerit natu re celestis. i. diuine. testimoniū dat pr cum dixit. Hic est filius meus dilectus. ⁊c. Testimoniū dat filius: cum ait. Ego ⁊ pater vnum sumus. Testimonium dat spūs sanctus qui super ipm in specie columbe apparuit. ꝙ aūtez fuerit verus homo testimoniū dat spūs. aqua ⁊ sanguis. Ad compositōem eim hominis duo requiruntur. s. anima rōnalis ⁊ corp⁹ humanū. ꝙ aūt habuit animā rōnalez patet ex eo ꝙ inclinato capite tradidit spiritum. Quod vides centurio ait dicens Vere filius dei erat iste. ꝙ vero habuit verum corpus humanum. ꝑz ex eo ꝙ ex corpore eius tria fluxit sanguis ⁊ aqua. ⁊ iō postꝙ ioānes dixit. Spūs. subdit aqua ⁊ sanguis. Lū. n. ad ꝓpositōem corporis humani quatuor elemēta cōcurrāt. s. terra aqua aer ⁊ ignis. Et ad vegetationez eiusdē quatuor humores cōsimiles illis cōueniāt videl⁹ sanguis. colera. flegma melācolia. Ideo vt veritatez humani corporis ioannes demonstraret. Unum ex elementis. s. aquam. ⁊ vnuz ex humoribus. s. sanguinem a parte posuit vt ex

hoc ostenderet corp⁹ christi ex quatuor elemētis componi ⁊ ex quatuor humoribus vegetari. ¶ Quintū remediū fuit baptismus. Est autē triplex baptismus quē christus assumpsit. s. fluminis. sanguinis. ⁊ flaminis. ℣ Baptismū flumis accepit vt aquas sanctificaret. Dia enim elemēta erant imūda: sz ipse scificauit. Terrā. s. per ipsaz gradiēdo. Aquā: ipsaz se baptizari faciēdo. Aerē nō sub tecto: sz in aere patiēdo. Ignē spūm sctm in specie ignis mittēdo. ℣ Secūdo: baptizari voluit baptismo sanguis: vt sczs nos a peccatis nostris lauaret. Apoca. i. Lauit nos a pctis nr̄is i sanguie suo. Et ibidē. Lauerūt stolas suas: ⁊ dealbauerūt eas in sanguine agni. Ex quo p⁹ ℣ sanguis xpi habz dealbare instar lactis. Lac. n. dr̄ sanguis duplr. coctus. s. igne amoris ⁊ doloris. Uere igit sanguis xpi ē instar lactis: qui nō duplicit sz qua drupliciter fuit excoctus. s. igne amoris doloris. passiōis. ⁊ cōpassiōis. de quib⁹ supra dictū est. ℣ Tertio fuit baptizatus baptismo flaminis Luce. xiij. Jesus aūt spū sancto plenus regressus ē a iordane vt de plenitudine sua nobis effūderet. Jo. i. De plenitudine eius omnes accepimus. In alijs. n. sanctis fuit plenitudo instar vasis: qui habuerunt gram suf ficientem. In beata virgine plenitudo instar fontis. qui habuit gram iugit emanātē. In xpo plenitudo instar flumis: qui hūit gram omniū affluentem.

Sermo. liij. ¶ De eodē festo Sermo. iij.

TOcabitur nomē eius hemanuel. Ysa. vij. Circūcisio sm Bersi. ptinet ad veritatē hūanitatis. Nomē vero gloriā indicat maiestatis. Hūt aūt xps quatuor noia ppria ⁊ quatuor cognomina. ℣ Propria nomia sūt xps. iesus. filius dei. ⁊ hemanuel.

¶ Primum ergo nomē eⁱ⁹ est Jesus: qō interpretat salus. Ipse enī saluauit nos a peccato originali: mortali: ⁊ venali. iō vocatur Matthei. i. Ipse enim saluum faciet populuz suuz a peccatis eoum. Ad ista tria peccata sanāda christus triplex vulnus accepit. scilz vulnus lateris vt sanaret originale peccatum: quia eua de latere virt est formata a qua originale incepit. Uulnus manuū vt sanaret actuale: quia in manib⁹ operatio de signat. Uulnus pedū vt sanaret venia le: quia per pedes designantur effectus.

¶ Scōm nomen est christus: qui interpretat unctus. Fuit enīz unctus a pr̄e unctione carissimatis. ps. Unxit te deus ⁊c. A matre unctione lachrymatōis sc̄z in monte. Thobie. x. Flebat igitur eius mater irremediabilibus lachrymis ⁊c. Al magdalena unctōe deuotōis. Joan. xij. Maria accepit libraz unguenti nardi pistici ⁊c. A iudeis unctiōe sanguinis Ies. xxxvij. Tulerunt tunicaz eius: et in sanguine ēi quem occiderāt tinxerunt

¶ Tertiuz nomen ē filius dei. Et q⁹ hoc nomen sibi cōueniat multis modis ostēditur. vt dicit Hylarius de triplici nomine. Luce. i. Filius altissimi vocabit. Natiuitate q⁹ ex eo nō potest nasci nisi deus. ps. Ex vtero ante luciferuz genui te. Natura: quia eandē cū patre habuit naturam. Joa. x. Ego ⁊ pater vnum sumus. Potestate. Joā. v. Quecūq; pater fecerit: hec ⁊ filius similit faciet. Professione. q⁹ professio siue ptestatio facta est a patre de celo. Marci. i. Tu es filius meus dilectus. Ab apostolo in mundo. Matthei. xvi. Tu es christus filius dei viui. Ab angelis de paradiso. Luce. i. Hic erit magnus ⁊ filius altissimi vocabit. A demonibus de inferno. Lu. viij. Quid mihi ⁊ tibi iesu fili dei summi.

¶ Quartum nomē est hemanuel. quod interpretatur nobiscum deus. Ipse eim est nobiscuz generaliter per potentiam Hebic. i. Portans omnia verbo virtutis sue: specialiter per gratiam. Matthei. xviij. vbi sunt duo vel tres congregati i nomine meo ⁊c. Singulariter per nature vnionez. Joan. i. Verbum caro factum est. ⁊ habitauit in nobis. Sacramentaliter: per sui corporis dimissionez Matthei vltimo. Ecce ego vobiscū sum omnibus diebus ⁊c. ¶ Secundo habuit quattuor cognomina: quaruz primum traxit a patria. Et sic deus est iesus nazarenus qui interpretatur flos. Ipse. n. floridus fuit ⁊ odoriferus. Inxta illud Genesis. xxvij. Ecce odor filij mei sicut

odor agri plen. tē. Ipse enim tanquaz in agro lilius cadens in natiuitate. Lā. ti. ij. Ego flos campi z lilium conuallium. Fuit viola liuida in flagellatione. Ysa. liij. Liuore eius sanati sumus. Fuit rosa rubea in passione. Ecclesiastici. xxliij. Quasi plantatio rose in hierico.

¶ Secundus cognomē traxit a puericia. Et dictus est Iesus galileus a Galilea. Galilea nāq; interpretatur transmigratio. Christus assumpserat mortalitatem quo ad corpus. Passibilitatem quo ad animaz. Mulriplicez miseriam: quo ad vtrūq;. ℣ Sed in resurrectione transmigrauit de ipsa mortalitate ad immortalitatem quo ad corpus. De passibilitate ad impassibilitatez quo ad animaz. De miseria ad gloriā quo ad vtrūq;. Leo papa post passionem. Infirmitas in virtutem. Mortalitas in eternitatem. Contumelia in gloriaz. ¶ Tertium cognomē traxit a parentela z pgenie sua. Et sic dictus est Iesus filius dauid. Inter ceteras virtutes dauid habuit humilitatē z pietatez ac gratie plenitudinem. Fuit filius dauid non tāz carne sed moꝝ similitudine. Habuit enim humilitatez. Matthei. xi. Discite a me: quia mitis sum z humilis corde. Pietatem. Luce. xix. Videns ciuitatez fleuit super illam. tē. Gratie abūdantiaz. ps. Unxit te deus deus tuus oleo letitie. tē. ¶ Quartus cognomen traxit ab ipso cuentu. Et sic dictus est Iesus crucifixus. Marci. xvi. Jesum queritis nazarenum crucifixum. Pulchrum enim est cognomen quod ostendit eius victoriam z triumphum: quia per passionem de demonibus triumphauit. Colo. ij. Expolians principatus z potestates. tē. qō ostendit eius meritum: quia merito passionis gloriaz resurrectionis meruit. Phil. scdo. Humiliauit semetipsum factus obediens vsque ad mortem. quod nobis prebet exemplum: vt si volumus cum eo regnare in celo: studeamus pro ip so pati in mūdo. i. Petri. ij. Christus passus est pro nobis. vobis relinquens exemplum.

¶ Sermo. xliij.

¶ Eodem die ¶ Sermo quartus.

Vocabitur nomē eius magni consilij angelus. sumptum est. Ysaie. ix. Angelus enim nomē officij: nō creature est. Christus ergo dicit angelus nō quantū ad naturaz: sed quantū ad officium. ¶ Notandum autē q̄ christus habuit quatuor nomina officialia: z quattuor: nomina cōia. ¶ Primus est angelus: qō sibi competit ab officio nunciādi. Homo quidez afficiebat circa vana. circa carnalia z terrena. Et venit christus z nobis cōtra vana nūciauit eterna. i. Joannis. ij. Hec est promissio quaz ipse p̄ollicitus e vitaz eternaz. Contra carnalia annunciauit spūalia. Ephes. i. Benedixit nos in omni benedictione spūali in celestibus in christo. Cōtra carnalia z terrena annūciauit celestia. Unde quosdā obstinatos repehēdebat dicens. Joannis. iij. Si terrena dixi vobis z non creditis tē. ¶ Secundus est magister: qō nomen sibi competit ab officio docēdi. Docet n. tres vtiles lectōes. ō quib⁹ dicit Augu. Christus est qui docet audiamus. timeamus z facīam⁹. Debem⁹ ergo ipsuz audire sicut magistruz discipuli. Ysaie. l. Dedit mihi aurē vt audiaz quasi magistruz. Timere sicut dominū seruī. Malach. i. Si ego dñs: vbi est timor meus. Ipsuz honorare: eius precepta facēdo: sicut patres filij. Ibidem. Si patrem ego sum vbi est honor meus. ¶ Tertius est medicus. qō nomē sibi competit ab officio sanādi. Homo fuerat infirmatus ex nimia comestione: quādo. s. adaz. pomuz vetituz comedit. Eccle. xxxvij. propter crapulaz multi obierūt. Ex commixto sanguine Ysaie. Manus vestre sanguine plene sunt. Ex nimia infrigidatione. Dicre. vi. Sicut frigidaz facit cisterna aquaz suaz tē. Ex superfluo z commixto humore. ps. Corrupti z abhominabiles facti sunt tē. Prima infirmitatez sanauit per diete observatōem. quādo q̄draginta diebus ieiunauit. Secundas per minutionez: quādo i pedibus z brachijs perforatus fuit. Tertio per sudorē quādo sanguineum sudorem effudit. Quarto per amare medicine sumptio.

nez: quãdo vnuz myrrhatuz ⁊ fel i cruce assumpsit. ¶ Quartuz nomen est adiocatus: quod sibi competit ab officio aduocãdi. Allegat aũt in sua aduocatõne dei innata misericordia. Jone. iij. Scio q; tu deus es clemẽs ⁊ misericors es ⁊c. Dominis multipliçé misericordia. Ben. viij. Sensus ⁊ cogitatio humani cordis in malũ prona sunt ab adolescẽtia sua. Et sustpsius sanctificationẽ exhibitram. Joã. xvij. Opus cõsummaui qõ dedisti mihi vt faceré. ¶ Secũdo habuit quatuor nomina cõmunia vt dicit Isido. ¶ Primuz est cloy. i. deus. Est aũté sm Damadez q; currere ⁊ fouere. ardere. ⁊ cõsilie rare. Ipse eim in nobis currit: ⁊ currere nos facit per operatiõem sollicitã. Roma. ix. Non ẽ volẽtis neq; currentis ⁊c. Fouet dando persueratiaz. Phil. ij. Deus ẽ qui operaẽ i nobis velle ⁊ perficere. Ardet dando charitatez ignitam. Deut. iiij. Deus noster ignis ꝓsumens ẽ Considerat per sapiẽtiã pfundã. Eccl. xxiij. Oculi dñi mlto plus lucidiores super sole. ¶ Scõm nomẽ ẽ adonai. i. dominus. Sicut enĩz dicit Lyranus. Domin⁹ debz habere terroꝛẽ. ordinationẽ. ⁊ amoꝛẽ. Hiere. x. Quis nõ timebit te o rex gentiũ. Debet amari. Matth. xxij. Diliges dominũ deũ tuũ ex toto corde tuo. Debz eius ordinatio seruari: qt sapiẽter ordinat vniuersa. Sap. vij. Ipse sapiẽtie dux est ⁊ sapientiuz emendator.

¶ Tertiuz est sabay. i. omnipotẽs. ꝙuis aũté sit omnipotẽs ꝓ: tria tamẽ sunt que nõ põt. Nõ eim põt penitenti veniã denegare. ij. Timo. ij. Negare semetipsum nõ põt. Nec põt inuito gratiã afferre sicut Anselꝰ ait. Nec põt innocẽtẽ punire. Ben. xix. Festina ⁊ saluare: qz nõ potero facere quicq̃ donec ingrediaris illic. ¶ Quartuz est helyon: qõ est excelsus. Deus. n. habz excelsuz sapiẽtie. potẽtie. ⁊ misericordie. Habet aũté hõ humile in firmitatis humane quo ad corp⁹. ignoratie quo ad aiam. ⁊ multiplicis miserie quo ad vtrunq;. Deus enĩz de excelso potentie respicit humile infirmitatis humane: dando virtutẽ malo resistẽdi. Phil. iiij. Omnia possũ in eo qui me cõfortat. De excelso sapiẽtie respicit humile nostre ignoratie: dando lumẽ cognoscendi. Joã. i. Illuminat omnẽ hominẽz venientẽz in hunc mundũz. De excelso misericordie respicit humile nẽ miseriedando effectuz misereꝺi. ps. Quomodo misereꝺ pater filioꝝ. Propt illa tria dr in ps. Excelsus dñs ⁊ humilia respicit. Licet eim sit excelsus per potẽtiã. sapiẽtiã ⁊ misericordiã. respicit tamẽ humilia scilz infirmitatez humanam. ignorantiaz ⁊ miseriã.

Sermo. lv. ¶ De eodẽ festo 8mo. v.

QOcatum est nomẽ eiꝰ iesus. Luce. ij. Istud nomẽ iesus ẽ gloria suz sua ꝓtãe. ⁊ delitiosuz sua suauitate. ¶ Sublimitas enĩz eius oñdit Phil. ij. Deus illuz exaltauit ⁊ dedit illi nomen qõ est sup oẽ nomẽ ⁊c. Ipsuz quidẽ nomẽ hz in reuerẽtia deus. iõ dr. qt de⁹ exaltat illuz. Habet in reuerẽtia angelus. vnde dr. Ut in nomine iesu omne genu flectat celestiuz. Habet in reuerẽtia ⁊ timore diabolus. ideo dr. Infernoꝝ. Habet in reuerẽtia creatura rõnalis. iõ dr. Terrestriũ. Habet in reuerẽtia creatura ſ. rõnalis. iõ dr. Et oĩs lingua ꝓfiteat qt dñs iesus xps i gl̃ia ẽ dei ꝑris. ¶ Scõo ẽ virtuosuz sua ꝓtãe: cuiꝰ verbis notat Bar. vlt. In noie meo demonia ejicẽt ⁊c. Deꝰ quidẽ volẽs infirmitatẽ miam sanare. ꝓmo radices huius infirmitatis ꝓ hoc nomẽ euellit. Alufert ẽt radicẽ ꝙ die. iõ dr. In noie meo dimonia ejicient. Demõ. n. ẽ rex sup oẽs filios ꝙdie: vt dr Job. xli. Alufert ẽt radicẽ anarticie. iõ serpẽtes tollẽt. Aluarus. n. initiar serpentis terrã comedit. Alufert radicẽ luxuric. iõ dr. Et si mutierũ quid biberint: nõ eos nocebit ⁊c. Luxuria. n. totuz hominẽ venenat. Juxta illud puerb. xxiij. Sicut regulus veneno diffundet. Zibla tis radicibus infirmitatis sanatur accidentia que ꝓfuerunt rmanere post infirmitatez sicut lãguor ꝛ ponderositas ad bonũ: iõ subdit. Super egros manus i ponent ⁊ bene hẽbũt. veinde tot⁹ hõ renouatur ⁊ ad statũ pristinũ pducit. iõ sequit. Linguis loquẽt nouis. ¶ Tertio est delitiosuz sua suauitate. Delectat nã

qꝫ gustū sua dulcedine. Stqs bolum in ore suo pẽret q ex oi pte melle circūdatū eẽt mulꝛa dulcedīnẽ sentiret. Istud nomẽ iesus triplici dulcedine ẽ suolutū. s. dulcedine diuinitatis: carnis ⁊ ase. Iste eiꝰ tres substātie dulcissime sunt in xpo: ḡbus nomẽ iesus ẽ iuolutū. Et tō suaue est atqꝫ dulcissimū. ¶ Scōo delectat auditū p melodiẽ suauitatẽ. Sonus nāqꝫ melodiẽ ꝓsurgit ex flatu in vas musicū. Flatus ẽ diuinitas: vas musicū ẽ corpus ꝓsicū. Et ex hac duplici natura: diuina scꝫ ⁊ humana. ꝓsurgit tanꝫ sonus musicus hoc nomẽ iesus: qō spūalẽ auditus delectat. Bern. Iesus in ore mel: in aure melos ⁊ in corde iubilus. ¶ Tertio delectat visus p speciei amenitatem. Oculus nō delectat circa colores extremos. s. albus vel nigꝝ: sed circa medios colores. Color albus q est visus disgregatiuus ẽ ipsa diuinitas: ad cuius aspectum oculus cordis nō pōt assurgere pre sue lucis imẽsitate. Color nigꝝ est humanitas eiꝰ in passiõe eius nimiuꝫ denigrata. Ad cuius aspectu; oculus nō pōt assurgẽ pre nimia ꝓfusione. Iōgꝫ xps qōdā tẽperamentuꝫ fecit: ⁊ nomẽ iesus sibi ꝓpoīt ꝙ fuit. qō est q̄si color medius ex albo diuinitatis ⁊ nigro hūanitatis causatus: cū sibi ꝓpetat rōne vtriusꝫ nāe. ¶ Quarto delectat olfatū pre odoris magnitudine. In xpo nāqꝫ fuerūt tres spēs aromatice. s. balsamū nāe diuine: cinamomuꝫ deuote aie ⁊ myrrha carnis mortificate. Ecc. xxiiij. Sicut cinamomū ⁊ balsamū aromatizās. Ex his cōsurgit aromatic⁹ scꝫ hoc nomẽ iesus. qō est ꝙdtum balsamo: diuinitatis ꝓfuse: cinamomo deuote anime. ⁊ myrrha carnis mortificate. ¶ Quinto delectat tactuꝫ pre iui mollitie ⁊ lenitate. Tactus non delectat circa dura ꝛ mollia. Nec circa aspa: ꝛ mãsueta. Nec circa rigida: sed flexibilia. Olim deus erat durus ad iterendum iustitiã. Sap. xi. Ilios tāḡ durus rex iterrogās ꝙdenasti. Erat rigidus ⁊ inflexibilis ad venia. Dabebat aspiratẽ: ꝓ seuerit atẽ nimiã. Job. xxx. Mutatus es mihi in crudelẽ. Sed mō xps est vnctus. ps. Unxit te deus deus tuus oleo letitie pre cõsortibus tuis ꝛc. Et ideo factus est mollis ad misericordiã: flexibilis ad veniã: mitis ad gratiam.

Sermo.lvi. ¶ De epiphia dñi sermo.i.

Ecce magi ab ori
ente venerūt ꝛc. Mat. ij. Xps in hūc mūdū venit: vt regnū suū recuperet: ⁊ dyabolū inaforẽ eiceꝛ. Joā. xij. Nūc iudiciũ est mūdi: nūc princeps huius mūdi eiciet foras. Et tō milites sue curie. s. angeli ad ipm venerūt: vt sibi gras agerẽt dicẽtes: Gla in altissimis deo. Deide visitauerūt eū populares. i. pastores: vt eius dñm recognoscerẽt. Dodie visitauerūt eū pncipes ⁊ barones vt sibi fidelitatem facerẽt ⁊ munera offerrẽt. ideo dr: Ecce magi venerūt ꝛc. Circa istos magos tria ponunt. ¶ Prio eoꝝ sapia. Dicunt. n. magi a sapia. Naꝫ grece phs: hebraice scriba: latine sapiẽs. p se magꝰ vocat. Eoꝝ aũt sapia in hoc appet ꝙ xps sapiẽter q̄siuerūt: ex eo. s. ꝙ habuerūt desiderii in q̄rẽdo: studiuꝫ in iterrogãdo ⁊ mãsuetũ aliꝫ i acqescẽdo. ⁊ q̄sita habuerūt: iō xps iuenire meruerūt. Magnũ. n. desideriũ habuerunt: q̄ singulis annis sup mõtẽ victoriale ascẽdebãt: ⁊ deũ vt stellam a balaã ꝓpha pdicta eis ostẽderet exorabãt. Sap. vi. Preoccupat q se ꝓcupiscunt vt sese illis ꝓ oñdat. ¶ Scõo habuerũt studiũ in iterrogãdo dicẽtes: Ubi est q nat⁹ est ꝛc. Interrogauerũt cũ a sapiẽtibus. s. legis doctoribus. Thob. iij. Cõsiliũ semp a sapiẽte pergre: iō magi vt sapiẽtes iterrogauerunt in hierlẽ vbi erãt scribe ⁊ legis doctores de re vtili ⁊ necessaria non curiosa. Eccs. vij. Ne dicas qd putas cause est ꝙ ꝓra tpa meliora fuerũt q̄ nūc sũt ꝛc. Interrogauerũt ab o iuenĩdi ⁊ addiscẽdi nõ tẽtãdi. Uñ dr Mat. xxij. Interrogauit eũ vnus legis doctor: tentãs eum ꝛc. ¶ Tertio habuerũt getuꝫ aliꝫ acqescẽdo. Triplex. n. istructio facta est eis. Una a celo p stellã: alia ab hoie p pphetã. tertia a deo p reuelatõẽs ẽternã. Acq rũt ergo stelle eius ducatũ sequẽtes ꝓ phetie locũ q̄rẽtes: ⁊ ispiratõi diuine ad here dẽ nõ reuertẽtes. Sz multi sunt q istructõib⁹ creaturaꝝ nõ acqescũt: cũ tñ dicat Roñ. i. Inuisibilia dei a creatura

mũdi per ea que facta sũt intellecta ꝓspiciunt: z verba dei ꝓtenũt. Prouer. i. Sapientia ãtqꝫ doctrina stulti despiciũt: z diuinũ ispiratoꝛ extinguũt. i. Thes. v. Spm̃ nolite extinguẽ. ℂ Scõo ponit eorũ sollicitudo z diligẽtia cũ dr. Ab oriente venerũt. Hiero. Voluit aũt deus pmittas gẽtiũ vocare potius ab oriẽte ꝙ ab alia regiõe. Et eo ꝙ regio oriẽtalis erat odiosa ac imũda z maledicta. Odiosa q dẽ erat eo ꝙ ibi orta erat pma puaricatio. Voluit ergo ds vt vbi fuerat pn ciplũ nr̃e p̃uaricatõis: inde p̃diret in gẽtibus p̃ncipiũ nr̃e viuificatõis. Hinc ẽ ꝙ ds in cruce positus dr sum hũlt ver sus oriẽtez: vt ait Dam̃. li. iiij. Ad signifi cãdũ ꝙ culpa ibi ꝓtractã post dr suꝫ po fuerat: nec vlterius ꝓh̃a recordari vole bat. ℂ Scõo erat imũda: q fuit ꝓma effusiõe sanguis. s. abel fe data. z ꝓ sumuꝫ icẽsoꝛ idolatriaꝫ maculata. Et iõ volu it deus vt q imũda fuerat ꝑ effusionem sanguis: mundaret ꝑ appitionẽ noui sy deris. Hinc est ꝙ ds in celũ ascẽdẽs ad oriẽtez ascẽdit. Juxta illõ ps. Quis ascẽdit sup celũ celi ad oriẽtẽ vt ꝑ sacrã ascẽsionẽ sui corpis mundaret ifectio aeris. ℂ Tertio erat maledicta: q prima maledictio ibi fuit data qñ dixit Dam̃. iij. Maledicta terra in ope tuo. Voluit igit deꝰ vt vbi ortuꝫ hũlt maledictio ꝓma ibi ortuꝫ ret gẽtibus ꝓma bñdictio. Hinc est ꝙ ꝫs iudei adorãt ad occidẽtez. Saracẽm ad meridiẽ. Xp̃iani ad oriẽtez ex eo ꝙ ꝓma bñdicto gr̃e inde venit. Sap. xvi. Oportet ꝑuenire solez ad bñdictõem tuaꝫ tẽ. ℂ Tertio ponit aduẽtus ipsoꝝ cã motiua cũ dr. Vidim⁹. n. stellã eius in oriẽte. ℣ Circa qõ notãdũ ꝙ ꝑ ꝙttuoꝛ ad venie dũ moti sũt. ℂ Primo ꝑ stellã appentẽ. Videbãt. n. ipsam ab aliis differre situ: q nõ erat in firmamento cũ fixis. Nec in ethere cũ ceteris planetis: sz in aere vicina terre. In motu: q ẽm Dam̃. qñqꝫ mouebat ab oriẽte i occidẽtez. qñqꝫ ex aglone i austrũ. z qñqꝫ ab oriẽte in meridiẽ: z a meridie i aglonẽ. Sic ciz ẽm Chry. Jacet palestina respectu phidis i lucez: q luce suã nõ poterat solis claritas obumbrare. In illuminatõis tpe: q nõ solũ in nocte sed ẽt in die lucebat. In illuminationis interpolatõe: q qñqꝫ occultabat: z qñqꝫ apparebat cum alie stelle nõ occulterẽt nisi per extrinsecũ impedimentũ. ℣ Scõo moti sũt ad veniẽdũ ꝑ agẽlũ iperantẽ. Augu. in sermone: Si victur⁹ es. A quibus magi audierũt q talis stella puer⁹ tantũ significaret: p̃fecto ab angelis aliqua monitõe reuelatõis. z subdit: Potuerũt illis angeli dicere. Jte z adorate eũ vbi natus ẽ z simul tradicate qualis: quãtusqꝫ z q natus sit. ℂ Tertio moti sunt ad veniendũ per puerũ allo quentẽ. Nã sicut refert Chrys. magis supra montẽ existẽtibus stella hũs formaꝫ pueri paruuli in cuius capite erat crux ad eos descendit. elqꝫ dixit vt in iudeaꝫ pgerent: z ibi natum puerũ inuenirent. ℂ Quarto moti sunt ad veniẽdũ ꝑ diuinã ispiratõez reuelatẽ. vnde dicit Leo Preter illã stelle speciẽ que coꝛpoꝛeũ ici tauit obtulit cũ fulgẽtioꝛ veritatis radius eoꝝ corda ꝑ docuit. Berñ. Prosecto q magos adduxit ipse z instruxit. z q ꝑ stellaꝫ sortes amouit: ipse in occulto corda edocuit. Jsti sũt quattuoꝛ nuncij ꝑ quos xp̃s nos ad se vocat. s. ꝑ predicatoꝛ instructoẽm. isti sunt angeli dei. Per sue gratie oblatõez. ista ẽ stella dei. Per interioꝛez admonitõez. illa est ispiratio dei. sue passionis memoꝛatõez. ista significat ꝑ puerũ dei q in capite crucez gerebat. sed tamẽ multi sũt adeo obstinati ꝙ ad ipsuꝫ venire ꝓtenunt. vnde ait Prouer. i. Vocaui ꝑ eos nũcios ammonẽdo z renuistis. Extẽdi manũ meã sez in cruce: z nõ fuit q aspiceret. Despexistis omne ꝯsiliũ meũ. i. ispiratoꝛez meã z increpatoꝛez meã neglexistis. idest gr̃az que vestra vitia arguebat.

Sermo. lvij. ℂ Eodez die Sermo. y.

QUi ce magi ab oriente venerũt ꝛc̃. Aduent⁹ma gouum describit quãtum ad tria. ℂ Primo quãtuꝫ ad locũ dr. Ab oriente venerũt ꝛc̃. In oriẽte q dez ortuꝫ habuit peccatũ suũ die: q cayn ex iuidia occidit abel fratrẽ suũ. Peccatũ auaritie: q cum cayn deberet offerre munera spẽcas coꝛosas sibi obtulit. Ibi ẽt ortuꝫ habuit cõfusio ligue. Sed isti bti magi

in oriẽte genitꝰ ꝓtra vitiũ inuidie habue
rũt mutuã ch̃aritatẽ:q; ꝙcorditer ⁊ ami
cabiliꝰ venerũt. ſm tii eccleſie repeſenta
tionẽz. Unus erat adoleſcẽs. alius vir.
tertius ſenex. Adoleſcẽtes eim ꝙueue
rũt ⁊ temerarij ⁊ ꝓſumptuoſi. Uiri ve
ro ſupbi ⁊ abitioſi. Senes iracũdi ⁊ aua
ri ac ſuſpitioſi. Fuit ergo mir̃ q iſti in
gbus erat tãta mor̃ diuerſitas: ſic paciſ
ce venerũt. Yſa. xi. Uitulus leo ⁊ ouis ſi
mul mozabunt: ⁊ puer puulus minabit
eos. Per vitulũ ſignificat adoleſcẽs la
ſciuus. Per leonẽ vir ſupbus. Per ouẽ
q; ꝫz anbelitũ fetiduꝫ ⁊ pauclatẽ dẽtiũ
ſenex itelligit. Iſti ꝙcorditer mozati fue
runt: ⁊ puer puulus in cunabulis exũs
eos ad ſe benigne minauit. ℣ Scõo con
tra petñ auaritie habuerũt liberalitatẽ
Uñ dr: Aptis theſauris ſuis ⁊c. Nõ cim
eos apuerunt herodi diuitꝰ: ſꝫ xpo pau
peri. nec in via: ſed cũ ad xpm puenerũt
q; nõ ſunt aliq̃ dãda ꝓpter appentiã ſꝫ
ꝓpter laudẽ dei ſeu diuinã. Nec cõderũt
villa: ſed ꝓciosa: q; theſauros. ℣ Tertio
ꝓtra ꝓfuſionẽ linguẽ: hũerunt ligue vni
formitatẽ. Nõ enim vartauerũt: ſed vna
⁊ ꝙcordi lingua dixerũt: venimus adora
re eu. Et tñ multa ipedimẽta retrahen
tia eis occurrerũt ne ipm quererent vel
adorarẽt. ſ. difficultas itinerꝭ: anniſſio
ſyderis: timor regis: vilitas naſcentis:
paupertas ⁊ penuria miſis. ℂ Scõo de
ſcribit aduentus magoꝝ quãtuz ad du
catũ cum dr: Uidimus enim ſtellã eius
Uoluit autez dñs natiuitatẽ ſuã portius
per ſtellaz q; per aliaz creaturã reuelare
Et hoc ex triplici ratõe. ℣ Primo vt in
carnatõis myſterũ oſtẽderet. Stella. n.
eſt corpus celeſte a luce ſolis irradiatũ.
lux ſolis eſt diuinitas que tũc corpus ir
radiauit qñ ſe carni vniuit. Et quoniaz
ſolez nõ poſſumus in ſe reſpicere: vide
mus eius lucẽ in ſydere in nube ⁊ in mõ
te. Lux igit diuinitatis corpoꝛi ſe ventẽs
a nobis videt tanq̃ i ſydere. Apoc. xxij.
Ego ſuꝫ radix dauid ſtella cadida ⁊ ma
tutina: tanq̃ in nube. Yſa. xix. Aſcendit
dñs ſup leuẽ nubez. ſ. ſup carnẽ a pecca
ti pẽdere imunẽ tanq̃ in monte. Yſa. ij.
Erit in nouiſſimis diebus ꝑparat̃ mõs
domus dñi. ℣ Scõa rõ eſt vt lingua celi
ſibi teſtimoniũ ꝓbberet. Eſt eiz quadru
pler ligua. ſ. diuina: angelica: humana
⁊ celeſtis. Locuta igit fuit lingua diuia
dicẽs ps. Filius meus es tu: ego ⁊c. Lin
gua aut angelica cũ dixit Luce. ij. Nat⁹
eſt vobis hodie ſaluator. Et lingua hu
mana dicẽs. Augu. Quid erat illa ſtella
niſi mirifica ligua celi que narraret glo
riã dei. ℣ Tertia ratio eſt vt magos per
ſenſibilia ad diuina manuduceret. Tꝫz
ſm Dionyſiũ triplex eſt ordo aſcendẽdi
in deũ. ſ. per ſenſibilia manuductoẽz. p
itellectualiũ operatoẽz ⁊ per imediataz
vniõẽ. Magi ergo primo vſi ſunt ſenſi
bili ſtella. deinde itellectuali ⁊ ſpiali p
pheria. Tandez imediate xpi preſentia.
℣ Tertio deſcribit eoꝝ aduẽtus quãtũ
ad finẽ itentũ cũ dr: Et venim⁹ adorare.
Adorauerũt ipm corde: q; verã de ipſo ñ
deꝫ habuerũt. Ore: q; ipſuꝫ regẽ deum ⁊
hoiem ꝓfeſſi fuerũt. Corpore: q; ante ip
ſuꝫ ſe ꝓſtrauerunt. Et opere q; pciosa
munera ſibi obtulerunt.

Sermo. lvij. ℂ De eodẽ feſto ſmo. iij.

OIdimus ſtellam
eius in oriẽte ⁊c. De iſta ſtel
la q̃dã legunt. ℂ Primũ eſt
eiꝰ appitio: q; magis i oriẽte appuit. Nõ
tãdũ aũt q; i xpi natiuitate q̃da ſtella ap
paruit in aere ſicut iſta de q̃ dr hic. Que
non erat in firmameto cum fixis: nec in
ethere cũ planetis: ſed in aere ꝓximia
terre. Quedã apparuit i mõte: q; ex nar
ratõez Ch̃yſo. Magis in mõte exũtib⁹
quedã ſtella in forma pueri ad eos deſce
dit. quedã appuit i circulo aureo ex nar
ratõez Horologij ⁊ Innocẽty. ℣ Quedã
apparuit in celo: q; ſicut refert Albuma
ſar. quedaz puella in celo apparuit que
puerũ in vlnis tenebat. ⁊ ſenex iuxta eaz
erat qui ea nõ tãgebat. qđ puer xpiani
vt ideũ alt deũ ſuũ eſſe dicũt. Per ſtellam
ergo gr̃a dei ſignificat que apparuit in
aere: in mõte: in circulo ⁊ in celo. Aer. n.
eſt medius iter celũ ⁊ terrã p quẽ ſignifi
canꝫ illi q nec in celũ aſcendunt per ſu
perbiã ⁊ ꝓſumptionẽ. neq; deſcẽdunt
in infernũ per nimiuꝫ ordinatũ timorẽ.
⁊ ſtant in medio per ſpem ⁊ dei amorez.
Et in talibus gratia dei apparet. Ezech.

346

vij. Eleuauit me spūs inter celū z terrā. Et ad hoc significādū homo factus est medius: fecerat deus creatura corporalē z ipsa i terrā pstrauit. Fecerat pure spūalē que se nimis eleuauit. Idcoq; fecit hoiem ex vtraq; natura ꝓpositum sc; corporalē z spūalē: ne aut nimis se deijciat per timorē: fed in medio maneat ꝑ spem z dei amorē. ℣ Scōo apparuit stella. i. diuina gra in monte. i. multis sanctis qui sunt eleuati per vite pfectōem. Prouer. xiij. Justitia eleuat gentē. Magni per iustificatōes. Roma. viij. Quos aūt iustificauit hos z magnificauit. Et ꝓspicui per exēpli exhibitōem. Bat. v. Nō pōt ciuitas abscōdi supra montē posita. ℣ Tertio apparet in circulo. forma circularis est pulchra: simpla z ampla. Illi ergo sunt forma circularis q sunt pulchri per puritatē: simplices ꝑ rectaz intentionē: z lati per charitatē. ℣ Quarto apparuit in celo. i. in his q sunt celestes p̄ quersatōes. de quoꝝ numero erat apls qui dicebat Philip. iij. Nostra conuersatio in celis est. ℂ Secūdum qō de ista stella legit est cius occultatio. Fuit enīz ad tēpus occultata ex diuina ꝓuidentia vt ipsi hierusalē cogerent intrare: z a doctoribus ingrere: vt sic i ore duoꝝ vel triū staret omne verbū. Primus testis fuit apparēs stella. Secūdus insinuata ꝓphetia. Tertius reuelatio diuina cuz dicit: Respōso accepto in somnis. Jsti aūt tres nō potuerūt fallere neq; fallī: sc; nec stella: q; ad hoc a deo fuerat missa. nec ꝓphetia: q; ab incōmutabili veritate fuerat ispirata. nec reuelatio diuina: q; imediate a deo fuerat infusa. ℣ Notāduz aūt q; hec stella in oriente z occidēte: idest rome fuerat visa. in medio occultata est: idest in hierusalem que in medio terre habitabilis dicit esse sita. Oriēs z occidēs signāt natiuitatē z mortez: medīū aūt viram. Cōsideratio aūt natiuitatis est causa humilitatis. Humilitas aūt est itroductiua gratie. i. Petri. v. Humilibus aūt dat gratiā. Cōsideratio aūt mortis est causa timoris. Timor aūt est expulsiuus culpe. Ecc. i. Timor domini expellit peccatū. Cōsideratio aūtez lōgioris vite est causa superbie z vane fiducie. Job. xv. Lūctis diebus suis spius supbit. z numer⁹ annoꝝ cē. Et sic patet q; i orīēte z occidēte idest in cōsideratōe natiuitatis z mortis stella: idest dei gra ifundit: in consideratōe medīj occultat. ℂ Tertiū qō de ista stella legit est eius anteceſſio. vnde dicitur Antecedebat eos. Habuerūt enīm magi tres ductores: scilz stellā: virtutē angeli, caz z spūs sancti ꝓsentia. Unde ctiam vt narrat Remigius. Quida dixerūt ipsam stellā fuisse angelū. Ellj spūm sanctū: qui in specie stelle apparuit. Qui ergo vult ad xp̄m ire oportet q; ducatur a discretiōe bene illuminate. z iste est ductor sydereus. Prouerb. iiij. Palpebre tue p̄cedāt gressus tuos. Al timore filia li bene humiliāte. Et iste ē ductor angelicus. Sicut enīz angelus datus est homini ad custodiā: sic timor custodit. Ecclē. xxvij. Si nō in timore dñi tenueris te: statiz subuertet dom⁹ tua. Et ab amore dei bene inflāmāte. z iste est ductor diuinus: scilz ipsa charitas. i. Corinth. xij. Adhuc excellentiorē viaz vobis demōstro cē. Dali aūt ducunt ab errore male excecāte. Sapiētie. ij. Excecauit eos malitia eorū. Al timore seruili male humiliāte. ꝑs. Jbi trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Ab amore carnali male inflāmāte. ꝑs. Supecēdit ignis z nō vidērūt solez. ℂ Quarū quod de ista stella legit est eius motio cū dicit. Usq; dū veniēs. Certe stelle mouētur motu etreulari. veloci: ꝓpulso z violēto. Bot⁹ aūt ez huius stelle nō fuit circularis vel spiricus: sed quasi linealis z rectus. sm Dama. Nec fuit velox nec rapidus: sed dulcis z tēperatus. Augu. Ut xp̄o stella pluz reddat obsequiū: tēperat gradum: donec magos ducat ad puerū. Nec fuit violētus vel ꝓpulsus: sed a diuina ꝓuidētia ordinatus. Chryso. Cū oportebat tre magos ibat: quādo aūt stare oportebat stabat. Nos etiā non debemus moueri motu circulari per amorē mundanum: quia in circuitu ipū ambulāt: sed motu recto per amorez diuinū. Lanf. i. Recti diligunt te. Necmotu rapido per indiscretū feruorē: sed cum tēperamēto

per discretionē. Prouer. xvij. Substātia festinata minuet ꝛc. Hec motu ppio ꝛ a deo ordinato: nō debemus sequi p. ptiū sensum: ꝛ dei beneplacitus. Eccle. xviij. Post cōcupiscentias tuas ne eas. ¶ Quintū. q de ista stella legit est eius statio: cū dī: Staret supra. Gratia eiꝫ dei p stellaꝫ significata animā stabiles facit. ℣ Primo: q cōlungit eaꝫ vni non diuiso scz deo. Ysa: li. Unum vocauit euꝫ. ps: Unaꝫ petij a dño hanc requirā. ℣ Secūdo stabilit: ꝛ eterno. Augu. in lib. cofessiō nū. Reddite preuaricatores ad cor: ꝛ ihe rete illi qui fecit vos: state in eo ꝛ stabitis. Requiescite in eo: et securi eritis. ℣ Tertio vniuersalr pfecto. Matth. v. Estote perfecti sicut ꝛ pater vester celestis perfectus ē. ℣ Quarto fini vltimo. Augu. de ciuitate dei. Ipse ē finis de side riorum nr̄orum qui sine fine videbit. sine fastidio amabit. sine fatigatione laudabitur.

Sermo. lix. ¶ Eodez die. Sermo quartus.

Ecce stella quaz viderant magi in oriēte ante cedebat eos ꝛc. Stella ista ad tria fuit a deo missa. s. vt esset xpō in obsequium. vt esset magis in ducatuꝫ. vt esset ipsis ꝛ nobis in gaudiū. Fuit nāqꝫ xpō i obsequiū non in fatuꝫ. vñ dī: Usqꝫ dum veniēs staret supra vbi erat puer. Fulgētius. Christo stella prebuit obsequiū non ꝑperiū. Aug. Non ió xps ē natꝰ q illa stella extitit: ió illa extitit q xps ē natꝰ. Nā si dici oporteret nō stellā xpō: sed christū stelle factum fuisse diceremus. Sic. Duz nō puer ad stellaꝫ: sed stella ad puerum cucurrit. si dici licuit. nō stella: fatū puer: si fatum stelle his que apparuit puer fuit. Cōstellationes eim vel signa sub quibus aliqui nascunt necessitatē inferre nō pñt: q nati sub eodez signo sunt sepe diuersorum morum. diuersoꝝ officiorū. diuersarū cōditionū. q eim sunt diuersorum moꝝ dicit Hiego. in omel. Luꝫ vno tempore eodēqꝫ pene mometo Jacob ꝛ Esau mater fuderit nō vna vtriusqꝫ vite qualitas fuit. q sunt diuersoꝝ officiorum. dicit idez: Fateri etiā mathematici solent q quisquis in aquarū signo nascitur: piscatoris misterū sortit. Piscatores officiū vt ferē Bethulia nō hꝫ. Rursus quos sub signo libre nasci asserunt. Trapezetas futuros dicūt. Et trapezetas multarū gētiuꝫ potuncie ignorāt. q vero sunt diuersarū cōditionū. dicit idez Hie. In ꝑsarū fracoꝝqꝫ terra reges ex genere ꝑdeunt. quibus ꝑfecto nascētibus quis estimet quanti eisdem momentis hoiarū ac tēporibus ex seruili cōditōne nascunt. ꝛ tū regū filij vno eodēqꝫ syde re ꝛ syderū eodē momento cū seruis nati ad regnuꝫ ꝑficiūt cū serui qui secum fuerūt genitī in seruitute moriāt. ¶ Secūdo stella fuit magis in ducatu: qō no taꝫ cuꝫ dī: Antecedebat eos. Circa quod notāduꝫ q dum filij Israel in terrā ꝑmissionis ꝑgerent quattuor habuerunt ductores scz colūnaꝫ nubis per diem: ꝛ colūnam ignis p noctez. angelicaꝫ custodiam. Exo. xxiij. Ecce ego mitto angelum meū qui ꝓcedet te ꝛc. Et diuinam ꝑfidētiā. Exod. xxiij. vbi cū diceret deo moyses. Si nō tuipse ꝓcedas ne educas nos de loco isto: ait dñs. Et verbuꝫ istud q locutus es faciā scz te ꝓcedas. Magi militer cūctos ad xpm habuerūt colūnaꝫ igneā. i. stellā fulgidaꝫ. ysa. lx. Ambulabunt gētes in lumine tuo ꝛ. Habuerūt colūnaꝫ nubis. i. ꝓphetiaꝫ qua dictum fuit. Et tu bethlee terra iuda ꝛc. Et dicitur ꝓphetia nubes: ꝓpter obscuritatez. ps. Tenebrosa aqua in nubib⁹ aeris. i. obscura itelligētia in ꝓphetis. Habuerunt ageliā mtniū: q. sm beatum Aug. Angeli eis apparētes dixerūt q ill stella natuꝫ xpm significabat. ꝛ q i iudea ꝑgerent: ꝛ natū puez inuenirēt. Habuerūt diuinū ꝑfidiū: qō eos ab oib⁹ periculis cōseruauit. Uñ dī. Risō accepto in somnis. s. a deo ne redirēt ad herodē ꝛc. Si ergo ad xpm volumus ꝑgere necesse ē vt hos quattuor ductores habeamus. s. colūnaꝫ ignis. i. spūm sanctū dirigentē. ps. Spūs tuus bonus deducet me in terraꝫ rectā ꝛc. Colūnam nubis. i. sermonē diuinū refrigerātē. Eccl. xvij. Nōne ardoꝛē refrigerabit ros. Sic ꝛ verbū eius melius ꝙ datū. Angelū dei custodiētē. ps. Angelis suis mādauit ō te.

tē. Et deū in ois cōseruātē. Deuf. i. Dūs deus q ductor ē exter p vobis ispe pugnabit. ¶ Tertio stella fuit magis ⁊ nobis i gaudiū. Ūñ dr: Gaudii sunt gaudio magno valde. Ipi quidē de quattuor gaudiū hūerūt. s. de sua pacifica deductiōe: ⁊ iō gaudii sunt. De sua icolumi puētōe. de sua ab hac de fallaci exatiōe. De stelle recupatiōe. iō gaudio magno. Et de pueri inuētōe: iō magno valde p̄ De his quattuor: viri scit debēt vtiq; gaudere.

¶ Prio: q; sine labe peti: ⁊ corruptiōis: ad patriaz celestē puenerūt. ysa. lv. In letitia egredieminī: ⁊ in pace deducemini Primo ēt gaudet. Luc. lv. Frater tuꝰ venit: ⁊ occidit p̄ tuus vitulū sagīnatus: q; sanū eū recepit. ¶ Scōg qñ de diabolo ptāte fugiūt: iō ipe liberatus deū laudat dicēs. Eccl. li. Cōfitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te deū saluatorez meū ⁊c. Gaudēs se liberatū ō saucibus leonis superbie. De seruitute auaritie: ⁊ de pssura flāme luxurie. ¶ Tertio qñ gratiam amissaz recupant. De hoc cū ipe gaudet. Ūñ dicebat ppheta: Redde mihi letitia salutaris tui. Deus gaudet vt Luc. xv. Epulari ⁊ gaudere oportebat tē. Et angelis gaudet. ibidē: Gaudiū ē angelis del sup vno pctōe penitētiam agēte. ¶ Quarto qñ post illud exiliū ihesuz inuenire se spant. Abachuc. iij. Exultabo i deo ihesu meo. ps. Adimplebis me letitia cum vultu tuo.

Sermo. lx. ¶ De eodez. Sermo. v.

QT intrantes domū inuenerūt puerū cū maria mrē eius tē. Isti beati magi quattuor fecisse legūt. ℣ Ipsi eiz christū inuenerūt. iuētū adorauerūt. adoratū honorauerūt. honoratū custodierūt. ¶ Inuenerūt igīt: iō dr: Intrātes domū inuenerūt puerū. Iō aūt inuenerūt: q; ipsum quesierūt. eo studio. eo mō. eo ordine: ⁊ eo fine quo debuerūt. ℣ Studiū aūt ipōrū fuit in pscrutādo: q; scripturas Balaam qui de hac stella pphetauerat diligēter scrutari fuerūt. Io. v. Scrutamini scripturas tē. In vigilando: q; sup mōtem victoriale vigilabat. Prouerb. viij. Qui mane vigilauerint ad me inuenient me. In oādo. q; p illius stelle apparitōne semp deū orabāt. Dat. xi. Oia quecūq; orātes petitis tē. ℣ Secūdo quesierunt eo mō quo debuerūt sez fortiter vt nec labore itineris. nec turbatiōe regis. nec amissiōe sy deris frangerētur. Sapienter vt xpo dis astutia non decipereni Dulciter: vt eius pmissiōibus blandis non allicerent. ¶ Tertio quesierūt eo ordine eū: quo ordine querere debuerunt. Quia prio quesierūt eū per rē sensibilez i. stellaz. Deinde per rē rōnalē. i. ppheta. Tandē p rem supintellectualē. i. revelatione diuinaz. Si igitur ⁊ nos ipm querere volumus icipiamus ab infimo humilitatis. Deide pergamus ad medium virtutis. Ultimo puentamus ad sūmū cōtemplatiōis vt possimus dicere. ij. Cor. iij. Nos aūt reuelata facie gloriam dei speculates tē. ℣ Quarto quesierunt cū eo fine quo debuerūt: vt. s. ipm honorarent. pstratōe corporis. adoratēt deuotione mentis. dotarēt largitōe muneris Et sic p̄z q; sibi obtulerūt quicqd habuerunt. s. corpus: cuz dr: Procidētes. Alias cū dr: Adorauerūt. Res. et tēpotales: cū dr Et aptis thesauris suis tē. ¶ Secūdo inuētum adorauerunt. qđ notat: cum dr: Et procidentes adorauerūt eū. Adorauerunt ergo ipm adoratōe latrie: que est cultus soli deo debitus. Que habet fieri quinqz modis. s. mētaliq; que fm Augu. cōsistit in dei cognitōe. dilectōe. ⁊ debita subiectōe. Et istā bti magi cognouerunt ⁊ habuerūt: q; deū cognouerunt ⁊ dulciter amauerūt ⁊ se sibi humiliter subiecerūt. ¶ Secūdo habz fieri vocaliq; oādo: laudādo: ⁊ gratias agēdo. Et isto modo bti magi adorasse credēdi sūt ℣ Tertio habz fieri realiter in nostrarū rez oblatōe. Et isti thesauros suos obtulerunt. ℣ Quarto habz fieri psonaliter sicut in genuflexiōe ⁊ pstratōe. Et isti in terra se pstrauerunt. ℣ Quin to habet fieri sacramētaliq; vt in sacrificij imolatione. Et isti sibi munera obtulerunt. ¶ Tertio adoratū honorauerūt. ⁊ hoc p munera que sibi obtulerūt. Nā quadruplex munus sibi obtulerūt. s. mun̄ acoris: q; in cū fideliter crediderūt. Munus ab ore: q; ipsum vez deū ⁊ hoiem cōfessi

fuerunt. Munus a manu qr sibi munera obtulerunt. Munus ab obsequio: qr ante eũ se pstrauerunt. Istud quadruplex munus z nos debemus offerre deo z primo. Deo debemus offerre munus a corde quod ē munus oratõis. ij. Regũ. vij. Inuenit seruus tu⁹ cor suũ: vt adoraret te oratõe hac. Munus ab ore qõ ē munus laudatõis. ps. Sacrificiũ laudis honorificabit me. Munus a manu: qõ ē mun⁹ bone opatõis. Eccls. ix. Qõcũqs potest manus tua instãter operare etc. Munus ab obsequio: qõ est exhibitio seruitꝰ psonalis. Eccl. xlv. Dnũ obsequi sancto deo. Istõ ēt quadruplex munus debemus offerre primo scz munus a corde per cõpassiones. Ysa. lviij. Cũ effuderis esurienti animã tuã z. Munus ab ore p corruptionē. Matth. xviij. Si peccauerit in te frater tuus etc. Munus a manu p subministratões. Eccli. vij. Pauperi porrige manũ tuã z. Munꝰ ab obsequio p corporalis obsequij exhibitionē. Bal. vi. Alter alterius onera portate etc. ¶ Quarto magi honorati⁹ custodierũt: qr deꝰ id ipm non pdiderũt. Herodes naq; habebat turbationē i corde. vnde dr: Iratus ē valde. Astutiaz in opere. qr a iudeis locuz z a magis didicit. ps. Et religionē simulataz in ore. vnde dr: Ut z ego veniens adorē eum. Magi aũt ista nõ cognouerũt ppr tres causas. vt dicit Chrysc. scz ppter eorũ honestatez z simplicitatē. fm quam ceteros existimabãt: ppter regiaz dignitatem: qr non poterãt suspicari q tantus rex cõtra vnuz puerũ talia cogitaret. Et ppter puerī maiestatē: qr nõ poterãt opinari q tam admirabili puero insidias moliri auderet. Cõtra tamẽ eius malitiam: astutiaz z religionē simulatã tripliciter remediuz habuerũt. ℣ Psalmuz est ipm suffragiũ oratõis de tuote. vnde dr: Respõso accepto in somnis. Glosa. Sicut ipe moyses racens clamabat. sic z iusti. ℣ Secũdũ est beneficiũ inspiratõis diuine. qr ipse deus malitias herodis cis intimauit. Et quid ipsi facere debeãt reuelauit scz ne redirent ad herodẽ. ℣ Tertium ē promptitudo obedientie: qr mox diuine inspiratõi obedierũt: qr per aliã viam reuersi sunt in regionez suam.

Sermo. lxi. ¶ De eodẽ. Sermo. vi.

Apertis thesauris suis obtulerũt ei mũera. Ista munera fuerũt mystice significatiua. ℣ Quia per aurũ intelligitur diuina dilectio. p thus deuota oratõ. per myrrhaz carnis mortificatio. que oia deo offerre debemus. ¶ Significat aũt dilectio p aurũ: qr aurus ē pciosus cuius pciositas causat ex tribus scz ex charitate: durabilitate: z vtilitate. ℣ Est eĩm rarũ: iõ preciosum. Nemo. Oē quod rarũ ē magis appetit. Pulegium apud indos pciosus ē q aurũ. Est igit charitas pciosa qr rara. dr Phil. ij. Omnes q sua sunt querũt: Et dr. i. Cor. xiij. Charitas nõ querit que sua sũt. Ex quo sequit q nullus. i. valde pauci charitatē hnt. ℣ Secũdo aurũ ē durabile: sic z ipsa dilectio ē durabilis z imortalis. i. Cor. xiij. Charitas nũquam excidit. Excidit lingua z succedit cordiũ pfecta cognitõ Excidit fides z succedit apta visio. Excidit spes z succedit pñtiale possessio. Charitas non aũt excidit: qr ea nihil melius qõ succedere sibi possit. ℣ Tertio aurum ē vtile: qr cor cõfortat: letificat: z in iuuẽtute cõseruat. Sic charitas hz cor cõfortare: cõseruare: z fortificare. Canti. viij. Fortis ē vt mors dilectio. Habet letificare. Vñ ipse apls vocat eaz solatiũ dicẽs ad Phil. ij. Si qua cõsolatio in xpo. si qõ solaciũ charitatis etc. Habet vero in iuuẽtute cõseruare: z facit de sene iuuenem. ps. Renouabit vt aquile iuuentus tua. z de vetusto nouũ. Joã. xiij. Abãdatum nouũ do vobis: vt diligatis inuicẽ. De mortuo vituũ. ij. Jo. ij. In hoc scimus qm translati sumus de morte ad vitam: qm diligimus fratres. ℣ Secũdo debemus offerre deo thus deuote oratõis. ps. Dirigat oratio mea sicut incẽsum in cõspectu tuo. Thus redolẽs ex carbonib⁹ vitiis pcedit: in altũ ascendit: z odorem reddit. Sic oratio dz procedere ex corde ignito per amorẽ. Eccl. l. Thus ardens in igne. Talis oratio sic ignita tria bona facit. ¶ Psalmũ ē qr diabolũ expellit Thob. vi. Cordis ei pticulam, si sup car-

bones ponas fumus eius extricat oē genus demoniox. ℣ Secūdo deū ad nos accedere facit. vii ps. Sagitte potētis acute ⁊c. Sicut enim stimulus aliquē puocat ad currēdū. Sic ⁊ oīō ignita deū puocat ad subueniēdū. ℣ Tertio vlt ⁊ ia cēdit ⁊ cōsumit. ideo subdik. cū carbonibus desolatoriis. ¶ Scdo thus. i. fumus thuris in altū ascēdit. sic oratō ascēdit in celū: maxime si ē lachrymosa. Ecc. xxxv. Lachrymā vidue a maxilla ascendit vsq; ad celū: quādo ē humilitate p̄dita. Et ibidē. Oratio humiliātis seipsum penetrat nubes. quādo ē a peccatī pondere aliena. ideo dixit dñs malis. Ysa. i. Cum multiplicaueritis orationē non exaudiam. manus vestre sanguine plene sunt. ℣ Tertio thus odorē ⁊ edit. Sic oratio ē odorifera maxime quādo fundit a corpore mortificato. a corde dilatato. ⁊ a corde p̄ spūalem letitiaz renato. De primis duobus dī Apocal. v. Habētes singuli cytharas. Ho. i. corpa mortificata. ⁊ phialas. i. corda lata p amorē plenas odoramentox que sunt oīones sanctox. De tertio Eccl. l. Quasi thus redolens i diebus estatis. In estate enīz odor thuris latius sentit: q; tunc puritas aeris ⁊ serenitas maior habet. ¶ Tertio debem⁹ offerre myrrhaz mortificatōis. Myrrha habz triplicē virtutē scz expulsiuaz q; ex pellit vermes ⁊ serpētes. Sic mortificatio carnis expellit oēs diabolicas tētationes. Eccl. xli. Malitia vnius hore facit obliuionē luxurie magne. ℣ Secūdo habz virtutē cōfortatiuaz: q; cōfortat mēbra tenera ⁊ debilia. Sic mortificatio carnis animū infirmū ⁊ debilē cōstantē facit. ij. ad Cointh. xij. Luz ēim infirmor tunc fortior sum ⁊ potens. ℣ Tertio habet virtutez cōseruatiuaz: q; quātū dissoluit tantū ꝓsumit. Sic mortificatō carnis grās ⁊ virtutes cōseruat. ij. Cor. xij. Virtus in infirmitate perficit. Sicut. n. sal pserуat a putrefactōe vermiū: sic mortificatio a corruptōe. Ideo necesse est vt oēs isto sale saliant. Mar. ix. Omnis. n. hostia igne cremabit: ⁊ omnis victima sale salietur.

¶ Sermo. lxij. ¶ De sancto fabiano ⁊ sebastiano. Sermo primus.

GLadius euagina tui erunt petōres intēderūt arcum suū vt decipiant pauperem ⁊ inopez: vt trucident rectos corde. Hodie celebrat festiuitas Fabiani pontificis ⁊ sebastiani militis. Pulchra coniunctio pontificis ⁊ militis. Siue vt ostē datur ꝙ deus fecit nos deo patri regnū ⁊ sacerdotium. Siue vt ostendat ꝙ ad regnuz celoruz non solus peruenit deuoti clerici: sed etiaz fideles laici. Siue vt ostendat ꝙ illi ad deuz peruenunt: qui sibi assistunt per ōcium cōtemplationis ⁊ qui sibi militant per laborē actionis. In verbis ergo premissis duo tanguntur. ℣ Dolo psecutox crudelis seuitia: cū dī: Gladiū euaginauerūt peccatores ⁊c. ℣ Secūdo sanctox innocens pena: cū subdit. Ut decipiāt pauperē ⁊c. Seuitia aūt peccatox in duob⁹ apparet s. in euaginādo gladiū. s. quo ad fabianū quē decapitauerūt ⁊ intēdēdo arcuz: quo ad sebastianū quē sagittauerunt. ¶ Circa primū notādū ꝙ mali hñt gladios quos euaginat cōtra bonos. ⁊ bonī habēt gladios quos euaginat contra malos. ¶ Hñt quidē maligni gladiū in corde qui ē malitie. vnde ps. Gladiꝰ eox intret in corda ipsox. Hūc euaginauerūt cuz malitia acuerūt ad psequendu z. ps. Locepit dolose ⁊ peperit iniquitatē. Alium habēt in ore qui ē gladius male lingue. ps. Gladius in linguis eox. hūc euaginant cū lingua lacant ad detrahēdū. ps. Exacuerūt vt gladiū linguas suas. ℣ Illū habēt in manu q ē malignitatis inique. ps. Be gladio maligno eripe me hūc euagināt cū manus extēdūt ad psequēdū. Exo. xv. Euaginabo gladiū meum: interficiet eos manus mea. ¶ Primū gladiū euaginauit decius cōtra fabianū cui ⁊ ecclie magna psecutionē cōmouit. ¶ Scōm euaginauit diocletianus contra sebastianuz quē suū p̄dictē vocault ⁊ multas blasphemias sibi dixit. ℣ Tertium vterqz contra vtrunqz euaginauit dum ille fabianum fecit occidi. ⁊ iste sebastianum fecit sagittari. ¶ Secundo boni habent gladios contra malos. ℣ Primus est doctrine. Heb. iij. Viuus

est sermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oi gladio ancipiti. hunc euaginat in erudi tione ꝓximi. Ephe. vi. Gladiū spūs qō é verbū dei. ¶ Secūdus est iustitie. Exo. xxxij. Poat vir gladiū suum ꝑtra femur suum. hūc euaginat in peccati vltōe. ꝑs. Gladij ancipites in manibus eor. ℣ Tertius est fortitudinis ⁊ ꝯstantie. Cantic. iij. En lectulū salomonis seraginta ambiunt oēs tenentes gladiū. hunc euaginant in gregis domini ꝯtensione. Abacha. iij. Judas gladio suo ꝓtegebat castra. Gladiū ergo doctrine euaginauit sebastianus qñ idolatras ⁊ infideles conuertit. Et gladiū iustitie euaginauit fabianus quādo deciū impatorē pure corripuit. Gladiū fortitudinis vtroq; euaginauit qñ vtroq; conflater martiriū tolerauit. ℣ Secūdo apparet scultia contra beatū sebastianū cum dicit. Intēderunt arcbum suū. qz insta[illegible] erity fuit sagittis repletus. ꝑs. Intenderunt arcu⁊ rē amaram. illa. n. sagittat io amara pena fuit ꝓpter intraneitatem viscer. qz sagitte ñ tm vulnerant mēbra exteriora sed etiam viscera interiora. Job. xxx. Infixa mea efferbuerunt absq; vlla requie. Magna ēt pena fuit ꝓpter generalitatē vulnerū qz nō tm in vno vel duobus locis. sed in toto corꝑe vulneratus erat ⁊ sagittis repletus. Job. xvi. Concidit me vulnere sup vulnus. Ysai. i. ¶ planta pedis vsq; ad verticē nō est in eo sanitas Et magna pena erat ꝓ malitia irrisionū. qz ipsum quasi signū in derisione posuerūt. Job. xij. Deridetur simplicitas iusti ꝛc. ꝑs. In me psallebant qui bibebant vinu⁊. Fuit ēt magna pena ꝓpter totius populi spectaculū. Fuit. n. in campo iuxta palatiū cesaris sagittat⁹ vt illic ois populus cō ueniret eum sagittari videret. vt habet i. Lor. iiij. Spectaculū facti sumus mundo angelis ⁊ hoibus. ¶ Secūdo ex parte sanctor⁊ ponit pena innocēs cū dicit. Ut decipiant pauperē ⁊ inopem. Sz primo ponit innocēs pena sebastiani cū dicitur. Ut decipiant paupem. Paup igit ⁊ inops fuit sebastianus quē oibus bōis spoliauerūt ⁊ a principatu deposuerūt. Jstū occipe conati sunt. mō fallis allegatōibus volentes xp̄m ostendere non esse deū. mō vanis ꝓmissionibus ꝓmittēs tibi restituere suū principatū. mō diuersis cruciatibus ⁊ diuersis passionib⁹ qz ipm fecerūt sagittari ⁊ vsq; ad mortē fustigari. sed nō potuit decipi. nec fallis allegatōibus. qz hēbat xp̄m qui sapia est Luc. xxi. Ego. n. dabo vobis os ⁊ sapientia ꝛc. Nec vanis ꝓmissionib⁹ qz hēbat xp̄m qui é vera merces ⁊ summū bonu⁊. Gene. xv. Noli timere. ego protector tuus sum ⁊ merces tua magna nimis. Exod. xxij. Ego ostendaz tibi oē bonum. Nec vanis cruciatibus ⁊ passionib⁹ qz hēbat xp̄m qui ētus est ⁊ fortitudo. ꝑs. Dñs ꝓtector vite mee a quo trepidabo. Jtē idē Cum ipso sum in tribulatōe eripiá eum ⁊ glorificabo eum. ¶ Secūdo ponit ino cens pena fabiani cū dicit. Ut trucidēt rectos corde. ipse. n. rectum cor habuit. qō p⁹ ex multis. ¶ Primo qz ipe p colūbam fuit miraculose electus. nequaquā enim deus ip̄m miraculose eligeret. nisi ip̄m here rectū cor ⁊ sanctū cognosceret. Nume. xvi. Quēcunqz elegerit dñs ipe sanctus erit. ¶ Secūdo qz in potentum reprehēsione fuit ꝓstās ⁊ firmus. Nam sicut dicit Daymo. impatori philippo volenti intrare paschę solēnitatib⁹ ⁊ vinis cōtrare misteriis. fabianus ꝓstater restitit. necibi dē ip̄m esse ꝓmisit donec inter publice penitentes stetit. ⁊ peccata sua ꝓfessus fuit. Eccle. xlviij. In diebus suis nō ꝓtimuit principē ꝛc. ¶ Tertio qz circa diuinū cultū fuit valde diligēs ⁊ devotus. Nam sicut dicit Damascenus papa. ipse fabianus ꝓ oēs regiones septem diaconos misit. ⁊ ei dē tot subdiaconos assignauit vt gesta martir⁊ colligerent ⁊ sibi romā deportarent qō factū est. Jstu⁊ ergo sic rectū cor de detrucidauerunt ⁊ decapitauerūt. Et lz carnē trucidarent. aiam tñ ledere ñ poterāt. Mat. x. Nolite timere eos q occidūt cor ꝓ. aiam cum occidere ñ ꝑnt. Rō quare alias sanctor⁊ mali occidere nō ꝑnt. é qz ipsoz anime i manu dei sūt. Sap. iij. Justoꝝ aie i mānu dei sunt. Sūt ēt in sinu dei. Jsa. xl. Agna subleuabit agnos ⁊ in sinu suo portabit. sunt ēt i corde dei. ad Phil. i. Testis é mihi de⁹ quō vos cupiá oēs in visceribus iesu xp̄i. Qz igit sunt in manu dei ñ

pñt ab aliquo auferri. Joā.x. Nō rapiet eos q̄squā de manu mea. q: q sunt i sinu dei nō pñt amitti. Aug. Quid times hō mine hō in sinu dei posit⁹. Tu de sinu illius noli cadere. ꝛ quicqd patieris ad salutem valebit nō ad pniciē. q: q sunt in corde dei nō pñt oblioni tradi. ps. Si oblitus fuero tui hierlem ꝛc.

¶ Sermo.lxij. ¶ De scō sebastiāo martire Sermo.ij.

TEtendit arcū suū ꝛ posuit me quasi signum ad sagittam. Thre.iij.

Istud verbū queniēter de scō sebastiano exponi potest q fuit ad signū positus ꝛ ab infidelibus sagittatus fuit. n. positus ad multiplex signum. ¶ Primo in signum prudētie ex eo q̄ se sub militari habitu occultabat vt xp̄ianos martires p̄foraret. bonum qdē fuerat si statim se xp̄ianū p̄fitens coronam martirij receppisset Sed meli⁹ erat q̄ p̄o tali vtilitate ad tp̄s sub militari habitu se occultaret. postmo dū autem libere se xp̄ianū p̄fessus fuit. Et sic primo huit fidē tanquā loricā. t. Thes.v. Induti loricā fidei. postmodū huit eā tanquā scutū Ephe.vi. In oibus sumētes scutū fidei. Elp̄s ēt de hoc loquēs dicit.ij. Lorin.xi. Per fenestrā in sporta dimissus fuit ꝛc. Bonū erat si aplūs nō fugiēdo martiriū suū fuisset ppessus. sz meli⁹ fuit q̄ p̄ vtilitate primoꝫ ad tp̄s fuit reservat⁹. ¶ Scō fuit posit⁹ in signū p̄stātie. cui⁹ p̄stantia ēt appuit in corroborādo qñ dixit. O fortissimi milites xp̄i ꝛc. Job.iij. Nauillantes p̄firmauerūt sermones tui. In arguendo q: impatores p̄stāter redarguit. ꝛ tūc maxime posti⁹ ab eis flagellat⁹ fuit tales.n. p̄stites erāt apli. De qb⁹ dr Eccl. v. Lesis denūciauerūt aplis ne ampli⁹ loquerent ꝛc. In sufferēdo q: multa martiria ptulit. sz vinci non potuit. Roma.viij. Lert⁹ sum.n. q: neq; mors neq; vita ꝛc. ¶ Tertio fuit posit⁹ in signū doctrie. Docuit.n. tres vtiles lectiōes. ¶ Prima fuit circa p̄ceptū tpalīū qñ dixit. Vita h̄ in se credētes fefellit. sz expectātes irrisit ꝛc. Jacob.iij. Que ē.n. vita nr̄a vapor ad modicū parēs. ¶ Scō fuit circa appetitū celestiū. Vñ dixit nō sepabunt a vobis. sz vadunt parare vobis sidereas māsiones. Heb.xiij. Nō.n. hēm⁹ hic ciuitatē manētē sz futurā inquirim⁹. ¶ Tertia fuit circa tolerātiā a duersoꝝ vñ alt. In amore martirij nos sustinem⁹ exēplū ꝛ Mat.x. Nolite timere eos q̄ occidunt corp⁹ ꝛc. ¶ Quarto erat posit⁹ in signū patiētie q: patiēter supplicia tollerauit Magna patiētia q: martires nō in suppliciis cesserūt. sz poti⁹ eis documēta cesserūt. Lipsta. Torquētib⁹ fortiores sterēt ac lanitates vngulas laniata membra vicerūt. maior q: si maledixerūt. Lu.vi. Bñdicite maledicētib⁹ vobis. Maxia q̄ aduersus deū nō murmur auerūt. vñ dr Nō murmur resonat nō q̄rimōia q̄ maxia q: in tot supplicijs cor pacificū hūerūt vñ subdit. Sz corde tacito mēs bñ p̄scia seruat patiētia. Sup quā maxia q: p̄ sequētib⁹ orauerūt. Lu.vi. Orate p̄ p̄sequētib⁹ ꝛ calūniātib⁹ vos. ¶ Quito fuit i signū posit⁹ opatōis bōe. huit.n. opatōez bonā. i. vtilē delectabilē ꝛ honestā. Utilē ḡtū ad alios p̄uersionē q: multos cōuertit ꝛ saluos fecit. i. Lor.x. Nō q̄rēs qō mihi vtile ꝛ sz q: multis vt salui fiāt. Bonestā quātū ad pacificā p̄uersatōz. vnde dr. Erat.n. vir tot⁹ prudētie. In sermōe verax. in ope fidel. in bōitate p̄scipu⁹. in vniuersa mox hōestate p̄clar ꝛc. i. Thes. iij. Bonestē abuletis ad eos q̄ foris sūt. Delectabilē ḡtū ad celestiū p̄ceptatōz Ecc.xi. Dulce lumē ꝛ delectabile ē oculis videre solē. i. xp̄m p̄ceptatōz. ¶ Sexto posit⁹ fuit in signū pene eterne reprobis inferēde. Si.n. de⁹ tm̄ punit illos q̄ hūt vitā sanctā q̄m puniet ꝛ illos q̄ hūt vitā iniquā. Prouer.xi. Si iust⁹ in terra recipit mala. q̄to magis impi⁹ ꝛ peccator. Si tm̄ punit illos in qb⁹ bñdicit quātū puniet ꝛ illos in qb⁹ blasphemat. Hier. xxv. Ecce ego in ciuitate in q̄ inuocatum ē nomē meū incipio te affligere. ꝛ vos q̄ si innocētes critis nō eritis immunes. Si tm̄ punit illos q̄ sunt virides in p̄scia ꝛ in vita. quātū puniet illos q̄ hūt p̄sciam aridā ꝛ vitam corruptā. Luc.xxiij. Si in viridi ligno hoc faciunt. in arido quid fiet ꝛc.

¶ Sermo.lxiij. ¶ De eodem Sermo tertius.

Ecce docuisti plurimos ⁊ manus lassas roborasti. Vacillātes ꝯfirmauerunt sermones tui ⁊ genua debilia ꝓfortasti. Job. iiij. In verbis istis tria tangunt. Nā sanctus sebastian⁹ fuit doctor ignorantiū. ió dicitur. Ecce docuisti plurimos. ¶ Fuit roboratꝰ debilius. ió subdit. Manus lassas roborasti. vacillātes ꝯfirmauerūt sermones tui. Fuit consolatꝰ afflictoꝝ. ió subdit. Et genua debilia. ¶ Circa primū notandū q̄ quidaꝫ ignorabant veritatez dei sicut idolatre. ió sanct⁹ sebastianus docuit fidei ētatē. Vñ vna die plusquā tricēta idola ꝓfregit ⁊ pfectū vrbis ⁊ mille quadringēt̄os viros de eius familia baptizauit. i. Joā. iij. In hoc appuit dei filius vt dissoluat opa diaboli. Quidā ignorabāt vanitatē mūdi vt cupidi ⁊ auari. ió docuit vite labilitatē dicens. Eh initio mūdi hec vita in se credētes fefellit ⁊ post se expectantes irrīsit ⁊c. Job. xiiij. Hō natus de muliere breui viuēs tpe ⁊c. Quidā ignorabāt leuitatē pñtis supplicij vt timidi ⁊ ō littosi. ió docuit pene pñtis ⁊ future differentiā. Vñ ait hec pfecutio quā hic patimur hodie excādescit ⁊ cras euanescit dolor: aūt eternus renouat vt seuiat. augmentat vt exurat inflammat vt puniat. Tāta ē. n. differētia ad illā ētā stilla aq̄ ad fluuiū sibili ad tonitruū. Job. xxvi. Cū vix vnā puā stillā sermonis et⁹ audiuerim⁹ qs poterit tonitruū magnitudinis et⁹ intueri. Quidā ignorabāt astutiā diaboli vt neophiti ⁊ inexpti. ió docuit diaboli astutiā supandā dicēs. In amore martirū iaꝫ nr̄os sustinem⁹ affectus. Jbi. n. diabolus si vincere ex timat q̄ dū capit capt⁹ē. dū tꝫ tētus ē. Job. xl. An extrahere poteris leuiathā hamo. Esca est exterior: caro martirio afflicta. Ham⁹ est interior: patiētia. Diabolus credit se capere martirē ꝑ esca carnis exterius mortue ⁊ capt⁹ē ab hamo interioris patientie. ¶ Scō fuit debilius corroboratꝰ: cū dr̄. Manꝰ lassas roborasti. Sūt. n. q̄da ō bises ad bonū inciptēdū. Prouerbi. xix. Elbis cōdit piger manū suam sub ascella. De quoꝝ numero erat Cromatiꝰ pfect⁹ q̄ cū idola oia se ꝓfringere ꝓmisiss. vnū tm̄ absōdit ꝙ sanari nō potuit quousqꝫ ꝓfractū fuit. Silex sūt q̄ pniam volētes inchoare peccata sua detersūt. vnū tm̄ retinere volūt. Quidā sunt debiles ad bonū inceptū pſequēdū. Tales sunt sicut statue que pedes hñt ꝙ in ambulādo nō pficiūt. De quoꝝ numero erat milit xp̄iani q̄ fidē deserēdere incipiebāt ꝙ ptinus deficiebāt. Jō sebastian⁹ clamitat deseredebat. ⁊ eos ꝓfortabat. Quidā. n. sūt debiles ad bonū pſecutiō ꝓfumādū. In quoꝝ pson̄a dicit ap̄lus. Roma. vij. Perfectū aūt bonū nō inuenio. De quoꝝ nūero erat Marcellianus et marchus q̄ fortiter incepāt ꝙstāter pſecuti fuerāt: sed parentū blādītijs emolliti nō consumabant. Ad quos sebastian⁹ clamans dixit. O fortissimi milites xp̄i nolite permisera blādīmēta coronā deponere sempiternā. Quidā ꝙ erāt debiles ad aduersa sustinendū. De qbus dr̄ Luc. viij. Ad tēpus crēdūt ⁊ in tpe tentatōis recedūt. De quoꝝ numero erāt multi xp̄iani q̄ timore penaꝝ martiria fugiebāt. Jstos ad amor⁹ martirū incitabat dicēs. In amore martirū nr̄os sustinemus affectus. ¶ Tertio fuit ꝓsolatꝰ afflictoꝝ cuꝫ dr̄. Genua debilia roborasti. Erant. n. q̄daꝫ afflicti pp̄ penā inflictā a tirāno. ó quorū numero erāt marcellianus ⁊ marcus. Jstos sebastianus ꝓsolatus ꝑ salubrem exhortatōem. Jsa. l. Dñs dedit mihi linguā eruditā vt sciam sustētare eū qui lapſus est verbo. Quidā erāt afflicti ppē penā ꝓtracta a morbo. De quoꝝ numero erat Zoe vxor Nicostrati. ꝙ tranquillinus ⁊ cromatius q̄ morbo grauissimo laborabāt ⁊ mfirmabant. Jstos ꝓsolatus ē btūs sebastianus sanādo eos ꝑ efficacē oratōꝫ. Nā sicut dr̄ Ja. v. Multū valet deꝑcatio iusti assidua. Quidā erāt afflicti pp̄ penā imiſſaꝫ a deo. De quoꝝ nūero erat Romāi ⁊ Papiēses. Lōtra quos vt legit i hystoriis lōgobardoꝝ. Tāta pestis a deo fuit missa. vt vix vn⁹ alterꝫ sufficeret sepelire. Jstos ꝓsolat⁹ ē sanando ꝙ suaꝝ reliquaꝝ deuotā veneratiōes. Mox. n. sic ibi⁹ legit vt ꝑ papā sue relige sunt delate pestilētia illa cessauit. Quidā. n. erāt afflicti ꝙ penā imiſſam a diabolo de quoꝝ nūero erat q̄dā mulier i tuscia vt

refert Greg. i dialogo q vñ ad dedicatōz ecclie scti sebastiāi ire deberet nocte illa a ocupisc̄tia sibata a viro suo noluit abstinē q mox vt scti sebastiāi oratoriū ē ingressa a diabolo ē vexata. Jtā ꝓsolat⁹ est sanādo p suā ē scti fortunati itercessiōz. Voluit ipaz tū pti⁹ vexari vt oñdat q vi ligat mūditiā. Voluit ꝛ sacerdotē q pallio altaris eā opuit silr vexari vt oñdat q odit ꝓsūptuosā audaciā. Voluit ad i cātatōz eā apli⁹ vexari ita q legio demoniū i ea itrauit vt oñdat q odit supstitiōz fallaceꝫ ꝛ vanam.

¶Sermo.lxv. ¶De sctā agnete ſmo.i.

QUalierem fortē q⁹ inueniet. Prou. vltio. Inuētū ē hodie de sctā agnete q̄ salomō aut p possibilitatē aut p difficultatē aut p admiratōz se ꝓsse inuēire dicebat fortē mulierē. Sctā q̄dē agnes adeo fortis extitit q̄ triplex certamē maximū supauit. ¶ Primū nāq; certamē hūit ꝓtra ꝓfectū filiuz q volebat sibi furripe ḡaitatē i ducendo ipam ad suū ꝓlugiū. ¶ Scōm hūit ꝓtra ipm ꝓfectū q volebat polluere sue fame honestatē trahēdo ipam ad ꝓstibulum. ¶ Tertiū ꝓtra ꝓfectū vicartū hūit q volebat i ipa corupe fidei itegritatē multiplex ēre dēo et certamē. Sz i quolz certamie hūit celeste adiutoriū. ¶ Nā i ꝓmo hūit angelū. uñ ipa dixit. Assū. n. hēo custo dē corpis mei ⁊ angelū ossi. ¶ In scōo hūit xp̄m. vñ ait. Unigenit⁹ dei filius murus mihi ē i penetrabil⁹ ⁊ mei custos nūquaz dormiēs ⁊ dēfessus nūꝯ ꝓticies. ¶ In tertio hūit spūm sctm. vñ dic. Ecce nūc per spūm sctm roze celesti ꝓfusa focus iuxta me mouit. ¶ Circa ꝓmū notāi q ipa gn que hūit q̄ i alijs mulieribus sc̄ ad ipedimētū castitatis. i se aūt sc̄ istīm virtutis. ¶ Primū ē etas iuuēil. q̄. xiij. etatis sue anno mortē ꝓdidit ⁊ vitā luēit. ⁊ hic dicit Eccle. xij. Adolescētia. n. ⁊ voluptas vana sc̄. Sz etatē iuuenilē mētis canitie tempauit. Uñ dī de ea. Jnfātia ꝓputabat in ānis Sz erat senectus mētis imēsa. corpe iuuēcula. Sz alo cana. Sap. iiij. Cani sūt sensus hoīs ⁊c. ¶ Scōm ē pulchritudo corpis. Jpa. n. sicut dī de ea fuit ꝑfecta facie. Sz pulchritudo fide. ⁊ sic dī Prouerb. xxxi. Fallax gr̄a ⁊ vana ē pulchritudo. Sz ipa pulchritudinē suā corpis maceratōe turpauit. vñ potat dicē illō Lanct. Nigra sū Sz formosa. Nigra exterius p maceratōz. formosa iterius p vtutū decorē. Uñ dicit Bre. i dialogo de galla nobilissima femia q ūstar. s. viri habitura erat barbā si ñ ruberet. Illa exterius nihil timuit deformitatis q̄ iteriorē spēm amauit. Nec mīz ē ū b i illa sedaret q̄ a cele sti spōso ñ amaret. ⁊ Tertiū ē multiplex oblatio mūeris. Uñ dī ⁊ cepit offerre plūa ⁊ ꝓpiare. Dīte. n. sī q̄ ñ cepit iuuētus nec pulchritudo Sz iducit mūera oblatō. Osec. viij. Mūera dederūt amatoribus suis. Ipa aūt mūera oblata despexit. Uñ dī i legēda. Detulit secū ꝓciosa ornamēta q̄ ab ea sī taḡ stercora reputata. Sciebat. n. q̄ hutusmōi mūera ñ dāt spōsis Sz ꝓcubinis. Gen. xxv. Filij aūt ꝓcubinaꝝ largitus ē mūera. ¶ Quātū ē nobilitas amatoris. Nā nobilitas vroz facilius icliat aios puellar. Ille ât erat filius ꝓfect⁹ vrbis rome ⁊ tō nobil⁹ ⁊ sublimis. Sz ipa eius nobilitatē ꝓatōe spōsi celestis vilipēdit. Uñ ait. Discede a me pabulū mortis q̄ tā ab alio amato re puēta sum qui longe te nobiliōr est. ⁊ genere ⁊ dignitate. ¶ Quintū est terroz supplicij q̄ ꝓfectus multa supplicia ē minatus ei. Adulte aūt sunt que respuunt munera ⁊ consentiunt ꝓpter supplicia. Bas. xiij. Sic facietabitis filiabus israel. ⁊ ille timentes loquebant vobis. Sed ipa terrores ⁊ minas dersit. Unde dicitur de ea q̄ terrentem sicut ⁊ blandientem animo deridebat. Ambro. Letere puelle tonos vultus parentū ferre non possūt ⁊ acu puncta dilricta solēt qua si vulnera flere. Dec autem virgo cruentas carnificum manus in pauida expectauit. ¶ Secundum certamen habuit contra ꝓfectum q̄ voluit in ipsa pollure honestatem trahendo eā ad ꝓstibulum. Jn quo certamine contra eam multa a duersarius tela iniecit. sed virgo omnia superauit. ¶ Primo nanq; fecit ipsam nudam per ciuitatem duci. vt nuditas sibi verecundiam faceret. Solent enim ipse virgines magis nuditatis verecūdiam timere quam penam. Ezechi.

xvi. Eras nuda ⁊ cõfusiõe plena. Sed cõtra istud telũ habuit deus tate capilloꝝ qui eã induerũt ⁊ verecũdiã ꝑpulsauerunt. i. Corinth. xi. Capilli ꝑ velamine mulieri dati sunt. ℣ Secũdo in loco turpi. i. in ꝓstibulo fecit eã includi: vt uoiꝝ ⁊ honestates pollueret. Johel. iij. Posuerũt puerũ in ꝓstibulo. Sed ipa ꝓtra hoc habuit societates angelo⁹. vt. s. ꝓsentia angelorũ loci infamiã aboleret. Ysa. xxxv. In domib⁹ in quibus ꝓius habitabãt draconꝝ orief viro⁹ calami ⁊ iunci. Calamus ⁊ iũcus virẽt iuxta fluenta aquarũ. Et signat angelos qui hũt viro⁹ cõtẽplatõis: ⁊ sũt mersi in pelagus amoris. ℣ Tertio in loco. s. obscuro fecit eã claudi: vt loci obscuritas virginẽs ꝓterreret. Lotra istud habuit luminis claritate: que tanta fuit vt null⁹ posset eã cõtingere vel videre. Sap. xviij. Sanctis aũt tuis maxia erat lux. ij. Lorinth. vi. Que societas luci ad tenebras ℣ Quarto sine vestimẽto fecit eã relinqui vt frigoris aspitas eã affligeret. Dich. ij. Desuper tunicã palliũ substulistis Lotra hoc habuit vestẽ celestẽ: quã angeli sibi in carcere parauerũt. Judith. x. Induit se vestimẽtis sue ornatus sue. ℣ Quinto omnib⁹ eã fecit exponi: vt ꝑ vnoquẽ cõtẽperat oẽs haberet. ij. Dach. iij. Ausus e gymnasium ꝓstituere ⁊ optimos ephebos in lupanari ponere. Lotra hoc habuit dei virtutẽ qua oẽs q ingrediebant quercetũ. i. Reg. x. Insiliet in te spũs dñi. ⁊ mutaberis in virum alterũ. ℣ Sexto filio fue illudendã dedit vt quẽ noluerat habere maritũ haberet amasiũ. Lotra hoc habuit iudiciarij dei emulatorem. i. demonis q ipm ꝑfocauit. Unde ipa ait. Ille cuius volũtate volebat ꝑfecre potestate in eũ accepit ⁊ occidit. Demones. n. sunt iudiciarij dei: qui ⁊ si a seipsis habeat malaꝝ volũtatez: a deo tamẽ iusta accipiũt potestatẽ. i. Reg. xviij. Spũs dñi malus, in uasit saul. Est. n. spũs dñi ꝑ acceptam prãtẽ: sed malus ꝓpter iniquã volũtatẽ. ℣ Tertiũ certamẽ hũit ꝑ ꝓfecti vicariũ qui volunt i ipa corũpere fidei integritate: multipler iterẽ do supplicium ꝛ ipa ois supauit supplicia. Fecit naq; ipam virginẽ pũci in ignẽ: ⁊ ipm ignez fecit copiosũ fieri. ⁊ tãdẽ in gutture fecit ea gladio ferirí. Jn igne quidẽ fecit eam pũci ꝓpter ꝓsumptoez: vt. s. ignis carnẽ ⁊ ossa i cinerẽ redigeret. ne. s. aliquæ reliquie remanerẽt. Elmos. ij. Sup tribus sceleribus moab. Et sup quartũ nõ cõuertã eũ. q: icẽderũt ossa regis idumee vsq; ad cinerẽ. ℣ Primũ scelus fuit q: filius ꝓfecti virginitatẽ sibi surripere voluit. ℣ Scõm q: ipse ꝓfectus eã nudã per ciuitatẽ duci fecit. ℣ Tertiũ q: eã in lupanari exposuit. ℣ Quartũ q: ipe vicarius eã in ignẽ pũci fecit: vt eius ossa in cinerẽ redigerent. ℟ istud certamen vicit per oõem deuotiõẽ: q: mox vt oranit ignis extinctus fuit. Eccle. li. In medio ignis nõ sum estuata. ℣ Scõo ipsum ignẽ copiosum voluit fieri: vt ꝑ ipsa cito cõsumeret nelibi auferret. sed ꝓtra istũ certamẽ hũit refrigeratẽ dei gratz que sibi refrigeriũ ꝓstituit: vñ ipsa ait. Ecce nũc ꝑ spũm scũm rore celesti ꝑfusa: focus iuxta me mouit. Eccle. ij. Ignẽ ardentẽ extinguit aqua. i. refrigeras oi gratz. ℣ Tertio in gutture fecit eaz secari. sed istud certamẽ vicit ꝑ celestẽ palmã quã acceꝑunt. Apo. vij. stantes ante thronuz dei ⁊ cõspectu agni amicti stolis albis ⁊ palme in manibus eoruz. stat ante thronuz dei ꝑ ꝓtemplatõem deitatis. Jn consspectu agni ꝑ sideratõez hũanitatis. Almicta stola alba ꝑ votẽ anime: ⁊ palme in manibus eius ꝑ oõnionẽ victorie.

Sermo. lxvi. ¶ De eadẽ sermo scõs.

Fortitudo ⁊ decor in dumẽtum eius ⁊ ridebit i die nouissimo. Prouer. vltí. Hec verba ꝓuenietes ó scã agnete exponi ꝓt que fuit robusta. decora ⁊ leta. Fuit sic robusta q: ẽt hostes vicit. Fuit sic decora q: omnib⁹ placuit. Et mõ leta q: ad letitiã sempiternã puenit. ¶ Primo igit fuit robusta ⁊ fortis ꝛ ꝓmittit fortitudo. Fuit. n. fortis: q: vicit fortiore. s. i. diabolũ Uñ dicit beata agnes. spurcitias diaboli imaculato calle transiui. i. Joã. ij. Scribo vobis adolescẽtes: q: vicistis malignũ. Fuit fortis: q: a nemine potuit vinci. nec a ꝓfecti filio ꝓmissis donis. nec

etiam ab ipso prefecto irrogatis iniuriis. nec ab ipso vicario illatis supplicijs Eccl'xlviij. Potētia nemo vicit illū. Fuit fortissima: q; vicit semetipsaz. s. corpꝰ seruādo mūdicia. ⁊ aiam seruādo patiētia. Prouer. xvi. Melior ē patiēs viro forti ⁊ qui dñatur animo suo expugnatore vrbiū. Fuit suꝑfortissima q; vicit deum. ⁊ hoc qñ resuscitando filiū prefecti oꝛōibus deuotis induxit. Eccle. xvi. mulier fortis oblectat virū suū. i. deū. Ben. xxxij. Si cōtra deū fortis fuisti ꝗto magis ꝗtra homies ꝗualebis. ¶ Secundo fuit decora. iō subdit. Et decor. Deꝰ cim ipsaz i pñti decorauit: q; ipsaz multiplici gloria illustrauit. fecit nāq; miracula i triplici machina rerū. q; ⁊ de celo coruscatis ⁊ fulgur descēdit: ⁊ terremotꝰ magnꝰ extitit: ⁊ prefecti filiū de iferno suscitauit. Fecit miracula in quadrupli ci substātia. elemētoꝝ q; ignis extinctꝰ ē aqua: q; tempestas super paganos exorta est. terra mota. aer dum ēet i carcere illustratus est diuina luce. Fecit miracula in quintuplici differētia creaturaruz. i. in illis que habēt mī cē: sicut i imagine que annūl receꝑit ⁊ tentationē fugauit. In illis que habēt viuere sicut in capillis qui istar plantaruz viuūt: q; crescunt. Et i illis qui habēt sentire. sic patet i agno ntue cādidione qui intra eam stare visus est. In illis que habēt discernere: sicut patet i cōstantia quā corpore ⁊ mente fanauit. In illꝰ que hñt intellige re sicut i angelis qui sibi vestez i pstibulo ꝑparauerūt. ¶ Tertio ē modo leta iō dr. Et ridebit in die nouissimoꝝ nō dixit i die primo. q; ille est dies ploratus. Sapiētie. vij. Prima vocē simileꝫ oīb' emisi ploraꝝ. nec dixit die medio: q; ille dies ē incolatus. ps. Hen mihi q; icolatus meus ꝓlongatus ē. Sed dixit i die nouissimo. q; ille est dies iocūditatis ⁊ risus. Job. viij. Donec ipleat risu os tuū. In hoc ergo die nouissimo ipsa ridet. q; ꝑter gloriā cōmunē quatuoꝛ speciales hz. ¶ Prima habz in capite que ē aurea la. Exodi. xxv. Super corona facies alteraz coronaz aureolā. ¶ Secūda habz in ore que ē suauis melodia. Apoc. xiiij. Cantabant quasi cāticū nouū. ¶ Tertia habet i corpe q; ē vestis candida. Apoc. iij. Ambulabunt mecū i albis: qñ digni sunt. ¶ Quarta habet in pscutōe que ē associatio diuina. Apoc. iij. Di sequuntur agnuz quocūq; ierit. Propter pma coronaz qua habet i capite dixit. Quasi sponsaz decorauit me corona. Propter scām qua hz in ore dixit. Luius mihi organa modulatis vocibus sonāt. Propter tertia quaz habet i corpore dixit. Induit me dñs ciclade auro contexta. Propter quartā qua habet in xpi assotia tōe ait. Ipsi suz iuncta i celis quem i terris posita tota animi deuotōe dilexi ⁊c. Sermo. lxvij. ¶ De eodē festo sīmo. iij.

OLectus meus mihi ⁊ ego illi. Cant. ij. Lōsuetudo ē inter sposuz ⁊ sponsaz ꝙ spōsus spōsaz sibi copulat per amorē. ⁊ ꝙ sponsa sponsuz multipliciter ꝺmēdat. ¶ Beata igit agnes ꝓio gloriaꝫ ꝙ xps eam in sponsaz accepit: ⁊ sibi ea ꝑ amorē copulauit: cuz dixit: Dilectus meus mihi.

¶ Secūdo eū multipliciter cōmēdauit. cū subdit. Et ego illi. Est igit sensus. dilect us meus mihi. i. icēdit me sibi i sponsaz accipiēdo. Et ego illi. i. incēdo ipm multipliciter cōmēdādo. ¶ Circa primū notandū ꝙ tripler ē desponsatio. ¶ Prima ē carnalis. Jo. ij. Vocat sponsuz architiclinus ⁊c. Alia ē spūalis. Et ista triplex ē. Una que fit ꝑ fidei signa, cuiꝰ que cōtrahit i baptismate. Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide. ¶ Alia ꝙ fit ꝑ passionis sacrīm. Et ista ꝓtracta fuit in xpi passione. Ibidē. sponsabo te mihi i iusticia ⁊ iudicio. Tūc enim diabolus est iudicatus. Joan. xij. Nunc iudiciuꝫ est mundi ⁊c. Alia que fit ꝑ virginitatis votuz. Et ista contrahit in thalamo cōscientie. Ibidem. Sponsabo te mihi i misericordia ⁊ miserationibus. Virginitatē cim seruare non ē virtutis humane: sz misericordis diuine. ij. Loz. xi. Desponsi enim vos vni viro ⁊c. ¶ Tertia ē desponsatio celestis. Osee. ij. sponsabo te mihi in sempiternuz. Apoca. xxi. Vidi ciuitatem sanctā hierusalē nouā descendentē de celo adeo paratā: sicut sponsam ornataz viro suo. ¶ Prima desponsatōez

fez carnalem beata agnes respuit: q i lucu ꝙuerit. Vñ ait. Discede a me pabulū mortis q: tā ab alio amatore puenta suꝫ. Sap. iij. Felix sterilis z coinquinata zc. ℣ Sedām. s. spūalem habuit tā p fidei signaculū. vnde ait. Annulo suo sub arrault me: ℣ per passiōis sacramētum. vñ ait. Sanguis eius ornault genas meas: ℣ per virginitatis votuꝫ. vnde dicit. Quē cū accepero virgo suꝫ: cū amauero casta suꝫ: cū tetigero mūda suꝫ. ℣ Tertiaz. s. celestē hodie assecuta fuit: q: hodie celestē curiaz. i. thalamū introiuit. Lanc. ij. Introduxit me rex in cellā vinariaz. Vbi quidē est inter sponsuꝫ z sponsam felix amplexatio. vñ ait. Jā amplexib⁹ eius castis astricta sum. Lanc. ij. Dexteraz illius amplexabit me. Beata conluntctio. vñ ait. Jā corpus eius corpi meo sociatū est. Jo. xvij. Oēs vnū sint: sicut tu pater in me: z ego in te. Gloriosa plis generatio. vnde ait. Nec deerūt post nupti as filij vbi partus sine dolore succedit: z fecūditas quottidiana cumulat. Lanc. iij. Oēs gemellis fetibus z sterilis nō e ter eas. Ex tali. n. pūctōe resultat geminus fetus. s. glificatō corpis z aīme. vel glorificatō in ꝓpriatōe diuinitatis z visiōe hūanitatis. ¶ Scō spōsuꝫ suū multiplicīter ꝓmēdauit: z maxime a tribus. s. a pulchritudine. nobilitate. ditate. z fertilitate. De pulchritudine ei⁹ dicit. Cuius pulchritudine sol z luna mirātur. Pulchritudo aūt maxie attēdit i facie. De pulchritudine aūt facieī isti⁹ spōsi dr Hester. xv. Facies tua plena est grā. Dicit aūt Aug. de trini. Pulchra facies ē dīmēsa partiliter. affecta hilariter. z colorata luculēter. Habuit igit ista sponsus pulchā faciē. s. bene ꝓportionatā. Inter icarnatōem nō erat bene ꝓportionatus. q: erat altus nimis. nimis pfundus. nimis latus. z nimis lōgus. Tā altus vt nō posset attingi. Tā pfundus vt nō posset videri. Tā latus vt nō posset cōprehēdi. Tā longus vt nō posset mēsurari. Job. xi. Excelsior celo ē zc. Sed post icarnatōz est ꝓportionata altitudo sue maiestatis vsqꝫ ad nām sub stātiaz. Phil. ij. Exinanuit semetipsuꝫ: formā serui accipies. Profunditas sue

sapientie vsqꝫ ad humanā stultitiam. s. Lor. i. Placuit deo per stultitiā p̄dicōis: saluos facere credētes. Latitudo sue potētie vsqꝫ ad nostrā miseriā. Ysa. liij. Desiderauimus eum: despectū z nouissimū virorū zc. Longitudo eternitatis diuine vsqꝫ ad nostre tpalitatis mēsurā. Ad Gal. iiij. At vbi venit plenitudo tpis zc. ℣ Secūdo eius facies fuit hilariter effecta. Nō. n. erat litigiosus in ore. partialis i opere. nō ipatiēs in sermone. nō durus in cōpassiōe. nō tristis i mente. nō turbulētus i facie. De his oībus dr Ysa. xliij. Nō clamabit neq; accipiet persona zc. ℣ Tertio eius facies fuit luculēter colorata. Fuit eīm cādidus ꝓpter virginitatez q̄ maxime resultat in carne. Rubicūdus ꝓpter charitatez que maxime feruebat i mēte. Fulgidus z electus ex milibus ꝓpter ineffabilitatez q̄ maxime resultabat ex diuinitate. Lanc. v. Dilectus meus cādidus z rubicūdus. ¶ Scō ꝓmēdat eū ex nobilitate cū dicit. Qui longe nobilior est te. z genere z dignitate. Est aūt sm Greg. nazāze. triplex nobilitas. Una causat ex imaginis diuine ꝓpressione. alia ex carnis ꝓpagatōe. tertia ex animi virtute. Quātū igit ad diuinitatē i xp̄o fuit nobilitas imaginis. Col. i. Que ē imago dei inuisibilis. Quātū ad carnez fuit i christo nobilitas originis. Ro. i. Qui factus ē ex semine dauid sm carnē. Quantū ad aiaz fuit i eo nobilitas virtutis. Jo. i. Plenum gra z veritate. ¶ Tertio cōmēdat ipm a diuitiarū plenitudine: cū dicit. Cui opes nūquā deficiūt: cuius diuitie nūq̄ decrescūt. Prouer. viij. Decū sunt diuitie z glia. i. diuitie glose. Ille ei⁹ sūt misere. iste glose. q: iste sunt ꝓpetue: ille trāsitorie. Ista via pōit Bat. vi. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: sz i celis. vbi neq; erugo neq; tinea demolit. Iste faciūt hoiez saturū: ille famelicū. Ista via ponit Jo. iij. Oīs q̄ bibit ex hac aq̄ sitiet iterū. Iste faciūt homiē locupletē z glioſuꝫ: ille idigētē z miserū. Ista via ponit Apo. iij. Dicis q: diues sum z locuplex z nullius egeo: z nescis q: miser es z miserabilis. z cō suadeo tibi emere a me aurū ignitum z

phatum vt locuplex fias.

Sermo.lxviij. ¶De eadez sermo.iij.

Gaudeamus ⁊ exul-
temus ⁊ demus gloriá deo: qm̃ ve-
nerunt nuptie agni ⁊ vxor
agni ꝓparauit se:⁊ datũ ẽ sibi vt cooperiat
se byssõ splẽdenti ⁊ candido. Apoca.xix.
Tres psone pncipales repiũt i nuptijs.
s.paranymphi.sponsus.⁊ spõsa.ꝙ Ald
paranymphos aũt ptinet dulcit decãta
re epithalamiũ.ꝙ Ald spõsuz ptinet pre
pare dulce ⁊ nuptiale puiuiũ.ꝙ Ald spõ
saz ptinet se ꝑpare per decẽtẽ ornatuz.
ꝙ Ald vtroqz ptinet se ꝑpare p pulgalẽ
affectũ. Et qm̃ iter xp̃m ⁊ beatã agnetez
spũale ẽ ꝓtractũ mr̃imoniũ: ideo i tpo spi-
rituali mr̃imoniũ ista quattuor repiunt.
quez predictis verbis denotatur. ¶Pu
mo eiz ex parte panymphoꝝ ponitur
epithalamiũ laudis cũ dr. Gaudeam⁹ ⁊
exultemus ⁊c. Est aũt epithalamiũ can-
ticũ qõ i honore spõsi ⁊ spõse i nuptijs
decantaf. Et dr ab epi qõ ẽ supza.⁊ thala
mus.eo ꝙ supza thalamũ decantef. Epi
thalamiũ ergo dr virginis agnetis esi
duplex. vnuz ẽ in via. aliud i ptria. ideo epi-
thalamio ei⁹ i via dicit Ambro. Dancse
nes. hãc iuuenes. hãc pueri i via decan
tãt. Nemo ẽ laudabilior ꝙm qui ab oibus
laudari põt. Quot hoies tot pcones qui
martyrẽ pdicant dũ loquunt. Ipsa igit
puella fuit nõ tm̃ per etatẽ: sz maxie per
puritatẽ. iuuenis p fortitudinẽ ⁊ alacri
tatez. senex per sensus acmoriz maturi
tatez. Ipsaz ergo debent laudare pueri
tanquaz purã in mente ⁊ in intentione.
Iuuenes tanquã fortẽ ⁊ alacrem in pas
sione. Senex tanquã maturã in sensu ⁊ i
querſatõe. Epithalamiũ eius in patria
canũt paranymphi. angeli ⁊ alij bene.
dicẽtes. Sap.iij. Hec ẽ que nesciuit tho
rus in delicto: habebit fructũ in reſpe-
ctõe animarũ sanctarũ. De isto epithala
mio qõ sibi decatat ipsa dicit. Alma xp̃m
in cuius thalamũ itroiit: cuius mihi or
gana modulatis vocibus cãtant. ¶Se-
cũdo ex pte sponsi ponit ꝑpatio cõiuũ
nuptialis. cum dr. Venerunt nuptie a-
gni. De hoc nuptiali iuuito dr Apoca.
xix. Beati qui ad cenaz nuptiarũ agni
vocati sunt. Ex quibus verbis habef ꝙ
ibi erit plena satietas. dulcis suauitas.
⁊ eterna securitas. In pñti qde satietas
hz fastidiũ. fames hz molestiã. timor ne
s. alimẽta ꝺficiãt hz penã. Iõz ꝙ puidit ds
vt i nullo celesti iuiuio sit plena satie-
tas ne ibi sit molestia famis: ideo dicit
nuptiarũ. In nuptijs eiz ꝙsueuerũt om
nia abundare. ps. Sattabor⁹ cũ apparue
rit gl̃ia tua. Sit dulcis suauitas: ne sit
mẽtis fastidiũ. iõ dr. agni qui hz carnes
delectabiles ⁊ suaues. Job.xxxi. Si nõ
dixerũt viri tabernaculi mei: qs det de
carnib⁹ eius vt saturemur. Sit etna se-
curitas vt tollat timor: defectõis. vñ dr.
Lena: q: nullũ aliud iuuiuiũ sibi succe-
dit. puer. i. Qui me audierit sine timore
requescet. ¶Tertio põit ex pte spõse ꝑpa
ratio ornamẽti sing̃laris: cũ dr. Datũ ẽt
ei vt cooptat se byssõ fulgidõ ⁊ cãdido ⁊
vestibus ornatissimis. Duit quidẽ spõsa
q̃tuoz genera vestiũ. s. vestẽ deaurata. ps
Astitit regina a dextris tuis in vestitu
deaurato. i. xp̃i aia q̃ corp⁹ suũ rexit. i ve
stitu deaurato. i. i corpore glificato. Duit
vestẽ variã. vñ sequ. Circũamicta varie-
tate. Vestẽ albã. Apoca. iij. Ambulabũt
mecũ i albis. Et duit vestẽ rubeã. Ysaie
lxij. Quare rubũ ẽ idumẽtui tuũ. Istas
vestes xp̃s agneti sue spõse cõcauit. s.
deaurata vestẽ infundẽdo charitatem.
Unde ipsa ait. Induit me dñs ciclade
auro texta. ps. Dis gloria eius filie regis
ab intus in fimbrijs aureis. Uariam or-
nando per virtutũ varietatẽ. Vñ ait
ipsa beata agnes. Circũdedit me vernã
tibus atqz cozuscatibus gẽmis. Ezech.
xvi. Uestiuit te discoloribus. Vestẽ cadi
dã: ꝺcoradꝺ ꝑ puritatẽ. In cui⁹ signifi-
catõe angelus i carcere vestẽ cãdidã ei
dedit. Et dedit sibi vestẽ rubeã: eã rubri
cando ꝑ sanguis effusionẽ: ⁊ sue passio
nis meditationẽ. Unõ beata agnes ait
Sanguis ei⁹ ornauit genas meas. De
hac duplici veste dicit Prouer. vlt. Byſ-
sus ⁊ purpura idumẽtum eius. ꝙ Sed
quoniaz nobiles sponse cõsueuerũt ve
stes suas etiaz gẽmis ornare. iõ ⁊ ipa gẽ
mas virtutum erat ornata. Quas gem-
mas habuit in manu dextera per rectã
intentiõ nẽ. vnde ait. Dextera meã cinxit

lapidibus ꝓciosis. Qui.n. facit opa qñ videnſ eē virtuosa ſed intentōe corupta: gēmas hꝫ in ſiniſtra. Qui vero intentōe recta hꝫ in dextera. Mat.v. Nesciat ſiniſtra tua qd faciat ōrtera tua. ℣ Scōo ipſas hūit in collo.vñ ait: Collū meū cinxit lapidib⁹ ꝓciosis. Collū xpi ſunt ꝑdicatores q a xpo capite iſluētiā recipiunt ⁊ in cetera mēbra iſundūt. Illi ergo ſūt collū q tm̄ ꝑdicāt verbū. Illi ſunt coſti lapidib⁹ ꝓciosis ornatū q verbū ꝑdicāt: ⁊ verba ꝑdicatōis opibus virtuosis exornāt. Lanf. i. Collū ruuz ſicut monilia. ℣ Tertio ipſas habuit in auribꝫ p obedientiā. Vñ ait: Tradidit auribus meis iestimabiles margaritas. Ille ſimplr eſt auris q coactus obedit. Qui vero ſpōtaneus eſt obedies: auris ē margaritis ornata. Prouerb. xxv. In auris aurea ⁊ margarita ſylgēs: q argut ſapiēte ⁊ aure obediēte. ℣ Quarto eas hūit i toto corpe. vñ ait: Induit me dñs ciclade auro texta: ⁊ ymensis monilib⁹ ornauit me. Ipſa.n. bta agnes hūit ciclad̄ aureā. i. ꝙerſatōez luciḋā: ⁊ imēſa monilia. i. lucida ⁊ virtuosa exēpla. Baſ. x. Corpus eius qſi criſolitus. ℂ Quarto ponit ex parte vtriuſq affectus cōiugal is cū dī: Vxor agni. ℣ In duob⁹ qdē mutuo participāt. i. in ꝙunctōe cū dī: Vxor. In nomine: cū dī: Agni. Eſt aūt in oi matrimonio triplex ꝙunctio. Una eſt p ꝙsensuz aioꝝ. Alia p ꝙunctōez corꝑoꝝ. Tertia p idūitibile habitatōem amboꝝ. Ista triplici ꝙunctōe eſt cōiūctus xps agneti: ⁊ ipſa ſibi. Per mutuā charitatē. Vñ ait: Nō ergo potero ad ꝙtumeliā ꝑois ame tuis aliū aſpicere: cū quo ſum charitate ꝙiuncta. Lanf. vi. Ego dilecto meo: ⁊ dilect⁹ meus mihi. Per nature ꝙsortitatē q: ſicut dī Heb. ij. Nuſq̄ enī z angelos apprehendit: ſed ſemen abrahe. Unde ipſa dicit: Jaz amplexib⁹ eius caſtis aſtricta ſuz. Jā corpus eius corꝑoi meo ſociatū eſt. Per iſepabilitatē: q xps eā ſibi eternali copulauit. Hiere. xxxi. In charitate ꝑpetua dilexi te. ℣ Scōo ꝙsentiunt in nomine: q ille agnus ⁊ iſta agna. Agnus aūt dī ab agnoſcēdo. q: ꝑ ceteris aſanti bus matrē agnoſcit. Sic xps mr̄es agnouit ab iſantia: ꝑ humilē obediētie ſubiectionem. Luc. ij. Erat ſubditus illis. In iuuētute: per ſue petitōis adipictōez. q: ad ꝑces matris aquā in vinū in nuptijs ꝙmutauit. In morte ꝑ curā ⁊ ꝓmiſſionē q: ipſaz ioāni ꝙmēdauit. Poſt mortez ꝑ ſui appſitōez: q: vt crediſ ſibi ꝙmo apparuit. Sic beata agnes ſpōſuz ſuū cognouit in vita ꝑ fidē ⁊ deuotōez. Unde ait: Ipſi ſoli ſeruo fidē: ipſi me tota deuotōe ꝓmitto. In morte ꝑ ſtantē ꝓfessionem. Vñ i igne poſita dixit: Te ꝓtor: labȳs ⁊ corde: ⁊ totis viſceribꝰ ꝓcupisco. Poſt mortē nūc cognoſcit ꝑ aptā viſionē. Vñ dixit: Ecce iā qd credidi video. qō ſpauiā teneo: ⁊ qō ꝓcupiui amplector.

Sermo.lxix. ℂ De ſancto vincentio martyre ſermo.i.

CErtamen forte

bedit illi vt viceret Sap. x. Inter ceteros martyres beatus vicentius certamen forte ſuſtinuit: qō tm̄ fortiter ſupauit ⁊ vicit. Habuit autē duplex certamē. ℣ Unū cum valerio epo: aliud ipſe ſolus ſine epo. Ipſi autē duo in iſto certamie tria tela ſuſtinuerūt: ſcz inturiā carceris: moleſtiā famis ⁊ minas mortis. Q: datianus eis mortē minat⁹ eſt niſi ei ꝓsentirēt. Sed iſta tria vicerūt per tria arma que habuerunt. ℂ Tā pmū telū vicerūt ꝑ fortitā ſpualē. vñ dī ō eis: Valerius epūs ⁊ leuita vicentius in ꝓfessione fidei alacriter cucurrerunt. Et exēplo apl̄oꝝ de qbus dī Act. v. Ibāt apl̄i gaudētes etc. ℂ Scōm telū vicerūt ꝑ patientiā ſingularē: q: nō murmuraucrūt ſed patiēter ⁊ fortiter famis moleſtiā toleraverūt. Eccl. ij. In humilitate patientiā habe. ℂ Tertiū certamen vicerūt ꝑ apertā fidei ꝓfessionē. Vñ eim vicentius dixit Datiano de mādato valerij. Nephandū apud xpianā pudētiā eſſe cognoſce diuinitatis cultuz abnegā do blaſphemare. Act Rom. x. Corde credit ad iuſtitiā: ore aūt ꝓfessio fit ad ſalutez. ℂ Scōm certamē ipſe ſolus habuit i quo certauit vnus ⁊ mortuus. Unus aūt habuit tripler certamē. Unū i oculeo. alius i ignis icendio. tertiū i carnis ergaſtulo. In oculeo fecit eū datianus i toto corpoꝛe diſtēdi. diſtentum diuersis

pulneribus cruciari: cruciatū ferreis pectinibus vlulari: ⁊ carnifices ad crudelius seuiēdū verberibus fecit vrgeri. Sed ista ꝯtuor: tela q̄ sustinuit vicit per ꝯtuor arma q̄ habuit. ℣ Primū fuit volūtas patiēdi. vñ dicebat: Hoc ē qđ semp optaui ⁊ votis oibus cōcupiui. ij. Cor. xij. Libēter gloriabor in infirmitatib⁹ meis. ℣ Scōm erat ꝓstantia sufferendi. vñ ait: Videbis me dest virtute plus posse tū torqueor q̄ possis ipse q torques. Et ideo illud qđ dixerat Job negatiue potest ipsi conuenire affirmatiue. Job. vi. Nec fortitudo lapidū fortitudo mea: nec caro mea enea est. Ipse eiꝫ habuit fortitudinē lapidis: q: tormētis nō cessit ⁊ fortitudinē eius: q: dei laudes resonant. Tertiū erat magnanimitas ꝓtēnēdi: q: tyranni iras ꝓtenebat dicēs: Cū mihi ira sci magis putas: modo meli⁹ icipis mi sereri. Judith. ix. Da mihi in aio ꝓstantiā vt ꝓtēnā illā. ℣ Quartū fuit desiderū ampliora supplicia patiēdi. vñ dicebat: Hoc solum valde metuo: q: te fingis velle mihi misereri. nolo vt aliquid minuas de supplicijs vt te victū in oibus fatearis. vnde dixit de eo prudētius: Rideabat hic miles dei: manus cruētas ferepās ꝙ fixa nō ꝓfundius intraret artus vngula. Job. vi. Qui cepit me ipse cōterat: soluat manum suam ⁊ succidat me. ¶ Scōz certamē habuit in craticule ictū dlo: vbi totū corpus vncis ferreis apik: ardētes lamine ifigunt: sale ignis asperg̃t: tela ad viscera ⁊ extra iaciunt. Sed ista ꝯtuor vicit ꝑ ꝯtuor arma q̄ habuit ℣ Primū erat oō deuota. vñ dī: Surrexit cor meum in bonum: ꝙ pcabat. Ecc. xxxix. Alpiet os suū in oratōe. ℣ Scōm fuit magna mentis ꝓstātia. vñ dī: Inter hec manet immobilis ille dei seru⁹ Dñi. ij. Immobilis in dei timore permānit: gratias agēs deo. ℣ Tertiū fuit charitas ignita Unde dicit Amb. Torquet vincētius: tē dit: flagellat: exurit. sed iuictus ꝓ sancto noie ei⁹ non excutit plus ardens igne celi ꝙ ferri. Ignis celi est ipsa charitas que in corde vincētij sic ardebat ꝙ ignem exteriorē frigidū faciebat. ꝓs. In meditatōe tua exardescit ignis. s. charitatis diuine. Et locutus sum in lingua mea. s. ꝓfessionē fidei xp̄iane. ℣ Quartū fuit ꝓscientia sincera: per quā in oibus intēdebat placere deo nō mūdo. Un dicit Amb. Plus voluit vincētius placere deo ꝙ ſoo. plus dilexit mori ꝛ dño ꝙ viuere in mūdo. Eph. vi. Nō ꝙsi hoib⁹ plācētes: sed deo q̄ ꝑbat corda nra. ¶ Tertiū certamē habuit i carceris ergastulo. Nā tyrānus fecit ipꝫ in obscuro carcere icludi. Testas ibi acutissimas congeri. In ligno pedes astrigit: ⁊ sine oi hūano solatio relinq. Sed ista ꝯtuor xp̄s i gloriā ꝛmutauit: q: carcerē obscūr̄ luce ineffabili illustrauit. flor. ameniss̄imis carcerē aspsit. pedes resoluit. sociētatez angelicā destinauit. nec mirz. Ipse nāqz habuit vitā lucidā: iō nō debuit i obscuro ſz in luce manere. ij. Cor. vi. Que societas lucis ad tenebras. Habuit ꝓsciam floridā: iō nō debuit fulcirī asperitate testaz sed suauitate florz. Lanf. ij. Fulcite me floribus ⁊c. Habuit affectōes liberas nō cuz terrenis ligatā: iō nō debuit here pedes ligatos ſz solutos. Pes enim aīe ſm Aug. est affect⁹ aīe. ij. Re. iij. Manus tue nō sūt ligate: ⁊ pedes tui nō sūt ꝙpeditī. i. ꝙpedibus aggrauati. Habuit vitā angelicā: iō debuit societate āgelica decorari. Dante. iij. Angelus domini descendit de celo cum ananīa ⁊ sociꝫ ⁊c. ¶ Scō vincēti⁹ vicit mortuus. Voluit qđ ꝓtian⁹ corp⁹ el⁹ a feris i terra deuorari. Ab aulbus i aere lacerari. a piscib⁹ in mari ꝓsumi. Sz angelus dñi corpus a feris custodiuit. Exo. iij. Ecce ego mitto angelū meū q̄ custodiat te ⁊ ꝓcedat te in via. Lo: pus aulb⁹ abegit. Un poterat dicere illi ꝓpheti ꝓtiano Job. xij. Interrogā iumēta ⁊ docebunt te. volatilia celi: ⁊ indicabūt tibi. Mare corpus eius ad litus remisit. Sap. xiij. Dedisti i mari viā ⁊ inter fluctus semitā fortissimaz.

¶ Sermo. lxx. ¶ Eodez die Sermo. ij.

Incēti dabo mā

na absc̄ditus: ⁊ dabo illi calculū cādidū. Apo. ij. Nomen victorie nulli meli⁹ cōuenit ꝙ vicētio q re ⁊ noie victor fuit. In verbis ꝓmissis duo ponunt. ℣ Prio pugna cū victoria cū dī: Vincēti. ℣ Secūdo retributio cā

eterna gloria: cū. ſ. ſubdit. Dabo manna abſcōditū ꝛc. ¶ Circa pmū notādū q ſi cut dicit Aug. in li. de conceptōe ꝛ gratia ꝑ Sācti martyres pugnāt ꝓtra mundā nos timores: imūdos amores ꝛ falſos errores. Cōtra iſtas tres acies ſanctꝰ vincē tius pugnauit ꝛ vicit. ¶ Prio enīz vicit mundanos timores: oīa aduerſa ēt ſup plicia ꝓtēnēdo. Unī dicit: Videbis me q; dei virtute plus poſſe duz torq: q̄ poſ ſis ipſe q torques. Ezech. iij. Ut adaman tē ꝛ ſilicē dedi faciē tuā. Dicere. ſ. Ego qp pe dedi te in colūnā ferreā: ꝛ in murum eneū. Ex qbus verbis ꝑz q̄ ꝑſtātia vincē tij fuit iſtar adamātis: ſilicis: ferri ꝛ eris Adamas aūt ſicut dicit gloſa ibidē ē in honorē. ꝛ q̄uis cuz auro ponaf: tū inde nō extollit. Silex aūt eſt in ꝙculcatōez: ꝛ tū nō frāgit. Ferrū aūt oīa domat: ꝛ eis repcuſſū ꝛeſonat. Sic bēs vincētius fu it adeo fortis q; nec datiāi bláditijs vel fauoribus potuit ſcīlmari. nec tormentis ꝛ ſuppliciis deiect: ſz potius cog: malitia duris reꝑhēſibꝰ edomabat: ꝛ pcuſſus dei laudē reſonabat. Iſtā aūt eius fortī tudinē ꝛta oſtēdebat. ſ. conſtātia in aio. Unī dixit: Videbis me plus poſſe dū tor queor q̄ poſſis ipſe q torques. Fiducia i verbo. Aug. Tāta in vincētio penarum aſpitas ſeuiebat in mēbris: ꝛ tāta ſecuri tas in verbis reſonabat: vt putaremus alīū log ꝛ aliuz torq̄ri: ꝛ vere ſic erat. La ro eīz patiebat ꝛ ſpūs loqbat. ꝓ Tertiū fuit patiētia in ſuppliciis. Idem. Habe bat vincētiꝰ in ſermone fiducia: i paſſio ne tolerātia. nemo de ſuo corde ꝑſumat: q; vt bona pudēter loq̄mur ab illo ē nō nra ſapia: ꝛ vt mala fortiter ꝓferam⁹ ab illo eſt: nō nra patiētia. ¶ Scōo imun dos amores vicit corpus ſuū cū oīb⁹ vi tijs mortificādo. Ad col. iij. Mortificate mēbra vra que ſunt ſup terrā. Rom. xiij. Burā carnis ne feceritis i deſideriis. Et bñ dicit i deſideriis. Eſt quidē cura car nis vitioſa: ō qua dī hic. ꝛ quedā virtuo ſa de qua ad Gal. v. Qui autem ſunt xpi carnē ſuā crucifixerūt cū vitijs ꝛ cupi ſcentijs. Quedā indifferēs de qua dicit Eph. v. Nemo carnē ſuam vnq̄ odio ha buit. Primā aūt curaz carnis ſanctus vincētius abhoruit. Scōam fortiter re nuit. De tertia paz curauit. ¶ Tertio vi cit falſos errores: omnes mūdi fallacias cuitādo. Mūdus enīz hz triplicē falſaz ſapiam. ſ. nocturnā: fantaſticā ꝛ vmbra ticā. Nocturna hñt illi q iſtar noctue fu gūt lucē virtutum ꝛ diligūt tenebras vi tioz. Joā. iij. Qui male agit odit luccm. Iſta falſam ſapiam vincētius vicit: q vi tia tenebroſa abhoruit ꝛ lucē virtutū ſe veſtiuit. Juxta illud Rom. xiij. Abijcia mus ergo opa tenebraꝝ ꝛ induamur ar ma lucis ꝛc. Fantaſtica ſapiaz hñt illi q tīj bona pūtia diligūt: que nō ſūt bona eſſentialr ſed appenter. Eccl. xxxiij. Sic cut parturiēs eor tuū fantaſiam patiē: niſi ab altiſſimo fuerit emiſſa viſitatio. Iſta ſapiaz fantaſtica vincētius vicit: q; iz eſſet archidiaconus in honore magno ꝑſtitutus: tñ oīa pūtia reſpuit ꝛ ꝓtēpſit ꝛ bona celeſtia que ſunt bona veraciter ꝓcupiuit. Umbratica ſapiaz habent illi q iſtar equi vmbratici picula falſa timēt vera tū nō timent. Tribulatōes enīz pre ſentis vite ſunt quaſi quedā vmbre ꝛ futurarū penarū picture. Beatus aūt vin cētius iſtā ſapiaz vmbraticā vicit q; pñ tes penas ꝓtēpſit: ꝛ tō futuras cuaſit. vñ dicere poterat illud Sap. xv. Nō eim in erroꝛe iduxit nos boiuz male artis exco gitatio: nec vmbra picture: labor ſine fru ctu. ¶ Scōo ponit eius retributio cum glia eterna cū dī: Dabo tibi māna abſcō ditū ꝛ calculū cādidū. Per māna itelli gīt brītudo aie. per calculū glorificatio corꝑis. Brītudo aūt aie ꝑſiſtit i dei co gnitione ꝛ delectatione cogniti ꝛ dilecti ꝑpetua retentōe: ſignificat aūt beatitu do anime per māna rōne ſaporis imuta tōis ꝛ nomis. Nā in ſapore itelligīt dei cognitio. ſicut dī Exo. xvi. Sapor māne erat quaſi ſimile cū melle. ſimila de ter ra oritꝰ: mel celeſti rore generat. Et ideo per ſimilaz xꝑi humanitas: per mel eius diuinitas itelligīt. Perfecta aūt cogni tio ꝑſiſtit in viſione humanitatis ꝛ ꝓtē platiōe diuinitatis. Joā. xvij. Hec ē vita eterna vt cognoſcāt te ſoluz verū deū ꝛc. Perfecta aūt dilectio intelligīt ꝑ māna rōne imutatōis. imutabat eim pīlatuz ꝛ oēz ſaporē: vt habeē Sap. xvij. Bri enim ad gōciꝝ ſe otuertūt: ibi dulcedīne ſue

nicēt.nā ꝙuertēdo se ad deū delitias īfi
nitas hauriēt.Couertēdo se ad angelos
vel scōs siue celū nouū ⁊ terrā nouā:ibi
su aultaté iueniēt. Sicut eīz apis ex quo
libet flore roz̄ sugit vñ mel ꝓponit. Sic
beati ex q̄libet re materiaz̄ sue dilectōis
iueniēt vñ dilectiné assumunt. Eterna
aūt possessio cogniti ⁊ dilecti itelligit ꝓ
māa rōne nois. Di entz̄ a manna qō so
nat qd ē hoc. Et ē verbū āmiratiōis siue
ꝓgratulatiōis. Beati entz̄ āmirabunt de
tata dei liberalitate: ⁊ ꝓgratulabunt de
ꝑpetua sua eternitate. Ysa.lx. Tūc vide
bis ⁊ afflues ⁊ mirabit ⁊ dilatabitur cor
tuū tē. Per calculū aūt significat glorifi
catio corpis. Fulgebit nāqz̄ q ſm aliam
trāslatiōez̄ dī margarita siue carbūculus
é ꝑpus i quo notaf subtilitas. Eſt rotun
dus i quo notaf agilitas. Eſt lucidus in
quo notaf claritas. Et ē solidus in quo
notaf eternitas. Be his q̄ttuor dotibus
corꝑis dī Sap.iij. Fulgebūt ecce clari
tas. Justi:ecce īmortalitas. q: sicut dicit
Sap.i. Justitia ꝑpetua est ⁊ īmor. Tāḡ
scintille:ecce subtilitas. Jn arundīneto
discurrēt:ecce agilitas.

¶ Sermo.lxxi. ¶ De eodē Sermo.iij.

Vidi ecce equus albus. ⁊
q sedebat sup eum ha
bebat arcū:⁊ data ē ei corona
⁊ exiuit vincens vt vinceret.
Apoc.vi. Bī⁹ vincētius dī equus dei in
quātū nomē dei ꝑdicādo portauit. Et dī
miles dei in q̄ntū de hostibus triūpha uit
Jn verbis aūt ꝑmissis ꝓmo describit iste
equus dei. ꝑ Scōo iste miles dei. Equ⁹
aūt describit a duob⁹. ꝑ Ꝓmo a fortitu
dine in eo qō vocat equus. Job. xxxix.
Nunqd ꝑbebis equo fortitudiné. supple
nō nili ego. ꝑ Scōo a pulchritudie cum
dī:Albus. Fortitudo aūt istius eq appet
qz portauit magna ꝑdera: magna sup
plicia:magna q̄dē numerositate:acerbi
tate ⁊ diuturnitate. Fuerūt nāqz̄ ei⁹ sup
plicia multa ⁊ ponderosa ac numerosa.
Sicut ꝑz̄ i lectōe:vt possit dicē cum ꝓ
pha. Dēs fluct⁹ tuos īduxisti super me.
Jdē. Sup dolorē vulnerꝫ meoꝝ addidē
rūt. Job.xvi. Lōcidit me vulnē sup vul
nus. Fuerūt ēt in magna acerbitate. Un
poterāt dicē.ij. Ach.vi. Bñe q habes
scām scīaz̄ tu manifeste scis qz duros in
corꝑe sustineo dolores nō tñ duros:sed
duriores ⁊ durissimos. Duros qz i cratī
cula assabat. Duriores qz rela ad viscera
tacebāt. Durissimos qz ossa frágebatur.
Fuerūt ēt magna i magna diuturnitate
qz si fuit decapitat⁹ nec subito mortuus:
sz̄ nouis supplicijs refuatus. ꝑs. Dolor
me⁹ reseruat⁹ ē tē. Et Hiere.xv. Quare
factus ē dolor meus ꝑpetuus.i. diuturn⁹ ⁊
lōgus. risi det dñs. Si scpauer is ꝓciosū a
vili q̄si os meū eris. ac si dicat. Jō ista pa
teris vt aia tua ꝓciosa a vili corꝑe sepa
ret:⁊ mihi familiaritate iungat. Qz igit
sic fuit fortis ad portādū supplicia:tam
multa:tā acerba:taz̄ diuturna. Jō excla
mat Prudētius:O nulles suiceriſſime fo
rtiſſimoꝝ fortior. Jā te scua ⁊ aspa tormē
ta tremūt victorē. ¶ Scōo describit iste
equus a pchritudie cuz̄ dī albus. ostdit
q fuit a xpo spāli amore dilectus. Lanf.
v. Dilect⁹ meus cādidus ḡ fuit xpi fam
guie balbat⁹. Alpo. xxiij. Lauerūt stolas
suas:⁊ dealbauerūt eas in sanguīe agni
qō ē familie xpi ascriptus. Apoc.xij. Jm
bulabūt mecū in stolis albis. Et q̄ est in
q̄driga tertia collocatus. Nā sicut dr Za
ch.vi. Jn q̄driga ꝓma fūt eq rufi.i. mar
tyres. Jn scōa eq nigri.i. ꝓfessores sc per
pniaz̄ ōnigrātes. Jn tertia eq albi.i. vir
gines inocētes. Bī⁹ aūt vincētius i hac
triplici q̄driga fuit. qz a sanguīne suum
fudit:⁊ se in pnia macerauit:⁊ in inocen
tia se ꝓseruauit. ¶ Scōo describit miles
⁊ maxime a qnqz: ꝑ Ꝓmo a noie cū dī:
vincens. ꝑ Scōo ab officio siue ab arte
cum dī:habebat arcum. ꝑ Tertio a cor
dis magnanimitate cuz̄ dicit: exiuit vin
cens. ꝑ Quarto a finali ⁊ recta intētio
ne cum dicit: vt vinceret. ꝑ Quinto a
palma victorie cuz̄ dicit:⁊ data est ei co
rona. ¶ Circa ꝓmū notādū qd ipse ha
buit nomē celebre.i. victorioſus:qz vin
cens siue vincētius ē appellatus. Ruth
iiij. Hēas nomē celebre in bethleē.i. in ec
clesia militāti ⁊ triumphāti.i. Para.xi.
Ipse erat iter tres nobiliſſimus ⁊ inter
tres fecūdus ⁊ iclitus. Tres nobiliſſimi
sunt martyres:ꝓfessores ⁊ virgines. Ip
se enīz est nominatiſſimus iter martyres
qz duriſſima supplicia ꝓtulit. iter cōfes

fores: q fidē xpi cōstantissime cōfessus fuit. Et inter virgines q sinceriſſimaz puritatē seruauit. Sed paz eēt si miles habēret nomē celebre z nō exerceret officium militantis. C Jō secūdo cōmendat ab officio siue arte: cū dicit: hz arcū. Habebat en im iste miles offiū sagitādi. Jō vna sagitta z ecit in deū: que fuit sagitta deuote oratōis. Unde dicit de eo. Ere etis in celū luminibus dūm peabak. ij. Reg. i. Sagitta ionathe nūquaz abijt retrorsum. Tūc enim sagitta retrorsum abijt qñ oratio a deo vacua recedit. C Secūdam iecit in seipm: que fuit sagitta diuini timoris: quo carnē suam cōfixit. ps. Cōfige timore tuo carnes meas ꝛc. C Tertiaz iecit cōtra diabolū que fuit sagitta humilitatis qua ipsum superbum grauiter vulnerauit. ps. Tu humiliasti sicut vulneratū supbū. ysa. li. Nūqd nō tu peusisti supbū vulneratū draconem. C Quartā iecit cōtra tyrānū: que fuit sagitta dure increpatōis. ps. Sagitte potentis acute cū carbonib⁹ desolatoꝝ. Jsta eim sagitta fuit potens. q irā tyranni nō timuit. z fuit acuta: q eius cor immo dullitus penetrauit: Et fuit accēsa: quia zelo dei hoc fecit. Sed multoꝝ sagitte sunt debiles pp timorē. z retruse ppter priuatū amorē. z frigide pp celi remissionem. Sed parū pdesset simsles hēret officiū militare: ipm tamē nūquaz exercēret nec ad bellū pcederet. C Jō tertio ymē datur a cordis magnanimitate: cū dicit Exiui. s. ad certamē. C Sūt aūt tria que militē retrahūt ne ad bellū pcedat. aut amor: inordinatus sui. aut timor: cuiusli bet aduersi. aut defectus exēpli. iō domi nus milites suos admonēs dicit Lu. ix. Siquis vult venire post me abneget semetipm. Ecce q nō dz diligē: sed despicere seipm: z tollat crucē suam. Ecce q nō dz timere aliqō aduersum: z sequat me. Ecce gloriosum exēplū. Jsta tria retrahētia non habuit vincētius. Unde dicit Aug. Quid eim mirū si in illo vicit vincētius a quo victus ē mūdus. Ecce exhibitū exēplū. C Deinde ponit alia duo dicēs: Duplicē acie mūdus pduxit contra milites xpi. Blādit eim vt deciplat. terret vt frangat. nō nos teneat ppia voluntas. nec terreat altera cruelitas z victus ē mūdus: sed vilis miles ēet qui ad bellū pcederet: z ibi nō intēderet vincēsz exoliare. C Jō quarto cōmēdat a finali z recta intētiōe: cū dicit: Ut vinceret Nō eim vincētius affectauit spolia mundi: sz tm vt vincēt ad gloriā dei. Et iō in oibus victor fuit. ná vicit in aere in ecleo extēsus. Uicit in igne sup craticulaz positus. Uicit in terra in testis acutissimis inuolutus. Uicit in aqua in mare piectus. iō clamabat Aug. dicēs: Beat⁹ vincētius vicit in verbis. vicit in penis. vicit in cōfessiōe. vicit in tribulatiōe. vicit exustus. Paz ēt valeret si milles vincere intēderet. z tm cū efficacia victoriā nō obtinēt. C Jō quinto cōmēdat a palma victorie: cū dicit. Et data ē ei corona De qua corona dixerūt sibi ageli. Agnosce o vincētiq; p cuius noie decertasti. ipe tibi coronā pparatā seruat in celis q te fecit victorē in penis. Diabolus nāqz cōtra sctos cōcitat pugnaz. iō dī: Decertasti. Sed deus dat victoriā. iō dī: Qui te victorē fecit in penis. Et post victoriā dat coroná. iō dī: Ipe tibi coronam ppārata seruat i celis. Et sic pz q diabolus pparat malū pugne. Sed ō isto malo dq deus dat bonū victorie. z de isto bono elicit sanctis optimum corone eterne.

C Sermo. lxxij. C De eodem. Sermo quartus.

Fortis est vt mors dile, ctio: dura sicut iferni emulatio. Cant. viij. Salomon ponit quinq; fortissima: qbus cōparat fortitudinē charitatis. C Primo nāqz ē fortis sicut mors: iō eiz dī: Fortis ē vt mors dilectio. Sicut eim mors sepat aiam a carne: sic z charitas sepat aiam ab oī illicito amore. Facit enim triplicē sepationē. Sepat eiz aiam ab illicito amore mūdi. Matt. x. Veni separe hoiem aduersus frēz suū. Ab amore corpis pp̄ij. Ecc. xlvij. Surrexit nathan pphēta: z quasi adeps. sepat⁹ ē a carne. Ab amore sui: q tales nō viuūt vita seu amore sui: sz xpi. Gal. ij. Uiuo ego iam nō ego: viuit aūt i me xps. Jstā triplicē sepationē charitas

feck in vincẽtio. Ipe eim mũdũ vicit: vt cãtaf de eo. In quo pſlurá mũdi martyr vicit vincẽtius. Propnũ corpus cõtemp̃sit. Uñ dixit datiano. Tormẽta tua nõ timeo ſz hoc ſolũ timeo q; te fingis velle mihi miſereri. Ipe eim nõ fibi ſz xpo vixit. ij. Lor. v. Qui fibi viuũt nõ fibi viuant: ſed ei q̃ p ipis mortuꝰ ẽ z reſurrexit. C Scõo charitas ẽ fortis ſicut iſernus. Uñ ſequit. Dura ſicut iſernus emulatio. Sicut eim infernus aias fortiter retinet z cuſtodit: ita q; nullam p̃dit: ſic amor dei ſctñ vincẽtiũ tam fortiter xpo vnſuit: q; ab eo ſepari nõ potuit. Roma. viij. Quis ergo nos ſepabit a charitate xp̃i: tribulatio an anguſtia ꝛc. Ipe enim tradit⁹ ẽ carceri: vt fame macerar etur. eculeo: vt flagelaref. vngul: vt laceraref craticule: vt aſſaref: teſtis acutiſſimis: vt vulneraref. Sz ſic erat deo p amoꝛ colligatus q; nõ poterat ſepari: nec miruꝫ. Ipſa eim charitas erat ſibi tãquã vinculum quo deo erat colligat⁹. Col. iij. Super oia aũt charitatẽ habete qõ ẽ vinculũ pfectiõis. Erat eim tãquaꝫ adamas: p quẽ ad deũ erat attractus. Hiere. xxxi. In charitate ꝑpetua dilexi te: ideo attraxi te miſerans. Erat tãquaꝫ radix qua deo firmiter radicatus. Eph. iij. In charita te radicati ꝛ fundati. C Tertõ charitas ẽ fortis vt ignis qui hꝫ virtutẽ incẽdendi. Uñ ſequit. Lampades eius lãpades ignis atq; flãmarũ. Facit eim incẽdium amoris. Luc. vlti. Nõne coꝛ nr̃m ardens erat in nobis ꝛc. Incẽdiũ ſermonis. Eccle. xxviij. Surrexit helyas quaſi ignis ꝛ verbũ illius quaſi facula ardebat. In cẽdũ opis. Job. xxxvij. Nõne veſtimenta tua. i. opa tua calida ſunt: pflata fuerit terra auſtro. i. ſpũ ſancto. Auſter. n. ẽ vẽtus calidus fecũdatiuus: poꝛoꝛum reſeruatiuus: q; ſpũs ſcũs ꝛ coꝛda inflãmat. ꝛ ipa p bona opa fecũdat. ꝛ ad diuinas inſpiratiões recipiẽdas ipa reſerat. Illud triplex incẽdiũ charitas i deo vincẽtio fecit. i. amoris i coꝛde. vñ dicit Ulr ic lytus vincẽtius acceſſus igne diuini amoris. feruoris in oꝛe. vñ ait. Exurge ex toto malignitatis ſpũ debacchare ꝛc. Et feruoris in ope. Uñ dr de ipſo ꝛ õ alijs quos charitas ipleuit. Rom. xij. Spũ feruẽtes dño ſeruiẽtes. C Quarto charitas ẽ fortis ſine fortioꝛ aqua q; magis extinguit. Aqua eim tribulatiõnũ nõ extinguit charitarẽ: ſz charitas ipam. vñ ſequit. Aque multe nõ potuerunt extinguere charitatẽ. Facit aũt ipa charitas multiplicẽ extinctionẽ. Tãa extinguit ignẽ carnalis voluptatis. Eccl. iij. Igne ardentem extinguit aqua. Extinguit ſitim mũdane cupiditatis ſiue ꝑcu piſcẽtie. Jo. iiij. Qui biberit ex aq̃ quam ego dabo ei: nõ ſitiet i eternũ. Extinguit aquã imiſſe aduerſitatis. Sa. xix. Ignis valebat i aqua ſupra ſuã virtutẽ. Sic in vincẽtio charitas extinguit voluptates p pudicitiã ſiue pudẽtiã. Sap. viij. Uenit ad coꝛpus coinquinatuꝫ. Lupiditate p tpantia. i. Loꝛ. vij. Qui vtunt hoc mundo tãquã nõ vtant. Aduerſitatẽ p patiẽtiã. i. Loꝛ. iiij. Perſecutões patimur ꝛ ſuſtinemus. C Quito charitas ẽ fortior flumie. i. oi mũdana aduerſitate. vñ ſequitur. Nec flumie obruet illã. Dat. vij. Deſcẽdit pluuia ꝛ venerũt flumia ꝛ flauerunt vẽti ꝛc. Eſt eim queda⁊ aduerſitas venies a deo ſuſte infligẽte. Et hec ẽ pluuia que de celo deſcẽdit. Iſta nõ põt obruere charitatẽ: q; eam põtat patiẽter. Hiere. x. Plane hec infirmitas mea eſt: ꝛ põtabo illã. Quedã a diabolo imittẽte. Iſta ẽ vẽtus q; ab aere venit. Iſta nõ poſſunt obuere charitatẽ: q; reſiſtit fortiter i. Pe. v. Cui reſiſtite fortes in fide. i. operate p dilectionẽ. Quedã ẽ a tyrãno ſeuiente. Iſta nõ potuit obruere charitatẽ: q; eã ſuſtinet pſeuerãter. i. Loꝛ. xiij. Charitas oia ſuffert. Beatus aũt vincẽtius ſiue pluuiã aduerſitatis imiſſaꝫ a deo. ſiue vẽtũ tẽtatõis imiſſuꝫ a diabolo ſiue flumẽ pſecutõis imiſſum a tyrano: ſi nõ portauit patiẽt: fortit ꝛ pſeuerãt. ſz ẽt gaudẽter: q; oia mala ꝛ aduerſa p xpo pati. gndãlud ũ quoddã ſolatiũ reputabat. vñ dicit. Prudẽtius ipm rñdiſſe datiano. Tormenta. carcer. vngule. ſtridenſq; flammis lamina: atq; ipſarum penarum vltima mors chriſtianis ludus eſt.

C Sermo. lxxij. De cõuerſatõe ſancti pauli apli. Sermo. i.

QVoniam die ac nocte grauata est super me manus tua. Cõuersus sum in erũna mea: dũ cõfigit spina. ps. Pñt cẽ hæc verba beati pauli regratiãtis deo de sua cõuersione: et cõuersionis modo. Vbi duo ponunt. ¶ Primũ ẽ sua gloriosa cõuersio: cũ. s. dr. Cõuersus sum i erũna mea. ¶ Scõm ẽ cõuersiõis modus: cũ dr: Qm die ac nocte grauata ẽ sup me manus tua dũ configit spina. ¶ Circa primũ notãdũ qp añ cõuersionẽ triplicẽ patiebat erũnas. Una ẽ: q synagogã nimis zelabat. Gal. i. Abũdantius emulator existẽs pnaz meaz traditionũ. Secũda ẽ: qz ecclam xpi nimis ẽpugnabat. Ibidẽ. Supra modũ psequebar ecclesiã dei: et expugnabã illã. Tertia ẽ: qz nomẽ xpi nimis odiebat. Act. ix. Nõne hic ẽ q expugnabat eos q iuocabãt nomen istũ De his tribus dicit. i. Thi. i. Qui prius fui blasphemus et. s. nomẽ xpi blasphemabam. Et psecutor: qz ecclesiã xpi psequebar. Et cõtumeliosus: qz in cõtumeliam nois xpi synagogã nimis zelabam/ Sz ab ista triplici erũna cõuersus ẽ: videlicet i synagoge euacuatoez. in ecclie. fundatorẽ: et in ipius nois xpi portioez. De his tribꝰ dr Act. ix. Vas electõis mihi ẽ iste: vt portet nomẽ tuũ. Ecce qz fuit nois xpi portitor: coã regibꝰ et gẽtibus ipsos ad fidẽ xpi cõuertẽdo. Ecce qz fuit eccle xpi fundator: et filijs Israel ipos. sc. cõfundẽdo et cõuicẽdo: ecce qz fuit synagoge euacuator. ¶ Scõo ponit modus siue cõuersiõis qui qdẽ fuit triplex. ℣ Est enim cõuersus p lucẽ refulgẽtẽ. p virtutem potẽtẽ. p vocẽ obturgantẽ. ¶ Prio naqz cõuersus fuit p lucẽ refulgentẽ: qõ notat cũ dr: Qm die ac nocte. Illa enim lux que ipm circũfulsit: fuit vt nos iquãtũ ipm exterius excecauit. Et fuit dies: iquãtũ ipm interius illustrauit. Et ab oi difficultate purgauit ipm in amore xpi iccendendo. Fuit aũt ista lux repẽtina. imensa. et celica. vñ dr: Et subito circũfulsit eũ lux de celo. Fuit naqz subita et repentina: qz ipm subito immutauit atqz perfecit in sciẽtia. in vita. in cõstantia. In sciẽtia: qz totũ mysteriũ dñice incarnatiõis. in triduo sue excecatiõis edoctus fuit. Gal. i. Notũ vobis facio euãgelizatũ quod euãgelizatũ ẽ a me: qz non ẽ secm hominẽ: neqz ab hoie didici illud neqz acceperi: sz p revelatione iesu xpi. In vita: qz statim oẽm amorẽ carnalẽ abiecit. Gal. i. Continuo nõ acquieui carni et sanguini ꝛc. In cõstãtia. Act. ix. Lõtinuo igressus in synagogam pdicabat illic iesum: Fuit etiã illa lux imẽsa. vñ dr. Circũfulsit. i. circũquaqz fulsit. Ab interiori p sapientiam. ij. Cor. iiij. Deus qui dixit de tenebris lucẽ splendescere: luxit in cordibꝰ nostris ꝛc. Ab exteriori per cõuersionẽ lucidam. i. The. v. Non sumus noctis neqz tenebrarũ ꝛc. A supiori: per cõtẽplationẽ celestium. ij. Cor. iij. Nos revelata facie gloriã dei speculates. que solet in hoc seculo videri p speculũ in enigmate. Hoc. Paulus carcere coartatꝰ hitabat in celo. Ab interiori p cõtemptũ terrenoz. Phil. iij. Existimo oia detrimẽtũ eẽ ꝛc. Fuit etiaz ista lux celestis ad inuẽdũ q deus vidit sibi intellectũ angelicũ: q: ab ipo angeli plurima didicerũt. Vñ super illo Eph. iij. Vbi aũt minimo oium sanctoz data ẽ hec gra in gẽtibus vt inotescat p: in ciplibus et ptãtibꝰ in celestibꝰ. Dicit glo. Videte quãtus est hic: q: p aliqd hoc accrevit ãgelis q multa secreta i his didicerunt. Dedit sibi affectũ diuinũ. Hoc. Vt eim ferrũ missum i igne totus ignis efficit. sic paulus charitate succẽsus totus efficit charitas. Dedit sibi actũ celestẽ et sanctũ. Phil. iij. Nra cõuersatio in celis ẽ. Ista tria tãgit Dyony. in epla de morte scti pauli dicẽs: Hic ẽ angelus terrestris. Ecce q: hũt intellectũ angelicuz: Et hõ celestis: ecce q: hũt actũ celestẽ et sanctũ. Imago et similitudo diuinitatis: ecce q: habuit effectũ diuinitatis. ℣ Scõo q: eius cõuersio fuit p virtutẽ potentem cũ dr: Qm grauata ẽ sup me manꝰ tua. Christus hz manũ i qua sunt qnqz digiti ℣ Primus ẽ polex. i. eius potẽtia: p quã oibꝰ dñat: et oia domat. ℣ Scõs ẽ index. i. eius sapia per quã oia iudicat et manifestat. ℣ Tertius ẽ medius. i. charitas infinita. per quam nos tãquã mediator patri recõciliat. ℣ Quartus est medicus. i. eius misericordia p quã nras infirmita

tes me dek ⁊ curat. ℣ Quintus ē puus. i. humilitas ſūma. p̄r cuius exēplū ad humilitatē nos reuocat. Iſtā manū cū his quinq; digitis ſup paulū aggreuauit. i. fortificauit. p̄imū. ſ. digitū potentie ipm ad terrā pticiēdo. ps. Humiliaſti ſic vulneratū ſuppbū. ℣ Digitum ſapie oia ſibi myſteria reuelādo. Eph. iij. Scōm reuelationē notū mihi factū ē ſacramētum. ℣ Digitū charitatis iſinite ſe p̄i recōciliando. i. Thi. i. Miſericordia cōſecut⁹ ſum. Digitū miſericordie eius cuſpam me dēdo. i. Thi. i. Chriſtus ieſus venit in hunc mūdū peccatores ſaluos facē: quorum p̄imus ego ſum. ℣ Digitū humilitatis p ſuum exēplū ad humilia reducēdo. Vñ ait. i. Loz. xv. Ego ſum minim⁹ apl̄oz qui nō ſum dignus vocari apl̄s. ¶ Tertio ipm cōuertit per vocem obiurgantem: cū dicit. Dū cōſigit ſpina. illa. ſ. ſpina de qua dī. Durum ē tibi contra ſtimulū calcitrare. Inſixit autē xp̄s cordi ſuo qua druplicē ſpinaz. ℣ Prima fuit verbū obiurgatiōis: cū dixit: Saule ſaule quid me p̄ſequeris: Et iſta fecit in eo vulnus doloris. Rom. ix. Triſtitia ē mihi magna: ⁊ cōtinuus dolor cordi meo ⁊c. ℣ Scōa fuit verbū ip̄oprietatiōis. cuz dixit: Ego ſuz ieſus quez tu perſequeris quaſi dicat. Ego ſum ille qui te ſaluaui. qui p te ē mortez ſuſtinui: ⁊ talia mihi rependis. Et iſta fecit in eo vulnus pudoris. adeo q̄ ſe indignuz apoſtolatu iudicabat. i. Corinth. xv. Non ſum dign⁹ vocari apoſtolus. ℣ Tertia fuit verbuz cōqueſtiōis quādo ſimiliter dixit: Ego ſuz ieſus nazarenus: quaſi dicat. Sufficere tibi debuit q̄ iudei me crucifixerūt ⁊ penis meis ſaturati fuerunt. Et iſta facit i eo vulnus amoris cōpaſſionis adeo q̄ amor ⁊ compaſſio chriſti crucifixi cordi ſuo fuit affixa. vt dicit Gal. ij. Chriſto confixus ſum cruci. ℣ Quarto fuit verbum cōminationis: cum dixit: Durū eſt tibi contra ſtimulum calcitrare. Et iſta fecit in eo vulnus timoris. vnde dī: Tremens ac ſtupens dixit ⁊c. ij. Loz. vij. Foris pugne: intus timoris.

¶ Sermo. lxxiij. ¶ Eodez die. Sermo ſecundus.

QVas admirabile opus excelſi. Ecc. xlij. Iſtud ē illud vas de quo dī. Act. ix. Vas electōis mihi ē iſte. Et nō ē vas cōe ſed admirabile. Et nō ē op⁹ mortalis viri: ſz opus excelſi. Fuit autez iſtud vas admirabile: ⁊ opus excelſi p̄pter ſuas mirabiles cōditōes quas habuit. ¶ Primo fuit mirabiliꝝ cōfict⁹. qō p̄z: q: de ſimo humilitatis p̄funde ⁊ aq̄ cōpunctōis lachrymoſe fuit cōfictus. q̄ tū ad p̄imū dī. ij. Loz. iij. Habem⁹ theſaurum iſtū i vaſis ficti libus. quātuz ad ſecūdū dicit Lhry. Paulus cōſolatōem recipiebat i lachrymis. i rota timoris ⁊ amoris fuit cōſtrictus. Nam cuz dixit ei Jeſus: Ego ſuz ieſus nazarenus. i. ſaluator tuus. Et hoc eiz cōcepit magnū amorē: cū dixit: Quē tu p̄ſequeris. Ex hoc cōcepit magnū timorē. Veloci motu fuit agitatus q̄n ſubito ipm lux illuſtrauit ⁊ i terrā cecidit. Yſa. xxxvij. Ponā circulum i naribus tuis. ⁊ frenū i labijs tuis ⁊ reducā te in viā p̄ quaz venisti. Fuit a ſupfluitatibus reſecat⁹ q: oēm terrenitatem xp̄s ab eo amouit. q̄ notaſ p̄ hoc q̄ de terra ſurrexit. ⁊ ſquame ab oculis ei⁹ ceciderūt. ¶ Secūdo iſtud vas fuit mirabiliꝝ pictū. ſ. colore albo virgialis mūditie. vnde loquēs de ỹgibus dī. i. Loz. vij. Volo oēs homines eē ſicut meipſum. Lhry. Joſeph pudicitie virtutē decorat⁹ ſte. ⁊ ego verecūde ridiculū ſit hinc dicē paulum laudare: q: oia que videbantur clara atq; decora cernebat quēadmodū nos fauillam cinereq; deſpicimus. Colore nigro humilitatis p̄funde. i. Loz. xv. Ego ſum minimus apoſtolorum ⁊c. Colore rubeo charitatis intenſe. Roma. v. Charitas dei diffuſa eſt in cordibus noſtris. Colore hyacinthino cōtemplationis ſuperne. Phil. tertio. Noſtra conuerſatio in celis eſt. ℣ Colore viridi conuerſationis grate. i. Loz. ij. In gratia dei conuerſati ſumus. ¶ Certo iſtud vas eſt mirabiliter excoctum ſcilz igne amoris. ij. Lor. v. Charitas dei vrget nos Lhryſoſto. Paulus ſine charitate chriſti nec p̄incipatuum ſocius cupiebat eſſe. ℣ Ab hac enim charitate diſcedere hoc ſibi erat tormentum gehenne

supplicia infinita sicut pfrui charitate. hoc erat illi vita. hoc illi regnum. hoc illi videbāt bona innumera. Igne passionis ⁊ tribulatōis. ij. Cor. iij. In omnib⁹ tribulatiōem patimur. sed non angustiamur. Igne cōpassionis. ij. Cor. xi. Quis infirmat ⁊ ego nō infirmor. Lhus. Nullus tam affectuose mala ppria quantū ipse flebat mala aliēa. Igne doloris. Roma. ix. Tristitia est mihi magna ⁊ continuus dolor cordi meo. ℭ Quarto istud vas fuit mirabiliter purificatū ⁊ lotum s. lotōe baptismi. vnde dicit. Surgēs baptizatus est. Lotōe spūs sancti de q̄ dicitur. Act. i. Vos aūt baptizabimini spū sancto. Sicut aūt in aplos descēdit spiritus sanctus in specie ignis sic ⁊ in ipm in specie lucis. Lotōe lachrimose cōpunctōis. Lhus. Juges lachrimaꝝ fontes ñ diebus solū sed etiam noctibus effunde dat. Lotōe sanguinis q: in suo sanguine baptizatus fuit. Apoca. vij. Lauerūt stolas suas ⁊c. Lotōe lactis q: cum sanguine lac effudit. Et hoc in testimoniū sue puritatis. Canti. v. Oculicius sicut colūbe sup riuos aquaꝝ que lacte sunt lote. ℭ Quinto istō vas fuit mirabiliter impletum. s. spū sapientie ⁊ intellectus. q: diuina materia ⁊ pfunda intellexit ⁊ sapienter edocuit. Spū cōsilij ⁊ fortitudinis q: ⁊ prudens philarius in aduersis fuit ⁊ fortis inter aduersa stetit. Spiritu scientie ⁊ pietatis. q: ⁊ alios miserias sciuit ⁊ eis pie subuenit. Spū timoris domini. q: ipm filialit timuit semp timuit. ℭ Sexto istud vas fuit mirabiliter effusū. Effudit enim se verbis. ij. Cor. vi. Os nostr̄ pz ad vos o corinthy. Scripto. Phili. iij. Eadē vobis scribere mihi quidem nō pigrū vobis aūt necessarū. Exemplo ij. Cor. vij. Lapite nos. s. in exemplū neminē. n. lesimus ⁊c. Martirio. Phili. ij. Sed ⁊ si emulor sup sacrificiū ⁊ obsequiū fidei vestre gaudeo ⁊ gratulor omibus vobis.

℣ Sermo. lxxv. ℭ De eodē die Sermo tertius.

Spectaculum facti sumꝰ mundo angelis ⁊ hominibus .i. Cor. iij. Hodie deus specta culum nobis dedit quādo beatū Paulum puertit. Qui quidem est spectaculus mundo. i. mundanis ⁊ peccatoribus. ⁊ angelis tā bonis q̄ malis. Hominibus s. iustis ⁊ ratōe utentibus. ꝑ Est ⁊ spectaculū peccatoribus ad penitendū. ℭ Angelis bonis ad admirandū. ℭ Angelis malis ad inuidendū. ℭ Bonis ⁊ iustis ad imitandū. ℭ Peccatores aūt i eo speculari possunt tria. ℭ Primo doloreꝫ ⁊ ptritōem amarā. Tm enim doluit q̄ tribus diebus comedere recusauit q̄ tribꝰ diebus in dolore ptinuauit. fuit. ⁊ i fletu q̄ dolore suum semp ptinuauit. Roma. ix. Tristitia est mihi ⁊ ptinuus dolor cordi meo. q: habuit lachrimas ꝓpunctōis. ⁊ hoc in triduo sue ꝙuersionis. Lachrimas deuotōis. ij. Cor. v. Nā ⁊ in hoc ingemiscimus habitatōem que de celo est superinduī cupientes. Lachrimas ꝓpunctōis sue ꝓpassionis. ij. Cor. ij. Nā ex multa tribulatōe ⁊ angustia cordis scripsi vobis p multas lachrimas. ℭ Secūdo speculari possunt confessionē purā. Dicit autez Prouerbi. xviij. Justus in principio accusator est sui. si in principio multoma gis in medio ⁊ in fine. Peccatū eim hēt principiū. s. malam cogitatōem. medium. s. ꝙsensum. ⁊ finē. s. opus. De his tribus aplꝰ accusat. s. de principio peccati. i. de malis cogitatōibus ipsas expellēdo ij. Cor. iij. Abdicamus occulta dedecoris. i. occultas ⁊ turpes cogitatōes cordis. De medio peccati ideſt de ipso peccati consensu ipm recognoscēdo. Act. xxij. Cum funderet̄ sanguis stephani testis tui. ego astabā ⁊ consentiebā. De fine peccati. i. de ipso opere ipm humiliter ꝓtendo. s. Timo. i. Qui prius fui blasphemus ꝑsecutor ⁊ ꝓtumeliosus ⁊c. Tertio speculari possunt in ipso satisfactiōz condigna. Ipse quidē xpm offenderat corde. ore. ⁊ opere. Actu. ix. Saulus ad huc spirās quo ad primū minaꝝ. quo ad secundū. ⁊ cedis quo ad tertiū. Ideo satisfecit corde diligēdo ipm plus quam se. Act. xxi. Ego. n. nō solum alligari sz etiam mori paratus sum ꝓpter nomen domini iesu xpi. Plusquā suos. Gal. i. continuo nō acquieui carni ⁊ sanguini. Plus q̄ sua. Phil. iij. Que mihi fuerūt

lucrā. hec arbitratus sum ꝑpter ipm̄ de trimenta. satisfecit oꝛe ipm̄ fideliter ꝑdicando. Act. ix. Vas electōis mihi ē iste vt portet nomen meū coꝝ regibus ⁊ filijs israel. Nam gētes. i. populos gētiles redarguebat ⁊ puertebat ꝑ sapientiam. reges actiranos ꝑ miraculoꝝ euidētiā. filios israel ꝑ diuinam scripturā. Satisfecit opere quia ꝑdicabat ⁊ laborabat. i. Thessal. ij. Nocte ⁊ die opantes manib⁹ nr̄ris. i. manualiter ne aliquē vnum grauaremus. vnde dicit Haimo. ꝙ a ꝓio gallorum cantu vsq; ad quintā horā laborabat. Deinde ꝑdicatiōi vacabat ita ꝙ ple rumq; vsq; ad noctem sermonē ꝓtrahebat. Sōno ⁊ oratoibus ⁊ comestioni residuū tpis satis necessariū erat. ¶ Secundo factus est ipe spectaculū bonis angelis ad admirandū. In angelis eim tria ꝓsideranf. f. velox obedientia. ut dicit. ps. Ministri eius qui facitis voluntatez eius. charitas ignita. ps. Qui facis angelos tuos spūs ⁊c. Custodia sollicita. ps. Angelis suis mandauit de te. vt custodiant te in omnib⁹ vijs tuis ⁊c. ¶ Admirant igit in paulo angeli velocē obedientiā quam habuit in puersionis sue ꝓmodio quādo dixit. dñe quid vis me facere. quā habuit in medio qñ spūs sanctus dixit. Segregate mihi saulū ⁊ barnabam q; cōmino apostolis obedauit vt habet Act. xiij. Quam habuit in vltimo qꝛ iacobo cēo precipiēte vt in templo se purificaret ꝓtinuo obediuit. cum tamen periculū sibi imineret cognoscet. Quam habuit in tota vita sua qꝛ totum mūdū ꝑdicando circuiuit. Christo. Paulus tā quā pēnatus totum docēdo puolauit orbem. ¶ Secūdo admirant in ipo charitatem ignitā. siue qꝛ totus in ignē charitatis puersus fuerat. Christo. Ut enim ferrū missum in ignē totus ignis efficit. sic Paulus charitate succēsus totꝰ effic. charitas. siue qꝛ ignem charitatis nihil in eo extinguere poterat. Romano. vij. Certus sum. n. qꝛ neq; mors neque vita ⁊c. siue qꝛ alios vehementius inflāmabat. Christo. Paulus velut ignis totū percurrebat orbem ⁊ ꝓcurrendo purgauit. siue qꝛ omnia vitia exurebat. Super hoc Christo. Sicut in stipulas aut in fenum ignis est missus. sic oium demonuꝫ opera Paulus cōsumpsit. ¶ Tertio admirant in ipso tam sollicitā custodiam. Quidā enim angeli custodiūt mundū vniuersum sicut dominatōes. Quidā ꝓuincias vt principatus. Quidā loca ꝓcipalia. vt archangeli. Et gdam singulares psonas vt angeli. Paulus aūt curā habuit de mundo vniuerso. Christ. Nullus angelus tra populū creditū gubernauit. vt Paulus vniuersum orbē. Curam habuit de puinciis. Idem. Tantā ipse Paulus virtute ꝓgressus est vt vix triginta annoum spacio. ⁊ Romanos ⁊ Persas ⁊ Parthos ⁊ Medos ⁊ Indos ⁊ Scithas ⁊ Ethiopes sub iugo mitteret veritatis. Curā habuit de specialib⁹ locis ad que epistolas destinauit. sicut ō roma cōuntho. galathia. ⁊ huiusmodi. Curam habuit de singularibus psonis. sicut de Timotheo. Tito. ⁊ Philemone. ¶ Tertio fuit spectaculū malis angelis ad inuidendū in qbus est triplex viciū. f. superbie. inuidie. ⁊ fraudulentie. Contra superbiaz igit spectat in eo humilitas Tanta enim fuit in eo humilitas ꝙ se reputabat minorē omni apostolo. i. Cor. xv. Ego enim sum minimus apostoloꝝ Reputabat se maiorē peccatorez aliquo i. Timo. i. christus iesus venit i hūc mūdum peccatores saluos facere quoꝝ primus ego sum. Reputabat. n. se nihil a se ipso habere. ij. Cor. iij. Nō ꝙ sufficientes sumus aliquid cogitare a nobis quasi ex nobis. ¶ Secūdo ꝓtra invidiam spectat in eo fraterna charitas que tanta in eo fuit ꝙ omnes hoies saluari cupiebat Christo. Quasi mundū vniuersum ipse genuisset. sic omnes in regnū dei festinabat adducere. qui ꝑ salute alioꝝ movi de siderabat. ij. Cor. xij. Ego enim libentissime impēdar ⁊ supimpēdar ꝓ animab⁹ vestris. qui ꝓ eterna pena alioꝝ vitanda ipe a gloria excludi affectabat. Romaī. ix. Oprabam ego ipe anathema eē a xpo ꝓ fratribus meis. Christo. Nam nō saluari illos multo acerbius extimabat q̄ semetipm̄ perire. ¶ Tertio ꝓtra fraudulētiam spectat in eo veritas quā imittere satagebat ꝓ sinceritatē doctrine. i. Tio. ij. Doctor gentiū in fide ⁊ veritate ꝓ exē

plum vite.ij. Lor.vij. Capite nos neminem lesimus neminē circūuenimus ꝛc. Per assidūitatē oratōnis deuote. Lol.i. Nō cessamus p vobis orātes ꝛc. Quarto factus est bonis ꝛ iustis spectaculum ad imitandū in quo q̄dem tria spectari possunt. ¶ Primo ad ꝓemptatiōem celestiū. Phili.iij. nostra quersatio in cel est. Conuersatō aūt dicit tota vita hois. Quidā.n. sunt in celo tātū ore vt predicatores verbo. Quidā tm exteriori ope vt hipocrite ꝛ vanagloriosi seu vanoꝝ gloriosi. Quidā vero tm corde sicut pigri ꝛ desidiosi qui tm bona ꝓposita que habēt opere nō implent. Paulus aute erat in celo. ꝛ ore. q; habuit sinceritatē sicut ex deo. coram deo in xpo loqmur. Et ope. q; habuit sollicita opera. ij. Thesal. ij. In labore ꝛ fatigatōe nocte ꝛ die laborantes. Et corde q; habuit sācta desideria. Phili.i. cupio dissolui ꝛ esse cū xpo. ¶ Secūdo in eo spectare possunt abundantiam bonoꝝ opeꝝ. i. Lor. xv. Abūdātius omnibus laboraui. vere abūdātius q; plus oībus pagrauit. Roma. xv. Ab hierusalē vsq; ad illiricū ꝓ circuitū repleui euāgeliū. Vere abūdantius q; plures omnibus ad fidē duertit. ſ. innumerabilem ꝓpulū gentiū. Gal. ij. Qui opatus est Petro in apostolatu circūcisionis opatus ē mihi inter gentes. Vere abūdantius q; plus omnib⁹ laborauit manibus. Chrisſ. Nec vnum quidē dicit ſ ocio quiete passus est transire. Vere abūdātius q; plura passus est. ij. Lor. xi. Ter cesus sum ꝛc. Chal. Vis eius inumeras tibi ostendit mortes. Tot vsq; quot enim dies vixit. Vere abundātius q; plures eplas scripsit. ¶ Tertio spectare possunt in eo firmā tollerantiā aduersoꝝ. Nam sicut dicit Chri. Ipse fuit saxo duriori. ferro firmiori. adamāte fortiori. ꝛ auro incorrupti bilior. Fuit qdē saxo duriori. q; nulli ad uersitati cedebat. Gal. ij. Quib⁹ nec ad horā cessimus subiectōnī. Fuit ferro firmior. q; nulla tribulatio ipm ꝓmouebat sed tanqua incus ꝓcussionibus firmabatur. ij. Lor. ij. cum enim infirmor: tunc potēs sum. Fuit adamante fortior. q; nulla aduersitas ipm frangebat. .ij. Lorin. xij. Placebo mihi in infirmitatibus meis ꝛc. Fuit auro incorruptibilior. q; nullo igne pſecutōis ꝓ inpatientiam crepabat. Eccle. ij. Igne ꝓbat aurꝝ ꝛ argentū. ¶ Sermo. lxxvi. ¶ De conuersione sancti pauli. Sermo quartus.

SAulus adhuc spirās minarū ꝛ cedis i discipulos dñi. Act. ix. Quāuis in beato Paulo abundauerit delictum pſecutōis. In ipso tamen abundauit postea gratia ꝛ miraculose querelationis ꝛ deuote ꝓdicatōis. In ipo nāq; aū quersionem abundauit triplex vitium. ſ. magna scientia. cū dicit spirans minaꝝ ꝛ cedis in discipulos domini ac magna ſupbia cū dicit. Accesit ad principes sacerdotū. Glo. Nō vocat⁹ sed sponte celo ꝓcitante eum. ꝛ magna ignorantia. cū dr vt ſi quos inueniret ꝛc. Illos. n. q grant in via credebat esse extra viam. sed quersus est a scientia in fraternā charitatem. a supbia in ꝓfundā humilitatē. ab ignorantia in sapientie claritatē. ¶ Primus aūt. ſ. scientia in quattuor erat. ſ. in corde. o dolum. vnde dicit spirans. In ore per aspitatem. vnde sequit minaꝝ. in personis ꝓ penaꝝ irrogatōem. vnde dicit. ꝛ cedis. ꝛ in rebus ꝓ expoliatōem. vnde pie mirtit Act. viij. Saulus aūt deuastabat ecclesiā ꝛc. Sed qui xpianos sic fuerat ꝓsecutus quadruplicit postmodū eos est quadruplr ꝓsolatus. Dedit enim eos sum ad ꝓpatiendū. ij. Lor. xij. Quis infirmat ꝛ ego nō infirmor ꝛc. Chri. Nullus tanto affectu mala ꝓpria quāto Paulus deflebat aliena. Dedit os suum ad predicandū. ij. Lor. vi. Os nostrū ꝑs ad vos o corinthi. Ephe. vi. Orantes ꝓ me vt det mihi sermo in apertōne oris mei. Dedit corpus suū ad mortendum. i. Thessal. ij. Volebamus tradere vobis nō solū euāgeliū dei. sed etiam animas nras. Chri. Mortem atq; cruciatus ꝛ mille supplicia quasi lu dū putabat esse puerorum. dedit res suas ad subministrandum. Act. xx. Ad ea que mihi opus erant. ꝛ his q̄ mecum sunt ministrauerūt iste manus. ¶ Secūdo cōuersus est a supbia in ꝓfundā humilitatem. ¶ Habuit eim humilem denominatōem. cōuersationem.

scientiā.z vitam ¶ Denominatōem qui dem humilē habuit q; vocat se puuluz. qui prius vocabat saulus a saule super bo. postea vocauit se paulum. Vocat se seruum.vñ Roma.i. Paulus seruus ie su xpi vocat se seruoz seruum.i. Loz.ix. Cum liber essem ex oībus omniū me ser uum zc. Vocat se apostoloz minimū.i. Loz.xv. Ego sum minimus apostoloū zc. Vocat se abortiuū.i. Loz.xv. nouissi me tanquā abortiuo visus ē mihi. ¶ Se cūdo habuit humilē quersatōem.i. Lo rinthi.x. Sine offensione estote iudeis z gentibus z ecclesie dei sicut z ego oībus p omnia placeo. Seruauit.n. illud. Ec cle.xxxv. Rectoz te posuerūt noli extol li esto in illis sicut vnus ex illis. Prelat⁹ enim aliquādo dz esse maioz subditis.s. in correctōis auctoritate. Aliquādo eim dz ee minoz.s. in cordis humilitate. ali quādo equalis.s. in amicabili quersatō ne z societate. Istā regulā seruauit apo stolus.i. Thes.v. Facti sumus paruuli i medio vestrū. Ecce quāta humilitas tā quā si nutrix foueat filios suos. Ecce q̄ ta auctoritas. quoniā carissimi facti estis nobis. Ecce quāta amicabilitas. ¶ Ter tio habuit humilē sciam. Primo.n. hūit sciam supbā. Bal.i. Proficiebā in iudaīs mo supra multos coetaneos meos abū dantius emulator existens zc. Lā autez erat defectus charitatis.i. Loz.viij. Sci entia inflat. charitas edificat. postmōm ait habuit humilē sciam.i. Loz.y. Non iudicaui me aliquid scire inter vos nisi xpm iesum z hunc crucifixū. ¶ Quarto habuit humilē vitā q; nō reputabat se p fectū. Phil.iij. Nō q; iam acceperim aut p fectus sim zc. Non audebat se reputare iustum.i. Loz.iiij. Nihil mihi p̄scius sum. sed in hoc iustificatus sum. Reputauit se oium sanctoz minimū. Ephe.iij. Mi hi oium sanctoz minimo data ē gratia hec. Reputabat se peccatoz maximū.i. Timo.i. Christ⁹ iesus venit in hūc mun dū peccatores saluos facere. quoruz pri mus ego sum. ¶ Tertio quersus est ab ignorantia in sapiētie claritatē. Habuit enim triplicē sapientiā.s. mosaicā. euan gelicam.z supintellectualē siue diuinā. ¶ Primā dicit in scholis iudeoꝝ.

Act.xxtij. Ego sum vir iudeus natus pe des gamalielis eruditus iuxta veritatē paterne legis. ¶ Secūdā dicit i scho lis apostoloz in quibus magistruz hūit solum xpm. Bal.i. Notū vobis facio cuā gelū q̄ euangelizatū est a me. q; non est secundū hoīem. neq; eim ab homine ac cepi illud neq; didici. sed p reuelatōem iesu xpi. ¶ Tertiaz dicit in scholis an geloz.ij. Corin.xij. Scio hoiez in xpo an te annos quatuordecim siue in corpore siue extra corpus nescio deus scit. raptū huiusmodi vsq; ad tertiū celū zc. Ecce q̄ gradatim ad summū sapiētie deuenit apostolus. q; de magnis scholis iudeoz translatus ē ad scholas maioꝝ es ap̄loz Et de maioribus scholis ap̄stoloz trās latus est ad maximas scholas angeloz. Et q; in his tribus scholis sic sapiam dicerat. ideo queniens p̄dicatoz erat. iō scām Dionisiū p̄dicabat sapienter. dulci ter.z infatigabiliter. Unde dicit in epi stola de morte Pauli. Albissim sapiētie fistulam altissonā p̄dicatoꝝ veritatis in fatigabilē paulū dico nobilissimū ap̄z. ¶ Sermo.lxxvij. ¶ De eodem Sermo quintus.

SAbito circunfulsit eum lux de celo zc. Ante quersionē erat paulus val de infirmus. q; bodie fuit mi rabiliter curatus. ¶ Circa istam curatio nem tria videre debemus. s. curationis modū. curatōis effectū.z curationis si gnum. Modus enim curatōis fuit mul tiplex. ¶ Primo curatus est p aduētio nem quādo. s. iguis de celo descendit z ipm circūfulsit. qui ignis omnez rubigi nem peccati in eo p̄sumpsit. Deuter.xij. Deus nr ignis p̄sumēs ē. Prouerb.xxv. Aufer rubiginē de argēto z egredietur vas purissimū. ¶ Scdo p ep̄li apposito nē. q; quodda emplz erat mortificatiuū cū dixit Saule saule qd me p̄sequeris. Quoddā emplm fuit dulcoratiuū z vi nū cū dixit. Ego sum iesus nazarenus. i. saluator tu⁹. Lu.x. Infundēs oleū quā tū ad dulcoratiuū. z vinū quātū ad mor tificatiuū. ¶ Tertio p incisionē cū dixit. dux ē tibi p̄tra stimulū calcitrare. ille. n. stimulus cor suū icidit z omnem sanie

peccati eā ruit. Hebre. iiij. Viuus ē ūmo dei ⁊ efficax: ⁊ penetrabilior oi gladio ancipiti. ℣ Quarto p minutōem. Tūc enīz habuit spūale minutiōez: qñ amorem terrenū a se abiecit. qō notat cū dicitur. Surrexit de terra. i. de terrena af fectōe. Hebre. xij. Deponētes omne pōd⁹ ⁊ circūstans nos pec. tē. ℣ Quinto per obscurationē. Solent ēim infirmi ⁊ maxime oculos debiles habentes loca obscura querere. Sic ⁊ ipe Paulus trib⁹ diebus fuit exterius excecatus: ꝫ interius illustratus. ij. Corinth. iiij. Deus q dixit de tenebris lucē splēdescere. illuxit in cordibus nostris. Augu. Eo tpe quo paulus nō videbat cetera. ꝫ ministerio in formabat credētiū. quoniā qui credit in christū iesu intuerī debet cetera. nec nata reputare creatura vilescat: vt creator dulcescat. ℣ Sexto per dietę obseruationē. Erat enīz ipe paulus trib⁹ diebus nō videns: ⁊ nō mā ducauit neq; bibit. i. Cor. ix. Lastigo corpus meuz tē. ℣ Septimo p amare medicine sumptionē. De qua dixit dom⁹. Ego. n. ostendaz illi quāta oporteat illū pati pro nomine meo. Sed quāuis ista potio fuit amara sensualitati erat tamē dulcis rōni. ij. Corinth. xij. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis tē. ℣ Octauo per dotā orōnez. Unde dixit dñs ananie. ecce ēim orat. Jacob. v. Oro fidei saluabit infirmū. ℣ Nono per diuinā incātatōz cuz dr. Imponas illi manū. Confessores enīz dei sunt dei incantatores qui ō corde serpentē expellūt. ꝫ de multis dr sicut aspidis surde obturantis aures suas. ℣ Decimo p balnei administratiōnē cū dr. Surgēs baptizatus ē. Tale. n. balneuz lauat peccatū. Sed dicit Eccl. xxxiij. Qui baptizat a mortuo ⁊ iterum tangit mortuū. quid p̄odest lauatio ei⁹? ℣ Undecio p sudorē. Sudores animę sunt eius lachrymę quas ipse i triduo ef fudit. Chrysо. Paulus p̄solationē accipiebat in lachrymis. ℣ Duodecimo per obedientię adimplerionē. Omnia enīz p̄cedētia nō p̄dessent nisi ifirmus medico obediret. qō notat cū dr. Dic qđ me vis facere. Beri. Deu plures habemus illius cecī ꝑ apostoli nouī imitatores. Quid vis inquit dñs ad cecuz vt faciaz tibi. ¶ Secūdo cōsiderare debemus cū rationis effectus qui erat valde miraculosus ⁊ gratiosus: qui de vase perditōis mutatus ē in vas electōnis. vnde dixit dñs. Vas electōis mihi est iste: vt portet nomē meuz coram gētibus ⁊ regibus ⁊ filijs israel. Olim qui dā a predicatōe cessabant ꝓpter timorē tyrānoruz. Quidā ꝓpter subsannatōem phoz: qui deridebant predicātes hominez crucifixum. Quidaz p: opter scādalū iudeoruz: q de hoc magnū scandalū accipiebāt. ꝫ beatum paulū retrahere a predicatōe nō poterat nec timor tyrānez. ideo dicitur. Ut portet nomē meuz coram regib⁹. Nec subsannatio gentiliū phoz. iō dr. Et gētibus. Nec scandalū iudeoruz. iō dr: Et filijs israel. i. Corinth. i. Predicam⁹ christum crucifixū iudeis quidē scādalū. gētibus aūt stultitiā. ¶ Tertio videre ōbemus curatōis signū. sicut aūt ostēdit ꝑ ꝺ signa quis cognalit sanatus ē. sic etiā fūt quatuor signa ꝑ que ostēdit qs sit curatus spūaliter. Que quidē in aplo pfecte fuerūt. ℣ Primū ē appetitus ordinatio. Nō. n. ipse appetebat carnalia: quia mors aie sunt. Ro. viij. Si sīm carnē vixeritis morieminī. Nec terrena: q vanitas sunt. ps. Ut dīligitis vanitatē ⁊ querritis mendaciū. sed spūalia q vita anime sunt. Hec significant ꝑ squamas que ab oculis eius ceciderūt. Squame enīz repūtant carnalia q inquināt affectuz ⁊ repūtant terrena que ē obscurant intellectū. ℣ Scōm signū ē totius cordis ⁊ corporis fortificatio. Unde dr. Et cū accepisset cibū cōfortatus ē. Ideo quidez fuit fortificatus ꝙ nec in corpe ledi poterat per impugnatōem: nec in corde p timorē. v. Lounth. vij. Foris pugne. intus timores. ℣ Tertiū signuz ē coloris venustas. Fuit. n. cādidus per puritatē. ij. Lounth. i. Gloria nostra hec est testimoniuz cōsciētie nostre. Et rubicūdus per charitatē. Roma. v. Charitas dei diffusa ē in cordibus nostris. Ideo in sua passione emisit lacin signū puritatis. ⁊ sanguinez in signuz charitatis. ℣ Quartū signum est cordis ⁊ corporis mira agilitas. Ideo quidem fuit agilis. ꝙ sicut

dicit Chryso. Paulus velut pēnatus to tū puolauit orbez. Adeo fuit etiā agilis ꝙ nullū habuit pondus terrenoꝝ. nullū circūstans peccatū. nullū impatiētie viciū: q; semp respicitebat ad celeste spectaculū. Unde ipse ait Hebre. xij. Deponētes omne pondus & circūstās nos peccatū. Per patiētiā curramus ad ꝓpositū nobis certamē respicientes in actorē fidei & cōsummatorē iesum.

Sermo. lxxviij. De purificatōe bte marie virginis Sermo ꝑmus.

SUscepimus deus misericordiaz tuā in medio tēpli tui. ps Olim sancti pfes erāt in cōtinua expectatōne. Ysaie. xxvij. Expecta expecta. Moderni sunt in deuota susceptōe. Luce. i. Susceꝑit israel puerū suū Beati aūt sūt in secura possessiōe Bar. xxv. Uenite bñdicti ꝑris mei. possidete paratū vobis regnū. Ecclesia igit deo gias agens non dicit. Expectauius de misericordiā tuā: q; hoc fuit antiquoꝝ Nō ēt dicit. possidemus deus misericordiā mā: q; hoc est beatoꝝ. sed dicit. Suscepimus deus misericordiā q; hoc est modernoꝝ. Et ꝑt verbuz ꝓpositū ttelligi de quadruplici templo. s. materiali virginali. ꝑphali & rōnali. Ad tēplum quidē materiale beata maria hodie venit & filiū obtulit & pñtauit. Cum tū nō teneret. Nec quantū ad lēgalem legis iusſionē. Nec ꝯtum ad spūalē rōnē. Nec ꝯ tū ad mysticaz significatōem. Tres cim videbant eē cause quare puer quadragesimo die in tēplo pñtabat. Una erat ꝓphetalis: quia lex ꝓceꝑerat. Exuſſ. xij. vt mulier que fuscepto semine masculū peꝑisset ipm quadragesimo die in tēplo pñtaret. Ista aute causa christū nō tangebat q; nō erat ꝓceptus ex humano semine: ꝫ mystico spiramine. ꝙ Secūda causa erat spūalis q; per hoc dabat ttelligi ꝙ deus in tēplum suū spūale. ideſt i aiam per gram spūalē. ingredit quādo decalogus cū fide quattuoꝝ euangelioꝝ ab homine obseruat. Ista secūda rō christū similiter nō tangebat: q; plenitudinez gratiaruz ab instāti sue ꝓceptōis receperat. ꝙ Tertia causa erat quedam ratio mystica. Per hoc enim dabat ttelligi ꝙ sicut puer die quadragesimo ingrediebat templū materiale: sic anima pueri quadragesimo die a ꝓceptōe vt sēpi ingrediebat templuz suuz corꝑale. Ista tertia rō simīliter in christo locū nō habuit: q; corpus eius ꝑ quadraginta dies formatū nō fuit: sed in instāti fuit & corpus formatū & anima iſusa & diuinitas anime: & carni vnita. vnde Grego. i moral. Angelo nūciante & spū sancto aduenīēte: mox in vtero verbuz. mox itra vteruz verbuz & caro. Quāuis igit non tenet. voluit tamē xps se subiicere legi per humilitatez qui tū erat supra legez per auctoritatē. In veteri enim testamento erāt quidā in lege qui ipam legez seruabāt ex amore. Quidā sub legeq ipam legē seruabāt ex timore. Quidā contra legez qui neutro modo eā seruabāt. Supra legez aūt nullus erat nisi christus q legē dederat. & tamē voluit eē i lege seruādo ipsaz ꝑ spontaneā volūtatem. & sub lege subiciēdo se sibi ꝑ humilitatē: & nō ꝑtra legē sed ꝑ lege implēdo ipm ꝑ euangelica veritatez: qui tamē erat supra legē ꝑ diuina ꝓtāte. Scōo ꝑt intelligi de tēplo virginali: de quo tria videnda sunt. ꝙ Primo quare virgo dicat templū. quare mediū. & qualiter in eius medio diuina misericordia sit suscepta. ꝙ Dicit aūt templuz quasi tenēs ampluz. Et ipsa habuit amplū affectū ad deuz diligēdū. amplū vteruz ad deū capiendū. amplū intellectū ad deū cognoscēduz: & amplū sinū ad compatiēdū. De ista quadruplici amplitudie bñ dicit Eccle. xxiiij. Ego mater pulchre dilectōis & timoris: & magnitudinis & sancte spei. Si quidez amplitudo charitatis ampliauit eius affectū. ideo dr. Mater pulchre dilectōis. Amplitudo timoris ampliauit eius vteruz. ideo sequit. Et timoris ꝑ hoc enim demōibus & valde terribilis. Amplitudo sapiētie & veritatis ampliauit eius intellectuz. ideo sequit. Et magnitudinis. Amplitudo pietatis ampliauit eius sinuz. ideo subdit. Et sancte spei. ꝙ Dicit autez mediū tri plici ratiōe. ꝙ Primo quia ē mediuz nostre salutis. ps. Deus autem rex noster

ante secula operatus est salutez in me/dio terre. Idcirco in vtero virginis gloio/se marie cuius caro nō fuit simpliciter terra: sed medium terre. Caro.n. christi fu it sine peccato ꝓcpta ⁊ sine peccato na ta. Idco fuit mons terre. sed caro nra cū peccato ꝓcipit ⁊ cū peccato nascit. Idco est vallis terre. Caro autez beate marie medium tenet. Fuit enim cum pcto origi nali cōcepta: sed sine pcto nata. Et iō ē collis sine medio terre. ℣ Secūdo ē me diū nostre recōciliatois. Idcirco vocat sol. Cant. vi. Electa vt sol. Sicut enim sol hz tres planetas supra se: ⁊ tres infra se ⁊ ipse est medius. Sic virgo gliosa bea ta maria habet supra se in trinitate tres personas: ⁊ infra se tres status saluādo rus scz virginus, ꝓtinentiū. ⁊ cōiugato rus. Et ipsa in medio cōstituta vbi ipsaz beataz trinitatē recōciliat tribus statib⁹ saluādorum. ℣ Tertio dicit medium no stre aspiratois. Omnes enim sicut ad me diuz ad ipsaz aspiciūt ⁊ aspirāt. Bern. Ad ipsaz sicut ad medium: sicut ad causaz rerum omniū. sicut ad negociū singulo rum respiciūt vniuersi ⁊ habitant in celo ⁊ qui in inferno: ⁊ qui nos pcesserūt: ⁊ nos qui sumus ⁊ qui nos sequūtur: ⁊ nati na torus: ⁊ qui ab illis nascent. Qui in ce lo sunt vt restaurētur: ⁊ qui in inferno sunt vt eripiātur. Qui pcesserūt vt fide les prophete inueniant: ⁊ qui sequunt vt gloificētur. In hoc igit medio misse ricordia dei ē suscepta. olim quidez dei misericordia tua habitabat icelo. ps. Bñe in celo misericordia tua. Deinde inclu sit se in iudeorū angulo. postmodus po suit se in virginis vtero. Tandē in nati uitate diffusa ē in toto mūdo. ps. Mise ricordia domini plena ē terra. ¶ Tertō pōt exponi de templo spūali. i. de eccle sia militāte que ē medium inter synagoga ⁊ ecclesiā triumphātē ꝓtuz ad cognitōez diuioz. In synagoga eim fuit cognitio vmbratica. Hebre. x. Umbrā enim habēs futurorū bonoz ⁊c. In ecclesia triumpha te ē cognitio clara ⁊ apta. i. Lox. xiij. tūc autē facie ad faciē. In ecclesia autē mi litāte ē quasi cognitio media. i. speculatiua. Ibidē. Videmus nūc per speculuz in enigmate. In medio hui⁹ ecclesie mi sericordia dei suscipit ⁊ inuenit. In sy nagoga enim de dī misericordia erat ma gna caritia. vnde ꝙquerebat ꝓpheta. Quare facie tuā auertis ⁊c. In iudicio erat magna indigētia. Unō dixerūt vir gines sapientes fatuis. Ne forte nō sufficiat nobis ⁊ vobis ⁊c. In inferno erat omnimoda caritia, ita ꝙ diues modicū aque habere nō potuit. modo aūt ē ma gna copia. ps. Apud dominū misericor dia ⁊ copiosa apud ⁊c. ¶ Quarto pōt exponi de templo rōnali. i. de viro iusto q dī templū dei viui. j. Lorinth. vi. Vos enim estis templū dei viui. In cui⁹ cor de nō debet ē angulus sed inedium. Ang gulus enim hz impuritatē. obscuritatez ⁊ curuitatez. ac quandā singularitatez. Medius aūt hz mundiciā. cuidētiā. recti tudinē. ⁊ cōmunitatē. Iustus igit non habitat in angulo: sed in medio: q; ē amator mūdicie. sapientie. intētois recte: ⁊ cō uersatois grate. Ideo quatuor nominī bus a symeōe notatus est. s. gloria. lumē salutare ⁊ pax. Q.n. ē gl̄ia dei requirit mūdiciā ⁊ puritatē. q; vero ē lumen dei requirit sapientie claritatē: ⁊ qz ē saluta re dei requirit intētois rectitudinē. ne quaq; eim salutē tribueret nisi intētōez rectaz inueniret q; est pax requirit pacificaz ⁊ cōem quersatōem. Et ꝓpter ista quatuor dī Luce. i. Seruiamus dño in sanctitate. i. in mētis puritate. ⁊ iustitia. i. in cōmuni ⁊ pacifica quersatōe. Justitia eim ē virtus vnicuiq; reddēs quod suū ē cōia ipso ꝓrectā. s. intētōem oibus die bus nostris habēdo sapientie illustratōz. Tota enim vita sanctoū dz esse dies. i. clara ⁊ lucida. dei. s. sapia illustrata.

Sermo. lxxix. ¶ De eodē die sermo. ij.

Statim veniet ad templū suū scūm suū dñator quē vos queritis. ⁊ angel⁹ te stamēti quē vos vultis ⁊c. Malach. iij. supertus ꝓpheta agens de aduentu ꝓcursoris. Ecce ego mittam angelū meū. i. mediate subdit. Et statz veniet ad templū. Jn quibus verbis quatuor ponūtur. ℣ Primo enim ponit tempus quādo veniet cuz dicit. Statz veniet. ℣ Secundo locus ad quez venit. cuz dicit ad templū suū. ℣ Tertio pso-

na que venit cuz dicit. Dominator quez vos queritis. ℣ Quarto causa propter quā venit: cū subdit. Ipse enīz q̄si ignis cōflans z quasi herba fullonū. ℭ Circa primū notādū q̄ xps statiz secutus é toāmē. sicut sol statiz sequit lucifer. xps enīz est sol. Malach. iiij. Vobis timētibus nomē meū orietˢ sol iusticie. Joānes aūt lucifer dr. Job. xxxviij. Nūquid p̄ducis lucifer. in tpe suo sicut sponsus sequit paranymphū. Christus. n. dicit esse spōsus. Joānes aūt amicus z paranymphus sponsi. Joā. iij. qui hz spōsaz spōsus est. Amicus aūt sponsi zc. Sicut dominº statiz sequit suū pcursorē. Christº cūm fuit dns z Joānes pcursor. Luce. i. Ipse bis cuz ante facie ei⁹ zc. Sic verbū statim sequit vocē suā. xps. n. z verbū Jo. i. In principio erat verbuz. Joānes aūt vox. vt de hoc dr ibidē dr. Ego vox zc. ℭ Secūdo ponit locus ad quē venit cū dr. Ad templū scūm suū. Virgo enīz beata quadragesimo die ad templū venit z filium presentauit vt se purificaret cuz tamē ad hoc nō teneretˢ nec rōne legis: nec rōne sue puritatis. ℣ Non enīz tenebatur rōne legis. Lex enīz tria supponebat. s. fractionē. ideo dixit. Mulier que fractōem gnat. Seminū cōmixtiōz Et ideo dixit. Que suscepto semine. Et assimilationez q̄ scilz generet filiuz sibi similez in natura. ideo dicit. Pepit masculuz. In virgine autez nō fuit fractio: sed integritatis illibatio. non erat seminuz cōmixtio: sed spiritº sancti operatio: z quāuis filiuz genuerit sibi similez quantū ad naturaz humanā. tamē fuit omnino dissimilis quantū ad naturam diuinaz. ℣ Secūdo nō indigebat purificatōe ratōe p̄olis. q: in christo triplex erat natura purissima scilz diuinitas lucida. Sapiēcie. vij. Candor est enīz lucis eterne zc. Alia sanctissima. Eiusdē. viij. Sortitus fuz animā bonaz z caro imaculata. Ibidē. Venit ad corpus cū natuz. ℣ Nō etiaz indigebat purificatione ratōe sue puritatis. Haz ipsa beata virgo maria erat a patre sanctificata. ps. Sanctificauit tabernaculū suuz altissimus. Al spiritu sancto repleta. Luce. i. Spiritº sanctus superueniet in te. Al filio impregnata. Ibidez. Quod ēni ex te nascet sanctuz vocabit. Al tota trinitate obumbrata: vt etiaz ibidez. Et virtus altissimi obumbrabit tibi. Nō enīz ipsa indigebat purificatōe. que portabat florez amenuz scilz illū de quo dicit Cant. ij. Ego flos campi balsamuz odoriferū. Eccle. xxiij. Cinnamomuz z balsamuz aromatizans zc. z etiaz splendorez diuinum. Debe. xxio. Qui cuz sit splendor glorie zc. Vas autez plenuz floribus recepit maiorez amenitatez. plenum balsamo: recepit maioris odoris suauitatē: plenū splendore recepit maiorez claritatem. Et quāuis non indigeret voluit tamen purificari: vt ostenderet eiº humilitatez. Et vt ostenderet paupertatez. Jō pauperuz oblationez elegit. z vt ostenderet obedientie sanctitatez. z vt ostenderet conuersatōis cōmunitatez. Beriū. Beata virgo nō indigebat purificatōe: sicut nec filius circūcisiōe. Esto tamē inter feminas sicut vna earuz. nam z filiu⁹ tuus sic est in numero puerorū. ℭ Tertio ostenditur persona que venit: cum dicit. Et dñator quez q̄ritis z angelus testamēti quez vos vultis. Et vocatur dupliciter. s. dns z angelus. Scōm aūt dionysiuz in lib. de diuinis noibus. dns tria i portat. s. peminētia. cōtinentia. z permanētia. Ipse enīz omnib⁹ peminet. ps. Excelsus sup oēs gentes dns. Omnia possidet z cōtinet. ps. Dominabit a mari vsq; ad mare. Omnia potēter cōseruat: z in suo dño pmanet. Danielis. viij. Potestas eius potestas eterna. Ista aūt tria xps hodie occultauit. s. preeminētia in eo q̄ tanq̄ seruus se legi subiecit. Continētia: in eo q̄ tanq̄ paup oblatiōem pauperū elegit. Potentia: in eo q̄ tanq̄ infirmus ad templuz deduci voluit in vlnis matris sue. Vocatus est et angelus nō rōne nature sed ratione officij. ℣ Sz autez Dionysiuz in libro de angelica hierarchia. Officiuz angeli est purgare. illuminare. z p̄fecere. Istud triplex offiū hūit xps: ideo symeon vocat xpm salutare. lumē z gloriā. Jpe. n. purgat remittēdo culpaz. ideo dicit salutare. Illuminat dando cognitiōem diuinaz. ideo dicit lumē. Perficit ꝺducēdo ad cognitio

nez ꝛ ꝓfumationẽ eternam. ideo dr̃ glo
ria. ¶ Quarto ponit cã pp quã venit: ꝛ
tãgit hic cũ dr̃: Jpe ei⁹ q̃si ignis ꝛc. Ubi
notãdũ ꝙ ipse ad q̃ttuor venit. ſ. ad co
lãdũ aur: ad ꝓfãdũ argẽtũ: ad lauãdus
ueſtes vt herba ſullonũ: ad purgãdum
opa leui. i. dei miſtrox. Jn wic qde ſũt
ſapia: eloquẽtia ꝛ opa que facit q̃tuz ad
primũ: ꝛ opa q̃ facit q̃tu ad deũ. Et iſta
ſepe hñt aliq̃d iperfectois. Nam ſcia hz
iſtationẽ: eloquẽtia hz variũ ſermonez.
Opa q̃ facimus q̃tuz ad ꝓximũ: oſtenta
tionẽ. Opa q̃ facimus q̃tuz ad deũ: ſepe
hñt remiſſionẽ. Ergo aur ſcientie eſt co
landus ab oi inſtatõe. Job. xxviij. Auro
locus ẽ in quo ꝓfiat. Argẽtũ eloquẽtie ẽ
ꝓfandũ ab oi mutili ſermone. Prouer.
xxv. Auferꝛ rubiginẽ de argento: ꝛ egre
dietꝛ vas puriſſimũ. Opa q̃tuz ad priori
mũ ſunt lauanda ab oi oſtentatiõe. Eze
ch. xvi. Laui te aq̃. Opa q̃tuz ad deũ ſũt
purgãda ab omni negligẽtie remiſſiõe.
ideo dr̃: Purgabit filios leui. ꝛ ſi filios
leui: multo fortius filios babylonis. Lu
ce. xxiij. Si in viridi ligno hoc faciunt:
in arido quid fiet.

¶ Sermo. lxxx. ¶ De eodẽ ſermo. iij.

Poſtq̃ ipleti ſunt
dies purgatiõis b̃e marie ꝛc.
Luce. ij. Preceptũ tñ erat Le
uit. xij. q̃ mulier pariens maſculum. xl.
die. pariẽs vero feminã. lxxx. ad rẽplum
cũ puero ꝛ puella iret. Preceptũ ẽt fuit
Exoð. xiij. q̃ ꝓmogeniti leuitice tribus
deo offerent: aliaꝛ vero tribuũ redime
rent. ¶ Circa hoc aũt q̃ttuor ſunt ꝛgenda. ¶ Primo q̃re deus ordinauit q̃ pu
er. xl. die tẽplum igrediat. Nõ qdẽ fit vt
oſtendat q̃. xl. die fit igreſſio in quolibz
tẽplo. Nã ꝛ puer in. xl. die vt ſepius in
gredit tẽplum ſuũ cooptale. Deus poſt
xl. dies igredit tẽplũ ſuũ ſpuale. i. aiam
q̃ſcz decalogus cũ fide q̃ttuor euange
liox ſeruat. Hõ iuſtus ꝓpter. xl. dieb⁹
in pñti vita que p. xl. dies deſignat in tẽ
pluz igredit celeſte. ¶ Scõo querit q̃re
dies duplicanꝫ in puerice feminã. qõ vr
fieri tripliciõ cã. ꝙ Prima eſt: q̃ mulier
duo pcã ꝓmiſit: q̃ ꝛ ſuppãuit: ꝛ vetituz
pomũ comedit. Jõ duplici pena fuit pu
nita: q̃ ꝛ ſub viro humiliata ꝛ in fructu
vẽtris punita. Vir aũt vnũ pcm̃ ꝓmiſit
q̃ vetitũ pomũ comedit. Et iõ in acgren
do cibũ punitus fuit cum dr̃: Jn ſudore
vultus tui: veſceris pane ꝛc. Quia vnũ
pcm̃ ꝓmiſit: ſic punitus eſt vna pena in
vtero. Sic punit⁹ eſt vna pena extra vte
rũ. Quia vero mulier duplr̃ peccauit: du
plicata ẽ eius pena tã extra vteꝛ q̃ ĩ vte
ro. ꝙ Scõa cã eſt: q̃m p vĩz ſignificatur
opa fortia. Et iſta idiget vna ꝛ leui pur
gatõe: q̃m aliq̃n ſunt cũ aliq̃ negligẽtia
Eccl. vij. De negligẽtia purga te cũ pau
cis. Per mulierẽ itelliguntꝫ firma ꝛ car
nalia. Et iſta idigent duplici purgatõe.
Una q̃ mala: alia q̃ male fiũt. ꝙ Tertia
cã eſt. Feminaꝫ q̃dã pariunt maſculũ. i.
opa virtuoſa. ꝛ tales poſt. xl. dies. i. pre
ſentẽ vitã in templuz celeſte igredũnt.
Alie pariũt feminã. i. opa q̃dz bona tñ
cũ negligẽtia facta. Talꝫ igreſſus i tẽ
pluz celeſte differt donec in purgatorio
crucienk. Alie ſunt ſteriles q̃ſz legẽ erãt
maledicte. Et iſte ſunt q̃ a bono ope tor
peſcũt. Tales ſteriles maledicũt. Mat.
xxv. Eſurini: ꝛ non dediſtis mihi mãdu
care ꝛc. Et ſequit: Jte maledicti in ignẽ
ꝛc. Alie ſunt q̃ pariũt mõſtra. i. mortalia
pcã. De qbus mõſtris dr̃ Geñ. vi. Gigan
tes erãt ſup terrã. Qui tñ poſtmodũ in
diluuio ſũt ſubmerſi. Nã tales ĩ ſterni
baratruz ſubmergunk. ¶ Tertio querit
q̃re ꝓmogeniti potius q̃ alij duo offere
bank. Nõ q̃dz ſit tripliciõ ca. ꝙ Pria
eſt ad ĩuendũ q̃ deus eſt cã ꝑma ꝛ ꝑncipiũ oium opez. Yſa. xxvi. Oia enim opa
nra opatus es dñe ĩ nobis. Et ſicut de⁹
eſt ꝑncipiũ oium a quo oia debemus co
gnoſcere: ita eſt finis oiuz ad quẽ oia de
bemus referre. Apoc. i. Ego ſum alpha
ꝛ o: ꝑncipiũ ꝛ finis. ꝙ Scõa cã eſt ad ĩue
ndũ q̃ deus occidit ꝓmogenita egyptio
ruz. per qõ dak itelligi q̃ deus nõ tñ eſt
ꝑncipiũ oiũ boni: ſed ẽt ẽ deſtructor oiũ
mali. Yſa. xliij. Ego ſũ q̃ deleo iniq̃tates
tuas pp me. Et ſicut filij iſrr̃l ſũt libera
ti a ſeruitute egyptiaca niſi q̃ſ iterfecti
ſunt egyptioꝝ ꝓmogenita: ſic nec homo
a ptãte dyaboli liberat niſi q̃ſ oia pecca
ta occidunk. ꝙ Tertia cã ad ĩuendũ q̃
deus reſeruauit ꝓmogenita iudeoꝝ. per

qđ vaĺ intelligi q deus nō tñ est princi-
piū oīs boni z destructor oīs mali: sed z
conseruator: z pfector oīs boni. Phil.ij.
Deus ē q opaĺ in vobis: z velle z pficere
p bona volūtate. ¶ Quarto q̄rit ō istis
pmogenitis. Nā pmogenitor q̄das deo
simplr offerebanť: vt pmogenita leuita-
rū. Quedā offerebanť ſ3 postmodū re-
dimebanť: vt pmogenita alias tribuus.
Quedā ꝓmutabanť vt pmogenita asini
que ꝓmutabanť in oue. Quedā occide-
banť: vt pmogenita canus. ℣ Est igitur
quoddā pmogenitū qđ deo est solū offe-
rendū. ſ. intētione. Dē enīz opus intētio p̄
cedit. z ſō ipsa intētio quoddā pmogeni
tū est. Istud aūt pmogenitū. ſ. itentionē
deo solus debemus offerre simplr q: in
nr̄is opibus nō nostrā sed dei gloriā de-
bemus intēdere. Ysa. xlij. Gloriā meā al-
teri nō dabo. ℣ Est aliud pmogenitū qđ
deo offert sed postmodū nobis reliquit
scz ipsa volūtas. Dē enīz qđ agimus vo-
lūtas pcedit. Et ſō ipsa volūtas quoddā
pmogenitū est. Ipsaz aūt voluntatē deo
offerre z cōsecrare debemus. Sed tñ in
nr̄a potestate eā ab ipso recipiñ: q: alī-
as opa nr̄a nō eēnt meritoria nisi essent
volūtaria. Eccl. xv. Deus ab initio crea-
uit hoīez: reliqt in manº pprie suī. ℣ Est
aliud pmogenitū qđ ꝓmutādū: sicut fa
tuitas asinina ꝓmutāda ē in simplicita-
tē ouinā. Opa enīz fatuoꝝ pcedit fatuitas
Et ſō ipsa fatuitas q̄si pmogenitū ē in ip
sis. i. Lor. xiij. Nolite pueri effici sensi-
bus: ecce fatuitas asinina. Sed mali-
tia puuli estote: ecce simplicitas ouina.
℣ Est aliud pmogenitū qđ est simplr oc
cidēdū: sicut mala suggestio inimici: q̄ ē
pncipiū oīuz pctōz: z ſō ē quoddā pmo-
genitū. Ista enim ſstar canis mentē mor
det p pſensuz: lacerat trahēdo ad opus
maluz: z fedat dū p pſuetudinē aiam in
peccatis z in putredine peccati iacere fa
cit. Eccl. xxv. Nō est caput nequius sup
caput colubri: z nō est ira super ira mu-
lieris. Caput colubri est suggestio dya-
boli qui est nequā: q: est pncipiuz oīuz
subsequentū maloꝝ. Ira mulieris est
effrenata ꝓcupiscētia maloꝝ sensualita-
tis. Sed suggestio demonis est occiden
da: z concupiscētia sensualitatis subdi
tionis imperio subsuganda ꝛc.

¶ Sermo. lxxxi. ¶ De eodem die Ser
mo quartus.

QUz inducerent
pueruz iesus parētes eius.
Luce. ij. Ad celebrādū pñtē
solēnitatē tres psone pncipaliꝫ conuene-
rūt. ſ. symeon cū oblatōe z pptatione.
Un dr Sener. pueꝝ portabat ꝛc. Jesus
cū oblatōe: z maria cū purgatōe ¶ Sy-
meon igitur pucro obuiauit: z ipm in vl
nis portauit. Sm Glo. Puer iesus a quat
tuor pſonis tunc portatus fuit. ſ. a beata
maria: a ioseph: a symeone: z ab anna.
Per quos q̄tuor vaĺ spūaliter intelligi
q xps per gratiā a q̄tuor pſonis portat
℣ Primo ab illis q hñt pniam amarā: q
significanť p mariā. Talr portabat aplꝰ
q dicebat Gal. vi. Ego enī stigmata dñi
iesu in corpore meo porto. Et ibidē. Qui
aūt sunt xpi carnē suā cū vitijs z cōcupi
scentijs crucifixerūt. Heb. xiij. Exeamus
igit ad eū extra castra ipropertū ei⁹ por
tantes. Impropertū xpi sunt afflictiōes
q̄s patimur ꝓpter xpm. q̄ ab iſipletibus
ipropertū reputáť. i. Lor. xv. Sicut por
tauim⁹ imaginē terreni. i. culpā: sic por
temus imaginē celestis. i. penā. ℣ Scōo
portať ab illis q hñt optionē ꝓtinuaz:
que significanť per ioseph: q interpretať
augmētū. Tales ab adolescētia icipūt:
z vsq; in finē nō deficiūt. Thren. iij. Bo-
nū est viro cū portauerit iugum dñi ab
adolescētia sua. Tales ei nō retrocedūt
vt frigidi: nec subsistūt vt tepidi: sed pſi
ciūt vt feruētes z calidi. Apoc. iij. Utinā
frigidus esses aut calidus ꝛc. ℣ Tertio
portať ab illis q hñt ēt in aduersis lōga
nimitatē z pseuerātiā: q significanť per
symeonē q habuit in expectādo lōgani
mitatē z pseuerantiaz. Eccl. vi. Subīce
humeꝝ tuuz z porta illā. ſ. diuinā sapiē-
tiaz. Quidā subiūcūt os: qui scīūt alios
educere ad penitētiā. Quidā digitos: q
aliqualez seu modicā hñt patiētiā. Qui
daz manū sinistraz: qui sunt patiētes in
paruis tribulatōibus z aduersis. Quī-
dam manū dexteraz subiūciunt: q sunt pa
tientes in prosperis. Quidā humeros: q
patiētia portāt i grauibus tribulatōib⁹

ꝛ pents. ℣ Quarto portak ab illis q̃ hñt puritatẽ ꝛ mundiciã: q signific̃atur per anna que mũdiciã ꝛ ꝓtinentiã seruauit. Portant enim xp̃m q habẽt mundiciã corporis. i. Lop. vi. Glorificate ꝛ portate deum in corpore vestro. Qui hñt puritatẽ mẽtis. Unde sponsa iuitat sponsũ Lanc. i. dicẽs: Lectulus noster floridus. Qui habẽt claritatem honeste querisatõis: licet habuerũt virgines sapientes q habuerũt oleũ nitide ꝓsciẽtie cũ lumine claritatis querisatõis honeste. ℭ Scõo in hac solẽnitate fuit iesus cũ oblatõe. Obtulerunt enim eũ dño ꝛ p eo vnum par turturũ vel duos pullos colũbarũ. Nõ eis obtulerãt agnũ ꝓpter paupertatẽ sine ꝓpter veritatẽ: q̃ vere agnum offerebãt. sine ꝓpter mysticã significatõem: vt. s. ẽm Blo. Qui nõ põt offerre agnũ innocẽtie ad lachrymas currat penitẽtie: que significat per colũbas ꝛ turtures que p cantu habent gemitũ. ℭ Notãdum q̃ xp̃s quadruplr fuit oblatus. ℣ Primo a patre in mũdũ Gal. iiij. Misit deus filiũ suum natũ de muliere ẽtc. ℣ Secũdo a mũdo ipsi deo sicut hodie ad iuuendũ q̃ ea que a deo recipimus: ipsi deo reddere deberemus i. Paral. vlt. Tua aũt sunt oia q̃ de manu tua accepimus: reddim̃ tibi. ℣ Tertio a seipso in crucis patibulo. Debuco. ix. Semetipsum obtulit imaculatũ deo. ℣ Quarto offert quotidie a nobis in sacrificio. Malach. i. In omni loco sacrificat: ꝛ offert tibi oblatio mũda. ℣ Tertio in hac solẽnitate fuit maria cũ purificatione que nõ tẽdebat purificari: q̃ tota purissima fuit. Lanc. iiij. Tota pulchra es amica mea: ꝛ macula nõ est in te. Jpa enim fuit pulchra: q in vtero sanctificata. Fuit tota pulchra: q̃ oibus virtutib⁹ ꝛ gratijs fuit illustrata. Fuit dei amica: q a dei filio adamata. Fuit sine macula: q̃ ab omni peccato imunis fuit effecta. Nos aũt non sumus pulchri: q̃ multoruꝫ peccatoꝝ deformitatib⁹ fedati. Nec toti pulchri: q̃ multis defectib⁹ sumus circũdati. Nec sine macula: q̃ multis venialibus sumus respersi. Nec sum⁹ certi q̃ sumus dei amici: q̃ nõ nescimus an amore an odio simus digni. Plebat autem illa purificatio per agnum aut per turtures: aut per duos pullos colũbarũ. Illi enim vere purificant q̃ habẽt innocentiaꝫ qui significant per agnum. ps. Ego autẽ in innocẽtia mea ẽtc. Qui habẽt vitaꝫ ꝓplatiuã: qui significant p turturẽ que est auis soliuaga. Qui habẽt vitam actiuã: qui significant per colũbã q̃ gregatis volat. Utraq̃ aũt auis bina ponit ꝛ vtraq̃ gemitũ ꝑ cantu habet. Loquitur ꝓplatiua enim dꝫ habere oculũ duplicem. vnũ quo ꝓplex celestia ad desiderãdũ. aliũ quo videt terrena ad despiciẽdum. ps. Ascẽdit vsq̃ ad celos: ꝛ descendunt vsq̃ in abyssuꝫ ẽtc. Actiua aũt dꝫ habere duplicẽ actum. vnũ erga se ad sui correctiõem. ps. Exercitabar ꝛ scopebã spũs meus. Alterũ erga ꝓximũ: ad eius edificationem. Dat. v. Sic luceat ẽtc. Et vtraq̃ habet duplicẽ gemitũ. Contẽplatiua enim dꝫ habere gemitũ amoris: ꝓ o desiderio celestis patrie. Roma. viij. Ipse itra nos gemimus adoptionẽ filiorũ dei expectãtes. Et deuotõis: ꝓ dei oratõe passionis dñice. Thren. ij. Jecirco ego plorãs ꝛ oculus meus deducẽs lachrymas: q̃ lõge factus est a me ꝓsolator: meus. Similiter actiua debet habere gemitũ cõpunctõis ꝓ o peccatis ꝓpriis. ps. Lauabo p singulas noctes lectuꝫ meũ: lachrymo meis stratũ meũ rigabo. Et ꝓ passionis: p alterius mysteriꝫ. Dicere. ix. Quis dabit capiti meo aquã: ꝛ oculis meis fõtem lachrymarũ: ꝛ plorabo die ac nocte interfectos populi mei ẽtc.

ℭ Sermo. lxxxij. ℭ De eodẽ die ẽmo. v.

Amen ad reuelationẽ gentiũ ẽtc. Luc. ij. Quia syme on lumen xp̃m vocauit: ideo ꝓsectus do inoleuit in ecclesia vt hodie lumina deferamus. Sicut eiꝫ hodie ipa maria: ioseph: symeon ꝛ anna. lumẽ processionalr in templuꝫ deduxerũt: sic nos candelas accẽsas vsq̃ ad ecclesiam processionalr baiulamus. ℭ Notãdum aũt q̃ istius obseruãtie ꝛ cõsuetudis triplex fuit ratio. Una litteralis. alia spũalis. tertia moralis. ℭ Litteralis qui dem ratio est: quia roma olim in hoc mẽse festa luminaria celebrabãt. ℣ Primũ in honorẽ ꝓserpine. ℣ Scõm in honorem

februc. ℣ Tertiū in honorē totius curie ſternalis. Sicdez ſm eoz fabulas ꝓſerpinā ſpecioſaz puellā flores colligentē. Pluto deus ſternalis ꝓcupiſcens rapuit: z accipies in ſpōſam deaz fecit. Abulieres ergo romane tota nocte eā cuz lu minaribus querēteo. Reſponſuz accepe rūt q pluto eā rapuit z in ſponſuz acce pit. Singulis igit annis mulieres roma ne in kalendis februarij lumina defere bāt tota nocte: in memoriā ꝓſerpine ra pte: z in deaz trāſlate. ℣ Scōo honorem fecerūt februe: z in feſto eius. Nā ipſa fu it mater martis. vñ z meſez iſtū ſuo no mine vocauerūt. Et de luſtro i luſtrū. i. de quinquēnio in quinquēnuz tota vebs cū luminaribus ob ſui honorē luſtrare ꝓſueuerūt. ℣ Tertiū feſtū luminarū in hoc menſe faciebāt in honorē omnium deoz ſternaliū: vt. ſ. ipſos placarēt z ad miſericordiā inducerēt: q animas ſuo ruz defunctoz mitius puniret. Quia ve ro difficile eſt aſſueta relinquere. Roma ni etiā poſtq fidē xpi receperūt: iſta feſta luminarū adhuc in februario faciebāt. Ideo Greg. papa iſtud feſtū in honorez matris luminis trāſtulit: vt in eius ho norē deferam⁹ lumina que nobis genuit verū lumē. Et iā non fiat ad honorē pro ſerpine ſpōſe dei ſternalis: ſed ad hono rez ſpōſe dei celeſtis. Nec iaz fiat ad ho norē februe matris dei belli: ſz ad honoꝛez matris dei pacis. Jaz nō fiat ad ho noꝛez curie demoniſ ſed ad regine oium angelorū. Et merito trāſlatio iſta facta eſt. Honorabāt igitur romani ꝓſerpinā: vt ſic a ſuo ſpōſo acquirerēt gratiā. Ho noꝛabāt februā vt ſic a filio ſuo ipetrarēt victoriā. Honorabāt demones aias pu nitēres: vt iclinarēt ad miſericordiā. Sz iſta tria a matre dei recepimus. ſ. gratiā miſericoꝛdiaz z victoriā. Et ideo cantat eccleſia. Maria mater gre mater miſeri coꝛdie ꝛc. Ipſa eiz viuis dat gratiā: ideo dī: Maria mater gratie. Defunctis ipe trat miſericoꝛdiaz. ideo ſubdit: Mater miſericoꝛdie. Et vniuerſali eccle de ho ſtibus obtinet victoriā. ideo ſubdit: Tu nos ab hoſte ptege. ℭ Scōa cā eſt ſpūa lis. Et iſta eſt duplex. ℣ Prima ē ex par te virginis. ℣ Alia ex pte xpi. ℣ Nam ex parte virginis tō cādelas deferimus: ad inuendū q purificatōe nō idigebat q to ta rutilabat z ſplēdebat. ℣ Significanſ p candelā accenſaz q̄tuoꝛ ꝓgatiue q in ipſa fuerūt. ſ. virginitas in carne: que ſi gnificat per ceraz q generat ab ape ſine coꝛruptōe. ℣ Puritas in mēte: que itelli gif p lychinū. ꝑs. Dis gloria eius filie re gis ab itus. ℣ Sanctificatio in vtroq; q itelligit per bñdictionē cādele. ꝑs. San ctificauit tabernaculū ſuum altiſſimus. ℣ Vnuinitas i vētre: q̄ ſignificat p lumē. Elpo. xij. Vulier amicta ſole ꝛc. ℣ Alia rō ſpūalis ex pte xpi accipit: que q̄dē in telligit vel ſignificat p cādelā rōne ꝓpo ſitōis. Lōponit q̄dē cādela ex cera: lycha no z lumine. Sic xp̄s ꝓſtat ex carne ſine ſemine generata: ex aia cādore ſnocentie adornata: z luce diuinitatis carne vnita Lanc. v. Dilectus meus cādidus: ꝓpter aiaz candidā. Rubicundus: ꝓpter virgi nitatē fulgidā. Electus ex milib⁹: ꝓpter carnē ſine peto genitā. Significat z xp̄s p iſtā candelā rōne ꝓſupoſitōis. Sicut eiz cādela ſemetipſam ꝓſumit in nr̄m ſeruī tiū: ſic z xp̄s in nr̄m obſequiū cōſumpſit carnē per attritionē. Yſa. liij. Attritus ē ꝓpter ſcelera nr̄a. Sāguinē ꝑ effuſionē ꝑs. Oſſa mea ſicut cremium aruerūt. Si cut eniz in cremio nihil remanet pigue dinis: ſic z in corpore xp̄i nihil remanſit ſanguinis. Anima per triſtitiā z doloꝛē. Matt. xxvi. Triſtis eſt aia mea vſq; ad moꝛtē. Subſtantiā coꝛporale vſq; ad de nudationē. ꝑs. Diuiſerūt ſibi veſtimēta ſua ꝛc. Vitaz coꝛporale per abbreuiatio nez. Yſa. xxxviij. Precisa eſt velut a texē te vita mea ꝛc. ℭ Tertia rō eſt moralis. Et circa hāc tria ſūt videāda. Primo qd ꝑ illā candelā accenſaz ſignificet. Secō qualr poſſ⁹ cuſtodiri ne extinguat. Ter tio que ipediūt ne extincta itez reaccen dat. Significat autez moralr per iſtam candelā q homo oz habere vitā ſanctā z famā bonā. Sancta enim vitā faciunt opa bona: fides recta z intentio ſincera. Opatio aūt bona itelligit p ceraī: q; ſicut cera roze celeſti gignit: ſic z bona noſtra a deo tñ habent. Jſa. xxvi. Opa nr̄a ope rat⁹ ē in nobis. Fides itelligit p lumen: q; ſicut cera ſine lumie nō lucet: ſic z no-

fyra opatio sine fide deo nō placet. Hebr. xi. Sine fide ipossibile ē deo placere. In tēcio significat plychnū q quidē est oculus. cādelabrus. ē lumis basulus. q; intentio nra dz cē occulta a laude hūana. ē cādela: ē pura: ē operū nroꝝ cōa deo basula. iuxta illud Mat. vi. Si tuus q videt i abscōdito reddet tibi. Significatur. ēt qualis dz cē hō i fama. Cādela ēt accēsa lucet: fetet extincta: occulta nō lucet. Sic sancti viri lucēt alys p exēplu. Mat. v. Sic luceat lux vra cora hoib⁹. Pigri se occultant p torporem ē otium. Mat. v. Neqz accēdūt lucernā ē i abscōdito ponūt tē. Sed mali fetēt p op⁹ malum. Vsa. xxxiiij. De cadauerib⁹ eoum ascēdet fetor: ꝑ Circa secūdū notādū q tria sunt que custodiūt cādelā ne extinguaf. s. q̄n abscōdita a vēto. q̄n alijs candelis associaf. ē q̄n eis sufficiēs pabulū monstranf. Qui ergo nō vult extingui abscōdaf a vēto laudis humane. aggregef ē veniaf cōgregatōi sancte: ē habeat pabulū oleis cōtinue. ¶ Circa tertiū notā q tria sunt que ipediūt ne cādela extincta reaccēdaf. s. remotio: humectatio: ē grossi corpis interpositio. Multi ergo sunt q nō accēdunf siue q: predicatorib⁹ nō appropiquāt nec adiūgūf. Deu. xxxij. Qui appropiquāt pedibus eius accipiūt de doctrina illius. Siue q: aqs deitrahaf humectanf. i. Lop. ij. Alalis hō nō pcipit ea que sunt spūs dei. Siue q: amor terrenoꝝ in eis interponit. Matth. xiij. Sollicitudo sclī istius ē fallatia di vitiarū suffocāt verbū.

¶ Sermo. lxxxiij. ¶ De sancta agatha. Sermo primus.

ACinxit fortitudine lūbos suos: roborauit brachiū suū ac gustauit. ē vidit q: bona ē negociatio ei⁹. nō extinguef in nocte lucerna eius. Prouer. vi. Laus magna ē in muliē ai fortitudo: q: ex ai fortitudine oia bona causanf in muliē. Et pauce hūt istā fortitudinē. iō decebat Salomon Prouer. vi. Mulieré fortem qs inueniet. Beata autē agatha quadruplicē fortitudinē hūit: ē iō omni laude digna fuit. ꝑ Pria ē q̄ sexū fragilē ētute ai supauit: cū dī: Accinxit fortitudine lūbos suos. ¶ Scōa ē que cōtra mūdi ē tyranni sevitiā pugnauit ē vicit: cum dī: Roborauit brachiū suū. ꝑ Tertia ē qua pre dei dulcedine oia delectamēta ē obiectamēta mūdi dēspexit: cū dī: Gustauit ē vidit tē. ꝑ Et ōrta ē q: i morte p martyriū triūphauit: cū dī: Non extinguef i nocte lucerna eius. ¶ Pria igit fortitudo fuit q: sexū fragilem virtute ai supauit. Magnā quidē animi virtute habuit ex eo q̄ in xpo p fidē fuit fundata: ex eo q̄ in xpo p charitatē solidata fuit. ex eo q̄ fuit instar saxi firma effecta. ē istar ferri idomabilis hīta. De duobus primis ipa dicit. Dēs mea supra petrā solidata ē ē in ipa firmata ē fundata. De duobus sequētibus affrodisia ait. Faciliꝰ pūt saxa moliri ē ferrū i plūbi mollicie cōuerti: q̄ ab itentōe xp̄iana mens istius puelle reuocari. Tyrānus enim ē diabolus quattuor telis ipam voluerūt supare. s. minis vt eā deterrerēt. pmissis vt eā allicerēt tētationum iaculis vt aiam pforarēt. ē tormētis ē supplicijs vt eā cōfringerēt. Sed minis nō potuit deterreri. q: supra fundamētū bñ fundata. fortissime erat fundata. Mat. vij. Descendit pluuia ē venerūt flumina ē flauerūt vēti ē non cecidit. Fundata ēm erat ipsa supra firmā petrā. Nec pmissis potuit allici: q: sup ipsum xp̄m p charitatē erat solidata ē radicata. Eph. iij. In charitate radicati tē. Nec tētationū iaculis potuit pforari: q: tota fuit ferrea. i. lorica dei induta. Eph. vi. Induti lorica iustitie. Nec tormentis potuit frangi: q: tota fuit saxea ē adamātina effecta. Ezech. iij. Ut adamātē ē silicē dedi faciē tuam. ¶ Scōa fortitudo fuit q: cōtra mūdi ē tyranni sevitiā pugnauit ē vicit: cūdicit Roborauit brachiū suū tē. Quadruplici nāqz acie tyrānus cōtra eā pugnauit q̄ fecit eā in ceculeo extendi. i mamillā torqueri. i carcere obscuro recludi. ē inter testas ē carbones volutari. Sz inter primā aciē. s. pēna ceculei vicit cōsideratōe eterne remuneratōis. vñ ait. Ego in his penis tm̄ delector. sicut q bonū nūciū audit ē qui videt q̄ diu dēsiderauit vel q multos thesauros inuenit. nec' pōt

363

ala mea para dilum itrare: nisi feceris di ligēter corpus meū a carnificibus cum corona martyrij attrectari. Ex qb⁹ verbis habet q ipā merito passiōis spabat se audire bonū nūciū. i. bona auditōnē t beatā. qua dr Bar. xxv. Venite benedicti pris mei ꝛc. Sperabat se videre amicū. i. receptura dei visionē sciēs q ibi est tota merces sua. Jo. xvij. Dec ē vita eterna ꝛc. Totaq; letitia sua. Job. xxxiij. Ut dcbis facie eius in tubilo. Tota vsectio sua. Deiter. xv. Facies tua plena ē grarū Sperabat se fuenire celestē thesaurū. de quo dr Bat. vi. Nolite thesaurizare vobis thesauros i terra: sz thesaurizate vobis thesaurū i celo. Thesaurus aūt mūdi: aut i seipo cōsumit. ꝛō dr. Ubi erugo. Aut i monte relinquitur: ꝛō dr: Et tinea. Aut violēter auferr. ꝛō dr: Ubi t fures. In celo aūt nulla erit cōsumptio. Ubi vera eternitas: ubi nulla mors. ubi plena imortalitas: nullus timor: ubi plena securitas. Sperabat se receptura coronā regalē. i. Thi. ij. Non coronabit nisi qui legitie certauerit. q: fortiter: leatēr: side liter: t vtiliꝛ. De his quattuor dr i legenda. Abenté sancta. f. habuit. Ecce q: certauit fortiter sancta. i. firmā. Sponta neam deo sic se exhibuit. Ecce q: letāter certauit. Honorē deo tribuit. Ecce q: fideliter. Et pie literatōem fecit. ecce quia vtiliꝛ. ¶ Secōo habuit certamē: q: fuit i mamilla tota. Istud certamē vicit ex triplici cōsideratōe. cū ait. Ego habeo mamillas integras itus i alia mea quas ab infantia duo cōsecrauī. Mamille ei⁹ sūt intellectus t affect⁹. Ipsa igit mamillas integras habuit. f. sinistraz qua deum cognouit p fidē: t dexteraz qua ipm amauit p deuotionē. Et istas mamillas habuit cōsecratas. Quia t intellectū posuit circa vtilia sue liligāda t affectū circa celestia diligēda. t istas mamillas cōsecrauit deo: non ab ipa senectute: sed ab infantia. Thren. iij. Bonum ē viro cū portauerit iugū dñi ab adolescētia sua. ¶ Tertio fuit i obscuro carcere clausa. Et contra istud certamē petrus apl⁹ dr dit sibi triplex auxiliū. f. splendorē eximiū. q: sicut dr. ij. Cor. vi. Que societas lucis ad tenebras. dulce alloquiū. Eccl. xviij. Nō ne ardorē refrigerabit ros: sic ꝛ verbum melius q̄ datū: ꝛ celeste medicamētum. q: mamilla fuit sibi restituta. Ec. xxxvij. Unguēta rtus faciet pigmēta suauitatis. f. Quarto certamē ē: q: fecit cā iter testas ꝛ carbones volutari. Lōtra istud certamē habuit adiutoriū omnia elemēta. Nam terra tremuit. aer cōuulsauit: aqua tyrānum absorbuit. ignis erupuit. Sap. xvi. Vindex ē orbis terrarū cōtra insensatos. f. Tertio p:e dulcedie dei omnia mundi oblectamenta despexit: cum dr. Eustault ꝛ vidit. Beati qui sunt i patria sunt dei nomie insigniti. Apoc. xiiij. Habentes nomē eius ꝛ nomē patris ei⁹ Sūt i fonte celestis refrigerij positi. ps. Qm̄ apud te est fons vite ꝛc. Sūt multitudine dulcedis repleti. ps. Quam magna multitudo dulcedis tue dne. De hac triplici plenitudie beata agatha tripliceꝫ gustū recepit sz nomē dei ꝛtuosum. rore saluatificū ꝛ spūm sanctū. vi ait. Si feras pnittis audito xpi nomie mansuescit. Mar. vi. In nomie meo demonia ejcient. si eim igne adhibeas ō celo rorez mihi salutificū angeli mistrabūt Bas. iij. Fecit medīū fornacis quasi ventum roris flantē. Si plagas igeras hō spūm sanctuz p quem despicio vniuersa. ps. Secūdum multitudinē dolorum meorū ꝛc. ¶ Quarto in morte per martyrium triūphauit: cum dr: Non extinguetur i nocte lucerna eius. non eim in nocte. f. i morte extincta fuit: sed multiplici radio coruscauit. Prio radio magne reuerentie ꝛ dignitatis q: deus de ipa curā habuit spālem ꝛ singnlarē atq; generalē. Unde ipsa ait cum deberet decapitari. Domie Jesu xpe q me creasti. ec. ce cura generalis. Qui me ab infantia custodisti. ecce cura spālis. Qui corp⁹ meum a pollutōe seruasti. ecce cura singularis. f. Secūdo fuisti radio puritatis q: deus abipsa omnē amorez illicitū recussault sz amorem carnalez vicens: Corpus meum a pollutōe seruasti. amorem terrenū dices. Et tuisti a me amorē seculi. amorē pp̄ij dicens: Qui me tormenta vicere fecit. Et perduxit ipsaz ad amorē eternum. Unde ait. Jube me ad tuam misericordiā peruenire. f. Tertio

fulsit radio sactitatis:qō notat cum dr: Dēte sancta spōtanea. Jpa eim quatuz ad se fuit valde pura.iō dr:mēte sancta. Jn rei seruitio valde deuota:iō dr:spontanea. Fuit reo valde grata:iō dr:honorē reo. Et primo valde fructuosa:iō dr: z patrie liberatōez. ℣ Quarto fulsit radio pietatis:q: data ē nobis i aduocata Vñ ipa ait lucie. Sicut p me ciuitas cathanēsiū sublimat a xpō zc. Jpsa eis tāquaz aduocata liberauit patriā suā ab incēdio ignis: a cultura demonis z liberauit quotidie a periculis vniuersis. Jp sa enim tāquā fidelis aduocata,p nobis itercedit ardēter vt oto.iuxta illud.ii. Ad chabe.i. Et nūc hic sumus oātes p vobis. Grādi merito. Aug. Jmmēsa dei bonitas z pietas sanctoz merita nra vult cē suffragia. Et sanguine pciosō:sicut ō sanguie xpi. Deb.xi. Accessistis ad sanguinis aspsionē melius loquētes q̄ abel ¶ Quinto eim fulsit radio ptātis. Ostēdit eim se hēre ptātem sup corpa: q: ea sanauit sup aias:q: eas cōuertit. super creaturas. s. supiores:q: deus ad ipsam angeles de celo destinauit .sup inferiores:q: terram tremere fecit.z sup medias:q: ignē accēsuz extixit.aerē ēt vū cēt in carcere co:tuscare fecit.

¶ Sermo.lxxxiiij. ¶ De eodem .Sermo secūdus.

Dnor nostra parula ē:z vbera non hz.Cant. viij. Pūt hec verba cē angelorū bta agathā a tribus cōmēdantium ℣ Prio ab angelica affinitate:cū dr:Sonor nra.℣ Scdo a pfunda hūlitate: cū dr:Parvula ē.℣ Tertio a pene acerbitate:cū dr. Et vbera nō hz. ¶ Circa primū notādū q̄ in angelis tria sunt i quibus bta agatha eis fuit affinis. ¶ Primū ē inata virginitas. Bta aūt agatha z si nō hūit virgitatē inatā:habuit tn pgrām acq sitā. Vñ Amb. Valor ē victoria virginū q̄ angeloz. Angeli eim sine carne viuūt Hoīes eim in carne triūphant. Magnū igit ē q̄ femina i merito sanctitatis equlpareē viris. Cant.i. Equitatui meo i curribus pharaonis assimilaui te amica mea.maiūs q̄ preponat viris. Matth. xxi. Amē dico vobis q̄ meretrices precedent vos in regno dei. Eccl.xxxvi. Dēm masculū excipiet mulier. Et ē filia meli or filio. Maximuz qō equipeē angelis. Cant.vij. Statura tua assimilata ē palme.i.celsitudini angelice. Beata autem agatha in merito sanctitatis angelis z multis sanctis equalis extitit z multos excellit. Et p virginitatē se angelis sociauit. Eius aūt virgitas quadruplr fuit cōmēdabilis. ℣ Prio qr seruauit eā cuz pulchritudine. Fuit eim valde pulchra z speciosa.cū tn ipsa pulchritudo militis mulieribus cōfucerat esse in ea ruine. Prouer.xi. Circulus aureus i nari bus mulier pulchra z fatua. ℣ Scdo eam seruauit cū inuētute:qui tunc illis lasciua sit. Eccl.xij. Aldolescētia z voluptas vana sunt. ℣ Tertio seruauit eam rogata z pmissiōibus sollicitata : cum tūpces z pmissiones sepe iclinēt aios pucllarū. ℣ Quarto seruauit eaz nimis ex territa z supplicijs cruciata.Hēb. Qui dnos barbati z debiles in iudicio dicem q̄ tre ad celestia regna puellas p ferrum videamus quos ira supat supbia inflat ambitio prurbat.luxuria ignat. ¶ Secundo in angelis ēt seruens charitas. ps. Qui facit angelos suos spūs:z ministros suos ignē vrentē. Et in hoc beata agatha affinis eis fuit q̄ xpm seruenter dilexit. Lu? triplex ē signū. ¶ Vnū ē:q: ppter eius amoz oia terrena cōtēpsit. vñ ipa ait. Quia abstulisti a me amorem seculi. Cant.viij. Si dederit homo oēm substātiā domus sue pro dilectione zc. ¶ Scōm ē q: ipm semp in corde z in ore habuit. Vñ ait. quādiu vixero ipsuz corde semp z labijs inuocabo. Bat.xij. Ex abūdātia cordis os loquit. ¶ Tertiū ē:q: libēter z gloriāter p ipo tormēta sustinuit. vñ dr: Algara leranter z gloriant ibat ad carcerē zc. ¶ Tertio in angelis ē magna stabilitas. Job.xxxvij. Solidissimi quasi ere fusi sunt. Et in hoc ipsa fuit eis affinis:que super christum fuit fundata z solidata. vnde dixit: Dens mea supra petrā solidata ē z in xpo fundata. Verba vestra venti sunt: pmissiones vestre pluute sunt. terrores enim vestri flumina sunt. que quātūcūq; impu-

gnant fundamenta tñ domus mee cadere nō valebant. Ipam enim dejicere nō potuerūt nec pluuia.t.examinatio ecclesiū flagelloz.nec venti.t.tētatiōes demonū:nec flāma.t.violētie tyrānorum. Vel dici pōt q ipam dejicere nō potuerunt.nec tētatiōes dēmonū graues z aptē que sunt quasi flumina. Nec graues z occulte:que sunt quasi pluuie. Nec leues z apte:que sunt quasi vēti. Vētī enī occulti sunt quātū ad originē:z apti,sūt quātū ad effectū. ℭ Scōo cōmendatur ab humilitate: cū dī: Paruula ē. Parvulus aūt tria iportat. P Prio humilitatē.i. Pet.xv. Nō cū paruulus ees in oculis tuis zc. Et quātū ad hoc ipa fuit puula:z tō meruit celestē exaltationem. Mat.xix. Sinite puulos zc.taliū ē cim regnū celoz. P Scōo iportat simplicitatē.i. Loz.xiij. Adalitia paruuli estote. Tali mō ēt fuit puula: z tō meruit diuī noz reuelatōcs. Mat.xi. Abscōdisti hec a sapientibus z prudētib⁹:z reuelasti ea puulis. P Tertio iportat puritatē. Unde puulus a puritate dī: Et hoc mō fuit puula:z tō meruit diuine gre infusionē ps. Sapiaz.i. sapiā scientiaz: que ē gra dei pstans puulis. ℭ Tertō hēa agatha cōmendat a passiōis accerbitate: cū dī: Ubera non hz. Notandū autem q sunt vbera exteriora:interiora:z supiora. Ubera autem exteriora non habuit:quia tyrānus ea amputauit:quod quidaz fuit magne crudelitatis quātum ad amputantē. vñ dixit: Impie crudelis z dire tyrāne zc. Magne pictatis quo ad sanandā mq; xps per beatum petrum vbera sibi restituit. Job.v. Ipe vulnerat z medetur. Magne acerbitatis quo ad patientem:quia magnū voloze sibi sensit. Tū pter vim sensitiuam que maxime ibi viget.cū sint ibi nerui arteriē sibi inuicem cōiuncti. Tū pter vicinitatez cordis. Tū pter caliditatē pectoris. P Secūdo sunt vbera interiora. s. intellectus z affectus. De quibus ipsa dixit. Ego habeo mamillas integras intus in anima mea:ex quibus nutrio oēs sensus meos. Intellectus cūm infundit cognitionez: affectus submisirat deuotionē. Ex his ergo vberibus nutriebat omnes sensus. vsum diuinā pulchritudinē admirando. Eluditū: diuine ispirationi obtēperando. De his duobus dī Job.xlij. Eluditu auris audite tenuē sūt oculus me⁹ videt te. Olfactu xpi cōuersatione z būnicia odorando. Lanf.i. Curremus i odore vn.tu.zc. Et gustū: diuinā dulcedinē pgustādo. ps. Gustate z videte: quā suauis est dūs. Tactum xpi: charitatis brachia amplectēdo. Lanf.iij. Tenui nec dimittā. ℭ Tertio sunt vbera superiora.i. celestia. De quibus dī Ysa.xlvi. Letamini cū hierlin oēs q dilligitis eā: vt fugatis z ipleamini ab vberibus cōsolatiōis ei⁹: vt mulgeatis z delitijs affluatis ab oīmoda glia eius. Ex quib⁹ verbis hī q ab illis vberib⁹ tres riuī emanāt.s. plenitudo gaudij z exultatiōis. plenitudo cōsolatij:z plenitudo delectatiōis.

ℭ Sermo.lxxxv. ℭ De eodem. Sermo tertius.

FAsciculus myrrhe dilectus meus mihi:inter vbera mea cōmorabitur. Lanf.i. Bta agatha multa p dilecto suo passa fuit:q ipa multa passus fuit. Et tō penas dilecti iter vbera sua portauit p meditationē z tormenta ppua. Inter vbera cordis sui portabat p voluntariā pressionē. Cōmendat aūt i verbis pdictis a tribus. ℭ Prio a penaz acerbitate ejus p dilecto sustiuit:cū dī: Fasciculus myrrhe dilectus meus mihi. ℭ Circa gō notandū q dilectus huit magnū fascē virtutū:z magnū fascē penaz. Fuit eim tāquā pratū repletū floribus oīuz virtutū Beñ.xxvij. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni. De isto magno fasce floruꝫ virtutū dilecti beata agatha quosdam flores collegit:z sibi fasciculū fecit. Collegit eniz lilia pudicitie violā cōuersationis sancte:q; eius cōuersatio semper erat in celis. Et rosaz patie. Sap.iij. O q pulchra ē casta gīatō. Ecce lilia pudicitie. Lū claritate. Ecce splēdor cōuersatōis sctē. Immortalis ē eim memoria illius. Ecce cōstātia sapie. Quia sicut dī in ps. Patiētia pauperū nō pibit i finez. P Scōo dilectus habuit magnā fascem penarum. De quo magno fasce beata

agatha quedam ligna passionū extraxit
& sibi fasciculū fecit. ℭ Primū lignū est
q̄ fuit lapis cesa. Et istud extraxit ō ma
gno fasce dilecti qui in facie fuit velat⁹
peussius & cōputus. Libēter ergo volu
it faciem suā pcuti cito turpandā corro
sione vermiū ex quo ista facies fuit per
cussa que ē gloria angelor. ℭ Secūdus
lignum ē q̄ fuit in oculeo extēsa. Et istō
traxit de magno fasce dilecti. qui tāquā
pellis fuit in cruce extensus. ꝑs. Exten
dens celū sicut pellē. Libenter ergo vo
luit extendī in aculeo amore dilecti qui
fuit extensus in patibulo. ℭ Tertium li
gnū fuit q̄ fuit in pectore vulnerata. qa
ci mamilla fuit euulsa. Et istud traxit ō
magno fasce dilecti qui fuit iuxta cor in
latere vulneratus. Libenter ergo in pe
ctore vulnus portauit amore dilecti. qui
in corde vulnus accepit. ℭ Quartus li
gnum ē q̄ fuit carceri inclusa. Et istud
lignū extraxit de magno fasce dilecti q̄
inclusit se in carcere ꝑteri. stabuli. & tim
bi. Libenter igit sustinuit carcerē amo
re dilecti. q̄ ꝓ nobis se taliter incarcera
uit. ℭ Quintū lignū est q̄ inter testas &
carbones fuit inuoluta. Et istud extra
xit de magno fasce dilecti. qui & si nō ha
buit carbones ignitos habuit tamē cla
uos acutos. Et ideo libenter voluit in
carbonibus volutari amore illius q̄ cla
uis voluit ꝓfodi & in fornaces. s. crucis
affari. Dilectus tā multas alias penas
sustinuit ex quibus maximū fascē sibi se
cit. Ipe enim gigas gemine subē fuit. &
tō magnū fascē portare potuit. Agatha
vō tā magnū fascē portare non potuit. &
& tō aliq̄ ligna collegit de fasce dilecti &
sibi fasciculū fecit & ergo dixit. Fascicu
lus mirrhe dilec. m. mi. ℭ Secūdo com
mēdat a penaz dilecti ꝓtinua meditatō
ne & deuotōe cuz dicit. Inter vbera mea
ꝑmorabit. ℭ Circa q̄ notandū q̄ vbera
habent vim attractiuā cū sint spongiosa
& porosa hinc vim querliuā q̄ ꝑ calorem
cordis fit decoctio sanguinis & querit i
naturā lactis. habēt vim effusiuā q̄ lac
emittūt. Vbera igit anime sūt memoria.
intelligētia. & volūtas. Et ista circa pas
sionē habēt vim attractiuā q̄ memoria
appetit impleri sanguine ꝑ ꝓtinuam re
cordatōem. Thre. iij. recordare pauper
tatis mee &c. & infra. Memoria memor
ero & tabescet in me anima mea. Intelli
gentia p̄ vera fidē. ꝑs. Intingat pes tu⁹
in sanguine. Pes anime ē fides que tūc i
sanguine intingit quādo xp̄i passionē re
plet. Voluntas appetit impleri p̄ deuotō
nem. Job. xxix. Pulli eius lābunt san
guinem. ℭ Secūdo habent vim querli
uā. Nam tūc dū sanguis passionis sic est
in memoria. intelligentia. & voluntate.
adest triplex ignis q̄ ipm dealbat & quo
dāmodo in lac ꝙuertit. s. ignis medita
tōis quī cor accendit. ꝑs. In meditatōne
mea exardescit ignis. Ignis amoris qui
cor ꝙbustibile facit. Luce. xij. Ignez veni
mittere in terrā &c. Et ignis dū cderij ce
lestis q̄ scintillas in cor ꝓiciet. Ezechl.
i. scintille quasi aspectus eris candētis
Et sic sanguis dealbatus animā dalbat
Apoca. vij. Laucrunt stolas suas & deal
bauerūt eas in sanguine agni. ℭ Ter
tio ista vbera habent vim effusiuā. Nā
aliquādo effundūt lac. aliq̄n sanguinez
& aliquādo butiz. Juxta illud. Prouer.
xxx. Qui nimis ꝓmit vbera ad eliciēdū
lac exprimit butiz. Et qui vehemēter
emūgit elicit sanguinē. Sancti eiꝰ p̄di
catores q̄ sunt vbera ecclesie aliquando
effundūt lac quādo alios ēducāt ad pu
ritatē ignoscentie. i. Petri. ij. Sicut mo
do geniti infantes lac ꝓcupiscite. Aliqñ
effundunt sanguinem quādo alios ani
mant ad imitatōem passionis dominice
i. Mach. vi. Elephantes ostenderūt sā
guinem vue & mori. Aliquādo effundūt
butiz quādo alios inducunt ad pīgue
dinem deuotōis sterne. Isa. vij. Butirū
& mel comedet. Ille comedit mel q̄ affi
citur circa diuinitatis gloriam. Ille bu
tirum q̄ afficit circa infirma humanita
tis. ℭ Tertio ꝑmendatur a suaz pena
rum volūtaria ppessione. cum dicitur.
Inter vbera mea ꝑmorabit. Habebat. n.
illas penas inter vbera idest inter intel
lectum & affectū q̄ libenter eas sustine
bat ꝓpter dilecti fidem & eius amorem.
Unde dicit. Agatha letissime & gloriāt
ibat ad carcerē & quasi ad epulas inui
tata. Agonē suum dominо pcibus ꝑmē
dabat. vbi notantur quattuor gradus.

¶ Primus est q; sustinuit patienter. Et iste gradus ponit q; t si lentissime ergo t patiēter t iste est necessitatis. ¶ Secū duo est q; sustinuit libenter. vnde dicit Agatha lentissime. t iste est p̄fectōis. Tertius est q; sustinuit gloriater. vnde dicit Et gloriauter ibat ad carcerem. t iste est magne virtutis quādo quis magis gloriat de despectu p̄pter deū q̄ de honore p̄pter mūdū. ¶ Quartus q; substinuit delectabiliter qō notat cum dicitur. Et quasi ad epulas inuitata. t iste nō ē humane facultatis. sed gratie celestis. De his quattuor gradibus sic dicit. Nō pōt anima mea in paradisum intrare nisi diligenter corpus meū feceris a carnificibus attrectari. ecce quomō portauit patienter. Ego in his penis sic delector. sicut qui bonum nunciū audit ecce quomō portauit libenter. Aut q videt quod diu dīderauit. ecce quomō portauit gloriauter. Aut qui multos thesauros inuenit. ecce quō portauit delectabiliter.

¶ Sermo. lxxxvi. ¶ In cathedra sancti Petri Sermo. i.

EXaltent eum t in cathedra seniorum laudent eū. ps. ¶ Dupliciter beatus Petrus exaltatus fuit. s. a deo. cum dicit. Exaltent eū i ecclesia plebis. ¶ Et a populo antiocheno. cum dicit. Et in cathedra seniop laudēt eum. ¶ Quantū ad primū notandū q̄ pater filius t spūs sanctus eū ettam sup apostolos seu angelos in quattuor exaltauerunt. ¶ Primo in dominici corporis p̄secratōe. Angeloꝝ quidem ē sacerdotū p̄secranti assistere t hostiā p̄secratā deo offerre. Petri aūt t sacerdotū ē panem in corpus xp̄i p̄uertere q̄ nulli angelo est datum. vnde nō angelis sz solis sacerdotibus dictum ē. Luc. xxij. Hoc. n. facite in meam p̄memoratōem. ¶ Secūdo in peccatoꝝ remissione. Angeloꝝ quidem est peccatores suis inspiratōibus a peccatis auertere suis oratōibus sibi dei misericordiā implorare. Petri. n. t sacerdotum est sibi p̄fessis peccata remittere vnde nō angelis sed solis sacerdotibus dictū est illud Jo. xx. Quoꝝ remiseritis peccata remittunt eis. Et q; hoc officiū solius dei est. s. peccatū remittere. Jdeo dū vocant. ps. Ego dixi dij estis. ¶ Tertio in claustō collatōe. Angeloꝝ quidem est animas ad celū deducere. Petri t sacerdotū est ipsis animab' celi ianua aperire. vñ nō angelis sed Petro dictus est Matthe. xvi. Tibi dabo claues regni celorum. ¶ Quarto in iudiciaria potestate angeloꝝ quidē est iudicandos ad iudicium colligere collectos ab inuicez separare. separatos malos in igne p̄cere. Sed petri t successoꝝ eius ē ipsos iudicare. Unde nō angelis sed Petro t successoribus suis dictū est. Mat. xix. Amē dico vobis q̄ vos q reliquistis omnia t secuti estis me &c. ¶ Secūdo beatus petrus fuit hodie exaltatus t cathedrat' a populo antiocheno cum dicit. Et in cathedra seniop laudent eum. ¶ Notādū autem q̄ istud festū de cathedrarōe sancti Petri quinq; de causis celebratur. ¶ Primo p̄pter miraculosam petri liberatōem t exaltatōem Nam cū theophilus p̄nceps antiochie ipm in carcerez deduxisset. t rādem p̄ deī p̄sidentiam t pauli apostoli in dutriā t petri virtuosam potentiā q̄. s. eius filium suscitauit fuit de carcere liberatus t in cathedra sublimatus t patriarcha antiochenus effectus. Jō ēt ecclesia hoc festū celebrat vt de petri liberatōe deo gratias agat. Et q; placti ecclesie tūc ceperunt loco. testate. t nomine sublimari. ¶ Secūdo celebrat p̄pter nouī nois impositiōem. Nam apud antiochiā discipuli primo vocati sunt xp̄iani. Magna dei dignatō q̄ nomē suū nobis p̄scripare voluit. Jsa. lxv. seruos suos vocauit nomine alio Et ideo tantū bñficiū est nobis cum letitia recolendū. Parum aūt cēr habere nomen niñ t res nois haberet. Aug. Christianus aūt ē q̄ ñ tñ noie sz ope ē. Christus autem ab vnctōe dicit. Jlle vero vere est xp̄ianus q̄ h3 vnctōem gr̄e p̄tum ad se. i. Joan. ij. Et vos vnctōnem quam accepistis ab eo manet in vobis. Qui h3 oleū p̄passionis t misericordie p̄tuz ad primū. Prouer. xxi. Thesaurus desiderabilis t oleum in habitaculo iusti. Qui h3 vnctōem p̄scientie p̄tū ad deū. Matth. xxv. Prudentes virgines acce

perunt oleū ꝛc. ¶ Tertō celebrat ꝓpter
corone clericalis institutōem. Institutū
enim fuit vt clerici coronā deferrent cle
ricalem ꝓpter tres cās. ¶ Primo ꝓpter
petri imitatōem. Cū.n. apud antiochiā
fuisset captus īnfideles ob xpi iniuriam
sibi sumtam: ꝛ capitis abraserunt. Ceteri
autem clerici videtes pastorem suū sic i
capite deformatū idem sibi fecerūt fieri.
Et sic petrus postmodū illud voluit ser
uare in gloriā ꝙ sibi in xpi iniuriā fue
rat irrogatū. Ex quo pz ꝙ deus de ma
lis sepe bona elicit. Unde de abrasione
capitis facta i ignominiā eorum hūit co
rona clericalis seruata in gliam. ¶ Se
cunda cā est ꝓpter distinctōem. vt. s. per
hoc signum clerici a laicis discernāntur.
Olim deus vtilitxit populū iudeorum a
populo gentilū ꝑ circūcisionis signacu
lum. Sed ꝓuenientius est nostrū signacu
lum ꝙ illoꝝ. Illō.n. fiebat in ꝑte corpis
verecunda. nostrū fit in ꝑte corporis re
uerenda. Illud in mēbro generatiuo qz
dediti erant generatōi filioꝝ. nr̄m in mē
bro ad celū eleuato. ꝙ debemus cē inten
ti ꝓtemplatōi celestiū. Illud enim cum
dolore ꝛ effusione sanguinis. nostrū cuz
exultatōe ꝛ letitia cordis. ¶ Tertia cau
sa est ꝓp mīsticā significatōem. Fit enim
in superiori ꝑte totalis radio pilorꝝ quia
inter deum ꝛ ipsos clericos nihil dz esse
medīū. Fit detrūcatio capillorꝝ qz debēt
detrūcare suppluitatē temporaliū ꝛ cogi
tationū malaꝝ. Fit circularis formatio
Tum qz ipsi sunt ministri eius qui caret
ꝛ fine ꝛ principio. Tum qz seruire deo ē
regnare. Tum qz ō corona sacerdotalis
dignitatis clerici puenturi sunt ad coro
nam eterne felicitatis. ¶ Quarto cele
brat ꝓpter primo misse petri celebratōez
Ipse primā missaz in pontificalibus an
tiochie celebrauit. Et credendū ē quod
isto die vel saltem isto tpe. Et ī hec dies
nobis celebris dz esse. Joānes qdem pu
mā missam suam dixit in asia. Jacob' in
hierusalē. Marchus in alexandria. ij.
regum. xxiij. Dauid sedens in cathedra
sapientissimus princeps inter tres. Fuit
petrus sapiens tamē joānes sapientior
respectu iacobi. sapientissimus respectu
s. marci. ¶ Quinto celebrat ꝓpter erro

ris destructōem. Olim enim gentiles in
hac die festū faciebant qō ꝓtinebat erro
rem. supstitōem. ꝛ illusionē. Error qdez
erat qz credebāt ꝙ anime defunctoꝝ cir
ca monumēta suoꝝ corpoꝝ morarentur
Supstitio aūt erat qz cibaria ꝛ vina sup
tumulos charoꝝ suoꝝ ponebāt credēn
tes ꝙ anime talibus indigerent. Sed si
cut dicit maximus, nō indigebāt corpo
ralibus cibis sed oratōibus deuotis. ele
mosinis assiduis ꝛ sacrificijs altarium.
Illusio aūt erat qz demones i nocte om
nia cibaria ꝓsumabant. Et sic eis allude
bant. ac si anime comedissent. Idcoque
sancti patres ordinauerunt ꝙ illa die
qua ista fiebant fieret festum ō cathedra
tione beati petri vt virtute illius solēni
tatis hec supstitio oblitioni traderetur
Unō ab aliquibus festū hoc vocatur se
stum petri epulaz. ꝛ sic istud festū expur
gauit error. ꝛ remouit supstitōem ꝛ dete
xit illusionem.

¶ Sermo. lxxxvij. ¶ Eodem die sermo
secundus.

DAuid sedens in cathe
dra sapientissim⁹
inter tres. ipe.n. est quasi te
nerrimus ligni vermiculus
ij. Reg. xxiij. Per dauid qui interpretat
manu fortis significat beatus petrus ꝙ
ppter suā fortitudinē a petra est appel
latus. ¶ Lōmendat aūt in ꝑmissis vbis
a quattuor. ¶ Primo a cathedrali ho
nore cū dr. Sedens in cathedra. Est aūt
triplex cathedra. s. regalis. magistralis
ꝛ sacerdotalis. De cathedra regali dici
tur. i. Reg. xx. Cum sedisset rex super ca
thedrā suā ꝛc. De cathedra magistrali
dicit Matt. xxiij. super cathedrā mosi
sederūt scribe ꝛ pharisei ꝛc. De sacerdo
tali dicit in. ps. In cathedra sentoꝝ lau
dent eum. Presbiter cim grece. latine se
nex dicit. In his tribus cathedris sedit
sanctus petrus. s. in cathedra regali. qa
ad eum spectat iudicū oium causarum
In magistrali qz ad ipm spectat exposi
tio scripturaꝝ. Et in sacerdotali qz ad
ipm spectat ligatio ꝛ absolutio peccato
rū. ¶ Primo igit sedet in cathedra re
gali qz ad ipm spectat oē iudiciū. s. ciui
le. ecclesiasticū. ꝛ medīū. Deut. xvj. Si

difficile ꝛ ambiguū iudiciū apud te esse pspexeris inter sanguinē ꝛ sanguinē p qđ intelligit iudiciū criminale ꝛ ciuile i ter lepꝝ ꝛ nō lepꝝ p qđ notat ecclesiasticū criale. Et cām qđ ad vtrunqꝫ referr tam ecclesiasticū ꝙ ciuile. venies ad sacerdotes leuitici generis. ¶ Secundo sedit in cathedra magistrali qꝛ ad eius sedem spectat scripturaꝝ expositio. Nō enim hꝫ laico hꝫ clerico pdicare vel exponere scripturas. vñ nō turbis sed aplis dictū est. Mar. xvi. pdicate cuāgelīū oi creature. Scripturaꝝ interptatō. ꝙ. Pet. Omnis pphetia ppria interpetatōne nō fit ꝛc. Scripturaꝝ modificatio vnde illud qđ dicit Matt. xix. Quod deꝰ coniunxit hō nō sepet. hic pfidem petri modificat. ꝙiunxit p ꝙensum mentis ꝛ copulā carnis. ¶ Tertiō sedit in cathedra sacerdotali. qꝛ ad ipm spectat ligatio ꝛ absolutō culpaꝝ. Peccatoꝝ quidē supra se hꝫ celū clausū. ꝛ infra infernū aptum intra se nō hꝫ gḟam sed culpaꝝ ꝛ pdidit meritoꝝ pticipatōem ecclesia factorum. Pōt aūt sacerdos peccatoꝝ celꝫ aperre. Mat. xvi. Quodcūqꝫ ligaueris super terrā ꝛc. Et quodcūqꝫ solueris sup terram ꝛc. Pōt infernuꝫ claudere ibidem. Porte inferi nō ꝓualebunt aduersus eā Pōt spūm sanctū dare. Actuū. xvi. Tūc imponebāt manus sup illos ꝛ accipiebant spūm sanctū. Pōt peccata dimittere. Jo. xx. Quoꝝ remiseritis peccata remittunt eis. Pōt sanctoꝝ merita cōicare. ꝙ. Lo. ij. Cui aūt aliqđ donastis ꝛ ego ꝛc. ¶ Secūdo ꝙmedat petrꝰ a firmitate ꝓstātie cū dñ. Dauid. q interpretatur manu fortis. ꝓlatius. n. non dꝫ esse mollis hꝫ fortis. qꝛ sicut dicit Prouer. xviij. Qui mollis ꝛ dissolutus ē i ope suo frater ē sua opa diffipātis. Tria pōit. s. mollē. dissolutū. ꝛ diffipatum. mollē ē qđ cedit oꝛ duro. dissolutū qđ nullo ē vinclo colligatū. diffipatū qđ est olo ꝛfractum. Beatꝰ aūt petrus nō fuit mollis hꝫ durꝰ qꝛ nō cessit sed fortiter sustinuit oēm psecutōꝫ illatā. Actuū. v. Ibāt apli gaudētes a ꝓspectu ꝓcilij. Nō fuit dissolutꝰ sed cū xpo colligatꝰ. qꝛ p charitatē firmam. Jo. xiii. Dñe tu scis qꝛ amo te. Non fuit fractus hꝫ solidus ꝓpscuerantiā. Ecc. l. Quasi vas auri solidū ꝛc. ¶ Tertio cōmēdat a pfectōe sapie. cū dr. Sapientissimus. Nec mirꝫ si sapientissimꝰ fuit qꝛ tres sapientissimos doctores habuit. s. petꝝ reuelante. Mat. xvi. Caro ꝛ sanguis nō reuelauit tibi ꝛc. Filiū instruētē. Jo. xv. omnia quecūqꝫ audiui a pte meo nota feci vobis. Et spūm sctm infundētē. Joā. xiiij. Paraclitus aūt spūs sanctꝰ quē mittet pr̄ in nōie meo ille vos docebit omnia. ¶ Quarto ꝙmedat a pfectōe gr̄e cū dr. Tenerrimꝰ ligni vermiculus. Ille. n. est vermis ꝛ ē tener ad tangēdū. ꝛ ē durus ad ꝓtādū. Ex quo inuit a beato petro qꝛ fuit māsuetus ꝙtū ad bonos. iō dr tenerrimꝰ. Que māsuetudo i trib⁹ appuit ¶ Prio in hoc cū eēt pōtifex sūmꝰ būle officiū nō recusauit. Jo. xxi. Dixit simō petrus vado piscari. ¶ Scōo qꝛ a minoꝛ reꝓhēdi pariēter sustinuit. Bal. ij. Luꝫ vēisset cephas antiochiā i faciē ei restiti ꝛc. Nos aūt cū a supioꝛi reꝓhēdimur impatiēter ferim⁹ Si a pi indignamur si a minoꝛi irridem⁹. ¶ Tertio in hoc qꝛ mi noꝛib⁹ hūilr obediuit. Actuū. viij. Cū audissent apli q crāt hierosolimis qꝛ recepit samaria vbū dei. miserūt ad eos Petrū ꝛ Ioānē. ¶ Scōo fuit durꝰ ꝛ seuerꝰ ꝙtū ad malos. iō dr ymicꝰ ligni cui⁹ seueritas i trib⁹ appuit. s. qꝛ seuere malos reꝓhēdit. Actuū. viij. Pecūia tua tecū sit i pditiōe. Seuere pūiuit sic ꝙs actuū. ij. in pūitōe ananie ꝛ saphire. Seuere dñs defendit. Jo. xvij. Simōpetrꝰ hꝫs gladiuꝫ ꝛc. ¶ Tertio fuit hūil ꝙtum ad scipm ꝛ deū. iō dr ymiculus. Eiꝰ aūt hūilitas in trib⁹ appuit. ¶ Prio i hꝫ q idignū se xpi pūtia reputauit. Luce. v. Exi a me qꝛ hō pec. ꝛc. ¶ Scōo i hꝫ q a xpo lauari recusauit. Jo. xiij. Nō lauabis mihi pedes in eternū. ¶ Tertio i hꝫ q crucifigi vt dis noluit. vñ ait qꝛ nō sū dignus in cruce cē sicut dñs meus crucē meā girate.

¶ Sermo. lxxxviij. De scō mathia ser. s.

Certe videris quēs elegerit dñs qꝛ ñ sit filius ei i oi ppło. s. Regū. x. ꝙuis illō dictū sit ō saule supbo i regem assumpto. queniētius tamen dici pōt de Mathia paruulo in apostolum assumpto. In quibus verbis a duobus

cõmẽdat. ℣ Primo a miraculosa electõne cũ dr. Certe videtis quẽ elegerit dñs. ℣ Secõo a vite pfectõe: cum subdit q nõ sit similis ei in populo. ¶ Circa primũ notãdũ q⁹ eius electio cõmẽdabilis est ex parte elector⁹ electi ⁊ modi eligendi. ℣ Eligẽtes aũt fuerũt magne auctoritatis: qr fuerũt apostoli qui sũt principes mũdi. ianitores celi. ⁊ iudices seculi. ps. Principes populoũ cõgregati sunt ad faciẽdũ. s. marbie electõem. Ecce qr sũt principes mũdi. quoniã dỹ fortes terre Ecce qr erũt iudices seculi. Et vehementer eleuati sunt: vt. s. sint ianitores celi. ℣ Secũdo cõmẽdabilis ẽ ex pte electi. In quo quidẽ fuerũt tria que i quolibet plato requirũt. ℣ Primũ ẽ mor⁹ maturitas. qõ notat cũ dr. Ex his virꝭ. vir eĩm maturitatẽ ꝑportat. Magnũ eĩm periculũ ẽ dũ platus maturus non ẽ. Eccle. x. Ve terre cuius rex puer ẽ. ℣ Secũdũ ẽ vite sanctitas. quod notat cũ dr. Qui nobiscũ sunt cõgregati. In tã beata. n. cõgregatõe nullus potuisset habitare nisi valde scũs. vnde dicit Lyrꝛso. q⁹ ꝙdiu iudas fuit in collegio apostoloũ diabolus nõ fuit ausus ipm inuadere. sed qũ ab ipsis recessit in ipm intrauit. ℣ Tertiũ ẽ sapiẽtie ⁊ doctrine veritas. qõ notatur cũ dr. Omni tẽpore quo itrauit ⁊ exiuit ⁊c. Nullus eĩm alicuius negocij plena noticiã scire põt nisi pr⁹ sciuerit ei⁹ principiũ. finẽ. ⁊ mediũ. Mathias nãq⁹ oĩum actuũ xpi sciuit principiũ: ideo dicit omni tẽpore quo intrauit. s. p natiuitatẽ sciuit ⁊ finẽ. ideo sequit. Exiuit dñs Ihesus scz per passionẽ. Sciuit ⁊ mediũ. Unde sequit. Incipiẽs a baptismate Joannis ⁊c. De his tribus dr Deut. i. Date ex vobis viros. ecce morũ maturitas. Sapientes ⁊ ignaros. ecce sapie veritas. Et quorũ cõuersatio fuit ꝓbata. ecce vite sanctitas. ℣ Tertio cõmẽdabilis ẽ ex pte modi eligẽdi. Apli. n. ipam electrẽm ꝛchoauerũt ab exhortatõe salutifera: q⁹ petr⁹ vtile⁹ sermone ꝓmisit: cũ. n. dr. surgens petrus in medio fratrũ dixit ⁊c. Proseuti sunt tp saz cũ oõne deuota. vñ dr. Exorates dixerũt. Tu dñe ⁊c. Et terminata ẽ cũ reuelatõe diuina. vnde dr. Et cecidit sors super mathiã. Scõm dionysiuꝫ illa sors fuit quidã splẽdor: diuin⁹ per quẽ ostẽdebat q⁹ erat in aplũ assũmẽdus. ¶ Secũdo ꝓmẽdat a vite perfectõe: cũ dr. Nõ sit similis ei in omni populo. Hec aũt pfectio in quatuor cõsistit ℣ Primo i hoc q⁹ fuit imagne scitatis quo ad seipsuꝫ. Et de hoc hꝫ testimoniũ a patre. qr mathias parum⁹ iterpratur. Et ad patrẽ spectat pauulos confouere. Mat. xviij. Nõ ẽ voluntas patris mei vt pereat vnus ex pusillis istis. Testimoniũ habuit a filio qr cũ duos statuissent illã xps pelegit: Testimoniũ habuit a spũ sancto in pentheoste cum eũ gratia sua repleuit. Testimoniũ ẽt habuit a toto apostoloũ collegio qui eũ cuꝫ ioseph statuerũt. Credẽdũꝫ ẽ eĩm q⁹ si duos meliores habuissent ipsos statuissent. ℣ Secũdo eius pfectio cõsistit in hoc q⁹ fuit multe familiaritatis ⁊ dilectõis quo ad xpm. Cuius signa tria fuerũt. ℣ Primũ ẽ q⁹ xps fecit euꝫ cõtribulẽ suũ. Fuit enĩꝫ de tribu iuda sicut ⁊ xps. Solẽt aũt hoies qui sunt ex cadẽ cognatõe se inuicẽ diligere. Eph. v. Nemo carnẽ suã odio habuit ⁊c. ℣ Secũdo fecit cũ cõpatiotam suũ. Fuit. n. bethleemita sicut ⁊ xps. solent nãq⁹ homies eiusdẽ patrie spãlem ad inuicẽ familiaritatẽ habere. ℣ Tertiuꝫ ẽ quia fecit ipsuꝫ cõmiltrone suuꝫ. qr sm quo sdã crucifixus fuit. Et sic cuꝫ xpo in eodẽ equo ⁊ sella sedit. Deu. vi. Hõ quẽ rex honorare cupit dr imponi supra equũ qui de sella regis est. ℣ Tertio cõsistit eius perfectio in hoc q⁹ fuit multe potestatis quo ad operatiõem miraculoruꝫ. quoruꝫ quedaꝫ attestatur suã misericordiã. Nam cũ centũ quinquagintã homines ex quadã potõe roborata torticati fuissent: omnes sanauit ⁊ ad fidẽ cõuertit. Quedã attestant⁹ fuit multe veritatis. Quia cũ quidaꝫ obstinati persistirent ⁊ verbũ dei oderent dixit eis. denũcio vobis q⁹ viui in infernũ descendetis. Statimq⁹ terra se aperuit: ⁊ ipsos viuos deglutiuit. Quedam vero suam potentiã q⁹ demones expellebat: ⁊ in infernũ mittebat. Unde cũ quidaꝫ demon in forma pueri cõtra ipsuꝫ exciẽret. ipsuꝫ expulit ⁊ in infernũ misit. Cum etiaꝫ cẽt in carcere demones i ipm

dentibus fremebāt: sed ad ipsum accedere nō audebāt. Quedā vero attestantur magnā suā fidē: q; quandā potiōes toxicatā totā bibit ⁊ nullā lesionē sensit. Hec cīm eius fidē attestātur: iuxta illud qō legit Marci. vlti. Signa aūt eos qui crediderint hec sequētur. Et infra. Et si mortiferū quid biberint eis nō nocebit. ℣ Quarto cōfūlit eius pfectio in hoc q; fuit magne acerbitatis ḡtuz ad martyriū. Quāuis cīm alibi legat q; in pace quenerit. alibi tamē legit q; iunc in collo missō per ciuitatē sit tractus. alibi crucifixus. alibi q; fuit lapidatus: ⁊ securi excerebratus. Supponēdo igit q; ad dūm transiret per viā martyriū postumus ista ꝓcordare ⁊ dicere q; primo p ciuitatē fuit tractus ꝛ non mortuus. deinde fuit crucifixus ⁊ ibi stans in cruce fuit lapidatus ⁊ securi pcussus.

Sermo. lxxxix. ¶ Eodē die sermo. ij.

FJant dies eius pauci: ⁊ epatum eius accipiat alter. Et infra. Et persecutus est hominē mēdicū ⁊ i opem ⁊c. Et zona qua semp pcingit ⁊c. ps. cviij. q; ista verba de iuda depositōe ⁊ mathie electōe intelligant. testat Petrus dicens Actuū. i. Viri fratres oportet implere scripturā quā dixerat spūs sanctus per os dauit ⁊c. ℣ In ḡbus verbis quatuor ponūtur. ¶ Prio ponit iuda depositio cū vr. Fiant dies eius pauci. Christus nāq; iudā fecit discipulū, futum: postea apostolū suū: postea pcuratorem suū. Sz i hoc triplici statu facti sūt dies eius pauci. Paucis cīm diebus stetit in discipulorum cōsortio: paucis diebus i apostolorū collegio: ⁊ paucis diebus i pcuratoris officio. Sed mirū videt quare christus qui est dei sapientia ipsum posuit in cōsortio suaz ouiū quez sciebat futurū esse lupum. In collegio apostolorū quem sciebat futurū esse pditorē suū. Quare eum fecit suū pcuratorem: quez sciebat esse futurum magnū ⁊ furez. Sed hoc sapientissima rone est factum. Ideo cīm posuit eum in consortio discipulorum suorum vt bonos cū malis in hoc mūdo mixtos esse ostēdat. Nam hoc mūdo aliquādo diabolus inuenit inter filios dei. Job. ij. Quadā die cum venissent filij dei ⁊ assisterēt coram dño: affuit inter eos sathan. Aliquādo inter ministros dei. Zacha. iij. Ostendit mihi iesum sacerdotez magnū: ⁊ sathan stabat a dextris eius vt aduersaret ei. Aliquādo inter apostolos dei. Joā. vi. Nonne duodecim vos elegi: ⁊ vnus ex vobis diabol⁹ ē. ℣ Secūdo fecit eū apostolū quez sciebat futurum esse prodītorē suum: vt vanaz fiduciaz amputaret. ne in hoc mundo aliquis securū se esse credat. Bernar. Nusquā ē securitas fratres mei: neq; in celo neq; in paradiso: multomin⁹ i mūdo. In celo nāq; cecidit angelus sub p̄ sentia diuinitatis. Adā in paradiso: in loco voluptatis. Judas in mūdo i schola saluatoris. ℣ Tertio fecit eū pcuratorē suum quez sciebat furez. vt tēporalia villa ⁊ cōtemnēda esse doceret. Habuit q; dem christus in hoc mūdo quinq; scilz coꝛpus. ecclesiaz. matrez ꝓpriaz. ⁊ animā: ⁊ quādaz modicaz substantiaz pro expensis oblatā. Corpus aūtem habuit valde charuz. ideo dimisit ipsum custodibus valde charis. scilicet ioseph ⁊ nicodemo. Matrez ⁊ ecclesiā habuit charioꝛes: ideo cōmēdauit eas custodibus charioꝛibus. s. ioāni ⁊ petro. Animā habuit charissimaz: ideo eaz recōmendauit patri charissimo. Pecuniaz habuit contemptibilez ⁊ vilissimaz: ideo ipsaz iude cōmēdauit. ¶ Secūdo ponit depositōis rōem. Persequutus ē hominē inopez ⁊ mendicū ⁊ compūctuz cor de mortificare. Et vocat christus inopes mendicus. ⁊ compūctus. ℣ Fuit enim inops. i. sine ope adiutoꝛij: quia ipsum pater dereliquerat. multis eū tribulatōibus exponēdo. Matth. xxvij. Deus meus vt quid dereliquisti me. Judei vsq; ad mortē persequēdo. ps. Inimici mei ⁊ primi mei ⁊c. Apostoli ab eo fugiēdo. ps. Elōgasti a me amicuz ⁊ proximuz ⁊c. Talez igit inopem iudas persecutus est vsque ad prodītoriaz captionez. Et hoc fecit intus turbaruz auxilio ac iterueniente precio ⁊ mediante osculo. Mira īsania quia iudas eū turba cepit derelictum. Eum osculo prodidit amicuz. Pro pecunia vendidit saluatorē suum. ¶ Secū

do fuit mendicus. Dicit enim mēdicus: quasi ad manū dicēs. quia pauperes sine voce solent ad diuites manus extendere. Sic christus in cruce manus extēdit ad patrem vt ipsum recōciliaret. ps. Elevatio manuum mearū sacrificium vespertinum. Ad diabolum vt ipsum caperet. Elbachuc. iij. Lomua i manib⁹ eius Ad humanum genus vt ipsum ad cōpassionē inclinaret. Sed cōquerit dicens. Ysa. lxv. Expādi manus meas tota die ad populū incredulum. Istum sic mēdicum ludas persequutus est vsq; ad furtum rerum ablationē. Joan. xij. Fur erat et loculos habens &c. ℣ Tertio fuit cum pūctus. i. dolore captus. Et hoc intus in mente. Matth. xxvi. Tristis est anima mea vsque ad mortem. Et extra in corpore. et hoc supra in capitis coronatōe. Et infra in pedum perforatione. Et in medio: in flagellatōe. Et in latere: in opatiōe eiusdem. Et illum sic cōpunctum, et doloribus plenum ludas persecutus est vsq; ad mortem. ℭ Tertio ponit eius punitionem dicitur. Induit maledictōem sicut vestimētū &c. Ubi maledictio inde assimilat vestimēto zone. aque. et oleo. Vestimentum autem induit corpori: zona restringit ventrē: aqua subintrat viscera. oleum penetrat ossa. Maledictio igit̄ dei corpus inde. sic vestimētū induit quādo laqueo se suspēdit. Tanquā zona ipsum precinxit: quādo pene eterne ipsum addixit. Illi qui sunt in purgatorio habēt penam sed nō cum zona: qr pena nō est eis astricta Illi qui sunt in inferno habēt cum zona quia eternitas penas ostringit et perpetuo adherere facit. Maledictio sicut aq̄ intrauit in eius viscera quādo in terra sunt diffusa. ij. Bacha. ix. Appræhēdit eum dolor: diruis viscerū. et quid̄ satis, iuste quippe qui aliorū toxerat viscera.

Iuste igit̄ inde viscera sunt diffusa: qr multorum torserat viscera. s. christi doloribus ea replēdo. Marie viscera: doloris gladio vulnerando. Apostolor: ecclesie implēdo. et sanctarum matronarum: viscera sterilibus cōrisiādo. Maledictio dei sicut oleum eius ossa penetrauit. quādo eius anima que debet cē os et robur corporis ad infernū descendit. Electum. s. Prauaricatus est iudas vt abiret in locum suum. i. in infernū. qui est locus suus. i. sibi cōgruus rōne desperationis. Amos. ij. Super tribus sceleribus moab: et super quartum nō cōuertā eum. iudas aūt quatuor scelera cōmisit. s. quarticie. pditōis. homicidij. et desperatōnis. Super tribus igit̄ sceleribus ymis de⁹ fuisset cōuersus iude ad misericordiam. Super quartum aūt. s. desperatōis noluit: qr indignum se fecit. ℭ Quarto ponit mathie electio. cū dr. Episcopatum eius accipiat alter. Que quidem electio ymēdabilis fuit ꝓpter tria que electores habuerūt. ℣ Primo habuerūt intētionē rectā. Intēdebant. n. illū eligere qui eēt sm dei ꝓpositum qui haberet scie illustrationem. et qui posset facere in populo magnā edificatōem. De his tribus dr hiere. ij. Dabo vobis pastores iuxta cor meum: qui pascēt vos scientia et doctrina. ℣ Secūdo habuerūt mentem deuotā: qr oīonibus insistebāt. Imminente enim electōe debemus oīonibus insistere: ad qđ illustramur exēplo apli qui hic. Exemplo ꝓpherico. vñ moyses cū deberet a principatu cessare orauit dicens. Nume. xxvij. Prouideat dñs deus exercituū ois carnis hominē: q sit super multitudinē hanc &c. ℣ Tertio seruauerūt forma canonica que fuit per cōsensum et potius diuinā inspiratōem: cū dr. Electū sors super mathiam. Prouer. xvi. Sortes mittūtur in sinum: et a dño temperātur. Unus autem exemplo nō est sortibus vtēdum. ℭ Ut qr sm Hiero. Priuilegia paucorum nō faciunt legē cōem. Tum qr sm Bedā. Donec veniret veritas: figurā licuit obseruare. Posset tamen quis vti sortibus qñ tria occurrūt. ℣ Primo qñ hoc fieret in necessitate. Un cum quedā ciuitas fuisset obsessa. et eēt cōditio qui deberēt recedere: et qui remanere. Losultus Aug. rndit. Sorte hoc ē dirimendum. Unde alibi dicit qr sors nō est aliquid mali: sed res i humana dubicta te diuina indicās voluntatem. ℣ Scōo qñ fieret ymissa ad deū oīone. ℣ Tertio qñ fieret cū sapiēti consilio et deliberatōe. Ista tangit Beda dicēs. Siqs necessitate cōpulsus exēplo apl̄oꝝ sortib⁹ pu

tat deum eē cōsulēduz. videat aplos hoc egisse collecto fratruz cetu ꝛ ad deū fusis precibus.

Sermo.xc. ¶ De eodē die sermo. iij.

OPorter impleri scri-ptura quā p̄-dixit spūs sanctus p̄ os ua-uid de iuda ꝛc. In hac electōe applica sit mētio de duobus. ℣ Prio de indigni prelati. s. iude depositōe cuz dī. Oportet impleri scrip. ꝛc. ℣ Secundo de digni surrogatōe: cum dī. Oportz ex his viris ꝛc. ¶ Circa primū notāduz q̄ prelatus quatuor de cāis deponi debet: ꝑpter quas iudas deponi debuit. ℣ Primo ꝑpter homicidiū imanitatem ꝛ maxime qñ homicidiū notoriū ē. Judas autez homicidiū cōmisit quādo dei filiuz siterūcī pcurauit. Et illud homicidiū fuit notoriū. vnde dicit. Et notuz factuz est omnib⁹ habitātibus in hierusalē. Est aūt triplex notoriū. s. p̄sūptionis facti ꝛ iuris. Homicidiū ergo ei⁹ fuit notoriuz. ℣ Primo per p̄sumptōem violentaz: quādo cū inimicis capitalib⁹ xpi secretū cōsiliū iniit. Matth. xxvi. Tūc abijt vnus de duodeciz qui dicebatur iudas scharioth. ad principes sacerdotū ꝛc. ℣ Secundo p̄ facti euidētia qñ s. vēit cuz turba. cū gladijs ꝛ fustibus cō prehēdere iesu. Tūc eniz nulla potuit tergiuersatōe celare qn̄ christi morē tra-ctauerat. ℣ Tertio per cōfessionē ꝓpriā qō est notoriū iuris quādo homicidium suū manifestauit dicens. Matthei. xvij. Peccaui tradens sanguinē iustuz. Et ista cōfessio facta ē in iudicio. i. coꝛā ꝑncipibus sacerdotū qui erant iudices q̄ntus mali essent. ℣ Secūdo deponi debuit ꝑpter hereticā p̄auitatez. Ipse enim xpi fidez recepit: sed ab ipsa postmoduz p̄uaricatus est. vnde dī de qua p̄uaricatus est iudas vt abiret in locū suuz. idest in infernū qui ē locus suus. i. sibi cōgruus. Infernus eniz ē locus feroꝛis ysa. xxxiij. De cadaueribus cōū ascendet fetoꝛ ꝛ ideo sibi competit rōne inuidie. Prouer. xiij. Putredo ossiuz inuidia. vnde super illo Jo. xij. Quare hoc vnguentum non venūt ꝛc. dicit glo. Bono odore mouitur serpens. Est locus ardoris ꝛ ideo competit sibi ratōe ardētis auaritie. Joan. xij. Fur erat ꝛ loculos habens. Est locus honoris. Job. x. Ubi nullus ordo sed sempiternus horroꝛ inhabitat. ideo sibi competit ratiōe p̄ditōis facte ex qua tantus honoꝛ: totuz muduz concussit. ℣ obscuratus sunt sol. terra tremuit: lapides scissi sunt. ꝛ monumēta scissa sunt ꝛ aperta. ℣ Tertio deponi debuit ꝑpter simoniacā p̄auitatez. Vendidit eniz christuz ꝑ re tē poꝛali. idest ꝓ triginta denarijs. ℣ Notādum aūt q̄ sunt quedaz annexa spiritualibus: sicut ius patronatus. ꝛ sūt quedaz mere spiritualia: vt sunt ecclesie sacramēta. quedam diuina sicut spiritus sancti dona: sicut remissio peccatoruz. miraculoruz operatio ꝛ huiusmodi. Vēdere aūt spūale annexuz magna ē simonia. Vendere aūt spūale puruz ē simonia maioꝛ. Vendere quid diuinū ē simonia maxima. In christo aūt fuit q̄daz spūali annexū. s. eius caro que mediante aīa fuit diuinitati vnexa ꝛ cōiuncta. fuit quoddaz spūale purū in eo scz eius aīa. fuit in eo quoddā diuinū scilz eius diuinitas beata. Judas ergo vēdedo xpm̄ pessima simonia cōmisit: q̄ vendidit quoddā spūali annexū: q̄ddā spūale puruz. ꝛ quoddaz ex toto diuinum. ℣ Quarto deponi debuit ꝓpter dilapidatōem. ℣ Quatuoꝛ aūt modis ꝓlatus dilapidato: pōt dici. Aut q̄n bona ecclesie indebite cōsumit. aut quādo ea ꝑ negligētiam perire sinit. aut q̄n spualia negligit. Aut quādo malo exēplo gregē coꝛrumpit: Istis quattuoꝛ modis iudas dilapidato: fuit. ℣ Primo q: bona xpi indebite cōsumebat. Joā. xij. Fur erat ꝛ loculos habens ꝛ ea que mittebāt poꝛtabat. ℣ Secūdo i procurādo negligēs erat. vnde cuz christus dixit ei Jo. xiij. Quod facis fac citius. quidā crediderūt ꝙ dixisset ei. eme nobis que opꝰ sūt ad diez festū. aut q: egenis aliquid daret. Et quo habetur ꝙ iudas nihil paꝛauerat nec ꝓ die festo: nec ꝓ pauperibus. ℣ Tertio spualia negligebat: q: de pauꝑtibus nō curabat. Joā. ij. Hoc aūt dixit. non q: de egenis ꝓtinebat ad eū ꝛc. ℣ Quarto aplos ꝑtum i se erat malo-

exemplo conūpebat: vñ postq̄ ab aplis exīuit dixit xps Joā. xiij. Nūc clarificat⁹ est filius hois. Erat enīz iudas cū aplis sicut dyabolus cuz angelis: lupus cum agnis: z accipiter cū colūbis. z ideo collegiū aplox nō fuit claz: sed ipso recedē te clarificat⁹ est xps in eo. ¶ Scēo fit mētio de plati digni. i. mathie furrogatōe: cū dī: Oportet ergo ex his viris q nobiscū sunt ꝛ gregati zc. Circa cuius electionē q̄tuor tangunt. ꝑ Primū est ꝑmēdatio eligēdi. Cōmendat aūt a tribus. s. a magnanimitate ꝓstātie in hoc q̄ vocat vir. i. virilis. Nō. n. fugit vt mercēnari⁹ sed ꝓstater stetit vt pastor bonus. Greg. Mercēnarius fugit nō mutādo locū sz subtrahēdo solatiū. fugit q: insustinēs iam vidit z tacuit. fugit q: sub silētio abscondit. ꝑ Scēo ꝑmendat a pfectōe scie. Fuit eiz in schola xpi q̄tū ad ichoationem vñ dī: Omni tpe quo itrauit zc. q̄tuz ad cōsumationē cū dī: z exiuit dñs iesus inter nos zc. q̄tū ad pfecutionē. vnde dī: Incipiēs a baptismate ioānis. q̄tuz ad terminatōez. vñ segtur: Usq; ad diē quo assūptus est a nobis. ꝑ Tertio ꝑmendat a sanctitate vite que appet ex nois iterpratōe: q: iterpretat paruus. Et apostolox electōe: q: de tāto numero ipm cū io seph statuerunt. Ex diuina approbatōe: q: deus ipm alter i pelegit. ꝑ Scēo tāgit electōis ꝑmendatio cū dī: Et statuerunt duos. Que q̄dez ꝑmēdabilis est ex rōne numeri: zeli z meriti. Ipsa enīm fuit magna q̄tū ad numez: q: de centuz z vigīti electoīb⁹ nullus discordauit. Fuit sana q̄tū ad zelū: q: statuerūt mathiaz extraneū. nulli ap̄ostolox ꝓpinquū: vt ostendat q̄ illa electio non amore carnali fiebat sed ex zelo dei. Fuit digna q̄tum ad meritū q: ipsi electores z ipe electus magni meriti extiterūt. ꝑ Tertio tangit electi ꝑmatio cū dī: Et cecidit sors super mathiā. Quidā nāq; de aplis priusq̄ fuerūt electi: z postmodū in pētecoste ꝑfirmati. ps. Ego cōfirmaui colūnas eius: p q̄ō dat itelligi q̄ electus nō est statiz ꝑfirmādus: sz ꝓus in fama z ꝓsona examinandus. Quidā fuerūt electi sz nunq̄ ꝑfirmati sicut iudas ꝑ q̄ō dat itelligi q̄ aliq; q̄tūcūq; sit electus nō est ꝑfirmādus q̄ñ. s. nō est dignus vel nō est rite electus Illiq fuerūt simul electi z ꝑfirmati: sicut mathias q ab aplis erat electus z mox a spū sancto ꝑfirmatus. z sicut paulus q dicit Gal. i. Paulus electus nō ab hoīb⁹ sz electus: nō p hoies. s. ꝑfirmatus: sed p iesum xp̄m per q̄ō dat itelligi q̄ aliqs mox vt est electus est cōfirmādus. q̄ñ sz ꝓstat de electōis fouma z ꝓsone sufficientia. ꝑ Quarto tangit ipius ꝑfirmati iurisditōē cū dī: Et annumeratus ē cū vndecim aplis. Tribus nāq; modis iurisditōem ordinariā ē assecutus. ꝑ Prio p ipsaz suā electōez ꝑfirmatā. ꝑ Scēo per legē animatā. Puceps. n. ē lex animata Ex quo ad iurisditōez ordinariā ꝓferēda egpollet lex aiata z inanimata. Ista lex aiata est spūs scūs: quē ipe cū ceteris aplis accepit. Et ideo iurisditōem ordinariā ab eo sortitus est. ꝑ Tertio p ꝓsuetudinē pscriptā z approbatā. Obtētū est eiz p diuinā ꝓsuetudinē q̄ qcūq; mīstrī a deo iurisditōem ordinariā sortiaī. Sicut patet in hieremia ꝓpheta: q cum a deo mitteret dictū est ei. Ecce ꝓstitui te hodie super gentes z regna.

¶ Sermo. xci. ¶ De beatissimo Gregorio Sermo ꝓmus.

Eo nouissimus vigiliauī: z q̄si q collegit racemos post vīdemiatores vindemiauī in bñdictōe dei z ipse spauī: z quasi vīdemiātis iplenī torcular. Eccle. xxxiij. Magna humilitas beati gregorij q cū fuerit doctor excellētissimus: tū vocat se nouissimū. Et cū sacra pagina magnas vuas. i. libros collegerit: se tū collegisse racemos asserit. In verbis igit a q̄tuor ꝓmendat. ¶ Prio a ꝓfunda humilitate cōdis in eo q̄ vocat se nouissimū z colligentē racemos: q tū vt deū ē fuit eximius doctor: z collegit sensus ꝓfundos. Hui⁹ aūt doctoris humilitas i sua doctrina maxie appet quātū ad q̄tuor. ꝑ Prio q: scripta sua in ꝓparatōe aliox vilia reputabat. vñ dixit in epla ad ino centū africe pfectū. Si delitioso cupitis pabulo saginari dñi Augustini opuscula legite z ad ꝓparatōez illius similia ignis nrm furfure nō ꝓratis. ꝑ Scēo q:

scripta sua ꝑdiu viueret publicari nolebat. vñ ait ibidē: Neq; enim volo dum in hac carne suz: hꝝ me dixisse ꝓtingit ea facere hoib⁹ inoticscē. ℣ Tertio q: aliquez pulueré humane laudis furtiz se cognoscebat. Vñ ait i fine moraliū: Bñ radicez pure intētōis ꝓspicio. deo qdē ex ea me sūmopere voluisse placē cognosco. Sed ei dē intentōi furtim: sed nescio quo humane laudis appetitus iterserit: qō cuz iam postmodū tarditusqz diserno inuenio me aliter agere: qō scio me aliter inchoasse. ℣ Quarto q: se aut mala scaute aut bona nō bñ dixisse metuebat. vñ ait: & quidē mala me aliqñ dixisse. & si nō inuenio: tñ q: oino nō dixerim nō defendo Bona vero si ꝙ diuinitus accipiēs dixi: meo vtiqz iudicio minus me bñ dixisse ꝓfiteor. ℂ Scdo cōmendat a vigilantia sollicitudis cuz dr: vigilaui. vñ & Bregorius iterꝓtat vigilās. Vigilauit autez tripliciter. ℣ Primo ꝑtuz ad se per vite perfectionē. Intus qdez ꝓfectōis tria erant signa. s. q: terrena ꝙspiciebat: celestia ꝙpetebat & mortem desiderabat. Ista tria ponit in ꝓloqo sup dialogū dicēs: Inse lix aius meus meminit q̄lis fuit. quo ei labētia cūcta subterreat in monasterio ꝙ nulla nisi celestia cogitare ꝓsueuerat ꝙ mortē quoqz pene cūctis pena est. s. vt ingressuz vite & laboris sui ꝑmiū amabat. ℣ Scdo vigilauit ꝑtuz ad deū per contēplationē. Contēplabat qde dei maiestatez in oratōe. Ecc. xxxix. Cor suuz tradet ad vigilādū diluculo ad dñm q fecit eū &c. Contēplabat dei veritatē in locutōe ih̄u. Thimo. iiij. Tu vero vigila: & in oibus laborā: opus fac euangeliste &c. Ipsez ꝓtemplabat bonitatē dei in meditatōe. Prouer. viij. Beatus vir q audit me & vigilat ad fores meas quotidie: & observat ad postes hostiū mei. qui inuenerit me inuenier vitā &c. In his enim tribus maxime emicuit beatus Greg. s. in oratōe in legēdo & in meditando. ℣ Tertio vigilauit ꝑtuz ad primū: per sollicitā pulsionez. Necessario eiz vigilare voluit scīes se vatū in speculatorē i medio hostiū. Ezech. iij. Speculatorez dedi te domui isrl. In pastorez in medio lupoz: ideo voluit vigilare cuz Jacob qui dicebat Gen. xxxi. Die noctuqz estu vrebar & gelu. Fugiebatqz somn⁹ ab oculis meis. In gubernatorē: in medio fluctuū. Vñ piculosus esset si gubernator dormiret. Prouerb. xxiij. Eris sicut dormiēs i medio maris. & q̄si sopitus gubernator amisso clauo. ℂ Tertio ꝙmendat a spe & fiducia diuine miserātōis cū dr: In benedictōe dei & ipse sperauī. Valde enim de dei miserātōe sperare potuit qui tāti meriti extitit ꝙ potuit in deū q̄ī. s. per oīones ipm ad misericordiā iclinauit: que traiano a pena eterna pepcit. Gen. xxxij. Si otra deū fortis fuisti &c. Potuit in angelū: q: ipm placauit. Cum enim Bregorius ꝓ pestе oraret vidit angelū gladiuz cruentatuz tergentē & reponentē. Potuit in dyabolū q: ipm fugauit. Nā fascem de manu petri accipiēs os eius & facie excussit: & admodū ethiopis ōnigrauit. Potuit in celū: q: in eius obsequiū colūnam ignis destinauit. Potuit in ifernū q̄ vt dictū est animā traiani ab inde suis precibus eduxit. Potuit in purgatoriū qñ quēdā monachū in excōmunicatōe defunctuz lecta sup eius fossa absolutiōis cedula de purgatorio extraxit: put ipse postmodū apparēs asseruit. ℂ Quarto ꝙmēdatur a copia doctrinaꝝ & īstructōis cuz dr: Et quasi q vindemiat repleui torcular. Per torcular significatur sacra scriptura: quia sicut in torcularī sūt diuerse vue: sic in sacra scriptura diuerse sūt sentētie. Vel significat ecclia: q: sicut in torcularī vue debent exprimi: sic sacra scriptura i fide ecclesie dz exponi. Vel significat quelibet fidelis aia q: de⁹ sibi sicut in torcularī exprimit vinū gratie & sapiētie. Beatus enim Greg. torcular sacre scripture ipleuit diuersis expositōibus. Sicut enim in torcularī sūt vue magneme, diocres & parue & racemi: sic i sacra scriptura fiunt expositōes magne anagogice sue celestes. Fiūt mediocres. i. allegorice sue spūales. fiūt parue. i. tropologice sue morales. Fiūt racemi. i. historice sue litterales. Ipse enim oibus istis vijs & modis sacrā scripturā exposuit. ℣ Secūdo ipleuit torcular ecclesie officioruz. Stare fecit circa altare cantores. Ipse enim ordinauit missāle & graduale. Ideo

dicit: Stare fecit circa altare cantores: Ordinauit hymnos. ideo sequit: In sono eorū dulces fecit modos. Ordinauit missas. ideo sequit: Dedit in celebratiōibus decus. Ordinauit officiū in septem horis occātandō ppetuo. ō subdit: Ornauit tēplū in ꝓsumatōe vite. Ordinauit antiphonaꝫ in matutinis spāliter decātandū. ideo subdit: Et ampliauit mane sanctitatē dei. ℣ Tertio ipleuit torcular aie varijs istructōibus. Nā docet ꝓlatos in pastorali. Docet et subditos. Sz subditoꝫ qdā sūt icipiētes: hos docet ꝑ exēpla in dyalogo. Quidā ꝓficientes: hos docet in homelijs. Quidā pfecti: hos docet ꝑ occulta mysteria i expositōe super Ezech. Nos āt oēs docet i moralib⁹. Ibi cniz iltruūt ꝓlati qualr subditos regāt incipiētes qualr viuāt: ꝓficientes qualr de virtute in virtutē ꝓficiant. Et pfecti qualr ꝓsumationē appetēdant.

℣ Sermo. xcij. ℣ De eodē sermo. ij.

QUi mane vigilat ad illā. s. sapiētiā nō laborabit. Sap. vi. Bēs Gregorius q vigilas iterpretat. Ad sapiētiā de mane vigilauit: q in sua adolescētia qrere cepit eā. Et tm̄ desidertū in eo addiscēdi erat q labores sentiebat. Esa. xxix. Videbant ei oēs pauci pre amoris magnitudine. Ideo sapiētia adiuenit: q in libris sapiētie vigilādo studuit. q sunt qꝫ libri. s. liber ꝓscientie: liber vite: liber scientie: liber gre ⁊ nature. tres cniz p̄mi significant Deū. per tria ligna que erat in paradiso. ℣ Liber enim ꝓscientie significat per lignum qō erat pulchū visu. ⁊ ad vescendū suaue: q ꝓscientia bona deus ituet libēter ⁊ in ea delectat. ℣ Libēter scientie significat per lignū scientie boni ⁊ mali: q per scientia bonū ⁊ malū cognoscunt. ℣ Liber cniz vite significat ꝑ lignū vite: qnod erat in medio paradisi. ℣ Quartus est liber gratie q scribit dominē intus per virtutū varietatē ⁊ fortis per moꝝ honestatē. Apo. v. Vidi in dextera sedentis libū scriptū intus ⁊ foris: ℣ Quintus est liber nature. s. creaturaꝝ in quo legere pñt taz scientes q̄ nescientes ⁊ cognoscere dei potentiaz ex magnitudine: sapiētia ex ordine: bonitatē ex fine: q sunt valde bona. Ysa. ix. Babil liber nescienti lras. In his quinq; libris vigilando studuit ⁊ ab his oēs libros suos extraxit ⁊ exēplauit. Quia i his sic vigilauit: ideo quinq; generibus hoīum ad quos spectat vigilare ꝑ parari pōt: vt habeā Ecc. xxxviij. s. aratoꝝ: pictoꝝ: doctoꝝ: fabroꝝ ⁊ figulo. C Primo igit vigilando studuit in libro ꝓscientie per virtioꝝ extirpationē ⁊ virtutū plātationē. Nā de cōtē de suo eradicauit superbiā: ⁊ plātauit humilitatē. Unde in litteris suis primus seruus suoꝝ dei appellat. Eradicauit auaritiā ⁊ plātauit liberalitatē: q̄ ad paupes liberalissimus erat. Eradicauit imūditiā ⁊ plātauit puritatē: q̄ virgo fuisse creditur. Ab isto libro cōscientie extraxit ⁊ explanauit libū moraliū: q̄ ibi docet extirpationē virtioꝝ ⁊ plantationē virtutū. Dicere. i. Cōstituit re super gentes. i. super malos gentis ꝛ viuētes. Et sup regna. i. sup bonos in qbus regnat per gratiā: vt sc̄z a malis euellas ⁊ destruas vitia: ⁊ in bonis edifices ⁊ plātes virtutes. Et qa in libro ꝓscientie sic vigilādo studuit ⁊ libros moraliū inde extraxit: ideo ꝓaratoꝝ vigilāti. Lor. iquit habit ad versandū suos sulcos: ⁊ vigilias cius in sagina vaccarū. In libro qdem moraliū multos fecit sulcos. s. in scriptura eradicādo dubietates: ⁊ plātando veritates. In ecclesia eradicādo p̄sumptuē hereticaz: ⁊ plantādo catholicā fidem. In aia eradicādo vitia: ⁊ plātādo virtutes. Et vigilias ⁊ studiū suū i sagina vaccarū. i. in pinguedine aiaꝝ. C Secūdo studuit in libro scie per pastoralis officij plenaz cognitiōez. Officiū cim pastorale est liber scientie. q: sicut dicit Grego. Nazāzenus. Reuera mihi esse videt ars artiū ⁊ disciplina disciplinaruz. Dominē regere vel iuuere q est iter oēs animātes maxime mobⁱ varius ⁊ volutate diuersus. Ab isto libro scientie Gregorius extraxit ⁊ exē plauit libuz pastoralē in quo plene docet oēs pastores. Unde ait ibidē. Pēsandū est ad culmen regimis quisqꝫ qualiter perueniat atq; ad hoc rite perueniēs qualiter viuat: ⁊ bene viuēdo qualiter doceat: ⁊ bene docens ifirmitatez suam

quãta cõsideratõe cognoscat. ℣ De primo sic ait: Cum regimis culmen iperatis donis pcuctus est: qui alijs pfit debet ex corde fugere. ℣ De secundo sic dicit: Cõsiderandũ est: q ad cãm populi pfui suscepit quasi ad egrũ medicus accedit. Qua ergo pcsũptõe pcultus mederi ꝓperant qui in facie vulnus portãt. ℣ De tertio sic dicit: Ab imperitis pastoralẽ magisterĩ quãta temeritate suscipit: qñ ars artiũ est regimẽ animarũ. ℣ De q̃rto sic dicẽ. Dñ rector: foris ẽ mẽso fauore circũdat: int' veritate vacuat. Et q: in hoc libro scientie sic vigilãdo studuit ꝛ libros pastorales inde extraxit: ideo assimilat fabro vigilãti. Vox iquit male inouat aurez eius: ꝛ vigilia sua ornauit iperfectionem. Malleus ferrũ domat: ꝛ in eudem firmat ꝛ suauẽ sonũ generat. Sic prelati debẽt domare duros ꝛ iquietos. Cõsolari pusillanimes ꝛ infirmos: ꝛ patienter se habere ad oẽs. Jsta regula apostolus tãgit. i. Thessal. v. Rogam' vos fratres corripere ingetos. ℂ Tertius est liber vite scẽ xpi in quo beatus Gregorius vigilando studuit: ꝛ inde spũales delitias ꝛ delectatões exhausit. Ab isto libro extraxit ꝛ exẽplauit expositões quas fecit super Ezechielez. Neq; enĩ tam pfunda ꝛ occulta mysteria cognoscere potuisset nisi ea a libro vite habuisset: ꝛ spũs sanctus ei revelasset. Unde Petrus diconus vidit spũm sanctũ in colũbe forma sup caput eius manẽtẽ ꝛ verba que dicebat iterentẽ. i. Loz. i). Spũs omnia scrutat: etiã pfunda dei. Et q: in hoc libro scie vigilãdo studuit ꝛ occulta mysteria inde extraxit: ideo assimilat doctori vigilãti. Unde dicẽ. xxxix. Sapiẽtiã omniũ antiquoz exqret sapiẽs: ꝛ occulta ꝓverbioz exqret: ꝛ in absc̃oditis parabolaz pversabit. Et sequit: Loz suũ tradet ad vigilãdũ diluculo ad eũ q fecit illũ: ꝛ in ꝓspectu altissimi depcabit. Ubi ostendit ꝙ ad ista occulta ascẽdit ꝙ ptinuã ꝛ assiduã meditatõez. Unde dicit: Loz suum tradet ad vigilãdũ: per cordis emunditõez. Unde dicit: Diluculo. Jlle enĩ diluculo facit: qui a corde suo omne tenebrosus expellit: ꝛ ꝙ devotã orõnez. vñ dicit: Et in ꝓspectu altissimi depcabit. ℂ Quartus est liber gre. Et in isto studuit ꝙ omniũ graz ꝛ virtutũ possessionẽ. Fuit enĩ ꝛ intus virtutib' ornatus: ꝛ foris honestis moribꝫ decoratus. Ab isto extraxit ꝛ exẽplauit ordinatõez officij ecclesiastici. Et q̃tũ ad hoc assimilat pictori vigilanti. Unde dicit: Loz suũ tradidit in fili tudinẽ pictoris: ꝛ vigilia sua pficiet opus. Ecclesia quodãmodo picta est in officio ecclesiastico multiplici colore. ℣ Primus colorez apposuit xps quãdo dixit: Hoc ẽ corpus meũ. ℣ Scõm apposuerũt apostoli qñ oratõez dixerũt: ꝛ minoꝛ symbolũ apposuerũt. ℣ Tertiũ apposuit Ignati': q psalmos ꝙ antiphonas dicẽdas statuit. ℣ Quartũ apposuit Hylarius: q Gloria in excelsis deo ꝓposuit. ℣ Quintũ apposuit Nicena synodus: que symbolũ maioꝛe edidit. ℣ Sextũ maioꝛe apposuit Athanasius: q fidẽ in psalmo. Quicũq; vult cẽ. sufficiẽtissime explanauit. ℣ Septimus apposuit Hieronim': qui psalteriũ ꝙ festias distixit: ꝛ Gloria patri: in fine psalmoz ordinauit. ℣ Octauũ Ambrosius: q cantus: hymnos ꝛ oratões fecit. Gregorius vero opus fecit ꝛ pfecit: q̃ graduale cõposuit: missaz ordinauit: ꝛ totũ officiũ tam diurnũ ꝙ nocturnum fecit. ℂ Quintus est liber nature. Et i isto studuit per creaturarũ cõsideratõem: q: in ipsis videt dei potentiã: sapiẽtiã ꝛ bonitatẽ. Et ab isto traxit libros qbus rudores istruxit. s. homelias ꝛ dialogus. Tales aliquãdo istruunt verbis: ꝛ q̃tus ad hoc fecit homelias. Et aliq̃ exemplis: ꝛ q̃tus ad hoc fecit dialogũ. Creature eiz nos aliq̃ istruunt verbis. ps. Celi enarrãt gloriã dei. Aliq̃ exẽplis. ps. Precepti posuit ꝛ nõ ꝑteribit. Et q̃tũ ad hoc assimilat figulo vigilãti. unde dicit: Loz tuz ẽdit ꝛ ꝙsumet limitõez: ꝛ vigilia sua mũdabit fornacẽ. Jpse enĩ ꝓ verba ꝛ exẽpla illos q erãt in vase cõtumelie formauit in vasa glorie. Juxta illud Eccle. l. Quasi vas auri solidũ ornatũ omni lapide pretioso. Fecit enim vt essent vasa per gratie redũdatõez. vt essent aurei: per charitatez succensam: vt essent solidi: per patiẽtia. vt essent gẽmati: per virtutum refulgentiaz.

¶ Sermo. xcij. ¶ De eodem. Sermo tertius.

Neptalim ceruꝰ emissus dās eloga pulch: ritudinis. Gen. xlix. Tria nāq; sunt necessaria cuilibet pfecto plato. ℣ Prīo vt ds habitet in ipo p gratiā. ℣ Scōo vt sit sollicitus p opationē bonam. ℣ Tertio vt sit fructuosus per doctrinā. Ista tria habuit bs Ber. que non tanꝫ in verbis pmissis. ¶ Primo nāq; ds in ipo habitauit p gram: qō notat cū dr: Neptalim: qō interptat habitatō. Nam ꝫ pr in ipo habitauit p gram: dando sibi in miraculis magna potētiam. Miracula eim opari spectat ad potētia Luc. ix. Dedit ptātes sup oia demonia vt languores curarēt. Filius in eo habitauit: dādo sibi pniaꝫ suā. ſ. qñ. Gregorius ipꝫ in soma pegrini recepit. Et dando sibi suaꝫ carnē veraꝫ: quādo voluit visibiliꝫ in verā carnē quertit. Spūs sanctus in eo habitauit qō oñdit p spēz columbe: que sup caput eius visa fuit. Et p colūnaꝫ ignea que sup ipm de celo descendit. p qō dat intelligi q habebat simplicitatē colūbinaꝫ ꝫ charitatē ignitaꝫ: iō poterat dicē. Pr̄ filius ſ spūs sctūs. Josu. xliij. Ad eū veniemus ꝫ māsionem apud eū faciemus. ¶ Scōo fuit velox p opationē sollicitā: cū dr: Ceruus emissus ℣ Ceruus aūt hꝫ velocitatē: renouationē. ꝫ discretionē. Sic scūs Gregoriꝰ fuit velox ad sequēdū illuꝫ: de quo dr in ps. Exultauit vt gigas ad currēdā viā. Jō fuit velox: qr depositus oī pondus. ſ. pondus diuitiaꝝ quas oēs reliquit. Et de ipis septē monasteria edificauit. Pōdus delitiarū de posuit: qr corpus cōtinue macerauit. ita q infirmato stomacho vix subsistere valēt. Bū ēt cēt in monasterio a matre sua crudis legumibus pascebat Pōdus honoꝝ: qr cū cēt electus i sūmuꝫ pōtificē fugit ꝫ se abscondit: iꝫ indicio columne celestis manifestatus erat. Nō eiꝫ poterat latē: ppter vitā eminētē. Matt. vi. Non pōt ciuitas abscondi supra mōtem posita: ppter cōuersationē fulgentē Ibidē. Necꝫ accēdit lucerna ꝛc. Propter amaꝫ redolentē. Eccl. xxiij. Sicut cinamomū ꝫ balsamū aromatizās odore dedi. Res igit alta: lucida: ꝫ vapoꝛosa abscondi nō pōt. ¶ Secūdo ceruus habet renouationē. qū cim senescit cū serpēte pugnat: ꝫ austo veneno ardentissime sitit. ꝫ in fontē se pjicies oculis pilis ꝫ cornibus ac pelle renouat. Sic scūs Gregorius ꝫ ceteri sancti cū demone pugnantes ꝫ eius tētatōes vincētes ad fontē gre refrigerātis currūt. ꝫ sic renouant intellectū: q: limpidus deum cōspiciūt. Ad Eph. iiij. Renouamini spū mētis vestre Renouant affectū: q: feruētius deū diligunt. ps. Emitte spūm tuū ꝛc. Renouantur opationē: q: opra virtuosa faciunt. Eph. iiij. Induite nouū hoiem qui hꝫ deum creatus ē in iustitia ꝫ sanctitate veritatis. Tūc eim opa nr̄a sunt virtuosa qū sunt cū iustitia ꝝtū ad pximū: ꝫ sancta quantū ad nos. Renouant quātum ad quietatiōnē extrinsecā: q: honestatē cōuersationē induūt. Col. iij. Induentes nouū hoiem q renouat in agnitionē dei ¶ Tertio ceruus hꝫ discretionē. Et eiꝰ discretio in tribus attenditr. ſ. in vulneris sanatōe: i pturitōe: ꝫ in coctiōe cōfortatiōne. Ceruus eim sagitta pcussus puleguꝫ comedit: ꝫ sagittā sic pjcit. Ceruꝫ tragantiū comedit: ꝫ sic leuius pit. Ceruus ēt comedit quasdaꝫ herbas medicinales hītes respectū ad cor. ꝫ sic cor qō erat tremulū cōfortatiōnē accipit. Habemus eim tria genera herbaꝝ quas ipse ceruus comedit. Quaꝝ vna valet ad sanandū. alia ad pariētē: ꝫ tertia ad confortandū. Ista tria genera ꝫ arbis Greg. habuit: ꝫ alios ēt here vocauit. ℣ Herba nāq; valens ad sanādū ē sermo dei. Sap. xvi. Neqꝫ herba neqꝫ malagma sanauit eos: sed sermo tuus dñe. qm sanat ꝫ medetur oīa. Et sicut pīta humus herbe est cā sanatiōis: ita abūtia ē causa mortis. Greg. Quicūqꝫ aliēta non retinet humus pfecto vita ōspat. Eterne ergo mortis picnlū formidat. ſ. i cibū sancte exhortationis accipitis. si verba vite. i. alimēta iusticie in memoria tenetis. ℣ Secūda herba ē memoria mortis. Ysa. xl. Omis caro fenū: ꝫ omis gloria eiꝰ quasi flos agri ꝛc. Et ista valet ad pariētū. i. ad ppsita cōpleda p bona opa. Ber. Valde enim se

sollicitat in bono ope qui semp cogitat de extremo fine. Tertio verba ē medita tio ofnice passiōis: que fuit herba multū amara. Lañ. i. fasciculus myrrhe. dile ctus meus mihi. Et ista valet ad cōfortā dum z roborādū, &c. Si passio xpi ad memoriā reducit: nihil ē qō nō equo aio toleret. ¶ Tertio beatus Gregorius fuit fructuosus primo p doctrinā. Unī dicit Dans eloquia pulcherrima z pulchritu dinis. Ista aūt eloquia pulchritudinis tribus modis dedit. ℣ Primo nāq; fu it predicator: gratiosus: z tō dedit eloqa pulchre facūdie. Dicit aūt Aug. in li. de doctrina xpiana q eloquēs in verbis su is agere debz: vt veritas pateat. veritas placeat. veritas moueat. z vt pateat dz loqui clare z apte. vt placeat dz loq ꝓ pite z ornate. vt moueat dz log feruēter z deuote. Talis enim fuit eloquētia bea ti Gregorij. s. clara deuota: z ordiata. Clara nihil hīs obscuritatis. Prouer. xxiij. Doctrina p̄udētiū facilis. Ordinata ni hil hīs rusticitatis. Prouer. xxv. Lingua sapientū ornat scientiā. Deuota: nihil hīs iūpiditatis. Prouer. vi. Fauus mellis verba ꝓpolita. ℣ Secūdo fuit sacre scri ptur cōpositor luculentissimus. Et quā tum ad hoc dedit eloquia pulchre suie. Eius enim sniа z doctrina habuit pul chrā vnustatē solidā veritatē: z dulcem suauitatē. Pulchra aūt venustas ē elogo caufata erat in tribus. s. a celesti sapien tia qua sanctus Greg. erat replet⁹. Que quidē sapiētia celestis pulchra admin strat eloquia. Unī repellit Eliu Job. xxx viij. Quis ē iste inuolucns snias sermoni bus impiis, ac si dicat. Snias celestes ꝓ ferre vult p impios sermones. Laudata fuit a nobilitate senatoria. Unde dicit Piero. de ysaia. Ysaias i sermone discre tus ē quippe: vr. s. vir nobilis z vrbane eloquētie. nec hīs aliquid rusticitatis admixtū. Laudata erat a rethorica phia quia ettaz in sua adolescētia magn⁹ phs z rethor luculētissimus habebat. De his tribus dicit Prouer. xx. Aluz z multitu do gēmarum: z vas pręciosum labia sci entie. Labia enim scientie beati Greg. fue runt ornata auro. i. celesti sapiētia. z gē ma. i. rethorica: z phia. Et ista ꝓcedebat a vase ꝓcioso: quod ꝓductum erat nobi litate senatoria. ℣ Secūdo eius doctri na habuit solidā firmitatē z veritatem. Cum enīz quidā emulī post mortem suā libros cōburrere vellent. Petrus diaco nus restitit asserens se spūm sanctuz in specie colūbe sup eū sepe vidisse: z ꝙ sup iuramēto facto in morte sua iuramētū firmault. Ex quo ꝑz ꝙ doctrina ipius ap probata fuit p tria. s. ꝑ spūm sanctum verba inferentē. Joā. xv. Paraclitus aūt spūs sanctus quē mittet pater in nomi ne meo ille vos docebit oia z suggēt vo bis omnia. Per iurationē interuenien tem. Deb. vi. Otis cōtrouersie finis ad cō firmationē ē iuramentum. z per mortez subsequentē. ibidē. Testamentū enim in morte cōfirmatū ē. ℣ Tertio eius doctri na habet dulcem suauitatem. Est enim in corde tāquam pigmentū ad medicā dum. In ore tanquam mel ad ꝓtrenduz. In aure tāquaz melodia ad audiendu z Et in ope tāquaz odor: ad imitandū. Ec cle. xlix. Memoria Josie. i. beati Grego rij qui fuit ipm in sacrificiuz deo exhibuit. Quia Josias sacrificiū interpretat. In cōpositione odoris facta. Ecce ē odor: fera ad imitationē. Opus pigmentarij Ecce ē delectabilis ē vtiq; ad meditatō nem. In ore: quasi mel dulcoratū. Ecce quam dulcis ad plationem: z vt musi ca in cōuiuio vini. Ecce ē suauis ad au ditionem. ℣ Tertio erat laudator dei de uotus. Et quātum ad hoc habuit eloqa pulchre laudatōis diuine. Cum eiz mis sa prius cōfuse diceret: ipe eam pulchre ordiault statuens vt in lingua tripliciō cantaret. s. greca: vt sūt kyrieeleison. he brea: vt sunt amē z alleluia. z latina vt sunt cetera alia. Sicut cim iste tres lin gue in ligno z titulo crucis posite cōfes se sunt xpm morientem: sic voluit vt xpūs laudarent in celo regnantē. Ordinault etiam vt in ipsa missa fierent tres ptes de corpore xpi. ad inuēdū ꝙ corpus my sticum. i. xpi fideles sunt diuisi in tres partes. Nam illa pars que ponitur i ca lice abscondit z in vino ponitur. signat illam partem que est in celo: que ab om nibus malis absconditur. z ab vbertate do mus dei inebriat. Alie due partes signi

ficãt duas ptes fidelũ que adhuc tribulationibus exponunt. vna que ẽ in mundo q̃ subiacit multiplici passioni. alia q̃ ẽ in purgatorio: que subiacit magne cruciationi. Ordinauit ẽt q̃ missa vocet ex eo q̃ ipsa sacra hostia a deo patre nobis dupliciter ẽ missa. scz per incarnationẽ in mũdo. z sanctificationẽ in sacramẽto z nos eaz sibi dupliciter mittimus. s. per passionẽ qua deo recõciliamur. z p quo ridianam oblationem que p nobis intercedit vt miserico: diã psequamur. Sermo. xcliij. ¶ De eodem. Sermo quartus.

VIgilate quia nescitis qua hora dñs vester vẽturus sit. Matth. xxiiij. Isto euangelio legitur in honore beati gregorij qui vigilans interpretat. p Ipse enim vigilauit sibi: ecclesie: z deo. ¶ Sibi q̃dem per virtutum acquisitionẽ. Multas nãq; virtutes acquisiuit sibi. p Prima ẽ fortitudo cũ infirmitate. Licet enim corpore langueret: semper tamẽ aut legebat aut scribebat aut orabat. ij. Lor. xij. Cum infirmor: tũc potens sum. Sãcti. n. viri quadocũq; sunt infirmi i corpore sũt fortes in mente. Infirmi aũt ad amãdũ terrena: fortes vro ad amandũ celestia Hoc ostẽdit exẽplo arborũ: cordis: z corporis. Arborũ quidẽ: q; ẽm Greg. sancti viri significant per palmã que infertus est arta z superius lata. Malũ aũt significantur per alia arbusta que inferius in ramis sunt lata: z superius ãgusta. Exẽplo cordis: q; cor est latum suplus z ifẽrius strictũ. Exẽplo corporis qõ habet rectitudinẽ: q; hõ debz hẽre rectaz intẽtionem: eleuataz faciẽ: q; dz habere cor eleuatum per amorez. Radices superiꝰ z ramos exprimẽtes inferius q; debz eẽ plantatus in celo per desiderũ z inferius fructificare per operatiõs studium. p Secũdo habuit abũdãtiam cũ paupertate. Ipse enim in multis diuitijs abundauit: sed i his oĩbus pauper fuit: quia oĩa pauperibus eroganit. Prouer. xiij. Est quasi diues cũ nihil hẽat: z ẽ ẽsi pauper cũ in multis diuitijs sit. Ipse enim scz monasteria i cecilia fecit: z septimũ i domo ppria fundauit. Indigẽtiuz nota. scripta huiꝰ z eis necessaria ministrauit. Tribus milibus ãcillis dei octoginta libras auri annaliter offerebat. Hic cadit exẽplũ de exremita qui oia reliquerat z vnũ solũ cattum tenebat. p Tertio habuit exẽplum cũ hũilitate quã humilitatẽ hũit in alio: in verbo: in signo: z in hore iuito. In alio quidẽ: q; peccator ẽ reputabat. Cũ Mauricio imperatori qui cũ pse quebaf scripsit. Quia eiz pctõ sũ credo q̃ oipotẽte deũ tanto vobis amplius placatis quãto me sibi male seruitentem magis affligitis. In verbo q; primus in suis lris seruũ ser uoz se appellat. In signo: q; cũ quidã heremita vellz sibi reuerẽtiã exhibẽ ipe puꝰ se i terrã p strauit. In bono: re iuito. q; electio fuit i. iunta ex pte sui z iõ fugit z se abscondit. Scz tñ fuit volũtaria ex pte ppli: q; cum oes vnanimiter elegerũt. Et fuit miraculosa ex pte dei: q; cũ latitaret indicio columbe manifestat⁹ ẽ. p Quarto hũit mũsticã cũ pietate. Nã iustus fuit i puniendo z pius in cõpatiẽdo. talis dz eẽ quilibet p latus sicut ipe gregoriꝰ ostendit triplici exẽplo. s. exẽplo lasse. vñ ait. Jacentẽ nõ erigit: nisi qui stratus sui rectitudinẽ p cõpassionẽ flectit. Exẽplo ferri q; sicut ferrũ dz cõungi adiuscẽ: op3 p puꝰ mollescat. Qui eiz vult aliũ sibi vnire p moz connectionẽ: prius sibi mollescat p cõpassionẽ. z aliis mollescat p tpantiam Exẽplo olei. Ignis cum connectiõis non lucet nec ardet in vino seueritatis: nec i aqua inspirat affectiõis. sed in oleo mi/sericordie. z cõpassionis. ¶ Scõo vigilauit eccle per officij ecclãstici ordinationem. Quãuis eiz dies nãlis hẽat. xxtiij. horas. de ipsis tñ gregoꝛ extraxit septẽ ordinans vt i ipis deus laudet: ex eo q̃ ipe hore sunt a xpo multiplici priuilegio cõsecrate. p Siquidẽ in matutinis xps est natus: a iuda traditus: z captus. In media aũt nocte ẽm opinionẽ Hieronymi ad iudiciũ ẽ venturus. Libenter igitur in matutinis deum laudare debemꝰ z ei gratiari p sua natiuitate z captione z p iudicij executione. p In prima deꝰ celsum z terrã in seruitiuz z ad seruitiuz hois creauit. Ad templum in hac hora

psonaliter ire cõsueuit:vñ dr Luc.xxi.q
ois ppls ad eũ manicabat.i.mãe festina
bat. Resurgẽs a mortuis mulieribus ap
paruit. In hac igit̃ hora laudamus deũ
& p bũficio creatõis:p gloria resurrectõ
nis:& vt in nobis hẽamus exẽplum sue
imitatõis. ℣ In tertia ad colũnã xp̃s fu
it ligatus:flagellatus:& sui mortis sniã
accepit a iudeis:& spũm sanctũ i apl̃os
misit. Et pp hoc in tertia deũ laudamus
℣ In sexta erat xp̃s in cruce conclauat⁹
Sol radios suos subtraxit & se tenebris
dedit. Et in die ascẽsionis xp̃s cũ discipu
lis suis táquaꝫ cũ amicis suis ab eis re
cessurus cõsulsum fecit. ℣ In noua xp̃s
spũm emisit:in cruce lancea latus eius
pforatũ fuit:& in celũ ascẽdit. ℣ In vẽsr
is xp̃s corporis sui & sanguis sacramen
tum instituit & discipulor̃ pedes lauit.&
resurgẽs in habitu peregrini apparuit
℣ In cõpletorio xp̃s sanguineas guttas
sudauit. de cruce depositus in monume
to clausus fuit. resurgẽs clausis ianuis
ad discipulos intrauit. ℭ Tertio vigila
uit quãtũ ad deũ p cõtẽplationẽ. Et quia
vigilauit. ideo deũ inuenire meruit. iu
xta illud Prouer. viij. Qui mane vigi
lauerint ad me inuenient me. Meruit
quidẽ inuenire xp̃m:spũm sanctũ:beatã
virginẽ:& angelos. Lhabitũ quidẽ inue
nit in peregrini specie & in visibili carne
Spũm sanctũ inuenit in colũna ignis:
& in specie colũbe super caput eius ma
nentis. Beatam virginẽ inuenit sibi re
uerendam in angelor̃ tubilatione. quã
do audite sunt voces angelor̃ sibi dicen
tium: Regina celi &c. Et sibi ppitiam in
pestis ppulsatione quãdo ad imaginem
virginis turbulentia aeris fugit & sere
nitas mira remansit. Angelos multos i
uenit. habuit quidẽ angelũ orationes su
as deo offerentes: vnde dixit ei angelus
quẽ in forma pauperis susceperat. Et
angelus dñi sum & dñs me misit ad tem
ptegam te & oꝛões tuas deo offerrã. Da
buit angelũ eũ cõtra oia aduersa defen
dentem. Vñ cũ Mauritius impator ipꝫ
psequeret angelus in monastico habitu
cõtra ipm spatã cuaginatã vibrauit. & sic
a persecutione cessauit. Habuit angelus
sibi in oibus obsequentes. Nam cum in
die paschę apud sanctas Mariã maio
rem missas celebraret & pax dñi pnũciar
ret. angelus dñi alta voce sibi respõdit.
Et cũ spũ tuo. vñ in illa die papa in di
cta ecclesia celebrat: & cum pax dñi dicit
sibi minime respondetur in illius mira
culi testimoniũ.

ℭ Sermo.xcv. ℭ De sancto benedicto
abbate. Sermo primus.

OIlectus deo et hoibus cuius memoria in be
ne dictõe est. Eccle.xlv. Ada
gnũ pconiũ est a deo diligi: ab hominibus
amari: & in memoria haberi. Hb his tri
bus preconijs sanctus bñdictus in ver
bis premissis cõmendat. ℣ Fuit enim a
deo dilectus: ab hoibus amatus: & omni
memoria dignus. ℭ Dilectus eim a deo
fuit: q; deuote incepit: deuotius vixit: &
deuotissime finiuit. ℣ Incepit quidẽ a
puritate. Scz. Et até qdẽ moribus trãsiẽs
nulli aium suũ voluptati dedit. & iõ me
rnit diuine visionis claritatẽ. Matt.v.
Beati mũdo coꝛde: quia ipsi deũ videbũt
incepit a pauptate. Scz. Despectus studi
is: relicta domo: rebusq; patris: sancte
uersatiõis habitũ queliuit. Et iõ meru
it iudiciaria potestatẽ. Job.xxxvi. Ju
dicium pauperibus tribuit. incepit ab
humilitate. Diego. Plus appetebat ma
la mundi ppeti q̃ laudes. Plus p deo
laboribus fatigari q̃ fauoribus extolli.
Et ideo meruit celestẽ sublimitatẽ. Luc.
xiij. Qui se humiliat exaltabit. incepit
a cõpassione. Greg. Benedictus religio
sus & pius puer cũ nutrice sua flere cõ
spiceret eius voloꝛi cõpassus est. Et ideo
meruit diuinam miserationẽ. Matt.v.
Beati misericoꝛdes: quia ipsi misericoꝛdi
am cõsequent. Incepit a deuota oõne:
q; capisteriũ fractũ deuota oratiõe sua
reintegrauit. Et ideo meruit a deo ma
gnaꝫ fiduciam & securitatẽ. Eccle.xxv.
Oratio humiliantis se penetrat nubes &
non descendet donec respiciat altissi
mus. ℣ Secundo deuotius vixit. tota
enim vita sua fuit in oratione. & ideo
merebatur exaudiri. Eccle.xj. In oratio
ne vigilate in illa. fuit in lectione
Et ideo merebatur sapientia diuina

implerī.t.Timo.iiij. Attende tibi ꝛ doctrine tue ꝛc. Fuit ī ꝓtemplatiōe.ꝛ ideo merebaf celestibus reuelatōibus adimpleri.ps. Reuela oculos meos ꝛ considerabo mirabilia de lege tua. Fuit ī efficaci locutōe. Et ideo merebaf ab audītoribus exaudīri Greg. Bū.n. sibi cibuꝫ deferebant corporis ab eius ore alimenta deferebant vite. ¶ Tertio ꝛ vltimo modo ocultissime finluit. qō pꝫ quat tuo: signa. ¶ Primo qꝛ monumentū sibi fecit. qō indicabit motiendi alacritatem. Job.iij. Gaudent vehemēter cuꝫ inuenerint sepulchꝝ. ¶ Secūdo in ecclesiā conferri se fecit. vt.s. laudaret dei bonitatē. ps. In medio ecclesie laudabo te. Voluit qdem deo gratias referre ꝛ de eo qꝛ in vita ipsum ꝓseruauerat. ꝛ de eo qꝛ ipꝫ ad se vocauerat. ꝛ de deo. s. qꝛ eterna gliam ꝓmiserat. Gratiaꝝ eīm actio est de ꝓteritis ꝓsentibus ꝛ futuris Lactantus. Gratiaꝝ actōes quis agit cū ꝓterita bñficia recolit. cū ꝓsentia conspicit quanta deus ꝓparauit bis q eū diligunt. ¶ Tertio corpus ꝛ sanguinez xpi suscepit vt se munīret ꝛtra demonū malignitatē q aiabus insidiant. ps. In via hac qua ambulabā absconderūt laqueum mihi. Job.xvij. Pone me dñe iuxta te ꝛ cuius vis manus pugnet ꝛtra me. ¶ Quarto erectus inter manus discipulorꝫ vitā finluit. Quidā.n. morīūtur iacentes q a bonis opibus vacauerunt Quidā ꝓstrati q ꝓ peccatū corruerunt. Quidā claudi q fidē sine opibꝰ habuerunt. Quidā ab infirmitate sanati qui post peccatū ad pniam redierunt. Quidam erecti sicut viri sancti qui a peccato liberati sunt bonis opibus pleni ꝛ i tentōe recti. Istam quadruplicē differētiam tāgit apls Deb.xij. Remissas manus ꝛ genua soluta erigite ꝛ gressus rectos facite pedibus vestris vt si claudī cane quis erret magis aut sanet. ¶ Secundo fuit ab hoibus amatus. ꝛ hoc ꝓpter multa bñficia ꝛ miracula que int̄ eos fecit. Quoꝝ quedā fecit quantū ad semetipm. Mira enim virtus de illo exibat. s. ab oculis suis quādo ligatū vidit ab hostibus mox a vinculis eit solutus Mira a māibus suis qꝛ vas ī quo erat potus venenatus signo crucis cōfregit Mira ab ore eius. s. quādo dixit monialibus que lingua suam non cohibebant excōico eas. mira a corde suo qꝛ absētis vt ꝓsentia cognoscebat. Quedā opatus est ꝙtum ad mundū minorē. i. hominē. Quosdā enim iuuit in vita a diabolica tentatōe sicut monachū q in oratōe stare nō poterat. Quosdā vero i morte dia bolica oppressione sicut monachū quez diabolus a ruina parietis oppresserat. Quosdā post mortē sicut monachū qui ad parentes vīsitādos sine bñdictione fuerat. Quedā vero opatus ē in maiori mundo. s. in celo quādo animā sororis i specie colūbe ascendentē vidit. In purgatorio sicut quādo ꝓ monialibus defunctis orauit. In aere sicut quādo lucē celestem aspexit. In aqua sicut quando puez placidū liberauit. In terra sicut quādo aquā de terra ꝓduxit. In igne sicut quādo ignem fantasticum extinxit. ¶ Tertio erat omni memoria dignus. Ꝛ enim a nobis recesserit corporaliter nobiscum tamen quadruplr remanſit. ¶ Primo quo ad odorem sue fame. Sicut enim post poma odorifera. post species aromaticas remanet odor ipsaꝝ sic post mortem sanctoꝝ remanet nobiscuꝫ odor virtutū. Job.xx. Dies mei transierunt sicut naues poma portantes. ¶ Secundo quantū ad dulcedinē sue doctrie Sicut enīz apis postquā ō alueario auolat nobis fauos mellis relinquit. sic sanctus bñdictus de corpore recedens doctrinam melliflua mundo dimisit. Ecc. xl. Breuis in volatilibus apis. ꝛ initiuꝫ dulcoris hꝫ fructus eius. Sanctus enim benedictus fuit apis ratōe virginitatis Fuit breuis. ꝛ hoc ratōe humilitatis. Et fuit volatile ratōe celestis ꝓuisiōnis. Et habuit dulce fructū ratōe melliflue ꝓdicatōis. ¶ Tertio quantū ad lucē sue regule. Sicut enim sol occumbens dimittit nobis lucē in luna ꝛ luna nos illuminat. sic beatus bñdictus occūbens post mortem corporis dimisit nobis lunam. i. salutarem regulā que illuminat religionē monastica. Luna tamē non lucet quādo terra interponit. qꝛ ordo monasticus multū tenebrat quādo terrena

cupiditate aspergit. ¶ Quarto quátuz ad caloré charitatis succense. Sicut. n. ignis in clibano vel fornace extinctus remanet in suo caloze sic beatus benedictus qui habuit ignita eloquia. succésa desideria z feruentia opa. Jn xpo enim p mortem corporis extinctio remansit p eius caloré in mundo. Ecc. i. Se intelle q si aspectus eris candentis. Ipe enim fuit scintilla inquantú habuit subtilia z cele stia desideria. Et fuit ex inquantú hñit sonora z inflámatiua verba. Et fuit cádens inquantú habuit feruentia opa.

¶ Sermo. xcvi. ¶ De eódé sermo. ij.

BEnedictus filius aster. Sic placens fratribus suis. tigit in oleo pedem suú. Ferruz z es calciamentú eius. Sicut dies iuuétutis tue. sic z senectus tua. Deut. xxxiij. Sanctus benedictus re z nomine. Benedictus multas bñdictiones habuit. q in verbis pdictis notant. ¶ Prima con sistit in dei habitatóe cum dicit. Asser q interpretat atrium. Et dicit atriú a tribus. Ipse enim atriú erat qz tota trinitas in eo habitauit. s. pater vando sibi potentiá in hostiú expugnatóe. Vicit. n. diabolú. carné. z mundú. ¶ Diabolus ipm voluit vincere p impatientiá quando tintinnabulú fregit. sed vinci nó potuit qz in dei scrutinio pseuerauit. Ecc. x. Si spús potestaté habens ascenderit super te locum tuú ne dimiseris. Ipm voluit allicere p cupiscentiá quádo grauem tentatóem sibi imisit. sed allici non potuit qz inter spinas z vepres se. piecit Ecc. xi. Malitia vnius hore oblitionez facit luxurie magne. Et ipsum voluit decipere p fraudulentiá sicut quando i forma medici sibi apposit asserens se vel le potionare fratres. sed ipe diabolus ó ceptus est qz monachú quem tnuaserat in mamillá pcussit z sic diabolus fugit. Prouer xxi. ¶ Vulcratio pestilentie saptéti erit paruulus. Ipm voluit deterrere p horribilé formá qz sibi teterrimus appebat z in ipm flámatib⁹ oculis z stridentibus obuiabat. sed ipm deterrere ñ potcrat qz. s. scuto ꝓmunitus erat. Eph. vi. Jn oibus scutú sumentes fidei zc.

¶ Secúdo vicit carné. Nam cú quedaz aut⁹ que merula dicit ante eius faciem volitaret. magna carnis ꝓcupiscentia ẽ in eum secuta. sed tamé ipam tentatóez p tria deuicit. s. p crucis ipressioné. Eze. ix. Signa thau. sup frontes virorum ge mentiú zc. Per deuotá oratóem z intentóem. Sap. viij. Ut scitui quñ aliter non possz esse ꝓtinens nisi deus dederit zc. Per carnis maceratóem qz mox se nudum inter spinas z vepres se. pstrauit. z sic p vulnus corporis san auit vulnus mentis. ¶ Tertio vicit mundú. z quátú ad diuitias quñ omnia ꝓtemplit z in pre re mú nudus aufngit. Et quantú ad delitias qz sm Grego. a puericia co: senile gessit z nulli voluptati animú dedit. Et quantú ad honores qz cú p miraculum de capisterio in multo honore haberet inde laretur fugit. ¶ Scdo filius in eo habitauit dádo sibi sapientiá in secretorum cognitóe. Ipe enim cognouit abñtia pterita z ꝓsentia z futura. Absentia pterita sicut pz in monachis quos extra monasteriú comedisse cognouit. Cognouit futura ꝓtingétia sicut obitú suú casum rome. Cognouit occulta ꝓsentia sicut pz in monacho sibi seruiéte de supbia tentato. Et sic patet qz fuit ppheta de pterito. de futuro. z de ꝓsenti occulto ¶ Tertio spús sanctus habitauit in eo dando gram in sui institutóe. Dedit nã qz sibi gram recipiéntẽ p quá de mudo exiens deuote incepit. pficiéntẽ qua m seruetur pfecutus erat. Et pfecta qz ad summú ꝓmplatós gradú pucit. Istó significat in via quá fecerút filij israel. qz de egipto exeútes in desertú venerút De deserto in terrá pmissionis in q̃ fructus terre primo comedérút. Deinde p. uenerunt in hierusalé. Sanctus benedictus de mudo tenebroso venit ad desertum penitétie. Et de deserto pnie pucit ad gustú celestis gratie. Et de gustu gre pucnit ad ꝓmplatóem vlsionis dine. ¶ Scdo bsdictio ꝓsistit in filioꝝ ppagatóem. cú dicit. Benedcús in filijs. Ipse n. p suá pdicatóem z regulá multos filios generauit. Generatos tpalibus subsidijs enutriuit. Enutritos ad ꝓmotiones z abbatias ꝓmouit. sed mó pót con

queri Isa.l. Filios enutriui & exaltaui. ipsi aũt spreuerunt me. Facti sunt ei de generes filij. q regulares obseruantias ptemnũt & platonibus & abbatus intendunt. Ipalia indebite ꝙsumunt. nõ dei honorẽ sed ppriũ fauorẽ attendũt. Ter tia bñdictio consistit in regulari institutione qõ notat cũ dicit. Placens fratribus suis. In sua eim regula posuit ea q deo & hominibus placẽt. Eccles. xxv. in tribus bñplacitum ẽ spũ meo que sunt pbata corã deo & hoibus. Cõcordia fratrum. amor primor. & vir & mulier sibi bene ꝙsentẽtes. Ex illa eim regula docent monachi vt inter eos sit cõcordia mutua. ideo dicit. Concordia fratrum quantũ ad platos sit obedientia deuotaiõ dicit. Vir & mulier sibi bñ ꝙsentientes. tũc. n. platus q p viz & subditus qui p mulierẽ intelligit bñ sibi ꝙsentiũt qñ platus sapienter regit & subditus humiliter obedit. Et sic quantũ ad hoies charitas diffusa. iõ dicit. Almor primorum Roma. v. Charitas dei diffusa ẽ in cordibus tẽ. ¶ Quarta bñdictio ꝙsistit in dulci deuotõe qõ notat cũ dicit. Tigat in oleo pedem suũ. Tingere ẽ modicuz qđ accipere. In pũit vita sanctus bñdictus & alij sancti tingũt memoria in sanguine p dominice passionis recordatõs ps. Intinguat pes tuus in sanguine. Tingunt intellectũ in oleo qõ ẽ fomentũ luminis p aliqualẽ deo cognitõez sicut dicit hic. Tingat in oleo pedẽ suũ. Tingunt affectũ in melle p aliqualẽ deuotõem qõ significatũ est. 1. Reg. xiiij. in lonatha q sanctatẽ virge in fauũ mellis intinxit. In futuro aũt nõ erit tinctio. sed imersio & natatio & inebriatio. Tũc eim sancti mergent in abissum ineffabilẽ charitatis. Isa. xlvij. implebit dominꝰ splẽdoribus aiam tuã. Tũc natabũt in pelagus deuotõis & melliflue suauitatis. Isa. xl. Tunc videbis & affluez &c. Tunc ine briabunt in cellario infinite charitatis Inebriabuntur ab vberrate domus tue ¶ Quinta bene dictio ꝙsistit in ꝓsenti conseruatõe qõ notat cũ dicit. Ferruz & es calciamentũ eius. lucerna extinguiꝫ. aut p negligentiã aut nimiã abundãtiã aut p nimiã penuriam. Deuotõem aũt mentis qdam ꝓdunt ex sola negligẽtia licut ẽgines fatue. quidã ex nimia abũdantia. ps. Prodyt quasi ex adipe iniq tas eoz. qdam ex aduersitate illata. Ecclc. xxi. Cor fatui quasi vas ꝓfractũ oẽm sapiam nõ tenebit. Sed beatus benedictus fuit calciatus s. i. expeditus ad ambulandũ ne torpescat p negligentia. Et ideo dicit calciamentũ eius. Fuit etiam calciatus ere ne marcescereet per ꝓsperitatem nimiã. fuit calciatus ferro vt sit firmus ꝓtra aduersitatẽ illatã. Et tõ dr ferrum & eo calciamentũ eius. ¶ Sexta bñdictio ꝙsistit in felici ꝙsumatõe quod notat cũ dr. Dies iuuẽtutis tue ita & senectus tua. Iuuentus est etas fortitudinis alacritatis & caloris. Fuit enim sanctus bñdictus talis in senectute qualis in iuuẽtute qz semp pseuerauit in eadez fortitudine opis. ps. Fortitudinẽ meam ad te custodiam in eadẽ alacritate veritatis. Prouer. xvij. Alius gaudens etatẽ floridã fecit fuit in eodẽ calore amoris. Cañ. vij. fortis est vt mors dilectio dura sicut infernus emulatio.

¶ Sermo. xcvij. ¶ De eodẽ sermo. iiij.

Gredere dẽ domo tua & de cognatõe tua & de domo patris tui & veni in terrã quã mõstraue ro tibi. Faciãqz te in gentẽ magnã & bñdicam tibi & magnificabo nomen tuum erisqz bñdictus. Geñ. xij. Possunt hec ꝰba que locutus ẽ dñs ad abraã ꝙuenire beato bñdicto & cuilibet religioso in qbus dñs quẽlibet nr̃m ad tria hortatur ¶ Primo ad mundi ꝓtemptũ cũ dicit. Egredere de terra tua &c. vbi ostenditur qp debemus ꝓtemnere mundũ ꝗtuz ad tria. s. ꝗtũ ad terrenã possessionẽ cũ dr. Egredere de terra tua &c. vt nihil terrenũ possideas. Ezech. xliij. Possessionez nõ dabitis eis in israel. Ego. n. dñs possessio eoz quãtũ ad carnalẽ affectiõez cũ dr. Et de cognatõe tua. vt. s. parentes tuos carnaliter nõ nimis diligas. Mat. x. Qui amat ꝓtem & mr̃em plus q̃ me. nõ est me dignus. Aug. Almãdus ẽ generatoꝛ sed ꝓponẽdus est creator ꝗtus ad coꝛporalẽ hitatiõem cũ dr. Et de domo ꝓtis tui. s. in eadẽ domo nõ maneas. q. sicut

dicit Abicha.vij. Inimici hominis domestici eius. Ab his oibus debemus exire ꝛ corpore ꝛ mente ꝛ querſatõe. Docet ſignificatũ eſt Gene.xix. vbi dicit ꝙ angeli Loth extra ſodomã poſuerũt ꝓcipientes ne poſt tergum reſpiceret ꝛ ne circa regionẽ maneret. In hoc ꝙ eũ durerũt de ſodoma. dat intelligi ꝙ religioſus nõ dz manere cũ mundanis et corpalit. In hoc ꝙ angeli ꝓceperunt ne poſt tergum reſpiceret. dat intelligi ꝙ nõ dz redire ad mundũ mentaliter. In hoc ꝙ dicit ꝙ nõ ſtet in omni loco circa regionẽ dat intelligi ꝙ nõ dz ſtare in mundo ẽt moraliter. i. ꝙ religioſi nõ debent hñe mores mundanos. Regio aũt vicina ẽ peccato vetuſta ipſa querſatio que oſtendit in verbis laſciuis in geſtibus ꝛ moribus vanis. ¶ Secũdo dñs hortat ad religionis ingreſſum. cum dicit. Et veni in terram quã monſtrauero tibi. Terra optima eſt religio ſacra. Secundũ aũt virgilium in georgijs libro. i. terra bona tribꝰ modis cognoſcit. Primo modo p nigredinem. q; nigredo terre bonitatẽ atteſtat. Secũdo p dulcedinẽ q; ſapor dulcis ꝛ ſi amarus bonitatẽ indicat. Tertio p ſuffoſionẽ q; quãdo effodit ꝛ poſtea repleꝛ ſi p aliqꝰ tps ſupabundauerit eſt optima. Si defecerit eſt mala. Si equata fuerit ẽ bona. ¶ Terra primo cognoſcit quãdo eſt nigra p abiectõem ꝛ aſpritatem. Religio igit tũc eſt bona quãdo eſt nigra per aſperitatẽ. Boni enĩz religioſi denigrãt ſe p humilitatẽ exterius ſed dealbant ſe interius p puritatẽ. Canti. i. Nigra ſum ſed formoſa. ¶ Secũdo quãdo ẽ dulcis p deuotõem ſeu deuotõis ſuauitatẽ. In deſerto enĩz pnie ꝛ nõ in egipto mundi dat mãna celeſte. i. deuotio ſpũalis Oſee ij. Ducã eam in ſolitudinẽ ꝛ loquar ad cor eius. ¶ Tertio cognoſcit p ſuffoſionem ꝛ repletõem. Illi enĩm q ſeruant ꝓcepta ſunt bona terra q; quãtũ peccauerunt tm̃ deo ſatiſfaciunt. Roma. vi. Sic exhibuiſtis mẽbra veſtra ſeruire immunditie ⁊c. Illi qui ſupegrotant ꝓlia ſũt optima terra. Luc. x. Quecũq; ſupegrotaueris ego cũ rediero reddã tibi. Illi q deficiunt ab vroq; ſunt reꝓba terra.

Debic.vij. Proferens aũt ſpinas ꝛ tribulos reꝓba eſt. Et ſignãter dicit quã mõſtrauero tibi. cũ enĩm in religione ſunt tria ſubãlia. ſ. votũ obedientie pauptatis ꝛ otinẽrie. xp̃s iſta tria nobis mõſtrauit verbo cum dixit Luce. ix. Si qs vult poſt me venire abneget ſemetipm. Ecce renũciatio ꝓprie volũtatis ꝛ tollat crucem ſuã. Ecce mortificatio carnalis voluptatis. Et ſequat me. ſ. pauperem. Ecce ꝓpoſitũ pauptatis Oſtendit ẽt exemplo q; virginitate floruit pauptatem elegit ꝛ patri in oibus obediuit. ¶ Tertio põit religionis fructũ qui quadruplex ẽ. primus eſt magna in ꝓſonis dilatatio cum dicit. Faciãq; te in gentem magnã. In religionibus eſt quadruplex differẽtia ꝓsonaꝝ que ſignificat zachi. vi. Per quadrigas equoꝝ ibi ſunt ꝛtemplatiui celeſtibus deſiderijs flagrãtes. illi ſunt equi rubei. ibi ſunt actiui virtutum varietate pollentes. ibi equi varij. Ibi ſunt virgines puritate pollentes. Iſti ſunt equi albi. ibi ſunt ꝓnitentes ſe ꝓ opera penitẽtie macerantes. Iſti ſunt equi nigri. ¶ Secundus fructus eſt celeſtis gre bñdictio cũ dr. Et bñdicam tibi. Notandũ aũt ꝙ Jacob in deſerto triplicẽ bñdictõem obtinuit ab angelo. ¶ Una eſt q; neruus femoris emanteſcuit. i. ꝓcupiſcẽtia debilitata fuit. ¶ Secũda q; nomen mutauit i. iſrael q; interꝓtat vir videns deũ. Tertia ꝓra deus fortis fuit. vnde dixit ei angelus ꝓra deũ fortis fuiſti. Iſta triplex benedictio in deſerto penitentie obtinetur. ſ. carnis inconcuptio. Deut. xxxiij. Benedictio illius qui apparuit in rubo venit ſuper caput ioſeph. Rubus qui nõ comburitur eſt caſtitas que a cõcupiſcẽtia non ſuperat. Celeſtiũ contemplatio Gen. xxvij. In pinguedine terre ꝛ i roze celi deſuper erit benedictio tua ꝛ deuota oratio que deum vincit. Oſee. xij. Invaluit Jacob ad angelum ꝛ confortat⁹ eſt. fleuit ꝛ rogauit eum. ¶ Tertius fructus eſt nominis exaltatio cum dicitur. Et magnificabo nomen tuum. Nomen ſancti benedicti ꝛ aliorum ſanctoꝝ magnificatum eſt. ¶ Primo q; ſemp eſt coram oculis diuine maieſtatis. ꝑs. Honorabile nomen eoꝝ coram ipo. ¶ Scõo q; in honore habetur ab angelis. Luce. xv.

Baudiũ ẽ angelis sup vno pcore peni-
tẽtiaz agente: multo fortius sup vno iu-
sto deo seruiẽte. ℣ Tertio qr scriptum ẽ
Luce. x. Gaudete qr noia vestra scripta
sũt in celis. ℣ Quarto qr honorat ab
oibus popnlis ab oibus ecclesijs z i oi-
bus seculis. Unde cantat ecclesia z ẽt
ẽ sumptũ Eccle. xlviij. Sapiam sanctoꝝ
narrat oẽs ppli z laudẽ eorũ nũciat os
ecclesia. noia aute eorũ vluẽt in seculuz
scũ. ℣ Quartus fructus ẽ eẽa remune
ratio: cũ dr. Krisq benedicẽt⁹. est aũt bñ
dictus illa quadruplici bñdictõe de q̃
dr. Beñ. xlix. Benedictõibus celi desup:
abyssi facẽtis deo: suz: vberũ z vulue. ha
bent eim sci beatitudinẽ a supioꝝ: respi
ciẽdo dei facie gloriosaz. ista ẽ bñdictio
celi desuper. hũt ab inferioꝝ: respiciẽdo
iustissimã dei vindictã. ista ẽ benedictio
abissi. hũt ab iterioꝝ uerẽdo se ad suã
pscizz. ista ẽ bñdictio vbeꝝ. pscia ẽ cnis
mãmilla q̃ cekas ẽtutes nutrit: hũt ab ex
terioꝝ possidẽtes societatẽ fecũdã. ista ẽ
bñdictio vulue. ꝺs eiz tũc valõ fecũdus
erit: qr magna filioꝝ multitudiez gñabit.
Sermo. xcvij.

¶ De annũciatõne bte marie virginis sermo primus.

Rorate celi desuper z nu
bes pluant iustũ: ape
rtat terra z germinet sal
uatorẽ. Ysa. xlv. pñt eẽ hec
verba antiquoꝝ scoꝝ patrũ desideran-
tiũ xpi aduẽtus. ℣ In quib⁹ verbis tria
petũt a sancta trinitate. ¶ Primo petũt
ꝺsilce incarnatõis mysteriũ: cũ dicũt. ro
rate celi desuper. vbi duo sunt videnda.
scz quare deus dicat celũ. Et quare xpi
incarnatio rori assimilet. ℣ Deus aũt
dr celum. scz pmireũ. qr id celũ ẽ luci for
me: imobile: z capacitatis imẽse. Sic de
us hz tot alẽ claritatẽ. i. Jo. i. Deus lux
ẽ. z tenebre nõ sunt in eo vlle. Hz imobi
lem stabilitatẽ. Jaco. i. Apud quẽ nõ ẽ
trãsmutatio zc. Hz imensaz capacitatez
Sap. vij. Qui capit oẽs spũs intelligibi
les. ℣ Assimilat aũt incarnatio xpi rori:
quia scilz ros generat in medio acris. i
terstitio a temperato calido: z tẽperato
frigido. Tria namqz interstitia sunt scz
celuz. mundus. z infernus. Hic igit ros
i ꝺsti christi incarnatio nõ est facta in su
perioꝝ interstitio. i. celo: quia naturam
angelicã nõ apprehẽdit nec in ĩfimo.
i ꝺsti in inferno: qr demones nõ redeunt
sed ẽ facta in medio. s. in ipo mũdo: qr
nature humane se vnit. Bal. iij. Deus
filiuz misit natuz ex mulere: factũ sub
lege. Et ista redẽptio facta ẽ ex calido z
frigido. Duo. n. sunt que mouerũt oĩm
vt homo fieret. vnuz ex parte sui. s. ma
gnitudo charitatis que fuit quasi calor
Roma. v. Lomẽdat deus charitatẽ suaz
in nobis zc. Aliud ex parte nostri. s. mi
seria generalis. ps. Propter miseriaz z
gemitũ pauperũ nũc exurgã dicit dñs.
Jn hoc tamẽ deficit similitudo qr ibi est
temperatũ calidũ z temperatũ frigidũ.
Hic aũt ẽ nimius calor amoris Eph. v.
Deus qui diues ẽs in misericordia pro-
pter nimiã charitatez suam qua dilexit
nos zc. Et nimiũ frigus languoꝝ. ps.
Omnes declinauerũt. ¶ Secũdo sancti
patres petũt ab angelis virginee saluta
tõis preconiũ: cum dr. Et nubes pluant
iustuz. Tunc eim nubes iustũ pluit qñ
Gabriel christuz virgini nũciauit. Dic aũt
ez duo vidẽda sunt. scz quare angeli
dicunt nubes: z quare christi incarnatio
pluuie assimilat. ℣ Dicunt ante⁊ nubes
quia sũt throni⁹ dei in quibus sedet z
quiescit. Juxta illud Eccle. xxiiij. Thro
nus meus in colũna nubis. Dicitur aũ-
tez Apoca. iiij. q̃ de throno procedebat
fulgura. voces. z tonitrua. Nam ꝺs dio-
nysiuz triplex est officiũ angelorũ scilz
illuminare. purgare. z perficere. Ab alĩs
ergo thronis procedunt fulgura z cor
ruscatões quado illuminãt nostraz in-
tellectiuaz. ps. Illuxerũt corruscatões
tue orbi terre. Procedunt tonitrua qñ
per cõminatões z terrores purgant no
straz affectiuaz. Nam sicut dicit Eccle.
i. Timor dñi expellit peccatuz. Pro
cedũt voces ꝺsti inspiratões per quas
perficiunt nostraz operationez. Zacha.
i. Angelus qui loquebatur in me verba
bona z verbo cõsolatoria. ℣ Assimilat
autez incarnatio christi pluuie. Pluuia
rbus mõis generatur scilz virtute ca
loris attrahẽtis. virtute vaporis ascẽdẽ
tis. z virtute venti colligẽtis. Uẽti eim
volãtes supra mare multuz humorem

sepe colligunt: & secuz ad aerez attrahẽtes in pluuiã dissoluũt. Istaz autez pluuiam substantialez his tribus mõis generataz fuisse ostendit gabriel in tripli. ci loquutõe cuz virgine. ℣ Primo nãqz ostendit ipsaz esse generatã virtute caloris attrahẽtis: cum dixit. Aue gĩa plena. Gratia enĩz dei ẽ amor dei. Amor autez est ignis. Juxta illud Luce. xij. Ignẽ veni mittere in terraz &c. Si igit virgo fuit plena gratia z amore dei: fuit plena igne z caloꝛe. Et virtute istius caloris diuinuz fontẽ ad se attraxit. z istam celestem generauit. ps. Descẽdet sicut pluuia in vellus. ℣ Secũdo ostẽdit gabriel istam pluuiaz generãdã virtute vaporis cuz dixit. Ecce concipies z paries filiuz &c. Filius autez dei est vapoꝛ dei. iuxta illõ Sap. vij. Vapoꝛ ẽ virtutis dĩ &c. Iste igitur vapoꝛ dei infra viscera virginis sine sui incisione siue apertõe se occultauit iuxta illud Eccle. xxiiij. Quasi libanus non incisus vapoꝛaut habitatõem meaz &c. i. qui in me per carnem assumptaz habitauit. Et iste vapoꝛ iter vi scera virginis occultatus in pluuiã se diffudit: quãdo mundus famelicuz satiauit. ps. Pluit illis mãna ad manducandũ. ℣ Tertio ostẽdit gabriel hãc pluuiaz generãdaz virtute venti colligentis cum dicit. Spũs sanctus supueniet in te. Spũs est ventus. Juxta illud Jo. iij. Spiritus vbi vult spirat. Iste autem ventus flans in maria. i. in coꝛde virginis marie humoꝛes virginis collegit z coꝛpus ch̃isti formauit qõ salutare pluuiaz generauit: qui totuz mundũ fructificare fecit. dicit autez Jaco. v. Non plut annos tres z mẽses sex. Anni tres sũt tria tempoꝛa que pꝛeceſſerant scz naturre culpe. z legis scripte. Et in his pluuia benedictõis non venit. quartum autez est tempus gratie. Et in isto etiã non venit ad mẽses sex. In isto aũt mẽse sexto missus est angelus Gabriel a deo &c. Tunc enĩz pluuia descendit z salutarez fructuz pꝛoducit. ¶ Tertio sancti pꝛes petũt a virgine deuotuz consensuz: cum dicit. Aperiatur terra. vbi duo videnda sunt scz quare virgo vocat terra z qualiter se aperuit: z saluatoꝛez generauit.

℣ Dicit autez terra: quia sicut dicit Augu. de trinitate. Bona terra est in altitudine montiuz. temperaméto collũ. planitie campoꝛuz. Sic z ipsa fuit alta per celestiuz contẽplatione. Eccl. xxiiij. Ego in altissimis habito: fuit temperata per discretionez. Cuius discretio apparet. Luce. ij. Maria aũt ꝑseꝛuabat oĩa verba hec. fuit plena per hũlẽ ꝙuersatõẽ quod patet q: licet deuz cõceperit: tamẽ tribus mẽsibus cuz helisabeth humiliter cõuersata fuit. vel terra dicit: q: terra exterius venustat plantis. interiꝰ dilatatur inumeris thesauris. In intimo ẽ plena toꝛmẽtis z ibi infertus esse phibetur. Sic z ipsa exterius fuit ornata venustate moꝛuz. z interius fuit ditata thesauro virtutuz. in intimo coꝛdis vulnerata doloꝛibus toꝛmentoꝝ. iuxta illud Luce. ij. Tuã ipsius aniꝛ̃a pertransibit gladius. Et ꝓpter ista tria ipsa dicit Cãt. i. Nigra sum sed formosa. Nigra sum ꝓdoloꝛe passiõis. sed formosa deꝯe virtutis. sicut pellis salomonis fulgoꝛe scz cõuersationis. Ille enĩz pelles erãt vmbratice. ℣ Et ista terra se aperuit z saluatoꝛez generauit. Aperuit quidẽ animuz suuz ad ꝑsentiendũ quez cõsensuz requirebat sponsus dicẽs. Cant. v. Aperi mihi soꝛoꝛ mea. Bernar. super Cant. Surge curre aperi. Surge per fidẽ. curre per deuotionẽ. aperi per ꝑsensionez. Aperuit enĩz vteruz suũ ad ꝓcipiẽdum. hec est enĩz illa poꝛta de qua dicit Eze. xliij. Que fuit clausa omni viro sed aperta domino. Aperuit os suuz ad benedicẽdũ: quãdo dixit. Magnificat aiã mea dñm. ps. Aperi os tuũ z implebo illud. Aperuit sinuz suũ ad miserẽdum Zacha. xi. Aperi libane poꝛtas tuas. Libanus interꝓtat candidatio. Et ꝛ̃ndi cat beataz mariaz que fuit candida. z habet tres poꝛtas. s. potentie. sapiẽtie. z misericoꝛdie. Quidaz. n. peccant per infirmitatez. istis aperit poꝛtas potẽtie dando eis virtutez resistendi. Quidaz per ignoꝛantiã illis aperit poꝛtas sapiẽtie dando eis lumẽ cognoscẽdi. Quidam per certaz malitiaz: z illis aperit poꝛtas misericoꝛdie dãdo eis gratiã penitendi Aperit manus suas ad largiẽdũ. Pro-

uer. vlr. ¶Anuz suã aperuit sopi. i. xpo pauperi p sex opera misericordie. vnde dicit Ber. Beata virgo vel filiuz in vtero suscepit nudum carne vel ẽt pãnis operuit. esurienti pauit. sitienti lacte potauit. infirmũ per infantiã nõ soluz visitauit: sed ẽt oĩa humana sibi exhibuit. in carcere posito ꝛ crucis patibulo ligatũ visitauit. ¶tus sepulture interfuit. ¶pe ruit cor suũ ad subuenẽdũ. q; misericordia fua subuenit vniuersis. s. bonis: malis: viuis ꝛ defunctis. vnde cantat eccle sia. ¶Maria mater gr̃e mater misericordie ꝛc. ¶perit quidẽ bonis impetrando gr̃am. vnde dr̃. ¶Maria mater gratie ꝛc. ¶perit malis obtinẽdo remissionẽ ꝛ misericordiaz. Vñ dr̃. ¶Mater misericordie ꝛc. ¶perit viuis eos ab demoni insidijs ptegẽdo. vnde dr̃. Tu nos ab hoste pio tege. ¶perit mortuis eos ad gloriã deducẽdo. Vnde dicitur. In hora mortis suscipe ꝛc.

Sermo. xcix. ¶De annũciatiõe beate marie virginis sermo. ij.

¶Visitasti terrã ꝛ inebriasti eaz ꝛc. multiplicasti locupletare eaz. ps. Bonus huãnũ p xpi redẽptionez redẽptũ. recolẽs xpi redẽptõem seu redẽptõis sue beneficiũ deo regratiat. ꝛ dicit visitasti terrã ꝛc. ℣ In quibus verbis ponũtur quatuor: persone q̃ ad xpi i carnatõem cooperant. ¶Primo ponit psona angeli qui ipam salutando visitauit cum dr̃. ¶Visitasti. s. per angelũ. ꝛ itte coopatus ẽ ad xpi incarnatõez p modũ saluta di. nũclandi. ǫmẽdadi. ꝛ inducendi. Illud ẽ quadruplex officiũ panyphi. s. sponsaz ex pte sponsi salutare. voluntatem sponsi sibi aperire. spõsũz multipliciter cõmẽdare. ꝛ ipsaz sponsaz ad ǫsentiendũ inducere. Ipse igit ptio virginẽ salutauit. cũ dixit. Aue maria gra plena. voluntatez sponsi sibi infinuauit cum ait. Ecce ǫcipies ꝛc. Ipsuz spõsum multiplicit ǫmẽdauit. cũ ait. Hic erit magnus ꝛc. ¶pam ad ǫsentiẽduz induxit. cũ ait. Spũs sanctus in te supueniet Ac si dicat. non timeas ǫsentire. q; non ǫcipies humano semine: sed mystico spiramine. ¶Secũdo ponit persona virginis que saluatorem generauit. cum dr̃. terra. Que quidem operata est ad christi incarnatõem per modũ cõsentiendi subministrãdi. ǫfouẽdi. ꝛ educãdi. ℣ Ipa quidẽ matrimonio spũali ǫsensit. cũ dixit. Ecce ancilla dñi. Et iõ fuit legitima mater. quia in quolibet matrimonio cõsensus requirit. vt. s. aliqua mulier habeatur. Cõsensit aũt animo. cũ dixit. Magnificat anima mea dñz. Cõsensit signo: cũ dixit. Et exultauit spũs meus ꝛc. gaudiũ quidẽ qõ erat in corde exultauit. i. extra saltauit exterius in facie. Cõsensit verbo: cũ subdit. Quta respersit humili tatẽ ancille sue. Et quãdo dixit. Ecce ancilla dñi. ℣ Secũdo materiã q̃uenientẽ subministrauit. Ipsa cim materiã q̃uenientẽ ad pductiõem plis ministrauit. Iõ dr̃ Hiere. xxxi. Nouũ faciet dñs super terram. mulier eniz circũdabit virũ. Dõ circũdat qõ est suuz ppriũ: nõ quod ẽ alienuz. virgo eniz pucrũ sola circũdedit. q; christi caro tota fua propria fuit. Ois eniz figura phicit ex pluribus membris q; corpus alioz pueroz formatur ex cõmixtione vtriusq; parentis. In virgine autem fuit circũdatio: q; circularis forma tñ vna linea claudit. q; corpus xpi formatũ est ex sola carne virginis incorrupta. Illud ẽt quod ẽ circũdatum: ex omni parte est clausuz. Sola igit virgo circũdat q; in ǫceptõe ꝛ partu virgo p mansit. ℣ Tertio in vtero nouem mensibus ꝛ decimũ attingens ipm fouit. ꝛ iõ fuit virgo ꝛ vera mater. Locus. n. ꝙueniens ꝛ ǫpositus matricis operat ad bonitatez plis. quasi prebẽs fomẽtũ eidem. Beata igit virgo maria locũ ꝙueniẽtez ꝛ nutrimẽtũ ꝙueniẽs ǫceptõi fetꝰ pbuit. Et iõ vera mater fuit. iõ xps dixit Sap. vij. Decẽ mẽsibus coagulatus suz in sanguic. ℣ Quarto ipm sollicite edu cauit. ꝛ fuit studiosa mater. Nã ipm pãnis inuoluit in ꝓsepio reclinauit ꝛ fascia cõstrinxit. ꝛ lacte pauit. Est autẽ lac sanguis cõcoctus et operibus coctus de mãmillis trahẽs albedinẽ ꝛ saporisitatem. Sanguis virginis bis igne spũs sci fuit excoctus. s. cũ ipsa i vtero scificauit. Et quãdo eam supueniet. Et sic lac eius habuit albedinez: q; fuit virgineum sapo

rositatez:q: fuit a spū sancto deputatuz: ⁊ vbertate q: fuit de celo ministratū. iux ta illud. Sola virgo vbere lactabat de celo pleno. ¶ Tertio ponit persona spi ritus sci qui ipsaz inebriauit. cū dr. Inebriasti eam. Qui quidē spūs scūs ⁊m Jo. dama. Operatus ē ad christi icarna tōem. dando. s. matri sanctificatōis gra tiaz. semini diuinitatis potētiaz recepti uam. ⁊ virgini potētiaz generatiuā. tria namq; erant olim impassibilia. ꝓ Unū q; aliqua mater sine peccato cōceperet. iō spūs sanctus eā in vtero scificanso. ⁊ ideo postmodū venīēs sibi dedit scificatiōis gram vt sine peccato cōciperet ⁊ pareret. ꝑs. Sanctificauit tabernaculū suuz altissimus. ꝓ Scōm impossibile erat vt semina intra suū corpus deuz reciperet iō ⁊ spūs scūs sibi dedit verbi diuinitatis potentiā receptiuaz. Apoca. xij. Signuz magnuz apparuit in celo: mulier amicta sole. Tunc enīz sole amicta fuit qñ deū in vtero suo cōcepit. ꝓ Tertium ipossibile erat vt virgo generaret: iō spi ritus scūs ei dedit virtutē generatiuaz: q: virgo cōcepit. virgo peperit iō assimi lat apt. Eccle. xi. Breuis in volatilib⁹ ē apis: inītiū dulcoris hz fructus illi⁹. ipa enim fuit apis: q: virginate ornata. Qrtz Ambro. Dēs apes virgines sunt. Fuit breuis quia humilitatez pdita. Fuit vo latilis: q: in celestibus cleuata. Fecit fru ctuz dulcoris: quia celesti ple fecūdata. ¶ Quarto ponit persona filij qui ipam multipliciter locupletauit: pum ex ea carnem assumpsit: qō notat cū dr. Multiplicasti locupletare ea. Assumpsit aūt ipam carnez sine diuinitatis pollutiōe. sine diuinitatis mutatōe. cum virginita tis cōseruatōe: ⁊ cuz nostra saluatōe. ista quatuor tangit ecclesia dicens. Magnū hereditatis mysteriuz templū dei fact⁹ est vterus nesciens virū. Ecce q: recepit carnez cum virginitatis cōseruatōe. Nō est pollutus ex ea carnez assumēs. Ecce quia recedit sine diuinitatis pollutiōe. Mirabile mysteriū declarat hodie re nouatur nature. Ecce q: recepit nostra saluatōe. Deus homo factus est. id qō fuit permāsit ⁊ quod nō erat assumpsit. Ecce q: recepit sine sua diuinitatis mu, tatione. Assumpsit igit primo cuz mīs cōseruatōe: q: ipsaz illibatam seruauit. Huius exemplū ponit Bernar. dicens. Sicut sine corruptōe sui fidus emittit ra diuz: sic absq; sua lesione virgo protulit filiuz. Nec syderis radius sui minuit cla ritatez: nec virginis filius integritatez. Huius exemplū ponit Augu. in libo de fide ad Petruz dicens. Predicauit istuz visibilez solez radios suos per oēs feces spargere: ⁊ eos mūdos ⁊ sinceros seruare. Si ergo visibilia mūda visibili, bus inmundis cōiungi possunt ⁊ nō co, inquinari quāto magis inuisibilis vert tas totuz hominez sine sui cōtaminatio, ne assumpsit ēt cuz nostra saluatōe. Naz sicut dicit Dama. Totuz me totus assū psit vt mihi toti salutez gratificet. Vere totuz sicut habetur in tertio sententiar. Luz quadruplex sit status hois. s. ante peccatuz. sub peccato. sub gra. ⁊ in glo ria. Christus de primo assumpsit peccati imunitatē. De scdo penalitatē. De tertio gre plenitudinē. De qrto nō posse pecca re. Assūpsit sine sue diuinitatis mutatōe Dutus exēplū ponit Augu. dicens. Non oportet verbū esse mutatū susceptōe ho minis: sic nec membra veste induta mutā, tur q̄uis illa susceptio ineffabilr susce, ptum suscipiēti copulauerit.

Sermo.c. ¶ De eodem sermo. iij.

EGredietur virga de radice ie, sse. Et flos de radice ei⁹ ascen det. Et requiescet super eum spūs dñi ⁊c. Ysa. vi. Oliz terra nre natu re maledicta erat. q: tuc spinas ⁊ tribu los germinabat. Nunc autem ē benedi cta: q: bñdicta virgā ptulit. ⁊ bñdictuz florē pduxit. Et iō de hoc pphetizans Ysaias dicit. Egredief virga de radice iesse ⁊c. In quib⁹ verbis ppha tria scri bit. ¶ Primo virgā egredietē. i. de vir, gine nascentē. cū dr. Egredief virga de radice ⁊c. Dicit aūt virgo virga tripli ci de cā. ꝓ Pmo q: fuit gracilis per hu militatez. Et quāuis gracilis fuit tamē plus q̄ septingentis annis post Ysaiaz fuit. Et quāuis fuit gracilis tamē maxi mū fructuz portauit: quem celū ⁊ terra capere nō possūt: q sufficit ad mūdu redē

376

ptionẽ ⁊ ad plenã angelo⁹ ⁊ hoiumre/formatões. Ez fuit gracillis: tñ totũ mun dũ suo roboze sustẽtauit. Tlã in passione xpi colũne mũdi. i. apli fuerũt concusse. Ipsa aũt tanq̃ colũna imobilis stetit: ⁊ totus mũdus sup eã inixus fuit. ℣ Secũdo dr virga: q: fuit flexibilis p pietatẽ Lanc. iij. Que ẽ ista q̃ ascẽdit p desertus sicut virgula fumi ⁊c. Ipa. n. fuit virgula: q: flexibilis p pietatẽ. Et fumi: q: concremata p charitatẽ. Ex aromatib⁹ myrrhe: q: fugat dyabolicã tẽtatões. Et thuris: q: refrigit fluidas cogitatões. Pulueris pigmẽtarij: q: delectat virtutes ⁊ ꝓfectatões. ℣ Tertio dr ẽ virga: q: ẽ vtilis p officio⁹ multiplicatões. Usus enĩz virge aliq̃i est ad vnũ ostẽsionẽ siue ad pcussionẽ. aliq̃n ad regimẽ siue directionẽ. aliq̃n ad sustẽtationẽ. Ad istud q̃dru plex offiñ siue vsus data est nobis virgo maria. Uñ ipsa dicit Ecc. xxiiij. Ego mater pulche⁹ dilectõis ⁊c. Data q̃de est nobis tanq̃ mr̃ ad ostendẽdũ. Uñ dicit: Ego mr̃ ⁊c. ps. Virgã ⁊tutis tue emittet dñs ex syon: dñare in medio inimico⁹ tuo⁹. Data ẽ nobis ad defendẽdũ ⁊ pcutiẽdũ scz demones qbus ipa ẽ valde terribilis Jõ dicit mr̃ timoris. Numeri. xxvij. Consurget virga de isrl: ⁊ pcutiet duces mo ab. Data est nobis ad directõez. ideo dr: Mater agnitiõis. Eccli. vij. Pasce populũ tuũ in virga tua. Et põt eẽ verbus patris ad filiũ. Ac si dicat: Sicut pastor dirigit gregẽ suũ p virgã suã: sic ⁊ tu pasce ⁊ dirige pplm tuũ p matrẽ tuã. Data ẽ nobis ad sustẽtationẽ. iõ dr: Sacte spes põ. Virga tua ⁊ bacculus ⁊c. Ipsa enĩm est virga inq̃tũ demones pcutit: ⁊ baculus inq̃tũ debiles sustẽtat ⁊ regit. ℭ Secũdo ꝓpheta describit florẽ ascẽdentez cũ dr: Et flos de radice eius ascẽdet. Et cũ deberet dici q̃uenietius ꝺr videt: ascẽdet de virga. virtt: ascẽdet de radice vt ostẽdat hoc factũ esse p dei ifinitã charitatẽ: q: iesse incẽdũ iterpretat vt oñdat in xpo nature humane veritatẽ: q: inde sũpta est caro floris. vñ tractt ostẽdẽ caro radicis. ℭ Dicit autẽ xps flos ꝓpter tres rões. ℣ Prio pp generatões. Flos nãq̃ generat a calore solis ⁊ ifusione roris ⁊ sine aptõe arboris. Sic ad ꝛceptõz xpi calo: spũs sancti se ifudit ⁊ ipsaz incarnationẽ fecit. Ros diuine gr̃e supernit: q: virgini obũbrauit. nulla aptiones ptulit: ꝛ virgo ꝛcepit. ℣ Scõo significatur xps per florẽ quãtu ad odorationes. Dz enĩz odorẽ patrẽ afficientẽ: ⁊ ẽ ad hoc ẽ filis odori sacrificij. Ecli. vij. Odoratus est dñs odorẽ fuauitatis ⁊c. Odorez demones expellẽtez. Et ẽ ad hoc est filis odori myrrhe q̃ expellit vermes. Eccle. xxiiij. Quasi myrrha electa dedi suauitatẽ odoris. Odorẽ hoiem a putredine peccati ꝓseruantez. Et ẽ ad hoc est filis odori balsami. Ibidẽ: Quasi balsamũ nõ mixtũ odorẽ meus. Odorẽ nũq̃ deficientẽ. Flos qdẽ auulsus: attrit⁹ arefactus: odorẽ suũ nõ põit. Sic ⁊ xps fuit auulsus in morte. Isa. liij. Quasi eiz abscisus est de terra viuentiũ. Arefact⁹ in cruce. ps. Aruit tanq̃ testa virtus mea. Attritus in flagellatõe. Isa. liij. Attrit⁹ est pp scelera uŕa. Et odorẽ suũ non põit: sed semp seruauit. Amb. Flos odorẽ ⁊ succisus seruat ⁊ ptractus accumulat nec auulsus amittit. Ita dñus in patibulo crucis nec ꝓtrit⁹ emarcuit nec auulsus euanuit. ⁊ lacea punctiõis succisus sole spaciosio: fusi cruoris calore vernauit. ℣ Tertio a similaz xps floi ẽ ad floi varietatẽ. Tlã a similat vsole pp humilitatẽ. Lanc. ij. Ego flos cãpi. Viola nãq̃ ex dr flos cãpi: q: iter flores cãpi obtinet pncipatũ. vel i ptibus vltramarinis dr nasci qdã flos q̃ flos cãpi dr. qui hz sti pitẽ aspez ⁊ gnãq̃ folia rubea. Et signifi cat xpm q̃ ptulit aspẽritatẽ crucis ⁊ gnãq̃ vulnera passionis. Assimilat rose pp nimlã charitatẽ: per quã ꝓ nobis se sanguie rubricauit. Ecc. l. Quasi flos rosaz in diebꝰ verni. Assimilat filiõ pp puritatez. Lanc. ij. Quasi liliũ ꝛuallũ. ℭ Tertio ꝓpheta ponit spũm regescẽtez cum dr: Regescet sup eũ spũs dñi. In alys homin⁹ spũs nõ regescit: q: habet ẽbi aliqd aut ꝓ modũ ꝓtiãtis sicut peccatuz mortale ꝓmissionis. Eph. iiij. Nolite cõtristare spm̃ scm̃ dei. Aut ꝓ modũ extinguẽtis: sicut pctm̃ mortale omissionis. 1. Thes. v. Spũm nolite extinguere. Aut ꝓ modũ aduersantis sicut ẽ veniale ⁊ sensualitas. Gal. ij. Caro cõcupiscit aduer/

sus spūs ꝛc̄. Aut p modū molestantis vt tumultus sollicitudinū: ꝙtrarietas desiderioꝝ: perturbatio passionū. In xpo aūt spūs scūs regeuit pfecte: q̄ nihil i eo fuit qđ spūi scō ꝙtrariaret: vt est pctō cōmissionis. i. Pet. ij. Pctō non fecit ꝛc̄. Nihil p extīgueret vt est pctō omissionis. Ysa. v. Quid ult qđ debui facere vineę mee & nō feci. Nihil qđ aduersaret: q̄ sensualitas rōni in oīb⁹ obediuit. Nihil qđ molestaret: q̄ nullus tumult⁹ sollicitudinū: nulla ꝙtrarietas desideriꝝ: nulla perturbatio passionū in eo fuit. In hac. n. arca oīa erāt pacifica: Hinc est q̄ cornus regenit i ea dauere: q̄ dyabolus regescit i pctōre. Job. xl. Sub vmbra dormit ꝛc̄. Colūba regenit in viridi arbore: q̄ spūs scūs regescit in scōr mēte q̄ sunt virides coā deo. Dicere. xvij. Erit foltuꝝ eius viride: tū in hac vita nō regescit p fectę. ió colūba de viridi arbore ad arcā redijt. arca vero regenit in mōte: q̄ xps q̄ est arca sanctificatōis regenit in spūs sancti altitudie ꝛ plenitudie. Usi ꝛ i cuā gelio nazareoꝝ sic ꝙscriptū est. Factū é cū ascēdisset dūs de aq̄: descendit fons oīs spūs ꝛ regenit sup eū ꝛ dixit ei. Expecta bā te in oībus pphetis vt venires ꝛ regescerꝝ in te. Tu es enim reges mea.

¶ Sermo. ci. ¶ De eodē die sermo. iiij.

QJssus est gabriel angelus a deo i ciuitatē galilee. Luc. i. ꝛc̄. Oliz missus fuit dyabolus ad cuā iferens prauam suggestionē: mēdacē assertionē ꝛ fallacē pmissionē. Sed hodie mittit angelus ad virginē offerēs reuerēdā salutatōez cuz dixit: Aue gra plena. verā assertōez cuz dixit: Inueniſti eiz graz apud dūm. Utilē pmissionē cuz dixit: Ecce cipies. Quā uis aūt deus olim miserit multas legatōes ꝛ ambasciatas per angelos suos ꝛ prophetas suos. Ista tamē fuit maior ꝛ dignio: q̄ vnq̄ missit: qđ patet ex quattuor. ¶ Magnus eim est ille q̄ missit: ꝛ magn⁹ nuncius quē misit: magna psona ad quā misit: magna causa ꝓpter quā misit ¶ Primo igit magnus est ille qui misit. quod notat cuz dr: Ad deo. i. a tota trinitate. Nā pater ibi posuit suā potentiaz: filius suā sapiam: spūs sanctus suaz gratiaz. Tria eim oliz erāt iposibilia. Unū q̄ aliqua femina ītra suū vterū deū cōceperet. ió pater posuit ibi suā potentiā: q̄ potētiā receperūt tres dūinitatis pater bē virgini marie dedit: vt ītra suū vterū poſsit ꝙcipe deū. Unde angelus Luc. i. Hūc ꝙceptū p dei potētiaz pbauit. Nō erit ingens iposibile apud deū oē verbū. Apocal. xij. Signū magnū appuit i celo. i. in ecclesia militante. mulier amicta sole. i. fulgida diuitate. ¶ Scōz iposibile erat q̄ virgo exist̄és virgo ꝙceperet: ideo filiū posuit ibi suā sapiaz: q̄ saluo sigillo virgitatis saptēter sciuit ītrare ꝛ sapienter exire. hec eiz est illa porta de qua dr Eze ch. xliij. q̄ oi hoi est clausa nisi soli pnci pi q̄ ītrat ꝛ exit per eā. ¶ Tertiū iposibile erat q̄ aliq̄ mater sine pctō filiū generaret. Ideo spūs scūs posuit ibi suā gratiā q̄ ipsaz virginē i vtero matris scificauit: ꝛ postmodū in ꝙceptu eā supuenit ꝛ eam purgauit atq; mundauit: ita q̄ sine pctō ꝙcepit. Ideo dr: q̄ eim nascēt ex te scm̄ vocabit ꝛc̄. ¶ Scōo ipsa legatio fuit magna: q̄. f. magn⁹ nūcius quē misit. qđ notat cū dr: Missus é angelus gabriel. Eius aūt magnitudo appet ex trib⁹ magnis officijs que in curia dei h̄z. ¶ Unū est assistētia apud deuz. Luc. i. Ego eim sum gabriel angelus q̄ assisto semp ante deū. ¶ Scōm est victoriā pliozꝝ. vñ dicit glosa sup Dañ. viij. Gabriel pūs ꝓpositus est: ideo gabriel fortitudo dei iterpretat. ¶ Tertiū é reuelatio secretoꝝ. Dañ. viij. Gabriel fac itelligere istā visionem. Ecce q̄ magna officia. Magnū eiz est secreta reuelare: maius victoriā in pcliis tribuere: maxīmū ante deū semper assistere. Et sicut videmus q̄ papa hz tres differētias nunciorꝝ siue legatoꝝ: quoꝝ quosdā mittit ad negocia magna: ꝛ isti dicunt nūcij. quosdā ad negocia maioꝛa: isti dicunt legati nō ex latere. quosdā ad negocia maxīa: ꝛ isti dicunt legati ex latere. Sic deus quosdā mittit ad negocia magna: vt angelos. quosdā ad negocia maioꝛa: vt archāgelos. quosdā ad negocia maxīma: vt. f. illos de supiema hierarchia q̄ semper deo assistunt. Et ideo de illis legatis de latere q̄ sunt istius su-

preme hierarchie. q̃ dz angelus gabriel affirmãt fuisse. vñ dicit Greg. Ad mariã sũmũ angelũ mitti debuit qui sũmũ om nũ nũciault. ℂ Tertio hec legatio fuit magna: q magna psona fuit ad quã fuit missus. qõ notat cũ dr: Ad virginẽ desponsatã viro ioseph. De qua duo dicũt sc3 q fuit ⁊ virgo ⁊ desponsata. Ideo vidẽdũ ẽ quare xps nasci voluit de virgie ⁊ qnare de sponsata. De virgie qdẽ dns nasci voluit ꝫ m Anselm. vt opa sua plicẽt ⁊ ꝓleret. Quattuor aũt modis dr̃ hominẽ facẽ pdr. s. sine hoie ⁊ femina: sicut fecit adã. De homie sine femia sicut fecit pmã matrẽ cuã. De hoie ⁊ de femina: sicut fecit nos. Et iõ vt opa dei cẽt perfecta: q̃rtũ modũ faciẽdi hoiem addidit ⁊ filiũ suũ de femia sine hoie nasci voluit. vt habeẽt Deus. xxxij. Bei pfecta fũt opa De despõsata nasci voluit dns iesus xps vt in quolibet statu saluté cẽ oñderet. s. i statu virgitali: mrimoniali ⁊ viduali. iõ ipsa bta maria fuit virgo iconupta ⁊ de spõsata: ⁊ post morté ioseph vidua derelicta. ℂ Quarto ista legatio fuit magna q magna cã ꝓpter quã missit. Lõmisit. n. ipse deus angelo q̃ttuor legatões. ℣ Puma vt ipsa3 bta3 virgine salutaret. qõ fecit qñ dixit. Aue gra plena. Bersũ. Indu cit nos ad salutatõ3 marie gabrielis exẽplũ: Joãnis tripudiũ ⁊ rsalutatõis lucrũ. ℣ Scõa legatio quã ꝓmisit deus angelo est: vt salutatẽ ꝓtaret. Lũ eis virgo salutatões audiuisset turbata ẽ in sermone angeli. Bsa ergo virgo maria turbata fuit: nõ turbatõe ipatiẽtie sed verecundie: pauoris ⁊ admiratõis. Angelus aũt in specie iuuenis speciosi ad cã itrauit in cubile. iõ fuit multũ turbata ⁊ pauefacta. Unde cãtat: Et expauescẽs virgo de lumie. Nouã ⁊ insolitã salutationẽ angelus bte virgini fecerat. iõ fuit scõo turbata. i. admirata. iõ angelus bta3 virginẽ sic verecũdatã: sic pauefactã: sic admiratã ꝓtault dicens. Ne timeas maria. Ꝓoptũ enĩz boni angeli est terrere in pncipio: ꝓtare ĩ medio ⁊ letificare in fine. Mali aũt angeli qui se transformant in angelos lucis: in pncipio qdez terrent multũ: ⁊ in medio magis: ⁊ in fine maxime terrẽt. ℣ Tertia legatio que cõmissa fuit angelo ex parte dei ad beatã virginẽ est: vt ꝓtata magnũ filiũ generatura nũciaret cũ dixit: Ecce cipies ⁊ paries filiũ ⁊c. hic erit magnus ⁊c. Ubi oñdit ipm cẽ magnũ ex oĩgie cũ dixit: Filius altissimi vocabit. Ex potenti oñatõe cũ ait: Dabit illi dns deus sedez dauid p̃is eius. Ex nobili subditõe posessiõe cũ dic: Et regnabit i domo iacob in eternũ. Tõ dixit i domo eius: q nõ regnat in malis sj i bonis. Et ex eterna duratõe cũ dixit: Et regni ei nõ erit finis. ℣ Quarto: q ipsa sc3 generãt ẽ virgitatem seruatura, pmitteret. Quesiuit. n. maria dicẽs: Quomodo fiet istud qñ virũ nõ cognosco. Ac si dicat: Lũ tres sint modi generãdi filiũ. s. spũalir: naturalir ⁊ supsubstantialir. Si itelligas q generabis spũalir: magnũ qdẽ erit: sed tamẽ ad me nihil ptinebit. Si aũt itelligas q naturalir. s. q volũtas del sit: vt de sponso meo ioseph naturali more generẽ. Batus qdẽ erit. Baudebo. n. de tã nobili ple: sed nõ gaudebo de perdita virgitate. Si aũt itelligas q supsubstantialir ⁊ miraculose: hoc qdẽ maximus erit. Baudebo cim de tã nobili ple ⁊ conseruato pudore. Et tũc ãgelus ei exposuit q̃rtio mõ ꝓpter. s. supsubstãtialir dicẽs: Spũs sanct⁹ supueniet in te: ⁊ virtus altissimi obũbrabit tibi. Et ꝓueniẽter dicit: Obũbrabit tibi. Deus. n. lux est inaccessibilis. i. Thim. vi. Lucem hitat inaccessibilẽ: est ignis ierztinguibilis. Heb. xij. Deus noster ignis ofumẽs ⁊ z dulcedo ineffabilis. Ecce. xxiiij. Spũs meus super mel dulcis. Virgo igit habẽdo deũ i suo vtero habuit lucẽ inaccessibilẽ: ignẽ ierztinguibilẽ ⁊ dulcedinẽ ineffabilẽ. Sed si oculus ad visũ solis reuerberat. si caro modicum carbonis tactũ nõ patit. si ex imensitate gaudij qs moriẽ. quomodo virgo beata q̃ pura creatura erat: potuit respicere in lucẽ tam ifinite claritatis pati tantuz caminũ diuinitatis. sustinere dulcedinẽ tam ifinite iocũditatis. Proculdubio nõ potuisset nisi virtus altissimi obumbrasset. Unz eim inaccessibilis se sibi obũbrauit: q̃ sese. i. terrene carni, se vniuit. Et sic lucẽ i testa tã̃ i lucerna videre potuit. Ignis qdez iextinguibilis ⁊ diuinus se

sibi obūbrauit: qz inter se ⁊ aiam virgis corpus assumptū mediū posuit. ⁊ sic calore sustinere potuit. Dulcedo ineffabilis se sibi obūbrauit: qz tanta dulcedine carne velauit: sicut hō hīs in ore aligd dulcissimū: tāta dulcedine temperat: qz aliq extrinseco ipsaz velat. bñ ergo dī virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. dum ⁊ lux teste se vniuit ⁊ ignis medīū interposuit: ⁊ dulcedo ineffabilis se velauit. Tūc maria sic salutata: sic ꝓfotata: sic de magnifica plenlectificata: sic ō pudore certificata ait: Ecce ancilla dñi ꝛc. Nō ē credēdū qz ista sic leuit. prulerit: qz ipsa i terra genua flexit. terrā osculata ē: oculos ad celū leuauit: man⁹ ⁊ brachia i celū extēdit. ⁊ sic cū magno gaudio dixit: Ecce ancilla dñi ꝛc.

¶ Sermo.ciī. ¶ De eodē Sermo.v.

Ave gratia plena dñs ꝛc. Nullus sufficienter laudare ⁊ salutare pōt illaz quā salutauit angelus dicens: Aue gra plena. quā scificauit pater altissim⁹. ꝑs: Scificauit tabernaculū suū altissimus. quā requeret dei filī⁹. Luc.ī. Erat subdit tus illis: cui se ynlsit spūs scūs. Luc.i. Spūs scūs supueniet in te. quā tot⁹ beatificat ⁊ admirat mūdus. Ibidem: Ecce eiz ex hoc bt̄az me dicēt oēs generatiōes Quāuis aūt dīgni nō sum⁹: tñ ea saluta re debem⁹: ⁊ ꝓpter debitū ⁊ ꝓpter exemplū: ⁊ ꝓpter fructū. ¶ Debitū qdē est: qz salutatio debet amicis: beneficiis ⁊ dñis. Et ipsa est amica nr̄a. Cant.ij. Surge ꝑpera amica mea. Ecc.xxiiij. Ego mr̄ pulchre dilectōis. ⁊ q pulchre diligo ⁊ pulchre amari volo. Est ⁊ bñficia nr̄a. Sap. vij. Venerūt mihi oīa bona pariter cū illa. Et dña nr̄a. Eccl.xxiiij. In oī pplo ⁊ in oī gēte primatū tenui ꝛc. Ipsa enim dñaf in celo. ió dicit: In oī pplo. ſ. angelor. In mundo. ió subdit: Et in oī gente pmatū tenui. In iferno. ió subdit: Oium excellentiū ⁊ sublimiū colla ꝓpria virtute calcaui. Quia ergo est amica nr̄a debemus eā salutare devote. Et ille devote salutat: q salutat eā cū sincera itentōe: cū cordis attentōe ⁊ cum fidei devotōe. Quia igit̄ bñficia nr̄a est: debet salutari frequēter. Ysa.xxiij. Sume cytharā. ſ. salutatōez angelicā: ⁊ circuiui ciuitatez. ſ. beatā virginē in qua est vnitas ciuiuz. ſ. cogitatōuz in ipm deū vnitarū. Deinde subdit: Bene cane: frequētia canticū: vt memoria tui sit. Qz est dña nr̄a ꝺz salutari humilr. ſ. cū genuflexiōe. Nō est magnū si hō ad salutatōez illam genua ponat in terrā. ad cuius ꝓlatōez rex reguz descēdit i terrā. nō est mirū neqz magnū si se humiliat vermiculus: cū ad illā salutatōez altissimus fact⁹ est paruus. nō est magnū si homo genua in terrā figat: qñ reginā celi ⁊ terre salutat. ¶ Scdo debemus eā salutare ꝓpter exēplū. Habemus eiz exēplū ab angelo: q eā salutauit in thalamo. Al Joāne q eaz salutauit in vtero. Al filio qui eā salutauit in celo. iij. Reg.ij. Surrexit rex i occursuz matris: adorauitqz eā. ſ. salutauit. ideo debem⁹ erubescere eā. ſ. nō salutare postq̄ tales eam salutāt. Eccl.xli. Erubescе a salutā tibus de silētio. ¶ Tertio debemus eaz salutare ꝓpter fructū. Ipsa enīz salutantem resalutat. Eccl.xxiij. Obulabit illi quasi mater honorificata. Obulam⁹ eim sibi oratōibus devotis. Obulat ipsa nobis auxilijs oportunis: dādo nobis. ſ. panez gratie. Vū subdit: Cibauit euz pane vite ⁊ intellectus: virtutē pseuerātie. Vñ subdit: Et firmabit in illo ⁊ non flectet. Et exaltatōez gloie. Vñ sequit: Et exaltauit illū apud proximos suos. Vel pōt dici q hec salutatio est dicēda: qz virgini multū placet: ⁊ dyabolo multū displicet: hoibus multū pdest. ꝑ Placet qdē virgini quādo audit saluratōez q sibi detulit fidelis paranymphus: que sibi gaudiū maximū fuit. Unde dixit: Exultauit spūs meus ꝛc. Qñ audit celestem cantionē quā sibi detulit ioculator: devotus. que catatio tāte suauitatis fuit q ꝑ uocauit a dā tādū ⁊ ipsaz cū dixit: Magnificat anima mea dñz. Et angelos qñ dixerūt: Gloria in excelsis deo. Et totum mundū. ꝑs. Letent celi ⁊ exultet terra. Qñ audit epistolā quā sibi detulit fidelis nūcius: in qua ꝓinedat prosperitas amicoz: redemptio captiuoz: ⁊ victoria hostiū. Proverb. xv. Aq̄ frigida ab̄ sitiēti ꝛc. Ista aūt epistola fm Ber. fuit in ꝑsto vtuinitatis seu trinitatis dictata:

digito dei descripta: z vni de fortissimis palatij ad deferēdū delegata. Qñ audit legationē quaz sibi detulit solēnis legatus. p quaz sibi ānūciabat q̄ in reginam erat assumēda. Bernar. Egredit Gabriel de rege ad reginā. de impatore ad imperatricē. z eo forte alacrius vt. s. cuz angeli priūs regē haberēt habituri eēnt z reginam. P. Scōo diabolū multū displicet. Displicet eim sibi illa salutatio: q̄ sibi ē ad dissecationē. Lū enim sit iudeus dissecak: videś q̄ p illaz salutatōez hō acq̄rit salutē. Displicet sibi illa cātatio: quia ē sibi ad molestationē. Lū. n. sit in luctu molestak quādo eā audit. Ecc. xxij. Audifica i luctu i portuna narratō. Displicet sibi illa epla: q̄ ē sibi ad cōturbatōez. Lū eim sit tyrānus displicet sibi q̄ per illaz amisit capriuos. Ysa. xlij. Educēs de cōsolatōe vinctū tē. Displicet sibi illa legatio: q̄ ē sibi ad idignatōez. Cum eim sit superbus idignak q̄ a muliere sit victꝰ. Judith. ix. Erit eim memoriale dño q̄ manus femine detecerit eum. Nec mirū si tñ sibi displicet illa salutatio illa cātō illa epla: illa legatō: q̄ per illam fuit terrītus. Lank. vi. Terribilis vt castrorum acies ordiata. Fuit cōfusus. Judith. xvi. Tradidit eū i manus femine: z cōfudit eū. Fuit cōtritus. Ben. iij. Ipsa conteret caput tuū. Fuit mortuus. Judic. iij. Inter pedes iacl. i. virgis defecit: z mortuus ē. Sysara. i. diabolus. Et iō cū illam salutatōem audit: timet ac si audiret tonitruum quo rotet z terreat. ps. Vox tonitrui tui deus i rota. Ac si videret clauaz qua pcutiak. Nume. xxiij. Cōsurget virga de israel tē. Ac si videret gladiuz quo iugulet. Judith. xiij. Amputauit iudith pugione caput holoferni. Ac si videret clauū z malleū quo excerebraret. Judic. v. Sinistrā manū misit ad clauū z dexterā ad fabroz malleos. Tpa sysare. i. diaboli valde ptorās. Nō solū autez displicet sibi illa salutatio: sed ēt oia verba que sunt i ea. Displicet eim sibi Eluc. sine v. cū ipe eternū v pcurauerit. Lū qz audit notare mariā. cū ipa cū cōtriuerit. Lūqz audit gra plena. cū ipe p̄mos pentes gra euacuauerit. Lū audit dominus tecū: cū serpēs sit z fuerit. Lūqz audit bñ dicta tu i mulieribus: cū ipe male dictione iduxerit. Cum audit bñdictꝰ fructus vētris: cū per suā suggestionem fructus mulieris fuerat maledictꝰ. Tertio hec salutatio hoi mulrū p dest. Hō. n. aliqñ ē imundus p culpā. tenebrosus p ignoratiam. vacuus p priuationē gre. solus derelictus a diuina p tectōe. maledictus maledictōe pene eterne. z fameli cus a celesti refectōe. Sed qui ē imūdus ad tam sanctā accedat que ē sine ve culpe: deo dē Eluc. Qui ē tenebrosus accedat ad tā illuminatā: iō dr: Maria que i terpretat illuminata. Qui ē gra vacuus accedat ad taz repletā: iō dr: Gra plena. Qui ē solitarius ad tā sanctaz accedat iō dr: Dns tecū. Qui ē male dictus accedat ad tā bñdictā: iō dr: Bñdicta tu i mulieribus. Qui ē celesti bñdictōe z refectō ne priuatus accedat ad ispam tali fructu in imensum votatā: iō dr: Et bñdict fructus ventris tui.

¶ Sermo. cliij. ¶ De eodem. Sermo sextus.

Ave maria gratia plena dns tecū. Solēt mulieres sex gras affectare tpalit quas beata Maria virgo habuit spūaliter que in angelica salutatōe optanť. ¶ Primo nāqz habuit pulchritudinē: cuz dr: Eluc. i. sine v peccati. Fuit eim tam pulchra q̄ fuit sine macula. Lank. iij. Tota pulchra es amica mea z macula nō ē in te. Ipsa eim fuit pulchra: q: sine peccato originali. Tota pulchra: q: sine peccato mortali. Et sine macula: q: sine peccato venīali. Et nō tantū fuit pulchra: sed habuit pulcherrima ornameta. De qbꝰ dr in ps. Dis glia eius filie regis ab itꝰ i fimbrijs aureis. Habuit eim vestimentuz variatū per virtutū diuersitatē: iō dicit: Circūamicta varietate. Interius ifozmatum p sinceră intētionez: iō dr: Dis glia eius filie regis ab itꝰ. Exteri auro seratū i sertū p charitatez: iō dr: In fimbrijs aureis. Eius eim charitas z vsqz i finez pseuerauit. z vsqz ad pauperes se extendit: q̄ sunt quasi fimbrie i vestimento ecclesie. ¶ Secūdo excellētiaz z nobilitatem habuit. cum dr: Maria que iterpre

tak dña. Est aũt triplex nobilitas. Pria est origis: que causak ex carnis ppagatõne. Scõa mox: que causak ex mox cõpositione. Tertia virtus: que causak ex virtutum possessiõe. Istaz triplicẽ nobilitatem ipa habuit. De pria dr in ps. Astitit regina a dextris tuis: ecce nobilitas origis. In vestitu deaurato. t. cũ corpe mox honestate pclaro. ecce nobilitas moris. Circũdata varietate. i. virtutũ multiplicitate: ecce nobilitas virtutis. ¶ Tertio habuit diuitiarũ plenitudinẽ: cum dr. Gra plena. Habet aũt deus quadruplicẽ mensurã gre. s. cõsertã: uoñ coagitataz: z supefluentẽ. vt habet Luc. vi. Bõa mẽsura ẽ mensura sufficiẽtie quaz hñt oẽs sancti ad sui iustificatiõez. Cõserta ẽ mẽsura abũdantie quaz habuerũt apli ad suaz cõuersatiõez z aliaz saluatiõez. Coagitata ẽ excellẽtie quã habuerũt i vtero sanctificati. Supefluẽs ẽt mensura affluẽtie que fuit i xpo. Oẽs aũt has quattuor mẽsuras gre virgo Maria habuisse vr. Unde ipa dr. Eccl. xxiij. In me ois gra vite: quo ad gram iustificantẽ. Et veritatis: quo ad gram aliaz cõuertentẽ z saluantem. Et virtutis: quo ad gram xpi: mantem. Et a generatiõibus nrĩs adumplemni: quo ad gram supefluentem.

¶ Quarto habuit spõsum amabilẽ: cuz dr: D sis tecũ. Circa qõ notandũ q quadruplex ẽ vnitas. P Pria ẽ carualis q ẽ iter sponsum z sponsam. P Secũda ẽ naturalis: que est iter patrẽ z filiũ. P Tertia ẽ socialis: que est iter amicũ z amicũ P Quarta est spũalis que est iter deum z aiam. Ista quadruplici vnitate dominus erat secũ. ¶ Prio vnitate carnali q est iter sponsuz z spõsam. Christus enim cũ ea mrimoniũ cõtraxit: z eaz i spõsam accepit. Osee. ij. Spõsabo te mihi i fide. ps. Ipe tãquaz sponsus pcedẽs de thalamo suo. Sponsatam valde amauit. Hester. ij. Adamauit ad rex super oẽs mulieres. Adamataz sibi cõiunxit z vna caro facta fuit: q: caro xpi erat caro virginis. Ben. ij. Erũt duo i carne vna. P Secũdo fuit cuz ea vnitate naturali: que est iter mrem z filiũ. Et qua vnitate siebat q ipsa diligebat filiũ tãquaz rem suã. ij. Reg. i. Sicut mater vnicũ filium diligit: ita te diligebaz. Et filius honorat matrẽ tãq causam suã honorãdo ipam in vita: quia sibi subditus fuit. In morte: q: ad ipam venit. Et post mortẽ: q: ipam ad dexteraz suaz collocauit. Et ipi adb sibi mutuo cõpatiebant: tãquaz hñtes aiam suã. Luc. ij. Tuã ipi aiaz ptransibit gladi. P Tertio fuit secũ vnitate sociali: que ẽ iter amicũ z amicũ. Ipi eiz diligebãt se mutuo. Canf. vij. Ego dilecto meo: z cõuersio eius ad me. Ipi idẽ velle z idez nolle habebãt. Canf. ij. Dilectus meus mihi: t ego illi. Immo eis z i eis cor vnuz z aia vna erat. Si eim de credentib dicitur Act. iiij. Erat eim eis cor vnum z anima vna. multo excellẽtius ista vnitas i filio z mre erat. ¶ Quarto fuit cuz ea vnitate spũali: que ẽ iter deũ z aiam. Addeo q dem fuit secũ vnita p amorẽ q tota fuit i amorẽ cõuersa: lõ dr: Alpocal. xij. Adulter amicta sole: q tota ex amore facta est lãguida. Canf. ij. Fulcite me floribb. stipate a me malis: qr amore lãgueo. q tota fuit amore liquefacta. Canf. v. Alia mea liquefacta ẽ q tota fuit amore xpi vulnerata. Un aũt sponsa. Canf. ij. Vulnerata charitate ego sum. ¶ Quinto hũit famã celebrẽ: cuz dr: Budicta tu i mulieribus. Ipa eim fuit famosa deo p humilitatẽ. angelis p virginitatẽ. hoibus p fecũditatẽ. De his tribus dr Judith. xv. Tu glia hierusalẽ. i. det: i quo ẽ visio nre pacis. Tu letitia israel. i. ãgeloruz: q semper respicit facilẽ patris. Tu honorificentia ppli nri. i. totius generis humani Et sequit: Quia fecisti viriliter deuz. s. per tuaz humilitatez ad terrã trahẽdo. Et cõfortatũ ẽ cor tuũ: per tuaz fecũditatez humano generi salutez inueniẽdo. Et q castitatez amauerit: virginitatẽ cũ angelis cõseruando. Propter hanc famã celebrez ipa dicit. Beatã me dicent oẽs generationes. Quia z cõiugate ppter plẽ quaz habuit: z vidue ppter cõtinẽtiam quam seruauit. z virgines ppter integritatez mẽtis z etiaz corporis quã custodiuit. ¶ Sexto habuit plem nobilez. cuz dicit. Et benedictus fructus vẽtris tui. Ista est illa benedictio de qua dicit Ben. xxvij. Det tibi deus de rore celi z õ pinguedine terre abundãtiaz vini fru-

menti ⁊ olei. De quo ertaꝫ fructu dicit i ps. A fructu frumēti vini ⁊ olei sui multiplicati sunt. In isto fructu fuerūt tres substantie. s. caro que significat per frumentum: que fuit mortua in passione. pullulauit in resurrectōe. ⁊ multū fructum attulit i ascēsione ⁊ spūs sancti missione Joā. xij. Nisi granū frumenti cadens in terraꝫ mortuū fuerit ⁊c. Per oleū significat eius aiam: que oleo sancti spūs fuit plena. Ysa. i. Unxit te deus deus tuus ⁊c. Per ipm vinū quod letificat cor hominis significat ipa diuinitas que ē letiaꝫ sanctorū. Est igit iste fructus benedictus. ⁊ quantū ad carnez que pro nobis passa fuit ⁊ resurrexit. ⁊ quātuꝫ ad aiaꝫ que spū sancto plena de sua plenitudine nobis effudit. ⁊ quātū ad diuinitatem in qua nostra letitia ⁊ beatitudo consistit ⁊c.

℣ Sermo. cliij. ℭ De eodem die. Sermo septimus.

Ave maria gratia plena ⁊c. Ista salutatiō angelica ponunt sex cause quare debz aliqua dña salutari que pūe plene i dña nra virgie Maria gliosa inuenirī. ℭ Salutanda ē quidez dña nra tā formosa: qō notatur cū dr: Aue. i. sine ve peccatī. Nulla cim peccati macula in ea fuit: ⁊ iō fuit plene formosa ⁊ pulchra ex titit. Ut vero eius pulchritudinē melius videamus notādū qd ē quintuplex pulchritudo. ℣ Prima ē spūalis: que consistit in decore virtutū. De qua dr Thren. iij. Saphiro pulchriores. Ista pulchritudinē ipsa habuit. De qua dr i. ps. Specie tua ⁊ pulchritudie tua ⁊c. Oēs. n. virtutes ipa possedit. Eccl. xlüj. In me omnis gra vite ⁊ virtutis ⁊c. ℣ Secūda est pulchritudo moralis que cōsistit i oppositione motuꝫ. De qua dr Sap. xliij. O ꝙ pulchra ē casta generatō cuꝫ claritate. i. cum mor honestate. Ista pulchritudinem ipa habuit. De qua dr Cant. vij. ꝙ pulchri sunt gressus tui: i calciamentis filia pricipis. Gressus vero aie sunt virtutes eius: ⁊ calciamēta gressuuꝫ aie sunt opa virtutū eius. De pulchritudie aūt mor eius ait Ambro. i lib. de virgibus. Nihil i Maria torpū in oculis. nihil in verbis. nec pr. nihil i actu verecūdiū. nō gestus fractior. non icessus solutior. non vox petulantior. ℣ Tertia ē pulchritudo celestis. De qua pulchritudie ait ysaia. xxxij. Sedebit populus i pulchritudine pacis. Ista ei⁹ pulchritudinē ipa possidet: q: pie ceteris sctis i glia magis fulget. s. vt non solū mūduꝫ sed ctiaꝫ illuminat paradisum. Bernard. Marie presentia totus illustrabit orbis: adeo vr ipsa taꝫ celestis patria solito clarius rutilet virginee lampadis irradiata fulgore. ℣ Quarta est pulchritudo angelica. De qua pulchritudie dr Ezech. xxxi. Oē lignū paradisi non ē assimilatū ei ⁊ pulchritudini eius. Ista pulchritudinē habuit ipa beata virgo: iquātuꝫ virgitatez illibataꝫ seruauit. Maior nō fuit puritas beate virgis ꝙ angeloꝝ. Fuit ei⁹ infra puritatez dinaꝫ puritas beate virginis: sed supa puritatez angelicaꝫ ⁊ humanaꝫ. Anselsic ait. Decebat vt beata virgo niteret ea puritate qua maior sub deo nequit itelligi. qnetiaꝫ omnē puritatem angelicā ⁊ humanaꝫ trāscēderet. ℣ Quinta ē ipa pulchritudo dina. De qua dr Hiere. xxxi. Benedicat tibi dominus pulchritudo iusticie. Ista pulchritudinem et beata virgo habuit: in cui⁹ vtero ipa dina pulchritudo nouē mēsibus habitauit. De quo dr i ps. Concupiscet rex decorez tuū. Hyeronym⁹. Si martaꝫ diligēter aspicias nihil ē virtutis. nihil speciositas. nihil candoris. nihil meriti. nihil glie. nihil gaudij. nihil salutis: qō ex ipa nō resplendeat. ℭ Secūdo salutāda ē dña taꝫ luminosa: qō notat cuꝫ dr: Maria que iterptat illuminatrix. De ips. suus autez illuminatur dr Apocal. xij. Mulier amicta sole ⁊ luna sub pedib⁹ eius. Ex qbus verbis iam dictis habet ꝙ ipa beata virgo est illuminata a supio: ri: cuꝫ dr: In capite eius corona duodecim stellarū. i. nouē ordinū angeloruꝫ. ⁊ triuꝫ horum sc⁹ martyrū cōfessoꝝ ⁊ virginum. Et illuminata ab inferiori: cum dr: Luna sub pedibus eius. Habet ēt ecclesiaꝫ militante sub ptectōe: ⁊ triūphantem sub sua dnatōe. Est etiā illuminata ab exteriori: cum dr: Amicta sole: id est

fulgida cõuersatõe. Illuminata ab interiori: ideo dicit: In vtero habes. Habuit enim nouez mẽlibus in suo vtero diuinum splendorẽ. Illuminata a dextris: q; in pspcritate habuit sapientiaz. Et a sinistris: q; in aduersis habuit patiẽtiã. Ideo dicit q; vate sunt sibi due ale per quas volauit in desertũ. i. in celũ. De eiẽ tiaz luminositate dr Lanf. vi. Que est ista que pgredit velut aurora cõsurgẽs pulchra vt luna. electa vt sol. terribilis vt castroũ acies ordinata. In die nihil pulchrius sole. in nocte nihil pulchrius luna. In cõfinio diei z noctis nihil pulchrius aurora. in certamine nihil pulchrius castroũ acies ordinata. Ipa igit peccatores purgat a tenebris lumie gratie fuer: ideo assimilaf auroꝛe. Errantes dirigit luce sue sapientie: ideo assimilatur lune. Ac frigidos accẽdit caloꝛe charitatis sue: ideo assimilaf soli. Demones terret fulgoꝛe maiestatis sue: ideo assimilaf castroũ acieꝛ ordinate. ¶ Tertio salutãda ẽ domia taz gratiosa: cũ dicitur: Gratia plena. Magnuz ẽ habere potẽtiaz receptiuaz gratie quaz habent mali quãdiu sunt in via. Sed ea carent dãnati in pena: qui vlterius nõ possunt redire ad graz. Lu. xvi. Inter nos z vos chaos magnuz firmatũ est. Maiuz ẽ habere guttã gratie quã habẽt boni: qui tantũ sunt impfecti. Qui biberit de fluuio paradisi: cuius gutta maioꝛ ẽ oceano restat vt in eo sitis mũdi penitus sit extincta. Maximũ est habere calicẽ vel plenitudinẽ gratie quaz habẽt viri pfecti: qui quodãmodo dei amoꝛe sũt ebrij ps. Calix meus inebrians q̃ preclarus ẽ. Quã maximũ est cẽ in fonte gre in quo sunt z ati. De quo fõte dicit in ps. Quoniã apud te est fons vite ꝛc. quã felix ergo ẽ virgo maria que nõ tantũ potẽtiaz receptiuaz gratie. nõ tantũ guttã gratie nõ tantũ calicez z plenitudinẽ gratie: sz etiaz fontez z flumẽ habuit oiuz gratiarum. Bernarꝺ. Uehemẽtia deniderij seruore dilectiõis puritate oratõis fontem attingit pietatis vt hauriret super angelos quaz refundat hominibus aquaz vitam. ¶ Quarto salutãda est domia taz gloriosa: cuz dicit: Domin⁹ tecũ. Fuit q; dem secũ dñs pater: qui fecit cã tam potentem. Eccle. xxiiii. In hierusalẽ potestas mea. Domin⁹ filius qui fecit cã tam sapientẽ. Pꝛouerb. xiiij. Mulier sapiẽs edificat domũ suaz. Domin⁹ spũs sanctus: qui fecit eaz tam clementez. vnde dicit oliua. Eccli. xxiiij. Quasi oliua speciosa in campis. Et ideo potenter i monte nos defendit. vnde dicit: Tu nos ab hoste ptege. Sapienter post mortez nos suscipit. vnde sequitur: In hora mortis suscipe. Clementer in vita iustis gratiaz z peccatoribus misericordiaz infundit. vnde premittitur. Maria mater gratie mater misericordie. Eccl. xxiiij. Ego mater pulchre dilectiõis quo ad gram quã iustis tribuit. z timoris: q; hostibus terribilis extitit. z agnitiõis: quia sapienter nos deducit z sancte spei: q; clementer peccatoꝛi veniam infundit. ¶ Quinto salutanda est domia tam famosa: cũ dicitur: Benedicta tu in mulieribus. Uere est benedicta non solum in mulieribꝰ sed super omnes mulieres: quia cuz triplex sit status mulieruz scilz virginuz: viduarũ: z cõiugatarũ. Quicquid boni tas est in triplici statu ipa habuit. Quicquid autem mali est siue defectus ipsa vitauit. In ipsa virginitate quidez est quoddaz bonuz scilz integritas carnis. z quoddam maluz scilz sterilitas pꝛolis. In viduitate vero est quoddam bonum scilz libertas animi. z quoddam maluz scilz solitudo consorty. In coniugio vero est quoddaz bonum scilz fecunditas pꝛolis. z quoddam malum scilz corruptio carnis. Beata igitur virgo Maria est benedicta super omnes mulieres quia fuit virgo sine sterilitate. vidua sine solitudine. coniugata sine corruptõe Judith. xv. Uiriliter fecisti q; castitatez amauerit. z post virum tuum alterum nescíuerit. Ipa nãq; viriliter fecit: quia fuit mater sine corrupta. Castitatem amauit: quia fuit virgo fecunda. z post mortem viri sui alterum nesciuit: quia fuit vidua z tori trinitati sociata. ¶ Sexto salutanda est domina tam fructuosa: cũ dicitur: Benedictus fructus vẽtris tui. Ille autem fructus ẽm Bernar. fuit benedictus: in odoꝛe: in saporẽ: z in spe-

cie. Odor autez istius fructus tãtus erat q̃ patrem recõciliauit. Gene. xxvij. Ecce odor filij mei q̃ ỹmones expulit z ptur bauit. Eccle. xxiij. Quasi enim mirrha electa dedi suauitatem odoris qõ totum mundũ repleuit. De hoc Job. ix. Dies mei transierunt quasi naues poma portantes. Christus enim p mare huius mũdi nauigauit z nobis odorem suũ reliqt. ¶ Secũdo est iste fructus bñdictus i sapore cuius sapor est tã dulcis q̃ appetitum ꝓuocat. Eccle. xxiij. Qui edũt me adhuc esurient q̃ oia amara dulcorat. Deut. xxxiij. Inundatões maris quasi lac sugent. q̃ omnia alia dulcia in insipiditatẽ ỹmutat. Prouer. xxvij. Anima saturata calcabit fauũ. ¶ Tertio est bñdictus in specie. Eius enim spẽs est tam luminosa q̃ requirit in nobis magna purificatio vt ipaz videre valeamus. Bat the. v. Beati mundo corde qm̃ ipsi deuz videbunt. tam gratiosa q̃ ibi est nostra delectatio Hester. xv. Facies tua plena ẽ gratiaz. tam gloriosa q̃ ibi est nr̃a beatitudo. Joan. vij. Hec est vita eterna vt cognoscant te solum vez deũ z quẽ misisti iesum xp̃m ẽ.

¶ Sermo. cv. ¶ In cena dñi. Sermo. i.

Aferam pauxillum aque z lauẽtur pedes vestri requiescite sub arbore. ponamq̃ buccel lam panis z ꝓfortet cor vestr̃. Gen. xviij. Ista verba que Abraã angelis dixit p̃t esse verba xp̃i dicta in cena apostolis suis. Fecit enim cũ eis cenã in qua quattuor genera ferculoz apposuit. s. Exẽplũ. Medicamentũ. Sacramentũ. z documẽtum ¶ Exemplũ humilitatis impendit in pedũ ablutõe cum dicit. Affera pauxillum aque z lauent pedes vestri. De isto enim exemplo ipe dicit. Exemplum enim dedi vobis ẽ. Lauit autẽ eozũ pedes nõ trĩs corporales sed ẽt spũales qua druplici aqua que in pñsenti euangelio õsignat. ¶ Primo. n. aqua materiali. ỏ q̃ dicit. Misit aquã in pelui z cepit lauare pedes discipuloz. Et hoc vt dictum ẽ fecit in exemplũ humilitatis. Aug. dicit cimus fratres humiliter ab excelso. faclimus inuicẽ humiles qõ humiliter fecit excelsus. nec de dignet qõ fecit xp̃s facere xp̃ianis. Luz. n. ad pedes fratrũ cliñat. corpus ẽt in corde ipo vel erectat vel si iam inerat ꝓfirmatur humilitatis affectus. ¶ Secũdo lauit aqua sacramẽtali. De qua dicit. Qui lotus est nõ indiget nisi vt pedes lauet. Ibi dicit glosa. Ex his verbis intelligimus baptizatos fuisse apostolos z si nõ legat. vbi Augu. Totus homo in baptismo abluit sz cuz in rebus humanis postea linit. vtiqz terra calcat. Ipsi ergo affectus humani q̃ si pedes sunt. vbi ex humanis reb̃ afficimur. Quotidie ergo lauat pedes in nobis qui interpellat p nobis. Nec videt absurdũ attenta sikitudine neqz mirũ si homo ẽ ꝑmptus ad pulueres ꝓtrahendos q̃ est puluis in nattuitate. in vita. z in morte. Nam de puluere fuit ꝙditus z in pulueꝛẽ ẽ resoluendus. z pluerẽ hz corpus. Gene. iij. Puluis es. ecce quia ỏ pulueꝛe ꝙditus z in pulueꝛem ibis. ecce q̃ pulueꝛẽ hz corpus. Loquar ad dñm meũ cum sim puluis z cinis q̃ igit̃ tot̃ homo est puluis. z simile appetit suuz si mile. ideo affectus humani ꝑmpti sunt ad pulueres ꝓtrahẽdos. ỏ sepe sunt lauandi ne ipsi affectus in natura pulueris ꝙertant. Augu. Talis nãqz ẽ vnus quisqz qualis dilectio sua. Si terram diligis terra es. Si deum diligis deus es. ¶ Tertio eos lauit aqua spũali que ẽ aq̃ spũs sancti. de qua dicit. Et vos mundi estis. sed nõ oẽs. nõ enim. intelligitur de lotõne materiali q̃ oẽs lauit. nec sacramentali. q̃ omnes baptizati erant. sed ỏ lotõe spũs sancti quã iudas nõ habebat De qua aqua dicit Ezech. xxxvi. Effundam sup vos aquã mundã z mundabimini ab oibus ingnamẽtis vestris. de q̃ bus ingnamẽtis dicit Job. vij. Induta est caro mea putredie quo ad ingnamẽtuz luxurie z sordibus pulueris quo ad ingnamentũ auaritie. cuius mca aruit. z ꝓtracta est quo ad ingnamentũ supbie. Supbia. n. facit cor aridum iuxta illud Eccle. vi. Nõ te extollas i cogitõe anime tue. z relinqueris velut lignũ aridũ i heremo. Ab isto triplici ingnamẽto mundari debemus. ỏ. Lor. vij. Mũdemus nos ab oi ingnamẽto carnis. cccc mundatõ

a luxuria ⁊ spūs. ecce mundatio a superbia proficientes sanctificatōem. ecce mundatio ab auaritia. Sanctū enim id ez est qđ agios ⁊ sine terra. ¶ Quarto nos lauit aqua celesti que de suo latere emanauit de qua dixit. Si nō lauero te nō habebis ptem mecū. de hac lotōe dī Apoc. vij. Lauerunt stolas suas ⁊ dealbauerūt eas in sanguine. Sanguis enim xpi instar lactis ђz animas dealbare. Siquis enim virtute caloris in lac puertit Sanguis aūt xpi in corpore suo fuit excoct⁹ igne amoris. de quo dī Luc. xij. Ignē ve ni mittere in terrā ⁊c. In corde aūt nr̄o ђz excoqui vbi sunt duo vbera. s. intellectus ⁊ effectus. In intellectu ђz excoq p meditatōem. ps. In meditatōe mea exardescet ignis. Et in affectu p deuotōem Job. xxxx. Pulli eius lambūt sanguinē. ¶ Scūdo xps in cena posuit scām ferculū. inedicamentū pietatis. in medicinali passione quā hodie incohauit. qđ notat ū dicit. Requiescite sub arbore. s. crucis. Olim genus humanū laborabat cira tria. s. circa opanda. ⁊ iste labor causabat a timore male humiliāte. circa diligenda. ⁊ iste labor causabat ex amore male inflāmāte. circa cognoscenda. ⁊ iste labor causabat ex errore male excecant Sed ab isto triplici labore debemus fu arboze crucis requiescere. qz ibi inuenimus fortitudinē ptra timorez male humiliāte. Hoc significatū est. ij. Reg. xix. vbi dicit q helias fatigat⁹ p iecit se subr boze iuniper ⁊ cū comēdisset tantā fortitudinē sensit q vsq; ad montē dei ozebb ulauit. Ibi inuenim⁹ refrigeriū ptra timorē male inflāmantē. Hoc significatū ē ōc. iij. q lōas ptra cstū sub edera regelt. refrigeriū inuēit Ibi inuenimus cognitz veritatis ptra errorē male excecant Hoc significatū est Lu. xix. vbi dī. zachus ascēdit i arboꝛē sicomoꝛū vt xpm eruit videre ⁊ cognoscere. ¶ Tertio pduit tertiū ferculū. s. sacramentū charitatis in sui corpis ⁊ sanguinis pfectat cū dī. Ponāq; bucellam panis. Iste ynis fuit formatus in arca vteri virginis de tribus farinis. s. antiqua noua ⁊ eterna. i. carne. aia ⁊ deitate vera. Hoc significatū est. ij. Reg. xix. Respexit ⁊ ecce ad caput suū subcinerici⁹ panis ⁊ vas aque. Ita misse panis ē candidus quantū ad aiam pura ⁊ subcinericius quantū ad carnez mortalitatē subiectā. ⁊ ad caput positus. qz ista duo s. caro ⁊ anima fuerūt xpo in vnitate persone piuncta. Iste panis sic formatus triplici igne fuit excoctus. s. igne passiōis. quo ad farinā antiquā. i. carnē. ps. Ossa mea sicut cremiū aruerūt. Igne amoris quo ad farinā nouā. i. aiam. i. Joan. xv. Maiorē ac dilectōem nemo ђz ⁊c. Igne deitatis quo ad farinā eternā. Hebr. xij. Deus noster ignis ꝯsumens est. Iste panis sic formatus ⁊ sic coctus p quinque vulnera quasi p quinqz frusta fuit inicissus vt p primū frustū ptem reconciliaret Roma. v. Cū enim inimici essemus reconciliati sumus p mortē filij eius. Secundū vt celestem famulā apiret. Hebr. ix. Per ppriū sanguinē introiuit semel in sancta. ¶ Tertiū vt sanctos patres ō limbo educeret. zach. ix. Tu quoque in sanguine testamēti tui eduxisti vinctos de lacu in quo nō erat aqua. ¶ Quartū vt ruinā angelicā reparet. ps. Judicabit in natiōibus. s. demonū implebit ruinas. s. angelox. ¶ Quintū vt demones expoliaret. Col. ij. Expoliauit principatus ⁊ potestates ⁊c. Iste panis sic formatus sic excoctus ⁊ incisus māducatur sacramentalr̄ tm̄ sicut a malis qui spēs sacramētales recipiūt sed effectū sacramēti nō recipiunt. i. Cor. xi. Qui māducat ⁊ bibit indigne ⁊c. Ab aliquibus autem spūaliter tātū sicut a bonis quādo. s. articulus necessitatis ꝯ ptemptus religionis sacramentū excludit. De isto modo dicit Augu. Ut quid paras dentē ⁊ ventrem. Crede ⁊ manducasti. Ab aliqbus sacramentalr̄ ⁊ spūaliter sicut a bonis q recipiūt sacramētū ⁊ rem sacramēti. Joan. vi. Qui manducat meam carnē ⁊ bibit meum sanguinē ђz vitam eternam. ¶ Quarto posuit in hac cena quartum ferculū. s. documentū veritatis. Et hoc in sermonis compilatōe cum dicitur Et confortet cor vestrū. Sermo enim dei ђz sfortare oēs sensus spūales. ¶ Nam cō fortat visum spūalē. Visus aūt nō cōfortat i coloꝛibus extremis. i. albo ⁊ nigro

sed in medio ⁊ est in viridi. Per album enim intelligit claritas celestis p nigrū obscuritas infernalis. Sermo dei tanq̄ viridis medius ꝓcedit qr nitit nos idu cere in amorē celestiū ⁊ ad timorē penaꝝ eternaꝝ. Hiere. xvi. Erit solū eius viride. ¶ Secūdo ꝙ ortat ꝑ odorē spūalem Odor enim aliq̄ causat ex ꝓcreatōne vt ps in thure. Alliquādo p ꝓritōs sicut ps in ꝓrito aromate. Alliqui ex reuelatō ne sicut ps in apro vase. Dūc eniꝫ sermo dei valde redolet quādo in effectu p̄dicatoris ꝙcreat ꝑ amorē. intellectu conterit ꝑ meditatōem ⁊ in vita p honestatē siue honestā quersatōem. ij. Lor. ij. Christi bonus odor sumus deo in omni loco. ¶ Tertio ꝙ ortat spūalē gustū. Actu. xx. Cum accepisset cibū ꝙ ortatus ē. Lō. ꝙ ortat aūt o patiua vt vitacius operet. Intellectiua vt limpidius ꝓempletur. Et affectiua vt sapidius delectet. De his tribus dicit Eccle. xv. Cibauit eum dns pane vite quo ad p̄mū ⁊ intellect⁹ quo ad secūdū ⁊ aqua sapientie. i. sapide scientie. potauit illū quo ad t̄tiū. ¶ Quar to delectat spūalem auditū. Sonus enī ꝑm Augu. sit tribus modis. s. cantu. flatu. ⁊ pulsu. Ad vocem ꝓtinet cantus ad organū flatus. ad citharā pulsus. Non est ergo mirꝫ si audire verba dei est delectabile. qr aut ꝓcesserunt ab ore dei. aut a sanctis qui fuerunt organū dei. aut ab ore xp̄i qui fuit citharа dei ꝑm illud. ps. Exurge psalterium ⁊ citharа. ¶ Quinto delectat ꝙ ortat spūalem tactū. Tactus aūt nō delectat circa dura vel mollia. sed circa media. Sic sermo dei reꝓhendit extrema ꝙmendat media. Naꝫ reꝓhendit volositatē ⁊ fatuitatē ⁊ cō mendat ꝓudentiā Reꝓhēdit gulositatem ⁊ vacuitatē ⁊ ꝙmendat tempantiaꝫ Reꝓhendit seueritatē ⁊ remissionez. ⁊ ꝙmendat iustitiā. Reꝓhēdit temeritatem ⁊ pusillanimitatē ⁊ ꝙmendat fortitudinē. De his quattuor dicit Sap. viij. Sobrietatem ⁊ sapientiā docet. ⁊ iustitiam ⁊ virtutē quibus vtilius nihil est in vita hominibus.

¶ Sermo. cvi. ¶ De eodem die Sermo secundus.

QUi lotus est nō indiget nisi vt pedes lauet ⁊c. Joan. xiij. Istud verbū tractās Innocentius papa tertius distinguit triplex lauacrū. s. Aque. Sanguinis. ⁊ Lachrymaꝝ. Et quodlibꝫ horꝫ dicit esse duplex. ¶ Nam lauacruꝫ aque duplex ē. s. materialis aqua ⁊ spiritualis. ¶ Lauacrū sanguinis duplex est s. fusū in patibulo ⁊ oblati in sacramēto. ¶ Lauacrū lachrymaꝝ duplex est. s. oculoꝝ ad lamentū ⁊ plantaꝝ ad sacramentū. Ista sex lauacra in hac die sunt facta vt idē Innocentius ostendit. ¶ Primum igit lauacrū est aque materialis q̄ xp̄us pedes discipuloꝝ lauit. qđ qđm fecit ī exemplū iuxta illud Joan. xiij. Exēplum dedi vobis. In hoc eīm exēplo instruūtur. Superiores. Inferiores. ⁊ Equales ¶ Superiores. s. plati instruunt. Dūc eīm caput ⁊ pedes lauat qui plat⁹ bonos se habēt cum obligētia. Lhryb. Nō solū pedes lauit sed vestimēta deposuit. linteo se pcinxit. peluim imple. ostēdens q̄ cum omni studio talia facre oportet Roma. xij. Qui ꝓcest in sollicitudie ad malos debent se habere cū ꝓtētia ⁊ benuolentia. Exemplo xp̄i q̄ ꝓditoris sui pedes lauit. Voluit qdem ipm a sua malitia coercere nō ꝓ tormento. vel plagas sed modo p amorē vocando dōm amicū Matthe. xxvi. Amice ad qđ venisti. Modo p pudorē habendo ī ꝙmensale suum vt ibidē. Qui intingit mecum manū in parasida ⁊c. Modo p̄more p̄dicendo et supplicū eternū vbidem. Ve homini illi p quē filius hominis tradet. Modo p obsequiū impenēdo sibi humilitatis officiū quādo. s. eis pedes lauit. Augu. Nō dedignat⁹ est xp̄s inde lauare pedes cuius inde manus videbat in scelere. ¶ Secūdo instruūt inferiores vt exēplo Petri aduos platos habeant se reuerenter qō ītat cum dr. Dñe tu mihi lauas pedes Chri. Amabus ḡbus cecoꝝ oculos a:ruisti. lepꝛosos mūdasti. mortuos suscitasti ⁊c. Phili. ij. Qui huiusmodi sūt omni honore habetote. Debent se hære humilit. qō notat cum dr. Non lauabis mihi pedes in eternū. Aug. Quās magne au

datie esset ꝙ tradicere seruꝰ dño bolem deo. tamen hoc magis facere voluit quā pati vt xps sibi lauaret pedes. ℭ Tertō dz se habere obediēter qō notat in hoc ꝙ Petrus postmodū obediēs dixit. Domine nō tm pedes meos ⁊c. Debe. xiij. Obedite p̄positis vestris. Ecce obedientia. ⁊ subiacete eis. ecce humilitas deuota. ℭ Tertō instruunt equales ⁊ omnes vt hēant charitatem mutuā ad inuicez. qō est ſm Glo. Inuicē sibi seruire inuicē sibi peccata dimittere. ꝓ inuicem orare. Augu. Inuicē nobis delicta donemus. ⁊ ꝓ nostris inuicē peccatis oremus atq3 ita quodammodo nob pedes lauamus. ℭ Secundū lauacrū est aqua spūalis ꝙ quā elemosina significat q̄ pedes. i. pauperes qui videnē esse extremi. i. abiecti. sunt lauandi. i. refouēdi. Dicit autez ele mosina aqua qz hz virtutē extinctiuam respectu peccati qō extinguit. Eccle. iij. Ignem ardentē extinguit aqua ⁊ elemosina resistit peccatis. Virtutē mundatiuam respectu gratie que infundit Luc. xi. Date elemosinā ⁊ omnia mūda sunt vobis. Virtutē fecūdatiuā respectu bonoꝝ que augent. ij. Cor. ix. Multiplicabit semen vrum ⁊c. Virtutē fructificatiuam respectu premij qō acquirit. Thob. iiij. De substātia tua fac elemosinā. ꝑmitte. n. bonū tibi thesaurizas. ℭ Tertiuz lauacrū est sanguinis effusi in patibulo quo xps peccata nīa lauit. Apoca. i. Lauit nos a peccatis nr̄is in sanguine suo. vñ. ps. Aspges ⁊c. Lauacrū siue balneū dz esse medicinale. calidū. ⁊ clarū. Sic sāguis xpi fuit medicinalis ratōe diuinitatis. cui fuit vnitus. Et fuit calidus ratōne amoris quo fuit iflāmatus. Ista duo notant in hoc ꝙ xps ysopo assimilat. q̄ est herba medicinalis ⁊ calida. Fuit etiā iste sanguis clarus q̄ animā facit claraz ⁊ mundā. Ideo sequit Lauabis me ⁊ super niuem dealbabor. ℭ Quartū lauacrum est sanguinis oblati in sacrameto qō q̄dem sacramētū xps nobis dimisit in me morialē siue passionis. De quo dī Luce xxij. Hoc facite in meā ꝑmemoratōez. Dabemus enim triplex memoriale passiōis ℭ Unū in visu. s. passio xpi picta. ℭ Aliud in auditu. s. passio xpi p̄dicata. Aliō in gustu. s. passio xpi in hoc sacramento veraciter ꝓtenta. Si igit affectū mouet passio xpi imaginibus visa ⁊ passio audita ⁊ p̄dicata multo fortius mouere debz passio degustata. Eccl. xlix. In omni ore quasi mel dulcorabit ei⁹ memoria. Quitum lauacrū est lachrimarum ex oculis ad lamentū ꝓtū ad publice penitētes q̄ hodie recōciliant. In capite. n. ieiunij excludunt ab introitu ecclesie. Arcentur a p̄ceptōe eucharistie ⁊ ligātur nexibus penitētie. Et istud fit in signū penitētie. Ade q̄ fuit a paradiso electus a ligno vite p̄hibitus ⁊ multis penis ligatus. Sz hodie xps celestē anuā cepit aperē. ⁊ iō in ecclām introducunt. Hodie corpus ⁊ sanguinē ad mandūcādum dedit. ⁊ iō ad edendū admittunt. Hodie ligat⁹ fuit ⁊ ideo ipsi q ligati erāt a nexibus soluūtur. iurta illud Jo. xviij. Si ergo me q̄rit ia sinite hos abire. ℭ Sextū lauacrū est lachrimarum ex plātis ad sacīm sicut e oleum ⁊ balsamū ex qbus crisma ꝓficitur ⁊ hoc pōtificali būdictōe adūcta. Per ꝙ daf intelligi ꝙ debemus habere oleū. i. nitorē ꝓscīe q̄tū ad deū. mat. xx. Prudētes ꝫgines accepūt oleū ⁊c. balsamuz i. odorē bōe fame q̄tū ad ꝓximū. Eccle. xxiij. Sicut cinamomū ⁊ balsamū odorē dedi. ⁊ būdictōz celestis gr̄e q̄tū ad se ipōs q̄ gō būdic. celestis pōtifex hz daf. ℭ Sermo. cvij. ℭ Deo dē die sermo. iij.

Sacra cena dōs multoꝝ pſonā assumpſit. s. pſonā amici. magri. dūi ⁊ seruī ac plati. ℭ Persona qdem amici assūpſit qñ cū discipulis cenare voluit. Signū. n. spūalis amicitie ē inuicē epulari. ⁊ maxime qñ deberēt se separi. Christus igit ab apostolis discessurus primū cū eis cenā voluit celebrare. In q̄ quidē fuit triplex gen⁹ cibi ⁊ triplex genus vini. Ibi. n. fuit panis azim⁹. agn⁹ tipicus ⁊ xpi vez corpus gō xps in spē panis discipulis dedit. Lōrraria aūt his fuerūt i cēa. Ade quā ipe cū vxore sua celebrauit hic. n. fuit panis azimus. ibi fuit panis fermētatus q̄ tota natura humana per peccatum fuit fermentata ⁊ corrupta. ℭ Hic agnus typicus ibi cibus veti-

382

tus. hic panis in corpꝰ xpi mutatus. ibi panis mutatus in corpus diaboli. pcz eniz mortale in corpus diaboli facit trá sire. ℣uit ẽt in cena dñi triplex genus vi ni. s. legale. i. succus de lactucis agresti bus. Sacramẽtale. i. sanguis christi di scipulis in specie vini oblatus. Et spũa le. i. abũdantia diuini amoris quo oẽs q erant in illa cena erãt repleti z quodaz mõ ebrij effecti. Nã pre amore christus fu it ebrius: quãdo i cruce fuit denudatus Petrus fuit ebrius quãdo cõtra picula mortis securus erat effectus. Joãnes fu it ebrius qui i xpi pectore quasi in fonte fuit potatus. Si igit ad hãc volumus accedere z corpus xpi digne suscipe: de bemus hũc triplicẽ cibũ hẽre. s. panẽ azi muz. i. corpuꝝ. i. Lox. v. Epulemur in azimis sinceritatis. Agnuz. i. cor amore xpi inflãmatũ zc. ps. Inflãmatũ est cor meũ zc. z panẽ trãsubstãtiatũ. i. cor ab oi amore mundi alienatuz: vt nihil sit ibi amoris mũdi: sed ibi accidẽtia sine subs tecto. i. amor temporaliũ nõ radicetur i animo. Debemus ẽt hic hoc triplex vi nuz. s. vinuz 3tritõis ex herbis agresti bus zc. ps. Potabis nos vino cõpũctio nis: vinũ deuotõis vt eius sanguinẽ sem per cũ deuotõe z deliderio in memoria habeamus. Job. xix. Pulli eius lãbunt sanguinez. vinuz amoris: vt eius dulce die delectemur z iebriemur. Cant. v. Bi bite z iebriamini chariſſimi. ¶ Secũdo xps assumpsit personã magistri: cũ dicit Vos vocatis me magister z dñe. Joan. xiij. De tito magistro dr Mat. xxij. Ma gister scimus qz verax es zc. Scõm autẽ Chryso. Magister veritatis quis effici tur veritatẽ nõ fallificãdo. a veritate nõ cadẽdo. z veritatez defendẽdo. Xps igi tur dr verus magister. qz veritatẽ nõ fal lificauit. vnde dr. Magister scimus qz verax es. veritatez nõ tacuit. vnde dicit Et viam dei in veritate doces. z veritatẽ defendit. vnde dr: Non enim respicis personã hominũ. Hũit aũt iste magister q̃nor modos docẽdi. docuit verbis exẽ plis. sacris z miraculis. ℣ Quidã enim erãt rudes z inscij. z istos docebat verbis. Mat. v. Aperiens os suũ z docebat eos dicẽs. Beati pauperes spũ qm zc. ℣ Quidã erant curiosi q nolebãt audi re verba sed videre facta. istos docebat exẽplis. Mat. x. Discite a me quia mitis sum z humilis corde. ℣ Quidã erant superbi: z istos humiliabat sub creaturis ifitutes sacramẽta a quibus iustificatio nẽ acciperent. Jo. iij. Nisi qs renat' fue rit ex aqua z spũ sancto zc. ℣ Quidam erãt duri z obstinati. istos quinccbat mi raculis. Actuũ. x. Qui pertrãsiit benefa ciẽdo z sanando oẽs oppressos a diabo lo. ℣ Tertio assumpsit psona dñi: cũ dic. Si ego magr z dñs. Dicit aũt Cyprian' q̃ ad pfectũ dñm tria requirũtur. s. ter ror. oꝝdiatio. z amor. Quatũ ad ista tria xps in presenti vita plenuz dominiũ nõ ostendit. In futuro autez ostẽdet: qz re probos reget i terroꝛe. ps. Reges eos in virga ferrea zc. Beatos reget i amore. Deut. iij. Amãtissimus dñi habitat con fidẽter. z omnes ponet in corde. Naz z i bonis erit ordo premioꝝ. i. Loũh. xv. Alia claritas solis. i. xpi. alia claritas lu ne. i. beate virginis marie. alia claritas stellaꝝ. i. aliorũ sanctoꝝ. Stella. n. dif fert a stella i claritate: qz ẽt gloria vnius sci differt a gloria alterius. Jn malis ẽt ordo penaꝝ. Juxta illud Apocal'. xxij. Quãtũ se glorificauit z i deliriis fuit: tãn date ei tormẽtuz z luctũ. ¶ Quarto assũ pſit psonaz serui in hoc q pedes seruo ruz lauit: quod fecit pro exemplo hu militatis. vnde dicit. Exẽplum. n. dedi vobis zc. ps. Quis sit dominus deꝰ nr: q i altis hitat et hũilia respicit i celo z i terra: tũc humilia respicit i terra qñ pe des iude lauit qui eu Jas erat terrenus per auaricia Chryso. Quem rumoꝛe nõ destruat q̃ qui sedet super cherubin pe des lauit pditoris. ℣ Secũdo lauit i me dicamẽtũ nostre infirmitatis. homo qdẽ se ereꝛet qr vsqz ad fimũ dei. Jo xps se hũiliauit vsqz ad fimũ hois. vt ei' hu militas supbiã nostra sanaret. Aug. Tã ta qppe est hũilitas vt z eaz suo cõmẽda ret exemplo dina sublimitas. qz hõ sup bus i eternuz periret nisi cũ deus humi lis muniret. ℣ Tertio lauit i sacrm ba bẽde puritatis. lauit. n. pedes anteq̃ eis corpus suũ daret: vt p hoc daret ẽtel ligt q̃ anteq̃ ad corpus xpi accedamus

lotõe pedũz.i. affectuũ ĩdigem⁹. In eu
ius significatõe dicit Dioni. q̃ sacer dos
celebraturus lauat manus: q̃ non tm̃ dz
eẽ mũdus a peccatis grauibus: sed ẽt a
venialibus. ¶ Quinto assumpsit psonã
prelati cũ dixit. Exemplũ. n. dedi vobis
&c. Christus ergo platis ĩ exemplũ docu
it discipulos suos p exemplũ: p doctri
nam̃ z̃ p̃exit p oõem. De ḡbus dic̃ Gre
go. Christus veniens noua docuit. noua
docẽs mira exercuit: mira faciens prius
tollere uult. In his ergo tribus tota vita
xpi cõprehẽdit. s. in docendo. in facien
do. z in predicãdo. In ḡbus prelati ipm
imitari debẽt. Ipsi nãq; subditos istrue
re debent per doctrinã. informare p vi
tam. z defendere p iustitiã. sz multi pos
sent dicere illud Ysa. iij. Non sũz medi
cus. z in domo mea nõ ẽ panis. neq; ve
stimẽtũ. noli me cõstituere p̃cipe pplõ.
Ipsi. n. nõ sunt medici q̃ nõ p̃t sanare
alios vitam: cũ ipsi vitã habeãt vulnera
tam. Greg. Lũ cãm pplõ pful suscipit: q̃
si ad egruz medicus accedit. Qua ergo
p̃sumptõe mederi ꝑpert q̃ in facie ip
sũz vulnus portãt. Ipsi ẽt nõ hñt panez
sacre doctrie. z tõ alios reficere z istrue
re nõ p̃t. Theẽ. iij. Paruuli petierunt
panẽ z nõ erat q̃ frãgeret eis. Ipi ẽt nõ
habẽt vestimẽtũ iustitie: z tõ alios nõ de
fendunt per iustitiaz. De quo vestimẽto
dr̃ Eph. vi. Induti lorica iustitie.

Sermo. cviij. ¶ De eodẽ ẽmo. iiij.

SItis quid feceritis vobis. Ad istã interroga
tõem possumus rñdere. vtiq;
scimus quid hodie fecerit no
bis: q̃ tria opera fecit nobis. ¶ Primus
est opus mire humilitatis. z hoc ꝯtum
pedes discipulorũ lauit. z ista humilitas
cõmẽdabilis ẽ quãtũ ad q̃drupler gen⁹
cãe. ꝑ Primo ex cõsideratõe cãe agẽtis.
q̃ scz ille qui ẽ super oia se hodie humi
liauit ifra oia. i. vsq; ad pedes suoꝝ. vñ
primo ostendit suaz sublimitatẽ. z po
stea ponit humilitatez dicẽs. Vos voca
tis me magister z domine &c. Si ergo dñs
z magister vester &c. nec ẽ verbũ supbie.
sed humilitatis necessarie. Luz. n. super
bire sit sup alios ire. qui super oẽs ẽ sup
bire nõ p̃t. ꝑ Scõo cõmendabilis ẽ ex
cõsideratõe cãe materialis. i. spsoꝝ disci
pulorũz circa quos fiebat ipsa ablutio:
quia nõ lauabat pedes imperatorũ: sed
piscatorũz z seruorũz. Vnde petrus sci
ens suaz vilitatez z christi maiestatez di
xit. Tũ lauabis mihi pedes in eternum.
Et xps respõdit. Si nõ lauero te &c. tũc
Petrus timore cõcussus z amore inflam
matus obtulit lauãdos pedes z manus
z caput. Sed dñs per suã respõsionem
ostẽdit q̃ Petrus nõ indigebat lotione
capitis nec manuũ: sed tm̃ pedũz. Per
caput. n. intentio: per manus aũt opera
tio significat. Ista autẽ in petro munda
erãt: q̃ intentõem ad deuz dirigebat: z
opera sancta habebat. per pedes autem
significat affectio q̃ aliquo puluere ter
rene affectõis sine cupiditatis sepe aspi
gitur. Augu. Ipsi humani affectus sine
ḡbus in hac mortalitate nõ viuit: quasi
pedes sunt. vbi z humanis rebus afficit
mur. Vnde si dixerimus q̃ peccatuz nõ
habemus nos metipos decipim⁹. Nos
autẽ indigemus vt lauẽtur in nobis: z
caput intẽtiõis que sepe est discordata:
z manus operatõis que sepe est remis
sa. z pes affectõis que sepe ẽ puluere a
spersa. z cor cogitatõis que sepe est inũ
da. Et corpus totius querfatõis que se
pe est inordinata. Et ad ista quinq; ab
luenda christus in quinq; partibus cor
poris sanguinez emisit. In capite scz. vt
lauaret nostrã intentõem. In manib⁹ vt
lauaret nostraz operatõem. In pedibus
vt lauaret nostraz affectõem. In corde
vt lauaret nostrã cogitatõem. Et fuit sta
gellatus in toto corpore: vt lauaret no
straz vitaz z cõuersatõem. ꝑ Tertio ista
humilitas cõmẽdabilis est ratõe modi
agendi qui fuit: q̃ vestimenta deposuit.
Intheo se ꝓcinxit: z aquaz in peluim
misit: ac si pedes lauit. vestimẽtuz depo
suit: q̃ corpus ab eo separatuz fuit. Lin
theo se ꝓcinxit quãdo idez corpus reno
uatuz resumpsit. Et aquaz in peluiz mi
sit: quãdo suũ sanguinez in terraz effu
dit. Et sic pedes. i. affectus nostros la
uit. Alpoca. i. Lauit nos a peccatis nr̃is
in sanguine suo. Fecit nobis spũale lixi
uiuz. in quo p aqua posuit suũ sanguinẽ
nez preciosuz. i. Joã. v. Dic ẽ qui vẽit in

aqua ⁊ sanguine christus iesus. ꝓ cinere amaritudinẽ penaruꝫ. ꝑs. Cinereꝫ tanꝙ panez manducabaꝫ. ꝓ igne calefactẽ te amoꝛez incẽsuꝫ. Jo. xvij. Luꝫ dilexisset suos qui erant in mũdo ⁊c. Sed q̃ lixiuiuꝫ nimis erat forte. tuꝫ ꝑpter nimiuꝫ cinereꝫ amaritudinis. nõ ꝑpter nimiuꝫ ebullitõem amoꝛis: tõ euꝫ duplici aqua tempauit. s. aqua lachrymatõis quã in cruce fudit. vt ꝺ Hebr. v. Et aqua regeneratõis que de latere emanauit. Et sic ex talꝰ lixiuio sic facto ex aqua sanguinis ⁊ cinere amaritudinis sic calefacta. ex igne amoꝛis sic temꝑato. ex aqua lachrymatõis ⁊ regeneratõis oĩum pedes lauit. ꝑ Quarto ꝓmẽdabilis ẽ ex ratiõe cause finalis que fuit exemplũ humilitatis date. Et etiam vt daret exemplũ pꝛelatis: vt ipsi qui sunt caput: subditos q sunt pedes lauant. s. verbo ⁊ exemꝑlo ĩforment. Nõ aũt pedes aliquoꝛ nõ ꝓsunt lauari vel emũdari hic põt esse triꝑlex cansa. ꝑ Primo ex rõne lauãtis. qñ sez nõ habꝫ manus mũdas. Pꝛelati eĩm qui vitã mũdaꝫ nõ habẽt potius inquinãt q̃ lauent. Eccle. xxiij. Ab imũdo qd mũdabiꝫ. Grego. naziãze. Abluari ꝓꝑ oꝑtet ⁊ hic alios emũdare. ꝑ Scõo. s. ex parte lauãdi: quãdo. s. lauãdus subditus habet pulueres terrenoꝛ nimis ĩ ueteratos: q̃ amoꝛ terrenoꝛ nõ ĩnesset coꝛdibus auaroꝝ ꝑ modũ some accidẽtalis que ꝓssit eis adesse vel abesse ꝑter subiecti coꝛruptõem: q̃ assunt coꝛũ ꝓꝑ animus coꝛuꝫ ꝑ superbiã. si absũt coꝛũpit ꝑ impaciam. vel ẽt q̃ĩ nimis ĩ quinanꝫ. Eccle. xxiiij. Qui baptizatur a mortuo ⁊ iterũ tangit mortuũ quid ꝓficiet lauatio eiꝰ Tales. n. sunt instar latꝛis. q̃ quãto plus lauanꝫ tãto plus iquinanꝫ. ij. Petri. ij. Canis reuersus ad vomituꝫ ⁊c. ꝑ Tertio ex ꝑte aque qua lauãtur. quãdo. s. est turbida ⁊ imũda. ꝑ quã amoꝛ ꝓꝑius mũdi ſignificat: q̃ afam nõ abluit ꝙ imũdaꝫ facit. Dicere. ij. quid tibi in via egyꝓti: vt bibas aquaꝫ turbidã. Aug. Quisqs es qui es in mũdo ad te venit q̃ fecit mũdũ vt eripiat te ꝺ mũdo. Qui si adhuc aliqua delectatõe te retinet mũdus semꝑ vis esse imũdꝰ. ¶ Secũdo fecit opus mire maiestatis: qõ cõfistit in coꝛporis ⁊ sanguinis ꝓsecratõe. hoc eĩm ẽ tãte maiestatis q̃ excellit oẽz potẽtiã creataz. s. potẽtiã sensitiuaz. eo q̃ accidẽtia ibi sine subiecto ꝓsistãt ⁊ sẽsuꝫ mouẽat sensibilis cognitõis naturã excellit cũ accidẽtis esse sit inesse. Lũ ergo audis hoc ẽ coꝛpus meũ nõ acquiescas gustui. q̃ putaret se sentire saporez panis: nec visui ⁊ sic de alys sensibus q̃ ibi decipereñ. Acquiescas tm̃ auditui. q̃ cũ audis hoc est coꝛpus meũ. hoc est quod audis. hoc signiſicatũ est Esa. xxvij. Jn ysaac in quo deceptus fuit visus: q̃ iacob non cognouit. Olfactus. q̃ credidit sentire odoꝛez vestimẽtoꝝ esau: ⁊ sensit odoꝛẽ iacob. Gustus: q̃ putabat se comedere de venatõe esau. Tactus: q̃ putabat tangere manus esau. Auditus vero nõ fuit deceptus: cum dr̃. Vox quidem vox iacob est. ꝑ Secũdo excellit potentiaz imaginatiuã ĩgituꝫ vnũ ⁊ idez coꝛpus est in pluribus locis. Dicit autez Jnnocẽtius tertius. q̃ sicut filius dei ꝓ natura hꝫ triꝑlicẽ modũ essẽdi ⁊ rebus Est eĩm in omnib̃ per essentiã. in iustis per gꝛam. in natura assumpta ꝓ vnionẽ ita coꝛpus eius hꝫ triꝑlicez modũ essẽndi. Est eĩm in celo localiter. in verbo ſpecialiter. in altari sacramẽtaliter. ꝑ Tertio excedit potentiaz intellectiuã. inquãtum coꝛpus xꝑi integrũ ⁊ ꝑfectũ sub tam parua ſpecie ẽ ꝓtẽtũ. Aug. loquẽs ꝺ hoc sacro cõtra felicianũ dicit. hoc fides quaꝛat: intelligẽtia nõ exꝛgat. ne aut nõ inuentũ credat ire ꝺfidisse. aut inuẽtũ credat singulare. ꝑ Quarto excedit potentiaz operatiuaz: q̃ potẽtia creata hoc ſi potest: sed solũmodo increata. Eusebi⁹ Jnuisibilis sacerdos inuisibiles creaturas verbo suo secreta portare cõmittat. ¶ Tertio fecit opꝰ mire charitatis: qõ ꝓsistit ĩ sue passiõis ĩchoatõe: hodie qdẽ suã passiõz ichoauit ĩgituꝫ factꝰ ĩ agonia sãguineas guttas sudauit. vt. s. dr̃ luc. xij. Sudoꝛ ãt catur ex nimio labꝛe. timoꝛe doloꝛe ⁊ caloꝛe. Xꝑs ãt hũit laboꝛẽ. ysa. xlix. Jn vacuũ laboꝛaui ⁊c. Hũit tioez ĩ ẽgtu erat hõ passibil. Adar. xxiij. Lepit pauere ⁊ tedere. hũit doloꝛẽ. Threñ. i. O vos oẽs q̃ trãsitis ꝑ viã attẽdite ⁊ videte si ẽ doloꝛ sicut doloꝛ meꝰ. Hũit ca

384

lore.t.feruere amore. Jo.xiij. Lu dilexiſſet ſuos q erat i mudo ze.r dr factus in agonia. Jſte.n.qtuor acies pugnabat i.uicé tres.ſ. ptra vna:r vna ptra tres. Si qde labor: pugnabat ptra amore.r amor ptra laboré. labor.n. nolebat paſſiõ: ſed amor volebat.r amor laboré vicit: r labor: amor ceſſit: q fructu õ labore ſuo cõſideranit. yſa.liij. Pro eo q labor: anit ri debit r ſaturabit. Siſr timor: pugnabat ptra amore:r amor ptra timoré.tior.n. nolebat paſſiõ: ſ amor volebat:r amor timoré ſupauit: atq tior amoré ceſſit. vñ ꝓpoſuit timoré r prudẽter paſſiões ſuſtinuit. Prouer.xxvij. Juſtus q̃li leo cõfidés abſq tiore erit. Siſr dolor pugnabat ptra amore: r amor ptra doloré: q dolor: nolebat paſſiõ: ſ amor volebat.r amor doloré ſupauit:r dolor amoré ceſſit. Vñ cũ magno gaudio paſſiõ: ſuſtinuit. Heb.xij. ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucé. Nõ fuit ergo mir ſi in corde ſuo agonia magna fuit: vbi tãt⁹ ꝓfict⁹ extitit. tá vehemẽs fuit ardor: r ꝓfectus amoris q̃ p totũ corp⁹ ſudauit r ſudoré cõuertit in ſanguiné.

¶ Sermo.cix. ¶ De eodẽ ſermo.v.

PRobet ſeip3 hõ r ſic õ pa ne illo edat r de calice bibat.l.Lor.xi. Leti ci. bi ſũt.pbadi r ſic recipiendi. Jſte at cib⁹ nõ é pbadus q̃ ſemp é bon⁹ ꝫ recipies é pbadus ſi é bñ ꝓpar⁹.tõ dicit apl's.pbet at ſeip3 hõ. Sicut.n. medicina poi nõ ꝑpato é cá mortis: r poi ꝓparato é cá ſalutis. ſic iſte cibus hõi idigno é venenũ. hoi aũt digno é meritũ ſẽ pternũ. ¶ Notadũ aũt q hõ circa hec tria ꝑbare ſe dz. ¶ Prio ſeipm õre ſit puritatis. õ puritate at recipiẽtis hoc ſacrũ corp⁹ dr Exo.xi. Renes vios accingetis ze. q ibi ponũt. ℣ Et qb⁹ verbis hi q recipies hoc ſacrꝫ dz ee mũdus a carnali delectatõe. ió dr renes vios accin. Legit.ij. Reg.vi. q oza a dño e ꝓcuſſus: q arcá dñi tágere ꝓſũpſit:r rõne aſſignat ſudei q mũdus nõ erat: q illa nocte cũ vxore ſua iacuerat. Si ergo ille e ꝓcuſſus q iacuit cũ ſua vxore: q̃ ꝓcuſſõe dignus é q ſe fedat cũ meretrice. Si ille q tetigit q̃ ꝓcuſſõe ille q ſumit. Si ille tetigit arcá ligneꝫ qua ꝓcuſſione dignus ẽ qui ſumit indigne carnẽ xpi verá. ℣ Secũdo dz cẽ mũdus a terreno⁹ affectõe. qõ notat cũ dr. Calciamẽta hebitis i pedibus. non.n. dz diligere terrena per ordinatuꝫ amorem. Sed in ſuis affectibus dz hẽ calciamẽta.i.ſcõruꝫ patrum exempla per imitatõem qui terrena oia ptẽpſerunt. Qui enĩ dilgit terrena efficit terra. Osee.ix. Facti ſunt abhominabiles ſicut ea que dilexerũt. imo effi ciũt lutũ. Habachuch.ij. dr de auaro vſq quo aggrauat cõtra ſe denſuꝫ lutũ. Aurus ergo qui corpus xpi recipit ipſum in terraꝫ r lutũ ꝓicit. ℣ Tertio dz cẽ mundus a vana cogitatõe. quod notat cũ dr Tenentes bacculos in manibus. Dz.n. bacculum crucis in corde retinere r cuꝫ eo canes ideũ demonũ cogitatões animuꝫ lacerátes abijcere. Lxxyso. Ubicunq; demones ſignum crucis viderint territi fugiũt: bacculuꝫ timentes quo plagam acceperunt. Legitur Gen. xvi. q̃ ſuper ſacrificiuꝫ abrahe volucres deſcẽdebant: ſed ipſe eas abigebat: q: quãdo hoc ſacrificiuꝫ offerimus vel recipim⁹ cogitatões volatiles abigere debemus. ℣ Quarto debet eſſe mũdus a negligẽtia r torpore. qõ notat cum dr. Et comedetis feſtinãter. Feſtinãter comedit qui cũ feruẽti deſiderio ſuſcipit. Glo. ſuper illud. Qui mãducat r bibit idigne. Jndigne ſumit qui nõ deuota mente accedit. Propter iſta ſignificãda legit Exodi.xij. q̃ quartuo: perſone ab eſu agni excludẽbatur ſcil; ſeruus incircumciſus mercẽnarius r aduena: ac alienigena. Seruus incircũciſus.i. luxurioſus qui nõ eſt mũdus a carnali delectatõe: q̃ ſicut dicit Bal.v. Qui autez chriſti ſunt carneꝫ ſuaꝫ crucifixerũt cum vicijs r cõcupiſcẽtijs. Mercẽnarius aũt ẽ auarus qui nõ ẽ mũdus a terreno⁹ affectõe qui ẽ ſeruus r mercẽnarius pecunie. Juxta illud Mat.vi. Nõ poteſtis deo ſeruire r mãmone. Aduena ẽ neophitus.i. de no uo cõuerſus: quia ille adhuc non ẽ mũdus a carnali cogitatõe. Et iſte cibus nõ ẽ neophitor⁹ ſed grádiuꝫ. ſicut dicit Auguſtino. Cibus ſum grandiuꝫ ze. Alienigena eſt repidus r indeuot⁹ q nõ

est mūdus a negligētia ⁊ torpore. Et iste cibus nō est ispi dorē. sed palatū sanū habētū ⁊ sapore discernētū. Aug. Palato nō sano pena ē panis q sano est suauis.

¶ Scōo dz pbare corpus dñicū quante sit maiestatis. non. n. recipit panē materialē sed celestē. illū. s. q ait Joā. vi. Ego sum panis viuus q de celo descēdit. deus ex primo hoc triplicē cibū prepauit. sicut hī Sen. y. s. ꝓcessu: phibitū ⁊ pmissum. Si. n. ꝓcessio visus fuisset a phibito abstinuisset. ad pmissa pueniisset. Sed q: male vsus ē phibito: iuste puatus ē ꝓcesso pariter ⁊ pmisso. vñ dicit dñs. Vide ne forte sumat de ligno vite ⁊ viuat in eternū. Quilibet autē cibus hūt aliqd ꝑfectōis. Nā phibit⁹ fuit mortis causa⁹. Cōcessus nō fuit de celo delatus sz de humo ꝓduct⁹. pmissus vitā beatā nō dabat: sz in vita twicz plōgabat. Sz lōge nobilioē aliū cibū xp̄s nobis dedit Jlle. n. fuit mortis causa⁹: hic aūt est viuificatu⁹. iō dr. Ego sum panis viuus. Jlle fuit de humo ꝓduct⁹: iste de celo delatus. iō dr. Qui ō celo descēdit. Jlle cōseruabat vitā corpalē: iste dat vitaz celestez. iō dr. Si qs māducauerit ex hoc pane viuet i eternū. ¶ Tertio hz pbare recipiendi modū ꝙte sit scitatis. Modus aūt quintuplex tradit a Dam. li. iiy. Qrim eū dz recipi: cū multo timore: cū ꝓscientie puritate: cū vera fide: cū mīta reuerētia ⁊ honore: cū multo desiderio ⁊ deuotōe. ꝑ Dz nāqz recipi cū multo timore: q: ibi ꝓtinet diuina maiestas. Cū tali timore recepat petrus q dicebat Luc. v. Exi a me: q: hō pctōr sum dñe. Stupor eiz circūderat eū. ꝑ Dz recipi cū cōscie puritate: q: ibi ꝓtinet ille q ē sinceritima puritas. Cū tali puritate recipe vult cum spōsa q dic Cant. i. Lectulus nr floridus ē. ꝑ Dz recipi cum vera fide: q: ibi ꝓtinet velata veritas. Cū tali fide recepat cū virgo beata Maria. Be q dr Luc. i. Bta q credidisti cē. ꝑ Dz recipi cū multa reuerētia ⁊ honore: q: ibi ꝓtinet vera diuitas. Cuz tali reuerētia recipiebat ille qui dicebat Mat. viij. Dñe nō sum dign⁹ vt intres sub tectū meū. ꝑ Dz recipi cū multo desiderio ⁊ deuotōe: q: in eo ꝓtinet infinita charitas. Cū tali deuotōe ⁊ mētis exultatōe recipiebat ille q dicebat Luce. xix. Accepit illū gaudēs in domū suaz.

¶ Sermo. cx. ¶ De eodē die sermo. vi.

Qetera cuz venero disponā. i. Lor. xi. Posq̄ ordinauit apls corinthios quātū ad corpis ⁊ sanguis digna suscepcōz pmittit se i aduētu suo ordinaturū ea q ꝓtinēt ad sacramēti hui⁹ dignaz celebrationem. Ex qbus verbis colligit q apli multa ordinauerūt q in scriptis nō reliquūt. Silr ipsa ecclesia a spū scō docta multa hodie facit ēda ordinauit: q̄ mystici sensus ꝓtinere vident. ¶ Primus ē q: hodie publice penitētes recōciliantur. Nā i capite ieiunij cādela accēsa eis dat: cilicioq̄ eis tradit: ⁊ sic ab ecclesia ejiciuntur. Et ista repūtat statū ade post pctm. Nā cādela accēsa repūtat flamcū gladiuz: cilicij ipsa tunica pellicea fuisse idutū. Electio ab ecclesia: signat electōez ipsius ade de paradiso. Hodie aūt recōciliāt triplici de cā. ꝑ Pria q petrum publice peccātē xp̄s hodie recōciliauit. Nam publice peccauit q̄ xp̄m negauit. s. i nocte sequēti: q: tūc noctes sequētes spectabat ad dies pcedētes: sed mō mutat⁹ ē ordo. Publice pnias fecit: q̄ amare fleuit. sed xp̄s eum recōciliauit q̄ ipsum respexit. ꝑ Scōa cā est: q: i gnta feria deus aues ⁊ pisces de aq̄ produxit. Sz aues i aere sub leuauit ⁊ pisces i gurgite remisit. Sic ecclesia hodie pctōres in aqs delictiaz natātes relinqt: ⁊ penitētes ad celestia desiderāda producit. ꝑ Tertia cā ē: q: xp̄s hodie p pctōribus pnias facere icepit. i. Pet. ij. Pctā nr̄a ipse ptulit i corpore suo sup̄ lignū. Et iō quenies est q̄ post q̄ xp̄s pniam fecit a publice penitētibus pnia relaxet.

¶ Scōz est: q: hodie chrisma cōficit. Et sit triplici de cā. ꝑ Pria est q: chrisma sit ex oleo ⁊ balsamo. Xp̄s aūt hodie oleuz būdixit: q̄ in mōte olivarū orauit. ⁊ tāq̄ plāta celestis balsamū produxit: q̄ sanguineas guttas sudauit. ꝑ Scōa cā ē: q: hodie istitutū est sacrm sacramētoū. i. corpus xp̄i. Et ideo quenies est vt hodie chrisma ꝓficiat q̄ est materia multoruz sacroz. ꝑ Tertia cā est: q: hodie xp̄s apostolos i ꝓsbyteros ⁊ epos cōsecrauit: q:

potestatē ꝓficiēdi eis dedit. Et ī ꝙ ueni ens est vt hodie christiana ꝓficiat. De quo ꝓphyteri ⁊ epi seu pōtifices mungūtur. ¶ Tertiū est: qz hodie altaria denudant ad inuendū ꝙ xps oibus suis vestimē tis fuit denudat⁹. s. vestimēto materiali qñ a militib⁹ spoliatus fuit. Spūali: qñ collegiū apl̄oz ipz reliqt. Corporali: qñ aia eius corpe ōnudata extitit. Supsubstātiali aūt spoliari nō potuit: qz eius diuinitas cū corpe i sepulchro: aie ī limbo semp ꝙncta fuit. ¶ Quartū est: qz hodie altaria cū aq̄ ⁊ uino abluūt: ad significandū ꝙ xps ecclesiā suā triplici lauacro abluit. s. aq̄ regenerationis. Ephe. v. Mūdans eā lauacro aque in verbo vite Alqua gfe spūalis. Ezech. xxxvi. Effundā sup vos aquā mūdā ⁊c. Et vino sanguinis. Et ī ō vinū effundit in modū crucis. Apoca. i. Lauit nos a pctis nr̄is in sanguine suo. ¶ Quintū est: qz tribꝰ diebus xpi mors ab ecclesia plāgit. qō fit triplici de cā. ꝙ Prima cā est: qz sol tribus horis obscuratus fuit. ꝙ Scōa cā est: qz xps tribus diebꝰ ⁊ tribus noctibus mortuus iacuit. ꝙ Tertia cā est: qz triplex creatura ipm fleuit. s. pure corporalis: vt terra que tremuit: pure spūalis: vt angelus qui sm modū suū fleuit. Ysa. xxxiij. Angeli pacis amare flebāt. Et ꝙ posita sicut apl̄i ⁊ mulieres. ¶ Sextū est: qz luminaria extinguunt. Nā sm aliquaz ecclesiarū ꝙsuetudinē gndeciz candele ꝓponunt. Cādele ꝙponunt vt ꝙulatim extinguant. Una tñ abscondit que nō extinguit. Ille gndeciz cādele repsentant duodeciz apl̄os ⁊ tres marias in gbus lumē fidei fuit extinctū. Cādela aūt q̄ nō extinguit significat beatā virginē Mariā. In cuius corde semp lux fidei radiauit. ¶ Septimū est: qz tenebre inducunt ex eo ꝙ oia luminaria tūc fuit extincta. luminare celeste. i. sol per obscuratōem. Luminare supceleste. i. xps per ſgnomntionē. Luminare spūale. i. virgo beata per tristitiā ⁊ meroꝛe. Luminare ratōale. i. apostoli ꝙ lucis fidei amissionem. De obscuratōe ꝙmi lumis dicit Elmos. viij. Occidit sol meridie. De obscuratōe aūt trīū dī Apoc. i. Factus ē sol. i. xps niger tāq̄ saccus cilicinus. Et luna. i. virgo beata tota scā est sanguis. Et stelle cecid. i. apli ceciderūt sup terrā. ¶ Sermo. cxi. ¶ Die sacro paraſceues Sermo primus.

QJm faciebāt qui querebāt aiaz meā. ps. Judei volētes xpm aiaz ī suo corpore cruciare cū nimia crudelitate ac violētia hoc fecerūt. Et ideo xps ꝙquirit dicēs: Qm faciebāt ⁊c. Oliz de aia q̄ttuor fuerūt opiones: vbi. s. ꝓncipale hz sedē. Quida dixerūt ipsaz esse cē i corde: z hoc volūt ostēdē p auctoritatē Gen. ij. Inspirauit in facie ei⁹ spiraculū vite ⁊c. Joa. xix. Inclinato capite tradidit spūm. Et p rōnez q: oēs sensus viget ī capite. Nā aia in capite videt: audit: odorat ⁊ sapit Alij dixerūt eā esse in corde: z hoc volunt ostēdē p auctoritatē Mat. xxv. De corde exeūt male cogitatiōes ⁊c. Lū. n. cogitatōes exeāt ab ipsa: z cogitatōes exeunt a corde: ō aia ē in corde. Et p rōnes: q: est fons vite. Nā ī corde icipit vita: radicat vita ⁊ finit vita. Alij dixerūt eā ee in sanguine. z hoc volūt ostēdē p auctoritatez Leuit. xvij. Alia ois carnis in sanguie ē. Et p rōnez: q: ligs pdit sanguinē: perdit vitā. Alij dixerunt eā ee totā in toto: z in ꝙlibet pte corpis totā. Et hoc volūt ostēdere p auctoritatē. ij. Regū. i. Adhuc tota aia mea ē in memetipso. Nō dixit adhuc ē tota in cerebro meo: vel in sanguie vel in corde: ſz tota in memetipso. i. i corpore meo. Et p rōnez: q: cū aia sit perfectio corporis organici: nō erit vnius corpis organici nīs sed oīz ⁊ totius. Judei aūt vident oēs istas q̄ttuor opiones saltez ipso facto sciuisse: q: in his q̄ttuor locis xpi aiaz crucīauerūt. ¶ Pzio nāq; eius aia cruciata fuit in capite: z hoc in gnqz sensibus q ibi viget. s. in visu: q: fleuit p ꝓpassionē qñ hierl̄em ciuitatē vidit. Pte amore: qñ amicū lazaz audiuit mortuū. Et pte dolore qñ in cruce dolores mortis sensit: vt habet Heb. v. In auditu q: ꝙtumelias ⁊ opprobria miſa audiuit. Sap. ij. Cōtumelijs ⁊ tormēto iterrogem⁹ eū. Bern. Aures ille q̄ audiūt in celo: sanctus. sanctus. sanctus: in terris audierūt pcōz insultus. Jn odoratu: q:

magnū fetoꝛē ſenſit.ſ.qñ fuit ſputis fetidis delinitus.ꝛ pctoꝝ.i.iudeoꝝ ſpurcitia circūdatus:ꝛ iter coꝛpoꝛa fetida mortuoꝝ crucifixus. In guſtu: q; fuit felle ꝛ aceto potat⁹.ps. Dederūt in eſcā meā fel ꝛē. In tactu: q; eius caput fuit arūdine pcuſſuꝫ ꝛ ſpinaꝝ aculeis pforatū. Berñ. Caput illō diuinū dēſitate ſpinaꝝ vſqꝫ ad cerebrū pforatuꝫ ē. Anſel. Coꝛonatus icedit ſed ipſa ſua coꝛona ē cruciatus:q; mille pūctis eius ſpecioſiſſimū verticeꝫ vulnerauit. ¶ Scdo cruciata fuit ſ corde:qñ fuit in latere lāceatus. Lū.n. ſit triplex amoꝛ.ſ.ſermonis: coꝛdis ꝛ operis. Oſtēderat nobis xp̃s amoꝛē ſermonis in ſapiēti ꝑdicatōe. Almoꝛē opis: in miraculoꝝ exhibitōe. Nō reſtabat niſi vt oſtēderet nobis amoꝛē.ſ.coꝛdis:qué nobis oſtēdit in lateris aptōe. Berñ. Lauis penetrās:clauis referās fact⁹ ē mihi q; nō vidēa p̃ foramē. Llamat clau⁹: clamat vulnus:q; deus ſit in xp̃o mūdū recōcilians ſibi. Iſte aūt amoꝛ oēs alios ſupat amoꝛes.ſ.naturalē q eſt iter patrē ſiue mr̃eꝫ ꝛ filiū. Yſa.xlix. Nūqd obliuiſci pōt mulier infantē ſuū ꝛē. Almoꝛē carnalē:q ē inter viꝝ ꝛ vxoꝛē Hiere.iij. Vulgo vi. Si dimiſerit vir vxoꝛē ſuā ꝛē. Almoꝛē aialeꝫ q ē iter aiaꝫ ꝛ coꝛp⁹ ꝓpriū. Joā.x. Eliaꝫ me azꝫ pono ꝓ oūibus meis. Almoꝛē ſocialē: q eſt iter amicū ꝛ amicū. Joā.xv. Adaioꝛeꝫ hac dilectōe3 nemo hꝫ. ¶ Tertio cruciata fuit in ſanguine:qñ venis aptis totus ſanguis de coꝛpoꝛe emanauit: ita q; eius coꝛp⁹ tanq̄ lignū aridū in cruce remāſit.ps. Oſſa mea ſicut cremiū aruerūt Lꝛa deus fecit in numero: ponderē ꝛ mēſura:vt dī Sap̃.xi. In effuſiōe autez ſui ſanguinis nō ſeruauit numerū:q; nō vnā vel tres guttas dedit:ſed totū dedit Nō ſeruauit pōdus:q; nō vnā vncīā vel libꝛā fudit:ſed totū fudit. Non ſeruauit mēſurā:q; nō vnuꝫ calicē mēſurauit ſed totum ſine mēſura trſbuit. ps. Lopioſa apud euꝫ redēptio. Bernar. Ꝓpioſus copioſa:q; nō gutta ſed vnda ſanguis largiter per qnq; ꝓtes coꝛporis emanauit. ¶ Quarto cruciata erat eius aīa in toto coꝛpoꝛe ꝛ in qualiber parte coꝛporis: quādo ad colūnaꝫ erat flagellatus ꝛ totus vulneribus repletus. Ita vt poſſit dici illud Iſa.i. A planta pedis vſqꝫ ad verticē nō eſt in eo ſanitas. Vere a planta pedis vſqꝫ ad verticē quia paſſus ē in parte ſupꝛema: media ꝛ extrema. Nā in parte ſupꝛema eius caput fuit vulneratū ꝛ percuſſuꝫ. eius facies alapis inflata ꝛ ſputis deturpata ꝛ barba depilata. Iſaie.l. Coꝛpus meū dedi pcutiētibus ꝛ genas meas vellētibus faciē meaꝫ non auerti ab increpātibus ꝛ ꝓſpuētibus in me. In media parte coꝛpus eius fuit macie attenuatū. ps. Dinumerauerunt oīa oſſa mea nodoꝛ: ſed tunibus diſſecatū: lācea pforatū. In parte extrema erat in pedibus perforatus: vbi magnū doloꝛē eſt paſſus. Et q; locus erat neruoſus: ꝛ q; groſſis clauis ꝓfixus. ꝛ qꝛ vnus pes ſup alīū pforatus:ꝛ q; nitebat clauatis pedibus totū coꝛp⁹ ſuſtētare. pp iſta oīa dicit Aug. Expalinat q eſt vera palma victorie. ſpinis coꝛonat:q ſpinas pctoꝝ venit ꝓfrīgē. ligat q ſoluit ꝓpeditos: diſcipli na cedit:ſalus vulnerat: vita mozit:occidit ad rēpus vita a morte:vt in ꝓpetuū a vita occidat moꝛs.

¶ Sermo.cxij. ¶ De eōdē Sermo.ij.

O Iſpoſui teſtamētum electis meis.ps. Qñ gs de morte dubitat teſtameūtū cōdit:ꝛ filijs ꝓpinqs ꝛ amicis legata dimittit. Xp̃s igit̄ nolēs iteſtatus decedere teſtamentū cōdidit: in teſtameto multa legata dimiſit. De quo teſtamento ſic dicit Ambro. Auctoꝛ humani generis in cruce pēdēs pctatis officia diſuidebat: pſecutionē aplis: pacē diſcipulis: coꝛp⁹ iudeis: patri ſpūm ꝛ virgini marie paranymphū: latroni paradiſum: pctoꝛibus ſermū: crucē pnie penitētibus xp̃ianis delegauit. In iſto teſtameto xp̃s octo legata fecit. ¶ Primo nāq; legauit aplis pſecutionē. Illud enīz eis legauit qñ ꝛ ipſe in vita poſſedit. Joā.xv. Si me pſecuti ſūt ꝛ vos pſequent̄. Et iſtud legatū erat oībus aplis pfecte ſolutū: q; ꝛ pſecutionē habuerūt ꝛ mortē ſuſtinuerūt. Hereditas nāq; trāſit ad hēredes cum ſuo onere ꝛ honoꝛe. deus aūt hereditari eternē beatitudis adūxit onus.ſ. tolerātias paſſiōis. Lū iſto onere habuit eam xp̃s.

Luc.viti. Oportuit xp̃m pati ⁊ sic intrare i gloriā suā. habuerūt eā apli. Act.xiij. Per multas tribulatões oportet nos intrare in regnū dei. hñt eā oēs fideles. ij. Thim.iij. Dēs q pie viuere volūt in xpo iesu psecutēm patiunt. Qui ergo vult assequi eternā hēreditē ⁊ nullam pati tribulatōez. videt q velit eē ⁊ xpo digniot ⁊ apl̄is sanctior ⁊ cūctis fidelib⁹ melior. ¶ Scōo legault discipulis pacē. Joan. xiij. Pacē meā do vobis ⁊c. Hēbat enim xp̃s septuagīta duos discipulos q non erāt ita fortes sicut apli. Et ideo legault eis nō tm̄ pacē pctōis vel eternitatis sz etiā tpis. Ex quo habet q nō sūt infirmioribus grauia iponēda. iuxta illō Mat. ix. Nunqd pñt filij spōsi lugere ⁊c. Ex q bus verbis colligit q nō sūt iponēda tristia festiuis. ⁊ ō dixit: Nunquid pñt filij spōsi lugere ⁊c. Festiui sūt cōtēplatiui q de gēte pctōis puenūt ad getē eternitatis. iuxta illud Ysa. lxvi. Erit sabbatū ex sabbato. Talib⁹ nāq; nō sūt iponēda tristitia: q; posset eoz iocūditas retardari nec dz statim iponi quersatio noua vetustis. ideo sub dit̄ur: Nemo ỹz ponit vas panni rudis ⁊c. nec mentis iocūditas in exptis. ideo subdit̄: Nec vinū nouū mittit in vtres veteres ⁊c. Tales enim nō sūt statim ad spūalia ꝓpellēdi: sed paulatī ꝓmouēdi. ¶ Tertio legault eozpus suū iudeis: vt trib⁹ diebus ip̃m in pāte haberēt. Joā. x. Terra. i. eozp⁹ xp̃i terrenus data ē in manus spū. i. pilati siue iudei. Eozpus nāq; xp̃i erat tāq; saccus plen⁹ thesauro. ideo dedit ip̃m in man⁹ iudeoru: vt ip̃m scinderēt ⁊ thesaurus emanaret quo captiu⁹ redīmeret. Iste sacc⁹ venit ad nos i natiuitate. Prouer. vi. Sacculū pecunie secū tulit. fuit aut̄ scissus in passione. ps. Cōsciditi saccū meū ⁊c. ⁊ exiuit preciū in sanguinis emanatiōe. Bernar. Saccū plenū misericordia sua misit deus pater in terrā. Saccū inq̄ in passiōe cōscidendū vt effunderet illud qō in eo latet preciū nr̄m. Erat tanq̄ alabastrū p'cnū vngūeto. Et ideo datū ē in manus iudeoū vt ip̃s frāgerēt: ⁊ inde vngūentū effluēret quo vulnerat⁹ sanaret. Inde enim emanauit vngūentū mortificatiuū inducēs ꝓritōez. dulcoratiuum infundēs ꝓtritis ꝓsolatiōez: ac sanatiuū vanis plenā remissionē. De quibus p̃mis dī Luc.xij. Infundēs vinū ⁊ oleū. De tertio Ecc.xxxiij. Unctōes ꝓficiet sanitatis. Erat tanq̄ apotheca plena balsamo. ideo dat̄ in manib⁹ iudeoū: vt balsamus exiret vnde fetidus releuatur. Tūc enim ista apotheca apta fuit: qñ vnus militū lācea latus eius ꝓfoundo aperuit. Iste aūt odor assimilat odori vinee: balsamū ⁊ myrrhe: vt habeē Eccli. xxiiij. Quasi cinnamomū ⁊ balsamū aromatizans odorē dedi. Cinnamomū serpētes infernales fugat. Balsamū; q; piem recōciliat. Myrrha; q; hoīez a pcti putredie pseruat. ℣ Quarto legault patri spūs. Tū Luc.xxiij. Pr̄ in manus tuas cōmēdo spm̄ meū: vt oēs nos vt in hora mortis deo spū cōmendemus. ℣ Prio vt ip̃m ab ifidijs demonū custodiat. Eccli. li. Liberasti me a rugitibus ꝑparatis ad escā. ℣ Scōo vt p̃ ministeriū angelo⁹ ip̃m ad celū deducat. Exo. xxiij. Ego mittā angelū meū q p̃cedat te ⁊c. ℣ Tertio vt ip̃m q̄s depositū custodiēs coꝛpi suo q̄q; restituat. i. Thimo. i. Potēs ē depositū meū seruare vsq; in illū diē. ¶ Quinto legault virgini paranymphū q̄ nr̄es suā ioanni dimisit. q̄ fecit xp̃s rōe sui: q; dīt̄or legis dz seruare legē. Exo. xx. Honora pīez tuū ⁊ matrē tuā. Rōne nr̄i vt illuminat dz Chrys. vsq; ad vltimā respiratōez hēre curā patrū. Rōne virgis vt aliquā ꝓfessiones recipet de amissione filij ex custodia fidelis discipli. ¶ Sexto legault latroni paradisum. Hodie dico tibi: Ecce ỹta firmitas. modus. n. iurādi xp̃i fuit. Q: hodie ecce ỹta celeritas. Mecū eris. ecce ỹ beata societas. In paradiso. ecce ỹ felix loci amenitas. ¶ Septio legault pctōrib⁹ infernū vbi pulchre mozāt. qō q̄druplici rōe onāt pōt. Porcus eim. i. luxuriosus pulchr⁹ manet i luto infernalis feditatis ỹ i prato celestis amenitatis. Seruus. i. auar⁹ q ebrius pecunie pulchrius manet in cloaca inferni ỹ i camera picta dei. Latro. i. supbus q furat deo id qō ē sibi p̃. p̃iū. s. gliaz. Pulchr⁹ manet i patibulo infernali vitali ỹ i solio maiestatis. Lignū putridū. i. pctō: p peccandi ꝓsuetudinē putrefcūs. pulchr⁹ manet i igne infernali cruciatiōis ỹ i regali eccl̄ie celestis ma-

fione. ¶ Octauo legauit crucē pnie penitentibus xpianis. Luc. xx. Siqs vult venire post me abneget semetipm &c. Ipa. nia 65 cē pfectia: ō dic: abneget semetipsum. i. ex rota neget. Volūtaria: ō dixit. tollat. aspera. ō dixit. crucē que dra cruciatu. ppia nō aliena: ō dixit suam cōtinua: ō dixit quotidie. & pura intentione facta. ō dixit. & sequat me.

Sermo. cxiij. ¶ De eodem. Sermo tertius.

PRopio filio suo nō pcit &c. Roma. viij. Dagnam & deo fiduciā hēre possumus. q: si dedit nobis filiū suū: dabit nobis cetera bona sua. Et ista fiduciam dat nobis xps ex modo stādi in cruce. ō quo dicit Ber. Quis nō rapīt ad spem spetrādi fiduciā qui eius in cruce cōsiderat corpis dispōez. videl: caput inclinatū ad osculū. brachia extēsa ad āplexus manus apras ad largiēdū. latus aptuz ad diligēdū. pedū affectionē ad hoīm cōmanēdū. & totius corpis extēsionē ad se totū nobis ipēdēdū. ¶ Prio igit dr̄emus cōsiderare q̄ i cruce tenet caput inclinatū. & hoc triplici rōe. ℣ Prio rōne recōciliatiōis. solet eīm qui alsum vult sibi recōciliare caput inclinare: & osculū sibi dare. Sic xps caput inclinat vt osculū ponigat: & nr̄az recōciliatiōez faciat. Lanf. i. Osculet me osculo oris sui. ℣ Scōo rōe eleuatōis. solet nāq; q aliuz vult sursum erigere seipm inclinare. & ipsum ad alta eleuare. Sic xps caput inclinauit. & de collo suo scalā fecit. & nos ad pr̄z eleuauit. Jo. xv. Nemo venit ad patrē nisi p me &c. ℣ Tertio rōe exaudit̄ionis. Solet eīm hō libēter aurē inclinare ei quē vult benigne exaudire. Christ⁹ ad p̄iem caput inclinans aurē dexteram nobis porrigit. & sinistrā nobis auertit. Dextera ē eius misericordia quaz modo nobis libēter ipēdit. Sinistra āt ē ei⁹ iustitia quā mō libēter nobis auertit. ¶ Scōo hz brachia extēsa ad āplexū Solet nāq; mr̄ brachia aptre. & sic puero venīēdi fiduciā ad se dare. Deus habet duo brachia. s. sinistrū sue gr̄e. & dextrū sueglie. Ista brachia duo deus olim ambo clausa tenebat: q: nulli plene dabat suaz gr̄am. & nullū recipiebat ad suam gr̄am. Tādē aperuit brachiū sinistrū recipiēs ad suaz gr̄am populus iudeoz: is nō dextrū clausuz tenebat: quia nullū ad suaz gr̄am admittebat. Mō aūt ambo brachia hz apta & extēsa: quia oēs ad suā gr̄am recipit: & ad suā gr̄az introducit. ¶ Tertio hz manus pforatas ad largiēdū. Habuit eīm in cruce manⁿ aptas: cōfixus: & pforatas. Apertas ad inuēdū q̄ dat oibus liberalr̄. ps. Aprs tu manū & iples oē aial būdictōe. Cōfixas: ad inuēdū q̄ dat vniuersalr̄. Sunt eīm q habēt manus aptas ad ppiquos. ad alios aūt clausas. Christus aūt ad oēs & bonos & malos. Mat. v. Solē suū oriri facit sup bonos & malos &c. perforatas: ad inuēdū q̄ dat olb⁹ abūdāter. Sic. n. vas pforatū nihil sibi retinet: sic & xps iesus nihil sibi retinuit: is ōia dedit. Nā & dedit nobis carnē suā. Patri aiam. Joāni matrē suā. Petro ecclīaz. Latroni paradisum. Crucifixoribus vestimētū. Laceato restituit visum. ¶ Quarto habuit latus aptum: ad diligēdū. Ex hoc eiz xps ostēdit quātuz nos dilexit. qualr̄. z propter quid. Quātum: quia plus q̄ oz sum: quia pro nobis iuxta oz suuz voluit vulnerari. Sic eiz loquit mr̄ filio. Fili tu es oz meū plus te diligo corde meo Jste ē noster pellican⁹ q iuxta cor se vulnerauit: & filios refuscitauit. Qualr aūt q. s. ex vtero amore cordis vt. s. oz eius videamus. & q̄ ex amore cordis nos dilegat certi sumus. Sic eīm loquit amicus amico. Utinā videres oz meū. Bernar. Clauus penetrās. clauus reserās fact⁹ ē mihi. Propter quid vt ad istar colūbe ab insidijs dēmonū in ipso foramine abscōdamur. Lanf. v. Veni colūba mea in foraminibus petre. ¶ Quinto hūit pedes cōfixos: ad nobiscū manēdū. Signū eīm ēt magni amoris si amicus cū amico cōpēdiri se faceret vt secum maneret. Christus enim in hoc exilio venie ns ad nos nobiscum mānsit libēter. Prouerb. viij. Delitie mee esse cum filijs hominuz. Manet vtiq; Sap. vij. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa. Manet q̄ seueranter. Matth. vlti. Ecce ego vobis-

cum sum ossibus diebus ꝛc. ¶ Sexto habuit corporis extensionē: ad se nobis totaliter impendendū. Nam extēdit se in nostrū⁹ obsequiū ab infantia vsq; ad puericiam: q; ꝛ ab infantia a circūcisiōe sanguinem effudit. Et in puericia: q; parentibus obediens fuit. Juxta illud Luc. ij. Erat subditus illis. A puericia vsq; ad iuuentutē: q; in sua iuuentute nos instruxit. miracula fecit. ꝛ beneficia multa impendit. A iuuentute sua se extendit vsq; ad finē vite: q; in cruce ascendit. ꝛ per passionē nos redemit. Post mortē⁹ se extendit vsq; ad limbū: ꝛ inde patres eduxit. Deinde se extēdit vsq; ad mūdum: quādo glorioſe resurrexit. Postmodū vsq; ad celū: quando mirabiliꝛ ascēdit. Tādē extēdet se vsq; ad iudiciū: quādo viuos ꝛ mortuos iudicabit.

¶ Sermo. cxiij. ¶ De eodem. Sermo quartus.

OJlerit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Apoc. i. ꝟ. Hō ante xpi passionē erat imundus: durus. fugitiuus. ꝛ cecus. ¶ Quia igit erat imūdus xp̄s fudit sanguinē suū in lauacrum nr̄e purgatiōis. Hebr. ix. Sanguis xp̄i emūdabit cōscientias nr̄as ab opibus mortuis. Lauacrū aūt frigidum lauat: calidū aūt melꝰ lauat. Sic ꝛ sanguis xp̄i omnē tpe lauat. Sed hodie melius lauat: q; de suo vase calidus ꝛ effusus. In quo quidē fuit valde calefactus. signe amoris. De quo ipe dixit sic Luc. xv. Ignē ꝛ̄ni mittere in terram. Igne volois. Theñ. i. Attendite: ꝛ videte si ē dolor filis sicut dolor meus. Et igne passionis. ps. Igne me examinasti ꝛc. Non tñ lauat nr̄as cōsciētias: sed ēt oēs creaturas. Oia nāq; elementa ab idolatrijs fuerunt fedata. s. aqua ex nephandarus hostiarū ablutione. ignis ex cōcrematione. aer ex fumi ascēsione. ꝛ terra ex inocētis sanguis aspersione. Sz xp̄s oia ista purgauit. s. aquas ꝑ aquas. quas de latere emisit. Aerem q; nō sub tecto: sed in aere passus est. Terras: quia super eam sanguinē fudit. Et igne quādo spūs sanctum in specie ignis emisit. ¶ Secūdo: q; homo erat durus effudit sanguinem suū in emplastrū nr̄e mollificatiōis. Fit aūt emplastrū ex herbis floribus ꝛ speciebus aromaticis aliquo liquore supinfuso ꝛ melle appositō. Herba medicinalis ē caro eius mortalis. Juxta illud Ysaie xl. Ois caro fenū. Flos odoriferus ē eius ala oium virtutū odor: ꝛ repleta. Species aromatica ē eius diuinitas speciosa. Liquor infusus ē eius sanguis effusus. Mel dulce ē eius spūs humanus. De q̄ dr̄ Eccle. xxiij. Spūs meus sup mel dulcis. Ex his igit quinq; generibus cōfe, ctum ē illud emplastrū quod oēm duritiam cordis nr̄i debz mollificare: maturare: ꝛ frangere. Dicit nāq; q; ē quidam lapis adamātinus qui frangi non pōt. nec malleꝰ pcussione. nec ignis adustiōe nec antiqua iuueratione. frāgit aūtem iste plinio hircini sanguis appositione. Sic multi sunt qui ad pnias frangi nō possunt. nec ꝑ diuinaz cōminationē. nec ꝑ adhibitā tribulationē. nec ꝑ longam senecturis cōfectiōz. frangit aūt ꝑ dominice passiōis recordationē. ¶ Tertio: q; hō erat adeo fugitiuus. effudit sanguinem suū in reclamatoriū nr̄e reuocationis: quia aues ad nidos suos nō reuertūtur nisi cum fructo carnis. ar. boues ascendunt. ꝛ ad eas sibilant ꝛ eas reuocant. Alique tñ sunt que nō reuertūt triplici ꝛ cā. aut q; sunt nimis replete. aut q; in deuocatiōe p̄de sunt occupate. aut q; si sunt dñi domesticate. Dō eim ꝛ aquila auis cōtumax a deo auolauerat. Osee. ix. Ef, fraim quasi auis auolauit. Jō xp̄s arborem crucis ascēdens ꝛ corpus cruentatū habēs ad nos dñabat nō cessat. ysaie v. Leuabit dñs signuz in natiōibus: ꝛ sibilabit ad eū de finibus terre. Sed q; das sunt qui venire cōtenunt. Aut q; sunt nimis repleti sicut auari. Deut. xxxij: Incrassatus est dilect⁹ ꝛ recalcitrauit. Aut q; sunt i cadaueribus occupati: sicut luxuriosi ad instar corui qui deuoratōi cadauerū se dedit: ꝛ ideo ad arcā non redyt. Aut q; sunt silueſtres ꝛ nō bene domesticati: sicut superbi. Aliaꝛ aūt domesticanē tribus modis. Aliquādo per flagellationē: q; quando canis flagellat leo domesticat. Aliquādo ꝑ sanguinez:

qr aliquando aut̄ᵇ vak sanguis siue vinum ad bibēdū vt domesticent. Aliquando vero per beneficioz collationē. Non ē cim aliqō aial ita siluestre qō ex beneficijs nō fiat mansuetū z lene. Ihūs igit qui ē leo ante nos canes vt nos domesticaret flagellari voluit. ysa. liij. Disciplina pacis nr̄e sup cū. Vinū sanguis ad bibēdū nobis dedit bñficia continua nobis tribuit: z tñ aliqui domesticari non pñt. nec flagellatōe leōis. nec ex potu sut sanguinis. nec ex collatis bñficijs. ¶ Quar to: qr hō erat cecus: effudit sanguinē suum in collirīū nr̄e illuminationis. Sūt enim tria peccata que excecāt. s. tumor superbie. puluis auaritie. z humor luxurie. Et ista cecitas sanat ex triplici collirio. ℣ Quos dā cim ē collirīū cōfectum ex felle pisces quo illumiati sunt oculi thobie. Et istud collirīū ē totū amarū. z repñtat ipm̄ put erat in patibulo. Lōsideratio aut̄ istius fellis. i. amaritudis passionis frāgit duritiam nr̄e elatiōis. Vñ z in passiōe. Petre felle sunt. terra mota ē. z monumēta aperta sunt: z mortui surrexerūt. Illi ergo qui ad istud collirīū nō sanant sunt lapidibus duriozes. terra insensibiliores. monumentis fetidiores. z mortuis miserabiliores. ℣ Est secūdū collirīū cōfectū ex fauo mellis: q̄ linitri sunt oculi ionate: vt habeat. i. Reg. xiiij. Et istud collirīū ē totū dulce: z repñsentat xp̄m put ē in regno. vbi totus est dulcis. ex quo sancti hūt suā dulcedinē ex melle. s. diuinitatis z cera humanitatis. Lōsideratio aut̄ huius dulcedinis dz extinguere cecitatē carnalis delectationis. ℣ Tertiū collirīū ē cōfectū ex cōiunctiōe saliue z puluerīs: quo illumiatus ē cecus a natiuitate. Joā. x. Et istud ē ex parte dulce z ex parte amarū. Nam saliua dz dulcedinem sed terra amaritudinē. Et repñsentat xp̄m put erat istud dulcio. vbi malis erit terribilis: z bonis dulcis. Lōsideratio aūt istius collirīj tā terribilis dz sanare cecitatē cupiditatis: q̄ tunc diuitie nō poterūt liberare. Bern. Veniet dies illa in qua plus valebūt pura corda q̄ astuta verba. z cōscia bōa q̄ marsupia plena.

¶ Sermo. cxv. ¶ De eodem. Sermo quintus.

TRadidit semetipsum p nobis oblationē z hostiam oz o i odorē suauitatis. Ephe. v. In veteri sacrificio cōsiderabatur tria scz oblatio inflāmatio: z recōciliatio. Siquidē aial sacrificand̄ offerebat. oblatū cremabat. crematū odorem reddebat quo deus placabat. ℣ Sic et xp̄s fuit oblatus: ō dī: Tradidit semetipsum p nobis. ℣ Fuit inflāmatus: ideo dī: Oblatōez z hostiaz. ℣ Hostia enim cremabatur z odorem emisit quo deus fuit recōciliatus: ō subdit. In odorē suauitatis. ¶ Prio q̄ xp̄s fuit oblatus z traditus i sacrificiū a patre. Ro. viij. Prio proprio filio nō pepcit: sed p nobis tradidit illū. Et a simili pz in verbo ppositio. Sz q̄ in sua deitate nō erat aptus ad sacrificiū: ideo fecit se ouē z agnū vt aptᵉ cēt ad sacrificiū. ysa. liij. Taquā ouis ad occisionē ducet: z quasi agnus coram tondente se obmutescet: z nō aperiet os suū. Nō eiz os suū aperuit p aliquā iniquitatē. nec coram̄ p aliquā irā: q̄ p̄z: q̄ cū ira siue impatiētia aliq̄ sit in aio. aliq̄ manifestet i exteriori signo. aliq̄ ostēdat in iniurioso verbo. aliq̄ exerceat in cōtumelioso facto. xp̄s nullo istoz modoz in passiōe fuit cōmotus: sed taquaz agnus obmutuit. ysa. xli. Non clamabit z nō exaudietur vox eius foris: ecce q̄ nō fuit cōmotus in verbo. Lalamū quassatū nō cōteret: ecce q̄ nō fuit cōmotus in facto: q̄ nulli nocuit: z oibus pfuit. Nō erit tristis: ecce q̄ nō fuit cōmotus in aio. neq; turbulētus: ecce q̄ nō fuit cōmotus i exteriori signo. ¶ Secūdo xp̄s fuit inflāmatus z succēsus. z hoc quadruplici igne. ¶ Primo igne amoris. De quo dī Luc. xij. Ignē veni mittere in terrā z. Jo. xv. Maiorē hac dilectionē nemo habz z. Isto igne amoris a deo fuit inflāmatus q̄ ppter nostrū amorē dimisit habitationē celestē. angelicā hereditatē. z seipz dedit in mortē. Hiere. xi. Reliqui domum meā: z dimisi hereditatē meā. dedi dilectam aiam meā in manibus inimicoz̄ meoz̄. Isto igne a deo fuit inflammatus

q̄ dedit nobis sapiētiā suā: q; trigintatribus ānis nos docuit. Potētiā suā: q; multa bñficia nobis cōtulit. infirmos sanando: mortuos suscitādo. Personam suā: q; trigintatrib⁹ ānis pcuerāter nobis seruiuit. Et vitā suā: q; p̄ nobis mortē sustinuit. ℣ Scō fuit inflāmat⁹ igne doloris. Nullus eīm martyr tñ doloꝛ; sensit quātū xp̄s. Adoloꝛ; eīm doloꝛem sentit oculus quando pungitur: q̄ calcaneum quando vulneratur. Caro autem altoꝝm martyrum fuit instar calcanei: quia de grossa materia facta. Et caro Ihesu fuit ad instar oculi: quia habuit cōplexionē magis nobilem. Et erat delicata ex eo q̄ fuit de spūs sancti operatione cōcepta. de purissimis sanguineis v̄gīe Marie assumpta: ⁊ nulli vnquā peccato subiecta. Et ergo maioꝝm doloꝛē sensit. ℣ Tertio erat inflāmatus igne passionis. Passus ē eīm penā acerbam: variā: ⁊ diuturnā. Acerba quidem erat: q; in locis neruosis vbi viget maior sensus: ⁊ iō maioꝛ doloꝛ. Fuit varia: q; a planta pedis vsq; ad verticē nō fuit in eo sanitas. Fuit ēt diuturna: q; ab instanti sue cōceptōis durauit vsq; ad mortē suā. Ipse eīs mortē suā semp sciuit: ⁊ iō quolibet die doloꝛē habuit. ℣ Quarto erat inflāmatus igne passiōis. Magna enim cōpassione vrebat quādo matrem flētem vidit. Quādo aplos dispersos vidit. Quādo etiaz suos crucifixoꝛes i frenesim versos aspiciebat. Sicut eīm pius pater vidēs filiū freneticū in ipsuz isurgentem ploꝛat: nō suam iniuriā sed filij furiaz. Sic ⁊ xp̄s nō suos doloꝛes sz frenesim suoꝝ interficiētiū deflebat. Ideo etenim p̄ ipīs oꝛabat: clamabat ⁊ ploꝛabat. sicut dicit Hebreoꝝ. v. Qui in diēb⁹ carnis sue p̄ces supplicatōesq; ad dēū ⁊. Ecce q; oꝛabat: Et cū clamoꝛe valido Ecce quia clamabat. Et cū lachꝛymis oferens. Ecce q; ploꝛabat. ℂ Tertio christus suauē odoꝛē fecit patri: ex quo fuit reconciliatus. Unde dicit: In odoꝛē suauitatis. Istud autē sacrificiū erat valde odoꝛiferū: q; fiebat in holocaustū. Holocaustum enim erat totuz incēsum. Christus igit̄ erat holocaustū: q; totus erat i passione incēsus: vt supra dictum est. Et intus igne amoꝛis. ⁊ foris igne passiōis. Et istud per quattuoꝛ signa pōt ostēdi: que sunt signa in aliquo vehemētis caloꝛis. ℣ Primū ē: quia valde sudauit. qui sudoꝛ in guttas sanguinis eque fuit cōuersus. Magnus erat ille ignis qui ipz nō tantū in facie: sed ēt in toto coꝛpoꝛe suadere faciebat. ⁊ qui humoꝛē flegmaticū in sanguinē cōuertebat. qui in tātū abūdabat q̄ in terrā decurrebat. ℣ Secundum signū est: quia vestes ferre non potuit. sed nudus in crucē ascendit. Sic si ipso facto loquaꝛ ⁊ dicaꝛ. Tanto igne ardeo: q̄ vestes sustinere non valeo. hoc significatum ē. ij. Reguz. vi. Ubi dicitur q̄ dauid nudus laudabat ante arcam dōmini. Arca dñi ē crux xp̄i: in qua pꝛofunda dei mysteria cōtinētur. Ubi christus nudus sustinet: qui nudus ⁊ gaudens crucez ascēdit. ℂ Tertiū signū est: quia sitiuit: ⁊ potum petit. Bernar. O domie quid sitis fidem nr̄am: salutē nostrā: ⁊ gaudiū nostruz. Plus animarū vestrarum q̄ coꝛpoꝛis met me tenet cruciatus ℣ Quartuz signū est: quia totus in cruciubicūdus fuit. Homo eīm qui stat ad paruū ignē: efficitur rubicūdus in facie. Iste aūt portabat quattuoꝛ ignes: ideo fuit rubicundus in coꝛpoꝛe: quia totus cruentatus in cruce. ysaie. lxiij. Quare rubꝝm est indumentū tuū ⁊c. Lanc. v. Dilectus meus candidus ⁊ rubicūdus Per puritatem fuit candidus: ⁊ rubicūdus per sanguis cruētatōem.

ℂ Sermo. cxvi. ℂ De eodem. Sermo sextus.

RAsciculus myrrhe dilectus meus nḡhsi: inter vbera mea cōmoꝛabitur. Lanc. primo. Quanuis ergo beata Maria non fuerit gladio materiali percussa: tamen in christi passione gladio doloꝛis fuit transuerberata. Et ideo quādo christi passio ad memoꝝiam reducitur: non imerito ⁊ matris passio ad memoꝝiam reuocatur. In verbis ergo p̄missis inquātum de ipsa exponūtur: tria ponūtur. ℂ Primo enim ponit magnitudo sui amoꝛis: cū dicit: Dilectus meus Dilexit aūt christum dulciter: fortiter:

& sapienter sic dulciter eū dilexit q̄ tot pre amore liquefacta fuit. Sicut. n. auꝛa facie ignis liquescit. sic eius anima ad p̄sentiam ignis celestis q̄ in eius vtero non uem̄ebibus habitauit. Cant. v. Anima mea liquefacta est .& .sic dulciter eū dilexit q̄ tota in amoꝛe ꝓuersa fuit. si enim ignis materialis ea in que agit sibi assimilat multo fortius ignis diuini amoris q̄ in eius vtero habitauit eam sibi assimilauit & tota in amoꝛe conuertit. Hoc significatū est Exoꝺ. iij. vbi dicit Rubus ardebat & nō ꝙburebat. Arsit quidē igne amoris in mente sed nō fuit ꝙbusta igne ꝓpiscētie. Sic dulciter eum dilexit q̄ pre nimia amoris dulcedine a se quodā modo alienata fuit. Nam & filiꝰ pre amore meꝰ extra se positus eē videbat. quādo sua vulnera obliuioni tradiderat. & matris solūmodo memoꝛ erat q̄ Joāni ip̄am recōmēdabat Mater ēt pre amore filij sui extra se esse videbat dum mortē sua sic respiceret vt in medio occisoꝝ sui filij amoꝛe intrepida remaneret. Sic dulciter dilexit q̄ tota lāguida facta fuit. Nō languere ꝓsueuit post certamen & duꝛ laboꝛem. In coꝛde nāq; virgis cerꝛtabant duo amoꝛes & duo dolores scilꝫ amoꝛ filij qui nolebat ip̄m pati. Et amoꝛ generis humani qui volebat ip̄m mori. Et sic iteꝛ istos duos amoꝛes magna pugna erat. Certabant enim adinuicē̄ doloꝛ quē habitura erat de moꝛte filij sui. q̄ nolebat ip̄m pati. Et doloꝛ de pditōne generis humani q̄ volebat ip̄m mori. Et q̄ in coꝛde suo talis pugna erat. ō tota languida facta fuerat. Canti. ij. Nūciate dilecto q̄ amoꝛe langueo. C Secūdo ꝺi lexit filiū fouiteꝛ. In xp̄i passione q̄dam erant fortes quātū ad amoꝛem sicut apostoli q̄ ēt ip̄m moꝛtuum diligebāt. Sed debiles quantū ad coꝛporalē associatiōz q̄ ipso relicto fugerūt Et quantū ad fidē q̄ ip̄am pdiderunt. Alij fuerūt fortes ꝙtum ad amoꝛē & associatiōnem sicut sunt sancte mulieres que ip̄m diligebant & iuxta crucē associabant. Sed debiles ad fidē q̄ ip̄am pdiderunt. Beata aūt virgo fuit fortis. & quantū ad amoꝛē q̄ filium suū semp diligit. & quantū ad associatiōnē q̄ iuxta crucem semp stetit. & quantū ad fidē q̄ ip̄am nunquā amisit. & quātū ad mōꝛis honoꝛē q̄ moꝛi nō timuit Unde ꝺs in ꝑsa. Tlato queso ꝑcite. mihi crucifigite aut in cruce stipite nos ambos affigite male solus moꝛiꝛ. C Tertō dilexit sapienter & discrete. Luius discreta dilectio in tribus appet. C Primo q̄ ip̄m dū adhuc puer eēt ad templū & festiuitates ꝺei q̄ viam ēt longas & aspam ducere ꝓsueuit. C Secūdo q̄ ne crucem ascēderet nunquā sibi dissuasit. C Tertio vt de cruce descēderet nunquam sibi ꝓsuluit. quāuis sciret q̄ doloꝛes maximos pateꝛet. Quod ē ꝓba multas mulieres que pueros suos a puericia nimis delicate nutriunt & ne crucē pnie ascendant auertūt. Et si ascenderint nō soluꝫ vt descendāt ꝓsulunt. Et si ascenderint nō solum vt descendāt consulūt. ſꝫ etiaꝫ violēter educunt. C Secūdo ponit magnitudo sui doloꝛis cum ꝺr. Fasciculus mirrhe. Iste aūt doloꝛ ꝯpassabat in ea ex ratōe sui. ex ratōe filij. & ex ratiōe suppliꝯ. C Ratōe sui q̄ ipa erat pia mater. q̄ to enim mater ē magis pia. tāto ad doleꝺum magis ꝑclīua. Beata ergo virgo Maria ſꝫ inquantū mater ad filiuꝫ pia fuerit. est tamē facta magis pia ex eo q̄ diuina pietas in eius vtero noue mēbus habitauit. Fuit ēt tota mater q̄ si diuidiꝺ in multis. minoꝛ inuenit in singulis. Si qua mater plangit doloꝛē cuꝫ patre diuidit. Nec aūt diuidere nō poterat q̄ nullus pater ibi erat carnalis. Fuit etiā vnici mater. Si qua mater filiū amittit solatiū recipit q̄ alios habet vt hꝫ e sperat. hec aūt nullū alium hēbat nec habere sperabat. Et ideo vnicus filius erat. Multū doleꝺ mater quādo audit filium moꝛtuū. ſꝫ plus doleꝺ quando audit ip̄m hoꝛribili moꝛte necatuꝫ. Sed maxime doleꝺ quādo occiꝺit ante suum ꝓspectū. quāto ergo doloꝛe virgo vulnerabat. que cū esset pia mater. & tota mater. & vnici mater videbat filiū suū moꝛtuum & hoꝛribili passione necatuꝫ. & ista oīa fieri ante suū ꝓspectū. C Secō causabat ille doloꝛ in ea ex ratōe filij. Multum. n. doleꝺ mꝰ qñ filiū bonū & sapiētē amittit. Nec aūt amittebat filiū. de quo ꝺr. Eccle. xxiij. Ego mater pulchre dile

ctōis ꝛc. Videbat enim a se recedere filium mīcm tā dulciter diligentē. ió dicit. Ego mater pulchre dilectiōis. Filiū matrem tā filialiter reuerentem. ió dicit. Et timoris. Filiū matrē de cruce tā feliciter agnoscentē. ideo dicit. ⁊ agnitōis. Filiū erga mātem tā pium exīstē. ió dr. ⁊ sancte spei. ℭ Tertio causabat i eo dolor ex ratōe supplicij. videbat. n. filiū pati penaz ignominiosam. q; pena latronū erat punitus. penā dolorosā. q; in toto corpe erat vulneratus. penā iniustā q; sine cā fuerat dānatus. Homo qdem aliquādo dignus est morte pp aliqđ facinus qđ cō mittit sicut homicida. Aliquādo ꝓpter blasphemiā quā irrogauit sicut ille qui blasphemat regiā maiestatē. Aliquādo pp aliquā negligentiā quā ꝓmittit sicut ille qui ex negligētia hostes castrū itrare ꝓmittit. Hic aūt nulli vnq; iuriā fecit. nulli vnquā inturiā dixit. nullū bonum vnquā omisit. ⁊ de his oībus dicit. De tri. ij. Qui peccatū nō fecit nec iuē tus ē dolus in ore eius ꝛc. Passus ē penam dolorosā. ideo dr. Qui peccata nra i. penam ꝓ peccatis nostris ptulit i corpore suo. s. toto. Ignominiosam penam ió sequit sup lignū. s. crucis. Iniustaz. ió dr. Tradidit aūtez iudicanti se iniuste. ⁊ vere iniuste q; nulli vnquā iuriā fecit. ideo dr. Qui peccatum nō fecit q; nulli vnquā iuriā fecit. ió dicit. Qui cū malediceret nō maledicebat. nullū vnquā bonū omisit sed ꝓplus fecit ꝙ debuit. ió sequit. cuius liuore sanati sum⁹ ℭ Tertio ponit magnitudo sue deuotiōis ⁊ dilectōis cū dicit. Inter vbera mea ꝓmorabit. Ipa. n. oia que filius passus fuerat i corde suo reponebat. ⁊ reuoluebat. ⁊ ex ipsis vulnerabat pe dolore. cruciabat pe amore estuabat pe ꝓpassione. Istum igit fasciculū. i. passionis cumulū inter sua vbera reponebat q; inde se ext erius ⁊ interius munichat. Munichat. n. cor suum ne in memoriā intraret hostis per suggestionē vel intelligentiā p aliquam delectatōem vel voluntatē per aliquem ꝓsensuz. Munichat ⁊ opera ne intraret p finistrā intentiōem. ideo dicit. Lanticlij. Hortus ꝓclusus ꝛc. Clausa qdez fuit eius memoria q; nunquā intrauit prava suggestio. ideo dicit. Hortus ꝓclusus Clausa fuit eius intelligētia q; nunquā ibi intrauit aliqua prava delectatio. ió secundo dicit. Hortus ꝓclusus. Clausa fuit eius voluntas q; nunquā ibi intrauit aliquis prauus ꝓsensus. ideo dicit. Fōs signatus. Eius ēt opera fuerunt coram deo valde amena. ideo dicit. Emissiōes tue paradisus Et intra ratōem valde ordinata. ideo dicit. Malox punicoum. Proximis odoriscra ⁊ fructuosa. ideo dicit. cū pomoz fructibus.

ℭ Sermo. cxvij. ℭ De codē Sermo. vij.

Annunciate inter gētes studia eius ꝛc. ꝑs. Hec possunt esse verba ꝓphete alloquentis ꝓdicatores vt annūcient populis opa studiosa que hodie ecclesia ꝓmemorat ⁊ misteria que hodie repūtat. ℭ Primū ē q; campane hodie non pulsant ex eo q; oēs campane hodie siluerūt. Ihēsus. n. hēbat duodecim aplos quasi duodecim campanas. sed vna ipaz. s. iudas fracta fuit q; suspēsus crepuit medius. Alia fuit grossa cāpana. s. Petrus q semel tam altū sonū dedit q; sup omnes angelos auditus fuit. Aat. xvi. Tu es xps filius dei vtui. sed hodie sonū ꝓdidit q; ipsuz ꝓfiteri ausus nō fuit Letere campane. s. alij apostoli ēt sonū ꝓdiderūt q; xpm cōfiteri ausi nō fuerūt. ℭ Post resurrectionē aūt dñi ⁊ spūs sancti missionē p totū mundū sonuerūt. ꝑs. In oēm terrā exiit sonus eoz. ℭ Alia campana fuit q; tam dulciter sonuit. s. beata virgo q; ad eius sonuz in vtez filius dei ascendit qñ dixit. Ecce ancilla domini ꝛc. q; Joānes in matris vtero tripudiauit. ⁊ q; eius sonum xps semp audire desiderauit. Latico. ij. Sonet vox tua in auribus meis ꝛc. Ista hodie sonum ꝓdidit que pre nimio dolore ꝓstata fuit. Luce. ij. Tuam ipius animā ptransibit gladius. ℭ Alia campana fuit xps que nō cessauit sonare. q; nō cessauit predicare. Et tandē eleuata in campanili crucis ibi multiplicem sonū dedit. ℭ Nam in auribus patris dedit sonum pie ꝙestionis. Aat the. xxvi. Heli heli ꝛc. In auribus mīis sonū dilectōis quādo ipam Joanni cō-

mendauit. In auribus hoſtis ſonū magne charitatis quādo p ipſis oauit. In auribus humani generis ſonus doloris Thren. i. Attendite & videte ſi eſt dolor ſimilis ſicut dolor meus. Tantū iſta cāpana ſonuit & tota rauca fuit. ps. Labo raui clamans rauce facte ſūt fauces mee. tandem in quinq; ptibus pforata fuit. & ſic omnino iſtuit & ſonū amſiit. ¶ Secūdū q; eccleſia hodie repſentat eſt pcuſſio tabule qō ſit triplici ratōe. ¶ Son⁹ enīs tabule repūtat ꝓfuſum ſonū totius offi cine infernalis. xp̄s enim vectes ferreos ꝓfregit. Angeli valenter clamabāt. Aperite portas principes veſtras. Sācti ēim patres qui ibi fuerūt iubilabant. demones vlulabāt. vāati flebant. & ſic mixt⁹ erat ſonus fientiū & ſonus gaudentiuꝫ. ¶ Secūdo repūtat ſtrepitum dominice paſſionis ſeu captiōis. Iudei enim ad capiendū xp̄m cum magno ſtrepitu armorum venerūt. ſ. cū gladus fuſtibus & lucernis. Matthe. xxvi. Tanquā ad latronem exiſtis. ¶ Tertio ſonus ille excitat doloꝛē in xp̄ianis. Eccleſia namq; nitit fideles hodie incitare ad fletū. Ideo tacet ſonus letitie qui ſit tactu ſicut eſt ſonus campane. & facit ſonū triſtitie. ſ. ſonum tabule. tacet ēt ſonus letitie qui ſonus ſit cū voce ſicut ps in lectiōibus. & facit ſonū triſtitie ſicut ps in lamentatiōnibus. Tacet ēt ſonus letitie qui ſit cū illatu & facit ſonum triſtitie qui ſit cū fletu. q; cantus letitie ſubticenſ & cantus triſtitie recitanſ. ¶ Tertiū eſt quare paſſiones aliox̄ ſanctox̄ celebranſ cum letitia xp̄i aūt paſſio cum triſtitia. ¶ Prima ratio eſt q; alij ſancti paſſi ſunt ꝓpter ſe vt ſ. p ſuam paſſionē acquirant gloriā celeſtem. & ideo eis ꝓgaudere debem⁹. Chriſtus aūt nō eſt paſſus ꝓpter ſe ſed ꝓpter peccata noſtra. Ideo flere debemus. Se cūda ratio ē q; hodie fleuit terra. ſ. quādo ꝓtremuit ſol quādo obſcuratus fuit fleuerūt ſancte mulieres. fleuerūt apli. fleuit Petrus. fleuit virgo beata. & fleuit xp̄s. vt habeſ Hebr. v. fleuerūt & angeli. Iſa. xxxiij. Angeli pacis amare flebant. fleuiſſet deus p̄ ſi potuiſſet. Quis ergo fideliū hodie nō flebit. ¶ Quartū eſt quia miſſa hodierna nō h̄z principiū ideſt introitū q; xp̄s a nobis exluit. Non h̄z finem. ſ. benedicamus dño. q; ille qui eſt in tribulatōe nō indiget bñdictione. ſed ꝓpaſſione nō h̄z mediū. q; hoſtia nō oſecrat ex eo q; vera hoſtia eſt ablata vl pōt dici q; hec miſſa nō h̄z principiū medium nec finem. q; a nobis recceſſit ille q; fuit eſt principiū a quo oia. medium p quem oia. & finis ad quē omnia. ¶ Quitum eſt q; ante crucem nos ꝓſtramus vt xp̄o repēdamus qui ſe ꝓſtrauit vſq; ad terre ſuſceptōem. Phili. ij. Exinaniuit ſemetipm tē. vſq; ad terre habitatōnem Baruch. iij. Poſt hec in terris viſus tē. vſq; ad terre conuptiōez. Hieremie xlvi. Fortis impegit in fortem & ambo corruerunt vſq; ad terre penetratiōem. Eccle. xxxiij. Penetrabo inferiores partes terre tē. ¶ Sextum q; crucem hodie oſculamur. ¶ Notandū q; quattuor perſone xp̄m erant oſculate. ſ. Maria in ſignum amoris. Symeon in ſignum deuotōnis. Magdalena in ſignū recōciliatiōis. Iudas in ſignum pditōis. Quicunq; igit crucem hodie oſculabit videat qualiter oſculet. Qui enim deū & ꝓximū amore reple oſculaſ cum Maria. Qui intima deuotione ad crucem xp̄i afficit. oſculatur cum Symeone. Qui xp̄o p̄ pniam reconciliaſ. oſculaſ cū Magdalena. Qui in paſcha ad menſam xp̄i epulaſ & poſt paſcha ad peccata reuertit. oſculaſ cuꝫ iuda pditore. Magna enim pditio xp̄o oſculū dare & corpus xp̄i de menſa altaris ſuſcipe & poſtea xp̄m expellere & de monē introducere. ¶ Septimū eſt quia hodie eccleſia p oibus oat. Cuius ratō eſt q; xp̄s fuit hodie valde pius in parcendo quādo p ſuis crucifixoribus oauit. ¶ Fuit liberalis in largiendo q; latroni paradiſum dedit. Largus in remittendo quādo nō gutam ſed ſanguinē totū dedit. Viſcerosus in diligēdo q; foramen lateris manifeſtauit amoꝛez cordis. ¶ Ideo eccleſia cum ſequēs hodie eſt valde pia in cognoſcēdo. liberalis in oando. larga in largiendo. & viſcerosa in diligendo. ¶ Octauum eſt ga fideles omnes eccleſias & altaria viſitare cōſueuerunt. ¶ Cuius prima ratio eſt q; xp̄s omnes ſanctos qui fuerunt a principio

mundi vsq; tunc in carcere limbi visita uit. Luc.i. Visitauit nos oriens ex alto. ¶ Secūda ratio est q; illa visitatio quā fideles faciunt hodie significat visitatōnem discipulorū & sanctarū mulierū que ibant & redibant visitando sepulchrum. ¶ Tertia ratio est q; sancti debēt hodie esse valde liberales. Et ideo sunt visitādi & rogandi qui hodie de carcere limbi sunt educti. & in celeste impium sublimati Ideo in hac die multū debent esse liberales in qua xps eis sic exhibit liberalis. ¶ Sermo.cxviij. ¶ In vigilia paschę Sermo.i.

O Aro mea requieſcet in ſpe.ps. Chriſtus qui olim regeuit i ſabbato ab operibus creatoris. hodie requieuit in monumento ab operibus recreatōis. & hoc in ſpe accelerande reſurrectōis. ¶ Circa ipm autem monumentū in quo xpus requieuit tria ſunt videnda. ſ. Lontinens. Lontentus. Et ꝓmēdi modus. ¶ Lontinēs autem eſt ipm monumentū. qđ nō fuit fortuito inuentū. ſed diuina prudentia. Preparatum nāq; fuit nouū. & hoc triplici de cauſa. ¶ Prima eſt ſm Ambroſi. Ne ſi in monumēto veteri fuiſſet poſitus reſurrexiſſe inde alius videret. ¶ Secunda ratio eſt quā tāgit glo. ſup Joānem q; ſi cut in vtero Marie nemo ante eū. & nēo poſt eum fuit. ſic quenīes fuit vt in eius monumēto nec ante eū nec poſt eum alius poneret. ¶ Tertia eſt ad innuendū q; qui corpus xpi dz recipere. aut eſſe dz nouus p ſinceram innocentiā. aut dz eē innouatus p veraz pniaz. ſ. Loz. v. Epulemur in azimis ſincerītatis & veritatis. ¶ Secūdo fuit monumentū iuſti. ſ. Joſeph nō herodis. ¶ Primo ſm Ambro. ad ſignificandū q; xps moritur in corde peccatoris. ſed requieſcit in mente iuſti. ¶ Secūdo ad innuendū q; amplius nō debebat p peccatoribus immolari. Nat' eſt enim inter duo animalia. q; homines beſtiales facturus erat ratōales. Vixit i ter peccatores. & mortuus eſt inter latrones. quia p ſuam vitā & paſſionē malos iuſtificaturus erat. ſed requieuit in monumento iuſti. ¶ Non enim ampli' voluit inſultor & peccator confortia. quia p eis vlterius moriturus nō erat. Rom. vi. Chriſtus reſurgens ex mortuis &c. ¶ Tertio ad inſinuandū q; ſz in hac vita ſint mixti boni & mali. Poſt mortez tamen ſunt boni per ſe. & mali per ſe. Luce.xij. Cuius ventilabrum in manu eius &c. ¶ Tertio fuit alienum. ¶ Primo vt ſuam pauperrtatē oſtēderet. Sicut enim in aliena domo fuit natus & in aliēa cōuerſatus. ſic & in alieno monumēto poſitus. Matthe.viij. Vulpes foueas habent &c. De hoc Ambro. Ut quid illi tumulus in terris cuius ſedes manebat in celis. ¶ Secūdo ſm Ambro. quia nō debebat ibi a morte detineri. ¶ Noluit. n. habere ſepulturam ppriā. q; ibi modicā facturus erat moram. ¶ Tertio ſm eundem ad innuendū q; p aliena morīebat ſalute. Unde ait. Ideo in aliena ſepultura ponit q; p aliena ſalute moriebat. ¶ Quarto enim fuit coloꝛe albo rubeo q; pmixtum. vt dicit in hiſtoriis ſcholaſticis. ¶ Primo ad ſignificandū q; ibi poſitus erat ille de quo dicit Lant. v. Dilectus meus candidus & rubicundus. ¶ Et ſecūdo ad oſtendendū q; in iudicio quā do omnia monumēta aperiētur ipe bonis erit letus & malis terribilis. ¶ Nam ſm Grego. in fulgore notat terroꝛ. in candoꝛe vero letitie blandimētū. ¶ Tertio ad innuendū q; ille qui corpꝰ Chriſti vult recipere debet eſſe albus per mundiciam. & rubicundus per charitatem ſinceram. ¶ Secundo eſt videndus de contēto. Ibi enim continebat corpus Chriſti qđ erat corpus multe ſcilicet manifeſtatis. quia erat diuinitati vnitus. multe. ſ. pietatis. quia multis vulneribus lacerātum. multe puritatis quia ab omni corruptōe extraneū. ¶ Erat enim imbalſamatū deitate. & ideo ſi per nulle ānos ibi iacuiſſet incorruptibile fuiſſet. multe poteſtatis. quia ſpoliauit infernum. Licet enim corpus remanſiſſ & fuerit in monumento poſitum & collocatus in ſepulchro. ¶ Anima tamē eius deſcendit in infernum & ipm ſpoliauit. ¶ Tertio videndū eſt de modo ſm quem corpus ibi poſitū fuit. Nā erat ibi ſindone inuoluta & vt habetur Matthe.xxvij. Fuit myr

rha ⁊ aloe ⁊ aromatibus cõditũ. vt hꝫ Jo.xix. Per que dak intelligi ꝙ ille qui cozpus christi dz recipere: dz ipsum recipere cũ magna puritate. qõ significak per syndonẽ mundã. Glo. ibidẽ. Syndone mũda ihesus inuoluit: qui pura mente ipm suscipit. ℣ Secũdo cũ multo timore: qõ significak per myrrhã: que habz a putredine cõseruare: sic ⁊ timor a peccati cozruptõe. Prouer. xi. Jn timore dñi declinat oĩs hõ a malo. ℣ Tertio cũ multa fide. qõ significak per aloes que habz virtutez purgatiuã. Et de fide dr Alex. xv. Fide purificans corda eoz. ℣ Quarto cum multa deuotõe: qõ significak per aromata. Ipsa enĩz deuota oõ ẽ coram deo valde odorifera. Apoca. viij. Ascendet fumus incẽsoz de orõibus scõz: de manu angeli coram deo.

℣ Sermo. cxix. ℣ De eodẽ sermo. ij.

QEnit maria magdalena: ⁊ altera maria videre sepulchrũ. Mat. vlt. Jste sancte mulieres fuerũt valde sollicite sepulchruz xpi visitare. Ere plo quarũ ⁊ nos sepulchra visitare debemus. Notandũ aũt ꝙ est quadruplex sepulchruz. ℣ Primũ ẽ speciale ⁊ singulare. qõ erat christi qõ affectu cõpassiõis ⁊ deuotõis visitare debemus. Quatuor ãt de causis sepulchra visitari ꝙsueuerunt Alliqñ ad plorandũ. Aliquãdo ad inungendũ sicut antiquitus erat cõsuetudo. Aliquãdo ad sepeliendũ. Aliquãdo ad honorãduz. sicut sepulchra martyrum visitamus. His quatuor de cãis sepulchruz xpi visitare debemus. ℣ Primo vt ploremus affectu cõpassionis. Exemplo magdalene. De qua dr Jo.xix. Maria stabat ad monumẽtuz foris plorãs. Vñ cantat ipsa ecclesia. Hierusalẽ luge: q: in te occisus ẽ saluator israel. ℣ Secundo ad inungẽdũ. ⁊ hoc triplici vnguẽto. hꝫ Ber. s. cõtritiõis qõ fit de recordatõe peccatoruz. Deuotiõis: qõ fit de recordatiõe beneficioruz. Et pietatis. qõ fit de operibus miserationi. ℣ Tertio vt cũ eo sepeliamur per imitatiõem. Roma. vi. Consepulti enĩz sumus cum illo ⁊c. Jn more eĩm christi anima fuit a carne separata. anima tñ ⁊ caro diuinitati fuerũt vnita Sic ⁊ in nobis anima dz separari a carne. s. a carnali amore. Anima tñ ⁊ caro debẽt deo vnirꝫ. ada per amorẽ. caro p incorruptionez. ps. Cor meũ ⁊ caro mea exultauerũt in deũ viuũ ⁊c. ℣ Quarto vt ipm honoremus. s. per honestã querlatõnẽ. Mat. v. Videãt opera vestra bona ⁊c. Et per laudatõez ⁊ carnis mortificatõem. i. Cor. vij. Glorificate ⁊ portate deum in corde vestro. ℣ Secũdũ ẽ monumentũ materiale circa qõ põt fieri quod daz cõmendabile: vt. s. monumẽta sepe videamus ⁊ ad funera pgamus. Eccle. vij. Melius ẽ enĩz ire ad domuz luct⁹ qꝫ ad domũ cõuiuij. Et quodã vituperabile. s. ꝙ aliquis vsurarius in loco sacro sepeliat. Ysa. xxij. Quid tu hic aut quasi quis hic: qui excidisti sepulchruz tibi. ecce dñs asportari te facĩet sicut asportat gallus gallinatius. Gallus gallinatius ẽ gallus castratus: qui iõ impinguat vt comedat ⁊ p pedes asportet. Sic tales impinguãtur diuitijs: vt diuitie a parẽtibus. caro a vermibus. anima a demonibus comedak. Tales sunt extumulãdi: ⁊ per pedes in fossatuz proiẽciẽdi. Sit ẽt circa sepulturas quoddã lctabile ꝙ scilz aliquãdo fiunt solẽnitates. Et istũ toleratur ꝑpter ꝙsolatiõem viuẽtiuz. ⁊ ꝑpter spez future resurrectõis dũmodo nõ fiant nimis curiose: qr tunc eẽt repre hẽsibile. Glo. super Mat. Ex simplici se pultura dñi: ambitio viuẽtiũ ꝙdemnak. qui nec in tumulis pñt carere diuitijs.

℣ Tertiuz est sepulchrũ spuale. s. ipa religio. vbi religiosus mortuus mũdo debet absondi in clausto tanꝙ in sepulchro. Sunt tamẽ multi qui ibi viui sepeliũtur. Quattuor aũt ꝺ causis homo aliquãdo sepelik viu⁹. aliquãdo. s. ex ignoratia quãdo credik mortuus ⁊ est viuus. Aliquãdo ex malitia qñ quis vuus sepelitur vt sua bona diripiẽk. Alliqñ ex iustitia quãdo aliqui ꝑpter aliquod sacinus in terra suffodiũtur. Aliquãdo ex cõsuetudine aliqu a ficut narrat Hiero. cõtra louinianũ ꝙ alicubi ẽ cõsuetudo ꝙ vxor viua cuz viro defuncto sepeliatur. Sic ẽt in sepulchro religiõis quida ingredĩunt tanquã mũdo mortui: hꝫ tñ sunt viui vt ibi bene pascank vel hono-

res aliquos assequatur. Exemplo vulpis que fingit se mortuā. vt pullos rapiat. Aliquādo hoc accidit ex cupiditate recipiendi: qui scitēter tales recipiūt vt reb⁹ bona possideant. Aliquādo icludūtur aliqui ex sua culpa: vt penitētiā ibi agant. vel inuiti a parentibus includūt. Talibus sepe relicto est tormētū: et sunt mortui deo et viui mūdo. Alij quia dicūt tales cōsuetudinē ibi esse vt taliter viuāt taliter habeāt. cū mala cōsuetudo sit potus corruptella. et malus vsus potū abusus sit dicēdus. ¶ Quartū est sepulchrū celeste. De quo dī Job. v. Ingredieris in abūdātia sepulchrū: sicut inferf acerus tritici in tēpore suo. Tēpus. n. inferēdi triticum in horreū suū est tps messium.

Messis vero est cōsumatio seculi. In psenti vita deus dat de tritico suo pugillus. i. eterne beatitudinis modicū gustū In futuro aūt dat animabus manipulū idest vnicaz stolā animar. In psumatione vero seculi dabit acerū. Acerus. n. cōficit ex diuersis manipulis qr tūc sancti recipient felicitatez animē et mortalitatez corporis. ¶ Quintus est sepulchrū infernale. de quo dī Luce. xvi. Mortuus est diues et sepultus est in inferno. Demon enī qui ē super auaros ibi hz suū sepulchrū. Et in circuitu eius sunt sepulchra oīum auaroz. vnde dī Eze. xxxij. Ibi assur et oīs multitudo eius: in circuitu eius sepulchra illius. Assur interpretat diues vel beatus. Et significat demones qui est super diuites qui reputant se beatos. Iste hz sepulchrū in inferno. et in circuitu eius sepulchra omniū auaroū. Similiter et demon qui ē super oēs luxuriosos ibi hz sepulchrum. Et i circuitu eius sūt sepulchra omniū luxuriosoz. vnde sequitur ibi Mosoth et Tubal. et in circuitu illius sepulchra ei⁹ qui descenderunt in infernū cuz animis suis. Mosoth interpretat captura. Tubal vero desertus. Et significat demones q ē super oēs luxuriosos: qui a diabolo capiunt et a deo deserunt. Similiter et demon qui ē supra superbos habet ibi sepulchrū. et in circuitu eius sepulchra oīum superboz. vnde sequit. Ibi helaz et omnis multitudo eius per giruz sepulchra sua qui descēderūt ad terrā vltimā. Helaz interpretat sublimare. Et signat demones qui est super superbos qui sem per alijs volūt eminere. Iste demon habet in inferno sepulchrū suū et in circuitu ei⁹ sūt sepulchra oīum superboz. ¶ Sermo. cxx. In die pasche. 8mo pm⁹.

Hec dies quaz fecit dominꝰ exultemus et letemur in ea. ps. Ecclesia que ē christi passione ostēderat suū fletū: nūc ostēdit suū gaudiū dicens. hec dies quaz fecit dñs et. vbi ostēdit qꝑ ē dies luminosa: cum dī. hec dies. Dies enī dī a dyon grece quod est clarus. ꝑ Secundo qꝑ est virtuosa: cum dicit quaz fecit dñs qr in ea dns multa mira operatus ē. Augu. Et si dñs omnes dies fecit hanc tamē singulariter. nō qr eaz pie alijs: sz qr in ea pl⁹ ꝙ in alijs fecit. ꝑ Tertio qꝑ ē gaudiosa: cuz subdit. Exultemus et letemur in ea. ¶ Est autez luminosa qr iaz ꝙ dr. plici lumine ē illustrata. ꝑ Primo a lumine celesti. i. ab ipso sole qui in hac die ampliori luce refulsit. Ambro. In resurrectōe christi aer salubrior: sol cādidior terra fecūdior. Dixi⁹. In resurrectiōe christi elemēta omnia gloriant. nā et solē ipsum in hac die arbitror: solito clariorē. Necesse est enī vt in hac die sol gaudeat et in eius plus solito locū det resurrectione. in cuius passiōe cōdoluit. sicut enī in passione christi maiorez recepit obscuritatez in signuz tristitie: quia credit fuisse eclypsis: sic in eius resurrectōe maiorez recipiat claritatez in signuz letitie. Non potuit istaz claritatez maiorē rectpere quantuz ad extensionē: qr sol ō rōne sui ad omnia se extendit. et ideō recepit eaz quantuz ad intēsionez. ꝑ Secundo hec dies illuminat a lumine intellectuali. i. ab angelo qui hodie totus luminosus apparuit. s. in aspectu. habitu: et affatu. Aspectus habet fulgidū ad instar fulguris. Habituz ad instar nubis. Affatuz ad instar solis. Matth. vltimo. Erat autez aspectus eius sicut fulgor: quo ad ꝑmuz. Et vestimēta eius sicut nix: quo ad secūduz. Scio enī qꝑ iesuz queritis quo ad tertiuz. Luz enī christus sit sol quā-

do ihesus nominauit: solez in ore habuit. ℣ Tertio illuminat a lumine supsubstã tiali. s. a christo Bach. ij. Tępus affuit quo sol refulsit qui prius erat sub nubilo. Fuerat. n. sub triplici nubilo. s. mortalitatis quo ad corpus. passibilitatis ꝙ ad animã. z multiplicis penalitatis quo ad vtrunq3. Sed hodie de isto triplici nubilo exiuit: z in mũdo refulsit. Nam corpus eius iduit imortalitatez. aia im passibilitatez: z vtrunq3 omnimodã gloriã z felicitatez. Leo papa post passionẽ christi ruptis vinculis mortis infirmitas in virtutez. mortalitas in eternitatẽ. cõtumelia trãsiuit in gloriã. ℣ Quarto illuminat a lumine spũali. s. a luce fidei gratie z doctrine. Olim quidẽ ista lux in solis iudeis refulgebat qz soli habebant fidez veraz. spũalem gr̃am. z doctrinaz sanaz. Tota autẽ gentilitas erat in tenebris infidelitatis. culpe z ignorãtie. Sed post christi resurrectiõem gẽtilitas ẽ conuersa z in ea luxit fides vera gr̃a z doctrina. Et quoniã lux nũquã augef melius ꝙ p applicatiõem lucis ad lucem: ideo hec lux spũalis multũ excreuit qz i vtroq3 populo. s. iudaico z gentili cõiuncta fuit. s. fides fidei. Roma. i. Justitia. n. in ea reuelat ex fide: gr̃a gr̃e. Zacha. iij. exequabit gr̃am: gr̃e eius z doctrina doctrine. s. nouũ testamẽtuz veteri. vtrũq3 eiũ ẽ in altero. s. nouuz in veteri per ꝓfigurationẽ: z vetus in nouo p exponez. iuxta illud Ezech. v. Rota in medio rote.

℣ Secũdo hec dies ẽ virtuosa cui9 virtus z efficatia in triplici machina mundi apparet. z in celo. s. qz sanctorũ gloria ẽ augmẽtata ꝙtuz ad tria. s. ꝙtum ad obiectum: qz cuiz obiectuz beatitudis esset sola diuinitas modo est humanitas z diuinitas. Joã. x. Egrediet scz ad consideratiõem humanitatis: z ingredief ad cõsideratiõem diuinitatis z vbiq3 pascua inuenief. s. eterne suauitatis ꝙtum ad subiectuz: quia cũ modo sole anime sint glorificate tam ẽ p christi resurrectionẽ corpora resurgent z animab9 ꝓiũgẽtur. z sic totus homo beatificabit: ꝙtuz ad ꝙtuz. Olim quidez non erat in beatitudine eterna de creaturis rõnalibus nisi angelica. Sed modo associat ei humana natura: quia homies intra angelorum ordines assumũtur. ꝑpter ista tria dicitur Hester. viij. Judeis noua lux oriri visa est gaudiuz honor z tripudiuz. Habebit enim sancti gaudiũ de angelica societate. honorem imẽsuz ꝑ assumpta a christi humanitate z tripudiũ qz corporis z aie felicitatem. ℣ Scõo apparuit eius efficatia in mũdo. s. quatuz ad ꝓritos. ꝑtes z futuros. Mart. Letemur i hac die que z vinos circũfulget. z mertuos viuificat. z vẽturos illuminat. Specialiter aũt christi resurrectõ aplis ꝓfuit qui remanẽrat in errore. in timore. z i meroꝛe. Sed hodie timoꝛ trãsiuit in cõstantiã. Erroꝛ in fidẽ veraz. Act. iij. Virtute magna reddebat apostoli. Ecce ꝙta cõstãtia. testimoniũ resurrectiõis. ecce fides vera. meroꝛ in letitia. Jo. xx. Bauli sunt discipuli viso dño. ℣ Tertio apparuit eius virtus z efficatia in inferno. Sancti. n. patres ibi erant multũ desolati ꝑpter locũ quia erat in loco iſimoꝛ: q ꝑbebat cẽ in celo. z ꝓ dãnũ qz erat i caligine q debebat cẽ i dei lucida visione. z ꝑpter ꝓfectũ qz habebat demoniũ vicinitatẽ q debebat here angelorũ societatẽ. Sz xps eos extrahẽs ad locũ celestẽ eos deduxit: suaz visionem eis reddidit: angelos ꝓfectos eos fecit. Ysa. xxxv. Gaudiuz z letitiam obtinebunt z. Habebũt. n. gaudiũ qz cõsecuti sunt diuine visiõis respectuz. letitiã qz dimiserũt locuz tã infimũ fugit ab eis dolor z gemitus: qz euaserũt tam horribile cõsortiuz.

℣ Tertio hec dies ẽ gaudiosa cũ dr. Exultemus z letemur i ea. Est aũt aliqua differẽtia iter gaudiũ z letitiã z exultatiõem. Tam sm Augu. gaudiũ ẽ diffusio cordis de aliquo bono cõcepto. Letitia addit supra gaudiũ maioꝛẽ. scilz cordis dilatatiõem. Unde z letitia quasi latitia dicit. Exultatio autez addit super vtrũ qz maioꝛez ostensionẽ. Unde exultatio quasi extra saltatio dicit. Est ergo hec dies tota gaudiosa: quia in hac die gaudent creature superiores. letate sũt mediꝛe: exultauerunt inferiores. Ista ostendit Ambroꝛ dicens. In hac die per christi resurrectiõem aperitur tartarus. per neophitos ecclesie renouat terra. Lelũ

per spūm reseratur. Apertus tartarus reddit mortuos.renouata terra germinat resurgētes.Celuz reseratum suscipit ascēdētes.Tartarus quos habz reddit ad superos.terra quos sepelit mittit ad celuz.Celuz quos suscipit representat ad deuz.

¶Sermo. cxxi. ¶De eodem Sermo secundus.

SUrrexit dñs vere z apparuit simoni. Luce vlti. Quattuor sunt que christi resurrectoz facńt val de mirabilē.s.resurgētis mira felicitas. eiusdez mira ptās. resurrectōis oīmoda veritas.z resurgētis ineffabilis pietas. Ista quattuor in pmissis verbis notant. ¶Primo.n.ponit xpi magna felicitas.cū dr resurrexit.sm autē Aug. nō surgit nisi q prius ceciderit: iz xps ceciderit per mortez corpis nō p mortem mentis. Et ideo in vna resurrectōe indigebat. scz resurrectōe gloriosa. Nos aūt q̄drupliciter casu ceciderimus.s.per mortē corporis.per mortē mentis.per mortem vetustē cōuersatiōis.z per mortē infidelitatis. ¶Primo ergo homo ceciderat per mortē corporis. Ideo indigebat resurrectōe corporali.i.Lozinth.xv. Per hominem mors z per hom̄nē resurrectio mortuoruz. ¶Secūdo ceciderat per mortē mentis. ideo indigebat resurrectōe spiritualī. de qua dicit Apoca.xx. Beatus q habet partez in resurrectōe prima. z Dsee vi. Viuificabit nos post duos dies.i die tertia suscitabit nos. ¶Ad resurrectōez enīz spiritualē duo dies requirūt nr̄ scz remissio culpe z collatio gratie. ¶Ad resurrectōem vero corporū spectat ablutio culpe z collatio gloriē. z delpoliatio omnis miserie. ¶Tertio homo ceciderat per mortē vetuste cōuersatiōis. ideo indigebat resurrectōe sacramētali. De qua dr Roma.vi. Sicut xps resurrexit a mortuis ad gloriā patris.sic z nos in nouitate vite ambulemus. ¶Quarto ceciderat per mortez infidelitatis. ideo indigebat resurrectōe exemplari. Nunquā enīz crediderisset resurrectōis sacramentuz: nisi cuz habuisset in exemplū. Hre. Christus mori dignatus est ex voluntate. resurrexit ex potestate z ostēdit exemplo qō nobis ꝓmisit in premio. ¶Secūdo ponitur resurgentis magna ptās. cū dr dñs. Ipse enīz fuit dñus sue resurrectōis: q̄ seipz suscitauit. Magna nāq̄ potētia ē quādo vn⁹ resuscitat mortuuz. sicut petrus thobitā: vt hz Actuū. ix. Maior quādo mortuus suscitat mortuuz: sicut corpus helysei suscitauit cadauer defuncti. vt hz. iiij. Reg. xiij. Adhuc vero potētia si defunctus suscitaret seipm. Sed istud nusq̄ alias ē reptū. Xps aūt z vnus suscitat defunctum z hoc lazarus: z mortuus suscitauit mortuū: q̄ cum ipo mortuo multa corpa sanctoū resurrexerunt: z mortuus suscitauit seipm. Jo. ij. Soluite templū hoc z i triduo excitabo illud. Et ibidē. x. Potestatez habeo ponēdi animaz meaz &c. ¶Tertio ponit eiusdez resurrectōis oīmoda veritas cū dr. Vere. quaz quidez veritatē ostēdebat. mō p comestionē. mō per palpatōem. modo per cicatricū ostēsionē. Similiter z nostra resurrectio spiritualis dz esse vera. ¶Notandū autem q̄ spūs aliquādo cōuīgit corpori ꝑtum ad motū sed nō quantū ad sensuz. Sic spūs aereo corpori q̄d assumit. Aliq̄ ꝑtuz ad sensuz z non ad motū. sic spūs reprobox cōiūgūtur igni sm Aug. sed nō dātes ille vitā sed sentiendo ab illo penaz. Aliq̄ ꝑtum ad vtrūq̄z sicut aīa corpi humano. z solūmō veraciter ē viuū. sūt igit qui habēt motū alicuius exterioris operis boni: sed nō hūt sensuz recte fidei sicut sunt hērici. Isti sunt mortui ꝑticipiuz videant viui. Apoca. ij. Nomē habes q̄ vīuas z mortuus es. Alii sūt q̄ habent sensuz recte fidei: sed non habēt motuz operatōis bone. Sicut mali christiani z isti similiter sunt mortui. Jaco. ij. Fides enīz sine operibus mortua est. Alij sunt qui habēt sensuz z motū ideo fidez rectaz z operatōem bonaz: sicut boni christiani. Et isti solūmō viuunt vita gratie coram deo. Titū. ij. Sobrie z pie z iuste viuam⁹ i hoc celo q̄ hūt sobrietatē ꝑtū ad se: iusticiā ꝑtū ad ꝓximū: pietatez quātū ad deum. ¶Quarto ponit christi resurgentis magna pietas. cū dr. Apparuit simoni. Magna nāq̄ xpi pietas

ꝙ discipulũ se negátem nõ desperit sed sibi benigne appuit. ꝯuis. n. xps exurrit mortalitatẽ: nõ tñ exuit pietatẽ. ꝯuis de posuerit oẽm miseriã: nõ tñ deposuit mi serico: diã. ꝯuis abiecit passiones: nõ tñ ꝑ passionẽ. Nec cũ petrus fuerit trinoie scz petrus: cephas ⁊ symõ. nõ tñ dr ꝙ ap paruerit petro vel cephe iz symoni. Petrus nãq; interptat agnoscens. Et põt significare ꝑdicatores. Interptat ẽt discalcias: ⁊ põt significare minores. Cephas interpretat caput: ⁊ pót significare eccles platos ⁊ pastores. Symon interptat obediẽs: ⁊ significat ꝑceptor factores. Xps igit nõ appet alicui ꝑ suã austerã vitã: nec ꝑ dignitatẽ suã: neq; sũmã platõcz: sed ꝑ ꝓceptor vel obediẽtiã verã.

¶ Sermo. cxxv. De eode sermo. ij.

QUi suscitauit iesum ⁊ nos cũ iesu suscitabit. ij. Cor. iiij. ℣ Quia caput ñ est sine corpe nec corpus sine capite: ideo apls ait hic de resuscitatõe capitis cũ dicit: Qui suscitauit iesu. ℣ Scõo de resuscitatõe corporis ci addit: Nos cuz iesu suscitabit. ¶ Circa ꝓmũ notãdũ ꝙ ipsa resurrectio capitis nri. i. xpi triplr fuit. ℣ Prio nãq; surrexit velociter: q; die tertia. noluit aũt añ die tertiũ resurgẽ. Tũ ꝑpter pbatõez: q; sicut in ore duoꝝ vel triũ testiũ stat ꝑfectũ oẽ verbũ. Sic i duobus vel tribus expletur oẽ factũ. Tum ꝑ significatiõez: vt. s. ex hoc significaret ꝙ lux sue mortis fugauit nras duplices mortẽ. Et iõ vna die integra ⁊ duabus nocti bus iacuit in sepulchro. Tũ ꝑ restauratoꝛ ꝑfiguratiõe. Petr' rauca. Tres dies voluit cẽ sue sepulture ꝙ in celo sũt restauraturus: ꝙ in terra repaturus: ⁊ ꝙ apud iferos redẽpturus. ℣ Scõo surrexit feliciter: q; deposita ol miseria: qõ q. dẽ ostẽdit verbo: facto ⁊ signo: ac mysterio. ℣ Verbo qdẽ cum dixit Luc. vi. Hec sũt verba ꝙ locutus suz vobis: cũ adhuc esset vobiscũ. Tã ⁊ cũ illis erat ꝑ pñtiaz: sed cũ eis nõ erat ꝑ mortalitatẽ ꝑ opositã. ℣ Facto: qñ sanctis clausis ad discipulos trauit. Greg. Quid mir' si clausis ianuis in eternũ laz victurus trauit q mortuus veniẽs nõ apto vtero virgis exiuit. ℣ Signo qñ discipulis piscãtibus in litore appuit. Greg. Ac si ipm resurrectõis sue mysteriũ rebus loquat dicẽs. Jõ vobis in mari nõ apparco: q; vobiscũ in ꝑturbatõez fluctib' nõ suz. Mysterio. s. ꝑ hoc ꝙ in galilea appuit. Hugo. Galilea trãsmigratio interptat. Já qppe a passione ad resurrectõez: a morte ad vitaz: a pẽa ad gloriã trãsmigrauerat. ℣ Tertio surrexit potẽter: q; capta ꝑda. s. infernali. Ipse. n. infernũ spoliauit. Hiere. iiij. Elcẽdit leo de cubili suo ⁊ predo gentiũ se leuauit. Sãctos q ibi erãt ad se traxit. Joan. xij. Si exaltat' fuero a terra: oia trahã ad meipz. Abstitudinẽ q crãt in inferno momordit: q; vnã partẽ a se accepit ⁊ altã ibi dimisit. Ose. xiij. Ero mors tua o mors: morsus tuꝰ ero inferne. ¶ Scõo ponit apls resurrectõem corpis mystici cũ dr: Et nos cũ iesu suscitabit. ℣ autem xps corpa nra resuscitet: per multos modos securos nos facit. ℣ Prio ꝑ omissionẽ. Joã. vi. Hec est volũtas patris mei q misit me. ⁊ sequit. Et ego resuscitabo eũ in nouissimo die. Deus aũt suã omissionẽ irritare nõ pót. ꝑs. Que ꝓcedit de labijs mis nõ facia irrita. ℣ Scõo ꝑ iuramẽtũ. Joan. v. Amẽ amen dico vobis: q; oẽs q in monumẽtis sũt audiẽt vocẽ filij dei. Deus aũt post suũ iuramẽtũ penitẽ nõ pót. de hoc ps. Jurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ: tu es sacerdos in eternuz ꝛc. ℣ Tertio ꝑ instãa. i. ꝛtuoꝝ euãgelia. In quolibet eiz euãgelio de nra resurrectiõe ꝓtinet. Aug. Euãgelia legim' instãr nõ strũ. ℣ Quarto ꝑ testes. de hoc eiz testes sũt ꝑlarche. Job. xix. In nouissimo die de terra surrecturus sum ꝛc. Prophete. Ezech. xxxvij. Uaticinare de ossib' istis. ⁊ dices eis. Ossa arida audite verbũ dei ꝛc. Apli vñi. i. Cor. xv. Seminat' corꝑ' aiale: surget corpus spuale. Martyres ij. Mach. ij. E celo ista possideo: iz ꝑpter deꝰ leges ea despicio: q; ab ipso ea me receptuz spero. Confessores. ij. Mach. xij. Uir fortissimus iudas collatõe facta ꝛc. Uirgines. Apoc. xx. Dedit mare mortuos suos ꝛc. ℣ Quinto ꝑ fideiussores. Deus eniz sctos q sũt in patria nobis in fidei ussores dedit: q; qñ corpa resurgerent: ⁊ nosꝰ ar resurgerẽt. Apoc. vi. Uidi

subtus altare aĩas interfectoꝝ cē. Et sequit: dictū est eis vt requiescerēt adhuc tẽpus modicū donec ꝯpleat numerꝰ cōseruoꝝ & fratrū suoꝝ. ℣ Sexto ꝑ obsides: Deus. n. corpa apl̃oꝝ & aliox̃ scōꝝ in obsides nobis dedit q̃ sine nobis non ꝓsumabit. Heb. xi. Ni oēs testimonio fidei probati nō accepunt ꝓmissionē. deo pro nobis aliq̃d melius ꝓuidēte: vt nō sine nobis ꝓsumarent. ℣ Septimo ꝑ pignora. dimisit. n. nobis in pignus corpus suum. Joā. vi. Qui mā ducat meā carnē & bibit meū sanguinē h̃ vītā eternam. ego resuscitabo eū in nouissimo die. Dedit & aliud pignus. s. spm̃ sanctū. Roma. viij. Si spūs q̃ suscitauit iesū habitat in vobis viuificabit & mortalia corpora nostra cē. ℣ Octauo ꝑ arrā. Est aūt arra ꝓ pretij ꝓsoluēdi. Tūc igit xp̃s nr̃e resurrectōis arrā dedit: q̃n multa corpa sanctoꝝ suscitauit. ℣ Nono ꝓ ꝓmissionē possessiōis in rez. Tūc enīz in possessionē resurrectōis missi sumus: q̃n caput nr̃m resurrexisse videmus. Si. n. caput resurrexit: ꝓsans est & q̃ corpus resurget. Maximus. In saluatore nostro oēs resurgemus. Est. n. in xp̃o hoie vniuersitatis caro: sanguis & portio. vbi ergo portio mea regnat regnare me credo. vbi dominat̃ sanguis meus: dīari me sentio. ac vbi gloriāt caro mea: gloriosus me cē cognosco.

¶ Sermo. cxxiij. ¶ De eodē ſmo. iiij.

OPortuit xp̃z pati & resurgere. Luc. vlt. Quātus in ꝑdictis verbis fuit metio de iudibrio passionis: tū de hoc nihil ad pīs: iz solūmō videamus q̃re xp̃z resurgere oportebat. Nō nāq̃ erat mortuꝰ: vetustus & a paradiso exclusus. Jō oportebat xp̃z resurgere: vt mortuū viuificaret: vetustū renouaret & exclusū aperiēdo celestē ianuā introduceret. ¶ Primo igit oportet xp̃z resurgere. s. vt mortuū viuificaret. Deus q̃dē humanū ḡnus ꝑpliciter ꝓsiderat. aut ꝯtū ad illā ptē que est in patria: aut illā q̃ ē in via. aut ꝯtuꝫ ad illā q̃ ē in medio vie. i. in purgatorio. aut ꝯtū ad illā partē q̃ est extra viā. i. in inferno. quātū aūt ad illā ptē q̃ ē in pēa aĩa viuit ꝑ glorificationē. Corpus aūt̃ est mortuū ꝑ incinerationē: iz spūs immortalis est. Corpus q̃dē mortuū est ꝓp peccatū. spūs aūt viuit. s. coā deo ꝓpter iustificationē. Illa vero ps que est in via ē mortua: iz illa est duplex. Quedā enī est mortua mūdo: iz viuit deo. Col. iij. Mortui. n. estis & vita vestra absc̄dita est cū xp̃o in deo. Quedā enīz ē mortua deo: iz viuit mundo. Uſi ꝑs. Mors ꝑcōꝝ pessima. Illa vero q̃ est in purgatorio est mortua quo ad corpus ꝑ incinerationē. & quātuꝫ ad aĩaꝫ quo ad graue passionē. q̃ sicut dī Eccl. xx. Melius est mors ꝙ vita amara. Illa aūt q̃ est in inferno nō nīſi est mortua quo ad corpus: iz ꝯtū ad aīmā. que quidē mortua est ꝑ remorsuꝫ cōscientie: ꝑ cruciatū ignis gehēne. Ysaie lxvi. Vermis eoꝝ nō morietꝫ: & ignis eoꝝ nō extinguet. In hoc significatione sacerdos de hostia tres ptes facit. Illa. n. que ponit in calice signat illā ptē que ē in celo que a turbatōe hoium abscōdit: & tonẽte voluptatis dei potaf. Ille due respicīt illas duas. s. illā q̃ ē in purgatorio: & illā que est mortua mūdo. Quarta aūt̃ ē ḡnta ps. s. pcōꝝ & dānatoꝝ. ibi nō ꝓsignat: q: a corpe sūt pcīsa. Oēs aūt istas ḡnq; partes sic mortuas xp̃s ꝑ suā resurrectionē viuificat. Nā illā que est in celo viuificat: corpa de monumētis suscitando & aĩabus cōiungēdo. Joā. v. Omnes qui in monumētis sunt audient vocē filij dei & cē. Illā que est mortua in mūdo viuificat in celo: gloriosaꝫ apparere faciēdo. Col. iij. Cū xp̃s apparuerit vita vestra: tūc & vos apparebitis cū ipso in gloria. Illā que ē i purgatorio viuificat post purgationē: ad salutē eternā ducendo. i. Cor. iij. Ipse aūt saluus erit sic tñ quasi per ignē. Que est mortua ex peccato sepe viuificat eā a somno peccati excitando. Eph. v. Surge q̃ dormis & exurge a mortuis: & illuminabit te xp̃s. Illaꝫ que est in inferno viuificat corpora viuificādo & aĩabus ꝓiungēdo. ac duplici pena. s. in corpe & aĩa puniēdo. Hiere. xvij. Duplici ꝓritiõe contere eos. ¶ Secūdo oportuit xp̃m resurgere: vt hoiem vetustū renouaret. Juxta illud Roma. vi. Sicut xp̃s resurrexit a mortuis in gloriam patris: ita & nos in nouitate ambulem⁹.

Xps aũt resurrexit velociter: veraciter: integraliʒ ⁊ perpetualiʒ. Et p istũ modũ nos in nouitate vite debemus ambulare ⁊ resurgere. ℣ Primo nãq; nr̃a inouatio dr̃ habere velocitatem: qđ est ꝑtra penitentiã differẽtes. Sicut enim xps tertia die resurrexit a mortuis: sic ⁊ nos tertia die debemus resurgere a peccato. Prima dies ẽ delectatõis. Secũda est ꝑsensus. Tertia dies ẽ opus. Si enĩz addit quarta dĩ que est ꝓsuetudo resurgere vix valebit. Jn huius significatiõe dr̃ de facili suscitauit puellã in domo: idest peccatorẽ: dũ adhuc peccatũ haberet in corde per ꝓsensum. Facilr̃ etiã suscitauit mortuũ extra domũ velatũ: idest peccatorẽ q exiuit ad peccati simplicem actũ. Difficulter aũt suscitauit lazarus quatriduanũ. i. pctorẽz in peccatis inueteratũ. ℣ Secũdo nr̃a inouatio debz habere veritatẽ: qđ est ꝑtra penitẽtiã simulates. De qbus dr̃ Apoca. iij. Nomen habes q viuas ⁊ mortuꝰ es. Quidaz. n. sunt viui quãtũ ad nomẽ: iz mortui ꝙtũ ad rez: sicut hypocrite. Et qdã sunt viui quãtũ ad rẽ: sed quãtũ ad nomẽ mortui. Sicut sancti viri q viuũt coã deo: ⁊ despiciunt a mũdo. Quidã vero sunt viui quãtũ ad nomẽ ⁊ rez. Sicut illi q habẽt interius mũdã ꝓsciẽtiã: exterius clarã famã. Quidã aũt sunt mortui ꝙtuz ad vtrũqz: qui ⁊ interius sunt sceleribꝰ plẽi ⁊ exterius hoibus odiosi. ℣ Tertio debz habere integritatẽ: qđ est ꝑtra penitentiã diuidẽtes. Sicut enĩz xps integer surrexit: sic ⁊ nos debemꝰ integre resurgere a peccato. Sed qdã sũt q deo ex corde suo tres partes faciũt. Nã intellectiua dant deo per fidẽ. Sed hoc modicũ ẽ. qr̃ sicut dr̃ Jaco. ij. Tu credis qr̃ vnus est deus ⁊ bñ facis. Et demones credũt ⁊ cõtremiscunt. Affectiua dant mũdo per amorẽ. Sed hoc ꝓhibitũ est. i. Joã. ij. Nolite diligere mũdũz: neqz ea q̃ in mũdo sũt. Et opatiua dant dyabolo per opationẽ: sed hoc dyabolicũ est. Joã. viij. Facitis opa patris vr̃i. Deus aũt totũ cor vult hẽre. Prouer. xxiij. Prebe fili mi cor tuũ mihi. ℣ Quarto inouatio nr̃a dr̃ hẽre ppe tuitatẽ: vt sicut xps resurrexit nũq̃ de cetero moritur, Sic ⁊ nos a pctõ debemus resurgere ⁊ ad ipm nũq̃ redire. Qui. n. ad pctm redeũt sunt suã aiaz polluẽtes. t. Petri. ij. Canis ad suuz vomitũ reuersus. Sunt ⁊ ꝓximũ suo malo exẽplo ifi ciẽtes. Vñ sequit. Et sus lota in voluta bꝛo luti. Sunt xpm crucifigẽtes. Heb. vi. Rursus crucifigẽtes sibimetipsis filiũm dei. Sũt deũ irridẽtes. Aug. Penitẽtes si vere penitẽtes estis: ⁊ nõ estis deũ irridẽtes imitare vitã recõciliamini ⁊ vos.

℣ Tertio oportebat xp̃z pati vt ianuam padiſi apiret: ⁊ hoiez exclusũ illuc reduceret. Janua. n. padiſi triplr clausa fuit vt hr̃. Heñ. iij. f. angelica custodia: ignis vehemẽtia: rubꝑhea bis acuta. Angelica custodia significabat inimicitiã q erat inter hoiez ⁊ ãgelũ. Jgnis significabat obligatoẽz ad pena eternã. Rumphea bis acuta significabat dei iustitiã que hoiez itrare nõ patiebat donec sibi satisfaceret de offensa. Sed xps p suã passionẽ ⁊ resurrectiõez angelũ hoi pacificauit. Et sic ꝑmũ obstaculuz remouit. Coll. i. Pacificãs p sanguinẽ crucis: q̃ in celis ⁊ q̃ i terris sũt. Mortẽ ⁊ pena eternã supauit. Et sic scõz obstaculũ remouit. Vñ dr̃ in ꝓsa tõe. Eternitatis nobis aditũ diuicta morte reseraſti. Dei sniaz imitatꝰ: q̃ sibi plene satisfecit. Et sic tertiũ obstaculũ remouit. Vñ cantat. Qui ꝑ nobis eterno patri ade debitũ soluit. ps. Que non rapui tunc exoluebam.

℣ Sermo. cxxiij. ℣ De eodẽ sermo. v.

TEsuz queritis nazarenũ: surrexit nõ ẽ hic. Mat. vlti. Jsta verba dixit angelus scis mulieribus. q̃ qdẽ secute fuerũt xp̃z ꝓdicatẽ vt sibi ministrarẽt. Jn patibulo pẽdẽtẽ: vt doloꝛẽ z ꝓpassionẽ oñderent. Xp̃s i tumulo gesceñt: vt ipz inungerẽt sicut hodie. Jn ꝑmissis vbis tria ponũt

℣ Primũ ẽ istaz sanctaz mlierz magna studiositas cũ dr̃. Jesuz q̃ritis nazarenũ ℣ Et nota q ꝙtuor fuerũt dñe q̃rentiũ dñz. ℣ Quida. n. q̃sierũt mane: sicut iste mulieres. De qb⁹ dr̃: Et valde mane vna sabbatoꝝ ꝛc̃. Et ĩ eis iuenire fuit valde facile. Jlli q̃rũt xp̃z in mane: q q̃rũt ipm in tuũ tute. Et ĩ de facili iueniũt. Prouerb. viij. Qui mane vigilauerit ad me

inuentẽt me. Sũt.n.sicut mollis cera: q; de facili recipiũt ip'ssionẽ bonã.ps. Sacrũ ẽ cor meũ tãq; cera liq̃scẽs. Sicut recẽs testa: q; de facili ibibunt z obseruant bonũ odorẽ. Prouerb. xxij. Adolescens iuxta viã suã zc. Sicut gracilis virga: q; de facili flectunt ad bonã operationez. Lanc.iij. Quẽ ẽ ista q̃ ascẽdit p desertũ sicut virgula fumi ex aromatibus. ℣ Allij q̃sierũt in vesp: sicut illi q dixerũt Luc. vlt. Mane nobiscũ dñe q̃n aduesperascit. Et eis iuenire fuit tardũ z difficile. Usi xp̃s eis dixit: O stulti z tardi corde ad credẽdũ. Illi ergo q̃rũt vesp: q̃ q̃rũt ip̃s in sua senectute. Tales.n.eũ difficulter iuenũt ex quo in malo iduranẽ z ab humore gr̃e exiccanẽ.ps. Atruit tanq̃ testa virtus mea. Et vix aut nũq̃ q̃rent. Jõ subdit: Lingua mea adhesit faucib' meis. Et sepe in pctis suis moriunt. Unde subdit: Et i puluerẽ mortis ẽduxisti me ℣ Allij q̃sierũt ip̃m in sero: sicut illi de q; bus ꝺ Joã.xx. Lũ esset sero ꝺie illa vna sabbatoz zc. Et eis iuenire fuit dubitabile. Unde ꝺ Luc.vl. vbi agit de ista apparitõe facta in sero q; dubitauerũt: z ip̃m ee ip̃m credidert. Illi ergo querũt in sero: qui querũt in mortis articulo. Et talũ penitẽtia Augustinus dicit esse dubitabilẽ dicẽs: Fidelis bñ viuens securus hinc exit. Baptizatus ad hoꝝ securus hinc exit. Agẽs penitẽtiã ꝺ sanus est z reccõciliatus securus hinc exit. Agẽs penitentiã ad vltimũ z recõciliatus si securus hinc exit: ego nõ suz securus. Eoꝝ enĩz qui in morte penitẽt. quida penitẽt tm timore pene: isti sũt in statu pditiõis. Et quida penitẽt amore iustitie: qui etiã si penã nõ timerẽt: adhuc deo seruirent: isti sunt in statu perfectõis. Quida ex cõsideratiõe vtriusq; cause habẽtes respectũ ad amoꝛẽ iustitie z ad vitatoẽs pene. isti sũt in statu salutis. Et q; illi q tm penitẽt i extremis vident hoc facere tm timore pene: ideo eoꝝ penitẽtia Angu. dixit eẽ ꝺubiã. ℣ Allij q̃sierũt cũ i nocte: sicut milites positi ad sepulchrũ: z eis iuenire fuit ip̃ossibile. Illi aũt in nocte q̃rũt: q̃nt xp̃m volũt iuenire post mortẽ. Et qui in mortali decesserũt ip̃ossibile ẽ q; eũ vnq̃ iuenũt: nisi eo mõ quo ẽ in iferno. Deus eniz est in mũdo p mĩsericordiã: z in celo p gratiã z gloriã: in iferno p iustitiaz. Nõ ergo ip̃m iueniũt vt misericoꝛẽ: q; hoc mõ ẽ i mũdo. Nec vt glorificatoꝛẽ: q; hoc mõ est in celo. Sed vt iudicez toꝛẽ: q; hoc mõ est in iferno. ℂ Scõ ponit xp̃i ifinita charitas cũ dr̃: Crucifixũ. De qua ꝺ Joã.v. Adaloꝛẽ hac dilectiõnẽ nemo hz: vt aniam suã ponat quis p̃o amicis suis. Et ponit xp̃s vltimũ signũ amoꝛis. Amoꝛ enĩz p quattuoꝛ manifestat. ℣ Alt quãdo p verba: z istud est magnũ signũ. Qñ enĩz cor est plenũ amoꝛe: os abũdat in sermone. Luc. vi. Ex abũdãtia cordis os loquit. ℣ Alliq̃n p beneficia: z istud est maius signũ. Multi.n. darẽt verba: qui nõ tñ darent bñficia. Joã.iij. Nõ diligamus verbo neq; lingua zc. ℣ Alliq̃n p obsequa psonalia. Et istud adhuc ẽ maius. Multi enĩm seruirẽt ꝺe substãtia sua q nõ seruirẽt ꝺe psona ꝑpria. De isto dr̃ Beñ. xxix. Seruiuit ergo iacob' p rachel septẽ annis. ℣ Alliq̃n per mortẽ. z istud ẽ maximũ z vltimũ. Multi enĩm darẽt tã obsequiũ psonas suas q nõ darẽt i mortẽ animas suas. Ista quattuoꝛ signa xp̃s nobis ostẽdit. ꝺe duobus p̃mis ꝺ Joã. xv. Uos amici mei estis. Et post: vos aũt dixi amicos: q; oĩa que audiui zc. Ecce signũ amoris per bñficia. ꝺe aliis duob' ꝺ Mat. xx. Filius hois nõ venit mĩstrari sed mĩnistrare. quo ad p̃mũ. Et dare aiaz suã in redẽptiõez p multis: quo ad scõm. ℂ Tertio ponitur xp̃i resurgẽtis imẽsa pietas. in hoc q; z petrum voluit deignare ex noĩe ne desperaret ex negatiõe: q̃n angelus dixit: Dicite discipulis eius z petro. Lz.n. ẽposuerit oẽz passionis defectũ: tñ nõ deposuit pietatis affectũ. xp̃s nãq; ante icarnatiõnẽ cognoscebat nr̃as mĩserias p quãdaz theoricã. i p suã sapiẽtiã. ũ multũ erat mĩsericoꝛs. ps. Quo miseret pater filioꝛ: misert' ẽ ois timẽtibus se. recordatus ẽ q̃n pulueris sumus zc. Post icarnatõem aũt eas scinit p practicã z exercitatiõnẽ lõgã: q; xxxiij. annis practicauit: z se exercitauit circa nostras ĩfirmitates. Et ũ fuit valde ꝺir' status q̃n tã lõga exercitatio i nobis nõ hz effectũ. ps. Lõtr istat' sũ exercitatõe mea zc. Tandẽ scinit eas p experientiã: q;

expertus ē tentatões dolores ꝛ mortē. ꝛ ſō factus ē maxime miſericors. Heb. iiij. Nō eim habem⁹ pōtificē qui nō poſſit cōpati infirmitatib⁹ nr̄is tētatus aūt p oīa. Si eim cēt aliquis medicus qui cēt bonus theoricus ꝛ bonus practicus: ꝛ infirmitates ſepe expertus: iſte maxie cēt miſericors. Talis eim medicus fuit xp̄s dñs nr̄. Iſta tria tangunt. Hebr. v. Et q̄dem cū cēt filius dei. Ecce q̄ ſciuit nr̄os defectus p diuinam ſapiētiā. didicit ex his que paſſus ē obedientiaz. Ecce q̄ eos ſciuit p experiētiaz ꝛ cōſummatus factus ē oībus obtēperantibus ſibi cauſa ſalutis eterne. Ecce q̄ eos ſciuit p exercitatione longā: tādiu eniz ſe exercitauit q̄ ſumauit artem ſuā ꝛ veritatē.

¶ Sermo. cxxv. ¶ Feria ſecūda poſt paſcha. Sermo.

TEſtimonium peregrinus es in hierlem cē. Luc. vl. Volens xp̄s in hierlim tranſfretare: pegrinū ſe fecit. Fuit eim pegrinus quātū ad quattuor. ¶ Prio quātuz ad habitū quē aſſumpſit. ¶ Jpe eim crucē aſſumpſit q̄ ipam p̄ijs hūeris baſtulauit. que qdē crux fuit nauis: q̄ i celeſtem hierlem vexit. Sap. xiij. Tranſcūtes mare per rate liberati ſunt. Et ſuper malus in ſpa nauī. Ezech. xxvij. Lēdrum de libano tulerūt vt facerent ti bi malū. Et fuit clauis q̄ celeſtē hierulalez aperuit. ꝑſa. xxij. Dabo clauē dauid ſup humez eius. ꝑ Scō aſſumpſit pilleū. i. coronā ſpineā. peregrini eim portāt pilleum cōtra eſtū: ventū: ꝛ pluuiā. Sic xp̄i corona ꝛ paſſio ē nobis i vmbra ab eſtu voluptatū. Defēdit eiz nos a pluuia tribulatōnū ꝛ a vēto tētationū. ꝑſa. iiij. Tabernaculū erit i vmbraculū diei ab eſtu: ꝙd ꝑmū. ꝛ in abſcōſione ꝛ turbine ꝛ pluuia: quo ad alia duo. ſequēna. ꝑ Tertio aſſumpſit ſclauinā. i. corpus que ſclauina fuit albi coloris pp puritatē. Apoca. xix. Ecce equus albus ꝛc. Corpus enim xp̄i fuit equus inquātū ratio ipm duxit. ꝛ fuit albus. ſ. inquātuz puritatē habuit deinde facta eſt nigra ꝓpter liuorē. ꝑſa. liij. Lutus liuoꝛe ſanati ſumus. tandem facta eſt rubea. ſ. per ſanguinis effuſionem. ꝑſa. lxiij. Quare rubuū ē veſtimentū tuū ꝛc. ꝑ Quarto aſſumpſit ſcarſellā. i. aiam. Solēt eim pegrini in ſcarſella theſaurum ponere ꝛ portare: Jn xp̄i aia fuit triplex theſaur⁹. ſ. miſerico: die: gratie: ꝛ ſapiētie. de quo dī Joā. ii. Vidimus gloriaz eius. i. gliоſaz miſericordiā eius plenā gratie ꝛ veritatis. ¶ Quito aſſumpſit bacculū. i. crucē qui quattuoꝛ clauis ferratus: pegrini eim vtunt baculo ad ſuſtētationē. ad fluuioꝝ tranſuadationē. ꝛ ad malaꝝ beſtiarū pcuſſionē Sic xp̄s bacculo ſue crucis mūdū ſuſtentauit. ꝑs. Virga tua ꝛ bacculus tuus ipſa me cōſolata ſunt. Flumē mūdi tranſuadauit. Geñ. xxij. Jn bacculo meo trāſiui Iordanez iſtū ꝛ dia bolū percuſſit. ꝑſa. lxxxvj. Exaltabit cornu xp̄i pegrini eim calciamentū aſſumunt contra lutum. ſ. ſpinas ꝛ lapides. Judei. n. [illegible] in xp̄m. piecerūt lutū. ꝑs. Eripe me ō luto vt non infigar. Spias q̄ coronā ſpineam ſibi ſpoſuerūt. Et lapides. Joan. viij. Tulerūt lapides vt iacerent in eum. Contra iſta xp̄s aſſumpſit calciamenta. Deut. xxxij. Tingat in oleo pedē ſuum ferrū ꝛ eis calciamentū eius. Alia xp̄i erat tincta oleo gr̄e: que oia aduerſa dulcoꝛa bat. munita ferro cōſtantie: que ipſa aduerſa non timebat. Et ere incoꝛruptibil patientie qua oīa ſupplicia tollerabat. ¶ Septimo aſſumpſit inſignia ꝛ vulnera. pegrini eim reuerentes inſignia aſſumunt vt oſtēdant q̄ ſuā peregrinatōnē cōpleuerūt ad plenū: vt hoſtes prouocent ad ſibi bñfaciēdum: ꝛ ſint ſecuriores ad ambulandū. Sic xp̄s ad patriam redīes cicatrices reſeruat. Et hoc oſtēſionē paterne o bedītie tā cōplete. Joā. xvij. Opus cōſumaui q̄ dediſti mihi vt faceꝛē. Jn ꝓuocatione paterne miſericordie obtinēde. Eimbio. Vulnera ſuſcepta abolere noluit: celo inferre maluit vt ea patri miſericordie oſtēderet. Jn ſignū ſecuritatis nobis acquiſite. Ezech. ix. Super quez videritis thau non occidatis. ꝑ Octauo habitus iſtius pegrini fuit bñdictus. Nam eius ſcarſellā. i. animā bñdixit deus pater. Ezech. iij. Bene dicta gloria dñi de loco ſuo. Eius ſclaui

nam.i.carnē būdixit spūs sanctus. Lu. i. Būdictus fructus vētris tui. Et⁹ baculū.i. crucē būdixit tot⁹ mūdus. Sap. xviij. Benedictū lignū p qō fit iusticia. ¶ Scēo dī pegrinus quātū ad vias q̄s pfectr. Peregrini eim būt aliq̄ ascensus: aliq̄ descēsus: aliq̄ vias planas. Ihe aūt pegrinus nūq̄ habuit de via plana: ꝙ descēsū vel descēsum. Magnū eim descēsū fecit quādo de celo i mundū venit. Magnū et ascensum fecit q̄ crucē ascēdit. Fecit et magnū descēsum q̄n in limbū descēdit. Et magnū ascensum q̄n inde rediēs in celum ascendit: ¶ Tertio fuit pegrinus quātū ad hospitia. Solent pegrini maxime in estate terin die itrare hospitia. ſ. in tertia ad prādendū: in meridie ad bibēdū ⁊ quescēdū: ⁊ in sero ad suā cenam faciēdū ⁊ ad dormiēdū. Sic ihe pegrinus triplex hospiciū ingressus. ℣ Primū é vterus virginis q̄ē ingressus é in tertia. i. nō i prīo tpe nature: nec in secūdo tpe legis: ſz in tertio tpe grē. ibi prādiū fecit q̄si naturam nr̄am assumpsit hūa carnē táquam cibū: ⁊ sanguinē táquā potū. ¶ Secūdū é patibulū crucis. Jo. xix. Sitio. Et dederunt ei acctū. Vbi ⁊ requiescit. ibi dē. Inclinato capite tradidit spūm. Et illō hospiciū ingressus é in meridie. Lanc. i. Indica mihi vbi cubes i meridie. ℣ Tertiū hospitiū est sepulchrū vbi dormiunt p̄s. Ego dormiui ⁊ sopor⁹ suꝫ. Lenaz nāqꝫ cū illis qui erant in limbo fec. Lu. xviij. Hō quidaꝫ fecit cenaz magnaꝫ ꝛc. Istud hospiciū ingressus é i sero. Mat. xv. Cū tam sero eēt factum: venit ioseph ꝛc. ¶ Quarto fuit pegrinus quātuꝫ ad picula que sustinuit. Solēt nāqꝫ pegrini sustinere pericula. q̄ñꝫ a socijs suis q eos p̄dūt. q̄ñꝫ ab hospitibus qui eos iugulant vt eoꝝ bona diripiant. q̄ñꝫ a latrōibus q eos spoliant. Sic x̄ps a suo socio iuda fuit p̄ditus. Mat. xxvi. Qui intingit mecū manū i parapside hic me tradet ꝛc. Al iudeis in quoꝝ domo venerat hospitari fuit occisus. Zach. xiij. His plagatus sum in domo eoꝝ qui dilexerunt me: Et militibus expoliatus. Joan. xvij. Adilites accepert vestīmēta: ⁊ fecerunt quattuor partes vnicuiq̄ militi partem fecerunt.

¶ Sermo. cxxvi. ¶ Feria tertia post pascha. Sermo primus.

STetit iesus in medio discipulorꝫ suorum: ⁊ dixit eis: pax vobis. Luc. vl. Sicut ⁊ pñi euangelio patet. x̄ps multiplicit se manifestauit. ¶ Primo p miraculosam ad ipsos ingressionē: q̄ ianuis clausis intrauit. Sicut dicit Joānes qui de ista appitione agit: p q̄ ostēdit q̄ gloriosus resurrexerat. ⁊ q̄ dotes impassibilitatis: agilitatis: subtilitatis: ⁊ claritatis induerat. Signū ergo vere spūalis resurrectōis in hoie é: quādo istas quattuor dotes spūales hꝫ. ſ. claritatē cōuersatiōis honeste. Matth. v. Sic luceat lux vr̄a coram hoibus ꝛc. Subtilitatē humilitatis p̄fundę. Sap. vij. Spūs sanctus vocatur subtilis: q̄ subtiles. i. humiles facit. Agilitatē obedientie. Prouerb. xxij. Audiēs hoies veloce ꝫ in opere suo ꝛc. Et impassibilitatē patientie. Prouer. xv. Nō cōtristabit iustū quicquid ei acciderit. ℣ Secūdo manifestauit se per situs siue collationē: cū dī: Stetit iesus in medio discipulorꝫ suorum. Ac si dicat: Ego suꝫ ille qui in medio stare cōsueui. Ipse nanq̄ stetit in medio in ingressu. q̄ in media nocte natus. in medio ai allū reclinatus ⁊ gemie gigas subsistāte effectus. Stetit in medio in p̄gressu: q̄ stetit in medio doctorꝫ. i medio discipulorꝫ. ⁊ in medio iudicioꝝ. Juxta illud. Prouerb. viij: In vijs iusticie ambulabo: ⁊ in medio semitarū iudicij. Stetit in medio i egressu: q̄ in medio terre passus: in media die crucifixus: i medio latronū positus. ℣ Tertio manifestauit se p ꝓphetas testificatōes cū dixit: Ego suꝫ: quasi dicat. debetis mihi credere: q̄ mentiri nō possum. Joā. viij. Si ego testimoniū phibeo de me ipso: verū é testimoniū meū. Spūaliter aūt quis refuscatus intelligi pōt quādo triplex testimoniū hꝫ. ſ. bone cōscie. ij. Lox. i. Hāc nr̄a hec é testimoniuꝫ cōscientie nr̄e. Bone vite. Joā. x. Opa que ego facio illa testimoniū phibent de me Et bone fame. i. Thi. iij. Opꝫ illā habere testioniū bonū ab his q̄ foris sūt. Quar

to manifestauit se p occultas cogitatiõ manifestationẽ:cũ dixit: Quid turbati estis:& cogitatões ascẽdũt in cordibus vrs tẽ. Ac si dicat, debetis me cognoscere:q; ego suz ille qui vrã occulta cognosco. Spũalr ẽt quis resuscitatus ẽ qñ cogitatões suas discernit. & bonas custodit:& malas expellit. Periculũ est nãq; malas cogitatiões in corde tenere: qr sunt sicut mus in pera. ignis in sinu. serpẽs in gremio. Mus eim oia corrodit in pera. sic male cogitatões oia merita corrodũt in aia. Job. xvij. Quasi vestimentũ qõ comedit a tinea. Ignis i sinu vestimẽta cõburit:sic mala cogitatõ cõcupiscentiã accendit. Prouer. vi. Nũ quid põt hõ abscõdere ignẽ in sinu suo: vt nõ cõburanf vestimẽta sua. Serpens in gremio venena diffundit:sic mala cogitatio peccati venenũ i cor emittit. Unde Prouc. xxiij. Quasi regulus venena diffundet. ¶ Quinto se manifestauit p palationẽ:cũ dr: Palpate & videte tẽ. qua si dicat: vẽtis me cognoscere qr istud ẽ tã dẽ corpus qõ sepe videre & palpare cõsueuistis. Spũaliter ẽt resuscitati intelligunt qui pmittunt se palpari. i. arguẽ & reprehẽdi. Sed sunt queda aialia que se palpari nõ pmittũt. Aut quia hispida sunt:sicut hericius. Aut q; silueſtria sũt sicut lupus. Aut qr arrogãtia sunt:sicut leo. Sic ẽt sunt pleriq; qui si arguũtur adeo sunt hispidi q p verba iniuriosa pugnant. Quida adeo siluestres q; ad laudabias excusationũ cõgnitũ. Quidam adeo arrogãtes q; nimis indigne ferũt. ¶ Sexto manifestauit se p cicatricum ostẽsionẽ:qñ dr: Ostẽdit eis manus & pedes. Ac si dicat, debetis me cognoscere: q; ego sum ille qui ẽ his pedibus & manibus in cruce cõfixũ vidistis. Spũaliter ẽt quis resuscitatus intelligit qñ vulnera sua. i. peccata non abscõdit:sed sacerdoti ostẽdit. Luc. xvij. Ite ostendite vos sacerdotibus. Vulnera aũt peccatorũ aliqñ sunt recẽtia. f. per cõsensuz vel vnctũ actũ. & tũc sanant vnctiõe. i. leuis pnie tuitõe. Eccle. x. Breuẽ languorẽ pcidit medicus. Aliqñ sunt iueterata p peccãdi cõsuetudinẽ. & tunc indigẽt adustione. i. graui carnis macerationẽ. Ps. Ure renes. m. & cor. m. Aliqñ sunt putre facta. & tũc indigẽt incisiõe. i. icisiua & aflictiua tribulatõe. ps. Multiplicate sũt infirmitates eor: postea accelerauerunt. ¶ Septimo manifestauit se per comestionẽ:q; comedit piscẽ assum & fauum mellis. Spũalr rũ resuscitatus intelligit qñ qs comedit fauũ mellis. i. qñ cõstanter exercet opa actiõis. Et rõ ꝓter hoc non deserit dulcedinẽ cõtẽplatiõis vel qñ exterius patit tribulationẽ. & tñ interius nõ deserit amoꝛ& dulcedinem Uel põt dici q; i fauo ẽ mel & cera. Per piscẽ igit assuz intelligit caro xpi igne passionis assata. Per cerã que ẽ pabulũ luminis. claritas sue resurrectõis p mel dulcedo sue visionis. Dicamus igitur comedere piscẽ assum:vt. f. ad eius passionẽ afficiamur p ꝓpassionẽ. cerã vt ei⁹ resurrectõi cõgaudeamus p mẽtis extultationẽ. Et mel vt puenire desideremus ad eius dulcissimã visionẽ. sicut desiderabat ꝓpheta dicens: Sitiuit aia mea ad deũ fontẽ viuũ:qñ veniã & appareb ante faciem dei

¶ Sermo. cxxvij. De sancto Ambrosio. Sermo. i.

Ecce itelliget seruus meus & exaltabit. & eleuabit & sublimis erit valde. ysa. lij. Quattuoꝛ status hũt beat⁹ Ambrosius q notanf in vbis pmissis. ¶ Primus ẽ status subiectõis:cũ dr: Ecce intelliget seru⁹ meus. Ipe qdẽ fuit vn⁹ seruus dei. Et iõ hũt tres laudabiles cõdiciones vni serut. ꝑ Prima ẽ mũditia. ps. Ambulãs in via imaculata:hic mihi ministrabat. Ista ipe habuit:q; mũditiaz mentis & carnis ipe seruauit. Unde refert Hierony. ipm dixisse: Virginitatẽ nõ solũ offerimus sz seruam⁹. Sap. viij. Luz essem magis bonus veni ad corpus non coinquinatũ. ꝑ Scõa cõditio ẽ sapia. Prouer. xiij. Acceptus ẽ regi minister intelligẽs. Ista sapiam ipe hũt. Unde dr de eo q; cũ rome liberalibus artib⁹ eẽt traditus ad plenũ fuit eruditus. ꝑ Tertia ẽ pseuerantia. Apoc. vij. Seruiet ei die ac nocte i templo dei. Ista pseuerãtiaz ipe hũt: qr vsq; in finẽ in bonis opibus pseuera-

uit. Uñ cũ morerek dixit. Nõ sic vixi int
vos: vt iterũ pudeat viuere. ℂ Scõo no
tatur status iuſte platõis: cũ dr: Et exalta
bit. Lyrca aũt ſuã exaltationẽ tria q̃ de
rant. ℣ Prio qualis fuit eius electõ. Fu
it eẽ a deo iſpirata: q; ibi vox miraculo
ſe iſonuit Ambroſiũ ep̃s. De hoc Heb. v.
Nemo aſſumit ſibi honorẽ: niſi q̃ vocat
a deo tãquaz aaron. Fuit ab electoribus
vnanimit celebrata. Tlã cuz in diſcordia
multa cẽnt, ptin⁹ i Ambroſiũ vnanimit
cõſenſerũt. Ecc. xxv. In trib⁹ bñplacti
tũ ẽ ſpũ meo: que ſunt cõcordia fratruz
ꝛc. Fuit a ſuplorũ cuz gaudio cõfirmata.
Uñ legit de eo q̃ cõmiſſa ẽ relatõ ad va
lentinianũ impatorẽ q̃ ſummo gaudio
acceptꝫ q; iudices a ſe directi ad ſacerdo
tiũ peterent. ℣ Scõo videndũ ẽ qualis fu
it eius ad hoc aſpiratio. Ipſe eim nõ tm
fugit vt poſſit inuentri: ſz ẽt tria ſe habẽ
ſimulault q̃ ſunt platõis officio inimica
ſ. crudelitatẽ. Uñ dr: q; tribunal cõſcen
dit ꝛ cõtra cõſuetudinẽ tormẽta ꝑſonis
adhiberi iuſſit. Eccl. xiij. Noli eẽ ſiẽ leo
in domo tua ꝛc. Philoſophica vanitatẽ
vñ dr q̃ philoſophiam ꝓferi voluit. i.
Lor. ij. Loquemur nõ in doctis ſapiẽtie
humane verbis. Infamiã ꝛ inhoneſtatẽ
Uñ dr q̃ publicas mulieres publice ad
ſe venire fecit: vt ex hoc a ſua intẽtione
pplin reuocaret. Titũ. i. Oportet ep̃m ſi
ne crimine eẽ. ℣ Tertio videndũ ẽ qualis
fuit eius in officio ꝓſecutio. Ipſe eim po
pulum in fide inſtruebat. Tũc eiz arria
na hereſis totã italiã corrupat: ſz ipſe po
pulum ſuũ ab iſta peſte purgauit. Et ve
ritatez edocuit fidei. Eccl. i. Qui cura
uit gentẽ ſuã ꝛ literaruit caz a pãtione.
Ipſe ẽt mores iformabat. Uñ inter cete
ra docuit bñm Augu. tria ad mores ſpe
ctãtia. ℣ Prio ne cuiꝫ vxorẽ peteret. ne
ſi poſtmodũ ipſi iter ſe male cõuenlãt ip
ſi ſibi maledicãt. ℣ Scõo ne aliqb⁹ mul
tum exercẽ cõſuleret: ne ipſi rapinã ꝛ ca
lũniam exerceãt. ℣ Tertio ne ad conui
uia inuitatus accederet: ne ibi tpantie
modũ perdat. Ipſe exemplus bonorum
operum omnibus tribuebat. Titum. ij.
In omnibus teipſum ꝓbe exemplũ bo
norum operum. in doctrina. in integri
tate. in grauitate. In doctrina quidem:
quia ſemper populis prædicauit. In in
tegritate: quia perpetuam caſtitatez ſer
uauit. In grauitate: q; maturitatẽ ſemp
oſtendit. In bonis operibus: q; omnia
bona pauperibus erogauit. ℂ Tertõ no
tatur status cõſumationis: cuz dicitur:
Eleuabitur. Ipſe eim ſecure mori potuit
q; ab omnibus terrenis eleuatus fuit.
Habuit enim in morte quattuor que ipm
ſecure mori faciebant. ſ. corpus oñicum
Honoratus eim eps vercellen. ex præce
pto dei ad ipſum peruenit: ꝛ ſibi ſacra
mentum dominici corporis dedit. Et cũ
tali viatico ipſe tranſiuit. Iſtud autem
tanquaz pugil ab omnibus inſidijs de
monis eum ſecure reddebat. Job. xvij.
Pone me iuxta te: cuius vis manus pu
gnet cõtra me. ℣ Secundo habuit ſpũm
ſanctum. Imminente nanqz eius morte
ſpũs ſanctus in ſpecie ignis ꝛ in modũ
ſcuti in eius os intrare viſus ẽ. In ſpecie
ignis: vt ipſum purgaret. In modũ ſcu
ti: vt ipm protegeret. In os eius: vt ver
ba a ſpiritu ſancto ꝓlata oſtenderet: Et
iſtud ſecũdum tanquaz ductor eũ p viaz
ducebat. ꝑs. Spũs tuus bonus deducet
me in viam rectã. ℣ Tertio habuit vitã
ſanctã. quaz quidẽ duo cauſabant ſez
meritoz ſuorum affluentia: ꝛ magna de
deo fiducia. Unde ſic dixit in ſua morte
Non ſic vixi inter vos vt me viuere pu
deat. nec mori timeo: quia bonũ domi
num habemus. Et iſtud tertium eiꝰ mo
tem deo gratam reddebat. Augu. Certe
non poteſt male mori cuius bona vita p
ceſſit. ℣ Quarto habuit cõmendationẽ
diuinam. Ipſe enim manus in modum
crucis exp andens ſpũm ſuum in man⁹
dei recõmendauit. Et iſtud quartus ſe
cure cum mori faciebat. Sap. iij. Juſto
rum anime in manu dei ſunt: ꝛ non tan
get illos tormentuz mortis. ℂ Quarto
notatur ſtatus ſue glorificationis: cum
dicitur: Et ſublimis erit valde. Ipſe eim
tunc triplicem ſublimitatem accepit.
℣ Primo ſublimẽ locum ad habitandũ
vt celum. Unde a multis viſus eſt aſcen
dere ſciz in celum tãquam ſ. ꝓpriuz ſuũ
locum. Et iſtud ſibi acquiſiuit ꝓpter
inocentiaz. ꝑs. Quis aſcẽdet in montez
ꝛc. inocẽs manibus. ſ. ꝛ mũdo corde ꝛc.

¶ Secũdo accepit ſublime officiũ ad ꝛ dicandũ. Unde a multis viſus eſt in cathedra reſidere. ꝛ iſtud accepit propter pauptatem voluntariã. Job.xxxv. Judicium paupibus tribuit. ¶ Tertio accepit ſublime pctum ad pfruendũ. Unde multi ſupra corpus eius ſtellã ſplẽdidã ꝑſpexerunt. illa. ſ. ſtellã de qua dr Apoc. xxij. Ego ſum ſtella ſplendida ꝛ matutina. Et iſtud accepit ꝓpter oium victoriã. Apocali. i. Qui. n. vicerit dabo ei ſtellã ſplendidã ꝛ matutinã.

¶ Sermo. cxxviij. ¶ De eodem Sermo ſecundus.

QUæſtum apum i ore leonis erat ꝛ fauo mellis. Judic. xiiij. Legit de beato Ambroſio q cũ cẽt infans ꝛ dormiret examen apũ os ei⁹ ꝛ faciem ſic compleuit vt quaſi in alueolus ſuum intrarent pariter ꝛ exirent. Et iõ verba ꝓmiſſa ſibi ꝓuenĩẽt aptari pñt. In qbus verbis ipe aſſimilat Apl. Leoni. Et ſauo mellis. ¶ Aſſimilat aũt apl triplici de cauſa. ¶ Primo q; ſicut ipſe dicit in exameron. Apis virginitatẽ cuſtodit. ſic ꝛ ipe virginitatẽ cuſtodiuit ꝑpetuam. Cuius ſignũ fuit q; de virginitate luculentiſſime diſſeruit. ꝛ libros de virginibus ꝓpoſuit. in qbus virginitatẽ mirabiliter ꝓmendauit. Mat. xij. Bonꝰ hõ de bono theſauro ꝓferi bona. Chriſ. ibidem. Cũ audis aliquẽ de deo loquentẽ. intelligeq; cor illius amore dei repletũ eſt. Qui libidinis theſaurꝰ hz i corde õ puellis delectat dicere vel audire. Nõ tm Ambroſius de virginitate libẽter diſſerebat. ſed ẽt aliqd indecoꝝ dicere vl audire erubeſcat. Unde ipe ait de officijs. Nõ ſolum aũt h ab oculis abſcõdamus. verũetiã coꝝ iudicia vſq; membroꝝ ſuis appellatoribus nũcupare idecoꝝ putemus. ¶ Secundo aſſimilat apl. Apis florem de diuerſis floribus colligit. In ꝓato qdem celeſtis viriditatis ſunt di uerſi flores. ſ. roſe martiꝝ. viole ꝓfeſſoũ ꝛ lilia virginũ. De roſis martiꝝ collegit floꝛ ꝓſtantie ꝛ magnanimitatis. Unde cũ ꝓpoſitus Valentiam impatoris ſibi diceret. Tu ꝓtẽtis valentinianũ caput tibi tollo. Ille reſpondit. Deus ꝓmittat tibi vt facias qõ minaris. Et vtinã deus ab eccleſia ſua oĩs hoſtes auertat. ꝛ tũ me omnia ſua tela ꝙrtant ꝛ meo ſanguine ſatient. De violis ꝓfeſſoꝝ colligit floꝛem ſobrietatis. q; quotidie niſi i ſabato ꝛ die dominica ꝛ feſtis ꝑcipuis ieiũabat. De liljs virginũ collegit floꝛ caſtitatis. q; ꝙgnitatem ꝓpetuã ꝓſeruauit. ¶ Tertio aſſimilat apl q; apis alueoli ſuum defendit. ſic ꝛ ipe eccliam defulit a tribus ꝓſecutoribus. ¶ Primo a violẽtia tiranoꝝ. Unde reſiſtens impatori volenti dare baſilicam arrianis ſic nunciũs ſuis reſpondit. Et habeſ in decreto. Si patrimoniũ petitis inuadite. ſi corpus occurram vulris in vinculo rape vultis in mortem. volũtas eſt miht. Eccl. xlvij. In diebus ſuis nõ ptimuit pncipẽ ꝛc. ¶ Secũdo defendit ipam a fraudulentia hereticoꝝ. Et hoc fiebat tribus mõis ¶ Primo iudicijs coꝝ ꝑſeculare brachi um cohercẽdo. Deut. xiij. Si tibi voluerit ꝓſuadere frater tuus ꝛc. Et infra. Nõ enim parcat ei oculus tuus. ſed ſtatiꝫ in terfcias. ¶ Secũdo miraculis eos conuertendo. Unde cũ qdam hereticus vidiſſet angelũ loquentẽ ad aures Ambroſij ſtatim ꝙerſus é. ¶ Tertio doctrinis eos ad fidem catholicã reducẽdo. ſicut ꝑz in beato Aug. qué ſuis ꝑdicatiõibus ad fidẽ ꝙertit. ¶ Tertio defendit eccleſiã a malitia demonũ. ¶ Primo q; hũit in ipos efficax impiũ ex eo q; eos de coꝝ poribus expellebat. Mat. vlt. Jn noie meo demonia ejcient. ¶ Secũdo q; habuit in ipos vim flagellũ. iõ ipm valde timebant. Unde demõ qdam demonia cũ mediolanũ ingredientẽ dimiſit egredientẽ inuaſit. q õ hoc interrogatꝰ rñdit ſe Ambroſiũ timuiſſe. Luce. x. Ecce dedi vobis ptãtẽ calcãdi ſuper ſerpentes ꝛc. ¶ Tertio q; habuit ſpũm ſanctũ ꝑdidũ Unũ demones ad ipm nocendũ a quodã mago miſſi de hoc reuerſi dixerunt q; nõ ſolũ ad ipm ſed ẽt ad fores domus ppin quare nõ audebãt. qñ ignis inſepabilis ſic oẽ eius edificiũ muniebat vt ẽt lõge poſiti vrerenf. ¶ Secũdo aſſimilat leõi triplici ratõne. ¶ Primo q; leo apertis oculis dormit. ſic beatus Ambroſiꝰ dormiebat p qtẽ ꝓphatõis. ꝛ tũ vigilabat

p laborē actiōis.Lā.v.Ego dormio ⁊ cor meū vigilat.Jn dormitatōe qdē sensus ⁊ motus intercipit ⁊ calor interior ad exteriora reuocat.Sic in beato Ambrosio deficiebat sensus ābitiose vanitatis.Vñ ipe de se dixit.Ambrosius nescit inflari. Lol.ij.Ambulās frustra inflatus sensu carnis suę.Deficiebat motus terrene cupiditatis,q omnia sua pauplbus erogauit.Luari.n.semp sunt in motu,q sp sunt in appetitu.Ecclę.v.Luarus ñ im plebit pecunia.Deficiebat in ipo calor carnalis voluptatis q virginitatē suā uit.Ulgebat aūt i ei⁹ corde flāma charitatis.Ps.inflamatum est cor meum ⁊c. ¶Secūdo assimilat leoni,q leo clamā do suos leoncs.ulos suscitat.Sic ⁊ ipse multos mortuos in peccatis suscitauit. nō tñ clamore oris pdicādo Jsa.lij.Clama ne cesses ⁊c.Non tñ clamore oris feruēter orādo.Exo.xliij.Quid clamas ad me.Nō tñ clamore operis fortit opādo.Jo.iij.Clament ad deū in fortitudie ⁊ clamore oculoꝝ lachrymas emittendo.Emisit.n.tria genera lachrymaꝝ.s.lachrymas deuotōis p eternio desiderys. Unde dicit de eo q cū aliquis vir scūs moriebat abūdantissime flebat.Et inter rogatus cur hoc faceret.Rñdit.Ne putes me flere q̄ recessit sed q̄ me pcessit. Lachrymas doloris p alioꝝ peccatis. Unde legit ꝙ cū aliquis lapsum suū sibi ꝓfitebat sic amare flebat ꝙ ipm flere similiter ꝓpellebat.Et lachrymas ꝓpassionis p alioꝝ iniurys.Unde dicit ō se, ⁊ ē in decreto.Adueꝛsus milites gothos lachrime mee arma mea sunt.Aliter nō possum nec debeo resistere.¶Tertio assimilat leoni q̄ fugatur vestigia sua delet cū cauda.sic ⁊ beatus Ambrosius oia vestigia diaboli de corde suo delet ut ⁊ vestigia xpi imꝓmat.Sz multi sūt de qbus dicit illud Bañ.xliij.Uideo vestigia virę quo ad peccatū fugbie ⁊ nuliez quo ad peccatū luxurie.⁊ infantuꝫ quo ad peccatū auaritie.Luarus enim instar infantis sup terrā repit.¶Tertio assimilat nelli ⁊ hoc pp suā melleam doctrinā.Doctrina eius dr mel pp utilitatem ⁊ pfui ditatē.¶Utilitas aūt est qa mel ē mūdificatiuū.ꝙseruatiuū.⁊ dulco ratiuū.Et lō ponit in medicinis ad mūdificandū ad ꝙseruandū.⁊ ad amaꝛ so poē removendū.Sic doctrina btī Ambrosii hz mūdificare a culpa ꝓterita.Jo.xv.Jā vos mūdi estis pp sermonē quem locutus sū vobis.Preseruare a culpa futura.Ps.Jn corde meo absc̄ōdi eloquia tua vt nō peccē tibi.Et dulcoꝛare a pēa illata.Eccle.xvij.Nōne ardoꝛē refrigerabit ros.sic ⁊ verbū melius ꝙ datū.Secūdo ei⁹ doctrina dr mel pp pfundita tem.Oleū qdē melius ē in supficie.vinū melius in medio.mel melius in pfundo Scriptura sacra hz tripliē intellectū. l.historialē.moralē.mistricū siue spūalez. Per oleū qb ē melius in supficie intelligit sensus historialis q est cibus paruuloꝝ.Quē ⁊ aplus vocat lac dicēs.1.Cor. iij.Tanquā puulis in xpo lac potū vob dedi.nō escā.Per vinū qō est melius in medio significat sensus moralis qui est medi⁹ inter sensū historialez ⁊ spūalem. Per mel qō ē melius in fundo significatur sensus spūalis.Sacra.n. scriptura a ꝓto pfundi⁹ penetrat.tato duloꝛe in ucnit.Jstū tripliē sensū sponsa cuꝫ sua ultate sūbt incorpoꝛa dicēs Can.v. Lomedi fauū cū melle meo.bibi vinū cum lacte meo.Jstū p fundū intellectū Ambrosius in sacra scriptura hūit.Be quo sic dicit Hieronim⁹ in li.de.xij.doctoꝛibus Ambrosi⁹ sup pfūdoꝛ ptinā rapit ⁊ aeris volucer ꝙditu in pfundū ingredit fructū de alto capere ac rape vr.

¶Sermo.cxxix.¶ De eodē sermo.iij.

Tauus distillans labia tua spōsa.Can.iij. Jn corpe mistico xpi. vbi caput ē xps diuersa sunt mēbra.Nā.oculi sūt apli totū mundū illuminātes. Manus sunt martires in bello dei fortiter laborantes. Aures sunt ꝓfessoꝛes dei ꝓceptis obedietes.Nares sunt virgines purificatis odoꝛē spīrates.Labia sunt doctoꝛes ⁊ pdicatoꝛes cibū verbi dei a deo recipientes ⁊ pplo ministrātes. Et q̄ sanctus Ambrosi⁹ fuit magn⁹ pdicatoꝛ ⁊ doctoꝛ. lō pdicta verba de eo ꝙueniēter exponi pñt.Jn qbus verbis tria ꝓuilegia de ipo ponunt.¶ Primū ē qz in doctrina

sua fuit valde gratiosus. cum dr. Labia tua. Ex his. n. labijs mō exhibant verba ducentia peccatores ad ꝓtritiōis amaritudinē. Lanc. v. Labia eius distillantia mirrha primā. Ab inflammātia bonos ad amorē. Can. iiij. Sicut vita coccinea labia tua. Abō verba verissima ꝓfirmātia oēs in dei fide z dilectōne. Prouerb. xij. Labiū veritatis firmū erit in ppetuū Ista aūt verba de se nō hēbat sed ab ore dei recipiebat. Hiere. xv. Si sepaueris ꝓciosum a vili quasi os meū eris. Fuerūt aūt labia eius quasi gdam fons dei sm illud Prouer. xviij. Aqua ꝓfunda vba ex ore viri tonens. redūdans fons sapie Ab isto aūt fonte in suis labijs siue suo ore tres magni riui emanauerūt. s. sapiētie. doctrine. z ꝓstantie. C Eius aūt sapientia fuit ꝓfunda. Hiero. Ambrosi⁹ sup ꝓfundo⁹ pinnā raptus ꝛc. Job. xxvij. Ꝓofunda quoq; fluuiox scrutatus est. Fuit a deo inspirata. Unde legit ꝙ gdā hereticus vidit angelū ad aures Ambro sij loquentē. z verba que ꝑdicabat populo referentē. Fuit ꝓ magno auctore habitus. qr alij doctores eius verba ꝓ magna auctoritate habebāt. Uñ refert Aug. ad Jouinianū. ꝙ cuz mater sua mirareť ꝙ sabbato mediolāni non ieiunaret. z sup hoc Ambrosiū interrogasset ille rñdit. Cū Romā veniō ieiuno sabbato. sic z tu ad quam ecclesiā veneris eius morē serua. si cuiꝰ nō vis scandalū esse. nec quē ꝙ tibi. Et subdit Aug. Ego de hac sñia z cogitans. ita semp eā habui. ac si tam celesti oraculo receptū. C Secūdo emanauit ab eo solida doctrina. vñ Aug. de doctrina xp̄iana. Doctor dz agere vt ipe audiať intelligēter. libēter. z obedienť. Beatus igit Ambrosius audiebat intelligenter. libenter. z obediēter. Primo intelligēter. q: doctrina eius fuit firma z solida. vñ Hiero. dicit de eo. Eiꝰ omnes sentētie fidei z ecclesie z oium virtutum firme sunt columne. Ephe. iiij. Nō sum⁹ paruuli fluctuātes nec circūferamur oi vento doctrine. Audiebat libēter. quia eius doctrina fuit placens z pulchra. vñ dicit Augu. in libro de nuptijs z concu piscentia. Pelagius hereśiarcha sic laudat Ambrosiū vt dicat btūs Ambrosius eps in cuius ꝑcipue libris romana luce. fides qui scriptox inter latinos flos q̄dam emicuit. Et Prouer. xxij. Appone cor tuum ad doctrinā meā que pulchra erit tibi cum seruauerīs eam. Audiebat obediēter. q: eius doctrina fuit efficax z fructuosa sicut pz in beato Aug. quem tam virtuose querit. s. Lox. iiij. Nō eim in sermone est regnū dei. sed in virtute. C Tertio emanauit ab ipso fortis ꝓstantia que maxime in tribus fuit C Primo in sustinendo aduersa. Unde dicitur in hystoria ecclesiastica. Imperatrix iustina turbare cepit ecclesiā. statum in quo bello mux z turrim validissimam pulsabat Ambrosiū. C Secūdo in defendēdo ecclesiastica iura. Unde cū imperator quādam basilicā vsurpare vellet. Ambrosi⁹ sic respondit Noli grauare te imperator nec putes te in ea que dei sunt impiale aliq̄d ius hꝫ. tributū Cesaris vtiq; nō negeť. ecclesia dei est. Cesari vtiq; nō debet. Pulsa est vt aiam mihi ꝙ fidem auferas. C Tertio in reprehēdendo princi pum vitia. Unde cū theodosius imperator quosdā innocētes occidi mandasset. Ambrosius ipm dure redarguit ab itroitu ecclesie ipm suspēdit z publicā pniaz eidē iniunxit. Titū. ij. Argue cum omni impio. C Secundū ꝓtullegiū est q: fuit in vita sua valde virtuosus. qō notatur cum dicit. Fauus vbi é mel z cera. Distiguit ät Aug. s. libro de ciuitate dei triplex genus vite. s. ocioſam que ꝓsistit in ocio ꝓtemplatōis z é quasi mel. Actuosam q̄ ꝓsistit in labore actōis z é quasi cera. Ipi enim actiui instar cere debent esse ducti. les ad omne bonū. Et ex vtroq; ꝓpositā est quasi fauus. C Prima aūt vita. s. cō templatiua ꝓsistit in deuota oratōe in diuino reuelatōe z in dei laudatōne. Et ista tria Ambrosius habuit. s. deuotam oratōem. vnde dr in hystoria ecclesiastica Ambrosius aduersus regine furoꝛ non se manu defendebat aut telos iciunijs z vigilijs sub altari positus ꝓ obsecratōnes defensorem sibi atq; ecclesie deū parabat. Habuit diuinox reuelatōem quia spūm sanctū in spē ignis z in modum scutī ad se venientē aspexit. Fecit dei laudatōem. vnde refert Augu. in libro con

fes.q̄ cum Justina ip̄s cū populo catholico intra eccl̄iā cōclusisset. Ambrosius instituit hymnos ⁊ psalmos decantari ne populus meroris tedio ⁊ pabesceret. ¶ Secūda vita. ſ. actuosa consistit i carnis macerationē. elemosinar̄ largitōne. ⁊ vtili occupatione ¶ Primum huīt Ambrosius qui tante abstinentie fuit quod quotidie nisi in sabbato ⁊ die dominica ⁊ festis p̄cipuis ieiunabat. ¶ Secundū habuit. vū ⁊ respōdit impatori. ⁊ est i decreto. aut p̄dicabat. aut libros scribebat Si a me peteret q̄ meū esset. i. fundū meum argentū meū aut huiusmodi refragarer. q̄ q̄ omnia que mea sunt pauperū sunt. ¶ Tertiū habuit q: semp aut p̄dicabat. scribebat. aut orabat. ¶ Tertia vita. ſ. ex vtraq; composita p̄sistit in obseruatōe p̄silioz. ſ. pauptatis. castitatis. ⁊ humilitatis. Et ip̄e paupem se fecit. q: factus eps omnia paupibus dedit. ⁊ virginitatem ꝑpetuā ꝑseruauit. humilitatē magnā habuit. vnde ip̄e dixit. Ambrosius nescit inflari. ¶ Tertiū p̄uilegium est q: fuit in sua p̄dicatōe valde discret⁹ q̄ notat cum dicit. distillans. i. diuersimode stillans. Nō. n. vna ⁊ eadē instructio est oibus facienda. sed sm qualitatē audit oz̄ formā da sicut ostendit Gregorius in libro mora. dicens Sepe alīs officiūt que alīs ꝓsunt. Nam plerunq; herbe q̄ hec animalia reficiunt alia occidūt ⁊ letuis sibilus equos mitigat catulos instigat. ⁊ medicamentū quod huic mozbus imminuit. alteri vires iungit. ⁊ panis qui vltam fortium roborat. paruulorum necat. ⁊ corde consonam modulatōem reddunt que vno q̄dem plectro sed nō vno impulsu feriunt. Ex quibus verbis habet q̄ sermo dei est tanquam herba viridis dei. q̄ aiam ꝓfortat. ¶ Est tā p̄ sibil⁹ dei q aias pctōr ad deū reuocat. Est tanquam medicamentū dei. q̄ animā infirmā sanat. Est tanquā panis dei qui animam famelicā satiat. Est tanquā plectr̄ dei q̄ spūalem melodiā generat.

¶ Ser. cxxx. De sctō geor. mar. smo. i.

TAduite vos armaturam dei vt possitis stare a diuersus insidias diaboli. quia non est nobis colluctatio a diuersus carnē ⁊ sanguinem cē. Ephe. vi. Miles strenuus debet esse armis munitus ⁊ ad hostes expugnādos semper paratus. ¶ Et q: beat⁹ Georgius erat miles dei. Ideo p̄mo describit ab indutōe armoz̄ cum dicitur. Induite vos armaturā. ¶ Secundo ab expugnatōe hostiū cum dicit. q: non est nobis colluctatio. ¶ Dat habuit arma que ponunt ex omni parte. Ephese. vi. ſ. loricam iustitie. ¶ Sicut enim lorica ex omni parte munit. sic beatus Georgius fuit munitus a dextris seruando in ꝑsperis temperātiā a sinistris habendo i aduersis patientiā. ante pericula p̄cauendo retro dei beneficia memorando. ¶ Secundo habuit gladiū spīritus q̄ ē verbum dei. Istuz aūt gladiū habuit valde acutum per seruoz̄ valde limatū per vite splendoz̄. Et aliquādo exuginatum. aliquādo repositum p̄ discretōnem. Ezechi. xxi. Gladius acutus est ⁊ limatus. Ut cedat victimas exactus est. vt splēdeat limatus est mucro ⁊ euaginatus.

¶ Tertio habuit galeā. Caput enim est mens. galea est spes ē⁹ salutis. i. Thessal. v. Induti galeam spē salutis. Hebre. vi. Confugimus ad tenendaz ꝓpositam spem. ¶ Quarto oz̄ assumere scutum fidei. dicit autem fides scutum. q: ibi confringunt omnia diaboli tela. Ephes. vi. In omnibus sumentes scutū fidei i quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere. Tum q: est tū in sinistra ⁊ nō in dextra. i. in p̄sti vita ⁊ nō in futuro. Tum q: est de eo in quo sunt tres anguli i. tres psone. ⁊ tamen est vnum scutuz. i. vnus deus. ¶ Quinto oz̄ assumere lanceam charitatis Est aūt charitas q̄ quis diligit deū ⁊ ꝓximum ⁊ ordinate seipm de quo triplici modo dicit Matth. xxij. Diliges dñm deum tuū. quo ad primuz ⁊ ꝓximū tuum quo ad secundū. sicut te ipm. quo ad tertium. iste sunt tres lācee quibus diabolus vulnerat. de quib⁹ dicitur. ij. Reg. xviij. Tulit ioab tres lanceas. ⁊ fixit eas in corde Absolon. Cum enim diligimus deum vulnerat diabolus lancea inuidie. ¶ Cum diligimus ꝓximum tunc vulneratur lancea iracundie. ¶ Cum ordinate diligim⁹ nos.

metipsos: vulnerat lancea tristitie. ℣ Secundo cōmendat ab expugnatōe hostiuz cum dr. q: non ē nobis colluctatio ꝛc.

Ipe. n. quatuor hostes vicit. s. diabolū. mūdū corpus pp: iuz. ꝛ deuz qui in tñ hostis noster dr inquantuz sensualitati nostre aduersatur. ō quo dr Matth. v. Esto cōsentiēs aduersario tuo ꝛc. ℣ Primo ergo vicit diabolū qō significatū est per draconē qđ interfecit qui in flumine habitabat. Est. n. animal valde sitibū duz. Sitim tamē suaz tempat trib⁹ modis. s. haustu fluuij: ꝛ attractiōe venti: ꝛ potu sanguinis elephātis. Cū enim elephas habeat sāguinē frigidū: draco naturaliter illuz sitit. Draco igit infernalis qui nostrā perditōem sitit: istam sitiz temperat haustu fluuij. Per fluuiū itelligunt luxuriosi qui sempde vicio in vi ciuz fluunt. Ezech. xxix. Ecce ego ad te pharao rex egypti draco magne qui cubas in medio fluminū tuoꝝ. Nō enim cubat in medio fluuij hyerusalē sed egypti. i. imundarū mentiuz. Hiere. ij. quid tibi in via egypti vt bibas aquā turbidam. Est tamē tante audacie ℘ ꝛ sactos absorbere conatur. Job. xl. Habet fiduciaz ℘ influat iordanis i os eius. ℣ Secundo eaz tempat attractōe venti. Hiere. xliij. Traxerūt ventuz quasi dracones. Eluaricia eim ventus dicit qr anima nō sattat sed inflat. Eccle. xliij. Quasi qui appetebat vmbraz ꝛ sequit vētū. ℣ Tertio eam tēperat sanguine elephātis. per elephante superbi intelliguntur: qui sunt docti ad peliandū. i. ad rixandū. ꝛ fragi quidē possunt. flecti aūt non possunt. horuz enim superbia diabolus nitit Job xl. Hinc etiā montes herbas ferūt. ℣ Secundo vicit mūduz. mundus enim cōtra eū pugnauit grauia supplicia inferēdo Inter ceteros enim martyres tres fuerūt qui acriora supplicia passi sunt. s. Laurentius. Vincētius ꝛ Catherina. Sed iste cuz Vincētio passus est ceulei extensionez. totius corporis laniatōem. viscerū effusionē. ꝛ salis cōfricatōem. Cum Laurentio passus ē in sartagine plūbi liquoꝛez. cuz tali oleo assaref. ꝛ cuz Catherina habuit rotaz acutis gladijs vndiq; circūseptaz. Ista autez supplicia vincebat per pacientiā: ꝛ ideo nō poterat frāgi. Hebreo. x. Pacientia vobis necessaria ē ꝛc. Per istā tamē iō non poterat superari. Eiusdem. xi. Fortes fci sūt i bello p crucis efficaciam. ꝛ ideo nō poterat a diabolo ledi. Ezech. ix. Omnez autē super quez videritis thau nō occidatis.

℣ Tertio vicit corpus propriuz qz ipse muoꝛi tradidit ꝑpter christū. Corp⁹. n. ē equus anime. vestimentū anime: ꝛ domus anime. Nullus igit debet timere exponere morti pigruz rancidu. z. corpus corruptibi subditu. qui sperat recipere dextrarium. idest corpus glorificatum. Phil. iij. Saluatorem expectamus dominuz ihesuz christuz qui reformabit corpus humilitatis nostre ꝛc. Nec debet timere laceratiōem vestis cuiusc. Job. xlij. Quasi putredo consumendus suz. ꝛ quasi vestimentuz quod comedit a tinea. quando sperat indutionez vestis decorate. ps. Astitit regina. idest anima a dextris tuis in vestitu deaurato ꝛc. Nec timere debet destructōem domus ruinose. quādo sperat se habituruz habitationez domus eterne. ij. Corinth. v. Scim⁹ quoniaz si terrestris domus nostra huius habitatōis soluatur ꝛc. ℣ Quarto vicit deum. Deus enim licet sit omnipotens. tamē a tribus dimittit se vinci.

℣ Primo a sua pietate viscerosa. Osee. xi. Conuersum est in me cor meum ꝛc. Isto modo permittit se vinci quantum ad beatum Georgiuz. Videns enim ipsū tam crudeliter laceratum pietate motus ad ipsum venit: ꝛ dulciter confortauit. ℣ Secundo vincitur a nostra oratōne lachrymosa. Osee. xij. Invaluit ad angelū ꝛ ꝓualt⁹ ē: fleuit ꝛ rogauit eū. Isto modo se vinci permisit ab oratione sancti Georgij. Nam imminente passione rogauit deum pro illis qui ipsum innocarent. Et ecce vox ad eum venit ℘ sic veniret ꝛ fieret prout postulauit. ℣ Tertio vincitur a morte sanctoruz victoriosa. Matthei. xi. Regnum celoruz vis patitur: ꝛ violenti rapūt illud. Isto modo beatus Georgius per suam passionē regnum celeste sibi rapuit: ꝛ ipsuz sibi ꝑ petuo acquisiuit.

Sermo. cxxxi. ¶ De eodē Sermo. ij.

OConculcabis leonem ⁊ draconem.ps. Scūs Georgius draconem cōculcauit quādo ipsuꝫ interfecit. per quē draconē significatur diabolus. Sicut enīz draco semper insidiat elephanti: sic diabolus virīs sanctis. Circa aūt hec quatuor sunt videnda. ¶ Primo quare diabol⁹ per draconē significat. Et est rō qꝛ draco ē animal valde nociuū. Nocet enim lingua per horribile sibilū. dente per letalem morsuꝫ. flatu aerē inficiēdo. ℣ Sic diabolus nocet per sibilū male suggestionis. Iudi. v. Quare habitas iter duoꝝ terminos vt audias sibilus gregum. idest demonū. Unus terminus ē diabolus qui sibilat malaꝫ suggestionē. Alius est mūdus qui sibilat vanitatē. cupiditatem. ⁊ carnalē delectatōem. i. Jo. ij. Omne quod ē in mūdo: aut ē cōcupiscentia carnis ⁊c. Nihilominus tamē deus sibilat peccatori per interna inspiratōnem Ysa. vij. Sibilabit dñs muscę. Et tū pector: citius acquiescit diabolo suggerē ti ⁊ carni inficienti: qꝫ deo inspiranti. ℣ Secūdo nocet per morsuꝫ prauę delectatōis. Grego. Prauus illicita suggerēs linguaꝫ extrahit: post ad delectatōz trahens dentē figi. Deut. xxxij. Dentes aues morsu amarissimo. ℣ Tertio nocet flatu venenoso ⁊ ignito prauī sez operis. In homine enīz est cōcupiscētia praua: ibi diabolus imittit tentationes ignitas: ⁊ sic impellit ad operatōes illicitas. Ysa. lxiij. Ecce ego creaui fabrū suflantem in igne punas. ℣ Quarto nocet cauda cōstringēdo fune prauę cōsuetudinis. Apoca. xij. Draco traxit cauda tertiaꝫ partez stellaꝝ. i. illos qui nec fūt actui nec ꝓemplatiui. Job. xviij. Immisit in rete pedes suos. Qui enim sm Grego. in rete pedes mittit non cum voluerit ejicit. sic qui in peccatis se deiicit. non mox cū voluerit surgit. ¶ Secūdo videndū ē quare beatus Georgius ⁊ alij sancti virī per elephantē figurant. Unde sm Aristotelē. Elephantes carēt felle: ⁊ ideo naturalit sunt benigni. ℣ Stūt aūt seueri aut quādo nimis puocant. aut qñ amore feruntur. aut qñ vino inebriati ad prelīū acuūtur. sic ⁊ serui dei q̄ꝫ sint mansueti: tamē debēt cē seueri ad cōtinendū. maxīe qñ a pcūbus puocant ex iniurijs deo illatis. ps. Zelaui sup iniquos pacem pcōz videns. ℣ Sed̄o seruentes ad dilligendū. Ro. xij. spū seruē tes dño seruientes. ℣ Tertio acuit ad p̄liandū. ad quod quidē acuunt qñ memoria passionis dñice inflāmant. qō significatuꝫ ē. i. Macha. vi. vbi. s. dr ℣ elephantis ostenderunt sanguinē vue: ⁊ mori ad acuēdū illos in prelīū. Ips enīz fuit vua inq̄ta de vite virginea natus. ⁊ in patibulo crucis eius sanguis effusus ē. ⁊ fuit mor⁹ inquātuꝫ in passione denigratus. ¶ Tertio videndū ē qlīter draco. i. diabolus pugnat cū elephātibus. i. cū scis virīs. Pugnat nāqꝫ tribus modis. ℣ Prio excecādo. i. lumē fidei auferēdo. i. Reg. xi. Jn hoc feriā vobiscuꝫ fedus vt eruā oim vestrū oculos dextros. Talis enīz est inhabilis ad pugnandū: quia ⁊ sinister oculus impeditur a clipeo. dexter vero priuat lumine suo. Et sic nec videt qualiter pcussus se defendat. sic ille qui amittit lumen fidei a diabolo quidem ferīri pōt: se aūt defendere non pōt. ℣ Secūdo pugnat pedes elephantis caudaꝫ cōstringēdo ⁊ inuolūēdo: ⁊ sic ad terraꝫ deiicīēdo. sic ⁊ diabolus cauda hominē inuoluit qñ ipsuꝫ tētatōibus irretitū ad peccandū deiicit Job. xviij. Tenebit planta eius laqueo ⁊ exardescit cōtra eū sitis. ℣ Tertio ei⁹ fanguines bibēdo in omnibus gratijs ⁊ meritis puiādo. Job. v. Luius messez fames licuis comedet ⁊ ipm rapiet armatus: ⁊ bibent sitientes diuitias eius. ¶ Quarto videndū ē qualiter elephātes vincūt draconez. Uincūt aūt ipsuꝫ quatuor modis ℣ Primo aquā cū rostro ei⁹ facie ꝓjiciēdo. sic sci viri diabolū vincūt quādo aquā lachrymaꝝ in deū ꝓjiciūt. Jpa. n. oro lachrymosa habz diabolū expellere Marci. ix. Hoc genus demonioꝝ in nullo pōt ejici nisi in oōne ⁊ ieiunio. Habz ipm submergere. Exo. xiiij. Submersi sunt quasi plūbū in aquis vehemētibus Habet ipsuꝫ cōtribulare. ps. Contribula sti capita draconuꝫ in aquis. ℣ Secūdo caput eius conterēdo. Elephas enīz ca

put ipsius draconis cum plāta cōterit. ⁊ tunc draco terribilez sibi sum emittit.

Mich. i. Faciam plāctus velut draconū Iste ē secūdus modus vincendi diabolū sc̄z caput sue suggestionis cōterere. Ecc. iij. Ipsius cōteret caput tuum. Quādo enīz caput cōterit tunc virtus diaboli a fundamētis eneruat. Abachuch. iij. Percussisti caput de domo impij ⁊c. Ūm vero conterit tunc draco cuz cauda sue suggestiōis hominē ad terraz trahit ⁊ surgere nequit. Thren. i. Dedit me dñs in manu de qua nō potero surgere scilz per meipsum. ℣ Tertio dorsum opponendo. diligēter enīz ventre custodit ⁊ dorsum opponit. Venter enīz ē ipsa sensualitas quaz draco appetit. Hiere. l. Ventrez suum repleuit teneritudine mea. dorsum nostrū ē ipse xp̄s inquātū pcā nr̄a ⁊ vulnera nr̄a suscepit ⁊ portauit. Debz igit hō a diabolo sensualitatē suā absc̄ōdere ⁊ xp̄i passionē opponere. in q̄ fuit dorsum nostrū. Ysa. liij. Dñs posuit sup eū iniquitatē omn̄m nr̄m. Et scutū nostrū. Thren. iij. Babis eis scutum cordis labores tuos. Et animarule nr̄m. Ysa. lvi. Saluator ponetur in ea murus ⁊ antemurale. ℣ Quarto eū vincit mole corpis oppīmēdo. Sepe enīz cōtingit ꝙ cū draco cauda stringēdo pedes elephātis ad terrā trahit. Ipse. n. elephas sup draconē cadēs mole corpis ipm extinguit. Et iste ē quartus modus vincēdi. s. p passionez. Diabolus. n. martyrē ad terrā trahit p morte corpis: s martyr demonē vincit per victoriā passiōis. Hiere. xlvi. Fortis impegit in fortē: ⁊ ambo pīter corruēr̄t. Cadit diabolus q; maiori pena constringit. Cadit martyr q̄si ad corp⁹: s eius anima in celo coronat.

¶ Sermo. cxxxij. ¶ De eodē Sermo tertius.

LAbora sicut bonus miles iesu xp̄i. ij. Timo. ij. Ueruz ⁊ ītimus militē tria faciūt. s. sedulitas in operādo. strenuitas in pliādo. ⁊ fidelitas in obsequēdo. q̄n. s. ⁊ sedule laborat. ⁊ strenue pugnat. ⁊ dño suo fidelit militat. Ista tria notātur in verbis p̄missis q̄ in beato georgio fuerūt. ¶ Primū ē sedulitas in opere. cū dr̄: labora. Ipse. n. sedule laborauit predicādo: idola destruendo: ⁊ populū q̄uertēdo. Sūt. n. tria que ītūcūt militē ad bene laborandū. ℣ Primū ē cōsideratio laboris in rege. Reg. n. xp̄s semp fuit in labore. In infantia sua q; fuit in egyptuz. In iuuētute sua: q; continue predicauit. Et i morte sua q; penas sustinuit. Unde dicit cū propheta. Paupersum ego ⁊ in laboribus a iuuentute mea ⁊c. ℣ Scōm est cōsideratio cōditōnis in milite. Nomē. n. militis nomē est laboris ⁊ exercitij. Job. vij. Milicia ē vita hois super terrā. Unde victū fuit cuidam militi. ij. Timo. iij. Tu vero vigila in oibus labora. ℣ Tertiū ē cōsideratio magnitudinis in mercede. i. Corith. ix. Unusquisq; ꝓpriā mercedē accipiet sm̄ laborez suū. Sap. ij. Bonoz labor est gloriosus fructus. ¶ Secūdo notātur strenuitas in pugnādo cuz dicit. Sicut bonus miles. strenuū aūt militē tria facūt. s. robur virtutis. sc̄ētia artis. ⁊ copia armature cōueniētis. ℣ Robur aūt virtutis in tribus cōsideraf. ℣ Dz enīz habere robustuz animū ad aggrediēdū Ideo formidolōsi de prelio dei ejcīūr: vt habetur Deutero. xx. Iste robustum animū habuit beatus georgius qui i medio hostiū exiliens exclamauit. Oēs vij gentiū demonia. dñs aūt celos fecit.

¶ Secūdo debet habere manū robustā ad ferendū. Ecc. xlix. Manus tua i cerucibus inimicoz tuoz. Istam robustaz manuz ēt habuit georgius qui ceruicez draconis qui diabolū figurabat manu amputauit ꝓpria. ℣ Tertio debet habere robustū dorsum ad sustinēdus: sic habuit sanctus georgius qui multa tormēta sustinuit cōstanter. ps. Super dorsum meū fabricauerūt peccatores. ℣ Scōm q̄ō facit militē strenuū est sc̄ētia. s. artis militaris. Ista sc̄ētia acquirit aūt per alienaz crudītōem. s. sacrā scripturam. Eph. vi. Accipite armaturā dei. Aut p frequentē militātiū ꝓficeratōem. s. xp̄i ⁊ militū eius. Jaco. v. Sufferētiā Job audistis ⁊ finē dñi vidistis. Per crebra cōgressiones. s. cum diabolo. Judic. iij. Dereliquit dñs gentes vt erudiret i eis israelē. Eccle. xxxiij. Qui nō ē tentatus

quid sit cē. ꝑ Tertiū qō facit strenuū militez ē habere copiā armature cōuenientis. Habuit. n. beatus georgius quatuor armaturas. s. fidē tanꝝ scutū. qz fidem xpi cōstāter cōfessus est. Eph. vi. In omnibus scutū sumētes fidei. Spez tanꝝ galeā. Tertiū. n. corpus suū ad mortē endū: sperās qz ipm reciperet glorificatū. Uerbū dei tanꝝ gladiū p quē bonos vulnerabat ad amorē. z malos incidebat ip souz euacuādo idolatriā z errorē. z bona opera tanꝝ lorica. qz oia terrena bona deseruit. z dei z ꝓximi obsequio se mancipauit. ¶ Tertio notat fidelitas in obsequēdo cū dī xpi iesu. Ille. n. est miles iesu xpi qui certat ꝑ honore iesu xpi. Et talis legitime certat. ij. Timo. ij. Nō coronabit nisi qui legitie certauerit. Legitime aūt certat qui certātū regulā obseruat. que hz quattuor capitula. ꝑ Primū ē vt ab oib⁹ nociuis. i. pcēis terrēis abstineat. i. Lop. ix. Ois. n. qui in agone cōtēdit ab oibus se abstinet ꝑ scōm ē vt nō segniter sed fortiter pugnet. Ibidē. Sic pugno nō quasi aerem verberās. ꝑ Tertiū ē vt vsqz ad mortez in certamine pseueret. Eccle. xiij. Usqz ad mortez certa ꝑ iusticia. ꝑ Quartum ē vt in certamine nō suū sed dīi honorē intēdat. Ista seruauit iob ad dauid dicens. ij. Regū. xvij. Lōgrega reliquam partē populi cē. Et infra ne oi meo asserbat victoria. Ista quattuor capla seruauit georgius qz oia terrena cōtempsit z fortiter dimicauit: z vsqz ad mortē in pio stetit. z dei honorē ī oib⁹ obseruauit.

¶ Sermo. cxxxiij. ¶ De scō marco euāgelista sermo primus.

O Buiauit illi qsi mat honorificata. Eccle. xv. Sapia dīna in. qui rētibus se obuiā vadit. z se desiderātibus seipam infundit. Hoc modo diuina sapiētia beato marco obuiauit. z in omnibus suis vijs sibi occurrit. Fecit enīz sex viaz: tres ī vita: z tres alias post vitam. ¶ Prima ē qa iuit romaz vbi secutus ē petrū tanꝝ ouis patrem z pastorez suū. tanꝝ discipul⁹ magistrū suuz. z tanꝝ filius patrez suum. Et ibi diuina sapiētia sibi obuiauit: qz ſm Hierony. in lingua greca euangelistā ibi scripsit. put ab ore magistri sui Petri audiuit. Quia enīz aliquādo testimoniuz fertur de visu. Aliquādo de auditu. ideo christus ſm Augu. duos testes habere voluit de visu. s. Mattheuz z Joannē. z duos de auditu. s. Lucā z Marcū. ¶ Secūda via ē q̄ iuit aquileiā. z ibi sapiētia diuina sibi obuiauit. qz tria magna beneficia ibi fecit. Primū qz prim⁹ eis lumē infudit diuinū. ex eo q̄ primus eis fidē predicauit. Scōm est qz magnuz eis reliquit thesaurū. s. volumē suuz qō rome in lra greca ibidē conscriptū in lingua latina ꝓscripsit. quod qui dē vsqz hodie reseruat. Tertiū est qz spalem eis dimisit patronum. s. scīū hermacoraz qui ad fidez puertit. z eis ī epi scopū ordinauit. qui ibi spālis patron⁹ habetur. ¶ Tertia via ē qa iuit in alexandriaz: z ibi sapiētia diuina sibi obuiauit. ibidem. n. fuit in pīlarca ꝓfectus. primus missaz ibi celebrauit: z ibi monastica religione instituit. Hā sicut dicit Philo. Maxima multitudīne in alexādria adunauit in fide z deuotōe z ꝓtinētie obseruatōe. Unde ait petrus damianus. Tantam ei deus gram apud alexandriā prerogauit vt omnes qui tunc ad fidei rudimēta cōfluerent. mox pcōtinētiaz ac totius sancte quersatōis ista tiaz tanꝝ ad monastice quersatōis salti gū euolarēt. Ad ista aūt ducebat eos p tria sicut ibidē dicit. s. per verba. p exempla. z p miracula. Mat. vlt. Illi aūt ꝑ fecti pdicauerūt. ecce verba. Dño cooperāte z sermonē cōfirmāte. ecce exēpla. sequētibus signis. ecce miracula. post mortē aūt eius tres alias vias fecit. ¶ Una via ē qua eius spūs in celū ascēdit: z meritō qz existens in terra tam erat in celo ascriptus. supernis ciuibus associatus: z eterne paci cōiūctus. De duobus primis dixit ei angelus. ecce nomē tuū ī celo scriptuz est. sociusq; factus es supnarū virtutū. de tertia dixit ei xps. Pax tibi marce euāgelista meus: noli timere. ego enīz tecū suz. ¶ Secūda via est qa cum corpore in italiaz redijt. vbi petrus damianus. Beata est alexandria trium phali pui⁹ sanguie purpurata. felix z tu

italia corporis hui⁹ thesauro diues effecta. Eius aũt corpus cũ venetias trãsferret fuit odore mirabili circũcinctus. mirus in via miraculis declaratũ: nũc est in loco pulcherrimo collocatum. Erat.n. ala bastrũ dei: t ĩ debuit odorẽ diffundere ij. Cor.ij. Odorẽ nostrũ sue manifestat p nos in oi loco. Erat lucerna pplĩ: t ideo debuit se manifestare. Mat.v. Neq; accẽdũt lucernã t ponũt eam sub modio. Erat gẽma dei: ideo debuit i loco pulchro manẽ. Erat nãq; vna de gẽmis illis. de ꝙbus Exo.xxxix. Posuit in rõali gẽmarũ ordines qttuor. Quattuor ordines gẽmaꝝ fuit ipsi qttuor euãgeliste. ¶ Tertia vita ẽ q̃ quotidie suis suffragijs t beneficijs venit i mũdũ. Eius.n. suffragijs obtinemus corpalia ad sustẽtatiõez. qõ p3 i miraculo facto in appullia vbi erat sterilitas magna. obtinem⁹ ẽt spũalia ad iustificatiõez. qõ p3 in miraculo sarracenj naufragiũ patientis q ad baptismũ quolauit. Obtinet nobis celestia ad glorificationẽ. qõ patet in miraculo cuiusdã religiosi: ad cuius obitũ sanctus marcus cõuenit: t in celũ eius aiaꝫ deportauit.

¶ Sermo.cxxxiiij. ¶ De eodẽ sermo.ij.

De comedente.s.

Leone exiuit dbus t de fortj egressa ẽ dicedo. Judic.xiiij. Quia sanctus marcus p spẽm leonis figuraf. iõ pdicta verba de leone dicta de ipso ꝙgrue exponunt. In ꝙbus verbis a qnq; describit t laudat. ¶ Primo a magna excellẽtia in hoc q̃ leoni assimilat. Leo.n. grece latine dr rex oiuꝫ bestiarũ. Sic t marcus fuit apud alexandriã patriarcha xpianoꝝ. Que qdẽ dignitas cõmẽdabilis fuit a trib⁹. ℣ Prio ex rõne p mouẽtis: qr a petro sctõ reuelãte spũ fuit p̃motus. ℣ Scõo rone p̃moti: qr non reputabat se eẽ dignũ: iõ sibi pollicẽ amputauit: sed dñs petrus secũ dispẽsauit. ℣ Tertio ex pte officij pcuti: qr. f. p̃missus alexãdrie celebrauit: pplm t scia t doctrina pauit. ¶ Scõo describit ab ifusa sapia cũ dr de comedẽte. Deus qdẽ diuina sapia sp̃m cibauit. Ecc.xv. Libauit illũ pane vite t̃c. Ipe aũt sic cibatus p sapiẽtie ifusionẽ comedit p assiduam meditationẽ. Hiere.xv. Inuẽti sunt sermones tui t comedi eos. In comestione aũt tria sunt. f. mastificatio: ruminatio t deriuatio. Dñs ergo marcus sapiẽtia diuina ciba tus ipsaꝫ masticauit p meditationẽ. vñ ps. Os iusti meditabit sapiẽtiã. Masticatã sibi ruminauit p imitatiõem t opationẽ. Jac.i. Qui pspexerit i legem pfecte libertatis t̃c. Masticata t ruminata in mẽbra fideliũ deriuauit p euãgelij descriptionẽ. Prouer.v. Deriuẽt fontes tui foras t̃c. ¶ Tertio describit a cõmunicata doctrina cũ dr. Exiuit cib⁹. f. doctrine euãgelice quo reficiẽ totus mũdus. Istud aũt euãgeliũ habuit qttuor ꝓpositores. f. marcuꝫ q ipm ꝓpria manu scripsit. Spũ sanctũ q ipm ispirauit. ij. Pet. i. Spũ sctõ ispirati locuti sũt sancti dei hoies. Petrũ q sibi verba oia mistrauit: q sic scripsit put ab eius ore audiuit Et matthẽũ q suum euãgeliũ sibi abbreuiãduꝫ dedit. ¶ Quarto describit a fortj ostãta cũ dr de forti. Jõ paulus sciens illũ ẽ magnanimũ atq; forte ipsum secũ hõe deliberabat dicẽs: marcuꝫ assume t adduce tecũ t̃c. Adũdus qdez erat ꝓtra deũ muhitus: tenebrosus: aridus t durus. iõ paulus volebat marcũ secum hõe vt tanq̃ duo pugiles mũdũ ꝓtra deũ munitũ expugnarẽt. Ecc. iij. Melĩ⁹ est duos simul eẽ q̃ vnũ t̃c. Volebat ipꝰ secũ hõe vt tãq̃ duo luminaria mũdum ap̃lius illustrarẽt. Hesa. ij. Fecit de⁹ duo luminaria magna: luminare maĩ⁹. i. paulus vt p̃esset diei: q: p fectis sapiẽtiã ipẽs debat: t luminare minus. i. marcũ vt p̃esset nocti: q: p suũ euãgeliuꝫ infidelitatis tenebras expellebat. Volebat ipm secum hõe: vt tãq̃ duo flumina paradisi mũdũ aridũ amplius irrigarẽt. vñ ps. Flumẽ dei repletũ est aqs. Magnus fluuius exore pauli emanauit: qui in tertiũ celuꝫ raptus doctrĩa sua mũdũ fecũdauit. Magnus fluuius ex ore pauli emanauit: qui in euãgeliũ suuꝫ descripsit. Volebat ẽt cũ hõe vt tanq̃ due olive mũdum duꝫ emollirent. Zacha. iij. Isti sunt duo filij olei q assistũt dñatori t̃c. ¶ Quinto describit a multiplici ꝓsolatõe nobis exhibita cũ dr. Egressa ẽ dulcedo. Cõsolatus est.n. quoslda in vita: sicut patet in nau

periclitãte: z in milite de ponte cadẽte. z quosdã in morte: sicut patet in illo q de campanili sancti marci cecidit. quosdã post mortẽ: sicut patet in religioso ad cuius mortẽ venit: z cuius aiaz ad celi gloriaz z gaudia portauit ꝛc.

¶ Sermo. cxxxv. ¶ De sancto marco Sermo tertius.

QArcuz assume z adduc tecũ. Est enim mihi vtilis in ministeriũ. ij. Thim. vl. In eo q paulus vas electõis ad tertium celũ raptus btm marcũ sibi vtilẽ i ministerio pdicatõis asseruit: manifeste ostendit q pfundus fuerit in diuia sapiẽtia: q gratiosus i doctrina: q pfect⁹ in vita. Eius aũt gras z progatiuas dns Hiero. in quadã glosa sup marcũ breuiter enumerat dicẽs. ℣ Marcus euãgelista semnat post matthеũ: fremit vt leo: volat vt aqla: diuidit vt hõ: imolat vt sacerdos: irrigat vt flumẽ: floresc̃it vt ager: feruet vt vinũ. ¶ Prima igit progatiua est q: post matthеũ seminauit: ex eo q post illũ suũ euãgelii scripsit: z eius euãgeliũ abbreuiauit. Istud aũt semẽ sicut ipe dicit fructificauit. Pio qdẽ herbã: de ide spicã: de ide plenũ fructũ i spica. t. ꝯ glosaz: ti morẽ: penitẽtiã z charitatẽ. Herba. n. signat timorẽ. q: sicut herba ẽ pncipiũ spiciẽs: ic timor est pncipium noue vite. Prouer. ix. Pciptũ sapiẽtie timor dñi. Spica q ẽ aspa z plena granis significat penitẽtiã amarã q̃ est plena meritis bonis. plen⁹ fructus significat charitatẽ. Roñ. xiij. Plenitudo legis ẽ dilectio. ¶ Scõa progatiua est: q: fremuit vt leo. fremitus eiz leonis terroꝛẽ imittit. animalia facit egredi silum figẽ z leoniculos ad vitã resituit. Sic z doctrina marci q per leonẽ significat pſũptuosi terrenꝫ ꝙminatõez pene. Ysa. xl. capl'o. xxiij. Ue ꝙgnãtibus z nutrietib⁹ in illis diebus. Pregnates sũt q bona ꝙposita ꝙcipiũt: sz ea p bona opera parere negligũt. nutriẽtes sunt q se in peccatis nutriũt. z de dei misericordia ispuntatẽ sibi ꝙmittũt. Zeues stabilitatẽ per firmitatẽ constãtie: vnde tales reꝓbendunt. ad ti. c. iij. Nõ habẽt radices in se sed tẽporales sũt. Mortui ad vitã resuscitant. Joã. vi. Verba que ego loquor vobis: spũs z vita sunt. ¶ Tertia progatiua est: q: volat vt agla. volauit q dẽ in celũ p penna amoris. ps. Quis dabit mihi pẽnas sicut colũbe ꝛc. In infernũ per pẽnam timoris. ps. Elsce dũt vsq; ad celos: z descẽdũt vsq; ad abyssos. Volauit p mundũ per pẽnaz euãgelice pdicatõis. Ysa. lx. Qui sunt hi q vt nubes volãt ꝛc. Et ostẽdit xp̃m volasse sup pẽnas hierarchie celestis. ps. Ascendit sup cherubin z volauit ꝛc. ¶ Quarta ꝓcro gatiua est: q: discit vt homo. Sapientiã dẽ euãgelicã didicit a xp̃o per inspirationẽ. Ecc. xv. Implebit eũ dñs spiritu sapiẽtie z itellectus. Al petro p eruditionez q: fuit eius audit⁹ deuotus. Al matheo p sui euãgelij abbreuiatiõnẽ: q: fuit eius abbreuiator: discretus. Non fuit ergo mirũ si tanta sapiẽtia fuit plenus: q: eã didicit ab illo q ẽ fons sapiẽtie. Ecc. i. Fons sapiẽtie verbũ dei in excelso. ab illo qui est clauiger sapiẽtie. Matt. xvi. Tibi dabo claues regni celoꝝ. Et ab illo qui fuit calamus sapiẽtie. ps. Lingua mea calamus scribe ꝛc. ¶ Quinta ꝓcrogatiua ẽ: q: imolat vt sacerdos. ℣ Primo q: xp̃m esse imolatũ ostẽdit per passionẽ: q: ipsaz diligẽter ꝓsecut⁹ ẽ. Eph. v. Tradidit semetipsuz ꝓ nobis oblationez z hostiã deo. ℣ Scõo q: seipm imolauit per mortificatiõnẽ. Coll. iij. Mortificate mẽbra vestra que sunt sup terraz. ℣ Tertio q: vngulã diuisit ꝓ discretionẽ z ruminauit per meditatiõnez. z ito fuit animal mũdũ z imolatiõi aptuz. Leuit. xi. Omne qõ habet diuisuz vngulã z ruminat in pecoribꝫ. comedetis. ¶ Sexta ꝓgatiua est: q: irrigat vt flumen. Dicit autẽ Hieronym⁹ in glosa sup marcũ q̃ q̃ttuor sunt q̃ttates. de qbus sancta ecclesia gelia ꝓtexunt. s. ꝓcepta: mãdata: testimonia z exẽpla. His q̃ttuor flumnibꝫ euangelii marci ecclesia dei irrigauit. s. ꝓceptis qũ a malis nos abstinere ꝙmonuit c. viij. Videte z cauete a fermento herodis. Mãdatis qũ ad dilectoez dei z ꝓximi nos induxit. c. xij. Diliges dñm deuz tuũ ex toto corde tuo ꝛc. Testimonijs qũ patris testimoniũ p filiũ introduxit. c. i. Vox facta ẽ de celo: tu es filius me⁹ ꝛc.

Exēplis:qñ xp̄s exēplo pueri nos ad hu militatē i duxit vt habeā capl̄o.ix. ¶ Se ptima p̄rogatiua est: q; floresc̄it vt ager. In suo cuiꝰ euāgelio tanq̄ in agro sunt diuerse herbe medicinales q̄da valētes ptra morbū auaritie capl̄o.iij. Erumne sceuli ꝛ decepti o diuitiaꝝ suffocāt ver bū. Alie valētes cōtra morbū luxurie ca pl̄o.ix. Hoc genus demoniozꝝ non ejc̄it nisi in oōne ꝛ ieiunio. Alie valētes con tra morbū supbie capl̄o.xiij. Videte vos metipsos:sicut dī dicit.e.ij. Humilia tio tui in medio tui. ¶ Octaua p̄rogati ua est:q; feruet vt vinum. Uinū.n.facit hoīes calidū:iocūdū ꝛ aīosuꝫ:ita iter ce teros euāgelistas marcus tractat aptissi me de xp̄i resurrectōe: passione ꝛ ascen sione. Feruet igit vt vinū:q; p tractatuꝫ passiōis nos calefacit ad amorē.i. Ada ch.vi. Elephātis oñderūt sanguinē vue Per tractatū resurrectōis nos letificat ad deuotionē.ps. Ad vesp̄e demorabit fletus ꝛ ad matutinū letitia. Per tracta tuꝫ ascēsionis nos animat ad celestis ia nue itroductionē: vt dicat glibet Lanf. i. Trahe me post te.

¶ Sermo.cxxxvi. ¶ De sancto petro martyre Sermo primus.

Uestigia eius secu tus est pes meus Job. xxiij. Scōm b'm Aug. Perfectio xp̄iane religiōis ē hūc imitari qđ colit. Uestigia igit xp̄i semp imitari debem⁹: vt sicut ipse p nobis moꝛtuꝰ est:sic ꝛ nos p ipso moꝛiamur.i. Pet.ij. Xp̄s passus ē p nobis:vobis relinquēs exēplū:vt seq̄ mini vestigia eius. Ista aūt vestigia secu tus ē b's petrus martyr nō tm in patiē do:sz in passiōis mō. Et iste modus ǒtū ad sex attēdit. ¶ Primo ǒtū ad passio nis p̄figurationē. passio enim xp̄i p̄figu rata ē in morte abel qđ occidit cayn: p pter auaritiā: ppter irā ꝛ ppter iuidiā. Sicꝛ ꝛ i morte xp̄i fuit auaritia ex pte iu de. Ex pte aūt iudeoꝝ fuit ira. Luc.iij. Repleti sūt oēs in synagoga ira. Et fuit iuidia. Mat.xxvij. Sciebat eiꝫ q; p iui diā tradidissent eū. Sicꝛ in morte petri ex pte hereticoꝝ fuit ira:q; trahebāt taꝫ validoꝝ expugnatoꝛ. Fuit iuidia.nā inui debāt taꝫ validoꝝ p̄dicatoꝛ ꝛ tā gratioso Ex pte occidētiū fuit auaritia:q; fuerūt mercede p̄ducti. ¶ Secūdo attēdit iste modus ǒtū ad moꝛtis testificatōem. De testificatōe moꝛtis xp̄i dī.i. Joā.iij. Tres sūt q testimoniū dāt in celo.f.p̄ verbū ꝛ spūs scūs. Et tres sūt q testimoniū dāt i terra.f.spūs: aq̄ ꝛ sanguis.q; eiꝫ xp̄s fu it celestis.i. deus testificat⁹ ē p̄ cū dixit: Mat.iij. Hic ē filiꝰ meus dilect⁹. Testifi catus ē spūs scūs:cū i forma colūbe sup eū apparuit. Testificatus ē ipse de seipso. Joā.x. Ego ꝛ p̄ vnū sumus. Q; aūt fue rit terrestris.f.hō passibilis testes fuerūt spūs q̄ē i ipsa cruce p eū emisit. ꝛ aq̄ de latere eius emanās ꝛ sanguis q̄ē effu dit. Isti testes silr in b'o petro fuerunt. q; ciuiꝫ fuerit celestis.i. de celo ad cōuin cendū hereticos missus. testat pater q si bi tantā dedit ǫstantiā ad resistendū. fi lius q sibi tantā dedit sapientiā ad que mendū. ꝛ spūs scūs q sibi dedit tāta gra tiā ad quertēdū. q; aūt fuerit terren⁹. i. a terrenis hereticis passus. p3 per spūm q̄ē p̄i recōmēdauit qñ.f.dixit. In ma nus tuas dñe p̄mendo spīm meū. p3 per aquā fidei ꝛ doctrine. fidei q; de eius ore emanauit dicens: Credo in deū ꝛc. Pro uer.xviij. Aqua p̄funda verba ex ore vi ri. p3 per sanguinē q̄ē de latere ꝛ de ca pite suo effudit. ¶ Tertio iste modus ostēdit. ꝛ hoc ǒtū ad sanguis exclama tionē. Sanguis.n.xp̄i clamat ad patreꝫ petēs ab eo misericordiā ꝛ remissionēꝫ. Heb.xij. Accedistis ad sanguis aspersionē melius loq̄nte q; abel. Clamat ad iustos petēs ab eis deuordeꝫ. Usq; ꝛ de hoc ps. Intingat pes tuus in sanguine ꝛc. Cla mat ad pctores petēs ab eis sna p̄uersio nē. ps. Que vtilitas in sanguie meo ꝛc. Clamat ad totū mundū petēs cōpassio nē. Hiere.i. O vos oēs q transitis p viaꝫ ꝛc. Clamat etiā ad terrā petens sui sanguinis manifestationē. Job.xvi. Terra ne operias sanguinē meū ꝛc. Manifesta tus est ē sanguis xp̄i per terre tremoreꝫ ꝛ per lapidū fractionē ꝛ per monumen toꝝ apertionē. Similr sanguis beati pe tri clamat ad deū petens sui sanguis re munerationeꝫ. Apoca.vi. Usq; quo dñe sanctus ꝛ verus nō vindicas sanguineꝫ

nostrū ⁊c. Clamat ad fideles petens sui sanguis imitatōez. iuxta illud. i. Dach. vi. Elephātis ostenderūt sanguinez vue ⁊ mori: ad acuendū eos in prelium. Clamat ad hereticos: petens cor querionē Ysa. xxxiij. Tabescēt mōtes a sanguine eoꝝ. Clamat ad totū mundū: petēs sui sanguis veneratione. Juxta illud Heb. xi. Fide celebrauit pascha ⁊ sanguis effusionē. Clamat ad locuꝫ sue passionis: petens sui sanguinis reuelationē. Ysa. xxvi. Reuelabit terra sanguinē. Terra enīz suū sanguinē reuelauit: quādo sanguine suo aspersa multis sanitatē dedit. ¶ Quarto attēdit iste modus q̄ttuo ad volūtariā perpessionē. xp̄s enīz volūtarie passus est. Ysa. liij. Oblatus est q̄ ipe voluit: ⁊ nō aperuit os suū. Nō enīz aperuit os suū ad maledicēdū vel murmurandū. Aquit ät os suū ad ſdulgēdū q̄ dixit: Pater dimitte illis ⁊c. Ad suū spūtū recōmendādū q̄ dixit: Pater i manus tuas ꝑmēdo spūm meū: Ad veritatē perficiendū: q̄ oia legalia ꝓsumata esse ꝓssus est dicēs: Cōsumatū est. Similr ⁊ petrus nō aperuit os suū vt maledicet vel murmuraret. Aperuit tñ q: pro suis occisoribus: q̄ spūm suū in manib⁹ dei recōmēdauit dicēs: In manus tuas dñe ꝑmendo spūm meuz: q: veritatē fidei ꝓssus fuit dicēs: Credo in deū patrem oīpotentē ⁊c. ¶ Quito attendit iste modus quātuz ad liberalem distributionē. Xp̄s enīz in morte suū testamētum fecit: quo liberalr bona distribuit. De quo sic dicit Ambrosius. Aucto: humani generis in cruce existēs pietatis officia diuidebat: psecutionē apostolis: pacez discipulis: corpus iudeis: patri spūm: virginī paranymphū: latroni paradisuz: pecca toribus ifernū: xp̄ianis penitētibus crucem penitētie delegauit. Xp̄s igit tanq̄ diues multa ⁊ magna legata dimisit. petrus aūt tñ tria legata minuta habuit: scz res tpales: corpus ⁊ aiaz. Et oia xp̄o dedit. i. res tpales: p ipo, oia ꝓtēnendo: corpus mori exponēdo ⁊ aiaz sibi recōmēdādo. ¶ Sexto attēditur iste modus q̄ttuo ad aie cruciatōez. Elia enīz xp̄i i suo corpe valde cruciata fuit. De ipsa. n. aia vbi sit in corpe hois q̄ttuo: sūt opiones ⁊ fuerūt. Quidā dixerūt eā ee in capite. Quidā in sanguine. Quidā in corde. Et qdā in toto corpe. ⁊ in q̄libet parte eius. Ideo iudei aiaz xp̄i cruciauerūt in capite. i. quādo spinis ipm coronauerūt. In sanguine: q̄n eius venas aperuerūt. In corde: q̄n iuxta cor lanceā inxerūt. Et in toto corpe: q̄n ipm ad colūnā flagellauerūt. In his q̄ttuo: locis aia bti petri fuit similr cruciata. i. in capite quādo est ibi dirīs vulneribus pcussus. In corde: q̄n in latere est trāsfossus. In sanguine: q̄n de capite ⁊ latere eius sanguis e effusus Et in toto corpore: q̄n ieiunijs ⁊ vigilijs fuit in corpore maceratus.

¶ Sermo. cxxxvij. ¶ De eodē sermo. ij.

SI quis vult venire post me abneget semetipz ⁊ tollat crucē suaz ⁊ sequat me. Luc. ix. Ubi les enīz q vult ire post regez ad prelīū dz in oibus seq volūtatē regis dz portare vexillū regis ⁊ dz seq in oīb⁹ opa regis. Bēs igit petrus miles egregius volēs ire post regē xp̄z ad bellādū cōtra carnē: mūdū ⁊ dyabolū: volūtatē suā volūtati xp̄i post posuit: ideo abneget semetipz. Scōo vexillū xp̄i. i. mortificatōez carnis portauit. Ideo dicit: Tollat crucē suā. i. Lop. iij. Semp mortificatōez i corpore vestro circūferētes ⁊c. Tertio ipz in oibus operibus imitatus fuit. ideo dr: Et sequat me. ℣ Et sic pz q̄ beatus petrus magnā habuit in vita ꝑfectionem: multā corpoꝝ suo intulit mortificatiōem ⁊ xp̄i habuit similitudinē ⁊ imitationez. ¶ Primo igit habuit magnā vite perfectionē cum dicit: Abneget semetipm. Duplus aūt testimoniū habuit a superioribus: inferioribus ⁊ medijs. A superioribus quidē. i. a sancta trinitate. i. Joā. v. Tres sunt qui testimoniū dant in celo scz pater: verbū ⁊ spūs sanctus. Et tres sunt qui testimoniū dant in terra: spūs: aqua ⁊ sanguis. Ipse enim fuit celestis: celestia contemplādo. Et fuit terrestris: terrestria ꝓbibus predicando. Sibi igit celesti testimoniū dedit patris potētiam in miraculis: filij sapientia in doctrinis: spūtus sancti bonitas in virtutib⁹. Et donis quibus euz perfecte ꝓleuit. Sibi

terrestri testimoniū dedit spūs sapiētie salutaris quā gratiose diffudit. aqua innocētie baptismatis quā semp seruauit. Et sanguis passionis triūphalis: quā p xpō suscipiuit. ℣ Secūdo habuit testimonium suę sanctitatis ab oibus elemētis. Eius sanctitatē ignis cognouit: quādo lāpades accēdit. Cognouit aer quādo obscuritas in claritatē versa ē. Cognouit aqua quādo mare trāquillitatē accepit. ℟ quādo tactu suarū reliquiarū aq̄ cōsecrata multas infirmitates fugauit. Cognouit terra que suo sanguine rubricata multis infirmis subuenit. ℣ Tertō testimoniū habuit a medys. i. ab hoīb⁹ qui sunt medij. inter creaturas supiores i. angelos. ℟ infimas. i. ipa elementa. Et hoc in multis bñficijs sanitatū: que eius meritis acceperūt. ℭ Secūdo cōpl suo magnaz intulit mortificatiōē: cū dicit: Tollat crucē suam. Lc. xi. Mortificate membra vestra. idest vitiosas passiones que sunt in mēbris. Que quidē vitiose passiones: put dicit Grego. Bnissimus i exameron tribus de causis nobis aduenīunt. ℣ ex mala educatiōe. ex mala corporis habitudine: ℟ ex vitio ignorantie. Qualiter aūt curent ostēdit in sequētibus dicens: Curant mali mores bona cōsuetudine. mala habitudo bona exercitatōe. ignorātia: studio disciplīe. ℣ Primo igīt aduenīūt ex mala educatione. Prouer. xxij. Adolescens iuxta viā suā: etiam cū senuerit non recedet ab ea. Ex ista aūt causa nō fuerunt in beato Petro: quia in sua adolescētia fuit sancte educatus eo q̄ tunc ordiné predicatoꝝ ecclīa fuit ingressus. ℣ Scōo aduenīunt ex mala corporis habitudine. Sanant aūt bona exercitatōe. qui eim ex mala habitudine corporis sentit se inclinari ad luxuriā: debz exercitari circa ieiunia. Qui ad auaritiā se sentit inclinari: dz se circa elemosynas exercitare. Et qui ad superbiaz: se debz ad orōes exercitare. Ex ista igīt scōa cā vitiose passiōes in eo nō fuerunt: q̄ exercitauit se circa ieiunia corpus suū macerādo. Circa liberalitatez: oia tpalia cōtēnēdo ℟ dimittēdo. Circa orōes: dicē primo ℟ nocte deo tribuēdo. ℣ Tertio aduenīūt ex ignorātia. Ysa. v. Ue vobis qui dicitis malū bonū ℟ bonū malū. Ex ista aūt cā nō potuerūt i ipo vitiose passiōes p̄ouenire: q̄ diuīna sapiētiam habuit: tā vetus q̄ nouū testamentum. elegāter sciuit. Matt. xiij. Simlis ē hoī patrifamilias qui pfert de thesauro suo noua ℟ vetera. ℭ Tertio habuit xpi simlitudīnē ℟ imitatiōnē: cū dī. Et sequat me. Secut⁹ ē aūt ips. Et hoc quā tū ad tria. ℣ Primo: enim quātū ad statum. Xps eim fuit virgo. martyr. ℟ predicator. Laū. v. Dilectus meus cādidus ℟ rubicūdus: electus ex milibus. In isto triplici statu fuit beatus petrus. Jō i ei⁹ morte triplex miraculū apparuit. s. miraculū luminis: q̄ fuit predicator: lucidus. Lāpades eim dluinitus fuerūt accense. Miraculū sanguinis: q̄ fuit martyr p̄ciosus q̄ terra suo sanguine rubricata multis sanitatē dedit. Et miraculum colūne celestis: q̄ fuit virgo angelicus. Nā sup locū sue passionis luminaria de celo descēdentia ℟ ad celū ascendentia visa fuerunt. ℣ Secūdo imitat⁹ ē eū quātū ad habitū. Christus eim hūlt vestes albas. Apo. iij. Ambulabūt mecū i vestibus albis. Rubeas. ysa. lxij. Quare rubū ē vestimentū tuū. Beauratas ℟ varias. ps. Astitit regina. i. xpi alia a de xtris tuis ℟c. Silr ē petrus habuit vestes albas p virgitatē quā seruauit. Rubeas: p sanguinē quē effudit. Varias p diuersas virtutes quas habuit. Et beauratas p charitatē dei ℟ p̄rimi qua flagrauit. ℭ Tertio ēimitatus eum quātū ad obitum. Sūr eim qui moriunt in xpō. i. in fide ℟ passiōe xpi. Apo. xv. Beati mortui qui in dño moriunt. Quidaz cū xpo in cruce. s. penitētie xpi. Gal. v. Qui aūt sunt xpi carnez suam crucifixerunt ℟c. Quidā ppter xps. i. pp defensionē fidei xpi. Ecc. xlij. Pro iusticia agonizare pro aia tua ℟c. Jsto triplici mō mortuus est petrus. s. in xpo. i. in fidei xpi cōfessione Unde cū interficeret symbolū fidei p. tulit. cū xpo. i. in cruce dure penitentie q̄: triginta ānis se in ordine afflixit. Et ppter xpm. i. ppter christi fidei defensionem. Phil. i. vobis datum ē p xpo nō solū vt in eū credatis: sz etiā vt p illo patiamini.

¶Sermo.cxxxviij. ¶De sancto Jacobo minore apło. Sermo.i.

Hec dicit dominꝰ facies ⁊ formas te ab utero auxiliator tuus noli timere serue meus Iacob ⁊ rectissime quẽ elegi. Ysa.xliij. Ista verba dicta de iacob patriarcha: de iacobo apostolo exponi pñt. ℣ In qbus verbis ostenditur ꝙ cõmendabilis fuerit in sua natiuitate in utero: in sua vita ⁊ mũdo. ⁊ in sua passione in tormẽto. ¶Tã in utero fuit sanctificatus ut dr. Facies ⁊ formas te ab utero. Sicut ait dicit egisippus ⁊ Hiero. in libro de viris illustribus. ⁊ in hystoria ecclesiastica: ipe ex matris utero sanctificatus fuit. Ista aũt gra triplicẽ effectum sctificatõis i ipo opata ẽ. ¶Primus ẽ qz ipm ab originali purgauit. Hiere. i. Ante qua exires de vulua sctificaui te. ¶Secũdus ẽ: qz ipm a mortali cõseruauit. Az eiz dicaꝝ ꝙ in passiõe xpi. oẽs apli mortaliter peccauerint: nõ forte ab illa generalitate ẽ iste excipiẽdus. tũ qz in utero fuit sanctificat⁹: ⁊ sctificati in utero cõfirmant in bono. tuz qz ꝙ ipm Hiero. de viris illustribus in paraseue se voto astrixit ꝙ nõ comederet donec ipm resurrexisse videret. Ad quid eim se voto astrigeret nisi de resurrectiõe fidẽ indubitam hẽret. ¶Tertius effectus ẽ: qz in eĩ⁹ carne fomite debilitauit ⁊ refrigerauit. Eccle.xviij. Nõne ardorẽ refrigerabit ros i. gra spũs sancti. Et ppter istuz triplicẽ effectũ dr Iacobus frat dñi: Jacobꝰ iustus ⁊ virgo ppetuus. Nam inquãtum fuit a peccato originali mũdatus potest frat dñi appellari: qa sicut dñs in utero matris fuit sanctus: sic iste fuit sanctificatus. Inquãtũ fuit a mortali cõseruatus: dr iustus. Sap.x. Sciuit iustũ ⁊ cõseruauit sine querela deo. Inquãtũ fomes debilitatus in eo fuit: virgo ppetuus dicit Nam ẽm Hiero. ipe in ppetua virginitate extitit. In cuius signũ semp syndone munda vrebaf. Prouerb.xxv. Auser rubiginẽ de argẽto ⁊ egrediet vas purissimum. Ablata est a trato Iacobo rubigo peccati originalis per sanctificationez mortalis per conuersationẽ. fomitis per debilitationẽ. Et sic factus est totus purissimus ⁊ vtiqz sanctus. ¶Secũdo cõmendabilis est quantũ ad vitaz in mundo: cũ dr: rectissime quem elegi. Ipse. n. fuit rectissimus quãtum ad vite pfectionem. Et fuit electus in apostolica dignitatem. Eius aũt sanctitas atqz perfectõ in tribus apparet. ¶Primo qz fuit multe austeritates ⁊ abstinentie quo ad escip sum. sicut dicit egisippus ⁊ Hierony. de viris illustribus. vinũ ⁊ siceram nõ bibit. carnes nũquam manducauit. nouacula super caput eius non ascendit balneo vsus non fuit. Judic.xiij. Ab infantia sua ⁊ matris ex vtero. quicquid ex vinea nascif non comedit ẽ. ¶Secũdo fuit multe deuotõis ⁊ gre quo ad deuzquia totiens in oõne genua flectebat vt callos in genubus sicut in calcaneis haberet. Unde dicit Hierony. de viris illustribus. qꝫ sixis genubus deum populo deprecabat instantũ vt camelozum diceretur. Tertio fuit multe dignitatis ⁊ reuerentie quo ad primũ. Nam in multa reuerentia ipm a apostoli habuerunt: Quia sicut dicit Hiero. Ipm in epm heroselymis elegerunt. ⁊ sicut dicit Anacletus papa. ⁊ habet in decreto. Petrus Jacobus maior ⁊ Joanes: ipm ordinauerunt ⁊ cõsecrauerunt. Ipsum in reuerentia habuerunt iudei. qꝫ sicut dicunt egisippus ⁊ Hierony. solus inter apostolos. ⁊ hoc ppter nimiaz suaz scitatẽ pmittebaf intrare in sancta sanctoz. non quidem ad imolandum: sed ad orandum. Ipsum nãqz in reuerentia habuerũt singuli ⁊ vniuersi. quia sicut dicit Hierony mus de viris illustribus: Tante reuerẽtie ⁊ scitatis in populo extitit: vt fimbriam vestimenti eius certatim tangere cuperent. Mar. vi. Rogabant eum vt fimbriam vestimẽti eius tangerent. Et ideo apostoli ⁊ oẽs alij eũ in tanta reuerẽtia habuerunt: qꝫ frater dñi dicebaf. Et hoc triplici de causa. s. ppter similitudinez. qꝫ facie fimillimus fuit: ⁊ ppter cogatõnem: quia ⁊ mater sua fuit soror matris xpi. ⁊ pater matris. s. Cleophas fuit frater ioseph qui fuit pater xpi putatiuus. Et ppter sanctificationẽ qua habuit in

vtero. & sanctitatē quā habuit in mūdo. ¶ Tertio cōmēdabilis ē quātuz ad passionē in tormēto: cū dr. Noli timere serue meus iacob. Minus dicit & plus significat: q; non tm̄ nō timuit: sed in sua passione cōstans fuit. Ipsa aūt eius passio cōmendabilis fuit quātū ad quattuor. ¶ Primo quidē habuit acerbitatē in pena: q; fuit & pinna tēpli precipitatus. deinde lapidatus. deinde excercibratus. Et sicut dicit Hieron⁹. vnus ex iudeis cū prica fullonis cerebrū eius excussit. ¶ Secūdo habuit sinceritatē in causa: q; ppter iusticiā fidei defendendaz passus ē. Nam cuz iudei euz rogarēt vt a fide iesu populū reuocaret. Ipse in altuz ascendēs dei filiū ē cōfessus. Et tō iudei indignati ipm̄ vt dictū ē precipitauerūt & lapidauerūt dicentes: Lapidemus iacobū iustū. ¶ Tertio habuit seueritatez in vindicta. Quia sicut dicit Iosephus p ppter iniustā mortē iacobi factū ē excidiū in hierusalē & dispsio iudeoꝝ. Non tm̄ aūt ppter hoc sed maxime pp mortem xpi. Luc. xix. Non relinquēt te lapidem sup lapidē qui nō destruat. ¶ Quarto habz pietatē in venia impetrāda. Nā sicut dicit Hiero. Cū fuisset precipitatus sup genua pcūbens: eleuatis manibus dixit: Rogo dñe dimitte eis: q; nesciunt quid faciūt. In hoc eim imitatus ē magistrū suū qui ait Luc. xxiij. Pr̄ dimitte illis: q; nesciūt qd faciūt.

¶ Sermo. cxxxix. ¶ De sctō philippo apl̄o. Sermo primus

O Domine ostende nobis pr̄em & sufficit nobis. Joā. xiij. Magne familiaritatis philippus cū xpo fuisse videt. qui visionē patris petijt. qō quidem nullus apl̄s vnquā petere ausus fuit. Circa hoc autez tria ponunt. ¶ Primo náz ponitur eius pia petitio in hoc q; patrē ostendi petijt. petierāt enim aliqui de apostolis seculare potentiaz. Mar. x. da nobis vt vnus ad dexterā tuam. & alius ad sinistram sedeamus in gloria tua. Quidam fnturoꝝ scientiā. Mat. xxiij. Dic nobis quādo hec erunt &c. Quidaz inimicoꝝ vindictaz. Luce. ix. Dñe vis dicimus vt ignis descēdat ō celo & sumat illos. Philippus aūt non petijt seculare potentiaz que deceuis ē. Eccle. x. Quis potentat⁹ deuius vita. Nec futuroꝝ scientiaz: q; curiosa ē. Roma. xij. Non plus sapere q; oportet sapere &c. Nec inimicoꝝ vindictā. q; phibita ē. Mat. v. Diligite inimicos vestros &c. Sed petijt paternā visionez: qa eterna beatitudo ē. Sciebat eim q; ipa eterna visiō ē summa iocūditas. ps. Ād implebis me lētitia cum vultu tuo. Et plena satietas ps. Satiabor cum apparuerit gl̄ia tua. Est eterna felicitas. Jo. xvi. Hec ē vita eterna vt cognoscāt te solum verū deū &c. ¶ Secūdo ponitur in philippo benigna meditatio. Ostendit náz philippus xpm̄ iter nos & patrem esse mediatorem a quo sibi ostendi petijt patris visionem. Oiz qdez de patre tria erant abscondita & ignota. s. eius sapiētia. Job. xxviij. Sapiētia vbi inuenitur & qs ē locus intelligētie. Misericordia eiꝰ Job. xxx. Sto & non respicis me. mutatus es mihi i crudelē. Facies eius. Deut. xxij. Abscondam faciē meā &c. Christus aūt mediatorē se fecit. vt paternaz sapiētiam nobis reuelaret. Mat. x. Nemo nouit filiū nisi pater: nemo patrē nouit nisi filius: & cui voluerit filius reuelare: vt paterne misericordie nos reconciliaret. Roma. vi. Cū eim inimici essemus deo reconciliati sumus et per mortē filij eiꝰ. Ut paternā visionē nobis ostenderet. Ideo dixit philippus: Dñe ostēde nobis pr̄em & sufficit nobis. Non aūt illā visionē petebat que ē per creaturaz speculatōem: q; obscura ē. Roma. i. Inuisibilia eiz ipsius a creatura mundi &c. Nec illaz que p fidez vī. q; iperfecta ē. i. Cor. xiij. Ex pte eim cognoscimus & ex parte ppheta mus. Nec illaz que vī per cōtemplatōez q; pmixta ē. Cōtemplatō eim nostra nō habz plenā delectatōez ppter corporis corruptōez. Sap. ix. Corpus qō corrumpitur aggrauat aiam. Sed petit paternam visionē que erit i patria que nihil hēbit obscuritatis. q; clarissima ē. Cor. xiij. Videmus nūc per speculuz in enigmate. tūc aūt facie ad faciē. Nihil imperfectionis. q; sufficiētissima ē. Ibidē. Cū venerit quod perfectū est: euacuabit qō

ex parte est. Nihil admixtionis. q; tota suauissima est. y.s.li. Gaudiū & letitiam obtinebunt & fugiet dolor & gemitus.

¶ Tertio i patre notat oium bonorum sufficies & plena pfectio: cum dr: Et sufficit nobis. Vere sufficit. q; in paterna vi sione oia bona habent. Unde cū moyses faciez dei sibi peteret ostendit dns ei responsum: Ego ostendaz tibi omne bonum vt habeā Exo8. xxxiij. Ex quo colligitur q; ex paterna visione omne bonum habetur. Omne autē bonum tria importat scz oium bonorū cōgregationē & possessiōez Sap. vij. Venerunt mihi oia bona pariter cum illa. Oium cōgregatorū fruitionem. Hiere. xxx. Reuertet iacob & quiescet & cunctis affluet bonis. Fruitorum cōtinuatōez. ps. Videas bona hierl̄z oibus diebus vite tue. Ecc. xxxi. Stabilita sunt bona illius i dño &c.

¶ Sermo. cxl. ¶ De eodem Sermo secundus.

PHilippe qui vidēt me videt & patrem meum. Leteris apostolis tacentibus & patrez sibi ostendi petere non audentibus. philippus sumpta fiducia petijt dicens: Domie ostende nobis patrem & sufficit nobis. Ihesus autē verbū ppositum sibi respondit. De isto autē philippo tria p;ecōnia reperiunt̄ que sunt maxima. ¶ Primū est: q; fuit multe sanctitatis. y Sunt ciz tria signa perfecte sanctitatis scz diuine ispiratōi perfecte obedire & velociter. tempestiue pniam ichoare. & bona recepta alijs cōmunicare. Sic & ipse philippus diuine ispiratōi & vocationi velociter obediuit. Naz cū christus dixit ei: sequere me. ptinus é secutus. vt habet Joa. i. Et istud non pcessit ex leuitate scilz cordis. sed ex beneficio gre superioris. Joan. iij. Spūs vbi vult spirat. Ex virtute doctrie exteriozis. Eccle. viij. Sermo eius potestate plenus é. Et ex bona dispositiōe hominis interioris. ysaie. l. Dominus aperuit mihi aures. ego autez non contradico &c. y Secundo tempestiue penitentiaz inchoauit. fuit enim vnus de primis apostolis qui ad christum sunt conuersi. y Primo nāq; vocatus est andreas. y Secundo petrus. y Tertio philippus. De isto triplici funiculo dr Joan. i. Erat autem philippus a bethsaida ciuitate andree & petri. Bethsaida interpretat domus venatorū. de ista enim domo pcesserunt isti tres animarū venatores. Petrus autem interpretatur agnoscens. Andreas ipse virilis interpretatur. Philippus vero os lampadis: quia venator dei debet habere diuinaz scientiaz. & magnanimē vitaz: & lucidaz doctrinaz. y Tertio dona recepta nathanaeli cōmunicauit. vt habetur Joan. i. & Apoc. al. xxij. Qui audit dicat veni &c. Eccle. xx. Sapientia abscondita. & thesaurus inuisus que vtilitas in vtrisq;. Prouerb. xi. Qui abscōdit frumentum maledicetur in populis. Ex qbus verbis habetur q; prelatus debet cōmunicare subditis: & sapietiaz per eruditionem. & thesauruz bonoū operum per exempli exhibitionez: & frumentum rerum temporaliū per subministrationem. ¶ Secundo fuit multe reuerentie & dignitatis: qui i quattuor apparet. y Ipse enim primo fuit hostiari⁹ christi. Nam sicut dr Joan. xij. Gentiles quidam venerunt ad eum dicentes: Domie volumus iesum videre. Ex quo bene patet q; in curia christi erat portarius constitutus. i. Paral. xv. Filios iditum: qui interpretatur transiliēs: fecit esse portarios. Et significat beatum petrum et beatum philippum. Ille enim omnem intellectum angelicum & humanū transiliuit. quando dixit: tu es christus filius dei viui. Iste autez petijt illud scilicet quod omne intellectum transcendit: cum dixit. Domine ostende nobis patrez &c. Unus ergo scz philippus fecit portariū i sua curia terrestri. Alius scz petrus fecit portariuz in sua curia celesti. y Secundo fuit me diator dei & populi. Ipe enim & andreas fuerunt mediatores iter christum & gentiles vt eum viderēt & agnoscerent. iiij. Regum. vij. Ierunt portarij scz philippus & andreas. & annunciauerunt in palatio regis intrinsecus. y Tertio fuit aduocatus certus apostolici. Alii dicunt enim apostoli a christo quod ascensurus erat in celum. et quod mis-

surus erat eis spũm sanctũ.z de his nichil dicebant. Audierunt quoq; q̃ prez viderant.z de hoc plurimũ mirabantur nullus tamẽ interrogare ausus ẽ. Philipus aũt tanquã omniũ aduocatus petiuit dicens Dñe ostende nobis patrem zc. Si ergo ipe fuit aduocatus iudicũ seculi z principibus celi.credendus ẽ q̃ modo sit aduocatus p peccatoribus mundi. ¶ Quarto fuit ꝓcurator totius collegij. de turba enim pascẽda xp̃s cũ nullo ꝓtulit nisi cum Philippo dicẽs. Ũde ememus panes vt mãducent hi.vt habetur Jo.vi. Ex quo videt q̃ collegio xp̃i dispẽsator erat Luce.xij. Quis putas est fidelis dispensator.z prudens. Ipe enim fuit fidelis q̃ bona dñi sui fideliter custodiuit. Fuit dispensator q̃ ea sibi non retinuit sed populo distribuit. Fuit prudens q̃ bona domini sui augere sciuit. ¶ Tertio fuit cum xp̃o magne familiaritatis.cuius triplex ẽ signũ. ¶ Primus quia fiduciã grandia postulauit. Signum magne familiaritatis fuit quãdo Joánes a xp̃o petiuit sibi reuelari ꝑdito rem suum. Signũ maioris familiaritatis fuit quãdo.s. Petrus Jacobus z Johannes petierũt a xp̃o sibi reuelari aduẽtum suũ. ¶ Matthe.xxiiij. Dic nobis q̃n hec erunt zc. signum aũt maxime familiaritatis fuit quãdo Philippus a xp̃o petiit sibi reuelari pr̃em suũ. ¶ Secũdũ signũ est q̃n xp̃s sibi secreta reuelauit dicens. Philippe qui videt me videt z patrez. Sap. vij. In sc̃as animas sanctas se trãsfert amicos dei z ꝓpheras ostituit. In animã sanctã Philippi se transtulit q̃n sibi gr̃am infudit. Amicũ eum ostituit s. quãdo ei secreta sua reuelauit. Ac ꝓpheta ostituit q̃n filiabus suis spũm ꝓphetie dedit. ¶ Tertiũ signũ ẽ q̃ ei cadẽ cathedra.i.in cruce eum sedere fecit. Deuter.vi. Dñs q̃ne honorare cupit rex dz imponi sup equuz q̃ de sella regis est. Ceteri apli sederũt in equo xp̃i q̃ passiones triũphauerũt. Illi aũt sederunt i equo xp̃i z in eadẽ sella xp̃i qui crucifixi fuerũt. sicut Philippus q̃ ẽ Jsido. fuit crucifixus.ij.Reg.xxiij. Dauid sedens i cathedra sapientissimus princeps inter tres. Tres nãq; sedentes in cathedra crucis fuerũt Petrus Andreas z Philippus. Sed xp̃s sapientissimus fuit q̃ p crucem diabolus superauit.

¶ Sermo. cxli. ¶ De inuentione sancte crucis. sermo primus.

OStendit ei lignũ q̃ cũ mississet in aquas i dulcedinem verse sunt. Exo. v. Luz ꝑpls israel pr̃e nimia amaritudine aquã bibere nõ posset. dñs moysi lignuz ostendit q̃ aquas amaras dulcorauit. Jsido. Ergo lignũ significat crucem q̃ deus sancte Helene ostẽdit. quod lignũ aquas tribulationũ in Constãtino dulcorauit. ¶ Primo ergo ponit crucis miraculosa oratiõ cum dicit. ostendit ei lignum. ¶ Secũdo ponit ostense crucis ꝓtuosa opatio. cũ dz. q̃ cũ mississet i aquas zc. ¶ Fuit autem ostensa ꝑ multa signa. Quoz quedã fuerũt ante inuentõem. Et quedã in inuentõe. Quedaz vo post ipam inuentõem. ¶ Ante inuentionem tria signa fuerũt. vnũ q̃ angelus in celo ipam ostẽdit Cõstantino. Aliud q̃ mirabilis claritas ipam circũfulsit. Tertium q̃ lr̃is victorie inscripta fuit. i. in hoc signo vices. Ex his significat triplex virtus crucis. ¶ Prima est q̃ angelos reparauit q̃ significat ꝑ hoc q̃ angelus in celo eã tã reuerẽter ostendit. Col.i. Pacificans ꝑ sanguinẽ crucis eius siue que in terris sunt. i. hoies. siue que in celis sũt i. angelos. Et in hoc fallit regula illa q̃ dicit q̃ positis duobus extremis ponit z medium. Ecce eim xp̃s pacificauit celuz angeloz cum terra hoium. z tñ nõ pacificauit aerẽ demonũ. ¶ Secũda virtus est q̃ mundus tenebrosum illuminauit. Quod significat ꝑ hoc q̃ cum splẽdore apparuit. Apoca. x. Vidi alterũ angelũ amictũ nube z iris i capite eius z facies eius erat vt sol. Jste angelus fuit xp̃s q̃ est amictus nube. i. humana carne q̃ fuit insignitus iride. i. cruce que est signum reconciliatõis. Gene. ix. Ponã arcũ meũ in nubibus zc. Qui tanquã iris habuit colorẽ rubeũ ꝑ sanguis effusionẽ. aqueũ ꝑ aque lateris emanatõz. virtutẽ ex liuorũ ũnpssione. Fuit ẽt istar solis lucidus

qꝫ p crucẽ tenebras expulit ⁊ mundum illuminauit. ℭ Tertia virtus ẽ qꝫ diabolũ vicit ⁊ infernũ expoliauit. qõ significat p ſras victorie. Iſal.xliij. Infernus ſubtus ꝯturbatus eſt in occurſum aduẽtus tui. Infernus ſubtus eſt locus damnatoꝝ ⁊ iſte fuit ꝯturbatus. Infernꝰ vero ſuperior eſt limbus patrũ iſte fuit letificatus. Infernus quaſi medius ẽ purgatoriũ. ⁊ iſte infernus fuit confortatus. ℭ Secũdo fuerũt quedã ſigna in inuentõe p que ipſa crux fuit inuenta. ſ. deuota oratio ⁊ terre motio ⁊ odoris emanatio. Per que ſignificat qꝫ virtus crucis p tria obtinet. ℭ Primo p inſtantiã orationũ. Vnde dicit Exo.xv. qꝫ cum moyſes ad deũ clamaſſet ⁊ oraſſet deus ſibi lignum oſtendit. Prouer.viij. Qui mane vigilauerit ad me inueniet me. ℭ Secũdo p ꝓemptũ terrenoꝝ. vt. ſ. aſpect⁹ terrenoꝝ qui erat ſurſum in ratõne mouea tur. ⁊ deſcendat in ſenſualitatẽ. ⁊ ſic fiat ꝺam terremotus ſpũalitatis poſtea ſiẽt tranquillitas mentis. qũ celum. i. celeſtia erunt ſurſum in ratõne. ⁊ terra ideſt terrena erunt deorſum in ſenſualitate. Prouer.xxv. Celum ſurſuꝫ ⁊ terra deorſum. ℭ Tertio p fragrãtia virtutũ ⁊ odoriferoꝝ. Spõſus. n. trahit ab odore puritatis. Can. i. Zectulus nr̃ floridus. Hũilitatis. Ibidẽ. Cum eſſet rex in accubitu ſuo ẽtc. Et ſancte opatõis. Cant. ij. Vinee fluentes dederũt odorẽ ſuuꝫ. ℭ Tertio fuerũt quedã ſigna poſt inuentõꝝ. Hãc feſtũ. ẽ ipam verã ẽ crucẽ p tria ſigna vtpoꝰ p infirmi ſanatõꝝ. p mortui reſuſcitatõm ⁊ p tituli inſcriptõꝝ. p q̃ ſignificat qꝫ p crucẽ ẽ a morte peccati reſuſcitatus. Rom. ij. Et vos cũ mortui eſſetis in delictiſ ẽtc. Ab infirmitate. qua. ſ. debilis erat q̃ bonũ ẽ ſanatus ⁊ fortificatus. ꝑs. Vtra tua ⁊ bacculus tu⁹ ipa me ꝯſolata ſunt. Et qꝫ in dei militem ẽ aſcriptus. Eſpo. iij. Scribã ſup illũ nomẽ dei mei ẽtc. In hoꝝ ꝺmficatõꝝ in paſſione xpi fuerũt quidã reſuſcitati. qꝫ mixta corpora ſanctoꝝ q̃ ꝺmierãt ſurrexerunt. Et q̃dã ab infirmitate ſanati ſunt ſicut Iõgĩnus. q̃dã celeſtis militie aſcripti ſicut latro a dextris poſitꝰ. ℭ Scõ notat crucis virtuoſa opatiõ cũ dñr. cũ miſiſſet in aquas in dulcedinẽ verſe ſunt. Aque amare ſignificãt amaritudinẽ tribulatõnũ. ꝑs. Saluũ me fac de⁹ qm̃ intrauerũt ẽtc. Abſtitudinẽ pplor. Apo. xvij. Aque quas vidiſti ppli ſunt ⁊ gẽtes. Eſt⁹ fontiũ deſideriorꝝ. Prouerb. xxv. Aqua frigida ale ſitiẽti. Aque ergo tribulationũ erant ex pte Cõſtãtini. Aque pplorũ ex pte malſentij. Aque deſideriorꝝ ex pte helene imperatricis. ſed p lignũ crucis in Cõſtantino dulcorate ſunt aque tribulationũ p hoſtis ſupatõꝝ. ꝑs. Fac mecũ ſignũ in bonũ ẽtc. Aque pplorũ dulcorate ſunt p pacificatõꝝ ⁊ querſionẽ. h ſignificatũ ẽ Numeri. xx. in virga que de petra aquã produxit. qꝫ Xpus virtute crucis de duritia aquã ꝓtulit gratiaꝝ. Aque deſideriorũ dulcorate ſunt in helena p lignũ crucis ĩ uentõꝝ. Prouer. xiij. Lignũ vite deſideriũ veniẽs. Et ibidẽ. Deſiderũ ſi ꝯpleatur. delectat aĩmã ẽtc.

ℭ Sermo. cxlij. ℭ De eodem ſermo. ij.

CRir tanquã lignũ qõ plãtatũ eſt ſecus decurſus aquaꝝ ẽtc. ꝑs. Jſtud eſt lignũ ſancte crucis õ quo tria dicunt. ſ. qꝫ ſit plãtatũ q̃ ſit iuxta aquas ꝯplãtatũ. ⁊ q̃ ſit fructifer. ℭ Sunt autẽ plantatũ in triplici loco. ℭ Primo i terreſtri paradiſo ex aliquaꝝ hiſtoriaꝝ narratõem. qõ ſatis ꝓueniẽs fuit. Primum n. lignũ fuit hoi cã mortis. diuine offenſionis ⁊ ſue electõis. Lõueniẽs ergo fuit vt p lignũ crucis tranſiret de morte ad vitã. Apo. ij. Vicẽti dabo edere de ligno vite ẽtc. De offenſa recipet in gram. Hec n. eſt illa virga que heſter inuenire fecit gratiaꝝ aſſueri. vbi habet heſter. iiij. De exilio tanquã p nauẽ reuocarer ad patriã. Sap. xiij. Tranſeũtes mare p ratẽ liberati ſunt. ℭ Secũdo fuit plantatũ in libano. Libanus nãq̃ mons ẽ altus ⁊ inꝑtaꝝ candidus. ⁊ ibi naſcit odoriferũ ibus. p que ſignificat qꝫ lignũ crucis homĩ humiliatũ exaltauit. Prouer. iiij. Accipe illã ⁊ exaltabit te. Joan. x. Si ex altatus fuero a terra omnia trahã ad metipm. Et hominẽ denigratũ de albauit Apoca. vij. Lauerunt ſtolas ⁊ dealbauerunt eas in ſanguine agni. Hominẽ ex peccato fetidũ. deo reconciliauit. Hene.

vtũ. O dolatus est dñs odore suauitatis ꝛc. ¶ Tertio fuit positũ ꝓ ponte in fluuio. In marc. n. huius mundi deus homini tria a diutoria ꝓparauit. s. nauẽ baptismalis innocẽtie. i. Petri. i. In diebꝰ Noe cum fabricaret archa ꝛc. Et infra. Quod & vos nũc similis forme saluos facit baptisma. ¶ Secũdo ꝓparauit tabulam penitẽtie. Dicit. n. Hieronimꝰ ꝙ penitẽtia est secũda tabula post naufragium. ꝯ. Para. v. Nihil erat aliud in archa. s. ecclesie. nisi due tabule. i. penitentia que dꝫ agi de ꝓmissis ꝛ de omissis. ſꝫ q; sepe agit male ꝛ frangit nauis baptismalis innocẽtie. ꝛ multi ẽt ꝑdunt tabulam penitẽtie. ideo ꝓparauit pontẽ crucis sue. In quo põte seu in qua cruce extendit corpus ꝓ tabula. qõ qdem corpꝰ figi voluit firmitate clauoꝝ ꝛ pilã ꝛgeri ei lapidũ. i. diuersoꝝ supplictoꝝ. ¶ Secundo dicit de isto ligno ꝙ secus aquas fuit plantatũ. Et hoc vel secus aquas sacramentales. q; fuit aquis saluatoris irrigatũ. Isai. xij. Hauritis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. Vel secꝰ aq̃s spũales q; habuimus ꝙ passionis septies est irrigandũ ꝛ dꝫ irrigari. Eccles. xxij. Sup mortuũ. s. xp̃m plora. Deficit enim lux eius. Vel secus aquas materiales. q; in ꝓbatica piscina fuit inuenta. Dicitur aũt ꝓbatica a ꝓbaton qõ est ouis. q; ibi hostie lauabant. piscina autẽ discebaꝭ a pisce. Conueniẽter igit lignũ crucis ibi fuit inuentũ ad significandũ ꝙ immolanda erat vera ouis in sacrificiũ. Isai. liij. Sicut ouis ad occisionẽ ducẽt. Ibi etiã erant lauande anime nre a sordibus. s. vicioꝝ. Apoc. i. Lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Ibi assandus erat xp̃s verus piscis ignibus passionuꝫ. ꝑs. Igne me examinasti ꝛc. ¶ Tertio istud lignũ fuit fructiferꝫ. Nam in mõte calua rie plantatũ ꝛ fixũ fuit. Et ibi multiplicem fructũ fecit. De quo dicit Isai. xxij. Figam illũ ꝓ xillũ in loco fideli. ꝛ suspenda sup oẽm gloriã domus ꝑis eius vasoꝝ diuersa genera. Omne vas ꝑ aulum a vasis creaturaꝝ vsq; ad oẽ vas musicoꝝ. Fructus aũt istius ligni sic plãtati ꝛ sic fixi sunt isti. q; ꝑ ipm lignũ sunt angeli reparati. ꝛ ideo dicit suspendam super oẽm gloriã domus patris eius. Et per ipm homines sunt saluati. Dꝫ hominũ saluandoꝝ quidã sunt plati. vino docẽtine alios inebriantes. isti sũt vasa crateraꝝ. Alij sunt subditi actiui humilitatem sectãtes. isti sunt vasa paruula. Alij sunt ꝓemptatiui dulcẽ sonũ deo reddẽtes. isti sunt vasa musicoꝝ. Et ꝙ crux assimilat cedro ꝛ oliue vt dicit Ecc. xxiij. Quasi cedrus exaltata sum in libano. ꝛ quasi oliua speciosa in campis. ió fructꝰ eius fuit instar cedri ꝛ oliue. Naꝫ poma cedri in aliqua fuit pte sunt dulcia. ꝛ i alia qua pte sunt acetosa. ꝛ in aliqua pte inẽ dulce ꝛ acetosum media. q; in xpo tres fuerũt substãtie. s. diuinitas dulcissima. caro in passione amaritudine plena. Et anima plena dolore inquãtũ natura sua a diuina relinquebaꝭ. Et plena dulcedine inquantũ fruebaꝭ. Fuit etiam iste fructus instar olive q; primo est viridis deinde subrubeus. vltimo niger. Sic xp̃s primo fuit viridis ꝓ virtutũ fulgore. Luce xxiij. Si in viridi ligno hoc faciunt ꝛc. Postea fuit rubeus ꝓ sanguinis effusionem. Can. v. dilectus meus candidus ꝛ rubicundus. Ultimo fuit niger in morte. Ezechi. xxx. In taphnis nigrescet dies. Taphnis interꝑtat consummatio. Christ igit̃ qñ dixit. Consummatũ est. totus est niger effectus.

¶ Sermo. cxliij. Eodẽ die sermo. iij.

PRodurit domin⁹ de ꝯ humo oẽ lignũ pulchr̃ visu ꝛc. Gen. ij. Deus lignũ sancte crucis de humo ꝑdurit quãdo ipsum de profundis visceribus terre reuelauit. In verbis premissis. ¶ Primo ponit̃ ligni crucis cõmendatio. cum dicit. Omne lignũ pulchrum visu ꝛc. ¶ Secundo ipsius ligni crucis ꝓmendate reuelatio cum dicitur ꝑdurit de humo. ¶ Circa primuꝫ notandũ ꝙ in paradiso terrestri erat triplex differentia ligni. sicut pꝫ Genes. ij. Lignum cõmune. vite. ꝛ scientie. De primo autem ligno tria dicuntur. s. ꝙ erat diuersum. erat pulchrum visu. ꝛ ꝙ erat ad vescendũ suaue. ¶ Erat qdem diuersum vt tolleret fastidium pulchr̃ vt alliceret visum. ꝛ suaue vt attraheret gustũ

Per istud ergo lignum ꝯmune lignum sancte crucis significat. ¶ Primo quia fuit diuersum ideſt ex diuersis lignis factum. Ibi cim fuit cedrus.cipressus.palma.z oliua.p que significat quadruplex efficacia sancte crucis. ¶ Prima est qa malas cogitatões fugat qõ significat in cedro que fugat serpentes. ¶ Secunda est qz constantiá prestat qõ significatur i cipresso.que nullius vẽti impulsu comã mittit. ¶ Tertia est qz de hoste triũphat qõ significat in palma. ¶ Quarta est qz amaritudiné penitentie dulcorat.quod significat in oliua. In his enim quattuor casibus signo crucis nos munire consueuimus. Unde cũ aliqua mala cogitatio se ingerit nos munire debem⁹ signo crucis.vel cũ aliqõ periculũ subito iſurgit.vel cum aliqõ fantasma se obijcit vl cum aliquis dolor nos arripit. ¶ Secũdo istud lignũ crucis est pulchꝝ y iſu. sic enim ipsa crux pulchra in passione.qz xpi sanguine rubricata. Pulchra in mũdo qz ab impatoribus honorata. Augu. Crux a supplicijs latronuz trálit ad frõtes impatoꝝ. Et pulchra in celo qz litteris aureis inſignita.sicut Constãtio ostẽsa fuit.z pulchra erit in iudicio quia sm Chriſo. sup solis radios illustrata. Tertio illud lignum ẽ ad vescendum suaue Delectat enim memoriá ad recordationem.ps. Memor fui dei z delectat⁹ sum. Ratõem ad consideratõem.ps. Respice in faciem xpi tui. Uoluntatẽ ad delectatõem. Can.ij. Fructus eius dulcis gutturi meo. ¶ Secundo significat per lignũ vite. Erat enim quadruplex mors.s. nature.culpe.gehenne.z gratie. Crux igit dicitur lignuz vite qz destruxit mortem nature p resurrectõnem.i. Lox.ix. Per hominẽ mors.z per hominẽ resurrectio mortuoꝝ. Mortem culpe per peccati detestõem. Colli.ij. Et vos cum mortui essetis in delictis ꝛc. Mortem gehenne per inferni spoliatõem. Osee.xiij. Ero mors tua o mors ꝛc. Fecit autem mortem gratie per iustificatõem. Coll.ij. Si mortui estis cum xpo ab elementis huius mundi. quid adhuc tanquá viuentes mũdo decernitis. ¶ Tertio significatur per lignum scientie boni z mali. Crux enim fuit scientia boni z mali xpo z homini. xpo qz sibi expertus. est malum penalis anguſtie z bonum glorioſe victorie. Secundo quia per crucem didicit quid sit inter bonum quod nobis cõtulit.z malum quod a nobis abstulit. Fuit etiam homini sciẽtia boni z mali. ¶ Primo qz per crucem homo didicit quid sit bonũ dõi.z malum delicti.sicut apostolus Roma.v. ¶ Secundo quia p crucez cognouit quid sit inter bonum qõ deseruit.et malum quod in currit. ¶ Secũdo ponitur ipsius crucis de terra manifestatio cum dicitur. Produxit de humo. Ipsa náqz crux nõ erat in hũmo absconděda sed fodiẽda z manifestanda. ¶ Primo quia in ipsa fuit pecunia nostre redemptionis.portauit enim sacculũ ista pecunia plenum. Prouerb.vij. Sacculuz pecunie secum tulit. ¶ Secundo ipsa fuit thesaurus nostre ditatõis.i. Petri.i. Nõ corruptibilibus auro vel argento redẽpti estis ¶ Tertio quia in ipa emanauit fons nostre regeneratõnis. Isa.xij. Hauritis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. ¶ Debuit igit ipa sancta crux fodi z manifestari qz in ipa fuit pecunia qua sumus redempti z thesaur⁹ quo sumus ditati. De his enim duobus dicit Prouerbi.ij. Si quesieris ea quasi pecuniam z sicut thesauz effoderis illam ꝛc. ¶ Tertio quia de ea pcessit aqua regenerationis qua sumus ablut.iij. Regum iij. Facite alueum torentis huius fossias z fossias ideſt vulnera z vulnera.z alueꝰ iſte replebit aquis.

¶ Sermo.cxliij. ¶ De eodez die sermo quartus.

Effodientes thesaurum gaudent vehemẽter cum inuenerint sepulchrum Job.iij. Sancta Helena z ceteri christiani qui cum ipa erant fecerunt fodi crucem super omnem thesaurum preciosiorem z vehementer sunt gauſi quando ipsaz inuenire potuerunt. ¶ In verbis igitur premiſſis tria de sancta cruce extenduntur. ¶ Primo quam preciosa sit cum dicitur Effodientes thesaurum. ¶ Secundo ꝙ̃ gaudiosa sit. ibi cũ dicit.

Gaudent vehemēter. ℣ Tertio ōtum sit gloriosa. cūoi. Luz inuenerint sepulcrz xpi. Crux ꝺ sepulchruz q in ea mortuꝰ requieuit. Et sic sepulchruz eiꝰ fuit glio sum. Ysa. xi. Erit sepulchrū eius gloriosuz. Est igit crux preciosa: q thesaurus dei. Est gaudiosa. q: ē redemptio generis humani. Est gloriosa: q: sepulchrum christi. Et iō nō debuit occultari. ℣ Primo q: est preciosa rōne sui. cuius preciositas ex tribus apparet. Est enīz tincta sanguine dei ē margarita dei: est thesaurus dei. Ista autez tria nō sunt occultāda. Nec sanguis dei. Job. xvi. Terra ne operias sanguinez meū ⁊c. Nec margarita dei que fuit dilīgēter inquirenda. Matthei. xiij. Simile est regnuz celoꝝ homini negociatori querēti bonas margaritas. Nec thesaurus dei. Eccle. v. Sapientia absc̄dita ⁊ thesaurus inuisus: que vtilitas in vtriſq; q: igit scā crux fuit tincta sanguine dei ⁊ margarita ꝺi: ⁊ thesaurus dei nō debuit occultari. de duobus primis ꝺi Matthei. vij. Nolite sanctū ꝺeſt crucis lignū sanguine tinctuz dare canibus. ꝺeſt in ꝺeis ꝑsequentibus nec mittatis margaritas ante porcos. ꝺ. ante ipos in ꝺeos: sed ante christiānos. De tertio ꝺicit Eccle. vi. Qui inuenerit illaz inuenerit thesaurus. Q: igit sancta crux fuit tincta sanguine dei. ꝺ missa est nobis monumentū. Exoꝺ. xiiij. Erit tibi quasi signū in manu tua quasi monumentū ante oculos tuos. Et quia est margarita dei ꝺimissa ē nobis in ornamentum. Ysa. xxviij. In ꝺie illa erit ꝺis corona gloie ⁊ seruuz exultationis residuo populi sui. Quia enīz ē thesaurus dei ē nobis ꝺimissa in sustētamentū Prouerb. xxi. Thesaurus ꝺesiderabilis ⁊ oleuz in habitaculo iusti. Crux eim q̄ fuit habitaculū ⁊ mansio iusti. ꝺ. christi ē thesaurus nostre sustentatōis ⁊ est oleuz ꝺiuine miseratōis. ¶ Secūdo nō debet occultari q: ē gaudiosa respectu nostri. Sic gaudebat apostolus q ꝺicebat Gal. vi. Mihi autem absit gloriari nisi in cruce ꝺñi nostri ihesu christi. in quo est salus. vita. ⁊ resurrectio ⁊c. Est aūt crux christi nobis gaudiosa triplicī ratōne: ⁊ tribus de causis propter quas nō debuit etiaz absc̄ōdi sed ꝛeuelari. ℣ Prio q: est candelabruz nostre illuminatōis. Candelabruz enīz crucis est lignuz: ⁊ lucerna in cādelabro lucens est christus in cruce pendēs. Sicut autez lucerna nō debz absc̄ondi nec candelabruz. Matt. v. Neq; accendūt lucernaz ⁊ ponūt eaz sub modio: sed super cādelabruz ⁊c. sic nec crux christi debuit absc̄ōdi: sed in loco honorabili collocari. ℣ Secundo q: est vexillus nostre triūphalis ꝺebellationis. Vexillus enīz non ē absc̄ōdēdus: ſz contra hostes eleuāduz. Ysa. xiij. Super montez caligīnosuz ꝺeſt diabolū leuat signuz. Tela autez ipius vexilli. ꝺ. crucis fuit caro christi. q̄ fuit picta rubeo colore sanguinis. ⁊ colore nigro liuoris: ⁊ colore albo aque de latere emanantis. ℣ Tertio q: fuit scḥala nostre ascensionis. Scḥala autez nō est absc̄ōdenda ſz erigenda. Ista ē naīq; scḥala ō qua ꝺicit Bene. xxviij. Vidit iacob scḥalā stantez super terraz ⁊ cacumē eius tangens celum ⁊ dominuz inīxuz. ℣ Tertio non erat occultāda q: ē gloriosa respectu xpi Fuit autē gloriosa triplici de cā ꝑpter quas nō debuit occultari. Fuit enīz virtus christi. sapiētia xpi. ⁊ cathedra xpi. Ista enīz tria non sunt occultāda. De ꝓmo ꝺi. ꝺ. Pet. ij. Virtutes eius annūciētis ⁊c. De scḍo Eccle. xvi. Sapiētia absc̄ondita ⁊c. De tertio Ysa. xvi. Vidi dominuz sedentez super solioz excelsum ⁊ eleuatuz ⁊c. Q: igit est virtus xpi. ꝺimissa est nobis in fulcimentuz per q̄ ꝺiabolum expellimus: ⁊ nos ab ipso defendimur. Nam quādoq; ipsuz expellim⁹: ⁊ nos ab ipso defenꝺimur. Nam quādoq; ipm expellimus ꝑ nomē crucis. Chry. so. Demones scīm nomē crucis audentes in fugaz resiliūt. Aliqñ ꝑ signū crucis. Aug. Signū crucis a nobis expellit exterminatoꝛez si cor nostrū recipiet ipz saluatoꝛez. aliquādo ꝑ fidem crucis. Aug. Hostem visibilez vincis feriendo ⁊ hostez inuisibilē vincis credēdo. Q: est sapiētia xpi ꝺimissa est nob is in sacrm. ꝺ. Lox. ij. Loquimur ꝺei sapiētiā in misterio absconditaz. Ibiꝺ. Predicamus christuz crucifixuz: iuꝺeis quiꝺem scandalum. gentibus autem stultitiam

ē. Quia est cathedra christi dimissa est nobis in documentuz. Aug. Crux q̄ fuit lignuz christi mouentis: z cathedra fuit magistri docētis. Docuit aūt nos ō ipsa cathedra tres lectiōes. ℔. Prima ē vt sequamur xpm. Mat. xvi. Siquis vult venire post me abneget semetipm z tollat crucē suaz z sequat me. ℣. Scōa lectio ē vt innocenter trāseamus istū mundum. Beū. xxxij. In bacculo meo trāsiui iordanē istuz ꝛc. ℔. Tertia lectio ē vt iuxta ipius crucis deuotiōem speremus premiū. hoc significatū est Apoca. xi. Vbi dicit q̄ datus est angelo calamus similis virge ad metiendū templū z altare. p tem plum enim significant corpora fidelium: z per altare anime ipsoꝝ que virge calamo mensurant: q̄ sm deuotiōem crucis mēsurātur pmia eēne retributōis.

℣ Sermo. cxlv. ℣ De sancto ioanne ante portam latinam sermo primus.

PArasti in ꝯspectu meo mēsaz aduersus eos q̄ tribulant me. Impiguasti i oleo caput meū: z calix meus inebrians q̄ pclarus est. ℣. Quāuis scūs ioānes euāgelista vitā nō finierit per martyrium ferri. habuit tamē tria alia martiria que notātur in verbis premissis. ℣ Primū est q̄ fuit exilio relegatus. q̄ notat cum dr. Parasti in cōspectu meo mensaz aduersus eos qui tribulāt me. In hac die eim fuit quadrupliciter tribulatus. Fuit. n. grauiter flagellatus. Fuit ex derisiōe tōsoratus. Fuit in feruenti olei dolio missus. Et fuit exilio relegatus. Lōtra ista quattuor icōmoda xps z mēsaz sibi prepaauit: in qua sibi quattuor fercula delitiosa parauit. q̄: igitur erat grauiter flagellatus xps sibi parauit oium penarū euacuatōem. Apoca. vij. Absterget deus oēm lachrymā ab oculis sanctoꝝ ꝛc. Q: ex derisione tonsoratus parauit sibi corone celestis decoratōem. Apoc. ij. Esto fidelis vsq; ad mortez z dabo tibi coronaz vite. Quia fuit in oleo feruēti assatus. parauit sibi in fluuio paradisi refrigerationez. Ibidē. Agnus qui in medio throni ē reget illos: deducet eos ad vite fontes aquarū. Quia fuit exilio relegatus parauit sibi celestis ciuitatis perpetuaz habitatōem. De qua ipse dicit Apoca. xxi. Et ego ioānes vidi ciuitatē scām hierusalez descendētez de celo ꝛc. ℣ Secūdus martirū q̄ fuit i feruētis olei dolio missus. q̄ notat cum dr. Impinguasti in oleo caput meū. Et dicit impinguasti q̄: potius exiuit impinguatus q̄ adustus. ℣ Fuit aūt unctus triplici oleo. s. materiali sicut hodierna die quādo in dolio fuit missus. Fecit aūt dominus ipsuz poni potius in oleo feruēti q̄ i aq̄ bulienti: quia aqua bulies penetrat exteriora z interiora. Oleum vero feruens penetrat exteriora: interiora z ossa. Iuxta illud ps. Intrauit sicut aqua interiora eius: z sicut oleuz in ossibus eius. ℣ Secūdo fuit unctus oleo sacramentali. quādo fuit exilio relegatus in patriarcham consecratus. ps. Sicut vnguentū in capite quod descendit in barbaz ꝛc. Unguentū enim spūs sancti fuit in christi capite in plenitudine. deinde descēdit in barbā. i. in aplos qui fuerūt ceteris magis virtutes. deinde descēdit in cetos ordines z prelatos qui debēt ee vestimentū ecclesie ipz verbo z exēplo ornādo. Deinde descēdit in horā vestimēti. i. in subditos. ℣ Tertio fuit unctus oleo spirituali. de quo dr. i. Jo. ij. Unctio ei⁹ docet vos de omnibus. Tam plene fuit inunctus vt posset dici de eo illud ps. Unxit te deus deus tuus oleo letitie p consortibus tuis. Nec mirū q: stetit ppe. z iuxta apothecaz illius vngnentarij. de quo dicit Eccl. xxxviij. Unguētarius facit pigmētaria. s. suauitatis. Istud aūt oleuz letitie habuit quadruplici ratōe. ℣ Gaudere enim ipse potuit de secretorum celestiuz reuelatōe. Apoca. i. Significauit de⁹ que oportet fieri cito mittens per angelum suuz seruo suo ioanni ꝛc. Hiere. xv. Factum est verbum tuum in gaudiū z in letitiaz cordis mei. ℣ Secūdo de iusta vindicta tyranni. i. Domitiani. ps. Letabitur iustus cum viderit vindictā: z lauabit manus suas in sanguine peccatoris. ℣ Tertio de honoabili reuocatōe. Hiere. xxxi. Conuertam luctuz eoꝝ in gaudiuz ꝛc. ℣ Quarto de sue dilecte. s. diuisiane resuscitatōe facta

pro qna omnes gauisi fuerũt ⁊ deũ laudauerunt. ps. Tunc repletum ẽ gaudio os nostrum: ⁊ lingua nostra exultatione. ¶ Tertiũ martyrium est q: fuit veneno potatus. quod notat cum dicitur. Calix meus inebrians q̃ preclarus est. Bibit christus duplicez calicez. s. sanguinez ⁊ myrrhatuz. Unuz. s. sanguineũ cõmuni cauit iacobo qui sanguinẽ suum fudit. Aliuz ioanni qui amarũ venenũ bibit. Et sic impletũ ẽ illud Matt. xx. Calicez quidẽ meũ bibetis. Et dr̃ iste calix inebrians ⁊ preclarus: q: ipsuz venenũ cum desiderio ⁊ auiditate multa bibit. Preclarus autẽ dicit q: tria pclara miracula inde cõtigerũt. ℣ Unũ q: sancto ioãni nulla lesionẽ intulit. Mar. vlt. Si mortiferum quid biberint nõ eis nocebit. ℣ Secũduz q: duos homines ex illo veneno mortuos suscitauit. ℣ Tertiuz q: ex hoc multus populus gẽtilis cõuersus fuit. Et sic patet quomodo deus ex malis sepe multa bona elicit ⁊c. Et ideo ipsa mala penalia nõ sunt semper mala q: inde eliciũtur multa bona. Patet ẽt q̃ sint bona triplici de causa. ℣ Primo q: sunt a sũmo bono a quo nõ potest procedere nisi bonuz. Ysa. xlv. Ego domin⁹ pacez faciẽs ⁊ creãns malum. Fuerũt in sũmo bono. i. in christo. Ysa. i. Al planta pedis vsq; ad verticẽ nõ ẽ in eo sanitas. Et ducunt ad sũmuz bonũ. Osee. xi. In funiculis ade trahã eos.

¶ Sermo. cxlvi. ¶ De eodem sermo secũdus.

O Onuersus petr⁹ vidit illuz discipulum quem diligebat iesus sequẽtem. qui ⁊ recubuit in cena supra pectus eius. ⁊ dixit. Dñe quis ẽ qui tradet te. Jo. vlti. Quãtus beatus ioãnes multa bona habuit priuilegia. In verbis tamẽ pmissis tria de ipsis priuilegiis exprimũt. ¶ Primũ est q: fuit amicus xpi cũ dr̃. Quem diligebat iesus. Dr̃ autẽ ipsum dilexisse pl⁹ q̃ ceteros: q: maiora signa dilectionis sibi ostendit. Et quãtus multa fuerint dilectõis signa ad ipsuz. precipuũ tamen fuit quia matrem suaz sibi recõmendauit. Exquo quattuor magnas progattuas pmeruit. ℣ Una ẽ quia factus fuit gabrielis archangeli socius. Petrus damianus. Joãnes archãgelo gabrieli ad custodiaz matris dei: socius ẽ datus. vt ⁊ ille intergaz virginẽ inuisibiliter custodiret. ⁊ iste fozinsecus fragilitati feminee obediẽtie sue ministeriuz exhiberet. ℣ Secũda est: quia factus est dei thesaurarius. iquantuz. s. thesaurũ dei sollicite custodiuit. Eccle. iij. Sicut qui thesaurizat ita ⁊ qui honorificat matrem suam ℣ Tertia ẽ: q: factus est christo magis vicinus. Petrus damian⁹. Quãto ioãnes familiarior cũ matre verbi cõuersat: tanto vicinior verbo inuenit. ℣ Quarta est q̃ factus est quodaz modo christi frat adoptiuus. Petrus damianus. Quoniaz ab ipsa veritate ioãnes marte dictus est filius: quadaz speciali gratia frater ẽ saluatoris. ¶ Secũduz priuilegiuz est: q: cubicularius ⁊ camerarius ẽ iesu xpi cum dr̃. Qui recubuit supra pectus dñi Deut. xxxiij. Almatissimus dñi habitabit confidẽter in eo: quasi in thalamo tota die mozabitur. Pect⁹ autẽ christi ẽ fons dei. cellariuz paradisi. est mẽsa angelica. est thalamus beatoruz. est gazophilatium omniũ thesauroz. q: sicut dr̃ Col. ij. In ipso sunt oẽs thesauri sapiẽtie ⁊ sciẽtie dei absconditi. Inquãtum igit ioãnes supra pectus xpi recubuit ista q̃nz habere meruit. ℣ Primo nãq; posuit os suuz ad fontez dei: a quo hausit aquã sapientie salutaris. Eccle. xv. Aqua sapie salutaris potauit illum. ℣ Secũdo itra uit cellariuz paradisi in quo bibit vinũ diuini amoris. Cant. ij. Introduxit me rex i cellaz vinariaz: ordinauit i me charitatẽ. Intantũ autez bibit q̃ quodãmodo ebrius factus fuit. Sicut. n. ebri⁹ nõ sentit verbera. Juxta illud Prouer. xxiij. Uerberauerũt me sed nõ dolui. sic ⁊ iste non videbat sentire supplicia. Unde dicit Diony. in epistola quaz sibi scripsit. Non enim ita versus sum i insaniaz q̃ putem vos aliqd pati ad corpoz passiones: fz solũ ipsas sentire credo. ℣ Tertio sedit ad mẽsaz angeli i q̃ comedit pnẽ vite celestis. Eccle. xv. Cibauit illum pane vite ⁊ intellectus. Et iz panis mutetur i comedẽtẽ: ioãnes tñ comedẽdo pa

nẽ vite totus mutatus est i vitaz. De hoc ita dicit Diony. vbi supra. Alliquos videmus cũ deo de deo factos. quonta veritatis existẽtes amatores ab effectu qdez recedũt materialiũ z ex presenti incipiunt futurã vt decet angelos i medio hominũ quersari. ℣ Quarto itroiuit i thalamũ beatorũ in quo iutus est stola gloríe. Eccle. xv. Stola gloríe induit eum. Que stola fuit cãdida per virginitatez z purpurea per charitatẽ. ℣ Quinto ingressus est in gazophilatiũ thesaurorũ: a quo traxit thesaurũ sapiẽtie. Petr⁹ damianus. Joánes eminẽtez diuine gratie scientiã ex illo celesti gazophilatio: in quo sunt oẽs thesauri sapiẽtie z scientie dei absconditi traxit. ℭ Tertiuz principiuz est qz fuit secretarius xpi. quod notaf in hoc q dixit. s. Domine quis est qui tradet te. Quãdo eim oẽs dolebãt timebant z dubitabãt. solus Joánes ad xpm accessit z cum interrogauit. Eccle. vi. Almic⁹ in domesticis fiducialit aget. Xps ẽt sua secreta z profunda sibi reuelauit quãdo suaz cuz patre eternitatem z coequalitatez sibi ostẽdit. Jsta autem tam profunda mysteria didicit in quadruplici schola. ℣ Prima est schola angelica Apoca. i. Significauit deus que oportet fieri cito loquens per angelum suũ seruo suo Joãni zc. ℣ Secũda é schola virginea: qz eniz fuit custos virgini ỗ putatus: ab ipsa est plurima edoctus. Eccle. xv. Obuiauit illi quasi mater honorificata. ℣ Tertia est schola beate trinitatis: ad quaz volauit quã volauit qñ verbum in principio eẽ vidit. Ezech. xv ỹ. Aliquis grandis magnarũ alaruz venit ad libanum. i. ad altitudinẽ trinitatis. z tulit medulã cedri. i. mysteriũ veri incarnati. ℣ Quarta est schola dñici pectoris. vñ cãtaf. Fluẽta euãgely ỗ ipo sacro dñici pectoris fonte potauit.

ℭ Sermo. cxlvij. ℭ In dieb⁹ rogationiz sermo primus.

ORate p inuicẽ: vt salue mini. Oblũ. n. valet depcatio iusti assidua. Delias eim hõ erat zc. Jaco. v. Volẽs ecclia fideles ẽducere ad oratiõ. Jsto tpe verba sci Iacobi assumit i quib⁹ tria facit. Prio nãqz ad oratiõ p iuicem nos iducit cũ dicit. Orate p iuicẽ vt saluemini. Libẽter. n. p aliqs quilibz orare vz. qz sicut dicit Chrysо. sup Mat. Prio se orare nature ẽ. p altero aũt gre ẽ. p se orare necessitas cogit. p alio autẽ orare charitas fraternitatis hortaf. Dulciorat ẽ aũ deũ oro nõ qã necessitas rei trãf mittit: iz quã charitas fraternitatis cõmẽ dat. Op3 nãqz vt ille p quo oraf quatuoz i se hẽat sicut dicit Diony. i li. de celesti hierarchia. xiij. cap. ℣ Primum ẽ fer uẽs desideriũ rei hñte: qz op3 q illỗ fer uẽter desideret z affectet zc. ℣ Scõm est status gre qz op3 q sit i statu gre z pnie ℣ Tertiũ ẽ recognitio firmitatis ppie. Op3. n. q recognoscat q illud p se obtinere nõ valeat. ℣ Quartuz ẽ petitio rei digne: qz op3 q ea petat que deũ dare decẽt z ipsi accipere expediat. ℭ Secũdo vtilitatẽ oriõis ondit. cũ dicit. multum nãqz valz depcatio iusti zc. vbi tria ponit. s. q oro multũ valz: cũ dicit. Multũ eiz valz zc. Scõo cui⁹ oriõ valz: qz iusti. Tertio ỗlis oriõ valeat qz assidua. q aũt oriõ multũ valz. dicit Greg. Magna eim virt⁹ oriõis: qz fusa in terra i celo opaf. Ad hoc aũt q in celo ascẽdat z ibi opef. op3 q hẽat ỹtuoz alas. ℣ Prima ẽ pfunda hũlliatio. Ecc. xxxv. Oriõ hũlliantis nubes penetrat zc. ℣ Secũda ẽ deuota lachrymatio. Jbidẽ. Lachryme a mamilla ascẽdũt vsqz ad celũ zc. ℣ Tertia ẽ de siderij seruẽs deuotio z intẽtio. Apoca. viij. Ascẽdit fumus incẽsoꝝ de oriõib⁹ scõm ỗ manu angeli coã deo. ℣ Quarta ẽ bonoruz operũ exercitatio. Thob. xiij. Quãdo orabas cũ lachrymis z sepelebas mortuos ego obtuli oriõem tuaz coraz deo. ℣ Scõo valz oro qñ est iusti. Est aũt iustus qui dat deo obedientiam. proximo misericordiaz: z sibi sanctimoniaz. Exaudit igit deus oriõẽ illius qui dat deo obedientiaz. Augu. Citius audit oriõ vna obedientis q̃ decem milia contemptoris. Et exaudit deus oriõẽ illius qui dat proximo suo misericordiaz. Eccle. xxix. Cõclude elemosynaz i sinu pauperis z hec p te orabit z liberabit ab omni malo. Exaudit etiam oratiõem illius qui habet sanctimoniã. qz sicut dr i ps.

Inigtatē si aſperi in corde meo nō exaudiet ds ꝛc. ℣ Tertio oratio exaudiſ qñ est aſſidua. Aſſidue qdē oīonis nūcium ꝑ suo cursu ad deū mittere debemus: qz nos hostibus aſſidue circūdati sum⁹. De isto nāq; nūcio tria dicunt i psalmo ſcz ꝙ dirigat: ꝙ appropiquet ꝛ ꝙ itret. Dirigit aūt p rectā itentiōē: sicut sagitta dirigit ad signū. ps. Dirigat oīo mea sicut incēsus in ꝓspectu tuo. Appropinqt vero p ieiunū. Aluis ei⁹ nūmis ipinguata: volare nō pōt. Uñ in ps. Appropinquet deprcatio mea in cōspectu tuo. Intrat aūt p elemosynā. Elemosyna enīz ē ostiaria. ꝛ iō oratio auari ostiuz claudit. oīo enīz munifici apit. ps. In conspectu tuo oīo mea. C Tertio salubre exēplū ꝓponit cū dicit: Helyas hō erat ꝛc. Lū. n. terra cēt sterilis. helyas oauit ꝛ celum pluuiam dedit ꝛ terra fructificauit. Oīo autē terrā aie nře sic fructificare facit ꝙ illos tres panes ꝓducit. De qbus dī Luce. xi. Amice ꝓmoda mihi tres pães ꝛc. Elmicus de via venit qñ alius de laboze actiue vite ad oclū ꝓtēplatiue recurrit. Et ꝙ ipo: trinitatē oīonis ipetrat tres panes. s. triū virtū refectionē. s. rōnalis cōcupiſcibilis ꝛ irascibilis. Nā si tētat qs spū erroꝛis: quo ad rationalē. spū voluptatis: quo ad ꝯcupiſcibilez. spū turbationis: quo ad irascibilē. petat tres panes idest refectionē rōnalis per diuinā sapiētiā. ꝯcupiſcibilis ꝙ tēperātiā ꝛ irascibilis ꝙ trangllitatē ꝛ patientiā.

C Sermo. cxlviii. C Eodē tpe sermo. ij.

PEtite ꝛ accipietis Luce. xi. Quāuis omni tpe sit orādū: pcipue tñ his diebus q bus eccleſia ſolēnes īstituit letanias. De qbus letaniis tria videda sunt. C Prio quare fiūt. Nā fiūt ad remouēdū malu⁹ culpe: ꝛ malum pene pp a dipiſcēdū bonū gre. Lōtra malū culpe īstitute sunt letanie maiores q fiūt in festo ſancti marci Et dicunt maiores: q istitute sūt a maiori epo. s. a bto Gregorio. In maiori loco s. rome: q est caput mūdi ꝛ p maiori morbo. In romanis. n. tūc ꝛtuor vitia abūdabāt. s. auaritia: gula: luxuria ꝛ superbia Et iō deus eis ꝛtuor pestilentias misit. Nā otra auaritiā eis misit aquaꝝ abundantiā oia terre nascētia destruētē. Job xij. Si emiserit aqs destruent ꝛ subuertent terrā. Lōtra luxuriā misit eis fetores horribilē aerē inficientē: ꝛ hoies subito suffocātē: sicut olim sodomitas pena feretī puniuit: vt habet Geñ. xix. Lōtra gulā misit ei⁹ inflaturā in inguine subito extinguentē. Eccl. xxxvij. Propter crapulā multi obierūt. Lōtra superbiam misit in eos sagittas acutas ab aere venientes. Job. vi. Sagitte dñi in me sunt quare idignatio ebibit spū meū. ℣ Alie letanie q dicunt minores q fuit tribus diebus añ ascensionē istitute sunt cōtra ꝛtuor mala pene. Tūc enīm audiebant nocturni sonit⁹: qbus ꝛ hoies terrebant Job. xv. Sonitus terroꝛis semp in auribus ei⁹. Tūc fiebāt terremot⁹ qbus domus destruebant. Luce. xxi. Terremot⁹ magni erūt ꝑ loca. Tūc ignis descendebat de celo quo edificia ꝙsumebāt. Job i. Ignis dei descēdit de celo ꝛc. Tunc dī scurrebāt lupi a demonib⁹ agitati: qbus hoies deuozabāt. Sap. xv. Supuenit illa seua bestiarū ira. Ex his manifeste p3 qūo oia elemēta dei inturias vlciscunt. Nā aq terre nascentia subuertit. Terra suo motu terroꝛe icutit. Aer ex fetoꝛe coꝛrūpit. Ignis de celo exurit. Istud aūt in iferno melius declarat. Tunc enīz terra dānatos ꝛcarcerabit: aq frigoꝛibus pur gebit: ignis ardoꝛib⁹ ꝛcremabit ꝛ aer lumen denegabit. ℣ Tertio ikitute sūt ia⁹ iste ℣ ille pp bona adipiſcēda: scz tpale: spuale seu celeste. Isti sūt tres panes qs ab amico xpo petere debemus: scz bonū tpale ad sustentatōez: spuale ad pgustationē: celeste ad plenā fruitionē. Ista sūt illa tria q nobis pater celestis dat: scz panis: piſcis ꝛ ouum: sicut iferius ꝙtinet. Per panē nāq; itelligit bonū tpale nobis neceſſariū. Per lapidem itelligit coauari icōpassibile ꝛ duꝛ. deus ergo dat panē. s. tpalia ad sustentatōez. dyabolus lapidē. s. coꝛ duꝛ ad incōpassiones. Per piſcē itelligunt bona spualia: que aiam in ags tribulatōuz nutriūt. Per serpētē vero itelligunt vitia ꝛ peccata. Deꝝ igit dat piſcē: idest gras in tribulatōib⁹ añ ꝙ seruātez. sed dyabolus dat serpentem:

idest macula3 culpe mortalis animā ve-
neno inficientē. Per ouu3 vero intelligit
bonū celeste. Ouū enī3 h3 extertus cont
cez:intus dulcedinē. Lotex enī3 est ipm
celū,qđ tāḡ saccus gloriā eius occultat.
Dulcedo aūt ꝓsistit in duplici substātia:
sc3 albuminis ⁊ vitelli: qr in xp̄o est hu-
mana natura tangē albumē qđ in carnē
ꝓuertit. Et natura diuina tangē vitellū:
ex quo dulcedo gloie generat. Et p scor
ptionē intelligit pena eterna. Demones
enī3 modo blādiunt ꝑ delectatiōē pec-
cati: sed tunc purgent per acerbitatem
supplicij. Deus igit dat ouu3: idest glo-
riā dulcēter reficientē. S3 dyabolus dat
scorptionē:idest penā eternā ꝑ cruciatez.
¶ Secūdo videndū est quare letanie isto
tēpore magis fiūt. Sciendū aūt ꝙ fiunt
maxime ꝓpter duas cās. ꝑ Prima vt te
neri fructus terre ꝓseruent quos demo
nes isto tēpore ꝓ tēpestates ōstruere mo
liunt:ꝙtra quos i letaniis cāpanas pul-
samus tangē tubas dei: ⁊ cruces deferi-
mus tāḡ vexilla dei. Oratiōes ⁊ letanias
ꝓferimus tangē iacula dei qbus demo-
nes iaculant. Cū istis ergo trib⁹ armis
demones expellimus: sc3 cū tubis:vexil
lis ⁊ iaculis. ꝑ Secūda cā est vt orationes
nostre xp̄o ascēdente facilius audiant.
Tūc enī3 petitiōes nostras debemus ꝓ-
rigere:quādo audiet⁹ noster vadit ad
curiaz ꝙ scit petitiōes nostras formare.i.
Joā.y. Aduocatū habemus apud patrē
ihesuz xp̄m iustū. Quādo frater nr̄ pergit
ad pelleg⁹:tum qui scit ⁊ pōt nos iuuare.
Bernar. Puto ꝙ sperneremē non pōt
xp̄s os de ossibus meis: ⁊ caro de carne
mea. qñ regis filius regnū suū suscipit ꝙ
nos pōt saluare. Solēt enī3 regū filij da
re munera dū regna suscipiūt. Usi cātat
Et regnū in manu eius.s.ad largiendū.
¶ Tertio videndū est quare nō tm̄ in leta
niis:sed ēt qñ tēpestates fiūt cāpane pul
sant. Ipse quidē cāpane sunt tube dei q
bus demones deterrētur. Amos.iij. Sic
clanget tuba in ciuitate ⁊ ꝓpls nō expa-
uescet. Sūt cymbala dei de qbus de⁹ lau
dat. ps. Laudate dm̄ in cymbalis bñso
nātibus. Sūt ꝑcones de qbus ꝓpls vo-
uocat. Numer.x. Fac tibi duas tubas q
bus ꝙuocare possīs multitudinē. Cam-
pane autez succesērūt in loco tubarū.
Pulsant etiā campane vt demones effu
gentur: vt deus laudet: ⁊ populus vt ad
orandum incitetur.

¶ Sermo.cxlix. ¶ In die ascēsionis
dñi Sermo ꝓmus.

QUi descēdit ipse
ē q ascēdit sup omnes celos
Eph.vi. Qz humilitas ē via
ad gloriā. Jō apl's ꝓmo ostēdit xp̄i hūlē
descēsum cū dicit:q descēdit. Scōo eius
gloiosu3 ascēsu3 cū subdit:ipse ē q ascen-
dit sup oēs celos. Istū aūt ascēsum ⁊ de-
scēsu3 describit Ambro. i lib. de Isaac di
cēs: Saltu quodā xp̄s venit in hūc mun
dū. Apud patrē erat. in virgine venit. ex
virgie in ꝑsepe trānsiluit. descēdit in mū
dū. ascēdit in crucē. descēdit in tumulū.
surrexit ex tumulo. ascēdit ad celū. ⁊ se-
det ad dexteraz dei ꝑis. Ecce scala q̄ h3
septē gradus ꝓ quā xp̄s humilr descen-
dit ⁊ gloiose ascēdit. ¶ Primus gradus
ē ꝙ de sinu ꝑis venit in virgis vter. Et
iste fuit gradus magne hūlitatis. ō quo
dē ēt Phil.ij. Semetipm̄ exinaniuit ⁊c.
vbi ponit apl's q̄ dr̄uplicē xp̄i hūlitatē.
ꝑ Una ē q ꝓmauit ⁊ si lem se fecit suo
qñ voluit legi subiici ⁊ circuncidi. ō dr̄:
formā serui accipiēs. ꝑ Scōa humilitas
ē q ꝓtraxit parētela cū seruo. ō subdit:
in similitudinē hoīz factus. ꝑ Tertia hu
militas est:q̄ idust habitū serui. ō eiz dr̄
Et habitu iuent⁹ vt hō. ꝑ Quarta est q̄
voluit mori ꝓ seruo. ō subdit:ꝓcūs obe
diēs vsq; ad mortē. ¶ Scōs gradus sca
le est quo de vtero venit in ꝑsepū. ⁊ iste
est gradus magne aspitatis: qr lectū ha-
buit duz ⁊ aspez: vbi tria fuerūt q̄ aspe
ritatē fecerāt. s. temeritas puerī: vilitas
pānī ⁊ duritia ꝑsepij. Luc.y. Inuenietis
infantē:ecce puer ꝙ delicat⁹. pānis iuo
lutū:ecce q̄ vil⁹ pānis fuit rectus. posi
tū in ꝓsepio:ecce q̄ durus fuit lectus.
¶ Tertius gradus ē quo ō ꝓsepio venit
in mūdū. ⁊ iste fuit gradus magne paup
tatis. Ipse. n. fuit paup in vita: in morte
⁊ post mortē. Mat. viij. Vulpes foueas
hñt ⁊ volucres celi nidos. filⁱ aūt hoīs
nō h3 vbi caput suū reclinet. Ac si dicat:
Nec hēo foueā sicut vulpes. i. sepultura

post mortẽ ad gesticẽdũ. Nec habeo nidũ sicut volucres. i. domũ in vita ad habitandũ. Nec habeo in morte. i. i cruce tabulam siue cerusical ad caput reclinãdum. ¶ Quartus gradus est: quo de ipso mũdo ascẽdit i patibulũ. z ille fuit gradus magne charitatis. Joã. xv. Maiorẽ hac dilectionẽ nemo hz quã. Ibi enĩz tot' fuit igne amoris plenus: qđ manifestat per sanguinẽ colorẽ z p vestitũ denudationẽ: z per sitis intẽsionẽ: p corporis rubores z per sanguinis ipetuosas emanationẽ. ¶ Quintus gradus est: quo descẽdit in tumulũ. z ille fuit gradus magne pietatis. Magna nãq; fuit pietas visitare illos sanctos patres qui erãt desolati. z ppter dãnũ: q; dei visione erãt priuati. z ppter umbrosum locũ: q; erãt in tenebris inoluti. z ppter cõsortiũ: q; demoniubus erãt vicini. Sed xps eos fuit cõsolatus: q; suã facie eis restituit. z ad locũ luciđũ eos deduxit: z sociosangelorũ eos fecit. ppter ista ola dr Isa. ix. Populus qui ãbulat in tenebris vidit lucẽ magnã ¶ Sextus gradus est: quo de tumulo in mundũ redit. z ille fuit gradus magne felicitatis. Leo papa post passionẽ suas ruptis vinculis mortis ifirmitas i virtutẽ: mortalitas i eternitatẽ: p tumelia trãsiuit in gloriã. ¶ Septim⁹ gradus ẽ quo de ipso mundo ascẽdit in celũ. z iste fuit gradus magne manifestatis. Ascẽdit enĩz cũ iubilatõe ãgelica. ps. Ascẽdit deus in iubilatõe z dñs in voce tube. Ascẽdit iustatus voce paterna. ps. Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis. Lanf. ũ. Reuertere dilecte mi reuertere. Ascẽdit virtute. pp'ia. Isa. lxiij. Gradiẽs in multitudine virtutis sue. Ascendit cũ nube luciđa. de hoc Act. i. Nubes suscepit eũz ab oculis eor. Ascẽdit cũ societate decoꝛa: scilz cũ ãgelis z ãiabus. Beñ. xxij. Cum duabus turmis regredioꝛ. ideo cãtat ecclesia. Ois pulchritudo dñi exaltata est sup sydera. Et dixit: Ois pulchritudo: q; exaltata est pulchritudo deitatis: q; hodie ostẽdit suã potẽtiã. pulchritudo sue corporis: q; iduit imortalitatẽ. pulchritudo ãsee: q; iduit ipassibilitatẽ. pulchritudo ãgelica: q; hodie recupauit sui nume ri integritatẽ. z pulchritudo humana: q; hodie aie sanctoꝛ receppunt eternã felicitatẽ. Jn illa. n. peccãtis fuit quicqđ pulchrũ erat i celo. s. angeli. qcqđ pulchrum in iferno. s. pies de limbo educti. qcqđ pulcherrimũ in mũdo. s. apli z ceteri ds scipuli. z quicqđ pulchrũ sup celũ z mũdum. s. xps z beata virgo.

¶ Sermo. cl. ¶ De eodẽ Sermo. ij.

PSallite deo q ascẽdit super celuz celi ad orientẽ. Ecce dabit voci sue vocem virtutis. ps. Propheta oẽs ad gaudendũ inultat: qñ xps ad celos z in celuz ascẽdit z celestes ianua aperuit. In ptẽtis verbis quatuoꝛ sunt videnda. ¶ Primo nãq; qualr xps ascẽdit: q; cũ iubilatõe angelica. qđ notat cum dr: Psallite deo qui ascẽdit. Angeli enĩz cũ multa iubilatõe ipsuz in celũ deduxerũt. Fit autẽ iubilatio z sonus musicus sm Aug. trib⁹ modis. Alĩ quãdo voce: sicut in cantu. Alĩqñ flatu: sicut in tuba. Alĩqñ pulsu: sicut in cythara. Ut ergo ostẽdat q angeli in xpi ascẽsiõe habuerũt oia genera musicoꝛ. ideo aliqñ dr q ibi fuit sonus q fit cum voce. ps. Jubilate deo in voce exultatõis. Alĩqñ dr q fuit ibi sonus q fit cuz flatu. ps. Ascẽdit deus in iubilatõe: z dñs in voce tube. Aliqñ dr q fuit ibi sonus q fit cum pulsu. vñ ps. Laudate eũ in psalterio z cythara. Sic z nos p sua ascẽsione ipm laudare debem⁹ voce. p gratiaꝛ actões. Ecc. xlij. Bñdicẽtes dñm exaltate eum q̃tũ potestis z. Flatu p cordis devotionẽ. Eph. v. Cãtantes z psallẽtes in coꝛde bus vris dño. Et pulsu: p bona opatõeꝛ Bar. v. Videãt opa vestra bona z glorificẽt patrẽ vestrũ qui in celis ẽ. ¶ Scõo videndũ est quo ascẽdit: q; supra celoꝛ alta cũ dr: Sup celũ celi. Xps nãq; descendẽrat infra oẽs celos. s. infra celos materiales: q; in terra quersat⁹. Baruch. iiij. Post hec in terris visus ẽ: z cuz hoibus quersatus ẽ. Infra celos rõnales: q; infra hoies factus. ps. Ego autẽ sum vermis z nõ hõ. Jnfra celos intellectuales: q; infra angelos minoꝛat⁹. ps. Minuisti eũ paulominus ab angelis z. Infra celũ sup. substãtiale: q; seruili forma idut⁹. Phil. ij. Lũ i forma dei eẽt nõ rapinã arbitrat⁹

est esse se equalē deo: sed semetipm exinaniuit ꝛc. Sz qui sic fra oēs celos descendit: hodie sup oēs ascēdit: s. super celos materiales: q in celo empireo collocat⁹ ps. Al sūmo celo egressio ei⁹: ꝛ occursus eius vsq; ad sūmum eius. Sup celos rationales: q caput ecclesie constitutus. Eph. i. Ipsu dedit caput sup omnē eccliaz que est corpus ipius. Sup celos intellectuales: q angelor dīs ordinatus. Ibidez. Cōstituit cū ad dexterā suā in celesti bus: sup oēm principatū ꝛ ptātez: vsq; ad celū supstātiale: q vsq; ad dexteram patris exaltatus. vñ dr in symbolo athanasij: Ascēdit i celū sedet ad dexterā dei patris oīpotētis. Dextera aūt dei tripl accipit. ℣ Dicit enī dextera dei eēlitas dei: vel potiora bona dei: vel virt⁹ ꝛ ptās dei. Xps aūt est ꝛ deus nr: frater nr ꝛ iudex nr. Inquātū igit est deus nr sedet a dextris dei. i. in equalitate dei. ps. Dixit dīs dño meo: sede a dextris meis. Inq̄tuz vero est frater nr. i. verus hō sedet a dextris dei. i. in potioribz bonis dei ꝛ potiori mō. Acc. vñ. Acc. vide celos aptos ꝛc. Inq̄tū ē iudex nr sedet a dextris dei idest i potētia dei. Nā dedit sibi pātem oē iudiciū faciēdi. Mat. vi. Data ē mihi oīs ptās in celo ꝛ in terra. ¶ Tertio vidēdū ē vñ ipse ascēdit: q ab oriētali plaga cū dr: Ad orientē. Ratio aūt quare potius ad orientē q̄ ad occidentē ascēdere voluit est: q: plaga oriētalis erat odiosa ex eo. s. q ibi ortū habuit pma prevaricatio. Erat maledicta: q: ibi ortum habuit pma maledictio dei. Erat īmūda: q: ibi ortū habuit pma sanguis effusio. Sed deus ꝓra tria mala ibi fecit tria bñficia ℣ Primū est q: ab oriēte magos vocauit vt q: erat odiosa ꝑpter pmā prevaricationē fieret gratiosa ꝑpter pmā gēttuz vocationē. ℣ Scōz est: q: ab oriēte ad iudiciū est venturus: vt q: vbi audita fuit pma dei maledictio: ibi audiat eterna dei bñdictio: qua dicet: Venite bñdicti patris mei ꝛc. ℣ Tertiū est: q: ab oriente ascēdit: vt q: erat īmūda: per sacrā ascensionē fieret mūda. Erat q dez īmūda terra per effusionē sanguinis inocētis: sed ipsam mūdauit per aspsionē sui sanguinis. Erat īmunda aqua per ablutionez hostiarū īmolatarz idolis: sed eaz mundauit per q̄ctū sue carnis mūdissime. Erat īmūd⁹ aer ex fumo incēsoz: sz cū xps mūdauit per suū glorioſuz ascēsuz. ¶ Quarto videdū est ꝑpter quid ascendit: q̄ celesti tanua referāda. qō notat cū dr: Ecce dabit voci sue vocē virtutis. Illam. s. vocē de q̄ dr in ps. Tollite portas principes vestras ꝛ eleuamini porte eternales ꝛc. In magnis nanq; palatijs cōsueuerūt eē tres ordines ostioz. Ideo deus palatio celi tres posuit portas, qui significatū est Gen. ij. s. angelica custodias q̄ significabat inimicitia iter angelum ꝛ hoiem. Rūpheā bis acutaz q̄ repsitat de uina tustitia. que satisfactōez regrebat ꝛ hoiez in corpe ꝛ aiam ic̄idebat. Et ignis vehemētia que significabat obligatōem ad pena eternā. Sz in baptismo xpi remota ē vna clausura: scz ignis vehementia. Aqua enī z baptismatis extiguit oēz vim ignis ifernalis. Ideo cū tunc fuit apertū. In passione vero ablata est scōa clausura. s. rūphea acura. i. diuina tustitia: q̄ tunc sufficies preciū soluit diuine tustitie ꝛ diuine tustitie satisfecit. ſō poterat dicere. Elpite mihi portas institie. In ascēsione vero ablata est tertia clausura scz angelica custodia: q: āgelos hoibus recōciliauit: ꝛ vtroſq; secū in celū deduxit. Er ideo tā hoies q̄ angeli q cū sequebant clamabāt dicentes: Tollite portas principes vestras ꝛ eleuamini porte eternales: Et introibit rex glorie.

¶ Sermo. cli. ¶ Eode die Sermo. ij.

Qui dentib⁹ illis eleuatus ē: ꝛ nubes suscepit eu3 ab oculis eoz. Elct. i. In verbis pmissis ostēdit q̄ xps tripl ascēdit: patēter: sublimiter ꝛ reuerēter. ¶ Patēter cū dr: Videntib⁹ illis. In xpo nāq; fuerūt q̄da mysteria que fuerūt occulta si cut resurrectio: q: nullus eam sciuit nisi xps. Et qualr claustra inferni cōfregit: ꝛ qualr de monumēto clauso exiuit. nulli manifestū fuit. Quedā vero fuerūt ex pte occulta ꝛ ex pte manifesta sicut natiuitas. q̄ aūt fuit i spepio reclinat⁹: hoc fuit manifestū. Sz q̄ fuit ō spū scō ꝛceptꝰ ꝛ clauso vtero natꝰ: hoc fuit occlūm. Que-

dā fuerūt manifesta sicut passio ⁊ ascensio. Et náq; resurrectio erat magne sublimitatis. ⁊ ō voluit eā cē occultā. Esus natiuitas fuit magne humilitatis. iquātū fuit pānis iuolut⁹ ⁊ in pspio reclinatus. ⁊ ꝯtū ad hoc voluit ipsaz cē manifestā. Et fuit magne dignitatis iꝯtū fuit ō spū scō ꝓceptus. ⁊ ꝯtū ad hoc voluit ipsaz cē occultā. Passio aūt xpi cedebat ad magnā infirmitatē ⁊ vilitatē: ⁊ ō voluit eā esse manifestā. Ascēsio aūt cedebat ad pfis honoē: ⁊ discipulos ꝓsolatōes. ⁊ ō voluit eā esse manifestā. Exquo p3 xps absc̄debat sua sublimia ⁊ manifestabat sua infima ⁊ ea que erāt ad honorē dei ⁊ edificatōem ꝓximi. Sz nos ecōtrario facimus q: nos nfa infima absc̄dimus: ⁊ nfa sublimia ꝓpalam⁹: de dei honore ⁊ ꝑpli edificatōe sepe parū curamus. Per hoc ergo q xps videtibus discipulis ascēdit: dat intelligi q ante oculos cordis nri eius ascēsione semp hre ō bemus. Qui. n. ipam sepe meditat dinā giam ꝓmeret. hoc significatuz ē. iiij. Regū. ij. vbi cū helyseus videret helyā ascēdentē recepit duplicē spūm ⁊ pallīū. Ille. n. qui xpm ascēdentē p fidē ⁊ deuotionē ꝓspicit sepe recipit spm duplicē. i. ad duo. s. ad remissionē pc̄oꝝ ⁊ ad munera virtutuz ⁊ oium gīaꝝ. Ascendens etiā in celum non idigebat pallio idest exemplo: q: exempla nō sunt necessaria nisi in presenti vita. ¶ Scō christus ascendit snblimiter cum dicit. Eleuatus est. Nos etiaz debemus ad ipsum eleuari: ⁊ ad ipsuz ascēdere scḣala: que quattuoꝝ gradus debet habere. ꝙ Primus gradus ds esse. s. terrena despicere. Et per hūc gradū eleuatus ē Ezechiel q ait Ezech. viij. Eleuauit me spūs iter celum ⁊ terrā. Non enim dixit. Dimisit me in terra. q: ibi sunt quasi terrena appetentes. Nec dixit. Posuit me in celo: q: ibi sunt boni celestia possidentes. sz dixit. Eleuauit me inter celuz ⁊ terram q: ibi sunt perfecti viri terrena despicientes. Sūt. n. super terrā ꝓterrenoꝝ ꝓtemptū ⁊ appropinquāt ad celū ꝙ celestiū appetitū. ꝙ Secūdus gradus est opibus misericordie vacare. Per istū gradū raptꝰ ē abachuc. vt habet Dañ. xliij. Qui raptus ē ab angelo vsq; in babilonē portans danieli prandiū qō ꝛ messoribus ꝑparauerat. per qō dat intelligi q hō interdū ds pauperes remotos iquirere ⁊ de necessarijs dare. ⁊ bonos iniustis ꝓponere. ꝙ Tertius gradus ē deū ⁊ ꝓximū perfecte diligere. per hunc gradū ascendit helyas qui in curru ignēo raptus ē. Currus igneus ē ipsa charitas: quattuor rote sunt quattuor modi diligēdi scz ex toto corde. ex tota mente. ex tota anima: ⁊ ex omnib⁹ viribꝰ. vel quatuor rote sunt quattuor diligēda. s. deus. amicus. inimicus. ⁊ nosipm. ¶ Quartꝰ gradus est diuine ꝓtemplatōi insistere. per hunc gradū ascēdit Paulus ⁊ fuit vsq; ī tertiū celum raptus. Ascēdere aūt in deuz p creaturarū visibiliū manuductōnem est ascēdere vsq; ad primū celū. Ascendere p intellectualiū ꝓsideratōem ē ascendere vsq; ad secundū. Ascēdere aūt p intellectū ad dei formā imediatā intuitōe est ascēdere vsq; ad tertiū celum. ¶ Tertio ascendit honorabiliꝰ cuz dī. Et nubes suscepit eum. Voluit aūt cum nube celesti ascēdere ad innuendū qꝫ sicut impleuerat terrestria mundū rediīmēdo. ⁊ infernalia patres educēdo. sic volebat implere celestia ruinā angelicā reparādo vt ī pleat illud qō dicit Epḣe. iiij. Qui descendit ipe est qui ascēdit sup omnes celos vt adimpleret oia. Ut vero melꝰ videamus quomō oia adimpleuit notādū q in mundo quīncuplex erat defectus q notat Bene. i. ¶ Primus erat habitatio nis grate. cum dicit. In principio creauit deus celū ⁊ terrā. ac si dicat. terram dedit homini. celū vero reseruauit sibi. ¶ Secūdus erat ignoratie q: hō viā patrie nesciebat cū dī tenebre erāt. ¶ Tertius aūt erat defectus gre cū dr. inanis. q: sicut dicit. Ecc. xxx. hō acharis. i. fine gra quasi fabula vana. ¶ Quartꝰ erat defectus miserie: de cuz dr. Et vacua. Erat. n. vacua. s. dei mīa. ⁊ plena dei iustitia. ¶ Quintꝰ erat defectus pseudran

tie.q; hoies fragiles erãt ad psecuerãtiaz boni.z tolerantiã mal'.cum dõ. Aby ssi.l. sine basse virtutis. C Christ⁹ igit primo ascẽdit vt celestẽ ianua apiret.z sic adimpleuit defectũ habitatõis grate. Heb.ix. Per pprũ sanguinẽ introiuit semel in sancta sanctoz ꝛc. C Scõo ascẽdit vt vi am in celũ ondẽret.z sic adimpleuit defectũ sclẽtie. Actha.y. Alscẽdit pãdens iter ante eos. C Tertio ascẽdit vt spũm sanctũ mitteret.z sic adimpleuit defectũ gre. Jo.xvi.ii.n. non abiero paraclitus nõ veniet ad vos ꝛc. C Quarto ascẽdit vt p nobis intercederet.z piem ad mise ricordiã inclinaret. Et sic adimpleuit õ fectũ mie. Heb.ix. Introiuit in ipm celũ vt appeat vultui dei p nobis. C Quinto ascẽdit vt pmissionẽ spus sancti corda di scipulorz debilia roborãret. Et sic adimpleuit defectũ psecuãtie. ps. Verbo dñi celi firmati sunt.z spũ oris eius omnis virtus eorum.

C Sermo.clij. C De eodem sermo.iij.

Ecce duo viri astiterunt i vestib⁹ albis ꝛc. Isti duo viri fuerũt duo angeli i forma virili positi q apastolos instruxerũt. Leteri aũt psallentes cũ xpõ ascenderũt. De ipsis nanq; angelis circa dñicã ascensionẽ quattuor legunt.s. eoz reuelatio.admiratio. deductio.z iubilatio. C Primũ náq; est reuelatio. ná sm Dionisiũ. Lex diuine bonitatis ẽ vt illuminatões suas influat supioribꝰ. supiores medios:z medij iferioribus:ac iferiores nobis. Ista lex hodie ẽ seruata Nã ipse xps sua ascẽsionẽ supioribꝰ ãge lis reuelauit:qñ ipsis interrogantibus. Quis ẽ iste rex glie. rñdit. ego q loquor iustitiã z ppugnator sus ad saluãdũ: vt dr Ysa.lxiij. Belnde ipsis superiores me dijs reuelauerunt.ps. Dies diei eructat verbũ. Dies diei verbu; eructauit qñ reuelauit ascẽsiõis mysterũ supioz hierarchia medie. Deide medij iferioribꝰ reuelauerũt qñ ipsis iferioribus interrogantibus. Quis est iste rex glie. rñderũt. Dñs virtutũ ipe ẽ rex glorie. Deide ipsi iferiores nobis reuelauerũt: qñ in forma viri appentes dixerũt. Hic iesus q assũptus est a vobis in celũ ꝛc. C Scõm est eoz admiratio. Admirabant enĩz videntes q terra ascẽdebat supra celũ. Luz enim olim descẽdit. Prouer.xxv. Celũ sursuz:z terra deorsuz. Iam in xpi ascẽsione econtrario dicẽ poterat. terra sursuz:z celum deorsuz. Admirabant q hõ ascendebat supra angelũ. vnde ps. Ascẽdit sup cherubin:z volauit. q hõ ascẽdebat vsq; ad deũ. Bas. vij. Uenit vsq; ad virũ q sedebat in throno. Insup poterãt admirari de tali corporis q̃litate. de tãta decoꝛa sociẽtate:z õtãta potestate. Isa.lxiij. Quis est iste q venit de edom tinctis vestibꝰ de bostra. ecce ꝑ admirabilis corporis qualitas. Iste nanq; formosus in stola sua:ecce ꝑ formosa societas. aie enĩz sanctoꝝ sunt decoꝛa vestis xpi. gradiẽs in multitudine virtutis sue. ecce quãta potestas C Tertiũ est eoz deductio. Deducebant enĩz spsuz in celũ tanq̃ regẽ in signũ reuertẽtie ad solũ matestatis. Isa.ix. Sup soliũ dauid:z sup regnũ ei⁹ sedebit. Tãq̃ fumus sacerdotẽ:z pontificẽ in signuz obediẽtie:i rẽplũ paterne ptatis. Heb. iij. Habẽtes pontificẽ magnũ qui penetrauit celos iesuz ꝛc. Tanq̃ eternũ iudicẽ in signũ potẽtie ad sedẽ iudiciarie potestatis. Mat.xxv. Cũ venerit filꝰ hois in maiestate sua:tũc sedebit sup sedẽ maiestatis sue ꝛc. Tanq̃ victoꝛ:sus pugilẽ in signũ victorie ad brauiũ triũphalis victorie. Apoca.iij. Ego vici.z sedi cuz patre meo in throno eius. Tanq̃ sponsus in signũ lettie ad thalamũ nuptialis festiuitatis. Deut.xxxiij. Amanti ssimus dñi habitabit ꝑ dẽter in eo: quasi in thalamo tota die morabit. C Quartũ est eoz iubilatio. Angeloz enĩz qui cũ xpo ascẽdebant: quida precedebãt vt vlã ꝓpararẽt:z demones de aere expelleret. quidaz vero ꝙcomitabant vt sibi assisterẽt. quida sequebant vt obsequiuz sibi exhiberẽt. Omnes aũt ꝛ qui precedebant:z qui cõcomitabant:z qui sequebant psallebant.z xpm cuz laudibus deducebãt. quoꝝ quida vocibus iubilabãt: quidaz tubis clangebãt. ps. Ascẽdit deus in iubilatõe:z dñs in voce tube. quida cytharizabãt. ps. Laudate eũ in psalterio:z cythara. quida toto corpoꝛe plaudebant. ps. Omnes gentes plaudite manibus.

Omnes enĩz sine intermissiõe ꝓtinuatis vocibus psallebãt dicentes: psallite deo nostro: psallite regi nr̃o psallite.

¶Sermo. cliij. ¶De eodẽ Sermo. v

Dominus quidẽ Iesus postq̃ locut⁹ est eis assumptus est in celu3: r sedet a dextris dei. Mar. vlti. Beatus marc⁹ describes xp̃i gloriosu3 ascẽsum quattuor ostẽdit: scilz q xp̃s in sua ascẽsiõe habuit multa3 potestatẽ cũ dicit: Dominꝰ gdẽ Iesus, r q habuit cũ apostolis multa3 familiaritatẽ cũ dicit: Postq̃ locut⁹ est eis r q habuit in sua ascẽsiõe magna sublimitatẽ cum dicit: Assumptus est in celũ. q habuit multa maiestatẽ cum dicit: Sedet a dextris dei. ¶ Potestas quidẽ eius ostẽdit: quãdo dns̃ appellatur. Ostẽderat quidez se dn̄m maris: quãdo sup mare ãbulauit: r coz que sũt in mari: quãdo magna multitudine pisciũ capi fecit. Ostẽderat se dn̄z terre: quãdo in sua passione terra ꝓtremuit. Et coz que sũt in terra: quãdo mortuos suscitauit. Ostẽderat se dn̄m inferni: quãdo vectes ferreos confregit, r cozũ que in inferno: quãdo demone alligauit, r sanctos patres inde eduxit. Modie autẽ ostendit se dn̄z aeris: quãdo ꝓpria virtute per acrẽ ascẽdit, r coũ que sunt in aere: quando ipm nubes lucida basulauit. Unde Glosa super illud Actuũ. y. Et nubes suscepit eũ. dicit: Creatura videlz obsequitur creatori. Astra enĩz iudicãt nascentẽ: patiẽti ꝓpatiunt: ascendentẽ nubes suscipiũt. Ostẽdit etiã se dn̄m celi: q̃ celũ se sibi aperuit, r coz que sunt in celo: quãdo ois angelorꝫ multitudo sibi obulauit: r ipsu3 in celo deduxit. ¶ Secũdo xp̃s in sua ascẽsiõe ostẽdit apostolis magna familiaritatez. Et hoc maxime in tribus. ꝟ Primo in hoc q cũ eis comedit tanq̃ dulcis amicus. Solẽt enĩz amici abinuicẽ discẽdere inuicẽ epulari. Unde dr̃: Et cõuescẽs ꝓcepit eis rẽ. ꝟ Scõo in hoc q eis bñdixit tanq̃ coz eps: vt habef Luc. vlt. r. i. Petri. ij. Cõuersi estis ad pastorẽ r epm animarꝫ vestrarũ. ꝟ Tertio in hoc q eos instruxit r increpauit tanq̃ magister vetus. Unde dr̃ q exprobrauit incredulitatẽ coꝝ r durities cordis. Tũc eos enĩz maxime increpauit: qñ ab eis erat discessurus r videbant potius cõsolatiõibus indigere. per qõ datur intelligi q nullus dz indignari si corripiat. sed dz patienter ferre r se emẽdare. Sunt tñ qdã qui dũz reprehẽdunt habẽt se ad istar cereꝰ quidã ad instar lapidis r qdã instar spine. Cera enĩz si tangit statiz cedit: sic pleriqz si aliquo verbo correctionis tãgũtur statim cedũt. i. statim se corrigũt r accessũt. Lapis enĩz si tangit nõ cedit. nõ tñ cedit: sic pleriqz si corrigunt nõ acquiescũt tñ irreprehẽdenti insurlosa verba nõ inferũt. Spina autẽ si tangit nõ cedit: r insup pungit: sic pleriqz si reprehẽdunt: nec se corrigũt r insup in reprehẽdentẽ verba cõtumelliosa proferũt. ¶ Tertio xp̃s in ascẽsione hũt magnã sublimitatẽ: cum dr̃. Assumptꝰ est in celũ. Nõ enĩz fuit trãslatus sicut enoch. nec raptus sicut paulus: fz fuit assumptus. i. a seipo sũptus. Per hãc at quadruplicẽ differẽtiaz ascẽdẽtiũ ostẽdit: qua3 dr̃ uplex gradus ascẽdẽdi i deũ ꝟ Primus est quo quis trãsfert de culpa i gram. Iste significat p trãslatoz enoch in paradisuz. Gẽa. v. dr̃ de paradisus. Eccle. xliij. Gẽa dei sicut paradisus dñi. etõis. Significat et p trãsitu filiorꝫ israel de egypto in desertũ. ꝟ Scõs gradus est quo qs subuehit ꝺ gẽa inciptẽte i gram ꝓficientẽ. Et iste significat p subuectoes helye in curru igneo: q gẽa dei est currus igneus: q p bona opa currere pos facit r in amore dei r ꝓximi nos incendit. Significat et p scõm transitu filiorꝫ isrl quo de manssiõe in mansiõnẽ trãsierunt ꝟ Tertius gradus est quo quis in deuz rapit per ꝓtemplationẽ r deificationez r iste significatur per raptũ pauli. q vsq3 ad tertiuz celum rapt⁹ ẽ. Et et iste significat p tertiũ trãsitu filiorꝫ isrl quo ꝺ mãsionibus i terrã promissiõis puenerunt ꝟ Quart⁹ gradus ẽ quo qs trãsit ꝺ ꝓtemplatione vte ad contẽplatiõem patrie. Iste significatur per assumptionẽ christi in celum. Significatur etiaz p quartum transitu filiorꝫ israel quo de terra permissionis per multa certamina in hierusalem. i. in vsionem pacis postmo

dum peruenerunt. ¶ Quarto xps i sua ascẽsione ostẽdit suã matestatẽ cum dr. Et sedet ad dexterã dei. Ex eo aũt q ad dexteraz dei sedet fiducia hẽmus ascendi ad deuz. ℣ Pno qr ibi ẽ caput no strũ glorificatũ. Et iõ sibi mẽbra cõiungẽt. desorme.n.ẽt caput sine mẽbris. ℟ Et qui recipit caput in hospitio suo: ℟ ipse mẽbris hospitiũ nõ negabit. Joã.iij. Nemo ascẽdit in celũ nisi qui descẽdit de celo. caput.s.cũ membris. ℣ Scõo qr habemus ibi fideles soctũ qui manũ no bis porrigit ℟ nos ad se trahit. Deut.xxiij. Ascẽsor celi auxiliator tuus ps. Et manũ dextera. Cant.i. Trahe me post te ẽ. ℣ Tertio quia ibi hẽmus sapientẽ aduocatuz qui p nobis allegatõnes pponit. i. Jo.ij. Siquis peccauerit aduocatũ habemus apud patrez iesum xpm iustũ. sic enim ipo mũdo fuit cum peccatoribus apud patrẽ p eis aduocãdo: in iudicio aũt erit cõtra peccatores ipsos puniẽdo. ℣ Quarto qr ibi hẽmus precursorẽ prẽutũ qui vtã nobis ostẽdit Mich.ij. Ascendet pandens iter ante eos. ℣ Quinto qr ibi habemus fratrum nostroz collegiuz qui suis orõibus ℟ meritis nos perducẽt. ps. Leuaui oculos meos in mõtes vñ veniet auxiliũ mihi. Unde vicũ illi qui sũt in hierlm. i. i deo vsione illis qui sunt in egypto. i. i hoc mũdo illud quod habet. ij. Mach. i. hic sumus oiantes p vobis.

¶ Sermo. cliij. ¶ De eodẽ sermo. vi.

SIgna autez eos q credidere rint hec sequentur ẽ. Nõ vult dicere dñs q qcũqz credit oia ista signa facit. ſz q ista signa inter fideles ℟ credẽtes fiãt. Nam alius ejcit demonia. alius fugat serpẽtes: alius loquit linguis nouis. alius venenũ bibit ℟ sibi nõ nocet. alius sanat egrotos. ¶ Ista aũt quinqz signa in telligunt l faliter aut spũalr. Si l faliter intelligunt tũc in ecclesia primitiua fre quẽter fiebant. mõ aũt raro. Ecclesia autem habuit triplicẽ statũ. ſ. primitiuum. modernũ ℟ vltimũ. In statu primitiuo frequẽter fiebant. mõ aũt raro. ℟ in vltio statu. i. antixpi fiẽt rarissime. In primitiuo ngqz statu frequẽter fiebãt. qr ℟ scõm Christo. Cetera miracula hũt admiratõnem. vtilitatẽ ℟ necessitatẽ. Tũc igit miracula fieri oportebat ẽm Christo. Et pp admiratiõez qr hoies erant sensibꝫ assueti. ℟ ideo erant aligbus mirabilibus subleuandi. Et pp vtilitatẽ. qr ℟ tunc multi erant infirmi ℟ a demonibꝫ oppressi. Et pp necessitatẽ qr erant infideles ℟ erroribus inuoluti. Modorno aũt tpe raro fiunt cum hoc nõ suadet necessitas ex eo q sunt fideles. Aliquãdo tamen fiũt. qa hoc suadet vtilitas. qr aliquãdo inueniunt aliqui infirmi ℟ indigentes. Quare aũt modo nõ fiant ita indifferẽter sicut in primitiua ecclesia triplex est rõ. Una est ppter fidei firmamentũ. qr modo ecclesia est in fide firmata ℟ stabilita. Ista ratõem assignat Bernar. ponẽs exẽplũ de planta cui tãdiu aquam infundim⁹ quousqz in terra qualiusse videamus. ¶ Scõo pp vtile mũdi exẽplũ. Ista ratõnem assignat Aug. de ciuitate dei dicẽs Quisqs adhuc pdigia vt credat ingrit magnũ est ipe pdigiũ q mundo credẽte nõ credit. ¶ Tertio pp fidei maius meritũ. qr ẽm Grego. Fides nõ hz meritũ vbi humana ratio pbet expimentuz. In fine autem rarissime fient triplici de causa ſz Isido. Siue vt pscquentiũ manus audacioz efficiat. siue vt sanctoꝝ patientia cõprobet. siue vt qui casuri sunt eoruz leuitas ostendat. ¶ Secundo hec miracula possunt intelligi spũaliter. ℟ tũc ista miracula quotidie fiunt. ¶ Primo nanqz sunt multi qui demonia ejciunt. Aliquis enim hz demonẽ qui vocat mãmon. Sz luxuriosus demonẽ hz qui vocat asmodeus. Supbus vero hz demonẽ qui vocat luciser. Uarijs tentatiõibus agitat⁹ habet demõem qui vocat beelzebub qui est deus muscarũ. ¶ Si ergo aliqs sanctus vir p suam pdicatõem vel oratiõem conuertit aliquem auarum vel vsurarium expellit mãmonem. ¶ Si conuertit luxuriosum expellit asmodeũ. ¶ Si vero conuertit supbum expellit luciferuz. ¶ Si autem quertit tẽtatões varias patientem expellit beelzebub. ¶ Secundo linguis loquunt nouis. Deus nãqz tres pucias fecit. ſ. celestẽ. frestrẽ ℟ infernalẽ idioma pucie celestis est deum laudare

Terrestris vero ē ō diuitijs tractare. Infernalis vō mentiri ⁊ blasphemare. Si enim aliquis ꝑsueuerat loqui ydoma ꝓuincie terrestris tota die de terrenis tractando. vel si quis ꝑsueuerat loqui ydoma ꝓuincie infernalis mentiendo ⁊ detrahendo. ⁊ quersus icipit loqui ydioma ꝓuincie celestis deū laudādo ⁊ ꝓximū edificando. iste loquitur linguis nouis.

¶ Tertio serpentes tollūt. Serpens alt quādo tollit ꝑ amputatōnem caude. Et tūc adhuc viuit. Alliquādo ꝑ amputatōnem corporis. ⁊ tunc simlr viuit. Alliquādo ꝑ ptritōem capitis: ⁊ tūc oīo extinct⁹ est. Quidā igit tollunt serpentē quantū ad amputatōez caudē qui dimittūt peccatum quantū ad actū exteriorē. ⁊ nō quātū ad actū interiorē. s. cogitatū ⁊ ꝓsensū ⁊ isti imꝑfecte tollūt. Quidā tollunt serpentē quantū ad amputatiōem corpis q dimittunt peccatū quantū ad actuz ⁊ ꝑtum ad ꝓsensum. sz nō quantū ad cogitatū. ⁊ isti sem ꝑplene tollūt. Quidam vō tollūt ipm serpentē quantū ad ꝑtritōez capitis qui dimittūt peccatū quantū ad actū. quantū ad ꝓsensum. ⁊ quantuz ad cogitatū. Et isti ꝑfectissime tollūt. Quatuo aūt si mortifer quid biberint non eis nocebit. Mortifer aūt nō nocet quādo gustat sed nō bibit. aut qū bibit sz statiz reiecit. aut qū tiriache remediū adhibet. Nō igit diabolus aliquā mortiferā suggestionē alicui offert. his tribus casibus nocere nō pōt. ¶ Primo qū quis illam gustat sed nō bibit. hoc ē sentit sz nō cōsentit. qz statim diabolo resistit ⁊ ꝑtradicit. Jaco. iiij. resistite diabolo ⁊ fugiet a vobis. ¶ Secūdo qū quis bibit ꝑ ꝓsensum ⁊ ꝓpatōem. sed statim reiecit ꝑ confessionē. Prouer. xxx. Verba ꝓgregātis filij vomēris. Ille enim q peccata ꝓgregat ꝑ opatōem statim ꝓ ea euomere per confessionē. ¶ Tertio qū recurrit ad tiriacham. i. ad sanguinē ihesu xpi. Aug. Effusus est sanguis medici ⁊ facta ē medicia frenetici. ¶ Quinto sup egros manꝫ imponēt ⁊ bñ habebūt. Sunt qdaz sani. qdam infirmi. qdam mortui. qui dā fetidi Sani sunt iusti. infirmi sunt de nouo cōuersi. mortui sunt peccatores. fetidi sūt in peccatis ōsu ꝑmanētes. Sancti igit viri aliquādo ponunt manus suoz meritoz. i. suoz suffragioz sup sanos. non vt sanent. sed vt in sanitatē ꝓseruentur ⁊ maioꝛē gram mereanf. Act. viij. Tunc imponebāt sup illos mānz ⁊ accipiebāt spūm sanctū. Imponūt sup debiles ⁊ infirmos vt ad bñ opandū fortificent. Jay. Infirmat quis in vobis inducat presbiteros ecclesie ⁊c. Imponūt sup mortuos vt a peccato reuiuiscent. qō significatū est Matth. ix. vbi dominus tetigit manū puelle mortue dicēs Tibi dico surge. Imponūt sup fetidos vt misericorditer reparent. sicut ꝑ in Lazaro quatriduano ⁊ fetido. quem deus misericorditer suscitauit.

¶ Sermo. clv. ¶ De trāslatōe beati Dominici sermo. i.

Apte translatōem testimoniuz habuit Enoch placuisse deo. Hebreo. xi. Jo die festum translatōis dominicī celebriamus. Cōmendat aūt in ꝑfectis ꝓnisis a tribus. ¶ Et primo a sua sacra dedicatōe cum dicit Enoch. qō interpretatur dedicatio. Dedicauit enim omnium dño suā: ⁊ se. sua qdē oia xpo dño dedicauit ꝑ xpm oia relinquēdo ⁊ pauplb⁹ largiēdo. Dedicauit ⁊ se dño ihū xpo vt pote totā vitam suā in dei obsequiū mācipādo. s. suā puerilā. suam iuuentutez ⁊ totam suam reliquā etatem. ¶ Nam ⁊ in puerilia sua sepe lectū diuisit. ⁊ sup terram iacuit ⁊ accubuit. Prouerbi. xx. Ex studys suis intellīgit puer. In iuuētute lasciuias iuuenū declinauit ⁊ libros vendens ꝑcium pauplbus erogauit. Ecclesia. xxij. Que in iuuētute nō congregasti. quomō inuenies in senectute. Jo tam etiā reliquam suā etatē in ordie laudabiliter ꝓsumauit. Sap. iiij. Consumatus in breui explenit tempora multa ⁊c.

¶ Secundo ꝓmendat a diuina appro batōe cum dicit. placuisse deo. Placuit autem deo ꝓ tria. s. ꝑ ordinem quez instituit. ꝑ animas quas conuertit. ⁊ ꝑ sensualitatē quam rationi seruire coegit. ¶ De his tribus dicit Eccle. xxv. In tribus beneplacitū est spiritui meo que sunt concordia fratrū. hoc quantuz ad ordinē quem instituit. vbi vnā animam

ꝛ vnū corpus ēsse voluit. Amor ꝓximoꝝ hoc quantū ad animas quas conuertit quas ad deū ꝛ ꝓximi dilectõnem ꝛ amorem adduxit. Et vir ꝛ mulier sibi bene ꝑsentiẽtes. hoc quantū ad sensualitatẽ quam ratõi seruire coegit. ¶ Tertio cõmendat a miraculosa translatõe cuꝫ dicit. Ante translatõem testimoniũ habuit. ¶ Habuit qdem testimoniũ ante translatõem. ꝛ post translatõem. ꝛ in ipsa translatõe. ¶ Ante translatõem qdem. ſ. dum vinceret in mundo habuit triplex testimoniũ. de quo dicit Joan. v. Tres sunt qui testimoniũ dant in terra. ſ. spiritus. aqua. ꝛ sanguis. Sic qdem beato dominico adhuc viuẽte in terris testimoniuꝫ dedit spūs sanctus replẽdo ipm̃ charismate omniũ gratarum. Eccle. xv. Adiplebit eum spũ sapientie ꝛ intellectus. Testimoniũ sibi dedit aqua in abundantia lachrymarum. Unde dicit in legẽda sua. Spalem̃ iam sibi dederat deus flere ꝓ peccatoribus miseris ꝛ afflictis. Testimoniũ sibi dederat sanguis. i. feruens martirij desiderium. vnde dicit de eo. Sitiebat seruus xpi martirium sicut sitit ceruus ad aquæ fluuium. ¶ Secũdo habuit testimoniũ post trāslatõem sicut mõ hz in celo. qꝛ tres sunt qui testimoniũ dant in celo. ſ. pater verbũ. a spũs sanctus. Pater nã qz intꝛoduxit eum in thesauꝛ suę potentie. ꝑs. Intꝛoibo in potẽtias domini ꝛc. Prouer. xxi. Thesaurus desiderabilis ꝛ oleũ in tabernaculo iusti. In beato ergo Dominico qui fuit tabernaculuꝫ xpi est thesaurus ad ditandũ. ꝛ est oleũ ad miserandũ. Habẽti illum thesauꝛ nõ deest facultas. Habenti miseratõis oleum nõ deest volũtas ꝛ ideohz ptãtem vt ditari possit. ꝛhz voluntatẽ vt ditari velit. Filius statuit cum iuxta speculũ sue sapientie. de quo speculo dicit sapiẽtie. vij. Lãdor enim lucis eterne ꝛ speculuꝫ sine macula. Beatus igit Dominicus ꝛ bibit in fonte diuino ꝛ videt in speculo claro. ꝑs. Apud ē fons vite ꝛ in lumine tuo videbimus. Spũs sanctus intꝛoduxit cuꝫ in fontem̃ gratie ꝛ misericordie. de quo dicit Apoc. xxij. Ostendit mihi fluuiũ aquæ viue splendidũ tanquã cristalluꝫ. Ipse enim modo hz gratã dei abundãtem. ideo dicit fluuiũ. In deficientem. iõ dicit aquæ viue. Refulgentez. ideo dicit splendidũ tanquã cristallum. ¶ Tertio habuit testimoniũ in translatõe ꝓ odore mirabilem qui ō eius tumulo emanauit Nõ enim ille odor erat naturalis sed mirabilis qꝛ fuit res ardua. res insolita. et res inꝑsperata. ꝛ res contra solitũ maturę effecta. ¶ Fuit enim res ardua. ꝛ hoc ratiõe virtutis. ¶ Tante enim virtutis fuit ꝙ infirmos curabat. Ecclesia. xxiij. Quasi mirrha electa dedi suauitatem odoris. Sicut enim mirrha expellit serpẽtes sic odor ille fugabat demões ꝛ omnes infirmitates. ¶ Secũdo fuit res insolita. Et hoc ratiõe qualitatis. Nulli. n. odor materiali similis videbatur. Quia nimiꝝ celestis pigmẽtarius nõ de materia terreno ꝛ aromatũ. sed de plenitudie celestiũ charismatũ ipm̃ ꝓfecerat. Eccle. xxxviij. Unguentarius faciet vngũenta suauitatis ꝛc. ¶ Certo fuit res inꝑsperata. Et hoc ratiõe quãtitatis. Uicebat. n. oẽs alios odores. Can. iiij. Odor vngũentoꝝ tuorum sup omnia aromata. Quare fuit res ꝑtra solitũ cursuꝫ nature effecta. Et hoc ratõe originis. Est nãqz ꝑtra cursum nature vt de ossibus feretis. vel ꝑ sueuit emanare fetor tãtus exeat odor. Eccle. xlix. Ossa ipsius visitata fuit a deo. ꝙ tam miri odoris infusionẽ. vnde legitur. Et post mortẽ ꝓphetauerũt nõ gdez verbis sed miraculis. nõ lingua sed suauis odoris fragrãtia nõ voce sed spiritu ꝛ virtute.

¶ Sermo. clvi. ¶ De trãslatõe eiusdez sermo. ij.

ENoch placuit ō ꝛ trãslatus est in paradisum vt daret sapientia gentibus. Eccle. xliij. Per translatõem ipsius Enoch in paradisuꝫ terre strem significat translatio Beati Dominici hodie facta in ecclesia militanti In verbis aũt ꝓmissis sanctus Dominicus a quattuoꝛ ꝓmendat. ¶ Primo a deuota xpi imitatõe. cum dicit. Enoch qui interpretat ambulans cum deo. Lõsueuit aut̃ homo libenter cũ alio ambulare ꝛ se sibi associare. aut quando est similis. aut quãdo est familiaris. aut quãdo est

ppinquus siue affinis. Innocẽtia autẽ facit hominẽ xpo similẽ. ideo xps innocentes sibi libẽter adiungit. ps. Innocẽtes ⁊ recti adheserunt mihi. Cõtemplatio facit hominẽ deo familiarem. Unde dicit de moyse maximo ptemplatore dei Exo. xxxiij. Loquebat dominus ad moysen facie ad faciem sicut loqui solet hõ ad amicũ suum. Castitas aũt facit hominem deo ppinquũ ⁊ affinẽ. Sap. xv. Incorruptio primũ deo facit. Recte autẽm xps ambulauit cum beato Dominico. ⁊ beatus Dominicus cũ eo. Tum q; fuit sibi similis seruãdo innocentiã baptismalem. Tum q; fuit sibi familiaris p contẽplatiõem celestem. Tum q; fuit sibi ppinquus ⁊ affinis p pudicitiã virginalem. ps. Ego aũt in innocẽtia mea ingressus sum. hoc quo ad innocentiã baptismalẽ Pes meus stetit in directo. hoc quo ad virginalẽ pudicitiam. Pes. i. affect⁹ anime tunc in directo stat. quãdo ad nulla imunda dilabit. sed semp mundus. ⁊ castus seruat. In ecclesijs benedicas te domine. hoc quo ad ptemplatiõem eternã. ¶ Secundo cõmendat a diuina approbatõe cum dicit. placuit deo. Inter cetera aũt virtutes que deo placent est misericordia iuxta illud Matthe. ix. Misericordiã volo ⁊ nõ sacrificiũ. Beat⁹ Dominicus misericordiã habuit talem ⁊ spiritualem. Temporalẽ quidem quia libros suos vendidit ⁊ pauperibus dedit p redemtõne captiui seipm vendere voluit. Si ergo fuit tante charitatis. pietatis. ⁊ liberalitatis in mundo. multo fortius nũc est in celo. cũ hic charitatis ignis. culus ⁊ ibi caminus. Isai. xxx. Dicit dominus cuius ignis in syon. ⁊ caminus in hierusalem. ¶ Hic stilla pietatis. Ibi fluuius. ps. Fluminis impetus letificat ciuitatem dei. Hic fragmentũ liberalitatis. Ibi cumulus. Luce. vi. Mensuram bonam ⁊ confertã ⁊c. ¶ Habuit etiã misericordiã spiritualem in quersione peccatoꝝ p sollicitã ⁊ feruentẽ predicationem. ¶ Noluit enim exercere officium mundanũ. sed in hoc exercuit officium apostolicũ. i. Loan. i. Non misit me dominus baptizare. sed euangelizare. Officium angelicũ. Luc. ij. Ecce euangelizo vobis gaudium magnũ. ¶ Officium diuinũ. p. Unde dixit Christus Luce. iiij. Alijs ciuitatibus euãgelizare me oportet regnũ dei. quia ideo missus sũ. p. Tertio cõmendat a felici translatione. cum dicit. Et translatus est in paradisũ. Fuit Dominicus tripliciter translatus ante mortem. in morte. ⁊ post mortem. Prima translatio est quantũ ad corpus ⁊ spiritum. Secunda est quantũ ad spiritũ. Tertia quantũ ad corpus ppriũ. Prima fuit de loco periculoso ad locum securũ. Secunda translatio fuit de loco laborioso ad locum quietũ. Tertia de loco despecto ad locũ honorificũ. p. Prima quidez translatio est quantũ ad corpus ⁊ spiritũ. s. quãdo de mundo trãslatus est ad claustrũ relinquẽs mundũ ⁊ corpore per habitatõem. ⁊ mente per amorez. Sapientie. iiij. Placens deo factus dilectus ⁊ viuens inter peccatores translatus est. p. Secunda translatio est quantum ad spiritũ. s. de mundo ad celum. Col. i. Eripuit nos de potestate tenebrarum. ⁊ transtulit in regnũ filij dilectionis sue. p. Tertia est quantũ ad corpus ppriũ de loco. s. despecto ad locum honorificum. De quo põt exponi quod dicit Gene. vltimo. Deus visitabit vos. asportate ossa mea vobiscum de loco isto. ¶ Primam visitatõem seu translatõem fecit spiritus sanctus qui sibi inspirauit vt mundũ relinqueret ⁊ religionem intraret. Sapiẽtie. iiij. Properauit illum educere de medio iniquitatũ. ¶ Secundam fecit angelus. imo pater ⁊ filiꝰ. vt ps in apparitõe scale. p. Tertiam fecit fidelius cetus. Undepõt exponi illud qõ dicit. ij. Paraf. v. Cum venissent cuncti seniores israel portauerunt leuite arcaz ⁊ intulerunt eam in tabernaculũ. Et dicit ep translatus est in paradisum. Tam prima translatio facta est in paradisum religionis. Gene. ij. Tulit deus hominez ideꝫ beatum Dominicũ. ⁊ posuit euz in paradisum voluptatis. i. religionis vt operaret ⁊ custodiret illum. Religiosus enim vir dz contemplatõni insistere. per bona opera se exercere ⁊ suum ordinem custodire. p. Secunda facta est in paradisum ecclesie triumphanti. Apoca. ij.

Vincenti dabo edere de ligno vite quod est in paradiso dei mei. ℣ Tertia translatio facta est in paradisum ecclesie militantis vbi dat misericordia ad remissionem ⁊ gratia ad iustificatiõem. Eccle.xl. Gratia dei sicut paradisus in benedictionibus ⁊ misericordia in secula pmanet. ℭ Quarto ⁊ vltimo Beatus Dominicꝰ ꝑmendat a finali intentõe cum dicit Ut daret gentibus sapientiã. Nam inquantum tranſlatus est in paradisum religionis dedit sapiam suis doctrinis. Proverbi.v. Deriuentur fontes tui foras ⁊c. Inquantũ vero translatus est in paradisũ ecclesie triumphãtis dat sapiam suis meritis. Eccle.xliij. Sapiam sanctorum narrant populi ⁊c. Et inquantũ translatus est in paradisum ecclesie militantis dat sapiaꝫ suis miraculis que quotidie innouant ⁊ fiunt. Eccle.xxxvi. Innoua signa ⁊ immuta mirabilia.

ℭ Sermo.clvij. De eiusdẽ trãslatiõe.b.ij.

Accedo ad filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dominus. Gene.xxvij. Quia in translatõe beati Dominici magnus odor emanauit. Ideo verbũ ꝓpositũ de ipo põt exponi vt sit verbũ dicentis. Accedo ad filij mei ⁊c. Vbi quatuor dicunt de ipo odore. ℭ Primo q̃ fuit occultus sed manifestus cum dicit. Accedo. Nam hec dictio seu aduerbiũ Accedo. euidentiã dicit seu importat. Quat tuor aũt sunt que occultari nõ possunt s. res luminosa. Ephe.v. Omne qõ manifestat lumẽ est. Res vaporosa. Ecclesia. xxiij. Quasi libanus nõ incisus vapora ui habitatõem meam. Res ignita. Prouer. vi. Nũquid põt qs abscondere ignes in sinu suo ⁊c. Res alta et occultari non põt. Matth.v. Nõ põt abscondi ciuitas supra montẽ posita. His quattuor ꝺ causis odor sanctitatis sancti Dñi abscondi nõ potuit. ℭ Primo q̃ fuit luminosus. vt. s. mũdũ tenebrosũ illuiaret. Ecc. l. q̃si stella matutina in medio nebule ⁊c. Mũdus. n. patiebat nebulas peccatoꝝ. tenebrositatẽ erroꝝ. ⁊ obscuritatẽ ignorãtiarũ. Lõtra primũ attulit statũ lucide vite Et iste ẽ radiꝰ stelle matutine. Lontra secundũ attulit radium plene doctrine. ⁊ iste est radius lune plene lucentis in nocte. Lõtra tertũ attulit radiũ sapie ⁊ iste ẽ radius solis lucẽtis in die. ℭ Secũdo fuit vaporosus vt mũdũ fetidũ odore recificeret. q̃ eiꝰ caro vaporauit odorem virgitatis qua instar lilij candiuit ꝑs. Justus germinabit sicut lilium. Eiꝰ cor vaporauit odorẽ charitatis qua instar rose rubuit. Eccle.xxxix. Quasi platatio rose in hiericonte. i. in ecclia militati. Eiꝰ opꝰ vaporauit odorẽ scitatis q̃ instar thuris deo placuit. Lan.iij. Odor vestimẽtoꝝ tuoꝝ sicut odor thuris. eiꝰ õbũ vaporauit odorẽ vitatis q̃ instar balsami redoluit. Eccle.xxiij. Quasi balsamũ ñ mixtũ odor meus. Eiꝰ fama vaporauit odorẽ celebritatis q̃ instar odoris vince bonos refecit ⁊ malos ac scrpẽtes ⁊ hereticos effugauit. Lan.ij. Vinee florentes odorẽ dederũt. ℭ Tertio fuit ignitꝰ vt mũdum frigidũ inflãmaret. Portauit enim secũ tres ignes. s. ignita ỽba. Ecc. xlviij. Verbũ illiꝰ q̃si facula ardebat. Ignita exempla: Job. xxxvij. Nõne vestimenta tua calida sũt. Et ignita vesideria. Ezc. i. Scintille q̃si aspectꝰ eris cãdẽtis. ℭ Quarto fuit altꝰ ꝑ silia vt mũdũ diectũ erigeret. Nõ gdẽ fuerat hũiliatꝰ infra angelũ vsq; ad exltiũ ⁊ vsq; ad rẽoꝝ affectũ. Sz beatꝰ dñic. odinãdit remediũ ꝑ qõ hõ erigat se vsq; ad dignitatẽ ãgeli. s. ꝑ votũ castitatis vsq; ad sublimitatẽ celi ꝑ votũ obedientie. fic. n. obedietia ó celo hoies expulit ita obedietia ipz ad celũ reduc vsq; ad dñiũ mũdi ꝑ votũ pauptatis q̃ latissima ẽ ⁊ hoiez mũdo dnari fac. i. Cor. vij. Altissima pauptas eoꝝ abũdauit ⁊c. So de isto odore odinãdit q̃ ñ fuit puꝝ sz magnus q: dr fic odor agri plẽi. ipleuit qõ mũdũ celũ ⁊ tumulũ. tal. n. odor mũdũ ipleuit Odor aũt q̃drupl'r cãri ꝓsecuit. Alli. n. cãtur ex ꝓcrematõe. Ecc. l. Quasi thꝰ ardẽs i igne. Alli ex ptritõe. Aromata. n. i. tegra redolẽt modicũ fracta miltũ i plure rẽ ptrita plimũ. Alli ex reuelatõe. Balsamũ. n. clausũ ñ fetit sz vase apto fetit. Io. xij. Domꝰ ipleta ẽ odore vnguẽti. Alli ex agitatõe. vñ dr aug. pi mo exagitatũ. ⁊ exhalat fetorẽ cenuz ⁊ fragrat suaue vnguentũ Jstis modis vi fuisse cãtus odor bti dominici. Ipse enim fuit totus igne

diuini amoris cōcrematus. Unde cū tota nocte i ecclesia vestimētis madefactis pernoctaret. mane inueniebant siccata: ac si fuissent iuxta fornacē posita. Ipse etiā totus fuit per maceratōem cōtritus. vnde tres singulis noctibus recipiebat cū quadaz cathena disciplinas. Ipse etiaz toti mundo fuit reuelatus per exempla vite. z per verba doctrine. per miracula rū operatōem. z per ordinis institutōez. Ipse. n. in vita actiua z cōtēplatiua fuit sedule exercitatus. vnde dr de eo. Tota cte celi pluuiās lumina cē. ℣ Secundo iste odor repleuit celum. In celo quidē est quadruplex ager. Unus est plenus balsamo sapie. Et iste ager est apostolorū. Secūdus est plenus rosis pacientie. Et iste est ager martyrū. Tertius est plenus violis contemplatōis eterne. z iste est ager confessoz. Quartus est plenus liliis mūdicie. Et iste est ager virginum. Beatus igit Dominicus fulget in agro apostoloruī per sapientiā. ideo in euangelio qō de eo legif assimilat luci fulgenti. Fulget et in agro martyrū per charitatez ignitā. ideo assimilat ibidē lucerne ardenti. Fulget in agro cōfessoruī per cōtemplatōem supernā. ideo assimilat ibidem ciuitati eminēti. Fulget in agro virginuz per mūdiciā. ideo assimilat ibidem sali cōdienti. ℣ Tertio iste odor impleuit tumulū. nec mirum qz eius corp⁹ fuit alabastrum plenum vnguento oium gratiaruz. Lanc. iij. Odor vnguentoruz tuoruī super omnia aromata. Fuit apotheca plena aromatibus omniū virtutuz. Lanri. v. Bene eius sicut arcole aromatuz. Fuit hortus plenus floribus bonorum operuz. Eius dez. iiij. Surge aquilo z veni auster perfla hortuz meum cē. ℣ Ultimo dicif de isto odore qp fuit a dō benedictōe emissus: cum dicif. Lui benedixit dominꝰ. Ipse enīz vt habef Gene. xlix. Fuit a deo benedictus benedictōe celi desup: ppter gratie z omnium virtutuz infusionez: benedictōib⁹ abyssi iacēris deorsū pp odoris ex tumulo ematōem. bñdictōibus vbez z vulue. pp fillozuz ppagatōem.

¶ Sermo. clviij. ¶ In die penthecostes Sermo primus.

Cor mūdum crea in me deus. z spūm rectū inoua i visceribus meis cē. Prophetа volens petere grām spūs sancti. ℣ Prio petit dari sibi quidda ante eius aduentum scilz cordis emundatōez cuz dicit. Cor mūdū crea in me deus. ℣ Petit gdda sibi dari ei⁹ aduētu. s. cordis inouatōem: cum dicit. Et spūm rectū inoua in viscēribus meis. ℣ Quidda petit sibi dari post eius aduētū. s. gre ꝓfirmatiōnē. cū subdit. Et spū principali cōfirma me. ¶ Petit igit prio mūdiciā cordis. Qui. n. vult spūm sanctū recipere debz cor mūduz habere. Rō huius est: qz spūs scūs ē colūba celestis. Luce. iij. Descēdit spūs sanctus sicut columba in ipsum. Et hospes honorabilis. Sap. xviij. Solem sine lesura boni hospitij prestitisti. Est amicus dulcis. Eiusdem. vij. Infinitus thesaurus est hominib⁹ quo qui vsi sunt participes facti sunt amicitie dei. Est balsami liquor suauis. Eccle. xxiij. Quasi balsamū nō misttuz odor meus. Quia ergo spūs sanctus est celestis. iō nō habitat in corde luctoso z per peccatum mortale inquinato. sicut nec colūba ponit pedem in luto: qō significatum ē Gen. viij. Ubi noe columba z emisisset: cum adhuc tota terra paludosa eēt nō inueniens vbi requiesceret ad arcam ē reuersa. ℣ Secūdo qz est hospes honorabilis nō vult habitare in hospitio pulueribus venialiū peccatoruz aspersō. ideo dicit Greg. Tergat ergo sordes pul operis qui deo preparat domum mentis. ℣ Tertio qz est amicus dulcis: vult habitare in loco floridō. i. ameno per virtutuz adornatōem. Unde dicta inuitat amicū suuz dicens Lanri. i. Lectulus noster floridus est. ℣ Quarto quia est balsami liquor suauis. vult reponi in vase solido per perseuerātia: z preciosо per charitatē veraz. Eccle. l. Qsi vas auri solidum cē. In corde igit luto so z inquinato nō habitat: iz fugit. Sapiētie. i. In malinolā animā nō introibit sapiētia: neqz habitabit in corpore subdito peccatis. In corpore vero puluere venialiū aspso hitat: sed nō libenter. qz

quodámodo a multitudine ventaliū cō tristat. Eph.iiij. Nolite cōtristare spūm scūm. In corde vero puro ⁊ floridō habitat delectabilit. Sap. viij. Delitie mee esse cū filijs hominū. In corde solido precioso ⁊ firmo habitat perseueranter. Joā. xiij. Ad eū veniemus ⁊ mānionē apud eū faciemus. ¶ Scō⁹ ppheta petit quidđá sibi dari in eius aduentu. s. cordis inuationē. Spūs enīz scūs est ignis dei. Luce. xij. Ignē veni mittere in terraz ⁊c. Et est fons dei. ps. Q: apō te est fons vite ⁊c. Est auster dei. Cant. iij. Surge aquilo ⁊ veni auster ⁊c. Flac nos habitare in fortaminibus petre. i. in vulneribus christi. Cant. ij. Surge propera amica mea columba mea: ⁊ veni in fortaminibus petre. Quia spūs sanctus est ignis dei. renouat homo instar argenti deponēdo scoriaz peccati. Ysa. i. Excoquaz ad purū scoriā tuaz. Quia ē fons dei renouat instar agle ⁊ cerui. Aquila namqz exusta radio solari se in aquam pūcit ⁊ vetustatē deponit. Et ceruus puguans cuz serpente hausto veneno i fontem se proicit ⁊ venenuz abiicit. Sic anima in fonte spūs sancti renouatur sicut aquila nouā cōuersatōem assumēdo. ps. Renouabit vt aquile iuuētus tua. Et instar cerui venenuz abiiciendo peccati. ps. Quēadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarum ⁊c. Quia est auster dei renouatur anima instar accipitris depondēdo plumas vetustas vicioruz induendo nouas plumas virtutū. Job. xxxix. Nūquid per sapientiā tuā plumescit accipiter alas suas expādens ad austrum. quia facit animā habitare in fortaminibus. renouat instar serpentis qui transiens per fortamē anguſtuz deponit vetustaz pelles. Et sic anima habitās in vulneribus christi per deuotiōem deponit vetustaz conuersatōem. Eph. iiij. Deponite vos sm pristinā cōuersatōem veterē hominē. ¶ Tertio ppheta petit sibi dari quidđá post eius aduentuz. s. gratie cōfirmatōem. Spūs enim sanctus ꝑseuat ⁊ cōfirmat ad similitudinē aq: pupille: flāme: lucerne. ℣ Dicit enim spūs sanctus aqua. Jo. iiij. Qui biberit ex aq̄ quā ego dabo ei non sitiet in eternum. que sicut conseruat per decursuz. sic spūs sci gratia per bonoz̄ operū exercitium. Jdeo monet apostolus. ij. Lor. vi. Dortamur vos ne in vacuuz gratiam dei recipiatis. ℣ Secūdo spūs sanctus ē sicut pupilla que habet hominē dirigere ⁊ illuminare. ps. Spūs tuus bonꝰ deducet me in terram rectaz. sicut ergo ipsa pupilla cōseruat per palpebre operimētōem: sic spūs scūs per elemosynaz largitōem. Eccle. xvij. Elemosyna viri quasi sacculus cum ipso: ⁊ gratā homis quasi pupillaz cōseruabit. ℣ Tertio spūs sanctus est sicut flāma siue ignis qui habet animā inflāmare ad amoꝛeꝫ. qui quidē seruat per appositōem ligni rū. sic spūs scūs per seruoꝛeꝫ sanctoꝝ desiderioꝝ. Eccle. xxviij. Secūdum ligna silue sic ignis exardescet. ℣ Quarto ē sicut lucerna que illuminat ea que sunt i domo anime. que sicut cōseruat per olei appositōem: sic gra spūs sancti per deuotiōem. que quidem per oleū significat qꝛ facit animā rebus mūdi superatare ⁊ in celuz ascendere iuxta illud Jo. iiij. Siet in eo fons aque salientis in vitam eternam. ¶ Sermo. clx. ¶ De eodem sermo secūdus.

SAper quē requiescet spūs meus: nisi super humiles ⁊ quietum ⁊ tremētem sermones meos. Verbū istud intelligitur Ysaie. lxvi. sm aliaz trāslatōem. Ubi notat ꝙ sup tria genera hominū requiescit. ¶ Primo super humiles. Jaco. iiij. Deus superbis resistit humilibus aūt dat gram. Hoc significatuz ē Beñ. i. vbi. s. dr. Spūs dñi ferebatur super aquas. Non. n. fertur super terraz: qꝛ non requiescit in corde terreno. nec super aeres qꝛ nō requiescit i corde elato. nec super ignez quia nō requiescit in corde igne cōcupiscētie inflāmato: sed supra aquas quia requiescit in corde mansueto. Ecōtrario: Spūs malignꝰ ferꝛ super terraz: qꝛ data est sibi ad manducandum. Beñ. iij. Terram comedes cūctis diebus vite tue. qꝛ diabolus terrena sibi incorporat. Ysa. lxv. Serpenti puluis panis eius super aereꝫ: qꝛ datus ē sibi ad habitandum. Eph. v. Super princi-

pem potestatis huius aeris:qz diabolus superbos inhabitat. Job.xli. Ipse enim rex est super omnes filios superbie. Super ignez gehenne:quia datus est sibi ad cõburendũz. Matthei.xxj. Discedite a me maledicti in ignem eternũz qui ppa ratus est diabolo z angelis eius. Et sup ignez 2cupiscẽtie:qz datus est sibi ad succendẽdũz. Osee.vij. Oẽs adulterates q̃si clibanus succensus a coquẽte. Sup aq̃s autez non conferr:qz in corde ductili z mansueto nõ cõmorat:sed ibi cõtribula tur.ps. Cõtribulasti capita draconũz in aquis tibi submergitur. Exoõ.xv. Submersi sunt quasi plumbũ in aquis vehemẽtibus. ℭ Secũdo requiescit sup quietis amatorem cum dr. Et quietuz. Unde apostoli receperũt spũm scũm sedentes idest a superfluis curis quiescẽtes. In huius significatõez filij israel nõ recepe runt mãna q̃diu fuerunt in egypto z q̃diu habuerũt farinã egypti: z q̃diu nõ transierunt mare egypti.nã i egypto nõ ẽ ges neq3 circa mare egypti. Illi at sũt i egypto qui sunt in peccato. Et isti non possunt esse in quiete. Ysa.xlvij. Non est pax impijs:dicit dns. Illi ctia retinent farinaz egypti qui retinẽt adhuc delectatõem z cogitatões peccati. Et tales non sunt in quiete. Job.xiij. Cogitatões mee dissipate sunt torquẽtes cor meum. Illi autem nõ transierunt mare egypti qui adhuc premũtur variis sollicitudinibus mũdi. Tales etiaz non sũt in quiete. Joan.xvi. In mundo pressuraz habebitis: in me autez pacem. Qui emz vult vt spũs sanctus super eum requiescat: z quietez habere desiderat. exeat de tenebriositate peccati. abijciat reliquias z occasiones peccati: z deserat anxias curas mũdi. ℭ Tertio requiescit sup precepto rum dei obseruatorez. Ideo sequitur. z trementẽ sermones meos. quod autem obseruatio diuinoruz ꝑceptorũ dispõat ad recipiendum spũm sanctuz. hoc habetur Joan.xiij. Si diligitis me sermones meos seruate: z ego rogabo patrem z alium paraclitum dabit vobis. Et etiã ibidem. Si quis diligit me sermonẽ meum seruabit. z pater meus diliget eum. z ad eum veniemus: z mansionez apud eum faciemus. ℣ In talibus enim venit spũs sanctus inflãmando. venit filius illuminando. venit pater in amore z cognitione eos conseruando. Quãtũcunq3 vero sunt aliqui humiles: vel getis amatores: vel ꝑceptoruz dei conseruatores. tamẽ perfecte spũs sanctus in eis non requiescit. In peccatoribꝰ emz nullo modo requiescit qz eis est pugna cõtinua. In sanctis autẽ qui sunt in via requiescit sed nõ perfecte requiescit: sed semiplene. nam in eis ẽ requies semiplena. In beatis aũt requieuit z ꝑfecte requiescit: quia in eis est plena requies z perfecta. In huius significatõnem Noe ter emisit columbaz. In prima missione cum terra esset adhuc paludosa nullatenus requieuit:sed ad arcam redijt. ꝑ quod datur intelligi qꝫ spũs sanctus nõ requiescit in peccatoribus qui habẽt corda imunda z in cõtinua pugna. Ysaie. lvi. Cor impij quasi mare feruẽs qõ quiescere non pot. Et redundat fructus ei⁹ in conculcatõem z in lutum. In secũda emissione colũba requieuit sed nõ perfecte requieuit:qz requieuit super arboreꝫ elsue sed nõ perfecte requieuit qz iteruz ad archaz redijt. per quod datur intelligi qꝫ spũs sanctus in corazibus sanctoꝝ qui sunt in via requiescit ꝑter mundi ciaz. sed nõ ꝑfecte in eis regescit: quia ad huc a corꝑe habent pugnam. Bal. v. Laro cõcupiscit aduersus spũm: z spũs aduersus carnem. In tertia emissiõe columba ꝑfecte requieuit: qz vltra ad archaz nõ redijt. per quod datur intelligi qꝫ spũs sanctus sup eos qui sunt in patria ꝑfecte requiescit cuz in eoũ corꝑibꝰ sit pax plena z requies perfecta. Ysaie. xxxij. Sedebit populus meus i pulchritudine pacis:in tabernaculis fiducie:in requie opulenta.

ℭ Sermo.clx. ℭ De eodẽ sermo.iij.

Repleti sunt omnes spũ sancto ꝛc. Actu. ij. Perfecta liberalitas in tribus cõsistit. s. quãdo qs dat multuz z multis z preciosa. Deus hodie fuit valde liberalis. quia dedit multum cum dicit. repleti sunt. Dedit multis cũ dicit. omnes. ℣ Et dedit donum vtile.

ꝛ preclosus cū dr. spiritu sancto. ¶ Dedit quidez apostolis multū q; eis dedit in abūdantia spūm sanctū. Licet.n. sancti viri in presenti vita sunt quibusdaz guttis spūs sancti asperſi. Apostoli tamē fuerunt fluuiali abūdātia pleni. Jo. vij. Flumina de ventre eius fluēt aque viue. Hoc autez dicebat de spiritu quez erant accepturi credētes in eum. De isto flumine dr dicitur Ezechiel. xlvij. Adēsus est mille cubitos ꝛ traduxit me per aquaz vsque ad talos. Rursuq; mēsus est mille ꝛ traduxit me per aquam vsq; ad genua. ꝛ mensus est mille ꝛ duxit me per aquam vsq; ad renes. ꝛ mensus est mille torrentez quem nō potui pertransire. quoniaz intumuerāt aque profūdi torrentis qui nō poteſt transuadari. In talis namq; est tota corporis supportatio. In genibus est deambulatio. In renibus est fomes ꝛ libido. In aquis intumescētibus est abundātie plenitudo. In istud ergo flumen spūs sancti apostoli sunt traducti vsq; ad talos: quando sunt facti fortes ad substinēduz ponderus omniuz passionuz ꝛc. ps. Ego confirmaui columnas eius. Vsque ad genua quādo facti sunt magnanimes ad progrediendum ꝛ aggrediendum opera virtutuz. ps. Ibunt de virtute in virtutez. Vsque ad renes: quādo debilitatus ꝛ extinctus est in eis omnis fomes ꝛ concupiscentia. ps. Inflāmatum est cor meū scilz igne spūs sancti. ꝛ ideo renes mei mutati sunt. Atque vero huius flumis vehemēter in apostolis intumuerunt. quia datus est eis spiritus in abundantia. Ysaie. xxx. Spiritus eius sicut torrens inundās vsque ad medium colli. In alijs sanctis flumen spūs sancti ascēdit infra colluz. In apostolis autez vsq; ad medium colli. In christo autem vsq; supra colluz quia non ad mensurā recepit spūm. Fuerunt autem apostoli repleti quadruplici mensura spūs sancti de qua dicitur Luce. vi. Mensuraz bonam ꝛ conferram. Mensuraz quidē bonam habuerunt in sua iustificatione. Roma. v. Charitas dei diffusa est in cordibus nostris ꝛc. Conferta habuerunt in aliorum conuersione. Deus enim supra illud quod necesse erat eis ad iustificatōem. contulit ꝛ addidit ea que necessaria erant ad aliorum conuersionez sicut eloquentiam verbi. ardorem celi. scripturaruz intelligentiaz. in aduersis firmaz constantiaz. ꝛ in miraculis facte dis magnam potentiaz. Habuerunt mē suram coagitataz in sui cōfirmatione. q; nunquaz ab ipsa cadere potuerunt. ps. Verbo domini celi firmati sunt ꝛc. Et habuerūt mensurā superefluentē in doctrinaruz abundāti emanatōne qua totus mundū doctrinis repleuerūt ps. Flumen dei repletuz est aquis. Ex isto flumine deriuati sunt multi riui. i. doctoꝛes sentētie multe. Ex istis riuis processerūt multa stillicidia. i. modernoꝛ doctoꝛ dicta. Unde sequit. Riuos eius inebrians multiplica genimina eius.

¶ Secūdo liberalitas dī attendit̄ i hoc q; dedit multis: in hoc q; dicit. Omnes. Si ergo repleti sunt oēs spū sancto. ergo ꝛ peccatoꝛes qui non sūt repleti non sunt de numero vniuersi. Omnia enim entia aut habent esse: aut viuere. aut sentire aut rationari: aut intelligere. Peccatores aūt nō habēt esse quia omne esse est a forma. Forma vero ipsius esse spūalis est charitas. Juxta illud Phil. iij. Obseruate eos qui non ambulant sicut habetis formaz nostram. Quia igitur peccatores non habent formaz esse spirituale. ideo non habent esse spirituale. Unde dicit de diabolo Job. xvij. Habitant in tabernaculis illius socij eius qui nō est. ℣ Secūdo nō habēt viuere. Duo enim sunt signa vite scilz sensus ꝛ motus. Ipsi autem nō habent sensuz diuine dilectōnis ꝛ cognitionis. Duo enim sunt intellectus ꝛ affectus. Pedes habent ꝛ nō ambulabunt. hoc quo ad motuz bone operationis. ℣ Tertio non habent sentire. Non enim sentiunt diabolicas tentatōnes. Ideo autem nō sentiunt q; consentiunt. Ille enim sentit: qui dissentit. Prouerb. xxiij. Verberauerūt me ꝛ ego non sensi. ℣ Quarto nō habēt rationari q; nō viuūt sm rationem: sed

Job 6

ſm ſenſualitatẽ. Et ideo nõ ſunt rõnabiles: ſed brutales. ꝑs. Factꝰ ſũt ſicut equꝰ & mulus q̃bus nõ eſt itellectus. ℣ Quinto nõ hñt itelligere: q; vera itelligẽtia ẽ deũ timere & a malo recedere. Proverb. xxviij. Ecce timor dñi ipſe ẽ ſapiẽtia: & recedere a malo itelligẽtia. ℭ Tertio oſtẽdit liberalitas dei q; dedit donũ ꝓfectuꝫ cũ dr: Spũ ſancto. Ideo aũt ſpm̃ ſcũm recepunt: q; habuerũt corda pura & charitate vnita. & fuerũt receptacula munda: ſicut cantat eccl̃ia. Inuenit eos receptacula mũda: & tribuit eis chariſmatũ dona. Inuenit eos q̃ cordes in charitate Quattuor enĩz ſũt q̃ de facili ſe ifundũt ſcz aer dũ attrahit: lux dũmodo feneſtra aperiat: aqua dũmodo loca depſſa inueniat. Et ignis dũmodo materia ꝓpata hẽat. Et q; ſpũs ſanctus ſignificat p aerez: lucẽ: aquã & ignẽ. ideo iſtar aeris ſe ſtatim diffundit dũmodo attrahit deſiderio cordis. ꝑs. Os meũ aperui & attraxi ſpũm. Inſtar lucis dũmodo apiat feneſtra volũtatis. Apocal. iij. Ego ſto ad oſtiũ & pulſo &c. Inſtar aq̃ dũmodo inueniat cor: depreſſuꝫ. i. humile & mãſuetuꝫ. ꝑs. Qui emittit fontes in q̃allibus. Inſtar ignis dũmodo inueniat ligna bonoꝝ operuꝫ. Eccleſiaſtici. xxvij. Sicut ligna ſiluarũ: ſic ignis exardeſcit.

ℭ Sermo. clxi. ℭ De eodẽ ſermo. iiij.

Rogabo patrez & alium paraclytũ dabit vobis ſpm̃ veritatis quez nõ poteſt mũdus accipe. Joã. xiiij. Per mundũ in hoc loco itelliguñt amatoꝛes mũdi. i. ſupbi: auari & luxuriosi. ℣ Ista eiz tria pecata ſpm̃ ſanctũ ne recipiat ipediũt: & recepto malã remuneratiõnẽ ipendunt: & male remuneratũ expellũt. ℭ Prio igit ne recipiat ipediũt. & hoc oſtẽdit Ihyſ. ſup Mat. ꝑ tria exẽpla dicens: Si leoni oſtendat ꝓtaꝰ vires nõ excitat eius appetitus ad comedẽdũ: q; non eſt natura eiꝰ comedere herbas: ſz carnes. Si pluuia cadat ſup lapidẽ. lapis q̃dez a ſuis balneat ſz itus manet ſiccus. Si vaſi pleno aceto guttã mellis ifundas: mel ꝑdis & acetũ non mutabis. ℣ Per leonẽ igit carnes comedentẽ itelliguñt hoies carnales q; nihil ſpũale accipe pñt: q; nõ eſt natura ſua ideſt ſuctu do ſua appetere herbas virentes: ideſt celeſtes amenitates. ſ. Lor. ij. Animalis hõ nõ ꝑcipit ea q̃ ſũt ſpũs dei. ℣ Per lapidẽ itelligunt ſuperbi q; hñt cor duꝝ. Job. xli. Cor eius indurabitur ſicut lapis. Et iõ pluuia ſpũs ſancti cor eius deſeris tñ attingit. Intꝰ aũt itrare nõ põt: q; cor eius duꝝ & clauſum hz. Et iõ iterius ſiccus remaner. Et dicere põt illud ꝑs. Alia mea ſicut terra ſine aqua tibi. ℣ Per acetũ intelligũtur auari: q; hñt cor plenũ aceto. i. amore mũdano. Iõ ſi aliq̃ dulcedo ſpũs ſancti cor eius itrauerit nõ põt ſentiri: q; ꝓ abundãtia amoꝛis mundani ꝑdit & ſuffocat. iõ dicit Aug. ſup illud: Diligite dñz oẽs ſancti eius. Diſce nõ diligere mundũ: vt diſcas diligere ipm̃ deũ. Auerte vt quertaris. Funde vt impleaꝛis. ℭ Scõo iſta tria pcta ſancto ſpũ tã recepto malã remuneratiõnẽ ipendũt. Sicut enĩz dicit Aug. imo Innocẽtius tertius in quadã decretali. Tria ſũt q̃ male remunerãt hoſpites ſuos. ſ. mus in pera: ignis in ſinu & ſerpẽs in gremio. ℣ Mus in pera ẽ ſuperbia i aia: que oĩa bona ſpũalia comedit & cor̃odit. Ezech. vi. Non te extollas i cogitatõe aie tue velut thaurus: ne forte elidaꝰ virtus tua ꝑ ſuphiã: & folia tua comedat: & fructꝰ tuos ꝑdat: & relinq̃ris velut lignũ artidũ i heremo. ℣ Ignis in ſinu eſt auaritia in affectu: que oĩa ſpũalia q̃ in aia ſuenit amnihilat & cõſumit. Job. xxxi. Ignis eſt vſq; ad ꝓſumptõem deuoꝛans & oĩa eradicans genimina &c. Iſte ẽ ille ignis de quo dr Prouer. xxx. Ignis. n. nũq̃ dicit ſufficit. ℣ Serpẽs in gremio ẽ luxuria in aio: que ibi venenuz diffundit & vitã gr̃e extinguit. Prouer. v. Fauꝰ diſtillãs labia meretricis. Eiuſdez xxxij. Ingredik blande: ſz in nouiſſimo mordebit vt coluber: & q̃ſi regulus venena diffundet. ℭ Tertio iſta tria q̃ dicta ſunt ſpm̃ ſanctũ male remuneratũ expellũt. Sicut aũt colligit ex dictis Salomonis & q̃dã gloſa hoc tãgit. Tria ſunt que expellũt hoiez de domo. ſ. fumus: ſtillicidiũ & mala vxoꝛ. ℣ Per fumũ itelligit ſuperbia q̃ in altũ aſcẽdit & cito deficit. ꝑs.

Alscẽdit fumus ⁊c. Iste fumus superbie ſpũ ſcũ de corde expellit: ⁊ ne reuertat ſemp reſiſtit. Act.vij. Dura ceruice ⁊ icircũciſis cordibus ſemp vos ſpũi ſcõ reſiſtiti ſtis. ℣ Per ſtillicidiũ ſtelligit ipa auaritia: q̃ ſtillicidiũ hoiez in domo ingetat: ſic auaritia varijs ſollicitudinibus ⁊ diuitijs aſaz ſuffocat. iuxta illud Luce. viij. A ſollicitudinibus ſuffocant. Tales enim ſpũ ſcũ expellũt. cũ tñ dicat. i. Theſſ. v. Spũm nolite extinguere. ℣ Per malam vroꝛẽ ſtelligit carnalis ꝓcupiſcẽtia: que ſemp cũ rõne litigat. iuxta illud Gal. v. Caro ꝓcupiſcit aduerſus ſpũ. Et iſti tales ſpũ ſcũ ⁊ filiũ dei pedibus imũdis ꝓculcãt ⁊ ꝓtumelia dehonorant. Heb. x. Quãto magis putatis deteriora mereri ſupplicia q̃ filiũ dei cõculcauerit. ⁊ ſpũi gr̃e cõtumelia fecerit. De hac vroꝛe ſiue ꝓcupiſcẽtia carnali. Rom. viij. Prudentia carnis mors ẽ. Voluptas eiꝰ carnis ita tenet hoiem in delitijs q̃ ad eternas delitias puenire nõ deſiderat. Unde in figura huius dr̃. iij. Regũ. xij. q̃ fecit hic roboã duos vitulos aureos. vnũ in dan aliũ in bethel ne populus reuerteret in hieruſalẽ ſed ipſos adoraret. Qui vituli ſunt duplex laſciuia. ſ. voluptas carnis ⁊ vanitas mũdi quas tam clerici q̃ laici adorãt: ⁊ ad celeſtẽ hierl̃em ire nõ laborãt. Ad hunc vitulũ ꝓflatile factẽdũ populus iſrael in aures ꝓcit. q: qcqd hz hõ ꝓciosuz ad hoc expẽdit: vt voluptas vel vanitas ipleat. Et ſic voluptas carnalis ſpũ ſanctuz expellit.

¶ Sermo. clxij. ¶ De eodez Sermo. v.

TGnem veni mittere in terraz. Et quid volo nt ſi vt accendat Luc. xij. De iſto igne ſpũs ſancti quattuoꝛ ſunt videnda. ¶ Primo qualis fuerit quãtũ ad ſiſtitudinẽ: q: venit in ſiſtitudinẽ lingue. Et potiſſima rõ fuit vt hic oſtẽdat quale idioma ſit in celo: quia ibi nõ ſunt niſi verba ignita ⁊ verba amoris. Deus eniz tres ꝓuincias fecit. ſ. ꝓuinciã celeſtẽ: ꝓuinciaz terreſtrẽ ⁊ ꝓuinciã infernalẽ. Et in qualibet ꝓuincia poſuit ꝓpriũ idioma. Eſt. n. idioma ꝓuicie celeſtis deũ laudare ⁊ bñ dicere. ps. Beati q̃ habitãt in domo tua dñe in ſcla ſeculoꝛ laudabũt te. Et idioma ꝓuicie terreſtris eſt de terrenis tractare. Joã. iij. Qui de terra ẽ: de terra loquit. Sz linguagiuz ꝓuicie infernalis eſt maledicẽ ⁊ blaſphemare. Yſa. vij. Cum eſuriert iraſcet ⁊ maledicet regi ſuo ⁊ deo ſuo. Cognoſcit aũt qſqs de q̃ ꝓuincia ſit idioma ⁊ ex idiomate ſuo ſeu loquela Uñ dictũ fuit petro Mat. xxvi. Galilẽes. nã ⁊ loq̃la tua manifeſtũ te facit. Luz igit qs loquit verba laudis ⁊ edificationis ꝓpriũ: ſignũ ẽ q̃ eſt de ꝓuicia celeſti. Uñ dicebat dñs Joan. viij. Quare loq̃la meã non cognoſcitis. Uñ aũt qs loquit verba terrena: ſignũ ẽ q̃ ẽ de ꝓuicia mũdi ſeu terreſtri. ſ. Joã. viij. Ipſi de mũdo ſũt: ⁊ de mũdo loquũtur: ⁊ mũdus eos audit. Uñ vero aliqs loquit verba mẽdacij ⁊ blaſphemie: tũc ſignũ eſt q̃ ẽ de ꝓfflõe ⁊ ꝓuicia ipſius miſerabilis iferni: q: iſtud ẽ ꝓpriũ idioma demonis iſernalis. Joã. viij. Luz loquit mẽdaciuz: ex ꝓpriis loquit. ¶ Secũdo videnduz eſt q̃lis ſit iſte ignis q̃tuz ad virtutẽ. ℣ Hz eniz virtutẽ iclinatiuã: q: alta humiliat ⁊ icinerat ⁊ annihilat. Hz virtutẽ elcuatiuã: q: ſurſuz ferẽ ⁊ tendit. hz virtutẽ coadunatiuã: q: fluẽta ſolidat ⁊ adunat. Sic ſpũs ſcũs hz Dionyſiũ in lib. de diuiis noibus. hz virtutẽ inclinatiuã: q: illos quos replet iclinat ſe rius p ſui humilitatẽ ⁊ ꝓptũ. ps. Aluſeres ſpũm eoꝛ. ſ. ſuꝑbie: ⁊ deficiẽt. ſ. a ſe. ipſis: ⁊ in pulueꝛe ſuũ reuertent ꝓ ſui annihilatiõez ⁊ ꝓptum. ℣ Scõo hz virtutez eleuatiuã: q: eleuat eos ſuꝑius ꝓ deſideriuz eternoꝛ. Ezech. viij. Eleuauit me ſpũs inter terrã ⁊ celuz: duxit me in hieruſalẽ in viſiõe dei. ℣ Tertio hz virtutẽ coadunatiuã ꝓ ꝓcordiã ⁊ vnitatẽ moꝛ. Eph. iiij. Solliciti ſeruare vnitatẽ ſpũs in vinculo pacis. Uirtus nãq̃ ignis: i hoc ꝓſideraf: q: ſubſternit ſibi oia alia elemẽta. ſ. terrã in carbonibus: aerẽ in flãma. aquã in balneo calido. Sic ⁊ ſpũs ſcũs ſubſternit ſibi terrenã cupiditatẽ. Greg. in homl. Q: ſpũs ſanct⁹ apl̃os in tante celſitudis culmẽ creꝛit. q̃ aliõ diceꝛiz: niſi q̃ mẽtes terrenoꝛ celos fecit. Ambitioſaz vanitatẽ. ps. Qui emittit fõtes in qualibus. i. gr̃am ſuã ꝓſtat humilibus.

Et voluptuosaꝫ carnalitatẽ. Bal. v. Spiritu ambulate ⁊ desideria carnis nõ perficietis. ¶ Tertio videdum est qualr iste ignis extinguit. ℣ Tlaz extinguit primo pvẽtum supbie. Job. i. Ventus veniens a regione deserti pcussit quattuor agulos domus. Quattuor enim anguli domus spualis sunt fides: spes: charitas ⁊ bona opatio. ℣ Scõo per lignoꝝ sepatõem. i. per spũm discordie. Sicut enim aĩa nõ vt uificat membra sepata. nec ignis inflamat ligna diuisa: sic nec spũs sanctus illos inflamat q sunt diuisi a deo per mortalẽ culpã. Ysa. lix. Iniquitates vestre diuiserũt iter vos ⁊ deuꝫ vestrũ. Vel a primo discordia meditate seu per discordiã. Luce. xi. Omne regnũ in seipm diuisuꝫ desolabit. Vel ab ecclesia p excõicatõis sententiã. Mat. xviij. Si enim ecclesia nõ audierit: sit tibi sicut ethnicus ⁊ publican⁹ ℣ Tertio extinguit per aquam luxurie. Eccl. iij. Ignẽ ardentẽ extinguit aqua. Cetera naꝫ vitia non oino extinguunt ignisculũ cordis qn aliqñ ibi remaneant alique affectões bone volũtatis. Luxuria autẽ a deo extinguit ꝙ nihil spuale in corde relinquit: sed totus homo caro efficit. ¶ Quarto videduꝫ est qualr iste ignis ẽ spernak. Et hoc fit per lignoꝝ appositionẽ. i. bonoꝝ operũ multiplicatiõnẽ. Eccle. xxviij. Secũduꝫ ligna silue sic ignis exardescet. Leui. vi. Ignis in altari meo semper ardebit: quẽ nutriet sacerdos subijciens ligna per singulos dies. ℣ Scõo per cineris aspersionẽ. i. memorie mortis suptinductõez. Job. xvi. Operuit cinere carnẽ meã. ℣. Lox. iij. Demus thesaurꝫ istũ in vasis fictilib⁹. ℣ Tertio p sufflationẽ. i. frequẽte meditatõez. Eccle. xxviij. Si sufflaueris quasi ignis exardebit. Nihilominus ℣ ipse xps sufflat Joã. xx. Insufflauit ⁊ dixit: Accipite spiritus sanctũ. ℣ Quarto per diligentẽ abomni cõtrario pseruationẽ. i. per malaruꝫ societatũ vitationẽ. Ex mala enim societate homo peruertit in itellectu quãtum ad cognoscẽda. Prouerb. xiij. Qui cuꝫ sapientibus graditꝰ sapiens erit. Amicus stultoꝝ efficiet similis. Inquinat in affectu quãtum ad diligẽda. Eccle. xiij. Qui tetigerit picem ingnabit ab ea. Et emolleſcit in affectu. quãtũ ad opandũ. Dicit. i. Recedite õ medio babylonis ne forte emolleſcat cor vestrum.

¶ De eodẽ Sermo. vi.

De excelso misit ignẽ in ossibus meis ⁊ erudiuit me. Thre. i. Hec ꝑsit esse verba ecclesie recolẽtis aduẽtũ spũs sancti in aplos per quos ad fidẽ ẽ erudita. In qbus verbis q̃tuoꝫ ostẽdunt. ¶ Primo vñ missus est: qz de excelso. In beata qdẽ trinitate ẽ q̃druplex excelsus. ℣ Primũ est ifinite ptãs. Job. xi. Excelsior q̃ dẽ celo est. ⁊ qd facies. ℣ Scõm est ifinite varietaris. per qõ oĩa ꝑspicit ⁊ cognoscit. ꝑs. Bus ꝑspexit de excelso sctõ suo. ℣ Tertiũ ẽ ifinite charitatis. Ysa. vi. Vidi dñm sedentẽ sup soliũ excelsum ⁊ eleuatũ. ℣ Quartũ ẽ ifinite bonitatis ꝑ qõ oclo misericordie nos respicit. ꝑs. Excelsus dñs ⁊ humilia respicit. De isto q̃druplici excelso iste ignis sacti spũs i aplos est missus. In ipsis. n. erat q̃druplex defect⁹. ℣ Primus ẽtũ ad interpatiuã: qz timidi erãt ꝑ hiteri xp̃s. Unicuique ꝑ in pncipe aplorꝫ. q dũ mori timuit vitã negauit. ℣ Scõs est ẽtuꝫ ad itellectiuã: qz multa ignorabãt. que in ipsos scire expediebat Joã. xvi. Adhuc habeo vobis multa dicere ꝙs nõ potestis portare modo. ℣ Tertius ẽtũ ad effectiuã: qz in amore dei ad huc tepidi ⁊ frigidi erãt. nec xp̃s eo mõ diligebãt quo eũ diligere debebãt. Joã. xiij. Si diligeretis me gauderetis vtiqz qz vado ad patrẽ. ℣ Quartus ẽtum ad opatiuã. qz firmi erãt ad aggrediendum opa fortia ⁊ virtuosa. qõ inuit Mat. ix. Nemo imittit ꝙmissurã pãni rudis i vestimẽtũ vetus. ẽ. qz igit habebãt defectũ ẽtũ ad interpatiuã missus est ispe xps sufflat cruꝫ de excelso ifinite ptãtis: vt timidos roboraret. q cũ ꝓius timebãt facendo postmodũ nõ timuerũt cũ fiducia ꝓfitendo. Act. iij. Repleti spũ scõ loquebãt cuꝫ fiducia verbũ dei. Qui ꝓius timebãt cõfiteri in vna lingua: postmodũ sunt ꝓfessi in oibus linguis. Act. i. Leperũt log varijs linguis. Et q ꝓius timebãt fragilez mulierẽ: postmodũ nõ timuerũt ꝓncipẽ nec imperatorẽ. Act. v. Obedire magis

oportet deo ℌ hoibus. ℣ Scõo q habebãt defectũ ℘tuꝫ ad itellectuã. missus ẽ de excelso veritatis ifinite: vt ifcios edo ceret. Joan.xvi. Cum autẽ venerit spũs veritatis docebit vos oẽm veritatẽ. s. vitẽ ⁊ doctrine ⁊ iustitie. Sap.viij. Sobrietatez enĩ ⁊ sapiẽtia docet atq; iustitiaz ⁊ veritatẽ. qbus vtilius nihil est in vita hoibus. sobrietatẽ quo ad veritatẽ vite. Et prudẽtia quo ad veritatẽ doctrine ⁊ iustitia quo ad veritatez iustitie. ℣ Tertio q habebãt defectũ quo ad effectuã. missus est de excelso ifinite charitatis vt frigidos ſflamaret. Inflamauit eim corda eoꝝ. Hego. Foris apparentibus linguis ignis: intus facta sunt corda inflamatiua. Eoꝝ verba. Hego. In igneis liguis apparuit spũs: q oẽs quos replerat ardẽtes pariter ⁊ loquẽtes facit. Etiã eoũ opa. Job.xxvij. Nõne vestimẽta tua calida sunt cũ pflata fuerit terra austro. ℣ Quarto q ipſi habebant defectũ quatuz ad opatiuã. missus ẽ de excelso ifinite bonitatis: vt eos ꝓficeret ⁊ ꝓsumaret. Nam qui ꝑfectus facit opa debilia. postmodum aggressi sunt fortia. Aggressi sunt quoddã opus q̃ ẽ supa naturã. s. castitatẽ seruare. Hiero. In carne ꝑter carnẽ viuere nõ humanũ ſz ãgelicũ ẽ puto. Et quoddã opus q̃ est ꝓtra naturã. s. mortẽ affectare. Act.xxi. Ego nõ soluz alligari: ſz ⁊ mori paratus sum ꝓ noĩe dñi Iesu. Quoddã quod est contra consuetudinẽ humanã. s. diuitias contẽnere. Act.iij. Argentũ ⁊ aurum nõ est mihi ⁊c. Et quoddã q̃ est ꝓtra rõnez. s. deum credere trinũ ⁊ vnũ de virgine natũ ⁊ passum. Ista enĩ credere nõ potuerũt nisi per spũ sanctũ. Sap.ix. Sensum autez tuũ qs sciet: nisi tu dederis sapiẽtiaz ⁊ miseris eis spũ sanctuz de altissimis: Quoddã q̃ est supa humanã ꝙditõez scilz nullã ad malũ habere ꝓmptitudinez. q: sicut dr Scũ. viij. Sensus ⁊ cogitatio humani cordis ꝓna sunt ad malũz ab adolescẽtia sua. In apostolis aũt fuit q̃dẽ natura ad malũ ꝓna: sed in bonũ ꝓfirmata. ℔s. Ego ꝓfirmaui columnas eius. ¶ Scõo ostendit qualr sit missus: q: in specie ignis. cum dr: misit ignez. de quo cãtat ecclesia: aduenit ignis diuinꝰ nõ ꝺburens: sed illuminãs. nõ ꝙsumens sed lucẽs. Ex quo habeẽ q̃ iste ignis nõ fuit carbo nec flãma: sed lux. Carbo eim est ignis in materia terrestri. Et ideo nõ appuit in specie carbonis: q: illos quos replet nõ facit predicare ꝑ terrenũz questũ ſz ꝓpter celeste ꝓmiũ. i. Eoꝝ. ix. Que est enĩ merces mea vt euãgelizẽtez. Nec apparuit in specie flãme: q: flãma ẽ ignis in materia acris. spũs aũt sanctus illos quos replet non facit ꝑdicare ꝓp fauoꝛẽ humanũ sed ꝓ honoꝛez diuinũ. Gal.i. Si adhuc hoibus placerẽ xpi seruꝰ nõ eſſez. Appuit ergo in specie lucis q̃ ẽ duplex ⁊ purissima. q: quos replet ꝑdicare facit ex sincera itẽtiõe. s. ꝓpter vtilitatẽ. ꝓximi ⁊ honoꝛẽ dei. Philij. Nõ quero datũ sed quero fructũ ⁊c. ¶ Tertio querit in quos sit emissus. s. in apostolos cũ dr: In offibus meis. Apostoli enĩz dicunt ossa: q: fuerũt exterius duri ꝑ passionũ tolerationez. Job.xxij. Solidissimi quasi ere fusi sunt. fuerunt solidi: q: minas ñ timebãt. solidiores: q: verba ꝺtinebãt. solidissimi: q: mortem despiciebãt. Infernus aũt fuerũt medulis plenĩ ꝓ deuotionẽ. Job.xxi. Medullis plenĩ ꝓ uotionẽ. Medulla eiz ſz Rabanũ dr ex eo q̃ madefacit ossa. Et ẽ calida nature ⁊ dulcis saporis: qua ꝺuotio spũalis aiam aridã madefacit: frigidaz accẽdit: ⁊ mũdi amaritudinẽ in celestez dulcedinẽ ꝙuertit. ¶ Quarto ostendit quare missus est cum dr: Et eruditi me. Spũs nãqz sanctus apostos eruditi. nã in credẽdis dedit eis plenã veritatẽ. vñ dr: Spũs veritatis. Joan.xiij. Spiritũ veritatis quez mũdus non põt accipere Jn diligẽdis dedit ordinatã charitatez ideo dr: Spiritus charitatis. i. Joã.iiij. Deus charitas est ⁊c. Jn operandis dedit perfectam sanctitatẽ. Et ideo vocat spũs sanctus. Joan.xiij. Paraclytꝰ autez spũs ⁊c. Jn sustinẽdis dedit consolationez ⁊ iocunditatẽ. Joan.xv. Cum venerit paraclytus ⁊c.

¶ Sermo. clxiij. ¶ Eodẽ die ℣mo. vij.

SI quis diligit me sermonẽ meũ ꝺnabit ⁊c. Joã. xiij. Circa aduẽt ũ spũs scti in

sup:a dictis verbis tria ponunt. ℣ Primo ipsius spūs aduētus siue missio cuz dr: Ad eū veniemus. ℣ Scōo missi cōfirmatio cū dr: Et mansionē apud eū faciemus. ℣ Tertio ipsi⁹ missi z confirmati manifestatio cū dr: in pncipio. Siqs diligit me sermonē meuz seruabit. ℭ Circa primū notādū q̄ q̄tuor sunt q̄ disponunt ad spūs sancti aduētū z missionē. ℣ Primū ē deuota oio cū libenter hō ad illud hospitiū vadit ad qō inuitat. Nē autez oēs sunt q̄dā inuitatōes. Qō aūt nra oio regrad docet xp̄s Joā. xvij. Rogabo patrē meū z aliū paraclytū dabit vobis. Docet totus aplox⁹ de gbus dr: Dātibus aplis z̄c. Docet pphēta q̄ando dixit: Lot mundū z̄c. Docet vniuersalis eccl'ia q̄ dicit: Veni sancte spūs. ℣ Scōz est pfunda humiliatio. Libēter hō ad illud hospitiū vadit vbi honorari se credit. Humilitas aūt spū scō honorē facit iuxta illud Eccl. iij. Magna potentia dei solius z ab humilibus honorat. Elq̄ aūt spūs sancti nō fluit in mōtibus supbox iz in vallibus humiliz. ps. Qui emittit fontes in q̄allibus: iter mediū mōtium ptrāsibūt aque. Duo mōtes sūt due spēs supbie. Una que nascit ex re tpali: z alia q̄ nascit ex re spūali. In medio istox mōtiū trāsit humilitas q̄ semp tenet mediū nō declinās ad aliquā illaz speciez. Et in isto medio aq̄ trāseūt gr̄az. ℣ Tertiū est cordis purificatio. Libēter eiz hō hospitat in hospitio mundo: sic spūs scūs habitat in corde puro. ps. Domū tuam dne decet sanctitudo in loḡitudine dierz. Diego. Tergat ergo cordes ptaui opis q̄ deo prepat domū mētis. Est aūt mūdan dus intellectus ab omni ptaua cogitatione. Sic etiā affectus ab omni inordinato amore. Opus exterius a negligētia z tor pore. Hoc significatū est Neem. xij. Ubi dicit q̄ mundauerūt populuz: portas z murū. Per populū itelligit turba cogitationū. per portas ꝓsensus volūtatis. per murū bona scilz opera que aliuz muniūt ne ab ipsis supet hostibus. ℣ Quarto est mētis tranglla vocatio. Libēter. n. homo ad illud hospitiū diuertit in quo quietē inuenire se credit. Hinc ē q̄ apostoli receperūt spūm sanctū sedentes: idest a curis secularibus gesc̄tes. Hinc est q̄ filij Israel accepunt mānā in solitudine. i. spūs sancti dulcedinē i mētis gete. Hinc ē q̄ helyas i solitudine mane z vespe pane z carnibus pascebat. veniens aūt ad ppz vir bucellā panis inuenit: q̄ hō in mētis gete diuinas ꝓlatōes recipit: in turbatōe aūt famē iuenit. ℭ Scōo sunt quedā que disponūt ad ipsius spūs sancti ꝓfirmatōez cum dr: Et mānone apud eū faciemus. Et ista sunt q̄tuor. ℣ Primū est meditatio mortis. Sicut enim materialis ignis ꝓseruat sub cinere: sic spiritus sanctus sub mortis meditatione. Memoria enim mortis gr̄am ꝓseruat: q̄ facit humile aium. Ecc. x. Quid superbit terra z cinis. Vltat casuz. Eiusdem. vij. In omnibus opibus tuis memorare nouissima tua z in eternuz nō peccabis. Dat pfectum Grego. valde se sollicitat ō bono opere: qui semper cogitat ō extremo fine. ℣ Secūdum ē mortificatio carnis. Carnes enim conseruātur ex salis appositōe. Sic spūs sanctus ex carnis mortificatōe. Matthei. ix. Omnis victima sale salief. Eque stantes ꝑm Ambro. putrescunt. sed per diuersos lapides currentes in suo vigore persistūt. Sic aīa stans in octo putrescit cito ex peccato. Iz quādo inter diuersos lapides vigiliaz z teniuntoū frangitur. in gratia ꝓseruatur. Et ꝑm Augu. in libro de ciuitate dei. Est quidā fons qui in die frigescit. in nocte calescit. q̄ ignis spūs sancti in ꝓsperitate extinguit. z in asperitate penitentie cōseruat. ℣ Tertiuz est diuini timoris pūtia. Sicut enim domus stare nō pōt ſ nō habz stabile fundamētū z forte tectū sic nec anima ſi nō habz timorez. q̄ tior sit fundamētum dī Eccle. xxvij. Si non in timore dñi instanter tenueris te. cito subuertetur domus tua. Et q̄ sit tectuz Eiusdez. xxv. Timor dñi super omnia se suppositit. ℣ Quartum est custodia exteriorū hominis. sicut enim vas plenuz balsamo apertuz relictum cito effundit. sic balsamuz gratie dei in eua effusum est. z in adam per omnes quinque sensus. s. visuz auditū. gustum. odoratum z tactuz. Eccle. xx. Hē fatuoū effūdentur. ℭ Tertio sunt que dā que faciūt

ad spūs sci missit ⁊ cōfirmati ossionē. Et illa sūt quattuor. Spūs eiz scūs ossus ē in quadruplici signo. s. nubis. colūbe. flatu ⁊ ignis. ꝙ que oat intelligi ꝙ quatuor sunt signa per que qs pōt agnoscere se hēre spūm scm. ꝙ Priuz signū ē abūdātia lachrymaꝝ. Et ió apparuit in specie nubis sup chr̄istū trāsfiguratuz. ps. Flauit spūs eius ⁊ fluent aque. Bene. i. Spūs dñi ferebat super aquas scilz lachrymarū. ꝙ Secūdum ē dimissio iniuriaꝝ. Et ideo apparuit in specie colūbe que felle caret. ⁊ ió Sap. vij. vocat spūs scūs suauis. benignus ⁊ humanus. ga facit hominez suaues i corde. benignos in sermone. ⁊ humanos in oi ꝙuersatōe ꝙ Tertiū ē ꝙtemptus tēporaliū. ⁊ ió apparuit in specie flatus. qz oia tpalia facit ꝙtemnere tanq̄ flatū vaporē ⁊ fumū Et ió legit de sampsone ꝙ cū spūs dñi in euz irruit. leones interfecit. philistheos superauit. vincula dirupit. Per leonem intelligit superbia. Per philistheos qui interpretant cadētes intelligūt diuitie siue ipa auaricia. qz sicut dr Prouer. xi. Qui ꝓdit in diuitijs corruet. Sz per vincula intelligit ipa carnalis ꝙcupiscētia. iuxta illud Eccle. vij. Vincula eniz sunt manus illius. ꝙ Quartū ē desiderū supernoꝝ. Et ió apparuit i specie ignis qui semp habet sursuz ferri Ezeē. vij. Eleuauit me spūs in terrā ⁊ celum Ubicūqz ergo est fumus aromatic⁹ sancti desiderij: signū est ꝙ ibi sit ignis spūs sancti. Gregorius. Qui mēte integra dominū desiderat ꝓfecto tá hz quez amat.

¶ Sermo. clxv. ¶ De scá trinitate ser. i.

Altitudo

diuitiaꝝ sapiēte ⁊ scientie dei. Roma. xi. Festū scē trinitatis q̄dam celebrant in ecclesia que est octaua penthecostes que ē principiū dominicaꝝ ad innuendum ꝙ deus est prima cā oium. Sz aly celebrāt illud festū in vltima dominica ad innuendū ꝙ deus est finis oium. Ally nūquā celebrant ꝙtenti illa laude ꝙtinua trinitatis qua dī. Bñia pr̄i ⁊ filio ⁊c. vt oñda tur ꝙ ē gubernatrix ⁊ ꝙseruatrix oium. Ipsus igit̄ iz rapt⁹ fuerit vsq3 ad tertiū celū. tū ñ ē ausus mīterīū trinitatis cuiqsse inuestigare. Sz in ꝟba admiratōis ⁊ laudis prūpēs dicit. O altitudo diuitiaꝝ In qbus ꝟbis tria ponit. ☩ Primo ꝙ ipa beata trinitas nō ē curiose inuestiganda cum dicit. O altitudo diuitiaruz sapie ⁊ scientie dei ⁊c. Curiose. n. hoc in uestigare vanū ēēt ac piculosū ⁊ ꝙfusione dignū. ☩ Vanū quidē esset q̄ intētū suum ꝙsequi nō posset. Eccle. iij. Altiora te ne quesieris. ⁊ fortiora ne scrutatus fueris ⁊c. ☩ Ut̄ legit ꝙ eo tpe quo beatus Augu. libros de trinitate faciebat. quendā puerulū in litore maris inuentē g cū quodā cocleari argēteo aquā maris in quandā puā fouea refundebat dicēs se velle totū mare in illā foueā refūdere. Cui Augu. ꝓuocatus ait. Quō hoc posset fieri cū mare sit magnū ⁊ cochear modicū ac fouea pua. Et iste. Facilius ē mihi hoc agere q̄ tibi id qō cogitas adimplere. Cogitas. n. in libro tuo misteriū trinitatis ꝙ pchēdere cū liber tu⁹ sit parua fouea ad recipiēdū ingentū tuū modicū cochear ad inquirēdū ⁊ trinitas ipsa īmensū pelagus ad exhauriēdū. Stat̄imq; puer disparuit. ☩ Scōs. h. esset pictu losum qz ex nimia īmēsitate luis posset i currere cecitatē erroris. Prouerbi. xxv. Sicut qui mel multū comedit nō ē ei bonū. sic qui pscrutator ē maiestatis oppz mest gloria. Aug. in libro de trinitate vbi querit vnitas trinitatis patris ⁊ filij ⁊ spūs sancti nusquā pcliosius alicubi erraf. nec laboriosius aliqd querit. nec fructuosius aliqd inuenit. vñ legit in apocriphis Esdre. ꝙ cū ipe Esdras ꝓfunda dei ingrere veller ad scīpm reductus est ne supra se nimis eleuaret angelo sibi dicente. Si vales flāmā ignis pondera flatū venti mēsura. dici ꝓterita reuoca. q̄si dicat. Si hec que infima sunt nō vales ꝓpchēdere. quō hec que diuina sunt vales attingere. ☩ Tertio hoc ēēt confusione dignū. Dixit. n. rabi mosses ꝙ tu multuose dixerūt ꝙ quicūqz ingeniū suum ponit circa quattuor recipiet ꝙfusionē. Nñ. s. vult scire qd ē in sūmo quādo vult scire qd ē in imo. qd fuit ꝓio. ⁊ qd erit vltio. sūmū ⁊ primū vocat deū q̄tū ē principiū oiuz. imū ⁊ vltimū vocat ipz inq̄tum est finis oium. Quantum enim

ad ista deus ē inuestigabilis. ysa. vi. Dicit de seraphin q duabus alis velabāt facie eius. Et duab⁹ velabāt pedes eius. Velant igit caput ⁊ pedes: q deus put est principiū ⁊ finis ⁊ nobis inuestigabilis. Media aūt nō sunt velata: q ea que sūt a principio in finē. i. diuini effectus nobis cognita sunt. ℂ Scōo ponit apls q ipa beata trinitas fidelr ē credēda. cū dicit: Qm ex ipo ⁊ p ipm ⁊c. Vbi ponit ⁊ trinitatē psonaru. cū dicit: Qm ex ipo ⁊c. Et trinitatē ēntie. cū dicit: Ipi gl'ia in secula. Ista enim fides nostra adiuuari pōt scripturarū testimoniis. creaturarū vestigiis. ⁊ ostēsis miraculis. Pōt ät hoc ostēdi per auctoritatē diuinā: angelicā: ⁊ humanā. ℣ De diuina dī Gen. i. Faciamus hoiez ad imaginē ⁊ similitudinem nr̄am. q ergo dī: Faciamus ⁊ no strarū psonaꝝ pluralitatē respicit. q vero in singulari numero dicit similitudinē ⁊ imaginē: substātie respicit trinitatē. ℣ Hoc etiaz ostēdit p auctoritatē angelicam. q: angeli quotidie exclamāt ⁊ dicunt: Scūs: scūs: scūs dñs de⁹ ceuaoth exercituū ⁊c. q ter dicūt scūs. ptinet ad trinitatē psonarū: q semel dicūt dñs deus. ad vnitatē ēntie. ℣ Hoc ēt ostendit p auctoritatē humanā. s. pphetica. ps. Benedicat nos deus deus nr̄ ⁊c. Apostoli cam. i. Joā. v. Tres sunt qui testimoniū dant ī celo: pater: verbū: ⁊ spūs scūs. Et hi tres vnū sūt. Et p auctoritatē euāgelicam. Mat. vl. Baptizātes ī nōe pr̄is: ⁊ filij: ⁊ spūs sci. ℣ Scōo a diuuat ipsa fides nostra qua credimus deū ē trinū ⁊ vnū ex creaturarū vestigiis. Et istud vestigiū inuenit in creaturis superioꝝ⁹: sicut in sole in quo ⁊m beatū Augu. tria cōsiderant. s. qđ ē. qđ lucet. ⁊ qđ calet. i. substantia solis. radius. ⁊ calor. Radi⁹ de sole nascit: q filius de pr̄e generatur. Calor aūt ab vtroq; puenit: q spūs sanctus ab vtroq; procedit. Substātia vero solis a nulla creatura causat. q: pater a nullo deriuat. In creaturis inferioꝝ⁹ sicut p̄z in aqua vna ē aqua in fonte: in riuo: ⁊ stagno. Sed riuus ē a fonte. stagnum ab vtroq; fons a nullo. In creaturis medijs sic in hoie in quo ē vna anima in tribus potentijs. de quibus dicit Aug. Nō sufficit solus ītellectus: nisi sit voluntas in amore dei. nec duo sufficiūt: nisi memoria addat: q: semp in aia ītelligentis maneat deus. ℣ Tertio adiuuatur ostēsis miraculis. quoz vnus ponit Eusebius: q circa natiuitatē xp̄i tres soles in aēre apparuerūt: qui paulatim ī vnū solē redacti sunt. Illud ponit Entropius: q dū quidā arrianus quēdam baptizaret. ⁊ forma trinitatis pferetur: mox aqua disparuit. ℣ Tertio ponit Gilbertus q epo nanstensi missaz celebrāti tres gutte clarissime super altare celsus sunt emisse: que sibi appropinquantes: vnā gēmā pulcherrimā effecerunt. quā cū in quadā cruce vbi erat mīte gēme posuisset: ille tātā eius excellētia nō ferētes ō cruce ptinus ceciderūt. ℣ Tertio dicit apls q ipa beata trinitas ē vnitas ē a nobis glorificāda. cū ait. Ipi gloria in secula seculoz amē. Debemus ipsam glorificare ppt debitū: q: pp ipsam homo ē formatus. ysa. xliij. Pplm lustū formauī mihi: ⁊ laudē meam narrabit. Propter meritū. i. Reg. ij. Quicūq; honorificauerit me glificabo eum. Propter explū: q: ipam glorificat creatura rationalis: inseparabilis. ps. Celi enarrāt gloriā dei. Irrōnalis creatura. ysa. xliij. Glorificabit me bestia agri ⁊ draconis. Creatura intellectualis. Job. xxxviij. Vbi eras quando me glorificabant astra matutina. Et iō debēt istam diuinam trinitatem glorificare creatura rationalis: vt verificetur illud quod dicit Augustinus. Non cessat nec tacet laudes tuas vniuersa creatura tua.

℣ Sermo. clxvi. ℂ De sancta trinitate. Sermo secūdus.

Benedicat nos deus deus noster. benedicat nos deus ⁊c. Propheta spū sancto inspiratus misterijz nobis apertēs tria dicit. ℣ Primo quid de eo sit credēdum. ℣ Secundo quid ab eo sit petendum. ℣ Tertio qualiter sit ei seruiendum. ℂ De deo autem ē credendum q sit trinus. ideo ponitur ibi ter deus. et quod sit vnus. Ideo in singulari ponitur benedicat. ℣ Et licet istud sit su-

ptā nos: tñ in creaturis aliqualr eluce/scit. ¶ Et pīo i creaturis vniuersalib⁹ i gbus iucnimus magnitudinē p quam itelligit pīs potētia. spēs ⁊ pulchritudinē p quaꝫ itelligit filij sapiētia. de his duobus dī Sap. xiij. A magnitudie cīm speciei ⁊ creature cognoscibilr poterit eor creator videri. vtilitatē p quā intelligit spūs scti bonitas ⁊ clemētia. Hen. i. Vidit eiꝫ deus cūcta que fecerat ⁊ erant valde bona. ¶ Scōo eluescit i creaturis i pticulari sicut i igne: in quo gdē est spēs ignis: splēdor: ⁊ calor. Splēdor ab igne nascit. Calor ab igne ⁊ splēdore generat. Vñ dicit Aug. Splēdor ē de igne ⁊ tñ coeua sunt. Da eiꝫ mihi ignem sine splēdore: ⁊ credā priꝰ ē sine filio. ℣ Tertio i creatura spūali: sicut i aīa. vñ dicit Aug. de trini. Mēs amor ⁊ notitia eius tria qdā sunt. Mēs eiꝫ nouit se ⁊ amat se. ⁊ cū se cognoscit notitiā suā gignit ⁊ ē parēs sue notitie. tertius ē amor: q ⁹ ipa. s. mēte ⁊ notitia procedit. cū mēs se cognoscēs odligit se. ℣ Quarto in secularibus disciplīntis. Vñ dicit Faustus i libro de fide catholica. Tres tñ psonas i literalta studia senserūt. Nūquā eiꝫ i arte grāmatica: nisi primā: scōaꝫ: ⁊ tertiam psonā suenimus. Etiā iuenit vna dictio q ē vnica i voce ⁊ triplex i significatiōe: vt hec dictio amor: que pōt cē alicui⁹ nomē ppriū: ⁊ ē nomē cōis: ⁊ verbū. ℣ Quinto i numeris. Vñ dicit phs: primo celi. c ij. ⁊ subtilnemus ipm. i. numeꝝ trinariū q. legē nobis: ⁊ tm istū numerū tenemur magnificare dñꝫ creatorē: remotū a modis creaturarū ꝛc. Nō aūt itelligēdū est q ipī posuerūt numeꝝ ternariū i psonis diuinis: q hoc nō cognouit. Sz vult dicere q ātiq vtebant numero ternario i sacrificijs ⁊ oīonibus pp quādā numeri pfectōez. ¶ Scōo ppha ponit qd fit ab eo petēdū: q bñdictio. cū dicit: Bñdicat nos deus ꝛc. Inuocatio nāqꝫ trinitatis triplicē nobis bñdictionē acqrit. ℣ Prima cōsistit i terreno⁹ ōspectōe ⁊ celestiū ptēplatōe. Ysa. xl. Quis appēdit trib⁹ digitis molē terre. quasi dicat nullus nisi deus trinus i sua potētia: sapiētia: ⁊ misericordia: quasi tribus digitis molē terre. i. pōderositatē co: pis: appēdit super|fuz eleuādū ad ptēnēdū terrena ⁊ cōtēpladū celestia. Sic igit appēdus ⁊ eleuatus erat bt⁹ Augu. de quo oī: q cum libros de trinitate scribēr: ⁊ quedā vidua ⁊ tribulatōe posita ad eū vadēs pz salutasset: ⁊ ipe nthil illi multeri rndēt ipsa tristis abscessit. Sequēti vo die cū eius missaꝫ audiret facta ē i extasi mentis ⁊ rapta i celū: ibidē vidit Augustinuꝫ facie iclinata de trinitate disputantē. Facta qꝫ ē vor ad ea dicēs: Lū ad Augustinū iunsti: tūc de trinitatis glia attētissime disputabat. Et iō q ibi fueris nō aduertit. ℣ Scōa ꝓsistit i tētationū ⁊ oiuz demonū effugatōe. Hoc significatuz est. Exo. v. Dē hebꝛoꝝ vocauit nos vt eamus viā triū dieꝝ i solitudie. i. vt p fidē trinitatis ei⁹ i hac vita i qua pegrini sumus seruiamus: ne forte accidat nobis pestis. i. tētatio q ē a carne: aut gladi⁹ q ē tētatio ab hoste. Istud ēt notat i quodā fideli notario apud cōstātinopoliz. ō quo legit q cū magus cū duxisz ad quē dā locū vbi congregata fuit multitudo dēmonū. vn⁹ sedēs i throno interrogauit Si seruus suus erat. Et ipse se signās dixit: Ego suz seruus scte tritatis. Et statim oēs dispuerūt. ℣ Tertia ꝓsistit i auersitatū ppulsiōe. Vñ sicut refert Joā. dam. Lū apud cōstātinopoliz grauis pestis eēt de medio ppli qdā puer i celuz raptus cāticū scte trinitatis. i. scte deus scte fortis: scē ⁊ misericors⁹ saluator: miserere nobis. ab ągelis ē edoctus. qō cū redīes decātasset mox oēs turbatio cessauit. ¶ Tertio ppha ponit qualr scē trinitati ē seruiēdū: q⁹ cuz timore: cū dicit: Et metuāt cum oēs fines terre. Circa qō sciēdū q qdā sunt sub terra. sicut demones ⁊ damnati i ągs penaꝫ positi. Job. xxvi. Ecce gigātes gemūt sub ągs. Isti sūt ctā trinitatē ⁊ si timore metuūt: tñ odiūt ⁊ blasphemāt. ps. Supbia eoꝝ q te odeūt ascēdit semp. ℣ Ellj sunt sup terrā: sicut sunt ągeli ⁊ bti. ps. Credo vidē bona dñi in terra viuētū. Et isti sctaꝫ trinitatē amore scō metuūt ⁊ reuerent: ac laudāt quotidie dicētes: ysa. vi. Scūs: scūs: sanctus: dñs deus exercituū. ¶ Vñ legitur q cum quidam vir sanctus: cum alijs psallentibus eēt in ecclesia. vidit

beatam virginē illuc aduenientem ⁊ ad
Gloria patri ꝓfunde inclinantē ḡ cū eaz
de hoc interrogasset rūdit ꝙ q̄cūq3 il
le versiculus trinitatis ab ecclesia dicit
tota curia celestis sancte trinitati incli
nat ⁊ ipsaz reuereat. ¶ Alij sunt i medio
terre sicut auari ⁊ terreno⁹ cupiditati
bus dediti. Et isti nō sunt digni gloriam
sancte trinitatis narare ne dicat eis il
lud ps. Peccatoi aūt dixit deus. quare
tu enarras iustitias meas ⁊c. vnde sicut
refert Bonifacius in libro suo quez scri
psit ad comitissam Matildā. Cum q̄da
archiepūs simoniacus p testes ꝓtinci nō
posset. peceptū est ei vt versum trinitatis
diceret. Et cū ille sanctā trinitatez ⁊ ma
xime spūm sanctū nominare nō posset.
sic deprehensus ⁊ confusus est. Alij sunt in
finibus terre sicut viri pfecti in qb⁹ terre
na sumunt. Et isti beatā trinitatē meru
unt tumore filiali. Eccle. i. Plenitudo sa
pientie timor dñi. Et isti semp trinitatez
debent laudare ac dicere. Gloria patri ⁊
filio ⁊ spūi sancto. Istum. n. versum san
cte trinitatis Thecla sino dus edidit. Sz
Hieronimus in fine psalmoz dicendum
ordinauit.

¶ Sermo. clxvij. ¶ Eodē die sermo. ij.

TRes sunt qui testimoniū
dāt in celo. s. pr̄ spūs
⁊ spūs sanct⁹. Et hi tres vnū
sunt. i. Jo. v. Sactus Joānes
euāgelista recūbēs supra pect⁹ dñi ⁊ flue
ta sapie inde hauriēs misteriū sctē trini
tatis ⁊ vnitatis nobis sub breuib⁹ ꝑbis
tradidit dicēs. Tres sunt. In quo ꝑbis
tria odidit ¶ Primo ꝙ in diuinis ē trini
tas psonaz ⁊ vnitas essentie cū dr. Tres
sunt qui testimoniū dāt in celo ⁊c. Istaz
aūt trinitatē ⁊ vnitatē psonaz odidit dio
nisius in li. de diuinis noib⁹ p quattuoz
exēpla oūdens ꝙ fili⁹ ex spūs sanctus p
cedūt a pr̄e sicut duo rīui ab vno fonte.
sicut due pullulatōes ab vna radice si
cut duo flores ab vna arbore. ⁊ sicut duo
radij ab vno sole. Elit. n. sic. Pr̄ est fons
deitatis. Fili⁹ aūt ⁊ spūs scūs riui deita
tis si ita op3 dicere pullulatiōes diuine
nature. ⁊ sicut flores ⁊ sup subālia luia.
Quō aūt sint neqz dicere neqz cogitare
ē possibile. ¶ Procedūt igit primo sicut
duo rīui ab vno fonte. Pr̄. n. est istar fon
tis. Filī istar rīui a fonte procedētis. Spi
ritus scūs instar stagni a fonte ⁊ riuo pce
dētis ⁊ emanātis. ¶ Scōo procedūt sicut
due pullulatōes ab vna radice. Et radi
ce qdē procedit trūcus. ⁊ a trūco
educit ramꝰ. Sic a pr̄e procedit filī⁹. a pre
⁊ filio procedit spūs scūs. ¶ Tertio proce
dūt sicut duo flores ab vna arbore De ar
bore quidē procedit flos. ⁊ ex arbore ⁊ flo
re nascit fructꝰ. Sic a pr̄e procedit filius
⁊ ab vtroq3 spūs scūs. ¶ Quarto proce
dūt sicut duo radij ab vno sole. Et sole q
dē procedit splēdor. Et sole ⁊ splēdore p
ducit calor. Aug. videm⁹ solē p celū cur
rentē. lucentē. ⁊ calētē. Ista igit tria ꝑ
derant in sole. s. cursus splēdor ⁊ calor.
sic in deitate inuenim⁹ pr̄em currentem
i. potētem oia opantē. Jo. v. Pr̄ meꝰ vsqz
mō opat filiū splendentē. i. splendorem
sue sapie effundentē. Joā. i. Erat lux ꝺa
cē. Et spūm sanctū calentē. i. cozda inflā
mātē. Lu. xij. Ignē veni mittere in terrā
zc. ¶ Scōo oūdit Jo. ꝙ in diuinis sunt
q̄dā appropriata. cū dicit. q testimoniuz
dāt in celo. Scōm aūt glosam ꝓpus hūit
triplex testimoniū ꝙ sit celestis. ¶ Pri
mū ē a pr̄e cū dixit. Hic ē filiꝰ meus dile
ctus. ¶ Scōa aūt a seipo qū fuit transfi
guratus. ¶ Tertiū a spū sancto qū i spē
colūbe sup eū appuit. Et q̄uis iste opa
tōes fuerūt cōes. tñ sm bñ Aug. istius
vocis alatio attribuit pr̄i trāsfiguratio
filio. ⁊ colūbe formatio spūi sancto. Po
nunt aūt sancti ⁊ alia appropriata diui
nis psonis quoz Aug. in li. de trinitate
tria ponit dicēs. In pr̄e vnitas. in filio
equalitas. in spū sancto vnitatis eqlitz
tiqz ordo. In alio quoqz loco appro
priat pr̄i potentiā. filio sapiam. ⁊ spūi sā
cto bonitatē. Hilarī⁹ vo in li. de trinitate
alia tria ponit dicens. Eternitas ē i pr̄e
spēs in imagine. vsus in mūere. Ex his
ergo p3 ꝙ pr̄i attribuit potētia vnitas ⁊
eternitas. Filio sapia. eqlitas spēs siue
pulchritudo. Spūi scō bonitas nexus ⁊
vsus. Noz aūt ratōz breuiter videamus
pr̄ nāqz ē fontale principiū. ⁊ attribuit
potētia q̄ in se includit ratiōz principij.
Est ēt principiū ñ est de principio. ió sibi
attribuit vnitas q̄ sicut principium sine

principio in numeris inuenit. Est et pri cipiū ois pcessionis.s.generatōis ꝛ spi ratōis.ꝛ iō sibi attribuit eternitas q̄ est principiū ois duratōis.s.cui ꝛ tps. Filius aūt pcedit a pre p modū intellectus. quo sapientia phcit.ꝛ iō sibi attribuitur sapientia.recipit et inquantū filius a pre genitus eandē nāz quā hz genecans.iō sibi attribuit equalitas. Est et verbū patris in quo tanquā in speculo oia resplendent atq; relucent.ꝛ iō sibi attribuitur spes siue pulchritudo. Spūs scūs procedit a pre ꝛ filio. vt amor cuius obiectū ē bonū.ꝛ iō sibi attribuit bonitas. Est etiā amor; pris ꝛ filij quo vniunt.ꝛ ē donum q̄ nos vnit.ꝛ iō sibi attribuitur nexus. Pr̄ in amore diuino fruit seipo ꝛ diligit filiū amore fruitōis. ergo spūi sancto appropriat vsus. Vñ btūs Aug. Usum exponit fruitōem. ¶ Tertio ponit queda ppria.cū dicit. Pr verbū ꝛ spūs sanctus q̄uis.n.p hoc ab inuicē distinguant.ñ tñ diuidunt. Sz sicut habēt vnā ētiā ita hñt vnā virtutē. vnā volūtatē ꝛ vnā opatōem.q.n.quantū ad ista quattuor nō diuidant dicit Joan.v. Non pōt filius quicq̄ a se facere. Ecce quia hz cādez cum patre virtutē. Sicut enim filius nō est a seipso sed a patre.sic ꝛ a seipo nī hēt virtutē opandi sed a patre. Hz ētiā a patre eandem essentiā. Unde subdit. Nisi q̄ viderit patrem facientē.q. enim illa generatio qua filius a patre,pcedit.non est carnalis sed spūalis.ꝛ sensus visus inter ceteros sensus est magis spiritualis ideo p sensum visus exprimitur. Videre enim patrem facientē nihil aliud est q̄ ab ipo accipere essentiā ꝛ opatiua virtutem. Hz etiam eandē opatōem. Uñ subdit. Quecunq; enim pater fecerit. Hz ēt eandem cum patre voluntatē.iō subdit Hoc ꝛ filius simlr faciet.i.simili voluntate cum patre.

¶ Sermo.clxvij. ¶ Eodem die sermo quartus.

Protestas dei est ꝛ tibi domie misericordia q; tu reddes vnicuiq; iuxta opera sua ps. Secundum sanctos doctores patri attribuit potentia.filio sapientia.spiritui sancto bonitas siue misericordia. Duo prima.s.potētia ꝛ misericordia patent in auctoritate premissa. ¶ Tertiū aūt.s.sapientia notatur cum dicit.q; tu reddes vnicuiq; sm opera sua. Omne enim iudiciū datuz est filio. sicut dicit Joan.v. Judex aūt iudiget sapientia ad examinandū ꝛ diffinēdum. Et ideo in hoc quod dicit. Quia tu reddes vnicuiq; sm opera sua filiū sapientia subintelligit. ¶ Primo igit potentia attribuit patri. quanuis enim filius ꝛ spūs sanctus sint omnipotētes patri tamē omnipotētia attribuit ne in coꝛdibus simpliciū ex eo q̄ pater dicit. impotens reputet. Quāuis autem deus sit omnipotēs. sunt tamē sex que ipsum superant ꝛ vincunt. ¶ Primū est sua pietas viscerosa. Hieremie.xxxi. Si filius honorabilis mihi effrauin li puer delicatus. q; exquo locutus sum de eo ego recordabor eius. Idcirco ꝓturbata sunt viscera mea super eū miserans miserebor eius. Osee.xi. Louersum est cor meū i me pariter ꝓturbata est plenitudo mea. nō faciam furorem mea. ¶ Secundū est oratio nostra lachrimosa. Bene.xxxij. Si contra deum fortis fuisti quāto magis ꝓtra homines pualebis. Fuit aūt ꝓtra deum fortis p lachrimas quas effudit. Sicut dicit Osee.xij. Invaluit ad angelū ꝛ confortatus est.sicut ꝛ rogauit eum. Hoc ēt notat.iij.Reg.xx. de ezechia rege cuius lachrime deum viceruni. ¶ Tertium est charitas affectuosa. Ipa enim deum de celo ad terrā traxit. Augu. O charitas quātas ꝛ q̄ magnas vires habes deū de celo ad terrā depossuisti. Ipa enim eū in patibulo ascendere fecit ꝛ coegit Luce xij. Baptisma habeo baptizari ꝛ quō coartoꝛ donec pficiar. ¶ Quartū est ꝓstātia virtuosa. Qui enim sibi ꝛ voluntati sue pl faciūt deuz uicūt. mat.xi. regnū celoꝝ vim patit ꝛ violenti rapiunt illud. ¶ Quintū est humilitas gratiosa quod significatū est.iij.Regū.xxi. vbi.s. dominus dixit helie Nōne vides achab humiliatum coram me.quia igit humiliatus ē mei cā nō inducam malū in diebus eius Hoc etiam manifeste patet in ninuitis. ¶ Sextum ē veritas virtuosa.q. Timo. y. Negare seipm nō pōt. Glo. q̄ faceret si

dicta sua nō implēret. Ex hoc enim verbo impropabat Helimas magus Paulo quēadmodū refert Dionisius in libro ō diuinis nominibus. Dicebat.n.si omni potens est quomō dicit aliquid nō posse a nostro theologo. Et respōdet ipe Dionisius. Etenim fuisse ipius negatio casus ē a veritate. veritas aūt est existens. a veritate aūt casus. ab existente autem cadere nō pōt deus. ¶ Secūdo sapientia attribuit filio. z quāuis pater z etiā spūs sanctus eandem hēant sapiam tamen ne ex eo ꝙ dicit filius ab imperitis minus sapiens crederet. ideo sibi attribuit sapiētia. ꝙuis aūt sit summe sapiens. tamen sciēter se a nobis decipere pmittit. Et ꝭ in venditione. emptōe. ꝙmutatione. z diuisione. ¶ In venditōe enim ꝙ venden do nobis regnum celoꝝ dimittit se decipi infra dimdiū iusti pcij. vendidit cim ipm apostolis ꝙ retibus z parua nauicula. Matthei.xiij. zacheo ꝙ dimidia rerū suarum substātia. Luce.xix. Vidue ꝙ duobus minutis. Et quibusdā ꝙ calice aque frigide vt habet Matthei.x. Quibusdam etiā ꝙ sola bona voluntate. Dicit enim. Quē offerūtur nō sut pondere. sed offerentiū voluntate pensat. Augu. Regnuꝫ celoꝝ tantū valet quantum habes. nihil vilius cum emit. nihil carius cum possidet. ¶ Secūdo dimittit se decipi in emptiōe quia vilia nostra caro pretio emit. Nā corpus nostrū emit pcio sui sanguinis. i. Loti. vi. Empti estis pretio magno. Animam nostrā emit positō ne anime sue. i. Joā. iij. Alle ꝙ nobis aut mam suā posuit ꝛc. Res emit ad cētuplū vt habet Matthei. xix. Penitentia3 nostram emit ꝙ regno celoꝝ. Matthe. iij. Penitentia agite. appropinquabit enim regnum celoꝝ. ¶ Tertio pmittit se decipi in ꝙmutatōe quia aut sue gratie cōmutat in lutum nostre culpe. ¶ Quarto permittit se decipi in diuisiōe. Homo enim quādoq3 corpus suum cum deo z diabolo diuidit z dat diabolo iuuentutem. z dat deo senectutē. Et tamen deus accipit ab homine quicqd habere potest Bene. xiij. Nōne si recte offeras z non recte diuidas. peccasti. ¶ Tales enim recte offerunt quādo deo senectutem suā tribuūt. Sed nō recte diuidunt qr deo dāt etatem viliorē. z dant diabolo meliorez. ¶ Tertio bonitas z misericordia attribuitur spūi sancto. Et quāuis pater z filius habeāt eandem misericordiā. tamē quia spiritus dicit quandā spūalitatem ne hoc de spū sancto ab imperitis credere tur. et bonitas z misericordia attribuitur. z ipa eius misericordia est tanta ꝙ vbiq3 inuenit. ¶ Nam in celo est misericordia saluās. ps. Domine in celo misericordia tua. Jn mundo misericordia ganimiter expectans. Isa. xxx. Expectat vos dominus vt misereat vestri. ¶ In purgatorio ē misericordia liberalis. Ecclesia. li. Liberasti me a pressura flamme que circundedit me. Et ibidem. Libera sti me ē m multitudinē misericordie nominis tui. Jn inferno ē misericordia mitigans quia ibi peccatores puniunt citra condignū. ps. Nunquā in eternū obliuiscet misereri deus. aut ꝓtinebit i ira sua misericordias suas. Tanta autem ē eius misericordia z bonitas qđ nō videtur posse ea que repugnant sue bonitati vt saluandū damnare Unde dixit angelus qui psonā dei gerebat loth viro iusto. vt habet Bene. xix. Non potero facere quicquā donec egrediaris illuc. Non videt posse ea que repugnāt sue misericordie sicut peccatorē penitentē ad misericordiam nō reuocare seu recipe. Unde dicit Augu. Tardius siquidez videt deo peccatori veniam tradere ꝙ ipsi peccatori. Sic enim festinat absoluere reū a reatu ꝓscientie sue. quasi plus ipm cruciet ꝓpassio miseri. ꝙ ipm misere ꝓpassio sui. Nō ēt vī ea posse que repugnant sue gre sicut grām ab inuito auferre. Un dicit Anselmus. Cū deus velit ꝙ aia hēat rectitudinē volūtatis. si ab ipa inuita eā auferret. iam vellet eā nolle ꝙ vult eam velle.

¶ Sermo. clxix. ¶ De scō barnaba sermo. i.

Joseph qui cognominatus est barnabas ab apostolis. qō interpratūr est filius ꝓsolatōis. leuites cipri genere cū haberet agrū vēdidit illū z attulit pcium z posuit ante pedes aploꝝ.

Alex.tiij. Quilibet vere penitens z ꝑuersus quinq3 dꝫ hic. C Dꝫ náq3 ꝑficere i gram. sperare de venia. satisfactere de offensa. dolere de culpa. z despicere terrena Ista beatus barnabas a xꝑo ꝑuersus ꝑfecte hůit que in vbis ꝑmissis notátur. C Primo náq3 ꝑfecit in gra qđ notatur cũ dicit Joseph qđ interptat augmẽtũ. Ipe enim augmentũ faciebat. qz de vtute in vtutem semp ibat ꝑs. Jbunt de virtute in vtutem. i. Petri. iij. Crescite i gra z cognitõe domini nr̃i iesu xꝑi z saluatoris. Dꝫ aůt glibet iustus ꝑficere quantũ ad augmenta vtutum z extirpatõem vitioꝝ. sñ dí Bene. i. Crescite. i. de vtute in virtutem ꝑficite z multiplicamini. i. vtutes multas acquirite. z replete terraꝫ i. per bona opera fructificate. z subiícite eam. i. sensualitatẽ ratõi supponite. z dominamini piscibus maris. i. motibus luxurie. De qua dí Prouerbi. v. Fauus dí stillans labia meretricis. nouissima aůt illius amara quasi absinthiũ. Et volatilibus celi. i. motibus supbie. z vniuersis animãtibus que mouent sup terram. i. motibus auaritie. C Secũdo sperauit de venia. qđ notat cũ dí. Barnabas. i. filius ꝓsolatõis. Magna. n. est cõsolatio peccatoꝝ. qñ sperat de venia saluatoris ꝓs. Memor esto verbi tui tuo tuo. i quo mihi spem dedisti. Et tali eim spe aia cõsolat. Unde dicit Dec me consolata est i humilitate mea. A morte cũ pe viuificatur homo. iõ dicit. Eloquiũ tuũ viuificauit me. Supbi aůt z obstinati peiores efficiunt. iõ dicit. Supbi inique agebant vsquequaq3. Nã quãto deum misericordiorem sentiunt tanto securius in peccatis ꝓsistunt. C Tertio satisfecit de offensa qđ notat cũ dí. Leuites. Nam si aliqñ mancipauit se mundo. postea tamẽ totaliter dedicauit se deo. Dicit aůt de leuitis Deut. penul. ponent thymiama i furore tuo z holocaustũ sup altare tuum. Bñdic domine fortitudini eius z opera manuũ eius suscipe. Per que dat intelligi qꝫ scũs Barnabas inquantũ fuit leuites satisfecit deo ꝑ deuotam z odoriferã oratiõ. Ideo dí. ponent thymiama. Per carnis mortificatõem. iõ dí. holocaustuꝫ sup altare tuũ. Per fortem aduersoꝫ ꝑpessionẽ. iõ dí. Bñdic domine fortitudini eius. Per largam elemosinaꝫ largitõnem. iõ dí. Et opa manuũ eius suscipe. Ipe enim agꝫ vendidit z ꝑcũ ad pedes apłoꝝ posuit. C Quarto doluit de culpa qõ notat cũ dí. Ciprian. qõ interptatur merens. Job. xxx. Aderes incedebã sine furore ꝑsurgens in turba clamabã. Uerus enim penitẽs dꝫ hic doloꝛem magnũ. iõ dí. Merens. Doloꝛe ꝓtinuum. iõ dí. Incedebã. Nunquã. n. iste doloꝛ dꝫ finiri sed semp augeri. Doloꝛe spontaneũ iõ dí. sine furore ꝑsurgens. Aug. Hic sꝑ dolebat z de doloꝛe gaudebat. Doloꝛem vniuersalẽ. iõ dí. Jn turba clamabaꝫ. Et talis doloꝛ dꝫ esse ꝑfectus. Dꝫ náq3 clamare ista doloꝛe cordis nõ ꝓtra vnũ peccatum sꝫ ꝓtra turbã oium peccatoꝝ. C Quinto terrena ꝓtemplit. qđ notatur cũ dí. Cum ẏhet agꝫ ꝛc. Jstum ꝓtemptũ z nos hic debemus. Gene. x. Egredere đ terra tua z de cognatõe tua ꝛc. Debẽt nãq3 religiosi hic z ꝑponere ꝓtemptũ terrene subẽ. Et iõ dicit. Egredere de terra tua. Debent hic ꝓtemptũ cognatõis z patrie. iõ dí. Et de cognatõe tua. Et debent hic religiosi ꝓtemptũ domus pric z iõ subdit z de domo pris tui. Et debẽt hic ꝓtemptũ dilectõis ꝓxie. iõ subdit. Et faciam te crescere in gentẽ magnam. Priuatus náq3 amor nõ extendit ad alios sed claudit intra seipm. Dꝫ autẽ habere amorem spũalem z diuinũ. iõ subdit. z veni. s. passibus amoris in terram s. viuentium. quam monstrauero tibi h. s. per contemplatõem. sed tandem tibi dabo eam ꝑ veram possessionẽ.

C Sermo. clxx. C Bernatij z Prothasij martiruꝫ.

PRecioſa in conſpectu domini mors ſanctorum eius ſicut dicit beatus Auguſtinus. Status hominis tripliciter conſideratur ſcilicet i vita. in morte z poſt mortem. C Iſti autem ſancti habuerunt Uitam ſanctam. Mortẽ ꝓcioſam Et poſt mortem traſlationem gloriolam. C Eoꝝ autem ſanctitas notatur cum dicitur. Sancto rũ. Sãcte nanq3 ipſi vixerũt quo ad deũ ꝑ deuotã oratiõnem. vnde dixit Paulus

de eis q̄ nihil terrenū desiderabāt. Sācte etiaꝫ vixerūt quo ad primos ⁊ quo ad superiores. Vñ dixit Paulus: Hospita mea sequuti sunt. Quo ad ēgles sc̄a nazariū ⁊ celsus cuꝫ quibus vnanimiter habitauerūt. Quo ad inferiores q̄ pauperes sustentauerūt. Quo ad pessequutores q̄ eorū supplicia nō timuerunt. Quo ad seipos q̄ carnez suā p decem annos mortificauerūt ⁊ sensus suos ab exterioribus cohibuerūt. Ideo. n. se recluserūt seruātes illud prophete. Si mel. ſ. sensus nō fuerint dominati. Ex hoc eniꝫ animus preseruat a maculis futuris. ideo dī. Tunc imaculat⁹ero A preteritis. ideo subdit. Et emūdabor a delicto maximo. Orōnes nāq; sūt deo placite ⁊ meditatōes sunt deo grate. iō subdit. Et erunt vt cōplaceant eloquia oris mei. ⁊ meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. ¶ Secūdo habuerūt mortē pciosaꝫ. quod pꝫ q̄ eorū mors passioni xp̄i multū similis fuisse videt. Passio nāq; christi fuit acerba. fuit longa. diuturna. fuit multiplex ⁊ diuersa. fuit vilis ⁊ ignominiosa. Fuit constans ⁊ firma. Sic ⁊ istī sancti habuerūt in sua passione dolorꝫ acerbitatez. Unde dī ō Beruasio q̄ plūbatis cesus fuit. qō erat genus supplicij valde doloroſuꝫ. habuerūt pene diuturnitatez. Unde dī de eodē q̄ tādiu plumbatis cesus fuit: quo adusq; spūm exalauit. Habuerūt penarū diuersitatez. Unde dī de Protasio: q̄ primo fuit in eculeo suspēsus. ⁊ post modū capite trūcatus. Habuerūt i sua passione ignominiā ⁊ vilitatez. q̄ Bernasius ad instar malefactor fuit verberatus. Protasius vero ad instar latronuꝫ in patibulo suspēsus. Habuerūt cōstantiaꝫ ⁊ firmitatez. Unde cū tyrānus Ptasiuꝫ miserū vocaret. rñdit. Quis ē miser ego qui te nō timeo aut tu qui me timere pharis. ¶ Tertio habuerūt trāslatōem glorioſaꝫ. vnde postq̄ dixit. Pciosa in cōspectu dñi ⁊c. Subiungit. O dñe: q̄ ego seruus tuus sum ⁊c. Ac si dicant. O domine nos sumus serui tui ⁊ filij vitalis martyris tui: ⁊ valerie ancille tue. nō patiaris corpora nostra tam vili ter sub terra iacere. eorū ergo translatio fuit gloriosa: q̄ eorū corpora fuerūt miraculose reuelata. q̄ ipsi duo bis: ⁊ tertio cum Paulo. sancto Ambrosio ap paruerūt sua corpora reuelātes. Fuerūt integra ⁊ incorrupta. quiaꝫ ꝫ per trecentos annos in terra iacuissent tamē integra ⁊ recētia sunt reperta. ac si illa die fuissent tumulata. Fuerūt odore mirabili circūfusa q̄ magnus inde odor omnibus emanauit. Fuerunt miraculoꝝ gloria illustrata. q̄ ibi deus ad eorū honorē miracula multa ostēdit.

¶ Sermo. clxxi. ¶ De sancto ioāne baptista Sermo primus.

FAuit homo missus a deo: cui nomē erat Joānes. Hic venit in testimoniū vt testimoniū perhiberet de lumine. Joā. i. ✠ Magnū est esse nunciuꝫ dei. sed maius est habere gratiaꝫ dei. ⁊ maximū esse testem dei. Istud triplex priuilegiuꝫ beatus Joānes habuit vt ex premissis verbis apparet. ¶ Primo nāq; fuit nūcius dei. Ut dī. fuit homo missus a deo. Circa quod notanduꝫ q̄ fuit missus quattuor modis. ✠ Primo modo fuit missus sicut mittit radius a sole. Sol enīꝫ est ipse christus. Malach. iiij. Vobis timētibus nomen meuꝫ orietur sol iustitie. Et iste sol habꝫ tot radios quot habꝫ sanctos. Eccle. xlij. Tripliciter sol exurēs montes radios ignēos exsufflans. Montes nāq; sūt angeli quos iste sol tripliciter exurit. q̄ virtutez purgatiuā. illuminatiuā. ⁊ perfectiuaꝫ eis dedit. Exsufflat radios ignēos fulgidos. i. sanctos ignitos charitate. ⁊ fulgidos veritate. Unde vnus ēt de maioribus radijs huius solis fuit ipse Joānes baptista. ⁊ ideo lucifero ꝓparat. Job. xxviij. Nunquid ꝑduces lucifer in tpe suo. Alij prophete fuerūt stelle micantes xp̄i aduētū ihū ō longinq̄. Iste fuit lucifer nūcians xp̄i aduētum de pinquo. ✠ Secūdo fuit missus a deo: sicut scintilla ab igne. Ignis. n. est deus. Hebreo. xij. Deus noster ignis cōsumēs est: qui tot scintillas habuit quot sctōs emisit. de quibus dī Ezech. i. Scintille quasi aspectus eris candētis. huius aūt eris maxima scintilla fuit Joānes ba-

ptiſſia qui totus igne celi ⁊ charitatis ardebat. Ideo aſſimilatur gladio acuto. Yſaie. xlix. Poſuit os meum vſus quaſi gladium acutum. Gladius acutus ⁊ ſecat inquátum gladius. ⁊ penetrat inꝝtum acutus: ⁊ vulnerat inꝝtũ vtrunq;. Sic ſermo Joánis ⁊ ſecabat vicia cum dicebat Luce. iij. Neminẽ cõcutiatis ⁊c. Et penetrabat intima cum dicebat ibidẽ;. Benímina viperarũ quis oſtẽdet vobis fugere a ventura ira. Et vulnerabat corda cuꝫ dicebat ibidẽ. tam eniꝫ ſecuris ad radicẽ arboris poſita eſt. ℣ Tertio ſuit miſſus a deo ſicut odor a flore. Flos eniꝫ ẽ chriſtus. Canti. ij. Ego flos cápi. qui tot odores emiſit quot ſcõs produxit Et huius floris maximus odor fuit Joannes: qui tanto odore fragrauit vt chriſtus de eo dicere poſſit illud quod legit Geñ. xxvij. Ecce odor filij mei: ſicut odor agri pleni: cui benedixit dñs. Eius enim odor nõ fuit horti ſed agri. quia nõ fuit clauſus ſed apertus. q: omnes vicini cognati ⁊ qui in mõtanis habitabant: iſto odore ſunt refecti. hodie etiaꝫ nõ ſolum chriſtiani ſed etiá ſarracẽi eius odore reficiũtur. Et fuit odor agri pleni q: in ipſo fuit lilium virginee puritatis: ⁊ viola celeſtis cõtemplatõis. Et roſa rubẽtis paſſiõis. Et dicit ℣ fuit a deo benedict⁹ Ille ager eſt benedictus qui multũ fructũ affert. iuxta illud Hebreo. vi. Terra eniꝫ ſepe ſuper ſe veniẽtẽ bibens hymbrem ⁊c. accipit benedictiõem a dño. ſic beatus Joánes fructuꝫ centeſimũ ptulit quia virgo prædicator: ⁊ etiá martyr fuit. ℣ Quarto fuit miſſus a deo ſicut legatus a príncipe. Princeps. n. eſt chriſtus qui tot habꝫ legatos quot ſanctos. Et huiꝰ ſiquidẽ príncipis legatus magnus fuit Joánes qui fuit legat⁹ a latere. q: a deo miſſus fuit ſmediate. Nelix namq; legatus quez nõ miſit cupiditas ſed charitas: q: fuit miſſus a deo q charitas eſt. quez deus nõ miſit pro ſua: ſed pro alioꝝ vtilitate: q: venit vt teſtimoniuꝫ perhiberet de lumine. per quẽ pro curata eſt homini pax atq; tranquillitas: q: venit vt omnes crederẽt per illuꝫ qui nõ prædicabat ſeipm ſed deum: quia nõ venit vt lux ſed vt teſtimoniũ perhiberet de lumine. ¶ Secũdo beat⁹ Joánes habuit gratiaꝫ dei. qõ notat cũ dr. Erit nomen erat Joánes. quod interp̃tatur: in quo ẽ gza. Tria eniꝫ vaſa deus creauit que mox gza ſua implenit. ſ. chriſtũ: ac mariá ⁊ Joannẽ. Chriſtus eſt ſol. maria luna: ⁊ Joánes eſt lucifer. Poſt ſolem náq; luna eſt clarior. q: poſt chriſtuꝫ ipa virgo maria ẽ glorioſior. Et poſt ſolem ⁊ lunaꝫ lucifer eſt lucidior. q: poſt chriſtũ ⁊ mariá ioánes ẽ dignior. ¶ Tertio ioánes fuit teſtis dei. quod notat cũ dicit. Hic venit in teſtimoniũ vt teſtimoniũ phiberet de lumine. Sicut enim dicit Jſido. Teſtis tripliciter conſideratur. ſcz natura vt ſit vir. cõditõe vt ſit liber. vita ſcz vt ſit iuſtus. Sic náq; beat⁹ Joannes fuit vir. i. virilis ⁊ fortis. q: nõ fuit arũdo vt habet Matth. x. Fuit liber q: nõ fuit mollibus veſtitus ⁊ indutus. ſicut ſunt illi qui ſtant ⁊ ſeruiũt in curiis regiꝫ: q: regem libere arguebat. Fuit iuſtus ⁊ ſcũs: q: non tm̃ fuit ꝓpheta ſed plus ꝙ ꝓpheta. Iſte aũt propheta teſtimoniũ phibuit de chriſto. ſ. quantuꝫ ad viſuꝫ de eius maieſtate. Joan. i. Et ego vidi ⁊ teſtimoniũ phibui: q: hic eſt filius dei. Quantũ vero ad auditũ de eius cũ patre equalitate. quádo audiuit hic eſt filius meus dilectus ⁊c. Quantũ vero ad tactuꝫ de eius humilitate: quádo ipſuꝫ baptizauit. Quantũ ad olfactũ de eius odoris ſuauitate. quádo in carcere exiſtẽs odoreꝫ virtutuꝫ eius perſenſit. Quantũ ad guſtuꝫ de eius infinita dulcedine. Eſca. n. eiꝰ erat mel ſilueſtre. xpc náq; fuit mel inꝝtum deus. ⁊ ſilueſter i quantuꝫ in deſertuꝫ huius mũdi venit. Myſtice igit premiſſa intelligẽdo ⁊ exponẽdo. Beatus ioánes mel ſilueſtre comedebat quia xpi incarnati dulcedineꝫ deguſtabat.

¶ Sermo. clxxij. ¶ De eodẽ ſermo. ij.

Erit enim magnus corá domino vinuꝫ ⁊ ſiceraꝫ non bibet. ⁊c. Luce. i. Angelus gabriel natiuitatez precurſoris annũciás. quinq; preconia de ipſo dicit. ¶ Primo náq; quátuꝫ ad ipm deum fuit valde gratioſus. cum dicit. Erit eniꝫ magnus coram

domino. Noluit enim esse magnus coram ipso sed valde se humiliauit quādo voces se esse dixit. Nec voluit esse magnus coram ipso mūdo quia omnia terrena cō tempsit. nec voluit esse magnus coram homine aliquo: quia iudeis ipsum pro christo suscipere volentibus seipsum non esse asserruit. Fuit autem magnus coram domino quantus ad quadruplicē dimensionē. Fuit enim alius per celestiū comētplatōem. Unde celos apertos vidit: et voces patris audiuit. spūm sanctum in forma columbe cōspexit. Fuit profūdus per humilitatem ex qua christū baptizare refugiebat. sanctam et ineffabilem dei virtutem tangere nō audebat: et totā trepidabat. Fuit longus per patientiā et longanimitatem: quia se nō ingessit: sed longo tēpore in deserto suam dispositōem expectauit. Fuit latus per charitatem quia extendebat se ad dexteras quo ad amicos scilz discipulos quos instruebat. et ad sinistras. i. ad inimicos: sicut ad herodem quē arguebat. ¶ Secūdo quātum ad corpus suū fuit valde austerus. Attendit namq; eius austeritas quātus ad cibum et potū: quia cibus et mel silue tre comedebat. et vinū et sicera nō bibebat. Quantus vero ad indumētus: quia de pilis camelorum erat indutus. Secūdum autem ipsum Chrysostomum. Uestes quatuor de causis possunt deferri. Aut propter ostentatiōes et turpis curiositas est. Aut propter mollitiem et delectatiōes. et sic carnalis voluptas est. aut propter tegmentum carnis et fugationem frigoris et humana necessitas est. aut propter mortificatōem carnis et virtuosus et meritorius est. Sed re vera beatus Joānes nō deferebat uestes propter ostentatiōes: cū in deserto maneret. quia sm Gregoi. Nemo precios as vestes querit: vbi a nemine videri se credit. Nec etiam vestes deferebat propter carnis mollitiem. Unde dixit dominus de eo Matthei. xi. Quid existis in desertum videre hominē mollibus vestitum. ecce qui mollibus vestiūtur in domibus regum sunt. Nec simpliciter propter regumentū. q; tales vestes nec bene corpus tegebant: nec etiam bene frigus arcebāt: sed ferebat huiusmodi vestes: propter carnis mortificatōnem. Habebat etiam misertum et desertum habitaculum: quia non morabat in palatio: sed in deserto: et in loco solitario. Et hoc quatuor de causis. sicut dicit Theophi. scz vt sanctam educatōem haberet vt peccatores liberius argueret. homo enim nō ita libere arguit illos cuz quibus comedit: cōuersatur et viuit. vt malitias hominum euitaret. quia ex cohabitatōe malorum interdum contrahit macula peccatorū. Et vt de christo testimonium fidelius perferret. Si enim cum christo moratus fuisset. tunc diceret q; ex amicitia testimonium perhiberet. ¶ Tertio quātus ad animam fuit valde virtuosus. cum dicit. Et spū sancto replebit ꝛc. Spūs sanctus nā q; habet quosdam effectus generales. scilz culpa remittere: animā gratificare et ipsam virtutibus exornare. Et istos habuit in Joāne: quia culpam originalem in Joāne penitus purgauit. quādo. s. i. vtero sanctificauit. Unde de hoc scribitur hiere. i. Antequā exires de vulua sanctificaui te. i. a peccato mundaui te. Et spūs glorificauit et dei amicū fecit. vt de eo legit Joan. iij. Amicus autem sponsi ꝛc. Ipsum etiam virtutibus exornauit. Unde dixit Maximus. Joannes virtutum schola: et vite magisterium. sanctitatis forma. nonne iustitie ꝛc. Alij vero sunt effectus speciales spūs sancti. Et istos effectus non dat omnib⁹ hominibus: sed soluz aliquibus spālibus sicut ipsis apostolis: vt pote diuinas reuelatōes imittere. in plenitudine se diffundere. et in gra stabilire. Istos etiam effectus habuit beatus Joānes. Habuit enim diuinas reuelatōes: quia pater se sibi reuelauit per vocem. et filius dei per assumptam carnē. spūs sanctus per columbe spēm. Spiritum sanctum in plenitudine accepit. Luce. i. spiritu scō replebit ꝛc. Fuit etiam beatus Joannes in gra stabilitus. q; nunquā recidit sed semper stetit. Unde de eo dicit. Amicus autem sponsi stat. Alij namq; effectus quos habz spūs sanctus sunt effectus singulares. qui etiam simuliter in beato Joanne fuerunt: quos in vtero accepit. s. scificatio. gaudiosa christi salutatio. et spūs pphetie repletio. ¶ Quar.

to quantuz ad proximuz suū fuit valde fructuosus. quod notat cū dicit. & multos filios israel conuertet &c. Conuertit autez eos clamādo & prdicādo. Matth. iij. Ego vox clamātis in deserto &c. Dicit aūt Chrisō. & Remigius q tribus de causis clamamus. aut quādo loquimur longe positis. aut surdis: aut quādo loquimur iratis. Joannes autez clamabat peccatoribus: quia sunt a deo elongati. ps. Longe a peccatoribus salus qui ad dei mandata dicenda & facienda sūt surdi. Ysaie. xlviij. Educ autem sorte surdū & aures ei sunt. Et quia erat iratus iratis. scilz per zelus. ps. Zelasi super iniquos &c. ¶ Quinto quantuz ad christi aduentuz fuit valde deuotus. quod notat cuz dicit. Ipse precedet ante illum in spū & virtute helye: timo & in maiori spū q̄ helyas. In helya quidez fuit spūs simplex in helyseo duplex. in Joanne triplex. Helyas quidem fuit plenus pphetia i vita. helyseus in vita & in morte. Quia mortuus mortuuz suscitauit. Unde dicit de ea Eccle. xlviij. Mortuuz ppbetauit corpus eius. Joānes autem fuit plenus spū sc̄o & spū prophette. & aū vitam hominibus cognitaz. quia christuz in vtero cognouit & in vita. q̄ hominibus digito demōstrauit. & post vitā quia ipm in limbo existētibus nūciauit.

¶ Sermo. clxxiij. ¶ De eodem Sermo secūdus.

QRit enim magnus coraz domio. Luc. i. Magnitudo beati Joannis quantū ad sex considerat. ℣ Fuit enim magnus in vtero. egressus ex vtero. existens in mūdo. egressus de mūdo. existēs in limbo. regnans i celo. ¶ Primo beatus Joannes fuit magnus in suc mris vtero. q: fuit miraculose cōceptus. q: a tota trinitate el' conceptio fuit causata. Nam pat' dedit nouam potētiaz generandi. nam cū parētes eius essent impotētes ad generāduz prolez opotuit q̄ noua generādi & concipiēdi potētia prebereť. Chrysostomus super illud Luce. i. Sic fecit mihi dominꝰ &c. vt pote sterilitate soluit & donuz sup naturā cōcessit. ex petra infructuosa spicas maturas pduxit. de dec' absstulit duz genitricem me fecit. Filius dedit nouā sapientiā cognoscēdi: quia puer existens in vtero ipm cognouit. Ambro. Uocem prius helisabet audiuit. sed Joānes prior grām sensit. illa nature ordine audiuit. ille exultatōe mysterij. illa marie. illi dñi sensit aduētū. Spūs scūs dedit nouā gram scificādi. q: i vtero fuit scificatus & spū sc̄o repletus. Ambro. super illud. Spū sc̄o replebit adhuc ex vtero sue mris. Ellius est spiritus huius vite. alius gie: ille nascēdo sumit exordiū. moriendo defectus. Iste nō etatibus coercetur. nō obito extinguit. nō aluo mris excludit. ¶ Secūdo fuit magnus egressus de vtero q: fuit gaudiose natus. nazgauisus est puer. vnde di. Exultauit in gaudio infans in vtero meo. gauisi sūt parentes. vnde dr. Et tibi gaudiū erit & exultatio. gauisi sūt & vicini & cognati vñ dicit. & audierunt vicini & cognati eius &c. gauisi sunt omnes. vnde dixit angelus. Et in natiuitate ei' multi gaudebunt. Magnū nāqz dr gaudiū quatuor modis. Aliqñ intēdue. & hoc mō gauisi sunt parentes. Aliquando ostēdue & hoc mō puer gauisus é. q motu corpis gaudium suū manifestauit. Aliquādo cōtinuatue. & hoc mō gauisi sunt vicini quia parentes beati Joannis tantum gaudium non ferentes vicinis & cognatis illud cōmunicauerunt. ℣ Aliquando extensiue. & hoc modo gauisi sunt omnes. quia ad omnes illud gaudiū extendetur. vñ dicit. & super omnia montana dfuulgabant omnia verba hec. ¶ Tertio fuit magnus existens in mūdo. quia fuit oībus virtutibus exornatus. Si quidē cō templatōis sublimitas ipsuz ornauit a superiori q: celos apertos vidit. vocem p̄is audiuit. spūm spūm in specie colūbe aspexit. filiuz in hūana carne cognouit. & sic tota trinitas se sibi reuelauit. Humilitas ipm ornauit ab inferiori per quā se nō ē dignum soluere conigiam calciamēti xp̄i asserуit. puritas ipsuz ornauit ab interiori. per quam angel' meruit appellari. quia fm Hiero. In carne nō fm carnem viuere non ē humanuz sz potius angelicū. Sanctitas ipz ornauit.

ab exteriori: q de pilis camelor circūdatus erat. Et mel silueſtre z locuſtas comedebat. Et hoiuz ꝓſortiū fugiebat. patrētia ipm ornauit a ſiniſtris: q ipm ꝓſequebat. z herodes ipm i carcerādo: z herodias ſibi iſi diādo: z puella caput eius petēdo: z miniſtri herodis ipm decollando: z tñ ipſe beatus ioannes baptiſta in omnibus patiētia ꝓſeruauit. Teperātia ipm ornauit a dextris: q in domo ſūmi ſacerdotis vnicus natus ab oibus ꝓperitatibus mundi abſtinuit. a iudeis xp̄s eſtimatus p̄curſor ſuum ſe eſſe aperuit. ¶ Quarto fuit magnus egreſſus de mūdo: q p veritate paſſus fuit. ſ. p veritate doctrīe: iuſtitie z vite. Pro veritate q̄dē doctrine. q: ſicut dicit Joſephus ad eōs p̄dicatōez multitudo populi ꝙueniebat pp q̄ herodes timēs diſpēdiū ppli ipz carceri mācipauit. paſſus eſt ēt p veritate iuſtitie quā defendebat. Arguebat nāq herodē ex eo q p vxōe fratris ſui acceperat q̄ erat ꝓtra legis ꝑceptū: vt fratre viuēte eius vxor traduceret. z ſic duz defendit iuſtitiā p̄didit vitā. Eſt ēt paſſus p veritate vite quā tenebat. Mos enim malignātū eſt ſanctor hoium puertere vitā. beatus aūt ioānes baptiſta non comedebat panē: nec ēt bibebat vinuz. z p pterea ipſi dicebāt eū habere demoniū: z ſic ſcādalū accipiebāt vñ edificatōem hēre debuerāt. Sicut enim noctua fugit lucē z ſerpēs vinee floꝛētis odoꝛē: ſic malī bonoꝛ hoium deteſtant ſanctitatem. ¶ Quito fuit magnus exiſtēs in limbo: q illic ꝑciosius nūcius fuit deſtinatus. Sācti enim patres deſolati erāt z pp̄ter tātā tpis diuturnitatē z ꝓpter demonū vicinitatē z ꝓpter diuine viſionis ꝓuatōez z ꝓpter locū ſimū z horribile. ſz Joannes ad eos deſcēdens eos letificauit: aſſerēs q̄ de loco illo diuturno erāt eduēndi: z de vicinitate demonuz erāt cito in angelor ſocios aſſumēdi: z de ꝓuatōe diuine viſionis erāt diuina viſione fruēdi. Et de loco ſimo z deſpecto cito erāt ad alta celoꝛ ſubleuāndi. Uñ ēt legit in euāgelio Nicho demi q̄ ipſis denunciauit q̄ xp̄s natus fuit: q ipm baptizauerat: q digito oſtenderat z q̄ cito ad eos viſitādos deſcenſurus erat. ¶ Sexto eſt modo magnus regnās in celo: q: hz triēcentena p̄mia. hz nāq cēteſimū fructuz inquātū fuit virgo i coꝛuptus. aliū cēteſimū inquātū p̄dicator: gratioſus. aliū centeſimū inquātū fuit martyr iuſtus. Uere autē beatus ioānes eſt magnus in celo: q: fulget iter cuneos patriarchaz: gaudet itra chooꝛs ꝓphetaz: q: fuit ꝓpheta z plus q̄ ꝓpheta. Reſidet iter chooꝛs apl̄oz: q: fuit apl̄s. i. a deo miſſus. Spatiat nāq iter roſas martyꝛ: q: fuit martyr dñi gloꝛioſus. Delectaī inter violas confeſſoꝛ: q: confeſſus eſt z nō negauit. Redolet iter lilia virginū: q: virgitatem perpetuaz conſeruauit.

¶ Sermo. clxxiiij. ¶ Eodē die. 8mo. iiij.

TNter natos mulierū nō ſurrexit maior ioanne baptiſta. Mat. xi. Laudatio a ſeipſo eſt verecunda: q laus hoīs in oꝛe ꝓpꝛio ſoꝛdeſcit. Alb hoie malo ignominioſa. q: ꝛz Seneca tdē eſt laudari a turpibus z ob turpia. Alb hoie ſancto ꝛz nō ſit certa: tñ fide digna. Alb a duerſario vero eſt firma: q: validū eſt teſtimoniuz ab aduerſario. platū. Alb angelo ē vera atq certa: q: angelus nō pōt mēiri. Al deo eſt vera z ꝑbata. ij. Loꝛ. xij. Nō enīz qui ſeipm ꝓmēdat ille ꝓbatus ē. ſed quē deus ꝓmēdat. Beatus igit ioānes baptiſta noluit ꝓmēdare ſeipm: q: hoc fuit verecundū. Uñ cū iterrogaret ſi eſſet xp̄s. reſpōdit ſe nō eſſe xp̄m ꝛz p̄recurſoꝛē ſuuz. nec ēt voluit ꝓmendari a iudeis malis: q: hoc fuiſſet ignominioſum. Uñ cū ipſi iudei euz tanq̄ in xp̄m vellēt recipe noluit aſſentire. Eſt aūt ꝓmēdatus a nobis Mat. xxi. Omnes ſicut ꝓpheta illuz habebāt. Alb aduerſario ſcz ab herode q eū metuebat z viz ſanctū bonū z iuſtum eē ſciebat vt dī Marci. vi. Alb angelo q ait: Erit magnus coā dño. Al deo qui dixit: Inter natos mulier non ſurrexit maior ioāne baptiſta. Dicit nāq̄ q nullus maior eo ſurrexit ꝓpter quaſdā ſpāles ꝓrogatiuas q̄s habuit. ¶ Prima eſt: q: fuit in vtero ſanctificat z qua ſanctificatōe tria dona acceꝑit. ſ. peccatoꝛ mūdatōez Iere. i. Anteq̄ exires de vulua ſanctificaui te. i. a pcō mundaui te. ſancti ſpūs

repletionē. Luc.i. Spiritu sancto replebit adhuc ex utero mris sue diuinor cognitionem: vt ibidē. Exultauit ifans in gaudio in utero meo. ¶ Scōa est q: fuit beate virgis marie spūalis filius. Lū.n. triplex sit cognitio. s. naturalis que est p carnis ppagationē. spūalis que est per baptismi regeneratōez. z legalis que est per adoptionē. beata virgo maria ōtuz ad istā triplicē cognatōez tres habuit filios. ℣ Unū naturalē. s. iesū qui de suis viscerib⁹ generauit. ℣ Aliū legalē. s. ioānez euāgelistā. qui ex rescripto z māda to principis in filiū z adoptauit: qū xps ei dixit: Mulier ecce filⁱ tuus. ℣ Tertiuz spūalē. s. ioannē baptistā. quē p spm scm in matris vtero baptizauit. Lū.n. helisabeth salutauit mox ifans in utero exultauit z spūm scm recepit: z ab originali pctō mūdat⁹ fuit. Et hic virtute ꝺbi virginei baptismū recepit spūs sci. ¶ Terria ē q: fuit angelus appellat⁹. Lū enim ēm Dony. agelus bēat triplicē virtutez scz purgatiuā: illuminatiuā z pfectiuā. huit virtutē purgatiuā. q: licut dī Joā. v. Ipse erat lucerna ardēs. huit virtutē illuminatiuā: q: erat lucerna lucēs. huit pfectiuā virtutē: q: licut dī Luce. i. Ipse venit dño parare plebē pfectā. ¶ Quarta ē: q: fuit ppha z plus ꝙ ppheta. Prophete nāq; quōz acceperunt spūm scm ad cognoscēdū pterita. Alliqñ ad sciēdū futura. aliqñ ad itelligēdū occulta pñtia. Joānes vero huit spm ppheticū de futuro qñ dixit Joā. i. Ipse ē q post me vēturus est. huiusmōdi pterito cū subdīt: Qui ante me fact⁹ ē. De pñti occulto cū subūngit: Nō sum dignus corrigia calciamēti eius soluē. ¶ Quinta progatiua est: q: fuit xpi baptista electⁿ ꝺbi totaz meruit agnoscē trinitatē. Unde Augu. in lib. de fide ad petrū. Quāuis ꝓtis z filij z spūs sācti vna sit natura. firmissime tū tene tres eē psonas diuinas. s. patrē q dixit: Hic ē filius meus dilect⁹. z filiū solū eē sup quē vox illa ꝓtis sonuit. z spm scm eē: q i specie colūbe super xpm baptizatum descēdit. ¶ Sexta ē: q: fuit pcursor xpi deuotus. Quare xps voluit vt ioānes ante cū pcederet z preiret. Sup hoc Chrys. ponit tres cās. ℣ Pria ē pp xpi dignitatē: vt dignus tanto ꝙ sicut pater ita z ipse pphas hēat ℣ Scōa ē pp iudeoz lerosalēitatez. vt alter ocinde z iudeus nulla cās rebelliōr. qō z ipse dñs oñdit dicēs: Venit ioānes nō māducās neq; bibēs zc. Venit filius hois māducās z bibens zc. ℣ Tertia pp malorē firmitatem. Necesse erat tanto alio ꝓtius dici que de ipso erāt. Nā alias iudei dixissent. Tu de teipso testimoniū phibes zc. ¶ Septima progatiua est: q: fuit trib⁹ meritis qbus aureola ꝓferī in figuris. Quia. s. fuit pdicator: martyr z virgo. Et tō habuit coronā stellatā q debēt pdicatoribus. De hoc Dan. xij. Qui ad iustitiā erudiūt mltos qñ stelle i perpetuas eternitates. Habuit coronaz gēmatā que debēt martyribus. ps. Posuisti in capite eius coronā de lapide pcioso. Et coronā aureā que debēt virgibus. Eccle. xlv. Corona aurea sup mitrā eius Sicut eiz auz est fulgidū z iocunptū ac pciosuz: sic z virgitas. Sap. iij. O ꝙ pulchra est casta generatio cū claritate: ecce qñ fulgida. Immortalis enim est memoria illius. ecce qñ iocunpta: qm apud deū nota est z apōs hoies. ecce qñ pciosa. ¶ Octaua progatiua est: q: dies natiuitatis eius habet festus. Trib⁹ eiz natiuitates solēniter celebram⁹. s. xpi z virgis gloriose marie z ioānis baptiste. Lū q: oēs tres fuerūt in vtero scificati. Tum q: oēs fuerūt miraculose nati. Nā xps est de virgine natus. Et virgo maria fuit de sterili matre genita z pcreata. Joannes vero fuit de sene vtroq; parēte generatus. Tū q: ortus istoz triū gaudio magno fuerūt dedicati. De gaudio nāq; natiuitatis xpi dī Luc. ij. Annūcio vobis gaudiū magnū qd erit omni populo. De gaudio vero natiuitatis beate z gloriose marie virginis dicit Hester. viij. Judeis nona lux oriri visa est: gaudiū. honor z tripudiū. Sed de gaudio natiuitatis beati ioānis dicit Luce. i. Et multi in natiuitate eius gaudebunt zc.

¶ Sermo. clxxv. ¶ De eodē sermo. vi.

PAraui lucernam xpo meo. Inimicos ei⁹ induā confusiōe zc. ps. Nullus ꝓuenit tius lucerna dei pōt ꝙ Joānes baptista

P

de quo dī Joā. v. Ipse erat lucerna ardēs z lucēs. Voleno eiz deus pater mīstere in hūc mūdū vez solē. pmīsit lucifez z lucernā ardentez. ō dixit: Parauī lucernā xpō meo. In his autē verbis ḡt tuo: sunt vīdēda. ℭ Primo ḡre Joānes dī lucerna: qō qdē fit tripliciter. ℣ Prio pp lucis mutuationē. lucerna eniz nō lucet a seipsa: sed aliunde lucē suā accipit z mutuat: sic z Joānes nō lucebat a seipso sed a xpō. Ūñ dī Joan. i. Nō erat ille lux. Et tñ dī Yſa. xij. Dedit te in lucē gentibus. Joānes qdē erat lux. z nō erat lux. Est eniz quoddā qō tñ lucē influit sz nō recipit: sicut corpus luminosū. Quoddaz qō recipit lumē z nō influit: sicut corpus opacū. Quoddā vero qō lucez recipit z influit sicut corpus diaphanū. Lux igit̄ que tñ lucē influit sed nō recipit est xps. Corpus vero qō tñ recipit sed non influit erat in diei z sunt ceteri auditores. Lux vero q recipit z influit erat dīs Joānes qui lucez a xpō recipiebat z populo ifundebat. Ūñ Augu. sup illo. Erat lux vera. quare addītū est vera: q z homo illuminatus nō dī lux vera. sed vera lux ē illa que illuminat.. Et tñ nisi p noctē lucerna accendat: z per diē sol excat lumina illa sine causa parent. ℣ Scōo dī lucerna ꝓpter lucis obūbrationez. Sicut eniz adueniēte sole lumē lucerne minuitur z obumbrat: sic adueniēte xpo fama Joānis baptiste fuit obūbrata z quodāmodo diminuta. Ūñ dicebat Joā. iij. Il luz oportet crescere: me autez minui. Et ītud sm Augu. ostēdit in eoꝝ ortu z obitu. Nā xps natus fuit qñ dies icipiūt crescere. Joānes quādo dies icipiūt minui z decrescere. Xps in morte fuit exaltatus. Et Joānes fuit capite mīoratus. ℣ Tertio dī lucerna ꝓpter ꝓsumptōez. Sicut eniz lucerna se ꝓsumit in scrutiū alioꝝ: sic beatus Joānes baptista in nostrā vilitatē z exemplū ꝓsumpsit subsistā fuaz oīa tēpoꝝ alia respuēdo: z corpꝰ suuz ipm durissime ꝓterēdo. vitā suā p iustitia eam exponēdo z mortē dō: ac verba sua coā iudeis z inter eos quotidie predicādo: z famā suaz ipsaz annihilādo: q: cuz xps crederet istam famā extinxit z annihilauit. ℭ Secūdo est vidēdū quomodo hec lucerna fuit parata: ꝑ eo qō dī: Parauī lucernā. Tunc aūt lucerna ē bene parata: qñ. s. est lucēs z clara. Ita autē lucerna bene parata fuit quādo multis radijs emicuit. ℣ Primus radius est puritatis z mūditie. ob quā angelus dī z nīul ꝓparat. Unde dī: Neſcīens labē nīuei pudoris. Lhzys. Lōuersatio Joānis oium vitā culpabilē faciebat apparere. qua de modū si videas vestem alba: dicis q̄ satis cādida est illa. Si aūt apposueritis eā tuxta niuez: incipit tibi sordida apparere: etiā si sordida nō sit. Sic reuera quātū ad cōparationē beati ioānis oīs homo videbat esse īmūdus. ℣ Secūdus radius ē vite religiose assūmēde ꝑ hoc q̄ mundū fugiēs in deserto habitauit. Nā ꝑ certo in mūdo oēs sensus hois polluunt. s. visus in vidēdo vanitates. Auditus: verba vana audiēdo. Olfat⁹: odores varios odorādo. Os: vana sepe loquendo. Et manus: se ad illicita extendēdo. Beatus ergo Joānes baptista ī loco deserto voluit habitare: vt mūdos seruaret oculos qbus spūm scīm in specie colūbe erat ꝙspecturus. Et mundas seruaret aures: qbus vocē ꝑis erat auditurus. Et mūdū os seruaret per qō xpī testimoniū erat ꝓlaturus. mundūq; seruaret olfatū per qué xpī odorē erat ꝓsensurus. Et mūdas manus obseruaret qbus xpm ihesu erat baptizatur⁹ z digito ostēsurus. ℣ Tertius ē radius humiliatis, ꝓfunde. q: cū crederet esse xps: cōfessus est se eē suū ꝓconē. Unde de hoc Joā. i. Ego vox clamātis in deserto. Suum scutifez. Matt. x. Cuius nō sum dignus pcūbens soluere corigia calciamentī. Suū ꝑcursoꝛ denotū. Joā. iij. Nō suz ego xps: sed missus ante eū. Quare aūt iudei magis credebāt Joānē esse xpm q̄ ipsuz dīm. ponit Lhzyso. tres causas sez, ꝓpter genus illustre: ꝓpter durā eductionē: z humanaz vestiū despectionē. In xpo aūt ꝓtrariū videbat. s. genus humile: dieta cōis z vestimenta cōmunia. ℣ Quartus radius est discretōis maturē: q: paulatim iudeos ad xpī cognitōez ducebat. Fecit enim sicut dicit Lhzyso. Sicut facīūt multe aues pullis suis: q: non statim vocēt eos volare: sed primo

pullos extra nidū educūt: ⁊ postea pau-
latim volatui apponūt. ⁊ sic tādem eos
relinquūt. Tūc ẽm Chrysо. beatus Joā-
nes iudeos a nido volare docebat quan
do xp̄s maior se ee dicebat dicēs Mat.
iij. Qui post me vēturus ẽ fortior me est
Maiorē aūt volatui docuit qñ ñ tm sup
se: ꝫ sup oēs alios ee demōstrauit dicēs
Joā. iij. Qui de celo venit sup oēs ẽ. Et
adhuc maiorē docuit qñ ipm ee vez dei
filiū oñdere cepit: dicēs Joā. i. Ego vidi
⁊ testimoniū ꝑhibui: q; hic ẽ filius dei.
¶ Tertio ꝓncipalr videdū ẽ cui ista lu-
cerna fuit ꝓparata. qō oñdit cum dr xp̄o
meo. Fuit igit parata xp̄o: vt ipm mani-
festaret. Solet enī homo qñ aliquā rez
ꝑclosaz lz minimā vult ituentre: accendē
lucernā ⁊ ipsaz iuentre. Xp̄s aūt erat fa
ctus minim⁹ vt in ps. Minuisti eū pau-
lominus ab angelis. ideo lucerna venit
⁊ ipm hūano genert demōstrauit. ꝑ Ista
aūt lucerna luxit sub modio: qñ xp̄m in
utero recognouit. Et in cādelabro luxit
qñ ipm digito demōstrauit. Et luxit in
limbo: qñ xp̄m hīs q crāt in tenebris an
nūciauit. ꝑ Scdo fuit ꝓata vt ad vez so
lem nos manu duceret. Homo qdē erat
in oculo sanctus ⁊ nō poterat vez solez
ꝑspicere. ideo deus misit ioānē tanq̄ pa
rietē illuminatū. Aug. Quo plerūq; fit
vt qui sanctatos hīt oculos nō possint
videre solez: lz parietē illuminatū. ideo
deus irradiauit Joannē: ⁊ p illū illumi-
natū cognitus ẽ Ille q illuminat. Erat ēt
lippus nec poterat in solē respicere. Jō
missus est Joānes q dictus ẽ lucerna: vt
per ipsaz possit videre. Aug. Fulgoret so
lis lippitudo nostra ferre non poterat.
Jdeo exgsitus est Ioānes lucerna: vt testi
monio ꝓhiberet veritati. Erat nāq; i vi-
su debilis. Jdeo missus est Ioānes bapti
sta tanq̄ mons: vt q; nō sufficiebat respi
cere ad solē: respicere possit ad irradia
tū mōtez. Greg. Qui ortentē solē ꝓspla
ri nō valet: irradiatos montes aspicit. ⁊
q; ortus sit sol deꝓhēdit. ꝑ Tertio ipa lu
cerna fuit ꝓata xp̄o vtaꝫ ipm ꝑiret. So-
lent. n. añ regē deferri luminaria multa
⁊ honeste: sic añ xp̄m Ioānes tāq̄ lucifer
venit. Hinc ẽ q̄ in dieb⁹ ꝑcessis vnus ce
reus añ euāgelīū defert: ⁊ in dieb⁹ festis
duo: q; primū aduentū q totus dz esse pe
nitētie ꝑcessit vnū luminare. s. dns Ioan
nes. Scdz vero aduentū q ẽ festiuitatis
eterne ꝓcedēt duo. s. Helyas ⁊ Enoch.
¶ Quarto ꝓncipalr videdū est ꝑ quid
ista lucerna fuit ꝓpata. qō notat cū dr:
Inimicos eius iduā cōfusione. Cōfudit
eiz iudeos quadruplr. ꝑ Primo ex suo
baptismo. Mat. xxi. Baptismus Ioānis
ex deo erat an ex hoib⁹. Quicqd aūt rñ
dissent confusi fuissent. ꝑ Scdo testimo
nio suo. Dixit nāq; se nō ẽ xp̄m. De xp̄o
aūt dixit q̄ erat. Multo autē magis cre
dit alicui ferēti testimoniū de alio q̄ de
seipo. ꝑ Tertio ex abstinētia sua. Mat.
xi. Venit Ioānes ñ māducās neq; bibēs
Ac ñ dicat ẽm Chrysо. Per via ꝓtrarīa
venim⁹ ego ⁊ Ioānes. ⁊ idē fecim⁹: sicut
ñ venatores ꝓ duas vias ꝓtrarias aliqō
aial iseq̄ñr: vt in alterā icidat. ꝑ Quarto
ee sua vita. Sī. n. hō i vtero scificat⁹: sine
pcō natus: gra dei plenus tā aspaz vitā
duxit: q̄rā ꝓfusionē hīe debem⁹? q sum⁹
grā dei vacui. ⁊ i pctis iueterati. ⁊ tñ mo
dicā penitētiā nosuimus sustinere.
¶ Sermo. clxxvi. ¶ De sanctis Joāne
⁊ paulo martyribus Sermo. i.

QUalte tribulatōes
iustoz: ⁊ de oibus hīs libera-
uit eos tē. De illīs sctis mar-
tyribus Joāne ⁊ paulo dr in ꝑmissis ver
bis q̄ erant iusti ⁊ tribulati ⁊ liberati.
¶ Iusti q; ius suū vnicuiq; reddiderūt:
scz sibi: deo ⁊ ꝓximo. ꝑ Sibi q; hūerūt ma
gnā puritatē ⁊ ēt magnā fidelitatē. Pu-
ritas aūt eoz notat i hoc q̄ dicūt fuisse
eunuchi. Lz enīz sit q̄da castitas nature
⁊ q̄da violētie: ⁊ q̄dam virtutis ⁊ grē. Ista
tñ ex diuina grā ꝓpter regnuz celoz se
castrauerūt. Ista triplex castitas tangit
Mat. xix. Ubi tria eunuchoz genera di
stinguunt. Hūerunt ēt fidelitatē: q; ⁊ the
sauros sibi a ꝓstātia derelictos paupib⁹
fidelr erogauerūt ⁊ dispensauerūt: q; ni
hil sibi retinuerūt. Mat. xxiij. Quis pu
tas ẽ fidelis seruus ⁊ p̄udēs tē. Et hu-
milr: q; nō tāq̄ dñi sz tanq̄ serui. Et p̄u
dēter: q; nō diuitib⁹ sz egenis: nō vni sz
multis: nō post mortē sz i vita distribue-
rūt. ꝑ Scdo fuerūt iusti q̄tuz ad deum:

q; sibi exhibuerūt reuerētiaz sanctā: z fidē sincerā. Reuerētiaz quidē q; iulianū apostatā qui deū cōtēpserat cōtēpserūt dicētes: q; religionē plenaz virtutibus dereliquisti a te recessimus: z deū tibi p; ponentes: minas tuas nō timemus. Habuerūt ēt fidē sincerā. Unde terentiano emisso vt statecullā adoraret. dixerunt: Si tuus dñs ē iulianus habeto pacē cū illo. nobis aūt alius deus non ē: nisi p; ē filius ē spūs scūs. Rom. x. Corde creditur ad iusticiā. ore aūt cōfessio fit ad salutē. ¶ Tertio fuerūt iusti quātū ad pximū: z hoc quātū ad tyrānos: egenos z amicos: z inimicos. ℣ Quātū ad tyrānes ip̄os grauiter arguēdo. q; z iulianus apostatā grauiter arguerūt. nec eī potētiā timuerūt. vñ Eccl. xlviij. In diebus suis nō ptimuit puncipē. z i potentia nemo vicit illū. ℣ Quātū ad egenos eos cū clemosynis sustētando. Bal. vi: Dū tēpus habemus operemur bonuz ad oēs. ℣ Quātū ad amicos eis fideliter consulendo i periculis. Unde dixerūt Balicano in periculis cōstituto. fac votuz deo celi z eris victor: melior ḡ fuisti. Uerus enim amicus nō cognoscit in pspe ritate: sed in aduersitate. Eccl. xij. Non agnoscet in bonis amicus tc. ℣ Quātū ad inimicos ipsos ad pacē z cōcordiam reducēdo. Ueritis nāq; listor tota gēs scytica ad pacē z cōcordiā venit. z cum gallicano cōposuit. Prouer. xij. Qui pacis ineunt cōsilia: sequet eos gaudium. Secutū ē eis magnū gaudiū de hostiū pacificatōe de gallicani cōuersione. z ō cōstantie regie obseruato pudore. ¶ Secundo fuerūt multipliciter tribulati. Hostiū nāq; eos ē multipliciter psecutus. ℣ Primo per blāda verba z blāditias. vt. s. cos alliceret dicēs: Uos qui in aula regia nutriti estis nō debetis meo lateri cedere: vt primos in palatio vos habeā. Sed ipsi primissiones suas penitus cōtēpserunt. nec ad ipm accedere voluerūt neq; curauerunt. ℣ Scdo vt ipos deterreret dicēs Puniā vos nō vt martyres: sed vt publicos hostes. Sed ip̄tus minas nō curauerunt neq; timuerūt dicentes dominū nostrum Jesum christum tibi prepponentes minas tuas nō timem⁹. ℣ Tertō p supplicia vt eos vinceret: quando eis mādauit q; aut statuā idoli adoraret aut sniam capitalē acciperēt. sed ipi mortez patiēdo vicerūt. Uñ beatus Aug. de Ciles xpi fidei armis indutus in plio stetit fortiter dimicauit: pugnauit: z vicit non feriēdo: sed patiēdo. ¶ Quarto occulte eos occidēdo: vt eoz fama extingueret. sed fama eoz extingui non poterat. q; scripta erat in celo: Luce. x. Gaudete q; nomina vestra scripta sunt in celo. Conseruata in deo. Sapie. iij. Immortalis eiz ē memoria eius: q; apud deū nota ē: z apud homines. z viget in toto mundo. Eccle. xxxix. Non recedet memoria ei⁹: z nomē eius requirēt a gnātione in generatione. ¶ Tertio fuerunt liberati. z hoc q; deus dedit eis cōstantiā. Uñ iuliano vanti inducias decē dierū cōstanter respondērunt. Decē p; eterijsse nunc cōputa dies. z modo facito q̄ tunc te facturū minaris. ℣ Secūdo dedit ip̄is victoriam. q; de hostibus trūphārunt. Uñ cerunt eim mūdū per fidē. i. Jo. v. Hec ē victoria que vicit mūdū fides nr̄a. Diabolo resistendo. Ja. iij. Resistite diabolo z fugiet a te z a vobis. Seipsos z animos suos edomādo. Prouer. xvi. Melior ē patiens viro forti. z qui vñat animo suo expugnatore vrbiū. ℣ Tertio dedit ip̄is coronaz. Jac. i. Beatus vir qui suffert tētationē. qñ cū pbatus fuerit accipiet coronā vite tc. Ipam eim coronam accipiūt sufferētes p longanimitatem. ió dī: qui suffert tētationē. Probati per fidelitatē. ideo subditur. Qui cuz pbatus fuerit. Fuerūt diligētes per charitatē. ió subiungit diligentibus se. Et qñ sic liberati fuerunt. ió nūc mīstos suis meritis z orōibus liberant z maxime in iudicio liberabunt. Unde de hoc refert beatus Grego. in dialo. q; vū quedā mōna eccliaz ūtoxum sanctorum martyrum sepius visitaret eidem apparentes dixerunt. Tu nos modo visitas. nos autem te in iudicio requiremus. Et quicquid poterimus tibi ex tunc p; stabimus.

℣ Sermo. clxxvij. ¶ Eodem die. Sermo secundus.

Ecce quaz bonuz ⁊ ꝯ iocudū hitare frēs i vnū ⁊c. Bti martyres Joānes ⁊ Paulus nō tm fuerūt frēs carne. sed ēt fide ⁊ passiōe ex vno pze celesti. Et tō cō uenīēter verbū ꝓpositū de eis dicī pōt. ℣ In ipis qui dez fuit vera fraternitas. qō notat cū dr: Habitare frēs. ℣ Et fraternitatis vera vnitas cū subtūgit. In vnū ℣ Unitatis ⁊ fraternitatis magna vtilitas. cū dr: Ecce ꝯ bonū ⁊ ꝯ iocundum. ¶ Circa primum notandū ꝙ fraternitas spūalis excellit fraternitatē carnalem in trib⁹. de quibus sic dicit Almb. Sanguinis fraternitas iterdū sibi inimica ē. Christi aūt fraternitas sine intermissiōe ē pacifica. Illa int se cōmunia cū emulatiōe diuidit. Hec vero ꝓpria cū gratulatiōe cōmunicat. Illa in cōsortio despicit sepe germanū. hec aūt frequenter assumit alienum. Ex quibus verbis habet ꝙ fraternitas carnalis sepe hz cōtentionem. i. Lozvi. Frat cū frē in iudicio cōtendit. Spūalis aūt fraternitas habz pacē ⁊ dilectiōez. Eccl. xxv. In tribus bñplacitū est spūi meo que sunt ꝓbata coram deo ⁊ hoibus. cōcordia frūm. amor ꝓximoꝝ. ⁊ vir ⁊ mulier sibi bñ cōsentientes. Duo frēs sūt intellectus ⁊ affectus. qui tūc sunt ꝯcordes: qñ intellectus bonū discernit: affectus illud eligēdo diligit. Duo ꝓmi sunt oculus ⁊ cor: qui tūc cōcordes sunt. qñ ipm cor studet oculū ad bonū dirigere. ⁊ oculus studet cordi bona renūciare. Vir ⁊ mulier sunt ratio ⁊ sensualitas. ꝙ tunc bene sibi cōsentiētes sunt quando rō sensualitatē regit. ⁊ sensualitas rōni obedit. ℣ Secūdo fraternitas carnalis diuidit cōmuna. Gen. xiij. Diuisi sunt alter rutrum a frē suo. Spūalis nāqz fraternitas cōicat ꝓpria: ⁊ hoc tam ꝓpria tpalia. Prouer. xi. Alij diuidūt ꝓpria ⁊ ditiores sunt ⁊c. ꝯ spūali a ꝓpria. Aug. Dis res que dando nō deficit dū habet ⁊ nō dat: nō dū habet qñ bñda ē. ℣ Tertio fraternitas carnalis sepe despicit germanum. Sap. x. Per frāt homicidiū fraternitas deiit. Spūalis aūt amittit alienū. vñ Aug. i li. ō ciui. dei. Nullo mō fit mior acceditē ꝙ sorte possessio bonitatis. Nō hēbit

dentiqz ista possessionē qē nolueritē hēre cōem. ⁊ tāto eā repiet āpliorē quāto āpli⁹ sibi potuerit amare cōsortē. ¶ Scō ponit fraternitatis vera vnitas. Qualit aūt sci viri vniant dic Lyranus: Uniunt eīm sicut diuersi radij in vno sole. sicut diuersi radij in vna radice: sicut diuersi rami i vno fonte. ⁊ sicut diuersa mēbra i vno corpore. Istis quatuor modis isti bti martyres Joānes ⁊ Paulus adunicē cū deo vnīti fuerūt. ℣ Primo nāqz in vna fide: sicut diuersi radij in vno sole. Radij nāqz accipiūt a sole lumē: calorez: ⁊ virtutē. Illa igit ē perfecta fides que hz de deo verā ⁊ indubitatā cognitionē. ⁊ quātum ad hoc distinguit a fide gētiliū ⁊ hereticoꝝ. Charitatē ⁊ dilectionem. ⁊ quātū ad hoc distinguit a fide demonū. Virtutē ⁊ opationē. ⁊ quātuz ad hoc distinguit a fide malozꝝ christianoꝝ. ¶ Secūdo vniunt sic diuersi rami i vna radice. i. in vna charitate. Ephes. iij. In charitate radicati ⁊ fundati ⁊c. Sic. Ut enim multi arboris rami ex vna radice pdeūt ⁊ pcedūt. sic ēt simillit multe virtutes ex vna charitate generant. Nec habz aliqd viriditatis ramus boni opis si nō manserit in radice charitatis. ℣ Tertio vniunt sicut diuersi riui in vno fonte. i. in vno spū fontalis sapiētie. De quo fonte dr Ecc. ij. Fluuius egrediebat de loco voluptatis qui inde diuidit i quatuor capita. i. in quatuor expositionū genera. s. hystoricū: tropologicū: allegoricū ⁊ anagogicū. ℣ Quarto vniunt sicut diuersa mēbra in vno corpe sacrosce mīstis ecclesie que tū vnio aliqū in pūti sepāt. aut per culpaz mortalē. vsa. lix. Iniqtates nře diuiserūt int vos ⁊ deū vestruz. aut p excōicatione. i. Loz. v. Auferte malum ex vobismetipsis. Et loquit de publico fornicario p excōicatiōe auferendo. Et qūqz in futuro quādo sepabunt mali a dei visione. Mat. xxv. Discedite a me ⁊c. Et a scōruz societate. Mat. xiij. Exibunt āgeli ⁊ sepabunt malos ō medio iustoꝝ. ¶ Tertio ponit vnitatis fraternitatisqz vtilitas: cum dr: Ecce ꝯ bonū ⁊ ꝯ iocundū. Dicit aūt beatus Ber. ꝙ sunt quedam bona: sed nō iocūda sicut sunt passiones ⁊ tribulationes que

non sunt tocūde carni: sz tū sunt bone ⁊ vtiles: q: boiem faciūt meliorē. Chryso. Quādo carnalia hois affligunt. tūc spūalia eius floret. Sicut ergo vernali afflatu arboris laxant in folia ⁊ in fructus. Sic in pfecutiōibus excitant aie ad virtutes. Quedā aūt sunt tocūda sz nō bona: sicut pcā carnalia. Prouer. v. Fauus distillās labia meretricis. ecce ꝙ tocūda. Nouissima aūt illius quasi absinthiū. ecce ꝙ amara. Quedā vero sūt que sunt amara sed nō bona nec tocūda sicut quedā pcā que hz secū penā āternā vt ē tristitia ⁊ iudicia. Prouer. xviij. Spiritus tristis exiccat ossa. Eiusdem. xvij. Putredo ossiū inuidia. quedā sunt bona ⁊ tocūda sicut charitas mutua: ⁊ cohabitatio fraterna. Nec eim cohabitatio ē tocūda. q: dat vnctionē gre. vñ sequitur Sicut vnguētū in capite qō descendit i barbā ⁊c. qō ē in refrigerationē cōcupiscentie. vñ subdit. Sicut ros hermon. Et ē bona: q: ē causa bñdictionis gratie ⁊ vite phēnis glie. vñ subdit. Qm illic mandauit dñs bñdictionē ⁊ vitam vsq; in seculū.

¶ Sermo. clxxvij. ꝙ De sancto petro ⁊ paulo apl'is. Sermo. i.

FEcit deus duo luminaria magna. luminare maius vt pesset diei. luminare minus vt pesset nocti. Gene. i. Per ista duo luminaria magna mūdi pūt intelligi duo magna luminaria paradisi: sc̄z petrus ⁊ paulus. Per luminare maius intelligit petrus. q: sicut sol ē pnceps oīum planetarū ⁊ luminarū: sic et petrus ē pnceps oīum aplorū: Sed p luminare minus stelligit beatus paulus. q: sicut ipa luna vltima ē oīum planetarū. sic ⁊ ipe beatus paulus vltimus fuit oīum aplox. Luminare aūt maius pest dici. q: petrus erat apls iudeox quibus erat lux fidei ⁊ diuine legis. Preest luminare minus nocti: q: ⁊ paulus fuit apls gētiū in quibus erāt tenebre ignorantie ⁊ infidelitatis. ¶ Ista nāq; duo luminaria. s. sol ⁊ luna hūt in effectu magnam ptātem. in motu magnā velocitatē. in luce magnā claritatē. in situ magnā sublimitatē: ⁊ in quātitate excellentē magnitudinē. Et isti duo apli significant per ista duo luminaria ¶ Primo q: magnā hūt in inferioib⁹ ptātē. naz vnus ē iantor celi. ⁊ alius doctor mūdi. ⁊ ambo sūt thesaurarij dei. Deus quidē hz triplicez thesaurū. s. potētie qui ē pris. sapientie q ē filij. ⁊ misericordie qui ē spūs sancti. Deut. xxxij. Nōne hec cōdita sunt apud me ⁊ signata in thesauris meis. Ois eim in thesauris diuine potētie ⁊ sapientie ⁊ misericordie recōdunt. vñ p effectus postmodū pferunt. Thesaurari⁹ igit patris ē petrus. cui pr̄ cōmisit thesaurum sue potētie. vñ dicit dns petro. Caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi: sz pr̄ meus q ī celis ē. Magnū nāq; thesaurum potentie: petrus accepit qñ ptātem claudendi ⁊ apiendi celū here pmerūt. Thesaurarius filij ē paulus cui xps pmisit thesaurum sue sapiētie. Bal. i. Neq; eim ab homine accepi illud neq; didici. sed p reuelationē iesu xpi. Nemo igit pōt intrare ī thesaurū sapiētie dei: nisi p doctrinam ⁊ sapiētiā pauli. Thesaurarius vero spūs sancti ē virgo beata: cui ipe cōmisit thesaurū sue misericordie. ⁊ isti thesauruz ipa expēdit in hoc mūdo. iccirco vocat mater gre ⁊ mr̄ misericordie. ⁊ icelo vbi et celestes gras administrat. Eccl. xxiij. In habitatiōe sancta coram ipso ministrauī. ¶ Secūdo hūt in motu velocitatem Motus aūt aie ē amor aie. Est autē triplex motus aie: sicut distinguit dyonisius in libro de diuinis noibus. s. circularis quo ipa aia mouet per amorē ad mūdū. vñ ps. In circuitu impij ambulant. obliquus quo quis mouet p amorez ad seipsum. cū enīz de natura amoris sit in alterū virigi: quādo quis ipm ad se reflectit tūc obliquitatē facit. rectus quo quis mouet per amorē ad deum. Lanf. i. Recti dsligūt te. Beatus igit petr⁹ nō mouebat motu circulari p amorē ad mūdum: q: ipe oia mūdana cōtempsit. nec motu obliquo ad seipm per amorē. q: se p xpi noie ⁊ amore crucifigi pmisit. Sz mouebat motu recto p amorē ad deum q: super oia ipm dilexit. Jo. vl. Tu scis dñe q: amo te ⁊c. Sili⁹ beatus paulus nō mouebatur motu circulari qui dicebat

Bal.vi. ¶Nihi mundus crucifixus est: ꝛ ego mūdo. nec mota obliquo qui dicebat Bal.ij. Vtuo ego iaꝫ nō ego. vtuit ꝛro in me xp̄s. sed motu recto qui dicebat Rom.v. Charitas dei diffusa ē i cordibus nr̄is ꝛē. ¶ Tertio habuerūt magnaꝫ claritatē. i. sapiētie īmēsitatē. quā quidē sapiētiaꝫ petrus a triplici magistro didicit. s. a p̄e reuelāte. Matt.xvi. Caro ꝛ sanguis nō reuelauit tibi. sed p̄ meus qui i celis ē. A filio instrūcte. Jo. xv. Quecūqꝫ audiui a patre meo nota feci vobis. A sancto spiritu docēte. Joā. xv. Cum venerit spiritus veritatis docebit vos oēz veritatē. Similr ꝛ paulus tantā sapiētiā didicit in tribus scholis naꝫ in paruis scholis iudeoꝝ didicit legem mosaycā. Actuū. xxij. Secꝰ pedes Gamalielis eruditꝰ ꝛē. In magnis scholis apostoloꝝ didicit lēgē euāgelicam: quam tū non ab hoīe nec ēte didicit: sed xp̄o reuelāte accepit. In maximis ágeloꝝ didicit legē supsubstātialē ꝛ diuinam: quādo. s. vsqꝫ ad tertiū celum fuit raptus ꝛ ibi iter ágelos docet. ¶ Quanto habituri sunt in iudicio magnā subliuitatē: qꝫ super thronos duodeciz sedebunt ꝛ ceteros iudicabunt. Et illa talis sessio erit ad sentētie iudicis approbationem. p̄s Ut faciāt in eis iudicium cōscriptū ēē. erit ab ip̄oꝝ imensum honorem. Prouer. vltī. Nobilis in portis vir eius quādo sederit cuꝫ senatoribus terre. Erit ad magnā dēmonū cōfusionē i. Cor. vi. Nescitis qm̄ angelos iudicabimus. Erit citaꝫ ad maloꝝ cōdēnationē. vt ibidē. An nescitis qm̄ sancti ō hoc mūdo iudicabunt. Erit ad honoꝝ magnam cōsolationē: qm̄ sez videbūt frēm suū. i. xp̄m: ēē iudicez. a sozore suaꝫ. i. mariam ēē mediatricē. ꝛ frēs suos. i. apostolos ēē itercessores ꝛ assessores. ¶ Quito p̄hit magnitudinē excellentē. i. gloriā omnibus eminētē. p̄s. Principes populoꝝ cōgregati sunt cum deo abraham. Quāuis aūt gloria sanctoꝝ sit magna peccatoribus tū videt parua ex eo q̄ ab ipsa nimiū se elongant. Nimia nāqꝫ distantia ēm basilū errare facit circa tria sez circa quātitatē: ꝛ ponit exemplu in sole ꝛ in insulis maris. circa qualitatez ꝛ ponit exēplū in vestis nauiū. que cum sint alba: tm̄ ꝓpter nimiaꝫ distantiā videnť eē nigra. circa figuras. ꝛ ponit exēplum in turribus que cū sint quadrate tm̄ ꝓpter nimiā distantiā videnť eē rotūde. q: ergo peccatores nimis se elongāt a celesti patria. ideo errāt circa ciꝰ quātitatem. nō cōsiderātes q̄ magna sit. cū tū dicat Baruch. iij. O israel q̄ magna ē domus dei ꝛē. Errant circa eius qualitatē nō cōsiderantes q̄ preciosa sit. de cuius preciositate dī Apoc. xxi. Ipsa ciuitas aurū mūdum. Errant circa eius figurā nō cōsiderantes q̄ stabilis sit ꝛ q̄ eterna. Est. enim patria celestis ꝛ quadro posita. vt ibidē dicit: Ipi vero peccatores credūt ipam eē rotūdaz. i. mobilez ꝛ caducā. De cuius eternitate dī. ij. Cor. v. Edificationē ex deo habemus domū nō manufactaz eternā in celis.

¶ Sermo. clxxix. ¶ De eodem. Sermo secundus.

DIlmis honorati sunt amici tui deus ꝛē. p̄s. Inter oēs sanctos deus magis istos duos aplos honorauit: in vita: in morte: ꝛ post mortē. ¶ In vita: qꝛ claues regni celestis eis dedit. Nā petro dedit claues penitētie: ꝛ paulo dedit claues sapiētie. Ista aūtez potestas clauium cōstitit in tribus. ꝙ Primo i peccatoꝝ remissione. Jo. xx. Quoꝝ remiseritis peccata remittunť eis ꝛē. Et tm̄ dicit Luce. v. Quis pōt remittere peccata: nisi solus deus. Sed vtrūqꝫ ē verum: quia deus remittit: ꝛ sacerdos remittit. Exp̄ctato nāqꝫ i hoie tria cauſāt. s. ōi inimicitia. dēformis macula: ꝛ obligatō ad penam. Thren. ij. Quomō obtexit in caligine. ecce deformis macula. In furore suo domin⁹ filiā syon. ecce dēi inimicitia. peccit de celo in terrā inclytā israel ecce ad penam eternam obligatio. Ista tria solus deus virtute cōtritionis remittit. solus enim deus remittit offensam. lauat maculā: ꝛ dissoluit obligationem eternā. Ista tria significanť. Luce. xij. Jn sil⁹ pdīgo de quo dicit q̄ pater fuit cum osculatus: ꝛ quod stola prima cum induit. ꝛ quod dixit mortuus fue-

rat ⁊ reuixit. In hoc nãq3 ꝙ fuit cũ oscu
latus dat intelligi ꝙ solius dei ẽ remit
tere iniuricitia suam ⁊ offẽsam. In hoc
ꝙ stola indut eum. dat intelligi ⁊ eius
ẽst lauare maculam ⁊ ornare animã. In
hoc autem quod dixit mortuus fuerat ⁊
reuixit. dat intelligi ꝙ eius ẽ remittere
penam eternã. ¶ Sacerdos aũt dicitur
remittere peccata quantuz ad alia tria.
Ipse enim peccatoꝛ a deo absolutũ esse
indicat. aliter. n. ꝑ absoluto nõ recipek
a pena purgatorij qua obligat? deobli
gat ⁊ pena satisfactoria ipsum ligat. ⁊ de
ipa pena ptem relaxat. Ista tria notatur
Joan. xi. in resuscitatõe lazari. Solus ꝙ
dem xps ipm a mortuis resuscitauit. sed
tamen discipulis tria ꝓmisit. s. vt lapidẽ
tollerent vt ipz solucrent ⁊ vt libere abi
re pmitterent. Lapidẽ tollere est penaz
purgatorią in penam satisfactoriã com
mutare. Peccatoꝛ absoluere. est ipm a
deo absolutũ esse ostendere Et libere abi
re pmittere est ei penam aliquali indul
gere. ¶ Secũdo consistit in excoicandi
⁊ absoluendi iurisditõe. Iste aũt absolu
tiones ⁊ ligatões nõ sunt i celo quia ibi
sunt oẽs absoluti. nec sunt in inferno q
ibi sunt omnes ligati. sz sunt in mundo
vbi qdã sunt absoluti ⁊ quidã ligati. In
inferno qdem sunt oẽs ligati ⁊ excoica
ti p illã sniam Matthei. xxv. Discedite
a me maledicti in ignẽ eternũ q paratus
est diabolo ⁊ angelis eius. ⁊ ideo sancti
cis nõ loquent sed semp ab eis auerten
tur. de hoc ps. Auertisti nos retrorsum
post inimicos nros ⁊c. nec ptcipabũt cũ
eis in dino officio ꝙ quo dr Thobi. xiij.
Per oẽs plateas hierlm alleluia cataba
tur. Ipi nãq3 a templo dei erunt excluſi
Apoc. vlti. Foris aũt canes ⁊ venefici ip
sos saluabit. i. saluti ẽterna optabunt.
imo sicut dr in ps. Letabit iustus cuz vi
derit vindictã. Excluſi ẽt erunt a prici
patõe sacramentoꝛ ⁊ maxime a peceptio
ne panis vite. Matth. xv. Nõ est bonuz
sumere panem filioꝝ ⁊ mittere canibus
Nõ ptcipabũt ẽt sancti cũ eis in mensa.
Isai. lxv. Ecce serui mei comedẽt ⁊ vos
esurietis ⁊c. ¶ Tertio ꝓsistit ista ptãs in
indulgentiaꝝ largitõe. Ad hoc nãq3 ꝙ
ille indulgẽtie valeãt. tria sunt cõmuni
ter necessaria. ¶ Unũ ex pte facientis. s.
auctoritas. ¶ Secundũ ex pte recipien
tis. s. charitas. ¶ Tertiũ vero ex pte cae
s. pietas que duo includit. s. honoꝛe dei.
q; pietas est cultus soli deo debit?⁊ vtili
tatem pximi. pietas. n. alio mõ misericoꝛ
dias dicit. ¶ Secũdo principaliter xps
honoauit istos sanctos in morte q; coꝛ
mortez nobis fecit valde vtilẽ ⁊ fructuo
sam. Ex morte enim beati Petri triplex
fructus euenit. ¶ Unus ẽ quantum ad
deũ. s. eius glorificatio. Joan. vltio. Hoc
aũt dixit significans qua morte glorifica
turus esset deũ. ꝑ Alius quantũ ad seipsum. s. coꝛonatio sua. vnde Dionisius vi
dit eos post mortem coronis luminis co
ronatos. ꝑ Tertius quãtũ ad nos. s. sua
p nobis intercessio. ij. Petri. i. Dabo aũt
opam frequẽter hic vos post obitũ meũ
⁊c. Simulliter ex morte Beati Pauli tri
plex fructus puenit. ¶ Unꝰ quo ad deũ
s. eius glorificatio. Phil. iij. Magnifica
bit xps in coꝛpe meo siue ꝑ vitam siue ꝑ
morte. ¶ Secũdus est quo ad seipsum. s.
sua oratio. ij. Timo. iij. Reposita ẽ mihi
corona iustitie ⁊c. ¶ Tertius est ad nos
s. saluatio nostra. ij. Coꝛ. xij. Libẽtissime
impendã. ⁊ supimpẽdar ego ipe ꝑ aima
bus vestris. s. saluadis. ¶ Tertio xps ho
norauit istos sanctos ꝑ mortem coꝛ q; se
cit eos suos ianitores in domo sua. vnõ
cantat õ eis. Hñt ptãte cẽlũ claudere nu
bibus ⁊ apire portas eius. Deus cim hz
quattuoꝛ domus. s. eccliam militãte. pa
tria celeste purgatoriũ ⁊ infernũ. In pi
ma habitant pegrini. In secũda filij. In
tertia debitis obligati. In quarta incar
cerati. Et quelibet istaꝝ ꝗtuoꝛ domoꝝz
hz suã clauẽ spalẽ. Nã clauis ꝑ quã itra
tur in primã domũ. s. eccliam militantez
est clauis indulgẽtie. Clauis vo ꝑ quam
intrat in secundã domũ. s. patria celeste
est clauis misericoꝛdie. Clauis ꝑ quã in
trat in tertiã domũ. s. purgatoriũ est cla
uis iustitie. Justitia nãq3 dei requirit ꝙ
nullũ malũ remaneat impunitũ. Sz cla
uis ꝑ quã intrat in quartã domũ. s. infer
nũ est clauis mortis eterne. Peccatoꝛ er
go volẽti redire ad eccliam ꝑ penitẽtiaz
Petrũ aperit hostiũ cum clauẽ remissio
nis ⁊ indulgentie. Joan. vlti. Quoꝝ re/

misericordie ps. Januas celi aperit. Sz illis alijs que debet intrare in purgatoriu aperit ostiu cu clave iustitie. ps. Aperite mihi portas iustitie. hec porta domini iusti intrabit in ea. Justi nanq; aliquado secum aliqua crimibilia portat. Animabus vero damnadis. nec Petr⁹ nec Paulus ostiu aperit nec claudit Sz xps ostiu aperit z ẽt ostium claudit z peccatores in inferno includit. z clauẽ iclusit z clauem custodit. Apoca. i. Hẽo claues mortis z inferni. Et ẽt Apocha. ix. Data est ei clauis putei abyssi.

¶Sermo. clxxx. ¶ Eodẽ die sermo. ity.

TAes Petrus z sup hanc petrá edificabo ecclesiá meá. Mat. xvij. magná auctoritatẽ z prátem z dignitatem iesus xps ꝑcessit beato Petro qñ sup eius ꝓfessionẽ ecclesiam fundauit. ac claues regni celoꝝ sibi dedit. Ut autem eius dignitates z ꝓgatiuas melius videre valeamus. Sciendũ est ꝙ Beatus Petrus inter ceteros apostolos fuit sublimior in platõne. feruentior in amore. Efficacior in virtute. Et gloriosior i passione. ¶ Primo fuit sublimior in platone. Christus. n. cũ summũ pontificẽ fecit z suum vicariu ꝓstituit. z dereliqt qñ et dixit. Petre pasce oues meas. Ad istam aũt platẽam pater ipm elegit. Mat. xvi. caro z sanguis nõ reuelauit tibi. sed pr̃ meus qui in celis ẽ. Et dei filius electus examinauit z maxime in duobus. s. in fide recta qñ dixit ei. Qué dicũt homes ee filiũ hois z. Et petrus rñdit. Tu es xps filius dei viui. Et in dilectiõe sincera. qñ dixit. Simõ ioanis diligis me plus his. Et spũs sanctus electũ examinatũ cõfirmauit qñ in pentheccostẽ ad robur se sibi effudit. vnde. ps. Ego ꝓfirmaui colũnas eius. Tota trinitas electo examinato z ꝓfirmato dedit iurisdictõem. s. iurisdictõem sup infernũ cum dr̃. Porte inferi nõ pualebunt aduersus eaz. Super celum. cũ dr̃. Tibi dabo claues regni celorum. Sup mundũ. cum dr̃. Quodcunq; ligaueris sup terrá. erit ligatum z.

¶ Secũdo fuit feruentior in amore. Huius aũt plura sunt signa. ¶ Unuz ante passionẽ quia ꝓpter eius amoꝛ omnia terrena ptempsit. Mat. xix. Ecce nos reliquimus omnia z secuti sum⁹ te. Quidam enim sunt ꝑcrastinates. ideo dixit. Ecce alij ad tps reponentes. ideo dixit. reliquimus. non reposuimus. Alij diuidentes. ideo dixit. omnia. Alij res relinquentes. sed voluitates suas retinentes. ideo dixit. secuti sumus te. ¶ Secundũ signum fuit in passione q̃ cum xpo mori voluit quádo dixit Luce. xxij. Paratus sum tecum z in carcerẽ z in mortem ire. Nõ enim volebat mori ante cũ quia nolebat carere tam dulci ꝑsentia xpi. nec etiã volebat viuere post eum. quia tũc nõ reputabat vitam sed morte eternam. Volebat autem mori cũ eo. quia hoc sibi reputabat gloriã z coronam. ¶ Tertiuz signum fuit post passionẽ. quia ex tũc ipe Beatus Petrus semp fuit in lachrymis. ¶ Habuit enim lachrymas doloris ex eo ꝙ magistꝝ suũ negauit Luc. xxij. Egressus foras fleuit amare. Unde dicit Clemens ꝙ quádocunq; gallꝰ cantum audiebat lachrymas emittebat. ¶ Habuit etiam lachrymas ꝓpassionis ex eo quod amicum suum mortuum videbat. Joan. xvi. Plorabitis z flebitis vos. mundus aũt gaudebit zc. Dũt etiam lachrymas deuotõis ex eo ꝙ ad amicum suũ videndũ pergere ꝑabat. z hoc post ascensionem. Unde dixit Clemens ꝙ semper in sinu sudarium deferebat quo fluentas lachrymas detergebat. z sic vt ideꝫ dicit in confuetudinẽ duxerat flere ꝙ tota eiꝰ facies adusta lachrymis videbat. Quartum signũ fuit post resurrectiõem quia ipe cuz Joane ad monumentũ cucurrit z sicut dicit Gregorius. Illi ꝑe ceteris cucurrerunt qui ꝑe ceteris amauerunt. Aliquádo simul cucurrerunt. aliquádo Joanes cucurrit citius petro. Et aliquádo Petrus citius Joane qui ꝑior monumentũ intrauit. Per quod dat intelligi ꝙ ambo sapiẽter xpum dilexerunt. Joanes autem magis dulcit. Petrus verꝺ magis constater. ¶ Tertio Beatꝰ Petrus fuit efficatior in virtute. z hoc quadrupliciter. Fuit enim efficatior in virtute

credẽdi quãdo dixit. Tu es xps filius dei viui. ¶ De ipsius Petri fide dicitur Luc.xxij. Simon ecce sathanas expetiuit vos vt cribraret sicut triticũ ꝛc. Ubi habes q eius fides multum fuit a diabolo tentata cu3 dr. Ecce sathanas ꝛc. Hostis enim vbi inuenit locum magis munitũ ibi maiorem exercet conatũ. Fuit a xpo multum roborata cum dicit. Ego autez p te rogaui Petre vt non deficiat fides tua q omnibus fuit in exemplũ data cũ dr. Et tu aliquãdo puersus ꝛc. Fuit etiã efficacior in virtute sanandi. nõ solũ. n. sanabat sicut ceteri verbo oratõis sz etiã verbo iussionis sicut p3 Act.ix. in sanatione ence. vmbra corporis sui sicut dicitur Actu. v. In positiõe bacculi sui sicut p3 in discipulo p.xl. dies defuncto qd impositõem sui bacculi iam sanatus est ꝛ resuscitatus. Fuit efficacior in virtute pdicandi. Tam gratiose nãq3 pdicabat q aliquãdo vna die tria milia. aliquando quinq3 milia hominum puerrebat sicut habet Act.ij.ꝛ.iij. Hoc enim est testimoniũ gratiosi pdicatoris. vnde Chrys. super Matth. Testimoniũ studiosi agricole est messis secũda. assidui doctores ecclesia plena. negotiatores multiplex theca. Fuit etiam efficacior in virtute orandi. Eius enim oratio aliquando apiebat celum sicut p3 Act.ix. Ubi dicit q ceciderit super eum mentis excessus ꝛ vidit celum aptum. Aliquãdo faciebat descẽdere spũm sanctum sicut p3 Act.viij. in samaritanis. Aliquãdo spoliabat infernũ sicut quãdo suscitauit defunctũ. quez simon magus suscitare nõ potuit. Et aliquãdo vincebat demoniũ sicut p3 in demone qui simonẽ magum per acrem deferebat. ¶ Quarto Beatus Petrus fuit gloriosior in passione. Passus est. n. eandem penam cũ xpo put xpo est pdixit. Joan. vlti. Sequere me. Sap. xviij. Simili pena seruus cum dño est afflictus. Noluit autem Beatus Petrus illam penã pati rectus sed reuersus. hoc ppter quattuor causas quas ipe ponit. ¶ Prima q; ppter honorẽ domini sui nõ reputabat se dignum eo modo penaz illam pati quõ xps eam ptulit ¶ Secũda q; xps passus est, ppter mundũ redimendũ. ideo debuit ad mundũ respicere. Ipe autez Petrus patiebat pp acquirendũ celum. ideo debuit ad celum hre respectũ. ¶ Tertia ꝓpter lapsum generis humani significandum. Christus enim semp rectus stetit. ꝛ nunquã in peccatũ cecidit. Homo vero caput mentis in terrã defixit. ꝛ ptra deũ recalcitrauit. ¶ Quarta ad inuenidũ q homo mutauerat amoreꝫ spũalem in amoreꝫ mundanũ. homo. n. rectus in cruce positus si renoluit illũ quod erat dextrum efficit finistrum. Tunc igitur homo mutauit dextrũ in finistruꝫ quando mutauit amorem celestiũ in amoreꝫ mundanum.

¶ Sermo. clxxxi. ¶ In ꝯmemoratione sancti Pauli apostoli sermo primus.

Quam autem placuit ei q me segregauit ex vtero matris mee ꝛc. Bal. i. Apostolus nõ ingratus fuit gratie dei. sed quinq3 effectus diuine misericordie in se recognouit humiliter ¶ Primus effectus est q ipum de vtero sue matris eduxit. ¶ Notandũ autez est q est quincuplex vterus matris. ¶ Primus vterus est vterus matris generalis s. terre. ¶ Secũdus est vterus mris carnalis. s. mris ppric. ¶ Tertius ẽ vterus mris figuralis. s. synagoge. ¶ Quartus est vterus mris spũalis. s. militantis ecclesie. ¶ Quintus ẽ vterus mris celestis s. triumphãtis ecclesie. Beatus igit Paulus primo fuit in vtero matris carnalis ꝛ exinde deus eũ segregauit quãdo eum ad lucem eduxit. vnde ps. De vẽtre matris mee deus meus es tu ꝛc. Et idẽ. Tu es qui extraxisti ꝛc. Deinde intrauit in ventrem matris figuralis. s. synagoge. ꝛ ab isto vtero deus eum segregauit quando ipm ad fidem puertit. Et ista segregatio facta est in ortu beniamin vbi rachel mortua est. ideo vocauit eũ filium doloris. Sed pater valde est gaudsus ideo vocauit eum filiũ dextre. Ex sua enim conuersione synagoga mortem spũalẽ icurrit. ꝛ multam tristitiã habuit. sed de pf valde gaudsus est cum eũ filiũ dextre appellauit quãdo dixit Act.ix. Vade quia vas electõis est mihi iste. Deinde de vtero synagoge intrauit in vtez militantis

ecclesie in quo tam diu pmansit quádiu in hac vita vixit. Zb isto vtero deus eu3 segregauit quádo eius anima a corpore separauit. ⁊ tũc intrauit eius corpus in vterum matris generalis. s. terre. ⁊ ania eius in vterum mris ecclestis. s. hieruſalem supne. Jn ista autem sepatõe caput eius exilicus tres saltus dedit. ⁊ in quo libet saltu fontem aque aperuit. per qõ significabat qꝫ in vita sua tres salt⁹ fecerat. vnum saltauit de sinagoga ad ecclesiam. Et tunc aperuit ⁊ manifestauit fõtem diuine misericordie. Aliũ saltum fecit discurrendo p mundũ. Et tunc aperuit fontem celestis doctrine. Tertium quádo saltauit vsq3 ad tertiũ celum. Et tunc aperuit fontem diuine sapientie. Jpsum etiam caput Beati Pauli benedictu3 nomen iesus clara voce insonuit Jpsum enim nomen iesus fuit in corde eius iubilus. in ore mel. ⁊ in aure melos Recte igit post mortem nomẽ iesu protulit nimia. s. cordis iocunditate. repletus nimia oris dulcedie ⁊ allectus nimia in bslatõe aromatica. puocatus. Tunc etiã de eius sancto corpore quattuor emanauerunt. s. vnda lactis ꝑpter eius puritatem. vnda sanguinis ꝑpter eius martirij sanctitatem. splendor lucis ꝑpter ipsius sapientie claritatez. ⁊ flagratia odoris ꝑpter ipsius fame celebritatẽ. Tãdẽ deus ipm corpus de vtero mris terre segregabit. s. quando dicet in tpe extremi iudicis. Surgite mortui ventre ad iudicium. Et tunc in vterum mris celestis intrabit. Et de illo vtero nunquam exibit. ideo obitus sanctoꝝ natale vocat. quia tunc in celo nascunt. ¶ Secundus effectus diuine misericordie ipsum pgram suam vocauit. ideo subdit. Et vocauit pgram suam. Huiusmodi autem vocatio cõmendabilis est ex pte vocantis. Leteros quidem apostolos xpus vocauit existens in finistra ꝑsentis miseric. sed hũc vocauit existens in dextera paterne gloric. Et ꝑpter istam cãm in papali bulla ponit beatus Paulus a dextris. sed effigies beati Petri ponit a finistris. Est etiam ꝑmendabilis ex pte vocati. Nõ enim xps vocauit eum piscantẽ vt Petrũ. nec lucris inhiantem vt Matthẽũ. nec retia reficientem vt Joãnem ⁊ Jacobũ. sz odientem ardenti animo. vnde dr̃ spirans minarum imminentẽ prauo studio qꝫ accesit ad principem sacerdotũ. ⁊ ꝑ sequẽtem sollicito ministerio. quia sbat in Damascum vt si quos inueniret ꝛẽ. Lõmendabilis ẽ etiam ex parte modi vocandi. Leteros enim vocauit solo verbo. hunc autem vocauit ꝑ lucem excecante. Per virtutem ꝑternantẽ per vocem obiurgantem. ¶ Tertius misericordie effectus est qꝫ ipm ꝑ diuina sapiam docuit cũ subdit. vt reuelaret filium suum in me. Jsta autem sapia3 beatus Paulus a quinq3 magistris accepit. ¶ Primo a Moyse Gal. i. Proficiebam in iudaismo sup mꝫtos coetaneos meos ꝛẽ. Et quantum ad hoc factus est pharisẽus. De hoc Actu. xxiij. Ego pharisẽus sum filius pharisẽorum. ¶ Secũdo a filio ⁊ quantũ ad hoc factus est apostolus. Gal. i. Paulus apostolus nõ ab hoibus neq3 ꝑ hoiem sz ꝑ xpm iesum. ¶ Tertio a spũ sancto. ⁊ ꝙtum ad hoc factus est dei legatus. Act. xiij. Dixit spus sanctus segregate mihi paulũ ⁊ barnabã. ¶ Quarto a ꝑe. ⁊ ꝙtum ad hoc factus est dei euãgelista verus. vnde dixit vt reuelaret in me filium suũ vt euãgelizarẽ eũ in gẽtib⁹. Quinto a tota trinitate quádo in tertiũ celum est raptꝰ. ij. Cor. xij. Audiuit arcana verba q̃ nõ lz hoi loqui. ¶ Quartꝰ effectus mie quẽ btũs Paulus in se recognouit põt esse qꝫ ipm ꝓdicatorẽ gentiũ fecit. vñ subdit. vt euangelizarem illũ in gentibus. nam in gentibus erat maior potentia. qꝫ ibi erant reges ⁊ impatores. Maior sapientia qꝫ ibi erant phi ⁊ doctores. maior eloquentia qꝫ ibi erant rethores ⁊ oratores. maior varietas erroꝝ ⁊ maior diuersitas vitioꝝ. Sz ptra ista quinq3 certamina accepit quinq3 adiutoria. Vna3 cõtra tyrannum potentiam accipit virtutem ⁊ constantiam. Alce. xxiij. Apparuit illi dominus dicens. Constans esto paule. oportet te nanque Rome testificari. Contra sapientiam mundanam accepit ⁊ simplicitatez euangelicam. i. Loin. ij. ¶ Non enim iudicauit me aliquid scire inter vos nisi xpm iesũ. ⁊ hunc crucifixũ Contra rethoꝝ eloquentiam accepit

facundiã fructuosaꝫ. Ibidẽ. Sermo meus ⁊ predicatio nõ in persuasibilibus humane sapiẽtie verbis. sed in ostẽtõe spiritus ⁊ virtutis. Cõtra diuersitatẽ errõ accepit fidei ⁊ sapiẽtie veritatẽ sicut ps Alex. xvij. vbi dixit atheniẽsibus. qõ ignorates colitis hoc ego nũcio vobis ⁊c. Contra multiplicitatẽ viciosaꝫ accepit oium gratiarũ plenitudinẽ. Nã cõtra luxuriaꝫ opponebat virginitatẽ. i. Corinth. vij. Volo aũt omnes homines esse sicut meipsũ. Cõtra gulaꝫ parcitatẽ. i. Timo. vi. Habẽtes alimẽta ⁊ quib⁹ tegimur his cõtenti sumus. Contra auariciaꝫ habuit volũtariã paupertatem. Phil. iij. Omnia arbitratus suꝫ vt stercora vt xpm lucrifacerẽ. Contra tristitiã cõscientie locũditatẽ. ij. Corinth. i. Gloria nostra hec est testimoniũ ꝓscientie nostre. Cõtra irã benignitatẽ. i. Cor. x. Sine offensione estote iudeis ⁊ gentib⁹ ⁊c. Contra inuidiaꝫ fraternã charitatem. Roma. v. Charitas dei diffusa est in cordibus nostris ⁊c. Cõtra vanã gloriã habuit humilitatẽ. i. Cor. xv. Ego enim suꝫ minimus apostolorũ ⁊c. ¶ Quintus effectus ex diuina misericordia est q̃ christus mox eum sibi obedientẽ fecit. qõ notatur cum dicit. Continuo nõ acquieui carni ⁊ sanguini. i. amori ⁊ dilectioni carnis: sed potius diuine inspiratõi. continuo. i. sine cõtradictõe. Alex. ix. Dñe quid me vis facere. vel cõtinuo. i. sine deliberatõe. Unde beatus Bernar. Amicos cõsulat qui nõ nouit q̃ inimici homis domestici eius. Uel cõtinuo. i. sine dilatõe. qr inducias nõ petijt sed ꝓtinus obediuit. Prouer. iij. Nõ dicas amico tuo vade ⁊ reuertere ⁊c. Uel cõtinuo. i. sine tepidatõe quia nihil timuit. sed ve dei benitate cõcidit. Ysa. xxxv. Dicite pusillanimes: cõfortamini ⁊ nolite timere.

¶ Sermo. clxxxij. De eodẽ die Sermo secũdus.

Ecce nos reliquimus omnia ⁊ secuti sumus te ⁊c. Matt. xix.

In isto euangelio qõ ad honorẽ dñi pauli dña tribus ꝓmendabilis inuenit. ¶ Primo quidẽ a perfecta mũdi abrenũciatõe. Et hoc tangit cum dicit. Ecce nos reliquimus oĩa. Reliquit enĩs oĩa impedimẽta. i. amore diuitiarũ q̃ homine ipediũt a salute. Marci. x. Difficulter qui pecuias habent regnũ dei intraibunt. Justus amore⁹ mundi. iste reliquit qui ait Gal. vi. Mihi mũdus crucifixus est: ⁊ ego mũdo. ℣ Secũdo religit omnia retrahẽtia sicut est amor parentũ qui precipue hominẽ retrahit a salute. Mat. x. Inimici homis domestici eius Justus reliquit qui ait Gal. i. Nõ acquieui carni ⁊ sanguini ⁊c. ℣ Tertio religit omnia põderantia. vt ẽ sarcina pcoriũ. Hebr. xij. Deponẽtes omne pondus ⁊ circũstans nos peccatũ ⁊c. ℣ Quarto reliquit omnia pnitiosa: vt ẽ amor delitiarũ. vnde ait. i. Cor. ix. Castigo corpus meum ⁊ in seruitutẽ redigo. ℣ Quinto reliquit omnia periculosa vt ẽ amor fastus. De quo periculoso amore ipse ait. ij. Timoth. iij. In nouissimis diebus instabunt tẽpora periculosa ⁊ erũt homines se ipsos amãtes. Justũ amore⁹ fuit pusillus dñs paulus nõ habuit q̃ ꝓpter christũ se in morte tradere semper paratus fuit. Unde ait Alex. xx. Ego nõ solum alligari sed ⁊ mori paratus sum ꝓpter nomẽ dñi nri ie su xpi. ℣ Sexto reliquit oĩa infructuosa vt ẽ amor bonoꝝ qui ẽ infructuosus ⁊ vanus. vnde ps. Ut quid diligitis vanitatem ⁊ queritis mendaciũ. Gal. i. Adhuc q̃ro hominibus placere. Si adhuc hoib⁹ placerẽ seruus xpi nõ essem. ¶ Secũdo cõmẽdat a salutifera xpi imitatõe. qõ notatur cum dr. Et secuti sum⁹ te. Ad hoc aũt q̃ hõ christus imitet duo requirũt. Unũ ex parte dei. s. attractio sue dignatõis. Jo. vi. Nemo venit ad me nisi pater qui misit me traxerit illũ. Trahit aũt quatuor funiculis. s. modo exteriori erudiẽdo. modo interiori inspiratõe. mõ paterna flagellatõe. modo beneficiorũ exhibitõe. Sed de quibusdã qui istis quatuor funiculis se trahi nõ permittũt. dominus cõquerit dicẽs Prouer. i. Uocaui ⁊ renuistis. quo ad exteriora documẽta. Extendi manus meas ⁊ non fuit qui aspiceret quo ad collata beneficia. De spernistis oẽ consiliũ meũ quo ad inspirata cõsilia. Et increpatões meas neglexistis. quo ad irrogata flagella. Istis qua-

tuor funiculis apostolus tractus fuit. s. exteriori eruditõne z reprehẽsione. Act. ix. Saule saule quid me psequeris ꝛc. Interiori inspiratõe. Ibidẽ. Subito circũfulsit eum lux de cẽlo. Flagellatõe: q; excecatus z in terrã pstratus. Beneficio rũ exhibitõe: q; postmodũ fuit illuminatus. a xpo edoctus. z in tertiũ celum raptus. Secũdo ex parte homis requirit expeditio voluntatis. s. ne a diabolo teneat cathena ferrea. i. ferrea voluntate. Que quidẽ cathena octo habz anulos. scz malaz suggestionẽ. cogitatõem delectatõem. consensuz. operatõem. cõsuetudinẽ. necessitatez. z desperatõem. Istos nãqz octo anulos aplꝰ fregit. s. prauam suggestionẽ. ij. Lor. iiij. Abdicamus occulta dedecoris. Carnalẽ cogitatõez. ij. Lor. i. Aut que cogito sm carnẽ cogito q. d. nõ prauaz delectatõem. q; tm circa spũalia delectabar. Roma. vij. Londelector: enimz legi dei sm interiorez hominẽ. Prauũ cõsenſuz q; bonis meditatõibus semper ꝓsentiebat. Ibidẽ. Cõsentio legi qm̃ bona est. Prauaz operatõem. Rom. xij. Abijciamus ergo a nobis opera tenebraruz. Prauã cõsuetudinem. q; ad omne opus bonuz se aptũ efficit. Phil. iij. Ubiqz z in omnibus institutus sum ꝛc. Prauaz necessitatez q; habuit spũs libertatem. ij. Lor. iij. Ubi spũs dñi ibi libertas. Omnẽ desperatõem: q; habuit omnimodã spei firmitatez. Hebre. vi. Longe fugimus ad tenendũ ꝓpositaz spem.

¶ Tertio cõmendat a fructuosa remuneratõe. cũ subiungit. Sedebitis super sedes duodecim. In qua remuneratõne tria erunt. ꝑ Primo regalis dignitas. cum dr. sedebitis. Habebũt enim regale dominiũ. Sap. v. Accipiẽs regnũ decoris. Regale sertũ. Ibidẽ. Et diadema regni de manu dei sui. Regale sceptrũ. Sapientie. x. Donec affert illi sceptrũ regni Regalem habitũ. Prouer. vlti. Byssus z purpura indumentuz eius. Regale soliũ. Luce. xxij. Sedebitis super thronos duodecim ꝛc. ꝑ Secũdo in ipa remuneratõe erit magna dei liberalitas et in p̃senti. Quod quidẽ quatuor modis pot intelligi. s. aut quãtũ ad temporaliũ diserctaz possessiõem q; auari possidẽt ea vt serui. Sci vero viri vt vñi que possessio ẽ tẽporalibus in centuplum melior. Aut quantũ ad spũaliũ acquisitõem. Ac si dicat dominus. Spũalia percipiet q̃ temporalibus compata excedit sicut maior numerus mĩnorẽ numerum excedit. Aut quantuz ad suffragiorũ ecclesie ptcipatõem. Illi enim qui sunt de ecclesia tm numero possunt ad inuicẽ participare substantiaz suam. Illi vero qui sũt numero z merito possũt adinuicẽ participare merita sua que ptcipatio in centuplũz melioreſt ꝙ prima. Aut quantũ ad religiosoũ inter se colcatõem qui sepe ꝑ vno fratre carnali vel domo tẽporali centupluz accipiũt. ꝑ Tertio in illa remuneratõe erit eterna felicitas. cũ dr. Et vitaz eternaz possidebitis. Hoc namqz ꝙ dicit vitaz. respicit illos qui sũt in inferno qui non habẽt vitam sed morte. Et hoc ꝙ dicit eternam respicit illos q sunt in mundo. qui z si habent vitaz habent eaz transitoriã z caducaz. Hoc autẽ ꝙ dicit possidebitis respicit illos q sunt in purgatorio: qui z si habitanti sunt vitam nõ tamẽ sunt in possessione. Illi nãqz qui sunt in celo habẽt z vitam sine morte z eternitatem sine fine. atqz possessionẽ sine expectatõe.

¶ Sermo. clxxxiij. ¶ De scã margarita viratine sermo primus.

Ipsa cõteret caput tuuz. Genẽ. iij. Quamuis hẽa margarita fuerit puella tamẽ ꝙtriuit caput ꝑtis ꝓpꝛij. diaboli z tyranni. ¶ Pater nãqz sũintendebat eã trahere ad cultum idoloruz. sed ipsa istud caput sue intentiõis cõtriuit. q; eius societatẽ fugit: z oues sue nutricis pascebat. Periculosuz nãqz est bonis cum malis cohabitare. q; mali sunt igne cõcupiscentie inflãmati: z ideo boni sepe inficiũtur a malis. sũt luto auaricie inquinati. z ideo sepe inficiũtur. Sunt pice adherẽtis superbie infecti. z ideo sepius denigrant. Sunt tenebris ignorantie obscurati. z iõ sepe a malis illis obfuscant. Beata igit margarita noluit habitare cum malis. ne aut inflãmaret igne concupiscẽtie. aut inquinaretur luto auaricie. Aut inficeret pi-

ce superbie. aut obscuraretur tenebris ignorátie. ¶ Secúdo cótriuit caput tyránt qui in superbia elatus cultú christi euacuare volebat. Sed caput sue elationis ipsa cótriuit ⁊ cultú christi defendit ⁊ in nullo ꝑsentire voluit. Et ideo quin cuplex certamé passa fuit. ℣ Primo qꝫ ¶ eculeo fuit suspensa. ideo enim fuit in aere cruciata. ad ostendédum ꝙ adhuc ñ fuit in celo qꝫ ibi sunt beati. Nec erat in terra: qꝫ ibi sunt auari sed erat in medio qꝫ ibi sunt perfecti. Hebat enim supra se celum ad desideráduꝫ. Et infra se mundú ad despiciendum. iuxta illud Prouerb. xxv. Celú sursuꝫ ⁊ terra deorsum. ℣ Secundo fuit adusta: sed non cobusta. Nec mirú qꝫ habebat interius gratiá affiantem. Dan. iij. Fecit medium fornacis quasi ventú roris flante. Conscientia delectátem. Prouerb. xv. Secura mens quasi iuge conuiuiú. Spem letificante. Rom. xij. Spe gaudentes in tribulatõe patientes. Carne virginea refrigerante. Unde dictú fuit Marie. Uirtus altissimi obumbrabit tibi. Ideo poterat dicere illud Eccle. ij. In medio ignis non sum estuata. Fuit enim in medio ignis: qꝫ habuit carnem propugnátem. Bal. v. Caro cõcupiscit aduersus spiritú ⁊c. Demone inflantem. Job. xli. Altitus eius pumas ardere facit. Domine sollicitante: qꝫ prefectus eas in vroꝛe accipere cupiebat. Pulchritudine alliciente: que ias multas femnas pulchritudo decepit. ⁊ adhuc quotidie decipit. Prouerb. vlti. Fallax gratia ⁊ vana est pulchritudo. ℣ Tertio fuit in aquis gelidis cruciata. Postꝫ enim in igne fuit cruciata: fuit in aqua frigidissima posita. Et ista est tá scuiissima pena vt etiá fiat in iferno. Job. xxiiij. Ab aquis niuiú transibit ad caloꝛez nimiú. Unde etiaꝫ tũc factus est terremotus: ac si terra non posset tantum facinus sustinere. Aliquádo fit terremotus in signú doloris. Aliquádo in incussione timoris. Et sic mota fuit in passione ⁊ resurrectõe xpi vt ⁊ ostenderet dolore ⁊ custodes de terreret. ¶ Terremotus ergo factus est in passione sancte Margarite in tanti sceleris detestatione: ad doloꝛis ⁊ cõpassionis ostensionẽ: ⁊ in timoris incussionez: ⁊ in peccatoꝛum magnam confusionez. ℣ Quarto fuit decollata. Et in sua decollatiõe tria maxima fuerũt. ℣ Primũ est deuota oratio. qꝫ ad exẽplum xpi se deo cõmendauit. Xps quidez in passione patri spiritú cõmendauit. ⁊ pro suis crucifixoꝛibus interc̃ssit. ⁊ pro omnib⁹ fidelibus exoꝛauit. Joan. xvij. Non pro eis autẽ rogo tantú: sed etiá pro hís qui crediturí sunt per verbú eoꝝ. Et sic beata margarita oꝛauit deus pro se ⁊ pro suis occisoꝛibus ⁊ pro ipsaꝫ inuocatibus. ℣ Fuit etiá in passione eius custodia angelica. qꝫ ipsi angeli ipsaꝫ custodiuerũt ad martyriú properante: in tormentis existente ⁊ ad celú ascẽdentem. Judith xiij. Custodiuit me angelus dñi ⁊ hinc euntẽ ⁊ ibi cõmoꝛantẽ ⁊ inde huc reuertente. ℣ Fuit etiá in passione eius celestis armonia. Et merito: qꝫ sponse solẽt deduci ad sponsuꝫ cuꝫ cãticis ⁊ laudibus. Apoca. xix. Gaudeamus ⁊ exultemus ⁊ demus gloriá deo: quoniá venerũt nupcie agni ⁊c. ℣ Quinto ei⁹ passio fuit passioni xpi multũ conformis effecta. Xps enim fuit denudatus in patibulo. Margarita qꝫ fuit expoliata in eculeo. Christus fuit flagellatus ad columna vt discipliná ꝓ nobis poꝛaret. Margarita autem fuit tota virgis lacerata. vt post hanc vitá aliam nõ sentiret discipliná. Christus fuit perfoꝛatus clauis. ⁊ beata Margarita fuit lacerata ungulis Christus passus ẽ in patibulo qõ quidez erat suppliciú latroꝝ ⁊ malefactoꝝ infamium. Margarita vero passa est in eculeo quod erat suppliciú puerꝝ ⁊ maloꝝ. Christus totus fuit sanguine plenus Margarita in eculeo tota fuit sanguine cruentata. Christus passus est in aere ad innuendú ꝙ ipse est mediatoꝛ dei ⁊ hominũ. Sic beata margarita passa est in aere ad innuendũ ꝙ ipa est mna mediatrix apud deum. ¶ Tertio cõtriuit caput. s. suggestionẽ demonis. Ipe qdem demon hꝫ magnam potentiá. supbiam. astutiam. ⁊ experientiá. ⁊ fraudulentiá. Ista qnqꝫ notant Apoc. xij. Proiect⁹ est draco. ecce quáte potentie. Agnus. ecce quáte superbie. Serpens ecce quáte astutie Antiquus. ecce quáte expe

rtentie. Aut seducit vniuersum orbem. ecce quãte fraudulentie. His quinq; armis cuꝫ beata Margaꝛita pugnare voluit. Sꝫ ipa omnia ꝫtriuit. Fregit eius potentiã quãdo ipꝫ apparentẽ in specie draconis virtute crucis euanescere fecit Fregit eius supbiam quãdo pedẽ supra colum eius posuit. Fregit eius astutiaꝫ qꝫ coactus ẽ dicere qꝫ ideo sibi apparuerit vt sibi ꝑsuleret qꝫ monitis ꝑsidis obediret. Fregit eius malitiaꝫ qꝫ ipe Beate Margaꝛite in nullo nocere potuit. Fregit eius experientiã qꝫ in nullo suis suggestionibus assentire voluit.

¶ Sermo. clxxxiiij. ¶ De eadẽ Sermo secundus.

SImile est regnuꝫ celoꝝ thesauro abscondito in agro. Mat. xiij. In isto euãgelio qõ ad honoꝛẽ beate Margaꝛite le gẽ quattuoꝛ sunt videnda. ¶ Primo qd significet ꝓ thesauꝝ. Est autem thesauꝰ ille de quo loquit. i. Loꝛ. iij. Sigs edificauerit super fundamentũ hoc. aurum. argentum. et lapides ꝑciosos. Est autem auꝝ virginitas. argentũ fides. lapides ꝑciosi opera ꝑfectionis. Iste triplex thesaurus fuit in beata virgine Margaꝛita. Ipsa naq; habuit virginitatem integram. fidem sinceram. et operatiõem solicitam. Significat autem virginitas ꝓ aurum quia aurum nõ amittit fulgoꝛem suum. nec ignis adustione. nec luti inuolutõe. nec tpis antiquitate. Sic et fulgoꝛ virginitatis nõ minuit nec igne ꝓcupiscentie. nec terreno coꝛpoꝛe. nec longeua etate. iõ Sap. vij. assimilat speculo. lucet et diuine imagini. Sicut eĩm splẽdoꝛ lucet in speculo. sic et virginitas in coꝛpoꝛe terreno. Et sicut ignis lucẽ suaꝝ non cõburit. sic cõcupiscẽtia virginitatẽ nõ adurit. Et sicut imago dei in viris sctis vetustate non inficit. sic et ipa ex diuturnitate tpis renouat. ij. Loꝛ. iiij. Licꝫ is qui foris ẽ noster hõ coꝛrumpit. tñ is qꝫ intus ẽ renouat de die i diẽ. Sed fides significat ꝑ argẽtũ. Fides namq; causat a verbo dei sm illud Rom. x. Ergo fides ex auditu. auditus aũt ꝑ verbũ xpi. De isto dr ps. Eloquia dñi eloquia casta tc. Ex quibus verbis habet qꝫ fides catholica ẽ chasta ꝓ puritatẽ sinceram. qꝫ ipsa nulla adulterina falsitate polluit. qõ ẽ cõtra fidẽ hereticoꝝ. Est examinata per tribulationẽ imissam. qꝫ nulla aduersitate frangit. qõ ẽ cõtra fidem istabiliũ. Estꝫ ꝓbata ꝓ ꝑsecutatẽ mũdanam. qꝫ nulla terrena ꝑsperitate allicit. qõ ẽ cõtra fidẽ auaroꝝ. Est purgata ꝑ spũs sancti gram: qꝫ septiformi dono spũs sancti fulcit. qõ ẽ cõtra fidẽ maloꝝ xpianoꝝ. Opera aũt bona signi cantur ꝓ lapides ꝑciosos. Lapis aũt ꝑciosus excellit aurũ et argẽtũ in splendore in valoꝛe. et in virtute. Et tõ nec aurũ virginitatis. nec argẽtũ fidei coaꝛ deo lucent: nec aliquid valent: nec aliqd ꝑ sunt. ꝑficere sine bonis operibus. Quãdo aute bonis adornãtibus operib⁹ fulciunt et decoꝛant. tunc magnuꝫ habent splendoꝛẽ. valoꝛẽ. et virtutẽ. De virtute fidei ꝑ bona opera dicit Heb. xi. Sancti ꝑ fidem vicerunt regna tc. De virtute et pulchritudine virginitatis ꝓ bona opera etiam dr Sap. xiij. O quaꝫ pulchra et casta ẽ generatio cuꝫ claritate tc. ¶ Secũdo videndũ ẽ quid sit ite ager. Qui quidem ẽ triplex. s. coꝛpalis. spũalis. et tpalis. Ager coꝛpoꝛalis ẽ ipm coꝛpus in quo inuenit ꝑ thesaurus virginitatis et castitatis. ij. Loꝛ. xiij. Habemus thesaurum istũ in vasis ficti libus. Quãtus autem istud vas sit terreũ: tamẽ debet esse mundum ꝑ puritatẽ. pictuꝫ ꝓ motũ honestatẽ. et excoctum ꝑ charitatem. i. Thessal. iiij. Sciat unusquisq; vestrum vas suũ possidere in sanctificatione. ecce quia debet eẽ mundum. Et honoꝛe. ecce quia debet esse pictum. Non in passione desiderij. ecce qꝛ non debꝫ igne cõcupiscẽtie: sed igne sancti spiritus in flamari. Ager spũalis ẽ aius in quo inuenitur thesaurus fidei. Roma. x. Loꝛde creditur ad iusticiam tc. Virginitas namq; est in coꝛpoꝛe. bona autem opera sunt in exteriori exhibitione: sed ipsa fides radicatur in coꝛde. Et ratio est. Nã si aliquis oppꝛessoꝛ virginitatem alicui abstulerit. ꝓpter hoc illa ꝑsona oppꝛessa eam non ꝑdit: Unde dixit sancta Lucia. Si me renitentem et inuitam

violaueris: castitas mihi duplicabit ad coronā. Si aūt aliqs raptor alicui tpalē substantiā rapuerit: ppter hoc deū non pdit. q; p patiētiam z alia bona opa pōt mereri. ḡnūs sibi bona sua tpalia fuerit ablata z surrepta. Sz si fides surripit p certo tunc deus pdit z totū spūale ediſiciū subruit. Et tō necesse fuit vnū corde radicarē. Alger tpalis ē ipa terrena possessio in q̄ deo esse thesaurus bonoz operū. i. elemosynaruz. Prouer. iij. Honora dñm de tua substantia zc. Qui. n. mō honorat dñz de substātia: dñs ipm honorabit in sua glia. Et loco: q; statuet eum a dextris. Et verbo cū dicet: Esuriui: z dedistis mihi māducare. Et facto cū dicet: Uenite bñdicti p̄ris te regnuz p̄pis mei zc. ¶ Tertio vidēdū ē qualr iste thesaurus abscōdit. Thesaur⁹. n. castitatis abscondit p carnis macerationē. i. Lor. ix. Castigo corpus meū z in seruitutē redigo. Lustodit ēt z abscondit thesaur⁹ castitatis p sensuz cohibitōem. Job. xxxi. Peptigi fedus cū oculis meis zc. Per fugā z elongationē. i. Lor. vi. Fugite fornicationē zc. Thesaurus aūt fidei cū sit radix oīuz bonoz dz abscōdi ab estu male inflāmāte z frigore male humiliante z a dyabolica tentatōe male infestāte. Uñ ps Incēsa ignī: quo ad amorē male inflāmātez. Et suffossā: quo ad timorē male humiliantē. Fiat manus tua sup virū dextere tue: que. s. oppūmat insultum dyaboli male infestantē. Thesaurus aūt bonoū opuz abscōdi dz ab hūana laude. Mat. vi. Cū facis elemosynā noli tuba canere ante te zc. Anegligentia z torpore. Osee viij. Comederūt alieni robur eius z ipse nesciuit. Alb idistereto feruore. Ysa. xviij. Ante messez totā effloruit z imatura plātatio germinauit. ¶ Quarto est videdū qualr iste thesaurus emit. Sīgdez emit dādo deo ppriū affectū. ppriū sensum z ppriū tributū siue censuz. Qui eiz vult emere thesaurz castitatis: det deo ppriuz suuz affectū: vt nihil diligat nisi deū seu spōsuz celestē. Est eim zelotypus z non vult cum adultero adamari. Ysa. xxviij. Loangustatū ē stratuz: ita vt alter decidat zc. Qui vult emere thesaurz fidei dz deo ppriū sensuz z totā suā itelligentiā applicare ēm illud. ij. Lor. x. In captiuitatē redigētes oēm itellectuz in obsequiū xpi. Qui aūt vult emere thesaurz meritoz: vēdat deo ppriuz censuz. bona sua pauperibus largiēdo. Mat. xix. Si vis perfectus eē vade z vēde ea q̄ hās z da pauperibus z hēbis thesaurz in celo.

¶ Sermo. clxxxv. ¶ De eadē sermo. iij.

SImile est regnuz celoz hoi negociatori quereti bonas margaritas zc. Negociator iste est xp̄s. de quo tria pnunc. s. eius offiū cuz dō: Doi negociatori. p. Et studiū cuz dō: Querenti bonas margaritas. p. Et eius ꝓmertiū cum dō: Inuenta autez vna pciosa margarita zc. ¶ Circa ꝓmuz notādū q̄ sicut dicit Augu. sup Iud. h. ij. Liberaret eos q timore mortis zc. Xp̄s in hūc mūdu tanq̄ negociator venit: z tres merces a nobis accepit: scilz nasci: laborare z mori. Et tres suas merces nobis portauit: scz renasci: resurgere z eternū regnare. p. Accepit eim a nobis nasci. Isa. ix. Parvulus natus ē nobis. Dedit aūt nobis renasci. Joan. i. Dedit eis ptātez filios dei fieri. z Joan. iij. Nisi qs renat⁹ fuerit ex aq̄ z spū sctō nō itrabit in regnuz celoz. p. Scōo acceptit a nobis mori. ad Phil. ij. Xp̄s factus ē p nobis obediēs vsq; ad mortē: mortē aūt crucis. Nobis aūt dedit resurgē. Joan. vi. Ego resuscitabo eū z nouissimo die. p. Tertio accepit a nobis laborare. nā ipse laborauit corde dolēdo z ppatiēdo. Isa. liij. Pro eo q̄ laborauit aia eius zc. Laborauit ēt ore clamādo z pdicādo ps. Laborauī clamās rauce facte sūt fauces mee: Laborauit oculis pluries flendo. ps. Laborauī in gemitu meo: lauabo p singulas noctes lectū meuz zc. Laborauit toto corpore penas z dira supplicia sufferēdo. Isa. l. Laborauī sustinens zc. Dedit aūt nobis regnare. Luc. xij. Nolite timere pusillus grex: qm̄ cōplacuit patri vō dare vobis regnū. ¶ Scōo ponit istius mercatoris studiū cuz dō. Querēti bonas margaritas. Dicunt aūt sancti z maxie ista sctā margarita quinqz de causis margarite. p. Pro ex eo q̄ fuit celesti rore generata. Ipsa nāq; cor suum

aperūit ⁊ roꝛe ſpūs ſancti accepit:ac ſuggeſtioni dyabolice ꝯcluſit: ⁊ ſic pctoſa ⁊ nobilis margarita generata fuit. Apuſt ad deū ſuū memoꝛiā ⁊ ibi recepit dei ꝛti nuā recoꝛdatiōē. Suaꝫ itelligētiā ⁊ ibi ꝯcepit dei cognitiōez. ſuā volūtatē: ⁊ ibi ꝯcepit dei amoꝛē. ℣ Scōo dñi margarita q; fuit fulgida. Et hoc tā in carne p virginalē pudicitiā ꝙ in mēte p intentōem ſincerā. ꝙ in ꝙuerſatōe p lucidā famaꝫ. Sap̄. iiij. O ꝙ pulchra ē caſta generatio cū claritate. Ipa náꝫ habuit pulchutudinē intentōis in mēte. Caſtitatē in coꝛpoꝛe. Claritatē in conuerſatōe. ℣ Tertio dñi margarita: q; fuit pua ⁊ per humilitateꝫ. Quāto enīꝫ fulgidioꝛ erat in cōſpectu dei: tāto erat humilioꝛ i ſpectu ſui ipſius. Sepe eiꝫ reo luciꝺe nigrū habēt effectū: ſicut oſtēdit Aug. in lib. de ciuī. dei triplici exēplo. Nā oleū lucidum nigras maculas effundit. Argētū fulgidū nigras lineas tingit. Ignis ſplendidus facit cūcta nigra; que labit. Sic ⁊ ſancti viri ꝙtūcūq; luceāt inſtar oleī p pietatē inſtar ignis per charitatē. inſtar argēti per fame ſonoꝛitatē. tū debēt in ſe nigre ſcere p humilitatē. Sancta aūt margarita fuit pua coꝛā ſe per humilitatē: ſꝫ magna coꝛā tyꝛanno per ꝙſtantiā ⁊ magnanimitatē. Mediocris aūt coꝛā fidelibus per ſocialē cohabitatiōnē. Job. iiij. Paruus ⁊ magnus ibi ſunt: ⁊ ſeruus ⁊ liber a dño ſuo. In dono enīꝫ dei ſancti viri ſūt: ⁊ ſunt put ſeipſos humiliādo: ⁊ ſunt magni tyꝛānos p̄nēdo. Et ſunt liberi ſocialr viuēdo. ℣ Quarto dñi margarita q; fuit ſolida. Nō enīꝫ potuit ꝙmoueri a patre per blāditiaꝫ adulatiōnē. nec fragi ab ipſo tyꝛāno per tormētoꝫ illatōez: nec pſuaꝛi a dyabolo per tentationum imiſſionē. Dat. vij. Deſcendit pluuia. i. patris adulatio que videt habere viꝛes frigerādi. Flauerūt vēti. i. tentatōes dyaboli. Uenerūt flumina. i. tormēta tyꝛāni ⁊ ipſaꝫ obuere nō potuerūt. ℣ Quinto dñi margarita: q; fuit virtuoſa. Ipſa enīꝫ magna vīrtutē oſtēdit in aere. q; ibi fuit in oculeo ſuſpēſa: nec tū in animo leſa. In igne: q; ibi fuit poſita ſed nō adulta. In aquis: q; in aquis fuit poſita ⁊ pmāſit illeſa. In terra: q; ipſa terra fuit tremore cōcuſſa. ℣ Tertio ponit iſtius mercatoꝛis cōmertiū cum dr: Abijt ⁊ vendidit vniuerſa que habuit ⁊ emit eaꝫ. Iſte náꝫ mercator quattuoꝛ habuit que oīa vēdidit vt iſtā emeret margaritā. ſ. delta tem: aiam: carnē ⁊ ſanguinē. Deitatē q; dez dat nobis in premiū. ps. Adiſplebis me letitia cū vultu tuo. Aliaꝫ vero dedit nobis in pciū. De hoc Mat. xx. Uenit filius hois nō miſtrari: ſꝫ miſtrare ⁊ dare aiaꝫ ſuā in redēptōez p multis. Carnez ⁊ ſanguinē in remediū. Homo q̄dē erat famelicus: ſitibūdus ⁊ infirmus. Q: ergo erat famelicus: dedit nobis carnē ſuam in cibū: q; ſitibūdus dimiſit nobis ſanguinē ſuū in potū: q; vero fuit infirm⁹ dimiſit nobis vīrtuꝫ in remediū. De quo remedio cantat eccleſia in oratione. Sit ablutio ſceleꝝ: ſit fortitudo fragilitū: ſit ꝙta oīa mūdi pericula firmamētuꝫ. Eſt enīꝫ in remediū ꝙta peccata preterita. ideo dicit: Sit ablutio ſceleꝝ: cōtra pcta p̄teria. ideo ſubdit: Sit fortitudo fragilitū: ꝙta pcta futura. ideo ſubdit: Sit cōtra mūdi pericula firmamētū ⁊c.

¶ Sermo. clxxxvi. ¶ De ſancta maria magdalena Sermo primus.

Ego ſto ad oſtiuꝫ ⁊ pulſo. Apocal. iij. Dominꝰ in p̄ſenti vita noluit habere hoſpitiū tēporale. vnde in aliena domo fuit natus ⁊ in aliena domo cōuerſatus ⁊ hoſpitat⁹. In alieno ſepulchro ſepultus. Uoluit tū habere domū ſpūalē: que eſt coꝛ noſtrū quā tū deſiderat vt etiam oſtiatiz eā querat dicēs: Ego ſto ad oſtiū ⁊ pulſo ⁊c. In hāc duplicē domū beata maria magdalena xp̄m recepit. in domū tēporalē vt ipſz coꝛporalr reficeret. Luc. x. Intrauit ieſus in quoddā ⁊c. ⁊ in domū ſpūalē: vt eū paſceret ſpūaliter. Ioe. Apud pharileuz veritas paſcebat foris apud mulieꝛē peccatricē: ſed penitentē paſcebat intus. ℣ In p̄miſſis verbis ponunt plures cāe q̄re xp̄s oſtiū coꝛdis noſtri ſibi poſtulat aperi. ¶ Pria náꝫ ſumit ex ꝙſideratōe p̄ſone ſtātis cū dr: Ego q̄ quidē ꝓnomen p tribus noibus ſup ponit. Ego. ſ. ieſus xp̄s filius dei. Domo igit iſtirmus libenter apit ſuo ſaluatoꝛ:

mestus suo ꝓsolatori. ab hostibus obsessus suo liberatori. Ac si dicat xps. Libēter debes mihi apire qr tu es infirmus. & ego suꝫ iesus. i. saluator. Tu es mestus: & ego suꝫ xps & ꝓsolator. Tu es ab hostib⁹ obsessus: & ego suꝫ filius dei: tuus. s. liberator. ℣ Beata igit maria magdalena erat infirma: mesta & obsessa. ℣ Quia erat infirma libēter recipiebat iesum medicū & saluatorē qui sanauit eam valde facilr. hoc est cuꝫ ⁊rtuor verbis dicens: Remittunt tibi pcā tua. Ipse ēt in dauid peccatū adulteriū & homicidiū sanauit cum trib⁹ syllabis cū dixit: Peccaui. vñ Augu. Quātū valēt tres syllabe peccaui. sꝫ in his trib⁹ syllabis flāma cordis ascendit in celuꝫ. In matheo sanauit pctūm auaritie cuꝫ ⁊rtuor aliis syllabis qñ xps dixit ei Mat. ix. Sequre me. In paulo vero sanauit pctūm supbie qnqꝫ verbis qñ dixit Act. ix. Dñe qd me vis facere. In petro aūt sanauit pctūm negationis pauc⁹ lachrymis. quādo egressus foras flevit amare. ℣ Scdo maria erat mesta. ꝯ libenter recipiebat xpm ꝓsolatorē. Suā aūt mestitiā ostendebat per lachrymas quas fundebat. Iudit enim quattuor genera lachrymaꝝ. s. lachrymas ꝓpunctionis ex peccatoꝝ recordatōe. Luc. vij. Lachrymis cepit rigare pedes eius ⁊c. Cōpassionis in fratris sui morte. Joan. xij. Jesus ergo vt vidit maria plorātem ⁊c. Doloris ex xpi passione. Luc. xxiij. Sctā banc ipsum mulierem ⁊c. Amoris ex corporis xpi subtracti desiderata visione. Joan. xx. Maria stabat ad monumētuꝫ foris plorās. Xps antē eam ꝓsolatus est in lachrymis cōpunctionis. peccata sua sibi remittēdo. In lachrymis ꝓpassionis fratrē suum resuscitādo. In lachrymis doloris post resurrectionē sibi apparendo. In lachrymis amoris: suaꝫ ꝓsentiā sibi exhibendo. ℣ Tertio erat obsessa. & ideo libenter recipiebat dei filium auxiliatorē & liberatorē. Erat enim obsessa a demonib⁹. Sꝫ xps ea liberauit qñ septē demonia ab ea eiecit. Erat ēt obsessa ab hoib⁹: qr pharisēus dixit eā cē immundā. Martha dicebat eā cē occasam. Judas dicebat ipsaꝫ ꝓdigā: qr unguentū preciosuꝫ iustiſr expēdebat. Discipuli dicebāt eā esse fatuā. Vñ dicit Luc. xxiiij. Qs ea magdalena & cetere mulieres discipulis nūciassent se dñm vidisse. visa sunt ante ipsos quasi deliramentū verba ista. Sꝫ taliter obsessaꝫ xps adiuuit & ꝓtra phariseuꝫ ostēdens ipsam nō esse immundā: sed purificatā cū dixit: Remittunt ei pec cata multa. Et cōtra sororeꝫ ostendēs qr melius erat eius ocioꝫ qꝫ ipsius Martha ministeriū laboriosuꝫ dicens: Martha martha sollicita es ⁊c. Et etiā iuuit xps eam cōtra iudā ostēdens qr illa effusio unguenti nō fuit pdigalitatis vitiuꝫ: sed fuit sue sepulture sacramentū. Xps etiā iuuit eam cōtra discipulos ostēdēs qr nō fuit fatua: sed vera dica. quādo xps sibi apparuit & apostolor apostolā eam fecit. ℣ Secūda ꝓncipalis causa quare xps ostiū cordis nostri sibi postulat aperiri. sumit ex ꝓsideratiōe situs corporis cū dicit: Sto paratus. s. adiuuare. Stare quidē est pugnātis. sedere vero ē quiescentis. sedere vero est regnātis. Xps vero stat in actiuis: iacet in ꝓplatiuis: sꝫ sedet in beatis. Sic ergo stabat xps in ea inquātū actiua quādo sibi per viā mīnistrabat. Jacebat in ea inquātū ꝓplatiua ad pedes xpi sedebat. modo vero sedet & regnat in ipsa inquantū est beata. ¶ Tertia causa sumit ex cōsideratōe loci quo hēc dicit: Ad ostiū. Nō enim stat in vicis vel plateis: qr nō diligit curiosos. nec in foro: qr nō diligit negocioſoſ: sꝫ ad ostiū cordis: qr diligit quietos. Xps igit stabat ad ostiū cordis beate marie magdalene: qr nō fuit curiosa sed domi sedere cōsueuit. Joan. xi. Maria autē domi sedebat. nec fuit negotiosa: qr omnia terrena deseruit & reliquit ꝓpter xpm. sed fuit quieta. qr verba dei ad pedes xpi libenter audiuit. ¶ Quarta causa quare xps ostiuꝫ nostri cordis sibi postulat aperiri sunt potest ex cōsideratione cōitui. tam excellētis cuꝫ subdit. Si quis aperuerit mihi intrabo ad illuꝫ & cenabo cū eo & ipse mecuꝫ. Nō dixit stabo nec prandebo nec merēdinabo: sꝫ dixit cenabo. Haꝫ gustare est aliquos bonos recipe. qd enim volūt cuꝫ deo gustare faciētes bonos duos de corde suo. Unuꝫ dant deo. s. intellectū per fidē. aliuꝫ dant

mundo. ſ. affectū per amores. Quidā ēt duos bolos faciūt de etate ſua. Unū bolū dant dyabolo. ſ. iuuentutē. aliū bolū dant deo. ſ. ſenectutē. Sunt ēt aliq qui duos bolos faciūt de ſeipſis ⁊ reb⁹ ſuis. Unū bolū. ſ. ſeipſos dant dyabolo. aliū bolū. ſ. ſua dare uolūt deo. Nec ēt xp̄s dixit: Prandebo. Tā poſt prandiū aliud ad huc reſtat conuiuiū. Illi ergo cum xp̄o prandiū faciunt: qui poſt penitentiā ad peccatū redeūt. Nec dixit merēdinabo: q; hoc eſt beator⁹ ubi ē plena lux cognitois ⁊ plenus ardor amoris. Caſt. i. Indita mihi quē diligit aia mea: ubi paſcas: ubi cubes in meridie. Dixit aūt cenabo: q; poſt cenā nullū aliū reſtat quietū. Lū illis igit xp̄s cenat: q; ſemp in gra pſeuerant. Buſtat ergo ſimulates: prandēt recidūtates: merēdinant triūphates ⁊ cenant pſeuerates. Beata igit maria magdalena ante ſuā ꝙuerſionē cū deo guſtauit: q; deo dedit ſep fidez: ſed dyabolo p malā opationē. Poſt ꝙuerſionē ſuā cuz xp̄o prandiū fecit: q; tēpore paſſionis p infidelitatē cecidit. Poſt reſurrectōez uero cū ipſo cenauit: q; ſemp in gra pſeuerauit. Dodo aūt cū xp̄o in meridie comedit: q; plena ē luminoſa cognitōe fruēti amore ⁊ dulci fruitōe. Et dixit cena bo cū illo ⁊ ipſe mecuz. i. ego ponā ptes meas: ⁊ ipſe ponet ptes ſuas. In hac nāq; cena ſpirituali magdalena poſuit tres ptes. ℣ Primo poſuit ꝑ ritōez q̄ appuit p tantas lachrymas q̄s effudit. ℣ Scōo poſuit ꝓfeſſionē. peccata eniz ſua publice quo dāmodo ꝓfeſſa fuit. q̄ inter ꝓtuātes lachrymas obtulit. ℣ Tertio ſatisfactionē. q; ſicut dixit Greg. Lōuertit ad virtutū cumulū numer⁹ criminū: ut totū deo ſeruiret in penitētia: qcḡd de ſe deū cōtēpſerat in culpa. Xp̄s aūt alias tres ptes poſuit. ſ. peccati remiſſionē cuz dixit: Remittunt̄ ei pcta multa. Gratie collationē cū ſubiūxit: Quoniā dilexit multum. Et eterna ſaluatōez cū dixit: Fides tua ſaluā te fecit: uade in pace.

¶ Sermo. clxxxvij. ¶ De eadē ſermo. ij.

QUalierem fortem quis inueniet. Prouerbiorū vlt. Tēpore ſalomonis nulla mulier eſt inuēta fortis. ſz tēpore gratie multe ſunt inuēte fortes: ſcz ſacre virgines ſexū cuz mūdo vincētes. Inuēta eſt nāq; una fortior: ſcz magdalena q̄ carnē vicit: mundū contēpſit ⁊ inuicibiliter amore fragrauit. Inuēta ē yna fortiſſima. ſ. virgo beata que deuz de celo ad terram traxit. Illā aūt tātam fortitudinē magdalena habuit ex charitate q̄ totaliter accenſa fuit in ea. Ponunt aūt Caſt. vij. q̄nq; fortia q̄bus aſſimilat fortitudo charitatis cum dī. ℣ Fortis eſt vt mors dilectio. ℣ Dura ſicut iſern⁹ emulatio. ℣ Lāpades eius vt lāpades ignis atq; flāmarū. ℣ Aque multe nō potuerūt extinguere charitatē. ℣ Nec flumina obruēt illam. ¶ Primo igit charitas i magdalena fuit fortis ſicut mors: q̄ qdē mors eſt fortis in ſpando. Q̄ ſicut mors aiam a corpe diuidit: ſic ⁊ charitas dei animaz ſuā ab amore mūdi totaliter ſepauit. Reliqrat q̄dē oia ſenſibilia: nichilomin⁹ erat oia intellectualia ⁊ amore xp̄i immediate ſe cōiunxerat. Diſtinguit nāq; Dionyſius tres gradus aſcēdēdi ad diuina. ℣ Primꝰ ē p ſenſibiliū manuductōez. Et iſte ē gradus icipientiū. de quo dī Rom. i. Inuiſibilia eniz dei p ea q̄ facta ſūt ꝓſpiciūt. Iſto gradu uſa ē magdalena i principio ſue ꝙuerſionis: q̄i ad pedes xp̄i ſtetit. Per pedes eiz dei ſenſibilia accipiunt. Juxta illud Yſa. lxvi. Celū mihi ſedes ē. terra autez ſcabellū pedū meoꝝ. ℣ Scōs gradus eſt p intellectualia q̄ oplonē. Et iſte gradus ē ꝑficiētiuz. de quo dī Prouer. viij. Qui mane vigilauerit ad me: ſueniēt me. Et iſto gradu maria uſa ē in ſuo pgreſſu q̄i ſenſibilia dimittebat: ⁊ ſpūalibus ⁊ diuinis intēta erat. Luc. x. Maria ſedēs ſecus pedes dñi: audiebat verbum illius. ℣ Tertiꝰ gradus eſt p immediatā vnionē. Et iſte gradus eſt ꝑfectoꝝ. De quo dī. ij. Cor. iij. Nos aūt reuelata facie gliaz dñi ſpeculantes cē. Et iſto gradu maria uſa eſt i ſua ꝑfectōe q̄i de ea dñs dixit: Maria optimā ptē elegit: que nō auferet ab ea. Habere nāq; primuz gradū eſt ḥre ptē bonā. Habere vero ſcōm gradū: eſt ḥre ptez meliorē. Sed ḥre tertiū gradū eſt ḥre ptez optimā. ¶ Scōo charitas fuit i ea fortis ſicut iſernus: q̄ eſt fortis in rett

nēdo. Charitas cīm eius mentez deo sic fortiter colligauit q nūquaz ab eī amore cadere potuit. Rari nāqz sunt q amicum vere diligūt in vita. Rariores q diligunt in morte. Rarissimi vero inuenīū tur qui post mortē diligāt. Maria autē dilexit xp̄m viuēte. Luce. vij. Cūm dilexit multū. Dilexit xp̄m morientē. Joan. xix. Stabat iuxta crucē iesu ꝛc. Dilexit etiaz mortuū: q vngūenta pauerat. ꝛ xp̄m xp̄m mortuū vngere volebat. Dilexit ēt xp̄m sepultū. Jccirco ad xp̄i sepulchū stabat ꝛ flebat. q ipm inuenire non poterat. ¶ Tertio charitas fuit in ea fortis sicut ignis qui ē fortis in incendio. Almor ei⁹ dei quadruplex incēdiū i ipa fecerat. s. cōsumptionē criminū. Luce. vij. Remuruntī ei peccata multa. ꝛ Heb. x. Deus nr̄ ignis cōsumens ē. Greg. Incendit plene pctī rubiginē qui ardet valide p amoris ignez. Jncēdium cordis. Grego. Que eiz puus frigida remanserat. postmodū amādo fortiter ardebat. Luce. xi. Ignē veni mittere in terrā ꝛc. Jncendiū sermonis. vnde dicit Jo. xx. Bñe si tu sustulisti eū dicito mihi: ꝛ ego eū tollā. Ecce verba mirabilis feruoris: q vna mulier fragilis tantū corpus humeris posse portare putabat. Un Origē. O ineffabilis hui⁹ mulieris amor. nullum locū accipit. sine terrore dicit. absolute ꝑmittit. ego eū tollā. Jncēdiū operis: q ceteris dormiētibus ꝛ quiescētib⁹ ipsa nō quiescebat: sed nocte ad monumentū veniebat: nō pterrita ex tēpore. si iudeoꝝ psecutiōe. nō mortis horore. nō armato custode. ñ pilati tīore. ¶ Quarto charitas fuit in ea fortis sicut aqua: q fortis ē in extinguēdo. Extinxit enim in ea carnalē amorem. q: postea castissime vixit. Grego. Gustato spū despicit oīs caro. Amorē terrenū: q: oīa mūdana contempsit. Chry⁹. Vere nō habet qō amet sup terrā qui vonū celeste in veritate gustauerit. Amorē ꝓpriū: q: triginta ānis i penitētia se afflixit. Bar. v. Qui aūt sunt xp̄i carnē suā crucifixerūt cū vitiis ꝛ cōcupiscentiis. Amor: e domesticū: q: frēm: sororē: ꝛ parētes deseruit: ꝛ in solitudie mānsit. Aug. Amādus ē gnātor: is ꝓponēdus ē creator. ¶ Quinto charitas dei fuit in ea fortis sicut flumē qō ē forte in obuiēdo. Is enīz ipa fuerit ꝓtus castrū diaboli. tū aduenīēte flumīe diuini amoris penitus cōmixt. ꝛ deo digna domus facta fuit. Dicit enim Augu. de trini. q bona domus ē paribus mēbris dispōsita ampla ꝛ lucida. Sic ꝛ ipsa fuit paribus mēbris dispōsita ꝑ virtutū varietatem. De quibus sic dicit Grego. Quātuz credis tū speras. quātū credis ꝛ spas tātum diligis. quātū credis speras ꝛ diligis intātū bene operaris. Jstas eiz quattuor virtutes ipa habuit. s. fidē. Un dixit xp̄s ad ea: Fides tua te saluā fecit. Habuit spē qō notat cū dī: Stans retro. Spes enim facit stare sicut desperatio facit cadē Habuit dilectionē. iō dixit xp̄s: Dimissa sunt ei peccata multa: qm̄ dilexit multū Habuit bona opa: q: xp̄o in itinere minist rabat. Fuit bñ dispōsita ꝑ virtutū varietatē. lucida ꝑ cōscientie puritatē ꝛ claritatē. ꝛ ampla per charitatē. De his tribus dī Prouer. vlti. Stragulatā vestem fecit sibi. i. diuersoz colo⁹ hoc quo ad virtutū varietatē. Byssus. hoc quātū ad ꝓscie fulgorē. ꝛ purpura in dumentū ei⁹ hoc quo ad charitatē.

¶ Sermo. clxxxviij. ¶ De eadem. Sermo tertius.

Stās retro secus

pedes dñi ꝛc. Luce. vij. Di⁹ Sapientie. xi. Per que quis peccat p ea torquet. Et q: beata maria magdalena multiplīciter deū offendit. iō multipliciter satisfecit. ¶ Offenderat qdez deū oculis eos ad vanitates sepius iaciendo. iō satisfecit de oculis lachrymas effundēdo. Est aūt triplex natura lachrymarum: q: ē clara: humida: ꝛ salsa. Beata aūt maria magdalena ante sui cōuersionē erat tenebrosa. imūda: ꝛ insipida. Fuerunt ergo lachrȳme eius clare. vt te nebrosam illuminarēt. Chry. Sicut aūt postquā vehemēs imber erumpit fit serenitas: sic lachrymis effusis apparet trāquillitas. ꝛ perit caligo reatuum. Et sicut ꝑ aquā ꝛ spū⁹: sic lachrymis ꝛ confessione digne mūdamur. Esa. i. Spūs dñi ferebat super aquas. i. sup lachrymas. Po. Flauit spūs eius ꝛ fluent aque

ſtz lachrymaz. ℣ Secūdo lachryme ſ ea fuerūt humide. vt imūdaz ablucrēt. Unde Grego. Quia eim maculas ſue turpitudinis aſpexit lauāda ad fontez miſerti, cotidie cucurrit. Facit nāqz ſpūale lixiuium in quo quidē ꝓ aqua poſuit lachrymarū abūdātia. ꝓ cinere poſuit humiliatē ꝓfundā. Unde dr Stans retro ſecus ꝛc. Pro igne poſuit amoꝛē feruentē. Unde dr Quin dilexit. Et doloꝛē vehementez. Unde dicit Augu. q lachryme ſunt teſtes doloris. ℣ Tertio fuerūt ſalſe vt ea inſipidam ſale ſapiētie celeſtis cōdiret. Hoc ſignificatū ē. iiij. Reg. ij. Ubi dr Heliſeus Afferte mihi vas nouū z mittite in illo ſal. Ipe enim prius fuit vas vetuſtum: vetuſtate culpe. Sed poſtmodū facta eſt vas nouū nouitate gratie. Prꝰ fuit vas cōtumelie. Sed poſtmodū facta eſt vas honoris z gloꝛie. In iſtud vas fuit miſſum ſal: q celeſtis ſapiētie plenitudinē habuit. iō deo gratū ſacrificiuz obtulit. Leuit. ij. In omni ſacrificio offeres ſal. ℭ Secūdo offenderat deū in capillis: ipoſ vane cōponēdo: iō de ipſis ſatiſfecit pedes xpi humilr tergēdo. Greg. Capilli eos ad cōpoſitionē vultus exhibuerat. ſz iaz capillis lachrymas tergebat. Per capilloꝛ aūt capitis intelligūt cogitatōes mentis. De quibus dr Ezech. v. Sume eiz tibi gladiū acutū radētem ꝓlos ꝛc. vſqz ibi. Alligabis ea in ſummitate pallij tui. Sancti eim viri aliquādo habent cogitatōes ſancti ſpūs iuge inflammatas: ideo dicit: Tertia partē igni cōburet. Alliqñ habent aliquas volatiles quas nō poſſunt ex toto cōburere. ſz tamē debēt eas circūcidere. iō dicit: Aſſumes tertiā ptem z circūcides gladio in circuitu. Aliquādo habēt aliquas ſolliciturdines tales que tamē debēt ee moderate. nec debent mentis affectū penetrare. ſed quodā mō a fotis mentē attingere. z iō dicit: Aſſumes inde paruū numerū z ligabis in ſummitate pallj tui. Cogitatiões aūt noxie ſunt penitus expellēde. Et ſi forte redire ſatagerēt. contra eas ē diuine ſeueritatis gladius oponēdus: iō dr Alias ptē in ventū diſperges z gladiū nudabis poſt eos. Bta igit maria magdalena cogitationes bonas igne ſpūs ſancti inflāmabat. volatiles circūcidebat. z tales curas ſub moderamine coercebat. noxias aūt penitꝰ expellebat. ℭ Tertio deus offenderat ore vana loquēdo. iō ſatiſfecit pedes xpi cū deuotione oſculando. Grego. Ore ſupba vixerat. ſed pedes xpi oſculans hec i re dēptoris ſui veſtigia figebat. Eſt autem oſculū ſignū aliquādo amoris ſicut quādo mater filiū. vel amicus oſculat amicū. Aliquādo vero oſculū ē ſignū reuerentie z deuotionis ſicut quādo oſculamur manus vel pedes pontificū. Aliqñ ē ſignū pacis vel recōciliatiōis. ſicut qñ illi qui ad pacē veniunt mutuo ſe oſculant. Aliquādo aūt oſculū ē ſignū falla tie z pditionis: ſicut legit. u. Reg. xx. De ioab qui oſculans amaſan ipm occidit. Quātū aūt ad iſta quattuoꝛ ſigna quattuoꝛ pſone ipſuz oſculate fuerūt ſz mater ſua in ſignū amoris: vlcēs illud Beñ. xxvij. Da mihi oſculū fili mi. Illi igit cū maria oſculant. qui dei z pximi amoꝛe replent. Symeon vero oſculatus ē in ſignuz deuotiōis. Et illi oſculant cum ſymeone qui repleti ſunt ſpūali deuotiōe. Magdalena oſculata ē in ſignū reconciliationis. q eim fuerat dei inimica. iō oſculabat ad iuēdū ꝓ erat ꝺo recōciliata. Illi ergo cū beata maria magdalena oſculant: qui deo perpetuitatis recōciliant. iudas oſculatus fuit in ſignū pditionis. Illi igit oſculant cū iuda q deū a coꝛde ſuo expellunt z diabolū introducunt. ℭ Quarto offenderat deū i vanis odoꝛibus. iō ſatiſfecit pedes xpi vngūe tis odoꝛiferis vngēdo. Eſt aūt quadruplex vngūentuz quo deū iunxit. ſ. contratiōis: deuotiōis: cōpaſſiōis: z odoꝛifere optimōis. ℣ Unguēto cōtritiōis ipz iunxit. qñ lachrymis pedes eius rigauit Species huius vngūenti ſūt valde amare. que ſunt cōſideratio peccatoꝝ q debēt in mortariolo memoꝛie ſiue cōſcientie recōdi. ꝓlo doloris cōteri lachrymarū abūdantia ipinguari. z igne amoris excoqui. ℣ Secūdo iniunxit ipz vngūento deuotiōis: que ſignificat per vnctōez capitis. de qua vnctione habet Matt. xxvi. De iſto vngūento dr in ps. Impinguaſti in oleo caput meū. Caput oleo ſ.

pinguak. qñ xps nra deuotõe pascit. vel qñ mẽs nra suaui deuotõe replet. Species aũt istius vnguẽti sunt diuina beneficia ẽm Ber. que studiose debẽt colligi. i. ante oculos mẽtis sepe reduci. & in vascolo pectoris recõdi & igne sancti ꝛ fideriꝰ ercoq. & oleo letitie impinguari.

℣ Tertio xps vnxit vnguẽto cõpassiõis qõ significat per vnguẽtũ quo vnxit pedes iesu in bethania. De qua vncione agit Jo. xi. Per pedes nãq; xitelligũt illi qui in ecclesia sunt vltimi. i. paupes & afflicti. Spes istius vnguenti sunt ipse afflictiones quas debemus in corde recondere & inde vnguẽtũ cõficere in affectu miserãtis. vel cõsolatõis vel cõpassionis. ℭ Quarto ipm xpm inunxit vnguento odorifere opinionis. hoc significat̃ aromata que emittit ex quibus xpm vngere voluit mortuũ. Istud aũt vnguentũ odoratẽ opinionis cõficit ex tribus spẽbus. s. ex odorifera cõscia. odorifera vita. & odorifera fama. Tale vnguentũ delerat deũ. nosmetipsos: & proximũ. Deo quidẽ debemus odoriferaꝫ cõscientiaꝫ. nobis odorifera vitã. & proximo odorifera famã. De odorifera cõscientia dr̃ Prouer. xv vij. Unguẽtis & variis odoribus delectat cor. De odorifera vita & de bonis operibus dr̃ Lanc. iiij. Odor vestimentoꝝ tuoꝝ sicut odor thuris. & de odorifera fama dicit Eccs. vij. Melius est nomen bonum quã vnguenta pretiosa.

ℭ Sermo. clxxxix. ℭ De eadem. Sermo quartus.

REmittuntur ei peccata mlta qñ dilexit multum. Amor: dei nõ fuit in beata maria magdalena otiosus. ſz sex mirifica in ea opatus ẽ. ℭ Primo nãq; fecit in ea mẽtis purgationẽ. Greg. in omel. Tanto ãplius rubigo peccati cõsumit. quãto peccatores cor magno charitatis igne cõcremat. Ista aũt purgatio peccatoũ ẽ illud magnũ debitũ de quo xps dixit: Duo debitores erant quidaꝫ feneratori &c. Nos eiz debemus xpo qcquid sum̃ tãquã ẽptori. i. Lox. vi. Empti estis pcio magno. Quicqd hẽmus tãquã creditori. i. Lox. iiij. Quid hẽs qõ nõ accepisti &c. Quicqd possumus tãquã feneratori qr ad gr̃aꝫ tãquã ad sorte debem̃ addere bona opa vltra sortẽ. Un quidã de hoc repꝛehẽdit Luc. xix. Et quare nõ dedisti pecuniã meã ad mensaꝫ &c. Magdalena aũt erat debitrix gngẽtoꝝ delictoꝝ: phariseus aũt quadragintaꝝ: minus se peccasse credebat. Et tõ plus illa tenebat̃ diligere ex dimisso. Ille aũt ex cõmisso: qr maioꝛ sciẽtia legis sibi cõmissa erat. Ambo aũt tenebant diligere ex imisso: qr multa bona proposita deus imittebat. ps. Immittit angelus dñi &c. Et ex pmisso. i. Lox. ij. Quod oculus nõ vidit &c. ℭ Secũdo amoꝛ dei fecit in ea mentis liquefactionẽ. Ipa eniz fuit pꝛ valde indurata ſz postea est liquefacta. ps. Liquefacta ẽ terra. i. Maria magdalena que prius erat terra. i. a demonib̃ trita. Quattuoꝛ aũt sunt que valde liq̃faciunt. s. ignis. sicut pz in metallis. Alq̃ sicut pz in re arida. Cluster sicut pz i aq̃ cõgelata. Et vnguẽtũ sicut pz in reaspa Olim magdalena fuit dura ad cõtritionẽ. Arida ad deuotionẽ. Longelata ad amorẽ. Aspa p graue famã & opinionez Sz qr erat dura habuit ignẽ diuini amoris qui ipam liquefecit ad contritionez. Lanc. v. Ama mea liquefacta ẽ. vt dilectꝰ locutus ẽ qñ. s. dixit: remittunt̃ ei pcta multa. Que erat arida. habuit aquã lacrymarũ per quã facta ẽ humida & fecunda ad deuotionẽ. Isa. xliij. Effundam aquã sup sitiẽtẽ. Que erat cõgelata habuit austrũ sancti spũs q tãz liqfecit ad amoꝛez. Can. iiij. Surge aquilo & veni auster &c. Que erat infamis. hũt vnguẽtũ odoriferũ. i. recolentiã virtutũ que fecit tpaz odorifera p bonã famam & opinionẽ. Jo. xij. Bonus. i. ecclesia ipleta ẽ ex odoꝛe vnguẽti. ℭ Tertõ amoꝛ dei fecit in ipa inflãmationẽ. Sicut eim ex cõcussione duoꝝ lapidũ ignis excutitur. sic in corde magdalene magnus ignis generabat̃. Duo lapides erãt meditatio suoꝝ peccatoꝝ: & meditatio diuinarũ miserationũ. ps. In meditatione mea exardescit ignis. Uel duo lapides erant dulcia verba xpi que audierat & sancta eius exempla que viderat. Uel

duo lapides erant timor & amor: ex quo rũ agitatiõe excutiebat ignẽ doloris ꝙtum ad timorẽ: & sancti desiderij ignem quãtum ad amorẽ. ¶ Quarto amor dei fecit in ea mẽtis vulnerationẽ. Fuit nãq; vulnerata sagitta doloris. Et hoc ps p lachrymas quas effudit: q: vt pater p Aug. Lachryme sunt testes doloris. qb⁹ quasi sagittis cor pctõis vulnerat. ps. Sagitte potẽtis acute. Sagitta amoris. vñ de ea: Amoris igne succensa ardebat desiderio. Sagitta diuini sermonis q: iuxta pedes xpi stabat & verba illius attente audiebat. De ista sagitta dicitur Heb. iiij. Viuus est sermo dei & efficax & penetrabilior: oĩ gladio ancipiti &c. Sagitta timoris. ps. Confige timore carnes meas. Prima sagitta ipsius cor scindebat. Secũda mẽtem mundo diuidebat. Tertia oẽ peccatuꝫ vitare faciebat. Juxta qõ ps dicit: In corde meo abscondi eloquia tua vt nõ pecẽ tibi. Quarta oẽs peccati sanie effundebat. Juxta illõ Ec cle. i. Timor dñi expellit pctm. ¶ Quinto amor dei fecit in ipa mentis alienatiõnem. De hoc ita dicit Origenes loquẽs ad xpm dices: Joseph posuit in monumento corpus tuuꝫ. Maria tibi pariter sepeliuit spũm tuuꝫ. Spũs cim. Marie magis erat in corpore tuo ꝙ in corpore suo. Lũgꝫ regrebat corpus tuũ regrebat piter & spũm suũ. & vt pdidit corp⁹ tuũ pdidit spũꝫ suũ. Quid ergo ẽ miꝫ si te nescIebat que non hẽbat spũꝫ quo scire debebat. Jõ fortitã nõ te cognoscit. q: ñ erat in se sed pp te est extra se. ¶ Sexto amor dei fecit in ea mẽtis iebriationem. Ebrietas nãq; ꝑsumit ipossibilia. ꝓuenit picula. puispẽdit & dãna: q: igit Maria spũ sancto ebria erat. iõ impossibile ꝑsumebat dices: Dñe si tu fuisti cũ dicto mihi: & ego cũ tolla. Non enim attendebat ponderositatẽ funeris: nec ibecillitatẽ mulieris. Hiero. Almemus xpc & facile videbit omne difficile. Ipa etiã pericula cõtẽnebat Orig. Josep nõ fuit autem tollere corpus tuũ nisi de nocte & nisi hoc peteret a pilato. Maria vero notem non ꝓtestolat nec ẽt quẽquã verec sed audacter ꝑmittit. & ego cũ tollam. O maria si corpus positum in domo principis esset sacerdotũ vbi & princeps apostolorum timuit quid actura ees. Ego ꝛquit cũ tollaꝫ ipsa tẽporalia parui pendebat. Nam vnguẽta preciosa pedibus adhibebat. modo super caput effũdebat. & modo totũ corpus vngere volebat. Prouer. xij. Qui negligit dãnũ ꝑpter amicũ: iustus ẽ.

¶ Sermo. cxc. ¶ De eadem. Sermo. v.

REmittuntur tibi pcta tua &c. In his verbis fit mẽtio de tribus. s. de medico qui sanauit: cũ dr: Remittuntur. ꝙ De infirmo quẽ sanauit: cũ dr tibi: ꝙ De morbo quẽ sanauit cũ dr: peccata tua. ¶ Circa primũ notãdũ ꝙ iste medicus trib⁹ modis eã sanauit. s. medẽdo. trahẽdo. & tãgendo. ꝙ Nã vidit cordis sui cõtritionẽ Jõ sibi dedit ꝑfectã curationẽ. Vñ dixit pharisee: Vides hanc mulierẽ: quasi diceret: nõ vides sicut ego. q: si eã videres nõ iudicares. Dicit aũt ꝙ a sole quod dicunt radio suoꝝ oculoꝝ corpora opaca penetrat. Radius solaris terram penetrans aurum generat. Columba super aquam existens vmbram accipitris cõsiderat: & eius insidias vitat. Sic christi⁹ cor beate marie magdalene suo respectu funditus penetrauit. & ad eius cõtritionem aspexit. Ideo alias penitentias sibi iniunxit: quia vidit suam cõtritionẽ ꝑfectam. Ipsa etiam suo respectu in corde ei⁹ aurũ sue gratie generauit: & aquã suarum lachrymarum consideranꝫ demones ab ea eiecit. Unde ad ista significanda tria verba dixit. vnum scz per qõ eius fidem & contritionẽ aspexit. cui dixit: Fides tua te saluam fecit. aliud per qõ oĩa demonia. i. peccata ab ea eiecit. cum dixit: Remittunt tibi peccata tua. Aliud ꝑ per qõ ipsi gratiam suaꝫ tribuit. cũ dixit: Vade in pace. ¶ Secũdo sanauit eã trahendo. Traxit aũt eam quiꝫ funiculis. ꝙ Primo sua amabili visione In facie nanꝫ christi splendor diuinitatis relucebat: quo ad se peccatores trahebat. Hieronymus. Certe fulgor & maiestas diuinitatis occulta qui etiam in humana facie relucebat. ex quo ad se videntes trahere poterat aspectu. De.

Hester.xv. Valde admirabilis domie es tu. ⁊ facies tua plena est gratia. ¶ Secundo traxit eam potenti dignatõe. Unde subdit Hiero. Si enim in magnete lapide hec virtus esse dicit vt anulos ⁊ festucas sibi copulet quãtomagis omnin⁹ omniũ creaturaꝝ ad se trahere poterat quos volebat. ¶ Tertio traxit eam i rerna inspiratõe. Grego. in omel. Quid miramini fratres martã venientem an dominũ suscipientẽ. Suscipientẽ dicaꝫ. an trahentem. Dicam melius trahentem ⁊ suscipientẽ quia nimirum ipe ertam per pnam traxit intus qui per misericordiam suscepit foris. ¶ Quarto traxit eam sua odorifera conuersatõe. Canti. i. Trahe me post te. curremus in odore vnguẽtorum tuoꝝ. Bernar. Omnino ppe manuetudinẽ que in te pdicat currim⁹ post te domine iesu audientes qm nõ spernis pauperem. humilem peccatorem nõ abhorreas. nõ publicanuꝫ nõ peccatricem mulierẽ confitentẽ. ¶ Quinto traxit eã sua ipius deuota oratione. quam deuotam oratõem Magdalena p lachrymas ostendebat. Oratões nanqꝫ sunt quidez funiculi p quos deus nos ad se trahit. Unde dicit Augu. sup Joãnem. Quem trahat ⁊ quẽ nõ trahat ⁊ quare istuꝫ trahit ⁊ illum nõ trahit. noli velle iudicare si nõ vis errare. Si ñ traheris. ora vt traharis. Et qz nemo põt ire ad deuꝫ nisi p pdictos funiculos trahat ad euꝫ. iõ dicit Joan. vi. Nemo põt venire ad me nisi pater q misit me traxerit eũ. ¶ Tertio sanauit eam tangendo. i. se tangi permittendo. qz sicut dicit Luce. vi. Virtus de illo exibat ⁊ sanabat omnes. Est aũt virtus in verbis. in herbis. ⁊ in lapidibus. Christus enim est verbum quantuꝫ ad deitatẽ. ⁊ herba quantũ ad carnem. ⁊ lapis pciosus quantũ ad vtruꝫ. i. natura diuina ⁊ humana. Non fuit ergo mirum si fuit sanata que tãgebat verbũ tam pciosum ⁊ gloriosum cuius tact⁹ hꝫ virtutem imutãdi Eccle. viij. Sermo ille. Ille potestate plenus est. Herbã. i. carnẽ tam virtuosam que hꝫ virtutẽ abluendi ps. Asperges me domine ysopo ⁊ mũdabor ⁊c. Lapidem pciosum qui hꝫ totam virtutez ylificandi. i. Petri. ij. Ad quẽ accedentes lapidem ylui ⁊c. Pharise⁹ autem de isto tactu xpm iudicabat. Petrus rauen. Erras pharisee lutũ tangit solem. sed nõ imutat solem. Medicum tangenté vulnera putredo ñ corrumpit. Judicem quáuis tangat reus maculare nõ põt. Et vocat hic xpm solem. medicũ ⁊ iudicem. Magdalenã aũt vocat lutũ vulnerará ⁊ ream. Sol igit tangit lutuꝫ ⁊ ipm mutauit in aurũ quãdo dixit. Remittunt tibi peccata tua. Vulnerata tetigit medicum. ⁊ recupauit sanitatis effectum quãdo audiuit. Fides tua saluã te fecit. Rea tetigit iudicem ⁊ reportauit sniam salutarẽ. quãdo xp̃s sniando dixit ꝓpter qõ dico. remittunt ei peccata multa. ¶ Secũdo fit mentio de infirmo cum dicit tibi. s. peccatrici. Quanuis. nista peccatrix fuerit multis peccatis circundata. tamẽ fuit miraculose curata. ita vt dicat deus illud Isai. xxi. Babylõ dilecta mea dicit dominus posita est mihi in miraculũ. In ꝓspectu qui dẽ hominum dicit esse miraculũ quãdo aliquid fit contra solitũ cursum inferiorius nature. sicut quãdo ceci vident. claudi ambulant ⁊ huiusmodi. In ꝓspectu angelorũ dicit esse miraculũ quãdo aliquid fit cõtra cursum supiorius glorie sicut fuit quã vna mulier. s. virgo beata celos ascẽdit. In ꝓspectu dei dicit esse miraculũ quando aliquid contra solitũ cursum interioris gratie fit. sicut quãdo Paulũ ꝓsecutorez virtus diuina taꝫ subito mutauit. Vere igit puerso Magdalene fuit miraculosa. qz ibi fuit qda ꝓtra solitũ cursum inferiorius nature. s. qñ tot lachrymas fudit cꝫ pedes xp̃i lauit. Et qdaꝫ cꝫ fuit ꝓtra solitũ cursum supiorius glorie. sicut qñ ipa adhuc in mortali corpe posita leuabat in celum ⁊ angelorꝫ glia fruebat. Fuit ẽt qdã ꝓtra solitũ cursum interiorius gre. s. qñ ipaꝫ tã maxima peccatrice tã subito ⁊ tã pfecte puertit. Rom⁹. Ubi abũdauit delictũ superabũdauit gra. ¶ Tertio fit mentio de motbo. ⁊ hꝫ tangit cũ dr Peccata tua. Et qz ipa peccata multa hũit. iõ multiplr satisfecit. ¶ Primo p opa pietatis ⁊ misericordie que maxime circa psonam xp̃i exhibuit. Nam ipm xp̃m induit bysso puritatis ⁊

purpura charitatis. Prouer. vlti. Byssus & purpura indumentū eius. Ipm xps pauit Jo. xi. Fecerūt aūt ei cenā. s. martha & maria magdalena. Christū i hospitio recepit. Luce. x. Intrauit in quoddā castellū iesus &c. Ipa xps in tribulatiōe positū visitauit. Joan. xix. Stabat iuxta crucem iesu &c. Eius sepulture obsequs fuit. Marci. xvi. Ubi dr q emerūt aromata vt venientes vngerent iesum. Secūdo satisfecit p opa. s. humilitatis & penitentie. Offenderat qdem iesum i oculis. in capillis. in ore. & in vnguentis. Jō in oibus illis satisfecit. s. ō oculis lachrymas emittēdo. capillis pedes tergendo pedes xpi osculādo & vnguentis eos vngēdo. Grego. Quot in se habuit oblecta menta tot in se reppit holocausta. Lon uertit ad virtutū cumulū numez criminū. vt totū deo in pnia seruiret quicqd deū in culpa prempserat. Tertio satisfecit p opa liberalitatis & gratie. Dedit qdem xpo munus a corde cū dr. q: dilexit multū. Munus ab ore eius dr. osculabat pedes eius. Munus a manu eius dr vnguento vngebat. Munus ab obsequium dr. Et cepit rigare pedes eius &c. Ista quattuor antiq fuis hospitibus exhibebāt que tamen phariseus xpo exhibere cōtempsit. s. munus a corde q: recipiebant eos ex charitate. Sed ista charitatem phariseus nō hūit q: pax dilexit. Unde est qđ dr. Qui aūt minus dimittit minus ipe diligit. Exhibebant mun^a ab ore. s. osculū in signū securi hospitij. Sz istud phariseus nō hūit. q: xpo osculū non dedit. Unū dr. Osculū mihi ñ dedisti. hec aūt &c. Exhibebāt mun^a manu q: vngebant caput & refrigertū. sz istud phariseus ñ fecit q: caput xpi ñ vnxit. Et exhibebāt mun^a ab obsequio q: ei^9 pedes lauabant p: labore itineris. sz istud phariseus ñ fecit q: pedes xpi nō lauit.

Sermo. cxci. De scō Jacobo apō sermo. i.

OCcidit aūt Jacobū fratrē Joannis gladio &c. Actu. xij. Non solum moris beati Jacobi fuit pcōsa. sed & vita eius fuit gratiosa. Hūit n. multa priuilegia in vita. in morte. Et post mortē. Mā in vita hūit coraz deo magnā gram quantū sup demones magna potentiā. Fuit. n. coram xpo valde gratiosus q: cū xps hūit septuaginta discipulos. si voluit facere gram. xij. ex illis. iste fuit vnus de illis. xij. quādo in aplm est electus. Si voluit facere gram quattuor. iste fuit vnus de illis qttuor sicut ps Matthei. xiij. Ubi Petro. Andree. Jacobo. & Joāni multa secreta reuelauit. Si voluit gram facere tribus iste fuit vnus de trib^9 q: Petrū Jacobū & Joannē admisit ad sua transfiguratōnem & puelle resuscitatōez. Si voluit facere gram duobus. iste fuit vnus de duobus. Habebat nāqz xps duo noia q: apostolis imponere voluit. s. petrus & filius tonitrui. Sed vnum imposuit Simoni. aliud vero Jacobo & Joanni. Si voluit vni facere gram. Iste Jacobus fuit ille vn^9 q: fuit primus inter aplos q: p christo passus fuit. Primus ēt celos ascendit. & in die annunciatōis & passionis dompnice martirio fulsumuit. put dicit Calixtus papa. Scō sup demones fuit multe ptātis. Nam sicut in legēda hr demones valde timebant sudariū suū & bacculuz suū & tunicā dū cubiculum suum. Secūdo hūit priuilegium in morte. s. translatōem miraculosam. Ibi. n. osidit miraculū in oibus elemētis. s. in aqua. Nam discipuli eius se mari exponentes sine regimine trāquillū mare habuerūt. ps. In mari vie tue &c. In aere q: vētus secūdus ei flauit q: ad portū eos deduxit. ps. Deduxit eos in portū voluntatis coz. In terra q: cū in terra sup vnū lapidem posuissent. mox lapis cessit & in se pulchz se coaptauit. In igne q: draconē spirantē ignē discipuli q: portabant corpus p medīū virtute crucis ipum draconem scinderūt. & ipm corpus in reuerentia & honore habuert creature pure coz porales sicut lapis de quo supra dictū é. Creature ēt sensibiles sicut thauri indomiti vt in eius legēda hr. Creatura etiā rationalis corpus eius in reuerentia hūit sicut ps in lupa regina. que postmodum facta est agna. Intellectualis q: sicut dicit leo papa angelo duce discipuli corp^a eius in galiciā deduxerūt. Tertio ha

bult magnum p̄iuilegiū post suā mortē ſ. Remuneratōem gloriosam z subuētionem quā nobis exhibet fructuosam. Dz gdem gloriosam remuneratiōem quam mr̄ petijt dicens Matthei. xx. Dic vt ſedeant hi duo filij mei vnus ad dexteraz z. Per ſiniſtra ptem vita p̄sens. p dextera vero vita beata figurat. Sedent ergo hi duo apli ad ſiniſtrā. qr eoz corpora in p̄ſti vita tñ multa gloria z honore habent. Nam z ſi corpus Joānis nō iuenat. tñ in multa gloria eius ſepulchruz hr. Sedent ad dexterā qr eoz anime i celo beatificant. Plus igit xps eis ꝓceſſit ꝙ mater petijt. Petijt. n. vt vnus ad dexteram z alius ad ſiniſtra ſederet Et ecce ambo ſedent ad dexterā z ambo ad ſiniſtram. ppter tñ post resurrectōnem ſede bunt in celo ad dexterā z ad ſiniſtram. Per dexterā. n. xpi diuinitas intelligit. z p ſiniſtrā eius humanitas. Tunc ergo ſancti ſedebunt ad dexterā dei gñ eoruz anime beatificant in ꝓtemplatōe diuinitatis. Tūc ſedebūt ad ſiniſtram dei quia tunc visus corpalis delectabit in viſione humanitatis. Vel pōt dici qꝫ in p̄ſti vita ēt quantū ad costas verificatuz est qō mr̄ petijt. Dextera ſigdem celi est oriens Siniſtra vero est occidens. Sedet igit Joānes a dextris qi ſepulchr̄ hz ex pte orientis Sedet Jacobus a ſiniſtris quia quieſcit ex pte occidentis. ¶ Scōs beatus Jacobus exhibet nobis ſubuentioz fructuoſam ſicut dicit beatus Aug. Hō tripliciter ꝓficerak. ſ. viuens. moriens z mortuus. In ſto triplici statu beat⁹ Jacobus adiuuat ſibi deuotos. Nam in vita impetrat peccatoribus remiſſionem. ſicut refert Beda ō ſto qui peccata ſcr̄i p̄ſt in cedula z remiſſionē p̄meruit. In morte iuuat z ꝓtegit ꝑa demonū inſeſtatōem. ſicut pz in ſto cui laboranti in extremis appuit z burdone vrens p lā cea z ſeculo mulſercule p ſcuto demones effugauit. Post mortez iuuat ne incurramus eternā damnatōnem. ſicut refert Hugo. de ſancto victore de illo q ad ſanctū Jacobū pgens cum ad ſuaſiones demonis ſe occidiſſet. z ad infernum a dmonib⁹ duceret. bſus Jacob⁹ occurrit z ip̄z ab inferno z a demonib⁹ liberauit.

¶ Sermo. cxcij. ¶ De eodē ſermo. ſ.

ACceſſit ad ieſum mr̄ filioz zebedei z̄c. Matthe. xx. In iſto euangelio mentio fit de tribus. ſ. de matre. de filijs. z de xp̄o. In matre nā qꝫ dicunt fuiſſe fiducia. reuerentia. z ignorantia. Uñ dicit Rabanus Acceſſit ad ieſum z̄c. In acceſſu nāqz notat confidentia. in adoratōe reuerentia. in petitō ne ignorātia. Fiducia aūt p quā acceſſit cauſabat ex eo ꝙ nepos ſuus erat. Anna qdem hūit primū vir̄. ſ. Joachym. de quo genuit virginē beatā Mariaz que xp̄m genuit. Quo qdē Joachim mortuo beata Anna duxit aliū vir̄ in maritum noie Cleophas. de quo genuit Mariam que genuit Jacobū minorē z Joſeph iuſtum Simonē z Judā. Quo mortuo accepit tertū maritū nomine Salome. de quo genuit tertiā Mariā que hūit Jacobū z Joānem. ¶ Secūdo in ea fuit magna reuerētia que notat in hoc ꝙ ſi tñ deum adorauit. ſz ēt pp xp̄m vir̄ relīquit. Uñ dicit Chr̄ſ. Nō eam vicit maritalis affectus qr ille tpalis erat eius maritus. iſte aūt eternus ſpōſus. Cognouit n. qꝫ ampli⁹ ꝓdeſſet marito ſuo ſi ꝓpter deū reliqueret vir̄ ꝙ ſi pp vir̄ relinqueret deū. ¶ Tertō fuit in ipa ignorantia. Uñ dicit Hiero. Uñ opinione regni habuit mr̄ filioz zebedei. hac vt reor ex cāqz dixerat dñs. Tertia die resurgā. Putauit. n. ſlico regnaturꝫ z auiditate ſemnea p̄ſtia cupit imemor futuroz. ¶ Secūdo ſit ēt mētio ō filioz in qbus tria fuerunt. ¶ Primo ſagacitas in ſubmittendo qr p ſe ſi petierūt ſz mr̄em ſubmiſerūt. Nō feccerūt pp quattuor cās. quaz tres primas ponit Chr̄ſo. ¶ Primo ne cetteros diſcipules ſcādalizaret. Unde dicit Chr̄ſo. ſi nos rogam⁹ magīm forſan ceteroz fratrū corda ꝓcutim⁹. ¶ Scōo vt ipa p filijs citi⁹ ip̄etraret. Chr̄i. Ipe dñs q mr̄nos alios filioz miſeratōe adimplet facilius exaudiet mr̄em affectū. Tertio qr ſi nō diſcrete peteret xp̄m ſibi facilius indulgeret. Idē. ſi reprehēſibilis fuēta fuerit facile merebit venīa. Ipe eteim ſeruus excuſabit errorē. ¶ Quarto ne ip̄i notā ambitōis icurrere poſſent. Petere

n.primatū p aliquo eo ignorāte tolerabile est.z p ꝓsentiēte reprehensibile.pro se aūt vitupabile. ¶ Secūdo in eis fuit temeritas in postulādo. Aut.n. petebant primatū terrenū aut celestē. si terrenum temerariū z fatuitas erat.q: volebāt dominari in mundo.si celestē temeritas simpliciter erat.q: sine meritis illud assequi volebant. Dicit nāq; Chr̄ist.q desiderare bonū opus bonū est.q: est nr̄e voluntatis z nr̄a merces. Desiderare aūt primatum terrenū vanitas est. Desiderare ꝙ primatū ecclīasticū vanitas z fatuitas ē q: opz q fit seruus subditoꝝ. Desiderare aūt primatū celestē sine meritis.temeritas est.ꝙ desiderare ipz ex meritis pcedētib⁹ puidētia ē. ¶ Tertio fuit icēs fir mitas in patiēdo cū dicunt possum⁹. Et xp̄s subtūxit.Calicē qdē meū bibetis ⁊c. Bibit.n. Joānes p mortificatōz p martiriū desideriū z afflictōez.z p veneni sum pt̄onem.p feruētis olei adustionē. Bibit Jacob⁹ p carnis mortificatōz z quantū ad desideriū volūtatis z ḡtiā ad effectū passionis. ¶ Tertio fit mentio de xp̄o in quo ēt trta fuerūt. ℣ Primū ē magna benignitas in rndēdo. Chr̄isto .Benigne q dem eos reprehēdit.Nō.n. dixit nō scedebitis.ne duos ꝓfunderet nec ēt dixit. sedebitis.ne ceteros irritaret mr̄em aūt noluit reprehēdere pp simplicitatē.antiquitatem.z mr̄nū amorē. ¶ Scōo in xp̄o fuit rectitudo zeli in reprehēdēdo euz dixit. Nescītis quid petatis. Poterāt̄ bibere calicē quē ego bibiturus sum. ℣ autez passio xp̄i calix a caloze vel sm Jsidorū Calix dr̄ a calon gō est lignū. Erat.n.antiquus vas ligneū in quo medicine calide amare ꝓpinabant.similr z passio xp̄i fuit in ligno crucis ꝓpinata.z fuit nr̄arum infirmitatū sanatiua. fuit ex caloze amara facta z fuit xp̄o valde amara. ¶ Tertio fuit in xp̄o fidelitas in deferēdo.q: patri detulit dicens. Nō est meum dare vobis. Chr̄ist. Nō ē meū dare vobis. q: nō hēo illud a me sz a pie. Vel sz Rabanū. nō est meū dare vobis sine vestro merito z labore. Vel sm Remi. Nō ē meum dare vobis talibus quales vos estis s. supbis sz humilibus. Vel sm Dier. Nō ē meū dare vob rōne cognatōis carnal.

¶ Sermo.cxciij. ¶ De eodē sermo. tij.

QAlicem qdē meum bibetis. Matt. xx. Deus hz tres calices in pūti.z tres in futuro. ¶ In pūti qdē tres calices hz. Quoz primus ē balsamo plenus.i.spū sancto. Et iste ē calix innocentie in quo bibit xp̄s virgo beata z oēs apli in die pentheocstes. Inter quos pcipui fuerūt isti duo.s. Iacob⁹ z Ioānes. Bibūt ēt oēs pueri baptizati q baptismalē innocentiaz assequunt. de quo in ps. dr̄. Ego aūt in innocētia mea ingressus sum. ¶ Secūdus calix est plenus absinthio. Et iste ē calix pnie. Qui n. amisit balsamū gr̄e z innocentie accedat ad calicē amare pnie. Iz aūt sit absinthiū amaz. hz tm̄ dulcozari pp celeste pmiū. Mat. xiij. Agite pnām. ecce absinthiū. appropinquabit. n. regnū celoꝝ. ecce ibi pmiū. In isto calice nō bibit xp̄s. nec beata virgo. Biberūt tm̄ oēs apli in isto tpe passionis xp̄i. Bibūt ēt oēs electi iuxta illud Roma. tij. Oēs peccauerunt z egent gloria dei. ¶ Tertius calix ē plenus sanguie rubicūdo. In isto bibit xp̄s Jo. xviij. Calicē quē dedit mihi pater nō bibā illū. biberūt oēs martires. Apoca. vij. Lauerūt stolas suas z dealbauerunt eas in sanguine. Qui igit amisit balsamū innocentie z abiecit absinthiū pnie accedat ad tertiū calicē. s. an meritū passionis dn̄ice. Jpe.n. sanguis z mors xp̄i nos a peccatis lauat ꝓ nobis aduocat. z pro nobis orat. De istis tribus legitur Hebre. ix. Emundabit conscientias nostras. z hoc quo ad primū. z ideo noui testamenti mediator est. quo ad secundū. Ut morte intercedente. quo ad tertium. ¶ Secundo de⁹ habuit tres calices post hanc vitam. quoz⁹ primus est plen⁹ vino mero. secundus est plenus vino mixto. tertius est plenus fece. De quo tripli ci calice dicit. ps. Calix in manu domini vini meri plenus mixto. ¶ Que dā enīz anime sunt que statim duz a corporibus euolāt celeste regnū attingunt. Et isti bibūt de calice vini meri qz recipiūt puras letitiā z celestem gloriā. nec aliquā penā purgatorij sentiūt. De isto potu dr̄. Lāticorum. v. Bibite z inebriamini charissi.

mi. Ebrietas nāq; nō causāt ex vno hausto sz ex frequēti. Dō enim aic scōz hīt vnū hausti. s. fruitionē in ꝓplatōe diuinitatis. Sed in vle nouiſſimo resūpto corpe hēbūt aliū. Et iō bibēt ⁊ rebibēt ⁊ ebrietatē tūc incurrēt. Angeli nāq; sunt amici: q; deo ſtimo amore sunt cōiuncti. Sācti vero sūt deo chari: q; sunt ei ꝑiunctī p amorē. Et chariores: q; sunt sibi natura ꝑ fōmitate ꝑping. Et chariſſimi ꝓpter chariſſimo redēpti. Angeli vero q sūt amici bibūt: q; ex ꝓplatōe diuinitatis suas delectatōes habuerūt. Hoſes vero ⁊ bibūt in ꝓplatōe deitatis: ⁊ bibūt in ꝓplatōe humanitatis. ℣ Scdo sunt qdā alę que nō statiz euolant sed aliq̄ crenabilia secū portāt. Iſti bibūt in calice vini mixti. hīt qdez gloriā: sed cū admixtiōe pene purgatorij. De hoc ysa. i. Vinū tuū mixtū est aq̄. Jn purgatorio q dez multiplex ē mixtio. s. pena cū gra ⁊ securitas cū timore. Securi qdē sunt de gloria hīda. sed semp sūt in timore ne mīniū differat. Cōsolatio cū ōsolatōe. hīt eīs ꝓsolationē de tali securitate: ⁊ de angelox vsione. sed nō desolationē hīt de pene acerbitate ⁊ demonū apparitione. ℣ Tertio sunt qdā aie q̄ in iferno detinētur. Et isti bibūt in calice pleno fece. Jn iferno qdem sunt feces oium elementorū ⁊ oiuz rez. Sīqdē facto iudicio extremo renouabit terra ⁊ nouā fōmā assumet. Renouabit aer ⁊ ꝑpetuā claritatez induet. Apoc. xxi. Vidi celū nouū ⁊ terraz nouā. Renouabit aq̄ q; chriſtallinaz fōmā accipiet. vñ Apoc. vlti. Ondit mihi fluuiū aque viue ſplendidū tāq̄ chriſtallinū. Oēs aūt feces iſtoz elementoz in latrinā ifernalez ꝓicient. Jpſe ēt ignis renouabit: q; lux a calore diuidet tota lux trāſibit in regionē beatoz: ⁊ totus calor in regionē dānatoz. Jbi ēt sunt feces oium rez. Nā in ꝑfrī vita nō sunt bona pura sz mixta. Hec enīz vite est mors. Et hec sanitatis est ifirmitas. Hec gaudij est dolor: ⁊ triſtitia. Hec lucis ē tenebra. Deus igit tūc totū vinū leuabit de fece. Vinū puz. s. vitā: sanitatē: gaudiū ⁊ lucez: ponet i cellario celeſti. Feces aūt. s. mortez: infirmitatē: dolorē ⁊ tenebras. ponet in cloaca infernali. Et istas feces dānati semp bibēt. Ysa. li. Vsq; ad fūdū calicis saporis bibiſti ⁊ epotaſti vsq; ad feces.

¶ Sermo. cxciij. ¶ De sancto petro ad vincula Sermo ꝑmus.

O Irupiſti domie vincula mea ⁊c. Quadruplex bīficiū ⁊ opus mirabile qō deus fecit ō quo multiplr sibi gratie iferunt: hodie eccla repīntat. ¶ Primū est opus mire gre qō fecit in gratiosa petri de carcere liberatōe. qō notat cuz dr: Dirupiſti vincula mea ⁊c. Que qdem liberatio fiebat p duo. s. p suffragia oīnū Alex. xij. Oio aūt fiebat ab eccla ſine itermiſſione ad deū p eo. Que qdē oīones meruerūt exaudirī: q; fiebāt a dignis ⁊ a multis q; dicīt ab eccleſia ⁊ q; fiebāt ꝓ dignō. s. ꝓ beato Petro. ⁊ q; fiebant cuz instantia. ideo dicit ſine itermiſſione. ⁊ q; fiebant ꝓ re vtili ⁊ honeſta. s. ꝓ liberatōe Beati Petri. ¶ Secūdo fiebat angelico miniſterio. Angelus. n. lucem ſibi tribuit ⁊ ipm velociter ſurgere fecit ⁊ cathenas de eius manibus ſoluit. Per que daf intelligi q; ille qui est in carcere diaboli hz intelligentiā obtenebratā. sz angelus ipam illuminat per fidem. Det affectiua ad terrā inclinatā. sed ipaz angelus eleuat ad amorē. Hz opatiua alligatā. sed angelus ipam ſoluit ad meritoriā opatōem. ¶ Scōm ē opus mire miſericordie p qō filiā pincipis bogas dñi Petri oſculantē ſanauit. ⁊ Alexādrum papā a vinculis liberauit. qō notat cuz dr. Tibi ſacrificabo hoſtiaz laudis. Et quāta dei miſericordia que ēt ſanctoruz ſupplicia reddit venerabilia ⁊ gloriosa. Sanauit qdē beatus Petrus p yba ſua Alex. ix. Enea. ſanet te dñs nr iesus xps p veſtimēta ſua. Alex. xix. Afferebāt semicinctia ⁊c. Per vmbrā ſuam. Alex. v. Per bacculū ſuū ſicut refuſcitauit martiniaz. Per ſupplicia ſua ſicut iſtā puellaz ſanat quotidie p merita ⁊ oſſa ſua. Tertiū ē opus mire ſapie qō notat cū dr. Et nomē dñi iuocabo. Sapia. n. dei hodie appuit. q; de malis bona elicere ſciuit. Diabolus q dē p ſtitutōs mōs decipe conatus ē. ¶ Primo p uani cultꝰ ſuperſtitionē. Romani. n. ad honorē auguſti impa

toris festū soleniter faciebāt. sed de isto malo deus sciuit elicere bonū q̄ festum suplitiōis q̄uertit in festū deuotiōis. ꝛ q̄ fiebat principi dānato postmodū ē fm̄ ap̄lm̄ principi Petro. ¶ Scōo p simulatā religionē. Diabolus. n. in spē moysi iudeis apparuit. ꝛ supra magnū mārē iuxta mare ducēs plūmos necauit. Sz de isto malo deus bona extraxit. q̄ ceteri h̄ videtes ad fidē q̄uersi sunt. ¶ Tertio p terribilis mōstri appitōs. q̄ diabolus in spē draconis appuit. sz istud de⁹ i bonū q̄uertit q̄ scūs Donat⁹ in os eius exp̄uit ꝛ ille mox crepuit. ¶ Quarto p oppsitiōnē q̄ diabolus quēdā inuasit ꝛ coraz oi bus vexauit sed istud deus in bonū q̄uertit. q̄ mox vt cathena beati Petri collo eius imposita fuit diabolus absc̄sslit. ¶ Quarto oñdit opus mīre potētie q̄ claues Petro p̄cessit q̄ notat cuz dicit. Vota mea reddā in ꝓspectu oīs populi ei⁹ ꝛc. Dedit. n. dñs dño Petro ptātē in celo vt quicquid celi claudat ꝛ apiat. ꝛ dixit. Tibi dabo claues. In mūdo vt. s. in eo liget ꝛ soluat. ꝛ dixit. Quodcunq; ligaueris sup terrā. erit ligatū ꝛ in celis. ꝛ quodcūq; solueris sup terrā erit solutū ꝛ in celis ꝛc. In inferno vt. s. diabol⁹ ecclie nō pualeat. Et ꝛ dixit. Porte mſeri nō pualebūt aduersus eā. In purgatorio vt ecclie suffragia ibi valeāt. ꝛ dixit. Et quodcūq; solueris sup terra. q̄ fm̄ quosdam purgatoriū in terra esse opinatur.

¶ Sermo. cxcv. ¶ De eodez. Sermo. ij.

BEatus es simon bariona: q̄ caro ꝛ sanguis nō reuelauit tibi ꝛc. Matth. xvi. In quolibet ꝓlato requirunt quatuor: q̄ i bō petro fuerūt. s. vita: sapia: cōstātia: ꝛ auctoritas rite collata. ¶ Perfectio aūt vite notat cū dr: Beat⁹ es. Sz eiz plena bītudo sit i patria. ꝛ tñ aliqua bītudo i vita. Tñ sz Aug. i ll. de vita bta Ēt plena bītudinez regrunt. s. opleta volūtas: volūtatis scitas. desiderioz satietas. Et in his oībus plena securitas. Dñt q̄dā sci i pātī quodāmō volūtates opleta. Sic. n. ip̄i factūr volūtatē ei⁹. ꝓs. In lege dñi volūtas ei⁹. fic ꝛ de⁹ fecit vo lūtatē ip̄oz. ꝓs. Volūtatē timētiū se faciet. Dñt scitatē volūtatis. Dicit. n. Aug. q̄ beat⁹ est q̄ hz q̄cq̄d vult ꝛ nihil malū vult. In scis viris volūtas coz ē i bōis ꝛ de bonis. ꝓs. In mādatis ei⁹ volet nimis. Dñt quodāmō desiderioz satietatē: q̄ hūdo deū hñt desiderū opletū. vñ dixit philipp⁹ Jo. xiiij. Dñe ostende nobis p̄cz ꝛ sufficit nobis. Aug. Nimis ē auarus cui nō sufficit de⁹. Hñt securitatem quā hēbat ap̄ls. Rom. viij. Cert⁹ sum eiz q̄ neq; mors neq; vita ꝛc. ꝙ Scōz necessariū ē plato diuia sapia. q̄s notat cū dr: Caro ꝛ sanguis nō reuelauit tibi ꝛc. Est nāq; q̄dā sapia carnis. q̄daz sanguis. q̄dā ꝓle celestis. ꝙ Sapia carnis ē apparitus sensualitatis. Nō ē aūt credendum ei⁹ magisterio q̄ falsus ꝓpha ē. Thessi. ij. Prophe tui viderūt tibi falsa ꝛ stulta Nec ē standū iudicio eius q̄ falsus iudex ē. Joā. vij. Nos fm̄ carnē iudicatis ꝛc. Nec seruāda dicta ei⁹ q̄ ip̄ispiēs medicus ē. Rom. viij. Si sz carnem vixeritis morieminī. Nec hūdus comitat⁹ eius: q̄ p̄ceps dux ē. Jbide. Nihil dānatiōis ē hīs q̄ nō sz carnē ābulāt. Nec sz queren de diuitie ei⁹: q̄ vilis negociator ē. i. Lorinth. xv. Caro ꝛ sanguis regnū dei nō possidebūt. ꝙ Sapia sanguis ē effectus ꝓpingtatis. Et ista filr nō ē sequēda maxime i trib⁹. s. i bonoz tpalīū distributione. vbi seruāda ē regula que habet Luce. vi. Nō supest date elemosyna. Nō edificate primoz lata palatia. In bñficioz ecclīastico⁹ collatōe vbi seruāda ē regula que habet Ecc. xij. Bñfac iusto. s. pauperi clerico ꝛ bono. ꝛ ne dederis ip̄io. s. malo ꝓpīquo. In sacrametoz dispēsatione vbi seruāda ē regula que habetur Mat. x. Gratis accepistis: gratis date.

¶ Tertia ē sapia ꝑis celestis. quā hūit petrus. ꝛ ista sapia bñficat. vñ ꝓmittit Beatus es simon ꝛc. Uere eiz bñficat: q̄ ista fides trāscēdit oēm sensum. Heb. x. Fides ē substātia sperādaz rez: argumentū nō apparentiū. Trāscēdit itellectū hūanū. ij. Lor. x. In captiuitatē redigētes oēz intellectū ꝛ obsequiū xp̄i. Transcēdit intellectū āgelicū. de hoc Diony. Jesus fm̄ nos diuina cōpositio ꝛ ineffabilis ē omni verbo. ꝛ incognita oi mēti.

z ipsi primo digniſſimoz angelorz. Transcēdit nature cursū: q: ē opatrix miracu lorz. Abarci. ix. Si potes credē: oia possi bilia sūt credēti. Trāscēdit oēs mūdi principatū. Heb. xi. Sancti p fidē vicerūt regna zc. ¶ Tertio necessaria ē plato ꝑstātia. hec aūt ꝑstātia maxīe ꝑsistit in delinquētiū correctōe z reꝓhensiōe. z ista ꝑstātia sm Grego. dz hēre discretōez: maturitatē z fortitudinē. Unde dicit sup illud Ezech. i. Planta pedis virtuli. s. mature ſcedēs: fortis z diuisa: q: vnusq; ꝓlat⁹ z venerator dz habere maturitatē: z fortitudinē in opere diuisionē vngule i discretōe ꝓlatus qdez dz ē discret⁹ in discreta culpaz examinatōe. maturus i examinatoz matura põderatiōe. z fortis i potēti punitōe. ¶ Quarto necessaria ē prelato auctoritas rite collata. qō notat cum dī: Tibi dabo claues regni celorz. Circa qō tria sūt videnda. ꝙ Prio a quo sūt ille ſcz claues: q: a xpo. Xps nāq; habz tria genera claustrum. s. claues. ifernalis iustitie. z istas claues nulli dedit: sz eas sibi retinuit. Apoc. i. Hēo claues mortis z inferni. Habz claues celestis curie. z istas nō dedit oibus: sz solū sacerdotib⁹ z ꝓlatis. q sm Hiero. sūt ſcia z potēstia discernēdi: quascia seu potēstia ꝓcedente sacerdos dz dignos recipe: z indignos a regno excludē habz claues fidei catholice. Et istas cōicat oibus. Amb. Clauē petri fidē dixerit ꝓquā celos apuit penetrauit infernā: maria calcauit. Arbitror illā clauez duodeciz artificū opatiōe ꝓfatā. Duodeciz eiz apl̄oz symbolo fides ſcā ꝓcepta ē. ꝙ Secūdo videdū ē cui dat: q: petro. Solū. n. sacerdotes habēt istas claues. Uere. n. hōi sacerdotes iuriſditōez habēt vere z digne z ꝓfecte. ꝙ Tertio videdū ē ad qd dant iste claues. s. ad ligādū z soluendū. Est aūt vinculū culpe: pene eterne z penitētie. Sacerdos igit̄ pōt ligare z soluere vinculū penitētie. Soluit aūt deus z ligat vincula pene eterne z culpe.

¶ Sermo. cxcvi. ¶ De inuentiōe sancti stephani Sermo primus.

Statuisti verba tua q̄ locutus es in mānibus puerorū tuorz z ꝓphetarū vt transferent ossa reguz nostrorz: z ossa patrū nostrorum de loco suo zc. Baruch. i. Inuētio siue trāslatio corpis beati stephani ꝓthomartyris cōmendabilis est qua druꝑr. ¶ Primo ex parte illi⁹ a quo facta ē. s. xpi cū dī: Statuisti verba tua. Ipse enim verba q̄ locutus est de trāslatiōe beati stephani loquēdo statuit. i. firma z recta fecit. Nō patz q: ipsa reuelatio nō fuit vana: sed tripli ci apparitōe firmata. Sicut enim in oe duoz vel triū testium stat oē verbū. Et sicut in trib⁹ diebus experiē omne factū: sic z in tribus reuelatiōibus reuelat oē verbū. Nō eiz erat hutusmodi reuelatio seu inuētio fantastica: sz ꝙ gruis fit studi bus demōstrata. Ostēdit. n. gamaliel luciano tres calatos aureos. vnū plenū rosis rubētib⁹: q̄ significabat reliquias bti stephani: qui fuit aure⁹ ꝙ charitatē z in corruptionē carnis. z roseus ꝙ sanguis effusiōz. Allū duo erāt plenī rosis albis z significabāt reliquias gamalielis z nichodemi q̄ fuerūt aurei ꝙ charitatē. z albi ꝙ intētōis puritatē. Aliū ēt ossēdit argēteū croco plenū: z significab at reliquias filij nichodemi q̄ fuerant tāquā mūdum argenteus per virginitatē. Croceus aūt color: dī ē medius inter albū z rubeū: q: ipse cū cādore virginitatis habuit albedinē pure intētionis z rubedinez charitatis. ¶ Secūdo cōmendabilis est ex parte illoz ꝓ quos facta est. cū dicit: Que locutus es in manib⁹ puerorz tuorū z ꝓphetarū. i. nichodemi z gamalielis z luciani q̄ fuerūt pueri ꝓp puritatē. simplicitatē. z humilitatē. Ista eim tria dispōnūt hoīem ad suscipiēdū diuinas reuelatiōes. s. puritas. Ꝓtouer. xxii. Qui diligit cordis mūditiā zc. Simplicitas Ꝓtouer. iii. Cū simplicib⁹ sermocinatio eius z hūilitas. ꝑs. Intellectū dat puuulis. Fuerūt ēt ꝓphe. qō ꝓz in gamaliele qui manifestauit multa ꝓterita. sic suaz cōfessionē. z stephani passionē. Ꝑsentia occulta sicut ossa in terre visceribꝰ occulta: z futura sic vbertatē vēturā. ¶ Tertio ꝓmēdabilis ē ex pte illoz q̄ fuerūt z reges z pīces. sic iuocant i auctoritate ꝓmissa. Fuerūt ei reges sī tyranni. Tyranni eim tria factūt. s. ambitio ossandi. cupiditas lucrandi. z crudelitas seuiendi.

Ipſi aũt nõ fuerunt tyrãni ſed reges: qi nõ fuerũt ambitioſi nec cupidi nec crudeles: ſed miſericordes z pij. fuerũt etiã pces: qi nos genuerũt p euãgelicã erudi tionẽ. i. Lox. iiij. Nã in xpo ieſu p euangeliũ ego vos genui. Per exẽpli exhibitionẽ. Eph. v. Imitatores ergo eſtote ſicut filij chariſſimi. p devotã otiõem ſicut ſtephanus beatũ paulũ genuit: qi ſpm ſua otõe cõuertit. ¶ Quarto é cõmẽdabilis ppter cãm ex qua fiebat. qi. ſ. in loco humili iacebant. z iõ ad locum dignioꝛem transferẽdi erãt. qõ notaꝛ cũ dr: Transferent de loco ſuo. ¶ Notandũ autez q triplex translatio facta eſt de coꝛpe beati ſtephani. ℣ Prima fuit de loco deſpecto ad mõtẽ ſyon. ſicut hodie vbi oñdit quãt ſit meriti apud dẽũ. Quia ſuis meritis ſperauit bona tpalia. qi cũ primo magna ſterilitas eẽt: ipſa die pluuia magna deſcẽdit z terrã ſecũdauit: z abũdãtiam magnã fecit. Impetrauit ẽt bona coꝛporalia: qi ſuis meritis precedentibꝫ ſeptuagintatres hoſtes a diuerſis lãguoribus fuerũt liberati. Impetrauit bona ſpualia. ſ. dei idulgẽtias z gr̃am. Unde dicit gamaliel luciano. Aperi nobis vt per nos aperiat deus oſtiũ clemẽtie ſue in hoc mũdo. ℣ Secũda trãſlatio fuit õ monte ſyon in cõſtãtinopolim. vbi illi q transferebãt obuios habuerũt demões angelos: z ſtephanũ. Demones quidem deflebant ſua incendia dicentes: Ue nobis: quia p̃martyr ſtephanus tranſit viro nos verberãs igne. Angeli aũt affluẽrt cũ celeſtiſõnclodia. Angeli. n. ſup ei⁹ coꝛpus celeſtes decãtare laudes auditi ſũt. Stephanus pulſans pericula. ſ. maris tẽpeſtatẽ. Appuit enim eis dicens. Ego ſum nolite timere. Et ſic trãquillitatem magnã fecit. ℣ Tertia translatio fuit de ꝓſtãtinopoli romã. Quã qdẽ q̃ttuoꝛ cõmendabilẽ fecerũt. ¶ Primũ é bñficiuz collati quia filia theodoſij fuit a demõe liberata. Poterat nãq dicere theodoſius ſtephano. Filia mea male a demonio vexat. Et poterat ſtephanus rñdere. Ego venã. ſ. romã z curabo eã. ¶ Scõz é ſtu pẽdũ p̃digtũ. Nã cũ ad quãda eccleſias portaret. vectoꝛes ſubſtitũt. nec vltra pgredi pñt. Aliud aũt p̃digtũ fuit qꝛ cum coꝛpus Laurẽtij loco Stephãi greci acciꝑe vellẽt amẽtes ſt effecti z poſtea mortui ſunt ℣ Tertiũ gr̃e ꝓſoꝛtiũ qꝛ coꝛpus Laurẽtij in latus ſe ꝙuertit z mediũ ſepulchꝛ vacuũ ſtephano dereliqt. Eccleſiij. Deli⁹ é duos ſi ſ̃ec q̃ vnũ. ¶ Quartũ é celeſte oraculũ. Laiuſo. n. ſepulchꝛo audite ſunt voces angeloꝛ dicẽtiũ. O ſe lix roma q coꝛpus Laurẽtij diſpãl. z ſtephani hieroſolimitani gloꝛioſa z venerãda pignoꝛa vno claudis mauſoleo. ¶ Sermo. cxcvij. ¶ De eodez ſermo. ℣.

Quam eſſet Stephan⁹ plenus ſpũ ſancto intẽdens in celũ ẽ. Aſc. vij. Oli in terra fuit vanitas. vacuitas z tenebꝛoſitas. Gene. i. Terra autem erat inanis ecce quãta vanitas z vacuitas, ecce quãta vacuitas. z tenebꝛe erant ſup faciẽ abyſſi. ecce quãta tenebꝛoſitas. ſed ſicut dr Ecc. xvi. Poſt hec de⁹ aſperxit in terrã z ſplcuit eã bõis ſuis. Et iſte reſpectus maxie appuit in bño ſtephão q non hũit vacuitatẽ. ſz ſpũ ſcti plenitudinẽ Nec ẽt dilexit terrenas vanitates. ſz celeſtes amenitates adamauit nec hũit aliq̃ tenebꝛoſitatẽ ſz diuinã claritatẽ. Ab his ergo p̃miſſis vbis ꝓmẽdat ¶ Et primo a gr̃e plenitudine. cũ dr. Lũ eẽt ſtephan⁹ plenus ſpũ ſcto ẽ. Fuit aũt maxie plenus gr̃a z fortitudine vñ p̃mittit ſtephanus plenus gr̃a ẽ. Ita aũt gr̃a fuit charitas q̃ caput oium gr̃az q̃ in eo tanta fuit q̃ p illis q ipm lapidabãt deus exorabat. Fulgẽtius Cõmẽdabat deo inimicos qñ alias obſtuſci poterat etiaz ſuos chariſſimos. Berñ. Uicit in eo ſenſũ coꝛporee paſſiõis affectus interne ꝓpoſitionis vt illoꝛ ſcelera magis plãgeret q̃ ꝑpria vulnera. Fuit ẽt plenus fortitudine q: fortiter pugnauit z vicit. z h fecit auxilio xp̃i q cũ ipo ſemp erat. ps. Lũ ipo ſuz in tribulatõe eripiã eũ z gloꝛificabo eẽ. Nõ ꝑz ex multis. ¶ Primo ex impterrito ſermone. cũ dr. Dura ceruice z icircũciſi coꝛdibus z auribus. Act. xij. Non n. vos eſtis loquentes ſed ſpũs ſanctus. ¶ Secũdo ex importabili paſſione. Job vi. ¶ Que nanque eſt fortitudo mea vt ſuſtineam nec fortitudo lapidus fortitudo mea. nec caro mea enea eſt. ¶ Virtu

te aũt dei stephanus fuit fortior lapide: q̃ percussus fract⁹ nõ fuit. ⁊ fuit fortior cre: q̃ percussus non murmurauit. ℣ Tertio ex miraculosa operõe. Tãta enim z dꝫ gia ⁊ signa facere nõ potuisset: nisi deus cum ipso fuisset. Joã. iij. Nemo enim põt hec signa facere q̃ tu facis. nisi fuerit deus cũ eo. ℣ Quarto ex tã difficili intimꝫ coꝝ suoꝝ dilectõe. in hoc q̃ p̃secutoribus suis ⁊ tpm affligẽtibus deũ exoꝝ ault Est nãq; manifestũ q̃ deus cuꝫ eo fuit q̃ sibi tanta patiẽtiã dedit q̃ ẽt seipm superault. Prouer. xvi. Melior est patiẽs viro fortiꝫ zẽ. ℣ Quinto ex tanta diuine sapiẽtie illustratiõe: q̃ nõ poterãt resistere sapiẽtie z spũ q̃ loquebat. ℂ Scõo cõmendat a celesti̇ quersatõe qõ tangit ibi cũ dr: Intẽdens in celũ. Stephanus eiꝫ libẽter coꝛde quersabat in celo nõ in mũdo: scies q̃ mũdus trãsit. ⁊ q̃tuꝫ ad diuitias: delitias ⁊ honores. i. Joã. ij. Oẽ qõ est in mũdo: aut est ꝺcupiscentia carnis aut cõcupiscentia oculoꝝ ⁊ supbia vite. Mũdus trãsit ⁊ ꝺcupiscẽtia eius. Qui ãt adheret istis trãsitoꝛijs ipe postmodũ triplicẽ trãsitũ saciet. ℣ Primo nãq; trãsit de culpa in culpã. Sap. v. Vino p̃cioso ⁊ vinguẽto nos ipleamus: nullum pratũ sit qõ nõ ptrãseat luxuria nostra. Bꝛego. Pctm qõ p̃ pniaꝫ nõ dilutũ: mox suo põdere ad aliud trahit. ℣ Scõo de culpa in penã. ⁊ hoc duplr. Vel in penã p̃sentꝫ. de qua dr Ro. i. Tradidit illos deus in passiones ignominie. ecce culpa. ⁊ mercedẽ quã oportuit erroris sui i semet ipsis recipiẽtes. ecce pena. Et sicut nõ p bauerũt deũ hẽre in notitia. ecce culpa. Tradidit illos deus in reprobũ sensũ. ecce pena. Vel q̃tuꝫ ad penã futurã. Job. xxi. Tenẽt tympanũ ⁊ cytharã. ecce culpa. ⁊ in pũcto ad ifernũ descendũt. ecce pena eterna. ℣ Tertio de pena in penaꝫ. Job xxiiij. Trãseãt ab aqs nimiũ in caloꝛẽ nimiũ. ℂ Tertio ꝑmendat a diuina reuelatõe. qõ notat cuꝫ dr: Ecce video celos aptos zẽ. Videdo aũt celos aptos vidit locũ facilẽ ad ingrediendũ. securꝫ ⁊ amenũ ad ihabitãdũ. Olim erat celũ clausũ ⁊ tõ tunc ipossibilis erat introitus. Sed mõ celũ est aptũ. ⁊ tõ oẽs intrare pñt. vñ ps. Aplite mihi portas iustitie: ingressus in eas ꝓfitebor dño zc. Est locus securꝰ. Mũdus aũt nõ est securus. ꝑpter puersitatez hoiuꝫ. nec z aer ꝑpter inhabitationez demonũ. nec padisus terrestris ꝓpter ignẽ z gladiuꝫ. Sz ibi. s. in celo. nec puersitas hoiuꝫ põt attingere. nec malitia demonum ibi põt puenire. nec ignis seu gladius ibi desentre. Luc. xvi. Inter nos ⁊ vos chaos magnũ firmatũ ẽ: vt hi q̃ volũt hinc trãsire ad vos nõ possint: neq; inde huc trãsmeare. Est etiã locus amenus. Tria aũt sunt fz Aug. q̃ domũ facit amenã. s. q̃ũ domus paribꝰ est diꝑsita mẽbris ampla ⁊ lucida. Sic i celo sũt multa loca. s. diuersa merita q̃ tũ sunt paria. q: sm Aug. in dispari claritate erit par gaudiũ. Est ẽt valde ampluꝫ. Baruch. iij. O isrl q̃ magna ẽ domꝰ dei ⁊ igens locus possessiõis eius. Est ẽt lucidus. Apocal. xxi. Claritas dei illumina bit illã ⁊ lucerna eius est agnus.

ℂ Sermo. cxcviij. ℂ De sancto dominico Sermo primus.

Quasi stella matutina in medio nebule: ⁊ quasi luna plena in diebꝰ suis lucet: ⁊ q̃si sol refulgẽs: sic ille refulsit in tẽplo dei. Eccle. l. Celũ spuale sũt viri sancti in qbus deus p gꝛaꝫ regescit. Peccatores aũt sunt terra quos deus pedibus suis ꝓculcat: vñ eos ifelicibili iustitia cõprimit. Ysa. lxvi. Celũ mihi sedes est. terra aũt scabellũ pedu; meoꝝ. Beatꝰ vñs cuꝫ sit celuꝫ deo. ⁊ tõ in ipso fuerũt plãte dei. s. stella matutina: sol ⁊ luna. ℣ In verbis ergo ꝓmissis assimilat stelle matutine radiãti: lune plene lucẽti ⁊ soli refulgẽti. ℂ Stella matutina est lucifer q̃ dẽ est calidus: humidus: locũdus ⁊ solis nũcius. Sic bꝰ dñicus fuit calidus p feruentẽ zelũ. vñ dr de eo. Verba eius ardebũt vt facule: q: in spũ venerat ⁊ vir tute helie. Eccl. xlviij. Verba eius q̃si facule ardebãt. Dicunt aũt verba sancto; ignita triplicẽ de cã sm Almb. sup ps. Beati imaculati. Tuꝫ q: mundãt. Tum q: inflãmãt. Tum q: illuminãt. Sic verba bñi dñici habuerũt vir rutẽ mundãdi: in flãmãdi ⁊ illuminãdi. tõ visio de ipo apparuit in specie catuli. facule ⁊ stelle. Ma

441

ĩstar catuli habuit linguā medicinalez
p quā mūdabat sanīē culpe ⁊ pctōr. In-
star sacule ilūmabat tenebras igno-
rātie. ℣ Scēo fuit humidus p lachrymа
rum effusionē. Usi de eo dr ℣ de suis ocu
lis ifi quēdā fonte effecerat lachrymaz
De isto fōte ꝑcedebāt aq̄ amare. dulces:
calide ⁊ frigide. Aq̄ amare sicut lachry-
me cōpunctōis q̄ fundunt ꝑ pctis pio
pp̄ijs. Judith. viij. Indulgētiā eius su
pis lachrymis postulemus. Et ꝑ̄ uis brs
dñicus pctā talia nō hēret: adeo tñ p la-
mēta pnie se macerabat: ac si pctā talia
hēret. Aq̄ vero dulces sunt lachryme de
uotōis q̄ fundunt ꝑ celestibus dsiderijs
Istas habuit brs dñicus q in oōne sepe
flere ꝓsueuit. vñ de eo dr: Lrebros adiun
gens sedulis fletus oōnibus. Aq̄ calide
sunt lachryme ꝓpassionis q̄ fundunt ꝑ
miserijs alienis. Et dicunt calide: q: nō
fundunt nisi a corde fīna charitate ifla
mato. Juxta illud. ij. Lor. xi. Quis scan
dalizat: ⁊ ego nō vror? Istas lachrymas
habuit brs dñicus. de quo dr ꝙ deus si
bi spālez gr̄az ꝓtulerat flere ꝑ pctōib⁹
miseris ⁊ afflictis. Aq̄ frigide sūt lachry
me lamentatōis que fundunt ꝑ icolatu
pītis miserie. Uñ ps. Deu mihi q: icola
tus meus plōgatus est ⁊c. Sancti. n. vi
ri multas patiunt tribulatōes: iꝫ refrige
riū magnuz hūt ꝑ lachrymaz effusiōes.
ps. Trāsiuimus p ignē ⁊ aquā ⁊ deduxi
stis nos in refrigeriū. Hiere. vi. Inuenie
tis refrigeriū a labus vr̄is. ℣ Tertio fuit
iocūdus: ⁊ hoc in mēte ꝑ ꝙscientie sere
nitatez. Prouer. xv. Secura mens q̄si iu
ge cōuiuiū. In facie ꝑ vultus alacritatē
vt ibidez. Lor gaudens exhilarat factē.
In sermone. ꝑ exhortatōis alacritatez⁹ z
sinceritatez. In ꝙuersatiōe ꝑ amicabili-
tatem. Prouer. xviij. Uir amicabilis ad
societatez magis amic⁹ erit q̄ frater. Et
pp istā q̄druplicez iocunditatez pōt dici
de eo qd dr de dño. Isa. lij. Nō clamabit
ꝛc̄ ꝑ ipatientiā: q: hūit exhortatōis ala-
critatez. Calamū q̄assatū nō ꝓteret: q:
habuit ꝙuersatōis cōitatem. nō erit tri
stis: q: habuit ꝙscie serenitatez. neq; tur
bulēt⁹: q: hūit vult⁹ alacritatē. ℣ Quar
to solis iustitie q xp̄s est: ꝑco siue nūcius
Sicut enī beatus Ioānes baptista pnū
ciauit aduentū xp̄i: sic ⁊ iste vicinuꝫ cre
dit ꝓuentsse tu dicīū. Luc. xiij. Dilit ser
uū suum. i. ordinez ꝑdicatorē: vt exponit
Greg. Nota cene. i. in fine seculi. Dilsus
est ergo i extremo tpe. q: sicut dr. i. Lor.
x. Nos sumus in quos fines seculoꝝ de-
uenerūt. Dilsus est ab extremis terre. i.
de finibus hispanie. Ysa. xlix. Ab extre
mis terre. i. a lōgings ego vocauī te ⁊c.
Dilsus ē vsq; ad extremū terre. ps. In
oēm terrā exiuit sonus eoz: ⁊ in fines oꝛ
bis terre verba eoꝝ. Isa. xlix. Dedi te in
lucē gētiū: vt sis salus mea vsq; ad extre
mū terre. Dilsus ē ꝑ extremo fine. i. ꝑse
quēdo ipꝫ deū. q̄ sicut dicit brs Aug. est
finis ōsiderioꝝ nr̄oꝝ: q fine fine videbit:
fine fastidio amabit: fine fatigatiōe lau
dabit. ℂ Secūdo assimilat lune plene.
Uñ aūt luna est plena: tūc hz q̄druplicē
plenitudinē. i. plenitudinē lucis in coꝛ
pore: virtutis in opatōe: fome sperice ⁊
imaginis ꝙtesse. Sic brs dñicus habuit
plenitudinē lucis i coꝛpe. i. diuine sapie
in mēte. Est aūt triplex sapia sicut dicit
Aug. in lib. de ꝙfitate aie. i. nociua que
est sapiētia mūdana. supflua q̄ ē phica.
⁊ necessaria que est diuina. Here igit sa
pientiā nociuā ē eē lunā vacuā. Habere
sapiaz phicā: est eē lunā semiplenā. Here
vero sapiaz diuinā: é eē lunā plenā. Brs
dñicus nō fuit luna vacua: q: sapiaz mū
danā abhoīuit. nec fuit luna semiplena
q: sapiaz phicā ꝓtēplat. sed fuit luna ple
na: q: sapiam diuinā dilexit. ℣ Scēo dr
luna plena: q: habuit plenitudinē virtu
tis in opatōe. In hoīe sūt itellectus: affe
ctus ⁊ effect⁹. Illi ergo sunt luna vacua
q hūt itellectū vacuū del cognitōe: affe
ctū del amore ⁊ effectū bona opatōe. Il
li vero sūt luna semiplena q hūt fidē: iꝫ
nō hūt amoꝛē nec opatōez. Brs vero do
minic⁹ fuit luna plena: q: hūit itellectū
illuminatū p fidē. affectū iflamatuꝫ per
amoꝛē. ⁊ effectū ifoꝛmatū p bonā opera-
tionē. ℣ Tertio dr luna plena. q: habuit
plenitudinē fome sperice. i. pseuerātie.
Sūt. n. q nec bñ icipiūt. nec bñ ꝓficiunt.
nec bñ finiūt. Et isti sūt luna vacua. Sūt
q bñ incipiūt: sed male ꝓficiūt. isti sūt lu
na semiplena. Sunt ⁊ q bñ incipiūt. ꝓfi-

ciūt ⁊ finiūt. isti sunt luna plena. Sz bēs dñicus bñ iceptū: q adhuc sub nutricis cura ꝓstitutus in terra iacebat. bñ ꝓfecit: q in sua iuuētute vēdidit libros ⁊ p. ciū pauperibus erogauit. ⁊ bñ cōtinuauit ⁊ finiuit: q tota vita sua i seruitio dei expēdit. ℣ Quarto bēs dñicus dī luna plena: q hūit imagīs plenitudinē. Alia nāq facta ē ad imaginē dei ꝗtū ad memoriā: intelligētiā ⁊ volūtatē. Qñ igit de nō est in memoria p retentiōē. nec in intelligētia p fidē. nec in volūtate p amorē: tūc luna est vacua. Qñ vero qs hz deū s in itellectu p fidē: sed nō hz eū in amore p volūtatē: tūc imago lunē ē semiplena. Bēs aūt dñicus hūit eā plenā: q deū recte cognouit: vere dilexit ⁊ in memoria semp retinuit. ¶ Tertio bēs dñicus assūlat soli. Nā dicit Aug. q i sole tria cōsideranť. s. qō est. qō lucet ⁊ qō calet. In bēo aūt dñico istar solis fuit essentia pura. i. vita sancta: doctrina lucida ⁊ charitas inflāmata. Almittit aūt sol. i. plati q deberet esse sol: lucē suā ꝗtū ad nos q̄ druplicī de cā. ℣ Primo pp nubis tectiōē. i. supbie obumbratiōē. Ezech. xxxij. Solē nube tegā. i. tegt pmitta. Sz bēs dñicus isto mō ñ amisit lucē: q sine nube supbie fuit. Vñ liberī⁹ mōtabat carcassone vbi despiciebat: ꝙ tholose vbi ab oībus honorabat. ℣ Scdo pp obiectiōēs lune. i. le uitatis ⁊ incōstātie. Unde de hoc Eccle. xxvij. Stult⁹ sicut luna mutat. Bēs aūt dñicus habuit magnā mētis firmitatē. Vñ dī in eius legēda: tātā seruabat mētis constātia: vt vir aut mūꝙ semel emun ctatū sermonē cū deliberatōe acgesceret imutare. ℣ Tertio pp fumi vel vaporis obūbratiōem. i. carnalis ꝓcupiscētie exalatiōz. Apoc. ix. Alscēdit fumus putei ⁊ cut fornacis magne. ⁊ obscurat⁹ est sol ⁊ aer de fumo putei. Ista aūt exalatione bēs dñicus nō hūit: q virgitatē integrā custodiuit. ℣ Quarto pp terre interpositōez. i. terrenoꝝ cupiditatē. Dicit. vi. Aminoꝛi vsq ad maiorez oēs auaritie studēt. Sz bēs dñicus isto mō obscurari nō potuit: q voluntariā paupertatē elegit. Gal. vi. Mihi i mūdus crucifixus ē ⁊ ego mūdo. Mūdus ꝓpe sibi crucifixus est: q ipz mūdū ⁊ oia mundana ⁊ terrena cupiditates vilipēdit ⁊ despexit. Et ipse mūdo crucifix⁹ ē: q de mūdo nō fuit reputat⁹: nec mūdus de ipso curabat. ¶ Sermo. cxcix. ¶ De eodē Sermo. ij.

Spūs meus qui ē in te: ⁊ verba mea q posui i ore tuo nō deficiēt de ore tuo ⁊ de ore seminis tui dicit dñs. amodo ⁊ vsq in sempiternū. Isaie. lix. Uex pdicatōe tria ꝓmēdāt. s. vita sancta. doctrina. assi dua ⁊ sapiēs. ples ⁊ fecūda. ¶ Ista tria bēs dñicus ꝓmēdabilē reddūt. s. vita scā cū dī: Spūs meus q est in te. ipse. n. spūm sem habuit. ⁊ tō nō tm verbo sz et exēplo ⁊ virtutib⁹ pdicauit. Utebat cim doctrinis: exēplis ⁊ etiā miraculis. Quidā. n. erāt inscy ⁊ ignari. ⁊ ꝗtū ad istos vtebat bonis ⁊ vtilibus doctrinis vt eos istrueret. Quidā erāt insipidi ⁊ deuoti. ⁊ ꝗtū ad istos vtebat gratiꝙ ⁊ exēplis vt deuotos attraheret. Quidā vero erant duri ⁊ obstinati. ⁊ quātū ad istos vtebat miraculis: vt eos cōuerteret. De his tribus dī Adar. vlti. Illi aūt pfecti pdicauerūt vbiqꝫ. ecce doctrina fructuosa: dño cooperāte ⁊ sermonē confirmāte. ecce vita gratiosa. sequētibus signis. ecce miracula virtuosa. De his tribus ēt dī Joan. v. Tres sunt q testimoniū dant in celo. i. in bēo dñico spūali ⁊ celesti. s. pater ꝙ sibi dedit miraculoꝝ potentiā. filius qui sibi dedit pdicādi sapientiā. ⁊ spūs sanctus ꝙ sibi dedit virtutē ⁊ grāz. ¶ Scōm est doctrina assidua cū dī: Et verba mea q posui in ore tuo. qō est cōtra pdicatores desidiosos q verba dei nō hūt in ore per doctrinā sed absc̄dūt in corde per desidiā ⁊ per inertiā. Et nō sunt ꝗttuor que absc̄dī nō debent. s. sapia ⁊ thesaurus. Ecc. xli. Sapiētia absc̄dita ⁊ thesaur⁹ inuisus: que vtilitas in vtrisqꝫ. Talentū vt habet Marci. xxv. Et frumētuz. Prouer. xi. Qui absc̄dit frumentū maledicet ei in pplis. Nō debēt verba dei absc̄dī q: sunt sapiētia dei qua mediāte in docti istruunť. ps. Testimoniū dñi fidele sapientia pstās paruulis. Sūt thesaurus dei quo egeni ditāť. ps. Bonū mihi lex oris tui sup milia auri ⁊ argenti. Sūt talenta ꝙbus serui peccati redimūtur: ⁊ ad ista

talenta aurea xp̃o nos admonet ꝓparā-
da: vt habetur Apocal.iij. Suadeo tibi
emere a me aur̃ ignitū ꝑbatū ꝛc. Sunt
frumētū dei quo fideles reficiunt. Mat.
iij. Nō in solo pane viuit hō ꝛc. ¶ Ter-
tiū est ꝓles sapiēs ꝛ fecūda cuz dō: Et de
ore seminis tui ꝛc. Semen eim bti ōnici
fuit ordo ꝓdicatoꝝ quē in xp̃o p euan-
gelīū generauit. ℣ Nō enīz ipe ordo fuit
a casu inuētus: vel ex humana prudētia
institutus. sed fuit potius a deo destina
tus. Luc.xiij. Misit seruū suū dicere in
uitatis vt venirēt. Greg. Nora cene finis
est seculi. In hoc fine mittit seruus. i. or
do ꝓdicatoꝝ ad inuitatos p legez ꝛ p
phetas vt repulso fastidio ad gustandū
cenā se ꝓpararēt. ℣ Scō fuit a ꝓphe
tis ꝓfiguratus ꝛ maxime Zach. vi. vbi
dicit ꝙ in quarta quadriga erāt equi va
rij ꝛ fortes. Isti equi sunt ꝓdicatores
xp̃m per vniuersū mundū portātes. Et
dicunt varij non tm̄ ꝓpter habitum sed
etiā ꝓpter varietatē virtutū. Et dicunt
fortes: qz fortiter sciūt pugnare ꝛ se de-
fendere: ꝛ sūt in quadriga. i. quarta. In
prima eiz quadriga fuit equi rufi: idest
ordo martyꝝ. In secūda sunt equi nigri
idest ordo confessoꝝ: qui se per macera
tionē denigrauerūt. In tertia sūt equi al
bi. i. ordo virginū. In quarta sunt equi
varij. i. ordo doctoꝝ ꝛ ꝓdicatorū. ℣ Ter
tio iste ordo fuit a matre dei ꝓpetratus ꝛ
habitu insignitus. Nā cū quidā sanctus
vir ante istius ordinis institōem instaret
orōi: vidit beatā virginē mariā ꝑ huma
no genere exorantem. cui ait xp̃s: Quid
possum amplius facere. Misi patriar-
chas ꝛ ꝓphetas ꝛ parū se emēdauerūt.
veni ꝛ ego ad eos. Deinde misi aplos ꝛ
me⁹ eos occiderūt. Misi etiā martyres
ꝛ cōfessores ac doctores. ꝛ nec illis acge-
uerūt. Sed qz nō est fas vt aliqd tibi de-
negē dabo eis ꝓdicatores meos. Fuit ēt
ipse ordo ꝓdicatoꝝ a virgine gl̃iosa i ha
bitu insignit⁹. Nā cū ꝑus frēs habitū alīū
deferrēt bēa virgo habitū quē nunc hūt
eis ostendit. ℣ Quarto fuit ab aplis dei
scīa ꝛ ꝓstātia decorat⁹. Nā petrus ꝛ pau
lus sibi appuerūt: cui petr⁹ bacculū. pau
lus vero librū tradidit dicētes: Vade ꝓ
dica: qm̄ ad hoc mīsteriū a deo es elect⁹.
Per librū aūt significat donuz scie. Et ꝙ
bacculū ītelligit fortitudo ꝓfatle: ꝙ duo
i ꝓdicatorib⁹ maxime regrunt. ℣ Quin
to a vicario dei fuit ꝓfirmatus. Cū enīz
summus pōtifex bēo ordīo ordīs ꝓdicato-
rū ꝓfirmatōez petēti se difficile exhibēt.
sequēti nocte vidit i visiōe ꝙ eccl̃ia late
ranēsis ruīnā minarē. ꝛ ecce bēs ōnic⁹
occurrit ꝛ humeris suppositis ipsaz ec
clesiā sustētauit ꝛc. ℣ Sexto fuit a beato
ōnico ītitut⁹. vñ sup illud Eccl̃. Utile
rectoꝝ in tpe fuscitauit. Dicit glosa iter
linearis. i. ordinez ꝓdicatoꝝ ꝛc.

¶ Sermo.cc. ¶ De eōdē Sermo.iij.

Ex veritatis fuit

In ore eius. ꝛ inigtas nō est in
uenta in labijs eius. in pace
ꝛ equitate ambulauit mecū ꝛ multos cō
uertit ab iniquitate. Malach.ij. Ex his
verbis ostēdit ꝙ beatus ōnicus habuit
triplicē ꝓfectionē. ¶ Primo nāq; fuit p
fectus ītū ad se cū dō: Lex veritatis fuit
in ore eius: ꝛ inigtas nō ē inuēta in labijs
eius. ¶ Que ꝓfectio fuit i veritatis scia
cū dō: Lex veritatis fuit in ore eius. ℣ Et
in sctitate vite cū dō: Et inigtas nō est in
uēta in labijs eius. ¶ Circa ꝓmū notan-
dū ꝙ ꝙdruplex ē lex. ℣ Prima est lex cu
piditatis que est aduocatoꝝ. Ysa.v. Ue
q iustificatis ipsuz ꝑ munerib⁹ ꝛ iustiti
ā iusti aufertis ab eo. ℣ Scōa ē lex va
nitatis q̄ est ꝓphicoꝝ. Sap.xiij. Vani sūt
oēs hoīes i quib⁹ nō ē scia dei. ℣ Tertia
est lex iniqtatis q̄ est malox. Sap.ij. Sit
autem fortitudo nostra lex iniustitie ꝛc.
℣ Quarta nāq; lex est veritatis q̄ lex est
scōx. Sap.x. Dedit eiz illi scīaz scōz. Be
atus aūt ōnicus ī hūit legē cupiditatis
qz oīa terrena ꝓspsit. nec legē vanitatis
qz ꝓphica dogmata vilipēdit. neqz legem
iniqtatis: qz inocētiā custodiuit. sed ipe
habuit legē veritatis: qz in illa studuit ꝛ
eā amplexatus fuit. Prouer.iij. Arripe
illā ꝛ exaltabit te. glificaberis ab ea cum
ea fuerīs aplexatus. ℣ Scōo ꝓfectio bē
ōnici fuit in scitate vite cū dō: Et iniqui-
tas nō ē inuēta i labijs eius. Bin⁹ dicit
ꝛ plus significat. Nō solū nō fuit in ipso
iniqtas: sz potius fuit i ipso magna san
ctitas. Perfecte aūt scītatis sex sūt signa

ꝑ Primū vberior fletꝰ. Augu. Táto gſq; ē sanctior ꝫ sancti desiderij plenior: quáto fit in eius oīe fletus vberior. Iſtud ſignū hūit beatꝰ dñicus de quo dr: Spálē sibi gr̃am dñs cōtulerat: flere p peccatoribus miseris ꝫ afflictis ꝑ Secundū est mūdi despectꝰ. Dñi scūs in greco dr agyos. i. sine terra. q; ille vere ē scūs qui ē sine terra auaritie. Et beatus dñicus mūdū despexit. ꝫ quátū ad diuitias: q; oia terrena cōtēpſit: ꝫ quátuz ad delittas: q; virginitatē seruauit. ꝫ quátū ad honores: q; epatū fugit. ꝑ Tertiū ē mētis excessus. ij. Loz. v. Sine mēte excedimus dē. ps. Ego dixi in excessu meo oīs hō mēdax. Et de bō dñico dr q; intātū rapiebat mētis excessu ꝫ maxime qñ missa dicebat. ac si xp̃m ibi visibiliter videret. ꝑ Quartū ē mortis desideriū. Phil. i. Desideriū hꝫs dissolui: ꝫ eē cū xpo. Et ō bō dñico dr: Sitiebat seruus dei martyrū. sicut sitit cervus ad aque fluuios. ꝑ Quintū ē appetitus celestium. Phil. iij. Nr̃a conuersatio in celis ē. Lhzyso. Nihil dz hēre terrenū qui vult eē celestis. Et de bō dñico dr: Nocte celi plustrans luia tē. ꝑ Sextū ē facilis ipetratō grat̃e ps. Invocabit me ꝫ ego exaudiá eū. ysa. lxv. Adhuc illis loquētibus ego audiá. Iſtud ſignū hūit beatus dñicus q legit dixisse. Nūqd a deo aliqd petij. qō non assequerer iuxta votū. ¶ Secūdo fuit pfectus quátū ad deū. qō notat cū dr: In pace ꝫ egrate ābulauit mecū. Ipe eiz cū deo in egrate ambulauit: q; se totaliꝫ deo mācipauit. Adulteraūt sunt q cū deo inequaliter ābulāt: q; peiorē partē dāt deo ꝫ meliorē mūdo ꝫ diabolo. s. de corpore suo diabolo iuuētutē. ꝫ deo senectutem Osee. vij. Comederūt alieni. i. demones robur eius. i. iuuētutē tē. De suo corde: q; dant deo intellectū p fidez. ꝫ mundo dant effectū p amorē. Titū. i. Confitent se nosse deū factis aūt negant. De tēpore suo: q; diabolo dederūt tps̄ pteritus ꝫ p̄sens. Sed deo dare volūt futurum: ꝫ dicunt: Ego agá pniaz. cū tñ dicaſ Eccls ix. Oia in futurū seruant icerta. De opere suo deo dāt conticē exteriorē p apparētiá. sibi aūt retinēt medullá interiorē p vanā gllam ꝫ intētionē obliquā. Matt. xiij. Oia opera sua faciūt vt videant ab hoibus. Et de substātia sua: q; deo dant. vilia: ꝫ sibi retinēt pciosa. sicut fecit caim qui spicas cozosas deo obtulit ꝫ plenas sibi retinuit. Sed bōs dñicus ꝙ deo i cęgrate ambulauit: q; totū suū cozpus ꝫ totū cor suū. ꝫ opus suū. ꝫ totā substantiā suá deo obtulit. ¶ Tertō fuit pfectꝰ quátū ad pximū. cum dr: Et multos auertit ab iniqtate. ꝑ Eluertit quidez eos duplr̃ s. verbo doctrine: ꝫ exēplo vite. Ná aſſiduę prędicabat ꝫ multos cōuertebat. ij. Thi. iiij. Predica verbū dei: ista opportune importune. ꝫ iō mōstratus ē in spē catuli accensaz facula bathulatis. Ipe. n. obiurgabat: incendebat: ꝫ demulcebat. Obiurgabat malos. s. latratu increpatōnis. Demulcebat bonos lingua lenitātis exhortatōis. ꝫ inflāmabat oēs ad regulam amoris. Ibidē. Argue. s. bonos exhortando. obsecra: oēs. s. ad vitá bonam deducēdo. increpa: malos. s. obiurgando. Jō in arca moysi erát mána: virga: ꝫ tabule. q; in bō dñico qui fuit arca dei: fuit mána dulcis exhortatōis: quo ad bonos. virga coiectiōis: quo ad malos. ꝫ lex amoris: quo ad oēs: q; illa exhortatio ꝫ coiectio pcedebant de fonte amoris. ꝑ Secō malos auertit exemplo sue vite. Distinguit autē Aug. in libro de ciuitate dei triplex genus vite. s. ocioſum. actuoſum. ꝫ ex vtroq; ꝓpositum. ꝑ Primuz genus vite in ocio ꝫ tēplatōis. scōm in labore actōis. tertiuz i excellētia pfectionis. Iſtud triplex genꝰ vite hūit beatus dñicus. De duobus primis dr: Nocte celi plustrās lumina terris dat verbi semina. Habuit etiá tertiuz qō cōſistit i excellentia pfectiōs. ꝑ Est autē pfectio triplex. vna ē excellēs que cōſistit in preceptoruz obseruatōe. Et istá pfectionem habuit duz adhuc eēt laicus. ꝑ Secunda ē excellētior que cōſistit in cōſilioruz additione. ꝫ istam habuit dum factus eſſet regularis canonicus. ꝑ Tertia est excellentissima. ꝫ ista cōſistit in supererogatione. ꝫ istam habuit quādo factus ē vir apostolicus. Tunc enim multa consilys supererogauit: vtpote cōſilio pauperis nihil habere. ppium. non tantum in speciali: sed etiam in cōmuni. Et cōſi

lio obediẽtie seruare obediẽtiam. nõ solum vsq; ad cõtumelias verboꝝ: vel ablationẽ rerũ vel iniurias verberũ: ꝛ̃ ẽt vsq; ad mortẽ. Consilio castitatis addit: q; non fuit ꝓtentus seruare castitatẽ cõtinentie: sed etiam seruauit castitatez virginalis mundicie.

¶ Sermo.cci. ¶ De eodem. Sermo quartus.

QVsit seruus suus hora cene ꝛc̃. Luc. xiij. Per cenaz finis seculi. per seruuz ordo ꝑdicatoꝝ ſignificat. huius ordinis beatus dñicus fuit institutor. Ad bonitatẽ aũt serui tria requiruntꝫ Primuz ẽ fidelitas. Dat. xxiij. Quis putas est fidelis seruus ꝛ prudens. Istá fidelitatẽ beatus dñicus deo seruauit. Tria enim ab ipo accepit. ſ. corpus: aiam: ꝛ res temporales que deo fidelit reddidit. Tã de carne reddidit deo puritatẽ. de mẽte deuotã oiõnẽ. de rebus liberalẽ ad pauperes distributionẽ. Sunt ẽt fidelis seruus quã his que faciebat nõ suũ: ſz dñi sui honorẽ intẽdebat. qõ ẽ contra illos q̃ in his que facũt gloriã mũdi querunt. Ipsa aũt humana gl̃ia aliq̃n opus bonum precedit. ꝛ tunc illud opus ẽ pentus intermittendũ: q; ex corupta radice nõ põt bonus fructus ꝓdire. Aliq̃n cõcomitat: ꝛ tũc opus ẽ cotinuãdũ ꝛ perficiendũ. Aliq̃n vero subsequit. q̃n quis õ aliquo bono qõ fecit intra se vane gloriatur. ꝛ tũc ad cõfessionẽ ẽ recurrẽdũ. Istũ aũt vitiũ vane gl̃orie. ſm eũdẽ Ihyr. difficulter vincit triplici de cã. Primo q; de bono nascit. sicut ex vestimẽto tinea nascit que vestimẽtũ corrodit. ꝛ ex oleribus nascit vermis que olera corũpit. sic ex bonis opibus interdum vana gl̃ia nascit: que ipa bõa opa ledit. Secundo q; nõ ꝛ cõtrariũ põ vincat. sicut fornicatio ꝛ ꝑ cõtrariũ castitatem. ſupbia ꝑ cõtrariũ ꝛ humilitatẽ. Tertio quia quanto plus cõpescit. tãto plus augetur. Et ratio ſm eundez Ihyr. Quomne malũ ex malo nascitur. Sola aũt vana gloria de bono precedit. ideo non extinguit ꝑ bonum: sed magis augetꝫ Secundo ad bonitatem serui spectat mundiciã. ꝑs. Ambulãs in via imaculata. hic mihi ministrabat. Istam mundiciam beatus dñicus habuit: quia virginitatem integrã custodiuit. Que quidẽ virginitas beati Dominici virginitate beate Marie inquãtũ fuit possibile similis multũ fuit. Ipsa eis habuit virginitatẽ integrã: q; fuit virgo ꝛ mente et carne. sic ꝛ bs dñicus integritatez carnis habuit ꝛ etiaz mentis puritatẽ seruauit. Una enz sine alia nõ sufficit. Unde angelus qui ioãni apparuit zona aurea cinctus in pectore aduenit. vt habet Apocal. i. quia talis debz esse angelicus per integritatẽ carnis: ꝛ debet esse cinctus per mũditiaz cogitationis. ꝛ debet esse cinctus in pectore zona aurea. quia hoc dz facere ex charitate cordis. Secundo beata virgo habuit virginitatez dedicatã xpo: q; ipam primo deo vouit ꝛ dedicauit. Sic beatus dñicus virginitatem suaz deo vouit ꝛ vendidit. Prouer. vlt. Synagonẽ fecit ꝛ vendidit ꝛ cingulum tradidit chananeo. Per syndonem que multis cõsiõibus adcandorem deducitur ſignificat virginitas que multis maceratiõnibus habet. Ista virginitas debet deo vendi. j. denoueri. In qua venditione homo cuz deo multum lucrat: quia dat deo corpis ꝛ anime puritatem: recipit ab eo ciusdem corporis ꝛ anime felicitatẽ. Isti autez qui mundo eam vendunt multũ pdunt: quia dãt aurum virginitatis. ꝛ recipiunt plumbuz scz corruptionis: ꝛ castitatis cingulum quo sin̄ fluxibiliũ cogitationũ restringitur. chananeo traditur: quando christo qui est zelator sponse sue ipa virginitas denouet. Tertio virgo beata habuit virginitatẽ transfusiuaz. q; ꝛ ſz pulcherrima fuerit: a nullo tamẽ potuit cõcupisci. q; puritas sua in alios transfũdebatur. ꝛ oẽs motus illicitos extingebat. Istud etiaz fuit in beato dominico: q; cũ quida ſcholaris carnis lubricũ pateretur: z manum eius osculaturetur. ipse ſcholaris tñ ex illa manu virginea pio dire sensit odorem q; eius corpenetrauit z oẽm cõcupiscentie estũ extinxit. ĩõ eius odor assimilari põt odori cedri et myrrhe. Sicut eim odor cedri fugat ser

pētes. ⁊ odor myrrhe fugat vermes: sic odor sue puritatis īmūdas expellebat cogitatōes. ¶ Tertio ad bonitatē seruī requirit vigilantia. Luce. xij. Beati serui illi quos cū venerit dñs inuenerit vigilantes. Sed bñ dñs ille valde i oationibus vigilauit. Duas oões fer circūstantias habuerūt. ℣ Primo nāq; fuerunt feruentes. Vñ legit ꝙ frequenter cū vestibus balneatis in ecclesia pnoctabat Adam aūt facto huiusmodi sue vestes magis ficce reperiebant ꝙ vestes socio rum suoꝝ: quāuis vestes socioꝝ suoꝝ iuxta ignē tota nocte dimittebant. Tantus enim ardor amoris eius pectus istā mauerat. ꝙ eius corpus feruere faciebat. ⁊ sic corpus succēsum vestimenta madida exiccabat. ℣ Scōo fuerūt efficaces Vñ dixit cuidā suo familiari. Nūquam a deo quicquā petij: quin illud cōsequer iuxta votū. Jpe enim a deo exaudiri merut. ⁊ ppter intensum clamoꝛem cordis. ps. Clama ait ad me ⁊ ego exaudiā cū. ⁊ ppter implctionē diuine volūtatis ps. Volūtatē timentiū se faciet. ⁊ ppter magnitudinē credulitatis. Matth. xxi. Quecūq; petieritis in oōe credētes accipietis. ℣ Tertio fuerūt leues. ⁊ ideo i celū ascēdebant. Illa enim oratio ē grauis: que vel hz pondus peccati. vsa. i. Lū multiplicaueritis oōem nō exaudiam ⁊c. Vel pondus terrenitatis. Hebr. xij. Deponētes oē pondus ⁊c. Vel pondus carnalitatis. Jn veteri aūt lege de altari holocaustoꝝ erat via ad altare incensi. qz de mortificatōe carnis transitur ad suauitatē oōis. Jstud aūt pondus orationis beati Dominici nō habuerunt: qz sine peccato extitit ⁊ terrena ꝓtempsit ⁊ carnē suam macerauit. ¶ Quarto fuerunt cōtinue: qz in oōe cōtinue pnoctabat. Luc. xviij. Oportet semp orare ⁊ nū quaz deficere. Vere ipse nō ōficiebat qui orare incepit in sua pueritia: quādo sup nudā terraz accūbebat. ⁊ pſecutus est i etate reliqua. ⁊ cōsumauit in morte sua: qr tūc xpō filios suos recōmendauit et pollicitus ē seruaturū post mortē suam ¶ Quinto fuerūt deuote: quia tāta dulcedine plenus erat ꝙ sepe a seipso deficiebat. ps. Memor fui dei ⁊ delectatus sum ⁊c. ℣ Sexto fuerunt sincere. quia si perebat aliquod terrenum cōmodū. sed salutem animarū. Unde de eo dī qr sepe deum rogauit ꝙ talem gratiā sibi infundere dignaret qua se totū posse ipē dere vtilitatibus ꝓximoꝝ ⁊c.

¶ Sermo. ccij. ¶ De eodem. Sermo quintus.

Opus fac euāgeliste ministerū tuū impleboꝛ. ij. Thimo. iiij. Exhis verbis ostēdit ꝙ laudabilr beat⁹ dominicus se habuit: quo ad primū: quo ad deū: ⁊ quo ad ipm. ¶ Quo ad ꝓximū quidē laudabilr se habuit. qz verbo ⁊ exēplo predicauit. qō notat cum dicit: Opus fac euāgeliste. Ad verū ait euangelistam quattuoꝛ requirunt. s. doctrina: scia: vita: ⁊ cōsciētia. Et ista quattuoꝛ tāgit dñs Luce. xxi. Ego eiz dabo vobis. s. apostolis qui fuerūt magne perfectiōis. ecce vita. os: ecce doctrina. ⁊ sapientia: ecce scia. cui nō poterūt resistere ⁊ cōtra dicere oēs aduersarij vestri: ecce cōstantia. Scia enim sine doctrina nullius est vtilitatis. Doctrina vero sine scientia ē magne fatuitatis. Sciētia ⁊ doctrina sine vita est magne vanitatis. Et habere ista tria sine cōstantia est magne despicabilitatis. qz timidi ⁊ pusillanimes ab oībus cōtēnunt. ℣ Beatus igit dominic⁹ habuit scientiaz cuz doctrina: aliās sua scientia nu lius fuisset vtilitatis. Eccle. xx. Sapientia abscondita ⁊ thesaurus inuisus que vtilitas in vtrisq;. Tria nāq; sunt que nō debent abscondi. s. iusticia dei. veritas dei: ⁊ misericordia ōi. ps. Justiciam tuam non abscōdi in corde meo. veritatē tuā ⁊ salutare tuum dixi. Non abscōdi misericordiā tuā ⁊c. Prelatus igit debet manifestare iusticia dei ⁊c. per quaz subditi solliciteńt in operā dis. Veritatē dei per quā instruantur i credendis. Et misericordiā dei per quā animent in diligendis. ℣ Secūdo beatus dominicus habuit doctrinam cum scientia: alias doctrina fuisset magne fatuitatis. Unde Ro. Necesse ē quod stultre sapitur stulte predicet. i. Thimo. i. Nō intelligentes neq; que loquūtur neq; q

affirmant. Tales sunt sicut filij vipere qui ante tempus rumpunt maternū vterū vtexire possint ad ortum. Sic ꝛ multi ante tēpus interrumpūt studiū: vt exire possint ad predicādū. ℣ Tertio habuit scientiaz ꝛ doctrinaz cum vita. alias totum fuisset vanitas. Magna enim vanitas est instar candele: alios illuminare ꝛ seipsum cōsumere. Tales habēt vocez iacob. i. doctrinā. sed manus esau. i. opera tionem malaz. Tales sunt similes. illi egyptio: de quo legit Num. xxiij. Qui natus erat ex patre egyptio ꝛ matre iudea qui deū israel blasphemauit. Tales enim nascunt ex patre egyptio. i. diabolo ꝓpter malā vitā. sed vident eē filij iudee. i. ecclesie ꝓpter doctrinā. ℣ Quarto habuit cōstantiā cōtra hereticos ꝛ infideles: alias cetera precedentia fuissent magne despicabilitatis. Secūdū autem Lhym. tria sunt genera hominū qui timent. Unde ait: Miles si bellū timeret nūquā victoria frueret. Agricola vero si labores fugeret nūquaz fructus terre colligeret. Negociator si terre ꝛ maris picula formidaret lucri cōmertia non cōgregaret Sic serui domini si pericula tentatiōis abhorerent ꝛ otiosi residerent nūquam ꝑbationis coronā inuenīēt. Beatus ergo Dominicus nō timuit: sed valde cōstans fuit. Ex eo ꝙ fuit miles xpi. ij. Thimo. ij. Labora sicut bonus miles ihesu xpi Et sicut agricola dei. Ibidē: Laborantē agricolam: oportet prime de fructibus percipere. Et negociator regni. Luce. xix. Negociamini dū venio. ¶ Secūdo beatus Dominicus laudabiliter se habuit quo ad deum: cuius ministeriū adimpleuit. quod notat cū dicit: Ministeriū tuū imple. ℣ Ministrauit quidē deo suam intelligentiam per fidē. nō quaciqz fidē sed firmā ꝛ certā ꝛ dilectioni cōiunctam ij. Thim. iiij. Bonū certamē certaui: cursum cōsumaui: fidē seruaui. ecce ꝙ firma In reliquo reposita ē mihi corona iusticie. ecce ꝙ certa. non solum mihi sed et his qui diligunt aduentū eius. ecce quā cōiuncta dilectioni. ¶ Secūdo beat⁹ do minicus ministrauit deo suā affectiuaz ꝑ amorē: Noluit enim terrena querere: sed spūalia ꝛ celestia desiderare: q: terrena in vita hūt laborē. Eccls. vij. Est homo qui diebus ac noctibus somnū non capit oculus cē. In morte hūt dolorem. Eiusdē. v. Diuitie cōgregate in malū domini sui pereūt i afflictōe pessima. Post mortē pareūt vacuitatē ꝛ famē. Job. xxvij. Dives cum cū dormierit: nihil secum afferet cē. Bona aūt spūalia in vita hūt delectabilitatē. ps. Latabisce mihi erāt iustificationes tue. In morte securitatē Prouerb. ij. Si dormieris non timebis cē. Post mortē satietatem. ps. Satiabor cū apparuerit gloria tua. ¶ Tertio ministrauit deo suam opatiuaz per sollicitam opationē. Ipse eiz bonis operibus vacauit. Et in pueritia sua: q: sub nutrice sua ꝓstitut⁹ lectū dimittebat. ꝛ sup nuda trā accūbebat. In iuuētute: q: libros vēdidit ꝛ pauperib⁹ erogauit. Et i tota re līq sua etate: q: totā vitā suaz expēdit in dei seruitiū ꝛ cōuersionem animarum. ¶ Quarto ministrauit se totū deo. Naz cum a deo acceperit corpus ꝛ aiaz ꝛ res Ipse corpus dedit ꝓximo ad vendēdū sicut patet in legēda. Animā ad cōpatiēdū. vñ dr de eo. Specialē sibi gram dominus dederat flere ꝓ peccatoribus miseris ꝛ afflictis. Et res ad subueniēdum: q: omnia sua paupib⁹ erogauit. ℣ Tertio laudabiliter se habuit quo ad seipm cū dr: Sobrius esto. ¶ Circa quod ē notandus ꝙ ē quadruplex homo. s. homo brutalis. qui sez sequit appetitum sensualitatis. ps. Comparatus ē homo iumentis insipientibus ꝛ similis factus ē illis. Et iste non ē sobrius: sed ebrius ebrietate carnalis lasciue. Prouer. vij. Venī ꝛ inebriemur vberibus. ℣ Secundus homo ē ipe bō rōalis qui sez viuit sm rationis imperiū. i. Cor. vij. Qui autē habent vxores tāquaz nō habentes sint cē. Iste ē sobrius sobrietate tēperantie. Unde dicit de vino iocūditatis mundane. Eccl. xxxi. Si bibas illud tēperate: eris sobrius. ℣ Tertius est homo angelicus qui sciz mundum ꝛ omnem actum carnalem penitus deserit ꝛ angelico more viuit. De talibus dicitur Luce. xx. Equales enim sunt angelis. ℣ Iste est sobrius sobrietate abstinentie: Quia

abstinet a mundo ⁊ a delectatiōib⁹ mundi.1.Thes.v. Nos aūt qui dieī sumus.sobrij simus. ¶ Quartus ē hō diuinus.s. qui totus p amorē transit in deum. Talerat apls q dicebat ad Gal.ij. Uiuo ego iam nō ego ⁊c. Et iste est sobrius sobrietate vie inde venturus ad satietatē patrie Lauti.v.sic dī. Bibite amici.ecce sobrietas vie. Et inebriamini charissimi ecce satietas patrie. Beatus igīt dūcus fuit hō brutalis q; sensualitatē suam rationi subigebat. Nec fuit ꝓtentus esse solūmō hō rōnalis.q; oibus mundanis ⁊ terrenis abenūtsabat sed fuit homo angelicus q; ab omni carnali delectatōe abstinuit. Et fuit hō diuinus q; totus p amorem in deū tranſiuit ō sobrietate vie perueniens ad satietatē patrie.vñ de eo dr. Liber carnis vinculo celos itroiuit.vbi pleno poculo gustauit⁊ sitiuit.

¶ Sermo.cciij. ¶ De eodem sermo.vl.

Uos estis sal ter. Mat thei.v. Inqt um pñs euangeliū ad honorem beati Dominici decantatur. Ipe ibidē assimilat sali ꝓdicti. Luci refulgenti. Limitati eminenti Et lucere in candelabro radianti. ¶ Ipe nāq; habuit diuinam sapiam.⁊ ideo assimilatur sali ꝓdicti cum dr Uos estis sal terre. Br aūt sal terre ratōne originis.rōne nominis.⁊ ratōe virtutis. ¶ Ratōne origīnis q; sicut dicit Chri. sup Mat. Natura salis generat p aquā p caloꝛē solis ac p flatum venti.⁊ ex eo qō fuit in alia speciem ꝓmutat. Sic ēt Beatus Dūcus in vita spūalem ēt generatus p aquas.i. la chrymaꝝ effusionē. Unde dr de eo. Ꝛcbros a dūngens sedulis fletus oratiōnibus. Et ps. Lauabis me.s.p lachrymarū effusionē.⁊ sup niuem dealbaboꝛ q; ide acqram mentis innouatōem. Per caloꝛem solis.i.p feruentē amoꝛē. Unde interrogatus i quo libro magis studuerat. rīdit in libro charitatis.ps. Inflāmatū est coꝛ meū.s.p feruētē charitatē ⁊ renes mei ꝓmutati sunt.s.p mentis puritatez Per ventū.s.spūs sci afflatōem q coꝛ cl'sic afflabat q; mentis excessum aliq̄n in eo faciebat.ita q; loquens cū deo in oratōib⁹ patiebat amoris ebrietatē. loquēs cum ꝓximo in exhortatiōibus ꝓtemperabat se p sobrietatē.ij. Loꝛ.v. Siue mente excedimus deo siue sobrij sumus vobis. ¶ Secūdo dicit sal ratōe nominis Sal enim fm Isidorum dicit a sale.i.a mari salso vel a sole q; sicut sol oibus ē cōmunis ⁊ necessarius.ita ⁊ sal. Uel dicit a saliendo q; salit ab igne. Beatus aūt Dominicus p suam sapiam ⁊ doctrinaz mō inducebat homines ad peccati amaram ꝓtritōem ⁊ tūc poterat dici sal a sallo.mō ad lucidā dei cognitōem.⁊ tunc poterat dici sal a sole.⁊ mō ad mūdi cōremptū⁊ despectōem.⁊ tūc poterat dici sal a saliendo.q; hoies ab appetitu mūdi resilire faciebat. Juxta illū Nau. iij. Omnis qui viderit te resiliet a te. ℣ Tertio dr sal rōne virtutis. Nam fm Chrisal in carne fetoꝛē aufert.sordes expurgat.⁊ vermes nō sinit generari. Sic beatus Dominicus p suam sapiam ⁊ doctrinam auferebat fetoꝛē male fame.expurgabat sordes ꝓcipisentie ⁊ nō sinebat i conscientia generari vermē remordentis culpe. Quādo aūt sal istam virtutē non hz ad nihilū valeꝛ vltra nisi vt mittatur foras ⁊ ꝓculcet ab hoibus. Tales.n. conculcant a sanctis in iudicio ꝓdemnatiōem. Malach. vlti. Calcabitis impios ⁊c. Al deo ꝓ sui furoꝛis effusionem. Isai. lxiij. Calcaui eos in furoꝛe meo ⁊c. Ab angelis p sepatōem. Apoca. xiiij. Calcatus est lacus extra ciuitatez. A demōnib⁹ calcant ꝓ eterna cruciatōem. Job. xviij. Calcet sup eū quasi rex interitus. ¶ Secūdo habuit lucidā doctrinam.⁊ ō assimilat luci refulgenti cum dr. Uos estis lux mūdi. Br autem lux mundi triplex de cā. ¶ Primo ꝓpter lucis puritatez. Lumen enim triplex sit spēs ignis.s. carbo flāma.⁊ lux.nō dixit xps. Uos estis carbo mundi vel flāma mundi sed lux mūdi. Carbo enīz ē lux in materia terrestri Tales sunt quoꝛ.s. doctrina admixta ē terrene cupiditati. Flāma ēt ignis i materia aeris. Tales sunt quoꝛ doctria admixta est humane ambitōni. Lux vero ignis est in sua essentia purissima Tales sunt quoꝛ doctrina est pura ꝓpter deū ⁊ ꝓmodū animaꝝ. Talis fuit doctrina Beati Dominici ⁊ talē voluit cē doctri-

nam sequentiū filioꝝ. Unde in testamento q̄ Beatus Dominicus in morte fecit tria eis legauit. s. pauptatē. humilitatez ⁊ charitatē. Jn hoc enim q̄ pauptatem legauit noluit ꝙ ppter cupiditatē terrenam p̄dicarent. Jn hoc q̄ humilitatē eis legauit voluit ꝙ ppter laudem hūanam p̄dicarent. Et in hoc q̄ eis charitatem legauit. voluit ꝙ p̄dicarēt solum ꝙ ppter salutē animaꝝ. i. Thes. ij. Neqz cum aliquādo fulmus in occasione auaritie deus testis est. ecce q̄ nō fuit carbo mundi. neqz querentes ab hoibus glorīā. ecce q̄ nō fuit flāma mūdi sed facti sumꝰ paruuli in medio vestri ⁊c. Ecce q̄ fuit lux mundi ¶ Secūdo dicit lux pp lucis effectū siue opatōem. lux eim excitat oculos mentes. ꝺilectat aspiciētes. ⁊ dirigit operantes. Sic Beatus Dominicus tria in hoibus faciebat ꝙ ppter que mōstratus ē in spē catuli latrantis. facule ardētis. ⁊ stelle micantis Fuit enim dei catulus in quantū peccatores latratu sue p̄dicationis a somno peccati excitabat. Et fuit facula dei inquantū bonos ad celestia inflāmabat. Fuit stella dei inquantuz omnes in viam iusticie reducebat ⁊ dirigebat. ¶ Tertio dicit esse lux ppter maioris lucis participatōem. Lux enim p̄tio continet in luminaribus. deinde habet in nubibus. postea in montibus. postea in terris inferioribus. Radix diuine gratie ⁊ sapientie. Primo fuit in apostolis tanqua in luminaribus. Deinde fuit in primis doctoribus sicut in nubibus. deinde in modernis doctoribus sicut i mōtibus deinde etiam in subditis ⁊ ceteris electis sicut in terris inferioribus. Hūs autem Dominicus inquantū fuit devotus laicus fuit terra dei. ⁊ ideo fuit irradiatus. Jnquantum vero fuit regularis canonicus sic erat mons dei. ⁊ ideo magis fuit illustratus. Jnquātū fuit homo celestis ⁊ angelicꝰ p virginitatez erat nubes dei. ⁊ ideo adhuc amplius fuit illuminatus Inquantū vero fuit vir apostolicus erat luminare dei. ⁊ ideo fuit maxime illustratus. Prouer. iiij. Semita iusti. i. Beati dominici quasi lux splendēs quādo. s. fuit deuotus laicus. p̄cedit q̄ fuit regularis canonicus ⁊ crescit quando fuit effectus angelicus vsq; ad perfectum die quādo effectus est vir apostolicus ¶ Tertio habuit vitam eminentez. ⁊ iō assimilat ciuitati eminenti. cum subdit. Nō pōt ciuitas abscondi ⁊c. Liuttas iuꝑa montē posita est sana ⁊ munda ⁊ est secura. Sic ⁊ religio in eminentia perfectionis est sana. ꝙpter votū pauꝑtatis volūtarie. Eccle. xxxi. Sanitas anime ⁊ corporis sobrius potus. ⁊ etiā sobrius cibus. Ecōtra dicit. Eccle. xxxvij. Propter crapulam multi obierunt ⁊c. ps. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eoꝝ. Est mūda ꝙpter votum castitatis ⁊ ꝙinētie. ij. Lor. vj. Emūdemus nos ab omni inquinamēto carnis ⁊ spūs. Est secura pp votum obedientie. Periculosum ē. n. quando quis a ꝙpria volūtate ducit. Eccles. xvij. Si ꝑtes anime tue ꝺcupiscentijs eius faciet te in gaudiū inimicis tuis ⁊c. ¶ Quarto habuit lucidā famā. ideo assimilat lucerne sup candelabꝝ radianti cum dicit. Neqz accēdunt lucernam ⁊c. Prelatus etenim sicut alijs ꝑeminet in ordine. sic ꝑeminere ꝺz in fama ⁊ opinione. Unde dicit. i. Regū. x. ꝙ saul ab hūero supra oēs populum eminebat. Jn humero pondus laboris intelligi pōt. Super humeꝝ autem est caput in quo maxime vīsus ⁊ odoratus viget. Prelatus ergo debet alijs ꝑeminere ⁊ in labore actōnis. ⁊ i visu cognitiōis ⁊ in odore opinionis. Sed tamē multi possunt dicere illis Jsai. iij. Nolite me constituere principez populi. Nō sum medicus. ⁊ i domo mea nō est panis neqz vestimentū. Non enim possunt curare alienā vulnera exemplo vite. nec habēt panez sacre doctrine nec ornamentū bone opinionis ⁊ fame. Sz de Beato Dominico dici pt illud Act. thei. v. Qui autem fecerit. ecce vita sancta. Et docuerit. ecce doctrina clara Hic magnus vocabit in regno celorum. ecce eminens fama. Fuit naqz magnus in regno celoz. i. in ecclesia militante sz mō ē maior in ecclesia triūphāte.

¶ Ser. cclij. De scō Laurētio mar. ſ. l.

PRobauit me quasi aurum quod p ignem transit. Job. xxiij. Beatus Laurentius fuit ⁊ aurum

ꝑpter pfectōem vite. Et fuit ꝑbatus per examinatōem pene. ℂ Dicit aut inquantum fuit ꝑlatus Et inquantū fuit martir inuictus. Et inquantū fuit ꝑdicator gloriosus. ℂ Dicit autem aurum inquantum fuit ꝑlatus. ℂ Est nanq3 aurum tēperatum. solidum ⁊ pur. ℂ Sic etiam ꝑlatus d3 esse tempatus in iustitia. solidus in vita ⁊ purus in consciencia. Aur autem h3 ex tempantia q̄ sit calidum ⁊ humidū. sic ꝑlatus habere d3 istud tem peramentū. vt sit calidus per amorem. ⁊ humidus p compassionez. Istud autem temperamentū Beatus Grego. quadruꝑliciter ponit. ℂ Primo quādo vinum seueritatis temperat oleo pietatis sicut p3 in samaritano. ℂ Secūdo quādo virga conuersiōis temperat manna dulcedinis. sicut p3 in arca in qua erat virga et mana. ℂ Tertio quādo virga ferientis disciplinę tēperat bacculo sustentantis misericordie. ꝑs. Virga tua ⁊ bacculus tuus ⁊c. ℂ Quarto quādo rigor pater ne rectitudinis tempate miscet lenitate materie compassionis. ℂ Secundo aurum est solidū. ex qua soliditate habet q̄ nō tingit sicut alia metalla. ℂ Prelatus ergo debet habere vitam tam solidā q̄ subditos nō tingat ideſt per malum exemplū nō inficiat. Malū enim exemplū prelatorum cito inficit vitam subditorum. Sicut Beatus Gregorius ostendit exemplo capitis ducis. oculi. ⁊ pastoris Languente inquit capite membra in cassum vigent. Frustra exercitus veloci ter sequit̄ dum a duce errat. Oculus qui ꝑtendendis gressibus ꝑeminet cura puerís nō obscuret ℂ Pastor nanq3 cum ꝑ abrupta gradit. necesse est vt ad precipitium grex sequat. ℂ Tertio aurum est pur. quia ꝑlatus d3 esse pur⁹ ⁊ mundus in cōscientia. Unde Beatus Gregorius in pastorali dicit. Nulla ꝑsulez i munditia pollnat. quia hoc eius suscipit officium. vt in alienis cordibus pollutionis maculas tergat quia necesse est vt mundas studeat habere manus qui aliorum sordes mundare curat. ne tacta deterius inquinet Si enim sordida inseuens intum ⁊ quod tangit potius inquinat. Beatus vero Laurētius martir inquantū fuit ꝑlatus. i. archidiaconus. ꝺ aurum quia ipe fuit tempatus habendo calorem feruoris in reprehendendo ⁊ humiditatem ꝑpassionis in pauperibus compatiēdo. Fuit etiam solidus. solidum exemplū sanctitatis ꝑbendo. Et purus mundiciam mentis ⁊ corporis sectando. ℂ Secundo Beatus Laurentius fuit martir inuictus. Et quantum ad hoc similiter comparat auro. Aurum nāq3 sub malleo nō resistit vt ferrum. non frangit vt vas terreum. nec resonat vt es sonorum. sed in subtilissimas lamias dilatat ℂ Sic etiā Laurentius sub malleo tribulatōis diuine conuertōi nō resistebat p mentis aut intentōis durtiam Ut illi fecerūt de gbus dicit Iob. xli. Cor eius indurabit quasi lapis. Nec fuit fractus p aliquā mentis diffidentiā vt illi qui significant ꝑ statuam. Danielis cuꝰ pedes fictiles lapis pcussit ⁊ comminuta fuit. Nec murmurauit p impatientiā. sicut dicit Eccle. x. Ut sapiens ⁊ disciplinatus nō murmurabit conuictus ꝑ suit dilatatus ⁊ subtiliatus p obediētiā. ⁊ tō consecutus victoriam. Prouer. xxi. Ut obediens loquit victorias. ℂ Tertō beatus Laurentius fuit ꝑdicator gratiosus ⁊ quantū ad hoc bene significat ꝑ aurū Quādo autem lamina aurea subducta d3 malleando cū argēto incorporari nec esse est vt a tribus ꝓcaueat. s. a pulvere ⁊ a vento ⁊ ab humore. Sic si auruz charitatis d3 adiungi cum argēto sonore pdicatōis op3 q̄ illud ꝑseruet a pulvere terrene cupiditatis ⁊ a vēto humanī fauoris. ⁊ ab humore amoris. ꝓpter ista tria Beatus Laurentius vitauit. s. pulueres terrene cupiditatis q: thesauros auare sibi non retinuit. Uentum humane ambitionis q: Archidiaconus ecclesie romane erat. ⁊ tamen paupez pedes lauabat. Et humorē noxium ꝑ amoris. q: vitam suam ꝓtempsit ⁊ ꝑ primo morti se tradidit. ℂ De his tribus dicitur. i. Thess. v. Neq3 enim aliquādo fuimus i occasione auaritie. ecce q: nō habuit pulueren terrene cupiditatis. Neq3 querētes ab hominibus gloriā. ecce quia vitauit ventū humane laudis. Uolebamus vobis tradere animas nostras. ecce ga

nō habuit humoꝛez ꝓpꝛiū amoꝛis. ¶ Secundo Beatus Laurẽtius fuit auruz in igne ꝓbatum ⁊ examinatū. In auri aũt examinatõe tria concurrũt. s. ignis. sulphur. ⁊ puluis antiqui lateris. Sic Beatus Laurentius examinatus fuit ꝑ igné materialem eius coꝛpus exurentẽ Per inuidiam diaboli ferentẽ ⁊ exurentem. ⁊ ipm crudeliter ꝓsequentẽ ꝑ auaritiam Decij thesauros ecclesie titentez. Later nāq; siccus est auarus ab omni humoꝛe compassionis vacuus. Sed nec ignis ipsum excussit nec eius mentẽ ledere potuit. nec iuidia diaboli ipm superauit. nec tirãm auaritia ecclesie thesauros auferre potuit. Aurum aũt examinatū i igne retinet suam integritatẽ maioꝛem acquirit puritatem. ⁊ ampliozẽ induit claritatem. Sic Beatus Laurẽtius in igne positus retinuit integritatem fidei. Est autem fides integra quãdo est omnibus suis articulis munita. quãdo lingua cum coꝛde. ⁊ coꝛ cum lingua ꝓcoꝛdat. quãdo est charitati ꝓiuncta. quando est operibus informata. ¶ Talem fidẽ integram habuit Beatus Laurentius. Ipse enim omnes articulos ꝓfecte credidit. Unde quãdo luciliũ baptizauit. de omnib⁹ articulis fidei ipm interrogauit Ipse ꝑm in coꝛde credidit ⁊ oꝛe cõfessus fuit. Unde dixit. Accusatus nõ negauit nomen sanctum tuũ. ⁊ interrogatus te ꝛpe confessus sum. Ipse etiam fidez cum charitate habuit. ꝓ qua charitate se morti tradidit Fides etiam eius bonis fuit operib⁹ ornata. Unde de eo dicit. Laurenti⁹ bonum opus opatus est qp signum crucis cecos illuminauit. ¶ Secũdo maioꝛem acquisiuit puritatẽ. Jn anima autem triplex impuritas inuenit. s. doloꝛis. timoꝛis ⁊ ꝛroꝛis. ꝑs. Loꝛ meum conturbatũ est. ecce doloꝛ Dereliquit me virtus mea ecce timoꝛ. Et lumen oculoꝝ meoꝝm ⁊ ipm nõ est mecuz. ecce ꝛroꝛ. Sed ista triplex impuritas in moꝛte sanctoꝝ auferꝫ ps. Quare tristis es anima mea ⁊ quare conturbas me. spera in domino quoniã adhuc confiteboꝛ illi. Quãdo. s. a voluntate doloꝛ. ⁊ a memoꝛia timoꝛ. ⁊ a ratõne omnis ꝛroꝛ recesserit ⁊ succesꝛit illaz quam speramus. mira claritas. pléa sua

nitas. ⁊ eterna securitas. ¶ Tertio acqsiuit ampliozẽ claritatem. Qui enim ꝓi⁹ fuit ignotus postea toti mundo factꝰ est clarus. Ambro. beatum Laurentiũ graño sinapis possumus comparare qui diuersis attriꝰ passionibus ꝓ totum oꝛbez gratia sua meruit fragrare martiriũ qui a natura ꝙstitutus in coꝛpoꝛe erat humilis. ignotus ⁊ vilis. Postq; vero est vexatus. laceratus. ⁊ exultus. vniuersis ꝓ totum mundũ ecclesijs odoꝛem sue nobilitatis infudit.

¶ Sermo. ccv. ¶ De eodem Sermo secundus.

QApoꝛ ignis exuret carnes eius. Eccles. xxxviij. Notandũ est qꝺ est ꝙ̃drupler ignis. s. interioꝛ siue ſpũalis. exterioꝛ siue materialis. ſupioꝛ siue celestis. ⁊ inferioꝛ siue infernalis. Primus ignis iflãmat coꝛda. Secũdus exurit coꝛpoꝛa. Tertius consumit carnẽ ⁊ illuminat ratiõem. Quartus vrit carnem ⁊ affligit mentẽ. Primo igne Beatus Laurentius fuit inflãmatus ꝑ amoꝛem. Secũdo fuit examinatus ꝑ crematõnem. Tertio fuit plenus. sed a quarto totaliter alienus. ¶ Est igit ꝓm⁹ ignis interioꝛ ⁊ ſpũalis qui ẽ deuotio ⁊ feruoꝛ diuini amoꝛis. qui Beatus Laurentius fuit totaliꝛ inflãmatus Unde poterat dicere cum ꝓpheta. Inflãmatũ est coꝛ meum. ⁊ renes mei ꝓmutati sunt. Ex qbus ꝛbis habeꝫ qꝺ iste ignis diuini amoꝛis extinguit quadruplicẽ amoꝛem inoꝛdinatũ. sed accendit diuinũ amoꝛẽ. Extinguit. n. amoꝛem carnalem. Jõ dr. Renes mei ꝓmoti sunt. Grego. Gustato spũ desipit eis caro. ꝑs. vre renes meos. ⁊ coꝛ meum. Extinguit terrenũ amoꝛẽ. Unde subdit. Et ego in nihilũ redactus sum. Qui. n. mũdũ desperabit. nihil a mũdãlis hoib⁹ reputaꝝ. s. Loꝛ. xiij. Taquã purgameꝫta hui⁹ mundi facti sumus ⁊c. Iste igit ignis ſpũalis amoꝛẽ terrenũ extinguit. qꝺ sicut dicit Lhus. Vere nõ hꝫ super terram qꝺ amet qui donum celeste in veritate gustauerit. Extinguit amoꝛem domesticum. i. parentum. Unde subdit. Et nesciui. Deuk. xxxiij. Qui dixerunt patri suo ⁊ matri sue. Nescio vos. Et suis

fratrib⁹.ignoro ſſos:z neſcierũt filios ſuos.hi cuſtodierũt eloquꝫ tuuꝫ. Extinguit amorẽ ꝓpũ z pũuatuꝫ. Vñ ſubdiſ Ut iumẽtuꝫ fact⁹ ſuꝫ apud te. Qui eim ſeipſos deſipiũt ꝓpter xꝑm ſunt iumenta xꝑi:ſicut z amatores ſui ſunt iumẽtuꝫ dyaboli. Generat aũt amorẽ diuinũ. Vñ ſubdiſ: Ego ſemp tecũ. Almor: náqꝫ diuinus alias deo ꝯiungit. i. Lor. vi. Qui adheret deo vnus ſpũs eſt cum eo. Iſte igit ignis ſpũalis extinxit in beato laurẽtio amorẽ carnale: q: credit q⁹ virgitate ſeruauit. Almorẽ terrenuꝫ: q: theſauros eccleſie ſibi nõ retinuit: ſꝫ paupibus diſpẽſauit. Almorẽ domeſticũ: q: patrĩa z parentes ſuos q erãt in hiſpania deſeruit: z ob amorẽ ꝓncipis aplor⁹ rome pegrinari voluit. Almorez ꝓuatũ: q: ꝑ xꝑo vitã ſuã deſperit z moti ſe tradi dit. Vult aũt amorẽ diuinum: q: ſup oia xꝑm dilexit. ¶ Scõs eſt ignis exterior z materialis quo bẽs laurẽtius fuit exuſtus z examinatus. ꝑs. Igne me examinaſti z nõ ẽ inuẽta in me iniqtas. Iſtũ aũt ignẽ exteriorez quo cruciabaꝫ extinxit ꝓptria re frigeria q̃habuit. ꝑ Primũ eſt deſideriũ celeſtis glie. Amb. Neqꝫ.n. bẽs laurentiꝰ ignẽ tormẽta viſcerib⁹ ſentire poterat q ſenſibus padiſi refrigeriũ poſſidebat. ꝑ Scõz eſt meditatio diuine legis. Idẽ. Bñ xꝑi ꝓcepta cogitat frigidũ eſt ſibi oẽ qõ patit. ꝑ Tertiũ eſt puritas ꝑſcie. Idẽ Ardet ꝓfecto totis viſcerib⁹ fortiſſimus martyr z vrit: ſꝫ regnum dei ptractãs re frigerio ꝑſcie victor exultat. ¶ Tertius vero ignis eſt ignis ſuperior z celeſtis. ſ. ſpũs ſcũs quo bẽs laurẽtius fuit plen⁹. Be q̃ dr Thren. i. Be excelſo miſit ignem in oſſibus meis z ꝛudiuit me. Si enim iſte ignis mittit in oſſa: manifeſtuꝫ eſt q⁹ mittit in carnẽ: pelleꝫ z medullã. Per pellem ſtelligit exterior querſatio. Per carnẽ ſenſualitas. Per os oſo. Per medullã intẽtio. Iſte igit ignis icendit pelleꝫ: q: exurit querſationẽ vetuſtã z facit nouã. Vſa. i. Excoquã ad puꝛ ſcoriã tuã Eph. iiij. Deponite vos ſm priſtinã vſaꝫ querſatõez veterẽ hoiem. Incendit carnez. i. ſenſualitatẽ: vt iã hõ ſm ſenſualitatez z voluptatẽ carnis nõ viuat. i. Lor. x. In carne eiz ambulãtes nõ ſm carnez militamus. Incẽdit etiã oſſa. i. rõnez: vt nunq̃ ipſa rõ ad ſenſualitatez declinet: alias magna ꝓfuſio in aſo generaf. Prouer. xxx. Per tria mouef. i. aia z quartũ nõ põt ſuſtinere. Et iſta tria ſunt ſeruus ſtultus z mulier odioſa z ancilla. Senſualitas eſt ſerua: ideo nõ dz regnare. Et ſtulta: iõ nõ dz cibo ſaturari: ſꝫ fame affligi. Eſt odioſa: iõ nõ dz cuꝫ rõne matrimonio copulari. Eſt ancilla: iõ nõ dz dominẽ. i. rõnis maioꝛ fieri. Incendit ẽt iſte ignis medullã. i. itẽtoez. vt qcqd facias: amore celeſtiũ facias. Sz dr Oſee. ix. Efraim pcuſſus eſt: radix eius exiccata eſt fructũ nequaq̃ faciet. Radix exiccata: in tẽtio corrupta ẽ. Jõ nõ facit fructũ. i. alia qõ opus meritoriũ. ¶ Quart⁹ eſt ignis inferior infernalis qui animas z corpora nõ conſumit. ſed vrit ſicut oſtẽdit Augu. in libro de ciuitate dei multipliciexẽplo. ꝑ Primo exẽplo vermiũ dicens Nõnullũ genus vermiũ i aquis calidis reperiꝫ quaꝫ ſeruoꝛẽ nemo impune contractat Illi aũt nõ ſolũ ſine vlla ſui lesione ibi ſunt ſed etiam extra viuere nõ pũt. ꝑ Secũdo exẽplo montiũ q: montes ceciſſe ab antiquis ignibus extuant. z tñ integri pleuerant. ¶ Tertio exẽplo carbonis. Lignũ enim ſub terra poſitum õ facilꝫ putreſcit. ſed tamẽ virtute ignis i carbonẽ redactũ putreſcere non põt ita vt in terra humida carbones infoſſi incorruptibiliꝛ maneant. ¶ Quarto exemplo pauonis qui hz carnes quaſi incorruptibiles ſi fuerint aſſate ſicut ipe dicit ſe hoc eſſe exptum. ¶ Quinto exemplo ſalamãdre que in igne viuere perhibef. ¶ Sexto exẽplo anime. vnde ait. Ipſe animus cuius pñtia corpus viuit z regitur z dolorem pati põt. z mori non põt. Hoc ergo erit tũc in corpibus dãnatoꝝ. qõ nũc eſſe ſemus in animis hominum. ¶ Sermo. ccvi. ¶ De eodẽ ſermo. lij.

Certamen forte ꝺ̃dit ei vt vinceret. Sap. x. Beatus Laurentius xꝑi pugil egregius quadruplr geſſit certamen. ¶ Prio nã qꝫ certauit ꝓtra ſuam ſenſualitatẽ. Naꝫ ſenſualitas penas refugiebat z rõ appetebat. ſed ratio vicit z pẽas ſuſtinuit pa

lenter. gratanter. gaudēter. ⁊ desiderā-
ter. Sustinere patienter est necessitas.
gratāter ē deuotiōis. gaudēter ē psectio
nis. desiderāter ē pius diuine virtutis.
¶ Beatus Laurētius pēas sustinuit pa
tienter q; non murmurauit nec psecuto
res odiuit. sed p ipīs orauit. Hebreo. x.
Patiētia vobis necessaria ē. Vñ dicit de
martiribus. Nō murmur resonat. nō gri
monia ⁊c. ¶ Secūdo sustinuit gratāter.
q; in ipīs penis grās deo reddebat di
cens. Elīatus sum gras ago. Laro assa
ta sapidior ē ḡ lixa. q; magis placet deo
grarum actio in aduersis ḡ in psperis.
¶ Tertio beatus Laurētius sustinuit
gaudēter. Vñ dixit. Gaudeo plane quia
hostia xpi effici merui. Exēplo apostolo
rū. de quibus dr Act. v. Ibant apli gaudē
tes a psp̄ectu cōcilij ⁊c. ¶ Quarto sustī-
nuit desiderāter. q; adhuc maiora pati
⁊ appōi desiderabat. vñ dixit Decio. In
felix has epulas semp optauī. Sācti nā
q; viri desiderāt pro xpo ⁊ pati ⁊ affligi
scientes q; psecutores sunt tanquā apes
qui lz pungant p penā. tñ mellificant p̄
parando dulcedīnē eternā. ps. Circūde
derunt me sicut apes. sunt tanquā fabri
q; lz ferīant. tñ coronā eternā fabricant.
ps. Supra dorsuz meū fabricauerūt pec
catores ⁊c. sunt tanquā p̄latores q; lz ar
gentū ponāt ad flāmā. tñ purgant ab oi
scoria Malach. iij. ꝛc debit. p̄lans ⁊ emū
dans argē. ⁊c. ¶ Secōo certauit p̄tra car
nifices. Carnifex. n. p̄tra ipm inferebat
penas. lz beatus laurētius p̄tra carnifi
cē offerebat patiētia ⁊ cōstātia. Ambro.
Beat⁹ laurētius martyr māsit in xpo vī
q; ad tēptationē. vsq; ad tyrānicā interro
gatōem. vsq; ad acerrimā cōminatōem.
⁊ vsq; ad mortē. In qua lōga nece: quia
hñ mādducauerat. ⁊ hñ biberat tāquaz il
la esca sagīnatus. ⁊ illo calice ebrius tor
menta nō sensit. nō cessit. ⁊ in regnum
successit. Istaz aūt tātam cōstātia hēbat
p charitatē inuictissimā qua munit⁹ erat.
Can. viij. fortis ē vt mors dilectio. Sicut
ēim mors sepat ab hoīe alam sensum et
motū. Sic i hīo laurētio charitas sepa-
uit alam suā ab amore mūdi. sensuz car
nis ab amore sui. ⁊ motū omnis peccati.
Et sic mortuus erat mūdo per sepatiōez
aīe ab ipo. sibi vero p sepationez sensus
ppriū. ⁊ diabolo p sepationē motus ois
pcti. Et sic xps in ipo erat loco aīe viuifi
cando ipm p amorē. Loco sensus infun
dendo sibi sensuz p fidē. Et loco motus.
ducēdo cū ad bonā opationē vt dicere
possit cū aplo ad Gal. ij. Viuo ego. iam
nō ego. viuit vero in me xps. ¶ Tertio
certauit p̄tra diabolū. Nā diabolus for
titer p̄tra cū seuiebat. ⁊ ipe viriliter resiste
bat. q; armis spūalibus munitus fuit.
De quibus dr Eph. vi. Induite loricā iu
stīcie in oibus sumētes scutū fidei ⁊ gale
am salutis assumite. Diabolus nāqz hz
tela multa ⁊ venenata ⁊ ignita. vñ dicit
ibidē. Ut possitis oīa tela. ecce ḡ mīta.
negissimi. ecce ḡ venenata. igneua extin
guere. ecce ḡ ignita. q; igit sunt mīta de
bemus iduere loricā iustīcie. i. charitatē
que dr loricā. q; ex oi parte munit. ⁊ iusti
cie: q; vnicuiqz ius suū reddit. q; sūt igni
ta debemus assumere scutū fidei in quo
oīa tela diaboli extinguūt. diabolus. n.
totū mūdū ipleuit igne cupiditatis vo
luptatis ⁊ abitiōis. Sz fides istū triplicē
ignē extinguit. sicut manifeste hr Deb.
xi. Fide moyses grādis effect⁹ negauit
seipm ēe filiū filie pharaonis ⁊c. Quia
sunt venenata. Debemus assumē galeaz
salutis. i. spem. sicut enim venenuz statiz
cor petit. sic diabolus venenuz sue mali
tie statim i mētē mittit. vt spez extingue
re valeat. Et sicut accipiter cor auis quā
ceperit statim spetit. sic diabolus ab aīa
quā cepit cōtinuo spē tollit. qua ablata
ipam in desp̄atione ducit. Et tō ipa mēs
galea spei ē munieda. ℣ Quarto certa-
uit cōtra incēdiū. Naz ignis materialis
foris vrebat carnē. Ignis vero spūalis
tus iflāmabat mētē. Sed ignis interior
supauit ignē cruciatiōis exterioris. Da
buit aūt triplicē ignez interius q; aut exte
riorem ignē totaliter extinxit. ℣ Primo
fuit charitas ignita. Aug. Supari cha
ritatis xpi in laurentio flāma non potu
it. ⁊ segnior fuit ignis qui foris vrit ḡ
ignis qui intus accendit. ¶ Secundus
fuit fides succensa. Ambro. Inquantuz
in laurentio fidei feruor ferbuit. intan
tum supplicij flāma frigescit. ℣ Tertius
fuit veritas lucida. Ambro. Fortissimū

martyres laurentiū flāma superare non potuit: q̄ lōge ardētius veritatis radio mens eius accensa feruebat.
¶ Sermo. ccvij. ¶ De eodem . Sermo quartus.

PRobasti cor meū ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti ⁊ nō est inuēta in me iniquitas ⁊c. ps. Ex his verbis habet̄ q̄ beatus laurētius fuit a deo probatus: visitatus examinatus ⁊ sine peccato inuētus. ¶ Circa primū notandū est q̄ sapiens probat in argumēto: patiens in opprobrio: fortis in prelio ⁊ fidelis in ministerio. Et q̄ beatus laurētius erat sapiens: patiens: fortis ⁊ fidelis. Ideo deus ipsum his quattuor modis voluit probare vt nobis inotesceret q̄ talis esset. ℣ Nō enim beatus laurētius ēet sapiens probatus est per argumētū: q̄ ipse tyrāno obijcienti dabat sapiēs ⁊ benignus respōsum Unde cū thesauros q̄reret tyrānus: laurētius pauperes colligēs dixit: Ecce isti sunt thesauri qui nunq̄ minuuntur: sed semper augent. ℣ Scdo q̄ esset patiens probatū est per opprobrios ⁊ tormētū: q̄ multa opprobria audiuit ⁊ tormēta sustinuit. sed tamē in omnibus patiēs reperius fuit. Luc. xxi. In patiētia vestra possidebitis animas vestras. Non dixit linguas vestras aut manꝰ vestras. Patiēs quidē debet possidere linguā suā ne p̄ cōtumelijs ⁊ rumelias reddat. Damnum suum: ne p̄ iniuria iniuriā inferat. Animā suā ne in corde odiū teneat. Quicū q̄ autē possidet animā: possidet ⁊ manū ⁊ linguā ⁊ non cōuersō. Et ideo dñs racitens ipatiētie remouere volens dicit: In patientia vestra ⁊c. ℣ Tertio q̄ fuit fortis probatū est in prelio ⁊ in suo martyrio. Dicit aūt Seneca q̄ tria sunt omni morbo grauiora. s. metus mortis: dolor: corporis ⁊ intermissio voluntatis. His tribus modis beatus laurētius fuit probatus fuisse fortis. s. in metu mortis: q̄ tyrānus omne genus tormētorum in ipsum expēdere meditatus est. In dolore corporis: quia fustes scorpiones ardentis lamine ⁊ omne tormentorum genus ipse perpessus est. Subtractiōe rei delectabilis: q̄ solatio patris spūalis. s. beati sixti patiuit. Sed beatus laurētius tam fortis extitit q̄ nec minas timuit: nec supplicijs cessit: ⁊ patris priuatione patienter portauit. ℣ Quarto pbatus ē fuisse fidelis per fidelez distributionē thesaurorū. ps. Bisperfit dedit pauperibus ⁊c. Ipse enim dedit non vēdidit: q̄ non quesiuit munus a corde. s. mundana delectationez. nec ab ore. s. humanū fauorez. nec a manu. s. tēporalē retributionē. nec ab obsequio. s. obsequij exhibitionē. Iterum. Dedit etiā in vita non post mortem. Elemosyna nāq; est instar candele lumē prebentis. Thob. iij. Elemosyna ab omni peccato liberat: ⁊ nō patiet animā ire in tenebras instar pupille animū dirigētis Eccl. xxix. Elemosyna viri q̄si sacculus cum illo. ⁊ gram cuz pupillis ꝑseruabit Instar seminis centesimū fructū reddētis. Luce. viij. Et ortum secit fructū centuplum. Qui igit vult tantum elemosynas post mortē facere simlis ē illi q̄ vult habere lumē post tergus. oculos post capur suum. ⁊ seminare post dorsuz. ¶ Secundo ostendit q̄ fuit a deo visitat⁹ cuz dr. Et visitasti nocte. Ipm. n. xp̄us in nocte visitauit q̄ sibi in sua passione multas ꝓsolatões ⁊ maxime tres dedit. Deq̄ bus ps. Nox illuminatio mea in delitijs meis q̄ tenebre nō obscurabunt a te ⁊c. ¶ Prima ꝓsolatō causabatur ex diuini amoris dulcedine. cum dicit. Nox illuminatio mea in delitijs meis. Nō in ōlitias cōuertit quādo tribulatio amoris dulcedine supat. Unde dicebat. Tormenta tua epule mihi sunt. ¶ Secūda causabat ex securitate gratie. vnde subdit. Quia tenebre nō obscurabunt a te ⁊c. Tunc eim tenebre obscurabunt quādo qs in tribulatōe positus p peccati caliginem nō obnubilat Unde securus dicebat mea nox obscurz ñ hz. fz oia in luce clarescūt. Tertia causabat ex certitudine gre ⁊ glorie. Ideo subdit. Sicut tenebre eius sta ⁊ lumen eius. Tunc lumen est sicut tenebra quādo quis recipit multitudinē gaudiorum ꝑ multitudinē passionū. Illa certitudinem se habere ostendens dicebat. Bñas ago tibi dñe iesu xp̄e q̄ ianuas tuas ingredi meruit. ¶ Tertio ostendit q̄

fuit examinatus cum dr. Igne me exaisti. Sunt aũ quedã que examinãt tactu vt argentũ ad lapidem. quedã ex sonitu vt vasa si sunt plena aut vacua quedam vento vt grana a palea. quedã p ignem vt aurum. Sic Beatus Laurentius fuit examinatus tactu: vure passionis. Et sõ argentũ electũ est innetus. Job. ij. Mitte manum tuã a tange eos eius a carnem sed de multus dr Hiere. vi. Argentum reprobũ vocaui eos. Fuit examinatus' sonitu patientis risionis nõ. n. murmurauit sed potius dedit sonitũ laudis. Vñ dicit de eo Inuentũ est sacrificiũ laudis sonitus confessionis. Unde a ipe ait. Te xpe confessus sum. Emisit et sonitum de uotõis cũ vixit. Assatũ e tam versa a mãduca Fuit examinatus vento honoris a vitupatõis. Non. n. potuit elcuari nec a vento honoris cum esset archidiaconus nec a vento laudis cum pauper eum sepe laudarent. nec et potuit deyci a vẽto vituperatõis. cum tamen infideles eum sepe blasphemarent. Fuit examinatus igne tribulatõis. Eccle. xxvij. Vasa figuli pbat fornax a homines iustos tentatõ tribulatõis. Habuit nãq; Beatus Laurentius ignez adustionis in carne. ignẽ amoris in corde. ignem sermonis in ore a ignem feruoris in ope. ¶ Quarto ostẽdit q fuit inuentus sine peccato. cũ dr. Et non ẽ inuenta in me iniquitas. Sancti nãq; viri in igne tribulatõis sanctitatem acquirũt. Mali vero acquirunt iniquitatem sicut ostendit Beatus Aug. in libro de ciuitate dei multiplici exemplo palee a auri. stipule a frumenti. amurce olei. luti a vnguẽti dicẽs. Sicut sub vno igne aurum rutilat a palea fumat. a sub eadem tribula stipule comminuuntur. et frumenta purgantur. neq; cum oleo amurca funditur. que tamen eodem pli pondere exprimuntur. ita vna eadem q; vis irruens bonos probat et purificat et liquat . et malos damnat et vastat et exterminat. ℣ Nam pari motu exagitatum. et exalat horribiliter cenũ suauiter fragrat vnguẽtũ.

¶ Sermo. ccviij. ¶ De scis hippolyto a socijs eius. Sermo primus.

ANima nostra sicut passer erepta est de laqꝫ venantiũ. ps. Ad honorẽ sci hippolyti a socioꝝ eius iste versiculus i missa decantat. In euãgelio ẽt hodierno in exẽplũ sanctoꝝ passereꝫ introducunt. ¶ In premissis verbis tria facere vident scti. ¶ Primo nãq; de sua ereptõne gras agũt. cũ dr: Anima nra sicut passer erepta est de laqueo venantiũ. Assimilant aũt sancti viri passeribus ꝫ Rabanũ tribus de causis. ¶ Primo q; passer est quãtitate paruus. vnde a paruitate ẽ dictus passer. q. paruer. i. paruus este. Isidoro li. etymologiarũ. c. de auibus. Sic sci viri paruos se reputant per humilitatẽ. Matt. xi. Reuelasti ea pusillis. Dicit aũt Greg. q pupilla quãto est minor: tanto ẽ lucidior. Aialia ẽt hystoria puũ cor in quãtitate: sunt cõter magis aiosa. sicut patet in leone. Granũ etiam sinapis qõ est minimũ inter oia semina olerum adeo crescit: q ramos facit in quibus aues nidificant a quiescunt. per qõ datur itelligi q quãto quis ẽ minor apud scipsum. tanto est lucidior apõ deum. tãto aiosior: cõtra diabolũ tãto magis crescit p opa virtutũ. ita vt ẽt viri cõtemplatiui in eius virtutibus pquiescũt ℣ Sedo passer ẽ velocitate celerrimus. Sic scti viri in suis operibus debẽt esse veloces a feruentes. Ecc. xxxi. In oibus opibus tuis esto velox. Sicut dicit beatꝰ Ambr. Qui nõ põt volare vt agla: saltez volitet vt passer: qz qui nõ põt vt cõtem platiuꝰ volare in celũ per cõtẽplatiõem saltẽ volitet vt actiuus p actionẽ. Et q; põt cẽ magnus seruãdo cõsilia: saltẽ sit puus seruãdo pcepta. Et qui nõ põt apprehendere pfectionẽ: nitat ad illaz per cõtinuã exercitationẽ. ℣ Tertio passer ẽ in nidificando caurus. Nõ eiz nidificat. nec ouificat. nec pullificat i vijs. nec aut nidus eiꝰ a vẽto raptat. aut ova a serpẽtibus comedant. aut pulli a pdatoꝛe capiant: ꝫ potiꝰ nidificat i foraminibus domoꝝ. ps. Eteiz passer iuenit sibi domuz Nidus aũt spualis ẽ alius i quo deꝰ regẽscit. In hoc nido deus generat ova a bona propolita: a de ouis pullos educit

qñ bona ꝓposita in opus prodire facit. Sz si aliqs pont nidū.i.aiuz in terra p affectionē: timēdū est ne dyabolus q est ventus vehemēs p suggestionē. q est serpens p deceptiōez. q est ꝑdator p meritorū expoliatiōez. z aias p vanā gloriaz rapiat. z bona ꝓposita comedat. opa bona extinguat. Sz sancti viri nidificāt in foramibus petre. i. in vulneribꝫ xp̄i. Cant. ij. Veni columba mea in foraminib⁹ petre: quo ad foramina z manuū z pedum. In cauerna macerie: quo ad foramē lateris ¶ Scdo nodū ereptōis exponūt cū dr: Laqus ꝓritus est: z nos liberati sum⁹. Tres laqi sūt dyaboli: quos sancti euadūt. ℣ Primus ē laqus gule. ps. Fiat mēsa eoꝝ coꝝ ipsis i laqueū. Aug. in lib. cōfess. Ad getez satietatis cū ex idigētie molestia tēdo in ipso trāsitu insidiaē mihi laqueus ꝓcupiscētie. ℣ Scdo est laqus luxurie. Eccl⁹. vij. Inueni amarioꝛē morte mulierē q laqueus venatoꝝ est. ℣ Tertⁱ⁹ est laqus auaritie. De quo dicit Amb. in lib. de bono mortis. Aluis q descendit ex alto frequēter a laqueis captur: a visco kallid: a qbuscūqꝫ insidys irritet. Sic ergo aia nr̄a caueat ad ista mūdana descēdere: q laqus est in auro: viscus in argēto: nexus i pdio. Ná dū auꝛ q̄rimus: ītrā gulamur. dū argentū petimus: in visco eius here�things. duz pdia tua dimus: alligamur. Istos tres laqueos isti sancti euaserūt. Et p corporis macerationēz: p puritatis ꝑseuatiōez. z p terrenoꝝ despectionē. ¶ Tertio istā ereptōez nō sibi ꝫ deo attribuūt cuz dicūt: Adiutoriū nr̄z in nomine dñi. Fuerunt. n. a diuti z in corporibus z in aiabus. Corpa qdē martyꝝ adiuuant. Vñ dicit Cyprianus. Claudunt oculi in ꝑsecutōibus ꝫ patēt i celū. Mināt antixp̄s: sed tuet xp̄s. Mors inserit: sed imortalitas sequit. Excisso mundus eripit ꝫ restituto padisus exhibet. Vita talis extinguit: sed eterna repat. Ecce mirabilis cōmutatio quā sancti martyres recipiūt: que oia in martyrio sancti stephani appuerūt. Ná clausura oculoꝝ apit sibi regnū celoꝝ. iō vidit celos apertos. Si antixp̄s minat: xp̄s tuet. Jō beatus stephanus vidit iesuz stantē. i. iuuare patum. Si corpus mouit: imortalitate vestit. Unde vult⁹ beati stephani apparuit in specie angeli tanq̄ imortalitatis glia vestitus. Si auferē mūdus datur padisus. iō respiciebat in celū tanq̄ sibi tribuendū. Si vita tpalis tollit: dat vita eterna: iō vidit gloriā dei. Alie ēt ilsoꝛ martyꝛ nō soluz fuerūt adiute: sed etiaz multis ꝓsulegijs sunt dotate. ℣ Ipse eiz sanctus hippolyt⁹ hz cū laurentio societatē. Vñ dixit ei laurētius martyr. Ambulemus ambo piter: q mihi z tibi gliaꝑarat. Vñ ēt bt⁹ hippolytus se iuxta corpus laurētij sepeliri fecit: ad inueniz q̄ sicut coꝛ coꝛpa sunt iūcta in terris: sic coꝛ aie sunt iūcte in celis. ℣ Scdo hz cū virgine magnā familiaritatē. Virgo eiz bt⁹ cū hippolyto cuidā infirmo appuit: z illū sanare ꝓcepit. Quid ē q virgo beata hippolytū assumebat ad suā societatē nisi q: cum illo spālem hz familiaritatē. ℣ Tertio magnā hz sup demones ptātē q exhibente diuina iustitia bt⁹ hippolytus voluit vt dyabolus decium vexaret. ℣ Quarto otrā tyrānos magnā securitatē. Vñ decius clamabat: O hippolyte cathensis aspis vinctū me ducis. ℣ Qui to hz sup pctōꝛes penitentes magnā pietatez. sicut patet in illo cuius tibiā infirmā incidit z aliā sanā reslituit.

¶ Sermo. ccix. ¶ De eōdē Sermo. ij.

Qustodit aias sā ctoꝛ suoꝝ: z de manu pecca toris liberauit eos. ps. Dñs custodit aias hippolyti z socioꝝ eius: z de manu pctōꝛs. i. decy iperatoris liberauit eos. Custodiuit aūt dñs aiaz hippolyti: in vita z in morte z post mortem. ¶ In vita q dez: q: fecit eū magne purtatis. qō pz q aias beatoꝝ videre meruit. que nō nisi a mūdo coꝛde videri possūt. Unde postq̄ fuit baptizatus dixit: Vidi aias inocētū letas gaudē. ℣ Scdo multe pietatis: ex eo q coꝛpus bt⁹ laurentij sepeliuit. Sepelire. n. mortuos iter opa pietatis numerat. ita vt ad deū ēt ascendat. Thob. xij. Qñ orabas z sepelieba mortuos: ego obtuli oōnem tuam dño. ℣ Tertio dñs fecit eū multe ꝓpassionis q: qñ laurentius cruciabat: ipse flebat z mugitus dabat. ℣ Quarto multe deuo-

tionis:q; pte nimia deuotõe fidei ẽt ante ꝓs;xpianũ se eẽ voluit ꝓfiteri. Vñ dixit ei laurẽtius: In interioꝛi hoie abscondẽ xp̃m:z dũ clamauero audi z veni. ¶ Se cũdo custodiuit eũ i morte qñ ꝗttuoꝛ latulis tyrãnus eũ volut supare. ℣ Prio ruboꝛẽ z verecũdia inferẽdo qñ ipm denudari z expoliari fecit. Sz istõ relũ beatus hippolyt⁹ cõtriuit. q; melioꝛi veste scz veste virtutũ se idutũ eẽ agnouit. Vñ cũ tyrãnus ei diceret/ Quo sic ispiẽs factus es q; de nuditate tua nõ erubescis. Ille ñdit: Non me expoliasti: sz magis vestiti. Sciebat eiz se eẽ veste virtutũ indutũ: que qdẽ hñt regere pctã. Prouer. x. Vniuersa ọlicta opit charitas. Hñt tegere ꝓtra dyaboli tẽtaméta. Eph. vi. Induite vos armaturã dei: vt possitis resistere aduersus insidias dyaboli. Et etiã hñt ornare pp honestatẽ. Ro. xiij. Induamur arma lucis: sic vt i die honeste ambulemus. Habẽt etiã calefacere p charitatez. Job. xxxvij. Nõne vestimẽta tua calida sunt cũ perflata fuerit terra austro ℣ Scõo p pspera ipm allicieꝺo: q; veste militari eũ indut: vt sic ad pfectiã militiã alliceret. Sz ipse istud telũ ofregit: q; dixit se melioꝛi regi nõ tyrãno militari. Xp̃o. n. nõ fuit tyrãnus: sed rex benignus. Tyrãnũ nãq; faciũt vsiandi cupiditas: effrenata crudelitas z puata vtilitas. Xp̃s aũt nõ habuit vsiandi cupiditatẽ: q; fugit ne fieret rex. vt habet Ioañ. vi. Nec habuit crudelitatẽ: iz mãsuetudinez. vt habet Zach. ix. Ecce rex tuus venit tibi mãsuetus. Nõ qneliuit ꝓpria vtilitatez: sed nr̃am. Ad Rom. xv. Xp̃s sibi nõ placuit. ℣ Tertio timoꝛẽ sibi ꝑcutiendo: q; oẽs de familia sua ad⁹ oculos occidi fecit: vt sic timoꝛi hippolyto icutere ref: sz ipse nõ timuit sz cos cõfortauit dicẽs: Fres nolite timẽ: qz ego z vos vnum dñs hẽm⁹. ℣ Quarto p lõga z aspa supplicia ip̃s affligendo. Fecit. n. ad pedes equoꝝ indomitoꝝ ligari. z p cardines z tribulos trahi: vt sic dolore vexat⁹ vincere ret. Sz istud telũ hippolytus ofregit: q; ibi hñt patiẽtia ꝑ qua nõ murmurauit. Hñt ostãtia ꝑ qua telo non ceſſit. nec de supplicio curauit. Hñt victoriã ꝑ qua sibi coroñ acquisiuit. Vñ cãtat de martyribus. Hi ꝓ te furias atq; ferocia calcarũt hoiuz seuaq; verbera. ceſſit his lacerãs fortiter vngula. nec carpsit penetralia: ecce q̃ta ostãtia. Non murmur resonat: nec querimonia: ecce q̃ta patiẽtia. Que vox q̃ poterit lingua retexere: ecce q̃ gloriosa corona. ¶ Tertio custodiuit aiam eius post mortẽ. Alia eiz hz triplicẽ statũ Vnus est inquãtũ ipsa aia est vnita corpori. Scõs est put est exuta a corpe. Tertius put ꝙsideraf resumpto corpe. Et in quolibet istoꝝ statuuz dñs aias sanctoꝝ custodit. Nã put sunt ꝙ ücte corpi sunt in manu dei. Sap. iij. Justoꝝ aíe i manu dei sunt: z nõ tãget illos tormentũ mortis. Inq̃tũ sunt exute a corpe: sũt in sinu dei. Olz qdẽ erãt in sinu abrahe: sed mõ sunt in sinu dei. Ysa. xl. In brachio suo cõgregabit agnos z in sinu suo leuabit. Inquãtũ ꝙsideranf resũpto corpe erunt in thalamo dei. Deut. xxxiij. Almantissimus vñ habitabit ꝙ deẽter in eo: quasi in thalamo tota die morabit.

¶ Sermo. ccx. ¶ Eodẽ die Sermo. iij.

NOlite timere eos qui occidunt corpus. z post hoc non hñt amplius qd faciãt Luce. xij. In verbis istis tria notantur.

℣ Primo in psecutoꝛibus magna crudelitas cũ dr̃: Qui occidũt corpus. Crudelitas aũt mali hominis sm Chrysostomũ est crudelitate serpẽtis: bestie z dyaboli. ¶ Quãtũ ad ꝑmũ sic dicit: Si ꝙ paraueris hoiem serpẽti pctoꝛẽ inuenies: q; serpens z si malitiã hz: hois tñ hz timoꝛez. Hõ aũt malus z malitiã hz serpentis: z timoꝛẽ non hz sicut serpens. Est etiaz pctoꝛ omni bestia: qõ ostendit triplici rõe.

℣ De ꝑma sic dicit. Naz ipsa bestia ꝙis sit crudelis: tñ q; est irrationalis declinat ab hoie crudelitas eius. Hõ aũt malus cũ sit crudelis z rõalis nõ facile euadet crudelitas eius. ℣ De scõa sic dicit: Bestia si irritata fuerit seuit. si non fuerit irritata mitissima tranſit. Hõ aũt nõ irritat⁹ iſanit: z magis iſanit sup illos a gbus nõ fuerit irritat⁹. ℣ De tertia sic dicit: Una quecz bestia vnũ ꝑpriuz malũ hz. Hõ vero ꝓia vitia in se hz. Est etiaz pctoꝛ dyabolo. qõ ostẽdit triplici rõne. ℣ De ꝑma

sic dicit: Dyabolus si viderit hoiez iustū nō est ausus ad eū accedere. Hō aūt malus hoiem sanctū non solū nō timet: sed etiā contēnit. ℣ Scōa ratio est q; dyabolus nō armat hoiem: sed hō armat dyabolū. Sicut enīz hō sine armis nihil potest facere ꝓtra hostē: sic dyabolus non valet ꝓtra sine hoie. ℣ Pōt ēt tertia rō assignari: q; dyabolus nō pōt nocere hōmini nisi ꝑmissus. Hō aūt malus nō solū nocet hōi ꝑmissus: sed ēt a deo ꝓhibit⁹. ¶ Scōo in sanctis notat magna securitas. q; ꝗuis ꝑsecutores corpus occidere possint: tñ in aīas nullā hūt ptātem. Un postq̄ dñs dixit: Nolite timere eos qui occidūt corpus. statiz subiunxit: Et post hoc nō hūt amplius qđ faciant: q; sez in aīas nihil pūt: vt patet in Job. q; postq̄ dyabolus. accepit ptātem in corpus: statim dño subtādit: Uerūtn aīam illius serua. Deus nāq; maiorē curā hz de aīa q̄ de corpore. Et hoc triplici de cā: sicut ostēdit Chrys. ſuper Mat. ℣ De ꝓma sic dicit: Maior cura est deo ō salute aīe q̄ corpis. Prima: q; dignior est aīa q̄ caro. Aīa enīz sine carne viuē pōt. Caro aūt sine aīa viuē nī pōt. ℣ De scōa sic: In oi pctō ꝓius aīa peccat: z postea caro. Nā nisi aīa ꝓius victa fuerit: caro peccare nō poterit. Caro igdē ꝓpter mālū ꝓcumbere pōt. peccare aūt nō pōt nisi aīa illi ꝓsenserit. Nā caro in ptāte aīe est: nō autez ipsa aīa est in ptāte carnis. ℣ Be tertia sic dicit: Necessariū est vt aīa que ꝓius eciderat añ resurgat. deinde aīa liberata a ptāte dyaboli carnē suam seruare pōt a pctō. Caro aūt sanata ab infirmitate aiaz liberare nō pōt: sz magis eā euertit: q; incolumitas sepe ꝓpugnat iustitie obsciplinā. Quāuis aūt ꝑcuto res corpa scōz occidāt: tñ nō pereūt: sed ēt in pūti multiplici glia illustrant. Nā sz Chrys. in sermone de machabeis: eoz corpora efficiunt radij dei: de ꝗbus demones excecātur. Sunt ēt vexilla dei a ꝗbus ipsi demones fugiūt z deterrent. Sūt corona fulgida dei vſi eccliā adornat. ¶ Tertio i deo notat magna ptās. qđ notat cū dī: Timete aūt eum q postq̄ occiderit corpus hz ptātē mittere in gehennā. i. in penā eternā. s. corpus z aiaz

Sed hoc nō vidēt diuine iustitie ꝓuenire: vt homo ꝓ: culpa trāsitoria puniat pena eterna. Sed ītud fit ꝓpter infinitatez offensi: mutationē fori z eternitatez mali ꝓpositi. Due ꝓme rōes sūt Chrys: tertia est Grego. ℣ Prima enīz rō est: q; iniurios⁹ tāto maiori vlgnus ē penar quanto maior est ille cui infert iniuria. Qui enīz offendit militē: dignus est magna pena. Qui offendit comitē: dign⁹ est maiori. Qui vero offendit regem: dignus est maxima pena. Deus aūt ē magnus in infinitū. z ideo qui ſpm offendit dignus est pena infinita. ℣ Scōa ratio ē ꝓpter diuersitatē fori. Nā ꝓ vno codēz furto quis alicubi cauterizat: alicubi mutilat: alicubi vita ꝑmat. Est aūt duplex for: sez foꝝ ecclesie z foꝝ dei. In foro ecclesie oēs culpe puniūt pena trāsitoria ex eo ꝙ oēs cause agunt sub tpe no misericordie: z fertas facit tribnal iustitie. In foro autē dei culpe puniunt pena eterna: q; tūc iustitia causas aget z misericordia feriias faciet. Unde te hoc dicit Chrys. q; nō recipit tūc natura iudicis misericordia sicut nec tēpus misericordie iudiciū. ℣ Tertio hoc accidit ꝓpter eternitatē mali ꝓpositi. Unde dicit Grego. in moral. Iniqui ideo cū fine peccauerūt: q; cū fine viuerūt. voluissent q; dez sine fine viuere: vt potuissent sine fine in iniquitatibus ꝑmanere. Ad ostrictī ergo iudicis iustitiā ꝑtinet: vt sz nunq̄ careat supplicio: quoꝝ mens in hac vita nunq̄ voluit carere peccato. Istaz rationē simlr tāgit Beda dicēs: Nō mali habuerūt voluntatē sine fine peccādi. si habuissent natura sine fine viuendi. Ex ꝗbus pz ꝙ mali merito damnā sine fine z eis inducit eterna pena. ¶ Sermo. ccxl. ¶ De assumptiōe virginis gloriose Sermo primus.

Sarge domine in requiē tuā tu z arca sanctificationis tue. ℣. ps. Nō xpi corpus gloriose resurrexit oibus fidelib⁹ est certū. q; aūt corpus beate marie virgis glorificatū surrexit. z si nō sit certū: ē tū pie credēdū. q; aūt corpa sanctoꝝ q̄ cuz xpo surrexerūt sint glificata: iter multos do

ctores vertit in vbilū. Prophęta igit dī mittēs illud qō ē dubiū: ponit qō certū est dicēs: Surge dñe in requiē tuā. Et illud qō pie est credēdū cū dicit: Tu z arca sanctificatōis tue. Arca ista est beata virgo filij dei parentiua. Et est sanctificatiōis: qz in matris vtero fuit sctificata. Ista aūt arca surrexit in requiē. i. in cor poris z aie plena felicitatē. Hodie qdem surrexit de tumulo: qz immortalitatis gloria fuit induta. Surrexit de mundo: qz hodie in celū est gloriose assūpta. Circa cuius assumptionez duo sunt videnda. ℣ Primo qualr fit assūpta. ℣ Scōo sm qd fit assūpta. ℭ Est aūt virgo Maria assūpta qua drupler. s. cuz honorabili societate: cū ineffabili iocūditate: cum mirabili claritate z cū terribili potestate. ℣ Primo qdē virgo maria assūpta ē cū honorabili societate. qō significatū ē. ij. Reg. vi. vbi dī qz Dauid z ois israel deducebāt arcā dñi cū gaudio: z erāt cum dauid chori septē. Per dauid significat xps. Per septē choros intelligit vniuersitas hoīum z angelorum sanctorum: qz per septēnariuz numez vniuersitas accipit Vel per septem choros intelligunt tres chori qui fuerūt ante nouū testamētū. s. angeli: patriarche z pphete. Et quattuor qui fuerūt in nouo. s. martyres ꝓfessores z virgines. z ēt ipsi apli qui eius exequię interfuerūt. De ista honorabili societate cantat ecclesia. Sicut oles verni circūdabāt eaz flores rosaz z lilia qualium. Per flores rosarū intelligunt oēs martyres sanguine rubricati. Per lilia qualliuz intelligunt oēs angeli: ꝓfessores z virgines. z etiā apostoli q eius exequię interfuerūt: qui oēs eā circūdederūt z eaz associauerūt. ℣ Scōo est assūpta cū ineffabili iocūditate. qō significatū est. ij. Reg. vi. vbi dī: Dauid z ois isrl deducebāt arcā testamēti dñi cū iubilo z clangore buccine. z ludebāt coram dño in oibus lignis fabrefactis z cytharis z lyris. Ubi notādū qz sicut dicit Augu. sup ps. est triplex sonus musicus. Unus q fit cū voce sicut in cantu. Alius qui fit cū flatu: sicut in buccina. Et tertius qui fit in pulsu: sicut in cythara. Iste triplex sonus tangit hic. Sonus qui fit cū voce cū dicit: In iubilo. Est eiz iubilatio cantus modulatio. Sonus q fit cum flatu cum dī: In clangore buccine. Sonus q fit cum pulsu cū dī: In omnibus lignis fabrefactis z cytharis z lyris. Per hoc qō dī q ista arca deducta est cū iubilo z in buccina z in cythara datur intelligi qz ibi fuerūt oēs spēs sonorū z oia genera musicoz. ℣ Tertio assūpta est cum mirabili claritate. Cant. vi. legit: Que ē ista que ꝓgredit quasi aurora ꝓsurgēs: pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castroz acies ordinata. Apoc. xij. Signū magnū appuit in celo: mulier amicta sole: z luna sub pedibus: z in capite eius corona stellarū duodecim. Ex qbus verbis patet qz ipsa ascēdit cū claritate coruscāti. z ista ē claritas aurore. Sicut eiz aurora post noctē oīa tñ nulla: obscuritatez retinet. Sic etiā ls caro eius nata fuerit de corruptibili carne. nulla tamē sensit corruptionē: sed oēm depositum mi seriaz z penalitatē. Ascēdit cum claritate spūali. i. cuz anima que tota fuit luce perfusa: z ista est claritas lune. Sicut. n. luna post solez maiorē habet lucez. Sic z ipsa post filiū maiorē habet cognitōez Ascēdit cum claritate supsubstātiali. i. cum filio suo qui obuiaz sibi venit. z ista est claritas solis. Ascēdit cū claritate intellectuali. i. cū toto exercitu angelorum. z ideo dī: Terribilis vt castroz acies ordinata. Quoz quidā precedebāt vt domicelli. qdā vero comitabant tāq̄ bajuli. qdā subsequebant tanq̄ famuli. Oēs aūt eaz associabāt tanq̄ ioculatores deuoti. Ascēdit cuz claritate rōnali. i. cum oibus apīs q eius assumptiōi interfuerūt. ideo dī qz hēbat coronaz duodecim stellarū. ℣ Quarto assūpta ē cū terribili potestate: qz oēs demones pterriti fugerūt. nec mirū. fuerūt enīz territi a tā honorabili societate. Cant. vij. Quid videbis i sunamite: nisi choros castroū. i. ordines ągelorū. Vulnerati a tā ineffabili iocūditate. qz sicut dī Ecc. xxij. Musica in luctu ꝓportuna narratio ē. Excecati a tā mirabili claritate instar noctue q ad lucē solis excecat. Tremefacti a tā terribili ptate. instar eīm canū virgā timere. fugiūt a q plagā accepunt. ℭ Scōo videndū

dum ẽ ꝑm quid si assumpta: qr nõ solum quatũ ad aiam. ꝫ ẽt quatũ ad corpus est glorificata. Et ꝑm hoc assignat August. quattuor rões. ꝑ Prima ẽ qr fuit mater xpi uerifica. z iõ debuit a filio sublimari. Voluit eim xps totus cẽ matris ꝑm carnẽ vt. ſ. patrẽ carnalẽ nõ haberet. Voluit z matrẽ totã cẽ suã. vt alios filios nõ generaret. qui ergo mꝫm noluit cõiacẽri homini. nũqd eã cõiacabat vermi. Qr ea noluit generari filios carnales. nũ quid ex ea voluit generari vermes. Ipe eim ꝓcepit cuilibet suũ patrẽ z mꝫm honorare. Qui ergo tantum honorat ſctos suos alios in terris. qũo mꝫs cõtemnit honorẽ. Quõ ergo filiũ a vitio irreuerẽtie erga mꝫm. z ingratitudinis erga hospitaz. z fallatie erga amicã ostẽdemus immunẽ. si eã quã in vita ꝓ: alijs uilexerat ꝓ: alijs dereliqt in fine. ꝑ Secunda rõ ẽ qr fuit xpi fidelis ministra. Vñ Aug. de suis ministris veritas dicit. Vbi ego sum. illic sit z minister meus. Si maria ibi erat nũquid equali gra. Et si equali gra. vbi equa dei cẽsura qua reddit vnt cuiqꝫ ꝑm merita. Si ꝓ oibus vnctib⁹ marie viuenti donata ẽ gra. mortue erit minuẽda. Albst. Ministrauit aũt xpo ex utero materiã corporis ꝓparando. extra uterũ in sua infantia cũ alendo: z i egyptum fugiẽdo. in sua ꝓuentute ad nuptias associando. in monte cruci affisten do. post mortez oia loca eius deuotissime frequentando. post ascẽsionẽ ei sedulas preces offerẽdo. vt habeẽ Alex. ꝓlo. ꝑ Tertia rõ ẽ qr fuit vestis xpi deaurata Nullus eim rex pateret vestimentũ suũ a vermibus conodi. Aug. Si elegit diuina volũtas inter ignẽ flãmas puerou vestimẽta seruare illesa: cur abnuat i matre ꝓpria qõ elegit in veste aliena. Lõueniens aũt fuit vt in coronatione regine celi sic ẽt ornatus corporis sui. Lui rex i eodẽ ornatu appeat vt sicut in corpe regis scriptũ ẽ. Rex regũ z dñs dominantiũ. Sic in corpe regine scribaf. Regina reginaz. z dña dñaz. ꝑ Quarta rõ ẽ: qr fuit thesaurus xpi z gẽma preciosa. ideo debuit in celesti thesauro recõdi. Unde Aug. Thronus dei thalamũ dñi celi tabernaculum xpi dignã ẽ ibi eẽ vbi ipe ẽ. Tã preciosum thesaurũ dignius est celũ seruare ꝙ terra. Illud sacratissimũ corpus in cesa vermib⁹ traditũ: qr sentire ñ valeo: dicere ptimesco.

¶ Sermo. ccxij. ¶ Eodem die. Sermo secundus.

Mulier amicta sole z luna sub pedibus eius z in capite eius corona stellaz duodecim: z in utero hñs cc. Apoc. xij. Gloria dñe describẽs Joannes euangelista ostẽdit eã ex oi parte luminosaz z gloriosam. ¶ Primo ẽ luminosa a parte superiori: qr in capite hz corona duodecim stellarũ. Stelle duodecim sunt nouẽ ordines angelorz. z tres ordines beatorũ ſ. martyres: cõfessores: z virgines: q oẽs ipsam coronãt. qr eã veneranf z laudãt. Seraphin eiz miranf z laudant in ipsa charitatẽ taz succensaz. Cherubin sapientiam tam ꝓfundaz. Throni pacem z quietẽ in deo tam trãquillã. Dnationes taz magnaz z tantaz sup angelos ꝓmi nentiam. Virtutes tantã miraculoum efficaciã. Ptates tantam sup demones potẽtiaz. Principatus tãtaz de omnib⁹ regnis putẽtiaz. Archãgeli tantam õ oibus locis diligẽtiaz. Angeli tantaz õ singulis ꝓuincijs custodiam. Martyres tantaz in tribulatiõibus cõstantiaz. Cõfessores tantã sobrietatẽ z tẽperantiam. Virgines tantã puritatẽ z mũditiam.

¶ Secũdo ẽ luminosa a parte inferiori cũ dr: Et luna sub pedibus eius. Per luna mutabilitas designat. Est aũt q̃druplex mutabilitas. ꝑ Una ẽ nature q̃ z tã ẽ in angelicis ſpiritibus qui sunt mutabiles ꝓ naturã: ꝫ sunt immutabiles facti ꝓ gram. Ista talẽ luna z hz sub pedibus qr oẽs angeli eius impio fauẽt. De hoc Deũ. xxxvij. Vidi quasi solẽ z lunam: z stellas vndecim adorare me. Per solem intelligit suprema hierarchia. per lunã media. ꝓ stellas vero vltima. ꝑ Scda est mutabilitas fortune. Eccl. xxvij. Stult⁹ vt luna mutaf. Ista etiam luna z sub pedibus habuit: qr oia terrena calcauit ꝓ pauptatẽ voluntaria z quam elegit. Dẽ aũt Deut. xi. Dis locus quẽ calcauerit

pes vester: vester erit. Si enim talia cal
caremus sub pedibus: & ea non tangere
mus affectibus. veraciter nra cōt. Ter
tia ē mutabilitas culpe. ps. Per diē sol
non vret te: nec luna p noctē. Alia enīz
sancta nec in die psperitatis cadit i pec
catū per intēperantiā. nec in nocte ad
uersitatis pimpatientiā. Ista lunaz sub
pedibus hūit: q: nulla culpa vnquaz in
ea pualere potuit. Unde Aug. in li. de na
tura & gra. Excepta sancta virgie Ma
ria si oēs sci & scē interrogati fuissent:
vtrū sine pctō cōt. rndissent. Si dixeri
mus qm pctm non hēmus: ipsi nos se
ducimus: & veritas i nobis non ē. Excē
pta hac scta virgine de qua ppter ho
norez dñi cū de pctis agit: nulla p̄sus
volo mētioné hēre. ℣ Quarta ē mutabi
litas miserie. ps. Oriē in diebus eī⁹ iu
sticia & abūdantia pacis. donec auferat
luna. Glo. i. mutabilitas: que quidez in
resurrectōe auferet. Ad Ro. viij. Ipa crea
tura liberabit a seruitute corruptionis
cē. Et ista luna sub pedibus eius habet:
q: psecta corporis imortalitatē possidet
& sup angelos glificata manet. ps. Lali
go. i. humana mortalitas sub pedibus
eius. & ascendit sup cherubin & volauit
cē. ℣ Tertio fuit luminosa a parte inte
riori. qō notat cū dr: In vtero hūs. Ha
bebat eiz in vtero p̄nū splēdorez. Heb.
i. Qui cū sit splēdor glie cē. Nitedi candi
dorē. Sap. vij. Lādoē enim lucis eterne
cē. Diuinū odorē. Eccl. xxiiij. Ego quasi
vitis fructificaui suauitatē odoris. Sua
ue dulcorē. illū. s. qui dicit ibidē. Spūs
meus sup mel dulcis cē. Ignē celestem.
Heb. xij. Deus nr ignis cōsumens ē: q:
igit in suo vtero hūit paternū splendo
rē. ibi remansit mirabilis claritas. vñ
Ambr. Quid nobilius matre dei. q̄d splē
didius quā splēdor elegit. q: hūit niueū
candorē. ibi remansit mirabilis puritas
Unde Anselmus. Dicebat & virgo beata
ea puritate niteret qua mater: sub deo ne
qt itelligi: q: hūit diuinū odorē. ibi rema
sit mirabilis suauitas. Eccl. xxiiij. Sic
cinamomū & balsamū aromatizās odo
rē dedit: q: hūit suauē dulcorē. ibi rema
sit mirabilis pietas. Unde dr: Ad gratie
& misericordiā: q: hūit ignē celestem. ibi
remāsit mirabilis charitas. p quam opa
bolū succedebat. Judith. ix. Percuties
eū labijs charitatis mee. p quā oia terre
na ptēnebat. Here. ij. Recordatus sum
tui miserans adolescētiā tuaz & charita
tem desponsatiōis tue qñ secuta es me i
deserto &c. p quā oia aduersa patiēter
sustinebat. Lanf. vij. Atque multe si po
terāt extinguere charitatē. ℣ Quarto
fuit luminosa a pte exteriori. cū dr: Almi
cta sole. i. imortali corpe. ps. Dis gloria
eius filie regis ab intus quātū ad gliam
aie. circūdata varietate. quātū ad dotes
corporis: que redūdat ab intus ab aia i
corpus. Siquidē ex redūdantia pulchri
tie resultat in eius corpore claritas. & ex
redūdantia fortitudinis ipassibilitas. ex
redūdātia tpantie subtilitas. ex redūdā
tia fluiditie que oēs vires circuit resultat
agilitas.

℣ Sermo. ccxiij. ℣ Eodē die. sermo. iij.

NOta pulchra es
amica mea: & macula nō ē in
te cē. Lanf. iiij. Spōsus celes
tis volēs sponse sue pulchritudinez et
dignitatē ondē. quattuor: iplicat i vbis
pmissis. s. q: fuit sine macula: q: fuit dei
amica: q: fuit pchra: & qm ē tota pul
chra. ℣ Pulcra eiz fuit sine macula p oīs
pcti imunitatē. Ipa qdē libez arbitriuz
in bono cōfirmatū habuit. & ō nulli pec
cato ptentire potuit. Potētia eiz libertā
arbitrio. Uno mō cōsideraf quā fuit hz i
differēter ad peccādū & nō peccādū. &
hoc mō cōsideraf quasi in dispositio ad
hoc vel ad illud. & hoc mō fuit in adam
i statu innocētie. Ecc. xv. Deus ab initiō crea
uit hoiem & reliqt eū in manu p̄silij sui.
℣ Scōo cū dispōe ad peccandū. Et hoc
mō ē in regeneratis p baptismuz: q: fo
mes ab eis nō aufert. ℣ Tertio cū neces
sitate ad peccādū. Et hoc mō ē in nō re
generatis p baptismū in gbō fomes nō
tantū ē dispō ad peccādū sed quedā ne
cessitas. ℣ Quarto cū dispōe ad nō pec
candū. Et hoc mō ē in angelis & beatis.
& fuit in beata virgine post gr̄az sue san
ctificationis vltime. & quātū ad hoc. ly
existens in via fuit in statu angelorum &
beatorū. ℣ Secūdo fuit dei amica p fer-

ẽtẽ charitatẽ. Distinguit aũt Dionysi⁹ descriptõe seraphin quattuor gradus charitatis. Dicit em eox dilectionẽ eẽ mobilẽ: calidã: acutã: ꝫ supferuidã. Ista quattuor gradus in bta virgine repiũt. Almor em dei fecit eaz mobilẽ. i. dei pceptis valde obediẽtẽ: qñ. i. ipa dixit: Ecce ancilla ꝛc. Fecit eaz calidã. i. alta virtutũ seruẽter cõsecẽtẽ. qõ significat ꝑ hoc ꝙ pcepto dñi mox cũ festinatione abijt in montana. Fecit eã acutaz. i. alta celox secreta penetrantẽ. Eccle. xx iiij. Gyrũ celi circuiui sola ꝛc. Fecit et eam supferuidã in solo dei amore quiescẽtẽ. Cant. v. Ego dormio et cor meum vigilat. ¶ Tertio fuit pulchra ꝑ oino dãtis ꝫ corporis puritatẽ. Eius em puritas fuit ꝑfecta ipermixta: ꝫ continua. ℣ Fuit ꝑfecta: qz cũ triplex sit puritas. s. humana: angelica: ꝫ diuina. Ipam diuinam puritatẽ in vtero nouez mensibus portauit. ipsam puritatẽ angelicã transcendit. oẽm puritatẽ humanã vniuersaliter supault. ℣ Secũdo eius puritas fuit ipermixta. Nõ em habuit admixtionem originalis: qz fuit in vtero a spũ scto ꝛfectificata. Nec admixtionẽ mortalis: qz fuit a patris potẽtia cõfirmata. Nec admixtionẽ venialis: qz fuit a puritate filij ipegnata. Judith. xiij. Aliuit dñs: quia custodiuit me angelus eius ꝫ hinc eũtẽ: ꝫ ibi cõmorantẽ. ꝫ huc reuertẽtẽ. Custodiuit enim eã dñs. ꝫ in mũdũ eũtẽ: qz ipsam ab originali pctõ purgauit. ꝫ i mũdo cõmorantẽ: qz ipam a mortali conseruauit. ꝫ ad pt̃ia reuertẽtẽ: quia sine macula venialis peccati de mundo exiuit. ℣ Tertio eius puritas fuit cõtinua. nunquã enim fuit interrupta. Ecc. xxiiij. Usq; ad futurũ seculũ nõ desinã ꝛc. Nunq; interpolata: qz fuit a deo cõfirmata. Ibi dẽ. Et sic in syon firmata sum ꝛc. Nunq; diminuta. Seruabat em illud dictũ ꝓphete. Exercitabar ꝫ scopebã spũs meus sed semp fuit augmentata. imo totaliter vltimata ꝫ deiformis effecta. Vñ Hiero: Jure sole phibẽt amicta que luce ẽmarcessibili vi imersa neqz summatiz tangi. sz opiri magis circũfundi ꝫ tãquaz illo igne concludi. ¶ Quarto fuit tota pulchra. Ex hoc aũt habet ꝙ ẽ in corpe ẽ in anima sit assumpta. Si em ala glificata eẽt ꝫ caro putrefacta in terra iaceret: tota pulchra non eẽt. Hoc aũt competit diuine potẽtie: sapiẽtie: iustitie: ꝫ bonitati. ℣ Potẽtie quidẽ. vñ dicit Aug. Si iesus quẽ scimus oia posse voluit i mẽ integrã seruare pudorẽ. cur nõ velit eã a putredinis seruare fetore. Quis nisi puerli sensus audeat dicere ꝙ mẽ a putrefactione facilĩter seruare potuit seruare noluerit. ℣ Hoc ẽt cõpetit diuine sapie. Sicut ꝺ Prouer. ix. Sapia edificauit domũ suã ꝛc. Sapiẽs architectus domũ pulchrã facit intus ꝫ extra. Talẽ xp̃s in pñti vita matrez suam sibi edificabit. s. pulchrã itus in mẽte per puritatem. ꝫ exterius in corpe ꝑ virginitatem. Si igit diuina sapia taz pulchrã eam in corpe ꝫ in aia edificauit: non debuit in morte istã pulchritudinẽ sibi diminuere: sed magis augere. ¶ Competit etiam hoc diuine iustitie. Honorat quidẽ multorum sanctoꝝ corpa. honorat ẽt et sua torméta. sicut crucẽ: clauos: spineaz coronam: ꝫ lanceã. Si in tanto honorẽ habetur crux sancta: in qua corpus xp̃i adhorã requieuit. in quãto honorẽ ꝺz habere mẽm suã gliosam in cuius vtero nouẽ mẽsibus requieuit ꝫ habitauit. Et si in tanto honorẽ hñtur corpora sancto rũ: ex eo. s. ꝙ fuerũt organa spũs sancti. in quãto honorẽ tũc haberi ꝺz corpus illud qõ fuit spũs sancti organũ ꝫ xp̃i speciale domiciliũ. imo totiꝰ trinitatis nobile triclinũ. Si in tanto honorẽ habentur imagines picte. in quãto honorẽ debet haberi illud corpus in quo filius ꝙ ẽ imago patris habitauit. In quo gdem imago dei sibi impssa illibata pmansit. In quo ꝫ per qõ imago nr̃a que erat corrupta repata fuit. ℣ Lopetit ẽt hoc sue bonitati: Bonũ qz filij semp interesse magis pcere mr̃i ꝙ sibiipsi. Constat autem quod filius sibiipsi parcere voluit ab illa gnãli sntia qua ꝺr̃: Pulvis es ꝫ in pulverem reuerteris. ꝫ mr̃em suaz excepit ab illa alia sntia qua ꝺr̃: In dolore paries. Quare ergo non excepit a prima. sine in pulverẽ reuertaf: qz tã bonus filius fuit

lt q; in ortu voluit flere: z mrem gaudē voluit. Qui igit mortalis tanta cura; ō ea habuit. nūquid factus gliosus de ea amplius non curabit. Absit. Negrit ergo potētia dei. sapia: iusticia: z bonitas q; virgo mr nō tm in aia sit glorificata: sed etiam in corpore sit stola imortalitatis induta.

¶Sermo.ccxiiij. ¶Eodē die. Imo.iiij.

QUe est ista que pgredit quasi aurora cōsurgens: pulchra vt luna: electa vt sol. terribilis vt castroꝝ acies ordinata. Cant. vi. Celestes spūs claritatem virginis cuitus gliaz laudē admirantes iter se querūt z dicūt. Que ē ista que pgredit quasi aurora cōsurgens ꝛc. Admirant aūt eam quantū ad quadruplicem eius statū. ℣ Primo quātū ad suuz ortū. cū. s. dicūt. quasi aurora: q; ab omni pcti tenebra ē expurgata z luce gratie diuine pfusa. Leteri sancti cū peccato originali cōcipiunt z nascunt. Christus aūt fuit sine pctō originali cōcep⁹. z sine originali natus. Virgo aūt maria medīū locū tenet: q; fuit cū pctō origiali cōcepta: z sine originali nata. Ista triplex diꝛa tangit Job. iij. vbi dī ō die culpe originalis que icepit qñ apti sūt oculi ade. Obtenebrent stelle caligine eius. Stelle eiz. i. ceteri sci illo die culpe originalis sunt obtenebrati: q; fuerūt cum pctō originali pcepti z nati. Expectet lucē. i. xp̄z z nō videat. Iste eiz dies culpe nō vidit xp̄m nec in suo cōceptu: nec in suo ortu. Nec ortū surgētis aurore. Aurora figdē. i. virginē beatā vidit quātuz ad cōceptū: sed nō vidit quātū ad ortū. Necesse aūt fuit vt ista aurora nobis oriret. Elī eim eius ortū hō iseflabat i tentationib⁹ demonū z infirmus erat ad incipiendū bonū: z debilis ad pfuerādū iz aduenīte ista aurora demones in infernū fugiūt. hoies meritoꝛie opari pūt z vsq; ad finē opus pducūt. Ista tria tāgunt in ps. Ort⁹ ē sol: z congregati sunt: z in cubilib⁹ suis collocabunt: quo ad pmū. exhibit hō ad op⁹ suū: quo ad scōz. ad opatōez vsq; ad vesperā: quo ad tertiū. Necesse ēt fuit vt ista aurora oriret; q; añ angeli officiū suū circa hoies nō exercebāt qō ē illuminare: z purgare: et pficē. iz aduenīte ista aurora ceperunt nos disponē ad illumiationē gre: purgatione culpe: z pfectione glorie. Istud notat Ieū. xxxij. vbi dixit angelus Iacob: Dimitte me aurora ē: qut cuz mittē nolūt angelū: donec triplicē gram ipe trauit. s. illumiationē intellectue. p hoc q; Israel sibi nomē iposuit. purgationez affectue p:o eo q; nerwus femoris eius emarcuit. z pfectionē glie: p hoc q; eum benedixit. ¶Scōo mirant spūs celestes virginem quātum ad ipsius pgressum. Cum addunt pulchra vt luna. Ipsa autem nūquaz aliquā macula habuit i cogitationibus: q; semp fuerūt sancte. nec in affectionibus: q; semper fuerunt mūde. nec in intētionibus: q; semp fuerunt recte. Cant. iiij. Tota pulchra es amica mea: z macula non ē in te ꝛc. Fuit nāqz in cogitatiōibus tota. pulchra in affectōnibus. sine macula in intētōibus. ℣ Secūdo luna habz lucē variatā. z sepe obscuratam. Est aūt luna festiuitatū distīctiua. Ecc. xliij. A luna signū diei festi. In visione nāqz istius lune semper magnū festū facit deus: angelus: z hō beatus. Nā deus de hoc habet magnā gliaz angelus magnaz letitiaz. homo beatus magnam honoris excellentiaz. Judith xv. Tu gria hierūm. t. ipsius dei qui est visio pacis. tu letitia israel. t. angelorum z deū facie ad faciē semp vidēt. tu bonorificētia populi nr̄i. t. oium sanctorum et beatoꝝ: de quoꝝ pgenia ipa descendit. Fuit aūt pulchra vt luna in sua conuersatione: z in sua vita. imo pulchrior: quā luna: q; luna habz lucē multis maculis respsam. Aliquādo lucet in principio nocti⁹. z significat bū incipiētes. Aliqñ in fine noctis: z significat pfuerātes. qñqz p totam nocte: z significat vitā bonam cōtinuātes. Virgo aūt Maria fulsit z i suo pricipio: q; fuit i vtero scificata. In medio. q; fuit filio dei illustrata z scē cōuersata z in suo vltimo: q; in aia z corpore fuerat glorificata. Per nocte ēt significari pōt tētatio z tribulatio. Quā da eiz sancti adiuuāt in pricipio tētatōnis: qdā i medio. qdā i fine. iz bta maria

semp adiuuat. ⁊ in principio dando consta[n]tia. ⁊ in medio dando pseuerantiaz ⁊ in fine dando gl'iosam coronã. ¶ Tertio hz lucem eclypsatã ⁊ obscuratã. Secundũ aũt dr̃m Aug. luna tripl'r obscuraf. Aut quãdo nubibus tegit. aut quãdo eclypsat. aut quãdo renouat. ¶ Sic et virgo b̃ñdicta fuit obscurata p̃ sui humilitatẽ p quã se obumbrabat. Del hz habet Canti. i. Nolite me ꝯsiderare ꝙ fusca sim. q. decolorauit me sol. Ac si dicat. Quatomagis sol me illuminauit p suaz matestatẽ. tanto magis exterius me decoloraui[t] p̃ humilitatẽ. ¶ Secundo fuit decolorata pp nimiã dolorꝭ acerbitatez ⁊ hoc in filij passione vbi cum sole. i. cuz filio suo xp̃o iesu passa est eclypsim. Job. ij. Sol. i. xp̃us conuertet in tenebras p mortez. ⁊ luna. i. virgo beata Maria cõuertet in sanguinẽ p̃ doloꝛ. Non. n. tũc tñ vnam mortẽ. sed tres quodãmõ passa est Ezechi. xxxi. Duplicet gladius ac triplicet. ¶ Una. n. mors seu tristitia ꝙ̃ ipa virgo Maria passa fuit ⁊ patiebat. fuit sepatio mꝛis a filio. ⁊ ista fuit mors amara. Alia fuit sepatõ a deꝛ xp̃i a suo coꝛpoꝛe. ⁊ ista mors seu tristitia fuit virgini b̃ñdicte multũ amarior. ¶ Tertia mors fuit in matre. s. sepatio anime xp̃i a spũ suo. Alia nãqz xp̃i Marie coꝛpus suũ vitificabat. Spũs vero suus cum spũ xp̃i vnitus fuit. Magis. n. erat spũs b̃ñe marie cum suo filio b̃ñdicto ꝙ̃ in suo coꝛpoꝛe ppio. Qñ ergo xp̃s emisit spũm suum. ipa doloꝛe intensissimuz patiebat. ⁊ ista tristitia in virgine gl'iosa fuit mors amarissima. q. tũc doloꝛis gladius ipi⁹ aiaz ptransiuit. ¶ Tertio virgo b̃ñdicta fuit obscurata p mortẽ suam coꝛpalem. Tũc enim facta est obscura. qñ ab ipi⁹ coꝛpe aia recessit vt sicut obscuraret in morte ⁊ fieret nouissimũ in resurrectiõe. Dam. Sicut sol iste splẽdidus ac luciflu⁹ sub lunari coꝛpe latens ad bꝛeue videt deficere cum suo nõ p̃luet lumine habẽs in se phẽnem luminis fontẽ. sic ⁊ tu fõs veri luminis tnc̃ sumptus vite thesaurus hz bꝛeui interuallo temporis coꝛporalit mortis sis addicta. tamẽ copiose nobis i fundis indeficiẽtis luminis claritatem. ¶ Tertio angeli admirant eam quo ad dei filij ꝯceptum. cũ subiungunt. Electa vt sol. Scõm aũt Augu. in sole tria videmus. s. ꝙ est. qõ lucet. ⁊ qõ calet. Ipa fuit electa sicut sol. qz habuit electum esse. Nam pater elegit coꝛpus ipm̃ sanctificãdo. Pelegit aiam ipam virtutibus adimplẽdo. ⁊ vtrunqz elegit ⁊ pelegit habitare in tabernaculo suo faciẽdo p̃s. Elegit eam deus ⁊ pelegit eam. Filius dedit sibi electa lucẽ. i. diuinoꝛ cognitiõz. Apoca. xxi. Ciuitas nõ eget sole aut luna ⁊c. Ista nãqz ẽ ciuitas de qua dr̃ in p̃s. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Ista ciuitas nõ indiget illuminatiõe angelica. ideo dr̃ ꝙ nõ indiget sole nec illumina tõe humana. ideo dicit ꝙ nõ indiget luna. sed illuminat luce diuinitatis. nõ dr̃. Et claritas dei illuminabit illam ⁊ luce humanitatis. ideo subditur. Et lucerna eius est agnus. Spiritus scũs dedit sibi caloꝛẽ. idest ordinatũ amoꝛem. sm autez Augu. quadruplex est gradus amoꝛis. Primo nãqz debemus diligere quod sup̃a nos est. s. deũ. Deinde qõ sum⁹. i. nos ipos. Deinde qõ suꝛta nos est. s. primuz. Deinde quod infra nos ẽ scilicet mũdũ ⁊ totũ genus humanũ. Virgo ergo beata ordinatã habuit charitatẽ. Tã quod supra se erat. s. deũ amauit reuerẽter ꝙ iuxta se erat. s. filium dilexit dulciter. ꝙ ipa erat. s. se dilexit sapiẽter. qõ infra se erat. s. genus humanũ dilexit misericoꝛditer. ¶ Quarto admirant eam quantũ ad eius ascensum gl'iosũ cum subdũt terribilis vt castꝛoꝛuz acies ordinata. Sciebant enim angeli spũm humanũ coꝛpori terreno inclusum ab spũs minoꝛatuz. Unde. p̃s. Minuisti eũ paulominus ab angelis ⁊c. Et de hoc nõ mirabant quia coꝛpus qõ coꝛrumpit aiam aggrauat. hz tamẽ adequatõem tpe gr̃e sunt expti. qz homines p̃ virginalẽ munditiã adequatur angelis. de hoc et nõ mirabantur eo ꝙ homo factus est ad dei imagineꝫ ⁊ dei factem contemplandã. Admiratõz igit nouerat nec de hoc admiratiõem ꝯcepe rant. sublimatiõem aũt credere nõ valebant. Et ideo videntes humanã naturã in duabus psonis. s. xp̃i ⁊ mãis sup angelos sublimari in admiratiõem sunt commoti dicẽtes de xp̃o illud qõ legit Isai.

lx. Quis est iste qui venit de edom ꝛc. Et de virgine. Que est ista que ꝑgredit quasi aurora consurgens. ꝛc.

¶ Sermo. ccxv. ¶ De eodem sermo. v.

Que est ista que ascendit ō deserto delitijs affluens innixa sup dilectū suū. Cann. vlti. Si aliquis rusticus vel inexpertus lapidem ꝓciosū laudaret modica laus esset. sed si gēmarius docti ssimus aliquē lapidē ꝓciosum mirareť ť laudaret ingens laus esset. Si igit nos gressū ť inexpertū virginem laudamus parua laus videť. Maxima aūt laus est quādo spūs celestes laudāt tantam virginis maiestatē. ¶ Ponūt ergo angeli in ꝓmissis verbis duo. ¶ Primo snam admiratōem cum dicunt. Que est ista ꝛc. Ad istam aūt admiratōem respōdet Augu. Ista est mī dei regina celi domina mundi porta paradisi. In hoc aūt quod dicit Mater dei tria notāť. Unū est ꝙ ipa sup xp̄m habuit materne auctoritatis imp̄ium. Luce. ij. Erat subditus illis. ¶ Secundum ꝙ debuit sublimari ad filiū. Dan. Decuit mīrem ad filiū sublimariť vt ad ip̄m ascendat sicut ad ip̄am descenderat. ¶ Tertiū ꝙ hȝ ad nos materne cōpassionis affectū. Unde frequenter ei dicere debemus. Monstra te esse mīrem ꝛc. ¶ Secūdo est regina celi. Hiere. xliij. Sacrificemus regine celi ť libemus ei libamina. ť faciamus placētas si cut fecimus nos ť patres nostri. ť saturati sumus panibus ť bene nobis erat malumq; nō vidimus. Et eo autē quo cessauimus sacrificare ei indigem⁹ omnibus ť fame ť gladio ꝓsumpti sumus. sicut autem dicit in scholasticis hist oriis triplex erat distinctio eor̄ que deo offerebant. Aut enim erat oblatio de animalibus ť dicebať sacrificium. Aut erat de sicca materia vt de simile pane vel simi libus. ť tunc dicebať oblatio. Aut erat de liquidis. s. vino vel oleo ť dicebatur libatio. Ista autem triplex distinctio tāgit hic. primo sacrificiū. cum dicit. Sacrificemus. Libatio cum subdit. Et libemus ei libamina. Oblatio cum subditur Et faciamus ei placētas. Nos autem de bemus regine celi sacrificare cor̄ porta nostra ꝓ mortificatōem viciorum libare corda pulsa ꝓ ꝓassione lachrymar̄ ť exhibere placentas. i. consciās placidas per interiorem nr̄am purificatōem. ¶ Tertio est domina mundi. ideo ad ip̄am tanq̄ ad dominā ť augustā omissis alijs inter medijs appellare licebit. siue quis grauet a diabolo. siue a tyranno. siue a carne. siue a dei iustitia. Ly enim ad ip̄am appellare si quis grauaťa diabolo sicut p̄z in theophilo qui cū seruus se diaboli fecisset. tandem appellauit ad augustam ť ipa totum irritū fecit. ť ad p̄stinū statum gratie restituit eum Ly ēt ad ip̄am appellare. si quis grauet a tyranno hoc significať in hester. vbi tyrannus aman populus dei voluit occidere. sed regina hester i. est virgo b̄ndicta ipius tyranni malitie obuiauit ac sniam reuocauit ť pp̄ter ad p̄stinū statum restituit. Ly ēt appellare ad ip̄am si quis grauet a carne sicut patuit in Maria egyptiaca. que multo tpe libidini deseruiuit. sed ad ip̄am virginem cōfugit ť appellauit. ť sic carnis libidinem ť cupiscentia superauit. Ly etiam ad ip̄am appellare. si quis se a dei iustitia sentiat aggrauari. Unde legitur in vita Beati Dominici ꝙ cū xp̄s ꝓtra mundū dura sniam ꝓferre vellet. occurrit mater xp̄i gloriosa ť virit. Bone fili nō sm eor̄ malitia sed sm tuā misericordiam agere debes. ¶ Quarto est porta paradisi ꝙ ip̄am tāquā ꝑ portā ad nos deus venit. Ezech. xliij. Porta h clausa erit ꝛc. Et ꝑ ip̄am virginem benedictaq; Mariā glibet tanquā ꝑ portam in celū ascendit. Unde de ipsa cantat ecclesia. Tu regis alti ianua ť porta lucis fulgida ꝛc. Et ꝑ ip̄am tanquā ꝑ fenestram deus ad nos oculo misericordie sue respicit. Cant. ij. En ipse stat post parietē ꝛc. Stat. n. post parietem nr̄m. i. post humanā naturā nr̄am. respicit nos ꝑ fenestrā id est ꝑ mr̄em suam. ť ꝑ cancellos id est ꝑ vulnera sua. ¶ Secūdo angeli ponunt sue admiratōis rōnem. cum dicūt. Que ascēdit de deserto vbi ponit rō admirationis. ť qr de deserto ascendit. ť quasi ō litijs affluens ascendit. ť qz innixa sup dilectū ascendat. ¶ Admirant nāq; ip̄i angeli siue celestes spūs angelici quod

ascendit de deserto i deest de mundo. tantis vitijs pleno. de quo gdem mũdo deip̃am virginem bñdictam innocẽter deduxit ⁊ eduxit. deut. viij. Ductor fuit domin⁹ deus tuus in solitudine i q̃ erat serpẽs flatu adurens. ⁊ scorpio atq; dipsas. Est aũt dipsas fm Jsidor. quoddam genus serpentis qui latine dicit situla p ptrariũ. qr cum talis serpens momorderit siti perire facit. In hoc ergo deserto mundi est serpens adurens i deest dyabolus mentes hominũ ad appetitũ ambitionũ incendẽs. ⁊ scorpio. i. carnalis delectatio q̃ puus blandit. sed postea pungit. Et est ibi dipsas. i. auaritia q̃ semp sitim facit. ¶ Secũdo mirand⁹ q̃ ascẽdebat cum affluẽtia delitiaꝝ ō deserto vbi est penuria ⁹solationũ. Sunt autem delitie generales. spales. ⁊ singulares. Generales delitie beatoꝝ sunt. de qbus dicit Augu. de ciuitate dei. Lnitas supna videt⁹ amat. ⁊ in eternitate dei viget in veritate dei lucet in bõitate dei gaudet. Et iste diuitie generales nobilius sunt i virgine. Sap. viij. O q̃ pulchra est casta generatio cum claritate. imortalis enim est memoria illius. Jn hoc q̃ dicit casta generatio. notat q̃ iocundus gaudet ō eo q̃. i. casta permanſit ⁊ tamen genuit. Jn hoc q̃ dicit cum claritate notatur q̃ clarius lucet. Jn hoc q̃ dicit imortalis. est enim memoria illius. notat q̃ nobilius viget ¶ Sunt autem delitie spales q̃ spaliter virginibus debent. s. aureola i capite. alba vestis in corpe. canticũ ieffabile in ore. ⁊ familiaritas in associatõne. qr sicut habet Apoca. xiiij. hi sequũtur agnum quocũq; ierit. ¶ Be autem delitie spales abundãtius sunt in virgine. Apocal. xij. Mulier amicta sole ⁊ luna sub pedibus eius. ⁊ in capite eius corona. xij. stellaꝝ in vtero hñs ⁊c. Alie autẽ virgines habent coronã aureolã. h autẽ coronam. xij. stellaꝝ ornatã. Alie decorãtur veste alba. Hec vero est sole amicta. Jlle sequunt agnũ pedibus suis. h autẽ hz lunam. i. eccliam militantẽ ac triumphantẽ sub pedibus suis. Alie cantãt p ꝑseruã ta virginitate. hec p virginitate ⁊ fecũditate. ideo dr i vtero hñs. ¶ Tertio sunt delitie singulares de qbus dicit Bernar. sic. Quid in delitias diuerlim ✠ ginitatis decus cum munere fecunditatis. Humilitatis insigne distillanté charitatis fauũ miſericordie viscera plenitudinez gr̃e progatiuã glorie singularis Propter tres primas virtutes dr Lanki. Lum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suũ. Jste rex hz triplicem accubitũ. s. sinum patris. vterũ matris. ⁊ patibulũ crucis. Nardus est herba parua ⁊ odorifera ⁊ calida. Per hoc q̃ est parua notat humilitas. Per ḥ q̃ ẽ odorifera notat virginitas. Per hoc q̃ est calida notat charitas. Lum igit iste rex esset in sinu patris dedit odorẽ Marie humilitas ⁊ ipm mox descendere fecit. Lum esset in vtero matris odorem ō dit sua virginitas que ipm in vtero paut. Dum aũt eẽt i patibulo crucis odorem dedit sua charitas. p quam xp̃s materni amoris imemor esse nõ potuit. sed ipam Joãni ꝯmendauit. ⁊ propter alias tres sequentes. dicit Lantic. iij. Que est ista que ascendit de deserto sicut virgula fumi ⁊c. Fuit enim virgula ideſt fletibilis ⁊ pietatez. ⁊ ex aromatibus q̃ fuit plena odoribus omniũ gr̃arum ⁊ vniuersi pulueris pigmẽtarij. q̃ omnes glorias quas alij sancti habent particulariter ipa hz vniuersalr. ¶ Tertio mirabant q̃ ipa innixa erat sup dilectũ suũ. Jn hoc aũt q̃ innixa dicit. quattuor prerogatiue notãt. s. eius magna securitas. ¶ Secura náq; erat q̃ cadere nõ poterat que sup deũ innixa fuerat. ¶ Secũda magna dignitas. Jnnixa enim erat ei cuius aspectu tremunt angelice potestates. ¶ Tertia magna familiaritas. Signum enim magne familiaritatis fuit i Joãne. q. in sinu xp̃i recubuit tãto dulcius ꝙto familiari⁹ tato secreti⁹ ꝙto sublimius. ¶ Quarta magna ptãs. Ná q̃ alicui rei initiũ virtutẽ eius sibi quodãmõ assumit. ⁊ ea sicut vult vtit. Sic mat dei oipotentiã filij qñ vult assumit. Bernar. Quõ miſereri. ſi potuit mr oipotentis. ¶ Sermo. ccxvi. ¶ De eode sermo. vi.

Quasi cedrus exaltata sũ in libano. ⁊ quasi cypressus in monte syon ⁊ quasi palma exaltata sũ i cades

equasi platatio rose in hierico. q̃si olina speciosa in campis. & quasi platanus exaltata sum iuxta aquā in plateis. Eccle. xxiiij. Ecce sex posuit differentias arborum q̃ in celesti patria sex sunt ordines beatoꝝ. s. Virgines. Cōfessores. Martires. Et apli. Prophete. Et Patriarche. Quos siquidē oēs & singulos virgo maria in sua assumptōe visitauit. & visitando pcurrit. & pcurrendo trāscendit. Libet tamē dyalogū facere inter virginem ascendentē & ipsos sanctoꝝ ordines eas totis affectibus retinere cupientes. Occurrit gdem ab inferiori ordo virginum dicens ei. Dane nobiscū domina & eternum. Tu es. n. domina nostra. abbatissa nr̄a. ordiné nr̄m instituisti ordinasti. & tenuisti. Te decet stare velut magistrā cuꝫ discipulis. oñam cū ancillis. abbatissaꝫ cū famulis. Ipsa aūt beata virgo tria p̃uilegia hūit. Unū in carne. s. virginitatem. Aliud in mente. s. puritatē. Tertiū i quersatōe. s. fame celebritatē. Sap. xliij. O q̃ pulchra. Ecce puritas mentis. Lasta generatō. ecce castitas v̄ginal. Cū claritate. ecce celebritas quersatōis. Sacre aūt v̄gines in his trib⁹ q̃tū possibile fuit se sibi assimilauerūt. Sicut aūt h̄ Eccle. xliij. Sicut duo inducit dilectōz. q̃tum ctōz. & associatōem. Associatio aūt & amicoꝝ. q̃uctio. p̃inquoꝝ. dilectio filiorū. Dicit ergo v̄gines beate v̄ginē Marie. Nos inquātū nobis possibile fuit nos similes tibi fecim⁹ in carne in mēte & i cōuersatōe. Et q̃ sicut duo inducit dilectōz. q̃uctōz & associatōnez. facte sum⁹ amice tue. p̃me tue & filie tue. & tō debes te associare nobis vt amicis tuis. q̃ugere te nobis vt p̃mis tuis. & spāle dilectiōez exhibere vt filiab⁹ tuis. Rūdit ego Maria. Nō vos filie desero sz q̃si cedr⁹ exaltata sum in libāo. Sūt aūt multa genera cedroꝝ. s. cedri q̃ nascunt in libāo. quarū odor fugat serpentes & interficit vermes. Liban⁹ aūt cādidatio intelligitur. Alie sūt cedri maritime q̃ hūt poma hūtia triplicē subām. Prima ē calida. media tempata. & vltima ē frigida. Et signi ficat xp̃m in quo fuit diuinitas q̃ ē multū calida. s. oium cordiū inflāmatiua in quo fuit asa tēperata q̃ oēs v̄rtutes in ipo/medijū tenuerunt. & in nullo vnq̃ ad aliq̃ declinauit extremū in quo erat caro frigida. s. ab oi concupiscētia aliena. Dicit ergo beata Maria virginibus sanctis. Nō vos desero filie sed rāquā odor cedri vobiscum maneo p̃ quē odorem & demones a vobis fugaui. & sepe malas cogitatōes in vobis extinxi. & vras animas dealbaui Uobiscū ēt remanet odor filij mei qui p odorē charitatis vos illūmauit. Et p tempamentū sue v̄tutis vos castificauit & p munditiā sue carnis vos regenerauit & in munditia conseruauit. ¶ Sequit ordo p̃fessoꝝ qui p̃fessi sunt ō um cordē oze & opere. & virgo benedicta p̃m p̃fessa ē cordē credē do. Lu. i. Beata que credidisti &c. Ore gliam dei p̃dicādo ibidē. Quia fecit mihi magna. Ope dem̄data adimplēdo. Est ēt virgo benedicta coꝝ deo p̃fessa suā humilitatē q̃n dixit. Ecce ancila dñi &c. Loꝝ angelo suaꝫ castitatē q̃n dixit. Q̃m vir nō cognosco coꝝ toto mūdo suā maiestatez q̃n dixit. Ecce. n. ex hoc btās &c. ¶ Dicit igit sancti p̃fessores. Utinā placeret dñe cuꝫ tuis seruis habitare. q̃ deū oze cordē & ope p̃fessā fuissi. q̃ coꝝ deo angelo & mundo xp̃i gloriā p̃dicasti. ¶ Respōdet illa & dicit. Non vos filij charissimi desero sz vobiscū q̃si cipressus in mōte syon remāco. Cipressus tota est medicinalis. s. cortice. foliis & fructibus. Et qcqd erat in virgine totū medicinale fuit. s. cortex. i. exteri oꝝ conuersatio sua. folia sua. i. verba sua suauia. & fructus. i. opera sua fructuosa. Fuitq; plantata in monte syon. i. in sanctis p̃fessoribus q deū p verā fidē speculati sunt. Dicat ergo virgo beata. A vobis filij ñ recedo. sz tāq̃ odor cipressi vobiscum maneo. q̃ ex odore mee quersatōnis sepe recepistis p̃solatiōem. & ex odore verboꝝ meoꝝ instructiōem. & ex odore fructus. i. filij mei salnatiōez. ¶ Sequit ordo martyrum. In qbus tria mirāda fuerunt. s. dolor intolerabilis. constātia laudabilis & charitas inextinguibilis. Ista tria laudabilius fuerunt in virgine Maria. ¶ Nam in filij passione in ea fuit dolor intolerabilis. Luce. ij. Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Quādo enim corpus xp̃i lācea p̃trāsiuit

anima xpi in xpo nõ erat. aia vero mris in ipso erat. ꝛ ideo illa laica eius aia ptrã fuit. Fuit et in ipsa cõstãtia laudabilis: q; ceteris fugiẽtibus ipsa nõ fugit: ceteris pauẽtibus ipsa nõ pauit. ceteris fidẽ pdẽtibus ipsa fidẽ seruauit. Fuit et i ea fortitudinis charitas. tuꝫ q; habebat ignẽ ppetuũ. i. dei filiũ q; corpus ei⁹ iple uerat: ꝛ mẽtẽ eius inflãmauerat: ꝛ ex ea corpus humanũ sũpserat. tũ q; habebat pabulũ ꝓtinuũ. i. bona opa que faciebat tuꝫ q; hẽbat sufflatoriũ assiduũ. i. spũm scm̃ q semp amorẽ accẽdebat. ℣ Dicãt ergo scti martyres: Nobiscuꝫ dña stare debeas: q̃ martyr ꝛ plusq̃ martyr fuisti. quã lancea tãti doloris ꝓcurauit: tãta ꝓtãtia armauit: tãta charitas inflãmauit. ℣ Rñdet illa. Nõ vos filꝫ desero. ſz q̃si palma exaltata in cades vobiscũ maneo. Per palmã nãq; victoria itelligit. Per cades vero q̃ interptat sca. Martyres significãt q fuerũt sancti. i. sanguine tincti. In virgine aũt erat ꝛ victoria amoris ad amorẽz: ꝛ doloris ad doloꝛẽ. erat sigdẽ in ipsa amor filꝫ imensus. In xpo aũt erat caro ꝛ aia ac deitas. Erat igit inter matrẽ ꝛ filiũ triplex ꝓiunctio. i. carnis ad carnẽ ex nãm. aie ad aiaꝫ amicitiã. spũs ad deitatẽ ex gram. Amabat qdez xpm amore nature: vt mr filiũ. Amore amicitie: vt amica dilectũ. Amore gre: vt creatura suũ creatorẽ. Ecce q̃tus amor in ea fuit. Sed videamus nũc q̃tũ doloꝛẽ habebat. Diffecabat nãq; caro virginis dũ sic videbat carnẽ xpi lanitari. Et diffecabat eius aia videns xpi aiaꝫ tam grauiter ꝛristari. Diffecabat ꝛ spũs eius: duꝫ videbat xpi deitatẽ: tã ignominiose tractari ac enormiter vilipẽdi. Nihilominꝰ erat in ea magnus amor filioꝛ. i. iudeoꝝ ꝛ magnus imo exceſſiuus doloꝛ de pditione ipsoꝝ. ℣ Dicat ergo virgo beata. Nõ vos desero sed in cades. i. inter vos q̃stis xpi sanguine tincti q̃si palma maneo. quia inter vos manet odor victorie mee: ex eo q̃ amor quo vos dilexi ꝛ vicit amorẽ filij. quo ipsius vitã corporalẽ amabã. Doloꝛ nãq; quẽ habebaꝫ de nra pditione: vicit doloꝛẽ quez habui de filij passione. ¶ Sequit̃ pseqnter ordo apostoloꝝ: q; ſz tũc nõ erãt in gloria: tamẽ si fuissent dicere potuissent. Be ipsis etiaꝫ ꝗttuor magnalia predicant. s. q̃ sunt sal terre: lux mũdi: lucerna accensa: ciuitas supra mõtez posita. Ista aũt de virgine excellẽtius ꝓdicant. Ipsa enim tanq̃ lucerna ardẽs ad dei amorẽ multos inflãmauit: tãq̃ sal terre a peccati putredine pseruauit. ꝛ tãq̃ lux mũdi ad dei cognitionez illuminauit. tanq̃ ciuitas supra montẽ posita oibus suã misericordiã exhibuit. ℣ Dicãt ergo apli: Tu q̃ es apostoloꝝ apostola. in apostoꝝ collegio moraris debes: que tanq̃ lucerna ardẽs mundũ frigidũ inflãmasti. tanq̃ sal terre mũduꝫ insipidũ ꝓdiuisti. tanq̃ lux mũdi terebroꝛuꝫ mũdũ illuminasti. tãq̃ ciuitas supra mõtẽ posita viscera tue misericordie omnibus apuisti. ¶ Respõdet illa ꝛ dicit. Nõ vos desero sed tanquã plantatio rose. in hierico vobiscũ pmaneo. Hierico interptat luna. ꝛ significat ecclãm idest apostoloꝝ ꝛgregatiõnem q̃ ecclãm plantauerũt. Quilibet aplꝰ fuit vna rosa p aliquã spalem gram qua redoluit. Ipa aũt fuit plantatio rose in hiericꝫ. quia in ipa fuerunt omnes gie singulares. ¶ Dicat ergo. Quasi plãtatio rose vobiscũ maneo. Vos. n. estis rose coram deo redolẽtes. ego vero sum plantatio rose que inter vos p gras quas habetis familiariter maneo Tlã maneo cum Petro p deitatis ꝛ humanitatis cognitõez cum Paulo p altã ꝛtemplatõnem. cum Andrea p ꝓcordialẽ ad crucẽ devotiõem cũ Jacobo p virtutẽ supplantatõem. cuꝫ Joane p ꝗginitatis ꝓseruatõez. cũ Thoma p fortiũ opez aggressiõne q̃. s. dixit Joan. xi. Eamus ꝛ nos moriamur cũ eo cũ Jacobo Alphei p meã in vtero sanctificatõem. cum Philippo p spalem cuꝫ filio meo familiaritatẽ. cum Bartholomeo p feruentẽ oratõem. Unde dixerũt demones ei. Jncendũt nos oratões tue. cum Matthẽo p terrenoꝝ despectiõem. cum Simone p mandatoꝝ dei ꝓmptaꝫ executõem. ꝛ cũ Thadeo p mẽtis mũditiam ꝛ purificatõem. Tlã in hystoria ecclesiastica vocat̃ coreulius. i. cordis cultor. ¶ Sequit̃ ordo ꝓphetaꝝ q̃ dẽ mõ ꝓphetabãt ỏ ꝓteritis. modo de futuris. ꝛ modo de ꝓsentibus occultis. Virgo aũt

gloriosa Maria ppbabat de preterito qñ dixit. Suscepit israel puerum suum ꝛc. Et de futuro cũ dixit Ecce enim ex hoc beatam. Et de pñti occulto. qñ Joañe i vtero sue matris ese cognouit. ℭ Dicat ergo ꝓphete. Recte debes domina in ꝓphetaꝝ numero copulari que ꝓphetie spũm ad pterita ꝛ futura ꝛ occulta pñtia suscepisti. ℭ Respondet illa ꝛ dicit. Nõ vos desero sed quasi platanꝰ vobiscum maneo. Est aũt platanus arbor habens folia lata plátata in plateis vt ibi vmbram faciat. Et significat eius verba que fuerunt refrigeratiua ꝛ ꝓ totũ mundum lata ꝛ diffusa. Quattuor enim vicibus virgo gloriosa locuta fuisse legit. s. cum Angelo. cum helisabet. ꝛ cum filio in templo. ꝛ cũ filio in nuptijs. Ipa enim loquente cum angelo deus factus est hõverus. Ipsa loquẽte cũ helisabeth. repletus est spũ sancto in vtero Joánes Ipsa loquẽte cum filio in templo. deus factꝰ est hominibus subditus. Ipa loquẽte cũ eo in nuptijs manifestauit suã gloriam xp̃s iesus. ℭ Dicat ergo virgo gloriosa. Nõ recedo a vobis ſ; odor verbor meorum manet in vobis. quoꝝ virtute ꝛ detus suscepit humanã nãm ꝛ puer in vtero suscepit gĩam ꝛ deus hominibus exhibuit obedientiã ꝛ suam mãifestauit gloriam. ℭ Sequit ordo pñarchaꝝ qui allegant dicentes. Tu es filia nostra. tu es caro ꝛ os nostꝛ. tu fuisti bacculus senectutis ꝛ debilitatis nr̃e. ergo tanꝺ filia debes pẽs tuos tua pñtia honorare. tã quã caro nr̃a debes tua pñtia cõfouere. tãqua virga nr̃a debes tua pñtia nobis ꝺsolationẽ ipẽdere attestãte ꝓpha qui sic inquit. Virga tua ꝛ bacculus tuꝰ ꝛc. ℣ Respõdet illa ꝛ dicit. Nõ vos desero ſ; quasi oliua spectosa in cãpis vobiscũ maneo. Sãcti nãq; pẽs opibꝰ misericordie intrẽti fuerũt. virgo aũt maria fuit misericordiã quasi naturalẽ: ideo dr̃: quasi oliua. Solus enim deus ẽ ipsa oliua: et ipsa misericordia. Leteri sancti habent oleũ. i. cõpassiõis affectũ. Virgo aũt gloriosa ẽ quasi oliua: qr̃ misereri ẽ sibi quasi versus in naturã. Habet etiaꝫ quasi totalem misericordiã. ideo dr̃: quasi oliua speciosa. Illa enim oliua est speciosa que ẽ pulchra in ramis. in solijs: ꝛ in fructu sic ꝛ ipsa habꝫ misericordiaꝫ. ꝛ in corde exhibendo cõpassiõis affectũ. ꝛ in ore ꝓ nobis aduocando apud deũ. ꝛ in opere cõferẽdo miserationis auxiliũ. Habꝫ etiã misericordiam vniuersalẽ. Sunt quidã sancti qui habẽt misericordiã specialẽ qi subueniũt quibusdã: ꝛ quibusdã nõ. Sũt quidã sancti qui hñt misericordiã particularẽ: qi in quibusdaꝫ infirmitatibus hñt virtutẽ curandi. Sũt qui hñt misericordiã localẽ: qr̃in matoꝛa beneficia ꝓstant in locis sepulture. Sunt qui habẽt misericordiã tpalẽ: qi in aliquibus tpib⁹ magis subueniũt. Misericordia autem virginis ẽ sicut oliua in cãpis: quia etꝰ misericordia ẽ omnibus personis. infirmitatibus. ꝛ omnibus locis ꝛ oibus tẽporibus. ℣ Dicat ergo: Non vos desero sed vobiscũ maneo ꝓ misericordiã quã habeo sic naturalẽ: sic totalem: ꝛ sic vniuersalem.

ℭ Sermo. ccxvij. ℭ De eodem. Sermo septimus.

SIcut cinamomũ ꝛ balsamũ aromatizans odorẽ dedi. Quasi myrrha electa dedi suauitatẽ odoris. Et quasi storax ꝛ galbanus ꝛ virgula ꝛ gutta. ꝛ quasi libanus non incisus vapoꝛ habitationem meã. ꝛ quasi balsamũ non mixtum odor meus. Eccl. xxiij. Ecce nouẽ posuit species aromatũ: qi videlꝫ nouẽ sunt ordines angelorꝝ quos virgo maria in sua assumptõe visitauit. visitando pcurrit. pcurrẽdo transcẽdit. Libet aũt alium dialogũ facere inter ipam virgines ascẽdentẽ. ꝛ ipsos ordines angelorꝝ eaꝝ retinere totis affectibꝰ cupiẽtes. ℣ Primo igit visitat ordines inferiores hierarchie. s. angelos. archangelos. ꝛ virtutes. ℭ Angelorum cim officiũ ẽ nunciare ꝛ ministrare ac custodire. Sic ipa gram humano generi deperditã nũciauit ꝛ inuenit sicut dictum est. Inuenisti gram apud deũ. In ecclesia ministra dei ordinata fuit. Eccl. xxiij. In habitatiõe sancta coram ipo ministrauꝛ. Alias nostras semp custodit. Nec ẽim ẽ illa gallina de qua dr̃ Mat. xxiij. Que pullos suos cu

stodit snb alis sue pietatis ab isidjs demonũ. ℣ Dicãt igit angeli virgini beate Intra nfm numeꝝ o dña debes habere cõsortiũ que simile nobis sortita es officiũ duz z mũdo letitiã annũciae: dũ ultimas gras administras: dũ alas oium custodire nõ cessas. ℣ Rñdet illa z dicit Nõ vos desero: sed sicut cinamomũ iter vos maneo. Ipsa species est sicca calida z aromatica. Sic z ipsa fuit sicca in carne per tẽperantiã z parcitatẽ. calida in aia per feruoꝛẽ z charitatẽ. aromatizãs in vtroqꝫ p mũditiã z puritatẽ. ℣ Dicat ergo nõ vos desero: sed vobiscũ manet odor tẽperantie mee. Et vobiscũ manet odor charitatis mee z aroma pietatis mee. ℭ Sequit ordo archãgeloꝝ quoꝝ officiũ est secreta dei scilla scire z mysteriũ de incarnatõe verbi cognoscere. Istud nãqꝫ mysteriũ supiores angeli cognouerũt a deo imediate p infusaz inspiratõez. Medũ ab ipsis supioribus p traditiã illuminatõez. Inferiores angeli a medijs cognouerũt p predicatõez. Sicut dicit Dion. Virgo autez cognouit p experientiã z inuisceratione. ℣ Dicat ergo archãgelꝰ: In nro debes agmine numerari vt te hẽamus sociam quã scimꝰ dei secretũ fuisse exptã. Nostri enĩz supiores a deo cognouerũt p inspiratione. Nfi medũ a supioribus p illuminatõez. Nfi inferiores ab ipsis medijs per pdicatione. Reuera tu virgo beata cognouisti p beatã experientiã z inuisceratione. ℣ Rñdet illa z dicit: Nõ vos desero: sed sicut balsamũ aromatizãs inter vos maneo. Sicut eiz dicit glo. ibi. Oia q in balsamo sunt virtuosa sũt. s. lignũ: corteꝛ: semẽ z liquoꝛ. Sic oia que i virgine fuerũt. Per lignũ nãqꝫ intelligit ipsius beate marie corpus virgineũ. Per corticẽ eius exteriꝰ cõuersatio. Per semen eius aia q fuerat in taz puro corpe semiata. Per liquoꝛẽ siue balsamũ eius filius bñdictꝰ intelligit. ℣ Dicat ergo a vobis non recedo: sicut odoꝛ balsami vobiscũ maneo: q quidẽ odoꝛ causat ex carne mea virginea: ex quersatiõe clara z ex aia sancta z ex plẽ beata. ℭ Segt ordo virtutuz: quoꝝ est miracula opari. Scõm aũt Aug. boni angeli miracula facilt: nõ aligã de nouo creãdo: sz deo ministerũ exhibendo. Boni aũt xpiani miracula facilt per publicaz iustitiam. Mali aũt per signa publice iustitie. Et põt vocari publica iustitia aut fides vera. Mat. xvij. Si habueritis fidẽ sicut granum sinapis ꝛc. Aut oratio deuota. Jac. v. Helyas homo erat ꝛc. Aut vita perfecta. ps. Voluntatẽ timentiũ sẽ faciet. Ista aũt publica iustitia mali nõ habent. sed qñqꝫ habere videtur. Propie autẽ solus deus miracula facere pt: qꝛ ipse solus oipotentia hz. Precipue tum in virginis vtero operatus est miraculũ miraculoꝝ. Primo nãqꝫ fuit subitum. Rego. Angelo nũciate z sancto spũ adueniẽte mox verbũ in vtero mox itrauit vteꝛ verbũ caro. Fuit insolituz. iõ dicit nouũ. Hiere. xxxi. Nouũ faciet dñs sup terrã ꝛc. Fuit supza spem expectantium. Fuit supza facultatẽ nature z vsus rationis z mentis. Hiero. Quod natura non habuit vsus nescluit. Ignorauit rõ. meno capit humana. hoc totũ p gabrielem marie diuinitus nũciat. Ipsa ẽt Beata virgo multa miracula est opata quia habebat fidem vera. Luce. i. Beata q credidisti. Oratõem deuotã. Act. i. Di oẽs erãt pseuerãtes in oratõe cũ Maria mre iesu Vitã pfectã. q: hũit vitã actiuã z pẽplatiuã. Dicãt igit ẽ vtutes. Nfam tua debes pũtia illustrare societatẽ q tãta acceptiũ in factẽdis miraculis ptãt. mõ p fidem vera. mõ p oꝛonẽ deuotã. mõ p vitã sanctã. Sz in tuo vtero deus opatꝰ est miraculũ miraculoꝝ. ad cuius oparatõz nra miracula videnĩ fore nulla. ℭ Respõdit illa z dicit. Nõ vos desero. sed sicut mirrha electa inter vos maneo. Est aũt mirrha pma electa atqꝫ pbatissima. Mirrha pma pnia ẽ innocẽtiũ Lan. v. Manus mee distillauerũt mirrha z primam. Mirrha electa ẽ pnia clausꝰtraliũ qui vicunt illud in ps. Elegi abiectus eẽ in domo dei mei. Mirrha aũt pbatissima est pnia pfectoꝝ que p solo desiderio pẽse afflixit. Beata aũt virgo fuit innocẽtissima. fuit de mũdo in mrem dei electa z fuit celestiũ desideriozꝝ anxia. ℭ Dicat ergo. Nõ vos desero. sed vobiscũ maneo z odoꝛe mirrhe prime qui ꝓsurgit ex vir

tute mee innocētie.z ex odore mirrhe electe qui ꝙsurgit ex mēna electōr.z ex odore mirrhe pbatissime qui ꝙsurgit ex desiderio celestis patrie. ¶ Transactis oꝛ dinibus inferiorib⁹ hierarchie puenit ad ordines medie q sunt. Ptātes Pricipatus Et dnātōes. ¶ Officiū aūt ptātū est arcere demones ne tm̄ noceāt ḡtū velit Istud officiū beata virgo hūit. De q dr Bene.liij. Ipsa ꝺteret caput tuū. Per caput pōt intelligi suggestio demonis vel ptās vel astutia. Ipa aūt oēs suggestiones expulit.z ptātem abstulit.z astutiaz ppulsauit. ¶ Dicat ergo ptātes. Nobiscum o dña esse debes.nobis.n. ꝓmissum est vt demones refrenamus. Tu aūt nō tm̄ refrenasti ſz suggestionē ꝺtriusti.potestate abstulisti.astutiā ppulsasti. ¶ Respondet illa.z dicit. Nō vos desero ſz tā quam storax vobiscum maneo. Est autez storax ſm glosam arbor arabica.cuius ḡ gule lachrimas fluunt ex qb⁹ pigmētuz ꝓficit pciosū. Et q̄ ē ista storax lachrimas fluēs nisi ego Maria sepe lachrimas.z suspiria emittens. Dec.n.ē illa axa de q̄ legit Josue.xv. Que sedens asino.i. ꝓsidens corpori suo suspirauit.z ab ipso patre quattuoꝛ impetrauit.s.terrā arentez australem.irriguū supius.z inferi⁹. Virgo enim beata p sua suspiria.z desideria impetrauit terram arentē idest ipam carnem ab omni humore pcupiscentie exiccatam. Et australem idest animaz flatu sancti spiritus inflāmatam. Et irriguū supius.i.ihesu xpi diuinitatē. Et inferi⁹.i. eius hūanitatē. ℣ Dicat ergo:nō vos desero.sed tāquā storax vobiscū maneo:q vobiscū manet odoꝛ lachrymaꝝ.p quas ipetrare meruit carnē mortificatā:aiam inflāmatā.z diuinitatē supmā:z hūanitatem verā. ¶ Sequit ordo pricipatuum quoꝝ officiū ē regnis.z puincijs ꝓsidē. hostes cōpumē.bonos custodire.demones arcere:z in tribulatiōibus pregere. Istud quintuplex officiū habuit virgo maria. Eccl.xliij. In oi gente.z i oi populo pricipatuz habui.ecce q: sup oēs pricipatū gerit.oium excellētiū.z sublimiū colla calcauit.ecce q: hostes compumit:gyz celi circuiui sola.ecce q: bonos custodit.z pfundū abyssi penetraui.ecce q: demones ipa expellit. Et i fluctibus maris ambulaui.ecce q: in tribulationibus ꝓtegit. ℣ Dicant ergo pricipatus. Jn nō stare debes ociose qui sic in oi gēte pricipatū geris.sic hostes cōpumis.sic bonos custodis.sic demones cōteris.sic in tribulatōe ꝓtegis. Respondet illa.z dicit:Nō vos desero:sed sicut galbanus in vobis maneo. Scōm aūt Jsiō. Galbanus ē succus herbe que ferula dr:que quidē vulnera sanat:ſpētes fugat:frigidas passiōes curat. Dicat iccirco virgo maria. Nō vos desero:sed vobiscū remanet odoꝛ pietatis mee qua pcepe vulnera sepe sanaui.virt⁹ potestatis mee qua demonū tētatiōes sepi⁹ refrenaui.z ardoꝛ charitatis mee vobiscū manet:q̄ charitate mediante tepidos ad amoꝛē celestiū inflāmaui. ¶ Sequit ordo ꝺfationū quoꝝ ē officiū subditos sibi angelos purgare:illuminare:z perficere. Jstud triplex officiū maria habuit que a culpa purgat affectiua.ab ignoratia illuminat intellectiua.z ab infirmitate pficit opatiua. ℣ Dicat igit dñatiōes Presentia tua dña nobis nō subtrahas que plenius ḡ nos purgatōes illumiationes z pfectiones oibus administras. ℣ Ridet illa.z dicit:Nō vos desero.sed quasi vngula inter vos maneo.ē autem vngula ſz glo.ostrea pua suaue redolēs hūs forma vngule hūane. Vngula aūt ē lucida adeo vt tāquā in speculo pleriq; imagies in ea ꝓtēplenk.z significat virginē que dei speculū facta fuit. Speculū nāq; ex vitro z ex plumbo est. Per vitrū ei⁹ lucida virginitas. Per plūbū ei⁹ ducrrir hūilitas designat. Nec sola ẏginitas:nec sola hūilitas ea fecisse speculū dei.ꝓiucta ē igit ẏginitas ipi hūilitati. z sic facta ē speculum dei.i quo refulsit xps q ē imago dei ꝑris. Vngula ēt carni isepabilr ē ꝓiucta. sic.z virgo maria p amoꝛē xpo inſepabilr ē cōiuncta.z vnita Vngula ēr ls sit insensibilis:tū in sepatōe a carne dolor itolerabilis sit. Sic et maria ls insensibilis mūdo fuerit:tamen tolerabilē tū dolore hūit qui sepabat a filio. Dicat ergo maria: nō vos ōsero:sed vobiscū sic vngula māco:z sic speculuz ōi:sic amica ōi:sicut mr̄ ōi. ¶ Trāsactis

ordinibus iferiorib⁹ z medie hierarchie
puenit ad ordines supreme hierarchie:
qui sunt throni: cherubin z seraphin.
¶ Throni⁹ aūt ostm est q⁹ sup eos de⁹
quiescat z sedet z iudicia exercet. Virgo
aūt maria est thronus misericordie: gre
z glie. Est.n. thron⁹ misericordie pctōrib⁹:
gre iustis z glie beatis. ps. Thron⁹ eius
sicut sol in ꝓspectu meo ꝛc. Ipsa eiz ē si
cut sol bris qbus est in magna gloria si-
cut luna iustis. inq̄tū est mediatrix ipe
trādo eis celestē graz. z testis i celo fide-
lis peccatorib⁹ aduocādo ꝓ eis z impe
trādo misericordiā. ℣ Dicāt igit throni
ad ea. Nobiscū esse debes in cuius vtero
deus nouē mēsibus requit. in qua tāq̄
in throno deus nō exercet iudicia puni
entis: iz potius misericordie iustificantis
gre ꝓseuātis z glorie coronātis. ℣ Rn̄-
det illa z dicit: Nō vos desero: sed tanq̄
gutta iter vos manco. Gutta im glo. la-
chrymas stillat que oēs duritias sanat.
Olim nāq; erāt tria dura. s. deus g nul-
lus ad misericordiā suscipiebat. Deos
que oēs ad inferos raplebat. Et dyabo
lus g hostilr seuiebat. Sz virgo sic deu
emolliuit: vt oēs ad misericordiā suscī-
peret. sic mortē ꝓtriuit vt iaz scōs nō ra
piat. sic dyabolū supauit: vt iaz nulla ni
si volentē deciplat. ℣ Dicat ergo virgo
dta. Nō vos desero: iz sicut gutta vobi-
scū maneo: q; vobiscū remanet odor me
us cū quo deū emolliui: morte cōtriui z
dyabolū supaui. ¶ Sequit ordo. s. che-
rubin q iterpretat plenitudo scie. Scia
aūt virgis excellit oēm sciaz angelicā z
humanā. ℣ Dicāt igit cherubin. Nobi-
scū esse debes q ēt in via tanta cognitōz
habuisti. z sciaz modo audiēdo ꝓ inspi
rationē. modo videndo ꝓ otēplationē.
modo tāgendo ꝓ opationē. modo gustā
do ꝓ affectionē. modo oād̄o ꝓ deuotio
nē. Nūc aūt ꝓe ceteris cognitōez hēs vi
dendo ꝓ apertā visionē. ℣ Rn̄det illa z
dicit: Nō vos desero: iz sicut libanus nō
inclusus vobiscū maneo. libanus cādida
tio iterpretat. In virgie aūt tria fuerūt
cādida z nūq̄ incisa. i. Thessal. v. Inte-
ger spūs vester z aia z corpus sine q̄rela
seruet. Spūus aūt spūs idiuisus fuit: q;
nunq̄ a deo separi potuit. Eius aia idi-
uisa: q; nūq̄ a dñio rōnis recessit. Eius
nāq; corpus fuit idiuisus: q; semp inte-
grū pmāsit. ℣ Dicat igit: Nō vos desero
iz sicut libanus nō inclusus vobiscū pma-
neo. q; multū vos ōlectari dz odor spūs
mei: q; a deo nūq̄ sepatus fuit odor aie
mee: qui nunq̄ a dñio rōnis recessit: z
odor corpis mei q semp illibat⁹ pmāsit.
¶ Sequit ordo seraphin q iterpretant
ardētes. Sicut nāq; dicit Bern̄. Volun
tas qñ veritati p graz associat z sursum
tēdit: amor est. Cū pmouet z ab ipsa gra
z lactat dilectio est. Cū vero apphendit
tenet z fruit: charitas est. Qñ igit gra
dei cor virginis sursum eleuabat: gene
rabat in ipsa amorē: qñ pmouebat. dile
ctionē: qñ cū dilecto eā totalr vniebat:
faciebat in eius aio charitatē. ℣ Dicant
ergo illi de ordine seraphin. Nobiscum
dña remanere debes q plena fuisti tāto
amore: tanta dilectōe z tanta charitate.
℣ Rn̄det illa z dicit: Nō vos desero: sed
tāq̄ balsamū nō mixtū vobiscū maneo.
Sicut nāq; dicit Jhō. z habet in glosa.
Balsamū nō mixtiuz p tria cognoscit. s.
qñ lac coagulat: qñ in aqua nō supena-
tat z qñ laneā vestē nō maculat. Tūc igi
tur verus amor dei eē cognoscit: qñ coz
cū deo totalr vnit. p superbiā nō eleuat
z nulla macla peccati polluit. Isto mō
fuit in virgine q oēs suas voluntates in
deo veniebat: sup alios se nō eleuabat:
z nulla peccati macula hēbat. ℣ Dicat
ergo: Et vobis nō recedo: sed quasi balsa
mū nō mixtū. i. per amorē puz vobiscuz
maneo. quē q̄dez puz fepe in me proba
stis: z per cordis cū deo vnitatē: z per p
fundaz humilitatēz per peccati omni-
modā imunitatem.

¶ Sermo. ccxvij. ¶ De eodē 6mo. viij.

In habitatōe san
cta coram ipso ministraui. Ec
cle. xxiiij. ℣ In verbis premis-
sis primo cōmendat habitatio cum dr:
In habitatiōe sancta. ℣ Secūdo ipsius
habitatricis officij executio cum dr: Co-
ram ipso ministraui. ¶ Sācta nāq; ha-
bitatio dr celestis patria: iuxta q̄drupli
cez acceptionē huius nois qō est sanctū
℣ Est.n. sancta. i. mūda. z ꝫtū ad ipsaz

habitatõez. Apoc.xxi. Ipsa ciuitas aurum mũdũ. ⁊ ꝯtũ ad ipm habitatoꝛẽ: vt ibidez: Nõ introibit in illã aliqd coinq; natũ. Nec aũt habitatio terrena est imũda. Et ꝯtũ ad habitatoẽz. Hiere.iij. Posuisti terrã i fornicatoꝛibus tuis. Et ꝯtũ ad hitatoꝛẽ. Eiusdem.ij. Quo dicis. Nõ suz polluta ⁊c. ℣ Scõo sancta est tdẽ q firma. Et ꝯtũ ad habitatioñẽ. ps. Fundameta eius in mõtib⁹ sanctis. Et ꝯtũ ad habitatoꝛẽ. Apoc.iij. Qui vicerit faciã illũ colũnã in templo dei mei. Nec aũt habitatio terrena nõ est firma ꝯtũ ad se i. Joã.ij. Mũdus trãsit ⁊ cupiscentia eius. nec ꝯtuz ad habitatoꝛẽ. Job. xiij. Hõ natus de muliere ⁊c. ℣ Tertio dicit sancta. i. sacro vsui deputata. Et quãtũ ad sciꝫ deputata est ad pducẽdũ rosas martyꝝ. libanũ. i. thus odoriferꝫ pfessoꝝ ⁊ lilium virginũ. Ecc. xxxix. Quasi rose plãtate sup riuos aquaꝝ fructificãtes: ⁊ quasi liban⁹ odoꝛẽ suauitatis hñtes ⁊c. Et ꝯtũ ad habitatoꝛẽ q deputatus ẽ ibi ad laudandũ deũ. ps. Beati qui habitãt in domo tua dñe: in secula sclox laudabũt te. Nec aũt habitatio terrena est malo vsui deputata. s. ad pducẽdũ spinas: tribulos ⁊ vrticas. i. hoies supbos: auaros ⁊ luxuriosos. Et ꝯtũ ad habitatoꝛẽ q deputauit se ad mẽtiendũ ⁊ ad furandũ ⁊ huiusmodi. Osee. iij. Maledictũ: ⁊ mẽdacũ: ⁊ homicidiũ: ⁊ furtũ: ⁊ adulteꝛiũ inundauerũt. ℣ Quarto ẽ sancta. i. sanguie tincta. Et ꝯtũ ad se: q: el⁹ianua fuit sanguie xpi reserata. Hoc significatuz est Exo. xij. Ubi ꝑcepit dñs ꝙ de sanguine agni linirẽt postes. Et ꝯtũ ad habitatoꝛes q xpi sanguine fũt redempti. Apoc. i. Lauit nos a pctis nr̃is i sanguine suo. Nec aũt habitatio terrena tincta ẽ sanguine malo. Et ꝯtũ ad se. s. sanguine homicidiũ. ps. Interfecta ẽ terra i sanguinib⁹. Et ꝯtũ ad habitatoꝛẽ. s. sanguine pcti. Ysa. lix. Manꝰ vre pollute sunt sanguine. ℣ Scõo ꝙmẽdat in habitatrice sui officij executio cũ dñ: Joã ipso ministrauit. Deus. n. suã ministrã ⁊ officiale cã fecit: ⁊ multiplex ministeriũ ⁊ offiñ sibi ꝓmisit. ℣ Painũ est qi ẽ elemosynaria celi. ⁊ ista elemosynaria nõ est tenax nec auara. Prouer. vlt. Manũ suã aperuit iopi. ⁊ palmas suas extẽdit ad pauperes: cuius liberalitas in trib⁹ determinat. Et q: brachiũ versus pctoꝛes extensum tenet. ⁊ q: manꝰ aptas hz. Et q: manus plenas elemosynis possidet. Per brachiũ extẽsuz potẽtia. per manũ aptã scia. p manũ plenã liberalitas designat. Tenet igit brachiũ extẽsuz: q: põt oibus misereri. Tenet manũ aptaz: q: scit optimo tpe misereri. Tenet ẽt manũ plenaz: q: vult oibus oi tpe misereri. Hz de liberalitate isti⁹ elemosynarie dr̃ ibidez. De nocte surrexit: dedit ꝓdaz domestic⁹ suis ⁊ cibaria ancillis suis. Et infra. Oẽs domestici eius vestiti sunt duplicib⁹. Hz virgo ancillas. i. aias dei ꝑcepta seruantes. Isti⁹ cibaꝛia ipendit: q: cibo diuine gr̃e eas pascit. Hz ẽt domesticos. i. viros pfectos. Et istos vestit duplicibus: q: ⁊ aias vestit virtute: ⁊ corpus vestit cãdore inocẽtie. Hz filios ⁊ secretarios: q sz virgitate sũt pditi ⁊ sibi ttima deuotõe ꝓiuncti. Et istis dat pdã. i. gr̃az ⁊ virtutũ abũdantiã copiosaz. ℣ Scõz ministeriũ est: q: facta ẽ cellaria spũs sancti. Usi ipsa dicit Lanf. y. Introduxit me rex in cellã vinarĩa. De ista cella ꝓpinat vinuz sanctis q sũt in via ad aliqualẽ satietatẽ ⁊ illis q sũt in patria ad plenã ebrietatẽ. Lanf. v. Bibite amici ⁊ inebriamini charissimi. Jõ assimilat crateri nũꝝ deficiẽti. Lanf. vi. Umbilic⁹ tuus sicut crater tornatilis nunꝝ indigẽs poculis. Ipsa eiz est crater inꝝtũ semp ifundit. Et est tornatilis inꝝtũ circũcirca semp vadit. Et est nunꝝ indigẽs poculis inꝝtũ nũꝝ euacuat sed semp plena existit. Illo aũt cibo nos pascit: ⁊ potu refecit quo sep; saz fouet ⁊ sustẽtat. Ut ibidẽ. Comedi fauuz cũ melle meo. bibi vinũ meũ cum lacte meo. Ipsa fauũ cuz melle comedit. s. qñ xpm in quo est cera humanitatis. ⁊ mel diuinitatis i suo vtero portauit. Ipsa vinum cuz lacte bibit: qñ spũs scũs ⁊ eius aiaz ipleuit vino celestis gr̃e. ⁊ car nẽ pudit lacte virginalis mũditie. Eodẽ mõ pascit nos fauotqñ ⁊ nos facit delectari circa xpi humanitatẽ. ⁊ pascit mel le qñ nos facit delectari circa xpi diuinitatem. Et silr nos potat vino ⁊ lacte qñ dat nobis spũalez letitiã in mẽte ⁊ mun

ditiā in carne. ℣ Tertium ministeriū est q: facta est thesauraria dei. Dz gdez de⁹ thesauz potentie: sapie ⁊ misericordie. Ipsa nāq; hz thesauz potentie: p quem thesauz ipsa deum potēter ad se traxit. Cant. i. Luz esset rex in accubitu suo ⁊c. quo potenter vyabolus ⁊truit. Gen. iij. Ipsa ꝑteret caput tuuz: quo nos potenter in celestē glām duxit. Ecc. xxiiij. In hierlem ptās mea. Dz thesauz sapie tie p quē nobis diuiná cognitōez ihū dit Ecc. xxiiij. Ego mater pulchre dilectōis ⁊ agnitiōis. Et in mari pūtis seculi nos sapiēter dirigit. Jō vocat stella maris. ⁊ actus nros sapiēter disponit. ℣ Inouer. xiij. Sapiēs mulier domuz suā edificat ⁊c. Dz thesauz misericordie quez largit dispēsat. Ecc. xxiiij. In plenitudine sanctoz detētio mea. Dispēsat cōiter vt ibi dez dī: Trāsite ad me oēs q ꝓcupiscitis me ⁊c. Dispēsat facilr qz ñ pmittit se diutius rogari. Ecc. iiij. Cor iopis ne affligare ris: ⁊ ne ptrahas datuz āgustiāti. Dispēsat sapienter: qz qñ ē maior necessitas: iō vocat luna: qz lucet in nocte aduersitatis. lucet qz sol alicui abscondit se meritō sue ꝓsanitatis. lucet vicina fre. i. pctōribus ⁊ hūiliatis. ℣ Quartū misterium ē: qz est ostiaria paradisi. Ipsa nāq; ē ostiū p qō ad paradisuz itram⁹ qō p eua clausū est: hz p eā aptū. Ipa. n. est q nos suis meritis in atriuz ꝓncipis itroducit. Unī dī Joan. xviij. Ancilla hostiaria virgo maria q se ancillā noiauit: petruz in atriuz ꝓncipis itroduxit. Ipa nāq; virgo Maria est fenestra p quā deus oculo misericordie nos respicit. Unī de ea cāt at eccle sia. Intrent vt astra flebiles celi fenestra facta es. Ipsa enim est fenestraria q nobis viscera sue misericordie apit. vñ sepe est rogāda. Aperi mihi soror mea: amica mea ⁊c. ℣ Quintū misteriuz ē: qz aduocata gīis humant. Bonus aduocat⁹ dz hīe diligētā. ⁊ cora rege aliquā potētia. ⁊ cora familia regis magnā grām z ꝓpponēdis allegatōibus magnā sapiaz. Ista ꝯtuor sūt in maria: q ēt de ea tangit ꝓpheta dicens: Astitit a dextris tuis. ecce quāte diligentie. Regina: ecce quāte potētie. In vestitu deaurato: ecce ergo ꝯte sapientie. p aurū. n. sapientia designat. circūdata varietate. i. sanctoz multiplicitate: ecce quāte in cōspectu familie regis beniuolētie ⁊ reuerētie. ibi. n. ē color aure⁹ apl̄oz. Rubeus martyz. celestis cōfessoz. albus virginū. Oēs. n. isti virginē circūdāt. ⁊ eā tāq; reginā suā associāt.

¶ Sermo. ccxix. ¶ De eodē Sermo. ix.

Maria optimam partez elegit q ñ auferet ⁊c. Luce. x. Istud verbum ꝓprie nulli cōpetit nisi virgini marie. nec deo: nec angelo: nec hoi. Hō. n. vel angelus q optimā ptē hz: nullus est. Deus aūt non tenet ptez: sed totū. Sola nāq; ipsa optimā ptez hz: qz est media inter creatorē q totū tenet. ⁊ oēm aliā creaturā q bonaz vel melioꝛē ptez possidet. Ista aūt pars optima qua elegit intelligit ⁊ ī vita pūti ⁊ in vita celesti. ¶ Ná in vita pūti multiplicē ptez optimā hūit. ℣ Quaruz ꝓma ꝓsideraf ḡrūa ad castitatis ꝓseruatiōnē. Castitas aūt tres ptes hz. ℣ Una nāq; est castitas cōiugalis. Et ista vtiq; est ps bona que hz fructū tricesimū. ℣ Scōa ē castitas vidualis. Et ista est ps melioꝛ. Et ista hz fructū sexagesimū. ℣ Tertia ē excellētia virginalis. Et ista est ps optima: qz hz fructū centesimū. Et istā ptem optimā elegit: vt tñ ostenderet q fuit ꝑsona cōis. voluit esse ꝓiugata cū ꝓiugatis ⁊ vidua cū viduis ⁊ imaculata cū imaculatis. ℣ Scōa ꝓsideraf ḡrūa ad vite pfectionē. Est enim actiua vita que est ps bona. vita cōtēplatiua q est ps melioꝛ. ⁊ ex vtraq; ꝓposita que est ps optima. Et ista virgo maria elegit. Jdeo significat per illas duas sorores. s. p martha⁊ que fuit actiua. ⁊ per magdalenā que fuit cōtemplatiua. Et q; actiua intēdit primo: ꝓtēplatiua deo. ¶ Magna laus fuit in virgine que vtraq; vitā circa filiū suuz deuote exercuit. Ná quātū ad diuinitatez ꝓtēplationi eius semp intēta fuit. Quā tuz vero ad humanitatē sibi sedule ministrauit: qz sibi domū eburneā ꝓparauit. ipz carne purpurea induit: lacte de celo subministrato cibauit ac potauit: in tribulatōe ⁊ in cruce positū visitauit. ℣ Tertio accipit quātum ad gratie cumulationē. Deus enim hz quadruplicē

mensurá. De qua dr Luc. vi. s. bona que
est ad iustificatiõem. Et hec est ps bona.
Cõfertá scz qñ alicui vltra conferr. s. ad
sui iustificationẽ z ad alioz saluationẽ:
Et hec est pars melior. Coagitatá qñ de
us gras agitado in aía ꝓfirmat: sicut qñ
fuit in vtero scificata. Et hec est ps optima. Superfluentẽ q̃ de sua plenitudine
aliis effundit. Et hec est ps optima que
fuit in xpo z matre eius. ℣ Quarto acci
pit z ꝓsiderat ꝑtuz ad ꝑfectá humiliationẽ. Est aũt triplex gradus humilitatis. Primus scz subijci suo supiori. z hec
est bona. Scõs vero est subijci suo eqli. z
hec est ps melior. Tertius est subijci suo
inferiori. z hec est ps optima. Virgo eiz
beata non solũ subiecta fuit superiori. s.
deo. z nõ solũ subiecta fuit equali. s. suo
spõso: sed ẽt subiecta fuit suo inferiori. s.
helisabeth. Apud quã tribus mensibus
ibidẽ mãsit: atq; sibi deuote seruiuit. Ipsa náq; virgo de deo sentiebat digna: de
seipsa pua z de pximo magna. ☙ Quita
ps accipit ꝑtũ ad studiũ z operationẽ.
Quidá enim intẽdũt pximo p eruditiones. z hec est pars bona. Alij intendũt sibi p discussionẽ. z hec est ps melior. Alij
intendũt deo per vacationẽ. z hec ẽ ps
optima. Virgo maria z pximo intendebat per doctrinã: z sibi p custodiã: z ipsi
deo per meditationẽ interná. Vñ poterat dicere cuz ꝓpheta: Meditatus sum
nocte cũ corde meo deo. s. vacádo. z exercitabar: proximi. s. eruditẽdo. z scopebaz ꝓpũz meuz: me scz discutiẽdo. ℂ Secundo habet partẽ optimá in vita eccle
sti. Et ista pars ꝓsiderari põt quátuz ad
quinq;. ℣ Primo quátuz ad subiectum
qõ glorificatũ est. qz scilz in corpore z in
anima est glorificata. Gloria náq; quam
deus dat suis sanctis tres partes habet.
Una ẽ qua glorificat eoñ corpora in terris: sicut corpus beati petri z sancti iacobi apostoloñ. z hec est pars bona. Eccl.
xliij. Corpora eoñz in pace sepulta sũt
zc. Alia est qua glorificat eoñz animas
in celo. z hec est pars melior. Apoca. vi.
Date sunt eis singule stole albe. Tertia
est qua glorificat vtrũq;. z hec ẽ ps optima. z istam partez maria elegit. Petrus
autem z paulus habent partez bonam:
qz eoñz corpora honorãtur in terris. Et
partem meliorẽ: qz eoñ anime glorificãtur in celis. Sed non habẽt partẽ optimaz: qz ipsoñz corpora iacent in sepulchris. Alij sancti voluerũt in celũ cum
vna ala: idest cũ vote anime. Ista autem
est mulier que volauit cuz duabus alis:
idest cum glorificatõe corporis z animẽ:
vt habetur Apocal. xij. Alijs sanctis datur vna stola. Hec est aũt illa de qua dicitur Prouerb. vlti. Byssus z purpura
indumẽtuz eius. ℣ Secũdo consideraꝛ
quantũ ad modus quo assũpta est. Qui
daz enim sancti assumunt: z in celuz deducunt per angelũ vnuz. z hec est pars
bona. Alij deducũtur per plures angelos. Et hec est pars melior. Sed ps optima esset si omnes angeli z sancti obuiarent: z omnes vna cũ xpo aduenirẽt. Et
ipse xps personaliꝛ aduenireꝛ. Et istam
ptẽ habuit virgo Maria. ℣ Tertio cõsideraꝛ quátũ ad locũ quẽ sortita ẽ. Quidã enim associant angelis ifime hierarchie.
Et hec ẽ pars bona. Alij angelis medie
hierarchie. Et hec est pars melior. Alij
vero ágelis supreme hierarchie. Et hec
est pars optima. Maria aũt sup oẽs angelos est exaltata: z sup altitudinẽ sanctoz eleuata: z ad dexterá filij collocata
Ideo hz partẽ optimá. ℣ Quarto ꝓsideraꝛ ꝑtũ ad ꝑmiũ quo beatificata ẽ. Beatitudo enim tres hz ꝑtes. Una ẽ beatitudo aíaz q̃ adhuc est iperfecta. Et hec est
ps bona. Alia ẽ bẽitudo ipsoz angelorz
que est ꝓpleta. Et hec est ps melior. Alia
est filij que est ꝓsumata. Et hec ẽ ps optima. Et ista partez optimá elegit Maria
que in anima ꝓsumata gloriã recepit.
℣ Quinto ꝓsideraꝛ ꝑtũ ad officiũ qõ sibi ꝓmissus est. Est náq; Marie ꝓmissum
offm adiuuãdu: aduocádi z miserendi.
☙ Adiuuat qdẽ hoiem i vita: in morte z
post mortẽ. Unde cãtaꝛ: Maria mr gre
mr mie: tu nos ab hoste ptege zc. Naz z
ipsa i vita bonos f gra coseruat: z malis
miam ipetrat. Iccirco dr: Mr gre z mr
misericordie. Et hec ẽ ps bona. In morte
a dyabolo defendit. Iccirco subdit: Tu
nos ab hoste ptege. Et hec est ps melior.
Post mortẽ aias nostras suscipit z in celuz deducit. Ideo subdit: In hora mo-

tis fuscipe. Et hec ē ps optima. ¶ Scōo virgo gliosa Maria hz officiū aduocādi. In qua aduocatōe mor̄ piti aduocati prio captat benīuolētiā. dei nostrā in sinu miseriā: deinde deū inclinat ad misericordiā. Scire aūt benīuolētiā dei captare: ē bona ps. Scire miserias z necessitates oīdē: ē pars melior. Scire deū ad misericordiā inducere: ē ps optia. Jō significat per illā mulierē sapiētissimā. De qua agit. ij. Regū. xiiij. Laptat enim prio benīuolētiā dicēs: Sicut angelus dñi. sic z dñs meus rex vt nec maledictō ne: nec bñdictōe meoueat. De⁹ nāq; nec ex maledictōe peccator̄ mouet ad iracūdiā. Sap. xij. Tu aūt dñator virtutis cū tranquillitate iudicas. Nec ēt mouet deus ex bñdictōibus bonor̄ nr̄or̄ ad iperādū nobis. Ja. i. Dat olb⁹ affluenter z nō improperat. Deinde nr̄am īsinuat miseriā dicens: Oēs morimur z quasi aque dilabimur sup terrā que nō reuertunt. Magna nāq; ē miseria hūana: qr̄ hō semper fluit de culpa i culpā: qr̄ nō pōt per se redire a culpa. Ultimo petit misericordiā dicēs: Reduc abiectū tuum. Ec si dicat: Abiecisti hoiem de paradiso ad miseriā: ſz reduxisti per passionē tuā. Abiecisti p culpā originalē: ſz reduxisti p grām baptismalē. Usi Greg. Simili⁹ z nūc abiectū per actualē culpā redūt ad te per pniam. ℣ Tertio hz officiū miserendi. In iudicādo eim quidā sequunt veritatē cōscie. z hec ē ps bona. Quidā vero sequūt rectitudinē ipsius iusticie. z hec ē pars melior: qr̄ in cōscia posset ge errare. Quidā vero in iudicādo sequunt tēperamentū misericordie. z hec ē ps optima. Sūt nāq; quidā sci qui sua sequētes cōscia z aligbus sua subtrahunt suffragia: qr̄ dignos eos nō reputant gra. Deus eīz iusticia suā sequit. a qua declinare nō pōt. Teneat ergo g sequi volūt cū cōscientia vel cum iusticia. Maria autem semper tenebit secuz misericordiam.

Sermo. ccxx. ¶ De scō bernardō. smo. i.

Tustum deducit dñs p vias rectas. Sa. x. Sūt quedā vie circulares p quas vadūt hoies mundū amātes. ps. In circuitu ipi⁹ ambulāt. Sūt z q̄dā vie oblīq. p quas vadūt hoies seipsos dilīgētes. Lū ergo amor sit mot⁹ cordis directi⁹ i aliū Illi nāq; q̄ amore ad se cōuertūt: quādā obligatē factūt. Sed sunt quedam vie recte p quas vadūt deū sup oia diligētes. Laū. i. Recti dilīgūt te. Per istas vias rectas. Bernardus iuit qui sup oia deū dilexit. qō ps per quattuor q̄ hūit. ¶ Prio nāq; hūit aiuz sublimē celestiū ptēplatōe. Tot⁹ qdē erat i celo. z iō insensibilis vī in mūdo. Uñ dī in legenda Ita tot⁹ i spū absortus ē. vt tā null⁹ sensibus vteret corpis. Sicut ponit exēplus dom⁹ testudiata quā ignorabat. z de senestris eccle quas nō viderat: z ō lacu lauſanēſi de quo nō audiuerat. ¶ Refert nāq; Algel. q⁹ ōmocrit⁹ phs oculos sibi eruī fecit. Et sup hoc triplex cā a potētis assignat. Prīa ē vt meditatōi phie liberius vacaret. Scōa ē: vt nō videret malos in hoc mūdo florere. Tertia ne vī sio mulierū eius cōcupiscētia illāmaret. Sz bēs Bernardus oculos sibi nō eruit corpalr: ſz spūalr quātū ad oēm vsuz illicitū. Nā quātū ad scōas cām sibi spūaliter oculos eruit qñ cū⁹ oculi nō erāt sibi ad ipedimētū. ſz ad expedimētū. Interioris ptēplatiōis ex eo q⁹ ipse i creaturis ꝑsiderabat dei potētiā z sapiētia ac bōitatē: Etlā ipe oculos suos eruit spūaliter quo ad scōas cām. q: malos nō videbat oculo idignatōis ſz compassiōis. Eruit spūalr suos oculos quo ad tertiā cām: q: eas in femias nō figebat. ſz suos oculos a femis auertebat. Uñ cū quadā vice i quādā mulierē aliquādiu defixos oculos tenuisset i aquas gelidas se iimersit. donec fere exāguis effect⁹ ē. ¶ Secūdo hūit intellectū illuminatū diuinoz revelatōe. Quattuor nāq; fuerūt p. cipue revelata. ℣ Prio ōnice natiuitatis mysteriū. Nā in nocte natiuitatis puer Jesus sibi apparuit quasi teruz ante oculos eius ex vtero mr̄is nascēs. ℣ Secūdo gliā sanctor̄. Nā cū scūs malachias defunct⁹ cēt z missa p defunctis cantaret: ecce eius gloria ē revelata. ¶ Tertio notitia futuror̄. Altā nāq; futura preuidit sicut p̄z in gerardo suo frē. cui

sua cõuersione p̃dixit. ℣ Quarto sciẽtia scripturarũ: qua gdẽ sciẽtia scripturaꝝ nõ habit p magistrũ eruditionẽ. sz p̃ assiduã meditationẽ z oratiõem. Vñ dr in ei⁹ legẽda. Quicqd i scripturis didicerat qua maxime i agris z i siluis meditãdo z orãdo se accepisse cõfitebat. Aut p diuinam reuelationẽ. Vñ dr ibidẽ. Cõfessus ẽ all quãdo meditatꝰ uel orãti oẽm sacrã scripturã melius expositaz sibi apparuisse. Vñ ẽt dr in Laticis q̃ dũ quedã retineret que alias didicerat venit ad cũ vox dices: Donec istud tenueris. aliud non accipies. Ex quo habet q̃ ea q̃ dicebat spũ scõ reuelãte dicebat z didicit. ℣ Tertio brs Bernar. habuit effectũ iflamatum seruẽti dilectõe. Nã tã seruẽter deũ diligebat q̃ in diligẽdo modũ seruare nesciebat. Vñ dixit. Cã diligẽdi. deũ. deus ẽ modus sine mõ diligere. Tã seruẽter diligebat q̃ totus in amore absorꝫ erat adeo q̃ nullis iam sensibus corpis vtebat. Vñ ipse poterat dicere cũ apostolo ad Gal. ij. Viuo ego iam nõ ego. viuit ãt in me xps. Tã seruẽter diligebat q̃ oẽm amorẽ illicitũ amouebat. s. amorẽ cupiditatis terrenoz: q̃ ola terrena deseruit z cõtẽpsit. Amorẽ carnalitatis: q̃ virginitatem seruauit. Amorẽ vanitatis cõtẽpsit: q̃ multos ẽptus renuit. Nõ enĩz põt possideri amor dei cũ amore mundi Vñ ipse dicit sup̃ ps. Qui hitat tẽ. erat oino. Si quis celestẽ illam dulcedinẽ huic cineri. illud balsamũ huic vene no carissimata illa spũs misceri posse cũ istis illecebris patiat. Scũs ẽim bernardus tã seruẽter diligebat q̃ oẽm z singulũ amorẽ ad dei amorẽ referebat. Distinguit nãq; quintuplicẽ amorẽ. s. pũ: iocũdũ: iustũ: violẽtũ: z deuotum. Amor nãq; pius vt dicit: ẽ quo amamus parẽtes. Amor aũt iocũdus ẽ: quo amamus socios z amicos. Justus: quo amamus vniuersos hoies. Violẽtus quo amam⁹ inimicos. Deuotus: quo amamus deum Quattuor aũt prios amores beatus bernardus referebat ad quintũ. Parentes ẽim amabat sz deũ. Vñ piem ad religionem adduxit z frẽs cõuertit. z amicos z socios cũ qbus cõuersari cõsueuerat diligebat in deũ: q̃ eis predicabat z eos ouertebat. Inimicos aũt diligebat ppt deũ. Deũ aũt diligebat ppter seipm. Vñ Aug. Beatus ẽ dñe qui amat te: z amicũ in te. z inimicũ pp te. Sol⁹ eiz nullũ coz amittit cui oẽs in illo chari sunt qui nõ amittit. z te nemo amittit: nisi q̃ odit. ¶ Quarto habuit affatuz plenũ potenti sermone. Sermo nãq; eius prãte tanta plenus erat q̃ sibi obediebant elementa insensibilia z corda z demonia. Elemẽta quidẽ sicut p̃z in pluuia. Nam cũ quãdã epl̃am sub diuo scribi faceret. subito imber magnus erupit z cuz ipse scriptor charthã applicare vellet. ait bernar. Opus dei ẽ. scribe z nõ desistas. Et sic totaz illã epl̃am scripsit in imbre sine ibre. Obediebãt ẽt sibi sensibilia sicut patuit in ipis muscis quas excõicauit. obediebant ẽt sibi hoium corda. sicut patuit in militibus rapinas frequẽter exercentibus quibus vinũ ppinari fecit dicens: Bibite poculũ afarũ z cõtinuo mutati fuerũt. Obediebãt ẽt demonia: q̃ ea expellebat scripto suo: q̃ cuidam demoniace cedulã hoc ottinẽtem misit. Jnnoie dñi nri iesu xpi p̃cipio tibi demõ q̃ exeas ab ea: qua cedula ad collũ illiꝰ mulieris obsesse a demonio. z demonia celigata statim demon euanuit z recessit. Etiã beatus bernñ. demonia expellebat cũ suo baculo sicut p̃z in muliere a demone infestata. cui brs ber. suũ baculum tradidit. z diabolus ad illã mulierẽ accedere nõ pl̃umpsit. Aliqñ ẽt suo loperio z suis sua demonia expellebat. sicut p̃z in demone quẽ excõicauit. qñqz vero suo risu. Nã cũ infirmarẽt. z in recessu mẽtis sue positus asi tribunal dei fuisset adductus. demon affuit ipsuz accusans: z ille rñdit. Fateor non suz dignus obtinere regnũ celoꝝ. sz duplici iure illud obtinens ẽ dñs meꝰ. s. pris hereditate z merito passiõis. Altero ipe cõtẽtus alterũ mihi donat.

¶ Sermo. ccxxi. ¶ Eodẽ die. sermo. ij.

Dilectus deo et hoibus cuiꝰ memoria in benedictione ẽ. Eccl. xlv. Qui dã diligunt a deo sz odiunt ab hoibus. Luc. xxi. Eritis odio oibus hoibus pp

nomẽ meũ. Quidã vero diligũt ab hoĩbus: ꝙ a deo oditur. Jac. iiij. Quicunqꝫ voluerit ẽe amicus hui⁹ seculi. inimic⁹ dei cõstituet. qdã vero odiunt a deo: et ab hoĩbus sicut supdi. Eccl. x. Odibilis coꝝ deo ⁊ hoĩbus ẽ supbia. qdã diligũt a deo: ⁊ diligunt ab hoĩb⁹ sicut bs bernardus. De quo in pmissis principalib⁹ verbis duo ꝓponunt. s. meritũ eius: cuz ꝑ: Dilectus deo ⁊ hoĩb⁹. ⁊ pmũ: cũ subdit: Cuius memoria in bñdictione ẽ ⁊c.

¶ Circa primũ notãdũ ꝙ multiplicit ratione mouet hõ ad diligẽdũ aliqd. Diligit eĩm aliqd ꝙ bonũ: ꝙ pulchrũ: quia honestũ: ꝙ vtile: ꝙ delectabile: ⁊ ꝙ sibi. In deo aũt oẽs istę rões sunt. ⁊ tõ sũme diligẽdus ẽ. In eo quippe ẽ summa bonitas. Mat. xi. Nemo bonus. nisi solus deus. Sũma speciositas. Sap. vij. Speciosior sole ẽ. Vñ ⁊ agnes dixit: Cui⁹ pulchritudinẽ sol ⁊ luna mirant. Sũma honestas. Sap. vij. Honestatẽ illius nõ abscondo. Sũma vtilitas. Sap. vij. Venerunt mihi oĩa bona piter cũ illa. Sũma delectabilitas. ps. Delectatões in dextera eius. ⁊ nr̃e nature cõsonitas. Phil. ij. In similitudinẽ hoĩuz factus ⁊ habitu inuẽtus vt hõ. Bs vero bernardus ꝓpter tria ꝓia fuit dilectus a deo. ⁊ ꝓpter tria sequẽtia fuit dilectus ab hoĩb⁹ ꝑ Primo nãqꝫ a deo fuit dilectus: ꝙ habuit bonitatẽ i affectiõe. Affectio nãqꝫ bona ẽ volũtas que tũc ẽ bona qñ gaudẽt ⁊ dolore spe ⁊ timore. ẽ ordinata affecta. Vñ Aug. in li. de patiẽtia. Volũtas bona. i. volũtas fideliter deo subdita. volũtas sanctitate supni amoris accẽsa. volũtas que deũ diligit. ⁊ primũ ꝓpter deũ sine amore. De quo rñdit Petrus: Tu scis dñe ꝙ amo te. Sine timore. De quo dicit apls. In timore ⁊ tremore vestrã salutẽ opamini. Sine gaudio. De quo dicit idem. Spe gaudentes. Sine tristitia qualem dicit se habuisse ꝓ fratribus suis quencunqꝫ amara ⁊ aspera sufferat. Charitas nãqꝫ dei ẽ ꝙ oĩa tolerat que nõ diffundit i cordibus nostris nisi ꝑ spũm sanctũ qui datus ẽ nobis. ꝑ Secũdo fuit dilectus a deo: ꝙ habuit pulchritudinẽ sue puritatẽ in intẽtione. intẽtio aũt in mẽte ẽ sicut ocul⁹ in capite. Oculus nãqꝫ debz esse pur⁹ simplex ⁊ rectus. Tũc enim oculus intẽtionis ẽ purus quãdo ẽ sine puluere et sine terrena cupiditate. tũc ẽ simplex qñ est sine duplicitate. s. qñ oculũ itellectus ad deũ dirigimus ꝑ fidẽ. ⁊ oculũ affect⁹ ꝑ amorẽ. sed quãdo affectuz dirigimus ad mundũ. ⁊ intellectũ ad deũ. tũc ẽ duplex. Tunc aũt est rectus quãdo non habet obliquitatẽ. sed directe ad deuz dirigimus. ⁊ coꝝ ⁊ opa nr̃a. iõ precipit Leuit. xxi. Ne offerat luscus: aut lippus: aut maculã hñs in oculo. Luscus enim ẽ qui habz in intẽtione obliquitatẽ. Lippus qui habz duplicitatẽ. Baculuz habet qui habet pulueren. i. cupiditatem.

¶ Tertio Bernardus fuit dilectus a deo ꝙ habuit honestatem in cogitatõe. Prouer. xij. Cogitatões iustoꝝ iudicia. Qz iusti inter suas cogitatões iudicia exercent: ꝙ malas expellẽt: ⁊ bonas retinẽt. Dicit aũt Chrysostomus ꝙ homo bonus fm voluntatẽ aĩ: bonus ẽ. fz naturã vero carnis malus. ⁊ ideo pũt ineſſe cogitatões bone ⁊ male. Malus aũt homo fm volũtatem carnis malus est. ⁊ fm volũtatem aĩe peruersus. Et ideo non põt habere nisi malas cogitationes. Dicit autem. i. Bach. i. ꝙ antiochus preceꝑit idolũ abhominabile sup altare ponẽ. ⁊ ab hominibus adorari. ⁊ sabbatũ non celebrari. Tunc idolũ super altare ponit quando in corde ꝓtua ꝙ suggestio dominatur. Tũc adorat quãdo vsqꝫ ad cõsensuz anim⁹ peccato adhęret. ⁊ vsqꝫ ad consensum peccati pertrahit. Et sic sabbatum ñ celebrat: ꝙ animi quies amittit. ꝑ Secundo fuit dilectus ab hominibus. Primo qz fuit vtilis in pdicatõne. ij. Thim. iij. Omnis scripꝛtura diuinitus inspirata vtilis est ad docẽdũ: ad arguẽdũ: et ad corripiẽdũ: ⁊ ad erudiẽdũ. Sic bs bernar. ꝓ suã doctrinã docebat ignorantes. arguebat negligẽtes: corripiebat delinquẽtes: ⁊ erudiebat penitentes. ꝑ Secundo fuit delectabilis: ⁊ amabilis i cõuersatione. Prouer. xviij. Vir amicabil⁹ ad societatẽ magis amicus erit ꝙ frat. Prelatus nãqꝫ dz esse mãsuetus in querendo. seuerus autez in corripiẽdo. Bulcis aũt ⁊ pius in cõpatiendo ⁊ miseran

do.nã in arca moysi cuꝰ virga rectitudinis fuit mãna dulcedinis. Et samaritanus cuꝰ vino medacies reprehensionis infudit oleuꝫ pie ꝓpassionis. Legit. iij. Reg. i. ꝙ salomon in regẽ iniungendus sup. mulã fuit positus: que ex equa ⁊ asino ꝓcreat. In equa ferocitas: ⁊ in asino simplicitas inuenit. Mula aũt cũ ferocitate equina habꝫ simplicitatẽ asininã. Per qõ dat intelligi ꝙ platus cũ ferocitate rectitudinis debꝫ habere simplicitatem mansuetudinis. ℣ Tertio fuit nobis similis p humilitatẽ. Eccl. iij. Quãto maior es: humilia te in oibus. Prælatus aũt coã deo semp debꝫ se humiliare in oibus. Et coã subditis qñqꝫ debet se humiliare in oibus: aliqñ in aliquibus: aliqñ vero in nullo. Quidam nãqꝫ ducti pũt per lenitatẽ: sed nũquã per aspiratẽ. Loã istis dꝫ se humiliare prælatus in oibus. Ũñ Gregoꝛ. nazãzenus. Alliquos lenitate curare debemus. altos aũt pũlitate. Ally nãqꝫ sunt duri ⁊ superbi qui ex mansuetudine prælati peiores efficiũtur. Loiam istis non debet se in aliquo humiliare sed debet eoꝝ superbiã frangere. Ally aũt sũt qui medio modo se habent qui. s. ex nimia seueritate frangũtur: vel nimia lenitate solũtur. Et coã istis debet se prælatus humiliare in aliquibus: nõ aũt in oibus. Tales enim indigent tẽperamẽto. De quo dicit Greg. Faciẽdũ ẽ nãqꝫ quoddã tẽperamentuꝫ: vt nec nimia asperitate exulcerent subditi. nec ẽt nimia lenitate soluant. Hic est ꝙ in basibus templi erãt sculpti leones ⁊ boues. Per basem prælatus intelligitur: qui debet populuꝫ sustentare in quo debet ẽ auctoritas vt seuere coꝛripiat. ⁊ maturitas vt miseꝛicoꝛditer demulceat. ℭ Secũdo subdit ꝓmiũ cum subiungit. Cuius memoria in benedictõne erit ⁊c. vbi duplex ꝓmiũ ponit scilꝫ memoria ⁊ gloria. ℣ Quia enim fuit dilectus ab hoibus ẽ modo in memoria: qz fuit dilectus a deo ẽt modo in celesti gloria. De memoria sanctoꝝ dicit Eccl. xlix. Memoria iosie in cõpositione odoris facta: opus pigmẽtarij: in oi oꝛe quasi mel in dulcabit ẽius memoria: ⁊ vt musica in cõuiuio vini. Memoria qdẽ scoꝝ delectat nr̃m olfactũ ad odoꝛãdũ. ideo assimilat opert pigmẽtarij. Delectat os ad loquẽdũ: iõ assimilat melli. Delectat aures ad audiẽdũ: ideo assimilat musice. ℣ Secũdo habuit celestẽ gloriã. ideo subdit. Simile illũ fecit in gloria sanctoꝝ. Est aũt duplex gl̃ia. Una ẽ gloria essentialis que dr̃ aurea que cõsistit in dei visione: in qua delectabunt oes sensus. Erit ei3 speculum visus. melodia auditui. balsamũ olfactui. mel gustui: flos suauissimus tactui. Alia ẽ gl̃ia accidẽtalis: que dr̃ aureola que dabit martyribꝰ virgibꝰ: ⁊ ꝓdicatoꝛibus. Tã in veteri testamẽto tria hẽbant aureolã. s. altare: arca ⁊ mẽsa. Per altare significant martyres qui de coꝛpibus suis deo sacrificiuꝫ obtulerũt. Per arcaꝫ que intus ⁊ extra fuit deaurata: significant virgines q̃ habuerũt puritatẽ in mente: ⁊ integritatẽ in carne. Per mensaꝫ aũt intelliguntuꝛ ꝓdicatoꝛes qui steterũt ad mensaꝫ sacre scripture. De qua dr̃ in ps. Parasti i cõspectu meo mensaꝫ ⁊c. Et qz bꝛs bernardus fuit valde pfectus iõ hũit auream. ⁊ qz fuit virgo ideo nuptus ⁊ ꝓdicato: gratiosus duplicẽ ⁊ aureolã.

ℭ Sermo. ccxxij. ℭ De eodem. Sermo quartus.

IN fide ⁊ lenitate ipius scũm fecit illum ⁊ elegit eũ ex oi carne. Ecc. xlv. Ex his ꝛbis habek ꝙ bꝛs Bern̄. quattuoꝛ spãles ꝓgatiuas hũit. Tã in coꝛpe ⁊ in coꝛde magnã hũit puritatẽ: qõ notak cũ dr̃ in fide. Fides nãqꝫ hꝫ purificaꝛ. Juxta illũ Act. xv. Fide purificãs coꝛda eoꝝ. In cõuersatõe hũit magnã hũilitatẽ: qõ notak cũ dr̃: In lenitate. In vita hũit magnã scitatẽ: qõ notak cũ subdit. Scũs fecit illũ. In coꝛpe suo nullã hũit carnalitatẽ. iõ subdit. Et elegit eũ ex oi carne. Be⁹. n. ab oi carnalitate eũ elegit ⁊ totalit sepauit. ℭ Prio igit hũit magnã puritatẽ: qz. s. õgo coꝛpe ⁊ mẽte fuit. Castitas aũt ẽ magne vtutis qñqs ea fuat ⁊ ab hoste tẽtat⁹. ⁊ carne illecẽ⁹. ⁊ ab exteri⁹ puocat⁹. Scũs igit Ber. si ab hoste tentabak oes tẽtatões fugabat. Ũñ dr̃ ô. eo. perpendẽs piculum esse cohabitare ser-

pentī fugam meditari cepit ⁊ ordinē introuuit. Si aūt a carne alliciebat ipsam ptinus macerabat. ¶ Unde cuz adhuc esset adolescens ⁊ in quadā femina oculos defixos habuisset ⁊ aliquādiu tenuisset in stagnum gelidaz aquaz se inmersit donec pene exanguis effectus est. Si vero ab exterius pnocabat totis viribꝫ resistebat. sicut pz de puella que se in lectum suū iniecit. ⁊ de hospita que ipsuz allicere voluit. ¶ Secūdo habuit i conuersatōe magnam humilitatē. Unde ō eo legit. Uincebat in eo sublimitatē nominis humilitas cordis. nec tm poterat eum vniuersus erigere mūdus quantū seipm deijceret solus. Signū aūt magne humilitatis fuit ꝙ pluribus ciuitatibꝫ in epm electus semp se retraxit ⁊ repudiauit. Legit Judic. ix. ꝙ ligna siluarū venerunt ad oliuam sicuz ⁊ vitem. vt. s. yngerent sibi regem. Per oliuā. sicum ⁊ vitem intelliguntꝰ religiosi ꝙ debent hre oleū ꝓpassionis ⁊ misericordie ⁊ dulcedinez ꝓscie. ⁊ vinū spūalis letitie ⁊ sacre scripture. Sed cum pmouent inf ligna siluaz ⁊ turbas pplor amittūt ꝓpassionem. qz efficiunt valde auari. Amittunt ꝓscie dulcedinē qz afficiunt paz in ꝓscia. Amittūt letitia spūalē ⁊ pdicandi feruorē. qz efficiunt valde indenoti. ¶ Tertō in vita habuit magnā sanctitatē. Uñ de eo legit. Semp aūt inueniebat aut orās. aut legens. aut scribēs. aut meditās aut fratres verbo edificās. Signū ât magne scitatis ⁊ pfectōis erat ꝙ ipe ꝓ xpo mori totis desideriis affectabat. Uñ legit. Apoca. xij. Signū magnū appuit in celo. Mulier amicta sole ⁊c. Per solē intelliguntꝰ celestes. Per lunā vero ꝙ crescit ⁊ decrescit intelliguntꝰ terrena: Per duodecim stellas intelliguntꝰ duodecī apostoloz exēpla. Sancti nanqz viri amicti sunt sole. i. celesti ꝙuersatōe. luna habēt sub pedibus. i. tpalia sub affectibus. corona duodecim stellaz in capite. i. exempla apostoz i mente. Hec nāqz mulier cruciat vt pariat. vt. s. deposita corruptōis seruitute. pariat nouum hoiem in flatu gloriē. Rom. viij. Ois creatura ingemiscit ⁊ parturit vsqz adhuc. Habt aūt religiosi hūt lunā in capite. i. tpalia in affectione. solem sub pedibus. i. celestia i despectōe. stellas duodecim in corpe i deist apostoz exempla in exteriori ꝙuersatione. ¶ Quarto in corpe nullā hūit carnalitatē. Spe. n. corpus suū macerabat ⁊ affligere solebat ieiunijs vigilijs. aspis vestimentis. ⁊ ꝙpluribus alijs penis. Unde de cibo eius sic legit. Ad comedendum vix voluptate trahebat appetitus sed solo timore defect⁹ sic accedebat ad sumendū cibum quasi ad tormentū. Solū aūt aquā frigida sibi sape dicebat co ꝙ vuz eam sumeret faucez sibi refrigeraret. De eius vigilijs sic legit. Uigilabat seruus dei vltra possibilitatē humanā. Nullus n. tps se magis ꝙqueri pdere solebat ꝙ illud quo dormiuit. Sancti nāqz viri in bonis opibus ⁊ ozonibus semp vigilant ne ipa mors ipos impatos inueniat. Mat. xxiv. Uigilate ⁊ orate. qz nescitis q̄ hora dns vester venturus sit. qō ē ptra illos q tm in monte se ꝓparare volunt. qō fieri nō dz sicut ostendit Christ. p tria exē pla. ¶ Primum est qz sponsa expectans sponsum ꝓtus se ornat. Nā si tm i aduētu sponsi se ornaret. spōso ptimuz vispliceret. ¶ Secundū est qz strenuus miles semp dz hre arma sua ꝓparata. vt cū tps belli aduenerit ire possit ad plium. Qui aūr gladiū erugināre dimiserit loricam fordescere. scutū frangi nō poterit celare negligentiā. cū ingens necessitas non pmittit longi tps opus implere. ¶ Tertiū est qz malus seruus abnre dño opera sua nō aspicit ⁊ negligēter opat. sed cuz viderit dnm suū venientē incipit festinare. sed nihil pficit festinato huiusmodi qz multoz diez negligētia si pōt vna hora expleri. De eius vestimēto sic legitur In vestibus semp ei pauptas ꝓplacuit. fordes vero nunqua ciliciū multis ānis portauit q̄dū occulū esse potuit. si vbi cognitū esse sensit illud remouit habēs in ore sepe illud. puerbiū. Qui bene facit qō nemo mirat. oēs. Sancti. n. viri sibi cauent a varietate ciboz ⁊ vestimentoz qz ibi nō deest peccatū. Hiero. ptra Jouinianū. Recte in tanta diuersitate victus aut vestitus necesse est hic. aut ibi eē peccatū. nō ꝙ in cibo vel in vestibus asseraz peccatū esse sed ꝙ varietas ⁊ ꝓmutatio

in veteribus reprehensionem prima sit. quod aut reprehendit, peculest a virtute. quod aut a virtute peculest vicio mancipatur qđ vero vitiosum est peccato iungit. qđ tandē peccatū est in sinistra z hyrcorum gregē describit.

¶ Sermo. cxxiij. ¶ De eodē sermo. v.

LEmo accendit lucernā et in abscondito ponit &c. Luc. viij. alias. ix. Beatus Bernardus fuit lucerna sup candelabr̄ posita q; oibus fulsit. p doctrinam. p vitā bonam. fulsit ät ad laicos fulsit ad religiosos. ¶ Laicorum aūt quattuor erant genera. s. tyranni ecclīam psequentes. z inter istos fulsit p magnā ꝓstantiā sicut p3 in duce agrantē q cum ecclīam psequeret Beatus Bernardus post missam cū xpi corpore ignea facie ad cū accessit dicens Ecce ad te venit filius virginis quē tu psequeris Resiste ergo ei si vales. statimq3 dux ille ad pedes beati Bernardi accessit z sibi i oibus z p oia obediuit. Similr. ij. Regū x. legit q; dauid misit nūcios ad regem Amon. sed illi dimidiā barbā eis rasert z vestes pciderūt. Dauid aūt exercitū fecit z eos ꝑtriuit. Nūcij Dauid sunt clerici z plati. filij Amon sunt demones vel principes mali. due pres barbe sunt vita z scientia vel ordo vel ecclīastica bñficia Demones igit dimidiā barbam radunt qñ. s. vitam tollūt z sciam dimittūt. Tyranni aūt mediam barbā radūt qñ auferūt subām talem z dimittūt eis ordinē clericalem. Sed z dauid q interptat manu fortis. i. bonus platus dz hīe audacē animū vt tales nō timeat. dz hīe impiosum verbum. vt. s. eos reprehendat z excōicatōi subiiciat. z dz hīe huiusmodi platus fortē manum vt ēt p brachiū seculare si opus fuerit eos coherceat. Illi erāt eius inimici cū indebite psequētes iter quos fulsit p patientiā. Distinguit aūt ipe triplicem gradū patientie Unus ē ad iniurias verbor. z iste ē magnus. Alius ē ad damna rer. z iste gradus ē maior. Tertius gradus patientie est ad ꝓtumelias v beꝝ. z iste est maximus. ¶ Istū triplicez gradū ipe ostendit. nam ipe fuit patiēs ad iniurias verboꝝ. nam cū cuidaz ex de sua correctōe amicabiliꝝ scripsisset ille indignatus rescripsit saluté z non spūm blasphemie. sed tū in nullo cōmot⁹ sibi rescripsit. Ego spūm blasphemie in me habere nō credo. ¶ Fuit ét patiens ad damna rer. Nam cū quidam abbas trecentas marcas sibi mitteret p vno monasterio ꝓtruendo tota illa pecunia a ꝑdonibus est sublata. Quod audiēs nihil aliud rūdit nisi bñdictus deus q; nobis pe percit ab onere. ¶ Fuit ét patiēs ad cōtumelias verboꝝ. Cum. n. quidam eum in maxillā pculisset vir dei circunstātes ad iurauit ne tangeret. sed in pace dimittere ret. Illj nanq3 erant humiles z devoti. inter eos Bernardus fulsit p benivolentiā. Unde dicit in eius legēda. Inter tumultus honores vt scipius fatebat alterum sibi mutuatū hoiem videbat seq3 potꝰ reputabat absentē velut quoddā somnium suspicatus. vbi vo inter simpliciores erat z amica decebat humilitate frui ibi se inuenisse gaudebat. z in ꝓpriā rediisse ꝑsonam. Debēt nanq3 plati ad subditos benivoli esse. z eoꝝ infirmitatibus cōdescendere. Iter. i. Dedi te hodie in ciuitatez munitā. vt. s. fugiētes ad te recipias p ꝓpassionē z columnā ferreā vt subsistentes paupes z infirmos p bñficioꝝ exhibitōem z in murꝝ eneū vt oppressos protegas p defensionē. Illj aūt erāt ad verba sua valde auidi z inter istos fulsit p magnam gram. Unde mater vidit se in vero habere catulu3 totaliter candidū z in dorso subnigrum atq3 latrantē. Ipse nanq3 fuit catulus. z hoc inquantu3 lingua suę ꝑdicatōis peccatoꝝ vulnera sanauit. Fuit candidus inquantū purita3 mentis z corporis seruauit. Fuit subrufus inquantū igne celi succensus fuit Et fuit latrans. s. inquantū ipos tyrannos redarguit z hereticos a grege commu. pescuit. ¶ Secūdo ista lucerna fulsit inter religiosos. Et hoc per quiqz radios. ¶ Primus est qđ laicos ad religiōis habitum cōuertebat. z hoc doctrinis. miraculis. z exemplis. Doctrinis quidem sicut fratres carnales. quos verbis saluteribus ad religionē adduxit. Miraculis sicut p3 in Gerardo fratre suo in carcere posito quez miraculose extraxit z ad

ordinem adduxit. Exemplis put ps in quodā nuncio ab Archiepo ad ips trās-misso. qui qdem nūcius visa tanta Beati Bernardi sanctitate seculo vale fecit z religionē introiuit. C Secūdus est qa nouicios carnalez affectū relinquere satagebat. Unde dicebat eis. Si ad ea que intus sunt festinatis. hic foris dimittite corpora que de hoc seculo attulistis. Solū nanqz spūs ingredianf. caro autē nō pdest quicquā. Religiosus enim nō debz portare ad religionē corpus idest corporalem voluntatē. vt. s. ppter ventrez pascendū ingrediat. Sed reuera ō multis potest dici illud Hieremie. li. Replebo hominibus terrā tuam quasi buscho: C Buscbus totus est in mēte z fructus nullū facit. Et aliquādo in tāta sūt multitudine vt solem obscurare videantur. C Hodie enim sic etiam multi religionez intrant vt ventrē pascant z nullaz vtilitatem faciant z malo exēplo bonos obūbrent. Nō debet etiam religiosus ad religionem portare corpus idest carnalē sue ppriam voluntatez. Unde Seneca. Tantum virtuti adiecit quantū proprie voluntati subtrahit. Nec etiam religiosus debet ad religionē apportare corp' idest carnalem parentū amorē. Gen. xij. Egredere de domo patris tui zc. C Tertius gradus siue radius p quē fulsit ista lucerna q; pfessos virtutibus z moribus informabat. Tria enim in vita sua seruauit z docuit que moriens dereliquit discens. tria vobis obseruanda relinquo q̄ siquidē ego p virtutis obseruaui. Nemini verbo scandalū feci. min' sensui meo quā alterius credidi. Iesus de ledente vidictam nō expetij. Ecce charitatem humilitatem z obedientiā vobis relinquo C Docebat nanqz vt nullus verbis contumeliosis aliū scādalizaret vel malediceret. C Legit nanqz Deut. xxvij. q filij concubinaz Jacob electi sunt ad maledicendū. Filij vero liberaz ad benedicēdum. C Per quod daf intelligi q male dicere z cōtumelias inferre est vitiū personarum. Et ergo de eis nō est curandū C Docuit etiam humilitatē z relinquere ppriam voluntatē. Eccle. xvij. Post cōcupiscētias tuas nō eas zc C Docuit patientiā similiter Luce. xxi. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Et ppter ista tria dixit abbas Joseph q tria sunt honorabilia coram deo. s. patiētia in infirmitate. obedientia sine ppria voluntate. z bona operatio cuz munda intentiōe. C Quartus ē quia tētatos cōsolatōnibus z oratōibus refouebat. Unde cum gdaz nouicius tētatus diceret. Nunquā amplius letus ero. Beatus bernardus taliter eum cōsolatus est z tam feruenter p eo orauit q̄ ille tandem ait. Nunquā amplius tristis ero. Deus eim nō permittit de nouo conuersos graui tentari. Unde Gregorius distinguit tres status conuersoz qui sunt incohatio. medietas. z perfectio. C In incohatione venūt blandimēta dulcedinis in medio veniunt certamina tentatiōis ad extremum venit pfectio plenitudinis. q̄ spōsam suā quilibet vir primo dulcibus blandimentis fouet vt afflictat. quā cum iunctam asperis increpatōnibus pbat. z pbatā securis cogitatōibus possidet. C Quintus est qui a apostatas revocabat. sicut ps in diuersis z pluribus apostatis quos recepit. Unde legit. i. Regū xvij. q filij Israel videntes se in antro vel spelunca positos. quidaz eorum abscoderunt se in spelūcis. z quidam se abscōderunt in abditis z quidam in cisternis quidam aūt transierunt ad philistheos. q dam remanserunt cum rege suo Saule. Sic etiā israelite idest religiosi quādo i antro penitentie z abstinētie sunt positi qdam eoū ire volunt ad hospitū. z isti abscundunt se in speluncis. qdam ad infirmatorium. z isti abscondūt se in abditis. quidam exire volūt. s. extra ad solatium z refrigeriū. z isti abscondunt se in cisternis. qdam tr anseūt ad philistheos. i. ad seculum. Boni aūt religiosi remanent cum xpo z suo plato contra philistheos idest ptra demones fortiter dimicantes.

C Sermo. ccxxtiij. C De sancto Bartholomeo apostolo sermo. i.

Quicunqz bono rificaueīt me. glorificabo eū i. Regum. ij. Magna figdez

del liberalitas q̄ p̄ modico honore quez sancti sibi exhibent in terris. ipse deus eos glorificare dignat in celis. Talis fuit Beatus Bartholomeus qui deū honorificauit. z ideo deus ipm glorificauit z gloriicare dignat. In pmissis ergo verbis duo p̄municer tangi z notari possūt. ¶ Primo meritū Beati Bartholomei. cum dicit. Quicūq; honorificauerit me. ¶ Secūdo tangit p̄mium eius ibidē. cū subiungit. glorificabo eum. ¶ Circa p̄mum est notandū q̄ sanctus Bartholomeus deū honorificauit scilicz corde ore opere z corpore. ¶ In corde autem sunt intelligentia. voluntas. z memoria. Illi ergo corde deum honorificāt qui eī beneficia recognoscunt. z eum z eius beneficia dilligunt z nunquam obliuioni tradūt. ¶ Talis fuit Beatus Bartholomeus qui humane redemptōis beneficium cognoscebat z sue memorie illud sepius imp̄mebat. z illud fortiter retinebat. z ipum regi cū tanta dilectōne exponebat ostendens q̄ ipa nostra redemptō facta est valde cōgrueter. quia p̄mus homo factus est de virginea terra. secūdus vero homo factus est de virgine Maria. Est facta valde potēter q̄ dyabolū inuasorem z abusorē alieni iuris potēter eiecit. Est ēt facta valde iuste figdē vt dyabolus q̄ hoiem comedēte vicerat a ieiunāte vinceret. Est ēt facta nra redēptio valde sapiēter q̄ ipe dyabolo tanq̄ aui illusit dū escā carnis ostendēs hamo diuinitatis cū cepit. ¶ Scōo scūs bartholomeus ipm honorauit ore dū p̄dicauit. Mūdus figdez erat mendicus ignobilitrate abiectus z refutatus z mestitia plenus. Beatus aūt bartholomeus erat thesaurus dei. margarita dei z luminare dei. z ideo mundū ditauit ac nobilitauit z illuminauit. Ista tria tangit btūs Theodorus in sermone quem facit de ipo. vbi ait qualr eius corpus ad lipparim insulā ē translatū dicēs. Venit ad paupcula thesaurus ditissimus. venit ad ignobilē pciosissima margarita. venit ad mestam splendi dissimū luinare. ¶ Tertio deum honorificauit ope. q̄ demonū cultura destruxit. z cultuz dei ampliauit. Sicut aūt dicit beatus Augu. in li. de ciui. dei. tria genera deoz traditā sunt. Unum a poetis. Alterz a phis. Tertiuz a p̄ncipibus ciuitatū. Quod aūt illi dij nullo mō sunt colēdi. ibidē oñdit dicens. Proponūt greci. si dij tales collendi sūt. p̄fecto tales hoies sunt honorādi. Assumūt romani. si reuera nullo mō honorādi sunt hoies tales. Locludūt xp̄iani. Nullo mō ergo tales dij colendi sūt. Oia nāq; ista genera deoz Bartholome⁹ destruxit. sicut p̄z in legēda. ¶ Quarto Bartholomeus honorificauit deū in corpe seu cuz suo corpe. q̄ centies in die z cēties in nocte genua flectebat. Un sup hoc beatus Augustī. Omne quodcūq; incohaueris facere. primo inuoca deū. z gias age illi. z cū p̄sumaueris illud silr fac. Un Hiero. Nec cibi aīi sumant nisi orōne p̄missa nec recedat a mensa. nisi gr̄e referantur nec p̄ius corpus gestat nisi pascat aīa. ¶ Scōo ponit eius p̄miū qō tangit dū dr̄ glificabo eū. De⁹ nanq; eū glificauit i vita z in morte z tandē glificauit post mortē. ¶ In vita siqdē btūs bartho. deū glificauit z laudauit. z ipe de⁹ eūdē in eius vita glorificauit multipl̄r. ¶ Primo nāq; fecit eū magne dignitatis. ō cuius dignitate sic dicit Theodorus Petrus aplus docet natōes. bartholome⁹ p̄sequēter p̄mas iuestigat. Petr⁹ opatus est p̄digia magna. bartholome⁹ fecit p̄digia multa. Petrus de⁹ sum capite crucifigit. si beatus bartholomeus viuus excoriat. Ad quot valet Petrus misteria capescēda. ad tot sufficit bartholome⁹ penetranda. ¶ Secūdo fuit mīte sanctitatis. que siquidez sanctitas in tribus z ex tribus apparet z p̄fitit. s. in terreno⁹ despectōne. Unde dicit de eo q̄ ipse sic ait. Ego nihil terrenū nihilq; carnale desidero. Probat ēt ipius sanctitas in feruēti oratōe. Unde dixit ei demon. Apostole dei bartholomee incendūt me orationes tue. z in constanti mente. Unde de eo dicit. Semper eodem vultu z animo letus z hilaris pseuerat. ¶ Tertio fuit potētie multe. Ipse nanq; dyabolus h̄s potentiam astutiam atq; malitiam. Sed ipe ipsius dyaboli potentiaz ligauit. Un dixit demon. Deus vester cathenis ignei⁹ eū

cōstrictus.ꝛ illa hora qua apls dei bartholomeus rēpluꝫ itrauit eius astutiaꝫ detegebat. Fingebat enim dyabolus se sanare infirmos quos tū nō sanabat sub ueniēdo: ꝫ a lesione cessando. Eius malitia ipedieba: sicut ꝑz in filia regis a q̄ diabolū exire coegit. ℣ Quarto fuit magne vtilitatis. De hoc sic dicit theodo⁹ Vide bartholomeū lingue graꝛo rōna billa rura fulcantē. fidei verbū in ꝑsundo. s. cordis recōdentē padisuꝫ ꝛ vineas diuī plātātē: siluas euellere: spinas ipietatis fecare: sepes circūponē. Et ifra. ꝫ respuit egroti medentē: orbi manu ducentē: naufragū gubernatoꝛē: mortui viuificatoꝛez. ℣ Scō p̄cipalr deus ip̄m glificauit in morte: ip̄sius morte sue assimilādo. Xp̄s nāq; fuit expoliat⁹: flagellat⁹: crucifix⁹: ꝛ sic mortu⁹: sic ꝑ̄ fuit flagellatus: crucifix⁹: sua pelle expoliat⁹. ꝛ sic idē p capitis obtrūcationē mortuus. Lanf. v. Jnuenerūt me custodes qui cir cuierūt ciuitatē p̄cussērūt me. s. flagellādo: vulneraucrūt crucifigēdo ꝛ decollādo. tulerūt palliū meū. s. me excoriādo. ℣ Tertio deus eū glificauit post mortē. ꝛ hoc respectu sui ꝛ respectu nr̄i. ℣ Respectu qdē sui quo ad alias ꝛ quo ad corpus. De glia aīe sic dicit ipse Theodo⁹ Gaude bartholomee: q mare greſſibus sanctificasti: q terrā purpureā tuo cruore fecisti: q ad celū comeasti: vbi i medio diuine aciei refulgēs in splēdore imarcessibilis glie splēdens in exultatiōe locū ditatis mirabilis gaudes. Glificauit ēt deus ip̄sius corpus. q̄ sicut dicit ipse theodorus. de armenia vsq; ad pres licie q̄ttuoꝛ arcis sanctoꝛ in mari piectis p̄cedentib⁹ arcā beati bartholomei cum reuerēta deuexerūt. ℣ Scō glificauit deus eū respectu nr̄i. Et hoc quadrupliꝛ ℣ Primo q̄ factus ē aduocat⁹ pcōꝛ: sicut ipse cuidā suo deuoto appuit dicēs: Per multū tp̄s deus nr̄is pcibus ꝛ meritis pp̄ko huic pepcit. ℣ Scō q̄ ipse est liberator deuotoꝛ sicut ꝑz i magro qui ab isidys dyaboli liberauit. ℣ Tertio q̄ est p̄dēnatoꝛ reprobor̄ put ꝑz in federico imp̄atoꝛe q eiusdē corpus de loco suo remouere voluit. ℣ Quarto ip̄se ē reprobatoꝛ munerꝫ iniustoꝛ: sicut patet in muliere que oleuꝫ iniustū acquisitū in lāpidem beati bartholomei infundere voluit: sed tū illud facere nequiuit.

¶ Sermo. ccxxv. ¶ Eodez die ymo. ij.

Extendens celuꝫ sicut pelleꝫ q tegis ags superiora eius. ps. Jn̄ tū beatus bartholomeus fuit apls cōpetit sibi qō dr̄ celū. Apli nāq; celū vocant. ꝫm illud ps. Celi enarrāt gloriā dei. Jn̄ tū aut̄ ipse fuit excoriatus ꝙpetit sibi illud qō dr̄: Extendēs celū sicut pellē. Jn̄ tū vero ipse interp̄tat filius suspēdēs aquas: ꝙpetit sibi illud qō dr̄: qui tegis ags superiora eius. qō ergo dr̄ celū: respicit dignitatē aplicaz. qō vero celū dr̄ extēsuꝫ respicit gen⁹ passiōis. qō aut̄ dr̄: q tegis aquis supiora eius. respicit interp̄tatōez nominis. Jn verbis ergo ꝑmissis sanct⁹ Bartholomeus a tribus ꝓmendat. Primo a sublimitate ꝑfectōis ꝛ vite in eo q̄ vocat celū. Dicit aut̄ Jsido. Celū p̄t ardens volubile ꝛ rotundū ee dr̄erūt. Dicit aut̄ ip̄se celū. q̄ stat ardens p charitatem succensam. Ex qua charitate quattuoꝛ carbones p̄dierūt. Unum carbonē iecit ꝑa dyabolū quo mediante dyabolū incendit. ꝛ iste carbo fuit eius oratio ignita. Unde dixit demon. Apls dei bartholomee incendūt me oꝛones tue Aliū aut̄ carbonē iecit ꝑa dyabolū g dyabolum ligauit g fuerūt ip̄sius apli merita gliosa. Tū dr̄ in ip̄sius legēda. Deus ꝑcathenis ignels ē ligat⁹ nec respicē nec loq audet ex illa hora q̄ apls igressus ē illuc. sancti. n. viri ex se tot carbōes emittunt quot in se ētutes hr̄t ꝛ quot opera feruētia faciūt. ex qb⁹ vnā cathenā cōstituūt cū q̄ dyabolū ligati tenēt. ¶ Tertium carbonē direxit ꝛ destinauit ad deū g ipsū deo odorem facit. ꝛ iste carbo fuit eius caro ꝙcremata. Gene. viij. Edificauit noe altare dño. ꝛ infra odorē suauitatis odorat⁹ ē dñs. ¶ Quartū aut̄ carbonē direxit ad ꝓximū quo ꝓximum ad deū amorē iflāmauit. ꝛ iste carbo fuit ipsius p̄dicatio ignita. Theodorus. Baudeas Bartholomee sol orbis terre cūcta illuminās os dei lingua ignita sapiaz. p mēs fons vite sanitates emanās. ¶ Se-

cũdo ipe dr celũ q: ipe fuit mobilis ⁊ volubilis ꝙ opatiõem sollicitũ. Ipe nãq; tã sollicitus fuit ꝙ tres puincias pagrauit sicut dicit Theodorus. s. licaoniã. indiã ⁊ armeniã. Nec miꝝ si tã volubilis ⁊ sollicitus fuit. q: fuit tota dei nubes ỏi plenus sapia dei. ⁊ plenus feruoꝛe dei. Fuit eteim nubes dei Isa. lx. Qui sunt isti q vt nubes volant. Et tõ terrã ét fecundius irrigauit. Sol nanq; virtute sui caloris illud ꝙ subtile est in aquis vaporabiliter extrahit ⁊ in nubes ꝑdensat. Sic ét xp̃s ihesus qui est sol iustitie ex caloꝛe ⁊ vtute sui amoꝛis oẽm humanũ affectuꝫ g in aplis erat. ad se ꝑ desideria attrahebat ⁊ in nubes ꝑdensat. Beatus nanq; aplus fuit ét tam volubilis ⁊ taꝫ velox q: fuit rota dei. Ezechi. x. Rotas illas vocauit volubiles. Iõ aũt rote sic sunt volubiles q: nõ tangũt terrã nisi in pũcto. Sic ipe Bartholomeus adeo velox erat ꝙ terrenis in pũcto. i. necessitatis artículo adheꝛebat. i. Timo. vi. Habẽtes vtrictum ⁊ qbus tegamur his ꝓtenti simus. Fuit ét Beatus Bartholomeus tam mobilis ⁊ tã velox q: fuit plenus sapia. Nã sicut dr Sap. vij. Oibus mobilibus mobilior est sapia. q: quos replet mobiles. hos ⁊ veloces facit. Fuit ét tam velox q: fuit plenus zelo dei. Videbat nãq; mũdum cẽ tenebꝛosum ac esse inspidũ. ⁊ ét videbat mũdũ esse incultũ. ⁊ tõ ꝑ ipm ve locitꝛ discurrebat. Vñ Btus Theodoꝛus Bartholomeus vero famulus dei ꝙ git ꝑ mũdũ velut lux vt tenebꝛosos illuminaret: tãquã sol vt ispidas gẽtes saliret: tãquã agricola vt spũalẽ cultuꝛã ꝓficeret. ꝑ Tertio ꝓcipalr dr celũ: q: fuit rotũdus ꝑ finalẽ ꝓsecutiõe. Forma nãq; spica vt hẽtur ab Aꝛi. ꝓio ⁊ scõo celi fine caret. Nõ eiꝫ potuit ꝓmissis emolliri. Usi cũ rex camelos oneratos auro et argẽto ⁊ lapidib⁹ ꝓciosis sibi dare vellẽ ipe rñdit. Nihil terrenũ nihil carnale de sideꝛo: nec ét potuit minis deterreri. vñ cũ rex dicẽt sibi. Tu eos q auertisti fratꝛe meũ. Ille rñdit audacter. Ego vo nõ euerti eũ: ꝫ potẽ ꝙuerti. Etiã si potuit supplicijs supari. Ꝛ. n. ipe fuerit flagellat⁹ crucifix⁹: ⁊ decollat⁹: ⁊ decollat⁹: tñ in dei amoꝛe semp ꝓmãsit inuict⁹. ¶ Scõo cõmẽdat a qualitate passiõis ⁊ pene cũ dr. Extẽdes celũ sicut pellẽ. Fuit. n. excoriatus ⁊ pelle sui coꝛpis denũdat⁹ ⁊ decollatus. tñ in dei amoꝛe semp mãsit inuict⁹. Hoc significatur ẽ Leuit. i. vbi dr: Detracta pelle hostie artus ⁊ frustra cõcidẽt ⁊ subijciẽt in altari igne strue lignoꝝ añ ꝓpositã. Intestinis pedib⁹ lotis aqua. ado lebitq; ea sacerdos sup altare in holocaustũ ⁊ suaue odoꝛẽ dño. Ista hostia ỏi fuit Bartholomeꝰ: cui fuit pellis detracta. qñ. ſ. ipe fuit excoriat⁹. Fuerũt ét artus in frustra cõcisi qñ ipe fuit crucifix⁹ ⁊ decapitatus. Fuerũt ét ipius intestina ⁊ pedes loti: q: affectiões eius fuerẽt emũdate ab oi terrena cõcupiscẽtia ⁊ cupiditate ex dino sermone. Jo. xv. Jã vos mũdi estis ꝓ sermonẽ quẽ locut⁹ sum vobis. ⁊ ex spũ scõ a quo ⁊ ꝙem ipe fuit mũdatus. vt de hoc legit ⁊ habet Eccl. i. Vos aũt baptizabimi spũ scõ. Fuerunt ét ipius aplí affectões mũdate ⁊ sanguine fuso. Apoc. vij. Lauerũt stolas suas ⁊ dealbauerũt eas i sanguine agni. Circa ista hostiã posita ẽ strues lignoꝝ. nã ⁊ intus i aia huit ligna desideriozꝝ sanctoꝝ: ⁊ ab extra ligna bonoꝝ operũ. Deinde subiectus ẽ ignis et ignis amoꝛis in mente. et ignis passiois in coꝛpoꝛe. ⁊ sic holocaustũ extitit: q: totus intrẽsus fuit eius animus ꝑ amoꝛẽ. ⁊ coꝛpꝰ eius succẽsus fuit ꝓ passionẽ. verba ꝑ celi ardoꝛẽ. eiusque opa ꝑ feruoꝛẽ. Et sic odoꝛẽ suauitatis fecit dño. Fecit eiꝫ odoꝛẽ suauẽ ꝑ odoꝛẽ ferã famã. suauioꝛẽ ꝑ sinceꝛã ꝓsciaꝫ. sua uissimuꝫ odoꝛem ꝑ spontaneã penã. ¶ Tertio cõmẽdat a ꝓfunditate diuie sapiẽtie. cũ dr: Qui regis aquis supioꝛa eius. Supioꝛa aie sunt rõalis. cõcupiscibilis: ⁊ irascibilis. Fuit eim recta ⁊ repleta eius rõalis aquis diuine sapiẽtie. Eccle. xv. Aqua sapiẽtie salutaris potauit illũ. Fuit eius cõcupiscibilis repleta aq̃ diuine gr̃e. ysa. xliij. Effundaꝫ aquã super sitientem. Fuit eius irascibilis repleta aquis emulationis feruide. Lan. iij. Fons hortoꝝ puteus aquaꝝ viuentium: que fluunt impetu de libano. ¶ Nam sicut dicitur de scanctis animalibus. Ezech. primo. Ubi erat impetus spiritus illuc gradiebantur.

¶Sermo.ccxxvi. ¶Eodē die.fmo.iij.

Extendens celuz sicut pellez. ¶Istud verbuz multiplicem hz intellectum. ¶Primo eiz oi celū extēsuz sicut pellis ad scribēdū. Sicut.n.hō pellem extēdit vt in ea scribat:sic ipse deus celū extendit vt in eo scribat noia electoz. Luc.x. Gaudete q̄ noia vestra scripta sūt in celis. ¶Scdo ad habitādū. Sicut.n.hō de pellib⁹ facit tētoriū:sic deus i celo hz suū hitaculū. Vñ alia trāslatio hz extendēs celū sicut camerā. Vñ celū dr q̄si casa heloya.i.dei. Job.xxxvi. Extendit q̄si nubē tētoriū suū. ¶Tertio ad circūdādū. Sicut.n.pellis totū corp⁹ circūdat: z nihil ē q̄ō si sit circūdatū pelle.sicut fz Bañ. Celū ēpireū ptinet oēs creaturas z nihil ēst creatum q̄ō nō sit ifra celum. ¶Quarto ad tegēdū. Sīt.n.celū q̄si tectū orbis trax. Vñ dr ibidē:Celuz q̄si tectū mūdi extēdit deus. Facit nāq; aplūs firmamētū vt tegat orbē trax. Et subdit gl. Et hoc sine pelle.i.sine labore:fz tā facilr siē pellē. ¶Quito ad allicièdū. Sicut.n.pellipart⁹ pellē pulchra cozā ēpto re extēdit atq; expōit:vt.s.ipz ēptore alliciat ad emēdū. Sic de⁹ firmamētū fyderib⁹ depictū extēdit:vt alliciat ad ōside rādū. ¶Sexto ad q̄mēsurādū:q̄si dicat Quātuz hō cozā deo suā pellē:tm de⁹ extēdit hoi celū suuz. Oib⁹ hīs modis bēs Bartholome⁹ sicut pellis fuit extensus. ¶Prio videlz ad scribēduz. Fuit.n.hec pellis pmo excoriata. Alch.iij. Pellem delsup excoriauerunt. Eadēq; pellis fuit scripta itus p ipassionē ōrutuz. Thren. iiij. Lādidiores nazarei ei⁹ nive z fortis p ipassiōez passionū. Sīt z pellis carnis xpi fuit i cruce extēsa. vñ ps. Dinumerauerūt oīa ossa mea. fuit scripta abintus multiplicitate doloz. Thr.i. Attēdite z vidēte si ē dolor sicut dolor meus:z fortis ipassiōe clauoz. Malac.iij. Cōfigitis me gēs tota. ¶Scdo fuit extēsus ad habitādū:q; deus i eo p fidē hitauit. Eph. iij. Hitare xp̄m p fidē i cordib⁹ vr̄is. Et q̄ xp̄s p fidē i eo hitauit veracit. tō multa miracla fec. Fidei.n.opatio miracloz at tribuit. Ondr.n.miracla i q̄tuor elemētis:z pmo i aere q: ipz a dyabolo purgauit. in ignē:q: pmissiōe dei ossa sua tanq̄ ignis splendentia demōstrauit. In aq̄:q: arcā i q̄ ossa sua erāt recūdita ab armentis ysp in cicilā pmare deduxit. In tra:q: mōtez quēdā p septē stadia elōgari fecit. ¶Tertio fuit extēsus ad circūdādū. fuit.n.circūdat⁹ penis furfuz:q: fuit decollat⁹.z deosuz:q: fuit i cruce pedib⁹ affixus.a dextris z a sinistris:q: manibus i cruce fuit elauat⁹. añ z retro:q: flagellatus. In toto corpe:q: fuit excoriat⁹. Iste nāq; ē ille hō de quo dr Luc.iiij. Qui ab hierlz i hiericō descēdit qñ xp̄s ipz i mūdū lunatīcū ad pdicādū mīsit:q: icidit in latrōes q eū expoliauerūt excoriādo. plagas iposuerūt flagellādo z crucifigēdo: z semiviuū reliquerūt decollādo. Luc.n. fuit semiuiuus relictus q: ōtū ad corp⁹ fuit mortuus fz cozā deo i anima viuus. ¶Quarto bīus bartho. fuit extēsus ad ptegēdū. Quauis.n.alij electi sint lapides i domo dei aplī tñ sūt tectū. q: p certa scis scio.i.deo magis fuerūt vicini. vñ alij sci vocāt fuī. Ipi aūt sūt amici. Joā. xv. Jā nō dicā vos suos. fz amicos meos ꝛc. Tū q: sol radio fuerūt illustrati. Thre. xiij. Alppuit glia dñi sup tectū ederis. Tū q: illi q ad aplos auxiliū p fugiunt sūt magis securi. Mat.xxiij. Qui i tecto sūt ñ descēdat aligd tollere de domo sua. Tū q: defendūt ab estu viciorum z a turbine tribulationū z a pluuia tētationū. Isa.iij. Tabernaculū crit i vmbraculo diei ab estu.z i securitate.z i ab scōsione a turbie z a pluuia. ¶Quinto fuit extēsus ad alicièdū. Lorpa.n.sctōr in hac vita multa claritate z miraculis fulgent. Si igit tā pciosus saccus exterius ps q̄ pciosus thesaurus ē q̄ intus latet. In isto nanq; sacco latet duplex thesaurus.s.interior:q fuit aīus gīa dei pleus. Prouer.xxi. Thesaurus desiderabilis z oleū i hitaculo iusti z thesaurus supior. s.glie celestis. De quo dr Mat.xix. Vadē z vēde oīa q̄ hēs z da pauperibus z hēbis thesauz in celo. Istū thesauz hodie dea bartho. recepit. Elmbro. in pfatōne. Bartholomeus mentis virilr pferendo discrimen glioſi certaminis ad celestem gliam sctū portauit triūphuz. ¶Sexto

fuit extēsus ad ꝓmēsurandū q; ſm q; ꝑ ſe extēdit pellē ſuā deo ꝓ diuerſitatē ſupplictoꝝ. ſic deus extēdit ſibi celū ſuū ꝑ i mēſtatē ꝓmioꝝ. Adultū ſi gdē pellē ſuā extēdit q; ꝓio fuit flagellatus. deiſi ſm beatū theodoꝝ fuit excoriat⁹. q; añquaz in cruce moreret inde fuit depoſitus. z poſtmoduz excoriatus. Ultimo ſm Uſuard dū fuit capite trūcatus. q; igit ſic vehementer extendit pellem ſuā. ſō de⁹ excellenter extēdit ſibi celū ſuū. Uñ ſup h theodorus. Ad celos bartholomee comeaſti. vbi in medio vluine aciei refulgens in ſplendoꝛe ꝛmarceſſibilis gloꝛie ſplendens in exultatōe dignitatis inſatiabilis gaudes. Quantū ergo hō extendit pellē deo ꝓ maceratōem tm deus extendit celum ſuū ꝑ gloꝛie largitatē. Adtū nanq; Btūs Bartholome⁹ ſe extēdebat. Thren. v. Pellis mea quaſi cliban⁹ exuſta eſt. Job. xix. Pelli mee ꝓſumptis carnibus adheſit os meū. Abiuſq; extendebat q; dicebat Luce. xvij. Jeiuno bis in ſabbato. Nihil extendebat q; dicebat eiuſdē. xij. Alia mea hēs multa bona regeſce. bibe. z epulare zc. Extēdēti igit deo multū pellē ſuā deus multuz extendit celū ſuū. z extēdenti paz pellē ſuam deus paz extendit celū ſuum z nihil extendēti pellem ſuā deus claudit celum z apſit infernū. Job. xxvi. Extēdite agloꝛiem ſuper vacuum.

¶ Sermo. ccxxvij. ¶ De eodem Sermo quartus.

PEllem ꝑ pelle z cūcta q; hz hō dabit ꝓ aia ſua. Job. ij. Scōs glo. Pellis ꝑ pelle dat: q; ſepe dū ictus ꝓtra oculū venit. manū opponim⁹. vt ꝓtuus i ipa manu q; i oculo vulneremur. ac ſi dicat. Jō tot flagella Job egnamit extra ſuſtiet: q; ne ipe intus feriat pauet ¶ Notādū tm ē q; q; druplex ē pellis. nāe culpe: gre: z glie. ¶ Prima pellē iduunt oēs hoies. Uñ ſup hoc ipe Job ingt ḡto. Pelle z carne veſtiſti me zc. Sz iſtaz pellē bartholome⁹ mīplici rōe ōpoſuit. ꝑ Prio eam depoſuit i ſignū feruide charitatis. Solēt. n. hoies caloꝛe nimo eſtuātes exponē veſtimēta. In hoc ergo q; bt⁹ bartholomeus pellē ſuā depoſuit: oñdit quāto ignē amoꝛis plenus fuit Hoc ſignificatū ē. i. Reg. xvij. vbi dr. Di ligebat ionathas dauid quaſi aiaz ſuā. Nā expoliauit ſe tunica ſua: z dedit eam dauid. Per ionathā q; donū colūbe iterꝑetat: bt⁹ bartholomeus itelligit q; do no ſpūs ſci fuit repletus. Iſte ergo q; di ligebat dauid. i. xꝑm ſicut aiaz ſuā. tunica ſe expoliauit: z dedit dauid. qñ ꝑ xꝑi amoꝛe ſe excoriari ꝑmiſit. ¶ Scōo i augmētū maioꝝ puritatis. Solēt enīz rami arboꝝ qñ excoriant albioꝛes apparere. Sic z bartholomeus pelle mortalitatis exutus i aīma extitit magis purus De hoc legit Joh. c. i. Ecce vꝛa. i. bartholomeū: q; fuit vꝛis fructuoſus z dulcis decorticauit. mūdās expoliauit eā. albi facti ſunt rami eius. Prouer. xxv. Aluꝛ. z rubegīne de argēto z egredīt vas puriſſimū. ꝑ Tertio i ſpē future imortalitatis. Solet nāq; hō libēter deponē veſtez vetuſtā. vt veſte in duere valeat beatuꝛā. Sic ipe libēter veſte mortalitatis exuit: q; ſe decoꝛādū veſte imortalitatis ſciuit. vñ ps. Aſtitit regina. i. eccl⁹ aia q; coꝛpus bñ rexit. a dextris tuis in veſtitu deaurato. i. cū coꝛpe glificato. i. Mach. x. Juſſit rex expoliari ionathan veſtimentis ſuis: z iduit eū purpura. i. carne gloꝛioſa qō erit in gnāli reſurrectōe. Quare to depoſuit pellē ſuā i odoꝛē ſuauitatis Solebat nāq; ſacerdos i veteri lege pelle hoſtie detrahere igneq; ſuppoſito ipſam in odoꝛem ſuauiſſimū dño imolare. Sic bt⁹ bartholomeo ē pellis detracta q; igne charitatis ſcē⁹ in odoꝛem ſuauiſſimū ē dño imolatus. Sap. iij. Taquā aurū in fornace ꝓbauit ſe illos. z quaſi hoc locauſti hoſtiā accepit eos. ¶ Scōo aūt pellis de qua ꝑmittit ē pellis culpe. Et iſta ē triplex. ꝑ Una ē qua induunt luxurioſi que eſt pellis vetuſta. Thren. iij. Vetuſtaz fecit pellē mea. Luxuria nāq; dr vetuſta ſiue q; hoiem cito ducit ad ſenectutē ſiue vetuſtatē. ſiue q; homo q; ſe illi vitio imergit vſq; ad mortē i illo iue teraſcit. ps. Inueteraui inter omnes inimicos meos zc. Siue q; cum ipſa ſit lutum fetidum fecit ipſum holem turpem z vetuſtuz. Eccl. ix. Omnis mulier que ē fomicaria q; ſi ſterc⁹ i via ꝓculcabit. Alia

est qua inflauunt supbi. & ista pellis est a vēto inflata. Osee. xij. Effraim pascit vētuz. Aug. O pellis ifiata qd tē deris. o sanies fetida qd inflaris. q: igit est vento plena: iō statiz detumescit ſi pūgit. Job vij. Memēto q: vētus est vita mea: iō leui impulsu circūferī. ps. Deus me⁹ pone illos vt rotā & sicut stipulā ante faciē vēti: iō cito deyecit. Job. xxx. Elcuasti me & ēſi sup vētum ponēs me allisisti me valide. Allia est qua iflauunt auari. & hec ē pellis nigra. Hiere. xiij. Si mutare potest ethiops pellē suā &c. Et auarus & trahit nigredinē corpales. q: pro lucro captando de nocte & exurit & gelu punitur. Theē. v. Pellis mea ēſi clibanus exusta est. Auarus ēt & trahit nigredinē spiritualē: q: cū auaritia sit lutum. aia que luto imergit: nigra efficit. Abachuc. ij. Ue q multiplicat non sua & vsq: quo aggrauat & trahit pellē bartholome⁹ nō induit. q: terrena despexit & honores fugit & verā castitatē seruauit. Tertia vero pellis est pellis de qua iflauunt iusti imitādo & querēdo passionē xpi. Xps ei⁹ idutus ē pelle. i. querelā & cādida: rubicūda & electa. Lan. v. Dilectus meus candidus & rubicūdus: electus ex milib⁹. Ysa. xlij. Nō erit tristis neq: turbulētus. ecce ē candida. Unde ps. Cū his q odorūt pacē erā pacificus: ecce ē rubicūda & firma charitate pacifica. Mat. xi. Discite a me q: mitis sum & humilis corde: ecce ē pre oibus māsueta. Ista pelle gre bartholomeus fuit tectus: q: eius querelatio fuit tocūda: pacifica & māsueta. Uñ de eo dī in eius legēda. Semp eodē vultu & animo letus & hilaris pseuerat. Quarta pellis: ē pellis glie qua iflauunt beati. vnde legit Exo. xxvi. q tabernaculū tribus pellib⁹ operiebat. f. pellibus rubricatis hiacinthinis & sagis cilicinis q̄ fiebāt de pilis caprar. Opiebat ēt ō pellibus magnis nigris: sed formosis. Lan. i. Nigra sum sed formosa filia hierlem: sicut pelles salomonis. Beati igit iduerunt pellē formosa⁹ per corpis claritatē. Apoc. xix. Datū est ei vt cooptet se bysso splēdenti & candido. Pelle hiacinthina p subtilitatez. Hui⁹modi enī pelles hñt colorē aereū Corpora nāq; sanctor̄ que mō sūt grossa & pōderosa tūc instar aeris erūt subtilia. l. Cor. xv. Seminat̄ corpus animale & surget corpus spūale. Ista iduunt pelle rubricata p imortalitatē. Huius nāq; coloris est valde viuus. vnde de hoc rubicūdo dī cit̄ dicim⁹. Iste est valde viuus. Sap. v. Iusti aūt in perpetuū viuēt. Pelle capina p agilitatē p qua sancti cōparant fulguri cōuulcāti. Job. xxxviij. Nūquid mittes fulgura. Sancti ēt pp cor̄ agilitatē p̄parant nubi & scintille discurrēt Deus. xxxij. Magnificētia eius discurrēt nubes. Sap. iij. Tāq; scintille in arūdineto discurrēt. Cōparant ēt aut velo citer volāti. Tūc enī aues velocīter volant q̄n sūt plumis plene & subtiles corpore & vēto agitate. Sic sancti tūc erunt plene plumis oium virtutuz. Habebunt corpus subtile & glioſuz & agitabunt p spūm scm. Ezech. i. Ubi erat ipetus spiritus illuc gradiebant. Uel pōt dici q̄ pellis triplr ponit. f. p re tpali. Abeth. ij. Desup tunica & pallū subtulisti. Ponit ēt pellis pro vita mortali. Gen. iij. Fecit deus ade tunicas pelliceas. Et p superficie corpali. Job. x. Pelle & carnib⁹ vestisti me. Beatus igit̄ bartholomeus dedit rez tpalē p celesti substātia. Mat. xix. Si vis pfectus ee vade & vende oia que habes & da paupibus. Dedit ēt vitā tpalez p vita ppetua & gloriosa. Joā. xij. Qui odit aiaz suā in hoc mūdo &c. Etiā dedit pellem corpalez p carne glorificata. Phil. iij. Saluatorē expectamus dominū nostruz iesum xpm.

¶ Sermo. ccxxviij. ¶ De beato Augustino epō & doctore Sermo pmus.

Quasi vas auri solidū ornatū omni lapide pciosō. Ecc. i. Iste vas aureū & pciosuz repūtat beatū Augustinū doctorē egregiū q̄ in premissis verbis a tribus q̄mendat. ¶ Primo q̄mendat a plenitudine diuine sapientie cū dī: Quasi vas auri. Per auruz nāq; diuina sapiētia intelligit̄ qua ipse deus Aug. tanq̄ vas dei fuit repletus. sicut aūt ipsemet ostēdit in lib. de ūlitate aie triplex est sapiētia. f. noctua: supflua & necessaria. Noctua enī sapiētia est de

impediētibus ad salutē. Necessaria ē de expediētibus. Sed supflua est de ipertinētibus. hoc ostēdit per simile in corpore humano. cū em3 viribus verbo aia dicit sēcōo dicat crescere. z dediscēdo decrescere. z in corpore sit trīplex augmētuz. Unū nociuuz qō tumor dicit. alteruz fluxus perfluū per qō interduz euenit vt senis digitis in manibus aut pedib⁹ nascant boices. Tertiū vero est necessariū quo naturalis cōuenientia adimplet in mēbris: sic z in aia est sapiētia nociua q ē de ispediētibus. Est sapiētia supflua que est de ipertinētibus. Est sapiētia necessaria: q est de expediētibus z necessarijs. Ista triplici sapiētia istud vas plenū fuit. s. sapientia nociua qua aū querionē suā plenus fuit. De qua dī Jac. iij. Nō est ista sapiētia desursuz sz terrena animalis dyabolica. Est. n. terrena q⁹ ostitit in terrenoz cupiditate. De hac ipsemet ait i ofessionib⁹. Docebā arte rhetorica victoriosaz loq̄citatē: victus cupiditate vēdebā. Est ēt animalis q cōsistit in carnali voluptate. De hac dicit ibidē. Recordari volo trāsactas sedlitates meas nō q⁹ eas amē. s. q⁹ amē te de⁹ me⁹. Est dyabolica q ostitit i supba z vētosa abitōe. De hac ibidē ait: Libros discebaz eloq̄ntie in q⁹ eminē cupiebaz sine dānabili z vētoso pp gaudia vanitatis humane. ℣ Scōo aū suā querionē habuit sapiētia supflua q est sapiētia secularis z philosophica q ideo supflua dī. q⁹ sine ea salus eterna habet. In lib. ofes. de illa sapiētia dicit: Infelix autē ille hō q scit oia hec. te aūt nescit. bs aūt qui te scit ēt si illā nesciat. Qui vero te z illā nouit: nō ppter illā beatior ē: sz ppter te beatus solū. Ista aūt sapientia plenus fuit q⁹ ait ibidē. Oēs libros artiū quas liberales vocāt tūc negligimus malaz cupiditatū seruus p meipm legēs intelleri. Itez ibidē. Quicqd est de arte loquēdi z disserēdi. quicqd est de dimēsionib⁹ figuraz z de musicis z de numeris sine magna difficultate z nullo hoie tradēte itelleri. ℣ Tertio hūit post suā conuersionē sapiaz necessariā. s. diuiną q dī necessaria. Quia sicut dī Prouer. xvij. Ubi nō est scia aie ibi nō ē bonū. Prima igit sapientia. s. nociuam ipse ex toto z oino abhoruit. Scōam. s. supfluā totis viribus ꝓspuit. Tertiam sapientiā. s. necessariā z diuinā totis suis viribus ꝓcupiuit: vt de eo dici possit illud. iij. Reg. iij. De dit sapiētiā salomoni: z prudētiā multā nimis z latitudinez cordis quasi arenaz q est in littore maris. Ubi ℣ruor implicant. s. q⁹ habuit sapientiā multā. sufficientē. z habuit sapiētiā nimiā: z q⁹ habuit cor latū. Uñ hūit sapiētiā multā q⁹ habuit sapientiā diuinā. nihil eiz sibi defuit qō ad ea ptinere haberet. Uolusianus. Legi dei deest quicqd augustinū ꝓtigerit ignoare. Dūit sapiētiā nimiaz. nā habuit sapiētia supfluentē. Unde legit q⁹ cū qdā tractatus beati Augustini i manutinis legeret. beatus Bernardus obdormis paz. vidit quendā tuuenē de cuius ore tā imēsus fluuius exibat q⁹ totā ecclesiā irrigabat. Lui dubiū non fuit illū Augustinū fuisse q habuit cor latuz: q. s. habuit celere itellectū z nobile ingeniū. Uñ in li. ofes. ait: Scis tu dñe deus meus: q⁹ celeritas intelligēdi z discendi acumen donū tuū ē. Iz nō inde sacrificaba tibi. Prosper i libro de vita ꝓplatiua dicit: Sāctus Augu. fuit acer igenio: suauis eloqo: scīaris litteraturę pit⁹: in ecclīasticis laboribus opolus. Qui hūit sapiētia sicut arena maris. Sicut. n. arena ē inumerabilis: sic z libri eius inumerabiles sūt. Uñ dicit Remigius q⁹ Iz Hiero. sex milia voluminū ostgētis se legisse fatet. Aug. tñ tāta scripsit vt nullus posset eī libros diebus ac noctib⁹ scribē: sz nec legē q⁹ occurrat. ℂ Scōo ꝓmēdat a solditate doctrie cū dī: Solidū. Eius eiz doctrina ē solida pp q⁹uor: q⁹ditiōes q⁹ hz. ℣ Hz. n. puritissimā veritatē vñ cōparat sibi. vñ Greg. i ep'la ad ꝓfectū africe sic ait: Beati Aug. ꝓpatrio teopuscula legite z ad ꝓparatoez illius similagis nr̄z furfurē nō q⁹ratis. Prouer. iij. Purit z puritissimi eius fructꝰ. Sermones nāq; bñ Augu. sūt puri: q⁹ nulla hūt falsitatē. Sūt puriores: q⁹ nō hūt dubitatē. Sūt puritissimi: q⁹ oēm ꝓtinēt veritatē. Unde cassiodo⁹ i ꝓlogo sup psalterū. Est aūt Aug. oiuz lraz magr. Et q⁹ in vbertate rez est cautissimus dispnator. decurrit quippe tāq̄ fons puritissimus nulla fece

pollutus: sed in integritate fidei pseue
rás nescit hereticis dare vñ se pñt aliq̃
colluct atõe defendere: totus catholic⁹:
totus orthodoxus iuenif. In eccl̃ia vñi
suauissimo odore resplẽdes: supnt ẽt lu
minis claritate radiaf. ¶ Scõ et⁹ do
ctrina hꝫ altissimã pfunditatẽ: tõ cõpa
raf agle. Hiero. Aug. cẽs volás p mõtiũ
cacumina q̃si agla. z ea q̃ sunt in mõtiũ
radicibus nõ pideras. multa celoꝝ spa
cia terrarũq; situs z aquarum circulos
charo sermone pronũciat. Job. xxxviij.
Profunda fluuioꝝ scrutatus ẽ z absc̃o
dita pduxit in lucẽ. Fluuius sacre scri
pture hꝫ supficiẽ. s. sensum literalẽ. z hꝫ me
diũ. s. sensum moralẽ. z hꝫ pfundũ. s. my
sticũ z spũalẽ. Iste aũt nõ rñ scrutatus
ẽ scripture supficiẽ: hꝫ ẽt mediũ z pfun
dũ. ℣ Tertio hꝫ firmissimã soliditatem.
Jõ ꝑparaf malleo. vñ Bern̄. Aug. hic ẽ
validissimus malleus hereticoꝝ. Sicut
eiꝫ malleus ictibus suis incudẽ firmat:
z ferrũ domat: z melodiam generat: sic
Aug. doctrinis suis ecclesiam firmauit:
Ecc̃. l. In vita sua suffulsit domuꝫ: z in
dieb⁹ suis corobo rauit tẽplũ. Hereticos
eiꝫ domuit z fugauit. z ibidẽ. Qui cura
uit gẽte suã z liberauit eã a pditõe. Pro
sper in lib. de vita ꝛẽplatiua sic ait: Sã
ctus Aug. fuit i quotidianis disputatõ
bus clarus: z in oibus actõibus suis bñ
ꝑpositus: in qõnibus soluẽdis acutus.
Jn hereticis puincendis circũspectus.
Jn expositõe nostre fidei catholicus. In
explanãdis scripturis canonicis cauꝫ.
Deꝰ laudem generauit. Tota nãq; eccl̃ia
laudat deũ q sibi ꝑcessit doctorẽ tã egre
giũ. Vñ cantat eccl̃esia: Magnus dñs z
laudabilis valde q de tenebris gentiũ lu
men eccl̃ie vocauit Augustinũ. ℣ Quar
to hꝫ Aug. hꝫ dulcissimã suauitatẽ. Jõ
ꝑparaf cibo dulcissimo. Vñ Greg. vbi su
pra. Si delitioso cupitis pabulo sagina
ri hꝫ Augustini opuscula legite. Et vo
cat ipse Greg. doctrinã hꝫ Augustini pa
bulũ z delitiosuꝫ. z saginatũ pabulũ: q̃
satiat. delitiosuꝫ: q̃ delectat. Vñ cantat
Tu de verbis saluatoris dulcẽ pané ꝑfi
cis. Panẽ: q̃ satiat. dulcẽ q̃ delectat. vo
cat ẽt saginatũ: q̃ ipiguat. De hoc nãq;
cassiodorus sic ingt. Bñissimus Aug. in
qbusdã libris nimia ẽst difficultate recõ
ditus. Jn qbusdã vero hꝫ planissim⁹: vt
ẽt puulis ꝑbeat accessus. Luꝫ opa sua
uia sunt. obscura vero vtilitatibus ma
gnis sarcita pingueſcũt. ¶ Tertio ꝑmẽ
daf a pfectõe oiuꝫ virtutũ z gr̃e cui⁹: q̃
natũ oĩ lapide ꝑcioso. Et isti lapides ꝑ
cioſi dicunf esse q̃ttuor virtutes. s. prudẽ
tia: iustitia: ac tẽperãtia: z fortitudo: q̃ q
bus corona ꝑficiẽ q̃ sp̃osa xp̃i ornaf. Dñs
prudentiã ab anteriori p quaꝫ puidet a
futuris. Justitiã a posteriori: p qua satiſ
facit de ꝑteritis. Tpantiaꝫ aũt a dextris
ne eleuaret in ꝑspis. Fortitudinẽ vero
a sinistris ne succũbat i aduersis. Istas
q̃ttuor virtutes Aug. habuit put. s. sunt
purgati animi. Tlã hꝫ Plotinũ iste virtu
tes pugnãt ꝑtra iordinatas affectões: z
tũc dicunf pollutice. aut auferũt eas oio
z tũc dicunf purgatiue. aut auferũt me
moriã illas: nõ rñ illas: z tũc dicunf vir
tutes purgati animi. aut tales facũt vt
nephas sit in illo notare affectões: z tũc
ex̃plares dicũf. z sic fũt in deo. Prime
igit iordinatas affectões repmũt. Scõe
auferũt. Et tertie nesciunt. Jn q̃rtis ne
phas est affectões hususmodi cogitare.
Bñs vero Augu. aut tales iordinatas af
fectões in memoria nõ hẽbat: aut in hoꝛ
roꝛe: aut in aspnatõe habebat. Vñ ci rõ
in lib. soliloqoꝝ ipm interrogasset. Nõne
te delectat vꝛor casta: pudica: pulchra:
mo⁹ gerata. z diues rñdit: Quatũcunq;
mulieres depixeris: atq; de bonis oibus
cumulaueris: nihil mihi tã fugiendũ q̃
ꝑcubitũ decreui. dehinc rõ. nõ quero q̃
decreueris: sed vtrum adhnc alliceris.
Et rñdit p̃fus. Nihil i hususmodi q̃ro
nihilq; desidero: sed etiã cum horroꝛe
aspnatõe talia recordor.

¶ Sermo. ccxxix. ¶ De eodẽ ꝑmo. ℣

Afer rubiginẽ ẽ
argẽto z egredief vas purif
simũ Prouer. xxv. Dixit nã
q̃ i his verbis ꝑmissis q̃lis bñs Aug. fu
it añ suã ꝙuersiõez: q̃ tũc fuit rubigino
sus. Et q̃lis fuit i ipsa ꝙuersiõe: q̃ fuit a
rubigine purgat⁹. Et q̃lis fuit post eius
ꝙuersiõez: q̃ tũc totus purissim⁹. Vñ cõ
uersionẽ vero istud vas ꝑtraxerat q̃ dru

plicẽ rubiginẽ.s.ſñ delitatis: q; in ſectaꝫ mantcheoꝝ icidit: in q̃ aliqb⁹ ãnis fuit i uolutus. Ad has ſiqđ nugas pductus eſt: vt ipſe ait in lib. ꝓfeſ. vt uicerat. Sicũ ploꝛare cũ decerpſit ꝛ matrẽ eius arboꝛẽ lacteꝛis lachꝛymis ſtentẽ. ℣ Scõo ꝛtraxerat ipſe bt⁹ Augu. aũ eius ꝙuerſionẽ rubiginẽ phice vanitatis: vt ipſe ait vbi ſupꝛa. Inſtitut aũ itendẽ in ſcripturis ſacris. ſz viſa eſt mihi ſacra ſcriptura idigna: quã tulliane dignitati ꝓpararem. Tumoꝛ.n. mentis fugiebat eius modũ. Illa aũt erat q̃ creſceret cũ paruulis. ſz ego dedignabar eſſe puulus ꝛ turgidus faſtu mihi gꝛãdis videbar. ℣ Tertio cõ ꝛtraꝛerat rubiginez terrene cupiditatis. Vñ ipſe de cartagine romaꝫ ꝛ de roma mediolanũ pꝛexit: vt rhetoꝛicã venderet ꝛ ſue cupiditati ſatiſſaceret. Vñ ait vbi ſupꝛa. Docebã arte rhetoꝛicã victoꝛioſã loq̃citatẽ victus. ſ. cupiditate vendebã. ℣ Quaꝛto rubiginez carnalis voluptatis. Vñ ait ipſe vbi ſupꝛa. Exalabant nebule de limoſa ꝙcupiſcẽtia carnis ꝛ ſcatebꝛa pubertatis obnubilabat eoꝛ meuz. vt non diſcerneꝛet ſerenitas dulcedis a caligine libidis. ¶ Scõo notaſ q̃lis fuit in ipſa ꝙuerſiõe: q. ſ. fuit ab oi rubigie purgat⁹. Ad iſtã nãq; rubiginẽ auferendã: q̃dã fuerũt in eo ꝓ modũ cãe efficientis. q̃dã ꝛ p modũ cãe diſponentis. ℣ Eſt eiz purgat⁹ ꝓ verã ꝓtritõez. Vñ oi ibidẽ q̃ ſub q̃dã arboꝛe ſe ꝓiecit ꝛ dimiſit habenas lachꝛymis: ꝛ pꝛuperuit flumia ex oculis ei⁹ acceptabile ſacrificiũ deo: ꝛ ſtabat voces: ſcilz miſabiles: ꝛ ploꝛabat amariſſima ꝓtritõe coꝛdis ſui. ℣ Scõo fuit purgat⁹ ꝓ verã ꝓfeſſionẽ. vñ deo ꝓfitebat dicens vbi ſupꝛa. Recoꝛdari volo tꝛãſactas fedꝛitates meas. nõ ꝙ eas amẽ ſz vt amẽ te de⁹ meus. Almoꝛe amoꝛis tui facio illõ recolẽs vias meas negſſimas: vt tu dulceſcas mihi dulcedo nõ fallaz: dulcedo felix ꝛ ſecuꝛa. Et nõ ſolũ de hoc ſz ẽt de minimis ſe accuſabat. Sicut de eo ꝙ cũ puer eẽt ad pilã ludebat: ꝛ ꝙ ad ſcholas nõ niſi violent⁹ ire volebat: ꝛ ꝙ fabulas poetaꝝ nimis libent legebat: ꝛ ꝙ vidoné ex amoꝛe mottua flebat: ꝛ ꝙ i ludis pueroꝝ frau dulẽtas exeꝛcebat victoꝛias: ꝛ ꝙ de q̃dã aꝛboꝛe piꝛi piꝛa fuꝛatus fuerat. ℣ Tertio fuit purgatus cũ plena ſatiſfactõe. Ipſe nãq; tꝛes ptes ſatiſfactõis habuit. ſ. ieiunia: oꝛones ꝛ elemoſynas coꝛpales. ꝛ q̃m maxime elemoſynas ſpũales q̃ ꝓfiſtit i docẽdo idoctos: vñ dr de eo. Poſt moꝛtem mꝛis ꝙuerſus eſt Augu. ad agꝛos ꝓpꝛios vbi cũ amicis ieiunijs ꝛ oꝛonibus vacãs: ſcribebat libꝛos ꝛ docebat idoctos. Diſponentia aũt ipſa ad illã ꝙuerſionẽ q̃ttuoꝛ fuerũt: ſcz flagella: exẽpla ꝛ doctrina: ac ſollicitudo mꝛna. Fuit aũt q̃ttuoꝛ vicibus flagellat⁹ ſicut ipſe in li. ꝓfeſ. refert. ℣ Primo doloꝛe ſtomachi: cuz adhuc iuuenis eſſet: ꝛ nõ dũ baptizat⁹ fuiſſet. Sz mꝛ voluit ꝙ baptizaꝛet ꝛ ſanatus fuit. Pateꝛ eiz ꝓhibuit ne baptizaꝛet ne iteruz ſedaꝛet. ℣ Scõo cũ iuiſſet romã vbi incuꝛꝛit gꝛitudinez validã. ꝛ hoc mꝛ neſciebat. qꝛ ſi hoc vulnẽ feꝛiꝛet: nunq̃ coꝛ eius ſanaꝛet. ℣ Tertio in ꝓmoꝛdio ſue ꝙuerſionis tã validiſſimo doloꝛe dentiũ toꝛquebaſ ꝙ etiã loq̃las amiſit. vñ i tabulis cereis ſcꝛipſit vt oẽs ꝙ eo oꝛaꝛẽt. Ipſe autem cũ aliꝗs genua flexit ꝛ ſanatus fuit. ℣ Quaꝛto flagellat⁹ fuit i quoda amico ſuo deſũcto. In cuius moꝛte coꝛ ei⁹ adeo ꝛturbatũ fuit ꝙ gcgđ aſpiciebat erat ill⁹ moꝛs ꝛ ſeipm ſemimoꝛtuũ reputabat. ℣ Secũdo diſpoſitiua fuerũt exẽpla. ſ. Ambꝛoſij: Simpliciani: Victoꝛini: Alꝛtonij: ꝛ alioꝝ ſcoꝝ. Exẽplũ ſiqđez Alꝛtonij ipm aiauit ad ꝙuerſionẽ. nã omnẽ ogꝛitudinẽ dr⁹ Aug. ꝑdicatoꝛez ſancti Ambꝛoſij audiebat. quez Ambꝛoſius pine ſuſcꝛipiebat ꝛ clemẽt tractabat. Mater etiã eius bñm Ambꝛoſiũ quaſi angelũ dei diligebat. Scẽs ꝙ ꝙ cũ eius filius ꝙuerti debebat. qõ ꝛ fcm̃ eſt. Exemplũ Simpliciani ipm aiauit ad ſancte vite electõez. Vñ ad ipz ꝓexit ꝛ geſtus ſuos ſibi retulit. ꝛ qs eſſet aptus modus viuẽdi ab eo petijt. videbat tm̃ eccliaz plenã eſſe cleꝛicis: in q̃ alius ſic ꝛ alius ſic ibat. Simplicianus aũt viã ſalubꝛez eũ docuit. Exemplũ Victoꝛini ipm aiauit ad imitatõez. Vñ cuz ſimpliciano ei narraſſet: vt i eodem lib. habeẽ quõ victoꝛinus pbs rome i foꝛo ſtatuã meruiſſz. ꝛ quõ xpianus factus fuiſſz exarſit Aug. ad imitandũz eũ ꝛ cepit grauiꝛ ſuſpiꝛare. Exẽplũ An-

tonū ipm aiault ad celestiū auiditatem. Nā sicut ibidē habet. Cum quidā miles noie. Pōtianus de africa veniſſet: z vitas z miracula Antonij hērmite narraſſet: cepit Aug. ingemiſcere. z ad ipm exclamare. Quid patimur: qd audimus: Surgūt nāqz idocti z celū rapiūt. z nos cū doctrīs nrīs in infernū demergimur Exēpla sanctoz defunctoz ipm animauerūt ad ardētē charitatē. vñ ait ibidē. Exēpla seruoz tuoz quos de nigris lucidos z de mortuis viuos feceras cōgesta in sinū cogitatiōis mee vrebant z accendebant me valde. ℣ Tertiū diſpositiuū fuit doctrina Tulij Pauli z Ambroſij. Lū eīm vt ibi refert eēt anoz. xix. z quēdā libū tullij qui ortēsius dr legiſſet qui exhortationē facit ad phiaz. repē te affectū eius mutauit. z imortalitatem sapie z cupiuit. ℂ Scīo doctrina pauli. Tā cū codicē apticū appuliſſet z caplz qō prio sibi occurrit legiſſe. Induimini dñm ieſum xpm. zc. Statim a corde eius oēs dubietatis tenebre diffugerūt. ℣ Tertio doctrina ambroſij. Lū eīm eiº predicationē auide audiret. z quadā vice cōtra sectā manicheoz Ambroſiº diuti⁹ disputaſſet error: ille a corde Aug. ſtini penitus ē ablatus. ℣ Quartū diſpositiuū fuit ſollicitudo mīna que sicut cū carne peperat mūdo: ita poſtmodū multo lachrymaz semine genuit xpo. Et cū apud quēdā epm vbertim fleret. Illi ait. Fieri nō pōt vt filius tantaz lachrymaz peat. Et sic de filij sui cōuersione mr certificata ē. Et tā per ipius epi rūsionē q̄ et celestiū reuelationē qua se cū filio in quadā linea stante aſperxit. ℂ Tertio post quē sionē fuit pſſimus qō pz qz diuitias cō tēnebat: honores reſpuebat: voluptates abhoꝛrebat quātū ad diuitias. rō i libro ſolliloquioz quē in primo: dio ſue cōuersionis fecit ipm iterro gari fecit dicens: Diuitias nullas cupis. Et ipe reſpōdit. Nec quidē nec nūc primū. nā cū. xx. anos agā. xiiij. āni ſunt ex quo iſta cupe deſtiti. ponzo vnus liber ciceronis mihi facile pſuaſit. nullo mō eē diuitias appetendas. Quātū ad honores interrogat dicēs: Quid honores fateoꝛ eos pene hisdieb⁹ cupere deſtitiſti. Quātuz vero ad voluptates iterrogat ratō dicēs: Quid vꝛo rīdit. Quātūcūqz eā mihi depinxeris: nihil mihi magis fugiēdū q̄ cōcubitū decreui. De ide subiūgit dicēs: Quid de cibis: rīdit. Siue de cibo z potu cetraqz coꝛporis voluptate nihil interroges tū ab eo peto quātū mihi valitudinis opē ꝓferre pōt.

ℂ Sermo. cccxx. ℂ De eodem. Sermo tertius.

AQua pꝛofunda z verba ex oꝛe viri z torrens redūdās fons sapie zc. Pꝛouer. xviij. Inter ceteros alios scōs doctores bīs Aug. tria priuilegia spār a deo recepit. ℣ Tā a deo hūit sapiaz z doctrinā pfundā: lachrymaz abūdātā: z vulcedinē internaz. Et ab his tribus in pte missis ybis ꝑmēdat. ℂ Tā prio hūit pfundā sapiaz z doctrinā. cū dr: Aqua pfunda z yba ex oꝛe viri. Sacre nāqz scripture pfunditas tāta ē: q̄ nullus eā plete penetrare pōt: qō significatū est Ezech. xlvij. vbi dr: Mēsus ē mille cubitos. z traduxit me p aquā vsqz ad talos. zc. vsqz vbi quē ñ potuit trāsuadare. In flumine eiz sacre scripture glibet doctoꝛ: vsqz ad talos ducit qñ expōes elicit qbus pedes affectionū in auditoꝛibus purificant. vsqz ad genua qbus auditoꝛes ad bñ opandū ꝓfortant. vsqz ad renes gbz tētationes z prava desideria supantur. Ad quartū ỹo gradū. s. vt dine scripture pfunditas pfecte transuadari possit nullus mortalis attingē pōt. De ista pfunditate dicit ipe in li. ꝓfes. Admirabilis pfunditas eloquioz tuoꝛ: quoꝛ ecce ante nos supficies bladiēs puulis. Sz mira, pfunditas deº meº. mira pfunditas erroꝛ: ē itēdere in ea. Ista aūt pfunditatē sacre scripture: inquātū hoi fuit possibile Aug. scrutatus fuit z inde coplositatē expōnū z sniaz eduxit. Eccl. i. Jn diebus illiº emanauerūt putei aquarū. z quasi mare a dimpleti sūt vltra modū. vbi tria implicant. s. q̄ ista emanatō facta sit ad instar putei. instar maris. et supra modū. Tūc aūt sit emanatio istar putei qñ aque de pfundis terre viscerib⁹ ducunt. Et quāto puteus pfundiº

467

sodit tãto aque magis limpide tuentũr Sic ipe puteũ sacre scripture subitrans de occultis scripture sensibus salutiferas scripturas eduxit. & quãto scripturas pfundius penetrabat: tãto inde humidiores & liptidiores fnias educere vr Job. xxviij. Profunda quoq; fluuioũ scrutatus ẽ: & abscõdita p̃duxit in lucẽ. Tũc aũt fit emanatio ad ꝑstar maris qñ a mari fontes & flumia deriuant. Sic ẽt doctria bti Aug. deriuant oĩa exponũ dicta sequẽtiũ doctoꝝ vr possit dici de eo illud Num. xxiiij. Fluet aqua de situla eiꝰ. pfundũ flumẽ sumt dicta aplorũ ꝓphaꝝ: & euãgelistaꝝ. Aquã aũt istoruꝫ ꝑdictoꝝ fluuioꝝ bts Aug. collegit i situlis. i. in diuersis libris. Una eĩm magna situla ẽ que appellat liber de trin. alia ẽ liber de ciuit. dei: & sic de aliis. Be istis nãq; situlis ceteri doctores hauserunt. nã oẽs sermones gões. sume tractatus & decreta. ac õcretales resonãt augustinũ ysa. xi. Repleta ẽ terra scia dñi. sicut aq̃ maris opiẽtes. Tũc aũt fit emanatio supra modũ qñ diuersa loca plus solito irrigant. Sic & doctria Augu. in diuersis locis: & in diuersis modis emanauit. In diuersis qdẽ locis. q: oĩa scripture loca exposuit & ignauit. uij. Regũ. iiij. Disputauit a cedro que ẽ i libano vsq; ad isopũ que egredit de pariete & disseruit õ tumẽtis: & volucrib⁹: & reptilib⁹: & piscibus. Per cedrũ itelligit sublimitas diuitatis. Et ꝑ isopũ itelligit hũilitas hũanitatis. Disputauit igit a cedro diuitatis vsq; ad isopũ hũanitatis. Uñ ipe fecit libũ de trinitate quasi de cedro. & de hũanitate quasi de isopo. Asseruit ẽt de tumẽtis i. virtutib⁹ scõꝝ q̃ sunt tumẽta dei. ꝑs. Ut tumẽtũ sactus suꝫ apud te &c. De volucrib⁹. i. de dignitatib⁹ ageloꝝ. & de reptilibus. i. de vitys & crib⁹ peccoꝝ q̃ i terra repũt ꝑ amorẽ. Et de piscib⁹. i. de pena damatoꝝ: q: dãnatꝰ gemũt sub aquis tribulationũ. Emanauit ẽt diuersis modis. Alij nãq; doctores hũt spãlẽ modũ tractãdi. sicut & viãere i Hiero. nã & ipse ẽsaĩ circa expões Ambro. ẽo circa sensus spuales. Ire. ãt circa ĩstructiões morales. Iste aũt ñ hz spãlẽ modũ: q: habz cões & vniuersuꝫ modũ. Jõ significat ꝑ euphratẽ. Alia tria flumĩa q̃ hũt spãlia loca ꝑ q̃ fluũt: significãt doctores. Euphrates aũt ñ determiãt locus: q: fluit ꝑ diuersa loca. Sic ẽt alij doctores hũt spãlẽ mãz de qua tractãt. Iste aũt nõ hz spãlẽ mãz õ qua tractat: q: de oibus tractat. ¶ Secũdo ꝓcipalr ꝓmẽdat a lachrymarum vberrate. cũ dr: & tonẽs redũdãs. Quasi eiz qdã tonens de eius oculis emanauit aq̃ lachrymaꝝ. Q: ipe ẽtruo: gilia lachrymarũ hũit. ꝑ Nã hũit lachrymas cõpunctiõis. & hoc ꝓ pctis ꝓprijs. Et has lachrymas hũit i ꝓncipio sue ꝑuersiõis qñ s. sub quadam ficu se ꝓcies lachrymas amaras effudit. ꝑ Scõo habuit lachrymas deuotõis. & has hũit ꝑ celestib⁹ de fideriis. de qbus ipe dicit i libro ꝓfessio. Quãtũ ficui i hyemis & cãticis tuis suaue sonãtibus ecclie. voces igit ille i flue bant auribus meis. & fluebat lachrymę: & bñ mihi erat cũ illis. ꝑ Tertio hũit las chrymas lamẽtatiõis. & has hũit ꝑ mundanis ꝓculis. o: diatus eiz in ꝑspectu: & postea in eỹm status illius ꝓculũ cõsiderãs multũ ac amare fleuit. Uñ dixit: Jn nulla re deũ mihi sentio ita fratũ fieri i hoc ꝑ cũ nõ essem dignus poni ad remũ. posuit me ad aplustre in apice regiminis ecclie. ¶ Quarto hũit lachrymas ꝑ a flictiõis quas hũit ꝑ alijs miseriis. Lũ eĩm ipi barbari cũcta deuastarẽt bts Aug. lugubrẽ vitã duxit. fuerũt enĩz lachryme eiꝰ panes die ac nocte. ¶ Tertio ꝓmẽdat ab affectionis vulcedie. cuz dr: fons sapie. Sapia eĩm a sape dicitur Jn ipo nãq; tãta fontalis suauitas fuit: q: tria mira in ipo gnauit. ꝑ Prio nãq; mẽtis iflãmationẽ. Uñ cantat de eo: & ẽ sumptũ de libro confes. Bestabat verba eiꝰ i visceribus ẽis sagittas acutas. & exẽpla seruoꝝ dei tanquã carbones vastatores. ꝑ Secundo in eo generauit mentis vulnerationẽ. vnde cantat de eo. Vulnerauerat charitas xpi cor: eiꝰ & ipe dicit in li. ꝓfes. Sagittaueras tu cor meũ charitate tua. ꝑ Tertio fecit in eo mentis deificationẽ. vñ ipse ait vbi supra. Audiui vocẽ tuã de excelso. Libus sum grandiũ crescẽ & manducabis me. nec tu me mutabis in te sicut cibum carnis tue. sed tu mutaberis in me. ꝑ Quarto fecit in eo

mentis alienationē. vnde ait vbi supra. Aliquādo intromittis me i affectū multū inusitatū introitus. nescio ad quam dulcedinē que si pyciat in me: nescio qd erit. qō vita ista nō erit.

¶ Sermo. ccxxxi. ¶ De eodem. Sermo quartus.

QUasi sol refulgens: sic ille effulsit in templo dei. Ecc. l. Sicut sol radios suos vbiqz spgit: sic z ipe beatus Augu. vbiqz refulsit. In vita qdē. s. in statu laicali: clericali: z pontificali. ℣ Nā i statu laicali refulsit: qñ incepit a feruenti dilectōe. Uñ ipe ait in li. cōfes. Sagittaueras tu cor meū charitate tua. z gestabā verba tua transfixa in viscerib⁹ meis. z vederas sagittas acutas z carbōes vastatores. Incepit a dulci deuotōe. vñ ait vbi supra. Nec saciabar illis diebus dulcedine mirabili cōsiderare altitudinem diuini cōsilij sup salutē generis humani. Incepit ab oium sensuū in decpfecta ꝙuersatiōe. Uñ ait vbi supra. Uocasti z clamasti z rupisti surditatē meaz. coruscasti z splenduisti. z fugasti cecitatez meam z duxi spūm. anhelo tibi gustaui esurio z sitio te. tetigisti me z exarsi i pace tua. ¶ Secūdo fulsit in statu clericali oñdēs suā humilitatē: scitatē z doctrine veritatē. Tante qdē humilitatis fuit ꝙ indignū se reputabat in pbyterū ꝓmoueri. Et iccirco lachrymas vberrime fudit. Ostēdit ēt tūc suā sanctitatē. quia mox monasteriū clericoꝝ instituit. z sm regulā apłoꝝ in illo monasterio viuere icepit. vbi nullus qcquā ppū hēbat. sz oēs in cōi viuebāt. Oñdit ēt sue vite z doctrine veritatē: qz verbū dei infatigabiliꝛ pdicabat ac libros scribebat z hereticos cōuincebat. ¶ Tertio fulsit in statu pontificali. In quo sex radios fulsit a quibus alij cpi ꝙueuerūt ꝓuari. ℣ Prio enim remouit a se oēm suspectaz familiā. Uñ dicit Bre. Legit ꝙbrs Aug. nec cum sua sorore habitare cōsensit dicens. Que cū sorore mea sunt: sorores mee non sunt. ℣ Secūdo remouit a se oēm ambitionē z pompam. tam in vestibus ꝙ in vasis. Uestimēta enīz sua nec fuerūt nitida nimium: nec abiecta plurtmum. sed exmoderato z ꝙpetenti habitu erāt. Ipse etiā dixisse legit: fateor. de preciosa veste erubesco. Et tō cū mihi dat vendo eaz. z qz vestis nō pōt esse cōis. precius ergo sit cōe. Uasa etiā aurea vel argentea ñ hūit sed lignea vel marmorea ꝙ⁹ fuit. nō necessitatis inopia: sz ꝓposito voluntatis. ℣ Tertio remouit a se omnez cupiditatez z auaritiā. nullā ciz villā vel agrū emere voluit vnquā. Adultas etiā hereditates ei dimissas respuit: z ꝓpinquis mortuoꝝ dari fecit. ℣ Quarto ad pauperes hūit magnā liberalitatē adeo ꝙ qñqz vasa dñica iubebat frangi z cōflari: z captiuis indigentibus dari. Uñ vero pecunia deficiebat hoc pplo nunciabat: z eos ad erogādū pecunias puocabat. ℣ Quinto in cibo z potu ipe habuit magnā pcitatē. Uñ scribit de eo ꝙ mensa frugalis z pca vsus ē. Ipse nāqz in li. ꝓfes. dicit: Sic me docuisti dñe quēadmodū medicamēta. sic alimēta sumptuarus accedā. In ipa nāqz mēsa potius lectionē ꝙ epulationē diligebat. detractōnes vero penitus cōpescebat. Uñ in mēsa versus scriptos hēbat. Quisqs amat dictis absūtū rodere vitā. Hāc mensam vetirā nouerit ē sibi. Uñ si detractio ibi incidebat. dixit ꝙ aut tacerent: aut illos versus gerent: aut demensa recederent. ℣ Sexto nulla hūit ad suos ꝓsanguineos carnalitatez. Uñ dī de eo. Lōsanguineis sic bñ fecit vt nō diuitias haberēt. sz vt minus egerent. ¶ Scō fulsit in morte. Et hoc qnqz radijs. ℣ Primo enim sibi oñdit magnā cōpassionē: qz cuz in lecto decūberet z barbari ola deuastarēt z ipe amarissime fleret. cōuocatis fribus dixit eis: Ecce rogaut dñm. vt aut nos ab istis piculis eruat. aut nobis patiam tribuat. aut me ō hac vita suscipiat: z i isto tertio fuit exauditus. ℣ Scō hūit magnam deuotionē. Nam septez psalmos penitētiales sibi scribi fecit ipsoꝛz contra parietem positos decūbens legebat z vberrime flebat. ℣ Tertō hūit magnā puritatez. dicebat enim nullū quātūcūqz excellens fuerit sine cuiuscūqz meriti foret sine eucharistie sacramento decedere z exire debere. qō z ipse in se volu-

st obseruare. ¶ Quarto habuit magnā charitatē. Quidā ei3 eger ad ip̄m venit cū gemitu magno sibi rogās manū ipo nere ꝛ sanitatē cōferre. Et cū se excusare inciperet ꝛ diceret: q̄ non posset sibi ipsi sanitatē cōferre. instabat ille eger ardentius rogādo dicēs: q̄ sibi p̄ somniū reuelatū eēt q̄ ad beatū Augustinū accederet. ꝛ ille sibi manū iponeret. ꝛ extūc sanitatē obtinē deberet. Ipe igit audītis ab illo infirmo huiusmodi deprecatiuis verbis illū ergo manū imponēs p̄ eo orauit. et sic infirmus ille sanitatē recepit. ecce ergo quāte charitatis fuit potī illi egro ad eum veniēti q3 sibi ipsi charitatē vo luit ip̄edere. nec mirum: q3 desiderabat trāsire ad deū. ¶ Quinto hūit pauptatē magnā. vñ de eo dic̄: testīm nullus fecit q3 vñ facē posset paup ipe non habebat. Quāuis aūt dimiserit rerū substātiā. nō tot mūdo dimisit triplicē thesaurū scz p̄ciosaz sui corp̄is margaritā: ppetuam famā. ꝛ affluētē suā doctrinā. Ecc. xliij. Corpa sanctor̄ in pace sepulta sunt. ecce corp̄is margaritā. ꝛ noia eor̄ viuēt in seculā. ecce ppetua fama. Sapiam ip̄orū narrāt ppli. ecce affluēs doctrīa. ¶ Tertio fuīsit post mortē. Et hoc quatuor modis. ¶ Primo q3 illustratus ē lumīe celestis claritatis. Vñ quidā monachus in spū raptus vidit ip̄m sup̄ lucidaz nubē sedētē. cuius oculi quasi solis radij totā ecclesiā illuminabāt. de quo odor nimi⁹ exalabat. ¶ Secūdo ē imersus in pelagus infinite suauitatis. vñ legit q̄ beatus Bern̄. ip̄m vidit. de cuius ore tant⁹ aquaz impetus exibat q̄ totā ecclesiam replebat. Aug. Nūc imersus in pelag⁹ illud. De quo dī in p̄s. Fluminis impet⁹ letificat ciuitatē dei. de sua influētia nos irrigat secūdat. ¶ Tertō collocatus ē in culmine diuine maiestatis. Tū cū quidā in eccl̄ia scī petri pnoctans vidisz scūm Gregoriū cū multis cēlis. pcessionaliter incedentē inter rogauit gregoriū. Si inter eos Augustinus erat. Et ille rñdit. Augustinū virū excellētissimū de quo quer̄is. altior locus nobis tz. Silī mō ō quidā in spū rapto qui cū oēs scōs in gloria cōspexisz ꝛ augustinuz minime vidēret. responsum est illi. Amice noli dubitare Aug. resi det in excelsis. vbi disputat de gl̄ia excellentissime trinitatis. ¶ Quarto cōstitutus ē in plenitudine ptātis. ps Introibo in potēt̄as dñi. Itē idē. Potens in terra. s. vtuētiū semē eius. Beat⁹ aūt Augu. quē xp̄s genuit per Ambrosiū doctrina: ꝛ baptismi gr̄am: ꝛ lachrymaz mīs abūdātia. Et q3 ipe ē i tāta potēt̄ia cōstitutus. ideo deuotos sibi adiuuare pōt. Sicut i multis patere pōt quos a diuersis languoribus ꝛ afflictionibus liberauit.

¶ Sermo. ccxxxij. ¶ In decollatiōe b̄ti Joānis baptiste. sermo primus.

QUale tractauerūt eū qui a vētre mr̄is cōsecrat⁹ est prophēta: Eccle. xlix. Legit quāuis b̄s Joānes ab vtero matris scūs fuerit. a multis tñ male tractat⁹ fuit. s. ab herode qui ip̄m b̄m Joānē in carcere decollauit. ab herodia que eius sanguinē sitiuit: et male tractat⁹ fuit a phariseis: quoz cōsilio fuit i carceratus. Fuit et male tractatus a sultano apostata qui eius ossa dispsit ꝛ ex pte obuisit. Omnes cūm isti plibati male tractauerūt eū. in vita. in morte: ꝛ post mortē. ¶ Nā herodes ꝛ eius cōplices b̄m Joānez male tractauerūt in vita: q3 ip̄m incarcerauerūt. Et tñ ipe sic incarcerat⁹ ostēdit quo ad herodē magnaz cōstantiā. Vñ super hoc ait Chr̄y. id q3 herodes b̄o Joanni faciebat p̄ iniuria: ipe totum hoc suscipiebat p̄ bñficio: quia dei misericordia fouebat: q3 verū gaudiū scōrū ē exire de mūdo. Ostendit quo ad xp̄m magnaz ꝛ uerētiā ꝛ amoz ꝛ itimū: q3 scies se xp̄i nūciū ꝛ famulū ei⁹ esse missit discipulos ad xp̄m vt sciret si ip̄m xp̄m nūciare debebat iterū sic nūciaueīat supnis. Quo ad discipulos oñdit magnā diligētiā. vnde Chr̄y. Dyssius Joānes in carcere non de suo piculo. sz potius de discipulor̄ salute sollicitus misit eos ad xp̄m vt miraculā sua viderēt q̄ tot fecit: vt paucoz animas lucraret: q3 melior ē apud deū vn⁹ iustus q̄ totus mūdus pct̄oribus plen⁹. Ostēdit quo ad se magnā scitatē ꝛ graz: q3 mūdū reputabat eē carcerē. Et in carcere eē reputabat fore paradisuz Chr̄y.

Joannes ſpecie hõ gra angelus. q; nihil carnis ſcũ carnal'r erat in eo niſi viſio ſola. Corpoꝛe tenebat in carcere. alio autez in celo. ¶ Secũdo male tractabant eũz in morte. q; ipm decollauerunt. eius aũt decollatio facta e p iuſtitie defenſiõe. qa ſ. Herodẽ de ſtupꝛo arguebat. facta e cũ multa ſui deuotõe. q; deo ſe ꝓmendabat Unde cantaꝫ hodie. In medio carceris ſtabat Joánes. a voce magna clamabat dicens. Dñe deus meus tibi ꝓmẽdo ſpiritum meũ. Etiá facta eſt cũ patrũ multoꝝ qui erant in limbo gaudio. vñ legiſ in euangelio Nichodemi q ipe eis dixit Ego ſum Joánes q xpm baptizaui. e digito demonſtraui. e deſcendi núciare voꝛbis q; vos in pximo viſitabit. Facta eſt ẽt cum miſtica ſignificatõe. quam ſignifi catõem beatus Augu. aſſignat dicẽs q; xps natus eſt eo tpe quo dies inciꝑiunt creſcere. Joánes eo tpe quo inciꝑiunt õ creſcer. Chriſtus fuit in cruce exaltatus Joánes fuit capite minoꝛatus. Per que daꝫ intelligi q; fama Joánis decreſcere debebat. Famá vero xpi creſcere oporte bat. facta eſt ẽt cũ eccleſie veneratõe. q; quáuis ad limbũ deſcenderit eius tam paſſio celebraꝫ. Eoꝛ enim q ad limbum deſcenderũt gdá ſpectãt ſimpliciter ad vetus teſtamentũ. ſicut Abraha Dauid. ꝛ ceteri. Et iſtoꝛ ſolẽnitas nõ agit. Quidam vero ſpectabãt ad vetus teſtm̃ ꝑtũ ad tps. ſz ad nouũ quantũ ad cám. ſicut pueri innocẽtes. Et ideo pp cám eoꝝ obitus celebraꝫ. ſed pp tps alleluya ſubticeꝫ. Joánes aũt ſpectabat ad nouum ꝛ ratõne cauſe. q; p iuſtitia eſt mortuus ꝛ raõe tpis q; fuit finis veteris teſtamẽti ꝛ initiũ noui. Et iõ eius obitus colitur ꝛ alleluya cantaꝫ. ¶ Tertõ male tractauerunt beatũ Joánem poſt eius mortem. ſ. herodes caput eius in diſco afferri faciẽdo. q; quoddã ferculũ diſcũberibus. inde faciẽs. ꝛ herodias corpus ſine capite ſepelliẽdo. timens ne ipe ꝓpha reſurgeret ſi cũ capite corpus poſtuꝝ fuiſſet. Et Julianus apoſtata eius oſſa diſpgendo ꝛ in pte ꝓburendo. Et q; oẽs iſti dñm Joánem male tractauerũt. iõ a deo ipſi male tractati fuerũt. ná herodes in exilium fuit miſſus ꝛ ibi miſerabilr e mortuus. herodias aũt vt aiunt qdã cũ caput beati Joánis mãu teneret ꝛ ſibi inſultaret diuino iudicio in eius facie inſufflauit ꝛ illa ſubito mortua corruit. Puella aũt dũ ſup glaciẽ ludẽdo diſcurꝛret glacies ſub pedibus eius frágitur. ꝛ illa ſic miſerabiliter ſuffocaꝫ. Judeia Tito a Veſpaziano fuerũt capti. ꝛ triginta pꝛo vno denario vẽditi. Julianus apoſtata celeſti plaga pcuſſus ab hoſtib' exceoꝛtatur. ꝛ de corpe ſcabellũ regi pſax efficit. Quáuis aũt Joánes ſic fuerit male tractatus in vita. in morte. ꝛ poſt mortem deus tñ in hoc triplici ſtatu eũ veneraꝫbilr tractauit. Ná in vita celeſtibus myſterijs intereſſe fecit. q; celos aptos vidit voce patris audiuit. ſpũm ſanctũ in ſpe columbe aſpexit filij deuinitatẽ agnouit Et ſic tota trinitas venerabilr eũ tractauit. Silr ꝛ in morte q; mors ſua fuit valde ꝓciоſa reſpectu dei. q; p iuſticia mortes ſuſtinuit. reſpectu ſui. q; ꝓcio ſanguinis regnũ celoꝝ acquiuit. reſpectu limbi q; ꝓcioſum nunciuz ꝑribus apportauit. reſpectu mũdi. q; eius morte venerabilr colit. Simili mõ poſt eius mortẽ. Jpe. n. dictus e ꝑfiarcha. ꝓpha. apls. angelus martir. confeſſoꝛ ꝛ virgo. Et ideo in celo exiſtẽs mõ moꝛaꝫ i ſocietate patriarcharũ. mõ in ſocietate. ꝓphaꝝ. modo in ordinibus angeloꝝ. mõ in choꝛo apꝛoꝝ. mõ inter roſas martiruꝫ. modo inter vſolas ꝓfeſſoꝝ. modo inter lilium virginũ ꝛ ſic deinceꝑs.

¶ Sermo. cccxxiij. ¶ De eodẽ ſermo. ij.

Male tractauerunt eũz qui õ vtero matris ſue cõſecratus eſt ꝓpheta ꝛc. Eccl. xlix. In verbis ꝑmiſſis quatuoꝛ ponunt. ¶ Primo ponit herodis crudelitas q; Joanne crudeliter tractauit. Notãdũ q; aliquãdo mali male tractant malos. Prouer. xiij. Inter ſuperbos ſepe iurgia ſũt. Aliqñ mali male tractant bonos. Unde hoc ait ps. Perſecutus eſt hoiem inopẽ ꝛ mẽdicũ. Aliquando boni pugnant ꝓtra malos. vñ ps. Jeſauit ſup iniquos pacẽ peccatoꝝ videns ꝛc. Alliꝫ ꝛ bõi ꝓtra bonos. q; ſ. ſũt imꝑfecti. pfecti aũt ꝓtra pfectos pugnare non ꝑũt. Ita multiꝑlex pugna põt inuenĩri

circa btiñ Joannem. Tũc.n. pugnabant mali ꝙ tra malos. ſ. herodes ⁊ herodias ex vna hac pte. Et philippus cuius vxorem herodes abſtulerat ex alia pte. Pugnabãt mali contra bonos. ſ. herodes ⁊ herodias ꝙ tra Joañ. Et pugnabãt bõi ꝙ tra malos. ſ. Joañes ꝙ tra herodẽ ⁊ herodiaꝫ quoꝝ vitia perſequebat. Pugnabant ⁊ tunc boni impfecti ꝙ tra bonos ſicut diſcipuli Joañis qui tũc pugnabãt ꝙ tra diſcipulos xpi. Inter Joañem aũt pfectũ ⁊ xpm pfectiſſimũ non potuit eſſe pugna: ſed pax ⁊ amicitia perpetua. In hac aũt pugna Joañes non ſuccubuit. nec ettam cadere potuit. ¶ Primo quia firmiſſime ſtetit ⁊ fuit ſtabiliter fundat⁹ ſup montem altiſſime trinitatis q: ⁊ patrem cognouit in voce ⁊ filiũm in humana carne ⁊ ſpũm ſanctũ in columbe ſpẽ. ¶ Secũdo fuit lapis quadratus habuit n. tempantia ꝙ quia ſic abſtinebat fortitudinem ꝙ qua herodẽ ſic arguebat. ſapiẽtiam ꝙ quã pplm ſic inſtruebat ⁊ iuſtitia ꝙ qua coram xpo ſic ſe humiliabat. Tertio q: fuit cum xpo fortiꝫ vinculo amoris copulatus quã amicitia in vtero matrũ ꝙ traxerũt qñ matres mutuo ſe ſalutauerunt. que nũquã interrũpi potuit. nec in pſperis. nec in aduerſis. ¶ Scõ ⁊ Joañe fuit magna ſcitas. qõ notat cũ dr. Ex ventre mr̃is ꝙ ſecrat⁹ ẽ. Ex illa aũt ſcificatione accepit gr̃e repletõem. Lu. i. Spũ ſancto replebit adhuc ex vtero matris ſue. Accepit ẽt ex illa ſcificatõe gaudioſam xpi cognitõꝫ ibidẽ. cũ dr. exultauit infans ⁊c. Accepit in bono ꝙfirmatõem Iſa. xlix. Sub tegumento manus ſue p⁹texit me ⁊c. Peccati purgatõem. Mere. i. Aliquã exires de ventre ſanctificaui te Et pp̃ iſta cl⁹ natiuitas fuit miraculoſa. Tres nanq; ſunt natiuitates. Una qdez que fuit facta cũ hoine ſine femina ſicut fuit natiuitas Eue. Alia ẽ facta de femina ſine hoine ſicut natiuitas xpi. Tertia facta eſt de hoie ⁊ femina ꝙtra ſolitũ curſum nature ſicut natiuitas beati Joannis q ſine peccato natus ẽ. Ibi etiaꝫ fuit triplex impedimentũ. Unũ fuit ex parte pr̃is. ſ. nimia ſenectus. Et iõ nõ poterat generare. Et duo ex pte mr̃is. ſ. ſenectus ⁊ ſterilitas. Et iõ nõ poterat concipere.

¶ Tertio notaf ſimilr̃ in beato Joanne magna dignitas in hoc qõ dr̃ ppha. In omni genere creature Joañes ſemp diſtinctus ſuis ꝙparat. Nã inter corpoꝛalia aſſimilaf corpi luminoſo. Sicut lucerne ardenti. Inter ſpũalia aſſimilaf angelis qui inter ſpũs ratõales nobiliores ſunt. Inter ꝙpoſita ex corpe ⁊ ſpũ aſſimilaf ipſe pphetis qui ceteris hoibus excellẽtiores ſunt. Pꝛ ẽt in hoc dignitas ipſius q: ceteris ſanctis xpo p̃rimior ee videf. Chriſtus nanq; ẽ verbũ dei. Joañes vo ẽ vox dei. Sed ceteri ſancti ſunt tuba dei. Oſee. viij. in gutture tuo ſit tuba ⁊c. Chriſtus ẽt fuit ſpõſus. Joañes aũt fuit amicus ſponſi. Ceteri vero ſancti ſunt ſerui ſponſi. Chriſtus nãqꝫ fuit ſol ⁊ Joannes fuit lucifer Ceteri vero ſancti ſunt ſtelle Baruch. iij. Stelle vocate ſunt ⁊ dixerũt aſſumus. Chriſtus fuit ignis. ad heb. xij. Deus noſter ignis ꝙſumens ẽ. Et Joannes fuit facula ardẽs. Eccle. xlviij. Verbum illius quaſi facula ardebat. Ceteri vero ſancti ſunt ſcintille ignis. Matth. xiij. Fulgebũt iuſti ⁊ tanquam ſcintille. Chriſtus fuit lux. Et Joañes fuit lucerna lucens Ceteri ſunt radij lucis. Quare põſit Beati Joãnis magna auctoritas cũ dr̃. Euertere ⁊ pdere ⁊ diſſipe ⁊c. i. vlã dñi ꝑparare. que qdẽ via quattuoꝛ mõis ꝑparat. ſ. foſſa replendo. tumentia depꝛimendo. lapides ⁊ offendicula remouendo. ⁊ tortuoſa rectificando. Iſta quattuoꝛ tanguñ Iſa. xl. Ois vallis exaltabit ⁊ ois mons ⁊ collis humiliabit. ⁊ erunt prãua in directa. ⁊ aſpa in vias planas. Tunc.n. de foſſa replenf qñ in pẽpitꝰ deſpatõis, plaſi in ſpem venie eleuanf. Et tunc tumẽtia depꝛimunf qñ p ſupbiam elati ad humilitatẽ reducunf. Tunc offendicula remouentur qñ oia peccata abijciunf. Tunc vero tortuoſa rectificaf qñ oes intentões nr̃e in deũ dirigũtur. Et q: Joañes eſt apud deũ tante ſanctitatis dignitatis ⁊ auctoritatis. manifeſtum eſt q ꝑ põt ⁊ ſcit ac vult nos iuuare. Adiuuat aũt nos ⁊ triplici ſtatu. ſ. in vita. ſicut pꝛ in longobardis quoꝝ aduocatũ ſe dixit. vt refert ipe Paulus longobardoꝝ hiſtoriographus. Adiuuat ⁊ in morte ſicut pꝛ ⁊ in ſanctulo q cũ occolla

ri deberet. Joánes speculatoꝛi spatã tenuit. vt dicit Grego. Etiã adiuuat post mortem sicut ps in rege longobardoꝝ i ecclesia beati Joánis sepulto vt refert ꝑdictus Paulus longobardoꝝ hystoriographus.

¶ Sermo. ccxxxiiii. ¶ De eodem ser. iij.

HErodes misit ꝛ tenuit Joánem ꝛ vinxit eũ in carcere. ¶ In ꝓsenti euangelio tria de beato Joáne ponunt. s. Incarceratio eius. Decolatio eius. Et sepultura eius. Circa primũ notandũ ꝙ multiplex ẽ carcer in quo fuit Joánes. ¶ Primus ẽ carcer matris vteri. ꝛ iste fuit totus gaudiosus. Luc. i. Exultauit infans cũ gaudio i vtero meo. Bñ debat ꝙdem de tanta virginis dignatõe. ꝙ mr̃em suã visitabat. de xpi incarnatõe quẽ in virginis vtero eẽ sciebat. de sui ꝓcursione quã tam extunc incohabat ¶ Secũdus carcer est carcer ꝑpũ corꝓis. ꝛ iste carcer fuit totus speciosus. Sap. viij. Veni ad corpus incoi quinatũ. Puritas. n. beati Joánis post puritatẽ xpi ꝛ virginis gloriose Marie maior fuit. Ista ꝛ triplex puritas significat ꝓtes lucidiores Planetas. s. p solem. p luna ꝛ p lucifer. Puritas. n. xpi assimilat sol. ps. In sole posuit tabernaculũ suũ. Sed puritas Marie assimilat lune Can. vi. Pulchra vt luna. Puritas Joánis compat lucifero. Job. xxxviij. Numquid ꝑduces lucifer in tpe suo. Sic igitur in sole est lux solaris. Sic solaris puritas est in xpo. Et sicut post solẽ magis lucet luna. Sic post xpum maior est puritas in virgine Maria. Et sicut post solem ꝛ lunã lucifer magis splẽdet. Sic ẽt post xpm ꝛ Mariã Joánes amplioꝛi claritate refulget. ¶ Tertius est carcer deserti. Et iste fuit valde penuriosus exterius. s. tñ fuit valde delitõsus interius Quãtus. n. exterius ederit locustas tñ interius edebat delitias sempiternas. Exterius edebat mel siluestre. sed interius mel celeste. Itaque exterius bibebat aq̃ materialẽ. sed interius aquã spũalẽ. Exterius vestitus erat ꝑlis camelo. s. in interius indumẽtis virtutũ. Ipe exterius habitabat in deserto. sed interius habitabat in celo. Exterius nanque habebat societatẽ ferar. sed interius habebat societatem angelo. ¶ Quartus erat carcer tyranni. i. herodis. Et iste fuit valde gloriosus. ꝙ magna letitia ꝛ iubilatio fuit beato ioáni ꝓ xpo ꝛ ꝓ iusticia carcerem subistinere. Fuit. n. incarceratus ꝓ triplici veritate. s. ꝓ veritate iustitie quã defendebat quãdo dixit herodi. Nõ licet tibi hr̃e vxorẽ fratris tui. Pro veritate doctrie quã ꝑdicabat. Unde dicit Josephꝰ ꝙ herodes videns ad ꝑdicatorẽ Beati ioannis magnã populi multitudinẽ cõuenire. timens tumultũ populi ipum in carcerauit ꝛ fecit carcerem mancipi. Tertio ꝓ veritate sancte vite quã tenebat. Sicut. n. serpentes ꝛ bufones odorẽ vinearum fugiunt. ꝛ sicut noctue solis lucem declinãt ꝛ aufugiũt. sic iudei vitã beati ioánis imitari nõ volentes ipm odiebãt ꝛ alteri demonũ actus attribuebãt. matthe. xi. Venit ioánes nõ manducans ne qꝫ bibens ꝛ dicũt demoniũ hꝫ. ¶ Quintus est carcer limbi. ꝛ iste carcer fuit valde gratiosus ei. ꝙ sanctis ꝑibus gratioꝛ sum encenũ apportauit. Erant nanque in magna tristitia. tũ ꝙ dei visione carebant. tum ꝙ tbi dtu pmanserant. tum ꝙ demoniũ vicinitatẽ habebant. Sꝫ ioannes eis nũciauit ꝙ cito lucem diuine visionis ꝓperent. Unde Luc. i. Illumiare his qui in tenebris ꝛc. Quia vlterius i loco tenebroso nõ sederent. Uñ subdit Et in vmbra mortis sedent ꝙ cito ad recedendũ pedes dirigerent. vnde subdit Ad dirigẽdos pedes nostros. Et ꝙ cito angeloꝝ societate gauderent postquam pax inter ipos angelos fcã erat. vñ subdit. In viam pacis ¶ Secũdo sit mẽtio de ioánis decollatiõe. Circa qõ sciendus ꝙ i beato ioáne fuit duplex caput. s. corꝓorale qõ amputari potuit. Scõm vero caput. s. supsubstãtiale amputari nõ potuit. Caput siquidẽ corꝓorale de corꝓore amputatum fuit ab ipo herode. Abgnus siquidẽ pietatis genus qõ tm ꝛ tã scñ caput amputarũ fuit. in quo siqdez capite erant illi beati oculi qui spũs sanctum in columbe spẽ ꝙspexerunt. i quo erant ille beate aures que vocẽ dei ꝓis audire meruerunt. in quo fuerunt beati

nares qui totiens fragrantiá xpi senserit Et illa beata labia que totiens testimonia iesu xpi ptulerunt. Caput aut sup subá le dñ esse xps. z illud nunqua separari potuit. Sed p sensum z motu p ipm z in ipso refulsit in vtero z in mundo z mo in celo. In vtero p sensum quo eum cognouit z motu quo eu salutauit. In mundo p ipm sensum dei z motu opatois bõe. In celo modo influit sensum quo illuminatur in p fundá dei cognitõem. z motum quo semp mouet in deu p intimu amorẽ.

¶ Tertio fit mẽtio de eius sepultura cũ dñ. quo audito discipuli tulerũt corpus eius z sepelierũt. Et quáuis reliquie eius ad diuersa loca fuerint trãslate. nũc aut tanue vel aput tanuá sunt venerabiliter tumulate. vbi ioánes sepe ptátem suam sup multis infirmitatibus quas sanauit ostendit suá potentiá. ostendit sup quat tuor elementa que sepe qpelcuit z imutauit. s. sup ignem q cũ tanue magn⁹ fuisset accensus reliquie opponebantur. z statim ignis euanuit. Sup aerem q: cum violentia venti naues in portũ qfringeret. reliquie opponebant. z statim huius modi tempestas cessauit. Sup mare qñ s. in diuersis nauibus eius reliquie tanuam deferri deberent tanta in mari orta ẽ tempestas vt omnes naufragium formidarent. Reuelatũ est autem cuidá sacerdoti qp si reliquie insimul reponerentur magnam maris tranquillitatẽ sentirent quod z factũ est. Sup terrá. q: cum ficcitas magna cẽt relige ipius deferebant p cessionali z pluuie ceciderũt. z terra dedit fructũ suu3.

¶ Sermo. ccxxxv. ¶ De natiuitate bte Marie sermo. i.

SApientia edificauit sibi domum. Prouer. xi. Lupiens dei filius per suceptionem humane nature nobiscum habitare. nullam domu3 inuenire potuit que tñ habitatoꝛẽ recipere digna fuit. z ideo oportuit ut ꝺ nouo talem domũ crearet. Et ideo dicitur Sapientia edificauit sibi domũ zẽ. Sic autem dicit Beatus Ambrosius in exameron. ¶ Bonus artifex primo fundamentũ ponit. posito fundamẽto edificatõis membra distinguit adiũgit z ornat. ¶ Et ista tria diuina sapientia in huius domus edificatõe seruauit Primo náq3 ipsam fundauit. ps. Ipse fundauit eam altissimus. Idem. Fundamenta eius in montibus sanctis id est in altitudine trinitatis. s. patris cui attribuit potentia filij. cui attribuit sapientia. spiritus sancti cui attribuit bonitas z gratia. Et tõ cadere nõ potuit neq3 per infirmitatem neq3 per impotentiá. nec p ignorantia3. nec p aliquam malitiam. Dis náq3 cáus i pcm fit aliquo istoz triũ modoꝝ. z isti tres modi iter scõs aplos repti fuerunt Petrus náq3 cecidit p infirmitatem dũ timore mortis xpm negauit. Et rõ est. quia nũdũ fundatus erat sup altitudinem diuine potẽtie. Paulus cecidit p ignorantiam. 1 Timo. i. Ignoras feci in incredulitate. Et rõ ẽ q: nõdũ fundatus erat supra altitudinẽ diuine sapie. iudas vo cecidit p malitiá excogitatá z affectá. Unde ps. Dilexit maledictõez z inuenset eam. Et rõ est q: nõdũ fundatus erat supra altitudinẽ diuine gre. nullo aũt istoꝝ modoꝝ ista domus cadere potuit que dicit Eccle. xxiiij. Jn me omnis gra vite z veritatis. in me omnis spes vite z virtutis nõ enim domus huiusmodi cadere potuit p malitiá. q: fundata erat supra altitudinem diuine gre. ideo dicit. Jn me omnis gra vte. nec p ignorantiá q: fundata erat supra altitudinẽ diuine sapie. z pterea subiungit. Et veritatis Nec p infirmitatem humanam quia fundata fuerat supra altitudinem diuine potentie. ideo subdit. Jn me omnis spes vite z virtutis. ¶ Secũdo diuina sapia edificium pulchꝝ erexit Circa qõ duo videnda existunt. s. qui fuerunt artifices q erexerunt hoc edificiũ. z quod fuit edificiũ quod erexerunt. ¶ Artifices enim isti fuerũt pater z filius z spiritus sanctus. ¶ Pater pulchram fecit eius mentem. quia eam purgauit. Filius eius ventrez quia ipsum inhabitauit. Spũs sanctus z eius ventrem z eius mẽtem. quia virtũ q3 sanctificauit. Unde scribit Lanf. iiij. Tota pulchra es amica mea. Et macula non est in te. Ipsa nanque merito fuit pulchra cuius filius dei sic ventrez illu-

strault. Fuit etiaz sine macula. cuius mẽ tem spūs sctūs sic purgault. Et fuit tota pulchra: cuius ventre ⁊ mentẽ pater sic sanctificault. Istud náqz edifictū de triplici materia fuerat erectū. s. ó argẽto ⁊ auro ac de lapidibus pciosis. i. Loziij. Siquis supedificat sup fundamẽtuz hoc aurū ⁊ argentū ⁊ lapides pcciosos ⁊c. Per argentū intelligit eius corpus lucidum ⁊ virgineuz. Sap. iiij. O q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. Quáuis autez fuerat pulchra per virgi nitatē: tñ reputabat se nigrā per magnā humilitatē. Cañ. i. Nigra suz sed formo sa filie hierlez ⁊c. Sepe enim lucidū ni grū hz effectū. sicut dicit Aug. in lib. de ci. dei. vbi ponit triplex exẽplū. Nam lz ignis sit splẽdidus: tñ carbonẽ nigrū fa cit. Sic ẽt est de argẽto. ná lz argẽtuz sit fulgidū tñ lineas nigras facit. Oleuz lz sit lucidū: tñ lachrymas nigras effūdit. Sic ⁊ beata virgo Maria licz habuerit ignẽ diuinū. i. aiuz dei amore iflamatū: lz habuerit ctiã argentū fulgidū. i. corpus virgineū. Et lz habuerit oleū lucidum. i. abūdantiã meritoz. tñ de se semp nigra ⁊ humilia sentiebat. Fuit ẽt istud edificiū factū de auro. Per aurz náqz significat aius aureus. i. totus deificatus ⁊ in amorẽ ipius ꝓuersus. Sicut teniz hó amádo terrena efficit terra: sic amádo deū efficit deus. Istud osidit Guido carthusiẽsis in libro suo dicẽs: Si imago stercoris ex auro fiat melioz est substãtialiter q̄ imaginabiliꝫ. Substãtialiꝫ quidez est aurū: sed imaginabiliꝫ ẽ vile ⁊ sordidissimū lutū. Si autẽ imago angeli fiat ex auro melioz est imaginabiliꝫ q̄ sit substãtialiter. ná imaginabiliꝫ est substãtia ratiõalis. substantialiꝫ vero est corꝑ inanimatū. Cũ igit mẽs nra rebus terrenis p amorẽ efficit melioz ẽ substãtialiter q̄ imaginabiliꝫ. Substãtialiꝫ qdez ẽ spūs rõnalis. Imaginabiliꝫ aũt talis est q̄lia sunt illa qbus intẽdit. Cum igit p amorẽ dei afficiꝫ melioz ẽ formaliꝫ q̄ substantialiꝫ. Substãtialiꝫ qdẽ est aia. formaliter vero si dicere licitũ sit ẽ deus. Fuit quoqz ⁊ istud edificiũ factũ de lapidibꝰ pciosis. i. virtutibus gliosis. de eius figdẽ virtutibus dicit Dion. ad Dromatiũ ⁊ Helioꝺoꝛ. q̄ beata virgo maria istã regulã sibi statuerat: vt a mane vsqz ad tertiã oionibus iisisteret. ⁊ a tertia vsqz ad nonã opi vacaret. A nona vero ab oiõne nõ recedebat donec angelus appens sibi cibũ mistraret. Ecce ergo qrtuz: lapides pciosi istius dom̃ pciose. Primus ẽ oio devota. Scõs ẽ opatio sollicita. Tertius patiẽter refectio expectata. Quartus ẽ ꝙerfatio angelica. magis náqz cõuersabat cũ angelis q̄ cũ hoib⁹. ¶ Tertio sapiẽtia diuina ipaz domũ depixit ⁊ ornault. ⁊ hoc triplici coloꝛe. s. albo puritatis: nigro hũilitatis: ⁊ coloꝛe rubeo charitatis. Ecce ergo q̄ pulchra coloꝛuz pinxit io. s. albus: niger ⁊ rubeus: q: i virgine pulchra ꝑfectio fuit. s. virgitas: humilitas ⁊ charitas. Istũ triplicẽ coloꝛez se habuisse virgo maria attestatur dices Cañ. i. Nigra sum. ecce coloꝛ humilitatis. sed formosa. ecce coloꝛ albus virginitatis: sicut pelles salomonis. ecce coloꝛ rubeus charitatis. q: sm glosam ibi dem iste pelles rubricate erant. p quas charitas designat.

¶ Sermo. cccxxvi. ¶ De eadẽ 8mo. ij.

SApientia edificabit domus ⁊c. Prouer. xxiiij. Illa domus sapiẽter ẽ edificata q̄ hz in se tria: ꝑ quibus dicit bs Aug. in lib. de trinitate. Bona domus ẽ paribus mẽbris disposita. ampla. ⁊ lucida. ¶ Virgo ergo beata que ẽ sapiẽter edificata vt i ea sapiẽtia diuina inhabitaret ista tria hũlt. Fuit. n. p̃imo paribus mẽbris disposita. De quoꝝ membroꝝ dispõne dr̃ Lanti. iij. Ferculum sibi fecit salomon rex de lignis libani. colũnas eius fecit argẽteas reclinatoriũ fecit aureũ. ⁊ ascensus purpureũ media charitate cõstrault. ℣ Fecit igit p̃imo sibi i ipsa domo cenaculũ q: fecit eã ferculũ. Potest aũt vocari ferculũ vas escarũ. ipsa enim vas escarũ fuit que nobis cibus angelorũ ministrault Prouer. xxxi. Sacra ẽ quasi nauis institoris de longe portãs panẽ suũ. In ista náqz naue erectum ẽ velũ. De quo dicit Ezech. xxvij. Bissus ⁊ purpura varia de egypto texta ẽ tibi in velũ. Et istud velũ significat xp̃m multiplici depictũ coloꝛe

Jn ipso náqꝫ fuit caro humana. anima ⁊ deitas. Ex carne ⁊ eniꝫ resultat color albus ꝓpter purritatẽ. ex aĩa color rubeus ꝓpter charitatẽ. ⁊ ex deitate resultat color auree ꝓpter preciositatẽ. Lañ. v. Dilectus meus cãdidus. ꝓpter carnẽ mundissimã. rubicũdus ꝓpter aĩam feruentissimã. electus ex milibus ꝓpter diuinitatẽ preciosaꝫ. Et ista nauis nobis apportauit panẽ: sed de longe. Jstũ eniꝫ de longe dicit distãtia locorũ. q. ſ. de celo apportauit in mũdũ. Et ẽt dicit distantiaꝫ naturarũ. q. iste ẽ panis ex natura diuina ⁊ hũana. Etiã iste panis dicit distantiã meritorũ: q. nulla merita p̃ cesserũt vt verbũ caro fieret. ℣ Secũdo in ista domo fecit thalamũ i quo requieſceret. ideo dr̃ reclinatorũ aureum. Jn virgine náqꝫ tria reclinatoria fuerũt. ſ. ſpũs aĩa ⁊ corpus. De quibus dr̃. i. Thes. v. Jnteger ſpũs mr̃ ⁊ aĩa ⁊ corpus ſine querela ſeruet. Jn istis reclinatoꝛ̃ xp̃s requieuit. nã reqmeuit in eius ſpũ inquantũ ſedule ꝓmlatõnt vacabat. Jn anima. ſ. inquãtũ rõ eius a xp̃o nõ recedebat. Jn eius corpe inq̃tũ ſenſualitas nũquã rõni cõtradixit. ℣ Tertio xp̃s fecit in ista domo ſolariũ inferius. medium. ⁊ ſuperius. Solariũ aũt inferiꝰ munuit colũnis argẽteis. Jõ dr̃ columnas eius fecit argẽteas. mediũ pauimẽtauit lapidibus preciosis. iõ dr̃ media charita te ꝑstrauit. Sz ſolariũ ſuperius ornauit pãnis purpureis. ⁊ iõ dr̃. Aſcensuꝫ fecit purpureũ. Solariũ náqꝫ inferius ẽ ipa ſenſualitas que dr̃ rõne ſui ſemp eſt ad malũ ꝓclina. Sed in virgine ad maluꝫ ꝓclina cẽ non potuit q. ſeptẽ columnis argẽteis. i. ſeptẽ donis ſpũs ſci roborata fuit. Unde ꝓuerb. ix. Sapia edificauit ſibi domũ excidit colũnas ſeptẽ. Solariũ mediũ ẽ eius aĩa pauimẽtata lapidibus preciosis. i. virtutibus varijs. ſcz tribus virtutibus theologicis. Eccle. xx tiij. Ego mr̃ pulchre dilectõnis quo ad charitatẽ. ⁊ agnitõis quo ad fidẽ. ⁊ ſcie ſpei quo ad ſpẽ. Etiã fuit aĩa virgis benedicte pauimẽtata quattuoꝛ virtutibꝰ politicis. Jpſa eniꝫ vixit temp̃anter cuꝫ vixit. Quã virũ non cognoſco. Prudenter qñ cogitabat qualis cẽt iſta ſalutatiõ. Fortiter. quꝫ fuerit turbata: nõ. tñ ꝑturbata. Juſte dum dixit. Ecce ancilla dñi. humilitas. n. eſt pars iuſtitie. Solariuꝫ ſuperius ẽ eius ſpũs qui fuit ornatꝰ q̃tuoꝛ pãnis purpureis. i. quattuoꝛ ſagittis que ipſam tota purpuream fecerũt. ſ. ſagitta timoris que oĩa vicia reſecabat. ℣ Cõfige timore carnes meas. Ber. Eſt ſagitta que dã timoꝛ dei. que carnis deſideria cõfigit. Amoris quo ſemper ad filiuꝫ ſuſpirabat. Canti. iij. Vulnerata charitate ego ſum. Bernar. Eſt ſagitta electa. amoꝛ xp̃i qui aĩam Marie nõ mõ ꝓfixit. ſed ẽ ptrãſiuit. vt nulla in pectore virgi nali particulã vacuã amoꝛe relinqueret Diuini ſermonis: q. verba dei in corde medullitus ꝺeferebat Luce. ij. Maria at cõſeruabat oĩa verba hec cẽ. Et ſagitta ſermo dei viuus ⁊ efficax cẽ. Et doloris quẽ in filij paſſiõe ſuſtinebat. Luce. ij. Tuam ipſius aĩaꝫ ptrãſibit gladius. ℣ Secũdo hec domus fuit ampla. ℣ Hũſt. n. vterũ amplũ ad deũ ꝓcipiẽdũ. iõ dr̃ templum quaſi tenẽs amplũ ꝑs. Suſceptimꝰ deus miſericordiã tuã i medio tẽpli tui. Sicut. n. totũ mãna erat in vna. ⁊ tota vna erat in arca. ⁊ tota arca claudebat in tẽplo. Sic ẽt diuinitas tãquã manna tota erat in vna. i. i xp̃i aĩa. ⁊ vna. i. aĩa tota erat in arca. i. in xp̃i carne deifica. ⁊ hec oĩa claudebant i templo. i. in virgis vtero. ℣ Secũdo habuit ꝗpluꝫ itellectũ ad cognoſcendũ. Eius eniꝫ intellectus nõ idigebat radio ſolis: q. intra ſe habebat ipm ſolẽ. Eccle. xxvi. Sicut ſol oĩes in mũdo ẽ. Nec radio lucerne: q. intra ſe hẽbat lucernã diuinã. i. diuinã ſapiẽtiã: que de ea aſſumpſerat teſtaꝫ. i. carnẽ humanã: Uñ ẽt dr̃ ibidẽ. Lucerna ſplẽdens ſup cãdelabrũ ſcm̃ cẽ. Nec ſcintilla ignis q. hẽbat ipm ignẽ diuinũ intra ſe. Fuit náqꝫ rubus dei iflamatus ab igne diuino de quo hr̃ in Exo. iij. ℣ Tertio habuit amplũ affectũ ad ꝓpatiendũ: quia oĩs in ſinũ ſue pietatis recedit. hz náqꝫ ꝗdruplicẽ ſinũ. ſ. gr̃e: miſericordie: dulcedinis melliflue: ⁊ gloie. De quibus eccleſia cantat. Maria mater gr̃e. mr̃ miſericordie cẽ. Si quiꝺẽ intra ſinũ gr̃e recepit ſuſtos. intra ſinũ miſericordie recepit peccatores. iõ dr̃ Maria mr̃ gr̃e. mr̃

misericordie. Intra sinū sue dulcedinis
recepit tribulatos ⁊ tentatos ab eis ho
stes repellendo. ſō subiugik. Tu nos ab
hoste ptege. intra sinū sue gloue recepit
defunctos. ſō cōculdik. Jn hora mortis
suscipe. ℣ Quarto hūit amplū mēbrum
ad subueniēdū. hz enīz subueniēdi po
testate sapiam ⁊ voluntate. Prouer. xxi.
Thesaurus desiderabilis. ⁊ oleū in hita
culo iusti: Pōt. n. subuenire eq hz thesau
rū. Ault q hz pietatis oleū. Scit q fuit
iusti habitaculū. i. xpi qui ē dei sapia que
sapia i vtero virgis nouē mēsibus hita
uit. ¶ Tertio hec dom⁹ fuit lucida. nam
sicut dī Cant. vi. Jn ea fulsit lux aurore
quādo spūs scūs ea scificauit: q tunc te
nebraz originalis peccati ab ea abstulit.
y. Reg. xxiij. Lux aurore oūēte sole ma
ne absqz nubibus rutilat. Aurora aute
semper crescit donec diē pfectū facit. sic
virgo bndicta post suā scificatōem i vte
ro semp creuit in mūdo. Prouer. iiij. se
mita iustoz quasi lux splēdēs. pcedit ⁊
crescit vsqz ad pfectū diē. Jpla nāqz fu
it lux splendēs in scificatōe. pcessit i spi
ritus sci superuentōe. creuit in filij ꝑce
ptōe. ⁊ facta ē pfecta vtero i sua assūptōe
Etiā in ea fulsit lux lune. i. sapie diuine
incarnate. Eccle. xlij. Al luna ostensio tē
poris ⁊ signum diei. Al luna nāqz est si
gnū diei festi. p qō daf intelligi q̄ omni
na sapietia icarnata tūc ostē dit suā tē
poralitatez. suā eternitatē. ⁊ suā festiuaz
locūditatē. Fulsit ēt in ea lux solis. Aug.
de sole sic dicit. Videmus solez fulgētez
calentē: currentē. Sol igit spūalis xps
in hac domo refulsit: q̄ fecit eā fulgere
p plenissimā cognitōem. calere per fer
uentissimā dilectōem. ⁊ ad nos currere
p velocissimā subuentōem.

¶ Sermo. ccxxxvij. ¶ De eodem
sermo tertius.

ORietur stella ex iacob ⁊ cōsurget vir
ga de israel. ⁊ pcutiet duces
moab. Numeri. xxiij. Quia
nulla creatura inueniri pōt in qua sunt
oēs pprietates que designent marie vir
tutes: ideo scriptura sacra diuersas res
adducit quibus eā assimulat vt aliquas
virtutes inde eliciat. ℣ Jdeo in verbis
premissis assimilat stelle ⁊ virge. Jn que
bus verbis a tribus ꝓmēdat. ¶ Primo
a suo ortu cū dī. Orief stella ⁊c. Secūdū
nāqz phm prio ⁊ scō celi. in stellis nō
incidit corruptio nec casus: nec error.
℣ Dī igit stella: q̄ nulla corruptōem hz
but: nec in nativitate. nec in vita. nec in
morte. Jn nativitate nō hūit corruptōes
peccati originalis. ⁊ istud ostēdit exem
plo auctoritate ⁊ rōne. Exēplo siquidez
in Hieremia ⁊ in ioāne hoc asserīt. quo
vnus fuit ꝓpheta xpi. alter eius precur
sor. Multo fortius hoc de ista credik q̄
fuit xpi mater. Auctoritate. ps. Scitica
uit tabernaculū suū altissimus. Ber. Ne
q̄s eim festiue laudibus nascēs honorare
tur nisi scā nasceret. Nullus eim gēmā
nobilissimā in vase imūdo collocaret sic
nec deus ꝑ filiū suū in vtero virginis
posuisset nisi mūda fuisset. Scūs. n. es ⁊
in scis hitas. Nō ēt hūit corruptōem ali
cuius actualis peccati: q̄ fuit totalī vir
tutibus ꝓmunita. Cant. iiij. Hortus cō
clusus es soror mea ⁊c. Fuit. n. hort⁹ cō
clusus q̄: sepam clauserat sensus suos
custodiēdo. Fuit hortus cōclusus quā
do angelus eā clauserat in tota vita sua
eā cōseruādo. Fuit fons signatus. q̄ ōs
ipam signauerat eā desponsando. Et iō
deus solus clauē potabat cui⁹ thesaur⁹
intus latebat. Nō ēt hūit alicuius putre
factōis corruptōem in morte: q̄ corpus
eius fuerat dei potētia firmit cōpagina
tū. dei sapia prudēter ꝓperatū. ⁊ igne
spūs sci firmissime cōsolidatū. ⁊ diuini
tate filij dei imbalsamatū. ℣ Scōo dicit
stella q̄: in ea nullus fuit cāus. Apli in
passiōe xpi ceciderunt a fide xpi: ⁊ a gra
spūs sci: ⁊ a societate xpi. Sz Maria nō
potera cadere a fide xpi: q̄ ipa expta
erat oia que ō xpo erāt. ⁊ ēt a scō spū do
cta. nec a gra q̄ in vtero matris fuit con
firmata. nec a societate xpi: q̄ xpo semp
fuit ꝓiuncta. Jo. xix. Stabat iuxta cru
cē iesu mater eius. ℣ Tertio dī stella: q̄
null⁹ i ipsa fuit error. Stelle. n. i suo mo
tu errare nō pōt que mouēt motu a dō
sibi ꝓcreato. Mouent aūt motu firma
mēti ctissime. motu vero suo lentissime.
Sic ipa nō mouebat motu ꝓprie volun
tatis: sed motu diuine dispēsatōis. Ado

ta náqꝫ ẽ a ſpũ ſcõ vt xp̃i ꝓceptõi ꝓsenti
ret ⁊ ꝑtinus acquieuit vt in egyptum
fugeret. cõtinuo obedíuit. vt inde redi
ret ſtatiꝫ obtẽperauit. nos aũt ad precẽ
ptũ nr̃i ſupertoris mouerí nolumus ſed
noſtras volũtates facere affectam⁹. ⁊ ſ̃
ſydera errantia ſum⁹: vt i canoñ. Jude
ſunt ſydera errãtia. ¶Scõo cõmẽdat a
vite ꝓceſſu cũ dr̃. Et cõſurget virga de
iſrael. ℣ dr̃. n. virga ꝑtũ ad eius ortũ fi
ly dei cõceptũ. ⁊ vite ſue ꝓgreſſum. De
eius ortu dr̃ Yſa. xi. Egredíe virga ō ra
dice ieſſe. i. exibit ⁊ recedet a natura ra
dicis. Radix. n. ad ima. virga tẽdit ad
alta. Radix in terra figit. virga i aere ele
uat. Radix terre humore. virga celi ro
re: ſoliſqꝫ calore gaudet ⁊ creſcit. Sic tu
dei petebant ima vicioꝝ. illa aũt alta vir
tutũ. Jlli erãt fixi in terra per cupidita
tẽ terrenoꝝ. hec i aere p auiditatẽ celeſti
um. Jlli nutriebant amore carnali. hec
amore ſpũali. Jlli ꝑtringebant frigore
iniquitatis. hec aũt foucebat caloꝛe cha
ritatis. ℣ Scõo dr̃ virga ꝑtũ ad filꝫ cõ
ceptũ. De qua dr̃ Numẽ. xvij. Jnuẽit ger
minaſſe virga aaron ⁊c̃. Jſta aũt virga ge
nuit floꝛẽ ⁊ amigdalũ. i. xp̃m qui dr̃ pi
mo flos ꝑter ſuauitatẽ odoris. ⁊ pul
chritudíné cõuerſatõis. dr̃ ẽt xp̃s amig
dalũ: qꝛ i ſpõ fuit exteri⁹ cortex fragilis.
i. caro paſſibilis. intus nuclens. i. diuini
tas tẽperata ⁊ dulcis. i medio teſta idest
aia virtuoſa. ℣ Tertio dr̃ virga ꝑtũ ad
vite ꝓgreſſũ. Alnb. Virga erat Maria
Virga nitida ⁊ ſubtilis. ⁊ virgo q̃ xp̃m
velut floꝛẽ in ſtegritate ſui corꝑis germi
nauit. Jpa náqꝫ tũ ꝑfecit qꝫ venit ad ſũ
maꝫ puritatẽ. ſõ dr̃ nitida. ⁊ inde puenit
ad ſũmã humilitatẽ. ſõ dr̃ ⁊ ſubtilis. in
de puenit ad caſtitatẽ. ſõ dr̃ virgo. tandẽ
inde puenit ad fecũditatẽ materna. ſõ
ſubdit. que xp̃m velut floꝛẽ in ſtegritate
ſui corꝑis germiauit. ¶Tertio beata
virgo cõmẽdat a virilitate ⁊ effectu cũ
dr̃. ⁊ pcutiet duces moab. Diabolus nã
qꝫ ẽ malicioſus. imũdus. ſupbus. ⁊ aſtu
tus. Jpſa. n. pcuſſit malicioſuꝫ ꝓ charꝫ
tatem ſuã. Judith. ix. Percuſſi eũ labijs
charitatis mee. Delecit imũdũ per vir
ginitatem. Proꝛer. vlt. Accinxit fortitu
dine lũbos ſuos. Superbũ cõfudit per
hũſilitatẽ. Judith. xiij. Una mulier he
bꝛea fecit cõfuſionẽ in domo nabucho
donoſor. Sicut. n. magna ꝑfusio ẽt vni
giganti a femina vinci. ſic fuit magna
ꝑfusio diabolo a puella virgine ſupart.
Job. xl. Ligabis cũ ancillis tuis. Jſta fu
it vna de ꝓlibus ancillis dei que ait. Ec
ce ancilla dñi. que diabolũ ligat. qꝛ per
ſuã humilitatẽ ſuꝑbiã illius refrenat.
Aſtutũ aũt decepit per ſuã ſapiam. Ju
dic. iij. Jn manu femine tradet ſiſarã.
Virgo. n. bta maria ⁊ valde ſapiẽs. Pro
uer. xiij. Mulier ſapiẽs edificat domuꝫ
ſuã. Diabolus ẽ valde aſtutus. q. Lorin.
th. xi. Timeo aũt ne ſicut ſerpẽs dece
pit euam aſtutia ſua ⁊c̃. Tũc. n. ſiſarra
in manu femine tradit. quãdo aſtutia ō
monis per ſapiam virginis ebetat.

¶Sermo. ccxxxviij. ¶De eodem
ſermo. iiij.

QVo mr̃ pulchre dilectõis
⁊ timoris ⁊ magnitu
dinis ⁊ ſancte ſpei. Eccl. xx
iiij. Altitudiné ⁊ ſublimitatẽ
matris dei. angelici ſpũs admirantes q̃
ſierũt. Que ẽ iſta que ꝓgredit quaſi au
roꝛa cõſurgẽs. Et que ẽt iſta que aſcen
dit per deſertum ⁊c̃. Quibus ipſa reſpõ
dẽs ait. Ego mater pulchre dilectionis
⁊c̃. Que verba tripliciter intelligi poſ
ſunt. Vel de ipſa reſpectu ſui. Vel ō ip
ſa reſpectu filij. Vel de ipſa reſpectu no
ſtri. ¶Primo modo ſic intelliguntur.
Ego ſum mater que habeo in me pul
chram dilectionẽ. pulchram timorem.
⁊ pulchram agnitionem. et ſpem pul
chram. Ubi ſunt duo videnda. ſcilicet
qualiter dicatur mater. ⁊ qualiter ha
buit pulchram dilectionem ⁊ timorem
⁊c̃. Eſt namqꝫ mater carnalis. legalis. ⁊
ſpiritualis. Jpſa ergo eſt mater carna
lis chriſti quem genuit de veritate ſue
ſubſtantie. Mater ſpiritualis peccato
rum. quia eos baptizat per ſpiritũ ſan
ctum in fonte miſericordie. Mater le
galis ſuoꝝ: quos adoptat in filios
gr̃e. ℣ Unde cantat eccleſia. Memen
to ſalutis auctor ⁊c̃. Ecce quia eſt ma
ter chriſti carnalis. Mater gratie. Ec
ce quia mater legalis. Mater miſericor
die: ecce quia ẽ mater ſpũalis. ⁊ ꝑ hoc

habuit tres filios. ſ. xp̃m qui fuit eius filius naturalis quē ō ſua ſubſtātia genuit Joānez euangeliſtā qui fuit eius filiꝰ legalis quē ex reſcripto pricipis. ſ. xp̃i in filiū adoptauit. ⁊ Joānē baptiſtā quē per ſpūz in matris vtero baptizauit qñ enim ſalutauit helisabeth. infans i vtero exultauit. ⁊ ſpū ſcō fuit repletus. Habuit aūt iſta mater pulchraz dilectionē: que ē dilectio ordinata. Cant. i. Ordinauit in me charitatez. Habit. n. ordinatam charitatē ad id quod ē ſupra ſe. ſ. deum ei perfecte obediēdo. ad id qō ē infra ſe ſcz ad corpus ꝓpriū ꝑ rōnī ſubijciendo. ad id quod ē intra ſe. ſ. animā ipſam cuſtodiēdo. ad id quod ē iuxta ſe. ſ. proximū ei ſubueniēdo. Habuit ēt pulchrū timorē. Timor autem neceſſarius ē ⁊ hūtī gratiaz ne indignus exiſtat. ⁊ amittētī: vt ipam recuperare ualeat. ⁊ recuperan ti vt ipſaz cuſtodiat. Bern̄. ſuper Cant. Lū adeſt gratia time ne indigne operaris. ⁊ amplius time ſubtracta gra. qz relinquit te cuſtodia tua. ſi rediderit: tūc magis eſt timendū. ne. ſ. ꝓtigat te recidiuū pati. Quantum ad iſta virgo beata timore non indigebat: quia in gratia confirmata erat. Habebat tamē timorez ſanctum quez habent beati. Be quo ps. Timor domini ſcūs permanet ⁊c. Habuit ēt agnitōem deo per veram fidem. Habuit nāqz fidez perfectam in filiū incarnatōe. Luce. i. Beata que credidiſti ⁊c. Fidem viuaz in aſſidua operatōe. Prouer. vltī. Panem ociosa nō comedit. Fidem firmā in filiū paſſione: qz alīs a fide cadētibus ipſa firma permāſit in fide. Habuit ēt ſanctā ſpem. ſiue qz filium reſurrecturū expectauit. ſiue qz ſemp de dei bonitate nō de ſuis meritis ſpabat. ſiue qz futurā beatitudinē certitudinaliter expectabat. ℭ Scō poſſunt predicta verba exponi de ipſa reſpectu filij. vt ſit ſenſus. Ego ſum mater illius q ꝓpter ſuaz pulchritudinē ē dilectus ⁊ timēdus ⁊c. vbi duo ſunt videnda. Primū ē quare xp̃s dicat pulcher. Secūdo quare ſit dilectus ⁊ timēdus. ℣ Circa primū notanduz eſt q ꝑ m phūm quattuor ſunt cauſe pulchritudinis. ſ. numer⁹: magnitudo: color ⁊ lux. ℣ In xp̃o enim fuit numerus omniū virtutū ⁊ gr̃aruz. Joan. i. Vidimus gloriā ⁊c. plenuz gratie ⁊ veritatis. Fuit plenus gloria vt expelleret omnē miſeriā. plenus gratia vt tolleret culpā. plenus ſapiētia ꝑ quam ignorantiā expurgaret. ℣ Scō fuit in eo magnitudo. ps. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis. Iſido. Inest ei laritudo charitatis qua nos ab erroꝛe colligit ⁊ in veritate collocat. lōgitudo qua nos lōganimiter portat. altitudo ꝑ qua oēs ſenſus ſue ſcīe imēſitate ſupat. pſun dū qz dānatos ſtertus iuxta eqtatem diſponēs ꝓcondinat. ℣ Tertio ē in eo lux Joā. ſ. Erat lux vera ⁊c. ps. Qm̃ apūd te eſt fons vite: ⁊ in lumine tuo videbim⁹ lumē. Pater gdē tanq̄ ignis nos inflāmat ad charitatez. filius tanq̄ lux nos illuminat de veritate. ſpūs ſanct⁹ tanq̄ fons nos iebriat ad ſuauitatē. ℣ Quare to fuit in eo color triplex. ſ. alb⁹: rubeus ⁊ aureus. Cant. v. Dilectus meus candidus ꝙtuz ad carnē mūdā. rubicundus ꝙtū ad aliaz inflāmatā. electus ex millibus ꝙtū ad diuinitatē aureā ⁊ ꝑfectaz. ℣ Scō videndū eſt q̄liter xp̃s ꝓpter ſuā pulchritudinē eſt diligēdus ⁊ timēdus. Tā in q̄tū fuit pulcher ex numero ſitate oium gr̃az eſt valde diligendus. Sap. viij. Si iuſtitiā qs diligit. laboꝛes huius magnas habēt virtutes. In q̄tuz fuit pulcher ex magnitudine oīpotētie eſt valde timēdus. Here. x. Quis nō timebit te o rex gentiū. Inquātū fuit pulcher ex luce diuinitatis in euz eſt fidelr credendū. Joā. xij. Dū lucez habetis: credite in lucē. In q̄tū aūt fuit pulcher coloꝛe bonitatis ē in eo valde ſperādum. Nau. i. Bonus dñs ⁊ ꝓfortans in die tribulatōis ⁊ ſciēs ſperātes in ſe. ℭ Tertio pñt predicta verba exponi de ipſa reſpectu nr̄i vt ſit ſenſus. Ego ſuz mater pulchre dilectōis. ſ. ego ſum turris ⁊ ſpera trix dilectōis diuine q̄ ē pulchra dilectio ⁊ timoris diuini q̄ eſt timoꝛ pulcher ⁊c. Eſt aūt q̄druplex dilectio ſm̃ Aug. ſ. carnalis q̄ eſt iter vir ⁊ vxoꝛē. Naturalis q̄ eſt iter matrē ⁊ filiū. Socialis q̄ eſt inter amicū ⁊ amicū. Et ſpūalis q̄ eſt iter aiaz ⁊ deū. Et iſta ē dilectio pulchra: qz facit aliaz pulchrā. cuius beata virgo eſt mr̄:

q; ipsaz nobis elargiꝫ ⁊ donat. ℣ Scõ dat nobis pulch: ũ timorẽ. s. illũ de quo ps. Timor dñi factus ⁊c. Istũ aũt timorẽ Aug. vocat castũ: filialez ⁊ amicabilem. Xps enĩz est spõsus pater ⁊ amicus. Debemus ergo eum timere timore casto: q; spõsus est. timore filiali: q; pater ⁊. timore amicabili: q; amicus est. ℣ Tertio dat nobis pulchrã agnitionẽ: q; verã de deo cognitionẽ nobis infundit. vel q; oculo misericordie nos cognoscit. Sicut enĩz in curia pape quedã littere ꝑceduñ pure iustitie. quedã pure gratie. quedã mixte: sic ⁊ in curia dei. Michael eiz dat litteras iustitie. vñ sm representatõez eccle sie habet alias põderare. Petrus dat litteras misꝛtas. s. iustitie ⁊ gratie. naz illis q saluanꝫ ex operib⁹ iustitie aperit portaz iustitie. illis aũt q ex sola dei misericordia saluanꝫ aperit portã gratie. Virgo aũt benedicta maria semp dat litteras gratie ⁊ misericordie. Bern̄. eim sup hoc sic ait: Quid enim de fonte pietatis ꝑcederet nisi pietas. Quid mixti pietatez exhibent viscera pietatis. nõne q pomũ in manu sua tenuerit dimidia die re liq; diei pte pomi seruabit odorẽ. Quãtũ ergo visceꝛa illa virtus pietatis affecit i gbus nouẽ mẽibus diuina pietas regeuit. ℣ Quarto ipsa ẽ spes nostra: q; ꝑ ipsaz saluari speramus. Ipsa nãqz nos ad iuuare põt scit ⁊ vult. Bern̄. Nõ deest ei ptãs: q; est mater dei: nec volũtas: q; mater ẽ misericordie. nec ei deest ĩdustria: q; mater est sapientie.

¶ Sermo. ccxxxix. ¶ De eodẽ ℣mo. v.

BEatus vẽter qui te portauit ⁊c. Luc. xi. ℣ Venter hꝰ Marie est hꝰ: q; fuit thalamus xpi: habitaculuz spũs sancti: apotheca charismatũ ⁊ fons oĩuz graz. ¶ Fuit igit ℣mo thalam⁹ xpi. Et q; thalamũ regale decet eẽ mũdũ. vterus eius fuit mũdus: q; seruauit mũditiam virginalẽ. Habuit figdẽ virgitatẽ integrã de dicatã trãsfusaz ⁊ exẽplarẽ. Integrã: q; corpe ⁊ aia ⁊ spũ integra fuit. i. Thessal. v. Integer spũs vester. ⁊ aia ⁊ corp⁹ sine q̃rela in aduẽtu dñi nr̃i iesu xpi seruet. ℣ Habuit gdẽ integritatẽ in corpe. q; ipsz semp illibatũ seruauit. in aia: q; oĩz motũ ⁊ sensum prauũ penitus resecauit. in spũ: q; nunq̃ ꝑ aliq̃s pctm̃ a deo diuisa fuit. Can̄. iiij. Tota pulchra es ⁊c. Pulchra q dez fuit in corpoꝛe. sine macula in aia: tota pulchra in spũ. ℣ Scõ habuit virginitatẽ dedicatã: q; ꝑma virgitatez vouit ⁊ post ipsaz multe. Prius q dẽ virginitatẽ seruare nõ erat magni honoris iz postmodũ tãti honoris factũ ẽ ꝙ ipsaz deus honorauit. qñ. s. nõ de ꝙugata: sed de virgie nasci voluit. Angelus qñ a Joanne euãgelista virgine adozari recusauit. ⁊ totus mũdus: q; mõ virgies dicũt Luc. xxiij. Beate steriles ⁊ vẽtres q̃ non genuerũt. Sic in virgie maria virgitatẽ honorauit deus q sibi subdit⁹ eẽ voluit. Luc. ij. Erat subditus illis. Angelus qñ eã reuereꝛer salutauit. Et totus mũdus Unde ipsius dicit: Ecce enĩz ex hoc ⁊c. ℣ Tertio habuit virginitatẽ trãsfusam: q; iz pulchra fuerit a nullo tñ potuit cõcupisci. q; eius puritas corda iruẽtiũ penetrabat: ⁊ mor⁹ illicitos extinguebat. Unde assimilatur myrrhe ⁊ cedro. q; sicut odoꝛ myrrhe fugat vermes ⁊ odoꝛ cedri serpẽtes: sic ⁊ puritas eius de alioꝝ cordib⁹ fugabat mot⁹ bautales. ℣ Quarto habuit virgitatez exẽplarez. iõ significat p amigdalũ. q; sicut inter ceteras arboꝛes ꝑmo flores ꝓducit: sic ⁊ ipsa ꝑma votuz virgitatis emisit. q; alijs in exemplũ fuit ꝑs. Adducent regi virgines post eaz ⁊c. De isto amigdalo dr̃ Ecc. xlvio. Flozebit amigdalũ: ipugnabit locusta: dissipabit capparis. Tũc enĩz amigdalus flozuit: qñ ipsa virgo votũ virgitatis emisit. tũc locusta. i. gẽtilitas ĩstabilis ⁊ ingeta gra spũs sancti ipugnata fuit. ⁊ capparis. i. ppls iudeoꝝ in dissipatõez iuit. Capparis. n. est frutex spinosus sup terrã expãsus: ⁊ significat ppm iudaicũ duz ⁊ rebellẽ ⁊ semp frenis adherentẽ. ¶ Scõ venter eius fuit hꝰ q fuit habitaculum spũs sancti. Spũs. n. scũs i ipm venit ad sanctificandũ. ps. Sactificauit tabernaculũ suũ altissimus. venit ad ipegnandus. Mat. i. Nõ enĩz i ea natũ est. de spũ scõ ẽ. Ad cumulandũ. Luc. i. Spũs sanct⁹ superueniet in te ⁊ virtus ⁊c. ¶ Tertio venter eius est beatus: q; fuit apotheca cha-

rtissimatũ in qua deus medicinas reposuit ꝙtra morbos oiuꝫ vitior. ℣ Medicia emꝫ ꝙtra ꝓuisciẽtia carnis: est ꝑfidera tio sue sinceritissime puritatis. De qua dr Lañ. vij. Ueter tuus sicut aceruus tritici vallatus labijs. In eius. n. vtero fuit triticũ. De quo dr Ioã. x. Nisi granũ frumẽti ꝛc. Et fuit instar aceruꝰ q in imo ẽ latus ꝛc in sumo angustus. Qui ꝑs ꝗtuꝫ ad humanã naturã nobis fuit manifestus. Quãtũ vero ad diuinã naturã fuit valde occultus. Et fuit vallata. i. circundata liliijs puritatis. i. sanctus ꝛ extra: sursum ꝛ deorsuꝫ: a dextris ꝛ a sinistris: añ ꝛ retro. Et dicit liliꝫ in plurali: q; fuit mũdas cogitatões: affectões: intentões: locutões ꝛ opatões. Uel fuit liliꝫ vallata. i. puritate munita: ita q; hostis nũq; ꝑ ipuritatẽ ad eius cor intrare potuit. Medicina aũt ꝗtra auaritiã est ꝗ fidera ℔ sue paupertatis. naꝫ ipsa fuit paupaũ partũ: q; fuit nupta paupi sponsor: vecta paupe iumẽtor: hospitata in paupe domo. Fuit paupꝰ ꝑ partu: q; ꝑ thalamo habuit stabulum. ꝑ lecto habuit ꝑsepe ꝛfenũ. ꝑ domicellis habuit bouẽ ꝛ asinuꝫ. Fuit ẽt paup post partũ: q; obtulit oblatiõné paupuꝫ: nutricbat filiũ per acuꝫ ꝛ colũ: ꝛ nullũ cũ filio habuit domicilluꝫ. ℣ Medicina vero ꝗtra ſpbiã est ꝗde ratio sue humilitatis. Est aũt humilitas coacta: ſpõtanea ꝛ honorata. Humilitas coacta: ꝛ si de se nõ sit meritoria hꝫ tũ intra se cãm vnde generet mercedẽ: bñ necessitas ꝙrrit̃ in virtutẽ. ꝑs. Humiliauerũt in ꝓpedibus pedes eius. Humilitas vero ſpõtanea. ꝛ si de se sit meritoria hꝫ tñ cãꝫ vnde generaf. Michee. vi. Humiliatio tui in medio tui. Sꝫ humilitas honorata nulla hꝫ coactionẽ nec humiliãdi occasionẽ. sed ꝙto magis a deo extollitur: ꝙto magis ad humiliora ꝓuocaf. Talis fuit humilitas marie q̃ gdem honorata ab angelo q cã reuerẽter salutauit: a patre q cã elegit: a ſpũ ſcõ q eam sanctificauit: a filio q cã ip̃egnauit: ꝛ toto mũdo q cã beatã dixit. tũ se humiliãs dicit: Respexit humilitatẽ ancille sue ꝛc. ¶ Quarto eius venter est beatus: q; est fons ortum gratiaꝝ. Lañ. iiij. Fons hortoꝝ puteus aquaꝝ viuentiũ que fluunt impetu de libano. Habuit virgo hortuꝫ campũ ꝛ viridariũ. Hortus sunt electi q sensus suos clauserũt in quibus sunt flores ꝛ herbe redolentes. i. gr̃e ꝛ virtutes. Lãpus aũt sunt pctões q nullã habent in sensib⁹ suis clausurã: ꝛ in qbus sũt multe arbores steriles ꝛ ifructuose. Viridariũ vero sunt bti in qbus virgo bñdicta spaciat ꝛ delectat. Hꝫ igit ille fons triplicẽ rtuũ. ℣ Unũ q hꝫ virtutẽ fecundãdi. istũ mittit in hortũ electoꝝ fecũdans eos ꝑ opa virtutũ: ió dr fons hortoꝝ. Ysa. lv. Quo descẽdit imber de celo ꝛc. ℣ Scõ hꝫ rtuũ q hꝫ virtutẽ viuificãdi. ꝛ istũ mittit in campũ pctoꝝ. qui cũ sint mortui ꝛ steriles: ipsos viuificat ꝛ fecundat. ideo subdit: puteus aquaꝝ viuẽtũ. Ezech. xlvij. Dia ad q venerit torrens viuent. ℣ Tertio hꝫ rtuũ q hꝫ virtutẽ letificãdi. ꝛ istũ mittit in viridariũ brorum quos adeo inebriat ꝙ semp eos letificat ꝑs. Fiumis ipetus letificat ciuitatẽ dei. ió subdit: q fluunt ipetu de libano. Libanus ẽ mons alt⁹ ꝛ interꝑtat̃ cãdidatio: ꝛ significat illũ q ẽ altus ꝑ diuinitatẽ ꝛ cãdidus ꝑ humilitatẽ. Ab isto libano facit affluẽ ꝑ bꝛos aq̃s gr̃aꝝ. ꝛ hoc cũ ipetu. i. cũ magna plenitudie ꝛ cuꝫ magno sono letitie. ꝛ cũ iugi ꝛ ꝓtinua emanatiõe.

¶ Sermo. cccl. ¶ De exaltatione sancte crucis Sermo. i.

O Deus dominꝰ humiliauit lignũ sublime ꝛ exaltauit lignum humile. Ezech. xvij. Dic ponit duplex differẽtia ligni. s. lignũ sublime: ꝛꝫ humiliatũ. lignũ humilis: ꝛ exaltatũ. Lignuꝫ sublime hꝫ humiliatũ ẽ ꝑs: q; vsq; ad nos ꝑ scalã hũtemtres gradus se humiliauit. s. vsq; ad carnẽ: vsq; ad mortẽ ꝛ vsq; ad crucẽ. Phil. ij. Semetipꝫ exinaniuit formã ſui accipiens: quo ad ꝑmũ. factꝰ obediẽs vsq; ad mortẽ: quo ad scõm. mortẽ aũt crucis: q̃ ad tertiuꝫ. Magna fuit hũilitas qñ luxpurissima humiliauit se vsq; ad futum. Maior qñ vita se hũiliauit vsq; ad mortis suppliciũ. Maxia vero qñ dñs angelox hũiliauit se vsq; ad patibuluꝫ latro nũ. Per hãc scalã hũilitatis ꝛ nos descẽdere debem⁹ vt ascẽdẽ mereamur. s. vsq;

ad carnis ⁊ infirmitatis nře ꝓsideratiõē. Michee. vi. Humiliatio tui i medio tui. vsq; ad mortē. i. vsq; ad vltiorē mortificatiõē. Coll. iij. Mortificate membra vra q̄ sūt sup terrā. vsq; ad crucē. i. pne fuscepcõēs. Mat. xvi. Sigs vult venire post me abne. cē. Lignū humile sed exaltatū est lignū sancte crucis qõ prīs erat humile: q; erat supplicīū latronū: sed factū ē valde sublime: q; factū est glia ipe ratoꝛ. Aug. Crux q̄ pus erat supplicīū latronū: trāsit ad frōtes iperatoꝛ. Si ta les honoꝛē deus ꝓtulit penis suis q̄lem ergo honoꝛē ꝓfert sanctis suis. ℣ Fuit aūt istō lignū sublime factū ⁊ exaltatum in celo in mūdo in iferno: vt sit verū qō dr Phil. ij. In noīe iesu omne genu flectat: celestiū: terrestriū ⁊ infernoꝝ. ℭ Est igit exaltatū in celo. q: ipm celuꝫ reseravit. Janua eīm celestis triplici clausura fuit firmata ⁊ clausa: vt habet Beñ. iij. S. angelica custodia: flāma apposita ⁊ rūphea bis acuta. Crux aūt virtute sanguinis custodiā angelicā remouit: q: clauis est. Ysa. xxij. Dabo clauez dauid sup hm meꝫ eius. Hiero. Sanguis xp̄i clauis est paradisi. Itē flāmā extinxit: q: aq̄ celestis in huius significatõe de latere xp̄i exiuit sanguis ⁊ aq̄. De his duobus Hiero. ait: Flāmea illa rūphea. ⁊ foribus ꝑadisi cherubin xp̄i extincta ⁊ reserata sūt sanguine. Rūphea bis acutā ꝑcuꝫ abstulit: q: ꝑcuꝫ est. Illa nāq; rūphea erat diuina iustitia: q̄ reqrebat satisfactõēꝫ ꝺdignaꝫ que ꝑ xp̄i sanguinem est facta. i. Petri. i. Nõ corruptibilib⁹ auro vel argēto redēpti estis: sed ꝓtioso sanguie xp̄i. ℭ Deꝰ exaltatū est in mūdo: q: ibi mira opa fecit. s. sapientie: potentie ⁊ misericoꝛdie. Et ideirco ter in āno celebrabāt festum sancte crucis. s. in paraseue: in inuētiõe ⁊ in exaltatõe. Nā in paseue fecit opus mire sapiētie: q: dyabolū sapienter decepit. Aug. Tetēdit xp̄s muscipulā crucez suā. posuit esca carnē suā. dyabolus aūt voluit cape escam carnis. ⁊ captus ē ab hamo deitatis. Job. xl. Eln extrahꝫ potēris leuiathan hamo. In iuētõe fecit opꝰ mire potētie: q: maxīū tyrānū deuicit: ⁊ cõstantinū in ꝑtū iuste restituit. multos mortuos suscitauit ⁊ infirmos curauit. Ista oīa sunt opa diuine potētie ⁊ diuine iustitie: maxīe tyrānū deiecere ⁊ humiles exaltare. Sap. xiij. Bñdictū lignū p qō fit iustitia. Et Luc. i. Fecit potētiā ī brachio suo. Sed in exaltatiõe fecit opꝰ mire misericoꝛdie: q: deus tunc multis lach⁹ymis xp̄ianoꝝ ereditum ꝓtraxit tyrānū deuicit ⁊ gētiles ad fidē puertit. Sap. xiij. Exiguo ligno credunt hoies ajas suas. Tūc eīs eracli⁹ ⁊ ceteri ligno crucis ajas suas crediderūt: q: sibi suas te ꝓmēdauerūt ⁊ victoriā obtinuerunt. ℭ Tertio fuit exaltatū in iferno: q: dyabolus deuicit ⁊ supauit. dyabolus nāq; tūc erat robustus: munit⁹ ⁊ secur⁹. Luci. xi. Cū fortis: ecce q̄ robustus. armat⁹ cu stodit atriū: ecce q̄ munitus. in pace sūt oīa q̄ possidet: ecce q̄ securus. ℣ Sꝫ xp̄s p lignuꝫ crucis robustū pcussit: q: est ba culus dei. Isa. xxx. Ad voce dñi pauebit assur. i. dyabolus virga pcussus. Ista eīs dr virga moysi q̄ serpētes deuoꝛauit: q: virtus crucis demones ꝑstraūt. Lb. vij. Vbicūq; demones signum crucis viderint: territi fugiūt timētes baculuꝫ quo plagā accepunt. ℣ Scdō munitum vulnerauit: q: est gladius ⁊ ensis dei. q̄ aūt sit gladius dicit Origenes. Tanta est virtus crucis: vt si in mente fidelꝰ habeat: nulla libido: nulla peccati macula potest pualere: si ꝙtinuo ad memoriā eī⁹ totius peccati ⁊ mortis fugit exercit⁹. nullus demonū ꝓpe stare potērit: vidēs gladiū in quo delect⁹ est. Chrys. Dyabolus timet crucē q̄si ensem in quo lerale vulnus accepit. ℣ Tertio secuꝫ terruit ⁊ exspoliauit: q: est vexilluꝫ dei. Solent nāq; aduersarij ad visionē vexilli regis fugē ⁊ spolia dimittere. Sic ⁊ ōmones ad vexilli visionē crucis terrīs fugerūt. ⁊ tam ctos qui erāt in limbo diuiserunt. Isa. xlij. Sup montē caliginosuꝫ. i. sup dyabolū leuate signū crucis ⁊ igredient̄ portas. s. ciuitatis supne duces. i. sancti patres: se ⁊ alios discrete ducētes. Ista triplicē virtutē crucis qua habuit ī iferno ꝓtra demones tāgit Isa. li. dicēs. Nūqd nō tu pcussisti supbuꝫ: ecce q: pcussit robustuꝫ baculo dei vulnerasti draconeꝫ: ecce q: vulnerauit munitū gladio ⁊ ense dei. qui posuisti ꝓfunduꝫ maris vītā vt

trãsirẽt liberati.t.sci pĩes ex limbo educti.ecce qꝝ ipe xps virtute ipius crucis spoliauit securum:

¶ Sermo.ccxli. ¶ De eodem. sermo.ij.

QVibi autem absit gliari.nisi in cruce dñi nostri Iesu xpi p quẽ mihi mundus crucifix⁹ ẽ.t ego mũdo. Hec scribit ap̃s solus ad Ga.vi.táquá dicat: Quidá gloriant in affluẽtia diuitiaꝝ suaꝝ gloriant̃ꝫ: quidá in seculari potẽtia. Judith.i. Gloriabat quasi potens in potẽtia sua: quidá in religione simulata. Bala.vi. Volunt vos circũcidi vt in carne vestra gloriẽt: sed reuera mihi absit gloriari nisi in cruce dñi nr̃i. ¶ In pmissis aũt verbis: aplus tria facit. ¶ Primo ostẽdit qꝫ in cruce ẽ solũmodo gloriandũ. cũ dr̃: Mihi absit gloriari nisi in cruce dñi nr̃i Iesu xpi. In qua qdẽ gloriari debemus pp suam dignitatem.t nr̃am vtilitatẽ. Eius aũt dignitas ostẽditur in passione fuit impĩale solũ. ysa.vi. Vidi dñm sedẽtẽ sup solium.t̃c. Fuit nãqꝫ illud solũ excelsum: qꝫ xps per crucẽ celi excelsa conscendit. Fuit eleuatũ: qꝫ oia ad se traxit. Fuit plena ois terra maiestate eius: qꝫ tota eccle sia gẽs fue dr̃dictionis impleuit. In inuentione crux factũ ẽ ecclie triumphale vexillũ. ysa.vi. Leuabit dñs in signum in natiõibus: t ogregabit pfugos israel t̃c. In exaltatiõe factũ ẽ eccle victoriale signũ. ysa.xlij. Sup montẽ caliginosum t. sup demoniẽ leuate signũ t̃c. In indicio extremo erit in regale sceptruꝫ: pqõ xps bonos reget clemẽter. Hester.xv. Accede.t tange sceptrũ. malos aũt reget iflexibiliter. ps. Reges eos in virga ferrea. ¶ Secũdo debemus gloriari i ea pp nr̃as vtilitates: qꝫ in ipa inuenit ois gẽs nr̃a. s. interior: que ẽ in cõscie puritate. ij. Lor. i. Gl̃ia nr̃a hec ẽ testimoniũ pscie nostre: qꝫ in scitate mũdat. Heb. ix. Saguis xpi emũdabit pscias nr̃as ab opib⁹ mortuis. Exterior: que ẽ in tribulatõe t infirmitate. ij. Lor. xij. Libenter enim gloriabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus xpi. i. crux que ipas tribulatiões dulcorat. hoc significatũ ẽ Exo. xv. in ligno qõ aquas amaras dulcorauit. Superior: que cõsistit in supnor̃ reuelatõe. ij. Lor. xij. Pro huiusmodi. s. reuelatõibus gloriabor: qꝫ arcana reuelat. hoc significatũ ẽ Dan. xxvij. in velo tẽpli scisso. Quia ea que fuerãt velata: per christi passionẽ sũt repleta t manifestata. Inferior: que pfitit̃ primoꝝ pfectu t amore. i. Thessal. ij. Vos estis gloria nr̃a t gaudiũ: qꝫ charitatẽ inflãmant. i. Jo. iij. In hoc cognouimus charitatẽ dei: quia ille p nobis aiam suã posuit. t nos debemus p fribus nr̃is aias nr̃as ponere. ¶ Secũdo ostendit in qua cruce sit gloriandũ. cũ dicit: Dñi nr̃i Iesu xpi. Est nãqꝫ crux latronis a sinistris. t crux latronis a dextris. crux petri. t crux xpi. Sũt enim qui crucẽ afflictõis portãt dãnabiliter: sicut desperates. Et isti sunt in cruce latronis a sinistris. Hiere. xvij. Duplici cõtritõe cõtere eos dñe deus nr̃. Sunt qꝫ portant patiẽt: sicut penitẽtes. Et isti sunt in cruce latronis a dextris. Jac. v. Patiẽtes estote vsqꝫ ad aduẽtũ dñi t̃c. Sunt qui portãt libenter sicut pficientes. Et isti sunt in cruce petri. ij. Lor. xij. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis t̃c. Sunt qui portant gaudenter. sicut faciũt pfecti. Isti sunt i cruce xpi. Act. v. Ibãt apostoli gaudẽtes a cõspectu cõcilij t̃c. ¶ Tertio nãqꝫ ipse apostolus põit cãm ex qua sit gloriãdũ. cũ dic̃. Per quez mihi mundus crucifixus ẽ t ego mundo. Ubi notãdum ẽ qꝫ si simul sint duo viui mutuo se vident. Si vero vnus ẽ vtuus t alius ẽ mortuus. viuus bene mortuu videt: sed mortuus videre nõ põt vtuu. Sed cũ ambo sunt mortui: neut alteruz videre potest. Homo igit̃ t mũdus sunt quasi duo insimul cõstituti. Tunc aute ambo vtuũt: quãdo homo mũdũ diligit t mundus homiem fauoribus t pspitatibus comitat. De talibus dr̃ Joã. xiij. Ipsi de mundo sunt. ideo de mũdo loquũt t mũdus eos audit. Aliquãdo qꝫ mundus mortuꝰ ẽ homini. sed tñ adhuc homo vtuit mundo quãdo. s. mundus hominé pspritatibus non psequit: tamẽ ab hoie per amorez retinet Grego. Ecce iam mũdus in scipso aruit. t adhuc in cordibus nr̃is floret. Aliquando econ-

uerſo homo mortuus ē mūdo: ſed tamē mūdus adhuc viuit homini quādo hō ſ. mūdū mente fugit. & tū mūdus ipſuz occupatiōibus aſtringit. Ite. Plerunqz ptingit vt homo mūdū mente non tenea: ſed tū mūdus hoiem occupationib⁹ aſtringit. Ipſe tunc mūdo mortuus: ſz et mundus mortuus nō ē. Quādoqz vero mūdus hoī mortuus ē. & homo mortu⁹ ē mundo: quādo. ſ. homo mūdus nō diligit. & tpſe mundus hoiem fauorib⁹ nō extollit. Talis erat apl̄s cū dixit: Mihi mundus crucifixus eſt. & ego mūdo cē. Grego. Cum quis in amore mundū non retinet. nec rurſus ab amore mundi retinet viciſſim ſibi vtrīqz extincti ſunt: q: dum alter alterū non appetit quaſi mortuus mortuum non attendit.

¶ Sermo. ccxlij. ¶ De eodē. ſermo. liij.

Chriſtus factus ē ꝓ nobis obediens vſqz ad mortē: mortē ät crucis. Phil̄p. ij. Quia vt inquit phs oppoſita: iuxta ſe poſita magis eluſceſcūt: ideo apoſtolus ponit xp̄i hūilitatē. Eſt eniz quedam gēma pretulgida ipa humilitas in honore: & honor: in humilitate. In pmiſſis ergo verbis duo tanguntur. ſ. gen⁹ paſſionis cū dr: mortē aūt crucis. & triūph⁹ exaltatiōis. cū ſubdit: ppt quod deus exaltauit illū &c. ℣ Circa primū notādū ē q: cōuenienſ fuit q: xp̄s mortez crucis ſuſtineret. & hoc quīntuplici rōe. ℣ Primo vt nullū genus mortis ſcis timendū eē docceret. Eſt eim quoddā gen⁹ mortis qō ē valde dolorosum & nō ignominioſum. ſicut decappitatio. quoddaz econuerſo ſicut patibuli ſuſpenſio. quoddā ē doloroſum & ignominioſum: ſicut crucifixio que ē ignominioſa: q: erat ſupplicium latronū. ē doloroſa: q: ſit in locis neruoſis in quibus maior doloꝛ ſentit. Voluit igit hoc genus mortis ſuſtinere vt docereꝛ nullum genus mortis chriſti fidelibus eē timendū quātūcūqz fuerit doloroſum: ignominioſum: vel vtroqz mō eē videreꝛ. ℣ Secundo vt mala adeſſe reſtitueret. Adam enim ad lignū manū extendens quatuoꝛ peccata cōmiſit ſcz pcēm auaritie in eo q: immoderatā ſcientiaz appetiuit. Superbie in eo q: deꝛ equalitatem cōcupiuit. Inobedientie i eo q: deꝛ ꝑcepta cōtempſit. Gule in hoc q: vetitum pomū māducault. Jō xp̄s manū in ligno extendens ſatiſfecit per libertatem: per humilitatē: per obedientiā & per aſperitatē. Phil̄p. ij. Non rapinam arbitratus ē eē ſe equalem deo. ecce quā ta liberalitas. diuinitatē eim non auare rapuit ſed liberalit eam nobis impendit. Formā ſeruꝛ accipiens. ecce quanta humilitas. Factus obediēs vſqz ad mortem. eccē quāta obedientia. Mortē aūtez crucis. ecce q: dura & amara pena. Tertio vt elementa ſcificaret & mūdaret. Sanctificaꝛetur eim xp̄s terrā ſup eā longo tpe ambulādo. Aquaz ſe in ea baptizari faciēdo. & ſuper mare gradiēdo. Ignem ſcificaturus erat ſpūm ſanctuz in ſpecie ignis tranſmittēdo. Nō reſtabat niſi vt ſcificaret aerē non ſub tecto: ſed in aere moriendo. ℣ Quarto vt aſcenſum in celū nobis ꝓpareꝛ. Hō qdē ceciderat ꝛz ad celū reſurgere nō valebat: q: deo ſatiſfacere nō poterat. Hō eim ſatiſfacē debebat: ſed nō poterat. Angelus vō ſatiſfacere non debebat: nec poterat. Deꝰ purus poterat: ſed nō debebat. nō factus ē deus hō: vt poſſz inquātū deus. & debeꝛet inquātū hō. Sed ſi iſte mediator: ſem peꝛ ſtetiſſz in celo. nimis fuiſſz in loco alto. ſi ſemp in terra: nimis in loco ſimo. tō in loco medio. t. in aere ſe ponē volebat. vt hoiem qui ē terra ereat aſſumeret & vſqz ad celū exaltaret. Jo. xij. Si exaltatus fuero a tra: oia trahā ad me. Quātō vt vniuerſalē ſaluationem ꝓnderet. Erat nāqz deus recōciliādus. iſtern⁹ cōculcandus. ppls gētiles attrahendus. & ppls iudeoꝝ reꝓbādus. Jō per mortē crucis voluit moꝛi vt ꝑ caput ſurſuz deū recōciliaret. ꝑ pedes deoꝛſum inferos cōculcaret. per manū dexteꝛā ad aglones extēſam gētes in frigore ifidelitatis poſitas attraheret. & per manū ſiniſtraz ad auſtrum expāſam ppm iudeoꝝ in qb⁹ aliqſi calor fidei vigē cōſueuerat reꝓbaret. ¶ Scō ponit triūph⁹ exaltatio. Et iſta exaltatio attēdi pōt quātum ād crucē. & quātū ad illū q pepēdit i cruce. ℣ Crux ſiquidē exaltata ē i celo: quia

tanuã celestẽ reseratuit. Hoc significatuz ẽ hester. iiij. Quta cũ nullus palatiũ regis intrare ausus eẽt. virga regis aurea ipz intro duxit. In inferno: q; ipm spoliauit. Gen. xxxij. In baculo meo transiui iordanẽ istũ ꝛ nũc cũ duabus turmis regredior. Due turme fuerunt oẽs sci qui fuerũt ante legẽ. ꝛ sub lege. vel vna turma fuit angelor: ꝛ alia hoium. Exaltata ẽ ciuitas i mũdo: ꝛ hoc triplicit. ℣ Primo q; ponit in locis eminẽtibus ecclesiarũ. ℣ Habemus etenim memoriale passionis vnũ in visu qõ ẽ passio xpi in omnibus figurata. ℣ Aliud in auditu qõ ẽ ipa passio xpi predicata. ℣ Tertiuz in gustu qõ est xpi passio in sacramento altaris tã signãter expressa. ℣ Secundo ipmitt in frontibus fideliũ. Hoc significatũ ẽ Exo. xij. Vbi sanguis agni iubet poni in supliminari: ꝛ in vtroq; poste. Superluminare ẽ frons: sed duo postes sunt corpus ꝛ cor. Debet aũt memoria crucifixi eẽ in fronte per ipressionẽ. i cor pore per mortificationẽ. ꝛ in corde p fre quẽtem recordationẽ. ℣ Tertio p miraculoz opationẽ, put pz in inuẽtõe ꝛ exaltatione crucis. vbi per virtutẽ scẽ crucis multa miracula sunt extẽsa. Exaltabitur aũt in iudicio: q; supra solis radiũ tunc lucebit. Chry. Sol obscurabit. ꝛ luna nõ dabit lumen suum: vt discas: qm crux ẽ luna lucidior. ꝛ sole erit clarior. ℭ Secũdo ista exaltatio attẽdit quãtuz ad illũ qui in cruce pepẽdit. Qui quidẽ descẽderat ꝛ se humiliauerat quantum ad quattuor. s. quãtũ ad mortis supplicium cultus ipe nõ erat. quãtũ ad locum: q; corpus positũ fuit in sepulchro ꝛ eiꝰ aia fuit posita in libo. cũ vtrũq; deuitt. set eẽ in celo. quãtũ ad multiplex obprobrium qõ a iudeis sepius audiuit. cũ tñ laudes ꝛ gr̃arũ actiones potius audire debuisset. quãtũ ad humanẽ pt̃atis subiectionẽ: q; traditus ẽ humane potestati cũ ipse in manu hẽret oium potestates. Quia igit xps sic descẽderat. iõ per crucẽ meruit exaltari. ℭ Primo quãtuz ad gloriosaz resurrectionẽ. vt qui se humiliauerat vsq; ad supplicitũ mortis gloriam induerei gltose resurrectõis. ℣ Secũdo quãtũ ad mirabilẽ ascensionẽ: vt qui se humiliauerat vsq; ad sepulchrũ ꝛ ad limbũ: exaltaret vsq; ad celũ. ℣ Tertio quãtũ ad paterne dextere sessionem: vt qui descẽderat vsq; ad obprobria exprobrantiũ exaltaret vsq; ad dextere patẽne fastigiũ. ℣ Quarto quãtũ ad iudicia clariã pt̃atem. vt qui humane pt̃ati fuerat subiectus. ꝛ iniuste iudicatus: oium iudex sit effectus.

ℭ Sermo. ccxliij. ℭ De eodem. Sermo quartus.

℣ I exaltatus fuero a terra oia trahã ad meipm Joã. xij. ℭ In his verbis duo tangunt. ℣ Primũ ẽ sublimitas crucis. cũ dr: Si exaltatus fuero a terra. ℣ Secũdum ẽ vtilitas passionis. cũ subditur oia trahã ad meipsum. ℭ Circa primuz ẽ notandũ q; ipa crux fuit multipliciter exaltata. ℣ Primũ vt eẽt ecclesie candelabrum. Luc. xi. Nemo accẽdit lucernã. Chry. Lucerna vniuersalis ẽ eccla: cãdelabrum crucis ẽ lignũ: lucerna diuia sapientia icarnata. Lucerna igit in candelabro exñs: xps ẽ pendens i cruce. ℣ Secũdo vt eẽt nauis ecclẽ malũ. Chry. Nauigat eccla instructa fidei gubernaculo felici cursu per huius seculi mare habens deũ gubernatorẽ. angelos remiges portus choros oium sanctoz. erecta in medio ipa salutari arbore crucis in qua euãgelice fidei vela suspendens spũ scõ flante. ad portũ paradisi ꝛducit. ℣ Tertio vt eẽt solũ iudicis. Leo papa: O admirabile potẽtia crucis. o ineffabilis gloria passionis in qua ꝛ tribunal dñi ꝛ iudicium mũdi ꝛ pt̃as ẽ crucifixi. Isto autez solo xps iudicia sua exercuit. ꝛ ius suũ oibus dedit. Amb. Auctor humani generis in cruce existens pietatis officia diuidebat. pfectionẽ apostolis. pacez discipulis. corpus iudeis. pcii spũm. virgini paranymphũ. latroni paradisum. peccatoribus ifernũ. xpianis penitentibus crucem cõmendauit. ℭ Quarto vt eẽt cathedra magistralis. Augusti. Lignũ ẽ quo fixa fuerũt mẽbra moriẽtis: ẽt cathedra fuit xpi docẽtis. Docuit aũt ibi trẽs lectões que significanꝰ p titulũ ibi positũ. Docet eim pctores q; sperẽt. ꝛ fir

mīter cōsidāt p crucē saluari. Jō dī: Jesus.i. saluator. Docet bonos vt p crucez sperēt virtutibus adornari. ió dī: nazaren⁹.i. floridus. Docet beatos vt p crucē sciant se in celestibus coronari. fdeo dī rex iudeoz. ¶ Secūdo ponit vtilitas siue efficacia passiōis. cū dī. oia trahā ad meipm. Jsta autē tractio trib⁹ mōis pōt intelligi. ℣ Prio vt dicat nos trahere per multiplicē efficaciaz siue virtutis Sūt nāq; quattuor que cōsterā trahere dicunf. f. simile. vacuū. calidū. z quedā naturales ppietates rerū. Christus aūt nos attrahit p simile nr̄e mortalitatis Heb. ij. Debuit aūt per oia fratrib⁹ assimilari zc̄. Per vacuū siue pauptatis. ij. Cor. viij. Scitis gr̄am dn̄i nostri Jesu xp̄i: q̄m pp nos egenus factus ē zc̄. Per calidū charitatis. Joan. xv. Maiorem hac dilectionē nemo hz zc̄. Per ppriuz pietatis: q; ei ē ppriuz semp misereri et pcere. Sicut enim adamas naturaliter attrahit ferrū. sic z xp̄i pietas ad se trahit oē cor durū. ¶ Secūdo vt ipe dicat nos trahere p dispōnem sui corporis in cruce existēris. Et hoc quadruplicit sm Bern̄. f. per capitis inclinationez. sicut vnus amicus attrahit alium. vt det sibi osculū. Lañ. viij. Quis mihi det te frēm meū zc̄. Per brachioz apertionem. sicut mā attrahit filiū. ysa. xlix. Nūquid mulier obliuisci pōt infantē suū zc̄. Per manuū pforationē. sicut liberalis attrahit egenū. Christus nāq; manus perforatas habuit: q; nihil sibi retinuit: sz aiam sua dedit pr̄i. corpus ioseph. ecclesiā petro. mrem ioānī. paradisum latroni. et pedes crucifixori. Per lateris apertōez. sicut foramē attrahit ad se columbā ad abscondēdū. Lañ. ij. Surge ppera amica mea: z veni in foraminibus petre. in cauerna macerie. ℣ Tertio vt dicat nos trahere per efficaciam sui sanguinis. ¶ Circa quod notandū q; homo erat a deo elongatus. frigore nimio repletus. amaricatus in carceribus z induratus ℣ Sanguis autem xp̄i habet virtutē reuocatiuam per quam reuocat elōgatos. Sicut enim illi qui reuocant aues arborem ascendūt z ad ipsam sibilant. Sic z xp̄s arborem crucis ascēdēs reclamauit verbis. Luce. xxiij. Pater ignosce illis. Clamauit etiam lachrymis. Heb. v. Lū clamore valido z lachrymis offerens exauditus est. Clamauit etiaz sanguīe. Bene. iiij. Vox sanguis fratris tui abel clamat ad me de terra. Thren̄. i. O vos omnes qui transitis per viam zc̄. ℣ Secundo habet virtutem calefactiuaz per quam calefacit frigidos hoc significatū est. i. Dach. vi. vbi dī q; elephantis ostēdebant sanguinem vue z mori ad inflāmandum eos ad prelū. ℣ Fructus mori sm Ambro. primo est albus: postea est ruberis: postea est niger. Sic xp̄s primo fuit albus. i. inocens z purus in tota sua cōuersatione. rubeus in crnce. z niger i. morte. ℣ Tertio habuit virtutem dulcoratiuam per quam dulcorabat amaricatos. hoc significatum est Exō. xv. vbi dicitur q; lignum in aquas amaras i. missum eas dulcorauit: quia memoria crucis omnes tribulationes in dulcedinem conuertit. Bernar̄. Tua dulcedo stephano lapides torrentes dulcorauit craticulam laurentio dulcem fecit: pro tua dulcedine ibant apostoli gaudētes a conspectu cōcilij zc̄. Dicitur q; si vas cere noue viridisz clausum ponatur i aqua: aqua que per poros ingredit dulcis efficitur. Jstud vas cere noue clausum fuit corpus christi quod z fuit cereuz scīz ō ape idest virgine natuz. z nouus: quia nulla vetustate infectuz. z clausum: quia nulli tentationi paruiuz. Pori autem eius sunt vulnera in que si tribulationes imittuntur in dulcedinem conuertūtur. Bzego. Si christi passio ad memoriaz reducitur nihil adeo durum quod non equo animo toleret. ℣ Quarto habet virtutez reseruatiuaz. per quā eduxit incarceratos in limbo positos. Zacha. ix. Tu quoq; in sanguīe testamētī tui emisisti victos tuos de lacu i quo non erat aqua. ¶ Unde in hist̄oriis legitur q; Salomon habebat structionē habentem pullum quem cuz in cauea vitrea inclusisset z pater illum habere nō posset: vermez de deserto attulit de cui⁹ sanguine vitruz linluit: z protinus confractum fuit. ℣ Jsta cauea est inferna-lis caverna; in qua inclusus erat pul-

lus.i.olum scōum cetus. Sed venit ver
miculus.i.xp̄s.qui dixit in ps. Ego sum
vermis ⁊ nō homo ⁊c. Et cū sanguine suo
infernū fregit.⁊ sanctos qui ibi crāt edu
xit.ps. Contriuit os.ere.⁊c. Osee. xiij.
Ero mors tua ⁊c. Dicit aūt xp̄s vermis.
q; vermis generat ex humore terre vir
tute caloris solaris. Et sicut vermis p̄ez
hz in cellis ⁊ mr̄em in terris sic xp̄s habz
in cellis p̄cm suū sine matre.⁊ terris ma
trem sine patre. ¶ Quinto hz virtutem
mollificatiuā p quam emollit ⁊ frangit
induratos. Unde dr̄. Numeri.xx. quod
Moyses virga bis silicē pcussit.⁊ inde
aque largissime emanauerunt.q; multi
q saxei videbant sepe ad memoriam cru
cis dñice ad lachrymas ꝯmouent. Sa
xum quadoq; frangif ferro. aliq; igne
suppositio Est ēt quoddā genus lapidis
quod adamas dr̄ qui tm̄ frangif sangui
ne hyrcino. Sunt ergo qdam qui ad pēi
tentiā frangunt timore diuine potentie.
isti frangunt ferro. Quidam amore di
uine gratie. isti frangunt igne. Quidaz
recordatōe passionis dominice. isti fran
gunt sanguine.

¶ Sermo. ccxliij. ¶ De scō Mattheo
apostolo sermo.i.

Hyerusalem euangeli
stam da
bo Isaie.xli.ad hoc q; aliq̄
donū sit gratū tria req̄runt
Unuz ex pte dantis.q;.s.det liberaliter.
¶ Secundū ex pte illius cui fit donatio
s.q; sit dignus ipm recipere. ¶ Tertiuz
ex pte ipsius doni.q; sit p̄fectum ⁊ vtile.
Ista tria tangunt in verbis p̄missis. Pri
mo ex pte dei tangit magna liberalitas
cū dr̄. dabo. Jaco.i. Sigs vl̄um indiget
sapia postulēt a deo q; dat oibus afflucn
ter. Deus.n. tria opa fecit in quibus valde
liberalis fuit. ¶ Primū fuit op⁹ creatio
nis in quo tā liberalis extitit q; celum ⁊
terrā solē ⁊ lunam stellas ⁊ oia alia celi
creauit vt mireris ⁊ diligas creatorē eo
rum ⁊ ne erro: deceptus adores ea que
creauit dñs deus tuus in ministeriū cū
ctis gentibus. ¶ Scōm est opus redem
p̄tōis vbi fuit liberalior ps. Apud dñm
misericordia ⁊ copiosa apud eū redem
ptio. Bernardus. Vere copiosa quia nō
gutta sanguinis sed vnda fluminis lar
gif per q̄nq; partes corporis emanauit.
¶ Tertiū est opus glorificatōis vbi est
liberalissimus.i. Lox.ij. Quod oculus
nō vidit.nec auris audiuit.nec in cor ho
minis ascendit ⁊c. ¶ Secundo notat ex
pte illius cui fit dōatio magna dignitas
cū dr̄. hyerusalē. Per hyerlm q; inter
pretat̄ visio pacis. ecclesia intelligit. Dic
aūt Augu. in lib. de ordine. Uidebit deū
q bene viuit. bene orat ⁊ bñ studet. Ista
aūt visio pōt intelligi vel in p̄senti vel i fu
turo. In p̄senti qdem deus cognoscit i ot
inis mandatis.⁊ hoc est qđ dicit. vide
bit deū q bene viuit. ps. Et mādatis tuis
intellexi. In oratiōibus deuotis vñ subdit
tur. qui bene orat. ij. Parał. xx. Cū ignō
remus qd agere debemus. hoc solū resi
duū hēmus. vt oculos nr̄os dirigamus
ad te. In studiosis scripturis. vñ subdit.
qui bñ studet. ps. Lucerna pedib⁹ meis
verbū tuū ⁊c. Uel pōt intelligi de visiōe
que erit in p̄tia ex qua causabit in homi
ne s̄ma dilectio ex eo q; bñ vixit. p̄fecta
fruitio ex eo q; bñ orauit. p̄fecta cognitō
ex eo q; bene studuit. Isai.lx. Tunc vide
bis. ecce cognitio. Et affluex. ecce fruitō
Et mirabit̄ ⁊ dilatabit̄ cor tuū. ecce dile
ctio. ¶ Beatus igit̄ Mattheus bñ vixit
q; vixit obedienter quo ad deū q; statim
vt xp̄s eū vocauit sibi obediuit. Sincer
ter quo ad seipm q; nihil terrenū possi
de voluit. sed oia dereliquit. Patienter
quo ad malos. q; cū murmurarēt q; xp̄s
ad peccatorē diuertisset ipe nullā ip̄atie
ter verbū dixit. Humiliꝛ quo ad bonos.
publicanū humiliꝛ se appellans. ¶ Ipe
ēt bñ orauit. Act.i. Hi oēs erant p̄seuera
tes vnanimiter in oratione cū mulieribus
⁊ Maria matre Iesu. Eius.n. oratio fuit
charitatiua. sō dr̄ vnanimit̄. fuit p̄seue
rantissima. Idcirco dr̄. p̄seuerantes. atte
tissima. q; orabat cuz mēte gre. ⁊ efficacis
sima. q; orauit cum matre misericordie.
¶ Ipe etiam bene studuit ⁊ in tm̄ p̄fecit
q; libz plenū diuina gr̄a compilauit. Et
q; sic bene vixit. bñ orauit ⁊ bene studuit
Ideo modo accipere p̄meruit p̄cām di
lectiōem rōne vite. fruitiōem rōne ora
tōnis deuote ⁊ cognitiōem rōne studij ⁊
diuine sapie. ¶ Tertio ex pte dōi notat

magna dignitas ⁊ pclositas. Ista autem pclositas attendit ex parte illius q scripsit ⁊ ex pte euangeliū qō scripsit. Ille enim qui scripsit. s. Mattheus fuit i forma hominis figuratus a xpō imediate edoctus. ⁊ a virgine gloriosa in spalem familiaritatē assūptus. ¶ Fuit. n. figuratus in specie hois. q. homo ē animal rōnale mortale. Ante vero incarnatōem deus erat spūs. Joan. iiij. Spūs ē deus. sed nr̄am mortalitatē suscipiens factus est animal rōnale mortale. qō fuerit aīal apparuit in incarnatōe q fuerit rōale, apparuit in pdicatōe. q fuerit mortale apparuit in passione. Mattheus autē in principio sui euangelij ostendit xpi icarnatōem. in medio pdicatōis ⁊ i fine passionē. ¶ Secūdo hūus Mattheus fuit pxpi imediate edoctus. Joā. v. Omnia quecunq; audiui a patre meo nota feci vobis. q ⁊ omnia miracula xpi vidit. Et q; euangeliste sunt testes xpi ⁊ testimonium altiqñ ferē de vsu. aliqñ ō auditu. Jō xpūs duo testes de visu habere voluit. scilicet Mattheū ⁊ Joannem. ⁊ duo testes habere voluit ō auditu. s. Marcū ⁊ Lucam. ¶ Tertio Beatus Mattheus fuit a virgine Maria in spāle familiaritatē assūptus. Fuit. n. dñe virginis notarius q; suam genealogiā descripsit. Secretarius q; multa maxime in principio potuit que nō nisi ab ipa scire potuit. Cubicularius q; eius cubiculū imaculatum fuisse docuit dicens Matthei. v. Aliquā quentrent. inuenta est in vtero habens de spū scō. Euangeliū etiam quod scripsit fuit valde sublime ⁊ pclosum. quod pz ex tribus. ¶ Primo q; fuit a Beato Marco abbreuiatū. Joānes nō habuit abbreuiatorem. quia ait de xpi diuinitate. que abbreuiari nō pōt. Lucas etiā nō habuit nec Marcus. Matthe⁹ vero habuit. Cuius ratōem assignat Aug. dicēs Mattheus scripsisse legit incarnatiōem dñi. sm̄ surpem regiā. Lucas vō sm̄ sacerdotalem. Et ideo Lucas nō habuit abbreuiatorem. Mattheus aūt habuit. quia regis est nō esse sine comitū obsequio. Lucas autem in sancta scōrū solus intrabat. ¶ Secūdo q; fuit a Barnaba in magna reuerentia habitū qui ipm̄ euangelium secū portabat ⁊ sup infirmos ponebat. ⁊ secum in sepulchro poni mādauit. Jdeo aūt secum portabat vt ab omnibus malis pregeret. ideo super infirmos ponebat vt sanarent ⁊ idcirco secū sepeliri voluit vt securius moreret. Tertio fuit ab ecclesia valde approbatū. Ecclesia enīz valde frequenter recitare solet euangelia Matthei. ep̄stolas Pauli. ⁊ Dauid psalmos. ne aliquis despet quocunq; genere peccati peccet. ¶ Dē enim peccatū aut ꝓmittit ex infirmitate hūana. ⁊ isto modo peccauit Mattheus. peccatus enim augere. pcedit ex humana infirmitate. Aut ex ignorantia. ⁊ isto modo peccauit Paulus. i. Timoth. i. Ignorans feci in incredulitate. Aut ex malitia ⁊ isto modo peccauit Dauid qui homicidiū ⁊ adulteriū ꝑpetrauit. ¶ Dē etiam peccatū. aut est in deū sicut peccatū perfidie ⁊ isto modo peccauit Paulus. Aut est in ꝓximū sicut homicidiū. ⁊ isto modo peccauit Dauid. Aut in seipm̄ sicut cupiditas rei. ⁊ isto modo peccauit Mattheus. ¶ Omne etiā peccatū. aut pcedit ex calore ꝯcupiscentie. ⁊ isto modo peccauit Dauid qui adulterium ꝓmisit. aut ex auaritia. ⁊ isto modo peccauit Mattheus qui fuit auarus secutus aut ex superbia. ⁊ isto modo peccauit Paulus q; supbe in scōs psecutōem exercuit.

¶ Sermo. ccxlv. ¶ De eodē Sermo secundus.

Opus fac euangeliste. ij. Timo. iiij. Opus euangeliste est euangeliū predicare. Uel scribere. Uel sm̄ euangeliū viuere. isto triplici modo beatus Mattheus opus euangeliste fecit. ¶ Primo quia euangeliū ꝑdicauit. Predicauit autem sapiēter. quia sicut i lege da habet omnia figmenta demonū detegebat. Diabolus nāq; aliquā do suadet aperte malum. ⁊ tūc necessaria est resistētia. Aliquādo quod videt bonum esse. ⁊ tunc necessaria est sapientia. Aliquādo illud quod videt esse ꝓplexum. ⁊ tūc necessaria ē discretio. quida. ¶ Subdebat diabolus aperte malū. quādo magi volebant se facere adorari. ⁊ ideo duos dracones ignem spirantes misērūt. Sz illō

vicit per resistentiā. qz constāter restitit. ꝛ signo crucis oracionis fugauit. ¶ Dei de suasit dyabolus apparēs bonū. sicut quādo sacerdotes idoloꝝ sibi voluerūt sacrificare. Sed illud vicit per sapientiam. quia sapienter docuit soli deo eē sacrificandū. ꝛ omnia que attulerāt respuit. ꝛ inde ecclesias edificari ꝓcepit. ¶ Deinde dyabolus suasit illud quod videbatur pplexuꝫ. s. aut Epigeniā regi in vxorem dare. aut mortem subire. maluꝫ nāqꝫ erat sic aplus occidere. ꝛ tamen petius erat si virgo dei violaret. Sed illud vicit per discretiōem ꝓuidam. quia elegit vt fieret minus malum. s. sui occisio. potius enim optabat seipꝫ occidi quam malus malū ꝑmitteret. s. virginis violatio. ¶ Secūdo ꝑdicauit fideliter qz hominem dominū sui sibi noluit vsurpare nec sacrificiū quod voluebat impendere recipere. ¶ Predicatoꝝ nāqꝫ Ihꝫ multos conuertat. hoc tamen nō sibi. sed diuine virtuti debet ascribere. ¶ Non enīz dat virtutem gradiendi ille qui cuꝫ lucerna ꝓcedit. nec vitam comedēti ille qui cibū administrat nec campana virtutez oranti qui ad eccl̄iam vocat. nec tuba virtutem ꝑlandi que ad ꝓlium incitat. ꝛ iuitat. Sic ꝑdicatoꝝ pōt exterius iuuare vt aliquis per viam salutis incedat vt vitā gr̄e viuat. vt deuotōem acquirat. vt dyabolo fortiter resistat. sed nisi deus interius operet nō valet ad ista. ¶ Tertio predicauit constāter. qz nec ꝑmissis potuit emolliri. cum rex dimidiū regni sui sibi dare ꝑmitteret. nec minis deterreri. nec supplicijs superari sed missam deuote ꝓficiens mortem accepit. ¶ Secūdo fecit opus euangeliste quia euangelium scripsit. Sic ipe fuit apostolus euangelista ꝛ martyr ita qꝫ in nullo alio tres ꝓgatim simul inueniunt. Petrus enim erat apostolus ꝛ martyr sed nō euangelista. Joānes fuit apostolus ꝛ euangelista. sꝫ nō fuit martyr. Stephanus fuit martyr sed non fuit apostolus nec euangelista. Matheus aut fuit apostolus ꝛ quātuꝫ ad hoc factus est iudex mundi. Matth. xix. Cum sederit filius hominis ꝛc. Erit autem iudex nō sniam ferendo sed iudicij assistendo. Prouer. vltimo. Nobilis in portis vir eius. quādo sederit cū senatoribus terre. Vel iudicis sniaz subseri bēdo ps. Ut faciant i eis iudiciū ꝓscriptuz vel iudicis sniam ꝓmendādo. Apocalī. xix. Laus ꝛ gloria ꝛ virt⁹ deo nostro ꝛc. vel maloꝝ ex vite merito ꝓdēnādo. Prouer. xiij. Incedebant mali cōtra bonos ꝛc. ¶ Secūdo fuit euangelista. ꝛ quātuꝫ ad hoc fuit notarius xp̄i. Matthei. xiij. Omnis scriba doctus in regno celorum ꝛc. Iste nanqꝫ scriba in euāgelio ꝓsuit noua idest noua xp̄i documēta. posuit ꝛ vetera idest vetez ꝓpheraꝝ documenta ꝛ testimonia cui etiam pōt conuenire illud quod legit Leuit. xxvi. Comedetis vetustissima vetez ꝛ vetera nobis superuenientibus ꝓijcietis. Ipe enīz comedit idest in suo euangelio incorporauit vetustissima idest dei mādata in corde hominis ab ipa sua prima creatōe conscripta. ꝛ noua idest xp̄i ꝓcepta ō nouo ꝓmulgata. Abiecit autem vetera idest cerimōialia ostendēs omnia eē completa. ¶ Tertio fuit martyr dei. ꝛ quantū ad hoc fuit testis eius qz martyr testis vocat. Iste ār fidem testificatus est. ꝛ corde veracit eaz tenendo. ꝛ ore feruēter ꝑdicādo. ꝛ opere eā opibus ꝓbādo. ꝛ sanguine ꝓ ipsa moriendo. ¶ Tertio fecit opus euangeliste. qz sm euangeliū vixit. Et hoc respectu dei. ꝛ ꝓximi. ꝛ sui. ¶ Respectu dei qz secutus est ipm̄ gressu corꝑis. affectu mētis. ꝛ effectu opis. Ambro. Sequebatur Matthęus xp̄m let⁹ ꝛ alacer. Ecce gressus corꝑis. ꝛ exultauit dicens. Iam non publicanū gero. iam non porto seuī. ecce mutatio affectus mētis. Exuī seuī post quam xp̄m indui. ecce mutatio operis. ¶ Vixit sm euangeliū respectu ꝓximi. quia paupes pascebat. ꝛ xpo ꝛ discipulꝰ quitulū factebat nō tm̄ corꝑaliē. sed maxime spūaliē. Fecit inquit leui ei conuiuiū magnū in domo sua. Vere magnuꝫ qz talis cibus spūalis delectat aiuz. Blo sa ibidē. Qui domicilio recipit interno maximis exuberantiū delectatōibus vo luptatum pascit xp̄m. Greg. Apud phariseum veritas pascebat foris. apud mulierem penitentē pascit intus. Potat angelum Bernar. Lachrymę penitentium sunt vinū angelo. Fecit deo magnū se-

ātum.ps. Reliquie cogitatōis diem festū agent tibi. Et angelis magnū gaudium facit. Luce.xv. Baudū erit angelis in celo sup vno peccatore pniam agente. Ulxit ēt sm euangellū respectu sui. q; t patiens fuit t cito vitam mutauit. Patiēs enim fuit. q; iudet dicebāt ipm eē peccatorem qui erat iustificatus. dicebant eu esse publicanū. g erat mūdatus t psentia xpi indignum qui iam dignus erat effectus. Sed ad ista in nullo fuit pmotus. nec in aia nec in aliqua turbatōe. nec in signo ex aliqua vultus ostensione. nec in ore ex aliquo impatienti sermone nec ex facto ex aliquo iniurioso ope. Vitā suaz etiam cito mutauit. q; ad vnā xpi vocez obediuit. Quidā nanq; querūtur ad vnā vocē dei. ad interiorē inspiratōez. Alij vero si nisi hēant duas. s. inspiratōz t exteriorē exhortatōem. Alij nō nisi cuz illis duabus habeāt tertiā. s. diuitiaruz cumulatōem. Alij vero nō nisi cum illis tribus habeāt quartā. s. flagellatiōem. t tunc flagellati ad deū currunt. ps. Multiplicate sunt infirmitates eoruz. postea accelerauerunt.

¶ Sermo. ccxlvi. ¶ De eodem sm. o. tij.

RElictis oibus surgens secutus est eu. Luce. v. ¶ In isto euāgelio ponitur duplex differentia infirmantiū. quoz Quidā infirmitatem recognoscebant. Alij recognoscere nolebant. In hoz medio medicus ostitutus erat. Egit aūt in hoc euāgelio de tribus ¶ Primo de infirmo. i. Matthęo sanato qui suā infirmitatē recognoscebat. cū dicit. Relictis oibus ꝛc. Est aūt tā velociter ipm secutus. non ex animi leuitate sed ex dei virtute. Nam sex de causis est ipm secutus tā velociter quas Hiero. ponit in originali. ¶ Prima q; fuit ꝑbi dei virtuosa opatiōe quersus. ¶ Secūda q; fuit dei inspiratōe afflatus. Istos duos modos tangit cū dicit. Arguit Prophetius t Julianus augustus vel impiūtam historici mentientis. vel stultitiā eoruz g statim secuti sunt saluatorē quasi irrationabiliter vocanti hoiem sunt secuti. ¶ Hz enim xps duos supradictos modos vocandi. s. p exteriorem. ꝑbi exhortatiōem. ad Hebre. tiij. Viuus est sermo dei t efficax ꝛc. ps. Dedit voci sue vocez virtutis ō verbū dei compar furculo arbori insito. Jaco. i. Suscipite insitū verbū ꝛc. Sicut. n. furculus trahit tota arborem ad sui nāz sic ꝑbum dei trahit totum cor ad sui gram. ¶ Secūdo p interna inspiratōem. ps. Audiā qd loquat ihe dns ꝛc. Apoca. iij. Ego sto ad ostium ꝛ pulso ꝛc. ¶ Tertio miraculoz visione permotus. Un subdit. Lū tāte ꝛtutes tātaq; signa p cesserint. q aplos vidisse aūq; crederent dubiū nō est. Miracula nanq; hominē sepe querūt qū rudes sunt. Sapiens vero doctrina quertit qū dociles sunt. i. Loz. i. Judei signa petūt. greci sapiam quert ¶ Quarto splēdore faciei illustratus. Un subdit. Certe fulgoz t ipsa maiestas divinitatis occulta. que ēt i humana facie nitebat ex ꝑte ad se videntes trahere poterat aspectu. facies. n. xpi erat valde speciosa ad videndū. i. Pet. i. i quez desiderant angeli pspicere. Gratiosa ad diligendū. Heller. xv. Facies tua plena ē gratiaz. Luminosa ad inuitandū. ps. Illumina faciem tuā sup seruz tuū. Non fuit ergo miz si visio faciei sue tā facilr attrahebat. que sic erat speciosa. sic gratiosa. sic luminosa. ¶ Quinto ꝙ gloriosa maiestate abiectus. cū dicit. t maiestas diuinitatis occulta. Bernar. omnino ꝑpter mansuetudinē que in te ꝑdicat curremus post te domine iesu audētes q; n spernis paupem t peccatorem nō honeras. nō horruisti ꝙtentē latronem nō lachrymantē peccatricem. nō supplicantē chananeam nō despbensam in maledictō nō sedentem in theloneo. nō supplicantem publicanū. nō negantē discipulum nō ꝓsecutorē discipulor. nō ipos crucifixores tuos. ¶ Sexto potenti virtute attractus. Si. n. in magnete lapide hec ꝟtus eē dicat vt anulos t festucas sibi attrahit. quātomagis dīs oium creaturarum sibi attrahere poterat. quos volebat. Ista enim tractio nō erat ꝑ coactionem. sed ꝑ quādā inductōem. sicut ostendit Beatus Augustinus exemplo rami viridis. t nucis. Ostendis inquit oui ramū viridē. t attrahis eum. ostendis puero nuces t trahis eū ñ violentiā inferēdo.

sed appetitū allíciendo. Et ꝓpheta hoc ostendit exemplo pelliparij. ꝑs. Extēdēs celum sicut pellem. Sicut. n. pellipari⁹ expandit pellem pulchram añ emptorem. vt. s. alliciat eū ad emēdū sic deus celū stellis depictū z ornatū nobis expādit vt nos allíciat ad desiderādū. ℂ Secūdo agit de infirmis g̃ suā infirmitatē nō recognoscebant quos ꝯs in sua infirmitate reliquit cū dr. Et murmurabant scribe z phariseī zc. Phariseī nam q3 triplici infirmitate laborabāt. ℣ Prima infirmitas erat murmuratōis. Est át quedā murmuratio bona sicut murmurare ꝓtra aperta mala. Unde quidā de tali reprehēdūtur ysa. lvi. Canes muti nō valētes latrare. ℣ Alia murmuratio ē mala: sicut murmurare cōtra bonos z de bonis. Sap̃. i. Custodite vos a murmuratōe zc. talis erat murmuratio phariseoꝝ. ℣ Tertia est pare permixta quodāmō quādo. s. quidā cōtra dei pacta murmurāt ex eo ꝙ sic permittit bonos opp̃imi z impios exaltari. Habachuc. i. Quare respicis ad emptores: z taces impio cōculcante iustiorem se. Murmurant et admirādo dei liberalitatē ꝙ ipse tardē venientes sic liberaliter cum primis remunerat. Mat. xx. Accipientes murmurabāt adversum paterfamilias. ℣ Secūda erat infirmitas ꝓsumptōis: qr ꝓsumpserūt reprehendere meliores se. scilz ꝓm. discipulos. z matthæū. Reprehenderūt nāq3 infirmū de curatōe. medicū de subuentōe. z discipulos medici de obsequij exhibitōe. ℣ Tertia vero infirmitas elationis: qr se iustos credebant z alios despiciebāt. Tales credunt ꝙ nō sit lux nisi in anima sua: nec trāquillitas nisi in mēte sua. nec perfectio nisi in vita sua. cum tamē deus paratus sit omnib⁹ dare lucē gr̃e serenitatē ꝓscientiā tranquillitatē pacis interne: perfectōem vite. Ista ẽtiā oꝝ tangit Boetius dicēs. Atq3 tuo splendore micas tu nāq3 serenus. Tu requies tranquilla pijs te cernē finis. ℂ Tertio ponit medicus in medio cōstitutus: qui dicit se venisse ad tria. ℣ Primo ad medēdū z sanādū cū dicit: nō egent qui sani sunt medico. sed qui male habent. dicit aūt Augu. super Joannē. Aliud ē esse sanū. aliud sanabilē: z aliud ē ēē insanabile. Qui. n. sanus ē nō eget medico. qui vero egrotat in ꝑte sanabilis ē. qui aūt egrotat cū desperatōe insanabilis ē. Sani igit nō egēt medico nisi ad sanitatis cōseruatōem. Sanabiles ad curatōnez. Insanabiles nō nisi ad vite ꝓlōgatōem. Sani igit sunt viri sci. Et isti non egent medico quātuz ad curatōz a mortali culpa. egent tamē ad ꝓseruationez gr̃e. Sanabiles aūt sunt peccatores pe nitētes. z isti egent medico quantuz ad culpe curatōem z cōseruatōem gr̃e. Insanabiles sunt obstinati. isti nō egēt medico ad cōseruatōem gr̃e quā non hūt nec ad curatōem culpe: qr ipsam non requirūt. tamē quātuz ad ꝓlongatōem vite. z expectatōem ad pniam. ysa. xxx. expectat nos dominꝰ vt misereat nostri. ℣ Secūdo iste medicus fuit missus ad miserendum. Ideo dicit. Misericordiā volo z nō sacrificiū. Habz autez iste medicus misericordiaz a natura. z a ꝓsecutudine longa. z ab experiētia. A natura quidē tam diuina sm quaz semper ē pbꝑ ꝓpriū misereri z parcere. A natura humana qz ab instāri sue ꝓceptōris fuit vnctus oleo misericordie z cōpassionis. ysa. lxi. Spūs dñi super me eo ꝙ unxerit me. ps. Unxit te deus deus tuus oleo letitie zc. Job. xxxi. Ab infantia creuit mecū misericordia. z de vtero egressa ē mecuz. A consuetudine longa. Incepit enim a principio mūdi per omnes generatōes misericordiā impēdere. z vsque ad finem mūdi non cessabit exhibere. i. Machꝫ. ij. Cogitate per generatōez z generatōem: qr oēs qui sperāt in deo non infirmanē. Ab experiētia. Hebreo. iiij. Nō habemꝰ pontificē qui nō possit cōmpati infirmitatibus nr̃is. tentū autez p omnia zc. Hebre. v. Didicit ex his que passus ē obediētiā. ℣ Tertio missus ē ad vocādū. vnde dicit. Nō veni vocare iustos sed peccatores ad pniam. Vocat enim peccatoez ab omni parte sui. s. a superiori ostendendo celuz tam pulchrum. z ab inferiori ostēdendo infernuz tam horrendum. Prouer. xxv. Celuz sursuz z terra deorsuz. ℣ Secūdo vocat ab exteriori per predicatōem. z ab interiori ꝑ in-

spiratõem. Prouer. i. Sapia sonis predicat. Ecce exterior exhortatio. In capite turbaruꝫ clamitat. ecce interior ispiratio. Laput enim est mẽs que habꝫ tres turbas. s. cogitatões. intẽtões. ꝫ affectõnes. ℣ Tertio vocat ab anteriori reducendo beneficia preterita ad memoriam ꝫ a posteriori reducẽdo ad memoriam dei iudicia futura. Apocal. iiij. Aliala plena oculis ante ꝫ retro. ℣ Quarto vocat modo a dextris dando pspera ꝫ modo a sinistris infligẽdo aliquã aduersitatẽ. i. ad Cor. vi. Per arma iustitie a dextris ꝫ a sinistris.

¶ Sermo. ccxlvij. ¶ De facto Mauritio ꝫ socijs eius sermo primus.

TAstorum anime i manu dei sunt. ꝫ nõ tanget illos tormentum mortis ꝛc. Sap. iij. ℣ Ostẽdit de istis scis quales fuerũt in vita. cũ dr. Justorum anime. quales fuerũt in morte. cum dr. Et nõ tanget eos tormẽtum mortis. ꝫ quales post mortẽ. cũ dr. Illi sunt in pace. ¶ In vita quidẽ fuerũt iusti. q; fuerũt positi vt iusticiã facerent ꝫ rẽpublicã coseruarent. Ad rei aũt publice ꝑseruatõem quatuor exigunt. sicut dicit Cato ꝫ Augu. lib. v. de ciui. dei. s. quantũ ad domesticos magna industria. quantuꝫ ad forenses iustitia. quãtuꝫ ad seipsos aius liber in consulẽdo. ꝫ ꝗtuꝫ ad seipm animus nulli obnoxius pecca to. ℣ Est ergo primũ quantũ ad domesticos magna industria. q; sicut dicit. i. Timo. v. Siquis suoꝝ ꝫ maxime domesticoꝝ curã non habꝫ fidei negauit. ꝫ est infideli deterior. Thob. x. Apprehẽdentes parentes filiã suam osculati fũt. monẽtes eã honorare socer os. diligere maritũ. regere familiã. domũ gubernare. ꝫ seipam irreprehensibilẽ exhibere. i. Timo. iij. Opꝫ episcopũ irreprehensibiles ee sue domui bene prepositũ ꝛc. ℣ Scõm ẽ quo ad forenses iustitia. Job. xxix. Justicia indutus sum ꝛc. Jo. vij. Nolite iudicare ꝫm faciem. sed iustũ iudicium iudicate. ℣ Tertiuꝫ est animꝰ in cõsulendo liber. vt nec timore. nec amore. nec odio. nec munere a veritate discedat. nec veritatem taceat. Judo. Iniqui iudices erant in veritate iustitie dum intendũt in ꝗtitatem persone. ℣ Quartũ est vt aius nulli vicio sit subiectus. Tullius. Age ne tua oꝛõ tibi contraria sit. q; pondus est pudoris grauissimi. ꝑpria voce confũdi Brego. Durum ẽ vt qui nescit teneꝫ moderamina vite sue. iudex fiat vite aliene. Ista quatuor in istis martyribus perfecte fuerũt. Habuerũt enim domi industriam. Unde dr in legẽda habitatores regionis illius erant calidi ingenio. sapia locupletissimi. Habuerũt sonis iustitiaꝫ. q; sicut dr ibi deꝫ. que dei erant deo. ꝫ q̃ cesaris cesari reddebant. Habuerũt animũ in reprehẽdẽdo liberũ. Unde dixit Mauritius. Milites sumus imperatoris. seruiaũt cui libet ꝑsitemur dei. Habuerũt animũ innocẽtia preditũ. q; si se armauerũt armis carnalibus. Unde dixit Exuperius. Proiciãt dextere nre arma carnalia ꝫ armenꝫ virtutibus.

¶ Secũdo ostẽdit quales fuerũt i morte. Fuerunt siquidẽ examinati. decimati vallati. ꝫ trucidati. ℣ Examiati autem fuerũt de tribus. s. vt idolis imolarent. vt fidem christi desereret. ꝫ vt ptra christianos cõsurarent. Sed ipi nec idolis voluerũt imolare. nec fidẽ christi desere re. nec xpianos impugnare. sed poti⁹ defensare. Unde dixit Exuperius. Oia tormẽta ꝑ xpo suscipere parati sum⁹. ꝫ ab eius fide nunq̃ discedemus. ℣ Secũdo fuerunt decimati. Reperimus. n. decias rerum que in veteri lege fuerunt institute. Decimas dieruꝫ que a christo fuerũt inuente. quãdo quadraginta diebus ꝫ quadraginta noctibus ieiunauit. nunq̃ aũt reperimus decimas capitũ nisi hic. Magnuꝫ est soluere decimas reruꝫ. matus soluere decimas dierũ. maximũ soluere decimas capitũ. Multi enim darent res suas qui nõ libẽter darent dies suos ꝫ multi darent res ꝫ dies suos qui non libenter darent capita sua. Isti aũt exoluerũt decimas rerũ. q; que cesaris erãt dabãt cesari ꝫ decias diex. q; que erant dei dabãt deo. ꝫ insuper soluerũt decias capitũ. ℣ Tertio fuerũt vallati sic oues a lupis. Mat. x. Ecce ego mitto vos sic oues in medio luporũ. Ipsi enim tanq̃ oues nõ restiterunt. non fugerũt. nõ da

latum murmuratōis emiserūt. Uñ dixit Mauritius. Cōmilitones nr̄os fusti nui necari. q; vos ad passionē p xp̄o paratos vidi ⁊ dñi mandatū seruaui. q dixit petro. Mitte gladiū tuū in locū suū ⁊c. ℣ Quarto fuerūt trucidati. in q̄ trucidatōe sic fuerunt firmi q; nec mūdus nec diabolus. nec caro eos. nec in vita. nec in morte vincere poterant. Mūdus enī3 cōtra eos in vita pugnabat. manu dextera p̄speritatis vt alliceret. ⁊ i morte sinistra aduersitatis vt frangeret. Sz ipsi ⁊ in vita mūdū cōtempserūt blandientē ⁊ in morte sentientē. Silr diabol⁹ etiā pugnauit cōtra eos manu sinistra impellēdo ad vicia. ⁊ dextera eos trahēdo ad tartara. Sed nō potuit ipsos impellere ad aliquod vitiū. nec post mortē aliq̄ inferre supplicium. Similit caro pugnabat cōtra ipsos sinistra. qua ducit ad ociositatē. ⁊ dextera qua ducit ad voluptatē. Iz ipi corp⁹ suū i laborē exercitauerūt ⁊ carnis vltras abhorruerūt. ℭ Tertō ostēdit q̄les fuerūt p⁹ mortē cū dr̄. Illi aūt sunt i pace. hīt. n. pacē perpetuā. Ysa. xxxij. Sedebit populus meus in pulchritudine pacis ⁊c. Sancti enī3 isti dant deo magnam gloriam. Nam si vnus peccator qui confitet christum facit gloriā3 christo: quāto magis isti q̄ni tot fuerūt gloriā3 sibi dederūt. Luce. xv. Dis quīq̄3 cōfessus fuerit me cor̄a hominib⁹ ⁊c. Fecerūt angelis magnā letitiā: q; si angeli letant super vno pec̄ore pniam agente: quāto magis sup tanta multitudine triūphante. Luc. xv. Gaudiū erit angelis in celo sup ⁊c. Dāt nobis magna3 fiduciā3: q; si impossibile ē nō exaudiri p̄ces multor̄. impossibile ē nō exaudiri p̄ces tātor̄ missitū scōr̄3 Exaudiunt multipli. ℣ Prio q; conseruant tribulatos: sicut p3 in vidua que filiū suū in monasterio dederat. ℣ Scōo q; adiuuāt in periculo cōstitutos. Sicut p3 i illis q per lacu3 relīgas deferebant. ℣ Tertio q; corripiūt indeuotos. Sicut p3 i illo clerico q cū iura sancti Mauritij vsurpasset ⁊ blasphemia3 intulisset mala perijt morte.

ℭ Sermo. cclxviij. ℭ De eodem

Sermo secundus.

Sancti per fidem vicerūt regna. operati sūt iusticiā3 adepti sunt p̄missiones ⁊c. Hebr. xi. ℣ De istis beatis martyribus mauricio ⁊ socijs eius. quinq3 ostēdūtur in verbis p̄missis.

ℭ Primo quales fuerūt in p̄sentis. cū dr̄ sci. Est aūt scīs idem qđ mūdū: qđ fit mū: qđ sanguine tinctu3: qđ sacro vsui deputatū. Isti igit fuerunt mūdi p verbum dei qđ receperūt Jo. xv. Jam vos mūdi estis ꝓpter sermonē quē3 ⁊c. Per fidē quā habuerūt. Act. xv. Fide purificans corda eor̄. per spīm scīm quem receperūt. Ezech. xxxvi. Effundā3 sup vos aquam mūdā3 ⁊c. per sanguinē quem effuderūt. Apoca. vij. Lauerūt stolas suas in sanguine agni. ℭ Secūdo fuerūt firmi. q; nec p̄missionibus potuerunt emolliri. nec cōminatiōib⁹ deterreri. nec supplicijs superari. Mat. vij. Descendit pluuia: ecce p̄missio refrigerās. ⁊ flauerunt venti: ecce cōminatio cōcutiens. ⁊ venerūt flumina: ecce tormentū irruens ⁊ nihil facere potuerunt: quia sup christū fundati fuerūt. ℣ Tertio fuerūt sanguine tincti. Habuerūt enim sanguinē christi tincta3 memoratiuā per recordatiōem. affectiuā per deuotiōem. intellectiuā3 per meditatiōem: ⁊ operatiuā3 per imitatiōem. ℣ Quarto fuerūt sacro vsui deputati vt hostes vincerēt. rempublicā conseruarent. ⁊ fidē catholicā defendērent. Unde dixit beatus Mauritiꝰ. milites sumus tui imperator. quo ad p̄mū: ⁊ ad defensiōnē reipublice arma suscepimus. quo ad secūdū3. Non ē in nobis p̄ditio atq3 foumido. sed fidē catholicā nullatenus deseremus. quo ad tertium

ℭ Secundo ostendit quales fuerunt in armis suis. cum dr̄. Per fidem. Fuerūt enī3 armati scuto fidei. Ad Ephē. vi. In omnibus sumentes scutum fidei ⁊c. Dicit aūt2 fides scutu3: quia sicut scuto sunt tres anguli: ⁊ vnu3 scutum. sic ⁊ in deo sunt tres p̄sone. ⁊ vnus deus. Uel quia ipsa fides est de christo in quo sunt tres substātie. s. caro. anima. ⁊ ipsa deitas. ⁊ vna persona. Uel sicut scutum vt plurimu3 sertur in sinistra parte: sic ⁊ fides est tantu3 in p̄senti vita que est

pars sinistra. In dextera aũt parte que
est vita eterna non erit fides nec spes.
Vel scutum susceptit primos ictus hosti
um. & cetera arma protegit & defendit
corpus. Sic fides etiã primas suggestio
nes demoniũ sentit. primas gões tyrã
noriũ susceptit. & ceteras virtutes custo
dit. & animã defendit ac ptegit. ¶ Ter
tio ostẽdit quales fuerũt in victoria su
is cum dicit. Ucerũt regna. Uicerunt
náq regnũ demoniũ. hominũ. & celoriũ
omniũ. ℣ Primũ vicerũt per resistẽtiaz.
Jaco. iiij. Resistite diabolo: & fugiet a vo
bis. Nam sm Bern. in anima tres sunt
domus. ℣ Prima domus dicit esse me
moria in qua diabolus vult intrare po
nẽdo ibi malaz suggestionẽ. Sed portа
rius debz diabolo resistere ne intret. q
vocat propriũ status cõsideratio. ℣ Se
cũda domus est intellígẽtia. in qua dia
bolus vult intrare ponẽdo ibi prauã de
lectatiõem. sed huic ẽt portarius debz re
sistere qui vocat eterne delectatiõis cogi
tatio. ℣ Tertia domus aíe est voluntas
in quam diabolus vult intrare ẽmittẽn
do ibi prauaz cõsensum: sed huic porta
rius dz resistere qui vocat eterne pene
meditatio. ℣ Secũdo vicerũt regnũ ho
minuz per pacientiaz. Et iste modus vi
cendi est valde gloriosus. qr iste fuit mo
dus xpi. Eccle. xxi. Magna est gloria se
qui dominũ qui est victoriosus. Seneca
enim ait. Innumerabiles sunt qui popu
los qui vibes habuerũt in potestate pau
cissimi vero sunt qui i potestate habẽt se
ipsos. Est etiaz victoriosus qui ipsuz ce
lum vincit & rapit. Matth. xi. Regnum
celoriũ vim patiẽ & violẽti rapiũr illud.
℣ Tertio isti sancti vicerũt regna p pas
tionez suaz. Olim aũt erant quinq3 in
uinebilia que tamẽ isti vicerũt. Angelũ
per lachrymas quas effudẽrt. Osee. xij.
Invaluit ad angelum fleuit & rogauit eũ
Diabolum per fidem quaz habuerunt. i.
Pet. v. Aduersarius vester diabol⁹ ẽ.
Animã per magnanimitatẽ qua suo cor
di dominati fuerũt. Prouerb. xvi. Me
lior est patiẽs viro forti. & qui dñar ani
mo suo expugnatore vrbiuz. Mortẽ per
charitatez qua inflamati fuerũt. Cant.
viij. Forti⁹ est vt mors dilectio. Regnuz
celoruz per sanguinis pretiuz qõ dede
runt. ps. Pretiosa. i. precio plena ẽ in cõ
spectu domini mors sanctoruz eius.
¶ Quarto ostẽdit quales fuerãt in ope
ribus suis cum dicit. Operati sunt iusti
ciaz. i. opera meritoria per que iuste re
gnuz celoruz sibi acquisiuerũt. Matth.
xij. Pniam agite appro. ẽ. Quantuz. n.
hic quis appropinquat deo p opa pnie
tiã deus sibi appropinquat p collationẽ
gre & glie. Paru appropinquabat q di
cebat Luce. xij. Jeiuno bis in sabbato.
Ideo paz sibi appropinquauit deus q⁹
iustificatus nõ fuit nihil appropinqbat
qui dicebat Luce. xvi. Alia habes multa
bõa comede: bibe: epulare ẽ. Ideo de⁹
nihil sibi appropinquauit q⁹ sue domui
salus facta nõ fuit. Valde appropinqua
bant qui dicebant Matt. xix. Ecce nos
reliquimus oia ẽ. Jõ deus valde appro
pinquauit eis: q⁹ iudices mundi eos fe
cit. ¶ Quinto ostendit quales fuerunt
in suis pmijs cũ dñr. Adepti fũt repromis
siones. Olim náq fiebat pmissio tribus
modis. Aliquãdo se mutuo osculando
Aliquãdo manuz ad manuz applicãdo
Aliquãdo rez aliquaz ponigẽdo. sic xps
vitã bkaz se nobis daturũ pmisit. s. oscu
lãdo qõ fuit in incarnatõe vbi facta fuit
dulcis vnio nature diuine cũ natura hu
mana. Cant. viij. Quis mihi det te fra
trem meuz. i. vt tu qui es dñs meus effi
ciaris & frater meus. sugentez vbera ma
tris mee. i. vt tu qui es i sinu patris mei
efficiaris paruulus in sinu matris. vt i
uentaz te foris. i. vt tu qui habitas semp
in celis visibilis inuentaris in terris. &
deosculer te. i. dulcez vnionẽ nature tue
cum mea natura humana percipiaz. &
iam nemo me despiciet nec deus: sed me
sibi reconciliabit: nec angelus: sed in ma
gna reuerentia habebit nec diabolus.
sed me valde timebit. Promisit etiam
manibus manus suas cruci applicãdo.
Abachuch. iij. Cornua scilicet crucis in
manibus eius. Promisit insuper spirit
um sanctuz nobis dando. i. Joan. v. De
dit nobis pignus spũs.
¶ Sermo. ccxlix. De sanctis cosma
& Damiano Sermo primus.

QDici suscitabũt ⁊ confitebunt tibi ⁊c. ps. Ista verba. que ꝓpha videt posuisse interrogative ⁊ negative exponi pñt de istis scis martyrib⁹. s. cosma ⁊ damiano remissiue ⁊ affirmative. Ipsi nãq; fuerũt medici corpoꝝ ⁊ aliaruꝫ. ⁊ multos a diuersis lãguoribus resuscitabãt. ꝛ dr medici suscitabũt. Et hoc nõ sibi ꝫ deo attribuebãt. ideo dr ⁊ confitebunt tibi. ¶ De istis aũt scis medicis q̃ttuor videnda sunt. ¶ Primo q̃les fuerũt q̃tuz ad pgenies. Fuerũt. n. gnãq; frẽs p xpi noie passi. Sz ecclesia de duobus pncipalib⁹ solẽnizat. Felix fuit talis fr̃nitas: q; fuit a parẽtibus religiosis pgenita. bonitas enĩz parentũ sepe est cã multaꝫ in filijs bonitatũ. Lhy. sup Mat. Uxorẽ accipe volẽtibus dar documẽtũ. q; si ambo parẽtes ipsius puelle boni sunt: secure accipiat. si vero ambo mali oino refugiat. si alter bonus fit alter malus: qd tũc facturus si timeat. verũtñ si pz est bonus ⁊ mꝫ est mala magis dz timere. si autem eoꝝ uerso minus timere dz. Est z ista fr̃nitas felicior: q; fuit martyrio coronata: q; pati p xpo est dr̃itudo magna. Mat. v. Bti q̃ psecutionẽ patiunt pp iustitiam. Ista aũt dr̃itudinẽ passionis nos hie nõ possumus triplici de cã vt dicit Origenes. p̃ Una est ex pte nr̃i. q; tãta graz nõ meremur: vt pro xpo pati digni simus. p̃ Alia ex pte dyaboli: q; scientes p martyriũ nos conseq remissionẽ pctoꝝ ⁊ adre gnũ puenire celoꝝ nobis pstat ipedimẽtuz. p̃ Tertia est ex pte dei q; scies nr̃am fr̃mitatẽ nobis misericorditer ꝺ descendit. Ista aũt dr̃itudinẽ passiõis isti martyres habuerũt: q; ꝛ deus illos dignos fecit ⁊ pstantiã tribuit ⁊ dyabolus eos ipedire nõ potuit. Est ẽ ista fr̃nitas felicissima: q; ad celestez gloriã ẽ assũpta. Felices igit̃ isti q̃ hos qnq; martyres hẽre merentur in patronos spuales. Ecc. xlij. Melius est duos ee simul q̃ vnũ. Si. n. vnus vel duo sancti sic a pctõ reuocant: sic a dyaboli tentatiõibus obseruãt: sic in dei amore inflãmãt. qd facerent si qnq; eẽnt. ¶ Scõo videndũ est quales fuerũt q̃tũ ad artẽ. Ipsi enĩz fuerũt medici: q; sanabãt cõiter: q; oĩbus tam magnis q̃ paruis: tã diuitibus q̃ paupibus ⁊ etiã brutis aialibus sanitatis bñficia ipẽdebant. Sanabãt liberalr: q; nihil ab aliq̃ accipiebant. Mat. x. Gratis accepistis ⁊ gratis date. Sanabãt mirabilr: q; mirabilis fuit eoꝝ curatio. q; hñti crus putridũ crus aliud inseruerũt. Sanabãt inte graliter a coꝝ potib⁹ morbos pellẽdo ⁊ aiabus pctoꝝ veniã ipetrãdo. ¶ Tertio videndũ est q̃les fuerũt q̃tũ ad passionẽz. Eoꝝ nãq; passio fuit gl̃osa: q; instar xpi fuerunt crucifixi. Ecc. xxiij. Magna est gloria seq dñz. Fuit miraculosa: q; sagitte in suos redibãt actores. Fuit fructuosa: q; fructuz centesimũ habuerũt. Luce vij. Qui autẽ in terrã bonã. sunt hi. q; in corde bono ⁊ optimo audiẽtes verbũ rẽtinẽt ⁊ fructũ afferũt in patiẽtia. Habuerũt enĩz coꝝ pacificũ: q; passi sunt patienter. Coꝝ beniuolũ: q; passi sunt libenter. Coꝝ optimuz: q; passi sũt gaudẽter. Fuit victoriosa: q; vicerũt i oĩbus elemẽtis. s. in terra: q; in manibus ⁊ in pedibus fuerũt tozti. in aẽ: q; in mare pecipitati. in aere: q; i ceuleo fuspẽsi. in igne: q; i igne piecti. ¶ Quarto videndũ est q̃les fuerũt q̃tũ ad nr̃am subuentiõez. Ipsi enĩz subuenerũt tribulatiõi: sicut pz in filio in quẽ serpẽs itrauerat. defendũt ab oppssione demonis: sicut pz in illo q; vxorẽ suã eis recõmendauerat. Diligenter curã hñt de suis deuotis: sicut pz de custode ecclesie sue cui⁹ crus marcidũ erat. Seueraz vltionẽ inferũt malis: sicut pz q̃ demoni bus ꝓceperũt vt tyrãnũ ꝑcuteret. Misericordiã ipẽderet penitẽtibus ⁊ humili antibus se: sicut pz. Quia cũ ꝑdictus tyrannus penitẽt: mox ab eo ẽmones auferũt. Job. xl. Nunqd illudes ei q̃si aui. Eluis. ñ. domestica q̃ emittit recẽdit. ⁊ q̃ reuocat redit. Sicut ⁊ isti martyres videnꝫ habere in ptãte sua demones q̃si aues. q; q̃ eos emittũt ad malꝰ vindicta exercendã. statim obediũt. q̃ eos reuocant: protinus obsequunt.

¶ Sermo. ccl. ¶ De eisdẽ Sermo. ij.

QEce q̃ bonum ⁊ q̃ iocũdũ habitare fratres in vnũ. ps. Isti sancti martyres

ſez coſmas ⁊ damianus fuerũt frẽs. nõ tñ carne: ſed ẽt fide ⁊ paſſiõe. ¶ Habitauerũt aũt i vnũ ſex modis. ¶ Prio ꝓtũ ad ídez domicíliũ vbi habitauerũt pacifice ⁊ ꝙcordíter. Ecc.iíij. Melius eſt duos eſſe ſimul ꝙ vnus ⁊c. Quattuor nãqz ſunt genera hoíum q libenter ſocios habere volũt. ſ. negociátes q admiricẽ emolumẽta acgrunt. Ideo dicit hñt emolumentũ ſocietatis ſue. Itinerátes: q: auxiliuz ſibi mutuo ꝓbent. Ideo dr: Si vnꝰ ceciderit ab alio fulcíet. Prelíates: q: ſi mul hoſtibus reſiſtũt. Jõ dr: Si ꝙſpiã pualuerit ꝙtra vnũ duo reſiſtent ei. Dor miẽtes: q: tpe frigoris mutuo a ſe frigꝰ expellũt. Jõ ſubdit: Si dormierint duo ſouebunt mutuo ⁊c. Seruꝫ igit dei ſunt negociatores dei. ⁊ tõ lıbẽter inſimul cõmoranf q: vnus ab alio acgrit humilitatẽ ⁊ caſtitatẽ ⁊c. Sũt itinerátes. i. ad celeſtẽ patriã feſtinantes. ⁊ tõ ſi vnus cadít: alij ſuis oõnibus ⁊ exhortatõibus eum ſubleuare feſtinãt. Sũt pliatores. ⁊ tõ cõtra õnes fortius iualeſcunt q tñ ſingulare certamẽ deſiderẽt. Sũt domiẽtes. i. in lecto ꝓtẽplatiõis geſcentes. ⁊ tõ qñ ſũt plures ſuſcẽ ſe inflamãt. ¶ Scõo ſimul habitãt ꝙtũ ad eundẽ mẽtis affectũ. Dz multi religioſi ſunt ſimul habitantes nõ more hoíum: ſz feraꝝ. Fere. n. adíuſcẽ pugnãt: aut pp cibũ: aut pp domicíliuz: aut qñ a lıbidine ꝓcitanf. Sic ẽt multi ſunt inuicẽ ꝓtẽdentes. aut. ſ. pp cibuz: q: nõ delitiose paſcunf. aut pp domicíliuz. ſ. qñ in magnis domibus non collocanf. aut ꝓpter libidinez ꝺminandi: q: ad magnas ꝓlatões nõ ꝓmouenf. Religioſi ergo ſicut inuicez iuncti ſunt corpore: ita debẽt vntri mẽtis dilectõe. Jungit. n. ipſa religio vões diuerſaꝝ cõple xionũ. Jſa. xi. Habitabit lupus cũ agno ⁊ pardus cuz equo accubabit. Quidaz eim ſtar lupi videnf nãliter ẽ feroces. Quidã inſtar agni nãliter mites. Quidã inſtar pardi nãliter aſtuti. Quidam ſtar hedi nãliter ingeti. Sz iſtas diuerſas ꝓplexiones amor dei dz vnire. Conſungit ẽt hoíes diuerſaꝝ puinctiaꝝ ⁊ diuerſaꝝ conditionum. Jſa. lxv. Lupus ⁊ agnus paſcenf ſimul. leo ⁊ bos comedẽt paleas. Siue enĩz ſint multuz appentes vt lupi. ſiue paruz vt agni. ſiue nobiles inſtar leonũ. ſiue ignobiles inſtar bouz. oẽs debẽt vti eorũdez genere ciboꝝ. Confungit etiã hoíes diuerſaꝝ etatũ. Jſa. xi. Vitulus leo ⁊ ouis ſimul morabunt. ⁊ puer paruulus minabit eos. ꝓ vitulum itelligunt iuuenes. ꝓ ouez que ꝺz palatuz obſcuꝝ ſentiões. ⁊ per leonẽ robuſtũ ⁊ fortes. Iſti ſepe in vna domo pacifice cõmorant: ⁊ ꝓlatus iuuenis eis ꝓficit. ¶ Tertio habitauerũt ſimul ꝙtũ ad idẽ offiñ. Fuerunt. n. medici nõ tñ corꝓoꝝ: ſed ẽt aíaꝝ: quas qdez ſanabãt iducẽdo eas ad ꝓfitẽdem: ꝓfeſſiones ⁊ ad ſatiſfactões. Sanat qdem aía inſtar corꝓoris. Elliqñ ꝓ amare medicine ſumptiões. iſta eſt cõtritio. Jſa. xxiiij. Amara erit ꝓtio bibẽtibus eã. Elliqñ ꝓ vomitũ ⁊ reiectionem. iſta eſt ꝓfeſſio. Prouer. xxx. Verba ꝙgatis filij vomitis. Elliqñ vero ꝓ ſuãdoꝛ vel minutões ⁊ dictã. per que itelligunt tres partes ſatiſfactõis. ſ. oꝛo: eleemoſyna ⁊ iciunium. Nã oꝛo lachrymoſa intelligit ꝓ ſuãdoꝛ. Ecc. xxii. Pugẽs occultum deducit lachrymas. Elemoſyna vero intelligit per minutões, qui enĩz ſuperflua hz: dz õ ipſis ꝺminuere ⁊ dare pauperibus. Luc. xi. Qõ ſupeſt date pauperibus ⁊c. Jeiunũ vero itelligit ꝓ dictã: per qõ dyabolus expellit de corde: ſicut lupus de nemore. Mat. xvij. Hoc genus demonioꝝ non ejicit: niſi oratõe ⁊ ieiunio. ¶ Quarto habitauerunt in vnum: ꝙtuz ad eadem fidez. Fides eiz ꝙungit hoíem deo. Ideo cinctoriũ appellatur. Jſa. xi. Fides cinctoriũ renum eius. Domine hoi. Ecc. xxvij. Diligite ꝓximuz ⁊ iungere fide cuz illo. Dominez ſibiipſi. Eiuſdẽ. xxv. Fides autẽ initiũ ad cõgluti naduz eſt ei. ¶ Quito habitauerũt in vnũ ꝙtuz ad eadẽ opationẽ. Oẽs. n. operabant pp eundẽ finẽ. ſ. ꝓpter deuz. deꝰ eniz eſt finis oium deſideriozꝝ: q: ẽ ſũma bonitas. Prouer. xi. Deſideriuz iuſtoꝝ oẽ bonuz. oium cogitationũ: q: ſũma veritas eſt. Joan. xiiij. Ego ſuz via veritas ⁊ vita. oium amoꝝ: q: eſt ſũma ſuauitas Ecc. xxiiij. Spũs meus ſup mel dulcis. oiuz opeꝝ: q: ſũma tranqllitas eſt. Sap. xij. Tu autẽ dñator virtutis cuz tranqllitate iudicas. ¶ Sexto habitauerũt in

vnū quantū ad eandē passionē. Oés.n. passiões q̄s alij sancti habuerūt particu lariter. ista sancti videt habuisse vniuer salr. Fuerunt.n. in mari mersi instar cle mētis. in igne plecti instar laurentij. in ceculeo torti instar vincētij. crucifixi instar petri. lapidati instar stephani. sagittati instar sebastiani. ⁊ decapitati ad instar bti Pauli. Et iō potcrāt dicere cū pphēta: Oés fluctus tuos iduxisti sup me.

¶ Sermo. ccli. ¶ De sancto Michae le Sermo primus.

Audiū erit angelis dei sup vno pctōre pniam agente. Luc. xv. Si āgeli gaudent de nra puersiōe: nos gaudere debemus de cor glorificatōe. Et si ō nobis facit festus in celis: ⁊ nos debemus de ipsis facere festus in terris. Et iō q̄tuor solēnitates de ipsis angelis celebrant. ¶ Prima hodierna die celebrat q̄ ostiz habuit ex q̄dā ecclesia q̄nā i mōte garga no michael edificauit. ⁊ se loci illius cu stodē esse asserūt. Ex quo dat itelligi q̄ angeli sūt custodes oiūz aiarum. Hiero. Magna dignitas aiaz vt vnaq̄z̄ ange lum hēat ad sui custodiā deputatū. Dat ent̄z angelus cuilibet in q̄ntuplici statu in quo nōdū est et custodia ei necessaria ꝑ Prio nato in vtero: ne a dyabolo malitia necaret. ꝑ Scōo egresso de vtero: ne a baptismi gra a dyabolo impediret. Job. iij. Quare nō in vulua mortu⁹ fuz: egressus de vtero nō statim perij. ꝑ Tertio viuēti in mūdo: ne ad pcā plurima ptraheret. Vñ postq̄ ppha dixit: Ange lis suis mādauit de te. statiz subiunxit: Sup aspidē ⁊ basiliscuz ambulabis ⁊c. Per aspidē q̄ aures in terra figit: itelligit auaritia. Per basiliscū q̄ hz visuz ve nenosum: itelligit luxuria q̄ aspectibus inflāmat. Per leonem itelligit superbia. Per draconē q̄ caudā inuoluit: itelligit q̄suetudo ptrahe. ⁊ Quarto exeunti de mūdo p mortē ne de fide tētet. vel in desperatōz ptrahat. vel a p̄sessiōe ipedia tur. Beñ. iij. Tu sup dia & aspidē & calcanco et⁹ Quos.n. dyabolus nō potuit decipe in tuu ētute que ē ꝓma pars hoīs. nec in se nectute q̄ est q̄ta scōa ps hoīs. hos decipe nitur in morte que est q̄ta calcaneū ⁊ vltima ps hoīs. ꝑ Quinto post mortē. In via enīz quā ala est rūc factura sunt laq̄i positi a ꝑbus angelus hoīez ptegit. ps. In via hac qua ambulabā abscōderunt superbi laqueū mihi. Judith. xiij. Vnde dñs: q̄ custodiunt me angelus ei⁹ ⁊ hinc euntē ⁊ ibi ꝓmotē ⁊ inde huc reuertentē. Angelus enīz custodit aiaz huc venientem p natiuitatē in vtero ⁊ ex vtero. ⁊ ibi ꝓmotes ⁊ viuentē in mūdo. ⁊ hinc reuertentē. i. ad celestē patriā redeuntē. siue duz est in mōte. siue duz vadit post mortē. ¶ Scōa solēnitas fit. xvij. calendas nouēbris in loco qui tūba dr: vbi an gelus michael cp̄o appens ecclesiaz sibi edificari precepit. Ex quo dat itelligi q̄ angeli libēter cū hoībus societatē hñt q̄ totiens in terris volūt hēre habitatōez. Hoc significatū est in angelis quos salomon fecit fieri in p̄ticiatorio tēpli. de q̄ bus quattuor leguñ. Oō erāt de ligno olliuaz. q̄ tenebāt alas expāsas. q̄ habebāt pedes obliquos ⁊ eleuatos q̄si ad iubilādū patos. ⁊ q̄ versis vultib⁹ mutuo se respiciebāt. Oliz angeli videbant esse ferrei. i. incōpassibiles ⁊ durī: iz mō sunt de ligno olliuaz. i. mitiores: dcs ⁊ pij. Oliz iuste ad hoīes veniebāt. ⁊ ideo tenebant alas suas demissas. iz mō cito ad nos vēnūt: ⁊ iō alas expāsas hñt. Oliz soli deū laudabāt. sed mō in laudādo assocīāt se hoibus. ps. Lōuenerūt pncipes ꝓiuncti psalleribus ⁊c. Olim natura nr̄a in fir mā despiciebāt. iz mō vidēres ipsam in xpo exaltatā in stupoze ⁊ admirationez quertunt. Oō respect⁹ ipse mutuus re/ pūtat ⁊c. Jō et mō hic: mō ibi sibi eccles as edificari faciūt vt significet q̄ libenter hoies associant ⁊ maxie q̄nz genera hominū. s. deū laudātes. ps. In ospectu angelor psallā tibi ⁊c. In tribulatōib⁹ ext stētes. Dañ. iij. Angelus dñi cū azaria ⁊ socijs ei⁹ in fornacē ⁊c. Lōtra demones dimicātes. iiij. Reg. vi. Nolite timē. plures enīz nobiscū sunt q̄ cū illis. In dño morientes. Luce. xvi. Fcīs est vt moreret mēdicus ⁊c. Mysteria diuīa deuote exequentes ⁊ maxime missaruz solēnia celebrātes: vt dicit Greg. ⁊ Beda. ¶ Tertia solēnitas. vi. idus maij celebrat que vi/

ctoria sancti michaelis dr qñ sepontinis victoriã dedit. z ꝑtra aduersarios eius elementa fecit pugnare. S. terram: q: mons garganus ꝑtremuit. aerẽ: q: caligo tenebrosa totũ monte obduxit. ignez q: fulgura crebra volabãt. aquã. Vñ cãtat. Locutus ẽ mare ⁊c. Sap. v. Pugnabit cũ illo orbis terrar ꝑtra insensatos.

¶ Quarta solennitas rome. viij. idus may agit: qñ. S. deus pestẽ inguinariã in romanos immisit. z Greg. angelũ spatas tergẽtez aspexit. Angeli. n. punũt maxime quattuor genera pctoꝝ. s. sodomitas z icestuosos: vt habeẽ Ben. xxx. Oppressores z violẽtos sicut pharaonẽ z egyptios: vt habeẽ Exo. xv. Superbos z vanagloiosos sicut dauid ppl̃z ex vanagloia numerãtẽ: vt habeẽ. ij. Reg. viij. Immũdos z gulosos sicut romanos q cuz gule z luxurie deseruirent ab angelo pestẽ inguinaria sunt pcussi.

¶ Sermo. cclij. ¶ De eo dẽ Sermo. ij.

ODnes sũt administratorij spũs in ministeriũ missi ꝓpter eos q hereditatẽ capiunt salutis. Ad Hebr. i. Qui oẽs dixit nullũ excluſit. Oẽs. n. mittunt ad salutẽ. supplores ad medios. medij ad infimos z infimi ad nos. ¶ Notãdũ aũt q in hoie est potẽtia intellectiua: opatiua z affectiua. ¶ Intellectiua aũt hz triplicez defectũ ad quẽ remouẽdũ mittunt ordines iferioris hierarchie. Est. n. obscura i. Lox. xiij. Videmus nunc ꝑ speculũ in enigmate ⁊c. Ad istud ipedimẽtũ remouendũ mittunt angeli quoz officiuz ſm Grego. est nũciare minora. Est iperfecta: q: cũ aliqñ cognoscat minima: non tñ ꝑfunda. i. Lox. xiij. Ex parte cognoscim⁹: z ex pte ppheramus. Cõtra istũ defectũ mittunt archãgeli quoz officiũ ſm Greg. est nũciare sũma. Est multiplici obliuioni subiecta. Aug. de ci. dei. Cũ labore memimus: z sine labore nescimus. Cũ labore strenui: sine labore inertes sumus. Cõtra istum defectum mittunt virtutes quibus ſm Grego. attribuit operatio miraculoz p que scientiã nostrã que est ex fide stabilitur z confirmat. Isti tres actus istoz triuz ordinum significati sunt. ij. Reg. xix. Ubi ãgelus helye tria bona cõtulit: q: aquã sibi ꝓpinauit: panez dedit z ipm fortificauit. Per aquã q est potus puulox intelligit reuelatio minoz q̃ spectat ad angelos. Per panẽ q est cib⁹ fortiũ itelligit reuelatio difficiliuz que spectat ad archãgelos. Per fortitudinẽ collatã itelligit roboratio taz in cognitiõe minoz q̃ difficiliũ que spectat ad virtutes. ¶ Scõo in hoie est potẽtia opatiua. Et ista hz tripler ipedimẽtũ ne exeat in opus suũ. Ad qõ remouẽdũ mittunt ordines mẽdie hierarchie. Impedit. n. alĩ qñ a dyabolitentatõe. i. Thes. ij. Impediuit nos sathanas. Istud remouẽt protestates quoz officiũ est ſm Grego. prãtẽ demonum refrenare. Aliqñ a mundi repressione. Joã. xvi. In mũdo pssura habetis. Istud remouẽt ꝓncipat⁹: q: faciunt nos mũdanis oibus ꝓncipari. Aliqñ a corporis corruptõe. Sap. ix. Corpus qõ corrumpit aggrauat aiaz. Istud remouent dñationes que faciũt nos oibus carnalibus virtꝰ dñari. Isti tres actus istoz triuz ordinũ significant Ben. xxxij. Ubi angelus tria bona Jacob dedit: q: ipsuz ꝓtra esau ꝓtatez fecit. iſr nomẽ ipsoſuit z neruũ femoris pcussit z emarcuit. Cũ angelus ꝓtra esau hoiem cõstantẽ fecit: qñ ꝓtra dyabolicas tentatões euz fortez reddidit z spectat ad protestates. Tunc aũt israel q interpretat vir vidẽs deuz nomen ipsoſuit: qñ ꝓpter celestium ꝓtẽplatione terrena despicit. Et hoc spectat ad ꝓncipatus. Tunc neruũ pcutit z marcescit: qñ oẽs estuz carnalis ꝓcupiscẽtie in nobis extinguit. Et hoc spectat ad dñationes. ¶ Tertio in hoie ẽ potẽtia affectiua. Et ista hz triplicẽ defectũ quez remouent ordines de suꝑma hierarchia. ꝑ Primus est q: dilectio nr̃a spes est ꝓuata qñ hõ tñ seipz diligit. Et talis dilectio non ẽ equa. Istũ defectũ remouẽt throni. Nã sicut dicit Grego. Throni dicunt sedes eo q deus i eis sedeat z per eos iudicia sua decernat. ps. Sedes super thronum qui iudicas equitatẽ. ꝑ Scõs est q: sepe est simulata qñ. f. fingit se diligere proximuz quez nõ diligit. Et istũ defectuz remouẽt cherubin qui interpatur plenitudo scie q ois simulata detegũt z ad lucẽ

veritatis reducūt. ℣ Tertius ē q; q̄nq; ē tepida q̄n. s. tepide amat deū. ℟ istū de fectū remouent seraphin qui interp̄tant ardētes: q; hūt a nobis torpore excutere ℟ in amore dei nos fortiter inflamare. Isti tres actus istor trīū ordinuz significati sunt. iij. Regū. ij. Ubi cū dns helya in celū subleuare vellet appuerūt ei angeli in forma equor et currus ignei. Angeli igit dicunt equi ℟ currus et ignis. Equi aialia dicunt ex eo q; olim quadrigis equalēs per oia tungebant Equi igit sunt throni qui inequalia ad equalitatē p libaz tudicū sui descendūt. ℟ sic remouēt dilectōes priuatā. Currus sunt cherubin q in obsequia charitatis currere nos faciūt ℟ oēm simulationē tegunt: ℟ sic remouēt dilectōes simulatā Ignis sunt seraphin qui torpore excutiunt ℟ vehemētē accēdūt. ℟ sic remouent dilectōem tepidam.

℣ Sermo. celiij. ℣ De eodem. Sermo tertius.

Actum est prelium magnū in celo. michael ℟ angeli ei⁹. pliabant cū draconе ℟c. Apoc. xij. Per celū ecclia militans itelligit in qua multiplex prelium gerit. de quo plio quattuor tanguntur.

℣ Prio queniēttia loci. cū dr: Factū ē plīū magnū in celo. i. in ecclia militante. Celū eim beator non ē cōueniēs ad pugnandū: q; ibi sunt solūmō trīūphantes nec ifern⁹: q; ibi sunt incarcerati ℟ succumbētes: sed eccla militās ē locus cōueniens ad pugnādū: q; ibi sunt stipēdiarij ℟ militrantes. Job. vij. Militia ē vita hois sup terrā. ℣ Secūdo ponit magnitudo plīj: cū dr: Et draco pugnabat ℟ angeli eius. Ipsi eim aduersarij magni sūt rone potētie. Job. xli. Nō ē potestas sup terrā que cōparet ei. Origenes. Vult dr minus de⁹ facere mirabiles res. vult de locustis supare gigates. ℟ de his que in terris sunt celestes vincē neqtias. Sunt magni rōe astutie: q; ẽm Greg. diabolus aut opp⁹imēdo rapit. aut violādo circūuolat. aut suadēdo bladit: aut minādo terret: aut despando frangit: aut pmittendo decipit. Nicro. Persequit me hostis cui noia mille cui ēt sunt mille nocēdi artes ℟ ego infelix victoria me putabo Nec mirū si dyabolus adeo ē astutus: q; ẽm Jliō. triplici acumine viget. s. subtilitate nature: experientia tēpor: ℟ reuelatione supnarū potestatū Sūt magni ratione seuitie. i. Pe. v. Aduersari⁹ vester dyabolus tāquā leo rugiēs ℟c. Sicut. n. leo sanguinē sitit. sic ℟ dyabolus sanguinē aiārū nr̄arū letanter appetit. Ezego. Nūq. se feciste reputat nisi cū aiam sanctiar. Sunt magni rōe multitudinis infinite. Daymo. Ut pbt dixerūt ℟ sci viri opinati sunt. aer iste ita plenus ē demonibus: sicut radijs solis ē minutissimus pulusculis. Quāuis aūt tot sint: tñ iusta sniam Origē. eor exercitiū minuim⁹ cum eos vincimus. ita q; ille qui victus fuerit vlterius nō possit de illo victo tentare. ℣ Tertio ponit multitudo plīj: cū dr: Michael ℟ angeli ei⁹ pliabant cū draconе. Circa qō notādū q; michael quattuor prelia gessit in quib⁹ semp victoriā habuit. ℣ Primū fuit qō cū lucifero et angelis suis gessit. Et hoc prelīū vicit. ℟ de celo ipm in hūc aerē caliginosum expulit. Non eim pmissum ē eis in supiore aeris habitare: q; lucidus ē ℟ clar⁹. nec ēt nobiscū in mūdo: q; nimis nos iuta tentatiōibus insectarēt. sed in medio aeris: vt dū sursum respiciūt. ℟ gloriam quā amiserūt vidēt: inde doloꝛ sufferant: ℟ dū inferius ꝓspiciūt ℟ vidēt homines illuc ascēdere vñ ipi cecidērūt: i. de inuidia torqueant. ℣ Secūm plīū eqō cū dyabolo de corpe moysi hūt sicut dr in canonica iude. Scies eim dyabolus iudeos ad idolatriā ꝓmptos ee volebat corp⁹ moysi honorabilit sepelirī. vt iudei suas idolatrias ibi exercerent. Sed michael victoriā hūit: q; corpus moysi ab oibus absconditur. forte ista altercatio fuit: q; dyabolus diceb at se in moyse ꝓpter pctm ad aquas cōtradictōis aliqōs ius hēre. sed cū michael sibi culpā remissam assereret: ℟ dyabolus adhuc instaret Michael ei dixit: Imperet tibi dominꝰ ℟c. ℣ Tertiū plīū ē qō hūit ꝓtra pharaonem ℟ egyptios. Credit eis fuisse ille angelus qui plagas egyptijs intulit: q; mare diuisit. qui in columa ignis ℟ nubis

populū israeleticū anteceſſit ⁊ ad terrā pmiſſionis ſtroduxit. Fuit eim pceps ſynagoge. Vñ dī Dañ.x. Nemo mihi adiutor ē niſi michael princeps veſter. Sed poſtquā iudea dñm crucifixit. factus: eſt princeps eccliē. Unde refert Joſephus q audite ſunt voces angelor dicētiū: Trāſeamus ab hīs ſedibus. ℣ Quartū pliū ē ꝙ cōtra antichriſtū hēbit. Siccit dicit gloſa ſupilliū Apocal.xiij. Uidit vnū de capitib⁹ eius occiſuꝫ. Antichriſtus mortuum ſe fīget ⁊ p triduū latēs poſtea appebit dicēs ſe ſuſcitatū ⁊ ferentibus cū demonib⁹ in aere aſcēdere: ⁊ vniuerſis mirantib⁹ adorabūt cū. Tandem dū ſtabit in papilione in mōtē oliueti ſp ſe michael ārchiſtū occidet. vt dicit gloſa ſuper illud.ij. Theſ.ij. Quē dñs deus interficiet ſpū oris ſui. C Quarto ponit nobilitas triūphi. cū dr: ⁊ nō valuerūt. nec locus inuētus ē eor⁹ amplius in celo. Locus quidē inuētus ē: ſed nō celo In demonibus quidē ē cōſiderare natura: officiū: ⁊ culpā. Nature cōueniret locus ſuperior. ſicelū in quo fuerūt creati: ⁊ ibi ſtetiſſent ſi pſeuerāſſent. Offō vero qō hīt. ſ. hoſes exercere cōuenit loc⁹ medius. ſ. aer caliginoſus. ⁊ vt nobis p pinqui ſint ad exercitandū ⁊ clarſtatis lucē non hēant ad gaudēdū. ⁊ celū ſurſum reſpiciant ad iuidendū. Culpe aūt quenit locus infimus. ſ. infernus. Unde poſt iudiciū quādo ceſſault eor⁹ officiuꝫ detrudent in infernū. nec vltrā per aerē habebūt trāſitū: ſed icarcerati ꝑpetuum ſuſtinebūt tormētū.

C Sermo.cclxiij. C De eodem. Sermo quartus.

Michael vnus de principib⁹ primis venit i adiutoriū meuꝫ. Dañ.x. Bō michaeli deus ꝙntuplex officiū in ſua curia aſſignauit. Primū ē officiū principādi. Ideo dī: Michael vnus de principibus primis. Ex enim olim fuerit princeps ſynagoge: modo tū fact⁹ ē princeps eccliē. Intrantū angeli p hīs quibus pricipant zelare videnť. vt ſibi inuicez obuiare ⁊ ꝑeliari dicanť. Unde Dañ.xiij. ponunt quattuor angeli de ordine principatus: ꝙnoꝝ vnus ſez michael erat princeps eorum qui remanſerant in terra p miſſionis. alius ſcīs qui loquebat cum Danīele erat princeps illoꝝ in deorum q erant in captiuitate perſarum. ali⁹ erat princeps grecorum. quartus erat princeps perſarū. Ubi Grego. dic: Recte ageli contra ſe ventūt: q ſubiectarū ſibi gētium viciſſim ſibi merita contradicunt. Ex vnuſquiſqꝫ gentis: vel culpa: vl iuſticia ad ſupremū cōſiliū dei ducit. eiuſdem gentis pōſitus. vel obtinuiſſe in certamine vel non obtinuiſſe phībetur. C Secūdo habet officiū adiuuādi. Unde dicit: Michael venit in adiutoriū meū. Ipſe enim cum ceteris angelis ſibi ꝓmiſſis adiuuat malos ⁊ bonos. Malos mouendo eos ad cōtritionē. Hoc nāq ſignificatū ē Judicū.vi. Ubi angelus eduxit ignē de petra. Nam ſepe de hoībus duris angelus educit ignem contritionis. Purgat labia ad cōfeſſionē. Hoc ſignificatum ē Yſa.vi. Ubi per angelū labia Yſaie expurgant. Induciť ad ſatiſfactionem. Hoc ſignificatum ē.i. Paral. xxi. in angelo qui dixit Dauid vt in montem aſcenderet ⁊ deo ſatiſfaceret. Adiuuat etiam bonos dyabolus eim vtit intelligentiā noſtrā obnubilare per errorem. ⁊ voluntatē nō ſtram coinquinare per amorē. ⁊ memoriam noſtrā obfuſcare per obliuionem. Angelus aūt ẽm Dionyſium habet virtutem illuminatiuā: purgatiuam: ⁊ perfectiuam. Et ideo eius in diligemus mīnt ſterio: vt rōem illuminet: affectionē pure get: memoriā perficiat ⁊ cōſumet. ℣ Tertio habet officiū ꝓeliandi. ꝓeliabatur enim cum draconē. Dañ.xij. In tempore illo cōſurget michael princeps magnus qui ſtat p filijs populi tui: vt ꝓcietur cum draconē: cū dyabolo. Apoca. x. Michael ⁊ angeli eius ꝓeliabanť cū dybaolo. in cano. Jude. Cū michael archangelus cum dyabolo altercaret ⁊c. Preliabat etiam cum principe perſarū. Dañ.x. Princeps regni perſarū reſtitit mihi. ⁊ ecce Michael venit in adiutoriū meum. Per draconē; qui eſt animal ſitibūdum: ſignificat demon qui preeſt quartie. contra quem michael pugnat

quādo ipm refrenat. Per dyabolū q dr deorsum fluens: significat demon q preest superbie: q dyabolus per superbiaz de celo deorsum defluxit. Contra quem pslum gerit quādo ipm ab infestatōe cessare facit. Per regem persaruꝫ intelligit demon qui pest luxurie. Perse nāq; iter pretat sua latera dissoluentes: q luxuria tot ad terraz deprimit. z tot a deo diuidit z segregat. z totum corpus miserabiliter dissoluit. z tantam substantiā cōsumit. Et ideo tales recte vocant perse i. sua latera dissoluentes. Contra istum ergo diaconē pugnat quādo ipsum ab impugnatōe refrenat. ¶ Quarto habz officiū ponderandi. nam sm ecclie pcturas michael hz alas ponderare. Dicit aūt Dan. v. Appēsus es in statera z inuētus es min⁹ hns. Sūt nāq; quedam aie vacue que nulla secū merita portauerūt istas appendet z eis dicet: Appēsus es i statera z inuentus es nihil hns. Quedā vero sunt aie que semiplene sunt. Istas ponderabit z dicet: Appēsus es in statera: z inuētus es minus hns. Sūt quedā aie plene: que multa merita secū portauerunt. Istas ponderabit z dicet: Appēsus es in statera: z inuentus es satis habens. Sunt enim quedā supplene que n tm precepta xpi: sed etiaꝫ cōsilia seruauerunt. Et istas alas ponderabit z dicet: Appēsus es in statera: z inuētus es multum hns. ¶ Quinto habz officiū deportandi: q cū ceteris angelis sibi subiunctis alas sustas in celū deportat. Portāt aūt alas valde reuerēter: q nō in humeris sed in manibus. ps. Jn manibus portabunt te zc. Portāt diligēter q eas omnibus offendiculis custodiūt. Unde sequit. ne forte offēdas ad lapidē zc. Portant valde gaudēter cū canticis z tubilationibus. ysa. lv. Jn letitia egredieminī zc. Portant valde humiliter: q pauperes z mendicos non despiciunt sicut patet Luce. xvi. Jn lazaro mendico quē angeli deportauerūt. Et ista deportatio sit in signū fiducie. vt. s. ex hoc detur intelligi q̄ secure sunt aie sanctoꝝ de hac vita egredientes: que tales habent defensores. ps. Angelis suis mandauit de te zc. Jn signū reuerentie. Sicut aliquando socius in itinere aliū portat. non humeris: sed solatijs. ysa. lv. Hōtes z colles. s. maiores z minores ageli cantabūt coram vobis laudem.

¶ Sermo. cclv. ¶ De eodem. Sermo quintus.

Angelis suis māDauit de te: vt custodiant te in oib⁹ vijs tuis. ps. Jsta verba ptractās bs Bern. sic dicit: Magna dilectio charitatis: quis: quibus: de quo z quid mādauit. Si quid dē deus mandauit z angelis suis mādauit. De te hoc mandauit. z vt custodiāt te in omnibus vijs tuis mādauit. ¶ Ex quibus verbis habet: q in illo qui mādauit. ostēditur magna charitas: ex eo q̄ tantos z tales homini deputauit. Un dicit ibidē. Dne quid est homo q̄ memor: es ei: aut filius hominis qui visitas eum. Deniq; ei mittis vnigenitum tuū. smittis spūm scūm tuum. pmittis vultū tuum. z ne quid vacet in celestibus ab opere sollicitudinis illos etiā beatos spūs ppter nos mittis in ministertū nostrū. ¶ Secūdo in āgelo ostēdit magna humilitas: q taz humile officiū non recusat. Et ideo magnam sibi debet homo reuerentiam exhibere. Un Ber. Jn quouis diuersorio. in quouis angulo reuerētiaz exhibe āgelo tuo. z ne audeas illo pūte quod me pūte nō auderes. Bern. Angelis suis deus mandauit de te. quātā tibi inquit debet hoc verbum inferre reuerentiaz. afferre deuotionē. cōferre fiduciā: reuerētia p pte sentia. deuotionē p benuolentia. z fiduciam p custodia. ℣ Tertio in homie notatur magna dignitas. in hoc q̄ ab āgelis meruit custodiri. Hiero. Magna dignitas aiarum. vt vnaquecq; ab ortu sue natiuitatis angelum habeat ad sui custodiam deputatū. Libēter enim āgelus hoi ministrat. ppter hominis dignitatē necessitatē z suam vtilitatem. ℣ Dignitas hominis i hoc attēditur q̄ natura diuina associata est nature humane i eadem psonam. Et ideo homo est frater dei. z honor qui exhibet hoi in christum fratrē refundit. ¶ Necessitas homis. ē q̄ dyabolus sepe rōnem in hoīe seducit

volūtatem allicit. oppūmit virtutē. ideo necesse ē vt ágelus rōem eruditat per suā sapiētiam. volūtatē inflāmet per charitatem ignitā. z virtutez roboret per exhortatiōnē internaz. ℣ Utilitas vero angeli ē: qz eoꝝ ruina debz ex saluādis hominibus restaurari. Dicit aūt Aug. quot hoīes saluabūtur quot ágeli ceciderūt. Ergo. dicit qꝫ tot hoies saluabūtur: quot remāserūt angeli. Alij vicunt qꝫ i celo erūt due societates numero eāles. Una erit societas angelorꝫ: quorum ruina de solis virginibus restaurabitur Et alia ē societas hoiuz alioꝝ. ℣ Quarto notat magna vtilitas. cū dr: vt custodiant te in oībus vijs tuis. Custodiunt enim hoiem in vita: in morte: z post mortem. ℣ In vita quidez a tentatōe dyabolica cōseruando. Hoc significatū ē Apoc. xx. in angelo qui demonem ligauit z in abyssum misit. In bonuz gr̄e eos pficere faciēdo scz in bonū gratie p̄ueniētis: pficientis: z perficientis. Judith. xiij. Vnit dōs qꝫ custodiuit me angelus eius. z hinc eūtem: quo ad gratiā p̄ueniētem: z ibi cōmorantem: quo ad gratiaz p̄ficientem. z inde hinc reuertētez: quo ad gratiā perficiētē. Bona eoꝝ in ꝓspectu dei repr̄sentādo. s. oīōes: iclunia: elemosynas. Thob. xij. Bona ē oratio cum iclunio z clemosyna magis ꝙ thesauros auri cōdere &c. ℣ Secūdo ágelus custodit hoiem in morte. Alia nāqz tūc quattuor incōmoda patitur. ℣ Unuz ē qz timor mortis eaz afflīgit. Contra hoc sepe sanctis viris angelus suam saluationē revelat. z sic timorē excludit z letāter animam exire facit. ysa. lv. In letitia egrediemini. ℣ Secūdū ē quia deus ratiōez requirit. Contra hoc angelus deum sibi recōciliat. Unde Ber. sup Cant. Discurrit angelus medius inter dilectū z dilectam vota offerēs z referēs dona. excitat istam. placat illuz. ℣ Tertiū est quia dyabolus aiam recipere cōtēdit. Contra hoc ágelus dyabolū fugat. Hoc significatum ē Gen. xxxij. Ubi cuz Iacob esau valde timeret angelos obuios habuit ipsum adiuuare paratos: z ait. Castra dei sunt hec. ℣ Quartum ē quia peccatorum multitudo ipam terret z sollicitā reddit. Contra hoc angelus sepe peccata dimissa revelat. Dan. ix. Dixit Gabriel. Ab exordio precum tuarum egressus ē sermo. Glo. i. spīa a deo. Et sequit. Ego aūt veni vt idicarez tibi scz peccata eē dimissa: qz vir desideriorꝫ es. ℣ Tertō angelus custodit animā post mortez i omnibus vijs suis. Tres cim sunt vie. Una que ducit ad infernum. alia ad purgatorium. tertia ad celuz. ℣ In prima via an gelus aiam custodit ne per eam ascendat. Unde talis anima regratiat deo dicēs: Nisi quia dōs adiuuit me. s. per angelu suum paulominus habitasset in inferno aīa mea. ℣ In secūda via eam custodit: qz ipam purgandā ad purgatorium ducit: z purgatam inde educit. Thob. v. Dixit angelus. Ego sanum ducam z reducam filium tuū. In tertia via eam custodit: qz ipaz in celū feliciter introducit Exo. xxiij. Ecce ego mittam ágelū meū qui te custodiat in via z iducat in terrā quā ꝓmisi patribus tuis.

¶ Sermo. cclvi. ¶ De eodem. Sermo sextus.

QUi facit ágelos suos spūs z ministros suos ignē vrēt. ps. Angelus est nomen officij. spūs aūt ē nomē nāe. minister nomē opatiōis. ignis vero nomē ardentis amoris. ¶ In pmissis ergo vbis quattuor de ágelis ꝓsiderāt. ¶ Primū ē obedientie voluntas. cū dr: Qui facit ágelos. Sūt nāqz ágeli dei nūcij qui vadunt z discurrūt ꝑ mundū. Ut dionysius distinguit angelis triplicē motum. s. circulare: rectuz z obliquū. Circulari motu mouent cum ad deū mouent. Recto ad nos mittunt. Obliquo vero ex recto z circulari motu cōponit. qñ. s. z nobis pridēt z i deū imobiles manēt. Sic cim ad nos mouēt: vt a deo minime auertant. ¶ Scdo i ágelis ꝓsiderat nāe dignitas. cū dr: Spūs. Aug. Sicut aurum corruptum melius est ꝙ argentum incorruptum. z argentum corruptuz melius ꝙ plumbum incorruptum. sic etiaz quilibet corruptus spiritus melior ē ꝙ corpus incorruptum. ℣ Et hoc est ratione simplicitatis nature. ℣ Quan-

uis enim angelus dignior sit homine p/pter nature simplicitatē. homo tamē est dignior angelo pp assumptam a dei filio humanitatē. Hō enim magis attinet xp̄o ꝙ̄ angelus. Quod tribus modis ostēdi pōt. ¶ Primo q; deus angelū de pgenie sua fecit. quādo ad ymaginē ⁊ similitudinē suam fecit eum. Hoiem vero fecit ō pgenie sua. q; ad ymaginē ⁊ similitudinem suā fecit eum. Et insup se fecit de pgenie nostra. s. quādo verbū caro factū fuit ¶ Secūdo q; angelus tm̄ attiet xp̄o ex pte pfis. q; deus pater est pater xp̄i. s. p eternam generatōem. ⁊ est pater angelorum p creatōem. Domini vero xp̄s attinet ex pte patris sicut angelis. ⁊ ex pte matris que nō est angelus. ¶ Tertio qa deus ꝓtraxit parentelā cum angelo solūmodo dādo qñ. s. filiam suā. i. ymaginem suā eis dedit. Cum hoie vo ꝓtraxit dando filiā suam. i. sanguinē suum. ⁊ recipiendo sororem nr̄am. i. humanā natura. ¶ Tertio qa deras in angelis opatōnis strenuitas. cū dr̄. Et ministros suos. Ut ār videamus illa que nobis mīstrāt. ¶ Notandū ē ām Aug. q̄ quēdā sūt bōa infima. quēdā media. ⁊ quēdā suppma. ¶ Bona infima sunt bona tpalia. q̄ angeli nobis ministrant ad sustentatiōem. Et hoc significatū est. iij. Regū. xix. Ubi angelus ministrauit Helye cibum ⁊ potum. Thobie. xij. Bonis opibus p eus repleti sumus. ¶ Media vero bona sunt bona spūalia que angeli nobis mīstrant ad iustificatōem. Quia nos illuminat ad cognitōē3. Hoc significatū est Ezpe. xxiij. in angelo de quo dr̄ q̄ terra illuminata est a claritate eius. Inflāmant nostrum amorē. Hoc significatū est. iiij. Regū. ij. ⁊ angelis qui in curru igneo ⁊ eqs ignets appuerunt. Et excitant nr̄am opatiōem zach. iiij. Angelus dñi excitauit me quasi hoiem qui excitat a somno. ¶ Bona vero suppema sunt bōa celestia que nobis ministrant ad glorificatōem. portant. n. animas nostras ipas in manib⁹ suscipiēdo. ps. In manibus portabūt te Un̄ cantat ecclesia. Archāgele Michael ydtitui te pricipē sup oēs alas suscipiendas. Susceptas vero p viā reducendo. Exo. xxiij. Ecce ego mitto angelū meum qui custodit te in via ⁊c. Beductas vero deo repsitando. Hoc significatū est Luc. xv. In illo mendico qđ angeli in celū deduxerunt. ⁊ deo repsitauerunt. Quarto in angelis ꝓsideraf feruens charitas. cū dr̄. Ignē vrentem. ¶ Dicunf aūt angeli ignis vrens duplici ō cā. s. q; ardēt p amorem ⁊ lucent p cognitōem. Scōm aūt Dionysium amor h3 triplicē vim. s. eleuatiuā. quia eleuat inferiora supiorib⁹. coordinatiuā. q; coordinat equalia coeq̄libus. inclinatiuā q; inclinat supiora inferioribus. Istaz aūt triplicem vim amoris in angelis opaf. Et quātū ad hoc ipsi angeli vocank ardores sempiterni. lampades ignite. ⁊ carbones accēsi. Nā inquantū amor h3 in angelis virtutē eleuatiuam p quā ad deū eleuank. ⁊ ab ipo inflāmank. dicunf ardores sempiterni. Isa. xxxiij. Quis habitare poterit de vobis cū ardoribus sempiternis. Inquātū aūt h3 in eis vim inclinatiuā p quaz ad vos inclinank. ⁊ ad dcū nos inflāmant. tūc dicunf carbones accensi. Ezec. i. Similitudo afalium ⁊ aspectus eoz quasi similitudo carbonū ignis ardentiū. In quantū vero h3 vim coordinatiuaz p ꝙ̄ se inuicem coordinant. ⁊ in dei amorem inflāmāt. dicunf lapides igniti. Ezechi. xxviij. In medio lapidū ignitoz ambulasti. ¶ Secūdo ipsi angeli dicunf ignis. q; lucent p cognitōem. Habēt. n. triplicē cognitōem. s. matutinā. vesptinam. meridianā. Cognitio vero matutina est put cognoscunt res in verbo. Cognitio vesptina est put cognoscunt res. put sunt in ppria natura. Sicut aūt mane est principium diei. vesp̄e aūt terminus. ita cognitio dr̄ matutina ām q; res sūt in ipso primo principio. Uesperina aūt ām q; in ppria natura ꝓsistunt. Et cognitōnem meridianā hñt inquantū deus apte ⁊ clare cognoscunt. Et istā cognitōem spōsa petebat dicens Can. i. Indica mihi vbi pascas. ⁊ vbi cubas in meridie. Et quātum ad istā cognitōem triplicē ipsi angeli tripl̄r nosank. s. astra matutina. Job. xxxviij. Ubi eras cū me laudarent astra matutina. Specula pura. Dionysius. Angelus est ymago dei. māifestatio occulti luminis. Speculū purum incōtaminatum

imaculatū. Lumina scā. Bañ. loquēs de angelis dicit eos esse lumina secūda intellectiua. ex principio sine principio illuminatōem hñtia. Lumē primū ⁊ principale ē ipe deus cuncta illuminans ⁊a nullo illuminatus. Sed lumen secūduz est ipe angelus ab ipo primo lumine illustratus. Lumē aūt territū pōt hō vocari qui. sepe ministerio angeli mediante diuina illuminatōes recipit:

¶Sermo. cclvij. ¶ De eodē sermo. vij.

QUanquid nosti ordinē celi ⁊ pōas ratōnem eius in terra. Job. xxxviij. Lum de rebus p tri plicem modū notitia habeaf. s. p reuelatōem diuinā. p eruditōnem humanā. ⁊p inquisitōem ppriā. Ordinē celi qui cōsistit in hyerarchijs ⁊ ordinibus angelorū beatus Paulus vsq; ad tertiū celum raptus cognouit p diuinā reuelatōez. Dionysius p Pauli eruditōem ceteri autem doctores cognouerūt p reuelatōem dei ⁊p eruditōnem Pauli ⁊ Dionysij. aut p inquisitōem ppriā studij. ¶ De isto ergo ordineceli tria sunt videnda. ¶ Primo qualr ipi ordines abinuicē distinguntur. qr; qdez distinctio haberi pōt ad distinctōm ⁊ similitudinē regalis curie. vbi sunt qdam qui circa psonā impatoris assidue quersant. Similes his sunt ordines prime hierarchie. Eoz autē qui circa pōnam regis quersant hoc qbusdam competit ratōne familiaritatis ⁊ amicitie. vt sunt amici. filij. ⁊ cubicularij. Et istud spectat ad seraphin q dei familiartate pre oibus sunt dilecti. Greg. Seraphin sūt illa agmina que ex singulari ppinqtate pditoris sui incōparabili ardent amore. Quibusdā aūt hoc ppetit rōne capie vt sunt philosophi ⁊ consiliarij. ⁊ istud spectat ad cherubin q dei cognitē ⁊ sapiētia sunt pditi. Gre. Cherubin penitudo scie. ⁊ dicit sublimiora illa agmina cherubin vocata sunt. quia tanto pectiori sunt plena scia quāto clariratē di vicinius ptemplant. Quibusdā aūt hoc ppetit rōne iustitie vt sunt iudices ⁊ assessores. ⁊ istud spectat ad thronos. Ergo. Throni dei sunt q tāta diuinitatis ꝛa replent. vt in eis dñs sedeat ⁊ p eos iudicia decernat. ¶ Alij sunt qui circa negotia totius regni generalr occupant. Sicꝫ aūt his sunt ordines medie hierarchie. Eoz aūt qdam hoc faciunt p modū impandi. vt sunt regalis curie dñi. ⁊ istud spectat ad dñationes. Ad quos ptinet alijs angelis inferioribꝰ prelatis ⁊ eis diuina ministerta impare. qō inuit zach. ij. Ubi vnus angelus impauit alteri dicens. Curre ⁊ loquere ad puerū istū ⁊c. Quidā vo faciūt p modū opandi. vt sunt iustitiary. ⁊ istud spectat ad vtutes quaz est ardua opari. vñ attribuit eis opatio. Grego. Uirtutes vocant illi spūs p quos signa ⁊ miracula frequētiꝰ fiunt. Quidā vero hoc faciūt p modum pugnādi. vt sunt milites ⁊ legiones. Et istud spectat ad prātes que ꝓtra demones hñt pugnare ⁊ eoz potētia refrenare. Grego. Prātes vocant hi angeli qui hoc pre ceteris potentius peepert. vt eorum iurisditōi prātes aduerse subiecte sint. ¶ Alij vero ad loca determinata vl negocia regis spālr deputant. Similes his sunt ordines tertie hierarchie. Eoū aūt qdam hoc faciūt p modū legatoz. ⁊ istud ad principatus spectat. Quidā vo p modū simpliciū ministroz. ⁊ istud pro pte spectat ad archāgelos. Quidam vo p modū cursoz ⁊ nunciozꝫ. ⁊ hoc spectat ad angelos. Uel dicendū est q qdaz pre sunt pūncijs. Et isti sunt de ordine principatus. Quidā ciuitatibus ⁊ locis. Et isti sunt de ordine archangeloz. Quidā singularibus psonis. ⁊ istud spectat ad angelos. ¶ Secūdo videndū est qualiter hoies ad ipoz angeloz chozos assumantur. ¶ Quidā. n. assumunf ad ordines iferiozis hierarchie. ⁊ istoz tria sūt genera. ¶ Quidā. n. sunt simplices ⁊ illiterati. verbo tñ ⁊ exemplo quantū pñt edificantes alios. ⁊ isti assumunf ad ordines angeloz. Grego. Sunt pleriqꝫ qui pua capiunt. sed tñ pie hec annūciare fratribus nō desistūt. isti in angeloz numerus currunt. ¶ Quidam vero sunt magna intelligentes. ⁊ sollicite alios admonentes. isti in ordinē archangeloz assumuntur Grego. Sūt nōnulli q summa capere ⁊ nūciare pualēt. quo isti nisi in archangeloz numero deputanf. ¶ Quidaz sunt

ꝑ vite pfectõem alioꝝ merita transcẽdẽ-
res illi assumunt ad ordinẽ principatuꝫ
Grego. Sunt nõnulli q ẽt electoꝝ homi
nũ merita transcendũt. cunqꝫ bonis me
liores sint. sortẽ suam nisi inter principa
tuum numeꝝ acceperũt. Uel põt dici q
ad ordinem principatuũ assumunt illi q
bene rexerũt suam principalẽ puincia.
Ad ordinem archangeloꝝ assumũt q bñ
rexerũt suam terrã ⁊ suam ecclesiaꝫ. Ad
ordinẽ vero angeloꝝ assumunt q bñ re-
xerũt suam psonã. ¶ Alij vero assumun
tur ad ordinẽ medie hierarchie. Et isto-
rum tria sunt genera. ¶ Quidã. n. sunt
de alioꝝ corporibus ⁊ a diabus peccata ⁊
demones expellẽtes. Et isti assumunt ad
ordinem ptãtum. Grego. Sũt nõnulli q
etiaꝫ de obsessis corpibus malignos spi-
ritus effugant ⁊ expellũt quo isti meri-
tum suũ nisi intra ptãtum numeꝝ sortiũ
tur. ¶ Quidam vero sunt signa ⁊ mira
cula opantes. Et isti assumunt intra ordi
nem virtutũ. Gregoꝛi. sunt q mira signa
valenter opant quo isti nisi ad supnarũ
virtutũ sortem ꝑ gruũt. ¶ Quidam vo
sunt oibus in se vitijs dominãtes. Et isti
assumunt intra ordinẽ ọdationũ. Greg.
Sunt nõnulli qui in seipsis cũctis vitijs
dñant. quo ergo isti nisi intra numeruꝫ
dñationũ currũt. ¶ Alij aũt assumũtur
ad ordines supreme hierarchie. Et istoꝝ
tria sunt genera. ¶ Quidã. n. sunt valõ
spũales. ⁊ iõ de alijs iudicãtes. De qbus
dr. i. Loꝛ. ij. Spũalis hõ oia iudicat. Et
ipe a nemine iudicat. Et isti assumuntur
ad ordinẽ thronoꝝ. Grego. Sũt nõnulli
q sibimet vigilanti cura dñant. ⁊ hoc in
munere virtutis accipiũt vt iudicare se
⁊ alios recte possint. quoꝝ mentibus ve-
lut in throno dñs presidẽs alioꝝ fcã exa
minat. q ergo isti nisi throni sui ꝑditoris
sunt. ¶ Quidã sũt de⁊ primi charita
te flagrãtes. Isti assumũt intra ordinem
cherubin. Gre. Sũt nõnulli q tãta dei ⁊
primi dilectõe pleni sunt. vt iure cheru
bin noiẽt. Quia plenitudo legis ẽ cha
ritas. oẽs q dei ⁊ primi charitate ceẽs
pleni sunt. sortẽ in cherubin peceperunt.
¶ Sũt nanqꝫ qdã in igne amoris quer
si. ⁊ in solo dei desiderio anhelantes. isti
assumunt ĩtra ordinẽ seraphin. Grego.

Sũt nõnulli q supne ꝓpẽ platõnis facib⁹
accensi in solo ꝑditoris desiderio anhe-
lant. ⁊ quos verbo tangũt ardere ptin⁹
i dei amore factunt. Quid ergo istos ni
si seraphin dixerim. quoꝝ in ignem cor
quersum lucet ⁊ vrit. ¶ Tertõ vide duꝫ
est quaꝛ mittunt. ¶ Seraphin quidẽ
mittunt ad ordinũ inflamatoem. Isa. vi.
Uolauit ad me vn⁹ angelus ọ seraphin.
¶ Cherubin mittunt ad scie eruditõeꝫ.
Hoc significatũ est Apoca. x. in angelo q
habebat libꝝ in manu. ¶ Throni mittũ
tur ad iudicij informatoem. Hũt nanqꝫ
ipsi throni iudices informare vt legẽ in-
telligant. Act. vij. Acceptistis legẽ in di-
spositõe angeloꝝ. ¶ Dominatões mittũ
tur ad sensuuꝫ dñio ratõis subiugatoem
Hoc significatũ est Gene. xvi. Ubi ange-
lus dixit agar ancille vt ad dñam suam
rediret ⁊ se sibi humiliaret. ¶ Uirtutes
mittunt ad miraculoꝝ opatoem. Hoc si
gnificatũ ẽ in angelo Raphaele q Tho-
bam illuminauit. ⁊ filiũ a deglutiõe pi-
scis eripuit. ¶ Potestates mittũ ad tẽ-
tationũ ⁊ demonũ repssionẽ. Hoc signifi
catum est Apoca. xx. in angelo q ligauit
thena demonẽ ⁊ sua potẽtia colligauit.
¶ Principatus mittunt ad ptinẽpum
instructoꝫ. Hoc significatũ ẽ Dan. x. Ubi
ponunt tres principes. s. psax. g. ecoꝛ. ⁊
iudeoꝝ. ¶ Archãgeli mittũt ad inglo-
rũ rectoꝝ eruditõem. maioꝝ reuelatõeꝫ.
Uñ archãgelus Gabriel zacharũ docu-
it. ⁊ natiuitatẽ xpi nunciauit. ¶ Angeli
ọ mittunt ad singulariũ psonaꝝ defen
sionẽ. ⁊ minoꝝ reuelatõem. ⁊ animarum
deportatõeꝫ. Lu. xvi. Factũ ẽ vt moꝛeret
mẽdic⁹ ⁊ portaret ab angelis ti sinum
Abrahe.

¶ Sermo. cclviij. ¶ De glorioſi Hiero-
nymo sermo. i.

TAstum de duxit omin⁹
per vias rectas.
Sap. x. ¶ Presens verbũ põt
exponi de beato hieronymo
qui vere iustus erat ⁊ multas vi⁹ fecit. i
quibus vijs dominus eum deduxit. Pri
ma via est qua de patria sua roma venit
⁊ ibi sibi quattuoꝛ acciderunt. ¶ Primo
ibi assecutus est oium sciarũ magna pfe
ctoem. Nam in grãmatica magistruꝫ ha

bust Bonatū. In rhetorica Victorinū. q tante fame ac scie extitit q ymaginē in foro rome sibi ymeruit. ¶ Secūdo magnam pmotōem. q; cū ipe esset triginta annoꝝ cardinalis ꝓsbyter est ordinatus ⁊ mortuo papa dignus sūmo pontificio ab oibus acclamat. ¶ Tertio passus est magnā psecutōnem. q; cū ipe quorundā clericoꝝ ⁊ monachoꝝ vitia reprehēderet. ipe ei insidias parauerūt. ⁊ p vestem mu liebrē ei turpiter illuxerunt. Uñ Seuerus ait de scō Hieronymo. Fugis aduersus malos fuit pugna. Oderūt cū heretici. q; eos impugnare nō desinebat. Oderūt cū clerici. q; eoꝝ vitam insectabat ⁊ crimina. Sed reuera oēs boni cū admirant ⁊ diligunt. Istas nanq; psecutiōes ferebat patienter. Uñ dixit Valeſici in me garriunt. sed scio ad regnum celoū puenire p infamiā ⁊ bonam famā. Ferebat gratanter. Unde in epistola ad ascellam sic ait. Bras ago deo. q; tuꝝ dignus habitus quē oderit mundus ⁊ pati ꝓpē xpm. Ferebat desideranter. ⁊ dicirco dicebat. Utinā ob dominī mei nomē iſide lium turba me psequeret. vtinā i obprobriū meū solidus insurgeret hic mūdus vt tñ merear a xpo laudari ⁊ suc pollicitatōis sperare mercedē. Grata qdē ⁊ desiderata tentatio est cuius finium a xpo spat. Jō autem istas psecutōes sustinuit patienter. gratāter. desideranter. q; scie bat verum xpianū persecutiōes pati debere. Uñ ipe ait in epistola ad heliodoꝝ Erras frater errasi putas xpianū vnquam psecutōem nō pati. tunc maxime oppugnaris si te oppugnare nō sentis. ¶ Quarto rome passus ē adeo magnaꝝ flagellatōem. sicut ipse refert in epistola ad Eustochiū. cum ipe esset adolescēs secularesq; scias nimis ardenter legebat. Et circa hoc sicut ibidē refert in quattuor peccabat. ¶ Primo q; totū tps tali lectōi dabat de die tulliū. de nocte legens platonē. ¶ Secūdo quia lecturus tullium ieunabat. lecturus aūt euangelium nō abstinebat. ¶ Tertio q; post lachrymas penitentie legebat libros secularis scientie. cū potius tūc sacri libri fuissent legendi. ¶ Quarto q; stillum sacre scripture vilipendebat. ⁊ sibi tullianam eloquentiā ꝓponebat. Idcoq; dns cū grauī infirmitate pcussit. Et cum sibi exeqe pararent subito ante tribunal iudicis ē productus vbi a iudice cuius eēt conditōis ē interrogatus q; xpianꝰ se eē rndit. cui iudex ait. Mentiris. Ciceronianus es tu ⁊ nō xpianus. Tandē pmittēs q; de cetero lras seculares nō legeret ad coꝛpꝰ reductus est. Uñ dic idē sup ad Gal. Plus ꝑ quindecim annī sunt ex quo nunquā in manꝰ meas gentilīū lras auctor adscēdit. Sed quid obsepit. dū iogmur velut antiqui p nebulam somnū recordamur. ¶ Secūda via est qua de roma pfatus oplimē ē pfectus. vbi Gregoriū nazanzenum magistrū habuit ⁊ doctoꝝ. Hic nāq; est ille gregorius de quo loquit idem hiero. in plogo sup apologeticū q; due speciose puelle sibi legenti. vna i dextera. ⁊ alta in sinistra appuerūt quas ipse torto vultu que essent percūctabat ⁊ inquirebat. Ait ille familiarius eum repugnantem amplexantes ⁊ tenentes dum surgere vellet ⁊ abire. dixerunt. Ne molestē feras ⁊ accipias iuuenis. Tibi nanq; familiares sumus. ⁊ vna ex nobis sapientia. altera castitas dicitur ⁊ misse sumus a deo habitare tecum. quia iocundū nobis ⁊ mundum in tuo corde habitaculū pparasti. Et quia gregorius nazāzenus ista duo excellenter habuit. s. sapientiaꝫ ⁊ mundiciaꝫ. ō beatus hieronymus ista duo ab eo didicit. Uñ ipe scuerus ait de hieronymo. Non solum latinis ⁊ grecis sed ēt hebraicis litteris ita istructus fuit vt se illi in omni scientia nullus audeat comparare. etiā beatus hieronymus habuit carnis munditiaꝫ. quia virgo dicitur extitisse. Quia enīz in sacre doctrine ⁊ diuine scripture studio tam studiosus erat. Ideo abhorrebat carnis vicia ⁊ voluptates que huiusmodi victoriā cause sunt. Unde ait ad rusticum monachū. Alma scientiam scripturarum. ⁊ carnis vitia non amabis. ¶ Tertia via fuit quādo de constantinopoli ciuitate in syriaꝫ est pfectus. vbi heremum petijt. Et ibidem quattuor annoꝝ spacio in arctissima penitentia se afflixit. Sicut ipe ostēdit in epla ad eustochiū. Ibidē nāq; durū hūit habitaculum Uñ ait. Quotiens

constitutus in illa vasta solitudine. que exusta ardoribus solis horrēdū p̄stat monachis habitaculū. putauī me roma nis interesse deliciis z seruiri delicatis cibarijs romanoꝝ dum vescebar de her bis mōtanis. Durū habitū. Unde ait. Horrebant sacco mēbra deformia squali da cutis situ z ethiopice carnis obduxe rat. Durū lectū. vnde subdit. Si quādo repugnātez somnus imīnēs oppressisset nuda humo vix ossa herētia colligebā. Durnz cibuz z potū. vnde subdit. De ci bis vero z potu taceo. cū ēt languētes aqua frigida vtant. z coctuz aliquid ac cepisse luxurie sit. Et tamē post talem z tantā asperitatez vir sanct⁹ in carne sua aliquā adhuc sentiebat rebellionē. Un subiungēs ait. Pallebant ora ieiunijs. z mens desideriis estuabat. z tamē in frigido corpore solita libidinū incēdia pu lsabāt. Sz ista incēdia p quattuor re frenabat sicut in eadē epla oñdit. P Psal mo per lachrymosaz ozōem. vñ ipse ait. Itaqz oi auxilio destitutus ad iesum la cebaz. pedes rigabā lachrymis. crine ter gebam p laboꝝ occupatōem. Un ait ad rusticū. Cū essem iuuenis z incētiua vi cioꝝ crebra ieiunijs frangerē. tū mens cogitatōibus estuabat. ad quā edoman dā cuidā hebreo me in disciplnū tradi di vt discerē hebraicū alphabetū. Per carnis macerationez. vñ ipe ait. Repugnā tē carnē hebdomodaz fedia refrenabā. P Per scripturaz scruēte amorē. vnde qō i se expertus fuerat hoc rustico mo nacho dicebat. Alma sciam scripturaruz z carnis vicia nō amabis. C Quarta si quidē via fuit q̄ peract a pnia ad bethle ez rediit. z ibi monasteriū ꝑstruxit. in quo per qnquaginta sex annos totā vitā suā circa quattuor expēdit. P Prio circa scripturarū diuinaz interpretatōem z expōnem. Isido. in lib. ethimologiarū. Hieronym⁹ triū linguarū ꝑitus extitit. cuius siquidē interpretatio ceteris ante ferē iterpretatōibus. qñ z verboz tena cio. ē z pspicuitate suie clarioꝝ vrpote a xp̄iano interpret verior. Aug. 9tra Jul. Nō ꝑtemnēdū arbitrer⁹ scm hieronymū qui greco. hebraico. z latino erudi tus elogo in locis scis z lr̄is sacris vsqz ad etatez decrepitā vixit. P Scōo circa hospitū susceptōem. vnde ait cōtra iul. Jn monasterio hospitalitati ex corde in tēdimus. z oēs ad nos veniētes ꝑter so los hereticos leta frōte suscipimus. at qz veniētiū pedes lauam⁹. P Tertio cir ca corpis sui maceratōem. nā adeo se af flixit ieiunādo. orādo. z scribēdo vt in suo stratu iacēs sune aq trabē suspenso: manib⁹ erigeret supinus: vt officiū mo nasterij exhiberet. P Quarto circa offi cij ecclesiasticī ordinatōez. Damasus. n. papa ad preces theodosij iperatoris ro gauit Hiero. vt officiū ordinaret diuinū qui psalterijū p ferias distinxit. z versicu lū illū Illa pri z filio z. in nicena cōdi tū synodo i fine psalmoꝝ dicēdū instituit. z eplas z euāgelia ꝓiude p anni cir culum dicēdū ordinauit. qō quidē offiū dōm z legēdū papa approbauit z ab oi ecclesia seruādū mādauit.

C Sermo. cclx. C De eodem ser mo secundus.

Ecce q̄ bonū z q̄ iocūdū habitare frēs in vnum z. ps. Sup hoc verbū sic di cit Aug. Iste velut dulcis so nus z suauis melodia totī orbi notissi mus. vt tuba spūs sci diuinos corde con gregauit in vnū z monasteria plurima pepit. P Bēs aūt Hiero. fuit monach⁹ p fectus. z q̄tū ad hoc sibi ꝙuenit qō dr. ec ce q̄ bonū z. P Fuit ēt cardialis reuere tissimus. z q̄tū ad hoc sibi ꝙpetit qō dr Sicut vngūentū in capite z. P Fuit z doctor egregius. z q̄tū ad hoc sibi cōpe tit qō subdit. Qñ illuc mādauit dñs bñ dictionē z. C Circa primū ē notādū q̄ tria sunt que faciūt monachū ꝑfectū. s. vite bonitas. iō dr. Ecce q̄ bonū. z mēte iocūditas. iō subditur. Et q̄ iocūdum z cordiuz vnitas. iō subdit. Habitare fratres in vnū. Qñ igit i ipa religione est bonitas. z sāctitas z vnitas. tūc ipsa religio est deo gratum habitaculuz. Mat. xviij. Ubi sunt duo vel tres cōgregati z. Est angelo magnuz solatium. ps. Preuene runt p̄incipes. i. angeli cōsunctī psal lētibus. i. religiosi deum laudātibus. in medio iuuenculaꝝ. i. feruentiū animaꝝ tympanistriaz. i. cozpoū mortificatoꝝ.

Est hominī magnus p̄fectus. Prouer. xviij. Frater qui iuuat a fratre quasi ciuitas firma. Eccle. xlj. Melius est duos esse simul q̄ vnum ⁊c. Est etiaꝫ diabolo magnus tumultus. Unde dicit de congregatōe sanctoꝝ. Terribilis vt castroꝝ acies ordinata. Jocūditas autem in religione causaꝫ a grata societate. Eccle. xxv. In tribus beneplacitus ē spū meo que quidē sunt ꝓbata grata coā deo ⁊ hominib⁹ cōcordia fratrū. amor proximorū. vir ⁊ mulier sibi bene cōsentientes Tunc namq; est grata societas. quādo fratres exterius inter se habēt cōcordiā ⁊ pacificā conuersatōem. ⁊ intus habēt veram ⁊ nō fictam dilectionē. Et iō dicitur concordia fratrū ⁊ amor ꝓximoꝝ. Et quādo prelati habēt ad subditos magnaꝫ benivolentiā ⁊ subditi ad ꝑlatos veram obedientiā. Et iō subdit. ⁊ vir ⁊ mulier sibi bene cōsentientes. Per virū nāq; itelligit prelatus qui dz subditos suos docere legem. Et per mulierē intelligunt subditi qui debēt ꝑlatis suis humiliter obedire. Unitas aūt in religiōe causat ex eo q̄ materia diuisionū ide aufertur. Diuisiones enīz ⁊ discordie causant ex auaritia. i. Timo. vi. Radix omniuz malorūz est cupiditas. Causant ex superbia. Prouer. xiij. Inter superbos semper iurgia sunt. Causant ꝑter carnales cōcupiscētiam. Jacob. iij. Un̄ bella ⁊ lites in vobis. nōne ex cōcupiscentijs vestris que militant in membris vestris. In religione autem ē votuꝫ pauperatus. ⁊ ideo nō debz ibi esse aliqua diuisio ex radice auaritie. Est votum obedientie. Ideo non debet ibi esse diuisio ex radice superbie. Est votuꝫ castitatis. ideo non debz ibi esse diuisio ex radice carnal cōcupiscentie. Istam vnitatez beatus hieronymus habuit. quia paupertatem ⁊ humilitatez tenuit: ⁊ castitatez seruauit. ¶ Secūdo fuit cardinalis rcuerentissimus. ideo sibi competit quod dicit. Sicut vnguentuꝫ in capite ⁊c. Caput quidem est sūmus pontifex in quo ē vnguētum. i. auctoritas ⁊ velle dei. Et dr auctoritas ꝓlatoruꝫ vnguētuꝫ q̄ quodda vnguentū est vulcoratiuū. quoddaz est mortificatiuuz. ⁊ vtrunq; est sanatiuuz. Sic ⁊ potestas ꝓlatoruꝫ debz esse vulcoratiua quo ad bonos: ⁊ mortificatiua quo ad malos. ⁊ sanatiua quo ad oēs. Quia sm beatuꝫ Augu. siue plectendo siue ignoscēdo. hoc solum inde agit vt vita hominū corrigat. Istū caput habet barbaꝫ vestimētuꝫ ⁊ horaꝫ vestimenti. Barba eius sunt cardinales sibi ceteris ꝓlatis viciniores. Est autez barba sm glo. indiciū discretōis. maturitatis. virilitatis ⁊ alacritatis. q̄ ipsi cardinales circa causas sibi cōmissas debēt esse discreti in discreta causarū examinatōe. maturi in matura causaruꝫ ponderatiōe. virtiles in digna correctōe. alacres in benigna exhortatōe: vt illos quos puniūt benigne ad pacientiā exhortent. Et capte igit primo fluit vnguentuꝫ in barbā. q̄ sūmi pontificis auctoritas primo reflucet in ipsis. deinde fluit in vestimētū. id est in alios ꝓlatos qui post ipsos sunt maiores. ⁊ ecclesiā debent ornare p honestos mores. Deinde fluit in ora vestimenti. i. in alios prelatos minores ⁊ inferiores. Et q̄ Hieronymus fuit cardinalis ideo fuit barba sūmi pontificis i quā fluit vnguentuꝫ auctoritatis ⁊ iurisditōnis. ℣ Tertio fuit doctor egregius. q̄ notat cum dicit. Illic. i. beatum Hieronymū mādauit dñs benedictōem. Sācti eīm doctores habēt benedictōez gratie. Prouer. xi. Qui absc̄dit frumentū maledicet in populis: benedictio super caput vendētium. Habēt etiaꝫ vitā eternē glorie. Dan. xij. Qui ad iustitiaꝫ eruditi sunt multos quasi stelle in perpetuas eternitates. Sed reuera ista duo nō habent oēs doctores: ꝫ tm illi qui docent verbo ⁊ exemplo. Sūt nāq; quidam doctores delicati. quoꝝ tria genera beat⁹ Hiero. distīngunt. Quidā. n. sunt doctores gulosi qui tamē docere volūt abstinentiaꝫ. de his ad helioꝺoꝝ dicit: Delicatus magister ē qui pleno ventre de ieiunijs disputat. Alij sunt fornidolosi q̄ tamē volūt alios aliare ad pugnā. Alij sunt delitiosi qui tamē volūt in cruenta to imitē reprehēdere fornidinē ⁊ ignauiā. Alij sunt luxuriosi qui tm reprehendūt i fornicatōe ꝓcubitū. De his doctoribus predictis ait ad Pāmachiū. Delica

481

ta doctrina est pugnāti ictus dictare de muro ⁊ cum vnguētis ipse delibut⁹ scit cruētū missīe accusare fomidinis. Hieronymus vero nō fuit magister delicat⁹ qz nō fuit gulosus sz magne abstinētie. Unde dicit ad custochiū. Repugnātem carnez ob dogmata inedia subigebam. Nec fuit fomidolosus sed magne cōsta tie. qz nec laudibus mouebat per ieptā letitiā: nec vituperatōibus per impatiē tiaz. Unde dicit in plogo sup ysa. Nec affectamus laudes hominuz: nec vitu peratōes expauescimus. Nec fuit ōlitio sus sed vita austerus. Unde ait ad custo chiū de se ⁊ de fratribus suis qui secum degebant. de cibo ⁊ potu taceo cū et lan guentes monachi aqua frigida vranf ⁊ coctuz aliquid accipere luxuria sit.

¶ Sermo. cclx. ¶ De eodem Ser mo tertius.

Adici fideles ptectio fo tis. qui autē inue nit illū inuenit thesaurū ꝛc. Eccle. vi. Amici fideles: ⁊ in amicitia fortes. ⁊ oi thesauro pciosiores fuerūt. Hiero. ⁊ Aug. Dicit aūt Hiero. in plogo super bibliā. Ucra. n. illa necessi tude ē. ⁊ xpt glutino copulata qua non vitiatur rei familiaris. nō pūta corpoz. nō sub dola ⁊ palpās adulatio. sed ōi ti mor ⁊ diuinarū scripturarū studia cōci liāt. Iste ergo sacri doctores i vera ami citia sūt quicti nō ꝑpter aliquā tpalem vtilitatez. qz veritatē purā semp sibi mu tuo scripserūt: sed pp dei timorē ⁊ diuina rū scripturarū amorē. ¶ Nō enim fuerūt amicitia ipūali cōiuncti ꝑ multa signa apparet. ¶ Primū nāqz signū vere am citie ē qñ amicus suū amicū iratū mox recōciliat. Istud signuz hīs Augu. ad scūm Hiero. habuit scribēs ei. Siqd ve re me tenere vel scio vel credo vel etiam puto i quo tu alit sentis sine tua iniuria conabor asserere. Nō aūt pertinet ad of fensionē tuā cū te indignatū sensero ni hīl aliud ꝙ veniaz depcabor. ¶ Scōm ē qñ amicus ab amico reprehendi affectat. Istud signū habuit Aug. ad Hiero. scri bens ei. Ledis. n. me si tacueris errorem meū qué forte inuenies in libris ⁊ dictis meis. Nā ⁊ ego amicissimā reprehēsionem tuā si trāquillus accepo nō dolebo. melius nāqz tumor capitis dolet cū curatur. nā dū ei parcit nō sanat hoc ē gō acute vidit qui dixit vtiliores ee plerūqz inimi cos vrgētes ꝙ amicos obturgare metu tes. Illi enim sū rixant dicūt vera q̄ co rrigamus. Isti vero minoꝛe ꝙ opz exhi bent iustitie libertatē dū amicitie timēt exasperare dulcedinē. Quapp ⁊ si es vt tibi videres lapsus forsan senectute cor poris nō vigore animi. tū in arca vnica fructuoso labore desudas. ecce ꝑsto suz. Siquid perperā dixi fortius fige pedē: nō mihi dz esse molestum pōdus ceatis tue. dūmō ꝓtegat palea culpe mee.

¶ Tertiū est quādo amicus oēm occa sionem inimicitie ⁊ offensionis vitat ⁊ resecat. Istud signū habuit hīs Hiero. ad scīm Aug. scribens ei. Superest vt dili gas diligentē. ⁊ i scripturarū capo iuue nis senē nō puoces. nos nīa hūm⁹ tē pora ⁊ cucurrimus ꝙtū potuimus: nūc te currente ⁊ longa spacia transmeāte nobis dēficiam. ¶ Quartū ē ꝙ amic⁹ amico oia secreta reuelet. Istud signum habuit beatus Hieronymus ad Augu. scribens. De amicitia ois tolleda suspi tio est. ⁊ sic cum amico quasi cum altero se loquendū. De isto ēt signo scribit hīs Aug. ecōuerso ad Hiero. Cum hominez charitate christiana fragrante atqz mi hi fidelem amicū fratre meū sentio quic quid ei ꝑsiluz meoū ⁊ cogitatōnuz cō mitto sed nō homini cōmitto illi i quo manet vt sit talis. Deus. n. charitas est: ⁊ qui manet in charitate i deo manet: ⁊ deus in eo. ¶ Quintū signū ē qñ amic⁹ amicū absentē ⁊ ignotuz facie amat. Et istud signuz hīs Augu. ad Hiero. habē scribens. Sī. n. ꝑpter te nō nouimus qz faciem corporis tui nō videmus. hoc mō nec ipse te nosti. nam tu quoqz facie tua nō vides. Si aūt tibi nō ob aliud notus es nisi ꝙ nosti animū tuuz ⁊ nos eum nō mediocriter nouimus ex ꝑfis tuis ꝓbus deū benedicimus qui nobis ⁊ oibus qui tua legūt talem dedit. ¶ Sextuz signū ē qñ amic⁹ amici absentiaz molestē por tat. Istud signū Aug. ad Hiero. habuit scribens. Nihil equidē molestius fero i omnib⁹ angustijs meis quas patior ꝙ

tam longinquaz tue charitatis absentiam: cum si fieri posset quotidie te ꝑsentem habere vellem. ¶Septimū signuz est quādo amicus de amico frequent lo quitur. ⁊ libēter eū nominat. Istō signuz Dicrony. ad Aug. hūtt scribens. Oī tpe beatitudinez tuā: eo ꝙ decet honorare veneratus sum. ⁊ habitanté in te dilexi dominū saluatorem. Sed nūc si fieri potest aliquid addimus ⁊ plenius vt absq; tui nominis mentiōe. nec vnam quidem horam pretermittamus.

¶Sermo.cclxi. ¶De eodem Sermo quartus.

DEmo accendit lucernā ⁊ ponit in abscondito ꝛc̄. Luce.xi. Sicut peccato: dicit tenebra. q; omnia que in eo sunt tenebrosa sunt. sic vir iustus dr̄ lucerna fulgida: q; omnia que in eo sunt luminosa sunt. ¶Ideo in ꝑsenti euāgelio de beato Hiero. quattuor ostendunt. ¶Prio nāq; hūtt lucidaz sapientiaz ⁊ doctrinā. qō notat in hoc ꝙ ipse vocat lucerna accensa. Ista enim lucerna radios sue sapie nō absc̄ondit neq; occultat: sed per totū mūdū diffundit ō subdit. Ut luceat omnib⁹ qui i domo sunt. Sap.vij. Quā sine fictōe didici: ⁊ sine inuidia cōico: ⁊ honestatē illius nō absc̄ondo. Paul⁹.n. dicit se didicisse: ⁊ postea cōicasse. Didicit aūt ipam multipliciter. ꝙ Primo audiēdo. Audiuit.n. Donatū in grāmatica. Victorinū in rhetho:ica. Grego. nazāzenū in theologia. Vñ ipse dicit ad Helio dor. Dum essem iuuenis miro feruebar discēdi ardore. nec inxta quorūdam pcēptōem ipe me docui. Audiēdo ēt plus ꝓficimus ꝙ legendo. vñ ipse dicit super ad Gal. Scriptura edificat lectaz: sed magis ꝓdest si ō lectis verbā in voces. ꝙ Secūdo didicit legēdo. Aug. cōtra Julianum. Scūs Hieronymus oēs vel pene omnes q ante ipsum de doctrina ecclesiastica scripserūt legit. ipse Hiero. dicit cōtra Jouinianum. Operis ac studij mei est multos legere. vt ex pluribus diuersos flores sic carpam que bona sunt electurus. Ideo dicit ad nepotianum. Diuinas scripturas sepius lege. imo de tuis manibus sacra lectio nūquaz deponat. ꝙ Tertio didicit meditādo: quia die ac nocte meditabat. ps. Jn lege domini meditabit die ac nocte. Ezech.iij. Comede volumē istud. Libus etenim quādo comedit masticat. deinde sic in stomachū trahitur. vnde digestus in mēbra deriuat. sic tandem incorpat ꝛc̄. Sci doctores verbum dei masticāt frequēti meditatōne. ⁊ trahunt in stomachū memorie ⁊ deriuant in subditis suis per assiduitatē doctrine: ⁊ eis ico:porāt per exēplū vite. ꝙ Quarto didicit cōferēdo. Unde ait ad Augustinum in epla. Tristes hec dictauim⁹ vt mereremur cōplexus tuos ⁊ collatione mutua docereinus aliquid vel discere mus. ꝙ Quinto didicit ⁊ abstinēdo: q; magnaz abstinētiā faciebat: ⁊ corp⁹ suum seruitijs macerabat: q; sicut ipe dicit ad helio dor. Pinguis venter nō gignit tenuem sensum. ꝙ Sexto didicit vsque ad senectutez sacris lr̄is insistēdo. vñ de eo dicit Aug. ꝙ in locis scis ⁊ lr̄is sacris vsq; ad decrepitam etatē vixit. Tā sic ait idem hiero. ad Aug. Ad discendū quod opus ē nulla mihi etas fera videri pōt. q; ⁊ si senex magis deceat docere ꝙ discere. magis aūt decet discere ꝙ ignorare. Quāto aūt hiero. senio: erat tanto solliciores suias ꝓferebat: vñ ait ad Augu. Memento vulgaris puerbij. ꝙ bos lassus fortiter figit pedez. ꝙ Secūdo hūtt lucidaz famaz. quod notat per hoc qō dr̄ Lucerna super candelabrum posita. Esse autem super candelabrum ecclesie tribus modis potest intelligi. Uel quantū ad officium: qi est doctor vniuersalis. Uel quantuz ad vite meritum. quia fuit eminentis virtutis. Et propter ista duo toti mūdo erat notissimus. Unde dicit de eo Augustin⁹ ꝙ ipe tanq̄ lampas absolute in occidente instar solis resplendit. Uel potest accipi quantū ad gradus sublimitatez. quia fuit in ecclesia dr̄ presbyter cardinalis. Tales enim sunt in ecclesia sancta sublimandi. qui vita ⁊ doctrina sunt lucidi. Sicut enim deus luminaria in celo posuit ⁊ bruta animalia in terra diuisit. Sic ⁊ doctores sunt nosi essent in ecclesia promouendi: Et brutales homines relinquendi. ¶Ter

tio habuit lucidā intentōez z ꝑscientiaz cuz dī: Si oculus tuus fuerit simplex totuz corpus tuū lucidū erit. Et dī ibi corpus vniuersitas opez. Sicut enīz corꝑs turis dī vntuersitas leguz: z corpus ciuitatis vniuersitas ciuiū: z corpus naturale vniuersitas mēboz: sic corpus morale dī vniuersitas operuz. Si igīt oculus intentōis fuerit purus z rectus: oīa opa eiꝰ erūt pura z recta. Iſti aūt oculo intētionis ⁊ctuz sunt noctua. s. fumꝰ supbie Prouer. x. Sicut acetuz dentibꝰ: sic z fumus oculis ꝛc. ℣ Fluxus humoꝝ luxurie. Ezech. xxiij. Sicut fluxus equoꝝ fluxus eoꝝ. ℣ Puluis auaritie. ps. Oculos suos sta. declī. in terrā. ℣ Ignis iracundie. ps. Supeceidit ignis z nō viderunt solē. Nullo tñ istoꝝ modoruz oculus bti Hierony. ledi potuit. nec fumo supbie: qui valde humilis fuit. nec pulue auaritie: qui oīa terrena ꝓtēpsit. nec igne iracūdie qui patiēs fuit. nec ēt fluxu luxurie: qui virginitatē seruauit. Et ꝙus dicat in epla ad pāmachiū. Virgitatez in celū effero nō q̄ habeo: sz magis miror: q̄ non hēo. Credit tñ ꝙ ex humilitate hoc dixerit. z forte virgitatez ío se hīe nō reputabat: q̄ carnis incentiua sepe ppessus fuerat. Vñ aīt in epla ad rusticū monachū. Ue nobis q quotiēs ocupiscim⁹ totiens foricamur. Et ꝓtra Iouinianuz sic ait: Il la virgitas hostia xꝑi est: cui⁹ nec mentē cogitatio nec carnez libīdo maculauit. Ex ḡbus verbis satis colligit ex q̄ sensu dixerit se virginitatē nō hīe. ℂ Quarto habuit lucidā vitā cuz dī: Si ergo totuz corpus tuuz lucidū fuerit ꝛc. Illa nāq; opa sunt lucida q̄ ab oi amoꝛe ꝛreno sūt purgata. Sunt aūt q̄dā terrena in ḡbus hō hz solum admīstratōez sicut bona ecclesiastica. z ista relinq̄re est pfectio magna. Quedaz vero sunt q̄ hō possidet ꝓ hereditariā successionē. sicut sunt bona paterna. z ista relinq̄re est pfectio maioꝛ Quedā vero sunt q̄ possidet ꝙ ꝓpriū studuz sicut sunt bona ꝓpria laboꝛibꝰ acquisita: z ista relinq̄re est pfectio maxia. Beatus vero Hiero. tāte pfectōis fuit q̄ relīqt bona ecclīastica. q̄ cuz esset cardinalis: officio z bñficio cessit. Reliquit pīna bona: q̄ oēm hereditatem deseruit z ob amoꝛez apl̄oꝝ romā. venit. Bona vero ꝓpriis manibus acquisita si habuisset reliqsset. Vñ dicit in ꝓlogo Job. Si aut fi scellā iunco texerē: aut palmaz folia cōplicarē: vt i studore vult⁹ mei vescerer pane meo nullus rephenderet. Nunc autē q̄ iuxta sniam saluatoꝛis volo operari cibum qui nō perit. erroꝛ mihi geminus crescit z infigitur.

ℂ Sermo. cclxij. ℂ De sancto franciſco ꝙfessore Sermo primus.

QUi sanctꝰ est sanctificet adhuc ꝛc. Apo. xxij. Sancti viri q̄tūcunq; sunt sancti in corde: nihil ominus scificari volunt in coꝛpe. ij. Coꝛ. vij. Emundem⁹ nos ab oī mqnamēto carnis z spūs. ps. Coꝛ meū z caro mea exultauerūt in deum viuū. ℂ Ista duo excellēter habuit bt⁹ frā ciscus. s. coꝛpus scīm z aīaz vt deo veraciter dici possit. Qui sanctus est. s. i aīa: sanctificet adhuc in coꝛpe. ℂ Primo si qdē habuit coꝛpus scīm: q̄ oīa q̄ in ipso fuerūt sancta erāt. Incipiam⁹ igīt a capite z descēdam⁹ vsq; ad pedes. videbimus q̄ a plāta pedis vsq; ad verticē nō erat in eo nisi sanctitas. ℣ Sancti q̄ dē fuerūt capilli bt⁹ frācisci. Lū. n. domus cuiusdā minaret ruinā ille modicuz de capillis eius accepit z i scissuras posuit z domus firmata pmāsit quā nimiꝛ sctī viri capillus stabilīuit fragilis. ℣ Scōo fuerūt sancti oculi eius de q̄bus ipse deuotas lachrymas emittebat: z tātas z tā assiduas vt ifirmitatē incurreret oculoruz. Et cuz moneret vt sibi a fletu ꝑceret rīdebat. Nō est oī amoꝛe lumis q̄ cōhēmus cuz muscis expellēda eterne visitatio lucis. ℣ Tertio sancte erant aures eius q̄ voce diuīna z inspīratiōez ag̃elica audire meruerūt. ℣ Trib⁹ nāq; vicibus voce diuīna audire ꝑmeruit. ℣ Prima erat vox pine icrepatōis. quā in apullia pfectus audiuit. Quis pōt tibi mel ius facē. dns an seruus. diues an paup. Ex tūc autem amoꝛ terrenoꝝ sibi viluit z in amoꝛe dei tot⁹ exarsit. ℣ Scōa fuit vox magne cruciatōis: quā audire meruit in hec verba. Frācisce amara ꝓ dulcib⁹ sume z telꝑm cōtēne. si me cupis z velis

agnoscere. Et ista vocem nō surda aure audiuit sz oia aduersa grauiter sustinuit z de suo corpore nō curauit. ℣ Tertia fuit vox magni amoris quā vocē audire meruit qñ. s. crucifixus sibi ō cruce locutus est dicēs: Fráciscе vade repa domuz meá q̄ vt cernis tota destruit. Ab illa au tē hora in amorem z ꝓpassionē crucifixi eius aia fuit totalr liq̄facta. Sanctus ēt fráciscus audiuit ágelicá iubilatōez. cū enz semel egrotaret angeli sibi dulcissimū edidere ꝯcentū: ex qua iubilatōe ei⁹ aia magnū recepit gaudiū z corp⁹ magnū alleuiamētū. ℣ Quartū fuit scīm os eius. Verba. n. que de ore fráciscі pceedebāt tāte fuerūt virtutis q̄ si quē b̄ñdicebat b̄ñdictus erat. Sicut bñ p3 in illo q vxorez suā a salubri ꝓposito ipediebat. cui scūs vir suā b̄ñdictiōez misit dicens: Fili nūc tps ē misericordie: z postea tps ēst egritatis. Ad qō verbū ille fuit ꝓtinus imutatus. Sed z si quē maledicebat ille erat maledict⁹. vñ cū q̄dā suus agnū mā suetissimū comedissz illi maledixit z statim illa sua mortua fuit. ctiā cū q̄dā puella fuisset lumine oculoꝝ pāuata. z vir dei de sputo suo eius oculos linuisset: illa puella ꝓtinus est curata. ℣ Quinto fuerūt sancte man⁹ eius. q̄ fuerūt stigmatibus ꝓsecrate: ita q̄ ea q̄ tágebat sancta erāt. Nā sepe panis ab eo tact⁹ infirmos comedētes sanabat. Quidā. n. cū iter nimes gelidas deficeret manib⁹ b̄ti franciscі ꝓrrectatus mox fuit in corde z corpe mirabilr inflāmatus. nec mīz si ille manus frigidos inflāmat q̄ ignitos carbūculos. i. xp̄i stigmata deferebāt. ℣ Sexto sancte fuerūt vngues eius. Lū. n. q̄dā fr tētareť de vngulib⁹ fci p̄ris fráciscі hēre cupiebat. qō ille in spū recognoscētes dixit et: veni fili p̄ecidе mihi vngues. Ille aūt cū letitia iussa ꝓplēs ꝓ reliquijs p̄ciosissuras ipsas seruauit: z oi tentatōe fugata multā ꝓsolatōz recepit. ℣ Septio sancta fuit scriptura eius. Lū enz q̄dā fr tētareť cogitault q̄ si de scriptura b̄ti fráciscі aliq̄d accipet oēz tentatiōez vincere posset. qō ille i spū recognoscēs fre illo vocato q̄sdā laudes et in cedula scripsit z sibi dedit z ois tētatio ab eo recessit. ℣ Octauo sancta fuit chorda ei⁹. Lū enz q̄dā chordaz qua vir dei fuit accinctus cū deuotōe seruaret. chordā illā sepe in aquā itingebat z oēs infirmi ex illa aq̄ potates efficiebant sani. ℣ Nono fuit scīm corp⁹ eius. tū q̄ fuit lateris vulnē dedicatū. tū q̄ erat duob⁹ ensib⁹ crucis ꝑmuntū. tū q̄ erat oi puritate mundū. Vñ cū q̄dā vice i carne sua videret motus aliquis pullulare castitatis amator chorda se fortissime verberauit dicens: Eia fr asine sic opoz3 te manē: sic subire flagellū. ℣ Decimo sci fuerūt pedes ei⁹: q̄ fuerūt xp̄i stigmatib⁹ ꝓsecrati. Vñ cū oues z boues in p̄uincia reatina pestis ꝓsumeret. q̄dā aquā cū q̄ pedes ip̄ius loti fuerāt cū deuotiōe refcruas aiala illa aspsit: z mox ois pestilētia ab illis aialibus cuanuit. ¶ Scdo aia eius fuit scā. Vñ cū aia de eius corpe exiret visa est in specie stelle. cuius magnitudo instar lune. lux vero instar solis eē videbat. Ista stella fuit aia b̄ti fráciscі. que instar lune erat magna ꝑpter imēsuz amorē. q̄ ẽm Bersi. Qui charitatez magnā h3 est beatus z magnus. q vero paruā h3 charitatez: paruus est. qui nullā: nullus est. Instar solis erat lucida ꝑpter del cognitionez. Et instar stelle fuit icoꝛrupta ꝑpter cognitī z dilecti ꝑpterā retentionē. hoc significatū est q̄ qbusdaz fr̄ibus appuit in specie currus ignei miranda splēdoris sup q̄ globus igneus lucidus splēdebat. q solis hñs splēdorez. nocte ꝙuertit in diem. Ideo aūt appet in curru igneo. Qz eius aia posita est in fornace charitatis accense. Ideo globus lucidus: quia imersa est in lumine diuine sapiētie. Iō instar solis: q̄ tota deificata est. z iō secura est de eterna possessione.

¶ Sermo. cclxiij. ¶ De eodē sermo. ij.

QIdi alterū angeluz ascēdētē ab ortu solis hñtez signū dei viui ꝛc. Apoca. vij. Xp̄s aū ꝑmū aduētū q̄ erat aduētus misericordie: ꝑmisit ágelū. s. b̄tm ioānē baptistā. Vñ vero scīm aduētū sue iustitie ꝑmisit alterū ágelū. s. b̄tz fráciscū. ¶ In ꝑmissis aūt verbis tria de b̄to francisco ostēdunt. ¶ Primo q̄ erat hō ágelicus cū dr: Vidi alterū angelum. In angelo

sig dez sunt q̄ttuor ꝑmēdabilia. de qbus dicit ꝓpha: Qui facit angelos suos spiritus ꝛc. obediētie velocitas. Jō dicit angelos suos. i. nūcios: magna puritas. Jō subdit: spūs: magna humilitas. Jō dicit: ꝛ missros suos: ꝛ feruēs charitas. Jō dicit: ignē vrentē. Propter ista quattuor beatus frācisc⁹ angelo assimilat. ℣ Primo, ꝑter obediētie ꝓmptitudinē. Quattuor sig dez deus beato francisco ꝓcepit. ℣ Primo vt aduersa letāter acciperet. ℣ Scō vt semetipm ꝓtēneret dicēs: Francisce amara p dulcibus sume. quo ad ꝑmū. Et resp̄z ꝓtēne si me cupis agnoscē. quo ad scōz. ℣ Tertio vt suam ecclesiā repararet cū sibi dixit: Frācisce vade repara domū meā. ℣ Quarto vt in se tm̄ ꝛ nō in aliquo hoīe speraret dicens: Quis pōt tibi meliꝰ facē. dūs an ferꝰ diues an paup. Ald ista q̄ttuor ꝓcepta q̄ el deus ꝓcepit: valde obedies fuit. ℣ Primo q̄ aduersa letāter sustinuit. vñ ipse dixit: Dn̄ est bonū qđ expecto q̄ pois pena me delectat. Dicit etiā de eo q̄ malebat de se audire vituperiū q̄ laudis ꝓconiuz. ꝛ cū pueri post eū currerēt ꝛ lutuz ꝓicerēt ipse semp ad oia ꝓatiens fuit. ꝑpōs. Opprobriū exprobrātiū cecidert̄ super me. ℣ Scōo seipz ꝓtēpsit: q: se maximū pctōrez reputauit. Vñ cuidā suo fr̄i interrogāti quā opinionē de se hēret. rñdit: Videor mihi esse pctōr maximus. i. Thim̄. i. Xp̄s venit in hūc mūdū ꝓcca tores saluos facē. quoz ꝑmus ego sum. ℣ Tertio ecclesiā dei verbo ꝛ exēplo reparauit. i. Thim̄. iii. Scias quomō oporteat te in domo dei cōuersari ꝛc. ℣ Quarto spem suā in solo deo posuit. Vñ sepe dicē ꝙsueuit cū ꝓpheta. Jacta cogitatū tuū in dño ꝛ ipse te enutriet. ℂ Secūdo assimilat angelo ꝑpter suā puritatem. Zabo: auit nāq; dyabolus in coꝛbꝰ frācisci quadruplicē suggestionē imitādo. Illiqñ suggestionē frandulētie: vt euz a feruoꝛe spūs reuocaret dicēs: Nullus est pctōr cui penitēti deus nō indulgeat: sz nimis se affligēti misericordia denegat. Ipse aut̄ ista suggestionē vicit per sapientiaz ꝛ discretionē. sciens q̄ per hoc ipsuz volebat a feruoꝛe reducē. i. Joan. iij. Nolite omni spiritui credē: sz ꝓbate spūs si a deo sunt. Alliqñ suggestionē cōcupiscētie. sed istā suggestionē deuicit p carnis mortificatiōnē. nā mō cū choꝛda grauiter se verberabat. modo se in niue magnā ꝓiciebat. mō cibos ne palatū alliceꝛet: aqua frigida vel cinere permisceꝛe bat. ad Lol. iij. Mortificate mēbra vra q̄ sunt sup terraz. Alliqñ materiā auaritie: qñ in via sacculū plenū pecunijs reppit: sz nllo mō accipe curauit. Tādē a socio molestat⁹ apiri iussit. ꝛ ecce serpēs inde exiliēs cū ipso euanuit. ad Phil. iij. Dia arbitroꝛ vt stercora vt xp̄m lucrifaciam. Alliqñ materiā impatiētie: sicut qñ ipm grauiter verberauit. Hebr. x. Patientia dei ē vobis necessaria. nec mirū si dyabolus nūq̄ in coꝛe eius stirare potuit: q: fortissime munitū fuit. Quidā enim vidit bīm frācisci fortissimis ensib⁹ duob⁹ in modū crucis signatū. quoz vnus a capite ad pedes. alius aūt a manu ad manū tēdebat. Si. n. dyabolus volebat in illū stirare a supioꝛi parte p fraudulētiaz. ibi icidebat ense sapiētie. si ab inferioꝛi p̄te piscētiaz. ibi icidebat ense castitatis ꝛ cōtinētie. si vero a dextris p ꝑsperitatez ꝛ aduersitatē: ibi icidebat ense fragilitatis ꝛ tēperātie. si a sinistris p aduersitatē ꝛ impatiētiā: ibi icidebat ense magnanimitatis ꝛ patiētie. ℣ Tertio assimilat ageloꝑ excellentē humilitatē ꝑpter quā q̄druplicē meruit exaltatiōnē. ℣ Primo exaltat⁹ ē in ecclā: q: factus ē eius fusle tator. Vñ sūmus pōtifex cū lateraū. basilicā subito minaꝛi ruinā ꝓspiceret: vidit bīm frācisci ea suo dorso suppolito sustētare. Ecce. ix. Ciuitas pua ꝛ viꝛ pauci in ea. Viri qdē multi sunt in eccl̄ia numero: sed pauci in ea sunt merito. Venit contra eaz rex magnus. i. dyabolus ꝛc. ℣ Scōo exaltatus ē in fama: q: toti mūdo fuit admirabilis ꝛ p̄claꝛus. Eccli xi. Est hō abundans ꝓpter nos: ꝛ oculus deꝛ respexit illū in bonis. ℣ Tertio exaltatus ē in doctrina: q: factus ē fructuoꝛ sus ꝑdicator. Ecc. xi. Sapiēcia humiliabit. s. bīi frācisci exaltabit caput illius. ꝛ in medio magnatoꝝ. i. p̄dicatoꝝ confidere eū facit. ℣ Quarto exaltatus est in gloꝛia: q: factus ē ciuitatis celestis summus inhabitatoꝛ. Sicut patet in visione

habita ō ſede ſublimt. Job.xxij. Qui humiliatus fuerit erit in gloria. ℭ Quarto aſſimilat angelo ꝓpter feruentē amorē. Ipſe enim totus fuit dei amore plenus. qō patet per quatruor ſigna. ℣ Primo p corporis eleuationē. q: ſepe cū oraret ui ſus eſt totus a terra ſubleuari. Iſta náq; ſubleuatio corporis mētis eleuationē ſignificat. ℣ Scōo p corpis calefactionē. Interrogatus enīz quo mō tā tenui tunica poſſet a frigore arceri. reſpōdit. Si ignis ſpūs ſancti iterius nos calefacet: caro noſtra exterius frigus nō ſentiret. ℣ Inflámatū eſt cor meuz ⁊ renes mei ꝯmutati ſunt. ℣ Tertio per mētis eleuationē. Sancti enīz viri in mētis exceſſu rapti: exterius inſenſibiles reddunt: q: ab amoris violētia totalr interius abſorbent. Uñ quada vice cū ſanctus franciſcus a pplo ꝓuideret. inſenſibilis p oia videbat. ij. Lox.xij. Scio hoiem in xpō ſiue in corpe ſiue extra corp⁹ cē. ℣ Quarto per ignis exteriorꝭ extictionē. Martyres enim dei ideo ſepe vim ignis non ſentiebāt: q: ignis amoris ipos frigidos reddebat. Ideo beatus fráciſcus ſoldano dixit: cū ſacerdotibus ſuis ignē intraret. ⁊ ille quē dei clemētia protegeret verā fidē haberet. Sciebat enīz q: ignis exterior ceſſiſſet ardor fidei ⁊ igni amoris interni. Origenes. Mirabile genus medicamēti: vt ignis ignē extinguat. ℭ Secūdo fuit hō virtuoſus. qō notat cum dī: Aſcēdente ab ortu ſolis. In hoc enīz q aſcēdit cū ſole: notat q totus fuit illuminatus: inflámatus ⁊ deificatus ℣ Primo aſcēdit totus illuminat⁹: ideo totuz mūdum renebꝛ ſuum illuminauit. Apoc.xvij. Uidi aliū angelū aſcēdentē ab ortu ſolis cē. Et ſequit: Et terra illuminata ē a gloria eius. Terra náq; ē obſcura: ſicca ⁊ frigida. Et ſignificat mundum: vbi ſunt multi obſcuri. i. erronei. multi frigidi. i. negligētes ⁊ tepidi. multi durī. i. obſtinati. Bēñ. i. Terra erat ianis: ianis quo ad tepidos. ⁊ vacua: q ad duros. ⁊ tenebꝛe erant ſup faciē aby ſſi: quo ad obſtinatos. Uenit enīz ſanctus franciſcus portans ſecū tres radios. ſ. radiū doctrinarū per quez illuminauit obſcuros. radium exēploꝝ p quē inflámauit tepidos. ⁊ radiū miraculoꝝ per quez cō uertit obſtinatos. Eccle.xliij. Triplr ſol exurēs mōtes cē. Ipſe eiz excuſſit ignorantia in erroneis radio doctrinarū. negligentia in tepidis radio exēploꝝ. ⁊ duritiā in obſtinatis radio miraculoꝝ. ℣ Scōo aſcēdit totus inflámat⁹. habuit enīz carbones accenſos in ore: q: habuit ignita verba. Ecc.xlviij. Surrexit helyas q ſi ignis. In corde: q: huit ignita deſideria. Luc.vlt. Nōne cor nr̄z ardēs erat in nobis cē. In corpore: q: habuit ignita ſtigmata. Ecc.xxxviij. Uapor. n. vrit carnes eius. In ſua actione: q: habuit ignita opa. Job.xxxvij. Nōne veſtimēta tua calida ſūt cē. ℣ Tertio aſcēdit totus deiſi cat⁹. Ex eo. n. q cū ſole aſcēdit: ei⁹ ſiliū dīnē idut ꝓ ſtigmata q̄ portauit. Mat. xvi. Siqs vult venire poſt me abneget ſemet. ⁊ tollat cru. ſuā ⁊ ſequ. me. ℭ Tertio fuit hō diuin⁹. Et hoc tāgit cū dī: hñtes ſignū dei viui. Iſtō ſignū portauit i corde p amoris vulneratōez. Lanc.iij. Uulnerata charitate ego ſuz cē. In corde p maceratōez. ij. Lox.iij. Semp mortificatiōne ieſu in corpe vro circūferētes. In pte per ſtigmatū impreſſionē. Lanc.vij. Pone vt ſignaculū me ſup cor tuū. Hoc refert ad vulnus cordis p amorez: vt ſignaculū ſup brachiū tuuz. hoc refert ad vulnus ſtigmatū per impreſſionē: q: fortis ē vt mors dilectio. hoc refert ad vulnus corporis p maceratiōne. Sancti eiz viri p dilectionē quā in ſe ſeruēter gerūt omnia vitia in ſe extinguūt.

ℭ Sermo.cclxiij. ℭ De ſtigmatibus franciſci Sermo.i.

QUo eniz ſtigmata dñi nr̄i ieſu xpi in corpe meo porto. Gal.vi. In hīs verbis q̄ ad honorē beati fráciſci leguñ tria ꝓlicanē. ℭ Primuz eſt q: ſtigmata portauit. quod fuit indiciuz maxime charitatis. Quinqz enim fuerūt i corde eius que fuerūt cauſa ſtigmatū i eius corpore. ℣ Primū fuit vehemēs imaginatio. q aūt imaginatio ſpiritmat patet per duo exēpla que ponit Hiero. in glo. Bēñ. xxx. Unū eſt q dum quedaz mulier ethiopez peperiſſet. ⁊ ex hoc a viro ſuſpecta haberet. inuentū eſt hoc

sibi aceldisse ex quada imagie ethiopis quā ipa cōspexit. Illud exēplū ē q cum quedā mulier filiū parētibus oīno dissimilē pepisset. ex hoc suspecta haberet inuctū est q talis imago in cubiculo habebat. Dicit eim phs in li. de aialib⁹: q cū quedā gallina gallū vicisset. galline ex imagine. s. victorie crista ꝛ calcanea sunt exorte. Scūs ergo francisc⁹ in visione sibi facta imagiabat seraphin crucifixū ꝛ tam fortis imaginatio extitit q vulnera passionis in carne sua impressit. ℣ Secūdū fuit vehemēs dilectio: q eim amor habz virtutē imprimēdi. dicit hugo de scō victore: Scio aia mea q qcqd diligis in eius similitudinē trāsformaris. Quia igit amor passiōis vsque i corde bti francisci ardebat fortiter ꝛ feruēter. ℔ in carne sua faciebat mirabilia. Prouer. vi. Nūquid pōt hō ignē abscondere in sinu suo in vestimēta nō ardeāt. ℣ Tertiū fuit vehemēs admiratio: q. n. admiratio imprimat: onīdit Augu. contra Julianū adducēs exēplū ouium Iacob: q ex quada admiratōe virgarū fetus varios cōcipiebāt. videbat aūt franciscus seraphin crucifixū ꝛ admiratiōe ꝛ stupore nimio replebat. Ezech. i. Hec erat visio discurrēs i medio aialiū. splēdor ignis. ꝛ de igne fulgur egrediens. ℣ Quartū fuit vehemēs meditatio. qō aūt meditatio imprimat sufficiēter pz. Eccl. xij. Ubi dicit: Frequens meditatō carnis afflictio ē. In meditatōe mea exardescit ignis. Istā meditatione habuit frāciscus qui xpi passionē quotidie meditari nō cessauit. Deut. vi. Meditaberis sedēs i domo tua. ℣ Quinto fuit vehemens ipius cōpassio. q aūt cōpassio ipsimat pz: q gallina ad pullos suos tāta cōpassione efficit q tota infirmari videtur. Sic frāciscus ad xpi passionē tāta cōpassione mouebat. vt cū eius passio in mente veniret totus liquefieret. ac vix lachrymas cōtineret. Cant. v. Elia mea liquefacta ē vt dilectus locutus ē ꝛē. ℂ Secundo per hoc quod portauit stigmata dīt onīdit q fuit precōnū maxime familiaritatis. Christus eim dedit beato francisco stigmata tāquam arma sua. vexilla sua: sigilla sua: ꝛ testimonia sua. ℣ Ipse nāq; erat miles xpi: signifer xpi: legatus xpi: ꝛ preco xpi. ℣ Quia igit erat miles xpi. ipe xps dedit sibi stigmata tāquam arma sua. Doc pz ex eo q visus ē mūtus duobus cruibus in modum crucis. Ita q dyabolus nō poterat intrare in cor suū: nec a superiori parte per aliquā vanaz spem: nec ab inferiori p aliquem inordinatū amorē: neq; a dextris p aliquā inordinatā letitiā: nec a sinistris per aliquē inordinatum dolorē. ℣ Secūdo fuit signifer xpi. iō dedit sibi stigmata tāquam vexilla sua. Ad vexilla siquidē regalia hostes terrent qui fugerant reuertunt. principes aiant. ꝛ ceteri cōgregantur. Legit q quidā ex reuelatōe diuina vidit crucē auream ex ore francisci procedentem: cuius summitas celū tangebat cuius brachia videbant vsq; ad fines mundi extēdi. per hoc q summitas celos tangebat significabat: q angeli ad visionē stigmatū trahebant in magnaz admiratōez. per bracchiū inferius signi ficabat q dyabolus ducebant ad magnā cōfusionē. Per bracchiū sinistrū qō ptē debatur ad aquisionē significabat q peccatores in dei amore frigidi puocaban tur ad quersionē. Per bracchiū dextrū qō ptendebat ad austrū significabat q fideles in dei amore feruentes iducebantur ad deuotionē. ℣ Tertio q: erat legatus dei iccirco dedit sibi stigmata tāquā signa sua. ipse quidē tāquā legatus xpi bullā summi pontificis secū ferebat. Uñ ꝛ in vita sua signo thau litteras sigillare cōsueuerat. Tāquaz legatus signa pontificalia secū deferebat. Uñ quidā in cīfrōte vidit signū thau varietate coloriz distinctū: qō eius frontem miro venustabat ornatu. Tāquaz legatus peccata remittebat. Uñ cuidaz cū bacchulo qui figuram thau in se habebat. apostema fregit ꝛ sanatus fuit. Tāquā legatus benedīc tiōez dabat. Uñ appropinquāte hora mortis i modū crucis manibus cācellatis fratres benedixit. Tāquā legatus sinodo itererat. Uñ cū quadā vice a. p. uinciali capīo cor pali⁹ deuisset visus est a quodā ibi cōsistere in spū ꝛ i modū crucis frēs bñdicē. ℣ Quarto q: erat preco dei dedit ei stigmata tāquā signa vel te-

stimonia sua. vt ab oibus pco del cognoscerer. & verba illius quasi ex ore dei reciperent. Hiere. xv. Si sepaueris pciosu a vili quasi os meu eris. Un cu quidam rustici eu interrogarēt quis ipe ēt. & ipe se del pconē ee diceret eu in niues piecerunt dicētes: Jace ibi rustice preco del. ¶ Tertio oñ dic per hoc q stigmata in corpe suo portauit qō fuit argumētu oim mode veritatis. Qō multiplr ostendi pōt. ℣ Primo ex seraphica visione. Uidit eim beatus frācisc⁹ xpi passionem meditādo. revolvit vnū de seraphin sex alas hītes. & inter alas erat effigies xpi crucifixi. dispares aūt in corde suo mirabilem reliquit ardorē: & in corpe suo stigmatū impressionē ℣ Secūdo ex sanguinis emissione. Ex dextero eim latere tāquam lancea trāsfixo sepe sanguis exibat. qui tunicam & femoralia respgebat. Alias enim sanguine nō emisisset si vera stigmata nō fuissent. ℣ Tertio ex sensibili dolore. Cū eim quidā frater scapulas eius cōfricaret & vulnus lateris sic tetigisset beatus franciscus ad eius tactum dolorē sensit & maxime exclamauit. Alias enim dolor ibi non sentiret nisi vera stigmata haberent. ¶ Quarto ex miltorum fideli attestatiōe quia multi tā in vita q in morte ista stigmata viderūt: tetigerunt: & osculati fuerūt. i. Joan. i. Qō audiuimus & quod vidimus oculis nostris &c. ¶ Quinto ex multop miraculorum ostēsione. nā ex lignis ipis mō certificat dubios. sicut patet in papa Gregorio. modo iuuat deuotos. sicut patet in milite sibi deuoto qui letaliter fuit vulneratus. mō cōuertit incredulos. sic patet in clerico de eius stigmatibus dubitanti. & manu sua vulnus recipiēti.

¶ Sermo. cclxv. ¶ De eodem Sermo quartus.

QUenite ad me omnes qui laboratis & onerati estis: & ego reficiā vos. Mat. xi. In pūti euangelio quattuor psone inuitant vt ad xpm veniant scilz fatigati: idest auari qui sunt in continuo labore. onerati: idest superbi: quia superbia nimis ē ponderosa famelici. idest luxuriosi. & sepati: idest sine iugo discipline diuini. ¶ Dicat ergo beatus franciscus: vos fatigati labore auaritie vēite ad me paream: & refouebo vos. ℣ Uos onerati pondere superbie: venite ad me humilē & allectabo vos. ℣ Uos aūt famelici fame cōcupiscentie venite ad me amore ōi flagrante. & ego reficiā vos. ℣ Uos diuisi a iugo disciplīe. venite ad me sugum obedientie ferente. & ego pacificabo vos. ¶ Habuit igit franciscus paupertates, p quā fatigatos labore auaritie refouebat. ¶ Eius aūt pauptas fuit spōtanea. Cum enim quadā die euangeliū legeret in quo dns discipulos sine auro & argēto & calciamentis mittebat. cōtinuo adoīa implenda se accīnxit. ℣ Secūdo fuit extrema: q: nudus ad cōuentionez venit. q: & cū vestibus patris auaritie resignauit. & nudus de nudo exiuit: q: nudus super nudā humū se poni fecit. Tā extrema fuit q non solū paup sed pauptas poterat appellari. sicut ps in tribus mulieribus que ipm taliter salutauerūt &. Tertio eius pauptas humilis & deuota libentius vrebat elemosynis ostiatiz quesitis q sponte oblatis: dicēs illū panem ee angelicū: q: dabat inspiratiōib⁹ angelor. ps. Panē angelor manducauit homo. ¶ Secūdo habuit humilitatem. pfundā p quā oneratos p se supbia allectabat. Cuius humilitatis sunt gn, q gradus. ℣ Primus ē laudes hominū fugere. Malebat eim de se audire vitupertū q laudis pconiū. Unde cuidaz fratri pceperat vt cū populus eū laudaret ipse in cū verba vilitatis inferret. Secundus gradus ē humilia sentire de se. Un a quodā fratre interrogatus quam opinionē hēret ō se. rūdit: Ideo: milhi ee maximus peccator. ℣ Tertius ē ihac vita semp se timere. Un cū ab aliquo populo beatificaret: dicebat. Noli me laudare tāquā securū. adhuc filios & filias hīe possuz reuertēs ad seculū. nemo laudandus cuius incertus ē exit⁹. ℣ Quartus ē iferioribus obedire. Voluit eiz magis subesse q preesse. Unde generalīce dens officio guardiani debat voluntati. & socio suo cum quo ire solitus erat. obedientiam pmittebat. ℣ Quint⁹ gra-

dus ē de opprobrijs hoium nō curare. Uñ cū tpe hyemali indutus pānsculis oīōñi tremebundus insisteret. dixit ei quidā vt de suo sudore vnam sibi hume tratā vēderet. ille rñdit. Nō tibi ʒ dño meo vendo. ¶ Tertio habuit dei amorē feruētē p quē cōcupiscētie fame onera. tos spūalr reficiebat. Cuius amor feruē dus pʒ per orationes feruidas quas fa ciebat. Eius nāq; oīōes fuerūt mīte ond cedinis: feruoris: virtutis: ptātis: ⁊ gre. Tāte dulcedinis vt in eo facerēt mētis excessum ⁊ eleuationē. Tāti feruoris vt in eo inducerēt corpis eleuationē. Tan te virtutis vt in hoibus facerēt magnaz ūmutationē. Uñ cum pro quodā abbate orāret. ille subito tantā sensit ūmutatōez ⁊ dulcedinē mentis quātā in vita sua ñ fuerat exptus. Tāte ptātis vt dyabolo faceret magnā cōfusionē. Cuz enīz ciui tatem assisij ⁊ totā illā regionē draco vi deret. abhorrebat. ille orauit ac statiz eua nuit draco. Tante gre vt sibi impetra ret peccatoz remissionē. Cū enīz quadā die peccata delleret a spū sancto certifi catōnē accepit q; dūs sibi pcta sua dimi sit. ℣ Quarto habuit pfectā obedientiaz per quā illos qui erant sine iugo disci pline pfecit. Cuius obedientia tāta fuit q; nō tantū obediebat suo suplori. i. deo. nō solū suo equali. i. cuilibet alteri Plato: sed suo inferiori. quia guardiano suo obedientiā ꝓmittebat. ⁊ q; sic obedi ens fuit: siccirco oīa elementa ⁊ omnes creature sibi obediebant. Aer nāq; idu it nouā claritatē: q; cū ipsum ⁊ sociū su um caligo tenebrosa inuoluereat ad eius oīōez tandē tanta claritas radiauit q; ipos vsq; ad hospitium letos perdurit: Ignis induit nouā lentatē: q; cū ipse ex nimio oculoz dolore infirmitatē incur risset ⁊ oporteret sibi cū igneo ferro co cturā fieri. ille ferrū candēs signauit: q; nullū dolorē sensit. Aqua induit nouaz trāquillitatē: q; cū quidā naute naufra giū formidarent inuocato eo traquilli tas ē secuta. Aqua etiā induit nouū sa porem: q; ad eius oīōem in vinū optimū ē cōuersa. Terra induit nouā fertilitatē q; per ei⁹ merita sepe fertilitas magna fuit. Eius etiā oīōe terra fontē aque de dit. Obediebant etiā ei cetere creature: sez creature que hūt tñ cē: sicut pz in la pide quo caput mulieris cōtriuit. q; hūt viuere. sicut pz in petroselino miraculo se inuento. que habent secure: sicut pa tet in auib⁹ in quib⁹ hō ꝑpter peccatu triplex amisit dūtuz q; auesaudita voce fugiūt. ⁊ se cōtractari nō pmittūt. ⁊ viso hoie a cātu desistūt. Sed reuera ei obe diebant: q; vocate veniebant. ⁊ se ab ipo tangi pmittebant. ⁊ iuste cantabāt. ⁊ iuste subticebāt. sicut in legēda cōtinetur. Obediebāt et ei creature que hūt discer nere. s. hoies non solū vsui: sed et mor tui. q; plurimos suscitabat. Obediebāt et ei creature intellectuales. s. angeli. ñ solū boni qui coīa ipso in infirmitate po sito dulciter cantauerūt. sed et mali qui ad eius imperiū sepe fugerūt. Uñ cū ci uitas reatina intestino bello periret. vi dit supra ꝑta demones exultantes. vñ socius de eius mādato clamauit. Ex pte dei oipotētis: ⁊ iussu serui eius. Franci sci discedite demones vniuersi. ⁊ statim demões fugerunt. ⁊ sunt fugati ⁊ ciues pacificati.

¶ Sermo. cclxvi. ¶ De sancto Dionysio martyre. Sermo primus.

Quidam viri adherentes paulo crediderunt: in quibus Dionysius ariopagita ⁊c. Act. xvij In ista colluctatōne quaz hūt Paulus cū Dionysio stoicis ⁊ epicuris quattuor ternarij ponunt. sicut ex ipo textu manifeste habet. ¶ Primus ternarius ē: quia ibi sunt qdā irridētes. qdā dubitantes. ⁊ quidā credētes. Irridentes erant qui dicebant. quid vult semiuerbi⁹ iste dicere. Dubitātes qui dicebant: audiemus de te hoc iterū. Dionysius aūt non erat de numero irridentiū: sed de numero dubitantiū. ⁊ tandē factus ē de numero credentiū. Uñ Aug. in quodā sermone tractās verba predicta. Inter irridētes ⁊ credentes medij sunt dubitantes. Qui irridet cadit. qui credit stat. ⁊ qui dubitat ille fluctuat. Audiemus te ingentō h̄ tēp. Icerti an casuri cēnt cū irridētib⁹. an staturi cū credētib⁹. hodie ait iste cnari⁹ mkrū viget. Sūt nāq; mkri ir

rídétes. Prouer.xv. Stultus irridet disciplinaz patris sui. ⁊ tales a deo irridebunt. ps. Qui habitat i celis irridebit eos. ⁊c. Sūt ér multi dubitantes qui nec cadūt cū irridétib⁹. nec stāt cū credétib⁹: ⁊ fluctuāt cū hesitātib⁹. Ja. i. Qui hesitat silis ẽ fluctuāt maris qi vēto mouef ⁊ circūferf. Pauci aūt hodie sunt veri credentes: qui. f. hāt fidē cū spe vera. ⁊ cuz dilectióe sincera: ⁊ cū opatione sollicita. Luc. xvij. Filius hois veniēs: putas inuenier fidē in terra. ℭ Secūdus ternari⁹ ẽ: qr ibi erāt quidā epicurī. qdā stoici. et quidā xp̄iani. Isti aūt in alīqbus pueme bant. ⁊ i alīqbus discōuenīebant. Cōuenīebant nāq; i appetitu beatitudis: sed discōueniebāt in mō appetēdi. Appetitus ei felicitatis oībus ẽ cōis. Augu. Oēs pāt disputādo: studēdo: ⁊ viuendo petierūt apphēdere vitā beatam. Appetitus aūt vite beate phīs: ⁊ xp̄ianis: ⁊ bonis: ⁊ malis ẽ cōis. Discōueniūt aūt i mō Epicuri nāq; ponūt summū bonū in voluptate corporis. Stoici vero in virtute ai. ſz xp̄iani in bono ⁊ gr̄a dei. Est ⁊ alia puenientia ⁊ dīa quā ponit Beda inter epicuros: stoicos: ⁊ xp̄ianos. Nā epicuri ponūt felicitatē hois in sollo corpe cōsistere. Stoici in sola aīa. sed Paulus ⁊ xp̄iani ponūt in corpe ⁊ aīa. non in pūti nec ex se: sed ex gr̄a dei. Epicuri igit vt dicit beatus Aug. in pdicto sermone dicunt: Comedamus ⁊ bibamus: cras enī moriemur. Christiani vero nō dicūt comedamus ⁊ bibamus: sed potius dicūt aut dicere debēt: Jeiunemus: donemus ⁊ orem⁹. cras enī moriemur. Aut si hec tria nolūt dicere: saltē dicant duo. f. illa duo: donemus: ⁊ oremus: potius q̄ iciunemus. Stoici aūt dicere pūt virtutem animi a nobis hēamus ⁊ possideamus. cras enim moriemur. credebant enī virtutes politicas a se habē: ⁊ sic se beatos ẽ. Hodie aūt sunt multi epicuri. de quibus dī Phil. iij. Quoz deus vēter est ⁊ gloria in cōfusione coz qui terrena sapiunt. Sunt etiam hodie multi stoici qui de se ⁊ de sua virtute cōfidunt. ps. Qui confidunt in virtute sua ⁊ in mul. diui. sua. glo. Pauci vero hodie reperiūtur veri xp̄iani. Sunt enim veri xp̄iani qui corpus suum macerant ne sint epicuri. ⁊ in deo spem suā ponunt ne sint stoici. Aug. Virtutem querebas dicit: Beatus pps cuius nō voluptas carnis non virtus ppria sed cuius ẽ dīs deus ipsius. Hec enī ẽ doctrina xp̄ianoz incompabiliter pferenda doctrinis imōdītis epicuroz ⁊ superbis stoicorum ⁊ Tertius ternarius est: qr ibi erant quidaz curiosi qui semper volebant audire vel dicere aliquid noui. quidam superstitiosi q dediti erant cultui idoloꝝ. quidā veri malitiosi qui doctrinam beati pauli demonibus attribuebant. Hodie etiam iste ternarius multum viget. Sunt enīz multi curiosi qui superuacua inquirūt ⁊ se relinquūt. Bern. Studе cognosce teipm: qr melior es si teipsum cognoscis q̄ si te negligeto cognoscer⁹ cursū syderū. virtutes herbaz: ac cōpleriones hominū: ⁊ naturas aliāliū: ⁊ haberes sciam oium celestiū atq; terrestriū. Sunt etiaz multi superstitiosi. ſm Jsi⁹. Superstitiō dē quasi super statuta: qr tales statuta maiorum despicūt ⁊ sua anteponūt. Sunt etiam multi malitiosi qui scripturam sacram dicūt eē dyabolicā. Ysa. v. Ue qui dicitis bonū malū: ⁊ malū bonū. Sz beatus Dyony. Iz aliq̄n fuerit curiosus scias phicā sectādo. aliq̄n superstitiosus superstitiosum cultū idoloꝝ tenēdo. nō fuit tamē malitiosus: ſz audītor deuotus doctrinā dñi pauli q̄uote suscipiēdo. ℭ Quartus ternarius ẽ: qui cōsistit in beneficijs a deo receptis quē ponit paulus dicens In ipso viuimus: mouemur: ⁊ sum⁹. Et deo figdē recepim⁹ eē nāz. vitā gr̄e. ⁊ motū opatiōis bone. Gen. i. Fecit de⁹ hoiez de limo terre. ecce eē nature. Et ispirauit i faciē ei⁹ spiraculū vite. ecce eē gr̄e. ⁊ posuit ipm in paradiso vt operet ⁊ custodiret illū. ecce motū opatiōis bōe.

ℭ Sermo. cclxvij. ℭ De eodē. sermo. ij.

REfulsit sol in clypeos aureos ⁊ resplēduerunt montes ab eis ⁊c. i. Mach. vi. Ex his verbis de bto dionysio ⁊ socijs eius tria ostēdunt. ℭ Fuit enim primo a deo valde illustrat⁹. cū dī: Refulsit sol. Et hoc triplici radio. f. Prio radio celestis sapie quā acq

fuit per diligentē exercitatōem ꝛ sollicitudinem. Ideo qdem fuit diligens ꝙ sicut ipse innuit in epistola ad apolopham nem de athenis vsq; ad helyopolis egypti studio acgrendę scie. pfectus est. ¶ Dicit per gerothei ꝛ Pauli eruditiōem. Unde in li. de di. no. postquā se accusauit quare post gerotheū scripsit. alt. Et iniuriam facimus. ꝛ magro ꝛ amico existenti ꝛ nos ex eius eloquijs post diuinū Paulū introducti. Didicit ꝙ assiduam oronem. Unde in li. de di. no. Opz enim oionibus puos ad ipm sicut boni ptinci pem. pduci ꝛ magis ppinquātes in hoc doceri. optima dona circa ipm collocata ¶ Secūdo fuit illustratus radio reuelatōis diuine que fuit triplex. ¶ Prima ē qz spū. ppherie claruit. Prophauit. n. Joāne euangelista in exilio relegato qō inde esset reuersurus. Usi ait in epistola quā sibi misit dicens. Bande vere amabilis. ꝛ infra. Ex custodia que est in pathmos dimitteris. ꝛ ad terrā Asiam reuerteris. Et facies ibi bonas dei mutatōnes. ꝛ his qui erunt post te trades. Secūda est qua assumptōi beate Marie interfuit. sicut ipe in li. de di. no. insinuare videt loquēs ad Timotheū. Nos inquit vt nosti. ꝛ ipsi ꝛ multi fcōrum fratrū cōuenimus ad visionem corpis vite puncti pis. que deū suscepit. adeat aūt ꝛ frater dei Jacobus ꝛ Petrus summa puectissima theologoz sumitas. ¶ Tertia est q̄ ordines officia ꝛ dignitates angelorum pfecte agnouit. Paulus enim in tertiū celū raptus qui hec oia cognouit ipsum edocuit. ¶ Tertio fuit illustratus radio oronis deuote. de qua sic dicit in lib. de diui. no. Nos ipos ergo extēdamus oronibus ad diuinoz ꝛ bonorum radioz attractionem inspectū. Per oiones enim surgimus ad diuinoz cognitiōem trahimur. nō deum ad nos trahētes. sed nosipsos ad deū extēdentes. Et ostendit hoc Dionysius triplici exemplo. ¶ Primo exemplo cathene luminose extente ꝛ funis ꝛ nauis ad petram impingētis. In primo exemplo tria ponit. Assimilat enim oratōem cathene luminose ꝛ pesuper extente. Oratio. n. dicit cathena inquantus ꝙ ipam ad deum trahimur. Dicit lumino

sa inquātum per ipam illuminamur. Dicit extenta inquātum desup nobis a deo infundit. ¶ In secūdo exemplo similit tria ponūtur. s. nauis. funis. ꝛ petra. Nauis est anima nostra. funis oratio deuota petra autem xps. Per funes ergo orationum trahim' anima nostram ad petram. s. xpm. nō ipsum xpm ad animam nr̄am. ¶ In tertio exemplo similr tria ponūtur. s. nauis. petra. ꝛ impulsus ad petrā. ¶ Anima enim nra in petram impingit. quādo peccatū mortale ꝓmittit. ꝛ quāto impingit fortius. tanto se a deo elongat amplius. ¶ Secūdo ipe cum socijs suis fuit valde munitus. quādo notat cum dicit. In clypeos aureos ꝛ ereos. Ipe enim fuit clypeus dei inquātum habuit fidē dei. Eph. vi. In oibus sumentes scutuz fidei. Tunc aūt iste clypeus ē aureus quādo fides est cum charitate. ꝛ tūc est ereus quādo nō pōt aliqua passio ne frangi. Tali clypeo fuit munitus beatus Dionysius. Fuit enim diuersis supplicijs examinatus. sed semp mansit inuictus. Fuit ter militū manibus flagellatus instar Beati Pauli. qui dicit. Ter ꝙ gis cesus sum. Fuit super cratem ferreā assatus instar Beati Laurētij. Fuit ad se roctissimas bestias. pfectus instar Danielis ꝛ Ignatij. Fuit in clibanuz iactat' instar trium pueroz. Fuit crucifix' instar xpi. Fuit capite truncatus instar Pauli. Sed tamen flagella amiserūt virtutez seuiendi ꝓpter virtutū munitōem. ij. Lor. vi. Per arma iustitie a dextris ꝛ a sinistris. Cratis ferrea amisit virtutem ꝓbrendi. ꝛ hoc ꝓpter ignitam dilectionez. Origenes. Admirabile genus medicamēti vt ignis igibus extinguat. bestie amiserunt virtutem seuiēdi. ꝛ hoc ꝓpter crucis oppositōem. Mor enim vt crucē oppositum eas mansuetissimas fecit. Job. v. Bestie terre pacifice erūt tibi. Clibanus amisit virtutē vrēdi. ꝛ hoc ꝓpter aure spūs sancti refrigeratōez. Dan. iij. Fecit medium fornacis quasi vētum roris flātem. Patibulū crucis amisit virtutē cruciādi. ꝛ hoc ꝓpter dominice passionis recordatōem. Brego. Si passio xpi ad me moriam reducit nihil est quod nō equo animo tollerē. Gladius amisit virtutez

occidẽdi. Gladius. n. ipsum nõ occidit sed p amorẽ ad vitam p duxit. ℭ Tertio fuit ceteris ad illuminatiõem datus. qõ notat cum dicit. Et respleduerunt montes ab eis. Est eim datus fidelibus ad illuminatiõem ⁊ ꝓsolatiõem. ꝓpter beneficia que impẽdit. Adiuuat. n. ꝺuotos punit in ꝺeuotos. recipit penitẽtes conuersos. ꝺeuotos qꝺem adiuuat ꝺ vita ad mortẽ ⁊ post mortẽ. Jn vita sicut patuit ꝺ vngoberto rege francoꝝ sibi ꝺeuoto quem sepe ab ira patris eripuit. Jn morte sicut ꝑ quia cũ legati Michaelis impatoris libros Dionysij de nouo trãslatos ludouico mississent decem ⁊ nouẽ infirmi curati sunt. quoꝝm aliqui erant ad mortẽ dispositi. Post mortẽ sicut ꝑ supraseripto ꝺagoberto. cuius aiam a ꝺemonibus liberauit. Jn ꝺeuotos etiam punit. sed penitentibus parcit. sicut ꝑ in Clodoneo rege qui brachium Dionysij francgens in amentia versus est. sed postmoꝺũ penituit ⁊ sanitatem recepit.

ℭ Sermo. cclxviij. ℭ De eoꝺẽ tmo. iij.

Justorum anime ⁊ manu ꝺei sunt. ⁊ nõ tanget illos tormentum malitie ⁊c. Sap. iij. Quia ꝺe beatum Dionysium ⁊ socios suos manu sue gratie coũertit iuxta illuꝺ. ꝑs. Emitte manum tuã ꝺe alto ⁊c. conseruauit iuxta illuꝺ Joan. x. Nõ rapiet eas q̃quam ꝺ manu mea. coronauit. iuxta illuꝺ Sapi. v. Accipiet regnũ decoris ⁊ diadema speciei ꝺ manu ꝺomini. Jꝺeo verba ꝑmissa ꝺe põ ⁊ socijs eius recte exponũt. Jn quibus verbis ꝺescribit quantus ad quinq;. ℭ Primo quantũ ad vite perfectiõem cũꝺicit. Justoꝝ anime. Fuit enim iustus qmlibet iustus suum reꝺꝺidit. s. ꝺeo. ꝓximo. ⁊ sibi. Fuit enim ordinatus quantũ ad ꝺeum per intimã contẽplatiõnem. Ascendit enim ad ꝺeũ p tres gradus contemplatiõis. quos ipe ꝺistinguit in li. ꝺe ꝺ. no. s. per sensibiliũ manuductiõem. per intellectualẽ opatiõem. ⁊ per imediatam ⁊ felicẽ vnionem. Ipse qꝺem ante suam quersionẽ fuit magnus phs. postmoꝺũ factus ẽ verus xp̃anus. postmoꝺũ a beato Paulo ꝺ Dionysio in ꝺiuinis factus ẽ valde perfectus. Jnquantum igit fuit phs ascendebat in ꝺeum p creaturaꝝ manuductiõem. Rom. i. Jnuisibilia enim ꝺei a creatura mundi p ea q̃ facta sunt intellecta ꝓspiciunt. Jnquantũ factus est xp̃anus ascẽdebat p intellectualem operatiõem. ꝑs. Da mihi intellectum vt discam mandata tua. Jnquantũ fuit in diuinis valde perfectus ascendebat p imediatam vnionẽ. ij. Cor. iij. Nos aũt reuelata facie gliam ꝺei speculates. ꝺe isto triplici gradu ꝺicit. Prouer. iiij. Justorum semita quasi lux splendes. pcedit ⁊ crescit vsq; ad pfectũ ꝺiem. ℭ Primo nãq; iustus ꝺe ꝺeo incipit hic aliquẽ splendoꝝ quãꝺo in creaturis respicit. Deinꝺe pcedit ad maiorem cognitiõem quãꝺo i ipm querit. ⁊ tanꝺe crescit vsq; ad pfectũ ꝺiem q̃n se sibi totaliꝝ p amorẽ vnit. Secundo fuit ordinatus quãtũ ad. pximus per compassiones. Displicebat enim sibi q̃n aliquis erat nimis austerus. Erat tẽ ꝺuo sancti viri q nimis erant austeri. s. carpus ⁊ ꝺemophilus. Jsti voles ipi ꝺe mophilũ ad ꝓpassionẽ inclinare ep̃lam sibi scripsit. in qua ꝺe ipo carpo exẽplus mirabile recitauit. Cum. n. gꝺã infideles quenꝺa xp̃anum puertissent. tantã carpus turbatiõem habuit p infirmitatẽ in currit. quotiꝺie rogans ꝺeũ vt ipos puniret. Ecce in ꝺomo sua quedam fornax appuit. ⁊ iuxta illã illi ꝺuo valde trementi stantes qui retro a qbusꝺam impinge bant. ⁊ ante a serpẽtibus ꝺe fornace fugentibus trahebant. Respiciẽsq; carpꝰ vꝺit celũ aptum ⁊ iesum cũ multituꝺine angelorꝝ. sed aꝺeo ꝺelectabat in punitiõne istorꝝ ꝑ vtr respicere volebat ad celũ. Tanꝺe iesus ad ipm ꝺescenꝺẽs homines eripuit ⁊ carpo ꝺixit. Percute me. paratus sum enim aꝺhuc p hominiꝫ saluatiõe pati. ⁊ hoc mihi amicũ q̃ nõ peccẽt hoies. Ecce tria verba mirabilis pietatis. Unũ q̃ ꝺixit. pcute me. vt illoꝝ vinꝺictam in seipm retorqueret. Alliuꝺ qꝺo ꝺixit q̃ si possibile esset aꝺhuc p hoibus saluãꝺis pati paratus eẽt. Tertium quãꝺo ꝺixit q̃ valde sibi amicum est vt homines abstineãt a peccatis. ℭ Tertio fuit ordinatus quantũ aꝺ se per magne sanctitatis pfectiõem. ꝓpter quã hoꝝ natus fuit a xpo. ab angelo. ⁊ a mũꝺo.

Christus nanq; ad ipm in carcere descendit. & missam celebrati panem obtulit dicens. Accipe hoc chare meus. q; mecuz erit merces tua magna. Angeli honorauerunt. & quantu ad corpus quando corpus Dionysij caput inter sua brachia angelis cum laudibus precedentibus fere per duo miliaria deportauit. Et quantuz ad aiam q; multis laudibus animaz eius & socioz angeli deportauerut ad celum. Totus et mundus ipm honorat. Vñ dixit sibi xps. Memoria tua erit in laude. Eccle.xliij. Sapiam sancte narrat populi &c. ¶ Secudo describit quantu ad suam conuersionē. Cum dicit. in manu dei sunt. Prius quidem erat in manu sinistra. sed postmoduz in manu dextra dei venit quādo de statu infidelitatis xps ipm conuertit. Cuius conuersionē tria causarūt. ¶ Primuz est obscuratio. Videns enim Dionysius eclypsim facta in passione domini nō esse naturalē. tuz q; luna erat in perfecta distātia a sole. tum q; eclypsis lumen nō aufert ab omnibus pribus terre. tum q; per tres horas durare nō pōt. Dixit. Ordo nature puertitur aut elementa mentiunt. aut deus nature patif. & elemēta sibi cōpatiunt. ¶ Secūdū est Pauli ꝓdicatio. Act.xvij. Quidam viri adherētes Paulo crediderūt in quibus Dionysius areopagita &c. ¶ Tertiū est cuiusdam ceci illuminatio sicut i legēda habet. ¶ Tertio describit seu cōmendat quantū ad peccati vitatōz cum dicit. Et nō taget illos tormētū malitie. Malitia post suam querionē ipm nō tetigit. sed semp se in puritate seruault. q; triplici exemplo ostēdit. ¶ Primo quia se a mīimis impuritatibus emūdault. Unde dicit in ecclesiarū. Etenim accedentes ad diuinū sacrificiū mundari cōuenit & ab intimis animi fantasys. Secūdo q; se ad puritatez sepe inducebat. Vñ dicit in li. de di. no. Sanctitas vt sīmos dicat esse ab oi mūditia libera & perfecta. & oino imaculata munditia. Sic. n. dr Matthe. vi. Ex abūdantia cordis os loquit. ¶ Tertio q; tpalia ꝓtenebat. vbi supra dicit. Si illi quos dicis factos diligūt ea que sunt sup terrā inherentes materie corruptibili ab oi diuino amore ceciderunt. & nō nouit quomō sancti vocent. ¶ Quarto describit quantū ad suam passionē cum dr. Vñi sūt oculis insipientiū mozi. Bñ dicit. Vñi sunt insipientibus. q; in veritate coram ipsis sapientibus nō sunt mortui. sed viui. Quod ps q; sancto regulo epo arelatesi. missam celebrauit ranquā tres columbe appuerūt. habentes in suis pectoribus litteris sanguineis nomina ipoz scripta. Jō autem appuerūt in specie columbe sanguie tincte. ad innuendū q; inerūt ad celū p gemitum penitētie. per simplicitatē innocentie. & p sanguinem passionis propie. ¶ Quinto describit quantū ad suā glorificatōem. cū dr. Illi aūt sunt in pace. & qua pace dr Isai.xxxij. Sedebat pplus meus in pulchritudine pacis. in tabernaculis fiducie. in rege opulēta. Eorum nanq; pax est pulchra secura & opulēta. Tūc. n. est pulchra qñ sit hostibus supatis. Isa.lx. Jugū enim oneris eius & virgam humeri eius. & sceptrum exactoris eius supalti. Tūc ē pax securaqñ sit hostibus exterminatis. Isa.xxv. Precipitabit mortē in sempiternū. Leu.xxv. Dabo pacem in finibus vestris. tūc ē opulēta quādo sit hostibus expollatis. Tunc enim expoliabunt egyptij. dinbunt hebrei. Exo.xij. Expoliauerunt egyptios. ¶ Sermo. cclxix. De sancto Luca &.i.

SAlutat vos Lucas medicus charissimus: Col.iiij. Ad honorem salutatis psequimur istud verbum salutationis. vbi beatus Lucas a quatuor mendat. ¶ Primo a nr̄e salutis procuratōe cū dicit. Salutat vos. i. salutem eternam exoptat. Quā siquidē salutez dupliciter pcurauit. ¶ Prio verbo cuā gelice conscriptōis. Unde pōtsibi cōuenire quod legit. Eccle.xxxviij Sapiam scribe in tpe vacuitatis. In humano siquidem genere triplex erat vacuitas. De q dicit Bene. i. Terra autem erat inanis & vacua &c. Vacua q̄dez erat affectiua dei dilectione. Unde dicit inanis opatiua. meritoria actōe. Jdeo dicit. & vacua. & intellectiua dei cognitione. Jdeo dicit. Et tenebre erant super faciem abyssi. Lōtra istam triplicē vacuitatem Luas tripli

tem scripsit sapiam. s. euangelicam. vt illuminaret intellectiua ad dei cognitiõs Isai. xi. Replera est terra sciẽtia domini ⁊c. Applica 3. s. actus apostoloꝝ. vt anima ret opatiuam ad meritoria actõnem. In ipis nanq3 actibus ostendit qualr apostoli fuerunt fortes ad operãdũ ⁊ ad qõ libet aduersum sustinendũ. Jaco. v. Exẽplum accipite fratres longanimitatis. laboris. ⁊ patientie ⁊c. Epistolarez ideſt epistolam ad hebre. Nam sicut dicit i logo super epistolam ad hebre. Illa scripta lingua hebrayca apostolus misit. cui⁹ sensum ⁊ ordinẽ retinẽs Lucas post morte apostoli eam greco sermone opo suit. In illa aũt epistola intendit apostolus iũdeos a legalibus obseruatijs auertere. ⁊ ad legez charitatis ⁊ amorem xpi ipos inflamare. ¶ Secũdo nr̃am saluteꝑ curauit exemplo salutifere informatõnis. Tria nanq3 habuit ꝑ que nobis fuit in exemplũ. s. innocẽtiã veram. Hiero. Seruiens deo fuit sine crimine. Penitẽtiam duram. Unde dicit. Crucis mortificatõnem in suo pectore ꝑ tui nominis amore portauit. ⁊ finalem pseuerantia3 Hieron. lxxxiij. annoz obijt in bithinia plenus spiritu sancto. Ecce q̃ sancte iceꝑit q; ob innocentiã q̃ laboriose ꝓsecut⁹ fuit. q; cum penitentia dura. qua felicit ꝓsumauit. q; cum spũs sancti abundãtia Habemus ergo in eo exemplũ innocẽtie quantũ ad vitam incohandã. penitẽtie quantũ ad vitam ꝓsequendã. ⁊ perseuerantie quantũ ad vitam consumãdã. ¶ Secũdo cõmendaꝛ a multiplici illuminatõe. cum dicit. Lucas qui a luce dicit. Est enim quadruplex lux que ipsuz illuminauit. ¶ Prima est lux spũalis q̃ est diuina sapientia que ipsum illuminauit ab interiori. Sapientie. vij. Propositi ꝑ luce habere illam. Eccles. xv. Implenit eum dominus spũ sapientie ⁊ intellectus. Ambro. Lucas oẽs sapie virtutes sua⁹ hystoria comprehẽdit. Docuit qꝑ ne naturalia dum vnigeniti dei filium ostendit. ⁊ in eius aduentu celoꝝ virtutes moueri ꝓdixit. In cuius passione tenebre facte sunt. Docuit etiã moralia vt inimicũ diligere. verberanti nõ repcutere. mutuũ gratis dare. Docuit ratiõalia dum qui fidelis est in minimo ⁊ in maiori esse oñdit. ¶ Secũda lux ẽ carnalis q̃ est ꝙrsatio lucida que ipm illuminauit ab exteriori. Mat. v. Luceat lux vra coram hoibus ⁊c. ij. Lor. viij. Dissim⁹ fratrem nr̃m. i. Lucã im glo. cuius laus ẽ i euangelio p oẽs ecclesias. Dissimus in quit fratrem nr̃m. i. spãli nobis familiaritate ꝓiũctũ. cuius laus nõ est in mũdo sed in euãgelio p ecclesias nõ p synagogas. Ostẽdit igit q̃ Lucas fuit celebria fame. tum qz familiaritate aplica decoratus. tũ quia apud oẽs fideles acceptus. ¶ Tertia est lux intellectualis que est ỏ, ginal' munditia que ipm illuminauit ab inferiori. Sap. iiij. O q̃ pulchra est casta generatio cũ claritate que ꝑ tanto dicit intellectualis. q; hoc est angelicũ nõ humanũ. Lucas autem (teste Hieronymo) ỽginitatem ꝑpetuã custoꝺiuit. Luius ỽginitas quattuoꝛ conditões laudabiles habuit. Fuit nanq3 integra in carne. s. mente. Hieronymus. Sine crimine in ỽginitate permanẽs domino maluit ọ̃ser uire. Fuit laboriosissime acquisita. Unꝺ dicit in oratõe. Sancte crucis mortificatõem ⁊c. Fuit longanimiter conseruata. Hierony. Neq3 vxorem vnquam habens neq3 filios. lxxxiij. annoũ obijt in bithinia. Fuit oleo spiritus sancti enutrita. Hieron⁹. Obijt plenus spiritu sancto. Istud oleum fatue virgines nõ habuerũt ideo defecerunt. ¶ Quarta est lux celestis que ẽ spiritus sancti influentia. que ipm illuminauit a supiori. de qua dicit Alex. ix. Circũfulsit eũ lux de celo. Istam luce3 habuit beatus Lucas qui teste Hieronymo sancto instigante spiritu euangelium suũ scripsit. De ista luce dicitur i psalmis. Signatũ est sup nos lumẽ vultus tui domie. Spũs enim sanctus ⁊ aiam illuminat. ideirco dr̃ lumẽ ⁊ anima signillat. ió dr̃. signatũ est. ⁊ animam deo assimilat. ió dr̃. Vultus tui dñe. ⁊ anima letificat. ió dr̃. dedisti letitiã i corde meo. Sic ⁊ btm̃ lucã illuminauit p celestẽ sapiaz Sigillauit p integritatẽ ꝓfectam. Illuminauit per charitatẽ accensaz ⁊ letificauit per locunditatez internam. ¶ Tertio cõmendatur a spirituali curatione. cũ dicitur medicus. Qui. n. erant q̃ttuoꝛ infir,

mitates. ideo i suo euāgelio posuit quat tuor medicinas dicens. Luce. vi. Beati pauperes quoniā vestruz est regnum celoruz. ℣ Est enim primus modus curandi per munitionē. z isto modo curat infirmitas auaricie. Istū modū tangit cū dicit. Beati pauperes ꝛc. In minutōe aūt sanguinis putridus ex toto est abiciendus. supfluus diminuēdus. necessarius retinēdus. Sanguis putridus sunt diuitie iniuste acquisite: que sunt ex toto abiciende. Luce. xix. Si quid aliquē de fraudaui reddo quadruplū. Sanguis supfluus sunt diuitie ex supfluitate possesse. Iste sunt diuitie diminuēde: z pauperibus erogāde. Ibidē. Ecce dimidiū bonoruz meoruz do pauperibus. Sanguis necessarius sūt diuitie ad necessitatē retente. i. Timo. vi. Habētes alimēta z quibus tegamur his cōtenti sumus. ℣ Secūdus modus curādi est per dietē obseruatōem per quaz sanat infirmitas gule quod notat cus dicit. Beati qui nunc ēsuritis ꝛc. Eccle. xxxvij. Qui abstinens est. adijciet vitaz. Luce. xxi. Attēdite ne grauent corda vestra in crapula z ebrietate. ℣ Tertius modus curādi est p sudorem quo sanat infirmitas inepte letitie. quod notat cum dicit. Beati q nunc fletis. Sudat enim oculus per lachrymationē. co: per doloꝛē. Eccle. xxij. Pūgēs oculuz te ducit lachrymas: z qui pungit eos. pfert sensuz. i. sensibilez doloꝛem.

℣ Quartus modus ē per amare potionis sumptionē per quaz sanat infirmitas luxurie. z istuz modū tangit cum dicit Eccle. xi. Adalitia vni⁹hoze obliuiones fecit luxurie magne. Istas quattuoꝛ medicinas medicus christus assumpsit in se. Quibus duaz enim in manibus z pedibus minutionē fecit. xl. diebus z noctibus. dietaz seruauit. z sudoꝛes sanguineuz sudauit. fel z acetum ad bibēduz sumpsit. ¶ Quarto cōmēdatur a laudabili cōuersatōe. cum dicit charissimus.

Ipse enim fuit charus regi. tuz quia fuit eius discipulus. sm quosdam vnus de lxxij. tum q: fuit eius notarius euangelistaz scribendo. Fuit charto: sponse regis tum q: eius secretarius. Secreta enim paranymphalia que angelus z sola virgo sciebant solus Lucas disseruit. tū q: eius pictor egregius q: sm Dama. imaginez eius depinxit que Rome habetur. tum q: eius hystoriographus describēs hystoriaz eius annūciatōis. cōceptōis. z natiuitatis. Fuit charissimus principi regis. i. paulo. tum q: eius adiutor: deuotus. quia sm Hiero. ipse uz vsq; ad cōsumationez secutus est. tum q: ei⁹ comes indiuiduus. i. Lotinth. viij. Odinar⁹ est ab ecclesijs comes pegrinatōis nr̄e. hoc sm glo. de beato Luca accipit.

¶ Sermo. cclxx. De eodem Sermo secūdus.

LUcas est mecum solus. ꝛc. y. Timot. iiij. Lucas interpretat eleuās vl consurgens. ¶ In premissis aūt verbis de beato luca tria ostenduntur. Primo q: hūt mentis eleuatōez. quo ad deū. cum dr. eleuans. Ipse enim a terra se totaliter eleuauit. z in deū pēna cōtemplatōis voluit. Sex nāq; in se hūt p que ipse se sic a terrenis eleuauit. z sic alte volauit. ℣ Primo p corporis attenuationez. Unde dr in sermone qui per ecclesias legit. Martyrius suo corpoꝛi assiduis lameratōibus. crebrisq; vigilijs membra sua macerās ipse in dixit. ℣ Secūdo per plumare. i. virtutuz varietatē. Ut dr vbi supra. Lucas inter angelorū z apostoloꝝ chozos atq; candētiū virginū illa. z inarcessibiles rosaz martyrū flores conuiscat. Dī nāq; conuiscare iter angelos z virgines. q: virgo extitit. iter martyres: q: afflictionez corpis subiit. iter apl̄os: q: euāgelista z nūci⁹ dei fuit. ℣ Tertio p alaz magnitudinez que sunt oīa z elemosyna. Supponēdo aūt opinionez bti Grego. q: fuit socius cleophe: ipse deuotam oratōem fecit qñ ozat. Mane nobiscū dñe qm̄ aduespascit. z elemosynā ipendit: qñ ipm ad hospitiū inuitauit. ℣ Quarto p vēti spūs sci impulsionē. vñ dr de ipso z alijs scis ai ailabus. Ezech. i. Ubi erat impetus spūs. illuc gradiebant. ℣ Quinto per esce sparatōem. Auis enim que ad destinatā escā pergit citius volat. Juxta illud Job. ix. Sicut agla volās ad escā. Esca ad quā Lucas festinabat fuit ardens. ad quam

per ardentia desideria currebat. Unde dixerūt ipse ⁊ cleophas Luce vlti. Nōne cor nostrum ardens erat in nobis. Secūdo habuit peccati imunitatē quo ad se. quod notat in illa ⁊terpretatōne q̄ dr. cōsurgēs. q: ab oi peccato surrexit. Petrū nāq; ꝑpter suas ponderatōs surgere nō ꝑmittit. Cuius pōderositas mōstrat. tū q: ad aliud trahit. Grego. Peccatū q̄ ꝑ pniam nō vlluit. mox suo pōdere ad aliud trahit. tum q: peccatū in ifernū demergit. Exō. xv. Submersi sūt quasi plūbus in aquis vehemētib⁹. tū q: deū fatigat ⁊ ꝓmit. ysa. i. Laborauisti ꝙstinēs. Ps eius pōderositas etiam ex eo q: cū deus bēat imensas fortitudinē. Job. ix. Si fortitudo querit robustissimus est. celū hz firmissimā soliditatem Job. xxvij. Tu fortitā cum illo fabricat⁹ es celos qui solidissimi quasi ere fusi sūt terra perpetuā stabilitatē. Eccle. i. Terra autē in eternum stat. ⁊ tamē peccatuz a deo ponderosuz ē. quod nec de⁹ ipsuz portare potuit cū tota sua fortitudine. Hiere. xvlij. Vos estis mihi onus ꝓpter vos. nec celū cū sua soliditate. Luce. x. Videbaz sathanā quasi fulgur de celo cadentem. nec terra cū tota stabilitate. ē. Nume. xvi. Dirupta est terra sub pedibus eoꝝ. ⁊ aperies os deuorauit eos ¶ Tertio habuit magnā charitatē ꝟsū ad ꝓximū. quod notat cū dr. Est mecuz solus. Magna charitas q: ceteris apostolis deserentibus. ipse solus nō nos deseruit sed nobiscū quadruplicit remansit. s. ꝑ desiderabilia sua. ꝑ verba sua ꝑ exempla sua. ⁊ per adiutoria sua. ipe enim dū vlueret quattuor ꝓconia hūit Fuit nāq; charissimus: ⁊ fuit medicus. Lok. iiij. Salutat vos lucas medic⁹ charissimus. Fuit fama ⁊ opinione ꝓclarus ij. Lor. viij. Misimus fratre nr̄m. s. Lucam ēm glo. cuius laus est in euangelio ꝑ omnes ecclesias. Fuit ⁊ fidelis soci⁹. Eiusdem. vlij. Ordinatus ab ecclesijs comes peregrinatōis nostre. ꝑ Quia igit fuit charissimus remansit nobiscū per desiderata sua. desiderata siquidem ardentia habuit qui dixit. Nōne cor nostrum ardens erat in nobis ⁊c. Et si tam ardentia desideria habuit in hac vita misera multo fortius nō habz in vita beata vbi nostram salutem desiderat. Unde recte modo sibi cōuenit illud quod dixit apostolus. Lok. iiij. Salutat vos lucas. i. salutem eternam optat ⁊c. Deus autē desideria sanctoꝝ cito exaudiuit. ps. Desiderium pauperū exaudiuit. ꝑ Secūdo q: fuit medicus remansit nobiscū ꝑ verba sua: per que ⁊ animas languentes curat: ⁊ nostram tarditatē cōfirmat. ⁊ viaz celestis patrie demōstrat. De primo dicit Dicro. Omnia verba sua anime languentis sunt medicina. De duobus scīptibus dr. in sermone qui ꝑ ecclesiaz legit. Bfs lucas velut insignis luciferꝰ ab oriētalibus relucēs. nobis lumen fidei ⁊ celestis itineris calles patenter demonstrat. ꝑ Tertio quia fuit fama ꝓclarus. remansit nobiscuz ꝑ exēpla sua. Nos enim i hoc seculo. vt hz ad Tit̄ū. iiij. Debemus viuere sobrie quantum ad nos ⁊ pie ꝟsū ad deū. ⁊ iuste. s. ꝟsū ad ꝓximū Ad ista tria scūs lucas nos suo exemplo informat. Jpe. n. vixit sobrie ꝟsū ad se. q: crucis mortificatōem in suo corpore portauit: ⁊ virginitatez seruauit. Uixit pie ꝟsum ad deum: q: circa pietatez cultus diuini ⁊ fidei excellenter claruit. Uixit iuste ꝟsum ad ꝓximū: q: suo ꝙsilio dedit rcuerentiā. sicut paulo cui semper obediuit ⁊ suo equali dedit ꝓcordiā. sicut cleophe socio suo: cū quo emaꝰ cōcorditer iuit ⁊ cōcorditer redijt: ⁊ suo inferiori. i. nobis dedit doctrinā: q: per euangelium fidem docuit. ⁊ ꝑ actus apostolorum mores instruxit. ꝑ Quarto q: fuit fidelis socius. remansit nobiscum per auxilia sua. Ipse enim ⁊ alij sancti ꝑ orationes ⁊ merita sua nos adiuuant. ij. Macha. xv. Hic est amator fratruz ⁊ populi israel. Hic est qui multū orat ꝑ populo ⁊ vniuersa ciuitate. Unde legit q̄ cum christiani a thurcis essent obsessi. apparuit eis quidam vir lucidus ⁊ coruscans dicens se esse lucam euangelistam preciptens christianis vt contra hostes ad bella procederent. Sed cuz illi reputarent ante eos se posuit. ⁊ victoriam magnam fecit.

¶ Sermo. cclxxi. ¶ De eodē sermo. lij.

Secundum animal simile vitulo. Epoca. iiij. Inter cetera sancta a talia scūs lucas p vitulū sine boue eē oblignatus. ¶ Est nam3 bos ꝓpium ad quattuor cōmēdabilis.

℣ Primo ꝓpū ad sacrificiū. q3 deo i templo i sacrificiū immolabat. sic bt̄s lucas dicit bos rōne sacrificij. q3 circa templū semper immolatus fuit: z in principio sui euangelij. z in medio. z in fine. In principio agēdo de Zach. immolatōe. ꝑcursoris in templo annūciatōe. z marie purificatōe. In medio agēdo de xp̄o duodeno in templo remanēte. z in templo predicante. In fine suū euangelū per discipulos in templo deum laudātes cōsumante. Domo enim iustus dz esse bos rōne sacrificij. q3 corpus suū dz macerare ne lasciuiat i principio. in medio. z in fine. i. in iuuentute virilitate. z in senectute. ¶ Scōo bos cōmendabilis ē quantū ad suū incessū q3 nō saltādo vadit: sed mature incedit Grego. super illud Ezech. i. Planta pedis quasi planta pedis vituli. s. mature incedētis fortis z diuisa. Exquo habet ꝙ lucas in suo euāgelio incessit mature: fortiter z diuisim. Mature quidē primo introduxit ꝑcursoē regis. postea icepit a cōceptōe regis. Et de cōceptōe ꝓcessit ad natiuitatez. de natiuitate ad infantiam. quādo dixit Luce. ij. Postq̄ cōpleti sunt dies octo vt circūciderent puer. De infantia ad pueritiā. Luz dixit eiusdē. ij. Remāsit iesus zc̄. De pueritia ad iuuentutē. Ibidem. Erat iesus incipiens quasi annoū. xxx. Deinde ad suaz consumatōem incessit fortiter. Alij euangeliste fortiter inceperūt: sed nō fortiter finierunt. Matthe⁹. n. z Joānes nihil agūt de ascensione. Marcus nihil agit de iudiciaria ptāte. Lucas aūt tam in euangelio ꝙm in actibus ista plenius ꝓsequit Incessit etiaz diuisim. q3 narratione ꝓcursoris z regis nō cōmiscuit: sed diuisiz posuit. Agēs enīz de annūciatōe ꝓcursoris accedit ad annūciatōem regis.

Agens de natiuitate ꝑcursoris accedit ad natiuitatez regis. Agens de predicatōe ꝑcursoris accedit ad ꝓdicationem regis. Domo etiā iustus debz eē bos ratione incessus. quia debz ꝓcedere mature. opera sua mature perficiendo. Quia sicut dicit Prouer. xiij. Substantia festinata minuet. que autez paulatim colligitur multiplicatur. Fortiter in bonis operibus perseuerādo. Prouer. xij. Manus fortiuz dominabit. Diuisim bona a malis. z magna a minoribus separādo. Here. xv. Si separaueris ꝓciosū a vili quasi os meū eris. ¶ Tertio bos cōmendabilis est quantū ad mansuetudinē: fugo ꝓssus. stimulo agitatus. clamoribus lacessitus nō murmurat. non reclamat. Sic lucas z alij sancti viri. ꝓssi iugo penitētie. agitati stimulo persecutionis tyrānice. lacessiti clamorib⁹ iniurie. nō murmurant in nos: sed patientiā suāt in corde. Juxta illud quod cantat ecclesia. Non murmur resonat. nō querimonia zc̄. ¶ Quarto bos cōmēdabilis ē ꝙm tuz ad laborez z vtilitatez. Est enim animal valde laboriosuz z vtile. Sic ipe beatus lucas fuit laboriosus z vtilis p quattuor officia que habuit. ℣ Primo enim fuit pictor imaginū. Unde dixit Dam⁹. Accepimus lucaz euangelistaz pinxisse dominū z matrez eius. z eoz3 imagines habere romanoū famosaz3 ciuitatē Eccle. xxxviij. Assiduitas eius varia ꝑ picturaz. eoz3 dabit in simulitudinē picture. z vigilia sua perficit opus. ℣ Secūdo fuit medicus corꝑis z animarū Hieron⁹. Actus ap̄lox nudā vident sonare hystoriā: sed si nouerimus eox scripturē esse lucā eē medicū. aduertim⁹ ois verba illius aie languētis eē medicinaz. Eccle. xxxviij. Unguētarius faciat pigmenta suauitatis zc̄. ℣ Tertio beat⁹ lucas fuit ꝑpilator libroꝝ. Compilauit. ii. euangelium. actus apostoloū. z epistolā ad hebreos ꝑut ab ore sancti Pauli audiuit. Eccle. xy. Quesiuit verba vtilia quantum ad euangelium ꝙ composuit z scripsit sermones rectissimos ꝙm ad actus apostoloz3 quos compilauit. ac veritate plenos. quantuz ad epistolā ad hebreos quaz transtulit. ℣ Quarto fuit notarius plurimoz3 scilicet christi cuius genealogiaz. conceptionē. natiuitatem. infantiam. predicatōem. passiōz. ac resurrectōem. ascensionez fideli stilo

cōscripsit beate Marie virginis. q; scripsit eius secreta. Fuit notarius apostoloruz. quia scripsit eoruz acta. Fuit spālis notarius pauli q; pscutus est eius gesta. Nec miruz si notarius tot z tāta scrire sciuit: qui ad hoc quattuor magistros habuit. ℣ Primus fuit spūs scūs. Hiero. Scō instigante spū in achaie partibus scripsit euangeliū. ℣ Secūdus fuit beata virgo maria que verba angeli z pastoruz cōseruabat z ei manifestabat Eccle. xv. Obtinebit illi. s. luce quasi mater honorificata. ℣ Tertius fuit cet⁹ apostoloruz. vnde dixit in plogo suo. Sicut tradiderāt nobis que a principio viderūt z ministri fuerūt sermonis. ℣ Quartus spāliter fuit apostolus paulus. Hiero. in libro de viris illustribus. Quidaz suspicant quotiēscūq; paulus dixit sm euangeliuz meuz. de luce significare volumine.

℣ Sermo. cclxxii. ℣ In die Simonis z Jude sermo primus.

SImon frater vester scio q; vir consilij est: ipse; audite z ipse erit vobis pater. z Judas machabe⁹ fortis viribus a iuuētute sua fit nobis princeps militie. z ipse aget bellum populi tē. i. Macha. v. ℣ De istis beatis apostolis symone z iuda quattuor cōsiderant que in pmissis verbis notant. ℣ Primo quales fuerūt quantū ad se: q; fuert magne sanctitatis. qō habet ex interpretōe. Judas enīz interpt at glorificās. Simon obediēs. Jpi enīz deuz glorificauerunt per cōuersatōis honestatez. Matt. v. Luceat lux vestra coram hominib⁹ vt videant tē. Unde legit in hystoria. q; cū iudas ad abagarū regez veniss et: vidit rex in vultu eius quēdam mīrū z diuinum splendoꝛē. Ille enīz splendor signi ficabat eius opera luminosa. Habuerūt etiam perfectaz obedientiā. z q; deo obediebant. ideo omnes creature eis obedientes erant. Habuerūt enim posse super elementa. sicut super aquaz aeꝛ z ignē Nam mare septuaginta mortuos reddidit quos symon suscitauit. Aer cū esset serenus in eoruz morte tempestate magna cōuersus est. Ignis celestis pontifices idoloruz cōbussit. Habuerunt posse sup demonia. q; de corporibus hominū ea eiecerūt. Super corpora. quia ea curabāt. Super animas. q; eas a peccatis z ab errore purgabant. ℣ Secūdo considerandū est quales fuerunt ad bonos z fideles. Fuerunt namq; magne charitatis. z ideo dicit. frater vester. Magne sapientie. Ideo subdit. vir consilij est. Magne pietatis. z ideo dr. Et ipse erit vob pater. Eoruz aūt charitas sapia z pietas manifestat quantū ad quattuor. Aliqñ enīz subueniebāt in corpore z in aīa sanitāte integra ꝓ fidē: sicut p; in abagaro rege. cui Judas sanitatē corpis z aie impetrauit. Aliqñ in reb⁹ z psonis bella ꝓ fidē. sicut patet i duce babilonie cōtra indos pgente quos ꝺ diab⁹ medīan tib⁹ pacificarūt. sicut p; ait ēr in ciuitate Edissa. vbi epistola saluatoris legit: z hostes inde fugtunt aut cōponunt. Aliqñ subueniebāt in fama z innocētia spam cō seruādo. sicut p; in quoda diacono ifamato quem ab infamia defenderūt. Alliqñ in tribulatōe magna morbos z pestilētias auferēdo. sicut p; q; cum due ttigrides per terram discurrerēt z oēs occiderent. apli eas mīssuetissimas reddiderunt. ℣ Tertio cōsiderādum e quales fuerunt quantuz ad pscutores. qō notatur cū dr. fortis viribus. Debēt nāq; sci viri ihū ad pscutores tria hīe. s. firmaz eloquētiā. sapiam. z cōstātiaz. z ō his tribus dr Luce. xxi. Ego. n. dabo vobis os: ecce eloquētiaz. z sapiam cui nō poterūt resistere. ecce sapiaz. oēs aduersarij vri. ecce cōstātia. ℣ Illi. n. apli habuerūt firmaz eloquētiam. vñ cū dux eos interrogasset de eoꝝ genere z cōditōe et cā ad uētus. rīderūt. Si genus queris. hebreī sumus. si cōditōem queris: seruī ihū xpi iesu si vero cām. cā salutis vīe huc venimus. ℣ Scō habuerūt magna sapiam. Magna siquidē sapiētia fuit q; magos z pōtifices idoloꝝ sciuerunt cōfundere p benuolentiā z iusticiam. Magna benuolentia q; cū dux pontifices idoloꝝ vellet incendere ꝓhibuerūt dicentes. Nos missi sumus nō viuētes occidere: sz mortuos viuificare. Item cum angelus dixit eis vnum ex duobus eligite. Aut

hoz repentinũ interitũ: aut vim martyrij. rn̄derunt ei: Oramus dei misericordiã vt istos cõuertat z nos ad martyrij palmã p ducat. ℣ Habuerũt ẽt magnã utilitatẽ: q cũ magi spẽtes venire fecissent: ipsos in eos querterũt g eoz carnes lacerabãt. ℣ Tertio habuerũt magnã constantiã. Potius. n. voluerũt mortez sustinere q̄ fidẽ deserẽ. seruãtes illud Mat. x. Nolite timẽ eos q occidũt corpus: animã aũt occidẽ nõ pñt. ℣ Quarto cõsideranda est ḡles fuerũt ꝓtra demones. q fuerũt magne ptãtie. qõ notat cũ dr: Et ipse aget bellũ populi. Demones. n. tũc ꝛttuo: modis hoies ipugnabãt. ℣ Prio p fraudulẽtiã dando falsa rñsa. Sz apli hoz fraudulẽtiã z deceptõez detegebãt modo. s. ne p simulachra loquant ꝓhibendo. modo vt rñsa dent pmittendo. Ezech. xiij. Ulident vana z diuinãt mendacia dicẽtes ait dñs. cũ dñs nõ miserit eos. ℣ Scõo p violentiã ad diuersa supplicia trahẽdo. sed apli eoz violentiam refrenabãt. Uñ dux tantã eoz potentiã videns. ait: Dñs nr̄is potentiores vos video. ℣ Tertio per pstigia p que hoiesludificabãt: hoium cordia z sensus. q apli ipsoz demonũ prestigia destruebãt. Uñ cũ magi qbusdã aduocatis apostulissent loquelã: gressus z visus. apostoli signum crucis in ipsoz frontib⁹ fecerũt: z magi talia vlterius facere non presumpserunt. ℣ Quarto p simulachra fingẽtes in eis esse diuina numina. sed apli illa simulachra frãgi faciebãt. Uñ ad eoz preceptum duo ethiopes nigri z nudi ō simulachris exeuntes ea penitus ꝓfregerunt.

℣ Sermo. cclxxiij. ℣ De eodẽ ꝛmo. ij.

Manete i me z ego in vobis. Joan. xv. Isti sancti apli symō z iudas in xp̄o mansuerunt p veram fidẽ z dilectionẽ sinceram. z xp̄s in eis mansit suã p seredo gr̄am. z mõ in eis manet suã eis exhibẽdo pñtiam. ℣ Notãdũ aũt q xp̄s est vitis z nos palmites. Est radix: z nos rami. Est sol: z nos radij. Est fũdamẽtũ: z nos sum⁹ edificiũ. Est ẽt iste xp̄s caput: z nos sum⁹ eius mẽbra. ℣ Est ergo sensus pñtis thematis. Manete i me: sicut palmites manent in me: z sicut rami in radice: z sicut radij in sole: z sicut edificiũ in fundamẽto: z sicut membra in capite suo. ℣ Isti q̄nq; modis apli in xp̄o mansuerũt. ℣ Primo mansuerũt in xp̄o sicut palmites in vite accipiẽtes ab ipso fortitudinem. Unde dicit: Qui manet in me z ego in eo: hic fert fructũ multũ. Palmites aũt manẽtes in vite ꝑmo p ducũt gẽmas. deinde flores. deinde folia z deide vuas. Sic sancti in xp̄o manẽtes p ducunt gẽmas. i. cogitatiões bonas. Deinde flores. i. odoriferas volũtates. Deide folia. i. salutifera verba. Deinde vuas. i. opatões bonas. Ista aũt nõ pñt a se sed a vite. Nec bonas cogitatões. ij. Cor. iij. Nõ q sufficientes simus cogitare aliquid a nr̄ipsis. nec bonas voluntates nec bonas opatiões. De his dr Phil. ij. Deus est q opat in nobis z velle z pficere p bona volũtate: nec bonos sermones. Sap. vij. Nos z manus illius z sermones nr̄i. ℣ Scõo manserũt in xp̄o sicut rami in radice accipiẽtes ab ipso boni opis viriditatẽ. Greg. Nihil viriditatis hz ramus boni opis nisi mãserit i radice charitatis. Tales. n. q pñt charitatez sempsũt virides. q si patiant aduersa ibi sũt virides p patiẽtiã. si succedunt pspa: ibi virescũt p tẽperantiã. Nã sm Augu. Dõ aliq̄s est bon⁹ inter bona: z aliq̄s ẽ bon⁹ inter mala. aliq̄s malus iter mala. aliq̄s malus iter bona. Dñs enĩz charitatẽ inter bona est bonus: q bonis scit vti ad tẽperantiã. z est bonus iter mala: q malis scit vti ad patiẽtiã. sed nõ hñs charitatẽ est malus iter mala: q a duersa faciunt eũ peiorẽ. z est malus iter bona: q p spera eũ faciũt elatiorẽ. ℣ Tertio mãserunt in xp̄o sicut radij in sole: accipiẽtes ab ipso sapiẽtie claritatẽ p quã totaz ecclesiã illuminauerũt. Uñ de eis cantat: quoz doctrina fulget ecclia vt sol z luna. Dicit aũt dr̄s Aug. q luna tripli⁹ obscurat. Aut q̄ eclypsat. aut q̄ nubib⁹ tegit. aut q̄ renouat. Ecclesia q dez trifliciẽ statũ hz. s. pmittuũ: modernũ z vltimũ. In ꝑmo statu. s. tpe martyꝝ luna fuit eclypsata. luna aũt q̄ est eclypsata: tota sanguinolẽta esse vi. Sic et eccl̃ia ꝑmitiua catholica vi sanguinolẽta. i. sanguine martyrũ rubricata. In statu autem

modernо obscurak per nubes.i.per carnales cupiditates que discutur nubes:z qmentē obnubilāt:z q; ēt cito ptranseunt.ps. Qui opit celū nubibus ꝛc. Tpe aūt antixpi obscurabit p renouationē. Tūc enīz obscurabit:q; multis pfecutionibus deptimet.ps. Ut obscurēt i obscura luna z rectos corde.i.i obscura ecclesia fm lrā Aug. sed tñ postmodū renouabit:q; de fide trāsibit in spez:de speculo enigmatis i facie claritatis. ¶ Quarto māserūt in xpo sicut edificiū in fundāmēto accipiētes ab ipso stabilitatē:ita q; nō timuerūt ventū.i.tēptatōez imissam a dyabolo q; ē in aere caliginoso. nec pluuiam.i.pbationē imissaz de celo.nec fluuina.i.pfecutōez imissam ab hoc freno Dat.vij. Descēdit pluuia ꝛc. ¶ Quinto māserūt in xpo sicut mēbra in capite suo:accipiētes ab ipso sensuz z motū.i. influētiā grāz z virtutū. Debia aūt in fluētiā a capite nō suscipiūt:aut qñ sunt pcisa:aut qñ sūt putrida:aut qñ sunt paralisi resolura. Precisi aūt a deo z hoib⁹ sūt supbi. Ecc.x. Odibilis coā deo z hominibus ē supbia. Putridi vero sūt iuidi. Prouer.xij. Putredo ossiū ē inuidia Paralytici aūt sunt auari:q; hñt cor cō strictū ex frigiditate charitatis.z humidū ex abūdantia inigtatis. Dat.xxiij. Abundabit inigtas:z refrigescet charitas multoruz.

¶ Sermo.cclxxiiij. ¶ Eodē die.sermo.lij.

QAnete i dilectōe mea ꝛc. Joan.xv. Dñs aplos sepe ad dilectōem admonet. Inter ceteros aūt istī duo.s.symon z Iudas in dilectōe sua vsqz ad mortez māsērūt:q; p xpi amore mortem sustinuerūt. Sic ēt z nos debem⁹ i dilectōe xpi remanere.z xpm diligere multiplici ratione. ¶ Primo ppter tāti amici fidelitatem. Sūt enīz q̄dā inimici de⁹ amici q; non diligūt vere in vita. alij q; nō diligūt in mortē. alij q; statiz obliuiscunt post mortem. Xps aūt z in vita veraciter diligit. Prouer.viij. Ego diligētes me diligo. Et in morte diligit fouitet:q; ab hoste defēdit Ecc.vi. Amic⁹ fidelis protectio fortis. Et post mortē diligit vtilr: q; ad regnuz celoruz pducit. ps. Tenuisti manū dexterā meā:z in vita me pseruādo z in voluntate tua oduxisti me i mortē me custodiēdo.z cū gla suscepisti me ad regnū tuū pducēdo. ¶ Scōo xps est diligendus p ppter amicitie vtilitatē. Joā.xiij. Pater meus diligit eū z ad eū veniem⁹ ꝛc. Venit aūt pater ad memoriā p firmādo. venit filius intelligētiā illuminādo. venit spūs sanctus voluntatē inflāmando. De eius vtilitate dicit Aug. Attende q̄ta est charitas: q̄si desit frustra hñtur cetera. si affit hñtur oia. Jdē. Ubi charitas adest.q.d est qō deesse possit. Ubi deest qd ē qō possit pdesse. De eius ēt vtilitate dī Ro.viij. Diligētibus deū oia coopank i bonū. Etiā pcta ꝛz glo.occasionalr:q; tales fiūt humiliores.sicut pz i petro. Unde Aug. Audeo dicere supbis eē vtile cadē in aliqō pctm aptū. vt sibi displiceāt:q; iaz sibi placēdo ceciderāt. Salubri⁹ ēiz sibi petrus displicuit qñ fleuit. q̄ placuit qñ negauit. Fiūt ēt cautiores sicut pz in dauid. Hieron. Alues ceteraqz aialia in eadē pedicas rettaqz non incidūt. Fiunt ēt seruētiores sicut pz i magdalena. Ambro. Sancti oñi si aliqñ cadūt seruētiores resurgūt Fiūt ēt deuotiores: q; cū maiori deuotōe deo seruiūt:ex eo q; ipos eripuit a morte culpe.resuscitauit i vitā gratie:z liberauit a pena gehenne. Unde alia grās deo dicens Eccle.li. Laudabit vsqz ad mortē anima mea dñz ꝛc. ¶ Tertio deuz debemus diligere ppter debitū.q; ppter hoc hō factus est vt dilligat deū. Augu. Propterea facta est creatura rōnalis:vt fruamuz bonū itelligeret. intelligēdo amaret.z amādo possideret. z possidēdo frueret. Justud debitū cū minis deus a nobis regrit. Aug. in lib. confes. Quis suz ego dñe vt me amare te iubeas.z nisi hoc faciam trasceris mihi z minaris igētes miserias ꝛc. ¶ Quarto debemus eū diligere ppter exēplū. Sic eiz nos dilexit amore recto:discreto z p seuerāti. p Amore recto nō hñdo respectū ad suā vtilitatez sz ad nostraz. Sic z nos debemus xpz diligē ppter se solum. Sed multi sunt q; diligūt eū amore obli quo volētes simul diligere deū z mūdū qō fieri nō pōt:sicut oñdit beatus Aug.

AA

triplici exẽplo. s. vasis: sinus ⁊ manus. De pmo sic dicit sup Joã. Si habitat in te amor mũdi nõ est quo itret amor dei. vas es: ꝫ plenus es. funde q̃ hẽs vt recipias qõ nõ hẽs. fũde amorẽ seculi vt implearis amore dei. De scõo sic dicit: De⁹ in sinu cordis tui pat⁹ erat dare idulgẽtiã: excusas: claudis sinũ ⁊ excludis pctm excludis medicinã pcti. De tertio sic dicit: Nõ põt qs amare qõ eternũ ẽ nisi desistẽrit amare qõ tpale est. Amorez vis sic puta q̃si manũ aie. Si enim man⁹ alicui tenet aliud tenẽ nõ põt. vt aũt tenẽ possit qõ datur dimittat illud qõ tenet. ℣ Scõo nos dilexit amore discreto: quia nãz nostrã assũpsit ⁊ culpã cauit. Bern. Xps in carnis assũmpõe ꝓdescendit mihi: in culpe visitatõe consuluit sibi. Isto amore debemus diligere ꝓximũ: nos ⁊ deũ. Charitas enĩz hz zelũ morte ⁊ alas vñ Zmb. in lib. de Ylaac. Zelũ enĩz charitas hz. qm̃ per zelus quem hz: nec suis parcit. Et morte habet charitas: q; sicut mors est finis: ita ⁊ charitas. Ex quibus verbis habẽt q̃ illi q̃ hñt charitatez debent habere zelũ ad. pximũ: vitã argue do. ad selpm̃ morte: vitia ⁊ oẽm amorez mũdi extinguẽdo. Ad deũ alas ignitas: ad iꝑz pamorẽ ardẽter currẽdo. ℣ Tertio dilexit nos xps amore pseuerãti. s. in pncipio parentelã nobiscũ ꝓtrahendo. Diere. xxxi. In charitate ꝑpetua dilexi te. ideo attraxi te miserãs. In medio no biscũ familiariter cõuersãndo Baruch iij. Post hec i terris visus ẽ: ⁊ cũ hoibus conuersatus est. In fine ꝓ nobis mortẽdo Joã. xiij. Cũ dilexisset suos q erãt i mundo. in finẽ dilexit eos: sic ⁊ nos debemus xp̃m diligere in pncipio. i. in adolescẽtia nostra. ⁊ i medio. i. in iuuẽtute. in fine. i. in senectute. Prouer. xvij. Omni tpe diligit: qui amicus est.

℣ Sermo. cclxxv. ℣ In festo omniũ sanctoꝝ Sermo pmus.

QUemẽtote quomõ sancti facti sunt pies nri ⁊c. i. Ebach. iiij. Sicut dic Beda festiuitas oiũ scõz triplici de cã celebrat. vñ alt: Festiuitates scõz pies celebrari sanxerũt. vel ad icitãdũ ad imitationẽ. vel vt nos eoz meritis ꝺsecemur. vel eoz oꝛonibus adiuuemur. Et iõ valde vtile ẽ: vt qualr sãct sunt saluati nobis ad memoriã reducaf. ℣ Hec aũt solẽnitas q̃ fit ad honorẽ oiũz scõz q̃drupliciter de causa istituta est. ℣ Pria sumit a pte basilice cõsecrate. q̃ qdẽ ꝓsecrata erat olim⁹ idolis: ꝫ postmodũ ꝓsecrata ẽ oib⁹ scis. Illiq igit fuit q̃ faciũt festũ put ꝓsecrata ẽ oibus scis. aliq put cõsecrata ẽ oibus idolis. ℣ Pzio festus angeloꝝ faciũt humiles. Angeli. n. sũt tãte humilitatis: q̃ nobis tã abiectis mĩstrare dignant. ad Heb. i. Oẽs sunt ad mĩistratoꝛy spũs ⁊c. illi ergo faciunt festũ angeloꝝ q̃ p humilitatẽ honorãt deũ Ecc. iij. Magna potẽtia dei solius: ⁊ ab humilib⁹ honorat. Ecõtra vero festũ luciferi faciunt supbi. Job. xliij. Ipse ẽ rex sup oẽs filios supbie. ℣ Scõo festũ pñar chaz faciũt mũsicoꝛdes ⁊ pũ. Ecc. xliij. Di sũt viri mĩe q̃ruz pietates si defuerũt Econtra festum mãmone faciunt auari. Mat. vi. Nõ potestis deo suire ⁊ mãmone. ℣ Tertio festũ ꝑpetuz faciũt desperẽti q ad istar reoꝝ se despiciũt pp deum. Heb. xi. Circuierũt in melotis ⁊ i pellib⁹ ⁊c. Festũ aũt beelzeboꝛ q̃ interꝑtat de⁹ vestitus faciũt vanigloꝛi. Ecc. xi. In vestitu ne vane glieris vnq̃. ℣ Quarto festũ apl̃oꝝ faciũt fraterna salutẽ zelãtes. ꝑs. Jn oẽz terrã exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis ter. ⁊c. Ecõtra vero festum beelzebub q̃ interꝑtat deus muscaꝝ faciunt detrahẽtes q̃ ad imũda. i. ad aliqꝝ defect⁹ semp volãt. aliq̃n melioꝛib⁹ detrahẽtes. Mat. x. Si patrẽfamilias beelzebub vocauerunt q̃nto magis domesticos eius. ℣ Quinto festũ martyꝝ faciũt patiẽtes õ gbus sũ: Murmur resonat nõ ẽ q̃rimonia ⁊c. Ecõtra vero festũ martis q̃ ẽ⁹ belli faciũt tracũdi ⁊ ipatiẽtes. Jac. iiij. Litigatis ⁊ belligeratis ⁊c. ℣ Sexto festus ꝓfessoꝝ faciũt abstinẽtes. ij. Loꝝ. vi. In fame ⁊ si. ⁊ ielu. mul. ⁊c. Ecõtra festũ bel qui interꝑtat deuoratoꝛ faciunt gulosi ⁊ epulis seruiẽtes. Bañ. xiij. Nõ tibi videt bel deus viuens. an nõ vides q̃ta comedat ⁊ bibat q̃tidie. Phi. iij. Quoꝝ deus vẽter est. ℣ Septimo festum virginuz faciunt purẽ ꝛ mundos. i. Thessal. iiij. Sciat vnusquisq; vestruz vas suum

possidere tm sanctificatõe z honore. Ecõtra festuz asmodei faciunt voluptate secrãtes. Ille eiz demon: vrbabek Thob. iij. Odit matrimonia z diligit a dulteria De talibus dr Sap. ij. Nullũ pratum sit gõ nõ pirasseat luxuria nr̃a. ¶ Scõa cã institutoris sumit a pte nr̃e isufficientie. Sancti.n.sũt ẽsi infiniti. z qr nõ possemus oiuz sanctoz festuz spãli facẽ. hodie facimus cõiter. Unde dcm est Leuit. xxvi. Comedetis vetustissima veterũ z nouis supuenientibus vetera abijcietis. Vetustissima veterũ sunt tres in trinitate psone: q̃ pncipio carent z fine. que obemus comedẽ cũ auiditate z deuotõe reuerentiã exhibere: vt sibi p amorẽ eoz pari possimus. Vetera aũt sunt pces veteris testamẽti quos possumus abscere. i. ab eorũ festiuitatib⁹ abstinẽ. Noua vero sunt pces noui testamẽti quos debemus per anni circulũ recolligẽ z eis laudes ipendere. nõ tñ singulr: qr ipsi ẽsi infiniti sũt: Sicut. n. dicit Hiero. i epla ad Helioborũ z Cromatiũ. nullus dies ẽ q nõ vltra quinquies milium martyrũ reperi possit asceript⁹ excepto die cal. Januarij. Romani eiz pceperãt ne tũc aliqs interficeret. tum qr erat pma dies ãni. tõ deferri sibi volebãt. tũ qr tano q erat pmus rex italie dedicata erat. tum qr illa die multa pstigia exercebãt. tuz qr tũc suos ꝑsules pmittebãt. ¶ Tertia rõ sumit a pte nr̃e negligẽtie. Nos. n. sepe festa scõz negligẽter egimus: aut pp humanã fragilitatẽ: aut pp ignorãtiã z obliuionẽ: aut pp negligentiaz z remissionẽ: aut pp negociorũ seculariũ nimiã occupationẽ. Et ista q̃ttuor tãgit rabanus dicẽs. Decretũ est vt hac die oiuz scõz memoria hẽat. vt q̃cq̃ humana fragilitas p ignorãtiã seu negligẽtiã seu occupationẽ rei secularis i solẽnitatibus scõruz minus pfecte pegisset. in hac scã obseruatione soluat. ¶ Quarta rõ sumit a pte nr̃e idigentie. Nos. n. suffragijs idigemus. z qr hodie honoram⁹ oẽs: oẽs a duocatos hẽmus. Et qr ipossibile est oẽs ones multoz nõ exaudiri: impossibile erit eoz pces a deo nõ admitti. Ió regina virginuz hodie ab oibus sanctis associata icedit z p nobis intercedit: sicut in q̃dã vsione monstratuz erat. ps. Astitit regina a dex. tu. in vest. deaur. circũ varietate. Ipsaz naq̃z associãt aplꝰ cũ vestibus deauratis. martyres cũ vestibus purpureis. ꝓfessores cũ vestib⁹ hyacinthinis. virgines cũ vestib⁹ cãdidis.

¶ Sermo. cclxxvi. ¶ Eodẽ die sino. ij.

ASsuerus quidẽ tertio ano iperij sui fecit grãde conuiuiũ cũctis pncipibus z pueris suis fortissimis psaz z medoꝝ iclytis z ꝓfectis puinciaz. Dester. i. Assuerus q interꝓtat bẽs significat xp̃m q est gl̃ia z bẽitudo scõz. ℣ Primus anus ip sius fuit tps legis mosayce in quo fecit conuiuiũ valde puuz. ℣ Scõs annus fuit tps gr̃e in quo fecit conuiuiũ semplenuz. ℣ Tertius anus ẽ status gl̃ie i quo fecit conuiuiũ plenũ atq; pfectũ. Facies aũt pncipibus. i. pliarchis z pphis q fuerũt in dei acie pmi duces. vel pncipib⁹. i. aplis q pncipant i celo mũdo z in iferno. ps. Pncipes pplor ogregati sũt. Et pueris suis. i. virginibus a puritate dictis. z fortissimis psaz. i. martyribus. pse. n. iterꝝ taf sua latera diuidẽtes: qr martyres habuerũt sua latera diuisa. i. corpa lacerata. z medoꝝ iclytis. i. ꝓfessoribus. Dedi eiz interꝓtant adequati: qa deq̃uerũt magnitudinẽ fidei: spei: charitatis z operatiõis. z fuerũt iclyti in scia: vita z fama. z ꝓfectis puinciaz. i. angelis. quoniã q̃daz pncipant puincijs: q̃dã locis z q̃dã singularibus psonis. Oẽs ergo isti celestes gliaz ꝓsecuti sũt z mkiplici iure. ¶ Angeli q̃dez p feudatariã possessionẽ. Quãtuis. n. sua bẽitudine z ꝓfectionez meruerũt ex eo q̃ alijs supbiẽtibus ad deũ totaliꝫ sint conuersi: nihilominꝰ tñ tenent suare feudum z tributũ z regi z familie regis: qr tenent deo assistẽ z nobis ministrare. Dan. vij. Assia milliuz ministrabãt ei: ecce tributũ familie regis. Et decies centena milia assistebant ei: ecce tributum regis. istud autez tributum nos debemus persoluere: scilz de corpore mortificationẽ. de anima deuotã orationez. z de rebus ad pauperes liberales largitionez. ¶ Secũdo patriarche z ꝓphete ipsaz assecuti sũt per edificationẽ. Edificauerunt enim sibi celestẽ mansionẽ de au-

ro dilectõis diuine. de argẽto dilectõis ꝓxim. ꝛ de lapidibus ꝑciosis. ſ. de operibus meritoꝝ. De isto edificio aureo. argẽteo ꝛ ꝑciosꝰ dr. i. Lop. iij. Si quis supedificat sup fundamentũ hoc aurũ: argentũ: ꝛ lapides ꝑciosos ꝛc. Elemosyna enim oꝝ dat ẽ quasi terra plũbũ ꝛ saxum. Sed ibi terra cõuertit in aurum. plũbũ in argẽtũ: saxũ in lapidẽ ꝑciosũ. Aug. sup ps. Laudas mercatoꝛẽ qui vendit plũbũ ꝛ emit aurũ. ꝛ nõ laudas illũ qui erogat pecunia ꝛ acgrit iusticiam. ¶ Tertio apli ipsi assecuti sunt ꝑ ẽptionẽ. Mat. xix. Ecce nos relinquim⁹ oſa. ecce ꝑcũ. Et infra. cẽtuplũ accipietis. ꝛ vi. ex. pos. ecce ꝙ paratũ ꝑmũ. Dz autez emi ad istar agri thesauri ꝛ margarite. vt habet Matth. xiij. Instar agri: q: regrit aliuz bñ cultũ. Sed de multis dr illõ Prouer. xviij. Per agrũ hoꝝ pigri trãsiui. ꝛ ecce to. repl. vrtice ꝛc. Instar thesauri: q: regrit magnũ ẽ dersũ. Prouer. ij. Si quesieris ea quasi pecunia ꝛ quasi thesaurũ effode ea ꝛc. Instar margarite q: regrit magnũ studiũ. Un dr ibi: Si ſe ẽnim re. ce. ho. ne. queꝛẽti bo. mar. ꝛc. ¶ Quarto ipsi assecuti sunt martyres ꝑ violẽtia ꝛ direptionẽ. Mat. xi. Regnũ celoꝝ viz patit ꝛ violẽti raptũt illũ. Rapuerunt eiz de manib⁹ dei regnũ celoꝝ. desiderabile thesaurũ: ꝛ vitã beatoꝝ. De his trib⁹ dicit Amb. Aggrediamur dñm ꝛ more latroniũ suis eũ spoliari nitamur. cupimus sibi auferre regnũ thesaurũ ꝛ vitã. Sed ille tã diues ẽ vt non abnuat: nõ refutat. Aggrediamur eũ in quã nõ fuste: nõ ferro: nõ saxo: sed manſuetudine. bonis operibus ꝛ castitate. ¶ Quinto assecuti sunt eã cõfessores ꝑ hẽditariã successionẽ. fuerũt eim pacifici. ꝛ iõ filij dei. Matth. v. Beati pacifici: qñ filij dei vocabunt. ꝛ q: filij. iõ hẽdes dei. Roñ. viij. Si filij ꝛ heredes ꝛc. De ista hereditate dr in ps. Nouit dñs dies imaculatoꝝ ꝛ hereditas eoꝝ in eternuz erit. Illa eim hẽditatẽ habebũt tñ legitimi ex imaculato thoꝛo ꝑcreati. iõ dicitur: Nouit dñs dies imaculatoꝝ. ꝛ erũt in hẽditate ꝑpetuo cõseruandi. iõ subdit. Et hẽditas eoꝝ in eternũ erit. ꝛ crit a ꝓncipe in iudicio in ꝓssiõe mittẽdi. qsi. ſ. mali cũ sua cõfusione de ista hereditate excludent. iõ dr: Non cõfundentur in tpe malo. Et erũt bonis oibus saturandi. ſ. qñ mali fame morient. ideo subdit. Et in diebus famis saturabunt Mali aũt ꝓpter crimen lese maiestatis erũt exhẽdati. iõ subdit. Peccatores peribunt. ¶ Sexto assecuti sunt ea virgines ꝑ gratultã dñationẽ. Sũt eim spõse xpi. ꝛ ad sponsuz spectat sue spõse oſa gratis dare. Ysa. lxi. Dabo eis coꝛonam ꝓ cinere. oleũ gaudiꝰ ꝓ luctu. palliũ laudis ꝓ spũ meroꝝ. Virgines eiz ꝓ ceteris sanctis tres ꝓgatiuas hẽbũt. Primo coꝛonã aureolã ex eo ꝙ carnẽ suam mortificauerũt. ꝛ quasi vsqz ad cinerem ꝙsumpserũt. iõ dicit: Dabo eis coꝛonaz ꝓ cinere. ꝑ Scõo hẽbũt celestẽ melodiã quã sole cãtabũt ex eo ꝙ ꝓ absentia spõsi gemuerũt. iõ dr: oleũ gaudij ꝓ luctu ꝑ Tertio hẽbũt vestẽ candidã. ex eo gõ vestẽ nigrã meroꝝ induerũt. iõ subdit. palliũ laudis ꝓ spũ meroꝝ.

¶ Sermo. cclxxvij. ¶ De eodem. Sermo tertius.

QOcate cetum cõgregate ꝓplm. scificate ecclesiã. coadunate senes. ꝙgrega te puules ꝛ suggẽtes ꝛc. vsqz ibi de thalamo suo ꝛc. Joel. ij. ¶ Sctã mr ecclia ordines oium sctõꝝ hodie cõgregat vt eis laudẽ ipedat: q in verbis ꝓmissis de notant. ¶ Primus ẽ ordo trinitatis qui notat cũ dr. Egrediat spõsus ꝛc. Sponsus aũt ẽ xps. in noe aũt xpi ꝛm Augu: tota trinitas itelligit. nã cũ xps dr itelligitur ẽ vnges ꝑ. ꝛ vnctus filij. ꝛ ipa vnctio. ſ. ſ. Spũalr aũt xps ẽ spõsus ꝙ habz quadruplex cubile. ſ. ꝑtis sinũ. virginis vterũ. ꝛ crucis patibulũ. ꝛ ipz monumẽtũ. Egrediat ergo sponsus de isto cubili suo vt assocĩet ꝓtri solẽnitati. De ꝓcessu cubili egressus ẽ ꝑ eternã ozigenem Michee. v. Egressus eius ab initio a diebus eternitatis. De scõo egressus ẽ ꝓtale generatiõez. ps. Ipse tãquã spõsus ꝓcedẽs ẽ thalamo suo. De tertio egressus ẽ ꝓpter nim saluationẽ. Habachuc iij. Egressus es in salutem ꝓpuli ꝛc. De quarto egressus ẽ ꝑ glorioſam resur-

rectionem. Hieremia. xiij. Ascendit leo ō cubili suo ꝛc. Ex his ergo quattuor tra
hitur quadruplex ratio: quare iste spon
sus sit a nobis honorandus. s. q: ē rex no
ster: frater noster: iudex: ꝛ glorificator noster. Tua inquātum egressus de sinu pa
tris ē rex nr. inquantū egressus ē de vte
ro matris ē frater noster. inquātum de patibulo ē iudex noster. ꝛ inquantū de monumento ē glorificator noster. ℣ De his quattuor legit zach. ix. Ecce rex tu⁹ quo ad primū. venit tibi. vt. s. carnē assū
mat. quo ad secūdū. iustus. quo ad ter
tiuꝫ. ꝛ saluator. quo ad quartū. ℭ Secū
dus ē ordo virginis qui notat cum dici
tur: Et sponsa de thalamo suo. Virgo enim beata nō ē in ordine trinitatis. q:
ibi nō sunt nisi tres personę. nec in ordi
ne sanctoꝝ angeloꝝ: sed super eos. et ō facit ordinem per se. Dicit aūt sponsa: q: deus matrimoniū cōtraxit cū ea: qō
fuit initiatum per verba de futuro: quā
do dixit ei angelus: Ecce cōcipies ꝛ pa
ries filium ꝛc. Fuit ratificatum per ver
ba de psti: quādo virgo respondit. Ec
ce ancilla dñi. Et fuit cōsumatū. quādo filius dei in thalamo virginali nostram
naturā sibi vniuit. In isto matrimonio fuit bonū fidei: q: virginitatē illibatam
virgo semp seruauit. Fuit bonū plis: q: dei filium de suis visceribus genera
uit. Fuit bonū sacramenti: q: nāquam a filio suo diuisa vel separata fuit. In isto etiā matrimonio fuit cōiunctio animoꝝ per
mutuā charitatē. Cant. vi. Ego dilecto meo: ꝛ dilectus meus mihi. Fuit cōiunctio coꝝ per naturę vnitatē. quia ca
ro xpi est caro matris. Fuit indiuisibili
tas habitationis amboꝝ: q: sicut in vita dilexerunt se. ita ꝛ in morte non sunt se
parati. Joā. xix. Stabat iuxta crucem ie
su mater eius ꝛc. Ista sponsa habuit tri
plicem thalamū. s. vterū speciosuꝫ i quo habitauit diuina sapia. Zanimū viscero
sum in quo habitauit vniuersa ecclesia: ꝛ locum gloriosum in quo habitat subli
mata. Ex his ergo trahit triplex rō qua re virgo beata sit a nobis honoranda. s.
q: sponsa eterni regis. adoucata humani generis: ꝛ regina totius curie celestis
Nam inquātum in eius vtero hitauit sa
pientia diuina facta ē sponsa regis. In
quantū in eius aio viscerosō hitauit vni
uersalis ecclia: facta ē adoucata humani generis. Inquantuꝫ in loco gloriosō habitat sublimata: facta ē regina curie celestis. De his tribus dr Alpo. xij. Mu
lier amicta sole ꝛc. Sole quidē amicta fuit qñ dei filiū generauit. Et suna sub pedibus hꝫ: q: ecclesia sub defensione re
net. Duodecim stelle sunt nouē ordines angeloꝝ: ꝛ tres horum. s. martyres: con
fessores: virgines: qui sunt coꝝna eius: quia oium est regina. ℭ Tertius ē ordo angeloꝝ: qui notat cū dicit. Vocate ce
tum. Vñ cantat. Letꝰ oēs angelici. Iste aūt cetus sm Diony. triplex habet offici
um. s. illuminandi: purgandi: ꝛ pficien
di. Et ex his trahit triplex ratio quare sunt honorandi sc̄z q: sunt nr̄i illumina
tores: purgatores: ꝛ pfectores. De his tri
bus gre referunt a ō. ppha dicēte. In cōspectu angeloꝝ psallā tibi ꝛc. Et sub
dit. Sup misericordia tua: qua. s. a pec
cato seu culpa me purgas. ꝛ vltate tua qua. s. per sapiam me illustras: qñ ma
gnificasti super oē nomē sanctū tuū. i. qñ in tua gra me magnificas: pficis: et cōsumas. ℭ Quartꝰ ē ordo patriarcha
rum ꝛ pphaꝝ: qui notat cū dr: Loadu
nate senes. Qui dicunt senes ppter re
uerendam pr̄nitatē: qua nos genuerunt in fide. Thob. viij. Filij qui de sanctoꝝ
sum⁹. Propter sensus maturitatē. Sa.
viij. Cant sunt sensus hois. Propter cō
uersationis grauitatē. Ibidē. Etas se
nectutis vita imaculata. Ex his ergo tri
bus trahit triplex ratio: quare a nobis sunt honorandi. s. q: fuerunt genitores
nr̄i in fide vera. maturi in sapia. ꝛ hone
sti in vita. Eccle. xlviij. Laudemus viros gloriosos ꝛ parētes nr̄os. In hoc enim q: dicit viros. notat sensus maturitas. In
h qō dicē gliosos. notat querelas honestas. i h q dicē parētes nr̄os. notat ipos reuerēda pr̄nitas. ℭ Quintꝰ ē ordo apo
stoloꝝ: q notat cū dr: Sactificate. i. scām ostēdite eccl̄a. Sanctificatio aūt pponit scūm. Congregatio igit apl̄os dici
tur eccl̄ia scā ꝛ sanctificata. Eccl̄a q: ip
sam plantauerunt. s. Loꝛ. iij. Ego plan
taui: apollo rigauit. Scā: q: vita sanctā

hũerunt.tetrena cõtẽpserũt.ꝛ fenestras sensuũ custodierũt.ysa.lx. Qui sunt isti qui vt nubes volãt ꝛ quasi ꝛc. Scificata: qrin aduẽtus spũs sci cõfirmati fuerunt ps. Ego cõfirmaui ꝛc. Ex his ergo trahitur triplex rõ quare sunt honorãdi.s.qꝛ in fide nos plãtauerũt suis doctrinis:i: formauerũt suis exẽplis.ꝛ corroborauerũt suis miraculis. Apo.iij. De throno i.de aplis in quib⁹ de⁹ sedet ꝓcedũt voces.s.p̃dicationũ ꝛ fulgura.s.luci doctꝛ exẽplorꝫ.ꝛ tonitrua.s.terribiliũ miraculorꝫ. ¶ Sext⁹ ẽ ordo martyꝝ: qui notat cũ dr: Cõgregate ppls. Dicunt eis ppls a depopulãdo:qꝛ depopulati sũt diabolũ mũdũ ꝛ corpus ꝓpriũ. Dyabolũ in resistẽdo. Jaco.iij. Resistite dyabolo ꝛ fugiet a vobis. Mũdũ.i.psecutores mũdi patiẽdi. Prouer.xvi. Melior ẽ patiens viro fortiꝫ ꝛc. Corp⁹ ꝓpriũ feriẽdo.i. Cor.ix. Castigo corp⁹ meũ ꝛ i seruitutẽ redigo ꝛc. Ex his ergo trahit triplex rõ quare sũt a nobis honorãdi.s.qꝛ oẽs hostes vicerũt triplici genẽ victorie.s.p modꝫ resistẽdi:patiẽdi:ꝛ feriẽdi. Heb.xi. Sci p fidẽ vicerũt regna. Et subdit. Obturauerunt ora leonũ:ecce victoria per modꝫ resistẽdi. Iapidati sunt:fecti sunt ꝛc. ecce victoria p modũ patiẽdi. Circuierunt in melotis ꝛ in pellibus capꝛinis ꝛc. ecce victoria p modũ se feriẽdi. ¶ Septim⁹ ordo ẽ cõfessoꝝ:qui notat cũ dr: Et fugẽtes vbera. Ex vberib⁹ triplex liquoꝝ effudit.s.lac:butyrũ:ꝛ sanguis. Sci iraqꝫ ex vberib⁹ diuine pietatis fuxerũt:lac.i. intelligẽtiam diue inscripture. ysa.lx. Suget lac gẽtiũ ꝛc. Butyrũ deuotionis interne. Job.xxix. Cũ lauabam pedes meos butyro. Et sanguinẽ.i.memoriã passionis diuine.ps. Ut trigat pes tuus i san. Ex his ergo trahit triplex ratio quare sunt a nobis honorãdi.s.qꝛ fuerũt doctores nr̃i:intercessores nr̃i:ꝛ inflamatores nr̃i. Tã iquãtũ fuxerũt lac sacre scripture facti sunt doctores nr̃i.inquãtũ fuxerũt butyrũ deuotõis interne facti sunt i tercessores nr̃i.iquãtũ vero fuxerũt sanguinẽ passiõis dñice facti sũt inflamatores nr̃i.nã qꝛ erãt inflamati: iõ alios inflamabãt. ¶ Octau⁹ ẽ ordo ẽginũ.q notat cũ dr: Cõgregate puulos a puritate dictos. Est nãqꝫ i eis triplex puritas.q̃ notat Mat.xxv.i pabola de ẽginib⁹.s.vasis:liquoris ac lucis. Puritas vasis est mũditia corꝑis:puritas liquoris ẽ munditia grẽ spũalis. puritas lucis ẽ honestas querelatiõis. Ex his ergo trahit triplex rõ quare sũt honorãdi.s.qꝛ sunt socij xpi:tẽplũ spũs sci:ꝛ filij dei. Tã iquãtũ hũerũt puritatẽ virgialis scitatis et pudicitie facti sunt socij xpi. Apoc.xiiij. Hi sequũt agnũ quocũqꝫ ierit. Inquãtũ habuerũt puritatẽ spũalis mũditie. facti sunt tẽplũ spũ sci.ij. Cor.vi. Nescitis qꝛ tẽplũ dei ẽ. Inquãtũ hñt puritatẽ cõuersatõnis sctẽ facti sunt filij dei. Unde posit⁹ dñs dixit: Sic luceat lux vra coram hoib⁹ ꝛc. subdit. Et glorificẽt ꝑem vestrũ q in celis ẽ. De his trib⁹ dr Apo.xiiij. Hi cum ẽpti sunt ab hoibus primitie deo ꝛ agno. ecce qꝛ sunt socij xpi. Et in ore ipoꝝ nõ ẽ inuẽtũ mendaciũ: ecce qꝛ sunt filij dei. Sicut eim dyabolus ẽ pr̃ mendaciũ. ita deus ẽ pater veritatis. Sine macula sunt ante thronũ dei: ecce qꝛ sunt tẽplum spũs sancti.

¶ Sermo. cclxxviij. ¶ De eodem. Sermo quartus.

Beati qui hitant in domo tua dñe: in secula seculoꝝ laudabunt te. ps. Oẽs hoses naturalr appetũt beatitudinẽ. Sz circa ipam beatitudinem diuersi diuersimode errauerũt. Quidam circa beatitudinis subiectũ quoꝫ gdaz dixerũt subiectũ beatitudinis eẽ solũ ipsam aiam. sicut stoici qui posuerũt beatitudinẽ in sola ai virtute constituere. Alij i solo corꝑe sicut epicuri qui posuerũt beatitudinẽ eẽ in voluptate carnis. Sz ppha qui tũ ad subiectũ beatitudis dicit gr totus hõ in aia. s.ꝛ in corꝑe sit beat⁹. iõ dicit: Beati qui hitant. Si eim cõsisteret in sola aia vel in solo corꝑe tũc dixisset: bẽ aie vel beata corꝑa. Alij vero errauerũt circa beatitudinis locũ. ponẽtes beatitudinem tm̃ in hoc mũdo. s. in diuitijs: delitijs:ꝛ honorib⁹. Sed ppha dicit de loco. i domo tua dñe. Alij errauerũt circa beatitudinis durationẽ dicẽtes. aiam beatitudinem cõsequi. sed tm̃ post multoꝝ ãnoꝝ curriculã aie iterũ ad corpus reuertent

ꝛ miserijs mũdi itez subijcienf. Et i ist̃ error ꝛ incidit Origenes. Sed ꝓpha dicit de duratõe in secula seculoꝝ. Allij erraverunt circa brũdinis occupationẽ sicut iudei ꝛ saraceni qui dicũt beatos vacare cibis ꝛ potibus ꝛ feminarũ pjucundionibus. Sz ꝓpha dicit de occupatõe eoꝝ. Laudabit te. ¶ Ex his ergo ostẽdit ꝙ ꝓpha quãtũ ad quattuor describit beatitudinẽ. ¶ Primo quãtũ ad beatitudinis subiectũ cũ dr: Beati. Totus eim hõ ꝛ in corpe ꝛ in aia beat⁹ erit. Corpus nã qz in pñti qua druplicẽ hz defectum. Est enim mortale: obscurũ: põderosũ: ꝛ grossum. Et quãtũ ad hos quattuor defect⁹ glorificabit. ꝛ quattuor dotib⁹ vestiet. et hoc insinuat aplõs dicẽs. j. Corꝝ. xv. Seminat corꝛ. Tota eim passibilitas transibit i imortalitatẽ. iõ dicit: Seminatur i corruptõe. surget in incorruptõe. Tota obscuritas transibit in claritatẽ. iõ subdit: Seminat i ignobilitate surget i gl̃ia. Tota põderositas trãsibit i agilitatẽ. iõ subdit. Seminat in infirmitate. surget in virtute. Tota grossitties transibit in subtilitatẽ. iõ subdit: Seminat corpus aiale surget spũale. Anima similiter beatifica bit quãtũ ad intellectiuã: affectiuã: ꝛ appetitiuã. Intellectiua siquidẽ delectabitur in dei veritate. Scientia aũt nostra in presenti hz triplicẽ defectũ. Est eim obscura. i. Corꝝ. xiij. Videmus nunc p speculum in enigmate. Est imperfecta. ibidem. Nunc cognosco exparte. Et a sensibilibus accepta. ibidem. Cũ ẽm puulus loquebar vt puulus ꝛc. Tũc aũt scia no stra erit clara. ibidem. Tunc autez facie ad faciem. Erit pfecta. iõ infert. Tũc aũ tẽ cognosca sicut ꝛ cognitus sum. Erit ab ipo deo infusa. iõ subũgit. Qñ aũtẽ factus sum vir euacuaui que erant parauli. Affectiua nra delectabit in dei bonitate. Triplicẽ nã qz dfectũ hñt bonitates que sunt in creaturis. Sunt eim accidentales. iõ sepe eis spoliãt. Sũt particulares: q: nulla creatura ẽ que habeat oẽs bonitates. sed sunt in eis sparse ꝛ diuise. sunt ẽt mixte: q: nullã habz purã bonitatẽ. iõ affectus noster delectari nõ potest in creaturarũ bonitatibus: sic accidentalibus: sic particularib⁹: ꝛ sic mixtis. In deo aũt ẽ bonitas ẽntialis. iõ dr. Mat. x. Nemo bonus nisi solus deꝰ. Uniuersalis. Sap. vij. Uenerũt aũtẽ mihi oia bona piter cũ illa ꝛc. Pura. Aug. Quãta ibi erit felicitas vbi nullum erit malũ nullũ latebit bonũ. Appetitiua delectabit in dei societate. Si enim aligs valde sitiens guttas lãbit. non satiat̃ sz sitis magis augef. Si calix mensuratus sibi ꝓponat: semꝑ lene satiat. sz si i fonte ponit̃ perfecte satiat̃. Peccatores eiz in creaturis quasdã delectatões lãbunt ps. Intimici eius terrã lingent. ideo nõ satiant̃. sed miserabili fame torquentur. ps. Famẽ patientur vt canes. Boni autem in presenti diuinas delectatiões recipiunt sed mensurate. ideo appetitus eorum non perfecte quietatur. Eph. iij. Unicuiqz vestrum data est gr̃a secũm mensuram donationis xpi. Beati autez sunt in fonte dei. iõ non possunt sitire. Apoc. vij. Agnus qui in medio throni est deeos ad vi. fon. aqua. Beati etiam sunt i cenaculo dei. ideo nõ possunt esurire. ps Satiabor cũ appuerit gl̃ia tua. Sũt in thesauris dei. iõ nõ pñt penuriã sustinẽ Eccl. xv. Jocũditatẽ ꝛ exultationẽ thesaurizauit sup eũ. Sunt in plenitudine gaudiorũ dei: iõ nõ pñt aligd triste sentire. Mat. xxv. Intra i gaudiũ dñi tui. ¶ Scõo describit brũdinẽ quãtum ad locũ. cũ dicit: in domo tua. Tũc aũt domus ẽ pulchra qñ ẽ bñ ordiata. De ordinatione aũt dom⁹ dei dr Ysa. lxiij. Ego enim sternã per ordinem lapides tuos ꝛ fundabo te in saphyris ꝛ ponã iaspidẽ ꝓpugnacula tua: ꝛ portas tuas in lapides sculptos: ꝛ oẽs termios tuos i lapides desiderabiles. Per lapides eim ordinate stratos intelligũt pñarche ꝛ ꝓphe qui fuerũt ordinati quãtuz ad deũ p virtutẽ ꝓplatõis. quãtũ ad seipos p pulchritudinẽ actiõis. quãtũ ad ꝓximos p reformatõez pacis. De his trib⁹ dr Eccl. xlviij. Hoies eiusdem in virtute pulchritudinis studiũ hñtes pacificantes i domibus suis. Per lapides desiderabiles intelliguntur apostoli a quibus gloria dei magna relucet. ꝛ iõ ad videndũ sũt magis desiderabiles. Per lapides sculptos intelliguntur martyres qui diuersis vul-

nerībus sunt sculpti ⁊ vulnerati. Per ta spidem qui est viridis coloris intelligū tur confessores q fuerūt virides in sci entia ⁊ in vita. Per saphiros qui sūt ce lestis coloris intelligunt virgines que vi tam celestē ⁊ angelicā habuerūt. ¶ Ter tio describit beatitudinē quātū ad eter nam duratōem cū dicit in secula seculo rum laudabūt te. ¶ Quattuor nanq; ō causis pōt quis pdere possessionē dom⁹ quā ihabitat. aut q; illa domus fuit ad ips conducta. aut q; ab hostibus est abla ta. aut quia ruine videbat exposita. aut q; est creditoribus assignata. Nullo isto rum modoꝫ habitatiōs domus celestis sancti amittēt. ideo dicit Isai. xxxij. Se debit populus meus in pulchritudine pacis. ⁊ in tabernaculis fiducie ⁊ in re quie opulenta. Nō enim amittent tanq̄ habitatores ꝫductitū. q; erūt habitato res veri vtpote peculiaris populi dei. iō dr. Sedebit populus meus. nec tāquaz ab hostibus expulsi. q; ipsos hostes sub tugauerūt. iō dr. In pulchritudie pacis Illa. n. est pulchra pax que sit hostib⁹ su peratis. nec tanquā a ruina domus de territi. q; illa domus erit ppetua ⁊ secu ta. iō subdit. In cenaculis fiducie. nec tā quā depaupati seu indigētes q; omnes erūt diuites ⁊ opulenti. ideo subiungit in requie opulenta. ¶ Quarto describit beatitudinē quantū ad occupatiōem cū dicit. Laudabūt te. Distinguit aut Aug. in. ij. li. de doc. xpiā. triplicem sonuz qui fit in cantilenis. Unus ē qui fit in voce. sicut in illis qui faucibus canunt. Alius qui fit in flatu. sicut est sonus tubaz ⁊ or ganoꝝ. Alius qui fit in pulsu. sicut in cy tharis ⁊ tympanis. Isto triplici genere armonie sancti deum laudabūt. Armo nia siqdem cū voce facitur. ps. Juuenes ⁊ virgines senes cū iunioribus laudent nomen domini. Armoniā cū flatu faci unt angeli. qui flatu sancti spūs sunt pleni. Ezech. i. Ubi erat impetus spūs illuc gradiebant. In dei subilatōe psumpūt. ps. Laudate eum oēs ageli eius. Armo niam vero cū pulsu facit deus. Patriar che siquidē habent cordā suam. apostoli suā. ⁊ sic de aliis. Tanget igit deus cor dam ppharaz ⁊ dulce sonū faciet. cor dam ppharaz ⁊ dulcem sonū faciet. ⁊ sic p ordinē. Tanget aut dissimiliter vt ꝑcordē faciet melodiā. q; i dispari claritate erit pax ⁊ gaudiū. ps. Laudate eū sol ⁊ lūa. laudate eū omnes stelle ⁊ lumē. Per solē intelligunt sancti superiores. p lunam me diocres. p stellas inferiores. Corda igit supiora cum tangit facit quasi vocē octa uam. Corda media vocē facit vocem quinta. Corda vero inferiora facit vocē inferiorē ⁊ planam. Tanget ēr. corda beate virgis ⁊ sup omnes illa dulciorē sonuz faciet. ⁊ vocem altiorē emittet. Propter istam tri plicē melodiā dicit Isa. li. Gaudium pp armoniā. flatus ac letitia inuenit in ea. ppter armoniā pulsum grāz actiō ⁊ vox laudis pp armoniā vocis.

¶ Sermo. cclxxij. ¶ De eodem die ser mo quintus.

Rex meus ⁊ deus me⁹ beati q; ha bitant in domo tua domine i secula seculoꝝ laudabunt te ps. ¶ Quattuor sunt que domū reddūt amenam. s. Domini liberalitas. Consor tū nobilitas. Loci amenitas. Et gaudij imensitas. Ab his quattuor domū cele stem cōmendat. ¶ Primo a liberalitate domini. cū dicit Rex meus ⁊ deus me⁹. Zz. n. sit rex ⁊ deus. est tamē noster. q; se ⁊ sua nobis dedit. Liberalitas aūt eius apparet q; omnes peregrios facit ciues facit ppetuos habitatores. facit domesti cos ⁊ hēredes. Ista tria tāgit apostolus. Eph. ij. Jam nō estis hospites ⁊ aduene sed estis ciues sanctoꝝ ⁊c. Ecce q; pegri nos facit ciues. ⁊ domestici dei. Ecce ga pegrinos facit domesticos ⁊ hēredes. Su peredificati sup fundamentū apostolo rū ⁊ ppharū ⁊c. ecce q; facit eos lapides viuos. idest eternos habitatores. De his aūt tribus facit deus publicū instrm. de quo dicit Apoca. iij. Scribā super eum nomē domini dei mei. i. ꝺs glo. Hoc ē no men eternū. ⁊ nomē ciuitatis noue hyeru salē. i. ꝺs glo. nomē habebit a ciuitate. s. ciuis ⁊ nomē meū nouū quod ē filius dei. Hec igit tria nomina. s. ciuis. eterni⁹. filius. in frontibus scripta habebunt. Apoca. xiiij. Habētes nomē eius ⁊ nomē patris eius scriptū in frontibus suis. ⁊

Ac habebit instrm de sua ciuilitate. eternitate. ℣ dei filiatõe. ℣ Secũdo ꝑmedat a nobilitate consortij. cum dicit. Beati. Erunt. n. omnes beati quãtũ ad oẽs sensus. ℣ Visus siquidẽ dñificabit in dei visione. ℣ Sed notandũ ꝙ color niger vi sum ꝙgregat. color albus visum disgregat. color vt idẽ delectat. qui ẽ medius inter albũ ℣ nigr. Ihe triplex color i xpõ consideraf. Niger fuit eius humanitas in passione denigrata. Apocali. vi. Sol factus est niger tanq̃ saccus cilicinus. ℣ iste color niger ꝺz cogitat⁹ nostros cõgregare. q; si tanta passus ẽ innocẽs ℣ sanctus. quid tunc faciet peccator malus ℣ iniustus. Color albus est sua diuinitas. que pre nimia sua claritate oculos mentis disgregat. i. Timo. vi. Lucez habitat inaccessibilẽ. Coniunctus est igit color albus diuinitatis i xpõ. color i nigro humanitatis. ℣ factus est totus viridis ꝛ õ lectabilis ad videndũ. Unde xps seipm vocat viridem dicens Luce. xxiij. Si in viridi ligno hoc faciunt ꝛc. ℣ Audistis beatificabit quantũ ad dei dulcissimam allocutiõem. Can. ij. Sonet vox tua i auribus meis ꝛc. Vox etenim tua dulcis. Quantũ ad angelos iubilatiõnem. Job xxxviij. Ubi eras cum me laudarẽt astra matutina ꝛc. Quantũ ad ꝓpetuaz homiñ laudatiõem. Isa. li. Gaudiũ ℣ letitia inuenitab in ea. ac giarum actio. ℣ vox laudis. ℣ Odfactus beatificabit odorando rosam idest carnẽ xpi mundissimã Eccl. l. Quasi flos rosaz i diebus vernis odorando balsamũ idest diuinitatẽ suauissimam. Eccl. xxxix. Quasi balsamũ ñ mixtum odor meus. Odorando animã omnibus vnguentis plenissimã. Cã. i. Curremus in odorem vnguentoruz tuoꝝ. ℣ Justus beatificabiẽ in plena dei delectatiõe quam sentiet ex carne dei dulcissima. Job. xxxi. Quis det de carnib⁹ eius vt saturemur ex anima dulcissima. Ecc. xxiij. Spũs meus super mel dulcis ℣ ex diuinitate omniũ sapoz plenissima. Sapi. xvi. Panem de celo ꝓtulisti eis omne delectamentũ in se habentem ꝛc. ℣ Iustus beatificabit tangendo personã xpi Si enim tanta virtus erat in tangendo fimbriam eius. quanta suauitas erit tangere personam eius. Cantic. ij. De terra cius amplexabit me. Jn osculando. Si enim tanta suauitas fuit osculari pedes xpi. quanta erit osculari a diuinitate xpi Cantico. viij. Quis mihi det te fratrem meum vt inueniam te foris ℣ deosculer. ℣ Tertio cõmendat domus dei ab amenitate loci cum dicit. in domo tua. Que amenitas consistit in duobus. Est enim magna ℣ bene dispsita. ℣ De magnitudine eius dicit Baruch. iij. O israel quã magna est domus dei ꝛc. ℣ Est enim lõga sine fine ideo dicit magna ℣ non habens finem. Est alta sine modo. ideo dicitur. excelsa. Est ampla sine mensura. lõ dicitur. immensa. Est igit sic lõga quod oculus nõ poterit attingere. sic alta ꝙ auris nõ poterit audire. sic ampla ꝙ cor nõ sufficiat cogitar. i. Cor. ij. Quod oculus nõ vidit nec auris audiuit ꝛc. Est or dinata instar domus regalis. Multas enim in ea deus fecit mansiones. Joan. xiij. Jn domo patris mei mansiones multe sunt. s. oratorij. atrium. cellarij. conclistorium. cenaculũ. viridarium. ℣ cubiculum. ℣ Jn oratorio sũt angeli dei laudem continue cantãtes ℣ dicentes. Sanctus scũs scũs ꝛc. ℣ Jn atrio sunt ꝑiarche pauperes sustentãtes. ℣ Est. n. atrium locus in quo pauperes recipiuntur Et quia in hac vita receꝑunt pauperes elemosynis suis. ideo sancti tũc eos recipient in atrijs suis. Luc. xvi. Facite vobis amicos de mãmona iniquitatis. Jn cellario sunt ꝓphete aduentũ xpi ardentissime sitientes. De hoc scribitur Isaie xliij. Utinam dirumperes celos ℣ descenderes. Et quia sic fuerũt sitientes. lõ plenissime sunt bibentes Cant. ij. Introduxit me rex in celam vinarĩa ꝛc. ℣ Jn cõclistorio vero vbi cause audiunt ℣ sententie ꝓferunt. ponunt apostoli. Matthei xix. Sedebitis super sedes duodecim iudicantes ꝛc. ℣ Jn cenaculo ponuntur martyres quia fuerũt tribulati. afflicti. fame ℣ siti affecti. ideo nũc plentissime saturant. Luce. xxij. Edatis ℣ bibatis super mensaz meã ꝛc. ℣ Jn viridario vero ponunt confessores qui sunt viridarij dei. in quibus fuit rosa patientie. Illiũ humilitatis. ℣ viola mundicie. ℣ Jn cubiculo

aūt ponunt virgines tāquā sponse. Dexter.ij. Ducta est dexter in cubiculū regis Virgo aūt gloriosa beata Maria nō est in aliquo istoz modoz determinate. sed modo stat cum angelis i oratorio modo cum patriarchis in atrio. modo cum pphetis in cellario ꝛc. ¶ Quarto ꝑmendat domus celestis ab imēsitate gaudij. hoc tangit cum dicit Et in secula seculorum laudabunt te. Sz nunqd corporib⁹ reassumptis ibi erit laus vocalis. Dicendū est ꝙ lingua hominū data est ad qua druplex officium. ¶ Primo ad notificādum conceptū cordium. Augu. in enchiridion. Verba ꝓpterea sunt instituta. nō vt per ea homines se inuicem fallant. sz vt per ea in alterius quisq3 notitiam cogitatōes suas ꝓferat. ¶ Quantū ad istō officiū nō erit ibi lingua. qz corda erunt manifesta. i. Loz. xiij. Manifestabit consilia cordiū. ¶ Secundo ad eruditendū. Isai. l. Dominus dedit mihi linguā eruditam vt sciam sustētare cū qui lapsus est verbo. nec quantū ad istud erit ibi lingua. qz omnes erūt sapiētes ꝛ docti. Ire. xxxi. Nō docebit vir vltra primū suum. ¶ Tertio ad consolandū. Eccle. xl. Tibie ꝛ psalterium suauem faciūt melodiam ꝛ sup vtrunq3 lingua suauis. nec etiam quantū ad istud erit ibi lingua quia omnes erunt consolati ibi ꝛ leti. Isa. xxxv. Gaudiuz ꝛ letitiā obtinebunt. fugiet dolor ꝛ gemitus. ¶ Quarto ad deū laudandū. Eccle. li. Dedit mihi dominus linguam mercedē meam. ꝛ in ipa laudabo eū. Et quantū ad istud officiū ibi remanebit lingua. Unde dicit Remigius ꝙ tūc omnis lingua cessabit ꝛ sola lingua hebrea que fuit lingua ade tūc remanebit. Aug. Uacabimus ꝛ videbimus. videbimus ꝛ amabimus. amabim⁹ ꝛ laudabimus. Ecce quid erit i fine fine fine. Idē. Ipse deus erit finis oium desideriorum nostroz q fine fine videbit. fine fastidio amabit. fine fatigatōne laudabit. Siqs amicum libēter videt. aliquādo ipa sua visio finit. ideo dicit. Sine fine videbit. Siquis aliquē amat. aliquādo ipe suus amor in fastidiū vertit. ideo dr. Sine fastidio amabit. Siquis semp cātaret aliquādo fatigaret. iō subdit. Sine fatigatione laudabit.

¶ Sermo. cclxxx. ¶ De eodem die Sermo sextus.

Beati pauperes spū quoniam ipsoz ē regnū celoꝝ ꝛc. Matth. v. ¶ In isto euangelio ponunt septē beatitudines ꝛ septem ꝑmissiones cōsidētes que septē sancti ordinibus adaptant. ¶ Prima beatitudo ē. beati pauperes spū. Et ista conuenit ordini apostoloz quia ipsi ꝓpter xpm oia contempserūt. Ista aūt pauperias vt sit meritoria oz habere tria q̄ rangunt in glo. ꝛ elicitunt ex textu. ut. s. terrena despiciat. ideo dicit. beati pauperes. vt recta intentōe hoc faciat. ideo dr. spiritu. i. spūali intentōe. vt celestia concupiscat. ideo dicit. qm̄ ipsoz est regnum celoꝝ. Ista pauperias ēt in apostolis fuit meritoria. qm̄ nō fuit coacta sed ꝓpria nec simulata. sed vera. Bernar. Luz tria sunt genera pauperiatis. s. necessaria. voluntaria. ꝛ simulata. recte diuidens. ꝛ recte offerens. reiecta simulatōe necessariam patiens. ꝛ voluntariā amplectens paup efficit spū. Huic beatitudini addit̄ ꝑmissio. cum dicit. Quoniā ipsoruz est regnum celoꝝ. Tales enim pauperes habent mundū ad dominandū. ij. Loꝝ. vi. Tanqā nihil habētes ꝛ oia possidētes. Habent deum ad hereditandū. Hūe. xvij. In terra eorum nihil possidebitis. ego pars ꝛ hereditas tua. Habent celum ad largiendum. Luce. xvi. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis ꝛc. Hūt etiam regnū ad possidendū. Lu. xij. Nolite timere pusillus grex. qm̄ placuit patri vestro dare vobis regnum. ꝛ iō dicit. Ipsoz est. non erit regnum celoꝝ. qz hūt ipm in spe certa. Roman. viij. Spe salui facti sumus. Tales aūt nō sunt pauperes sed valde diuites. Tres. n. sunt spēs hominū. qui quāuis nihil habeāt in re. habent tamen multa i spe. s. qui ad magnā dignitatē electi sunt. qui in loco tuto alicui thesauz reposuerūt. ꝛ q sunt here des principū. Tales sūt pauperes xpi. Jaco. ij. Nōne deus elegit pauperes in hoc mundo. ecce qz sunt ad celestē dignitatem electi. diuites in fide. ecce qz thesauri eoruz tione laudabit.

sunt in tuto repositi. Illustie náqs spúales a nullo pñt auferri. ꝛ heredes regni qó reponmsit deus diligentibus se. ecce qi sunt heredes regni dei futuri. ¶ Secunda est. beati mites. ꝛ quenit angelis qui alij supbientibus deo humiliter adheserūt. ꝛ qui nobis ēt ex humilitate seruire dignant. Illi aūt sunt mites q non sunt ad iniurias impatientes qō tribus modis fieri pōt. aut quādo qs mouetur plusquam debeat. aut plusquaz debeat. aut cū omnino nō debeat. Sen. in libro de. v. Quedā nos torquent magis ꝙ debeant. aut plusquā debeant. aut cū oio nō debeant. sicqz aut augemus dolorez. aut occupamus. aut fugimus. Huic bitudini addit. ꝓmissio cum dr. quoniam ipsi possidebūt terrā. s. viuentiū. vel terraz idest corpus suū terrenū possidebūt glorificatū. Bernard. Habitet gllia i terra nra idest in corpe nro. gō ex quattuor elementis ꝓstat eē ꝓpactū posita subdit Beat ergo corp⁹ ex terra imortalitatē. ex aqua ipassibilitatē ex aere leuitatem. ex igne pulchritudinē ꝛ claritatē. ¶ Terra est bti q lugent. ꝛ ista bitudo quenit martyrib⁹ qb⁹ dictū ē Jo. xvi. Amē dico vobis q plorabitis ꝛ flebitis vos. Felices sanctoꝝ lachryme q hūt deū iebriare Isa. lxiij. Sin altā lram. Addpe lachryma. rū tuaꝝ inebriasti me. Hūt ēt deū pūgere ad subuenieñ. sicut equ⁹ calcarib⁹ pūgit ad currendū. Vñ dicit glo. sup Thobiā Ofo deū vngit lachryma pūgit Hūt deū cogere ꝛ vincere. Osee. xij. Invalauit ad angelū ꝛ ꝙualit ē sleuit ꝛ rogauit eum. Aug. Ofo deū lenit lachryma cogit. Hūt animū clarificare. Bre. Abēs lachrymis baptizata videt in ꝓphetā Ezechielē limpidius Zachryme ēt hūt dyabolū submergere ꝛ necare ꝑs. Lōtrib⁹ alasti capita draconuz in aqe. Huic bitudini addit ꝓmissio cū subdit. qm̄ ipsi ꝙolabunt ꝛ ēt risu ppetuo replebūt. Lu. vi. Beati q fletis quonā ridebitis. In celo qdē erisus plenus Job. viij. Donec impleat risu os tuū In mūdo aūt ē risus semiplenus Prouer. xiij. Risus dolore miscebit. In inferno aūt nō erit risus sed ibi erit irrisio. Irridebunt siqdē ipsi vānati a deo ꝑs. Qui habitat in celis irridebit eos. Irridebūtur ab angelis q fuerūt coꝛ amici. Eccl. xx. Fatuo nō erit amicus. Irridebunt a demonibus. Thren. i. Viderūt eā hostes ꝛ deriserūt sabbata sua. Irridebūt a dānatis ēt a pentibus ꝛ cognatis. Thobi. ij. Parētes ꝛ cognati irridebāt vitā eius Irridebunt mutuo a semetipsis. Isaie. xiij. Et tu vulneratus es sicut ꝛ nos nīl qz simlis es effectus ¶ Quarta ē Beati q esuriunt ꝛ sitiūt iustitiā. Et ista bitudo quenit ꝓphetis q vehemēter esuriebant ꝛ sitiebant aduētū iusti dicētes Isa. xlv. Rorate celi desup ꝛ nubes pluuāt iustū. Ista iustitia ꝛ nos hñe debemus. Est aūt iustitia sicut dicit glo. ibidē. Unicuique tā supiori ꝙ iferiori aut eqli ius suū reddere. Ber. Redde plato reuerētiā ꝛ obedientiā quaz altera cordis altera vero coꝛis ē. Exigit a te subditus custodiā ꝛ disciplinā. Custodia vt possit cauere peccatū. Disciplinā vt malū nō remaneat i. punitū. Equali debes ꝙsiliū ꝛ anxilium Cōsiliū quo ex imāi ignorātia. Auxiliuz quo tuuel infirmitas humana. Huic bitudini addit ꝓmissio cū dr. Qm̄ ipsi saturabūt. De quoꝛ esurie ꝛ saturitate dic Ber. Lor meū ꝓturbatū ēt in me ꝛ ide dolor. Et derelict me virtus mea. inde pauor. Et lumē oculoꝝ meoꝝ ꝛ ipm̄ nō ē mecū. Inde error. Uerūtū. Qñ tristis es aīa mea spera in domino quoniā adhuc cōfitebor illi. Qñ a ratōe error a voluntate dolor a memoria timor omis recesserit ꝛ successerit illam quā speramus mra claritas. plena suauitas. ꝛ eterna securitas Jdē. Qui replet in bonis desiderīū anie ipse rōm futurus est plenitudo lucis. vo luntati plenitudo pacis. memorie cuntā quatio eternitatis. ¶ Quīta beati misericordes. ꝛ conuenit patriarchis q operibus misericordie insistebant. nō tantum coꝛporalibus sed etiam spūalibus. Be coꝛporalibus operibus misericordie dicitur. Ysaie. poto. cibo. tectū do. vestio. cōdo. Sz de spūalibus dr. Consule. castiga. solare. remitte. fer. ora. Et primo consule. i. doce ignorantē ꝛ dirige dubitantem. Et sic in hoc intelligitur duplex elemosyna spiritualis. s. doctrina ꝛ consilium. Castiga delinquentem. Consolare tristem. ꝛ remitte in te delinquentibus.

fer.i.patienter porta altorum defectus. Et ora ꝓ omnib⁹. Huic beatitudini addit ꝓmissio.cũ dr. Quoniaꝫ ipsi misericordiaꝫ consequent. Et ista misericordiaꝫ cõsequent ipi z in vita z in morte. In vita: qz ipsa misericordia impetrat remissionẽ culpe. Eccle.iij. sicut in sereno glacies soluent peccata tua. Benedictionẽ gre.ij. ad Loꝝ.ix. Qui seminat in benedictionibus. de bñdictionibus z metet. cc. Et cõtinuatõem pseuerãtie. Eccle.xxix. Elemosyna viri quasi sacculus cũ ipso. z gram hominis quasi pupilla cõseruabit. In morte quidez tales misericordes portant secũ triplices lras.s. lras simplicis iustitie. de quibus dr Luc.vi. Bene z dabit vobis. Gratulte misericordie. de quibus dr hic. Beati misericordes quonia ipi misericordiabũt cc. Abũdãtis gre. de quibus dr Luce.vi. Mẽsurã bonaꝫ z cõferã z coagitatã cc. ¶ Sexta beatitudo é. Bti mũdo corde. Et hec bñtudo cõuenit virginibus que mũdiciã cordis z corpis habuerũt. In veteri náꝫ testamẽto tripliciter fiebat mundatio.s.p aquã expiatõis. de qua hr Num. xxx. Per sanguinẽ. Hebre.ix. Oia pene in sanguine mũdant. Per vnctõez sicut tabernaculũ z vasa aaron cũ filijs suis: Sic z ipse virgines se mũdabãt ꝓ aquã confessiõis pure. Ysa.i. Lauamini:mundi estote. Per sanguinẽ passiõis dñice. Hebreo.ix. Sanguis christi emundabit cosciẽtias nostras ab cc. Per vnctõem gre infuse. i. Jo.ij. Unctio eius docebit vos de omnib⁹. Huic beatitudini addit promissio qua dr. Quoniã ipsi deũ videbũt Berñ. Fruemur deo tribus modis. videndo cũ in omnibus creaturis habentes cũ in nobis metipis. z qõ omnib⁹ beatius é cognoscẽtes ipm in seipsa varietate. ¶ Septima beatitudo é. Beati pacifici. z ista bñtudo cõuenit cõfessoribus. qui in se pacẽ cõscie habuerũt. z pacem in alijs ꝓcurauerũt. ꝛ De ista pace dicit beatus Aug. in lib. de ciui. dei. Tantũ é bonuꝫ pacis vt ẽt in bonis terrenis atqz mortalibus nihil solet gratius audiri. nihilqz desiderabilius ꝓcupiscꝫ. z nil postremo possit melius inueniri. Et huic beatitudini addit promissio. quia filij dei. Quoniaꝫ filij dei vocabunt. Tunc enim vere apparebit qz filij dei sumus: p apertam similitudinẽ. Joã.iij. Scimus qm cũ apparuerit similes ei erimꝰ per hereditatis paterne perceptõem. ij. Loꝝ.xij. Neqz enim debent filij parentib⁹ thesaurizare: sed parentes filijs. z per familiaritatis magne ostẽtionẽ. Tenebãt enim eos in mensa sua. ps. Filij tui sicut nouelle oliuarũ cc. In camera sua. Luce.xi. Pueri mei mecũ sunt in cubili. In sede sua. ps. Et filij eorum vsqz in seculũ sedebunt super sedẽ tuaz. z cõstituet eos super oia bona sua. Matth.xxv. Super pauca fuisti fidelis. sup mꝛta te ostituã. ¶ Sermo. cclxxxi. ¶ De cõmemoratiõe animaꝝ sermo primus.

MEmorare nouissima tua. z in eternum nõ peccabis. Eccle.vij. Quia valde é vtile mortez nostraz sepe ad memoriã reducere. iõ spus sanctus nos inducit ad nostre mortis memoriã habendã. cũ dicit. Memorare nouissima tua cc. Deide ponit huius memorie vtilitatẽ magnã. cuz subdit. Et in eternuz non peccabis.

¶ Circa primũ est notandũ qz in hoc ꝓ dicit nouissima. includit prima z media quorũ recordatio ad humilitatez nos iducit. ꝛ Primo enim debemus memorare nostra primordia. i. nattultatem. circa quã tria sunt cõsideranda. s. reat⁹ stat⁹ z ortus. Reatus. qi puer cũ peccato cõcipitur. ps. Ecce enim in iniquitatibus cõceptus sum cc. Status: qi puer in vtero matris stat curuus genas sup genua tenens. Hinc est qz naturaliter oculi genibus fletis citius lachrymãtur. z sup genua positi ad fletuz citius puocant. Ortus etiã circa natiuitatez nrãm é cõsiderãdus qz ipse ortus noster é cum fletu. Aug. in lib. de ciui. dei. Infantia qz nõ a risu sed a fletu orit in hanc lucem quid maloꝝ passura sit nescies ꝓphetat. Solum qz natus est ferũ risisse 30. roastes. nec tamen ille risus sibi ꝓfuit. qz a nino rege assyrioꝝ interfectus fuit. Et ista tria deplorat ꝓpheta dicẽs. Ihe ser factus sum. ꝓpter culpabilem reatũ: z curuatus sum. ꝓpter situz curuũ. con

tristatus ingrediebar. quo ad fleb̃sem ortus. ℣ Secũdo debemus memorari nostra media: q: vita nostra natiuitatibus plena est. Nam s̃m Hugo. de sco victore. in hac vita ē quadruplex natiuitas.

℣ Prima est in rebus cõditis que qdez habent vnaz vanitatē ad nõ ee ad esse. ps. Uane cõstituisti oes filios hominuz. Alia ē in ipso ee: q: in eodez statu nõ permanēt: Roma. viij. Uanitati creatura subiecta est. Alia ē ab ee in nõ ee. ps. Uerũ tamē in imagine ptransit homo. ℣ Ista triplex vanitas tangit Eccle. iij. Lucta subiacēt vanitati quo ad vanitatē in ee. De terra facta sunt quo ad vanitatē de nõ ee in ee. Et in terraz pariter reuertũtur: quo ad vanitatem de ee in non ee.

℣ Secũda vanitas est in operibus hũanis que ꝓsistit in acquirēdo diuitias. delitias. ℞ honores. que tamē cũ labore acquirunt. cum timore possidenť. ℞ cũ dolore perdunt. ℣ Tertia vanitas ē in corporalibus. Nam s̃m Ber. Caro nostra impugnat a suo materiali principio. i. a luto. ab ipso mũdo. ℞ a diabolo. Et dicit ꝙ a luto habz cogitatões voluptuosas. a mũdo curiosas. ℞ a diabolo malicioſas ℣ Quarta vanitas ē in mẽtibus in quibus est triplex vanitas s̃m Grego. Una est q: cum labore ꝓficit. sine labore deficit. Alia est quia modo ardẽter appetit: modo fastidit. ℣ Tertia est affectionum varietas que ipsam sepe impellit. ℣ Tertio debemus memorari nostra nouissima. scilz mortem periculosaz ℞ viam formidolosaz. Mors nãqz valde est periculosa qz tunc anima quadruplex bellum gerit. ℣ Unuz cum morbo seperante. Alia nãqz naturaliter vult ee in corpore. ℞ morbus eam nititur separare. i. Regum. xv. Siccine separat amara mors. ℣ Secũdum habet cnm diabolo infestã te. Gen. iij. Tu insidiaberis calcaneo eiꝰ ℣ Tertium habet cũ peccato se ingerere. Sepe enīz sit diabolo ꝓcurante vt ipsi animę omnia sua peccata ad memoriaz reducanť vt ex hoc in desperationez labatur. ideo nõ debet tunc ad memoriaz reducere sua peccata. sed potius sua merita. sicut ille fecit qui dixit. iij. Regum xx. Demẽto quomodo ambulauerim coram te. ℣ Quartũ habz cum deo rõnez exigente. ij. Lor. v. Omnes nos manifestari oportet ante tribunal xpi. ℣ Secundo nos debemus memorari viaz formidolosam. ps. In via qua ambulabaz abla. mihi. Ideo talibus debet dari viaticum. i. corpus dominicũ. Uia enim illa est longa. ideo sibi datur ad refocillandum iij. Regũ. xxx. Surge comede. grandis enīz tibi restat via. Et periculosa. iõ sibi datur tanquã pugil ad defendẽdũ. Job xvij. ℣ Pone me iuxta te. ℞ cuius vis manus pugnet cõtra me. Est tenebrosa. ideo sibi datur tanꝙ lucerna ad illuminãdum. Joa. viij. Ego sum lux mundi. ℟. Est dubia ℞ ignota. Ideo sibi dat tanꝙ ductor ad precedendum. Exo. xv Dux fuisti in misericordia populo quẽ redemisti. ℣ Secũdo ponit memoriẽ mortis vtilitas magna cum dr. Et in eternum non peccabis nec peccato superbie. nec peccato luxurie: nec peccato auaricie. ℣ Superbus cum si aliquas gras habz inde extollit. si aliqua sibi ꝓsperа succedũt inde eleuat. si vero aliquib⁹ aduersis deprimit. inde dedignat. Sz memoria mortis compescit ne hõ extollat ingratijs. Eccle. x. Quid superbis terra ℞ cinis. Sicut. n. pauo extensione caude gloriat. sz cõsiderado pedes ad hũilitatez reducit. Sic hõ si ex cõsideratõe grauz extollit. ꝓsiderado pedes. i. finez ad hũilitatez reuocat. Grego. in moral. Despecti iacent in putredine qz pulus in tumescebant in vanitate. Lõpescit etiaz ne eleuet in ꝓsperis. Sicut. n. aues cauda se regũt volando. paceꝛ: sic memoria mortis regit hominẽ ne eleuet in ꝓsperis per superbiã. Et sicut vinuz purum cito inebriat. mixtuz vero sobrietatez facit. Sic letitia mũdana cito resoluit animũ. Mixta vero cũ mortis memoria animuz temperatũ facit. Prouer. xiij. Risus doloꝛe miscebit. ℞ extrema gaudij luctus occupat. Compescit etiã hominez ne indigneꝛ ne frangaꝛ in aduersis. Sicut. n. pisces in aqua natãdo cuz cauda se dirigunt. sic ℞ homines in aquis tribulationũme per impatiẽtiã demergantur: ꝓ memoriaz mortis se regũt. ℣ Secũdo expellit peccatuz luxurie. Sic. n.

animal cui cauda expellit mnscas. Sic ꝛ homo cũ mortis memoria debet a se expellere cogitatões imũdas. Greg. quid enim sit carnis substãtia testant sepulture. nihilq3 sic ad domãdũ carnis desideria valz q3 vt quilq3 hoc qõ diligit q3 le sit mortuũ: penset. Magna siquidem stultitia ē corpus suũ delitijs ipinguare carnalibus. qõ postmodũ cibus futur3 ē vermibus. associatũ serpẽtibus. ꝛ subiectũ bestijs ãbulãtibus. Jsta aũt tripliczꝫ hereditatē corpus habiturũ ē. ſ. vermes ad conoꝺẽdũ: serpẽtes ad associãdũ: bestias ad cõculcãdũ. Eccle. x. Cũ. n. moriẽtur hõ hr̃ ditabit serpẽtes. bestias ꝛ vermes. ℣ Tertio memoria mortis expellit peccatũ auaricie. Nullus enim3 sapiẽs vz diultias appetere cũ postmodũ de corpore exiturus sit nudus. Job. i. ℣ Nudus egressus sum3 de vtero mris mee. ꝛ nudus reuertar illuc. Exiturus sit sacco vel cilitio tegẽdus. Job. xvi. Saccũ consui sup cutẽ meã. Exiturus sit oibus diuitijs spoliãdus. ps. Ne timueris cũ diues factus fuerit hõ. Exiturus sit cito i vermẽ ꝛ putredinẽ resoluẽdus. Job. xvij. Putredini dixi pr̃ mcus es: mat mea soror mea vermibus. Exiturus sit cito in cinerẽ ꝛ in putredinẽ redigẽdus. Eccle. x. Quid superbis terra ꝛ cinis cui3 cõceptus ē culpa. nasci miseria. viuere pena. ꝛ mori angustia.

¶ Sermo. cclxxxv. ¶ Eodem die Sermo secũdus.

Que parate erãt itrauerũt cum eo ad nuptias. Mat. xx. Alie fidelitũ vt ad celestes nuptias itrare possint qũ de hoc mũdo decedũt debẽt se prepare ꝛ in vita ꝛ in morte. ¶ In vita faciẽdo bona opera ꝛ terris ex quibus domũ sibi valeãt edificare ꝛ celis. Edificatium aũt quidã sũt valde boni: quidã sũt valde mali: quidã vero mediocriter boni: mediocriter mali. ℣ Valde boni sunt viri pfecti qui domũ ꝛ celis edificãt ꝺ auro argẽto ꝛ lapidibus pciosis. i. Loz. iij. Si qs supedificat sup fundamẽtũ hoc aurũ ꝛ argẽtũ ꝛ lapides pciosos ꝛc. Per aurũ intelligit dilectio dei que ē ficonuptibilis sicut aurum. Fides aũt conũpit ex eo q3 sibi succedit melius. scilz aperta visio. Spes euacuat q3 sibi succedit melio. ſ. eterna possessio. Charitas aũt nõ euacuat q3 charitati nihil qõ melius ē succedere pot3 q3 ipsa charitas que deus ē. Per argentũ intelligit dilectio primi. sicut. n. post aurũ pretiosius metallũ ē argentũ sic post mandatũ de dilectõe dei: mãdatũ de dilectõe primi melius ē cenſetur Mat. xxij. Diliges dñm deũ tuũ ꝛc. hoc ē maximũ ꝛ primũ mãdatũ. scõm aũt simile ē huic. Diliges primũ tuũ sicut te ipm. Per lapides pciosos itelligunt bona opera que debẽt eẽ lucida p imẽtoz recta. ꝛ solida p pseuerantiã. ꝛ virtuosa p charitatẽ vera. Alias enim3 nullius virtutis eẽnt nisi in charitate fierẽt. Jlli ergo edificãt domũ de auro ꝛ argẽto: ꝛ la pidibus pciosis. qui habẽt charitatem dei succensaz. primi dilectõem sinceraz. ꝛ operatõem sollicitã. Tales enim3 istructa domo corporis mox ingrediunt domũ celestis claritatis. ij. Loz. v. Scimus quonia si terrestris domus nr̃a hui9 habitatõis dissoluat ꝛc. ℣ Valde mali sunt miseri peccatores qui edificãt sibi domũ infernalẽ de spinis auaricie. de luto luxurie. ꝛ de lapidib9 supbie. Per spinas diultie intelligũtur. vt hr̃ Mat. vij. Auari ergo edificãt sibi domũ spinosaz. ꝛ iõ in ea cõburent. ysa. xxxiij. Spine cõgregate igni cõburẽtur. Luxurioſi edificãt sibi domũ lutosaz. Eccle. ix. Dis multis fomitcaria quasi lutũ in via pculcabitur Auarigit sibi edificauerũt domũ luteã. iõ in ipsa domo lutea a demonib9 cõculcabunt. ysa. x. Mittã eũ. ſ. assur. i. diabolũ cõtra populũ furoris mei. ꝛ ponã illuz in cõculcatõem sicut lutũ platee. Superbi autem edificant sibi domũ lapidosaz Superbia enim: ad instar lapidis facit cor durũ. Job. xli. Cor eius indurabitur quasi lapis. ꝛ quia edificãt domũ lapidosaz. ideo cum ipsis lapidibus a dño nobis debẽt lapidari. Eccle. xxij. In lapide luteo lapidatus est piger. Nemo enim pigritor q3 superbus. Dedignatur enim pauperez recipere. erubescit ad ecclesiã ire. verecũdatur teiunia obseruare ℣ Mediocriter autem boni ꝛ mali sunt viri imperfecti. qui licet super fundamẽ

tum fidei edificent aurum: argentuz: ⁊ lapides preciosos. edificauerūt nihil o minus lignuz: fenuz: ⁊ stipulā. i. peccata venialia. quoꝝ quedam sunt in vsu: ⁊ cōsuetudine. ⁊ ista fūt lignū. quedā vero in quada assuetudine. ⁊ ista fūt fenū. q dam aūt ex quada surreptōe. ⁊ ista fūt stipula. Vel pōt dici ꝙ per ista tria ītelligū tur amor: domesticoꝝ: yxoris ⁊ filiorum. amor: diuitiarū ⁊ amor honoꝝ. Aut ergo ad istā interiorē amore inclinā plus habētes vel minus vel minimū de hūditate carnalitatis vel cupiditatis. vel ambitiōis. plus vel minus. vel citꝰ crēmabunt. ¶Scō fidelū aie debēt se p parare in morte. Quattuor nāq ipe aie de corpore exēntes timere cōsueuerūt. s. laqueos demonū. multitudinē peccatorū. ⁊ penarum acerbitatē. ⁊ viaꝝ ignorantiā. Lōtra laqueos demonū se debēt armare per elemosynarū largitionem. Elemosyna enim tanq̄ lanceā ad feriendū. ⁊ scutū ad defendēdū anteced it. Unde de elemosyna dicit Eccle. xxix. Super scutuz potētis. ⁊ super lanceam aduersus inimicū tuū pugnabit. Lōtra multitudinē peccatoꝝ debēt se armare p verā confessionē. Eccle. xvij. Ante moꝝtez cōfitere. Eccle. xvij. Ante iudicium interroga teipsuz. ⁊ i cōspectu dei inuenies ꝓpiciatōem. Lōtra timorē penarū debēt se armare p extremā vnctionē. que quidē vnctio v3 ad tria. vt hꝫ Ja. v. Scilicet ad celeriorē de pena purgatorij salutōem. vnde dicit. Oratio fidei saluabit infirmum. Ad ipsius pene aliqualem mitigatōem. Unde subdit. Et alleuiabit eum dominꝰ. Ad peccatoꝝ dimissionē Unde ait. Et si in peccatis sit dimittent ei. Contra ignoratiā viaꝝ debēt se armare per corpis xpi pceptōem. Ejus enim dei scit viā que ducit ad infernuz. q ad limbuz. que ad purgatoriū. ⁊ que ad celū. ⁊ ideo anime sanctoꝝ errare nō pōsunt que habēt talē ductorem. Jo. xiij. Ego sum via veritas ⁊ vita. Ipse enim animaꝝ in via recta ponit q̄ē via. ⁊ posita m per viam rectā deducit: quia est veritas ⁊ deducta in paradisuz introducit. deducens eam ad se qui est vita ⁊ bti tudo nostra.

¶Sermo. cclxxxiij. Eodem die sermo quartus.

QEmoꝝ esto iudicij mei sic eni erit ⁊ tui mihi heri ⁊ tibi hodie. Eccl. xxxviij. Recte mortuꝰ vino ad memoriā mortē reducit. ex eo ꝙ ipsa mortis memoria est multū vtilis ⁊ necessaria. adeo ꝙ ipsi philosophi multum mortis memoriā cōmēdauerūt. Uñ Hierony. Platonis sententia est. omnīū sapientiū meditationē esse mortis. Alīꝰ philosophus dixit. Sūma philosophia est assidua mortis meditatio. Valet autem memoria mortis ad quinqz. ¶Primo ad ostendēduz ꝙ vita nostra multe sit breuitatis. Et istud patet in illo rege potentissimo. de quo dicit Hiero. ad Heliodoruz. Xerces ille potētissimꝰ rex qui subuertit montes marisaqz cōstrauit. cū de sublimi loco infinitaz cerneret multitudinez exercitus fleuisse dicit ō eo ꝙ post centū annos nullus eoꝝ quos tūc cernebat supuicturus eēt. Deus nāq tres terminos humane vite iposuit. ꝙ Primus fuit ante diluuiū. s. mille annoꝝ. Is ramē missenarū nullus attigit. ꝙ Secundus fuit post diluuiuz. ⁊ durauit vsq̄ ad dauid. scilz centuz ⁊ viginti anno ruz. Heū. vi. Eruntqz dies vite illius cētum ⁊ viginti annoꝝ. ꝙ Tertius incepit a dauid ⁊ durauit vsqz ad modo. s. lxx. vel. lxxx. annoꝝ. ps. Dies annoꝝ nostroꝝ in ipsis septuaginta anni ⁊c. Nec mruz si tam breuis est vita. quia sicut dicit Barlaaz. ⁊ recitat Aug. vita nostra ē quasi quedaz arbor cuius radices duo mures. vnus albus ⁊ alius niger. i. dies ⁊ nox semper corodūt. Et quia tam breuis est vita. cōsuetudo erat antiquoꝝ vt dicit Joan. clemo. ꝙ in cadē die qua imperator: coronabat fragmēta marmoruz diuersoꝝ: sibi ab artificibus portabantur qui dicebant. De quo marmore iubet iperator sibi fieri sepulchrū. Et cadē die qua iponebat sibi corona. parabat etiaz sibi sepultura. ¶Scō vtilis ē ad oñendū ꝙ laboꝝ qui nō fūt propter deū fūt multe vacuitatis. Jsiud pz in virgilio qui circa finem vite sue ītuoꝝ versus fecisse dicitur. in quib oñdit se

ꝓsiando tres libros grauiter laborasse: scz libũ de bucolicis: in quo tradidit artes pastoralis cure. libũ de geoꝛgicis: in quo tradidit artez ipsius agriculture. ⁊ libũ eneidos: in quo tradidit artẽ militarie ⁊ pugne. Et tñ nec de capris nec de tẽ bene pastis portauit lac. nec de agris tas bñ satis portauit segetes. nec de hostib⁹ supatis ⁊ victis portauit spolia. Ũ dicit: Pastor aratoꝛ eques pauꝰ colui supeꝛauꝰ. Capꝛas rura hostes quecz laboꝛe grauꝰ. De capꝛis pastis. de rure sato. hoste subacto. Nec lac: nec segetes spolia nulla tuli. Hic aũt Virgilꝰ methaphoꝛice locutus ẽ. Nullus enim in monte de suis delitijs portare potest lac alicuius dulcedis. nec de suis diuitijs segetes alt cuius refectõis: nec de suis triũphis titulum alicuius honoꝛis. ꝑs. Ne timueris cũ diues factus fuerit hõ. Hoc referꝛ ad carnales delitias. hõ. n. ꝓo carnali accꝑit. ⁊ cuz multiplicata fuerit glia domꝰ eius. hoc ꝗtũ ad dignitates mũdanas. Nñ cũ iteriert nõ sumet oĩa. hoc quo ad tpales diuitias. Et signãter dixit oĩa qꝛ de his aliqua secũ portat. Nã de delitijs secum portat ꝓsciẽtie amaritudinẽ. Prouerb. v. Nouissima illius amara q̃si absinthiũ. De diuitijs portat extremam esurie: sicut ꝑs in diuite illo epulone qui gutta aque hẽ nõ potuit. De honoꝛib⁹: secũ portat oĩmoda delectõez. i. Bachꝫ. Gloria eius stercus ⁊ vermis ẽ. Hodie eniz extollit: ⁊ cras non iuenieꝛ. ¶ Tertio vtilis est ad oñendũ qꝛ status hois est multe miserie ⁊ penalitatis. Jstud. n. ꝑs in aristotele: q duz in infirmitate vltia laboꝛaret. ⁊ ab aliqbus discipulis rogaꝛet: vt aliqd verbũ sniosuz eis dimittꝛet: ait. Humiliatus in hũc mundũ itrauꝰ: anxius vixi: ꝙturbat⁹ egredioꝛ: ⁊ iscius ⁊ ignarus. Ubi oñdit statũ suũ fuisse miserabilẽ ꝗtũ ad ingressuz cũ dixit: humiliatus in hũc miseꝛ mũduz itrauꝰ. Uere humiliat⁹: qꝛ cũ culpa ⁊ fletu: pauper ac nudus. Fuit ẽt miserabilis ꝗtũ ad ꝓgressuz. ĩõ dixit anxius vixi. Est aũt ꝓplex laboris ãxietas. ꝙ Una laudabilis ⁊ meritoꝛia. ꝑs. Laboꝛaui clamans ⁊c. ꝙ Alia vituꝑabilis ⁊ dyabolica. Hiere. ix. Ut inique agẽt laboꝛauerũt. ꝙ Alia sñ differẽs ⁊ penosa. Job. v. Hõ naſcitur ad laboꝛẽ. Laboꝛes vero quos ipse ptulit nõ fuerũt sibi meritoꝛij: qꝛ hoc non faciebat ꝓpter deũ sed ꝓp fauoꝛẽ humanũ Fuit ẽt eius status miserabilis ꝗtuz ad egressuz. ĩõ dixit: Cõturbatus egredioꝛ. Recedẽbat aũt ꝙturbatus. vel qꝛ mũdana q̃ dilexerat dimiserat. vel forte: qꝛ demones sibi monitẽti appueꝛũt. vel qꝛ sibi reuelata fuerat sua dãnatio. Fuit ẽt eⁱ⁹ status miserabilis post eius egressuz. Jõ dixit: Jnsci⁹ ⁊ ignarus. Acerbitas ⁊ eim penaꝝ sibi obliuioñe iduxit oluz sciẽtiarũ. Uñ cuidaz amico socio suo appuisse dẽ dicẽs illi qꝛ tota sciaz sua pdidit: ⁊ nihil aliõ nouit nisi solũmõ penã suã qua toꝛquebaꝰ. ¶ Quarto est vtilis ad oñdẽdũ qꝛ oĩa mũdana fuit oĩno de vanitatibus. Jstud manifeste ꝑs in alexãdro: cuius ossa i quodã vase aureo fuerũt repoſita ⁊ recõdita: ⁊ ꝑhi õ multis mũdi partibus quenerunt. quoꝝ vnus dixit: Deꝛi iste faciebat thesaurũ de auro: hodie vero aux thesauꝝ fecit de ipo. Alius dixit Deꝛi nõ suffecit isti totus mũdus: hodie gnqꝫ pedũ sepultura ẽ ꝓtẽtus. Alius dixit: Deꝛi istuz sequebanꝫ oẽs viuẽtes: hodie vice versa iste sequiꝫ oẽs moꝛientes. Alli⁹ dicebat: Jste deꝛi oẽs quos volebat a morte poterat liberare: sed hodie mortis iacula nõ potuit euitare. Alli⁹ dixit: Deꝛi iste ꝑmebat terrã: hodie aũt a terra ꝑmit ipe. Alius dicebat: Deꝛi iste mitros hẽbat amicos ⁊ inimicos: hodie aũt sibi sũt cẽles. ¶ Quito memoria mortis est vtilis ad oñdẽdũ qꝛ potẽtia ⁊ dignitas mũdanoꝝ ẽ magne ꝓuitatis. Jstud ꝑs in Diogene pho ⁊ in alexãdro. Lũ. n. dictus Diogenes sm Hiero. extra vrbẽ in vase hẽ̃ret: ita qꝛ in estate semp fundũ solt opponebat. in hyeme vero ad ips solẽ voluebat: ⁊ alexãder aũ eũ ꝙsiles vmbꝛã sibi faceꝛet. Dixit ei si volebat vt ipe ꝑs aliqd faceꝛet. ⁊ ille: vellẽ qꝛ mihi nõ auferꝛes: qñ vare nõ potes. qñ sperato: ꝛ itelligẽs ad alia partez se diuertit dicẽs se valde miraꝛi qꝛ sua non videbat timẽ potẽtia. Et ille. Potẽtia tua non timeo: qꝛ aut est ꝑterita: aut ꝑsens: aut futura. Preteritã nõ timeo: qꝛ tã nõ est. Futuraz nõ ꝓtuescoꝛ: qꝛ icerta est. Preſentez non

505

formidō: q; cito ē trāsitoria. De hoc etiā refert Quintus curtius quēdā dixisse alexādro. Si oīs hituꝫ corpis tui auditati si tui paret cē voluissent. obis te ñ capet ⁊ altera manu oīentez ⁊ altera ptingēs occidentē. Deide triplici exēplo oñdit: ꝙ ꝫ sit mō magn⁹ cito possit fieri puus ſcz exēplo vnius magne arboris q̄ subito eradicat. ⁊ exēplo hois in altū ascendētis q subito patit casuꝫ. Et leonis qui aliq̄n paruoꝫ aſaliuꝫ cibus efficit.

¶ Sermo. cclxxxiiij. ¶ Eodē die. s. iiij.

QIseremini mei: miſe mini mei saltē vos amici mei: q⁹ manꝰ cē. Job. xix. Hec vba venientē ꝑ pūt cē cuiuslibꝫ aie posite i purgatorio ſua i digētia oñdētis ⁊ suffragia postulātis. In qbus vbis ponit triplex rō: ꝙre mortui sunt a viuis iuuādi. ¶ Pria sumit ex pte ōfunctoꝝ. s. magna neccessitas cū dr: Miſeremini mei: miſeremini. Determinat aūt ipa psona defuncta vbuꝫ mīe: q⁹ indiget duplici mīa. Una q̄ satisfiat eius indigētie. Alia q̄ quideat eius penarie. Indigētia. n. magnā hūt q se nō pūt iuuare. ꝑ Sūt tñ q dā q pūt se iuuare: ſicp cōres q pūt se ad gram disponē: ⁊ ab alijs pūt adiuuari. Eph. v. Surge q dormis. Surge. s. te bonis opibus dispōnēdo. ⁊ exurge a mortuis. pcā mortalia relinq̄ndo. ⁊ illuminabit te xp̄s lumen pme gre meritis aliquoꝫ scōꝝ ifundēdo. ꝑ Alij vero sūt q ñ pūt se iuuare. nec ab alijs adiuuari sicut dānati. Hoc signiſcatū est Mat. xxij. Jn illo q intrauit ad nuptias. Nō. n. pōt se dānat⁹ iuuare bonū aliq̄ faciendo: q; hꝫ ligatā potentiā opatiuaꝫ. iō dr: Ligatis manibus. nec ēt bonū aliq̄ diligēdo: q; hꝫ ligatā potentiā affectiuā. iō subdr: Et pedibus. Pedes enīz aie hꝫ Aug. sūt affectus aie. nec ēt bonū diligēdo cum hēat ligatā potentiā itellectiuā. Jō dr: Mittite eū in tenebras exteriores. nec aliq̄ bonū vez vidēdo: q; hꝫ ligatā potentiā interpatiuā. Jō dr: At ille obmutuit. Nec pōt ab alijs aduuari dānatus. Tuꝫ q: est extra ābituꝫ diuine mīe. iō dr: Jn tenebras exteriores Tuꝫ q: nō est dignus ex eo ꝙ nō habuit vestez nuptialē charitatis frue. Tum q: est ꝑcisus a corpe ecclesie. Membruꝫ aut ꝑcisuꝫ efficit putridū ⁊ frigidū. Sic dānatus tāq̄ putridus semp emittit saniē q: ibi erit: flet⁹ ⁊ semp i frigore erit: q: ibi erit: ſtridor dētiū. ꝑ Alij vo sūt q medīū locuꝫ tenēt. s. q nō pūt se iuuare: q: sunt extra statuꝫ mercēdi: pūt tñ ab alijs aduuari. Tū q: duꝫ viuerent hoc sibi meruerūt. Tū q: sunt i charitate q̄ oīa bona ecclesie facit esse cōia. Tum q: sunt membra ecclie viua a spū scō viuificata. Nūc etiā magna penuria. Pōt eīm qs tribuus modis suā penuriā releuare: aut laborādo: aut mēdicādo: aut mutuuꝫ accipiēdo: sz in iferno nō erit tps laborādi. sz hꝫ labores recipiēdi. ij. Cor. v. Oēs nos manifestari opz añ tribunal xp̄i cē. Mēdicare eīm poterūt dānati: sz q elemosynas eis porrigāt nō poterūt iuuenire: sicut pz i diuite q hic nō potuit guttā aque. Dānati ēt mutuū iuenire nō poterunt: q; nullus pcedit mutuū cui nō sufficit ppriū: sicut pz m virginibus sapientibus q̄ dixerunt: ne forte nō sufficiat nobis ⁊ vobis cē. ¶ Scōs rō ꝙre mortui sint a viuis aduuādi. Iumsit ex pte viuoꝝ. s. fīna charitas cuz dr: Saltē vos amici mei. Dicunt aūt h amici q̄ttuor modis. ꝑ Pio mō ture ppinqtatis. Jsto mō p: tenēt iuuare filiuꝫ: ⁊ frat frem. Un ēt diues apud iferos positus frēs suos iuuare volebat. ꝑ Scōo iure p fraternitatis sicut sūt viri religiosi qui frēs suos adiuuare tenent. ꝑ Tertio iure amicitie spūalis. Et tales amici aliq̄ plus iuuāt q̄ p̄xim⁹. Prouer. xvij. Oī. n. tpe diligit q amicus ē. Oī tpe dicit: q; verus amicus iuuat amicū i vita ad bonū inducēdo: in morte ip̄m ad pniam admonēdo: ⁊ post mortē suffragia faciendo. ꝑ Quarto iure alicuius bñficij receptī. Qui. n. recip̄it elemosynas defunctoꝝ obligant ad suffragia missaꝝ ⁊ oīonuꝫ. Prouer. vi. Si spopōderis p amico tuo obligatus es ei. s. ex bñficijs q̄ recepistī: discurre elemosynas faciēdo: festina ſpius ei⁹ iuuādo: suſcita amicū sacrificiuꝫ offerēdo. nō dormitent oculi tui: sz vigilent oīonibus ei⁹ istēdo. ¶ Tertia rō ꝙre mortui sunt a viuis iuuādi. Sumit ex pte iudicis q̄ est eius pene seueritas cū dr: q⁹ manꝰ dñi tetigit me. Ex quo colligit ꝙ

eoꝝ punitio hꝫ seueritatez: qꝛ in manus dñi ceciderũt. Heb.x. Bonẽ dũ est icidẽ i manus dei viuẽtis. Et hꝫ pietatẽ: q eos ſ̃ subuertit ad vãitatẽz: ſꝫ tãgit aq pur gatões. Deus.n. punit hic ꝛ in purgatorio ꝛ in iferno. Hic punit pẽna correctõe Heb.xij. Quẽ dñs diligit castigat. flagellat aũt oẽs filiũ quẽ recipit. In purgatorio punit cũ mõitanea idignatõe. Isa. lxiij. In momẽto idignatiõis absc̃ondi facies mea parũp a te: ꝛ i miã sempiterna miseri⁹ tui. In iferno aũt deus punit cũ ppetua subuersiõe. Heb. vi. Impossibile ẽ eos q semel fuit illuiati ꝛc. ꝛ plapsi fuit in ifernũ rursuꝫ renouari ad pniaz.

¶ Sermo. cclxxxv. ¶ De eode ſmo. v.

Audiui vocẽ de celo dicẽtez mihi: Scribe Bti mortui q in dño moriũt Apoc. xiij. Rumores tunc libenter audiunt qñ ſũt: boni: certi de remotis ptib⁹ delati. ꝛ qñ sunt de amicis ꝛ ab amicis nũciati. Tales sunt rumores q̃s nobis refert Joãnes. Sũt nãqꝫ boni: q̃ de nr̃a saluatõe. Sunt certi qꝛ a fidelissimo Joãne euãgelista tẽste dei. Sunt de remotis ptibus: q ſũt de ipo celo. Sunt ab amicis. i. ab ãgelis q Joãnẽ ista reuelabant. Sunt de amicis. i. de nr̃is defunctis. de quoꝝ tã felici statu certificamur Et ĩõ tales rumores bñ sunt scribẽdi. i. memorie ꝑmẽdi dicẽtes eo. q sic dicit bẽs Greg. Q̃õ logmur trãsit. q̃õ scribim⁹ manet ꝛc. ¶ Circa istã vocẽ q̃d Joãnes audiuit duo videnda sunt. ſ. vñ venit ꝛ pp quẽ venit. ¶ Venit. n. nobis de celo. ꝛ hoc cedit nobis ad magnã certitudinẽ: ꝓsolatões ꝛ gloriatões. Magna nãqꝫ certitudo testimonij hic appet: qꝛ i ipo celo nõ sunt nisi bẽa trinitas: ãgeli ꝛ bti. Venit ergo ista vox de celo. i. a deo trino ꝛ vno. q non põt dicere aliq̃ mendaciuꝫ. Venit ab ãgelis q nõ pñt errare. Venit a scis q nõ pñt decipe. Est ẽt vox ista ad nr̃az magnã ꝓsolatõez: qꝛ ex hoc ꝑsidera re possumus q̃ desiderant nos expectat bẽa trinitas pp sue laudis ꝛpletionẽ. angeli pp sui numeri ꝛpletionẽ ꝑfectã. bti pp suoꝝ coꝛpoꝝ resumptionez verã. Ut Bern. sup cant. dicit ꝺ statu ꝛ ꝑsumat̃e ecclie. De ea finis oĩuꝫ pendet. tolle pãc ꝛ sic gratia ipſa angeloꝝ societas pp numeri impfectões quodãmõ claudicabit: nec ciuitas dei vñ integre gaudebit: nec ẽus tota glie laudẽ hẽbit: donec ꝛ ipſi i ꝑspectu angelo⁹ pſallãt ei. Est ẽt ad nr̃az glificationẽ. p celum. n. itelligit altitudo trinitatis. pater ergo dat suam vocẽ. i. testimoniũ. i. q nos expectat tãq̃ suos filios. Et filius nos expectat tanq̃ suos frẽs. Spũs scũs dat tãq̃ pãs ꝛ filiꝫ ppetuos amatores. Circa istẽm notãdũ est q ista vox pp ẽttuor venit. ℣ Prio vt nos certificaret q̃lis hõ sit ex ꝺitõe sue nature cuꝫ dñ mortui. Ipa nãqꝫ lex mortis totuꝫ humanũ genus occupauit. In lõgitudie: q: vsq̃ ad finẽ mũdi durabit. ſꝫ tũc in iferno solũmõ remanebit. Isa. xxv. Precipitabat dñs mortẽ i sẽpiternũ In latitudie: q: p totũ mũdũ a puo vsq̃ ad magnũ se extendit. Ro. v. In oẽs hoĩnes mors pertrãsijt. In altitudine: q: vsq̃ ad altissimũ dei filiũ se crexit. Jhũ dez. Cũ adhuc firmi esĩemus ſꝫ ips xp̃s ꝑ impũs mortuus est. Et in ꝓfundo: q: vsq̃ ad illũ q est in matris vtero se ĩmergit. Osee. ix. Interficiã amãtissima vteri eoꝝ. ℣ Scõo ista vox venit vt nos certificaret qualis hõ sit ex dono gr̃e cũ dicit: Qui in dño moriunt. Circa q̃ notandũ q̃ q̃dã moriunt sine dño: q̃. ſ. moriunt morte culpe que aiam sẽpat ab eo q est vera vita. Isa. lix. Iniquitates vr̃e diuiserunt inter vos ꝛ deũ vr̃m. Sap. i. Peruerse cogitatões sẽpant a deo. ℣ Quidã vero moriunt extra dcũ. ꝛ iõ nõ pñt redire ad deũ. ꝛ iõ tanq̃ asini putridi ex̃ ciuitatez hierlẽ expellenꝫ: ꝛ in ifernale sterquiliniũ iactabunt. Diere. xxij. Sepultura asini sepelieꝫ putrefactus ꝛ ꝑiectus ex̃ portas hierlem. ℣ Quidã moriunt ꝑ dño: ſicut sancti martyres q prio fide dñi moriunt: ſicut ipſe ꝑ eis mortuus est. Doctores cũ ppha: Quid retribuã dño ꝓ omnibus q retribuit ẽ. ℣ Quidã moriunt in dño: ſicut iusti q moriunt pctõ. Rom. vi. Si enim mortui ſumus pctõ: quõ adhuc viuemus in illo. ℣ Quidã moriunt cũ dño: ſicut viri ꝑfecti q moriũt mũdo. De gbus vi Lol. iij. Mortui ẽiz estis ꝛ vita vr̃a absc̃ondita est cũ xpo in deo. ℣ Tertio ista vox venit vt certificaret q̃lis hõ

futurus sit ex collatiõe glie cũ dr̃:beati. Sãcti q̃dez in mũdo sũt bti in vna stola glie. s. felicitate aie. In futuro aũt duplici stola. s. aie felicitate ⁊ corpis claritate. Valet q̃dez aie diligẽti deũ corpus suũz sanũ: firmũ ⁊ mortuũ ac resuscitatũ. Sanuz sig̃dez ad fructuz pnie. Infirmũ ad meritũ patiẽtie. Mortuũ ad desideriuz glie pficiẽde. ⁊ resuscitatũz ad psumaõez glie tã pfecte. Ber. Sine corpore aia nõ vult pfici qõ in oi statu sentit i bono subseruire sibi. ℣ Quarto venit vt nos instruerer qualr̃ hõ se hẽe debeat i mortis recordatõe cũ dr̃:scribe. Bz. n. qlibet scrbẽ. s. memorie sue firmiter ipũmẽ q̃ hõ sit mortalis ⁊ mortur̃us ex natura: iz cũ deo victurus ex gr̃a. Ista aũt memoria mortis vałet ad pcti vitatiõez. s. supbie: auaritie ⁊ luxurie. Ysa. xliij. Detracta est ad inferos superbia tua. pcidit cadauer tuuz subtus te sternet tinea ⁊ oplmentũ tuũ erũt vermes. Supbus. n. appetit locuz altr̃:iz in morte detrahet ad locũ in fimũ. Jõ dr̃:Detracta ẽ ad iferos supbia tua. Auarus moraf in terra p amoz̃e: sed in morte habitabit sub terra p putredinez. iõ dr̃:Lõcidit cadauer tuũ. Luxurios us vult hz̃e lectũ carnalez ⁊ delitiosuz. sed in morte habebit lectuz penosum. iõ subdit. Subtus te sternet tinea ⁊ operimentuz tuum erunt vermes.

¶ Sermo. cclxxxvi. ¶ De eodẽ tẽmo. vi.

DIlumus vos ignorare ō dormiẽtibus: vt nõ ꝑtristemini sicut ⁊ ceteri q̃ spem nõ hñt. 1. Thes. iiij. ¶ Alps nitit̃ ꝑsolari fideles sup morte charoz̃ suoz̃ ex tribus rõnib̃ ¶ Prima sumit̃ ex pte corporis qõ nõ ẽ mortuũ: sed dormit. Nemo. n. ꝑtristaret de amico suo si dormiret: sed potius sibi ꝑgauderet. Dicunt aũt mortui dormientes duplici de cã. ℣ Primo rõne getis. q̃ sicut dormientes a laboribus vacãt: sic ⁊ ipsi a laboribus cessant. Ab illis. s. laboribus de qbus dr̃ Isa. xliij. Et erit i illa die cum requiẽ dederit tibi dñs a labore tuo quẽ patiebaris: ⁊ a ꝑcussione tua: ⁊ a seruitute dura qua aũ seruiuisti. Requiescent igit a labore: ꝑcussione ⁊ a seruitute. Al laboze quẽ patiebanť in mũdo. ij. Loz̃. xi. In laboribus plurimis. Al ꝑcussiõe quã patiebanť a dyabolo. Luc. xxij. Symon ecce sathan expetiuit vos: vt cribraret sicut triticũ. Al seruitute quam patiebanť a corpe suo. Rom. vij. Ipsa creatura liberabit a seruitute corruptõis ⁊c. ℣ Scõrõne visiõis. dormiẽtibus. n. ꝑsueuerũt occurrẽ visiones. Quidaz tñ sunt q̃ nullas hñt: sicut pueri parui. Quidaz̃ q̃ alt quas hñt: sicut pueri pfecti. Quidã vo hñt malas ⁊ tristabiles: sicut pctores ⁊ impij. Quidã aũt hñt aliq̃ bonas ⁊ delectabiles: ⁊ aliq̃ tristabiles sicut impfecti. Eo dez̃ mõ ō mortuis ẽ dicendũ. ℣ Quidã enim sunt q̃ nullas hñt: sicut pueri nõ baptizati. Neq̃. n. hñt delectabiles visiões q̃ deũ vidẽ non pñt. Nec etiã tristabiles q̃ deũ non ꝑspiciunt: neq̃ demones: sed q̃dã gẽte requiescũt. ℣ Alij hñt visiones dulces ⁊ delectabiles: sicut beati. Sicut enim dicit Aug. sup Gen. ad lr̃am. Bti habebũt tria gnã visionũ: quibus nunc vtimur. s. corpalez: spũalem ⁊ itellectualez. Corpalez: q̃ videbũt xp̃i humanitatem: terrã nouã: celum nouũ ⁊ corpa beatoz̃. Spũalẽ: q̃ videbũt bẽos angelos spũs ⁊ corda ⁊ alas scõz̃. Intellectualez: q̃ videbũt ipm deũ inquãtũ eis videre ẽ possibile. ℣ Sunt ⁊ alij q̃ hñt visiones tristabiles: sicut dãnati q̃ demones semper vident. Sap. xiij. Persone tristes semp apparentes illis pauoz̃es prestabunt. Job. xx. Vadent ⁊ venient super eos horribiles. Ex quibus verbis habetur q̃ demones sunt tristes: horribiles ⁊ importuni. q̃ non cessant ire ⁊ redire ante eos. Sũt tristes vt generent in eis dolorem. Horribiles vt faciant in ipsis timorem. Importuni vt ducant eos ad desperatiõẽ. ℣ Alij sunt qui habẽt visiones tristabiles ⁊ delectabiles: sicut illi qui in purgatorio cruciãtur: quia vidẽt demones qui ẽm quosdam eos cruciãt: ⁊ angelos qui eos confortant. Job. xiij. In horore visionis nocturne pauor tenuit me ⁊ tremor. hoc quãtum ad horribile visionem demonũ ⁊ vocez̃ quasi aure lenis audiui. hoc quãtũ ad dulcem cõsolatiõẽ angelor̃. Et sic patet q̃ illi qui sunt in purgatorio habẽt quedã tristabilia ⁊ quedã

electabilia. Tristabilia sũt: q; hñt ignis acerbitatẽ. ocmonũ societatẽ. ꝛ dine visiõis ꝓuatõez. Belectabilia sũt: q; hñt angelos creb; visitatõz: future dñitudis certa expectatõez: ꝛ sufferagioꝝ ecclie ꝑceptõz. ℭ Scõo apls ꝙ solat fideles sup morte charoꝝ rõe aie q̃ hz imortalitatẽ ꝛ felicitatẽ: cũ dr: vt ñ ꝛristemini sic ceteri q̃ spez ñ hñt. Et q; xp̃ianꝰ hñt spẽ. debẽt ẽsiderare ẽ fragili corpe exire vt possint ꝛ aia stolã glie possidẽ. Qõ cyprian ad fortunatũ triplici exẽplo ostendit. s. Sic ẽsiderat nauis exire de naufragio. Sic eiz ipa aia opit fluctib; malaꝝ ꝑcu piscẽtiaꝝ. ꝛ mõ ꝙ aussaꝰ vẽtis tẽtatõnũ Mat. viij. Ecce mor⁹ fact⁹ ẽ i mari q̃ ad vẽtos tẽtatõnũ. ita vt nauicla opiret fluctib⁹. q̃ ad fluct⁹ ꝑcupiscẽtiaꝝ. Sz tunc de⁹ se dat vẽtos: ꝛ fluct⁹ trãqllat. Uñ sequit. Et surgẽs iperauit vẽtis ꝛ mari. ꝛ facta ẽ trãqllitas magna. ℣ Scõz exemplũ ẽ. sic ẽsiderat pegrin⁹ exire ẽ exilio. Sci nãq; mõ sũt pegrini. ij. Coꝛ. v. Quã diu sum⁹ i hoc corpe pegrinamur a dño. ꝑo. Deu mihi q; icola. zc. Desiderat enim exire ẽ ista pegrinatõe. Tũ q; hñt viã nimis lõgã. iõ dicit: q; icolat⁹ me⁹ ꝓlõgatus ẽ. Tũ q; hñt domũ tenebrosaz. iõ dr: Habitauit cũ habitatib⁹ cedar: q; interꝑat tenebre. Tũ q; hñt viã nimis asperã. Adonica eiz via si ẽ aspa vꝛ ẽ nimis lõga. iõ dr. Uñ icola sũt ista mea. ℣ Tertuꝝ exẽplũ ẽ sicut ẽsiderat hitator exire ẽ hospitio ruinoso. ꝑo. Taquã pieti iclinato ꝛ macerie ꝙulse. Deb. viij. Nõ ãtiquak ꝛ senescit. ꝑpe i eritũ ẽ. Ex qb⁹ ẽbis habeꝛ q̃ hitaculũ corꝑis nr̃i ẽ hitaculũ in clinatũ: ꝙullsuz: ꝛ ãtiq̃tuz. Qz eiz ẽ ꝛa creatũ. iõ ẽ ẽsus frã iclinatũ: tanq̃ cito i terrã casuꝝ. Qz ẽ ex q̃ttuor elemẽtis cõstrarijs ꝙositũ ꝛ nullo tẽpamẽto ꝺfitudinis cõsligatũ. iõ ẽ tanq̃ macerie ꝙul sum. Qz ẽ ãtiq̃tũ ex eo q̃ ab adã vsq; ad nos ꝑpagatũ. iõ morti vicinũ. ℭ Tertõ ꝙolat apls fideles rõe vtriusq;. s. corꝑis ꝛ aie: ex eo q̃ i bka fsurrectõe aia corꝑi ꝛiungef. iõ dicit: Si eiz credim⁹ q̃ Iesus mortu⁹ ẽ ꝛ resurrexit. zc. Nõ eniz ipz corꝑus resurgat. hoc regrit dei sapia iustitia: ꝛ mũificẽtia. Triplici eiz de cã deus aiam corꝑi vniuit. ℣ Pria ẽ vt vniuersuz suũ ꝑficẽt. Lũ eiz q̃dã sit creatura pure corꝑalis. q̃dã pure spũalis oportuit ad ꝙplexionẽ vniuersi vt cẽt vna ꝙposita ex corꝑe: ꝛ spũali rõali vt ẽ hõ. Requrit ergo diuia sapia vt sicut ad pfectõez vniuersi corꝑalia vnif: ita bña vita illo ordie diuie sapiẽtie nõ ꝓuet: iz aia suo corꝑi gũgat vt vniuersuz deꝛ ꝙleatur. ℣ Scõa rõ q̃ie aia corꝑi ẽ vnita: vt aia in corꝑe. ꝛ ꝙ corꝑ agones certaminũ exerceat. ℣ Tertia ẽ vt aia dei serua carnem ꝙseruã suã custodiret: ꝛ in supnis sedibus collocaret. Istas duas rões assignat Greg. nazãzenus. Exigit ergo diuina iustitia: ꝙ sicut aia ꝙ diuersos agones meruit in corꝑe: ita remuneret i corꝑe. Exigit diuina munificẽtia ꝙ nõ tñ remuneret suã aiaz: iz et cũ ipa remunẽt fideles conseruã. i. carnẽ ipsam.

ℭ Sermo. cclxxxvij. ℭ De eodem. Sermo. septimus.

Non cõristemini sicut et ceteri q̃ spem ñ hñt. Thessal. iiij. Sup mortem charoꝝ nr̃oꝝ multis ẽ cãis ꝛristari nõ debemus: iz potius ꝙolari. ℭ Prio pp moꝛtẽdi necessitatẽ. hoc ꝑz quodã rege pagano. de quo refert Aug. i libro de cura ꝙ mortuis: ꝙ cũ diꝫ suis in caplo sacrificaret. nũciatur ei ꝙ filius suꝰ vnicus obiiſſz. nõ reliqt sacra q̃ manibus gerebat: nõ lachrymat⁹ ẽ: nec oculo suspirault. iz ait: sepeliat. Hemini eniz me genuisse mortalẽ. Et subdit bẽs Aug: ꝙ dyabolus i iudicio coram xp̃o dicet. Ecce hic cultor meus cui nec resurrectio nẽ: nec padisuz ꝓmisi ꝙ morte vnicꝰ nobilis ꝛ sapiẽtis filij sacra mea nõ reliqt: nec fleuit. Tui autẽ xp̃iani ꝙ gbus mortuus es: vt morte nõ timerẽt: ꝛ cẽnt ẽ resurrectione securi: nõ solũ lugent mortuos ꝛ voce ꝛ hitu: iz et ad ecclias ꝓcedre ꝓfundunt. Alisquãti et clerici ministeriũ suũ itermittũt vacãtes luctui. ℭ Secũdo ꝙ reuocãdi ipossibilitatẽ: cuius exẽplũ hẽmus i Dauid q̃ ait. ij. Reg. xxij. Ego iho magis ad eũ: ipe nõ reuertetur ad me. Eiusdẽ. xviij. Oẽs cim morimur: ꝛ quasi aque ꝺlabimur sup terrã que nõ reuertunt. Iste fluuius hũani generes hz status. In prio stabat: dispositꝰ

tñ erat ad stádū ⁊ ad fluēdū: q; hō i pū mo statu poterat mori ⁊ nō mori. mō ât 2rinue stuit ⁊ nūquā reuertet: ⁊ i fine i. mobilr stabit. ¶ Tertio pp sustendi deo matoré facultaré. Et hui⁹ exēplū hēmus i bta melodia. de q̄ dic Hiero. i q̄da epla ad paulū. Scā melodia nr̄i tpis int̄ xpiā nos vere nobilis q̄ calescēte adhuc ma. rritl co:pusculo. ⁊ necdū hrāto duos pdi dit filios. Rē dictur⁹ i credulā: ꝫ xpō re. ste non falsaꝫ stetit imobilis. ⁊ obuoluta xpi pedib⁹ ei⁹ tpz renēt dicēs: Expediti⁹ tibi fuitura suꝫ dñe: q; tāto me onē libe. rasti. ¶ Quarto pp del bñ placitū ⁊ vo. lūtatē: ⁊ hec sola cā: ⁊ si alia nō eēt sufi. cere debēt. Hui⁹ exēplū hēmus i curtio optio romanoꝝ. de q̄ dic Aug. i li. ō ci. ōi Curtius armatus equo i obruptū terre hyatū pcipitē se dedit: q; iusserant. dy vt cū illic quē romani hērēt optimū mitte rēt. Si ergo pagan⁹ nulla hūs spez ō re surrectōe morti se dedit: q; dy hoc iusse. rāt. ēpto magis hō xpianus nō debēt de sua vel ō alioꝝ morte dolē. qñ scit deum hoc velle. Hiero. Resurgē credim⁹ nr̄os ⁊ plāgimus: gd facēmus si mori tñ pci. peret deus. Volūtas eius vtiq; sola suf. ficeret ad solattū. cui nullū ꝑponē debe. mus affectū. ¶ Quito pp imortal vite adeptōez. Duius exēplū hēm⁹ i theobro to pho ō q̄ dic Aug. i li. de ci. dei. Theo. brothus lecto libro platonis vbi ō aie i mortalitate disputauit si pcipitē dedit ō muro: vt ex hac vita migraret ad eā quā credidit eē meliorē. Si igit hō paganus tātā fidē ōdit dictis alteri⁹ pagani. ēpto magis explani⁹ deū suū ō vita bta certū tati nō deberēt sic ō sua vel suoꝝ morte dolē vt ad bta ꝫ vitā possint ptigē. ¶ Se xto pp miseriaꝫ mundi cuasionē. Duius exēplū hēm⁹ i miltis gētilib⁹ ⁊ paganis: ō qbus dic solinus. q; apud plurimos lu ctuosa sūt puerpia ⁊ leta sūt funera. Ō suetudo eiꝫ ē apud plurimos q; qñ pu er nascit: parētes ⁊ amici faciūt magnū plactū ex eo q; i illū mūdū venit vbi pas surus ē miltiplicitatē miseriaꝝ. ꝫ qñ pu er morit faciūt magnū festū ex eo q; ō mi seriis hui⁹ mūdi exiuit. Alicubi ēt ē psue tudo vt dic Dic. q; mulieres vtue cū viris ōiunctis sepeliūt. ⁊ malūt cū viro mori q̄ post morte virī i luctu ⁊ i statu misera bili remanē. Et Amb. i li. de bono mo tis. Si plena miseria ē eis vita. vtiq; fi nis alleuiamētū ē. Alleuiamētū aūt bo nū. Mors aūt finis. Mors ergo bona. ¶ Septimo pp debiti solutionē. Tene mur eiꝫ deo solue debitū mortis. ⁊ ideo nullus ꝺꝫ dolē qō ꝺꝫ. De hoc hēmus in tribus exēplis: quoꝝ vnū ponit Lyp⁹ia nus. ⁊ duo alia ponit bt⁹ Aug. ꝑ Unus nāq; nolebat debitum mortis exoluē. iō āgelus sibi ifirmati cū idigna tōe appēs dixit: Pati timeris: exire nō vultis. qd faciam vobis: ⁊ sic ab eo iratus recessit. ꝑ Alius at nolebat solue: si nō debebat, si vo debebat stare volebat. vñ ifirmat⁹ dixit ad deuꝫ: si nunq̄ bñ. si aliq̄n q̄re si mō. ꝑ Tertius ponebat hoc i voluntate creatoris: parus remanē quātū vellet: ⁊ solue qñ vellet. Et iste fuit Amb. q cuꝫ i extremis positus rogarēt vt plōgatōez vite sibi ipetrare velit a dño: ait. Non sic vtor vt me pudeat iter vos viue. nec mo riri timeo qñ hēmus bonū dñm. ac si di cat: si placet deo vt adhuc viuā: possūm adhuc viue iter vos sine rubore. si pla cet deo q̄ moriar: mori possuꝫ sine timo re. ¶ Octauo pp maioris boni adeptio nē. Ista rōem tagit Hiero. i epla ad tra sū dicēs: Bau dēt pētes tota vita fine filis ꝓmoriari: duꝫ valeāt q̄ cupiunt de su is pignoribus adipisci. pegrinant vt ad palatia pgant. nauigāt ad dignitates. ad studia acrēda. ac cās primonij ex. plicādas cum piculo ⁊ labore. Et vt ad palatia celi. ad studia xpi: ⁊ ad honoreꝫ vite ppetue: ad primonium possessionis eterne cuꝫ securitate valeāt puenire. ne mo filios suos a se gratulat abscedere. Ad ꝓpanda pcā gaudēt tā pētes a filis q̄ filij a pentibus ꝓuocante dyabolo separi. ⁊ ad idulgētia pcipiendā nolunt ab iuicē deo vocāte discerni.

Sermo. cclxxxviij. ¶ Eodem die. sermo octauus.

QIr fortissimus iudas collatōe facta duode cim milia dragmas argenti misit hieroſolimā offerri eas. p peccatis mortuoꝝ in sacrificio. ij. Mach. xij. In

hoc q̄ vir iste fortissimus tātā mittebat pecuniā vt fierēt elemosyne: sacrificiuz: ⁊ oōes. dat itelligē post hāc vitā aliquē bonuz locuz eē i q̄ aīe fideliuz purgant. ¶ Circa q̄ sciēduz q̄ q̄nq; sunt loca, re cipiētia viuos ⁊ mortuos. s. ifernus: purgatoriuz: lib⁹ pucroz mūdus: ⁊ celū. Infernus ē tāquā carcer deī i quo ponunt oēs q̄ sūt exules. Purgatoriū vo ē tanq̄ hospitale dei. i quo colligunt oēs infirmi ꝛ limb⁹ ē tāquā isula dei: ad quā mittūt oēs nō ꝑfirmati. Mūdus vo ē tanq̄ sta diū in quo exercitant oēs strenui milites. Celū vo ē tanq̄ palatiū ⁊ viridariuz dei i quo ponunt oēs milites trīūphantes ⁊ emeriti. ¶ Primꝰ locus ē ifernus q̄uo recludunt oēs exules. ⁊ iste carcer eē credit in medio terre. ⁊ hoc tāgit q̄dā glo. sup Jonā q̄ dicī: Sīē cor. est i medio aīalis: ita ifernꝰ ē i medio tre. Et tal locus ꝯgruit dānatis pp elōgatōes: obscuritatē: ⁊ frigiditatē. ℣ Propt elōgatioez sig dē: q: sicut nihil tātū distat de celo: q̄ tū tre medū sic nihil tm̄ distat a deo q̄ tū pctm̄. Justū ergo ē vt sic ho se elōgauit p pctm̄ a deo: sic elōget a celo p locuz nouissimū. Prouerb. xvi. Lōge ē dns ab impijs. ℣ Lōgruit ēt pp obscuritatē. null⁹ eiz locus ē obscurior: q̄ sit mediuz terre. terra. n. i supficie faciet illustrat. sz i suo medio ppetua obscuritate replet. ⁊ ī locus tā tenebrosus ꝙpetit pctōribus tenebrosis. Job. x. Anteq̄ vadā ⁊ nō reuertar ad terrā tenebrosā ⁊c. ℣ Longruit ēt pp frigiditatē. In medio eiz terre sūme ē frigus. ī quo puenit pcōribus q̄ fuerūt frigidi ⁊ amore dei. Tm̄ aūt frigus habebāt q̄ semp̄ detīb⁹ strideb̄t. Mat. vij. Ibi eīm erit fletus ⁊ stridor dētiū. ℣ Secūdus locus ē purgatoriū q̄ ē tāquam hospitale dei. in quo sanant oēs infirmi. Sanant aūt p ignē purgantē: ⁊ p suffragia eccle. que gdē fm̄ Bre. sunt oratōes: sacrificia: elemosyne: ⁊ ieiunia. Per ista aūt suffragia nō oēs sanant: sed tm̄ illi q̄ sunt sanabiles. Nā fm̄ beatū Aug. mortuoū quidā sunt valde boni: ⁊ quidam sunt valde mali. q̄dā vo sunt mediocrit boni ⁊ mali. Suffragia igit ꝑ valde bonis sunt grate actiōes. Pro valde malis: ⁊ fi nō sint adiumēta mortuoz. sunt tñ q̄ lesciūq; viuoz ꝓsolatōes. Pro mediocrit bonis ⁊ ꝑ mēdicrit malis: sunt expiatiōes. Ista triplicē dīam tāgit ppha dicens: Calix in ma. dñi vi. ne. ple. mix. Valde boni bibunt ī calice dñi pleno vino: q: dat eis gl̄ia. Mediocrit boni bibūt ī calice pleno mixto. i. iusticia quātū ad pniaz. ⁊ misericordia ꝙtū ad expectationē. Sz vade mali bibūt de calice dei pleno fece. i. del furore. Job. xx. De furore omipotētis bibet. Ista aūt suffragia illi q̄ sunt ī purgatorio scire pñt tribus modis. s. ꝑ diuinā vel āgelicā reuelatōez ꝑ aliquē hinc exeuntiuz reuelationem. ⁊ ꝑ expiā ī scīpis reuelatione. Qñ eiz ex pte releuari sentiūt: suffragia ꝑ se facta fuisse cognoscūt. ¶ Tertiꝰ locus ē limbus puerozq̄ tāquā isula dei: vbi rectiuāt nōdū ꝑfirmati. i. pueri nō baptizati. q̄ iō nō dicunt ꝑfirmati: q: dei sunt visiōe priuati. ℣ Limbus patrū dicebat sinus abrahe. Limbus pucroz dī libus ifernī. Pōes eīm hēbat requiē: q: imūes erāt a pena sensibili. Hēbant securitatē: q: expectabāt gl̄az futurā. Hēbāt abscessionē: q: abscedebant a tēratōe dyaboli: ⁊ iō dicebat sinus. Illud eīm q̄ ē ī sinu ē getū: secretū: ⁊ abscōsum. ℣ Limb⁹ aūt pueroz ꝺ sinus ifernī. Sūt gdē imūes a sensibili pena ⁊ tēratōe dyabolica. ⁊ q̄ ad hoc ꝺ sinus. priuati tñ sunt visione diuina. ⁊ quātū ad hoc dicīt infernus. ¶ Quartus locus ē mūdus q̄ ē stadiuz dei: in q̄ exercitant milites strenui: q̄ debēt se exercitare ꝙtra carnē. ꝙ tēperātiā ꝙtra mūdū. ⁊ ꝙtra tyrānos ꝙ patiētiaz. ⁊ ꝙtra dyabolū ꝙ fīsitētiā. de hac triplici exercitatōe dr̄ Eph. vi. Nō ē nobis collutatio aduersus carnē ⁊ sanguinē. ⁊ hoc q̄ ad primū. sed aduersus principes et ptātes quo ad secūdum. contra spūales nequitias in celestibus: quo ad tertium. ¶ Quintus locus est celū: q̄ ē palatiuz ⁊ viridariū dei. in quo ponunt milites trīūphantes ⁊ emeriti qui penam purgatoriī non sentiūt: sed celeste palatiū sibi acquirunt. Et hoz tria sunt genera. s. baptismale innocentiam cōseruantes: et ꝑ seipso martyriū sustinētes: ⁊ pfectionem vite appetētes. Isti sunt tantū illi tres viri qui alias suas saluāt: q: ime

508

date euolant. ſ. Daniel: Noe: ⁊ Job: vt habef Ezech. xliij. Per Danielem q fuit magne ſimplicitatis ⁊ inocētie itelligunt inocētes. i. Abach. ij. Daniel i ſua ſimplicitate liberat⁹ ē de ore leonū. Per Noe intelligunt virū pfecti. Be. vi. Noe vir iuſt⁹ atq; pfect⁹ i generatiōb⁹ ſuis. Per Job multis vulneribꝰ cōfoſſus: intelligunt martyres. de q̄ Ja. v. Sufferentiā Job audiſtis: ⁊ finē dñi vidiſtis. Iſti ſunt mōtes dei alti p̄ inocētiā: vitā: ⁊ patiētiā. de qb⁹ dr. Ecc. xliij. Trip fr ſol eſures mōtes ⁊c. Sol eim iuſticie in pueris baptizatis exuret oēm culpam originalē. ⁊ in impfectis oēm maculam venialē. ⁊ in martyribus oēm maculam originalez ⁊ actualem.

¶ Sermo. cclxxxix. ¶ De ſancto martino epo. Sermo. i.

IN diebus ſuis placuit deo. Eccle. xliij. Tota vita iuſti ē lucida dies ⁊ pclara. i. Theſal. v. Oēs vos filij lucis eſtis ⁊ filij dei. Et iſte dies hꝫ mane. qñ. ſ. lux diuine gr̄e in ſctis viris icipit refulgē. hꝫ meridiē qñ lux gr̄e in eis pcedit ⁊ crescit: hꝫ nō hꝫ vesperā: q̄ ēt in morte eis ſi extinguet: hꝫ cū die eternitatis ꝙtinuat. Prouer. iij. Semita iuſti quaſi lux ſplēdens: ecce mane iuſtificatiōis. Proceedit ⁊ crescit: ecce meridies augmētationis. Uſq; ad pfectū diē. ecce cōtinuatio cum die eternitatis. ¶ Tota igit vita beati Martini fuit dies q̄ habuit tres ſtatus q̄ ſunt laycus: religioſus: ⁊ prelatus. iō dicit: In dieb⁹ ſuis placuit deo. ¶ Prio quidez placuit deo in ſtatu laycali: quo ad ſe: quo ad deum: ⁊ quo ad p̄ximum. ℣ Quo ad ſe quidem: quia extinxit i ſe omnem auaritiā. Unde dr̄ q̄ in ſtipendiis nil preter quotidianum victum reseruans de craſtino non cogitabat. i. Thimo. vi. Habētes alimenta ⁊ quibus tegamur his contenti ſumus. Extinxit etiaz omnem intemperantiā. Unde dicitur: Frugalitas in eo fuit tanta: ⁊ iam nō mires: ſed monachus putaretur. Ecc. xxxi. Utere quaſi homo frugi his que tibi apponuntur. Omnem ſuperbiā q̄ fuit tante humilitatis q̄ etiam ſuo ſeruo ſeruiebat. ⁊ calciamenta detrahebat. Exēplo illius qui dixit Matth. xx. Filius hominis non venit miniſtrari: ſed miniſtrare ℣ Secundo quo ad deum. habuit enim magnam fidem: quia cum eſſet annoum decem: inuitis parentibus ad eccleſiam confugit. Bat. x. Qui amat patrem vl matrem pluſquaz me: non ē me dignus Habuit magnam ſpem dicens: Craſtina die hoſtium cuneos penetrabo ſecurus. Eccle. ij. Nullus ſperabat in dño ⁊ confuſus eſt. Habuit magnam charitatem: quia ob amo: em xp̄i ſeculum cōtempſit. Lank. viij. Si dederit homo omnē ſubſtantiam ſuam p̄: o dilectione ⁊c. ℣ Tertio quo ad p̄ximū. Exhibebat eniz ſuperioribus ſubiectionem: ſicut Juliano imperatori in his que non erāt contra deum. i. Petri. ij. Subditi eſtote omni humane creature ꝓpter deum ⁊c. Inferioribus mirā benignitatis oſtenſionem ſicut ſup: a dictū eſt de ſeruo. Equalibus amicabilem conuerſationem. Unde dr̄: Adulta illius circa commiſitones benignitas: mira charitas ⁊c. Prouer. xviij. Uir amicabilis ad ſocietatē magis amicus erit q̄ frater. ¶ Secundo beatus Martinus placuit deo in ſuo ſtatu regulari. Ubi ſeruauit triplex votum ſcz obedientie: quia obediuit deo āmonenti vt parentes viſitaret. hilario imperāti vt exorciſta eēt. Obediuit autez ex charitate ⁊ humilitate: ex concordia ⁊ volūtate. Hoc ſignificatum eſt Job. xlij. Ubi dr̄ q̄ dederunt ei ouem vnam ⁊ inaurē aureā vnam. Per inaurē aureaz ſignificatur obediētia que triplex ē. Tūc aurea q̄ſi fit ex charitate. Tunc vna quādo fit ex vnanimi volūtate. Tunc habet ouem ānexam. q̄ſi fit ex humili ⁊ ſimplici corde. ℣ Seruauit votum paupertatis taz deſtricte q̄ radices herbarum cum monachis comedebat nunquam vinuz ni ſi infirmus bibebat. ℣ Seruauit votum caſtitatis. Unde in ſignum tante puritatis charo eius apparuit luce clarior: vitro purior: lacte candidior. Et nō mirum: quia habuit carnem mundam: cōſcientiam lucidā: ⁊ vitam ſincerā. ℣ Tertio placuit in ſtatu pontificali. Duo eim ſunt que faciunt prelatum eē pfectuz. ſ.

pfectio scitatis ⁊ dignitas ptātis. ¶ Sā ctitas aūt ǒsistit i ǒrone oīoa in vita scā. ⁊ quersatōe grata q̄ oia hūlt sanctus Martinus. s. deuota ǒrōe q̄ ab ǒrone icepit a sua pueritia. q̄ cū esset annoꝝ x. ecclīas frequētabat ǒtinuauit in etate reliq̄. Ūñ dr. Hūq̄ vlla hora momētuq̄ pterijt quo ñ aut ǒioni aut lectōi intēde ret. ⁊ ǒsumauit in morte. Ūñ dr. Oculis ac mānibus i celū sp iētus. ¶ Scdo hūit vitā scām. q̄ testificat globus ignis sup cap̄ eius. Sicut. n. apli spūm scūz tribus vicibus recepūt. s. ad facieñ. miracla ad relaxañ. peccata. ⁊ ad ǒfirmañ. corda. sic ⁊ iste bt̄us Martinus. Jō p aplos dicit Nōne magna miracula fecit dñs tres mortuos suscitauit ⁊ peccata relaxauit dum gētiles multos querētit ⁊ eis venia obtinuit. ⁊ spūm scūz in igne visibili accepit ¶ Tertio hūit quersatōz grata q̄ ꝑtum ad minores hūit hūlitatē. Sicut p3 quā do leprosū curauit ⁊ osculatus fuit. ⁊ il le sanitate accepit. Et ꝑtum ad maiores magna auctoritatē sicut p3 q̄n ñ impato ri sz pr̄bytero ciphū ponexit. Quātū ad domesticos magna eq̄litatē Ūñ dr. q̄ nū quā cathedra vsus ē. ¶ Scdo hūit ma gna ptātē quā ǒsidit sup oēs creaturas. ¶ Psalmo sup creaturā q̄ h3 tm̄ esse sicut sunt elemēta. s. sup terrā. q̄ū ad suā ꝑce ptū tres mortuos vite reddidit. Super ignē q̄n obuium se posuit ⁊ ille euanuit. Sup aquam q̄n nauī piclitāti subuenit. ¶ Scdo sup creaturā que h3 cē ⁊ viuēf. sicut sūt arbores ⁊ plāte sicut p3 i arbor pīni cui signū crucis edidit. ⁊ altera pte corruit. ⁊ i elleboro venenatō cuius ve nenositatē vtute ǒrōis fugauit. ¶ Ter tio sup creaturam q̄ h3 cē viuere ⁊ senti re. sicut sunt aialia. sicut p3 i cambus le pusculū insequētibus. ⁊ in spēte fluuiuz ptrāseūte. ⁊ i cane ꝓtra quēdā archiepm latrāte ⁊ i vacca seuiēte. ¶ Quarto sup creaturā que h3 discernere sicut sē hoies ⁊ h3 tā sup vīuos quos sanauit in corpe ⁊ curauit i mēte q̄ sup mortuos quia tres mortuos suscitauit ⁊ latronē interfectū qui ꝑ martyre celebrabat veritatem di cere coegit.

¶ Sermo. ccxc. ¶ De eodē sermo secū dus.

DOn est inētus sillo sili 9 ꝑseruaret legē excel si. Eccle. xliij. Deus cuilibz statui hoīuz ꝓpria legē ǒdit Et q̄ bt̄s Martinus i triplici statu fuit. ō legē excelsi i quolibet suo statu ꝑseruā uit. Jpe gō ꝓio fuit strenuus miles. Re gulā aūt militū dictauit Joānes baptista q̄ h3 tria capl'a. dr aūt Luc. iij. Interroga bāt eū milites dicētes. Quid faciemus ⁊ nos cē. Intēdit. n. Joānes arcere milī tes ab oī iniuria ⁊ fraude. Jniuria aūt tri bꝰ mōis ferf. Aliq̄n i ꝑsona ꝑ oppssionē ⁊ ꝑtū ad h ꝑtinet primū capm dicēs. Ne minē ꝑcutiatis. ¶ Alīn i fama ꝑ falsi cri mis i ꝑsitōz. Et quātū ad h ꝑtinet scōz ca pm dicēs Neq̄z calūniā faciatis. ¶ Alīn i ꝑalē subām. s. ꝑ rapinā. ⁊ ꝑtum ad h po nit tertiū capm dicēs. Et ꝑtēti estote sti pēdiis vr̄is. Jstā. n. regulā cū oibus suis capl'is suauit dñs Martīus cū adhuc eēt miles. Nō. n. fuit pauper oppssor: sed auditor ⁊ ab iopia suauit sicut p3 i pau pē cui clamidē diuisit ꝑs. Adiuuit pau pēre de iopia. Et a violētia q̄ pupillos ⁊ orphanos defēdebat. vñ dr. Sūma illi cura erat assistē laboratibus. alē egētes. ⁊ opē ferre miserijs ꝑs. Tibi derelictus ē paup orphāo tu eris adiutor. Et a tribu latōe ⁊ miseria sicut p3 in leproso quem osculatus fuit ⁊ sanauit ꝑs. Adiuuat in opportunitatibus i tribulatōe. Nec fuit criator sz pacificus hūrator. Jpe. n. pacī fice hūrauit ⁊ cū matoribus ꝑ subiectōz si cut p3 in Juliāo ⁊ cū eq̄libus ꝑ pacifica quersatōz. sicut p3 i ꝑmilitonibus ⁊ cū i ferioribus ꝑ obsequꝫ exhibitōz sicut p3 i suo suo Nec fuit raptor sz suoꝫ largitor Jpe. n. ꝓpīt terrena. Ūñ dr. Tibi fibi ꝑter quotidianū victū refuauit. Largī tus ē ꝑpria q̄ oia q̄ hñe poterat pauperi bus erogabat ⁊ respuit stipēdia sicut p3 cū Julianus militibus stipēdia dari fecē ¶ Scdo fuit mōachus deuotus ⁊ in isto statu suauit legē excelsi ꝑ mōachoꝝ q̄ sē tria capl'a. s. votū pauptatis. castitā tis. ⁊ obedīētie. ¶ Primū ē votū paup tatis vt mōachus nullū hēat ꝑ pr̄ias. nec terrenē facultatis. nec exteriorīs querīa tōis nec interiorīs volūtatis g. n. talia ꝑ pria retinuerit furtū spūale ꝑmittit. ista

tria furta q̄ fecit achor. Josue. vij. Furatus ē. n. ducētos cicl̄os p q̄ō itelligif p̄o p̄uīo subē tpal'. Furatus ē regulā aurea. p q̄ō itelligif pp̄iū voluntatis q: ab ipa voluntate cetera regulāf. Furatus ē pal liū p q̄ō dat itelligi pp̄ium exteriozis ouersatōis. Sz bñus Aarti. iſtō caplīn optic obuiauit. nō. n. habuit pp̄iū subē terrene. q: i suo mōasterio habz paup erat q: de radicib⁹ herbaz viuebat. Nec pp̄i um volūtatis q: mox cū āmonitus fuit q: parētes visitaret volūtatē suā defuit. ⁊ diuīe voluntati plārie obediuit. Nec p p̄uīo ouersatōis mūdane q: sicut mutat⁹ erat iterius i affectu. ita ēt exterius i ha bitu q: vlues ⁊ ēt moriēs vigilās ⁊ dormi ens sp cilicio vtebaf. ¶ Scōm caplīn est obuiatio castitatis. Sz bñus Aarti. nō solū suauit castitatē p̄mētie. sz ēt ēginā lis mūditie. Jō etus caro assīlaf vitro. la cti. gēme. ⁊ luci. de tribus p̄mis dr̄ qa vitro purio: lacte cā dicīor. carne quoq3 mōstratus ē gēma sacer dotū De quarto dr̄. caro quā sp cinis obtexerat ita resplē duit ⁊c. Assīlaf ergo vitro pp mūditiam i carne. Sz. n. eius caro fuit fragil' p nāz fuit tñ lucida p mūditiā. ij. Lori. iij. Da bemus thesauz istū. s. ēginal' mūditie in vasis fictilibus. s. i fragili coepe. Assīlaf lacti pp nitoz ē ofcie. Ūñ dr̄ de scis. Thr. iiij. Lacte cā dicīoes. Assīlaf gēme ppt castitatis ꝓciositatē. Ecc. xxvi. Dis pōde ratio ñ ē digna p̄mētis aie. Assīlaf luci pp lucidā famā ⁊ honestatē. Sap. iiij. O q̄ pulchra ē casta generatio cū claritate ¶ Tertiū caplīn ē obuiatio obedientie. Circa q̄ scien. q: pōt ee q̄druplex obe dientia. Una ē obedire in pspis. ⁊ ista ni hil dz hr̄e de suo. ¶ Alia ē obedire i ad uersis Et ista multū dz hr̄e de suo. Jō dī cit Ber. q: obediēcia. alia magni meriti. alia pui. alia nullius. magni meriti obe diētia ē i aduersis q̄ dz aliq̄d hr̄e ō suo. i. aduersa libēter amplecti. Obediēcia p ui meriti ē cū i aduersis gs suis⁹ obedit. Nullius meriti ē obediēcia i pspis cum obediētis aius ad illa pspa anhelat Ter tia ē obedire i medijs q̄ ex vna pte vidēt hr̄e dignitatē. ⁊ ex alia pte ptēdunt quā dā difficultatē sicut ē offīn p̄dicatōis. p dicare. n. dz dignitatē q: ē offīn dinum. Et dz difficultatē q: ē offīn laboriosum. Inquātū ergo est offīn dignitatis nil dz hō ibi hr̄e de suo q: est offīn laboriosum multuz dz hō ibi hr̄e de suo. Unus exē plū hēmus i Jsaia ⁊ Hyeremia quoz p̄i mus spōte se obtulit dicēs Jsai. vi. Ecce ego dñe Alter ait se excusans dixit Hier. i. Ecce nescio log q: puer ego sum. Quar ta ē dubiūs obedire. Sunt ait dubia qñ nescif qd ē melius hoc vel illō. et tale qd nihil dz hr̄e de suo. ⁊ aliqd dz hr̄e ō suo s. vt paratus sit facere ⁊ nō facere. put di ne placuerit voluntati. Et ista q̄druplicē obediētia vr̄ hūisse bñus Aarti. Pre ceptuz sīgdē sibi fuit quoddaz q̄ō hēbat humilitatē. vt. s. esset exorcista ⁊ libenter obediuit. Quoddā q̄ō hēbat dignitatez ⁊ nō difficultatē. Et illō coactus recepit. Quoddā q̄ō hēbat dignitatē ⁊ difficul tatē. s. p̄tam vīsitare ⁊ ibi vbuz dei p̄dī care. ⁊ tunc iuitus iuit. sed tñ obediuit. Tādē fuit i magno dubio qd eēt melius vtr̄ mori ⁊ eē cum xp̄o. An pp saluteē po puli adhucin carne remanere. ⁊ istud du bium dñe voluntati p̄missit dicens Bñe si adhuc populo tuo sum necessarius ee. ¶ Certio fuit plurius vignus. ⁊ quātum ad h̄ suauit regulā platoz. De qua dr̄. i. Timo. iij. Opz eē epm ornatuz. doctoez. ⁊ hospitalē. Bz eē ornatus iterius decoz e vtutuz. ⁊ exterius decoz moz ⁊ hone state eoz. Bz ēt eē doctor. vt. s. doceat ver bo ⁊ exēplo. Bz ēt eē hospital'. qz sicut di cit Hiere. Quicqd hñt clerici paupez ē. Domus. n. eoz dz omibus eē cōis. ⁊ ista tria capla suauit bñus Aarti. qz oibus vtutibus fuit ornatus. ⁊ fuit doctor assī duus. ⁊ ad pauperes liberalissimus.

¶ Sermo. ccxci. ¶ De eodez sermo. iij.

Cognouit eum i bñdi ctionibus suis. Ecc. xlviij. Sācti virī i hac vita tria desiderāt. s. in fusionē gr̄e dei. ꝓseruatōz in gr̄a. ⁊ dict um q: sint in gr̄a dei. Et ista tria habuit bñus Aarti. ¶ Prio habuit gr̄e dei ifu sionē. Unde dr̄. Cognouit eum i bñdictōn bus suis. Hoc ait q̄ō dicit cognouit. plus ꝓtat q̄m dicere dedit. Si. n. videre mus aliq̄s alicui pauperi facientem ma gnas elemosynas diceret. vr̄ q ille illuz

pauperez cognount. i. ab alijs discreuit. Deus ēt ceteris scis dat dñs victoz gr̄a fuax. ſz in illis bſm Martinum cognouit. i. ab alijs discreuit. ex eo ꝙ maiores gr̄as ei dedit. q̄rū q̄da attestāt sue dignitatī. q̄da ptārī. q̄dā sue scitati. ¶ Dignitas hoīs vt ipe ab angelo custodiat. Hiero. Magna dignitas hoīs z alax vt vna quequ ab ortu sue natiuitatis hēat angelū ad sui custodiā deputatū. Et ista dignitas tres hz ptes. Una ē q̄ custodiunt in vita. z hec ē magna. Alia ē q̄ custodiunt in morte. z hec ē maior. Tertia q̄ custodiūt post morte. z hec ē maxia. Bēum itaq; Martī. angeli custodierūt z honorauerūt in vita. q: pncipes sibi obedire faciebāt. Sicut patuit q̄ ostiū ipatoris angelus sibi apuit. Eius ōrones ad deū deferebant vt pz q̄ angeli deo suaserūt. p quoda defuncto. p quo Martī. orabat ēt celebranti assistebant. sicut pz quando eius brachia ornauerunt. Honorauerūt in morte q̄ eius exequijs interfuerūt. z ci' obitū quodāmō celebrauerūt. Un dr. O bſm viz in cuius transitū scōz canit numerus cē. Honorauerūt post morte eius aiam cū laudibus in celū deducētes sic scūs Seuerinus epūs coloñ. audiuit. Se cūdo quedā attestant sue ptāti q: cōtra dēmones magnā hūit victoriā. Byabol' n. hz violentiā. astutiā. malitiā z scuitiā. Uincere eius violentiā ē magne potētie cognoscere eius astutiā ē magne sapiētie. ꝓfundere eius malitiā ē magne innocentie. ſupare eius scuitiā ē ꝓfectiōis magne z vte. Ista bſus Martinus contra byabolū fecit. Byabolus q̄dē obsistē voluit ei in pncipio. in medio. z in fine. z post finē. In pncipio q̄dem fuc ꝙ uersa cōls sibi obsistere voluit p violētia dicēs. Quocūq; ieris byabolus tibi aduersabit. Sed ei' violentiā vicit del auxilium ſploraūdo dicens. Dñs mihi adiutor. nō timebo cē. Circa medīū eū decipe voluit p fraudulentiam q̄ in forma xp̄i sibi apparuit. sed eius fraudulentiā cognouit xp̄i ſtigmata in ipo nō videndo. In fine obsistere sibi voluit p malitiā ad ipm ve ntiendo. ſz eius malitiam supauit suā innocētiam allegando. dicens. Quid hic astas crudēta bestia. nihil in me funestum reperies cē. Post finē ēt sibi obsistere voluit. q̄. i. angeli eius aiam in celum deferebant dicētes se in eius animā ius habē. Sz sci angeli demonis scuitiā repſserūt. allegātes eius ꝓficiam purā. vitā sinceram fidē integrā. spem z charitatē succensaz ¶ Tertio quedā gr̄e attestant sue scitati. Et iste sunt plures. ¶ Prima est castitas. Et ista hz tres partes. Una ē virginalis que hz fructū tricesimū z hec est magna. Alia aūt ē vidualis que hz fructuz sexagesimū. z hec est maior. Tertia ē virginalis z hz fructū centesimum. z hec est maxima. Et istaz hūit bſus Martinus. q: corpe z mēte fuit virgo. ¶ Scōa ē humilitas. z ista hz tres ptes. Una ē subjecere se maiori. Hebr. xiij. Obedite ꝓpositis vr̄is. z ista est magna. Alia ē subjecere se eēli. ad Ro. xij. Honore inuicē puentes. z ista ē maior. Tertia ē subjecer se minori. Lu. xxij. Qui maior ē vr̄m fiat sicut minor. z ista ē maxima z istam hūit bſus Martinus qui se suo fuo humiliabat. ¶ Tertia ē pietas. z ista hz tres partes. Una est dare ptē de supfluo z ptē retinere. Luc. xij. Nō supest date elemosynam cē. z hec ē magna. Scōa ē dare oīa supflua z retinere necessaria. i. ad Tim. vj. Qui utunt hoc mūdo quasi nō vtāt cē. z hec ē maior. Tertia ē dare necessaria sicut fecit vidua Luc. xxi. z hec ē maxima z hanc hūit bſus Martinus q clamyde z ptem eius sibi ipsi necessaria paupi dīuisit. ¶ Quarta ē charitas. z ista habet tres ptes. Una ē in seruitio fratrīs exponere oīa sua. Lan. vij. Si dederit homo vniuersam subām suā p dilectiōe cē. Et hec ē magna. Alia ē ponere corpus suuz Joan. x. Bonus pastor aiam suam dat p ouibus suis. z hec ē maior. Tertia est ēt ponere voluntatē suam Luce. xxij. Non mea voluntas sed tua fiat. z hec ē maxima. Beatus autem Martinus nō tantū sua exposuit ea paupibus largiendo. nō tm̄ corpus suum ipm diuersis tribulatōnibus subjiciendo. sed etiam voluntatē suam deo se totaliter ꝓmittendo dicēs. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius cē. ¶ Quinta est sobrietas. z ista hz tres ptes. Una est in abundantia fuare temperantiā. Phili. iiij. Scio abūda

re ēē. Et hec est magna. Secunda ē i pe-
nuria seruare patientiam. y. Lotin. x. In
fame ⁊ siti ⁊c. Et hec ē maior. Tertia ē in
abundantia seruare inopiaz. ⁊ hec ē ma
xima. ⁊ istam hūit bt⁹ Martinus qi in
ter milites tanquā monachus viuebat. ⁊
factus epūs inopiā monachoꝝ seruabat.
¶ Secūdo hūit gratie infuse ꝓseruatōz
cum dō. Conseruauit ei misericordiam
suā. Ipse. n. quattuor vitauit, p que gras
ꝓseruault. ¶ Unū est tumultus seculari
um negotioꝝ. Uñ dō. Circiter duob⁹ mi
liaribus a ciuitate monasteriū sibi statu
it. Quidā pbus Quotiens cum hoībus
habitaui minoꝝ hoie redij. ¶ Scōm est
aspectus ⁊ collogum mulierū. Uñ dicit
Hiero. Sāctus Martinus virginē quā
dam visitare voluit ⁊ ipa nolujt. sed per
quandā fenestrā ait. Ubi pōia pro me.
qz nunquam a viro sum visitata. Et gra
tias egit ille. Ex quo pz qz parum ō locu
tione mulier curabat qui ō hoc gratias
deo referebat. ¶ Tertiū est torpor ⁊ otiū
Uñ dicit qz nulla hora vel momentum
pterijt quo nō ō roni vel lectōi incumbe,
ret. ¶ Tertio habuit gratie manifestatō
nem cum dō. Et inuenit gram coram ocu
lis domini. Manifestabat enī qz placuit
deo in statu laicali p xpi approbatōnem
cuz dixit. Martinus adhuc catechumi
nus hac me veste pterit. In statu mona
chali p trium mortuoꝝ resuscitatōz. In
statu pontificali per globi ignei appositi
onem.

¶ Sermo. ccxcij. ¶ De eodem Sermo
qu artus.

Placens deo factus ē di-
lectus ⁊ viuens
inter peccatores translatus est
Sapi. iiij. ¶ Ex predictis ver
bis ostenditr. Qualis beatus Martinus
fuit in vita. Qualis in morte. Et qualis
post mortem. In vita quidem fuit a deo
dilectus. Fuit quidem dilectus a patre.
cuius signum est qz tanta miraculoꝝ po
testatem habuit. A filio cuius signum est
qz filius hominis coram angelis ipm cō
mendauit. A spū sancto cuius signū est.
quia i specie ignis sup eius caput appa
ruit. A beata virgine. cuius signum est.
qz sepe ipm cum aljs virginibus visita-
uit. Unde dixit. Agnes Tecla ⁊ Maria
ad me venerunt. Ab angelis qz i vita sua
sibi celebranti astiterunt. ⁊ in morte con
uenerunt. ⁊ post mortem eius aiam cū
laudibus in celum deduxerunt. A tota
curia celesti cuius signum est qz ipm lerā
ter fuscepernnt. Unde ipse dixit. Sinus
Abrahe me letus fuscipiet. A toto mun-
dō quia inter ceteros confessores p totū
mundum magis festiue colit. Pater sic
eum dilexit ꝓpter mandatorum suorum
obseruationem. Joan. xiiij. Si quis dili-
git me sermonem meum seruabit ⁊c. Fi-
lius ꝓpter tantam ad pauperes ꝓpassio
nem. ꝓpter quam cum tunc nō tantum
coram angelis cōmendauit sed etiam in
iudicio omendauit dicens nudus eram
⁊ cooperuistis me. Spiritus sanctus pro-
pter suam humilitatēz ps. Qui emittis
fontes in conuallibus virgo beata. ꝓpter
suam humilitatez. Eccle. xiij. Omne ani
mal diligit sibi simile. Angeli ꝓpter suaz
puritatem. Angeli enim diligunt natu-
raliter pueros ⁊ paruulos. Matthi. xix.
Angeli eorum semper vident faciem pa
tris ⁊c. Tota curia celestis ꝓpter suā cū
eis similitudinem. Ipse enim fuit mar-
tyr. ⁊ si non actu tamen voluntate. Unō
dicitur. O sanctissima anima quam ⁊ si
gladius percussoris non abstulit palma
tamen martyrij non amisit. Fuit confes-
sor qz xpi corde ore ⁊ opere fuit cōfessus.
Fuit virgo quia integritatem corporis ⁊
mentis seruauit. Totus mundus euz di
lexit ꝓpter sua beneficia que recepit ⁊ tē
porallia. corporalia. spiritualia. ⁊ eterna.
¶ Secundo in morte fuit deo dilectus
⁊ placidus cum dicit placens deo. Eius
enim mors valde deo placuit. ꝓpt qua
tuor que habuit. ¶ Primū est securitas
conscientie. ꝓpter quam dixit dyabolo.
Nihil in me suneste inuenies. Bōa enim
conscientia generat magnam securitatē
Prouerbioꝝ. xv. Secura mens quasi iu
ge conuiuium. Generat ⁊ magnam iocū
ditatem. secundo Corinthi. primo. Glo
ria nostra hec est testimonium conscien
tie nostre. Magnam spem. Prouerbio-
rum. xiiij. ¶ Sperat autem iustus in
morte sua. ¶ Secundum est desideri-
um mortis sue ꝓprie. ¶ Unde dicebat

Satis ē vñe q̄ hucusq3 certauit ꝛc. Apostolus tria desiderabat. Vnū ē nō expoliari: 3 supuestiri ꝛc. Aliō si hoc nō erat possibile: desiderabat spoliari ꝛc. Phil. i. Desiderū habēs dissolui ꝛ cū xpo esse. Tertiū ē corpi supuestiri. Phil. iij. Saluatorē expectamus dñm nr̄m iesu3 xp̄m ꝛc. ℣ Tertiū ē ferue: ozōnis cōtinue. vñ dr. Oculis ac manibus semp in celō intē tus victū ab ozōne ꝛc. Orabat. n. feruenter. ió dr. Oculus nō tātū corpalibus sed ēt spualibus. Intellectu ꝛ affectu. i. Lo rinth. xiij. Orabo spū ꝛ orabo mēte. Orabat reuerēter. ió dr. Et manib⁹. ps. Eleuatio manuū mearū sacrificiū vesptinū ꝛc. Orabat pseuerāter. vñ dr. Inuisctū ab oīe spū3 nō relaxabat Luce. xviij. Oportet semp orare ꝛ nō deficere. ℣ Quartu3 ē pñtia angelice custodie. Angeli. n. custodierūt eū ꝛ in mūdo degentē. ꝛ morti appropinquātē. ꝛ in celū ascendentem. ps. Angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te in oībus vijs tuis. ℭ Tertio post mortē fuit trāslatus cū dr. Et viuēs inter pcōres trāslatus ē. Nā ꝛ corpus transla tū ē in monumētū ꝛ aīa i padiſu. ꝛ vtra q3 trāslatio honorabilr facta fuit. Nam corpus eius fuit mirabili claritate illustratu3. vñ dr. Glificati hoies vidēt gloria: q̄ affuerūt ꝛc. Fuit ab angelis solēniter honoratū. vñ dr. O bīm vtrū in cui⁹ trāsitu sc̄oz cant⁹ numerus. angelorū exultāt chori ꝛc. Fuit a sc̄o Ambrosio mirabiliose hūatus q̄ eius exequijs interfuit. ꝛ corpus sepulture mādauit. Spūs vero suus fuit trāslatus de loco infimo ad celi sublimitatē: de statu mēdico ad celi vbertatē. de statu despecto ad angelicā societatē. Ista tria per ordinē tangūtur cū dr. Martinus hic paup ꝛ modic⁹ celā diues igredit hymnis celestib⁹ honorat. Per hoc q̄ dr hic. quod ē aduerbiū loci. Notat locus infimus. Per hoc q̄ dr paup. notat status mēdicus. Per hoc q̄ dr modicus. notat status despectus. Deinde ponūtur alia tria in cōtrariū ꝛ dr ēt ia. cū dr. Celū. ecce loci sublimitas. Diues. ecce vbertas. Hymnis celestibus honorat. ecce agelica societas. Ac si alijs verbis apte dicat. Martinus de loco infimo igredit ad celi sublimtatē De statu mendico ad celi vbertatē. ō status despecto ad angelicā societatē.

℣ Sermo. cccxcij. ℭ De scā cecilia sermo primus.

QUesiui spōsa3 mihi ea3 assumere. ꝛ amator factus sū3 forme illi⁹ ꝛc. Et infra. doctrix. n. ē discipline. Sap. viij. Inter ceteras virgines dei: beata cecilia tria p̄uilegia hūit q̄ i pmissis ꝓbis annotat. ℭ Primū ē q: ipa fuit spōsa xp̄i gliosa. cū dr. Quesiui spōsam eā mihi assumere. Hūit aūt duos spōsos s. xp̄m ꝛ valerianū. Xp̄s. n. ipam despōsauit: ꝛ p charitatē sibi vnuit. Piere. ij. Recordat⁹ sū3 tui miseras adolescētia tua3 ꝛ claritatē sponsationis tue ꝛc. Qñ ät spōse xpo ꝓsecrant anulo subarrāt. Annul⁹ ille amorē significat q̄ d3 spōsū3 ꝛ sponsa3 vnire. q̄ anulus pōit i q̄rto digito ꝛ solus ponit. Et ē rotūdus. Et d3 esse aureus. Per primū significat q̄ sponsa d3 diligere xp̄m spōsū3 p̄cordialr q: a corde pcedit q̄da vena q̄ i digito q̄rto rñdet. Per scōm significat q̄ d3 ipum diligere singlr. Si. n. duo anuli i duobus digitis ponerēt videret q̄ posset diligere de uo3 ꝛ mūdū. Per tertiū significat q̄ debz eū diligere ppetualr. vt sic anulus q̄ est spirit⁹ finē nō h3. sic nec amor ille i ppetuū finitat. Per q̄rtū significat q̄ d3 ipm diligere excellēter: vt sic aur oīa metalla excellit: sic ꝛ amor ille oēs alios excellat amores. Ista q̄ttuor notat Luce. x. diliges dñm dēū tuū ex toto corde tuo. i. ꝑ cordialr. ꝛ ex tota aīa. i. singlr dādo sibi totā aīa3 tuā. ꝛ ex oībus viribus tuis. i. firmit ꝛ ppetualr. ꝛ ex oi tua mēte. i. excellēter. vt amor tuus radicet i mēte q̄ ē ps suprior rōnis. ℣ Hūit ēt spōsū3 Valerianū q̄ ipa traduxerat ꝛ capitis nupcias celebrabat. In nuptijs aūt ꝓsueuerunt fieri magna 3 iuuita. dissoluta solatia. deferri varia vestimēta ornamēta. ꝛ dici ꝺba lasciua. Alij gdē diuersis epulis se ingurgitāt. ista trī biduanis ac triduanis ieiunijs se macerabat. Alij se vestimētis molli bus indiebāt. ista cclitio mēbra domabat. Alij ꝺba vana ꝛ lasciua dicebāt. ista vero euāgeliuz absc̄ōditu3 in corde suo portabat. ꝛ nec diebus nec noctib⁹ a col

loquūs diuīnis cessabat. ¶ Scōm p̄ceptum ē q: ipa fuit xp̄i spōsa. cū dr. Almator factus suꝰ forme illius. Illā ät pulchritudīnē virginalē p̄ ūtuor cōseruault. ℣ Prio p corpis maceratōem. q: illi tio mēbra domabat: z corp⁹ cōtinuis ieiunijs macerabat. Legit. ij. Macha. xiij. q: iudas iterfecit maximū elephātoꝝ: cui his q supposīti erāt. Maximus elephantoꝝ. i. diabolus z his q supposīti sunt. i. caro z mūdus p quos diabol⁹ pugnat Qui ergo vult seruare corpis mūdicias dz iterfere diabolū ne malas suggestiones imittat. carnē ne lasciviat. z mūdus ne delectamēta offerat. ℣ Scōo p deuotā o: ōnē q: sicut dr ō ea. mō iterpellabat angelos vt p seruarēt suā virginitatē. z mō ap̄los vt p seruarēt sue fidei sinceritatē. mō martyres vt iter supplicia darent cōstātia. mō p̄fessores vt cōfitēdo fidem darēt. mō virgines vt suā cōseruarēt mūdiciā. ℣ Tertio p mōnis dei cōtinuā memitatōem. vñ dr q euāgeliū xp̄i abscōditū gerebat i pectore. ps. In corde meo abscōdi eloqa tua ut. Verba. n. dīi sūt sagitte z carbōes. ps. Sagitte potētis acute cū carbonibus dsolatorijs. Sagitte lō carnē p̄figūt p timorē. ps. Cōfige timore tuo carnes meas. Carbones. lō vrūt per amorē. ps. Ure corm meū z renes meos.

℣ Quarto p suspecte familiaritatis vitatōem. Nō. n. hēbat familiaritatē nisi cū p̄sonis scis sicut cū vxbano epo z cum pauplibus quos ipa nutriebat. Nam sm Chry. Periculū magnū ē mulieribus de uotis familiaritatē hre cū viris duplici ō cā. Una ē q: mulieres sūt icaute z molles. Q: icaute. lō cito decipiunt. Q: molles. lō cito flectunt. Virginibus ät ē maius piculū. sicut idē dicit triplici ō cā: q: scz sūt incaute. z q: sūt molles. z q: sunt i expte. Nō entz adhuc sūt expte fraudulētias atqz astutias hominū. Viduis vo ē maximū piculū. z hoc q̄druplici de cā. Et q: sunt icaute. z q: molles. z q: sine viri cōsolatōe z q: diuitiaꝝ suaꝝ sunt dñe. ¶ Tertiū p̄contū ē. quia fuit p̄dicatrix gratiosa. cū dr. Doctrix. n. est discipline di. Predicauit aut verbis: exēplis z miraculis. Verbis: vt fidē trinitatis teneret. vt laboti insisteret. vt martyriuꝫ dilige rēt. vt mundāna potētia nō timerent. ℣ De prio ponit exēplū tale. Sic i vna aia sunt tria. s. ligentiꝫ. memoria z itellectus. sic z in vna diuinitatis cētia sunt tres psone. ℣ De scōo tale. Plantali tpe laboratibus agricolis sunt alij occolis ocātes z agricolas derīdētes. Sz tpe estiuali cū z aduenīunt gliosi fructus. gaudētibus illis q reputabāt surbani: flent q videbant vbani. De tertio tale. Dicit p xpo nō ē vita p dere: iz mutare. dare lutuꝫ z accipere auruꝫ. dare vsle angulu z accipe forꝫ. dare pluciduꝫ. dare simpliciuꝫ z accipe centupluꝫ. ℣ De qrto tale. Potestas mundana ē quasi vter vēto repletus: quē si aetus pupugerit ois primus rigo: cuanescit. Predicauit ēt exēplo. q: fideles ad tria reducebat. s. ad martyriuꝫ z ad sustētatōem pauperuꝫ. z ad audiēduꝫ dei verbuꝫ. hec tria fuault q: z corpus suum martyrio exposuit. z oia sua pauplibus erogauit. z vba dei semp i corde portauit. Predicauit ēt i miraculis: q: coronas floꝝ ō padiso afferri fecit. angelos sepe ōmōstrauit. z vt paul⁹ apl's ad valerianuꝫ vēiret obtinuit: z vbanū i vultu agelico ōmōstrauit. Tyburtiuꝫ z valerianuꝫ quertit. Almachiuꝫ iudicē supauit. Alias tiburtiū z valerianī i celuꝫ ascēdētes demōstrauit.

¶ Sermo. ccxciij. ¶ Eodē die sermo. ij.

Mulier diligēs corona ē viro suo. Prouer. xij Sca cecilia fuit diligēs: q: dilexit deo fuit. Et fuit corona sibi z viro suo. Sibi q: corona martyrij acquisiuit. Viro suo: q: ip̄z ad fidē cōuertit: z ad coronā martyrij aiauit. Hinc ē q angls duas coronas ō lilijs z rosis attulit. z vnā sibi z alterā suo spōso dedit Per lilijū vginitas. z p rosas martyriuꝫ ōsignat. Per qō significat q: merito virginitatis z martyrij ōbebāt i celestib⁹ coronari. ¶ In p̄missis ergo ōbis tria ō cā notant. ¶ Primus q: ipa diligēter deo fuit. cuꝫ dr. Mulier diligēs. Quattuor siquidē a deo accepit. s. corpus. aiam. tp̄s z res tpales. z ō his deo fuit diligēter. Prio ō corpe suo. Luꝫ. n. triplex fit etas corporis. s. Iuuētus que ē quasi vinuꝫ puruꝫ. senectus que ē quasi fex. z

media inter has duas que ē quaſi vinuz mixtū. Iſta noluit expectare maturā vl̄ ſenilē etatem: ſed in ſua tuuētute z adoleſcentia deo fuluit. Dicit. ij. Recordat⁹ ſuz tui miſeriās adoleſcētiā tuā. ℣ Scōo de corde ſuo. Lū enī in corde ſint memoria: ītelligētia: z volūtas. ipſa deo dedicauit ſuā memoriā per vineꝝ būficioꝝ ꝛecordatiōne ſua. ītelligētiā per ueā ō oo cognitiōne. z ſuā voluntāte per verum amorem. Sed multi ſūt qui memoriam dant diabolo hſidō in memoria carnis ſmūdtrias z iiurias ſibi fcās. z volūtate dāt mūdo dſligēdo vaitates mūdanas. Intelligētia aūt nolūt dare deo p fidem Tales ſunt quodāmō deum negantes. Ad Titū. i. Confitent ſe noſſe deū: factis aūt negāt. Sūt demonibus ſimiles. Jac. ij. Tu credis qm̄ vnus eſt deus. demones credunt z contremiſcunt. Sunt mortui. Jac. ij. Fides ſine opīb⁹ mortua ē. ℣ Tertio diligenter fuluit deo de tpe ſuo. Lū enī ſit triplex tps. ſ. pñs: ꝑteritū z futurū ipſa totuz expēdit ad dei honoꝛez. Dicit aūt Bern̄. q̄ vere penitēs nihil pdit de tpe ſuo: q̄ ſi ꝑteritum pdidit reſtaurat. p ꝑtritōez. z pñs tenet p bonā opationez z futurū per boni ꝓpoſiti firmitatē. Sz multi ſūt qui totū tps ꝑteritū vāitatib⁹. expēderūt. totū pñs in malis operibus conſumūt. futurum aūte deo dare volūt dicentes ſe adhuc pniam facturos cū tū dicatur Eccle. viij. Futura ꝙs nullo ſcire pōt nūcio. ℣ Quarto diligēter fuluit ō de rebus ſuis: q̄ oia vēdidit z pauꝑibus erogauit. Sunt qui habēt tpalia ad ſup abūdātia. z de iſtis facē elemoſynas eſt meritū magnū. Sūt q̄ hñt ad ſufficiētia: z ō iſtis facē elemoſynas ē meritū maius De his duobus dr Thob. iij. Si multū tibi fuerit abundāter tribue. ſi exiguum etiā libenter impertiri ſtude. Sūt q hñt ad neceſſitatē extrancā. Et de iſtis facere elemoſynas ē meritum maximum: ſicut patet de vidua Luce. xxi. Bta enī cecilia ſuperflua nō habuit z ſufficiētia tribuit: z neceſſaria pauꝑib⁹ erogauit. C Secūdo fuit corona ſibi ex eo q̄ coronā martyrū acquiſiuit. Quod quidem martyrium quinq; cōtinet miraculū. tota q̄dez die ac nocte igne ſuppoſito in caldario poſita fuit z mane illeſa exiuit. Eccli. ij. In medio ignis nō ſū eſtuata. ℣ Scōs ē. q̄ſa continet magnū myſterīū. Fuit enī ter in collo percuſſa vt oſtēdat q̄ in noie trinitatis ſit paſſa. Et ſic fides trinitatis edocuit verbo: myſterio z exēplo. ℣ Tertium q̄ia ꝑtinet magnū exēplum. Ipſa enī⁹ percuſſa triduo ſuperuixit in ḡ oia pauꝑibus tribuit z oēs quos ad fidem conuertit vrbano cōmendauit. domum ſuaz in eccleſiam edificari fecit. In hoc dat nobis exēpluz vt in extremis poſiti curā ꝓncipaliter habeam⁹ bōa tēporalia pauꝑib⁹ diſtribuere: filios tutoribus deū timētibus relinquere z domos noſtras i hoſpitia pauꝑū cōmutare. ℣ Quartum eſt: quia habuit magna prolongationē: Lū enī carnifex trib⁹ ictibus cā ꝑcuſſiſſet nec cā decolaſſet non fuit auſus quarta ꝑcuſſionē inferre: quia ihibitum erat a romānis ne decollādus quarta ꝑcuſſionē accipet. z ſic ſca cecilia vulnerata ſuꝑuixit tribus diebus. ℣ Quintō ē q̄ ꝑtinet magnā ꝺuotionē. cū enī eſſz ſemimortua tamē per tres dies nō ceſſabat deū orare deū benedicere z populū admonēē. i fide xpi confirmare. C Tertio fuit coꝛōa ſpōſo ſuo: q̄ ipz cōuertit z ad martyriū aſſumpſit. Spōſus quidē ſuus vt in legenda patet erat zelotypus. idolis dedit⁹. circa diuia nimis iſipidus z ſupb⁹. Ipſa ꝺo erat angelo in cuſtodia tradita ſemīatrix diuina. apis argumentoſa. z chriſti ouis māſueta. Quia igitur erat āgelo ꝺi habeo tradita. z ille zelotyp⁹. iō z ipz zelotypū per angelū amatorē terruit. z ab amore carnali ꝓpelcuit dīcēs. Angelū ꝺi habeo amatorē. qui nimio zelo cuſtodit corp⁹ meū ꝛc. l. Loz. iij. Siquis templū dei vīolauerit diſperget illū deus. Quia erat ſeminatrix diuia z ille idolis dedit⁹. ideo ſemē fidei in eius corde ſeminauit z ipſuz ad fidē puertit. Unde dixit vrban⁹. Suſcipe ſemnū fructū quos in cecilia ſeminaſti. Quia erat apis argumtoſa z ille nimis iſipid⁹ idcirco ipz ſpāli dulcedīe dulcorauit: Ecc. xi. Breuis in volatibus eſt apis z initiū dulcoris hēt fructus ei⁹. Quia ipa ouis māſueta z ille ſuperbus: ideo ipm tanq̄ agnū manſuetū peperit.

Unde dixit Urbanus. Nã spōsum quez ḡsi leonē ferocē accepit ad te ḡsi agnum māsuetissimū desiauit. Ysa. xi. Vitulus & leo & ouis morabūt simul: & puer paruꝰ mīabit eos. Vitulus erat tyburtiꝰ pus la sciuꝰ. Leo erat valerianꝰ prius superbꝰ Ouis erat Cecilia māsueta & fecūda. Isti morati sunt insimul. & puer paruulus. i. Urbanus hūilis miabat eos: qz Cecilia ſeper nutrtuit. & Valerianū & Tiburtiū baptizauit. ¶ Sermo ccxcv. ¶ Eodez die sermo. sū.

Breuis uolatilis dꝰ ẽ apis & intrū dulcoris: habẽt fructꝰ ei⁹ &c. Ecc. xi. Cecilia apis uocata est sicut testat Urbanus dicēs. Cecilia famula tua ḡsi apis argumentosa tibi deseruit: ¶ In istis ergo vbis pdictis a sal. & vrbāo quinq; implicanf. f. q scā Cecilia f fuit apis. f & breuis apis. f & uolatilis apis. f & mellificās apis. f & argumentosa apis. ¶ Primo fuit apis inquātū exercitauit se circa dulcedinē deuotōis: Mel qdem gnātur a rore & a flore: miro apis artificio edificara ō cera domo ne mel defluat ſz ꝓseruet. Deuotio quidē spūalis hꝰ a roze sci spūs ifundēte. Nume. xi. Lū descēderet ros. f. gr̄e spūs sci descēdebat. & manā. f. deuotōis. & hꝰ a floze. i. charitate floruda. pmerēte. Laū. i. Lectulus nr̄ floridus. Hꝰ apis artificio. i. ab exercitati & meditati aio. po. In meditatōe mea exardescit ignis. Lōseruat aūt i vase solido. i. p patiētiā & pseuerātia firmā. Ellas. n. spargit si p spaciam frāgit. Eccle. xxi. Cor fatui quasi vas ꝓfractū oēm sapiētiā nō tenebit. ¶ Scōo fuit apis breuis inquātū se exercitauit circa hūilitatē que ꝓdicerat: & qz breuis dr: & quia mel ab ipa generat. Per mel. n. hūilitas intelligit qz mel ẽ in fūdo meli⁹: qz ō celi rore generatū. Oleū vero i supficie melinis eē phibet ex eo q; ẽ terrestre & grossū. Vinū vero meli⁹ ẽ i medio ex eo q; iter hec ẽ mediocris nature. Per oleū ergo itelligit charitas q ẽ ꝓdimētū oium vtutū & ista est melior a suptoris: qz ḡto magis ad deū eleuat tato ꝑciosior iuenit. Per mel designat hūilitas q facit cor dulce & suaue. Illa aūt hūilitas maioris meriti existit que ad ima magis descēdit. Per vinū itelligit mētis iocūditas. ista nō dz se nimis eleuare p ieptā letitiā: nec nimis se deprimere p sculptristiciā. f. i medio ꝓsistere p modestiaz. ij. Cor. v. Siue mēte excedimꝰ deo: ecce quō eleuabat se p charitatē. Siue sobrij sumꝰ vobis: ecce quō z se i medio p sobrietatē. Deide subdit. Existimātes qm si vnus ꝑ oīb⁹ mortuus ē: ergo oēs mortui sunt: ecce quō p hūilitatē se deponebat: qz se mortuā reputabat. ¶ Tertio dicit apis volatilis i quantū exercuit se per cōtemplatōnē Elpes autez ad volandū per quattuor i. ducuntur. f. per tempus sereniz; p abūdantiam floruz. per dulce vinū. & per sonuz. Sancta ergo cecilia ad deuz volauit per contēplationez qz in ea serenitas fuit cōscientie: flos puritatis & mūditie. vinuz iocūditatis interne. & sonus allocutōis diuine. Laū. ij. Surge ꝑpera amica mea & veni. f. ad ꝓmplādū. Iam enim hyems transiit. imber abiit & recessit: ecce serenitas cōscientie. Flores apparuerūt: ecce flos puritatis & mundicie. Vox turturis audita ē i terra nostra: ecce vox allocutōis diuine. que vox turturis dicit: quia in anima lamentuz facit. Et infra. Veni de libano: ecce vinū iocunditatis interne. De quo vino dicitur Osee xiij. Memoriale eius sicut vinuz libani Vinum libani ſm glo. dicit vinuz pigmentatū quod est odoriferuz. ¶ Quarto dicit mellificās apis inquātū exercitat se circa dulcem doctrinā: & exhortatōem per quā multos ad deū traxit. Sz notandū z qz apes si multuz ō melle eis dimittat modicū opanf. f. in oclum resoluunt: si nimis parum. quasi cōturbate modicuz operanf. si mediocriter solli cite operanf. Per qō daf intelligi qz nl mia dulcedo & lenitas in prelatis facit subdituz negligentem. Modica vo cōpassio facit subditū precipitē. Tempata vero correctio facit subditū ee feruentez necesse est ergo vt sit lenitas in seueritate. & seueritas in lenitate. Hinc ẽ qz mel ponitur in medicinis amaris triplici de causa. scilz vt amaritudo medicine mellis dulcedine temperetur. vt per mellis dulcedinem medicia a mēbris attrahat

512

vt a corruptione medicina p̄seruet. p qō vas intelligi q̄ qui plat⁹ ꝓpinat subditis medicinā amare increpatōis: dz ipa dulcorare melle pene ꝓpassionis: et tunc talis ꝓpassio suauiter accipit et a mēbris aic. s. memoria intelligētia et voluntate incorporat et a peccati putredine aia preseruat.

¶ Quinto dz argumētosa apis. q̄ qdē sagacitas attēdit q̄tuz ad tria. p. Primo q̄ cū spe subleuate h̄uit timorē deprimentē. Apis eis qui ventus imminet lapillos itra pedes portat: ne p̄ sui leuitate a vētu rapiat: sic scā cecilia lapidē p̄clusum. i. cuangeliū et timorē diuinū semp portabat ab scōdituz ne rapi posset. p aliquē amorez mūdanū. p. Scōo q̄ h̄uit prudētia tota sua vita ꝓponētes. Sicut. n. dr i li. ō aialibus: apes ordiare mella ꝓponunt. Nā alie flores abducūt. alie de floribꝰ rores colligūt. alie aluearia ꝓponūt. alie mellificatōi ītēdunt. Sic bta Cecilia mō flores de padiso colligebat: q̄s angelus sibi detulit. s. lilia virginitatis et rosas charitatis. mō rore celestes. s. spūs sci gratia q̄ ipsaz germiare faciebat. Osee. xiiij. Ero q̄si ros. i. sr̄r germinabit q̄si liliū. mō alueariū. i. corp⁹ suuz ꝓponebat et custodiebat diecēs: Stat cor meū vbi e corp⁹ meū imaculatū: vt nō ꝓfundar. mō mellificatōi ītēdebat. i. dulci duotōi insistebat. p. Tertio q̄ cū duci exhortatōe h̄uit seueritatē de terrētez. Apis. n. fugit salsuginem fre. et sic dulcedinē mellis tēperat. Et ide ē q̄ mel aliq̄tuluz hz acumis. p qō vas intelligi q̄ scti viri aliq̄n vbis dulcedis inserē debēt vba seueritatis: Vñ bta ecclia spōsuz suū ꝑmo allocuta est dulcit dicēs: O dulcissime et amātissime tuuentes et. Deinde ipz terruit dicens: Ego angelus dei hēo amatorez: q nimio zelo custodit corpus meū. hic si vl leuit senserit q̄ tu me amoze posluto ꝓtigas teipz feriet et amittes flores tue gratissime inuētutis. Et sic ipz mollificauit dulciter alloq̄ndo: et pūgebat ipm grauiter deterrendo.

¶ Sermo. cccxcvi. ¶ De sancto Clemente papa Sermo ꝑmus.

QAisputas est fidelis suus et prudens quē ꝓstituit dns sup familiā suā vt det illis cibū in tpe et. Mat. xxiiij. ¶ Scūs clemēs q̄nq̄ priuilegia habuit q̄ i ꝑmissis vbis anotat. ¶ Primuz erat: q: fuit i miraculoz opatōe fidelissim⁹ cū dr: Quisputas est fidelis. Noluit. n. i miraclis q̄ faciebat sibi gliaz attribuē: sz deo q dicit Ysa. xlviij. Gliaz mea alteri nō dabo. multa q̄dez miracla fecit q̄ sibi nō attribuit: sz oia deo asscripsit. Fecit at ꝑ miracula maxie circa fisinniū et circa aq̄ elemētū. Nā circa fisinniū oīdit iustitia: magna ꝓgruentia et miaz Iustitia q̄dē: q: cuz ad ecclias veniisset et sacra dei curiosius scire vellet: cec⁹ effectus ē. Joā. ix. Jn iudiciū ego veni i mū duz: vt q nō vident videat et q̄ vident ceci fiāt. Oīdit suā mīaz: q: ad preces vxoris ips sanauit. ꝑ. Pūo illumiat cecos. Oīdit magna ꝓgruentia: q: cū credēt ligare Clemētē saxū ligabat: q: ꝓgruuz erat vt hoies lapidē lapides traherent. ꝑ. Si miles istis fiāt q factūt ea et. Adirabilia ēt oīdit circa elementuz aq̄. et hoc multi plr. p. Prio q̄tuz ad aq̄ suētōez: sicut ꝑ qū agnus locuz ei oīdit cuz pede. et ide fōtez aq̄ ꝓduxit. p. Scōo q̄tuz ad tēpli fabricatōez. q: manibus agelicis i mari fibi tēplu fabricatū fuit. p. Tertio q̄tuz ad maris exīcatōez: q: p tria mlia ficca baf. p. Quarto ꝑ pueri ꝓseruatōem: q ꝑ agnuz i mari fuit ꝓseruatus. ¶ Sesto ꝑ legius est: q: fuit magna humilitate pditus cuz dr: Suus. Cum. n. q̄ttuor sint gnā suoz. q̄dā sunt de acilla nati. q̄dā i ꝑlio acquisti. q̄dā ꝓducticij. q̄dā empticij. Sanctus ār Clemens his q̄ttuor modis repu tauit se suuz. Fuit eis ab ancilla. i. ab ecclesia i baptilmo gnātus. ꝑs. Seruus tua ego fuz et filius acille tue. Fuit a xp̄o i ꝑlio acquisitus. Xp̄s. n. cuz dyabolo ꝑlium gessit et humanum genus ab eo excussit. Ysa. xlij. Laptiultas q̄dem a fortī tollet: Rom. vi. Libati a pcō fui ār facti deo. Fuit a xp̄o mercede cōductus. Mat. xx. Ite i vineā meā et. Fuit ꝑcio emptus. i. Cor. vij. Precio empti estis: nolite fieri fui bonz. ¶ Tertiuz: q: fuit ꝑbs eximi⁹ cuz dr: ꝓpudens. Ipse eis an̄ ꝓuersiōez fuit ꝑbs studiosus et curiosus. Post ꝓuersionem fuit ꝑbs xp̄ianus. Studiosus q̄dem fuit ꝑbs: q: studiose q̄rebat q̄lr aie imortalitas sibi persuaderi posset. Ideo

scholas philosophoꝝ frequẽtabat. ⁊ qñ
ocludebat ꝙ imortalis erat valde gau-
debat. qñ vo ꝓtariũ: trist⁹ abscedebat.
Fuit philosopus curiosus: sicut pz i qõe
de culice ⁊ camelo quã scõ Barnabe fecit.
Post quẽ quẽ aũt fuit philosophus
xp̃ianus. Philosophia aũt xp̃iano⁹ est
xp̃m crucifixũ scire. verba curiosa vitare
⁊ inuincibilez esse. De p̃ma philosophia
dr. i. Lor. ij. Nõ enim iudicaui me aliqd
scire inter vos nisi xp̃m Jesum ⁊ hũc cru
cifixũ. De scõa dr ibidẽ: Nõ in doctis hu
mane sapiẽtie verbis ⁊c. De tertia dicit
Greg. nazãzenus. Duo sunt in celo q̃ ter
reri non p̃t. s. deus ⁊ angelus. tertiũ ẽ
in terra. s. phs xp̃ianus. phs q dez velut
icorporeus est ⁊ ꝑpassibilis in oibus vin
cit ꝓter in animi libertate. ¶ Quartum
est qꝝ fuit s̃mus platus cũ dr: Que cõsti
tuit dñs sup familiã suã. Successit enim
bto petro in tribus. s. in põtificali digni
tate: fide vitate ⁊ in vite sanctitate. Bea
tus Petrus sciens passionẽ suã iminere
cõgregatis fratribus dixit eis: ecce frẽs
loco mei ordino vobis Clementẽ q mihi
ab initio vsq; ad finẽ comes in oibus fu
it. ecce qꝝ successit ei in põtificali dignita
te. Deinde subiũgit bs petrus. Ipse. n.
totius p̃dicatiõis mee veritatẽ agnouit.
ecce qꝝ sibi successit in fidei veritate. De
inde subiũxit: Que pe ceteris expertus
sum deũ colentẽ: ⁊ hoses diligentẽ: castũ
diuinis studys dedituꝝ: sobriũ: patientẽ.
ecce qꝝ succedit ei in vite ꝑfectione. Fuit
enim ꝑfectus quo ad deũ. Ideo dixit deũ
colentẽ. Quo ad ꝓximũ. ideo dixit ho
mines diligentẽ. Quo ad seipm. ideo di
xit: castũ: diuinis studys dedituꝝ ⁊c. Fuit
dignus platus: qꝝ gregẽ suũ pauit verbo
qꝝ multos ad fidẽ ꝑuertit: ita ꝙ vno die
quingentos ⁊ amplius baptizauit. Pauit
exẽplo. Usi dr de eo ꝙ tãta moꝝ honesta
te pollebat ꝙ xp̃ianis: in deis ⁊ gẽtilib⁹
ꝙplacebat. Pauit tẽporali subsidio. Usi
dicit ꝙ olim paupez: vidua ⁊ orphano
noia scripta hẽbat ⁊ eis sufficienter
ꝓuidebat. ¶ Quintuz est: qꝝ fuit doctor
gratiosus cũ dr: Ut det illis cibũ in tpe.
Ipse enim cibũ del ꝑplo mistrabat. ⁊ hoc
in tpe oportuno. Sicut. n. dicit Chrysо.
Doctrina in tpe nõ oportuno oblata: nõ
ꝓdest sz nocet sicut esca ꝓtracta. aut ex
tra tps acceꝑta. Sicut enim ide dicit: in
fantibus esca mutaꝺ sz etatẽ: sic in ꝑplo
doctrina rẽperaꝺ sm virtutẽ. Ut aũt ista
doctrina a ꝑplo acceꝑtet. dz attendẽ vt
dicit Aug. in li. de doc. xp̃iana: vt placeat: vt pateat: ⁊ vt moueat. Bs igit Jhe
mẽ cõdicabat rõibus claris ⁊ auctoritatib⁹ veris. ⁊ tõ placebat. Nã gẽtiles rõni
bus: sudeos auctoritatibus cõuicebat. s.
Pet. iij. Paratꝰ semp ad satisfactõez oi
potẽti ⁊c. Predicabat s̃monib⁹ planis. ⁊
tõ patebat Prouer. xxiij. Doctrina p̃udẽ
tiuz facilio. Predicabat miraculis ⁊ exẽ
plis: ⁊ ideo mouebat Roñ. xv. Nõ. n. au
deo aliqd loq eoꝝ q̃ p me ñ effecit xps.
¶ Sermo. ccxcvij. ¶ De eodẽ s̃mo. ij.

BEatus seruus ille quez cum venerit dñs inuenerit vigilãtẽ ⁊ sic facientez Mat. xxiij. Jtẽ refert ad q̃tuo: supiora ad q̃ dñs admonuerat suũ suũ. s. vt vigilet cũ dicit: Vigilate. Ut do mũ suã custodiat cũ dicit: Si sciret pa milias ⁊c. Ut fidelẽ ⁊ ꝓudentẽ putat cuz dicit: Quis putas ẽ fidelis seruus ⁊c. Et vt cibũ familie tribuat cũ dicit: Ut det illis cibuz in tpe. Est ergo sensus, Bs ser
uus ille quẽ cũ venerit dñs inuenerit sic facientẽ. i. vigilãtẽ: domũ a fure custodiẽtẽ: fidelẽ seruiẽtẽ: ⁊ sic cibũ familie tri buentẽ. In ꝑdictis ẽbis duo tangunt. s. aduẽtus dñi ⁊ ꝑmedatio serui. Aduẽ tus dñi notaꝺ cũ dr: Cũ venerit dñs. Tũc aũt dñs ad seruũ suũ Clemẽtez venit qñ ipm de hoc mundo vocauit. In q̃ voca tõe scũs clemens bs fuit: q: ꝑ ipso mor
tuus est. Passus est qdẽ ꝓ xpo quadru
pler genus martyrij. ꝑ Primo fuit in cõ passiõe afflictoꝝ. De quo dicit Bre. Qui doloꝛẽ exhibet in aliena necessitate: cru
cem portat in mente. Jsta aũt passionẽ san ctus clemens bũit: q: patrẽ ⁊ mrez ⁊ duos fratres ꝑ. xxx. annos per mũdũ errã tes iuenire nõ potuit. ⁊ si ꝙpatiendũ est miserijs alioꝝ multo fortius afflictiõibus ⁊ doloribus nrꝝ. ꝑ Scõm fuit in patiẽ tia aduersoꝝ. de quo dicit idẽ Greg. Si
ne ferro martyres esse possumus: si patiẽ tiã in aio veraciter custodimus. Et istud martyriũ bs clemens habuit: q: oibus

bonis fuit spoliatus ⁊ a sede sua fuit dejectus. Sed in oibus patiēs est inuictus Deb. x. Tā ⁊ victis ꝑ passi estis hoc ꝯtū ad ꝑmū. ⁊ rapinā bonoꝝ vestroꝝ cum gaudio suscepistis. hoc ꝯtū ad scōm. ℣ Ter tū martyriuꝫ fuit ⁊ dilectōe inimicoꝝ. ꝺ quo dicit Greg. Ferre ꝓtumelias ⁊ odiē, tes se diligere martyriū est in occulto cogitatōe. Bēs clemens magnā ꝓtumeliā est passus qū tanq̄ malefactor ⁊ homicida exilio est dānatus. Sz tū ⁊ inimicos suos dilexit corde ⁊ ꝛ seruluit ope. ⁊ ꝓ eis orauit ore. Mat. v. Diliges inimicos ⁊c. ℣ Quartū martyriū est: q̄ submersus ē ligata ad eius collū anchora in ꝓfundū Nō poterat orare ⁊ dicere cum ꝓpheta: Nō me demergat tēpestas aque. Tempestas quidē aque ipm non demersit: quia nubes angelicis templū ꝓparatū inuenit. Profundū vero ipm absorbere non potuit: q̄ eius aia ad celos volauit. Puteus maris os sup eum claudere nō potuit: q̄ ꝑ tria miliaria mare se aperuit. ¶ Scōo ponit ꝓmendatio que in ꝛtuor ꝓsistit vt supra dictuꝫ est. ℣ Primo in vigilādo. Ad perfectā vigilantiā tria requirunt ꝑm Aug. in lib. soliloꝝ. vt oculos habeat qbus vti possit vt aspiciat ⁊ vt videat. Qui ergo vult ꝓfecte vigilare opꝫ q̄ oculos sanos habeat: ne. ꝛ. sit ei trabs superbie. Mat. vij. Quid autez vides festucā in oculo fratris ⁊c. Aut lutū cupiditatis terrene: sicut accidit in Thob. ꝑs. Oculos suos statu. declina. in terraꝫ. Aut ignis ardentis 2cupiscētie. ꝑs. Supercecidit ignis ⁊ nō viderut solē. Ettaꝫ oportet q̄ aspiciat. ꝑs. Respice in faciez xpi tui. Xps enim habuit facie candida: rubicundam ⁊ electā. Candidā. i. pallidā in patibulo. rubicundā habebit in iudicio. electā in regno. Cant. v. Dilectus meus candidus ⁊ rubicundus ⁊c. Ergo respice faciē xpi tui sic pallidaz vt cōpatiaris. sic rubicundā vt terrearis. sic electā vt iocūderis. Oportet etiaꝫ q̄ videat. nō autē potest homo deū videre nisi a seipso moriat. Exo. xxiij. Nō videbit me homo ⁊ viuet. Homo enīz aliquādo diligit terrenitatē. aliquādo carnalitatē. aliqñ sensibilitatē. Est ergo sensus. Non videbit me homo ⁊ viuet. i. qui viut vita terrena: carnali vel sensibili. sed oportet q̄ terrena dispiciat ⁊ carnalia abiciat ⁊ ad spūalia intelligētiam erigat. ℣ Secūdo cōsistit in officiū serui in domū a fure custodiendo. naz ꝑm Lhyr. sup Mat. Fur. i. ꝺyabolus quatuor furat. ꝛ. aurū sapientie: argētū eloquētie: vestes virtutū ⁊ lintheamina gratiarū. Furat quidē auruz sapiētie diuinuz ꝛ ponit lutū sapiētie mūdane. De qua dicit. i. Coz. iij. Sapientia huius mūdi stultitia est apud deuz. Furat argentum eloquētie. i. verba edificatiōis ⁊ inuitit verba detractiōis. Gal. v. ꝙ si inuicez mordetis ⁊ comedetis videte ne ab inuicē cōsumamini. Furat vestes virtutū ⁊ operū bonoū ⁊ inuitit vestes sordidas vitioꝝ: quas vestes apostolus abiciēdas esse amonet. Roma. xiij. Abiiciamus opera tenebrarū ⁊c. Furat etiaz lintheamen candidū gratie: ⁊ ponit lintheamen sordidū remoꝺētis ꝓscientie. De quo dicit Ysa. xlij. Subter te ster. ti. ⁊ operi. tu. erūt ver. ℣ Tertio ꝓsistit officiū boni serui in puꝺēter ⁊ fideliter seruiendo. Sic ⁊ beatus Clemēs puꝺēter ⁊ fideliter deo seruiuit: q̄ pecuniam sibi sui augere sciuit. nā sicut dicit Matth. xxv. Uni dedit quinqz talēta. i. exteriorꝫ scientiam quinqz sensuū ministerio occupandā ⁊ exercendā que triplex est. ꝛ. ꝓlitica pertinēs ad regimē ciuū. ꝺomestica pertinēs ad regimē familie. ⁊ ꝓuata pertinēs ad regimē sulipsius. Cūc enīz alia quinqz talēta lucrat: quādo se a sensibili volūtate custoꝺiēs. alios etiaz ab his admonēdo cōpescit. Aliis autez dedit duo scz intellectū ⁊ operationē. Cūc etiā illa duo lucrat: quādo ꝓdicādo ⁊ operādo. i. verbo ⁊ exēplo ad similia alios inducit. Aliis autē dedit vnum: idest intelligētiam scripturarū. Isti autē vel abscondunt sub terra auaritie vel in sudario torꝓoris ⁊ negligētie. ⁊ nō ponūt ad mensam sacre scripture. ℣ Quarto officiū boni serui cōsistit in cibū familie tribuendo. Cibus autem verbi dei ꝑm Lhyr. ℣ Primo debet masticari per meꝺitationē. Sicut enīz cibus nisi masticetur eius saporem non sentit. sic nec verbuz dei. Unde illa animalia erant ꝛmunda q̄ cibos nō ruminabāt. ℣ Postea debet

ad stomachū trahi per memorie ipressionem. Sicut enim cibus masticatus non prodest nisi fuerit stomacho tradit⁹: sic nec sermo nisi fuerit memorie cōmendatus. ℣ Tertio debet ad vtilitatem membra deriuari. Hēbra aut̄ anime sunt eius virtutes. quedā enī verba debēt deriuari ad vegetādā fidē: quedā ad nutriendā spēm: quedā ad inflammandū charitatē. & sic de alijs. ℣ Quarto debet incorporari: vt sc̄s anima i nouitate vite trāsmutet. Non enī corpus mutat verbū: nec corpus aliquod non posset trahere verbū dei ad sentiendū, ppter malitiā: nec corpus superbi: nec corpus luxuriosi. sz potius verbū dei mutat corpus: de auaro facit pium. de superbo māsuetū: & de luxurioso castum. ideo affimilat furculo arbori insito: qui totaz naturā arboris ad se trahit. Jaco. i. Suscipite insitū verbū quod potest saluare animas vestras.

℣ Sermo. ccxcviij. ℣ De sancta Catherina Sermo primus.

QUalte filie congregauerunt diuitias. tu supgressa es vniuersas. Prouerb. vlti. Inter ceteras filias dei que spiritales diuitias congregauerūt: beata Catherina diuitias spiritales congregauit: imo ceteras virgines post virginē dei supgressa fuit: merito virginitatis: martyrij & predicatiōis. ℣ Primo igit supergressa est vniuersas in diuitijs quas acquisuit merito virginitatis. Tāto māz virginitas maioris est meriti: quāto retrahēcia plura habet. talis fuit virginitas beate Catherine. ℣ Primo retrahētem habuit iuuentutē: q; erat. xvij. annoz. Juuentus aut̄ multis est causa lasciuie. Eccls. xij. Juuētus & voluptas vana sunt. Sed iuuentus sibi nocere non potuit: q; cordis maturitate seruauit. Sap. iiij. Lani enī sūt sensus hoīs & etas senectutis vita immaculata. ℣ Scōo habuit pulchritudinez. vnde dī q; erat icredibilis pulchritudinis: & oīum oculis āmirabilis vide bat. Pulchritudo aūt mulierib⁹ est causa ruine. Ezech. xvi. Habēs fiducia i pulchritudine eius fornicata est. Prouerb. xi. Circulus aureus in naribus suis mulier pulchra & fatua. Sed pulchritudo sibi nocere nō potuit: q; de pulchritudine interiori solūmodo curauit. ps. Omnis gloria eius filie regis ab intus. ℣ Tertio habuit rez abundantiā & fertilitatez: q; patri suo regi in diuitijs magnis succedit: & ista abundātia multis cōsueuit esse causa luxurie. ps. Prodijt quasi ex adipe iniquitas eoz. Et istud etiam beate Catherine nocere nō potuit: q; in abundātia seruauit reperantiā. Prouer. xiij. Est enī diues cū nihil habeat. & est pauper cuz in multis diuitijs sit. ℣ Quarto habuit libertatē & securitatē: q; sui & suo ruz domina remāserat. Timia autem libertas & securitas in muliere ē periculosa Eccl. vij. Filie tibi sunt serua corpus illa ruz & nō ostendas faciē hilarez ad illas. Istud aut̄ sibi nocere nō potuit: quia ls habuit libertatē. habuit tamē dei timorez. Proverb. vlti. Mulier timēs deum ipsa laudabit. ℣ Quinto passa ē magnā sollicitatione. Sollicitata qdez fuit magnis muneribꝰ & terroribus. Multe eiz mulieres sunt que muneribus obediūt: & terroribus cedūt. Fuit muneribus sollicitata: q; tyrānus tria sibi promisit que mulieres multū appetunt. s. diuitias copiam infinitā: dignitatē maximā. s. q; secunda esset post regina: gloriā imensam sc̄z q; in foro sibi statua erigeret: & ipsam ab oibus adorare iuberet. Sz istud beate Catherine nocere nō potuit: quia diuitias cōtempsit: dignitatē respuit & gloriaz mundanā abhorruit. Unde dixit tyrāno pseudenti: siue talia dicere: que nephas est etiā cogitare. Fuit etiaz sollicitata terroribus: ac pulsata cōminationibus & tormētis. Et istud ei nocere nō potuit: quia pro xpo etiā mori non timuit. Matt. x. Nolite timere eos qui occidūt corpus: & postea non habēt amplius qd̄ faciant. ℣ Secūdo supergressa est alias virgines in diuitijs quas acquisuit merito predicatiōis. Quāuis eiz mulieribus sit inhibitū officiuz predicatiōis qbusdā tñ sanctis virginibus fuit officiuz predicādi a spū sancto ꝑcessum quadā ꝑro gatiua gre singularis. Ipsa enī verbuz dei ꝑdicauit & multos ab errore quertit. Et ꝙtū ad hoc vniuersas alias supgres/

sa ē. Alie eiz ꝙuertebāt holes populares hec aūt ꝙuertebat reginas ⁊ pūcipes. sic ꝙro: maxētū ipatoris. ⁊ porphiriū pūcipē militū. Alie cōuertebāt boies simplices ⁊ inīratos. hec aūt ꝙuertebat gn quaginta rhetores ⁊ phos. Alie hūerunt aliquā sapientiam a deo infusam. hec autem ꝓter sapientiam infusaꝫ fuit studijs oium liberaliū artium erudita. Alie ꝓtēte erāt simplici eruditōe. ō hac dī gr̄ p varias ꝙclusiões syllogismorum allegatice discrete ⁊ mystice: cum cesare disputault. Alie in p̄dicādo hūerūt sapiētiaz sufficiētē. hec aūt hūit sciam excellentē. Uñ impator dixit: Est apō nos puella sensu ⁊ prudentia incōpabil'. Habuit ēt eloquētiaz. Uñ dixit idē: Audiumus tuam eloquētiam ⁊ miraī sum⁹ tuā prudētiam. Hūit ꝓfātlā. Uñ ipa dixit: Fac quecūq; aio cōcepisti. paratā nā qz me videbis ad oia sustinēda. Habuit ēt in loquēdo magnā efficaciā. Uñ dixerunt rhetores: Nullus ante nos stare vn quā potuit gn cōtinue vinceret. hec aūt puella sic nos in admiratiōnē ꝙertit. vt ꝓtra ipam aliqd dicē: aut oio nescia mus: aut penitus fomidem⁹. ¶ Tertio supgressa ē vniuersas i diuitijs quas ac gīuit merito martyrij. Alie qdē vnū vl duo martyria passe sunt: sz beata Catherina quintuplex genus martyrij passa fuit. ꝙ Primū genus: qz fuit scorpiōib⁹ flagellata. ꝙ Scōm qz sic lacerata i obscurissimo carcē fuit clausa. ꝙ Tertiū ē: qz fuit fame cruciata. ꝙ Quartū ē: qz fuit supta ratas horribiles extēsa. ꝙ Quintū ē: qz fuit decollata. Sed tū cōtra acerbatiōnē harū penarū quinqz adiutoria habuit diuinarū cōsolationū. Que cīm fuit lacerata ⁊ flagellata: fuit postmodū ab āgelis celesti vnctiōe pūcta: sicut i legēda cōtinet. Que in carcere obscurissimo clausa fuit. ibidē celestī luce ⁊ clari tate ē perfusa. Que fuerat fame cruciata fuit colūba cibum deferente nutrita. Que fuit supta rota extensa fuit ab angelo soluta ⁊ rota penitus dissipata: et multitudo gētilium interfecta. Que fuerat decollata. fuit in mōte synai āgelorū manibus deportata.

¶ Sermo. cclxxxix. ꝙ De eodē smo. ij.

ADamauit cār rex plus ꝓ oēs mulieres hūitq; gr̄am coram eo sup oēs mulieres ⁊c. Hester ij. Ista ꝑba q̄ legunt de regina Hester q̄ interꝑtat elevata i pplis quenire pūr bre catherie q̄ fuit genē regina q̄ mō ē i populis eleuata ⁊ nobis i patronā ꝓcessa. ¶ In qbus⁹ 2⁹ tria dicunt. s. rex. i. xps eā adamauit in vita. gr̄am sibi dedit in morte. ⁊ misericordiā sibi fecit post mortē. ¶ Ꝓmo nāq; adamauit eam in vita. Almoris eiz spōsi ad spōsam duo sunt signa. ⁊ vna ē cā. Unū signū ē qū vir ipam cīsdē ⁊ pcliis vestib⁹ induit secū. Christ⁹ spōsus triplici veste ē idutus. s. cādida p puritatē. rubea p passionē. ⁊ varia per vtutū varietatē. De his trib⁹ dī Lasi. v. Dilect⁹ me⁹ cādidus ⁊c. Istas vestes induit xps bās catherinā. s. albas p̄ ginitatē. ⁊ purpureas p passionē ⁊ feruētem charitatē. ⁊ varīā p virtutū multiplicationē. De his duob⁹ dī Prouer. vl. Stragulata fecit sibi veste q̄ ad ynum. Nā fm glosam. Stragulata vestis ē que varietate texture cōfici solet. Byssus ⁊ purpura indumētū ei⁹: quo ad alia duo. Scōm ē gr̄ multis gratijs eā fuenit. Dedit nāq; sibi quoddā āgelicū. s. ḡinitatē seruare qō ē ꝓpriū angeli. Luce. xx. Eqles. n. sūt āgelis ⁊c. Quoddā diuinū. s. gratiose p̄dicare qō fuit ꝓpriū officiū xpi. Lu. iij. Alijs cīuitatib⁹ oportet me enāgelizare regnū dei: qz ad hoc missus sum. Quoddā spuale. s. morte ꝓ xpo subire. Phil. i. Vobis datū ē ꝓ xpo: nō solū vt in eum credatis: sz ēt vt ꝓ illo patiamini. Est. n. vltimū terribiliū: qz vltra mortē nullus pōt aliqd pati maius. De his tribus dī Prouer. vlti. Accinxit fortitudie lūbos suos: quo ad ḡitatē. Roborauit brachium suū: quo ad martyrij magnanimitatē. gustauit ⁊ vidit qm̄ bona ē negocia tio sua: quo ad p̄dicatōis gratiositatem. Lā aūt potissima gr̄e vir vxore dilxit est qm̄ filios sibi gnāt sapientes. Et b̄a Catherina xpo filios sapientes gn̄auit qz gnquagita rhetores ad fidē xpi cōuertit Istos aūt gn̄abat ⁊ alios doctrinis mitraculis ⁊ exēplis. Apo. xiij. De thono pce debāt fulgura: voces: ⁊ thonitrua. Thro

nus dei fuit bta Catherina in cuius aia de⁹ regeuit a q̄ pcedebāt voces pdicatō nū fulgura miraculoꝝ z tonitrua exem ploꝝ. Exēpla nāq; scōꝝ q̄dā tonitrua sē q̄ excitare debēt in pctis aias dormen tes. ℭ Scō xp̄o bte catherine p̄ celis scis fec grāz i mōte. Quedā nāq; p̄uil legia scis in mōte occessit pticulr; q̄ oia i mōte bte chaterine occessit vniuersalit. ℣ Primū exp̄i visitatiō. Et istud fuit in Joāne euāgelista ad cui⁹ trāsitum xp̄s cū discipulis suis venit. Et istud silr in bta Catherina fuit q; cum eēt i carcere. xp̄s cū multitudine angelorum z hoium ad eā descēdit. Et istud attestat p̄uilegio spālis amoris. Quia enim xp̄s bām Joānem z scām. Catherinā spāli amore dilexit. ió ad eos spāliter in amore venit. Jo. xiiij. Sigs diligit me &c. z segt. Ad cū veniem⁹ &c. ℣ Scōs e spualis refectio z istud fuit in bta Maria magdalena q̄ spualib⁹ refectōib⁹ pascebat. Istud etiā fuit in bta. Catherina cui in carcē exi stēti de⁹ p colūbā mīnistrabat. z istud at testat ꝓeptus mūdane dilectōis. Quia igit carnales delectatiōes bta catheria crēpsit. ió celestib⁹ ꝓsolatōib⁹ pascebat. Hinc ē q̄ quā cito filī israel defecit fari na de egypto. receperunt māna de celo. ℣ Tertiū e petitionū exaudito. Et istud fuit in scō blasio z in scā Margarita: q: in sua passiōe deū rogauerūt vt qcunq; in noie ipoꝝ aliqd a deo petēt obtineret Et istud fuit in scā catherina. q̄ idem a deo petijt z ipetrauit. Et istud attestat sue magne scitati. Un dē de vtro scto in ps. Clamauit ad me: z ego exaudiā eum &c. ℭ Quartū e celestis ianue reseratio. Et istud fuit in bto stephano q celos ap tos vidit. Et istud ēt fuit in scā catheria cui vox de celo dixit: Veni dilecta mea. Ecce tibi celī ianua ē apta. Et istud atte stat sue magne pfectōi. Celū nanq; apit viris pfectis: martyribus: z baptizatis. Scā igitur catherina fuit valde pfecta. martyr ꝑciosa: z suo sanguine baptizata. ℣ Quintū e angelorꝝ accessio. Et istō fu it in bto Martino ad cui⁹ obitū angeli accesserūt. Et istud ēt fuit in scā catheri na cui in morte angeli obsequa p̄stiterunt Et istud attestat sue ꝑgitati. Quia enim

ágeli sunt ꝑfectes p nām: z ista fuit virgo p gram. libēter ágeli cū ipa morabantur Eccl. xxvij. Violatilia ad sibi similia q̄uent unt. ℣ Sextū e lactis emanatio. Et istō fuit in bto paulo a cuius corpe vnda la ctis effluit. Istud ēt fuit in catherina q̄ p sanguie lac dedit. Et istud ēt de numero scōrū. De qb⁹ dī Thren. iij. Nitidiores la cte. ℣ Septimū e diuine lucis cōmunicatō. Et istud fuit in bto petro in cui⁹ marty rio magna lux emicuit. z cū ipa luce aia i celū ascēdit. Istud ēt fuit i bta catheri na q̄ cū fuiss̄ i tenebroso carcē exclusa ma gna claritas sibi resplēduit. Et istud at testat sue magne fame z lucis de quersatō ni. Sap. iij. O q̄ pulchra ē casta gñatio cū claritate. ℭ Tertio xp̄s bte catherine magnā misericordiā fecit post mortem. Et ista misericordia in tribus attēditur. ℣ Prio q: corp⁹ ei⁹ mirabil⁹ honorauit qñ p angelos ipam sepeliri fecit. Angeli eis corp⁹ eius ad mōtē synai itinē pluriq̄ xx. diez deduxerūt z ibi honorifice sepe lierunt. Ysa. xi. Erit sepulchrū eius glo sum. Et i hoc assimilat scō clementi cui angeli i mari monumētū fabricauerūt. Et istō attestat sue magne sapie. Sepul ta nāq; e bta catherina in monte synai vbi dns deus moysi sapiaz suam dedit. ℣ Scōo q: corpus eius pdigio magno ol lustrauit q̄n de eius mēbris oleū emana re fecit. Et i hoc assimilat bto Nicolao de cuius corpe oleū emanat. Et istud at testat sue magne misericordie: q: p oleū misericordia designat. ℣ Tertio q: ei⁹ aie trecētena pmia dedit. dī cīm. Matt. xiij. q: semē iactū in terrā bonā facit fructū. aliud tricesimū. aliud sexagesimū. aliud cētesimū. Terra bona facies fructū tri cesimū sunt boni pugati q cū fide trinī tatis decalogū suauerūt. z ió pmia. xxx. hēbūt. Terra bona facies fructū sexage simū sunt boni cōtinētes q cū septē opt bus misericordie decez ꝓcepta custodie runt. z ió. lx. pmia possidebūt. Terra bo na facies fructū cētesimū sunt virgines p dicatores: z martyres: qui de leua pre sentis vite trāseūt ad dextrā celestis pa trie. Et q: bta catherina p̄dicatrix z mar tyr extitit. ió ipa trecētena pmia a deo re cepit. Dī eiz de scis ysa. lxi. In terra du

plicla possidebūt. Ille nāq; que tñ fuerūt virgines hēbunt primā cētena simplicla. Ille aūt q̄ fuerūt virgines ⁊ martyres hēbūt cētena duplicia. Ille aūt que fuerūt virgines:martyres: ⁊ p̄dicatrices: sicut beata catherina hēbūt centena triplicia.

¶Sermo.ccc. ¶ De eodem. Sermo tertius.

SImile est regnuz celoruz thesauro abscōdito i agro ⁊c. Mat.xiij. Regnū celorum potest intelligi beata catherina in qua x̄ps regnauit p gr̄am. Jō silis ē thesauro abscōdito i agro. Ager iste fuit anim⁹ catherine: i q̄ creuit ⁊ floruit illum puritatis: rosa charitatis: ⁊ viola hūilitatis. ℣ Jn isto agro abscōdit⁹ ē thesaurus martyriū siue passiōis assumpte. Et thesaur⁹ diuie sapie. ⁊ virgialis mūditie. ⁊ celestis glie. ⁊ iste ē ille thesaurus ō q̄ dr.i. Loq. iij. Sigs aūt supedificat supra fundamētū hoc aurū argētū ⁊ lapides p̄ciosos ⁊c. ¶ Jn isto agro inuenit aurū martyrij. de quo dr Sapie.iij. Tāquā aurū in fornace pbauit illos ⁊c. Sicut eim aurū malleat ⁊ nō frāgit. sic beata catherina multa tormenta ē passa. ⁊ tñ in oibus fuit ꝑfās inuicta ⁊ firma repta fuit ē martyriū et⁹ p̄fullegiatū quātū ad tria. ℣ P̄mo q̄ hūit honorabile obse quiū. Angeli eiz corp⁹ ipl⁹ bte catherie sepelierūt ⁊ tā obsequi fuerūt q̄ sibi ob sequiū pbuerunt tā in vita sua. s. q̄n ipse āgelus in p̄flictu cū rethoribꝫ ipam confirmauit: q̄ in suo martyrio: sicut quando eius plagas punxit. ⁊ post mortē suā q̄n multitudo āgeloꝝ corpus ei⁹ ad mon tē synai deduxit. ¶ Scdo hūit honorabile sepulchrū: q̄ in mōte synai ei⁹ corp⁹ fuit positum. ⁊ istud nō vacat mysterio. Doc eim attestat sue magne sapie ⁊ sue magne cū deo amicitie: ⁊ sue magne abstinentie. Sepulta ē nāq; in mōte illo i q̄ de⁹ legē sue sapie dedit moysi. ⁊ i quo familiarit cuz moyse velut amicus cum amico locut⁹ fuit. i quo moyses. xl. diebꝫ ⁊ noctibꝫ ieiunauit ad significandū q̄ bta catherina dei sapia plena fuit. ⁊ cuz deo singulare familiaritatē hūit ⁊ ab oi amore mūdi abstinuit. ℣ Tertio habuit miraculū gliosum: q̄ de eius corpe oleum emanauit. p q̄ dak intelligi q̄ ipsa valde pia ⁊ misericors extitit. Per oleū eiz misericordia ⁊ pietas designat. Oleuz nāq; hz virtutē penetratiuā. ꝑs. Sicut oleū i ossib⁹ eius ⁊c. Jmpinguatiua. ꝑs. Jmpinguasti i oleo caput meū. Letificatiua. ꝑs. Ut exhylaret faciē i oleo. Leuatiua: q̄ sup ceteros liquores eleuat. Per q̄dak itelligi q̄ ipa misericordia ⁊ elemosyna dyabolū penetrādo vulneratum sit lācea dei. Vñ de elemosyna dr Eccle. xxix. Sup scutū potētis ⁊ sup lācea aduersus inimicū suū pugnabit. Deide impinguat cum sit adeps dei. ꝑs. Ex adipe frumenti satiat te. vñ dr it oliua Judic. ix. Nūqd possum deserere pinguedinem meā qua dū vtunt ⁊ hoies. Lōsciētia letificat cūsit vinū. ꝑs. Vinū letificat cor hominis. Vñ dr it vitis ibidē. Nūqd possum desererē vinū meū q̄ letificat deuz ⁊ hoies. Eliam ad deuz eleuat ⁊ ibi assimilat. cū ipa sit imago eius. Sicut enim oleū supnatat oib⁹ liquorib⁹. sic misericordia aiaz ad dei sillitudinē eleuat pre ceteris ⁊ tutib⁹. Luce. vi. Estote misericordes: sic ⁊ p̄r vr misericors ē. ¶ Scdo i isto agro inuenit ē argētū dine sapie ⁊ eloq̄ntie. De qua dr in ꝑs. Eloqua dñi eloquia casta. argētū igne examinatū ⁊c. Est eim vt habet Ja. iij. q̄dam sapia desursum. ⁊ ista ē sapia diuina. q̄dā ē sapia deorsum. ⁊ ista ē sapia dyabolica. Inter surſuz at ⁊ deorsum relinquit quoddaz medium: q̄ iter sapiam dinā ⁊ dyabolicā ē sapietia mūdana. Sapia aūt diuina cōsistit i dei cognitōe. Hiere.ix. In hoc glīet q̄ gliat scire ⁊ nosse me. In p̄ceptoꝝ dei observatione. Aug. Sapia dei ē nō eloqa dei scre: sz ē eloqa dei in dei ⁊ p̄mi dilectō ne vluere. Aug. Jlle tz q̄ sz later: ⁊ q̄ ꝑs i diuis sermonibus: q̄ charitatē seruat in moribus. Jsta diuina sapiaz bta catherina hūit: q̄ ⁊ vnū solum deū cognouit. ⁊ mādata ꝑfilia suauit. ⁊ vsq; ad mortē ipm dilexit. ℣ Sapia aūt mūdana diuidit in tres ptes. s. in ethicā que docet mores i formare. ⁊ iconomicā que docet familiā bñ regē ⁊ politicā q̄ docet vrbes ⁊ regna sapiēter disponē. Primā sapiaz

hũit bta catheria:q; se oi virtute z mor honestate cõposuit. Scãm hũit:q; palatiũ suũ z familiã sapiẽter rexit. Tertiã hũit: qz regnũ suũ puide gubernabat.

℣ Secũdo sapia mundana in tres ptes diuidit vt ibidẽ dicit Jacob⁹. s.i terrenã: que ꝓsistit i appetitu cupiditatũ. aiale que ꝓsistit i expletõe voluptatũ. z dyabolicã q̃ cõsistit in appetitu honor. Sz tũ bta Catherina puma ꝓpsit inquantum oia terrena despexit. Secũdã iquãtũ voluptates abhorruit: z virginitatem suauit. Tertiã iquãtũ honores mundanos deseruit: z hũilitati se dedit. ℭ Ter tio in isto agro iueniũt duo lapides pciosi. Un⁹ é virgialis mũditia. Et alius é celestis glia. Est eim virgitas valde ꝑciosa deo. z iõ non de nupta: sz de vgine voluit nasci. Et ãgelo:q; a Joane euangelista virgie noluit adorari. Et toti mũdo. Usi dicit Hiero. 9tra Jouini. Romanus pplꝰ iquãto honore virgies semp hũit. hinc appet q; ꝓsules z ipatores z i currib⁹ triumphantes. z ois dignitatis gradus eis de via cedẽ solit⁹ é. Preciositas nãq; virgitatis ex hoc appet: q; de⁹ virgitatẽ multũ honorauit: z multũ glorificat. Multũ qdẽ honorat: q; ipos vgines secit ioculatores suos: familiares suos: domicellos suos: z seruitores suos. Ista tria tãgunt Apoc. xiij. vbi Joãnes õ virginibus logt dicens: Cantabant q̃si canticũ nouũ ante sedẽ: z nemo poterat dicere illud. ecce q; sunt ioculatores dei. Deinde subdit. Hi sequunt agnũ quocũ qz ierit. ecce q; sunt de familia dei. Deinde concludit. Sine macula sunt ante thronũ dei. ecce q; sunt domicelli: z serui in mensa dei. Pz et eius pciositas: q; deus ipam virginitatẽ multuz glorificauit Hoc significatũ é Apoc. xij. vbi dicitur: Signũ magnum apparuit in celo mulier amicta sole z luna sub pedibus eius. z in capite eius corona. xij. stellarũ. z in vtero habens. Ex quibus verbis datur intelligi q; deus virgines sanctas coronabit in capite: ideo dicitur: In capite eius corona duodecim stellarũ. Ornabit in corpore. ideo dicit: Erat amicta sole. Decorabiti pede. iõ dr; luna erat sub pedibus eius tãquã scabellũ. Et fecũdabit in ꝓle. iõ dicit: q; erat in vtero hñs. Christũ enim semp portabũt in vtero p gloriosam fruitionem. ℭ Quarto i isto agro inuenit lapis pciosus celestis gloríe. De quo dicitur Matthei. xiij. Inuẽta aũt vna preciosa margarita cc. Hõ nãq; habes res temporales: ppinquos: et corpus: z aiam. Tunc ergo oia que hũit vendidit quãdo p desiderio regni celestis terrena cõtemnit: parentes: deserit: corpus morti exponit: aiam rõi subiẽt. Ideo modo beata catherina regnũ celorum emit. Nam cum eẽt filia regis terrenum regnum z oia mundana cõtemplit. matrimoniũm vnde filios z hẽdes habere potuisset vilipendit: z corꝑ suũ morti tradidit. sensualitatez suam z rationi z precepto dei obedire coegit. Ista aũt margarita celestis glorie est valde ꝑciosa. de cuius preciositate dicitur. i. Lorinth. ij. quod oculus non vidit. nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit que preparauit deus diligẽtibus se. Sãcti enim viri merentur videndo corde p fidem: audiendo. i. obediendo aure cordis per operationem. diligendo z amãdo corde per feruorem. Sed tunc plus recipient q̃ meruit. oculus fidei recte: vel auris obedientie z operationis bone: vel cor charitatis feruide. Ista margarita z lapide preciosꝰ celestis glorie deus beatam catherinam hodie corona uit. Juxta illud ps. Posuisti i capite eiꝰ coronã de lapide pciosꝰ.

ℭ Sermo. ccc. ℭ De dedicatiõe ecclie. Sermo. i.

SAnctificaui domum hanc quam edificasti vt ponerẽ nomẽ meum ibi i sempiternum. iij. Regum. ix. Ista verba dixit deus Salomoni postquam templuz dei edificauit z dedicauit. Festum nanq; dedicationis est magne auctoritatis. Trahit enim auctoritatem a tempore legis nature. Gene. xxviij. Tulit iacob lapidem quem suppoſuerat capiti suo et erexit in titulum fundens oleum desuper. ℭ A tempore legis scripte. Exoꝺ. vltimo. Assumpto vnctionis oleo vnges tabernaculum z c. ℭ A tempore

tpe legis gr̃e. Joã. x. Facta sunt encenia hierosolymis ꝛc. Ubi dicit beda loquẽs de hac solẽnitate eo maiori deuotõe celebrare quenit. quo eam redẽptori nostro grauissimã esse cognoscim⁹ adeo vt in ea ingredi templũ ꝛ fmonẽ ad pplz facere ꝛ diuinitatis sue sacra pandere dignat⁹ est. ℭ In pdictis ergo verbis tria notãt. ℭ Primũ est domus dei edificatio cũ dr̃ quã edificasti. ℭ Scõm est ipius domus edificate dedicatio. cum dr̃. sanctificauit domũ hanc. ℭ Tertiũ est ipius edificate ꝛ dedicate finalis intẽtio. cũ dr̃. vt ponerem nomẽ meũ ibi in sempiternũ. ℭ Circa primũ notandũ q⁹ domus dupl̃r cõsiderari põt. Aut put ẽ in fieri. Aut put ẽ in facto esse. Sī put est in fieri tunc tria requirunt. De qbus sic dicit Ambro. in exameron. Bonus artifex primo fundamentũ ponit. fundamẽto edificatõis posito mẽbra distinguit ꝛ adiungit ornatũ. ℭ In hac ergo domo dei que est ecclesia dei nullã⁹ ponit fundamentũ qđ ẽ xp̃s Iesus. Jpe. n. xp̃s in edificio ecclesie ponitur in ima p fidẽ velut lapis primarius 1. Cor. iij. Fundamentũ aliud nemo põere põt pter id qđ positũ ẽ qđ ẽ xp̃s Iesus. Et ponit in sũmo p spem tanq⁹ lapis angularis. Ephe. ij. Ipso sũmo angulari lapide xp̃o Iesu. Ipsa. n. spes dr̃ lapis angularis qi hoiem cũ deo ꝓiungit. Ponit in medio p charitatẽ tanq⁹ viculũ siue cementũ adinuicẽ ipsos fideles cõiũgens. Coll. iij. Sup oia aũt hec charitatẽ hẽte qõ est vinculũ pfectõis. Dz aũt ipm fundamentũ ad oriẽtẽ dirigi. ꝛ hoc tribus de causis. õ qbus sic dicit Bama. lib. iiij. Deus paradisum in edẽ ad oriẽtem plantauit. vñ hoinem transgressum exulẽ fecit. ꝛ añ paradisum ex occidente habitare fecit. Tanquã ergo paradisus exgrentes ꝛ ad ipm respicientes ad oriẽtem adoram⁹. Sed ꝛ deus crucifixus ad occidentẽ respiciebat. Et ita adoramus ad ipm respicientes. ꝛ assũptus ad orientem sursum ferebat. Et ita veniet quẽad modũ viderũt cũ euntẽ in celũ. Jpm ergo expectantes ad orientem adoramus. ℭ Fundamento aũt edificatõis posito membra distinguunt. que sunt sacrariũ. chorus. ꝛ nauis. De qbus sic dicit ricar. õ sancto victore. Sacrariũ ecclesie signi. ficat ordinẽ virginũ. Chorus vero significat ordinẽ ꝓfitentiũ. sed nauis significat ordinem ꝓiugatoꝝ. Strict⁹ nanq⁹ ẽ sanctuariũ ꝙ chorus. ꝛ chorus ꝙ nauis sic pauciores sunt virgines ꝙ ꝓfitentes. ꝛ ꝓfitentes ꝙ ꝓiugati. Sanctior ẽt ẽ locus sanctuarij ꝙ chorus. ꝛ chorus ꝙ nauis. sic etiam dignior est chor⁹ ẽginuꝝ ꝙ ordo ꝓfitentiũ. ꝛ ꝓfitentiũ ꝙ ꝓiugatoꝝ. Tertio dz adiungi ornatus qi ad laz ipsa ecclesia dz imaginibus ꝛ picturis õcorari. Et hoc pter quattuor. s. pp reme morationẽ qi ipse imagynes reducũt nobis ad memoriã xp̃i passionem. Propter excitandã deuotõem. qi ex visione taliũ excitat in nobis deuotõ. Propter instructõem qi in visione taliũ imagynuꝝ laici instruunt cũ huiusmodi imagynes sint quasi qdam libri ipsoꝝ laicoꝝ. Dz ecclia etiam decorari ꝛ pingi imagynibus ꝛ ornari picturis pp imitatõem sanctoruꝝ qi laici videntes sanctoꝝ martyꝝ passiões ꝛ pstantias p imagynes expssas afantur ad pstantiã ꝛ virtutẽ. ℭ Scõo dom⁹ põt ꝓiderari put ẽ in facto ẽsse. Et tũc tria simlr regrunt. De qbus sic dicit Aug. in libro de trinit. Bona domus est paribus mẽbris dispposita. ampla. ꝛ lucida. Dr̃ Bonus ergo dei primo dz esse pbus membris dispposita. Lũ. n. sit palatiũ regale õbent ibi esse disposita. cenaculũ. dormitoriũ ꝛ cubiculũ. In cenaculo nanq⁹ rex suos reficit. In dormitorio vero causas audit ꝛ virimit lites. In thalamo vero quiescit. In ecclesia ergo altare est cenaculũ dei. in quo fideles reficiunt pane vite. Joã. vi. Ego sum panis viuus. Chorus vo est thalamus dei. in quo regescit in deuota fideliũ oratõe ꝛ laudatione ps̃. In ecclesijs bñdicite dño ꝛc. Corpus siue nauis ecclesie est ꝓfitentiuꝝ dei. vbi rei resoluũt in confessione. ps̃. Precinite dño i confessiõe ℭ Scõo domus dei dz esse ampla. de cuius amplitudine dicit Bene. xx viij. Dilataberis ad orientẽ ꝛ occidentẽ. ꝛ meridiem. ꝛ septentrionẽ. Jsta dilatatõz facit charitas que tũc dilatat vsq⁹ ad orientẽ qñ deũ diligit sup oia. qui est oium principiũ ꝛ origo. Usq⁹ ad occidentẽ qñ hõ se oia vitia mortificat ꝛ extinguit. Usq⁹

ad meridiē3 qñ amicos diligit in deum. Usq3 ad aquilonē qñ inimicos diligit p pter deū. ¶ Tertio domus dei d3 esse ſu cida. Jō in ipa eccleſia ample feneſtre vi tree ꝓſtruunt. vt. ſ. ab ipſis illuminetur. Per feneſtras vitreas platī ꝛ doctores i tellignt. Feneſtre. n. vitree quattuor bo na in eccleſia faciunt. Habēt enī3 lucem tranſmittere. a vento ꝛ pcellis defende re. ꝛ eccleſiaꝫ decorare. ꝛ ꝛ. literatos per imagynes erudire. Sic ſancti prelati de bent populuꝫ illūmare p doctrinam. Phili. ij. Inter quos lucetis ſicut lumi naria in mundo ꝟbum vite ꝓtinētes. Al vē tis ꝛ pcellis tentationū defendere p de notam oꝺonem. Uñ qdam reprehendūt Ezechi. xiij. Nō aſcendiſti ex aduerſo. ne q3 poſuiſti murꝫ p domo iſrael. Prelat⁹ tūc ex aduerſo aſcendit. qñ diuine iuſti tie clypeū oꝺonis opponit. Tūc opponit murꝫ. qū ponit intra deū ꝛ peccatoꝝ oꝺo nis ſue ſuffragia. D3 eccleſiā decorare p honeſtā querſatōem. Chri. Clerici nullā debent hr̄e maculā. nec in ꝟbo. nec etiaꝫ in cogitatu. neq3 in facto. nec in opione qz ipſi ſūt pulchritudo ꝛ virtus eccleſie. ꝛ ſi mali fuerint tota deturpant eccliaꝫ. Debent ēt ſimplices ꝛ inliteratos inſtruē p opa bona ꝛ exempla. Mat. v. Sic luceat lux veſtra coꝝ hoibus vt videāt opa veſtra bona. ¶ Scō ponit in ꝑmiſſis ỽ bis ipſius eccleſie edificate ꝓſecratio. cū dī. Sanctificauī domū hanc. Deus nāq3 ſanctificat auctoritate. pōtifices ỽo ſan ctificant miſterio. Sed reuera eccleſiam militantē deus ſanctificabit in celo. ꝛ ſcī ficauit in ſue paſſionis ſacro. ꝛ quotidie ſanctificat ipſoꝝ eꝑoꝝ miniſterio. ¶ De ꝓma ſanctificatōe qua ſanctificabit ec cleſiā militantē in celo. dr. ī. Jo. v. Tres ſunt q teſtimoniū dant in celo. ſ. in eccle ſia triumphāte pr̄. ỽbus. ꝛ ſpūs ſanctus Filius eā ſanctificat ponēdo ibidē ſuaz pfectam cognitōem. Spūs ſanctus ſuaz pfectā oſtectōez. Pater cognitī ꝛ dilecti eternā poſſeſſione. Aug. de ciuitate dei. Illa ciuitas ſupna eſt viget ꝛ amat. In eternitate dei viget. in veritate dei lucet. in bonitate dei gaudet. ¶ De ſcōa ſactī ficatōe qua eccliam ſcificauit i paſſionis ſacro. ſubdit ibidē. Et tres ſunt q teſtio nium dant in terra. ſ. ſpūs aq̄ ꝛ ſanguis. Jpe. n. eccliā ſcificat p ſpūm. ī. aiaz quaz poſuit vt ipam vnificaret. Per aquā q̄ō latere exiuit vt ipam ī baptiſmo ablue ret. Per ſanguinē quē in ꝓtiū effudit vt ipam redimeret. ¶ De tertia ſcificatōe q̄ quotidie eā ſcificat auctoritate ꝛ eꝑoꝝ miſterio. dī. ī. Paral. vij. Ubi poſtquā ſa lomon tēplū edificauit ꝛ ꝓſecrauit deus ſic ſibi rñdit. Elegī ꝛ ſcificaui locū iſtuz. vt ſit nomē meū ibi in ſempiternū ꝛ per maneant oculi mei ibi cunctis diebus ꝛ erūt aures mee erecte ad oꝺonē eius q̄ ī loco ſto orauerit. Ex qbus ỽbis hr̄ q̄ ec cleſia videt oculis dei. noīaf noie dei. vi uit in corde dei. ꝛ audit aurib⁹ dei. Quia igit videt oculis dei nō pōt errare. qz no minaf noie dei debēt eā oēs in reuceren tia hr̄e. qz viuit in corde dei nūq̄ pōt mo ri. Et qz audit auribus dei nō poterit ab aliquo deciꝑi. ¶ Tertio ponit finalis in tētio cū ſubdit. Ponā nomē meū ibi in ſempiternū. Ald hoc. n. oīs eccliа ꝓtur tur ꝛ dedicaf vt ibi nomē dei honoref ꝛ laudef. Et ls de⁹ oībus hoīs ſit laudā dus eccliа tñ ſeptē hoꝝs elegit qs vt de us ī illis laudet iſtituit ex eo q̄ ille hoꝝ ſūt priuilegiate ꝛ a xp̄o ꝓſecrate. ¶ Naz hora matutinali fuit natus. Ald iudā ꝛ tu dets captus ꝛ illuſus Ald iudiciū credit eē veturus ꝛ3 illō Mat. xxv. Media no cte clamor factus ē. ecce ſpōſus venit ꝛc. Jn hora priа celū ꝛ terrā i fuit⁹ homīs creauit. Ald tēplū i hac hora ꝑſonaīr ve nire ꝓſuerit. Lu. xxi. Oīs ꝑplꝰ manica bat. ī. māc feſtinabat ad ipm̄ exiſtētē i tē plo. Jn hac ēt hora xp̄s reſurgēs mulie ribus appuit. ¶ Jn hora ſtia xp̄s ad co lūnā vſq3 ad ſanguinē flagellatus fuit. ꝛ ſniam ſue mortis accepit. qz tūc iudeo rū vocibus crucifixus fuit. Jn hac ēt ho ra ſpūm ſcī3 i aplos deſtinauit. ¶ Jn ho ra ſexta xp̄s in cruce eleuatus fuit ꝛ cla uis ꝓfixus. ſol fuit obſcuratus velut qui buſdā veſtibus nigris ſe iduēs. ꝛ mortē dñi ſui tribus horis plāgēs. Jn hac etiā hora xp̄s i celū aſcēſurus cū aplis dulce ꝓuiuiū feē. Juxta illō. Aſce. ī. Lōueſcēs p cepit eis ꝛc. Jn hora nona xp̄s ſpūm emi ſit. vulnus i latē accepit. ꝛ ad celū aſcen dit. Jn hora aūt veſptina. facruz corpis

z sanguis sut istituit. discipulox pedes lauit. z in hitu peginit resurges apput. Lu. vlti. Adæ nobiscũ dñe qñ aduespa scit zc. ¶ In hora oplectoriꝝ xps sanguineas guttas sudauit de cruce depositus z imonumẽto collocatus suit. z sanuis clausis ad discipulos introiuit.

¶ Sermo. cccij. ¶ Eodem die sermo secundus.

OEdicauerunt tẽ plũ dñi rex z filij isrl. iij. Reviij. Sic tẽplũ dei dedicatuꝫ fuit a salomõe z filijs isrl. ita z nũc ecclie dedicãt a xpo rege pacifico auctoritate z a pontificibus. z aljs clicis miotibus misterio. ¶ In ipo aũt dedicatõis offõ fiũt pluria q magna ptinẽt sacra. ¶ Primũ ẽ qꝺ: pontifex ecclã pcrã daz tribus vicibus circuit ad ostendẽdũ qꝺ pcrat i hora scẽ trinitatis. vel ille triplex circuitus signat tps in quo deus ñ cessauit circuire. vt nobis possꝫ salutẽ offerre. s. tps nature. legis scripte. z gre. Naz in pte legis nãe miit pliarchas. ps. Misit moysen suũ suũ Aaron quẽ elegit. In tpe lẽgis scripte miisit pphas. Dier. vij. Et misi ad vos oẽs suos meos pphas p diem surgẽs dilueulo z mittens. In tpe legis gre veit ipe. Isa. lij. Propter hoc sciat pplꝰ meus nomẽ meũ in die illa. qꝺ ego ipse q loquebar. ecce assũ. Ille triplex circuitus significat triplicẽ circuitũ quez fecit xps in ipius ecclie militatis pcratõem z saluatõz. Primus ẽ quo de celo venit in mũdũ. Secꝰ quo de mũdo descẽdit ad limbũ. Tertius ẽ quo ẽ libo resurges ascẽdit in celũ ¶ Scõm ẽ qꝺ: in quoꝫ circuitu eps cũ baculo pastozali ad ostium ecclie pcutit dicẽs. Attollite portas principes vras zc. Illa aũt triplex pcussio z triplex acclamatio repsitat triplex dñiũ qꝺ xps merito sue passionis acquisuit. s. i celo. mũdo. z in iferno. Phil. ij. In nole Jesu oẽ genu flectat. celestiũ. frestriũ. z i fernoꝝ. Et si ipo fcõ põtifex dicat. ex quo xps dñiũ hꝫ i celo. vos pncipes. s. angeli apite portas. Et mecũ de cetero mãcatis Ex quo dñiũ hꝫ i iferno. vos porte infernales. i. demones. eleuamini z ide fugiatis. Ex quo dñiũ hꝫ i mũdo. vos holes õ cetero ibidẽ dñiũ nõ regratis. Uñ pmittif ibidẽ in ps. Hec ẽ. n. generatio qrẽtiũ cũ. qꝺ sa. dei iacob. ¶ Tertiũ ẽ qꝺ: ipa ecclia ter aũ bñdicta iteꝝ exercitus irrigaf. Ad significãdũ qꝺ xps triplici vnda suã ecclã irrigault. s. vnda fluminis in baptismi regeneratõe. Eph. v. Mũdãs eã. s. ecclã lauacro aq in vbo vite. Unda sanguis i sua passione. Apo. vij. Lauerũt eas i sanguine agni Unda flamis i spũs sci missõe. Eze. xxij. Effũdã sup vos aq mũdã. z mũdabimini ab oibus ingnamtis vris. De ista triplꝰ irrigatiõe dr. i. Joan. v. Tres sũt q testimoniũ dãt i terra. i. ecclia militãti. s. spũs. ecce vnda flamis. z sanguis. ecce vnda sanguis. Aq. ecce vnda aq. Uel ista triplex irrigatio signt ficat tria genera lachrymaꝝ qbus aia qẽ tẽplũ dei aspgit z irrigat. s. lachrimis cõpunctõis p peccatis ppriis. ps. Lachrymis meis stratũ meũ rigabo Lachrymis ppassionis p alienis miseriis. Dicre. xx. Quis dabit oculis meis fõtẽ lachrymarũ zc. Et lachrymis devotõis p celestibꝰ sideriis. ps. Fuerũt mihi lachrymẽ mee panes zc. In ista aũt aq bñdicta q ecclia aspgit tria apponũt. s. vinũ. cinis. z sal. q ad hꝰ qꝺ aq lachrymaꝝ nraꝝ bñ valeat lauare. tria debemus apponẽ. s. vinũ spl ritualis exultatõis. Ecc. xxx. Nõ est oble ctamentũ supra cordis gaudiũ. Cinerez i. memoriã mortis Beñ. xvij. Loquar ad dñm meũ cũ sim pulvis. Sal sapide discretõis. Roma. xij. Rõnabile obsequiuꝫ vrm. Ista aũt aspsio fit cũ ysopo. s. cũ tio re vino Sic. n. ysopus purgat fleuma pectoris. sic tumor. del purgat peccatũ mentis. Ecc. i. Timor dñi expellit peccatum.

¶ Quartũ ẽ qꝺ: Ifis grecis z latinis i pauimẽto scribit alphabetũ. facta cruce de cinere z fabulo de angulo ouẽtis vsque ad angulũ occidẽtis. qõ gdẽ repsitat cõtinctõem vtriusqꝫ pplitudei. s. z gẽtilis in fide vera p crucẽ xpi acta ita qꝺ ille qui erat dexter factus ẽ siniſter. Et q erat in capite factꝰ ẽ in cauda z ecõuerso. Deut. xxviij. Ipe erit in caput. z tu eris in cauda. Uel illa talis scriptura duobus ordinibus facta significat del pcepta in duabus tabulis scripta Et tõ talis scriptura fit in cruce de cinere z fabulo facta. ad i-

nuendũ q̃ si hõ vult facilr̃ del̃ pceptal̃ ꝛ
plere. dz hr̃e memorĩa dñice passionis ꝛ
crucis. Usi Gre. Si passo xpi ad memo-
riã reducir. nihil ẽ q̃ nõ equo aio tolere
tur. Dz hr̃e memorĩa sue mortis. Grego.
valde se sollicitat in bono ope q̃ sp recogi-
tat de extremo fine. Dz ẽt hr̃e ꝓsidera-
tõem ꝓprie infirmitatis. q. s. instar sabu
li hõ est sterilis ꝛ infructuosus nisi a dei
gr̃a adiuuet. ij. ad Cor. ij. Nõ q̃ sufficie
tes sumus aliq̃d cogitare a nobis q̃si ex
nobis. Quintũ est q. xij. cruces in eccle
pietibus depinguñt. Ipa. n. crux scta est
xpi vexillũ. Uñ canrar. Uexilla regis p-
deũt. crux ẽ baculus xpi. Desi. xxxj. i ba
culo meo transiui iordanẽ istũ. i. mũdũ
istũ. Crux ẽ lectus xpi in quo ipe regeuit.
Canti. i. Indica mihi vbi pascas. vbi cu
bes in meridie. Qz igit crux ẽ vexillum
xpi. nõ in eccla pfecrãda cruces depingũt
vt oñdat q̃ illa eccla ẽ amodo xpi dñio
subiugata. Uñ ꝛ apõ regalẽ magnifice
tiã obseruat vt cũ aliq̃ ciuitas ei tradit
vexilla regis erigunt. Hasta aũt fuit lan
cea. Tela fuit caro mundissima depicta
colore nigro tuozis. rubeo sanguis. ꝛ al
bo innocẽtie ꝛ puritatis. Depinguñt aũt
xij. cruces. q. xij. apli h̃ vexillũ p vniuer
sum mũdũ deferẽtes ipm xpi dñio subiu
garũt. Qz crux ẽ baculus dei. nõ ipe cru
ces depinguñt vt demones terreãt. ꝛ in
de fugiãt. Chri. Ubicũq; demones signũ
crucis viderit territi fugiũt baculũ timẽ
tes. vñ plagã accepunt. Qz crux ẽ lectus
xpi. nõ depinguñt cruces ad inuẽdũ q̃
sicut xps de cruce nõ descẽdit. iz i ea mo
tuus fuit Sic ꝛ ipe hõ de cruce pnie non
dz descẽdere. Iz in ea ꝛstant dz pseueraꝛ.
Noluit. n. xps de cruce descẽdere. nec p
mis sue ꝓassione cũ sciret ipam valde
dolere. Lu. ij. Tuã ipsius aiam gladius
pr̃ibit. Nec pp iudeoꝝ irrisionẽ. Mat
thei. xxvij. Pretereũtes. n. mouebãt capi
ta sua dicẽtes. Uath q̃ destruis tẽplũ dei
ꝛ post triduũ reedificas illud. Nec ppt
ipsoꝝ fallacẽ psuasionẽ. Ibidem. Si rex
Israel est descẽdat nũc de cruce. ꝛ credẽ
mus ei. Nec pp vehementẽ sui corpis do
lorẽ. Thren. i. Attẽdite ꝛ videte si est do
lor similis sicut dolor meus. Sic ꝛ hõ de
cruce pnie nõ dz descẽdere nec ꝓassiõe
suoꝝ parentũ. nec irrisione supbor. nec
psuasione amicoꝝ. nec austeritate pena-
rũ. ¶ Sextũ ẽ q̃ ipse cruces illuminant. ꝛ
chrismate inunguñt. Illa. n. duodeciz lu
minaria añ crucẽ ponita significant duo
decim aplos q̃ vexillũ crucis p vniuersũ
mundũ deferẽtes ipz p tria xpi dñio sub
iugarunt. s. per lumẽ sapie. Matthei. v.
Uos estis lux mundi. Per odorem bone
fame qui significat per balsamum. i. Co
rin. ij. Christi bonus odor sumus deo in
omni loco. Et per victoriam conscientie
que significat per oleum. ij. Cor. v. i. Glo
ria nostra hec est. testimonium conscien
tie nostre. Illi etiam qui crucem peniten
tie assumpserunt. ista tria similiter debẽt
habere. s. lumen conuersationis honeste
Matthei. v. Sic luceat lux vestra coraz
hominibus ꝛc. Balsamuz redolentis fa
me. Ecclesia. xxiiij. Sicut cinnamomum
ꝛ balsamum aromatizans dedi odorem.
Et oleum deuotionis interne. ps. Impi
guasti in oleo caput meuz ꝛc. ¶ De hoc
etiam scribitur primo Joãnis. secundo.
Unctõ eius docet vos de omnibus. Ber
nar. ¶ Qui initiatur a timore crucẽ chri
sti portat patienter. qui ꝑficit in spe por
tat libenter. Qui consumatur in charita
te amplectitur eam ardenter. ecce oleuz
balsamum. ꝛ ignis. Qui enĩz portat cru
cem patienter. iam vnctus est oleo gra
tie preuenientis. Qui portat libenter vn
ctus est balsamo gratie ꝑficientis. Qui
autem portat ardenter inflammatus est
igne gratie perficientis.

¶ Sermo. ccciij. ¶ Eodem die Sermo
tertius.

Hodie salus huic domui facta est ꝛc. Luc. xix.
Quandiu homo in hac vita
est peccator ẽ. Et iõ dei reconciliatõis indi
gẽs ẽ. Jõ necesse erat vt aliq̃ domus iuẽ
ret i q̃ ista reconciliatio celebraret. Nõ aũt
nõ poterat ascẽdere ad domũ celestẽ. ga
nimis erat alta. Nec deus poterat descẽ
dere ad domũ terrestrem. qz nimis erat
immunda. Jõ voluit deus vt fieret domus
cõis. s. ecclia dedicata. q̃si nõ cẽt corpea
nõ cẽt domus hoĩum. si nõ cẽt dedicata. nõ
esset dei habitaculum. Et quia peccato.

res vbiq; sũt i mũdo. ō deus talẽ domũ vbiq; voluit ꝙstrui ⁊ dedicari. ⁊ ea ob, latõem mũdã offerri. Malach. i. In oi loco sacrificat ⁊ offert noi mco oblatio mũda. Qñ aũt ecclia dedicat. tũc ipi do mino mactpat ⁊ ab oi demonũ ptate eri pit. ⁊ iõ bñ dr. Hodie huic domui salus facta ẽ. ℭ Notadũ aũt ꝙ pp ꝗttuor cas ecclia dedicat. ℣ Una causa sumitur ex parte dei. ℣ Secunda ex pte angeli. ℣ Tertia ex pte nr̃i. ℣ Quarta ex pte demonis. ℭ Pria ergo cã sumit ex pte dei q; efficit domus digna dei ad hitandũ. ij. Paral. vij. ⁊. iij. Reg. ix. Oculi mei erũt apti; ⁊ aures mee erecte ad oratiõnẽ eius q i l oco isto orauerit. Elegi nãq; ⁊ scifica, ut locũ istũ vt sit nomẽ meũ ibi i sempit, nuꝫ ⁊ pmaneãt oculi mei ⁊ cor meũ ibi cũctis diebus. Ex qbus vbis hr̃ q; de in ecclia ꝓcrata ponit oculos suos aures suas nomẽ suũ ⁊ cor suũ. Hꝫ. n. ibi oculos suos qbus videt deuotõem bonoꝝ: genu flexiões ⁊ lachrymas ipsoꝝ. qbus etiã vt det in deuotõem maloꝝ supfluitates ve, stimẽtoꝝ ac ornamẽtoꝝ. Ecc. xxiij. Oculi dñi multo plus lucidiores sũt sup solẽ circũspicientes oẽs vias hoiuꝫ ⁊c. Hꝫ etiã aures suas quibus audit oões ⁊ lachry mas oim fideliũ. ysa. xxxviij. Audiui oraõem tuã ⁊ vidi lachrymas tuas. Quib⁹ ẽt audit vba vana ⁊ detractoria multoꝝ ⁊ marie mulieri i ecclia loquentiũ. Jõ di cit apls. i. Coꝝ. xiij. Mulieres in eccle, sijs taceãt. Hꝫ ẽt ibi nomẽ suũ qõ est ihs q; interpretat vnct⁹. Oliꝫ quidẽ nomẽ fu uꝫ erat terribile ⁊ iflexibile. ps. alt. San ctũ ⁊ terribile nomẽ eius. Sꝫ mõ ẽ vnctũ ⁊ iõ factũ ẽ ad misericordiaꝫ flexibile ⁊ valde amabile. Lañ. i. Oleũ effusum no mẽ meũ. Hꝫ ẽt ibi cor suũ. qr dignos ⁊ de uotos q; sũt ibi amat. idignos vero ⁊ ma los q; sunt ibi q; dẽnat ⁊ odit. Tales sũt il li õ qbus dr Jo. ij. Dñs eiecit õ templo oues ⁊ boues ⁊ nũmularioꝝ effudit eꝝ ⁊ mẽsas subuertit. ⁊ his q; vẽdebãt colũ bas dixit ⁊c. Odit. n. luxuriosos tãquaꝫ hoies bestiales. ps. Lopatus ẽ iumentis ispiẽtibus ⁊ silis factus ẽ illis. Odit p, latos supbos q; coꝝ supbie volũt ceteros vẽtilare. Odit clericos auaros q; vo lũt mercimonia exercere. Odit platos si moniacos qui dona spũs sci volũt vẽdere. St. n. deus in ecclesia cõsecrata habꝫ cor suũ ⁊ nos merito debemus ibi here cor nr̃m: ne õ nobis dicat illõ Ysa. xxix. Populus hic labijs me honorat. cor aũt eoꝝ lõge ẽ a me. ℭ Scõa cã sumit ex pte angeli. q; ipsa ecclia ꝓcrata ẽ angelis grat⁹ locus ad miſtrãdũ. Administrãt eniꝫ ageli quadruplr. ℣ Prio q; sacer do tl ministrãti ⁊ celebrãti assistũt. Greg. qs aũt fideliũ dubiũ hr̃e posset i ipa missa hora ad sacerdotis voce celos aperiri. atq; ⁊ illo iesu xpi misterio angeloꝝ choros adesse: sumis ima scilicet ⁊ terrena celestibus iũgi. ℣ Scõo ministrãt: q; oões fidelũ deo offerũt. Qñ dr i canone. Jube hec pferre p manus sci angeli tui ⁊c. Thob. xij. Qñ orabas cũ lachrymis: ego obtuli oõem tuã dño. ℣ Tertio ministrãt q; fideles ab insidijs demonũ custodiũt sc̃z dũ ad ecclesiã veniũt. ⁊ dũ ibi psistũt ⁊ dũ inde exeũt ⁊ recedũt. Judith. xiij. custodiuit me angel⁹ dñi ⁊ hinc euntẽ. ⁊ ibi ꝓmorantẽ. ⁊ inde huc reuertẽtẽ. ℣ Quar to ministrãt q; psallẽtibus se ꝓiũgunt. ps. Preuenerũt principes ꝓiũcti psallẽtibus ⁊c. Jpi. n. angeli psallẽtes ad eccliaz pcedũt. iõ dr. Preuenerũt principes ⁊ cuꝫ deo psallẽtibus psallũt. iõ subdit. cõiun cti psallẽtibus. Jpi i medio laiaz deũ ala criter ⁊ ifatigabiliꝫ laudãtiũ assistũt. iõ subdit. In medio iuuẽculaz. Deuotões psallẽtiũ xpi ipi accẽdũt. iõ subdit. Tym panistriaz. Per tympanũ. n. xps intelligi tur i quo ẽ forma spẽrica. t. dimtas eter na. Pellis extẽsa. t. caro crucifixa. Ade lodia. t. laia oi gaudio ⁊ iubilatõe repleta. Jlle aũt aie sũt tympanistrie q; ad xpi diuinitatẽ ⁊ passionẽ sunt dulciter affe, cte. ℭ Tertia cã sumit ex pte hoiꝰ q; est hoi valde vtilis ad obtinẽdũ qõ petit hoies. n. in ecclijs dedicatis obtinẽ pñt ⁊ affluentiã oium bonoꝝ ⁊ remotionez maloꝝ. Jbi. n. obtinent oia bona. s. cele, stia: spũalia: ⁊ terrena. Vñ postq̃ Salo mon tẽplũ dedicault ad deuꝫ ꝑces effu dit. rogãs vt exaudiret populuꝫ i loco illo orantez. cui deus sic rñdit. vt hr̃. ij. Paral. vij. Si clausero celũ ⁊ pluuia nõ fluxerit: ⁊ mãdauero ꝑcepero locuste vt deuoret terraꝫ: quersus aũt populus

egerit pniam exaudiá de celo ⁊ saluabo
tá eoꝝ. Deus ergo petóri cóuerso:ꝛ in
ecclia exoráti celũ clauſũ apit:qñ celeſti
glia eũ dignũ facit. Tũc pluuiá mittit.
qñ gſam ſpũalez imittit. qñ gſam ſpũa-
lem infundit. Tũc terrá ſanat qñ ſertili
tatẽ tẽporũ donat. ℣ Scõo obtinẽt libe-
ratóem ab oĩbus malis.malo culpe pe-
ne tráſitorie.⁊ pene eterne. Vñ poſtq̃a
ſalomon tẽplũ dedicauit oauit dicens
ſĩ. Reg. viij. Fames ſi orta fuerit i terra.
aut peſtilẽtia:aut corruptus aer:ꝛ inimi
cus eius obſidẽs portas:vniuerſa plaga
⁊ oĩs infirmitas.⁊ expáderit ppłs tuꝰ ma
nus ſuas i domo hac tu exaudies de ce
lo. Apparuit át ei dñs dicẽs. Exaudiui
oõnez ⁊ deprecatóem tuá. Per hoc ꝙ dr
fames:peſtilẽtia:corrupt⁹ aer.notaf ma
lũ pene tráſitorie. Per hoc qõ dr. inimi
cus obſidẽs portas:notaf malum culpe
Diabolus eĩm tũc obſidet portas. quan
do corpis ſenſus inuadit ⁊ detinet. Per
hoc.n.qõ dr. vniuerſa plaga ⁊ oĩs infir-
mitas intelligit malũ pene eterne vbi ẽ
oĩs plaga i corpe:ꝛ vniuerſa infirmitas in
mẽte. ℭ Quarta cá ſumit ex pte demo-
nis:qꝛ ipa ẽ demonib⁹ valde terribilis.⁊
hoc pp quinq̃s que i ipa ecclia ꝓtinent.
Ibi.n.ſũt angeloꝝ pſidia a gbus ecclia
cõmunit. In ecclia ẽt corpus dñicũ ꝓſe-
craf ⁊ ꝓſeruaf. Cruces eriguñt ⁊ ecclia
ſcõz reliquie recõdunt.⁊ oões fidelium
effunduñt. Iſta oia ſũt diabolo valõ ter
ribilia. Diabolus.n. ſignificaf p leonẽ.i.
Petri.v. Aduerſari⁹ nr diabolus tanq̃
leo rugiẽs ⁊c. Leo aũt q̃ttuoꝛ timet ſcilz
ſtrepitũ curruũ ſiue rotaꝝ:ignẽ acceſum:
gallũ ⁊ maxime albũ. qñ videt catulꝰ
coꝛa ſe vberari. ℣ Per curr⁹ nãqꝫ ſignifi
caf exercitus angeloꝝ.ps. Currus dei de
cẽ millibus ⁊c. Vñ ⁊ ipi angeli in curru
igneo helye appuerũt. Strepitus ꝓoꝛ
curruũ ſũt vociferatóes ſcoꝝ angeloꝝm
ad deũ ꝓra demones ꝓ nobis clamátiũ
Ysa. lxij. Sup muros tuos hierlm cõſtĩ-
tui cuſtodes tota die ac nocte non tace/
bunt ⁊c. Iſti currus ⁊ eoꝝ ſtrepit⁹ ſũt ꝺ
monib⁹ valde terribiles. Vñ legif Geñ.
xxviij. ꝙ poſtq̃ Iacob viderit ſcalã ⁊ per
cã ãgelos aſcẽdẽtes dixit. Quã terribil
ẽ locus iſte. Per ſcalã nãqꝫ pnia nra ſi-
guraf. per quã angeli deſcendũt ⁊ oões
que in ecclia fundũt colligũt. ⁊ aſcẽdũt
vt oĩa collecta deo offerant. ℣ Scõo leo
timet ignẽ accenſuꝫ:p quẽ ſignificantur
ardẽtia deliderĩa ⁊ feruẽtes oões fideli
um que oĩa ſũt demonib⁹ adeo terribi-
lia ꝙ eos incẽdũt. Vñ dixit diabol⁹ bto
Bartholomeo. Incẽdũt me oões tue: ꝙ
eos expellũt vt hꝫ Thobie.vi. Lozdis ei⁹
pticulã fi ſup carbões ponas fumus ei⁹
extricat oẽ genus demoniorꝫ ꝙ ẽt demo
nes vulnerat ⁊ cõfodiũt. Aug. Tela con
tra diabolũ verba dei ſunt. Fides tua:
ſpes tua:ꝛ opa tua gladij ſũt ĩterficien
tes inimicũ. Quã terribilis aũt ẽ aia vir
tutibus ⁊ bonis opibus vallata vt habe
tur Lañ. vi. Terribilis vt caſtroꝝ acies
ordinata. ℣ Tertio timet gallũ albũ per
quẽ intelliguñt ſcẽ martyres ⁊ ꝓfeſſoꝛes
qui fuerũt galli dei ꝓ doctrinã. Job. xxx
viij. Quis dedit gallo ĩtelligẽtiã. Et fue
rũt albi ꝓ innocentiã. Apoca. iij. Ambu
labũt mecũ i albis ⁊c. Doꝛ vero reliquie
que cõdunt in eccleſijs ſũt demonibus
valde terribiles Lhyr. in omel. de Ma-
cha. Nã vt audaces latroniũ duces: agni
tis regis inſignys deterrent vt fugiant.
ita pfecto demones vbi coronatoꝝ mar
tyꝝ coꝛpa poſita ſpiciũt illico ab eoꝝ
lõge cõſpectu pauidi fugiũt. ℣ Quarto
timet catulũ flagellatũ ꝙ quẽ ſignificaf
xps qui fuit catulus dei inq̃tus ꝓra ma-
loꝝ vicia latrabat:ꝛ iquãtũ dominentes
in pcis ad virtutũ vigilatiaz excitabat.
⁊ inq̃tus lingua ſua medicinali multoꝝ
vulnera curabat. Iſte catulus lamẽtabi
liter fuit flagellatus:qꝛ a plãta pedis vſ
q3 ad vticẽ nõ ꝓmiſit in eo ſanitas. Du-
ius aũt ſue flagellatõis ⁊ paſſiõis nobis
duo memoralia remãſerunt. ſ. lignũ cru
cis.⁊ ſacramẽtũ ſui coꝛpis. Et vtraq3 ſũt
diabolo terribilia. Lignũ.n. crucis ẽ dia
bolo terribile:qꝛ ẽ ſibi gladius quo vul
neraf. Lhyr. Tãta ẽ virt⁹ crucis vt ſi mẽ
te fideliter habeaf:nullus demonũ ꝑpe
ſtare poterit videns gladiũ i quo dele-
ctus eſt. Eſt ẽt terribile demonib⁹ ſacra
mentũ coꝛporis ⁊ ſanguinis xpi. Lhyr.
Vbicũq3 ſanguiné demones viderint fu
giunt:ꝛ currunt angeli. Idẽ. Ut leones
ignem ſpirantes.ſic a menſa altaris fece

dumus terribiles sientes diabolo.

Sermo.cccliij. De dedicatõne altaris sermo primus.

Septem diebus expiabis altare. ⁊ scificabis: ⁊ erit scũm scõr ⁊c. Exoꝺ. xxix. Qz deus ẽ scũs iõ vult habere oia scã. s. tabernaculũ ⁊ vasa tẽ Ornaculi ac ẽt altare: ⁊ vasa altaris. Num. vij. Unxit moyses ⁊ scificauit tabernaculũ cũ oibus vasis suis. altare ⁊ filr vasa eius. Vult ẽt hr̃e sanctos ministros. Leuit. xi. Sancti estote quoniã ego sanct⁹ sum. Exo. xix. Sacerdotes qui accedunt ad oũm sanctificentr̃ ne peutiam eos. Et sicut i veteri testamẽto. Alia erat ꝓsecratio altaris. Alia erat cõsecratio taberna culi. Ita ⁊ nũc alia ẽ cõsecratio altaris: ⁊ alia cõsecratio ecclesie. In pmissis ergo verbis duo ponũtur. Prio ipius sanctificãdi ritus cũ dr̃. Septẽ diebus expiabis ⁊ scificabis altare. Scõo ipi⁹ sanctificatõis effectus. cũ dr̃. Et erit sanctũ scõr. Ritus aut̃ altaris veteris taberna culi fiebat septẽ diebus per hostiarũ i molatõem. Ritus aũt ꝓsecratõis altaris eccle militãtis ptinet multa: que magnis sacramẽtis fuerũt plena. ℣ Primũ ẽ q: quattuor cruces i quattuor comib⁹ altaris cõfigunt̃ de aqua benedicta. Altare quidẽ significat crucẽ. cuius q̃ttuor comua sũt quattuor: brachia i quib⁹ emanauit vnda salutis. que qdẽ vnda quattuor pres mũdi abluit ⁊ purgauit. Uel p illas q̃ttuor cruces ỗ aqua bñdicta significat q̃ xps mũdauit p sanguinẽ sue passiõis q̃ttuor elemẽta. Mũdauit enim ipm aerẽ: q: nõ sub tecto: sz i aere pati voluit. Mũdauit aquã p illã aquã que de suo latere pfluxit. Mũdauit terrã p sanguinẽ quẽ in terra effudit. Mundauit ignẽ ⁊ nõ tantũ materialẽ: sz ẽt spũalem cuiusmodi ẽ ignis tribulatõis quẽ xps ẽt mundauit: q: eum minorẽ fecit: ex eo q̃ illo igne examinatus fuit. ps. Igne me examinasti: z nõ est inuenta in me iniquitas. Uel per illas quattuor cruces significat q̃ passionem christi ⁊ eius crucẽ q̃ drupliciter portare debemus. s. i facie per assiduã imp̃essionez. in ore per confessionẽ. in corpore per mortificationez. ⁊ in corde per deuotõem. ℣ Scõm est: q: ep⁹ altare ꝓsecrãdũ septẽ vicib⁹ circuit. Per illos aũt septẽ circuitus significat illos septẽ circuitus quos xps fecit p altaris nr̃i. i. cordis nr̃i sctificationẽ. Primus ẽ quo de celo venit in vterũ virginis. Secũdus ẽ quo ỗ vtero venit in pse pium. Tertius ẽ quo ỗ p̃sepio venit in mũdũz. Quartus ẽ quo de mũdo ascendit in patibulũz. Quintus ẽ quo de patibulo descendit in sepulchrũz. Sextus ẽ quo de sepulchro descẽdit in limbum. Septimus ẽ quo ỗ limbo resurgẽs ascẽdit in celũz. ℣ Tertiũ ẽ q: ipm altare septẽ vicibus cuz aqua benedicta ⁊ ysopo aspgit. Ysopus nãqz ẽ herba pua cal̃a ⁊ flcumatis purgatiua ꝟz Macronẽ ỗ vtũtibus herbarũ i ll. exametro ꝓposito. Et significat xpm qui ẽ parunus per hũilitatẽ. vt habet̃ Ysa. ix. Paruulus natus est nobis. Calidus per charitatẽ. Joan. xv. Maiorẽ hac dilectõem neino hz ⁊c. Et ẽ purgatiuus factẽs nobis magnã puritatẽ. Heb. i. Purgatõem pctor̃ facies. Ab ista ysopo pfluxerũt septẽ aque asphiõis. i. septẽ sanguinis effusiões. Quarũ prima pfluxit in circũcisiõe. Scõa in fudatiõe. Tertia in corpis flagellatiõe. Quarta in capitis coronatiõne. Quinta in manuũ pforatiõe. Sexta in pedũ crucifixiõe. Septima in lateris aptione: Uel illa aq̃ significat aquã baptismalẽ qua altare cozdis nr̃i aspgit ⁊ mũdat: que ỗ septies aspgitur: q: in ipso baptismo septẽ dona spiritus scti datur. ℣ Quartum est: q: i cẽsum in ipso altari cõcremak. per q̃ significat ip̃s sacrificium in ara crucis oblatuz. Et sicut fum⁹ incẽsi exit a carbone accẽso ⁊ in altuz ascendit ⁊ odorẽ redit. Sic fumus huius sacrificij pcessit a xpo inflamato igne amoris. passionis ⁊ cõpassiõis. Ascẽdit vsq; i celuz Apoca. viij. Ascẽdit incensor̃ fumus in ꝓspectu dñi de manu angeli. i. xpi qui fuit nuncius dei patris. Et ỗ fecit odorẽ magnũ Eph. v. Tradidit semetipm ꝓ nobis oblatõem ⁊ hostiaz deo in odorem suauitatis. Uel per illam ꝓcreatõem incensi significatur: q̃ illi qui ad altare accedũt debent habere oratõem ad instar incensi scilz feruẽtem. ascendẽtem. ⁊ redolentẽ

Feruentem. ſ. calore charitatis. Apoca. vij. Data ſunt ei incenſa multa. Et ſtra Et accepit angelus thuribulu3 z imple uit illud de igne altaris. Elcendente le uitate humilitatis. Eccle. xxxv. Odo hui liantis ſe penetrat nubes. Redolēte odo re mūditie z puritatis. Apoca. v. Habē tes ſinguli cytharas: z phialas aureas plenas odoramentoꝝ ꝛc. ℣ Quintum ē q ipſu3 altare chriſmate i. vngit. Ad ſi gnificandu3 q ipſa crux fuit inuncta ſanguine chriſti qui patrē odore recrea uit: z ipm ad miſericordia delinuit z no bis ſua3 benedictiōem dedit. Chriſma nā q3 fit ex balſamo z oleo: z vtroq3 benedi cto. vel per hoc ſignificat q illi q ad al tare accedūt debent habere balſamū re dolētis fame. ij. Loz. ij. chriſti bonꝰ odor ſumus. De omni loco oleum pietatis z miſericordie. Eccle. ix. Oleu3 de capite tuo nō deficiat ad benedictiōem gr̄e pfi cientis. ps. Etenim benedictiōem dabit le giſlator. ibūt de virtute in virtutem ꝛc. ℣ Sextū eſt q: mūdis pānis opīt. qui pā ni ſic debent eſſe glorioſi z pcioſi q nulla habeāt maculā vel rugā z nulla defoumi tatē. Pāni enim altare ornantes ſūt bo m clerici eccleſiam decorantes. yſa. xlix. Vino ego dicit domin⁹: q: omnibus his velut ornamēto veſtieris. Eph. v. Exhi bere ſibi eccleſiaz gloriozaz non haben tem maculaz: neq; rugam: aut aliqd hu iuſmodi. Clerici enim nō debēt hēre ma culam in cogitatōe. nec rugaz in ſinten tōe. nec aliquid deformitatis in ope. ſed debēt eē glorioſi i fama z opione. ¶ Se cūdo ponit ſanctificatōis effectus. cum dr. ſcūm ſcōz. Ipſu3 enim altare ſanctū ſcōz dī. q: ſcīſſi mū ſacramērū in ee cōſe cratur. Scūm nāq; eſt idem q̄ mundu3 firmū z ſanguie tinctū. Eſt igit ipſu3 ſa cramentū in altari ſcūm: ℣ Primo quia nos mūdat. Heb. ix. Sāguis xp̄i emūda bit cōſciam nr̄am ꝛc. Apoca. vij. Lauerūt ſtolas ſuas z dealbauerūt eas i ſanguie agni. Ex quib⁹ vbis p3 q̄ ſanguis chriſti mūdat lauat z dalbat. Mūdat ab actua li. lauat ab originali. dealbat a vēiali. In hui⁹ ſignificatōe xp̄s ſanguīne ſudit de manibus vt lauaret actuale. de latere vt lauaret originale. de pedibus vt lauaret

veniale. ℣ Scōo altare dr̄ ſanctū q: nos firmat. ſ. per ſacrm. Facit. n. nos firmos z fortes in aggrediēdo ardua. Doc ſigni ficatū ē. i. Bacha. vi. vbi dr̄ q̄ elephan tis oſtenderunt ſanguīnē vue ad acuen dū eos ad pr̄eliū. Facit nos firmos ſuſtre rēdo aduerſa. Heb. xij. Recogitate eu3 q talē ſuſtinuit a peccatoꝝ aduerſus ſe metipm̄ p̄tradictiōem vt nō fatigemini aīs vr̄is deficiētes. Facit nos firmos pſe ueraterē cōtinuādo fortia. ij. Regū. xix. Ambulauit in fortitudine cibi illius ꝛc. ps. Panis cor hoīs cōfirmet. De hīs exē plū hēmus in xp̄o qui magnanimit̄ ag greſſus ē ardua z crucē aſcēdit. Lōſtan ter ſuſtinuit aduerſa qui vulnera foriter tolerauit z pſeuerāt̄ē p̄tinuauit fortia. ſcz qui ō cruce deſcēdere noluit. ℣ Tertō ſacrm dī ſcūz q: ſangnie ſuo nos tingit ſcz qui ſue paſſiōis memoria nob imp̄mit tāgēdo nr̄z itellectū p meditatōz. Deut. vi. Meditaberis ſedēs i domo tua z nr̄s affectū p defidertū z deuotiōem. Job. xxxix. Pulli eius lambūt ſanguīnē z to tā vitā nr̄am p imitatōem. i. Pet. ij. Xps paſſus ē p nob: vob relinq̄ns exēplū ꝛc. ¶ Sermo. cccv. ¶ De celebratione miſſe ſermo primus.

O Edit in celebratōibus de cus ꝛc. Ecc. xlvij.

Iſta vba fuerūt dcā de⁹ da uid pphēta z pñt̄ quenien tius dici de beato Grego. papa. q̄ miſſe celebratiōem pulchre z decore ordinauit: z ipm miniſtrū celebrantē pulchro hitu i ſignuit. ℣ Videamus ergo q̄ decor⁹ ſit habitus miniſtri. ℣ Scōo q̄ decora ſit ce lebratio miniſterij. Miniſter nāque in ſuo hitu dz eē decorus. ¶ Primo q: i ca pite coronaz decorā dz hēre. In qua ſi q dem corona tria ſiunt. ſ. piloꝝ abratio. capilloꝝ detrūcatio. z forme ſperice ſi guratio. Elbratio autem piloꝝ i in ſu periori parte capitis ſit ad innuendum q̄ inter ipſos miniſtros z deum nihil dz eē mediuz. ſed imediate debēt deo vnīri per vinculu3 charitatis. per id̄eptitatez voluntatis. z per opera pietatis. Adiſe ricordia enim maxime deo cōiungit ho minē. Capilloꝝ eiz ōtrūcatio ſup aures ſit. ad inuēdū q̄ oia tpalia ſuperflua de-

bent resecare: ꝛ supfluas cogitatões abꝫ cere a mẽte: ꝛ ad mãdata dei adiplenda anẽtũ libez ꝛ expeditũ hẽc. Circularis aũt figuratio in modũ corone fit: ad inuẽndũ ꝙ fuire deo regnare est: ꝛ ꝙ fũt mi nistri illius ꝙ ꝓncipio caret ꝛ finẽ: ꝛ ꝙ ꝛ corona sacer doralis dignitatis puẽturi fũt ad coronã eterne felicitatis. ℣ Scõo dz amictũ in capite assumẽ tãꝫ galeam spei: q: dz ad altare accedẽ cũ spe ꝛ fidu cia obtinendi. i. Thes. v. Induti galeam spez salutis. ℣ Tertio dz idẽ albã tãꝫ loricaz iustitie. Eph. vi. Induti loricaiu stitie, Sicut. n. loricaꝫ hoiez vndiqꝫ tegit: sic iustitia cũ alijs suis ꝓtutibus vndiqꝫ aiaz tegit ꝛ munit. Prudẽtia. n. aiaz mu nit ab anteriori vt ꝓuideat de futuris. Justitia a posteriori vt puideat de futu ris ꝛ satisfaciat de ꝓteritis. Tẽperãtia a dxtris ne alliciat i ꝓspis. Fortitudo a si nistris: ne succũbat i aduersis. ℣ Quar to dz cingi a cingulo castitatis ꝛ mundi tie. Eph. vi. State ergo succincti lũbos vꝝ in veritate. ꝛ. i. Pet. i. Succincti lũ bos mentis vꝝe. ℣ Quinto dz accipe ma nipulũ tãꝫ scutũ fidei. Eph. vi. In oĩb⁹ sumẽtes scutũ fidei ꝛc. Jpm aũt manipu lũ in manu sinistra ponit: q: scutũ i sinistra pte portat. ℣ Sexto dz accingi stola tãꝫ ensẽ ꝛ gladio ancipiti: q est gladius verbi dei: vt scidat verbo ꝛ exẽplo. Heb. iiij. Viuus ẽ sermo dei ꝛ efficax ꝛ penetra bilior oi gladio ancipiti. ℣ Septimo ꝑ planetã siue casulã q desup ponit intelli gif charitas q super oẽs virtutes ponit q̃si carũ forma. Coll. iij. Sup hec aũt oĩa charitatẽ hñtes ꝛc. Uel ꝑ illã planetã in telligif ihesus qđã qõ cognoscẽtia dẽ. p qõ cuius regis sit miles agnoscif per qõ mortificatio carnis accipit ꝑ quã xpi mi lites discernunt. Gal. v. Qui aũt sũt xpi carnẽ suã crucifixerũt cũ vitijs ꝛ ꝓcupi scẽtijs. Postmodũ aũt sacerdos sic orna tus ꝛ armatus: ad altare accedit. vbi ẽt tribus alijs armis se munit. s. ꝓfessione: vt sit mũdus cum dicit: Cõfiteor deo ꝛc. Oꝛone vt accedat deuotus cuz dr: Aufer a nobis dñe ꝛc. Et crucis ĩpressione vt maneat securus. Eze. ix. Sup quẽ videri tis thau ne occidatis ꝛc. ℣ Scõo viden duz est ꝙ decora sit celebratio misterij. i. misse que q̃dez decora est ꝓpter multa q̃ ibi fiũt q̃ magna ꝓtinẽt sacra. quoꝝ q̃da sunt añ ꝓsecratões. q̃dã vero fũt in ipsa ꝓsecratõe ꝛ q̃dã post ꝓsecratões. Eliq̃ dẽ ꝓsecratões plura fiũt que sacra ꝓtinent. ℣ Primũ q̃ sacerdos ad pclũ se mani festat ꝛ clara voce ipsuz salutat. Jn vna tñ illaꝫ lz se pclo manifestet. nõ tñ clare sed fũmisse dr̃es: Orate frẽs ꝛc. Ille aũt qnqz manifestatões repũtãt qnqz appa ritões qbus in ipsa die resurrectõis se di scipulis suis manifestauit: vna tñ illarũ fuit occulta. s. q̃ symoni petro apparuit. ℣ Scõm est: q: sacerdos nõ dicit: xps vo biscũ: nec iesus vobiscũ. sed dicit dñs vo biscũ. nã xps ꝛ iesus sunt nomẽ ꝓsonale ipsius filij. Dñs aũt est nomẽ cõe cõuent ens trib⁹ ꝓsonis: q: dñs ꝑ: dñs fili⁹: dñs spũs scus. Et tñ nõ tres dñi: sz vnus ꝛc. Ac si dicat: Tota trinitas sit vobiscuz. s. ꝑ q sua potẽtia vos ꝓfirmet. filius q sua sapia vos illuminet. ꝛ spũs scus qui suo amore vos iflãmet. Alia rõ est: q: dñs po tentia significat. ꝛ tõ oẽm defectum ꝓpri supplere põt ꝛ oĩa bona ꝓferre. Rom. x. Jdẽ dñs oiuz ꝛ diues in oẽs q inuocant cũ. ℣ Tertiũ est q: nõ rñdet sibi eo mõ q̃ salutat. Nõ enim sibi rñdet. Et dñs tecũ. sed Et cũ spũ tuo. ad inuendũ ꝙ tunc sa cerdos totus dz esse in spũ ꝛ spualis esse ꝛ nihil sentire de corꝑe: vel corꝑali solli citudine: sed totũ se dz dare spũi. i. Lox. xiij. Orabo spũ: orabo ꝛ mente. ℣ Quar tũ est: q: oꝛones in ipsa missa in numero ipari dicunt. cuius rõnem assignat Bze. q: par numer⁹ in duo eque est diuisibilis ꝛ ipari in duo eq̃lia diuidi nõ põt. Non dicunt ergo i numero pari: q: deus diui sionẽ in oĩbus detestat. ℣ Quintũ est: q: ad euãgeliũ deportat lumẽ: thus ꝛ crux ad inuendũz ꝙ ille q dz euãgelizare ver bũ dei: dz hẽre lumẽ doctrine. i. Pet. iij. Parati semp ad satisfactõem oi petenti vos ꝛc. thus odorifere fame. i. Thimo. iiij. Ops illuz testimoniũ hẽre bonũ ꝛc. ꝛ crucẽ mortificatõis ꝓprie. Mat. xvi. Ab neget semetipm ꝛ tollat crucem suã ꝛ se quat̃ me. ℣ Sexto ẽ: q: diaconus signat se in frõte: in oꝛe ꝛ in pectoꝛe. In fronte: q: nõ dz euangeliũ xpi erubescẽ. Rom. i. Nõ. n. erubesco euãgelium. In oꝛe: q: dz

ipm feructer predicare. In pectore: q: dz ipz fidelr credere. Rom.x. Corde credit ad iustitiā. ore aūt pfessio fit ad salutez.

¶ Scō: sunt q̄da in ipsa vel circa ipsaz consecratione. ℣ Primū est: q: corporalia explicant. Calix eiz cū patena paraf. Altare q̄de significat crucē: iz corporalia significat lintheamina z sudaria q̄ bus corpus xpi fuerat involutuz. Calix ꝛ significat sepulchrū. Patena vero lapidē ad ostiū monumēti repositū. ℣ Scōz q: aqua z vinū miscenf z ipa aq̄ benedicit. Adisceē eiz ipsa aq̄ duplicī de cā. ℣ Primo ad significādū illa duo sacra q̄ de latere dñi nostri pfluxerunt. s. redēptōis in sanguine: z regenerationis in aq̄. ℣ Secundum est q: per aquā ppls significaf. Juxta illud Apoc. xvij. Aque quas vidisti ppli sunt z gētes z lingue. Jdeo ergo aqua cū vino admiscef: z cum sanguine trāsmutaf: vt ostēdat q̄ fideles xpo vnf unf. Juxta illud Joan. xvij. Ut sint vnū sicut z nos vnū sumus. Jdeo aūt aq̄ cuz cruce benedicit ad ondēdū q̄ illa talis vnio populi cū xpo facta fuit mediante cruce z xpi passione. Eph. ij. Ipse eiz est pax nra qui fecit vtraq; vnū. ℣ Tertiū ē q: sacerdos ad pfectionē triplr se parat. s. per thurificationē: ablutionē z oratione. Thurificat nāq; ad ostēdendū q̄ illud sacrificiū est deo valde odoriferū. Eph. v. Tradidit semetipsuz pro nobis oblationē z hostiam deo in odorē suauitatis. digitos lauat: q: sm ipsuz Dionysiuz in ecclesiastica hierarchia: lotio digitoz significat mūdatōem venialiū peccatoz: a qbus tunc sacerdos dz esse immunis. Orat etiaz p seipso dicēs. In spū humilitatis ꝛc. Etiā z oēnes alioz regrit dicēs: Orate p me frēs ꝛc. ¶ Tertio fiūt q̄da post ipsaz pfecratōez. ℣ Primū ē: q: corpus xpi in tres ptes diuidit: ad inuendū q̄ corpus xpi mysticuz in tres ptes est diuisum. Una pars regnat in celo: z significat per illam particulā que ponitur in vino pfecrato: q: illi beati ab vbertate dei semper sunt ebrij. Alia pars adhuc peregrinat in mūdo. Tertia cruciatur in purgatorio: z istas duas partes alte particule repesentāt. Pro istis igitur tribus partibus corporis mystici corpus xpi veruz sub sacramēto offerf. s. p beatis in gratiaz actionē: z p fidelibus qui sunt in mūdo: vt sit eis in cōsecratione. pro his q̄ sunt in purgatorio. s. vt eis in purgatione. ℣ Secundum est: q: post sumptionē digitos lauat semel ante cōsecrationē: vt victus est z bis post sūptionez vna vice cū vino: vt si aliq̄d de corpo xpi digitis adhesisset in calice infundat. Secūa vice cuz aqua. Per ista tripli cē lotionē digitoz significat triplex mūditia illoz q̄ corpus xpi officiunt. Tales enim debēt habere puritatē ꝑtinz ad manus q̄bus ministrat: z ꝑtinz ad os p q̄s suscipit: z ꝑtum ad cor in q̄ recipitur. ℣ Tertiuz est: q: post missam sacerdos lauat manus. In principio q̄dez lauat manus anteq̄ se induat. Et in fine misse ēt manus lauat. In medio aūt misse nō manus lauat: sed tātū digitos: q: ot tpe fine aūt missaz siue post missam dz eē mūdus a peccatis magnis. in missa vero a peccatis paruis. Dionysius. Etenz accedētes ad sanctissimū sacrm mūdari q̄enit ab intimis animē fantasijs.

¶ Sermo. cccvi. ¶ De eodē. sermo. ij.

STare fec̄ cantores ꝓra altare: z i sono cc. Eccle. xlvij. Dauid sympthonides z egregi⁹ psalites circa dei cultū valde deuot⁹ diuersos z plures psalmos edidit: quos p diuersos cātores circa altare decātandos istituit. Cui⁹ exemplo sci pzes diuersos cāt⁹ circa altare de cantādos edidērūt z missaz vocaueruntQuia vero ibi erāt multe plicitates. ió beat⁹ Grego. plicitates resecauit: z ipsaz missaz cōuenienti⁹ ordinauit. z ió sm eiⁿ ordinationē i ipa missa aliq̄ exponamus ¶ In primis nāq; i pncipio misse itroitus decantaf. Dz aūt itroitus ex eo: q: p illū talē itroitū i missaz itraf. Oliz q̄dē. s. tpe aplor missa p oēm dñicā ichoabaf z postmodū p aliquā lectionē ē inchoata: sicut adhuc fit i sabbato sctō: z i vigilia pēthecostes. Et postmodū missa ichoata ē p aliquē psalmuz q̄ totus cātando dicebaf. Dz q: ille introitus nimis erat plixus. ió Greg. detrūcauit. z ō illo psalmo aliquos versus retinuit: z sic p anni circulū itroitus ordinauit. Introit⁹ aūt

q ci. ynore schoak: repũtat clamores sanctor patrũ desiderantiũ xpi aduentus. et ĩ ꝯ. ginal vt tĕtio desiderij oñdatur. Olim aũt ĩste introitus antiphona vocabatur. sic ĩ aliquibus libris ãtigs inuenit. Dz aũt antiphona ab an qõ ẽ circa: ꝙ phonos sonus: q ẽ cant circuitus psalmos. ꝛ gloria pit: q ante ꝛ post illa cantat. ℭ Deide sequit kyrieeleison. qꝯ nouẽ vicib dr: q ad honorẽ nouẽ ordinum angelorꝫ cantat: qnos sic hꝯnorare mus vt ad eorꝫ societatẽ puenire valeamus. Jn tres aũt ternarios distinguũt et decãtant nouẽ vicib: q ángeli ĩ tres hierarchias ꝛ nouẽ ordines distinguũtur. Vel dicunt illa kyrieeleison ad honorẽ trinitatis. ita ꝙ tria pria referunt ad honorẽ trinitatis: ita ꝙ tria pria referũtur ad pmm: tria media ad filiũ: ꝛ tria vltia ad spũm scũm. Et ciny kyrieeleison ideꝫ dicẽ qõ dñe miserẽ. Hꝫ eiꝫ dr magnam misericordiã multã: ꝛ etnã. De duob pr mis ps. Misserere mei deus fꝫ magnaꝫ misericordiã tuã: ꝛ fꝫ mul. tc. De tria idẽ. ℭ Sñtemint dño dñoꝝ: qm ĩ etnũ misericordia eius. Hꝫ igit deus misericordiam magnã: multã: ꝛ etnaꝫ. Magnã: quia remittit peccata quantũcũq; sint grauia. Multa: q remittit quãtũcũq; sint numerosa. Eternã: q remittit pcta quãtũcũq; sint diuturna. Jtã aũt triplicẽ misericordiã qlibꝫ triũ hꝫ. f. pr filius ꝛ spiritus scus. Et tõ ipaꝫ misericordiã a quolibet triũ iploramus. ℙ Deinde dr hymn ángelicus. f. Glia i excelsis. Quẽ ángeli ps. ad illud bone voluntatis decãtauerũt Sꝫ reliqua alia que sequũt addidit sanctus. Eleuporus papa: q fuit nonus a bto Petro. Quãuis alig dicũt dñm Hylariũ illa addidisse. Catabat olim tñ in pria missa natalis dñi: fꝫ postmoduꝫ Liriacus papa ifituit q ẽt in festiuitatibus decãtẽt. Et tõ si dr alig votiua missa de spũ scõ: vel de sctã cruce: vel de bta vgine Maria in pascha diebus: nec gloria patri: nec hymnus ángelicus dr: nec symbolum dicit dz. tñ pfatio. ℙ. dicit põt: vt inter ℙmemoratiõnẽ ꝛ solẽnitatẽ dña beatur Finito gloria: sacerdos ppꝫ salutat dicẽs Dñs vobiscũ. ꝛ chorus rñdet. Et cũ spũ tuo. Et iste modus salutãdi suptus ẽ ex Ruth. ij. vbi dicẽ boos messorib suis: dñs vobiscũ. Modus ãt rñdẽdi ẽ supt ex ño. psalmi: q dirit. i. Dñs vobiscũ. Dñs nr iesus xps sit cũ spũ tuo. ℭ Postea sacerdos dicẽ oroꝫ q dr cẽ collecta dupliciter cã. Una ẽ: q olim ñ dicebat nisi pr multitudie ppli collecta. Alia ẽ. q: illa oro petitoꝫ ppli colligit: quã sacerdos deo offert: ꝛ p eis itercedit. Oẽs aũt fere orationes ꝯclusionẽ ꝛ git p. dñm nrm tc. Jta duo noia. f. iesus ꝛ xps: sunt noia mediatoris. Jesus eiꝫ dicẽ deũ hũanatũ: fꝫ xps dicit hoiem deificatũ. Sicẽ igit a sole q a lõge ẽ nõ possumus igne accipe nisi mediãte speculo vel crystalo: vel aliq tali. sic a pre celesti a q p pctm lõge distamus nõ possumus nisi p mediatoreꝫ graꝫ obtinere. Oróne finita cãtat epla qñ supmissio. i. superogatio q sup doctrinã ipsius euãgelij i q ẽ doctria pfectois superogat ad doctrinã ipfectoꝝ. Vñ tñ q epla post euãgeliũ legi debẽt: q posterio: fuit. Sz dicẽdus ẽ q p ipaz eplaꝫ significat doctrina legis ꝛ ppharũ q doctria ꝓfessit. Vñ accidit q sepe loco eple legit aliq lectio: vel ppheta de lege ꝛ ppbis. Dic ẽ q subdiaconꝰ tñ vnus acolitꝰ sine lumine pcedit: q ipoꝝ doctrinã pauci fuit secuti. ꝛ nõdũ lumẽ grẽ aduenerat. Deinde cãtat rñsoriũ qõ graduale vocatur Dz aũt rñsoriũ: siue q in illa yba ybis epla aliq mõ rñdẽt: siue q nos ybis q i epla audiuim⁹ debem⁹ opibus rñdẽ. Graduale ẽ dr: vel a gradu locoꝝ: q i gradib cõsueuerat decãtari: vel a gradu ẽ rutum. vñ dr i ps. fꝫ iterpratoꝫ agle. Distribute gradus ei⁹ i ꝓassiõe vt enarretis i ꝓgenie altera. Nã reuera domus nra celestis multũ ẽ alta. ꝛ iõ gradib idigenus ℭ Post hec dr alla. q sigdẽ nomẽ alla i terptat ẽm quosdã iubilatio dñi: ꝛ repetsentat iubilatoꝫ: q in ciuitate celesti decantat. Jurta illõ Thob. xiij. Per vicos ei⁹ alla cãtabit. Et q: illa iubilatio tãta erit q nullus posset ad plenũ effari. Jcirco nullus iterpũ potuit: aut ꝑsũpsit alla iterptari. Sequẽtie aũt fꝫ nõ sint de more romano. tñ in aligb ecclẽs decantant: quoꝝ vsum primo adinuenit Rogerius abbas sancti galli. ꝛ Nicolaus papa sequẽtias ad missas decãtari ꝓcepit.

Hermánus etiam theutonicus cõtract⁹: sequentia3. Sancti spũs assit nobis gratia. compositus ⁊ etiam hoc cantícũ. Alma redemptoris mater. ⁊ multa alia pulchra inuenit ⁊ compilauit. ℂ Post hoc igitur euangelium pcedentib⁹ multis. lumine quoq; ⁊ thure ⁊ cruce: qa ipsa doctrina euangelica multos ad fidẽ cõuertit: ⁊ lumen vere scientie adduxit: et totum mundum odore ꝓfectionis adim pleuit: ⁊ per illũ sancte cructs in vniuerso mundo crexit. Cantatur autẽ euangelium versus partem aquilonarem: qa virtus euangelij illum qui dixit se debo in lateribus aquilonis ⁊c. vt de hoc scribitur ysa. xliij. Be mũdi ptãte eiecit. Jo. xij. Nunc iudicium ẽ mundi: nunc princeps huius mũdi ejicietꝫ foras. ℂ Recto euangelio cantat symbolum qõ dicit a syn qõ ẽ simul ⁊ bolus. Sunt autẽ duo symbola. Unum ab apostolis cõfectum. Cum enim apostoli eẽnt per mundũ dividendi prius in hierusalẽ cõuenerunt de articulis fidei diffcrentes. symbolum cõcorditer ediderunt quolibet ipsorũ sumbolum. i. articulum fidẽ ponente. Aliud symbolũ qõ in missa decantatur a trecẽtis decem ⁊ octo patribus in nicena synodo editum fuit: vbi non sunt alij articuli q̃ in primo. sed tamen ꝓpter diuersas hereses succrescentes sunt magis elucidati. ℣ Post symbolum cantatur offertoriũ. ꝓmisso tamen a sacerdote dñs vobiscu3 oremus. Et tamen sacerdos nulla tunc orationẽ facit: cuius duplex est causa sc3 ad inuendum: qa quando sacerdos appropinquat ad sacrificandum magis indiget in oratione mentali q̃ vocali. Alia qa si presbyter tunc non oret. hortatur tamẽ populũ suum ⁊ chorum ad orãdum. In quo gdẽ offertorio pplꝫ admoneꝫ q̃ sicut offerũt deo sua. sic ẽt offerãt semetipos. Respexit etenim dñs ad munera Abel: qa ipse offerebat deo se ⁊ sua. Ad munera aũt Cain dñs nõ respexit: quia ille offerebat deo sua. sed semetipsum offerebat dyabolo. ℣ Deinde prefatio decantat. Et dicitur prefatio quasi plocutio: qa in pfatione sacerdos ploquitur de sacramenti altitudine. ⁊ de reuerentia habenda ⁊ attentione devota. Ibi enim captat sacerdos benevolentiam. vt tanto facilius ꝓ populo impetret dei misericordiã. Finita pfatione cantat. Scis: qõ partim ẽ sumptꝫ ab illo cãtico angelico. de quo dr̃ Gloria. vi. Scũs scũs scũs ⁊c. ⁊ ẽt ab illo cãtico angelico. de quo refert Joãnes Damascenus. iij. lib. ℣ cum apud Cõstantinopolim pestilẽtia magna cẽt ⁊ ꝓcessio fieret. quidam puer subito de medio populi ꝑ celum est raptus: qui post aliqnã moraz redies dixit se ab angelis quoddã cantícũ didicisse qõ mox vt puer ille cãtauit: pestilentia illa cessauit. Eleuata igit voce cecinit. Sancte deus: scte fortis: scte ⁊ imortalis miserere nobis: ⁊ mox ois pestilẽtia cessauit. In calcidonẽli quoq; synodo fuit cãticũ illud approbatũ. Hui⁹ igitur cantici laus ꝑm Dama. Ex quatuor colligit. s. qa angelus illud docuit. ad eius platõem pestis cessauit: calcidonẽsis synodus illud approbauit: ⁊ diabolus ad eius prolationẽ scindit ⁊ disscatur. Et partim ẽ sumptũ ex illo cantico puerorũ qui dixerũt. Benedictus qui venit in nomine dñi. Matthei. xxi. Deinde sacerdos ad canonem accedit: quem sub silentio dicit tribus de causis. ℣ Primo vt se totum ad interiora colligat. ⁊ sic illa verba cum maiori attẽtione ⁊ devotõe dicat. ℣ Scõo ne poscis ⁊ cantab. indignis ⁊ rẽtatoribus dei secreta pandant. ℣ Tertio vt verba illa fic a populo in maiori reuerẽtia ⁊ honore habeant. Sacra nãq3 ẽyto plus occultant: tanto in maiori reuerẽtia habent. In canone autẽ nõ ponunt sancti veteris testamẽti qi illi ad limbum descenderũt. nec ponũtur cõfessores: tũ qa tunc non agebantur coz festiuitates: tum qa de eoz meritis nõ adeo certa erat ecclesia. Ponunt tamẽ in canone aliqui martyres. ꝺ quoraz merito ⁊ causa martyrij omnimoda extitit certitudo. Multos autem ibi ecclesia ponere noluit: tum vt prolixitatez vitaret: tum etiam ne eam errare cõtingeret. Nam sicut legit in hystoria ecclesiastica: heretici cũ catholicis q̃nq3 passi fuerũt: ⁊ eccl̃ia ꝓpter pscutões tyrannorũ examinatões solẽnes facere nõ volebat. Principaliter autem in canone po

nũl. ¶apostoli tanꝫ fidei nostre fundatores. ¶Consecrata autez hostia sacerdos eam ꝫ galtum eleuat. vt deuoti ꝫ videat ꝛ adorꝫ. ¶ post uolut ondat ꝙ xps eleuatus fuꝫ ꝛ patibulo. ꝛ ꝙ eleuatus fuit in celo. ꝛ ꝙ eleuabit in iudicio. ysa. lij. Ecce intelliget seruus meus ꝛ exaltabit ꝙ ad pumꝫ ꝛ eleuabit quo ad scõm. ꝛ sublimis erit valde: quo ad tertiũ. ¶Finite sũt canone sequit oio oõica. Lũ ista oõe apostoli missas suas celebrabant habentes altaria parua que secũ ferebant. vnõ adhuc rome ostẽdit gõdaz altare sancti petri in quo ipe aliqn celebrare ꝙsueuit. ¶Deinde sacerdos corpus xpi in tres ptes frãgit. put papa sergius ordinauit hec aũt fractio nõ ẽ in corpe xpi. sz in solis fermis sacralibus. Jn tres aũt frangit partes vt ostẽdat ꝙ illud sacrificiuz ad honorẽ trinitatis offert. siue vt ostẽdat ꝙ in xpõ fuerũt tres substãtie. s. caro. aia. ꝛ deitas. siue vt ostendat ꝙ offertur ꝙ corpore xpi mystico. qõ i tres ptes saluãdoz diuidit. s. virgines: otinentes: ꝛ uiugatos. ¶Deide sacerdos dicit pax dñi. s. tres cruces faciẽdo cũ pte corpis super calicem. ad innuẽdũ ꝙ pxpi passione triplicẽ fuisse affectu pacez. s. tẽporis: pectoris: ꝛ eternitatis. ¶ Post hec vero cantaꝫ agnus dei. qõ ter dr ꝙ agnꝰ ab agnoscẽdo nomẽ accepit. Xps ergo ter agnus appellaꝫ. qz ẽm Jnnocentium tertiũ. xps in cruce exist̃s patrem suum agnouit obediẽdo: ꝛ matrẽ recõmẽdando: ꝛ nos patri reconciliãdo. Uel dr ter agnus dei: qz ipse xpus ter matrẽ suam agnouit. s. in humili subiectõe: qñ subditus erat illi vt habeꝫ Luc. ij. Jn vltimo matõe. Et in ipius diligẽti recõmẽdatõe. ¶Deinde cãtaꝫ cõio que iõ cõio dicitur qz in cõicando cantaꝫ. Et est cãtus cõionis cantus letitie. ꝛ gtiaruz actõis ꝙ tanto sacro suscepta. Jn fine misse cantaꝫ festiuis diebus. Jte missa est. i. ad ppria redite. Uel ite. i. de virtute in virtutẽ proficite: quia missa est hostia sacrata ad patrem vt ꝓ nobis intercedat. ¶Hugo de sancto victore. Jpsa hostia sacra missa vocaꝫ ꝑ ꝑ. ꝑ Ꝓio qz transmissa nob ẽ a patre per incarnatõem. ꝑ Scõo a nobis ꝑ ꝙ passionẽ. Sicr in sacro: qz ꝓmo a patre nobis ꝙ sanctificatõem qua i nobis esse incepit. Postea a nobis patri ꝙ oblatiõnẽ qua ꝙ nobis intercedit. Jn diebus autem ferialb̃ dr. Benedicamus dño. Et illud ẽ actio gratiarũ ꝙ oblato sacrificio: ꝛ perfecto misse mysterio. Jn missa vero ꝙ defunctis dr: requiescant in pace: qz sacrificiũ illud ꝙ eis oblatuz est ad ipsorũ liberatõnem de purgatoꝛ pena vt de puriꝰ toto ad vitã eternam gradiãtur: ꝛ in pace ꝑpetua regescant. ¶Sermo. cccvij. ¶Eodem die ser mo tertius.

THesono corũ dulces fecit modos ꝛc. Eccle. xlvij. Dauid diuersos dulces sonos inuenit: ꝛ diuersos modos inuentẽdi quesiuit per quos laudẽ dei instituit. Sic ꝛ scus Grego. diuersos sonos ꝛ cantus iuenit ꝙ o missaz instituit ꝛ ordinauit. ¶Ipsam enĩz missaz per diuersos modos inchoauit. qz in tribus linguis eam decãtari instituit. s. in lingua greca. hebrayca. ꝛ latina. Nõ quidẽ fecit triplicẽ de cã. ꝑ Prima ẽ ad representãdũ titulũ dñice passionis: qui fuit in cruce cõscriptus. hris grecis hebraicis ꝛ latinis. ꝑ Scõa est qz iste tres lingue sũt oib̃ aliis linguis pncipaliores ꝛ dignores. Jõ i his trib̃ lĩguis missa canit: vt vñiuersꝫ qõ ẽ scriptũ Phil. ij. Ois lingua ꝓfiteaꝫ: qz dñs nr Ie sus xps ẽ in gria dei pris. ꝑ Tertia ẽ ad oñdẽdũ ꝙ scã vlis ecclia oib̃ ꝛ diuersis linguis ẽ a spũ scõ i vnitate fidei congregata. Juxta illd. Qui ꝙ diuersitatem linguaꝝ cũctaꝝ ꝛc. ꝑ Verba aũt greca i missa sunt kyrieeleison. xpeeleison. ꝑ De hebraica sũt. amẽ. alla. sabaoth. ꝛ osanna. ꝑ Latina sũt cetera que in missa ꝑcurr Sũt igit verba in greca ligua. ista kyrieeleison. xpeeleison. Que quidẽ mr eccle sia in greco cãtari voluit triplici de cã. ꝑ Prima qz missa a grecis oriũ hũit. iõ mr ecclia huiusmodi vba greca i ecclia occidẽtali decãtari voluit. ꝑ Scõa qz inter grecos sũma mundi sapia floruit. i. Loz. s. Judei signa petũt. greci vero sapiẽtia querũt. ꝛ ideo ecclesia occidẽtalis voluit eccl'ie orientali deferre. ꝛ ꝓp ter suã sapiam sibi reuerẽtia exhibere. Ter

tia ẽ q; lumẽ fidei primo ō grecis ad latinos venit. Barnabas. n. de grecia roma venit. q primo ibi fidẽ ꝓdicauit. paulus ẽt grecoꝝ apls ⁊ multi alij discipuli de grecia i italiã venerũt. ⁊ fidẽ xpi ibi ꝓdicauerũt. Adultũ ergo lingua greca ō buit a latina honorari a qua ꝓio lumen fidei accepit. ℣ Dicunt nãq; kyrieł. noue vicibus ꝓpter honorẽ ⁊ mysteriũ trinitatis. Est. n. kyrieł. id. ō dñe miserẽ. Pri nãq; attribuit potẽtia. filio sapia. ⁊ spũ scō gra. ℣ Tria ergo pria kyrieł. ad honorez patris cãtamus. ad cuius potẽtiã triplicẽ misericordiã assequi petim⁹ Sumusq; infirmi ad inchoadum bonũ fragiles ad resistẽdũ malo. debiles ad psecurandum in bono. Ideo a patre misericordiaz petimus vt per suã potentiam nos fortes faciat ad incipiẽdum bonum. ad resistendum malo. ad persecuranduz in bono. ps. Expecta dñm viriliter age. q; ad primũ. ⁊ ꝓfortet cor tuũ. q; ad scõm. ⁊ sustine dñm. quo ad tertium. ℣ Tria media ꝓeleison dicunt ad honorem filij. a cuius sapientia triplicẽ petimus misericordiã. Nam ⁊ vtã celestis pãe nescimus inuentre. iõ petim⁹ ab ei⁹ sapientia nobis vtã ostẽdi. q; ipse est vta Et q; inuenta vtã nescimus ambulare nec pgẽdo ad terminũ puenire. iõ p ipm q; ẽ veritas ad seipm petimus pduci q est vita. vt supra Jo. xiiij. Ego sum via veritas ⁊ vita ⁊c. ℣ Tria aũt victima Lyrie eleison dicunt ad honorẽ ⁊ ob reuerẽtiã spus sci. a cuius gra triplicẽ misericordiam postulamus. Petimus. n. ab eo dari nobis gram puenientẽ. pficientẽ ⁊ psumantẽ. Prouer. xiiij. Justoꝝ semita quasi lux splẽdes. quo ad gram pficientem. vsq; ad pfectũ diẽ. quo ad gram ꝓsumatẽ. ℣ Scẽdo in ipa ponũt verba in lingua hebraica. q; sũt. amẽ. alleluya. sabaoth. ⁊ osanna. Istud aũt qõ dr amen. si referat ad id qõ in oronibus petit. tũc ẽ idẽ qõ fiat. Si aũt referat ad ꝓclusionis finem tũc idẽ ẽ qõ vez ẽ. s. q deus trinus ⁊ vn⁹ viuat ⁊ regnat per oĩa secula seculoruz. ℣ Alleluya aũt interprat jubilatio siue laudatio dñi. ⁊ ptinet triplicẽ laudem. Una ẽ q laudamus bonũ deũ qõ in se h; Alia ẽ laus q laudamus bonũ deũ qõ in nobis posuit. Tertia ẽ laus q laudamus bonũ deũ i scõ. cuius festũ agimus hodiẽ. Istaz aũt alia cũ iocũda ⁊ lõga nota. ⁊ lõga bona deũ sũt lõga. iocũda. ⁊ imẽsa. Illus n. interpũ potuit ad plenũ alla. interpretari. q; deũ ꝓ tãtis bonis non possumus sufficiẽter laudare. Ecc. xliij. Bñdicentes dñm exaltate illũ quãtũ potestis ma ior ẽ. n. oi laude. ℣ Sabaoth aũt idez est qõ exercitus. Deus qdẽ ẽ dñs exercituũ angelorꝝ. quoꝝ qdã hñt ipm regẽ assocare. Apoca. xix. Exercitus q sũt in celo seq̃ bant eum in eqs albis ⁊c. Alij hñt inimicos regis expugnare. Apoca. xij. Factus ẽ pliũ i celo. Michael ⁊ angeli eius pliabant cũ draconẽ. Alij hñt ciuitates ⁊ castra regis custodire. Isaie. lxij. Sup muros tuos hierusalez ꝓstitui custodes ⁊c. ℣ Osanna aũt sm Hier. idẽ ẽ q̃ salua ob secro. Componit aũt ab osy. qõ ẽ salua. ⁊ anna qõ ẽ interiectio obsecratõis. Dixerũt. n. illud turbe ꝓcedẽtes. ⁊ q̃ sequebãt dñs Mat. xxi. Quia illi q ꝓcesserũt. s. patriarche ⁊ ꝓphe ⁊ illi qui comitati sũt. s. apli. ⁊ ẽt illud dixerũt q̃ sequũt. s. martyres ⁊ ꝓfessores. ⁊ nos eum bñdicimus. ⁊ ab ipso salutẽ ꝓseq obsecramus. ℣ Tertio in ipsa ponunt ỹba in latina lingua decãtada que p tres sonos sunt distincta. Nã tres sunt spẽs sonoꝝ sm Aug. s. sonus q fit cũ pulsu. q fit cuz voce. ⁊ q fit cũ flatu. Ista triplex differẽtia sonoꝝ ponit in missa in lingua latinoꝝ vboꝝ. Ad sonũ. n. q fit cũ pulsu sicut in psalterio ptinẽt psalmi. In introi. a. n. misse sp aliquis versus alicuius psalmi dr. ⁊ Gloria pri a diungit. qõ qdẽ Ilia pri mcena synodus addiuenit. ⁊ Piero⁹ de mandato Damasi pape in fine psalmoꝝ decantandũ instituit. ℣ Ad sonũ aũt q fit cũ voce ptinẽt o fones. epla. cuãgeliũ. ⁊ symbolũ Numerus aũt ipsaz of onum in missa diuersimode dr. Alliq̃. n. dr vna sola of vt oñdat illud ad Eph. iiij. Unus deus ⁊ pr oium q sup oẽs ⁊ p oia ⁊ i oibus nobis est. Alliq̃ dicunt tres ad similitudinẽ xpi q ter legit orasse. Mat. xxvij. Oauit tertio eundẽ sermonẽ. Alliq̃ dicunt quinqz ob honorem quinqz vulnez xpi. Alliq̃ dicunt septẽ o fones vt septẽ dõa spũs sci ipetrare possimus. ⁊ ad sũmi di

nē xp̃o qui ofonē suā. s. p̃r nr̃ in septem
pertr̃ibus ꝓcehēdit. Sed numerus se-
pten̄arius nō ē exce dēdus ne fastidium
gener. nr̃z ne sacer dotis intētio nimium
distrah. Dicunt aūt iste ofones colle-
cte. q; ad ipsas ppl̃s ꝓgregabat ꝛ colli-
gebat vt dn̄ica eucharistia accipet. In p̃
mitiua nanq; ecclia quotquot missē in-
tererant cōicabant. ſ; numero fidelū ex
crescente. statutū est vt tñ diebus dn̄icis
sacrā cōionē accipiant. Postquā autem
deuotio est diminuta. ordinatū fuit vt tā
tū tribus vicibus in anno. s. in paschate
in pentēcoste. ꝛ in natiuitate dn̄i cōmu
nicent. Beuk. xvi. Tribus vicibus p an-
nū appebit oē masculinū in ꝓspectu dn̄i
dei. Et postquā refriguit charitas. abun
dauit iniqtas. ordinauit ecclesia sub pce
pto vt ois vtriusq; sexus semel in anno
ad minus ꝓfiteat. ꝛ in paschate recipiat
sacrm̄ nisi forte de ꝓsilio ppij ꝓfessoris
ob aliquā ratōabilē cām duxerit abstinē
dū. ¶ Aliud qō ptinet ad sonū vocis. est
epla ꝛ euangeliū. Epla tñ cuāgelio pre-
mittit. qz epla ptinet lac puulor. euan-
gelliū vero ptinet solidū cibū pfectorū.
Doctrina eim apostolor ē quedā intro-
ductio ad euangelicā veritatē. Epas ēt
fecerūt scrui. euangeliū fecit dn̄s. Sicut
ergo seruor ē dn̄os p̃tre ꝛ vią ꝓparare-
fic ꝛ doctrina epar euangeliū pcedit. vt
auditoribus vią ꝓparet. Euangeliū autē
diebus festiuis pcedit vnus ceroferari⁹.
sed in magnis festiuitatibus duo. Chri-
stus nanq; hz duplicē aduentū. ¶ Un⁹
fuit mānsuetus ꝛ humilis. ꝛ ideo ferial' quo
s. venit in carnē. ꝛ istū aduentū tñ vnus
nūcius pcessit. s. Joānes baptista. Mat.
i. Ecce ego mitto angelū meū añ faciem
tuā. q ꝓparabit viā tuā ante te. ¶ Alius
erit valde solēnis ꝛ festiuus. qñ. s. ad iu-
dicii ē vēturus. ꝛ istū aduentū duo nun
cij pcedēt. s. enoch ꝛ helyas. De qbus dr̃
Apoca. xi. Dabo duobus testibus meis
ꝛ pphabūt ꝛc. Aliud qō spectat ad sonū
vocis ē ipm̄ symbolū. Apl̃i nāq; symbo-
lū ediderūt. de quo symbolo ē extractū
symbolū qō in missa cantat. Quilz nāq;
apl̃s suū bolū. i. suū articulū ibidē posu
isse refert. ¶ Petrus nāq; primū posuit
dicēs. Credo in deū p̃tem oipotētē crea
torē celi ꝛ terre. ¶ Scōm Andreas dixit
Et in ihesum xp̃m filiū eius vnicū dn̄m no
strū. ¶ Tertius addidit Jacobus maior
dicēs. Qui ꝓceptus est de spū scō. natus
ex maria virgine. ¶ Quartū posuit Joā
nes dicēs. Passus sub pōtio pilato. cru
cifixus. mortuus. ꝛ sepultus. ¶ Quintū
posuit Philippus dicēs. Descēdit ad in
feros. tertia die resurrexit a mortuis.
¶ Sextū posuit Bartholomeus dicens
Ascēdit ad celos. sedet ad dexteram dei
p̃tis oipotētis. ¶ Septimū posuit Tho
mas dicēs. Inde vēturus ē iudicare vi-
uos ꝛ mortuos. ¶ Octauus addit Mat-
theus dicēs. Credo in spūm scūz. ¶ No
nū posuit Jacobus minor dicēs. Sctām
ecclām catholicā scōr cōionez. ¶ Decī-
mū posuit Simon cananeus dicens. Re
missionē peccator. ¶ Undecimū posuit
Judas thadeus dicens. Carnis resurrec-
tōem. ¶ Duodecimū posuit Mathias
dicēs Uitā eternā amen. ¶ Ad sonū qui
sit cū flatu ptinēt cantus. Quor quidaz
cantanf in principio missē. qdam in me-
dio. ꝛ qdam in fine ad significandū qd ꝓ
bemus deū laudare ꝓ bñficio qō nobis
dedit in principio. medio ꝛ in fine. i. pro
bñficio creatōis. recreatōis. ꝛ glificatōis
De isto bñficio ꝛ triplici laude dicit An-
selm⁹. Certe dñe qz me fecisti debeo amo
ri tuo meipm̄ totū. qz me redemisti debeo
amori tuo meipm̄ totū. qz tanta pmittis.
debeo amori tuo meipm̄ totū. imo tñ de
beo amori tuo plus ꝙ meipm̄ quantū tu
es maior meipo. ꝙ quo dedisti teipum ꝛ
cui pmittis teipm̄. Uel lō ponunf cātus
in principio. in medio. ꝛ in fine. ad inue-
dū qd debemus deū laudare tanquā pri
cipiū. a quo sunt oia tanquā finē ad quē
tendunt oia. tanquā mediū ꝙ quē conser
uanf oia. vt sic verificet qō ait apl̃s Ro
ma. vi. Ex ipso. ꝛ ꝙ ipm̄. ꝛ in ipso sūt oia.
ipsi gloria in secula seculoz Amen.

¶ Expliciunt Sermones dominicales: quadragesimales: ac de sanctis prec[lari]ssimi ac varijs scripturaꝝ doctrinꝫ referti eximij sacre theologie doctoris [Ma]tris Jacobi de Uoragine ordinis fratrum Predicatorū quondam archiepiscopi Januensis: ꝯ diligentissime emendati atqꝫ cuꝫ magna sollicitudine correcti ꝛ castigati per viros venerabiles fratres Lolam Campanū sacre theologie bachalariū ordinis minorum: ꝛ fratrem Hieronymū de cherio magistrū studētium sacri ordinis predicatorꝫ. qui fuerūt Papie impꝫ. Ꝑ cura ac impensis Jacob de paucis drapis de burgofrācho die ꝙ Januarij 1500 ad laudem oīpotentis dei ac gl̄iose virginis Marie Amē.

Ad Librum.

J nunc ne trepida: velut ante: libelle p vrbes:
Cesaris ꝛ doctas ne vereare manus:
Perlegat vsqꝫ licet lector: offendere tantus.
Editus eximia nescit arte labor.
Ingens venturos Jacob sua cura nepotes
Respiciens: nobis vtile præstit opus.
Atqꝫ etiam lectis sanctissima dona tabellis
Protulit: ꝛ tersis scripta legenda notis.

Ad Lectorem.

Hinc varios flores: hinc moꝝ carpere fructus:
Hinc potes ꝛ croceis lilia mixta rosis.
Hic docet ethereas virtutibus ire per arces:
Uertice sydereos tangere summa poli.
Ere tibi paruo lector preclara volenti
Multa legēda breui margine scripta damus.
Huꝫ legis hec ne sacra cadant de pectore queso
Contendas tacito figere dicta sinu.
Ipsa vabunt celeste tibi conscendere limen
Et peragent letos ocia grata dies.

Registrum.

A	b	p	y
Sermones	scripta sua	replet̄one	scz cosmas
B	J	Q	Z
vnde sequit	sus spiñ cē.	aperuit ꝛ roñe	agnoscere
L	K	R	AA
humanitatem	potestatē	instar catuli	moderno
B	L	S	BB
sanguinis	subtus altare	tionis: qꝛ	formi dor
E	M	T	LL
mundi per	periclitāte	habitationē	scholas
F	N	V	BB
vulneribus	ideſt maculaꝝ	impedientibꝰ	ip̄m feruēter
G	O	X	
qō dak intelligi	Ascēdit fumus	qꝛ ip saꝝ	